4. Bibliographie der Schriften

Testamentum Novum <griech.>

Francke, August Hermann

Halle, 1710

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

4 16

48. F. 16.

ΗΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Διήγλωττος.

Ἡ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΓΛΩΤΤΟΣ,
Τοῦ ἔστι,

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΑΡΧΕΤΥΠΟΝ

καὶ ἡ αὐτοῦ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΕΙΣ ΚΟΙΝΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ

Μετὰ πάσης ἐπιμελείας διορθωθέντα, καὶ νεωστὶ μετατυπωθέντα

Ἐν
ΑΛΛΑ τῆς ΣΑΞΟΝΙΑΣ,
Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Andreas Achilles

Ἔτει ἀπὸ τῆς Ἐνσάρκου Οἰκονομίας τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ᾳ ψ ι. 1710.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

ΑΔελφοὶ Χριστιανοὶ, χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα μας, καὶ ἀπὸ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἡ Χριστιανικὴ Θεολογία λέγεται ἀπὸ τὸν ἅγιον Παῦλον νὰ εἶναι (α) ἡ γνῶσις τῆς ἀληθείας, ὁποῦ εἶναι κατὰ τὴν εὐσέβειαν, εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς. Πρῶτον λέγεται νὰ εἶναι γνῶσις, ἤγουν (β) εἰς κάθε πλοῦτον τῆς πληροφορίας τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ Χριστοῦ. Ἐπειδὴ καθὼς ἔχομεν τὰ μάτια μας κορμία, καὶ τὰ φωτίζει ὁ ἥλιος, διὰ νὰ μὴν εἴμεθα τυφλοὶ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδοῦμεν τὰ φῶς τοῦ κόσμου· ἔτζι εἰδὲ καὶ εἰς ἐμᾶς ὁ νοῦς, (γ) καὶ ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος, διὰ νὰ μὴν ἤμεθαν ἄγναφοι, ἀλλὰ διδαγμένοι, καὶ ἀγραμμάτους τὰ πράγματα, (δ) ὁποῦ ἠμπορεῖν νὰ μᾶς σοφίσουν εἰς τὴν σωτηρίαν διὰ μέσου τῆς πίστεως, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. λέγεται καὶ ἡ χριστιανικὴ διδαχὴ νὰ εἶναι ἡ γνῶσις τῆς ἀληθείας· ἐπειδὴ διδάσκει καὶ ἐλέγχει τὰ πράγματα τὰ ἀληθινὰ καὶ σωτήρια, ὁποῦ μᾶς ἐφανέρωσεν ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, καὶ ὁποῦ πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦμεν ἀπὸ τοὺς πλάνους, ἀπὸ τὰ ψεύματα, ἀπὸ τὴν ἐθελοθρησκείαν καὶ εἰδωλολατρείαν, καὶ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀπιστίαν καὶ ἀσέβειαν. Ἀκομὴ λέγεται, πῶς εἶναι γνῶσις τῆς ἀληθείας κατὰ τὴν εὐσέβειαν· διότι

α) Τίτ. ά. 1. 2. β) Κολ. β'. 2. γ) Τίτ. β'. 11. δ) β'. Τιμ. γ'. 15.

κράζεται, πείθεται καὶ μετατοπίζεται διὰ μέσου της ὁ ἁμαρτωλὸς εἰς τὴν εὐσέβειαν καὶ εὐλάβειαν, ἤγουν εἰς τὴν ξαναγεννήσιν, χωρὶς τὴν ὁποῖαν κανένας (ε) δὲν δύνεται νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν (ζ) ἁγιασμὸν, χωρὶς τὸν ὁποῖον κανένας δὲν θέλει ἰδεῖ τὸν Κύριον. Τέλος σμίγει καὶ ὁ Ἀπόστολος, εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς· διατὶ ἐτούτη ἡ διδαχὴ μᾶς δείχνει τὴν στράταν τῆς αἰωνίου μακαριότητος, ἤγουν νὰ ἐλευθερωθοῦμεν ἀπὸ κάθε κακὸν, καὶ νὰ μᾶς χαρίσῃ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν μὲ τὴν κοινωνίαν τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος (η) δὲν εἶπεν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰακώβ· γυρεύετέ με εὔκαιρα. Διὰ τοῦτο (θ) κάμνει χρεία ἐκεῖνος ὁποῦ σιμώνει εἰς τὸν Θεὸν, νὰ πιστεύῃ πῶς εἶναι Θεὸς, καὶ πῶς εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ζητοῦσι, γίνεται μισθαποδότης.

Τέτοια σωτήριος διδαχὴ μᾶς ἐφανερώθη μέσα εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφὴν· ἡ ὁποῖα, καθὼς τὸ λέγει ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος, (ι) εἶναι θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος εἰς διδασκαλίαν, εἰς ἔλεγχον, εἰς διόρθωσιν, εἰς παίδευσιν, ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν δικαιοσύνην, διὰ νὰ εἶναι σωστὸς ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τελείως ἑτοιμασμένος εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν. Δηλαδὴ, περιέχει ἡ Ἁγία Γραφὴ ἐκεῖνα τὰ πράγματα, ὁποῦ μᾶς τυχένει νὰ ἠξεύρωμεν, καὶ νὰ πιστεύωμεν, καὶ νὰ κάμνωμεν διὰ τὴν σωτηρίαν μας. Ἐπειδὴ καὶ περιέχει ταῖς ἱστορίαις τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἔκαμε εἰς τὸν κόσμον, καὶ ξεχωριστᾶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως ἕως τὸν ἐρχομὸν τοῦ Σωτῆρός μας, καὶ ἕως τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὸν κόσμον διὰ τῶν Ἀποστόλων του. Περιέχει καὶ ἡ Ἁγία Γραφὴ ταῖς προφητείαις τῶν πραγμάτων, ὁποῦ ἔμελλον νὰ ἔλθουν, καὶ ἤλθασι, καὶ ἀκόμι μέλλουν νὰ ἔλθουν ἕως τὸ τέλος τοῦ κόσμου ἐτούτου, τὰ ὁποῖα προείπασιν οἱ ἅγιοι προφῆται κατὰ τὴν προστάγην τοῦ Θεοῦ. Διατὶ κ)

ε) Ἰωάν. γ'. 5. ζ) Ἑβρ. ιβ'. 14. η) Ἡσα. μέ. 19.
θ) Ἑβρ. ιά. 6. ι) β'. Τιμ. γ'. 16. 17.

(κ) ὄχι μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου ἐκηρύχθη ποτὲ καμία προφητεία, ἀμὴ οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι κινούμενοι ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τὴν ἐλάλησαν. Εἰς αὐτὴν ἀκόμι περιτφαλίζονται ὅλα τὰ δόγματα τῆς Χριστιανικῆς Θεολογίας, ἤγουν τὰ μυστήρια τὰ φανερωμένα τῆς πίστεώς μας· λόγου χάριν, τὰ μυστήρια τῆς Ἁγίας Τριάδος, τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ αἰωνίου Λόγου, τῆς ἐξαγοράσεώς μας διὰ τοῦ ἀχράντου καὶ τιμίου αἵματός του, καὶ ἄλλα τέτοια, ὁποῦ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ τὰ πιστεύωμεν διὰ τὴν σωτηρίαν μας, ὁποῦ εἶναι διὰ μέσου τῆς ζωντανῆς πίστεως, (λ) ἡ ὁποῖα εἶναι ὑπόστασις τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἐλπίζονται, καὶ φανέρωσις ἐκεινῶν ὁποῦ δὲν βλέπονται. Ὁμοίως περιέχει ἡ ἁγία γραφὴ ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ μᾶς προστάζουν, διὰ νὰ κάμνωμεν τὰ πράγματα τὰ κατὰ τὸ θέλημά του, ἢ καὶ νὰ ἀφίνωμεν τὰ πράγματα ὁποῦ εἶναι ἐνάντια τῆς ἁγιωσύνης του, διὰ νὰ τοῦ ὑπακούωμεν, καὶ διὰ νὰ τοῦ δρέσκωμεν, καὶ ἔτζι διὰ νὰ (μ) τὸν δοξάσωμεν εἰς τὸ κορμί μας καὶ εἰς τὸ πνεῦμά μας, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Θεοῦ. Περιέχει λοιπὸν ἡ θεία γραφὴ καθόλου ὅλα τὰ πράγματα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων· καὶ διὰ τοῦτο λέγεται, πῶς εἶναι (ν) ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν εἰς κάθε ἕναν, ὁποῦ πιστεύει· καὶ πῶς εἶναι (ξ) τὸ φῶς τοῦ κόσμου, εἰς τὸ ὁποῖον περιπατοῦσι τὰ ἔθνη ὁποῦ σώζουνται.

Ἔστοντας λοιπὸν νὰ εἶναι τέτοιον χάρισμα ἡ Ἁγία Γραφὴ, ὁποῦ μᾶς ἐχάρισεν ὁ οὐράνιός μας Πατέρας, πρέπει νὰ (ο) ποθήσωμεν ὡσὰν νεογέννητα βρέφη ἐτοῦτο

)(3 τὸ

κ) β΄. Πέτρ. ά. 21. λ) Ἑβρ. ιά. 1. μ) ά. Κορ. ϛ΄. 20. ν) Ῥωμ. ά. 16. ξ) Ἀποκ. κά. 24. ο) ά. Πέτρ. β΄. 2.

τὸ ἄδολον γάλα τ̃ λόγ̃ τ̃. Πρέπει νὰ τὼ μεταχειριζώμεθα καθαρὰ καὶ μὲ ἀλήθειαν, (π) διὰ τὴν ξανακαινούργωσιν τ̃ νοός μας, διὰ νὰ δοκιμάζωμεν τί εἶναι τὸ θέλημα τ̃ Θε̃ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον, μ̃ τὼ (ρ) σαύρωσιν, καὶ σ) νέκρωσιν, & (τ) ἀπόριξιν τ̃ παλαιᾶ ἀνθρώπ̃, ὁπ̃ φθείρεται εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τ̃ ἀπάτης καὶ διὰ τὴν ἔνδυσιν τ̃ καινούργ̃ ἀνθρώπ̃, ὁπ̃ ἐκτίσθη κατὰ τ̃ Θεὸν εἰς δικαιοσύνην καὶ ἁγιωσύνην τ̃ ἀληθείας. Ἐπειδὴ (υ) ὁ λόγ̃ τ̃ Θε̃ εἶναι ἡ ἄφθαρτη σπορὰ τ̃ ξαναγεννήσεώς μας, (φ) ὁπ̃ σπέρνεται εἰς τὴν καλὴν γῆν, ἤγουν εἰς ταῖς καρδίαις τῶν πιστ̃ ἀνθρώπων, διὰ νὰ καρποφορῇ ἄλλη ἑκατονταπλάσιον τ̃ σπόρου ὁπ̃ ἔλαβε, ἄλλη ἑξηκονταπλάσιον, καὶ ἄλλη τριάκοντα νὰ τὸν κατασένῃ. Εἶναι, λέγω, ἡ σπορὰ τ̃ ξαναγεννήσεώς μας μ̃ μέσα τ̃ ἐνεργείας τ̃ Ἁγίου Πνεύματ̃, ὁπ̃ ἀνοίγει καὶ φωτίζει ταῖς καρδίαις μας, νὰ καταλάβωμεν, νὰ πιστεύωμεν, καὶ νὰ κάμνωμεν (χ) τὸν λόγον τ̃ Θε̃, ὁπ̃ ἔτζι μόνε γίνεται εἰς ἐμᾶς ζωντανὸς, καὶ ἐνεργητικὸς, καὶ κοπτερώτερ̃ ἀπὸ κάθε λογῆς μάχαιρι δίστομον, καὶ περνᾶ ἕως τ̃ μερισμ̃ τ̃ ψυχῆς καὶ τ̃ Πνεύματ̃, καὶ τῶν ἁρμῶν καὶ τῶν μυαλῶν, καὶ εἶναι ἐξετασὴς τῶν ἐνθυμήσεων καὶ τῶν ἐννοιῶν τ̃ καρδίας μας. Πρέπει νὰ μεταχειριζώμεθα τὰ θεῖα

π) Ῥωμ. ιβ'. 2. ρ) Ῥωμ. ϛ'. 6. σ) Ῥωμ. η'. 13.
τ) Ἐφεσ. δ'. 22, 24. υ) α'. Πέτρ. α'. 23.
φ) Ματθ. ιγ'. 23. χ) Ἑβρ. δ'. 12.

θεῖα λόγια τῆς ἁγίας γραφῆς, διὰ νὰ ἁγιασθῶμεν διὰ μέσου της, διὰ νὰ πληρωθῇ εἰς ἐμᾶς ἡ παρακάλεσις τοῦ αὐθεντός μας, λέγοντας εἰς τὸν Πατέρα του· (ψ) ἁγίασέ τους εἰς τὴν ἀλήθειαν, ὁ λόγος ὁ ἐδικός σου εἶναι ἀλήθεια. Ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἠμπορουῦν νὰ ἔχουν τὰ ζωντανὰ τοῦ Θεοῦ λόγια, καὶ τὰ ἀποδιώχνουν, καὶ δὲν τὰ θέλουν, (ω) δὲν κρίνουν τοῦ λόγου τους ἀξίους τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἀμὴ θέλουσι (αα) νὰ τυφλώσῃ τὰ νοήματά τους ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος ἐτούτου, διὰ νὰ μὴν τοὺς φωτίσῃ ὁ φωτισμὸς τοῦ Εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Νὰ τὸ εἰπῶ σύντομα, μεταχειριζόμεσθε τὴν ἁγίαν γραφὴν διὰ τὴν σωτηρίαν μας, μὲ τὸ νὰ τὴν διαβάζωμεν, καὶ νὰ τὴν ἀκούωμεν, καὶ νὰ τὴν στοχαζώμεσθεν καθ' ἡμέραν (ββ) μὲ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίου σοφίας. Διὰ τοῦτο κάμνει χρεία νὰ τρέμωμεν ἀπὸ ἐτοῦτα τὰ λόγια, ὅταν τὰ διαβάζωμεν, τὰ ἀκούωμεν, καὶ τὰ συλλογιζώμεσθε· διατὶ ὁ αὐτὸς Θεὸς ὁ μεγάλος βασιλεὺς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς συντυχένει μετ' ἐμᾶς εἰς τὴν ἁγίαν γραφήν. Κάμνει καὶ χρεία νὰ παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν, διὰ νὰ μᾶς ἀνοίξῃ καὶ φωτίσῃ τὴν καρδίαν μας διὰ μέσου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ ν' ἀγροικοῦμεν καὶ νὰ πιστεύωμεν τὰ ζωντανά του λόγια, καὶ διὰ νὰ ἁγιασθῶμεν διὰ μέσον τους εἰς τὴν ὑπακοὴν τῆς πίστεως, καὶ ἔτζι νὰ γενοῦμεν πᾶσα ἡμέρα πλέον εὐσεβεῖς καὶ ἁγιασμένοι μὲ τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ.

)(4 Ἐ.

ψ) Ἰωάν. ιζ'. 17. ω) Πράξ. ιγ'. 46. αα) β'. Κορ. δ'. 4. ββ) Ψάλ. ρι'. 10.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ Ἁγία Γραφὴ τοιοῦτος θησαυρὸς εἶναι, καὶ ὁ Αὐθέντης ὁ Θεὸς δὲν μᾶς τὴν ἐχάρισεν οὐκαιρα, μάλιστα δὲ μᾶς τὴν ἔδωκε διὰ τὴν αὔξησιν τῆς σωτηρίου γνώσεως καὶ διὰ τὴν στερέωσιν τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι (γγ) τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἤγουν ὅλη τῆς ἡ ἀνακεφαλαίωσις· Ἐλᾶτε Ἀδελφοὶ, ἂς χαρῦμεν ἐτοῦτο τὸ οὐράνιον χάρισμα πρεπόντως, ἂς ἀνοίξωμεν τὰ μάτια καὶ τὰ ἀφτία μας, διὰ νὰ ἀκούωμεν τὴν ζωντανὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος στέκεται εἰς τὴν πόρταν, καὶ λαλεῖ καὶ μᾶς κράζει· ναὶ, ἂς ἀνοίξωμεν ταῖς καρδίαις μας, διὰ νὰ ἔμπῃ (δδ) ὁ λόγος του, καὶ νὰ κατοικήσῃ πλουσιωπάροχα εἰς ἐμᾶς μὲ κάθε σοφίαν διὰ τὸν στηριγμὸν καὶ τὴν τροφὴν τῆς πνευματικῆς ζωῆς, διὰ νὰ ἔχωμεν μερτικὸν εἰς τὰ χαρίσματα τῆς διαθήκης καὶ τῆς βεβαιωμένης χάριτος διὰ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τέλος, διὰ νὰ ἔχωμεν ἔσμιξιν μὲ τὸν αὐτόν μας Σωτῆρα, νὰ ζήσωμεν ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπροστᾶ εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς νὰ ζήσῃ εἰς ἐμᾶς· (εε) διατὶ ἡ πίστις εἶναι ἀπὸ τὴν ἀκοὴν, καὶ ἡ ἀκοὴ εἶναι διὰ μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, λέγει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος.

Διὰ τούτην τὴν χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ξεχωριστᾶ τῶν Ῥωμαίων, ἐπιμέλησεν Ὁ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΕΡΜΑΝΝΟΣ ΦΡΑΝΚΙΟΣ ἐτοῦτον τὸν νέον τύπον τῆς Καινῆς Διαθήκης τοῦ Αὐθεντὸς καὶ Σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δί-

γγ) Ἀποκ. κβ'. 13. δδ) Κολ. γ' 16. εε) Ῥωμ. ι. 17.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Δίγλωττος εἶναι, διὰ νὰ διαβάζῃ ὅποιος καταλαμβάνει τὸ θεῖον ἀρχέτυπον, καθὼς τὸ ἔγραψαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἑλληνικᾶ· καὶ ὅποιος δὲν γροικᾶ τὸ ἑλληνικὸν, νὰ διαβάζῃ τὴν τοῦ πρωτοτύπου ἐξήγησιν εἰς τὴν σημερινὴν ἁπλὴν διάλεκτον, ὁποῦ ἐξηγήθη μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν, ὄχι διὰ κέρδος κοσμικὸν, ἀμὴ ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴν ἀγάπην. Ἐσεῖς, ἀδελφοὶ, πρῶτον ἐδέχθητε ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον εἰς τὴν ἐδικήν σας παλαιὰν γλῶσσαν τὴν ἑλληνικήν· καὶ ἐμεῖς, καὶ ὅλος ὁ κόσμος, τὸ ἐλάβαμεν ἀπὸ τοὺς προγόνους σας, καὶ ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ὡσὰν καὶ ἐσεῖς· καὶ τῶρα σᾶς φέρνομεν πάλιν τὸ αὐτὸ εὐαγγέλιον εἰς τὴν σημερινήν σας γλῶσσαν τὴν ἁπλὴν, μαζὺ μὲ τὸ Ἀρχέτυπόν του τὸ ἐδικόν σας· διατὶ ἠξεύρομεν, πῶς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὸ ἔχετε εἰς ἐτοῦτον τὸν τρόπον διὰ τὴν θλίψιν καὶ στενοχωρίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς τόπους σας. Τὸ ἐδικόν σας σᾶς φέρνομεν, καὶ τὸ φέρνομεν μὲ ἀγάπην. Ἐπάρετέ το λοιπὸν καὶ ἐσεῖς, κατὰ τὴν συνήθειάν σας, μὲ ἀγάπην, καὶ παρακαλεῖτε τὸν μόνον Δωτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ τὸν Θεὸν διατεμᾶς καὶ διὰ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς, νὰ μὴν εὐγαλθοῦσι ποτὲ τὰ σωτήρια τοῦτα λόγια ἀπὸ τὸ στόμα, μήτε ἀπὸ τὴν καρδίαν τοῦ λόγου μας καὶ τῶν παιδίων μας· ὡσὰν καὶ ἐμεῖς παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν διατεσᾶς, ἀδελφοί. Ἔρρωσθε καὶ τὸν διπλοῦν ἄνθρωπον.

Εἰς τὴν Λαΐδαν τῆς Ὁλλάνδας.
ιγ΄. Φευρουαρίου, ᾳ ψ ί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΜΑΝ.

Gratiam Dei salutiferam erudientem nos, vt abnegata impietate & mundanis cupiditatibus, temperanter & juste & pie viuamus in præsenti sæculo, exspectantes beatam illam spem & illustrem illum aduentum gloriæ magni illius Dei ac Seruatoris nostri Jesu Christi,

Lectori cuilibet
ex animo apprecatur,
AUGUSTUS HERMANNUS
FRANCKIUS.

Uod Deus in stabilem ac sempiternam sui nominis gloriam, atque in exoptatam animarum quamplurimarum salutem clementissime

sime vertat, in publicam lucem e prelo Orphanotrophei Hallensis prolatum Tuo se conspectui sistit NOUUM TESTAMENTUM DOMINI & SALUATORIS NOSTRI JESU CHRISTI BILINGUE, hoc est, illius diuinus, qui originalis est, Textus, Græce exhibitus, una cum huiusce in vulgarem Græcorum hodiernorum phrasin, quæ κοινὴ dici consueuit, versione e regione collocata.

De adornanda eiusmodi librorum Noui Fœderis editione consilium studio inseruiendi Ecclesiis Græcis jam dudum iniuimus. Quum enim plurimæ Nationes hoc tempore gaudeant insigni, non dicam exemplarium, sed editionum Scripturæ Sacræ in linguas earum vernaculas conuersæ abundantia, & in Germania in primis complures singulis ferme annis nostræ versionis editiones prodeant, æquitas ipsa & charitas efflagitare nobis visa est, ut Nationi Græcæ, quæ ob varia obstacula æque frequenti Bibliorum editione non gaudet, nostram hac in parte operam commodaremus, illique interim, dum daretur plura præstare, Scripta Noui Testamenti ministraremus.

Non ignari autem, Græcos singularem fouere erga fontem authenticum venerationem, licet dialectus, qua vtuntur,

ab

ab antiqua illa permultum receſſerit, nihil in rem ipſorum conducibilius a nobis fieri poſſe duximus, quam ſi diligentibus linguam veterem, aſt nouam perfectius, niſi forte litterati fuerint, intelligentibus N. Teſtamentum in vtraque legendum porrigeremus.

Eandem ſane viam, forte & eodem commoti argumento, tenuerunt Editores verſionis *Maximi Calliupolitæ, Hieromonachi,* laude ſua, quod in hoc negotio glaciem fregerit, minime defraudandi. Ejusmodi enim *Nouum Teſtamentum bilingue, in quo diuinus originalis Textus, & e regione poſita ex hoc citra vllam mutationem in communem linguam facta metaphraſis* (a Calliupolita adornata) *ſimul edita habentur,* anno 1638. (quo loco, incertum) in forma quarta majori prodiit. Quo de opere legi poteſt *Diſſertatio Hiſtorico-Philologico-Theologica Dni Doctoris Michaelis Langii de Verſione Noui Teſtamenti barbaro-Græca,* quæ Diſſertatio edita eſt Altorffi anno 1707.

Recuſa quidem Londini eſt, elapſo longiſſimo temporis ſpatio, nimirum anno 1703. illa *Calliupolitæ Metaphraſis διορθώσει,* vt Titulus habet, *Seraphimi, Hieromonachi, Mitylenenſis*; verum, quum Textus originalis hic deſideraretur, non

defuerunt, qui isthanc editionem vel eam ob causam minus gratam Nationi Græcæ putarent, nobisque auctores essent, si aliquando foret animus nouæ impressionis curam subire, vt denuo linguam veterem nouæ jungeremus, adfirmantes, hoc pacto nos Græcis cumulatius esse satisfacturos; eo quod nuda in linguam vulgaris ac profani vsus versione auctoritati verbi diuini aliquantum detrahi compluribus inter eos videretur. Itaque & exemplo Editorum versionis Calliupolitæ, & aliorum consilio ex optima ratione, saltem κατ' ἄνθρωπον, profecto lubentissime obsequuti sumus.

Cæterum vt intelligas, Lector, quo nutu Dei nostrum hoc studium in editionis Noui hujus Testamenti bilinguis procurationem collatum sit, quam admirabili Numen prouidentia nobis subuenerit, & quibus in rebus opera, quæ illi data est, consumta sit, hæc paucis indicabimus:

Sub initium nostri conatus haud aliam editionem versionis Noui Testamenti in linguam Græcam vulgarem, nisi nuperam Londinensem habuimus. Hujus editionis exemplar quinque abhinc annis, & quod supereſt, *Dom. Anastasio Michaeli Ma-*

Macedoni, Constantinopoli ad nos profecto, & tum temporis vna cum aliquot aliis Græcis apud nos commoranti (cujus etiam Epistola extat in Domini Tribbechouii Elementis linguæ Græcæ vulgaris) tradidimus, vt ei manum admoueret, & quæ rectius crederet exprimi posse, quo tum Textui originali tum linguæ vulgaris indoli exactius responderent, ea sedulo adnotaret. Id ille præstitit. Nos autem in eo primum Prouidentiæ diuinæ vestigium agnouimus, quod obtigerit, qui Londinensem editionem reuisam nobis daret. Exemplar ab illo correctum seruauimus ac sepositimus, dum emergeret occasio institutum prosequendi, &, si nostro difficile videretur, alieno remigio ad portum pertingendi. Neque enim lucrum in ea re spectabamus, nec, vt impendium quæstus æquaret, spes esse poterat, sed exemplaria potius maximam partem dono Græcis, ad quorum quippe vtilitatem ferme vnice pertinerent, mittenda credebamus.

Rebus ita gubernationi diuinæ commissis, anni tandem superioris verno tempore Deus suam nobis improuiso tulit opem. Incitauit enim AUGUSTISSIMAM BORUSSIÆ REGINAM,

SOPHIAM LOUISAM,

DOMINAM NOSTRAM CLEMENTISSIMAM, in ſtudium erga Eccleſiam Græcam vere Chriſtianum tamque ſerium, vt in impreſſionem Noui Teſtamenti Græci bilinguis munificam facere impenſam benigniſſime decerneret, ita vt larga ſatis exemplarium copia, ligatura eleganti inſtructa, Græcis, quorum res eſſent tenuiores, muneri transmitti poſſent. Quam ſingularem munificentiam Græca natio haud dubie gratiſſima æſtimatione pietateque complectetur, DEus vero cumulatiſſime rependet ac compenſabit.

Enim vero quod aliis in rebus ſæpiſſime obſeruaui & expertus ſum, id in hoc etiam caſu mihi vſu venit, idque explorate cognoui, vbi DEus primum animo indiderit bonum ac ſalutare propoſitum, ſuperfluam eſſe impatientem de via & ratione id in effectum deducendi ſolicitudinem; Deum enim ſic cuncta dirigere, vt quodlibet legitimo fiat tempore, & eo major deinde gloria in ipſius prouidentiam redundet, ſi citra curas anxias & operoſa hominum molimina conſilia ſua perfecerit. Quis enim

quæſo

quæso enixe cupienti mihi πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν procurare nouam Noui Testamenti bilinguis editionem, hoc prædicere potuisset, fore vt hominis mortalis pectus eo charitatis erga Ecclesiam Græcam implereturigne, vt vltro & sua sponte mihi sumtus, qui faciendi essent, suppeditaret? Nunc vbi id factum est, Dei Numen debitis celebro laudibus, ac prouidentiam eius singulariſſimam grato ac demisso animo prædico.

Quantum ad me, non potui non pulcherrimam occasionem, quam dudum in votis habueram, Græcos iterata Noui Testamenti editione impertiendi, modis omnibus amplexari.

Quamobrem exemplar illud, a Dom. Anastasio correctum, fundamenti loco adsumtum, & vt emendatior & accuratior daretur metaphrasis, etiam Calliupolitæ, quam supra laudauimus, editio studiose collata, nec cessatum ab opere fuit, usque dum ad umbilicum perduceretur.

Antequam autem summa illi manus adjecta est, commode, neque id sine Numine accidit, vt *Cl. Dominus Ioannes Heymannus* ex oriente in Belgium ad de-

cretam sibi Professionem Linguarum Orientalium in Academia Leydensi obeundam proficiscens, in itinere mihi Berolini, vbi eo tempore agebam, sui copiam daret. Is a me rogatus, præfatione in gratiam Græcorum & dialecto eorum vulgari scribenda, ceu fructuum suæ cum Græcis conuersationis, Linguæque eorum feliciter apprehensæ primitiis quibusdam nostram Noui Testamenti editionem donare promisit, fidemque datam paulo post etiam liberauit: qua opera & nobis, &, vt speramus, lectoribus rem gratissimam fecit.

Nouum accessit prouidentiæ diuinæ documentum. Quum enim in cursu laboris jam propemodum calcem videremus, Venetiis ad nos aduentauit *Dom. Liberius Coletti, Sacerdos Græcus*, suam nobis in iis, quæ ad hoc negotium aliaque huic affinia pertinent, operam addicens. Hic se confestim accinxit relectioni Metaphraseos jam impressæ, & quum non pauca animaduerteret, quæ limam requirerent, inde nobis appendix, quam adjectam vides, Lector, quaque selectum vtilium eius obseruationum Tecum communicamus, enata est. Idem deinde Calendarium euoluendis textibus, qui in Ecclesia Græca legi & tractari

pu-

publice consueuerunt, accomodatum, &, quo fieri potuit, compendio conscriptum adjecit, ratus videlicet, citra eiusmodi Calendarium hanc Noui Testamenti Editionem ad vsum Ecclesiasticum & commoditatem Græcorum haud satis esse adaptatam.

Restat, vt exponamus, quid in opere integro præstitum sit.

Quantum ad Textum originalem attinet, *Editionem* præcipue *Leusdenianam*, *quæ Amstelodami anno 1698. sumtibus Wetstenii* lucem vidit, sequuti sumus, nisi quod opera data sit, vt sphalmata typographica, quæ subterfugerunt in illa Editione correctoris oculum, attentum licet ac perspicacem in reliquis, hic abessent.

In Textu versionis *Orthographia*, in editionibus binis prioribus admodum neglecta, hic ad linguæ antiquæ indolem normamque magno studio fuit redacta. Sit exempli loco differentia inter vocales vnisonas ο, ω, ι, η, υ, aliasque, illic minima, hic maiori cura obseruata. Attamen quum Græci, qui apud nos vixerunt, in primis vero Dom. Anastasius, ab ordinaria Orthographia in quibusdam abirent; factum inde, vt in hac editione usque quaque inueniatur

ση-

σηκώσου	per	η	loco	ι.
πολλᾶ, aduerb.		(˜)		(`).
ὀμπροστᾶ, aduerb.		(˜)		(`).
ἐξεύρει		ι		η.
ἐμβῆκεν		β		π.
ἐσήμωσεν		η		υ vel ι.
οἰκοκύριον		οι		νοικο.
σύννεφον		νν		γν.
ἐδῶ		(`)		(`).
σπῆτι		(˜)		(`).
ἀειλύμονον		ἀειλύ		ἀλή.

ἀκολοῦθά με, cum Accuſ. loco μου c. Genit. &c. &c.

Deinde voces Turcicæ & Italicæ, quibus priores editiones ſcatent, quæque Græcis, ſi harum linguarum expertes fuerint, barbaræ & ridiculæ videntur, ejectæ κατὰ δύναμιν ſunt, & Græcæ aut ἑλληνικαὶ aut ἁπλαὶ in earum locum ſubſtitutæ.

Tum lacunæ, quarum viginti & ſeptem obſeruatæ in Londinenſi editione, expletæ ſunt. Voces enim, verſuum partes, immo integri verſus hic illic in iſta Editione omiſſi fuerunt.

Porro quum verſionis in Calliupolitæ editione alia Textus editione Metaphraſtes, alia autem Typographus fuerit vſus, (id quod etiam *Dom. Doctor Langius in Diſſert. ſupra citata ex Ep. ab Editoribus adiecta* adnotauit) indeque diuiſiones verſuum in Textu originali & Metaphraſi ſæpius ſibi non reſponderent, illæ diuiſionibus, quæ in Leusdeniana, quam diximus, edi-

editione cernuntur, æquatæ sunt, exceptis binis locis, Joh. XIV. 12. 13. & Ephes. II, 14. 15.

Signa item distinctionum, quæ in prioribus editionibus seminus recte habuerunt, nec excusari posse visa sunt, *Leusdenianæ* aut aliis probatis editionibus hic sunt accommodata.

Ipsa Metaphrasis sic comparata est, vt explicandis nonnullis locis non spernendum lumen præferat, v. g. Matth. XXVIII. 1. Luc. VI. 1. Joh. XX. 1. 1. Cor. XI. 21. c. XIV. 12. Eph. III. 19. c. IV. 19. c. V. 4. &c.

Cæterum non possum, quin hic officio grati animi publice prædicem solertiam & industriam *Dn. VVilhelmi Richardi Iohnii, Medicinæ Candidati, & Dn. Ioh. Ludouici Lindhammeri, S. Theol. Studiosi:* quippe qui non opera modo corrigendi errores typographicos summa fidelitate & assiduitate functi sunt, sed suam etiam, quam haud mediocrem sibi comparauerunt, linguæ Græcæ hodiernæ peritiam eo judicio & intellectu in rem præsentem contulerunt, vt ab omnibus certe, qui opusculo hoc sacro deinceps gaudebunt & perfruentur, gratiæ iis debeantur.

Bene autem precentur omnes, quorum in manus isthæc Noui Testamenti bi-

bilinguis editio inciderit, Ecclesiæ Græcæ, quo & hoc verbi diuini semen, quod secundo Numine inter eos spargitur, grata auidaque mente excipiat, ejusque vberrimos lætissimosque fructus, instar agri frugiferi, profundat, & eos pie deferat messis Domino, cui sit laus & gloria in sæcula.

Amen.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. ά. 1.

ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών.

5 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὲζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὲζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὼβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ· Ὼβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.

6 Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα· Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου.

7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰω-

ΒΙΒΛΙΟΝ τῆς γενέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαβὶδ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· καὶ ὁ Ἰακὼβ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

3 Καὶ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἀπὸ τῆς Θάμαρ· καὶ Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· καὶ ὁ Ἐσρὼμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· καὶ Ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμών.

5 Καὶ Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοὲζ ἀπὸ τῆς Ῥαχάβ· καὶ Βοὲζ ἐγέννησε τὸν Ὼβὴδ ἀπὸ τῆς Ῥούθ· καὶ Ὼβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.

6 Καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα· καὶ Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἀπὸ τῆς γυναίκα τοῦ Οὐρίου.

7 Καὶ ὁ Σολομὼν ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ· καὶ Ῥοβοὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· καὶ Ἀβιὰ ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Καὶ Ἀσὰ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· καὶ Ἰωσαφὰτ ἐγέννη-

Ἰωρὰμ· Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.

9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ· Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.

11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδὼκ· Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.

15 Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ, γενε-

σε τ᾽ Ἰωρὰμ· καὶ Ἰωρὰμ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.

9 Καὶ Ὀζίας ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· καὶ Ἰωάθαμ ἐγέννησε τ᾽ Ἄχαζ· & Ἄχαζ ἐγέννησε τ᾽ Ἐζεκίαν.

10 Καὶ Ἐζεκίας ἐγέννησε τ᾽ Μανασσῆν· καὶ Μανασσῆς ἐγέννησε τ᾽ Ἀμών· καὶ Ἀμὼν ἐγέννησε τ᾽ Ἰωσίαν.

11 Καὶ Ἰωσίας ἐγέννησε τ᾽ Ἰεχονίαν καὶ τὺς ἀδελφέστυ, εἰς τ᾽ μετατοπισμὸν τῆς Βαβυλῶνος.

12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸν μεταστοπισμὸν τ᾽ Βαβυλῶνος, ὁ Ἰεχονίας ἐγέννησε τ᾽ Σαλαθιήλ· & Σαλαθιὴλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Καὶ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τ᾽ Ἀβιούδ· & Ἀβιοὺδ ἐγέννησε τ᾽ Ἐλιακείμ· καὶ Ἐλιακεὶμ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Καὶ Ἀζὼρ ἐγέννησε τ᾽ Σαδώκ· & Σαδὼκ ἐγέννησε τ᾽ Ἀχείμ· καὶ Ἀχεὶμ ἐγέννησε τ᾽ Ἐλιούδ.

15 Καὶ Ἐλιοὺδ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· καὶ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τ᾽ Μαθθάν· & Ματθὰν ἐγέννησε τ᾽ Ἰακώβ.

16 Καὶ Ἰακὼβ ἐγέννησε τ᾽ Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα τ᾽ Μαρίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Ὅλαις λοιπὸν αἱ γενεαῖς ἀπὸ τ᾽ Ἀβραὰμ ἕως τ᾽ Δαβὶδ εἶναι

γενεὰὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου.

19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαρίαμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου.

21 Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

22 (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·

23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτῆς

ἐννεὰ δεκατέσσαρες γενεαὶ· καὶ ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἕως τῆς μετατοπισμοῦ τῆς Βαβυλῶνος, ἐννεὰ δεκατέσσαρες γενεαὶ· καὶ ἀπὸ τοῦ μετατοπισμοῦ τῆς Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, ἐννεὰ δεκατέσσαρες γενεαί.

18 Καὶ ἡ γένεσις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοιούτως ἦν. ἐπειδὴ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἡ Μαρία ἀρραβωνιάσθη τῷ Ἰωσὴφ, πρὸ τοῦ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ ἐκ πνεύματος ἁγίου.

19 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐπειδὴ δίκαιος ἦν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαρίαμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου.

21 Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·

23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25 Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ.

ὄνομα τὸ Ἐμμανουήλ· τὸ ὁποῖον ἐρμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

24 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ σηκωθεὶς ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἔκαμε καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἐπῆρε τὴν γυναῖκά του.

25 Καὶ δὲν τὴν ἐγνώριζε ἕως ὅπου ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα Ἰησοῦν.

Κεφ. β'. 2.

ΤΟῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπ' ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

2 Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

Καὶ ὡσὰν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὰς ἡμέρας Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, νά, ἠλθαν μάγοι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν εἰς Ἱερουσάλυμα, λέγοντες·

2 Ποῦ εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὁποῦ ἐγεννήθη; διατὶ ἐμεῖς εἴδαμεν τὸν ἀστέρα του εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ ἤλθαμεν νὰ τὸν προσκυνήσωμεν.

3 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης, ὡσὰν τὸ ἄκουσεν, ἐσυγχύθη, καὶ ὅλα τὰ Ἱερουσάλυμα μαζί μεταύτου.

4 Καὶ μαζώνωντας ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, τοὺς ἐρώτα, ποῦ γεννᾶται ὁ Χριστός.

5 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· διατὶ ἔτζι ἐγράφη διὰ μέσου τοῦ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.

8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν. καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ τοῦ Ἰούδα, καθόλου δὲν εἶσαι μικρότατη ἀνάμεσον εἰς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Ἰούδα· διὰ τί ἀπὸ σένα θέλει ἔυγει ἡγούμενος, ὁ ὁποῖος θέλει ποιμάνει τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε ὁ Ἡρώδης κράζωντας κρυφᾶ τοὺς μάγους, ἐξέταξεν ἀκριβᾶ ἀπ' αὐτοὺς τὸν καιρὸν τοῦ ἀστέρος ἐκείνου, ὁποῦ ἐφάνη.

8 Καὶ πέμπωντάς τους εἰς τὴν Βηθλεὲμ, τοὺς εἶπε· σύρτε καὶ ἐξετάξετε καταλεπτῶς διὰ τὸ παιδίον· καὶ ὡσὰν τὸ εὑρῆτε, δότε μου εἴδησιν, διὰ νὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ, νὰ τὸ προσκυνήσω.

9 Καὶ ἐκεῖνοι, ὡσὰν ἤκουσαν τὰ λόγια τοῦ βασιλέως, ἐδιέβησαν. καὶ νὰ, πάλιν ὁ ἀστέρας, ὁποῦ εἶδαν εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ ἐπήγενεν ὀμπροστάτων, ἕως ὁποῦ ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐκεῖ, ὁποῦ ἦτον τὸ παιδίον.

10 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ μάγοι τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην καὶ πολλᾶ.

11 Καὶ ἔστοντας νὰ ἐλθοῦσιν εἰς τὸ σπῆτι, εὑρῆκαν τὸ παιδίον μαζὺ μὲ τὴν Μαρίαν τὴν μάνατου· καὶ ἔπεσαν καὶ τὸ ἐπροσκύνησαν· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυρούστων, τοῦ ἔφεραν χαρίσματα, χρυσάφι, καὶ Λίβανον, καὶ Σμύρναν.

12 Καὶ

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρῴδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρῴδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρῴδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

12 Καὶ ἔχοντας νὰ τὸς ἀπο καλυφθῇ εἰς τὸ ὄνειρόντας νὰ μὲ μετακυρέσθαι εἰς τὸν Ἡρῴδην, ἀπὸ ἄλλην ὁδὸν ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον τους.

13 Καὶ ὡσὰν ἀνεχώρησαν αὐτοὶ, παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὸ ὄνειρόντας, καὶ λέγοντας· σηκώσε, καὶ ἔπαρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνατου, καὶ φεῦγε εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ὡς ἐσὰν σὲ εἶπῶ, ἔως ὁπᾶ νὰ σὲ εἰπῶ· διατὶ μέλλει ὁ Ἡρῴδης νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον, νὰ τὸ χαλάσῃ.

14 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐσηκώθηκεν καὶ ἔπηρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνατου τὴν νύκτα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

15 Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως εἰς τὸ θάνατον τοῦ Ἡρῴδη· διατὶ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὁπᾶ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ μέσα τοῦ προφήτου, ὁπᾶ λέγει· ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε βλέποντας ὁ Ἡρῴδης, πῶς ἐπαιχνιδεύθη ἀπὸ τοὺς μάγους, ἐθυμώθη καὶ πολλὰ καὶ ἔστειλεν ἀνθρώπους, καὶ ἐφόνευσεν ὅλα τὰ παιδία, ὁπᾶ ἦταν εἰς τὴν Βηθλεὲμ, καὶ εἰς ὅλα τὰ σύνορα ἀπὸ δύο χρονῶν καὶ κάτω, κατὰ τὸν καιρὸν ὁπᾶ ἐβεβαιώθηκεν καβαλεπτῶς ἀπὸ τοὺς μάγους.

17 Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο, ὁπᾶ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, ὁπᾶ λέγει·

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί.

19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρῴδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρῴδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

18 Φωνὴ ἀκούσθη εἰς τὴν Ῥαμᾶ, πολὺς θρῆνος καὶ πολλὰ κλάμματα, καὶ πολλοὶ ἀναστεναγμοί, ὁποὺ ἔκλαιεν ἡ Ραχὴλ τὰ παιδιά της· καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διατὶ δὲν εἶναι πλέον.

19 Καὶ ὡσὰν ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης, παρουσιάζει ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὸ ὄνειρόν του εἰς τὴν Αἴγυπτον,

20 Λέγοντας· σηκώσου καὶ πάρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα του, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ· διατὶ ἐπέθανον, ὁποὺ ἐζήτουν νὰ πάρουν τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ, ἀπέθαναν.

21 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐσηκώθηκε, καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα του, καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ.

22 Ἀμὴ ὡσὰν ἔμαθεν, ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀντὶς διὰ τὸν Ἡρῴδην τὸν πατέρα του, ἐφοβήθη νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ· καὶ ἐσυλλογίσθη νὰ τοῦ ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸ ὄνειρόν του, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ πηγαίνοντας κατοίκησεν εἰς τὴν πόλιν, ὁποὺ λέγεται Ναζαρέτ· διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο, ὁποὺ εἶπαν οἱ προφῆται, ὅτι θέλει καλεσθῇ Ναζωραῖος.

Κεφ. γ'. 3.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφῦν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου.

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ

Καὶ εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔρχεται ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, κηρύττωντας εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγωντας· μετανοεῖτε· ὅτι ἐσήμωσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

3 Ἐτοῦτος εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἡσαΐαν τὸν προφήτην, λέγωντα· Φωνὴ ἐκείνου, ὁποῦ βοᾶ μέσα εἰς τὴν ἔρημον· ἑτοιμάσετε τὴν στράτα τοῦ κυρίου, κάμετε ἴσους τοὺς δρόμους του.

4 Καὶ ἐτοῦτος ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμάτου ἀπὸ μαλὶ τῆς καμήλας, καὶ μὲ ζωνάρι δερματένιον ἦταν ζωσμένος· καὶ τὸ φαγίτου ἦταν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐπήγενεν ἔξω ἡ Ἱερουσαλὴμ εἰς αὐτὸν, καὶ ὅλη ἡ Ἰουδαία, καὶ ὅλα τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου.

6. Καὶ ἐβαπτίζουνταν εἰς τὸν Ἰορδάνην ἀπ' αὐτὸν, ἐξομολογούμενοι ταῖς ἁμαρτίαις τους.

7 Καὶ ὡσὰν εἶδε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους καὶ ἀπὸ τοὺς Σαδδουκαίους, ὁποῦ ἔρχουνταν εἰς τὸ βάπτισμάτου, τοὺς ἔλεγε· γεννήματα τῶν ὀχένδρων, τίς σᾶς ἐδίδαξε, νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν ὀργὴν, ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ

9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

10 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός μου ἐστὶν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι. αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί.

12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.

13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με;

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι οὕτω

9 Καὶ μὴ σὰς φάνεται νὰ λέγετε μέσα σας· ἐμεῖς ἔχομεν τὸν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται ἀπὸ τὰς πέτρας ἐτούτας νὰ σηκώσῃ παιδία εἰς τὸν Ἀβραάμ.

10 Καὶ νά, καὶ τὸ πελέκι εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου κεῖται. κάθε δένδρον λοιπὸν, ὁποῦ δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτιάν.

11 Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μὲ τὸ νερὸ εἰς μετάνοιαν· ἀμὴ ἐκεῖνος, ὁποῦ ἔρχεται κατόπι μου, ἔναι δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ σηκώσω τὰ ὑποδήματά του· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ πνεῦμα ἅγιον καὶ μὲ φωτιάν.

12 Εἰς τοῦ ὁποίου τὸ χέρι εἶναι τὸ φτυάρι, καὶ θέλει καθαρίσει τὸ ἀλώνι του, καὶ θέλει μαζώξει τὸ σιτάρι του εἰς τὸ ἀμπάρι του, ἀμὴ τὸ ἄχυρον θέλει τὸ κατακαύσει μὲ φωτιάν, ὁποῦ δὲν σβέννει ποτέ.

13 Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορδάνην εἰς τὸν Ἰωάννην, νὰ βαπτισθῇ ἀπ' αὐτόν.

14 Ἀμὴ ὁ Ἰωάννης τὸν ἐμπόδιζε λέγοντας· ἐγὼ ἔχω χρεῖαν νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σένα, καὶ σὺ ἔρχεσαι εἰς ἐμένα;

15 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τα· τώρα ἄφησε· διατὶ

οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἠνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.

17 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

ἔτζι πρέπει ἐμᾶς, νὰ τελειώσωμεν κάθε λογῆς δικαιοσύνην. τότε τὸν ἄφησεν.

16 Καὶ ἀφόντις ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τὸ νερό· καὶ νὰ, καὶ τοῦ ἀνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ κατέβαινεν ὡσὰν περιστέρι, καὶ ἤρχετον ἀπάνωτα.

17 Καὶ εὐθὺς φωνὴ ἀκούσθη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, ὁποῦ ἔλεγε· ἐτοῦτος εἶναι ὁ γός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύθηκα.

Κεφ. δ'. 4.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ Διαβόλου.

2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσεράκοντα καὶ νύκτας τεσσεράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ Διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ πειρασθῇ ἀπὸ τὸν Διάβολον.

2 Καὶ ἔχοντας νὰ νηστεύσῃ τεσσεράντα ἡμέρες καὶ τεσσεράντα νύκτας, ὕστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ πηγαίνοντας σημάτι ὁ πειράζων, τοῦ λέγει· ἂν εἶσαι γὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ διὰ νὰ γένουν ἐτούτες αἱ πέτρες ψωμία.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· ἔναι γεγραμμένον· ὄχι μόνον μὲ ψωμὶ νὰ ζῇ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγον, ὁποῦ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ.

5 Τότε τὸν ἐπῆρεν ὁ Διάβολος, καὶ ἐπῆγεν τον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ.

6 Καὶ

6 Καὶ

6 Καὶ λέγε αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

7 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ Διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν.

9 Καὶ λέγε αὐτῷ· Ταῦτά σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγε αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ Διάβολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρὲτ, ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβελὼν καὶ Νεφθαλείμ·

6 Καὶ λέγετε· ἂν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίξε σὲ λόγος κάτω· Διότι ἔναι γραμμένον· ὅτι θέλει προστάξει τοὺς ἀγγέλους τε διὰ λόγους, καὶ θέλουν σὲ σηκώσει ἀπάνω εἰς τὰ χέρια τους, νὰ μὴ σκοντάψῃς ποτὲ εἰς πέτραν τὸ πόδι σε.

7 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γραμμένον εἶναι καὶ ἐτοῦτο· ὅτι τὸν αὐθέντην τὸν Θεόν σε νὰ μὴν τὸν δοκιμάσῃς.

8 Πάλιν πέρνει τον ὁ Διάβολος, καὶ ἀνεβάζει τον εἰς ἕνα ὄρος πολλὰ ὑψηλόν, καὶ δείχνει τε ὅλως τὰς βασιλείας τοῦ κόσμε καὶ τὴν δόξαν τους.

9 Καὶ λέγει τε· ἐτοῦτα ὅλα θέλω σοῦ τὰ δώσει, ἂν πέσῃς νὰ μὲ προσκυνήσῃς.

10 Τότε τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· Διότι ἔναι γραμμένον· ὅτι τὸν αὐθέντην τὸν Θεόν σε θέλεις προσκυνήσῃ, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσῃ.

11 Τότε τὸν ἄφησεν ὁ Διάβολος· καὶ παρευθὺς ἤλθασιν ἄγγελοι καὶ τὸν ὑπηρετοῦσαν.

12 Καὶ ἔτσι ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐπαρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ ἀφήνοντας τὴν Ναζαρὲτ, ἦλθε καὶ κατοίκησεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, εἰς τὰ σύνορα τῆς Ζαβελὼν καὶ τῆς Νεφθαλείμ.

14 Ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

15 Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν·

16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς·)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας

14 Διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο, ὁποῦ εἶπεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὁποῦ λέγει·

15 Γῆ τοῦ Ζαβουλὼν καὶ γῆ τοῦ Νεφθαλείμ, στράτα τῆς θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν·

16 Ὁ λαὸς, ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὸν σκότος, εἶδε φῶς μέγα, καὶ ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, τὸν φῶς ἔφαιξεν εἰς αὐτούς.

17 Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ λέγῃ· μετανοεῖτε· ὅτι ἐσήμωσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Καὶ περιπατῶντας ὁ Ἰησοῦς σημᾶ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, τὸν Σίμωνα, ὁποῦ λέγεται Πέτρος, καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόντου, ὁποῦ ἔρριχναν δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν· (διατὶ ἦταν ψαράδες·)

19 Καὶ λέγειτους· ἐλᾶτε ὀπίσωμου, καὶ θέλω σᾶς κάμει ψαράδες ἀνθρώπων.

20 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν τὰ δίκτυα, καὶ τοῦ ἀκολουθήσασιν.

21 Καὶ παγένωντας παρακεῖθε, εἶδε ἄλλους δύο ἀδελφούς, τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν ἀδελφόντου τὸν Ἰωάννην, μέσα εἰς τὸ μονόξυλον μαζὺ μὲ τὸν Ζεβεδαῖον τὸν πατέρατους, ὁποῦ

ζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

ὁποῦ ἐμπάλωναν τὰ δίκτυάτους, καὶ τοὺς ἐκάλεσε.

22 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν καὶ τὸ μονόξυλον καὶ τὸν πατέρα τους, καὶ τοῦ ἀκολουθήσασιν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύριζεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκωντας εἰς ταῖς συναγωγαῖστους, καὶ κηρύττωντας τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατρεύωντας κάθε λογῆς ἀῤῥωστίαν, καὶ κάθε ἀσθένειαν εἰς τὸν λαόν.

24 Καὶ εὐγῆκεν ἡ φήμητου εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ τοῦ ἔφεραν ὅλους τοὺς ἀῤῥώστους, ὁποῦ ἐκρατοῦνταν ἀπὸ διάφοραις ἀῤῥωστίαις καὶ βάσανα, καὶ δαιμονισμένους, καὶ σεληνιασμένους, καὶ παραλύτους· καὶ τοὺς ἰάτρευσε.

25 Καὶ τοῦ ἀκολούθησε πολὺς λαὸς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἀπὸ τὴν Δεκάπολιν καὶ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. έ. 5.

Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ ἐκεῖνος βλέπωντας τὸν λαὸν, ἀνέβη ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάθισε, καὶ οἱ μαθητάδεστου ἐπῆγαν σημάτου.

2 Καὶ ἀνοίγωντας τὸ στόματου, τοὺς ἐδίδασκε, λέγωντας·

3 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ εἶναι πτωχοὶ εἰς τὸ πνεῦμα· ὅτι αὐτωνῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

4 Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

11 Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω,

καὶ

4 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ λυποῦνται· ὅτι θέλουσι παρηγορηθῆ.

5 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ εἶναι ἥμεροι· ὅτι αὐτοὶ θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν.

6 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ πεινοῦσι καὶ διψοῦσι τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ θέλουσι χορτασθῆ.

7 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ εἶναι ἐλεημονητικοί· ὅτι θέλουσιν ἐλεηθῆ.

8 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ εἶναι καθαροὶ εἰς τὴν καρδίαν· ὅτι αὐτοὶ θέλουσιν εἰδῆ τὸν Θεόν.

9 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ κάμνουν εἰρήνην· ὅτι αὐτοὶ θέλουσι καλεσθῆ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ διωχθοῦσι διὰ τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτωνῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

11 Καλότυχοι θέλετε εἶσθαι, ὅταν σᾶς ὀνειδίσουν καὶ σᾶς διώξουσι, καὶ σᾶς εἰποῦσι κάθε λογῆς κακὸν λόγον ἐναντίονσας, ψευδόμενοι, διὰ λόγουμου.

12 Χαίρεσθε καὶ εὐφραίνεσθε· ὅτι ἡ πληρωμήσας εἶναι πολλὴ εἰς τοὺς οὐρανούς· διὰ τὶ τέτοιας λογῆς ἐδίωξαν τοὺς προφήτας, ὁποῦ ἦταν προτιτεράσας.

13 Ἐσεῖς εἶσθε τὸ ἅλας τῆς γῆς· καὶ ἐὰν τὸ ἅλας γένῃ ἀνάλατον, μὲ τί νὰ ἁλατισθῇ; πλέον δὲν ἀχρήζει τίποτες, πα-

ρὰ

καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη.

15 Οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

17 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία, οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.

19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

20 Λέ-

ρα νὰ ῥιχθῇ ἔξω, καὶ νὰ καταπατηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

14 Ἐσεῖς εἶσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· μία πόλις, ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς ὄρος, δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρυφθῇ.

15 Οὐ δὲ ἀνάπτουσι λύχνον, καὶ τὸν βάνουσιν ἀπὸ κάτω εἰς τὸ μόδι, ἀλλὰ τὸν βάνουσιν εἰς τὸν λυχνοστάτη, καὶ φέγγει εἰς ὅλους, ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς τὸ σπῆτι.

16 Τέτοιας λογῆς ἂς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ εἰδοῦσι τὰ καλάσας ἔργα, καὶ νὰ δοξάσουν τὸν πατέρασας, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

17 Μὴν λογιάσετε, ὅτι ἐγὼ ἦλθα νὰ χαλάσω τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· δὲν ἦλθα νὰ τὰ χαλάσω, ἀλλὰ νὰ τὸν τελειώσω.

18 Διατὶ βέβαια σᾶς λέγω· ἕως ὁποῦ νὰ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, μία ἰῶτα ἢ μία στιγμὴ δὲν θέλει παρέλθῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦσιν ὅλα.

19 Ὅποιος λοιπὸν χαλάσῃ μίαν ἀπὸ τούταις ταῖς παραγγελίαις ταῖς πολλᾶ μικραῖς, καὶ διδάξῃ τέτοιας λογῆς τοὺς ἀνθρώπους, πολλᾶ μικρὸς θέλει καλεσθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀμὴ ὅποιος ταῖς κάμῃ καὶ διδάξῃ, ἐτοῦτος θέλει καλεσθῇ μέγας εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

20 Δια-

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ·

24 Ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν προσφέρε τὸ δῶρόν σου.

25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

20 Διότι λέγω σοῖς λέγω· ὅτι ἂν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνησις περισσότερον ἀπὸ τῶν δικαιοσυνῶν τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἀκούσετε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· νὰ μὴν φονεύσῃς· καὶ ὅποιος φονεύσῃ, θέλει εἶσθαι φταίσης εἰς τὴν κρίσιν.

22 Ἀμὴ ἐγὼ σοῖς λέγω· ὅτι κάθε ἄνθρωπος, ὁπού ὀργισθῇ τὸν ἀδελφόν του χωρὶς ἀφορμὴν, θέλει εἶσθαι φταίσης εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅποιος εἰπῇ εἰς τὸν ἀδελφόν του ῥακά, θέλει εἶσθαι φταίσης εἰς τὸ συνέδριον· καὶ ὅποιος εἰπῇ μωρέ, θέλει εἶσθαι φταίσης εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἂν προσφέρῃς λοιπὸν τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει παράπονον κατά σου·

24 Ἄφησε ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὕπαγε πρῶτον, φιλιώσε μὲ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τότε ἐλθὼν προσφέρε τὸ δῶρόν σου.

25 Φιλιώσε μὲ τὸν ἀντίδικόν σου γληγόρως, ἕως ὁπού εἶσαι εἰς τὸν δρόμον μετ' αὐτόν· μήπως σὲ παραδώσῃ ὁ ἀντίδικος εἰς τὸν κριτήν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ θέλεις βληθῇ εἰς τὴν φυλακήν.

26 Ἀμὴν λέγω σοὶ, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύσεις.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

31 Ἐῤῥέθη δὲ, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται.

33 Πάλιν ἠκούσατε, ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ ἐπιορκή-

26 Βέβαια σοῦ λέγω· δὲν θέλεις εὔγει ἀπ' ἐκεῖ, ἕως ὁποῦ νὰ πληρώσῃς ὡς καὶ τὴν ὕστερην φόλα.

27 Ἠκούσετε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· μὴν μοιχεύσῃς.

28 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος, ὁποῦ βλέπει γυναῖκα, διὰ νὰ τὴν ἐπιθυμήσῃ, ὡραμάη τὴν ἐμοίχευσε μέσα εἰς τὴν καρδίαντου.

29 Καὶ ἂν τὸ μάτισου τὸ δεξιὸν σὲ σκανδαλίζῃ, εὔγαλέτο, καὶ ῥίξετο ἀπὸ λόγουσου· διατὶ ὠφέλιμόν σου εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλησου, καὶ ὄχι ὅλον τὸ κορμίσου νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.

30 Καὶ ἂν τὸ δεξιόν σου χέρι σὲ σκανδαλίζῃ, κόψε καὶ ῥίξετο ἀπὸ λόγουσου· διατὶ καλλίτερόν σου εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλησου, καὶ ὄχι ὅλον σου τὸ κορμὶ νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.

31 Καὶ ἐλαλήθη, ὅτι ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκάτου, νὰ τῆς δώσῃ διαζύγιον.

32 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω· ὅτι ὅποιος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκάτου, ἔξω ἀπὸ ἀφορμὴν πορνείας, τὴν κάμνει νὰ μοιχᾶται· καὶ ὅποιος ὑπανδρευθῇ τὴν γυναῖκα τὴν χωρισμένην, μοιχᾶται.

33 Ἠκούσετε πάλιν, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· νὰ μὴν

ορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὀμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ·

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως·

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι.

37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, Ναὶ ναὶ, Οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν.

38 Ἠκούσατε, ὅτι ἐῤῥέθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην·

40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον.

41 Καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἓν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς.

43 Ἠκού-

μὴν ὀμώσῃς ψέματα, ἀλλὰ νὰ δώσῃς τῷ κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου.

34 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω, νὰ μὴν ὀμώσετε καθόλου· μήτε εἰς τὸν οὐρανὸν, διατὶ ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος τοῦ Θεοῦ·

35 Μήτε εἰς τὴν γῆν, ὅτι εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶντου· μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτι εἶναι πόλις τοῦ μεγάλου βασιλέως·

36 Μήτε εἰς τὸ κεφάλισου νὰ μὴν ὀμώσῃς, διατὶ δὲν δύνεσαι νὰ κάμῃς καμίαν τρίχα ἄσπρην ἢ μαύρην.

37 Ἀλλὰ ὁ λόγος σας ἂς εἶναι τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ ὄχι, ὄχι· διατὶ τὸ περισσότερον ἀπὸ τοῦτα εἶναι τοῦ πονηροῦ.

38 Ἠκούσετε, ὅτι ἐλαλήθη· μάτι ἀντὶ ματίου, καὶ δόντι ἀντὶ δοντίου.

39 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω, νὰ μὴν ἀντισταθῆτε τὸν κακόν· ἀλλὰ ὅποιος σὲ κτυπήσῃ ῥάπισμα εἰς τὸ δεξιόνσου μάγουλον, γυρισέτου καὶ τὸ ἄλλον.

40 Καὶ ὅποιος θέλει νὰ σὲ σύρῃ εἰς τὴν κρίσιν, νὰ πάρῃ τὸ ὑποκάμισόνσου, ἄφεστου καὶ τὸ ἀπανωφόρεμάσου.

41 Καὶ ὅποιος σὲ ἀγγαρεύσῃ ἕνα μίλι, σύρε μαζύτου δύο.

42 Ὅποιος σοῦ ζητᾷ, δόστου· καὶ ὅποιος σοῦ γυρέψῃ δανεικὸν, μὴν τὸν ἀποδιώξῃς.

43 Ἠκού-

43 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς.

45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;

47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν;

48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

43 Ἠκούσετε, ὅτι ἐλαλήθη· ἀγαπήσεις τὸν γείτονά σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἀμὴν ἐγὼ σᾶς λέγω· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ εὐλογεῖτε ὅσους σᾶς καταρῶνται, κάμετε καλὸν εἰς ὅσους σᾶς μισοῦσι, καὶ προσκαλεῖτε διὰ ὅσους σᾶς πειράζουν καὶ σᾶς καταδιώκουν.

45 Διὰ νὰ γένητε υἱοὶ τοῦ πατρός σας, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς, ὅτι ἀνατέλλει τὸν ἥλιόν του εἰς τοὺς πονηροὺς καὶ εἰς τοὺς ἀγαθούς, καὶ βρέχει εἰς τοὺς δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Διατί ἐὰν ἀγαπᾶτε ὅσους σᾶς ἀγαποῦν, τί μισθὸν ἔχετε; δὲν κάμνουσι τοῦτο καὶ οἱ τελῶναι;

47 Ἀνίσως καὶ χαιρετᾶτε τοὺς ἀδελφούς σας μοναχά, τί περισσὸν κάμνετε; δὲν κάμνουσι καὶ οἱ τελῶναι τοιουτοτρόπως;

48 Ἂς εἶσθε λοιπὸν τέλειοι καὶ ἐσεῖς, ὡς καθὼς καὶ ὁ πατήρ σας, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς, εἶναι τέλειος.

Κεφ. ς'. 6.

Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πα-

Προσέχετε, νὰ μὴν κάμνετε τὴν ἐλεημοσυνούλαν σας ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ φανῆτε εἰς αὐτούς· εἰ δὲ μή, δὲν ἔχετε μισθὸν σημὰ εἰς τὸν πα-

πατρὶ υμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου.

4 Ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττο-

πατέρασας, ὁπῦ εἶναι εἰς τὺς οὐρανούς.

2 Ὅταν κάμνῃς τὸ λοιπὸν ἐλεημοσύνην, μὴν κωδωνίσῃς ὀμπροστᾶσου, καθὼς κάμνουσιν οἱ ὑποκριταὶ εἰς τὰ συναγωγιάτους, καὶ εἰς ταῖς ῥύμναις, διὰ νὰ δοξασθοῦσιν ἀπὸ τὺς ἀνθρώπους. βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πλερωμήν τους.

3 Ἀμὴ ἐσὺ ὅταν κάμνῃς ἐλεημοσύνην, ἂς μὴν ἰξεύρῃ ἡ ζερβιάσου μερία, τί κάμνει ἡ δεξιάσου.

4 Διὰ νὰ εἶναι ἡ ἐλεημοσύνησου εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ πατήρσου, ὁπῦ βλέπει εἰς τὸ κρυφὸν, αὐτὸς θέλει σῦ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

5 Καὶ ὅταν προσεύχεσαι, νὰ μὴν εἶσαι ὡσὰν οἱ ὑποκριτάδες· ὅτι ἀγαπῦσι νὰ προσεύχωνται στεκόμενοι εἰς τὰ συναγώγια, καὶ εἰς ταῖς γωνίαις τῶν πλατωμάτων, διὰ νὰ φανῦσιν εἰς τὺς ἀνθρώπους· ἀληθινᾶ σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πλερωμήν τους.

6 Ἀμὴ ἐσὺ ὅταν προσεύχεσαι, ἔμβα μέσα εἰς τὸ κελίσου, καὶ κλεῖσε τὴν θύρανσου, καὶ προσεύξου τὸν πατέρασου, ὁπῦ εἶναι εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ πατέρασσου, ὁπῦ βλέπει εἰς τὸ κρυφὸν, θέλει σῦ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

7 Καὶ ὅταν προσεύχεσθε, μὴν

βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ, ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω το ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος·

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

μὴν περισσολογεῖτε ὥσαν οἱ ἐθνικοί· διατὶ ἐκεῖνοι λογιάζουσιν, ὅτι εἰς τὴν πολυλογίαν τους θέλουσιν εἰσακουσθῆ.

8 Μὴν ὁμοιάσετε λοιπὸν ἐκείνους· διατὶ ὁ πατέρασσας ἰξεύρει, ποῖα χρειάζεσθε προτίτερα παρὰ νὰ τοῦ ζητήσετε.

9 Τέτοιας λογῆς λοιπὸν νὰ προσεύχεσθε ἐσεῖς· ὦ πατέρα μας, ὁποῦ εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανούς· ἂς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου.

10 Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλείασου· ἂς γένῃ τὸ θέλημάσου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, ἔτζι καὶ εἰς τὴν γῆν.

11 Τὸ ψωμίμας τὸ καθημερινὸν δὸς μας τὸ σήμερον.

12 Καὶ συγχώρησέμας τὰ χρέημας, καθὼς καὶ ἐμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς χρεωφειλέτας μας.

13 Καὶ μὴν μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τὸν πονηρόν· ὅτι ἐδικήσου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Διατὶ ἂν ἐσεῖς συγχωρέσετε τοὺς ἀνθρώπους τὰ σφάλματά τους, θέλει συγχωρέσει καὶ ἐσᾶς ὁ πατήρσας ὁ οὐράνιος.

15 Ἀμὴ ἐὰν ἐσεῖς δὲν συγχωρέσετε τοὺς ἀνθρώπους ταῖς ἁμαρτίαις των, οὐ δὲ ὁ πατήρσας θέλει συγχωρέσει ταῖς ἁμαρτίαις σας.

16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι·

18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι.

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν.

21 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται.

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ

16 Καὶ ὅταν νηστεύετε, μὴν γίνεσθε σκυθρωποὶ ὡσὰν οἱ ὑποκριτάδες· διὰ τὶ ἐκεῖνοι χαλνοῦσι τὴν ὄψιντους, διὰ νὰ φανοῦσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους πῶς νηστεύουν· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πλερωμήντους.

17 Ἀμὴ ἐσὺ ὅταν νηστεύῃς, ἄλειψαι τὸ κεφάλισου, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι.

18 Διὰ νὰ μὴν φανῇς εἰς τοὺς ἀνθρώπους πῶς νηστεύεις, ἀλλὰ εἰς τὸν πατέρασου, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ πατέρας σου, ὁποῦ βλέπει εἰς τὸ κρυφὸν, θέλει σοῦ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

19 Μὴν θηκιάζετε θησαυροὺς διὰ λόγουσας εἰς τὴν γῆν, ἐκεῖ ὁποῦ τὸ σκουλήκι καὶ ἡ σκουρία τὰ χαλᾶ, καὶ ἐκεῖ ὁποῦ οἱ κλέπται τρυποῦν καὶ κλέπτουσι.

20 Ἀλλὰ θηκιάζετε διὰ λόγουσας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐκεῖ ὁποῦ οὔτε σκουλήκι τοὺς τρώγει, οὔτε σκουρία τοὺς σαπίζει, οὐ δὲ οἱ κλέπται τρυποῦσιν οὐ δὲ κλέπτουσι.

21 Διατὶ ἐκεῖ, ὁποῦ εἶναι ὁ θησαυρόσσας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδίασας.

22 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίου εἶναι τὸ μάτι· ἐὰν λοιπὸν εἶναι τὸ μάτισου καθαρὸν, καὶ ὅλονσου τὸ κορμὶ φωτεινὸν θέλει εἶσθαι.

23 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ τὸ μάτι σου εἶναι πονηρὸν, ὅλονσου τὸ κορμὶ θέλει εἶσθαι σκοτεινόν. ἀνί-

τὸ σὺ σοὶ, σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;

24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.

30 Εἰ τοίνυν

ἀνίσως καὶ λοιπὸν τὸ φῶς, ὅπου ἦναι εἰς ἕνα, ἦναι σκότος, πόσον θέλει εἶναι τὸ σκότος;

24 Κανένας δὲν δύνεται νὰ δουλεύῃ δύο αὐθεντάδες· διατὶ ἢ τὸν ἕναν θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἕναν θέλει κρατήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει. δὲν ἠμπορεῖτε νὰ δουλεύετε τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλοῦτον.

25 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω· μὴν φροντίζετε διὰ τὴν ζωήν σας, τί νὰ φᾶτε, καὶ τί νὰ πῆτε· μήτε διὰ τὸ κορμίσας, τί νὰ τὸ ἐνδύσετε· ἡ ζωὴ δὲν εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸ φαγί, καὶ τὸ κορμὶ ἀπὸ τὰ ἐνδύματα;

26 Στοχασθῆτε τὰ πουλία ὁποὺ πέτανται εἰς τὸν ἀέρα, ὅτι μήτε σπέρνουσι, μήτε θερίζουσι, μήτε μαζώνουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει· καὶ ἐσεῖς δὲν διαφέρετε πολὺ ἀπ' αὐτά;

27 Ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς φροντίζοντας ἠμπορεῖ νὰ προσθέσῃ καμμίαν πῆχυν εἰς τὴν ἡλικίαντε;

28 Καὶ διὰ τὰ ἐνδύματα τί φροντίζετε; μάθετε καλὰ τὰ λιλιούδια τοῦ λειβαδιοῦ, πῶς αὐξάνουσι· δὲν κοπιάζουσιν, μήτε γνέθουσι.

29 Καὶ λέγω σας, ὅτι μὴ δὲ ὁ Σολομὼν μὲ ὅλητε τὴν δόξαν ἐντύθηκεν ὡσὰν ἕνα ἀπὸ

30 Καὶ

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

30 Καὶ ἐὰν τὰ χορτάρια τοῦ λειβαδίου, ὁποῦ εἶναι σήμερον, καὶ αὔριον τὰ βάλλουσιν εἰς τὸν φοῦρνον, ὁ Θεὸς τέτοιας λογῆς τὰ στολίζῃ, πόσω μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴν ἐννοιάζεσθε τὸ λοιπὸν, λέγοντες· τί νὰ φᾶμεν, καὶ τί νὰ πιοῦμεν, καὶ τί νὰ ἐνδυθοῦμεν.

32 Ὅτι ἐτοῦτα ὅλα τὰ ἔθνη τὰ γυρεύουσι· διατὶ ὁ πατέρας σας ὁ οὐράνιος ἰξεύρει πῶς τὰ χρειάζεσθε ἐτοῦτα ὅλα.

33 Ἀμὴ πρῶτα ζητᾶτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην του, καὶ τοῦτα ὅλα θέλουν σᾶς αὐγατισθῆ.

34 Μὴν ἔχετε ἔννοιαν λοιπὸν διὰ τὸ αὔριον· διατὶ ἡ αὐριοσυνὴ θέλει φροντίσει τὰ ἐδικάτης· σώνει πᾶσαν ἡμέραν ἡ πείραξίστης.

Κεφ. ζ'. 7.

Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε.

2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;

Μὴν κρίνετε, διὰ νὰ μὴν κριθῆτε.

2 Διατὶ ὅ, τι λογῆς κρίσιν κρίνετε, θέλετε κριθῆ καὶ ἐσεῖς· καὶ μὲ ἐκεῖνο τὸ μέτρον, ὁποῦ μετρᾶτε τοὺς ἄλλους, θέλετε μετρηθῆ καὶ ἐσεῖς.

3 Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυλάκι, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦσου, καὶ τὸ δοκάρι, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ μάτισου, δὲν τὸ στοχάζεσαι.

4 Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;

5 Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων· μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.

7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

9 Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

10 Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

12 Πάν-

4 Ἢ πῶς θέλεις εἰπεῖ τοῦ ἀδελφοῦσου· ἄφησέμε νὰ εὐγάλω τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸ μάτι σου· καὶ νὰ, τὸ δοκάρι μέσα, εἰς στὸ ἐδικόνσου μάτι;

5 Ὑποκριτὰ, εὔγαλε πρῶτα τὸ δοκάρι ἀπὸ τὸ μάτι σου, καὶ τότε θέλεις εἰδῆ, νὰ εὐγάλῃς τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦσου.

6 Μὴν δίδετε τὰ ἅγια εἰς τοὺς σκύλους, μὴ δὲ βάλλετε τὰ μαργαριτάριάσας ἐμπροσθᾶ εἰς τοὺς χοίρους· μήπως καὶ καμίαν φορὰν τὰ καταπατήσουσι μὲ τὰ ποδάριάτους, καὶ γυρίσουν καὶ ξεσχίσουσι καὶ ἐσᾶς.

7 Ζητᾶτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ· γυρεύετε, καὶ θέλετε εὕρει· κτυπᾶτε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆ.

8 Διατὶ κάθε ἕνας ὁποῦ ζητᾶ, πέρνει, καὶ ὁποῖος γυρεύει, εὑρίσκει, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ κτυπᾶ, θέλει τοῦ ἀνοιχθῆ.

9 Ἢ ποῖος ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ ἐσᾶς, τοῦ ὁποίου ἐὰν ὁ υἱός του τοῦ γυρεύσῃ ψωμὶ, μῆνα τοῦ θέλει δώσει πέτραν;

10 Καὶ ἂν τοῦ γυρεύσῃ ψάρι, μῆνα τοῦ θέλει δώσει φείδι;

11 Ἂν τὸ λοιπὸν ἐσεῖς, μὲ ὅλον ὁποῦ εἶσθε πονηροὶ, ἰξεύρετε νὰ δίδετε καλὰ χαρίσματα εἰς τὰ παιδιάσας, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρσας, ὁ οὐράνιος, θέλει δώσει καλὰ εἰς ἐκείνους ὁποῦ τοῦ ζητοῦσι;

12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς.

14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν.

15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλήν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ.

18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν.

19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20 Ἄρα-

12 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα θέλετε νὰ σᾶς κάμνουσιν οἱ ἄνθρωποι, ἔτζι κάμνετε καὶ ἐσεῖς εἰς αὐτούς· διατὶ ἔτζι εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Ἐμβαίνετε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν θύραν· ὅτι πλατεῖα εἶναι ἡ θύρα, καὶ πλατύχωρη ἡ στράτα, ὁποῦ φέρνει εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοί εἶναι, ὁποῦ περνοῦν ἀπ' αὐτήν.

14 Ὅτι ἡ θύρα εἶναι στενὴ, καὶ τεθλιμμένη ἡ στράτα, ὁποῦ φέρνει εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι, ὁποῦ τὴν εὑρίσκουσι.

15 Καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τοὺς ψευδοπροφήτας, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς ἐσᾶς μὲ φορέματα προβάτων, καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι λύκοι ἅρπαγες.

16 Ἀπὸ τοὺς καρποὺς τους γνωρίζετε τους ἐνωρίς· μῆνα δὲν μαζώνουσι σταφύλια ἀπὸ ἀκάνθια, ἢ ἀπὸ τριβόλια σῦκα;

17 Τέτοιος λογῆς κάθε δένδρον καλὸν κάμνει καρποὺς καλούς· καὶ τὸ κακὸν δένδρον κάμνει κακοὺς καρπούς.

18 Δὲν ἠμπορεῖ τὸ καλὸν δένδρον, νὰ κάμῃ πονηροὺς καρποὺς, οὐδὲ τὸ κακὸν δένδρον, νὰ κάμῃ καλοὺς καρπούς.

19 Κάθε δένδρον ὁποῦ δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτιάν.

20 Ἀπ-

20 Ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν·

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχή, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἐπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν

20 Ἀπὸ τῶν καρπῶν τῶν λοιπὸν θέλετε τοὺς γνωρίσῃ.

21 Οὐχὶ καθένας ὁποῦ μὲ λέγῃ, Κύριε, Κύριε, θέλῃ ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλὰ ἐκεῖνος, ὁποῦ κάμνῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

22 Πολλοὶ θέλουσι μοῦ εἰπεῖ εἰς ἐκεῖνον τὴν ἡμέραν· Κύριε, Κύριε, δὲν ἐπροφητεύσαμεν εἰς τὸ ὄνομάσου, καὶ μὲ τὸ ὄνομάσου ἐβγάλαμεν δαιμόνια, καὶ μὲ τὸ ἐδικόσου ὄνομα ἐκάμαμεν πολλοὺς δυνάμεις;

23 Τότε θέλω τοὺς εἰπεῖ καὶ ἐγὼ παῤῥησία, ὅτι ποτὲ δὲν σᾶς ἐγνώρισα· ἀναχωρεῖτε ἀπὸ ἐμένα οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Καθ' ἕνας λοιπὸν, ὁποῦ ἀκούῃ τὰ λογιάματα τοῦτα, καὶ τὰ κάμνῃ, θέλω τὸ ὁμοιάσῃ μὲ ἕνα ἄνδρα φρόνιμον, ὁποῦ ἔκτισε τὸ σπήτι του ἀπάνω εἰς τὸν πέτραν.

25 Καὶ ὁποῦ ἔβγη ἡ βροχή, καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοί, καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὸ σπήτι ἐκεῖνο, καὶ δὲν ἔπεσε· διατὶ ἦτον θεμελιωμένον εἰς τὸν πέτραν.

26 Καὶ κάθε ἄνθρωπος, ὁποῦ ἀκούῃ τὰ λογιάματα τοῦτα, καὶ δὲν τὰ κάμνῃ, θέλω τὸ ὁμοιάσῃ σὰν ἕνα ἄνδρα λαλόν, ὁποῦ

οἰκίαν αὐτῦ ἐπὶ τὸν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο, ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

ἔκπτωσε τὸ πτῶμά του εἰς τὸν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐπίπτησαν εἰς τὸ πτῶμα ἐκεῖνο· καὶ ἔπεσε, καὶ τὸ πεσμόντος ἔγινε μεγάλον.

28 Καὶ τότε ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια ἐτοῦτα, ἔφριξεν τὸ πλήθη εἰς τὴν διδαχήν του.

29 Διατὶ τοὺς ἐδίδασκεν ὡσὰν ὅπου εἶχεν ἐξουσίαν, καὶ ὄχι ὡς καθὼς ἐδιδάσκασιν οἱ γραμματεῖς.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑταβάντι δὲ αὐτῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῦ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον, ὃ προσέταξε Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ

Καὶ ὡσὰν ἐκατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος, τὸ ἀκολούθησεν πολὺς ὄχλος.

2 Καὶ παρουδὺς ἦλθεν ἕνας λεπρὸς, καὶ τὸν ἐπροσκυνοῦσε, καὶ ἔλεγέν· αὐθέντη, ἐὰν θέλῃς, ἠμπορεῖς νὰ μὲ καθαρίσῃς.

3 Καὶ ἄπλωσε τὸ χέρι του ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸ ἐπίασε, καὶ εἶπε· θέλω, καθαρίσου. καὶ παρουδὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα ἀπ' αὐτόν.

4 Καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς· φυλάγου, νὰ μὴν τὸ εἰπῇς τινός· ἀλλὰ σύρε, καὶ δεῖξε τὸ λόγου σε εἰς τὸ ἱερεῖα, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον, ὁποῦ ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς δι' μαρτυρίαν εἰς αὐτούς.

5 Καὶ ὡσὰν ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Καπερναούμ, ἦλ-

θε

αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν,

6 Καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς

θεν εἰς αὐτὸν ἑκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτὸν,

6 Καὶ λέγων· κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος, καὶ εἶπε· κύριε, οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ εἰπὲ μόνον λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος ὑπὸ κάτω ἐξουσίαν, ἔχων ὑπὸ κάτω μου στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

10 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ παρὰ τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.

11 Καὶ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ τῶν δύσεων ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακὼβ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ

κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν.

15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

16 Ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν·

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τοὺς νόσους ἐβάστασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

21 Ἕ-

καὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἑκατοντάρχην· πάῤῥαγε, καὶ καθὼς ἐπίστευσας, νὰ σοῦ γένῃ. καὶ ἰατρεύθη τὸ παιδίτσι τὴν ὥραν ἐκείνην.

14 Καὶ πηγαίνοντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ σπίτι τοῦ Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν του κοιτομένην ὁπού ἐθερμαίνετον.

15 Καὶ ἐπίασε τὸ χέρι της, καὶ ἄφησεν τὴν ἡ θέρμη· καὶ ἐσηκώθη, καὶ τοὺς ὑπηρέτει.

16 Καὶ ὡσὰν ἐβραδίασε, ἔφεραν πολλοὺς δαιμονισμένους· καὶ μὲ λόγον ἐβίαξε τὰ πνεύματα, καὶ ὅλους τοὺς ἀῤῥωστημένους ἰάτρεψε.

17 Διὰ νὰ τελειωθῇ ἡ θεοφητεία τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὁπού λέγει· αὐτὸς ἐπῆρε τὰς ἀσθενείας μας, καὶ ταῖς ἀῤῥωστίαις μας ἐσήκωσε.

18 Ὡσὰν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον τριγύρωτα, ἐπρόσταξε νὰ περάσουν πέρα.

19 Καὶ σημώνοντας ἕνας γραμματεύς, καὶ λέγει· διδάσκαλε, ἐγὼ θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν πάγῃς.

20 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἡ ἀλωπεκάδες ἔχουσι φωλιαῖς, καὶ τὰ πετεινὰ τὰ οὐρανοῦ κατοικίας· ἀμὴ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνῃ τὸ κεφάλι του.

21 Κα-

21 Ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

24 Καὶ Ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, Ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.

21 Καὶ ἄλλος ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του λέγει· αὐθέντη, δός μου ἄδειαν πρῶτον νὰ πάγω, νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· ἀκολούθαμε, καὶ ἄφησε τοὺς νεκροὺς νὰ θάψουν τοὺς νεκρούστων.

23 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ καράβι, καὶ τὸν ἀκολούθησαν οἱ μαθητάδες του.

24 Καὶ παρευθὺς ἔγινε σεισμὸς μέγας εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τόσον, ὁποῦ τὸ καράβι ἐσκεπάσθη ἀπὸ τὰ κύματα· καὶ αὐτὸς ἐκοιμᾶτον.

25 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπῆγαν κοντᾶ καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες· αὐθέντη, γλυτωσέμας, χανόμεσθεν.

26 Καὶ λέγει τους· διατί εἶσθε φοβητζιάρηδες ὀλιγόπιστοι; τότε ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε μὲ φοβερισμὸν τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐθαύμασαν λέγοντες· τί λογῆς ἄνθρωπος εἶναι ἐτοῦτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα τοῦ ὑπακούουσι.

28 Καὶ περνῶντας ἀντίπερα εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, τὸν ἀπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, ὁποῦ εὐγένασιν ἔξω ἀπὸ τὰ μνημόρια, ἄγριοι πολλᾶ, τόσον, ὁποῦ δὲν ἐδύνετον νὰ περάσῃ κανένας ἀπὸ τὴν στράταν ἐκείνην.

29 Καὶ

29 Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες, Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;

30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.

31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν.

33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν, ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

29 Καὶ παρευθὺς ἔκραξαν, λέγοντες· Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τί ἔχομεν, καὶ κάμωμεν ἡμεῖς μετὰ σοῦ; ἦλθες ἐδῶ νὰ μᾶς βασανίσῃς πρωτήτερα ἀπὸ τὸ καιρόν;

30 Καὶ μακρὰ ἀπ' αὐτοὺς ἦτον ἀγέλη χοίρων πολλῶν ὁποῦ ἔβοσκε.

31 Καὶ οἱ δαίμονες τὸν παρακάλεσαν, λέγοντες· ἂν μᾶς βγάλῃς, δόσμας ἄδειαν νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ τοὺς εἶπε· παιγνέτε. καὶ ἐκεῖνοι βγῆκαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ παρευθὺς ὥρμησεν ὅλη ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων ἀπὸ τὸ ἔγκρημνον εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπίγησαν μέσα εἰς τὸ νερό.

33 Καὶ οἱ βοσκοὶ ἔφυγαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπασιν ὅλα τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὰ τῶν δαιμονισμένων.

34 Καὶ βλέπουν ὅλη ἡ πόλις βγῆκε καὶ ἀπάντησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὡσὰν τὸν εἶδαν, τὸν ἐπαρακάλεσαν νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ σύνορά τους.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πολιν.

2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλη-

ΚΑΙ' ἐμβαίνωντας μέσα εἰς τὸ καράβι, ἐπέρασε, καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν ἐδικήν του πόλιν.

2 Καὶ παρευθὺς ἔφεραν ἕνα παραλυτικὸν βαλμένον ἀ-

πάνω

βλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν, Ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

5 Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι καὶ περιπάτει;

6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι· Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδού, πολ-

πάνω εἰς κρεββάτι· καὶ βλέπωντας ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν τους, λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν· ἔχε θάρρος παιδίμου, συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ νὰ, κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ἔλεγαν ἀνάμεσά τους· ἐτοῦτος βλασφημᾶ.

4 Καὶ γνωρίζωντας ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμούς των, εἶπεν· διατί διαλογίζεσθε ἐσεῖς κακὰ εἰς ταῖς καρδίαις σας.

5 Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἰπῶ· σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαις· ἢ νὰ εἰπῶ· σήκο καὶ περιπάτει;

6 Καὶ διὰ νὰ ἐγνωρίσετε, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν εἰς τὴν γῆν νὰ συγχωρᾷ ἁμαρτίας, τότε λέγει τοῦ παραλυτικοῦ· σήκο καὶ ἔπαρε τὸ κρεββάτισου, καὶ σύρε εἰς τὸ σπητίσου.

7 Καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπητίτου.

8 Καὶ βλέπωντας ὁ λαὸς ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, ὁποῦ ἔδωκε τέτοιας λογῆς ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Καὶ περνῶντας ὁ Ἰησοῦς ἀπ' ἐκεῖ, εἶδεν ἄνθρωπον, ὁποῦ ἐκάθετον εἰς τὸ κουμέρκι, καὶ τὸν ἔλεγαν Ματθαῖον· καὶ λέγει τοῦ· ἀκολούθαμε. καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἀκολούθησέτον.

10 Καὶ ἐστόντας νὰ ἀναπαυθῇ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ σπητίτου, καὶ νὰ, πολ-

πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς. Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

13 Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν. Ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες, διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσι;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφιος, καὶ τότε νηστεύσουσιν.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

17 Οὐ-

πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἦλθαν, καὶ ἐκάθησαν μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ μὲ τοὺς μαθητάδες του.

11 Καὶ βλέποντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον εἰς τοὺς μαθητάδες του· διατί ὁ διδάσκαλός σας τρώγει μὲ τοὺς τελῶνας καὶ μὲ τοὺς ἁμαρτωλούς;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὡσὰν τὸ ἄκουσεν, τοὺς εἶπεν· οἱ γεροὶ δὲν χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ οἱ ἀσθενημένοι.

13 Ὑπάγετε καὶ μάθετε τί εἶναι· ἔλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαν· διατὶ δὲν ἦλθα νὰ καλέσω τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς τὴν μετάνοιαν.

14 Τότε ἤλθασιν οἱ μαθητάδες τοῦ Ἰωάννου, καὶ λέγουσίν του· διατί ἐμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλᾶ, καὶ οἱ μαθητάδες σου δὲν νηστεύουσι;

15 Καὶ εἰπέτους ὁ Ἰησοῦς· μῆνα οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἠμποροῦν νὰ εἶναι θλιμμένοι, εἰς ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μαζὺ μετ' αὐτούς; ἀμὴ θέλει ἐλθὴ καιρὸς, ὁποῦ νὰ παρθῇ ἀπ' αὐτοὺς ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύσει.

16 Καὶ οὐ δὲ κανένας βάλλει μπάλωμα ἀπὸ πανὶ ἄτριβον εἰς φόρεμα παλαιόν· διατὶ τὸ μπάλωμα τὸ καινούριον πέρνει ἀπὸ τὸ φόρεμα τὸ παλαιὸν, καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.

17 Μὴ

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται.

17 Μὴ δὲ βάλλουσι νέον κρασὶ εἰς δερμάτια παλαιά· εἰ δὲ μὴ, σπάζουσι τὰ δερμάτια, καὶ τὸ κρασὶ χύνεται, καὶ τὰ δερμάτια χάνονται· ἀλλὰ τὸ νέον κρασὶ τὸ βάλλουσιν εἰς καινούρια δερμάτια, καὶ φυλάττουσι καὶ τὰ δύο

18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ζήσεται.

18 Καὶ λέγωντας ἐτοῦτα τὰ λόγια, νὰ, καὶ ἦλθεν ἕνας ἄρχωντας, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε καὶ λέγει του· ἡ θυγατέρα μου ἀπὸ τῶρα ἀπέθανε· ἀλλὰ ἔλα, βάλλε τὸ χέρι σου ἀπάνωτης καὶ θέλει ζήσει.

19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

19 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀκολούθησέν του, καὶ οἱ μαθητάδες του μαζύ.

20 (Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

20 (Καὶ νὰ, καὶ μία γυναῖκα, ὁποῦ εἶχε κίνησιν αἵματος δώδεκα χρόνους, ἐσήμωσεν ὀπίσω, καὶ ἐπίασε τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του.

21 Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.

21 Διατὶ ἔλεγε μέσατης· ἂν πιάσω μοναχὰ τὸ φόρεμά του, θέλω ἰατρευθῇ.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε· Θάρσει θυγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶδεν τὴν καὶ λέγει· ὦ θυγατερ, ἔχε θάρρος· ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε· καὶ ἰατρεύθη ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.)

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς, καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον.

23 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἄρχοντος, καὶ εἶδε τοὺς μυρολογητάδες, καὶ τὸν λαὸν ὁποῦ ἐσυγχίζουνταν,

24 Λέγει αὐτοῖς· Ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον,

24 Λέγει τους· σύρτε ἀπ' αὐτοῦ· διατὶ τὸ κοράσιον δὲν ἀπέ-

ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.

25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζοντες, καὶ λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ Δαβίδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθεν αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ, Ναὶ Κύριε.

29 Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω.

31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

33 Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.

πέθανεν, ἀμὴ κοιμᾶται. καὶ τὴν ἀναγελοῦσαν.

25 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκεν ὁ λαὸς ἔξω, ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπίασεν τὸ κοράσιον ἀπὸ τὸ χέρι· καὶ ἐσηκώθη ἀπάνω.

26 Καὶ εὐγῆκεν ἡ φήμη τοῦ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ πεβνῶντας ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἀκολούθησαν δύο τυφλοὶ, καὶ ἐφώναζαν, καὶ ἔλεγαν· ὦ υἱὲ τοῦ Δαβίδ, ἐλεήσονμας.

28 Καὶ ὡσὰν ἔφθασεν εἰς τὸ σπῆτι, ἦλθαν καὶ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε, πῶς δύναμαι νὰ τὸ κάμω τοῦτο; καὶ λέγουντο· ναὶ, αὐθέντη.

29 Τότε ἐπίασε τὰ μάτιάτους, καὶ λέγει τους· κατὰ τὴν πίστινσας ἂς σᾶς γένῃ.

30 Καὶ ἀνοίχθησαν τὰ μάτιάτους· καὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ φοβερισμὸν τοὺς ἐπρόσταξε, λέγοντας· βλέπετε ἂς μὴν τὸ ἰξεύρῃ τινάς.

31 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν εὐγῆκαν ἔξω, τὴν εὐφήμησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

32 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκαν αὐτοὶ, νὰ, καὶ τοῦ ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπον βουβὸν δαιμονισμένον.

33 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκε τὸ δαιμόνιον, ἐσαύτυχεν ὁ βουβός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγαν· οὐδέποτε ἐφάνη τέτοιας λογῆς εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραήλ.

34 Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·

38 Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

34 Ἀλλ' οἱ φαρισαῖοι ἔλεγον· μετὰ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπεριήγεν πάσας τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπων τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·

38 Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ί. 10.

Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζε-

ΚΑΙ ἐκαλέσατε τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἔδωκεν ἐξουσίαν ἐναντίον τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων ὥστε τὰ ἐκβάλλειν, καὶ ὥστε ἰᾶσθαι πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν καὶ πᾶσαν ἀρρωστείαν καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν.

2 Καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα· πρῶτος εἶναι ὁ Σίμων, ὁποῦ λέγεται Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰακωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ζε-

βεδαίε καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

3 Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίε, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος·

4 Σίμων ὁ Καναναίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.

5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες, Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κτήσησθε χρυσὸν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.

10 Μὴ πήραν εἰς ὁδὸν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν.

11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε, τίς ἐν αὐ-

Ζεβεδαίε, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

3 Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίε, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος·

4 Σίμων ὁ Καναναίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.

5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κτήσησθε χρυσὸν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.

10 Μὴ πήραν εἰς ὁδὸν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν.

11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε, τίς ἐν αὐ-

αὐτῇ ἄξιός ἐστι, κἀκεῖ μένατε ἕως ἂν ἐξέλθητε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.

13 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

14 Καὶ ὃς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς

εἶναι εἰς αὐτὴν ἄξιος, ἐκεῖ μείνατε ἕως οὗ ἂν ἐξέλθητε.

12 Καὶ ἐρχόμενοι εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τὸ χαιρετᾶτε (λέγοντες· εἰρήνη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦτο.)

13 Καὶ ἂν ἐκεῖ τὸ οἰκεῖον ἄξιον, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτό· ἐὰν δὲ μὴ ἐκεῖ ἄξιον, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

14 Καὶ ὃς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἔξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἰδοὺ

ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τί λαλήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ, ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ;

26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται,

δοῦν, μὴν ἐγνοιασθῆτε, πῶς ἢ τί θέλετε λαλήσει· διατὶ θέλει σῶς δοθῇ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, τί θέλετε λαλήσει.

20 Διατὶ δὲν εἶσθε ἐσεῖς, ὁποῦ λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρόσσας, ὁποῦ λαλεῖ εἰς ἐσᾶς.

21 Καὶ ἀδελφὸς ἀδελφὸν θέλει παραδώσει εἰς θάνατον, καὶ ὁ πατὴρ τὸ παιδίτου· καὶ θέλουν σηκωθῇ τὰ παιδία καταπάνω εἰς τοὺς γονεῖστους, καὶ θέλουν τοὺς θανατώσει.

22 Καὶ θέλετε εἶσθε μισημένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀμὴ ὅποιος ὑπομείνει ἕως εἰς τὸ τέλος, θέλει σωθῇ.

23 Καὶ ὅταν σᾶς διώκουν εἰς τούτην τὴν πόλιν, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· διατὶ βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλετε τελειώσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Δὲν εἶναι μαθητὴς παραπάνω ἀπὸ τὸν διδάσκαλόντου, οὐδὲ δουλευτὴς ἀπὸ τὸν αὐθέντην του.

25 Φθάνει εἰς τὸν μαθητὴν, νὰ γένῃ ὡσὰν ὁ διδάσκαλός του· καὶ ὁ δουλευτὴς, ὡσὰν ὁ αὐθέντης του· ἀνίσως καὶ τὸν αὐθέντην τοῦ σπητίου ἐκάλεσαν Βεελζεβοὺλ, πόσῳ μᾶλλον τοὺς ἐδικούστου;

26 Μὴν τοὺς φοβηθῆτε λοιπόν· διατὶ δὲν εἶναι κανένα σκεπασμένον, ὁποῦ νὰ μὴν ξεσκεπα-

ται, καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

27 Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.

29 Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί.

31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν·

πασθῇ, καὶ κρυφὸν, ὁπῶ νὰ μὴν γνωρισθῇ.

27 Ἐτοῦτο, ὁπῶ σᾶς λέγω εἰς τὸ σκότος, νὰ τὸ εἰπῆτε εἰς τὸ φῶς· καὶ τοῦτο, ὁπῶ ἀκούετε κρυφᾶ εἰς τὸ αὐτὶ, νὰ τὸ κηρύξετε ἀπάνω εἰς τὰ δόματα.

28 Καὶ μὴν φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους, ὁπῶ φονεύουν τὸ κορμὶ, καὶ τὴν ψυχὴν δὲν δύνουν νὰ τὴν φονεύσουν· ἀλλὰ περισσότερον πρέπει νὰ φοβηθῆτε ἐκεῖνον, ὁπῶ δύνεται νὰ χαλάσῃ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ κορμὶ εἰς τὴν γέενναν.

29 Δὲν πουλοῦνται δύο πουλία διὰ ἕνα ἄσπρον, καὶ ἕνα ἀπ' αὐτὰ δὲν θέλει πέσει εἰς τὴν γῆν χωρὶς τοῦ πατρός σας;

30 Ἀμὴ ἐσᾶς καὶ ἡ τρίχαις ὅλαις τῆς κεφαλῆσσας εἶναι μετρημέναις.

31 Μὴν φοβᾶσθε λοιπόν· ἀπὸ πολλὰ πουλία διαφέρετε ἐσεῖς.

32 Πᾶς ἄνθρωπος λοιπὸν, ὁπῶ ὁμολογήσει εἰς ἐμένα ὀμπροστᾶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, θέλω ὁμολογήσει καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν ὀμπροστᾶ εἰς τὸν πατέραμου τὸν οὐράνιον.

33 Καὶ ὅποιος μὲ ἀρνηθῇ ὀμπροστᾶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, θέλω τὸν ἀρνηθῇ καὶ ἐγὼ ὀμπροστᾶ εἰς τὸν πατέραμου τὸν οὐράνιον.

34 Μὴν λογιάσετε, ὅτι ἦλθα νὰ βάλλω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν·

οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

38 Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

39 Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ

γὴν. οὐκ ἦλθα νὰ βάλω εἰρήνην, ἀλλὰ σπαθί.

35 Διατὶ ἐγὼ ἦλθα νὰ διαχωρίσω ἄνθρωπον ἐναντίον τοῦ πατρός του, καὶ θυγατέρα ἐναντίον τῆς μητέρας, καὶ νύμφην ἐναντίον τῆς πενθερᾶς της.

36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου νὰ εἶναι οἱ οἰκιακοί του.

37 Ἐκεῖνος, ὁποῦ ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα περισσότερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξιος διὰ λογαριασμόν μου· καὶ ὁποιος ἀγαπᾷ γὰρ ἢ θυγατέρα περισσότερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξιος διατί μένα.

38 Καὶ ὁποιος δὲν πέρνῃ τὸν σταυρόν του, καὶ νὰ ἀκολουθῇ ὀπίσω μου, δὲν εἶναι ἄξιος διὰ λογαριασμόν μου.

39 Ἐκεῖνος, ὁποῦ εὑρίσκει τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ τὴν χάσει διὰ λογαριασμόν μου, θέλει τὴν εὑρεῖ.

40 Ἐκεῖνος, ὁποῦ δέχεται σᾶς, ἐμένα δέχεται· καὶ ὁποιος δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἐστειλε.

41 Ἐκεῖνος, ὁποῦ δέχεται προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, θέλει πάρει πληρωμὴν προφήτου· καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ δέχεται δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, θέλει πάρει πληρωμὴν δικαίου.

42 Καὶ ὁποιος ἐὰν ποτίσῃ ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς μικροὺς ἕνα ποτήριον νερὸν κρυον εἰς ὄνομα μαθη

θητȣ̃, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ȣ̓ μὴ ἀπολέσῃ τ̀ μισθὸν αὐτȣ̃.

μαθητȣ̃, βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὴν πληρωμήν τȣ.

Κεφ. ιά. II.

Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησȣ̃ς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτȣ̃, μετέβη ἐκεῖθεν, τȣ̃ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκȣ́σας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τȣ̃ Χριστȣ̃, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτȣ̃,

3 Εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησȣ̃ς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ, ἃ ἀκȣ́ετε καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπȣσι, καὶ χωλοὶ περιπατȣ̃σι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκȣ́ȣσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τȣ́των δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησȣ̃ς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννȣ· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμȣ σαλευόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλα-

Καὶ ἔγινεν, ὡσὰν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησȣ̃ς νὰ διατάσσῃ τȣ̀ς δώδεκα μαθητάδεστȣ, ἐδιέβη ἀπ' ἐκεῖ νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ κηρύττῃ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἔστοντας νὰ ἀκȣ́σῃ μέσα εἰς τὴν φυλακὴν τὰ ἔργα τȣ̃ Χριστȣ̃, ἔπεμψε δύο ἀπὸ τȣ̀ς μαθητάδεστȣ.

3 Καὶ λέγει τȣ· ἐσὺ εἶσαι ἐκεῖνος, ὁπȣ̃ μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον καρτερȣ̃μεν;

4 Καὶ ὁ Ἰησȣ̃ς ἀπεκρίθη καὶ εἶπέντȣς· πηγένοντες εἰπέτε τȣ̃ Ἰωάννȣ ἐτȣ̃τα, ὁπȣ̃ βλέπετε καὶ ἀκȣ́ετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπȣσι, κȣλοὶ περιπατȣ̃σι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κȣφοὶ ἀκȣ́ȣσι, νεκροὶ ἀναστήνονται, καὶ οἱ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος, ὁπȣ̃ δὲν σκανδαλισθῇ εἰς τȣ̃ λόγȣμȣ.

7 Καὶ πηγένοντες ἐτȣ̃τοι, ἄρχησεν ὁ Ἰησȣ̃ς νὰ λέγῃ εἰς τ̀ λαὸν διὰ τ̀ Ἰωάννην· τί εὐγήκετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ εἰδῆτε, καλάμι, ὁπȣ̃ ταράσσεται ἀπὸ τ̀ ἄνεμον;

8 Ἀλλὰ τί εὐγήκετε νὰ εἰδῆτε; ἄνθρωπον στολισμένον μὲ μαλακὰ φορέματα; νὰ, ἐκεῖνοι,

μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

10 Οὗτος γάρ ἐστι, περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν.

13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν.

14 Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν,

17 Καὶ λέγουσιν· Ἠυλήσαμεν

νοι, ὁποῦ φοροῦσι τὰ μαλακὰ, εἶναι μέσα εἰς τὰ σπήτια τὰ βασιλικά.

9 Ἀλλὰ τί εὐγήκετε νὰ εἰδῆτε; προφήτην; ναὶ λέγωσας, καὶ περισσότερον ἀπὸ προφήτην.

10 Διατὶ ἐτοῦτος εἶναι ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφη· νά, ὁποῦ ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ὀμπροστάσου, ὁ ὁποῖος θέλει ἑτοιμάσει τὴν στράτανσου ἔμπροσθέν σου.

11 Βέβαια σᾶς λέγω, δὲν ἐσηκώθη ἀπὸ ἐκείνους, ὁποῦ ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναῖκες, μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἀμὴ ὁ μικρότερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, εἶναι μεγαλίτερος ἀπ' αὐτόν.

12 Καὶ ἀπὸ ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως τῶρα ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ οἱ βιασταὶ τὴν ἁρπάζουσι.

13 Διατὶ ὅλοι οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως τοῦ Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν.

14 Καὶ ἂν θέλετε νὰ τὸν δεχθῆτε, αὐτὸς εἶναι ὁ Ἠλίας, ὁποῦ ἔμελλε νὰ ἔλθῃ.

15 Ὅποιος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

16 Καὶ μὲ τί νὰ παρομοιάσω τὴν γενεὰν ἐτούτην; ὁμοιάζει παιδία μικρὰ, ὁποῦ κάθουνται εἰς τοὺς φόρους, καὶ λαλοῦσιν εἰς τοὺς συντρόφους τῶν,

17 Καὶ λέγουν· ἐμεῖς σᾶς

ἐπαίξ

μεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε.

18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων· καὶ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.

20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν.

21 Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί σοι Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ἅδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

24 Πλὴν

ἐπαίξαμεν, καὶ ἐσεῖς δὲν ἐχορέψετε· σᾶς ἐμυρολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐλυπηθήκετε.

18 Διατὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάννης, ὁποῦ μὴ δὲ ἔτρωγεν, μὴ δὲ ἔπινεν· καὶ λέγουσιν, ὅτι δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁποῦ τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγουσιν· νὰ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τῶν τελώνιδων καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν. ἀμὴ ἡ σοφία ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ παιδιάτης.

20 Τότε ἄρχισε νὰ ὀνειδίζῃ τὰς πόλεις, εἰς ταῖς ὁποίαις ἐγίνουνταν αἱ περισσότεραίς του δυνάμεις, ὅτι δὲν ἐμετανόησαν.

21 Αἰελύμονον εἰς ἐσένα Χοραζὲν, αἰελύμονον εἰς ἐσένα Βηθσαϊδά· ὅτι αἱ δύναμαις, ὁποῦ ἐγίνηκαν εἰς ἐσᾶς, ἐὰν ἐγίνουνταν εἰς τὴν Τύρω καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, κἄποτε ἤθελαν μετανοήσῃ (νὰ βάλλουσι) σάκκους καὶ στάκταις.

22 Μὲ ὅλον τοῦτο λέγωσας· εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως πλέον συμπάθιον θέλει εἶσθαι εἰς τὴν Τύρω καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, παρὰ εἰς ἐσᾶς.

23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ὁποῦ ὑψώθῃς ἕως εἰς τὸν οὐρανὸν, θέλεις καταβιβασθῇ, ἕως τὸν ἅδην· διατὶ αἱ δύναμαις, ὁποῦ ἔγιναν εἰς ἐσένα, ἐὰν ἐγίνουνταν εἰς τὰ Σόδομα, ἤθελαν μείνῃ ἕως τὴν σήμερον.

24 Ὅμως

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις.

26 Ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐμπροσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν, εἰ μὴ ὁ πατὴρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραΰς εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν τοῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

24 Ὅμως λέγω σοι, ὅτι ἀνεκτότερον συμπόσιον θέλει εἶναι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ ἐν ἐκείνῃ.

25 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· εὐχαριστῶ σε, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψες ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς φρονίμους, καὶ ἐφανέρωσες εἰς τοὺς νήπια.

26 Ναὶ βέβαια, πάτερ, ὅτι ἔτζι σὲ ἄρεσε.

27 Ὅλα μοῦ ἐπαραδόθηκαν ἀπὸ τὸν πατέρα μου· καὶ κανένας γνωρίζει τὸν υἱὸν, παρὰ ὁ πατήρ· καὶ γνωρίζει κανεὶς τὸν πατέρα, παρὰ ὁ υἱὸς, καὶ εἰς ὁποῖον θέλει ὁ υἱὸς νὰ τὸ φανερώσῃ.

28 Ἐλᾶτε εἰς ἐμένα ὅλοι ὁποῦ κοπιάζετε καὶ εἶστε φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσω.

29 Ἐπάρετε τὸν ζυγόν μου ἐπάνω σας, καὶ μάθετε ἀπὸ ἐμένα, ὅτι ἐγὼ εἶμαι πρᾶος καὶ ταπεινὸς εἰς τὴν καρδίαν· καὶ θέλετε εὕρει ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχάς σας.

30 Διατὶ ὁ ζυγός μου εἶναι καλὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρύ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπῆγε ὁ Ἰησοῦς τὰ σάββατα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ σπαρτὰ· καὶ οἱ μαθηταί του ἐπείνασαν, καὶ ἄρχη-

ἤρξαντο τίλλειν στάχυας, καὶ ἐσθίειν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ, Ἰδὺ, οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν, ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ἐστὶν ὧδε.

7 Εἰ δὲ ἐγνώκειτε, τί ἐστιν· Ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους.

8 Κύριος γάρ ἐστι καὶ τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασι θερα-

πεύ-

ἄρχισαν νὰ τρίβουν ἀστάχυα, καὶ νὰ τρώγουν.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὡσὰν τὸ εἶδαν, τοῦ εἶπαν· νὰ, οἱ μαθητάδες σου, ὁποῦ κάμνουν ἐκεῖνο, ὁποῦ δὲν εἶναι συγχώρησις νὰ τὸ κάμουν τὸ σάββατον.

3 Λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· δὲν ἐδιαβάσετε, τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅταν ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζύτου;

4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμία τῆς προθέσεως, τὰ ὁποῖα αὐτὸς δὲν εἶχεν ἐξουσίαν νὰ τὰ φάγῃ, οὐ δὲ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζὺ μεταυτὸν, ἀλλὰ μοναχὰ οἱ ἱερεῖς μόνοι;

5 Ἢ δὲν ἐδιαβάσετε εἰς τὸν νόμον, ὅτι τὰ σάββατα οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἱερὸν καταλύουσι τὸ σάββατον, καὶ εἶναι ἀκατηγόρητοι;

6 Καὶ λέγωσας, ἐδῶ εἶναι μεγαλίτερον ἀπὸ τὸ ἱερόν.

7 Ἂν ἠθέλετε γνωρίσῃ, τί εἶναι· ἔλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαν, δὲν ἠθέλετε καταδικάσῃ ἐκείνους, ὁποῦ δὲν ἐπταίσασιν.

8 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐθέντης καὶ τοῦ σαββάτου.

9 Καὶ εὐγένωντας ἀπ' ἐκεῖ, ἐπῆγεν εἰς τὸ συναγώγιτων.

10 Καὶ νὰ, καὶ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος, ὁποῦ εἶχε τὸ χέριτου ξηρόν· καὶ ἐρωτησάντων, λέγοντες· ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ ἰατρεύσῃ

τινὰς

πεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐ-
τοῦ.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς
ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἕξει
πρόβατον ἕν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ
τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυ-
νον, οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγε-
ρεῖ;

12 Πόσῳ οὖν διαφέρει
ἄνθρωπος προβάτου; ὥστε
ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς
ποιεῖν.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώ-
πῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου, καὶ
ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη ὑ-
γιὴς, ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβού-
λιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξελ-
θόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώ-
ρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθερά-
πευσεν αὐτοὺς πάντας.

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα
μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
λέγοντος·

18 Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου, ὃν ᾑρέ-
τισα· ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐ-
δόκησεν ἡ ψυχήμου· θήσω τὸ
πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρί-
σιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

19 Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυ-
γάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς
πλα-

τινὰς τὸ σάββατον; διὰ νὰ τὸν
κατηγορήσουν.

11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν·
ποῖος ἄνθρωπος θέλει εἶσθαι
ἀπὸ σᾶς, ὁποῦ νὰ ἔχῃ ἕνα πρό-
βατον, καὶ νὰ πέσῃ εἰς ἕνα λάκ-
κον, καὶ δὲν ἤθελε τὸ πιάσῃ νὰ
τὸν σηκώσῃ;

12 Καὶ πόσην διαφορὰν
ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ πρό-
βατον; εἰς τόσον ὁποῦ καὶ τὸ
σάββατον εἶναι δυνατὸν νὰ κά-
μῃ τινὰς καλωσύνην.

13 Τότε λέγει τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου· ἅπλωσε τὸ χέρισου, καὶ
τὸ ἅπλωσε· καὶ ἐκαταστάθη ὁ-
λόγερον, ὡσὰν καὶ τὸ ἄλλον.

14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ὡσὰν
εὐγῆκαν ἔξω, ἐσυμβουλεύθησαν
ἐναντιάτου, διὰ νὰ τὸν χαλάσουν.

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων-
τάς τὸ ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ· καὶ
τὸν ἀκολούθησαν ὄχλοι πολλοὶ,
καὶ ὅλους τοὺς ἐθεράπευσε.

16 Καὶ τοὺς ἐπρόσταξεν, νὰ
μὴν τὸν φανερώσουσι.

17 Διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο
ὁποῦ ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προ-
φήτου Ἡσαΐου, ὁποῦ ἔλεγεν·

18 Νὰ, τὸ παιδίμου, τὸ ὁ-
ποῖον ἐδιάλεξα· τὸ ἀγαπημένον
εἰς τὸ ὁποῖον ἀναπαύεται ἡ ψυ-
χήμου· θέλω βάλλει τὸ πνεῦμα
μου εἰς αὐτὸν, καὶ θέλει μηνύσει
εἰς τὰ ἔθνη κρίσιν.

19 Δὲν θέλει φιλονικήσει, οὐ-
δὲ θέλει φωνάξει, οὐδὲ κανεὶς θέ-
λει

πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

20 Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ λῖνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσι.

22 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβίδ;

24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες, εἶπον· Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, οὐ σταθήσεται.

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν

λει ἀκούσει τὴν φωνήν τοῦ εἰς τὰ πλατώματα.

20 Καλάμι συντριμμένον δὲν θέλει τζακίσει, καὶ λινάρι, ὁποῦ νὰ καπνίζῃ, δὲν θέλει σβέσει· ἕως ὁποῦ νὰ εὐγάλῃ ἔξω εἰς νίκην τὴν κρίσιν.

21 Καὶ εἰς τὸ ὄνομάτου θέλουν ἐλπίσει τὰ ἔθνη.

22 Τότε τοῦ ἐφέρθη ἕνας δαιμονισμένος, τυφλὸς καὶ βουβός· καὶ τὸν ἰάτρευσε, τόσον ὁποῦ ὁ τυφλὸς καὶ βουβὸς καὶ ἔβλεπε καὶ ἐλάλει.

23 Καὶ ἐθαύμαζαν ὅλοι οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγαν· μήνα εἶναι ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ Δαβίδ;

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, ἔλεγαν· ἐτοῦτος δὲν εὐγάνει τὰ δαιμόνια, παρὰ μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ, ὁποῦ εἶναι ἄρχων τῶν δαιμόνων.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνωρίζοντας τοὺς διαλογισμούστων, τοὺς εἶπε· πᾶσα βασιλεία, ὁποῦ νὰ διαμοιρασθῇ ἐναντίον εἰς τοῦ λόγου της, ἐρημώνεται· καὶ πᾶσα πόλις καὶ σπῆτι, ὁποῦ νὰ μοιρασθῇ ἐναντίον εἰς τοῦ λόγουτου, δὲν θέλει σταθῇ.

26 Καὶ ἀνίσως καὶ ὁ Σατανᾶς εὐγάνει τὸν Σατανᾶν, ἐμοιράσθη καταπάνω τοῦ λόγουτου· πῶς τὸ λοιπὸν θέλει σταθῇ ἡ βασιλείατου;

27 Καὶ ἂν ἐγὼ εὐγάνω τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ, οἱ υἱοί

μῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί.

ἡρίσας μὲ τίνα τὰ εὐγάλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι κριτάδεσσας.

28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

28 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ἐγὼ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εὐγάνω τὰ δαιμόνια, ἔφθασε λοιπὸν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἰς ἐσᾶς.

29 Ἢ πῶς δύναταί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει;

29 Ἢ πῶς ἠμπορεῖ κανένας νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ δυνατοῦ, καὶ νὰ ἁρπάξῃ τὰ πράγματάτου, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτα τὸν δυνατὸν, καὶ τότε νὰ κουρσέψῃ τὸ σπῆτί τοῦ;

30 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

30 Ἐκεῖνος, ὁποῦ δὲν εἶναι μαζύμου, εἶναι ἐναντίος μου· καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ δὲν μαζώνει μαζύμου, σκορπίζει.

31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.

31 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία θέλει συγχωρηθῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀμὴ ἡ βλασφημία τὸ πνεύματος δὲν θέλει συγχωρηθῆ.

32 Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

32 Καὶ ὅποιος εἰπεῖ λόγον ἐναντίον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου θέλει τοῦ συγχωρηθῆ· ἀμὴ ὅποιος εἰπεῖ λόγον ἐναντίον τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, δὲν θέλει συγχωρηθῆ, μήτε εἰς ἐτοῦτον τὸν αἰῶνα, οὐ δὲ εἰς τὸν μέλλοντα.

33 Ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.

33 Ἢ κάμετε τὸ δένδρον καλὸν, καὶ τὸν καρπόντου καλόν· κάμετε τὸ δένδρον σάπιον, καὶ τὸν καρπόντου σάπιον· διατὶ διὰ τὸν καρπὸν γνωρίζεται τὸ δένδρον.

34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύ-

34 Παιδία ὄχεντρας, πῶς ἠμ-

δύναστε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

40 Ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γε-

ἠμπορεῖτε νὰ εἴπητε καλὰ, ὄντες κακοί; διότι ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος βγάλει τὰ καλὰ ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος βγάλει τὰ πονηρὰ ἀπὸ τὸν κακὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του.

36 Ἀμὴ λέγω σας, ὅτι κάθε λογῆς λόγον ἀργὸν, ὁποῦ νὰ εἰποῦσιν οἱ ἄνθρωποι, θέλουν δώσει λογαριασμὸν δι' αὐτὸν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

37 Διατὶ ἀπὸ τοὺς λόγους σου θέλεις δικαιωθῆ, καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους σου θέλεις καταδικασθῆ.

38 Τότε ἀπεκρίθηκαν κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ ἰδοῦμεν ἀπὸ λόγου σου ἕνα σημεῖον.

39 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἡ γενεὰ ἡ πονηρὰ καὶ μοιχεύτρα ζητεῖ σημεῖον· καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῆ εἰς αὐτὴν, παρὰ τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

40 Διατὶ καθὼς ἦτον ὁ Ἰωνᾶς εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· ἔτζι θέλει εἶσθαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν καρδίαν τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνθρωποι Νινευῖται θέλουσιν ἀναστηθῆ εἰς τὴν κρίσιν

γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὴν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

42 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτὴν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει, Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὸν, εὑρίσκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

46 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν

μαζὺ μὲ τὴν γενεὰν ἐτούτην, καὶ θέλουν τὴν κατακρίνει· διατὶ ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ νὰ, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τοῦ Ἰωνᾶ.

42 Ἡ βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν μαζὺ μὲ τὴν γενεὰν ἐτούτην, καὶ θέλει τὴν κατακρίνει· διατὶ ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ νὰ, ἐδῶ ὁποῦ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τοῦ Σολομῶντος.

43 Καὶ ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα εὔγῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, περνᾷ ἀπὸ τόπους ἀνύδρους, γυρεύοντας ἀνάπαυσιν, καὶ δὲν εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει· ἂς γυρίσω εἰς τὸ σπῆτί μου, ἀπ' ἐκεῖ ὁποῦ εὐγῆκα. καὶ παγένοντας, τὸ εὑρίσκει ἄδειον, καὶ σαρωμένον, καὶ στολισμένον.

45 Τότε παγένει, καὶ πέρνει μαζύτου ἄλλα ἑπτὰ δαιμόνια πονηρότερα ἀπὸ λόγουτου, καὶ ἐμβαίνουν καὶ καθίζουν ἐκεῖ· καὶ γίνονται τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα. τέτοιας λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὴν γενεὰν ἐτούτην τὴν πονηρήν.

46 Καὶ ἀκόμι συντυχένωντας αὐτὸς εἰς τοὺς ὄχλους, νὰ, ἡ μάνατου καὶ τὰ ἀδελφιάτου ἐστέ-

σαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι.

47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκασι, ζητοῦντές σοι λαλῆσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;

49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου·

50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς, καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν.

ἐστέκουσαν ἔξω, γυρεύοντες νὰ τὸν συντύχουν.

47 Καὶ κάποιος τοῦ εἶπε· νὰ, ἡ μάνασου καὶ τὰ ἀδελφιάσου στέκουν ἔξω, γυρεύοντες νὰ σὲ συντύχουν.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη ἐκείνου, ὁποῦ τοῦ τὸ εἶπε· ποῖα εἶναι ἡ μάναμου, καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ἀδελφοίμου.

49 Καὶ ἁπλώνωντας τὸ χέριτου εἰς τοὺς μαθητάστου, εἶπε· νὰ ἡ μάναμου, καὶ οἱ ἀδελφοίμου.

50 Διατὶ ὅποιος θέλει κάμει τὸ θέλημα τοῦ πατρόσμου, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, αὐτὸς εἶναι ἀδελφόσμου, καὶ ἀδελφήμου, καὶ μάναμου.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν·

2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει.

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν.

4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ, καὶ κατέφαγεν αὐτά.

ΚΑΙ ἐκείνην τὴν ἡμέραν εὐγῆκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὸ σπῆτι, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ παραθαλάσσιον.

2 Καὶ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι, εἰς τόσον ὁποῦ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ καράβι καὶ ἐκάθισε· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐστέκουσαν εἰς τὸν αἰγιαλόν.

3 Καὶ τοὺς εἶπε πολλὰ λόγια μὲ παραβολαῖς, λέγωντας· νὰ, ὁποῦ εὐγῆκεν ὁ σπείρων νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔσπερνε τὸν σπόρον, ἄλλα ἔπεσαν εἰς τὴν στράταν· καὶ ἤλθασι τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἐκατάφαγαν.

5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐδίδου καρπόν, ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ, εἶπον αὐτῷ· Διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.

12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσι.

14 Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς

5 Καὶ ἄλλα ἔπεσαν εἰς τόπους πετρώδεις, ὅπου δὲν ἦτον γῆ πολλή· καὶ παρευθὺς ἐφύτρωσαν, διὰ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ βάθος ἡ γῆ.

6 Καὶ ὡσὰν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθησαν· καὶ διὰ τὸ νὰ μὴν ἔχουσι ῥίζαν, ἐξεράνθησαν.

7 Καὶ ἄλλα ἔπεσαν εἰς τὰ ἀγκάθια, καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάθια, καὶ τὰ ἔπνιξαν.

8 Καὶ ἄλλα ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐκαρποφόρησαν, τὸ ἕνα ἑκατόν, ἄλλο ἑξήντα, καὶ ἄλλο τριάντα.

9 Ὅποιος ἔχει αὐτιὰ νὰ ἀκούσῃ, ἂς ἀκούσῃ.

10 Καὶ συμπόνοντες οἱ μαθηταί του, τοῦ εἶπαν· Διατί τοὺς λαλεῖς μὲ παραβολάς;

11 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἀπεκρίθη· Ὅτι ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἀμὴ ἐκείνους δὲν τοὺς ἐδόθη.

12 Διατὶ ὅποιος ἔχει, θέλει δοθῆ, καὶ νὰ περισσεύσῃ· ἀμὴ ὅποιος δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο, ὁποὺ ἔχει, θέλει παρθῆ ἀπὸ λόγου του.

13 Διὰ τοῦτο τοὺς συντυχαίνω μὲ παραβολάς, ὅτι βλέποντες δὲν βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν, οὐδὲ νοιώθουσι.

14 Καὶ πληρώνεται εἰς αὐτοὺς

αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα· ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.

17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθὺς

τῆς προφητείας Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα· μὲ τῷ ἀκοῇ θέλετε ἀκούσῃ, καὶ δὲν θέλετε γροικήσει· καὶ βλέποντες θέλετε βλέψει, καὶ δὲν θέλεις εἰδῆ.

15 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ ἐτούτου, καὶ μὲ τὰ αὐτία βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὰ μάτιά τους ἐκάλυψαν, μήπως καὶ καμίαν φορὰν εἰδῆσι μὲ τὰ μάτια, καὶ μὲ τὰ αὐτία ἀκούσουσι, καὶ μὲ τὴν καρδίαν γροικήσουσι, καὶ γυρίσουσι, καὶ ἐγὼ τοὺς ἰατρεύσω.

16 Ἀμὴ καλότυχα τὰ μάτια σας, ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ αὐτία σας, ὅτι ἀκούσι.

17 Διατὶ ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπιθύμησαν νὰ εἰδοῦν ἐκεῖνα, ὁποὺ βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδαν καὶ νὰ ἀκούσουσιν ἐκεῖνα, ὁποὺ ἀκούετε, καὶ δὲν τὰ ἤκουσαν.

18 Ἐσεῖς τὸ λοιπὸν ἀκούσετε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος.

19 Κάθε ἄνθρωπος, ὁποὺ ἀκούει τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ δὲν γροικᾷ, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἁρπάζει τὸ σπαρμένον εἰς τὴν καρδίαν του· ἐκεῖνος εἶναι ὁ σπόρος, ὁποὺ ἐσπάρθη εἰς τὸν δρόμον.

20 Καὶ ὁ σπόρος, ὁποὺ ἐσπάρθη εἰς τὰ πετρώδη, εἶναι ἐκεῖνος, ὁποὺ ἀκούει τὸν λό-

θὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν·

21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ συνιών· ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου· καὶ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ;

γον, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς τὸν πέρνει.

21 Ἀμὴ δὲν ἔχει ῥίζαν εἰς τοῦ λόγου τοῦ, ἀλλὰ εἶναι προσωρινός· καὶ ὅταν γενῇ λύπη ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνεται εἰς τὰ ἀγκάθια, ἐτοῦτος εἶναι ὁποῦ ἀκούει τὸν λόγον· καὶ ἡ φροντίδα τοῦ αἰῶνος ἐτούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου πνίγει τὸν λόγον, καὶ δὲν κάμνει καρπόν.

23 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνεται εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκούει τὸν λόγον, καὶ τὸν γροικᾶ· ὁ ὁποῖος καρποφορεῖ, καὶ κάμνει, ἄλλο ἑκατὸν, ἄλλο ἑξῆντα, ἄλλο τριάντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν τοὺς ἐπρόβαλλεν, λέγοντας· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει ὡσὰν ἕνα ἄνθρωπον, ὁποῦ σπέρνει καλὸν σπόρον εἰς τὸ χωράφιτου.

25 Καὶ ὡσὰν ἐκοιμοῦνταν οἱ ἄνθρωποι, ἐπῆγεν ὁ ἐχθρός του, καὶ ἔσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου· καὶ ἐδιέβη.

26 Καὶ ὅταν ἐβλάστησε τὸ χορτάρι, καὶ ἔκαμε καρπὸν, τότε ἐφάνηκαν καὶ ἡ ἄγραις.

27 Καὶ ὑπῆγαν οἱ δουλευτάδες τοῦ οἰκοκυροῦ ἐκείνου, καὶ λέγουντου· αὐθέντη, δὲν ἔσπειρες καλὸν σπόρον εἰς τὸ χωράφι σου;

ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ ἔφη· Οὔ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30 Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

32 Ὃ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βα-

σου; ἀπὸ ποῦ λοιπὸν ἔχει ταῖς αἶραις;

28 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τὸ ἔκαμε τοῦτο. λέγουντου οἱ δοῦλοί τοῦ· αὐθέντη, θέλεις λοιπὸν νὰ ὑπᾶμεν, νὰ ταῖς μαζώξωμεν;

29 Καὶ ἐνεῖνος εἶπεν· ὄχι· μήπως καὶ μαζώνοντες ταῖς αἶραις, ξεριζώσετε μαζὺ μετ' αὐταῖς καὶ τὸ σιτάρι.

30 Ἀφῆτε νὰ μεγαλώσουν καὶ τὰ δύο μαζὺ ἕως τὸ θέρος· καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θερισμοῦ θέλω εἰπεῖ εἰς τοὺς θεριστάδες· μαζώξετε πρῶτον ταῖς αἶραις, καὶ δέσετέ ταις δεμάτια, νὰ ταῖς κατακαύσωμεν· καὶ τὸ σιτάρι μαζώξετε εἰς τὸ ἀμπάριμου.

31 Ἄλλην παραβολὴν πάλιν τοὺς ἐπρόβαλλε, λέγοντας· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὅμοια ὡσὰν τὸ σπειρὶ τοῦ συναπίου, τὸ ὁποῖον πέρνοντάς τὸ ἄνθρωπος τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ χωράφιτου.

32 Τὸ ὁποῖον εἶναι μικρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα· ἀμὴ ὅταν αὐξηνθῇ, γίνεται μεγαλίτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λαχανικά· καὶ γίνεται δένδρον τόσον, ὁποῦ τὰ πουλιὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ πηγένουν, καὶ νὰ φωλιάζουν εἰς τὰ κλαδίατου

33 Ἄλλην παραβολὴν τοὺς εἶπεν· ὅτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-

βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς.

35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὁ δὲ ἀγρός, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά, ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμός, συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταί, ἄγγελοί εἰσιν.

40 Ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια

ρανῶν ὁμοιάζει σαγήνῃ, τὸ ὁποῖον βαλόντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ συναγαγόντες ἐκ παντὸς γένους συμπληρώσαντες αὐτὸ καὶ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς εἰς τοὺς ὄχλους καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς.

35 Ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Διασάφησον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

37 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Καὶ ὁ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· καὶ τὸ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.

39 Καὶ ὁ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος· καὶ ὁ θερισμός ἐστιν συντέλεια τοῦ αἰῶνος· οἱ δὲ θερισταί ἄγγελοί εἰσιν.

40 Καθὼς οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια

ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου.

41 Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·

42 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

44 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα, ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας·

46 Ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν, πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

47 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγή-

νουν αἱ αἶραι, καὶ καίον τὸ μὲ φωτίαν· τέτοιας λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου τούτου.

41 Θέλει στείλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλουστου, καὶ θέλουσι μαζώξει ἀπὸ τὴν βασιλείαντου ὅλα τὰ σκάνδαλα, καὶ ἐκείνους, ὁποῦ κάμνουσι τὴν ἀνομίαν.

42 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι θέλουσι λάμψει ὡσὰν ὁ ἥλιος, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ πατρόστους. ὁποῖος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

44 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει θησαυρὸν κρυμμένον εἰς τὸ χωράφι, τὸν ὁποῖον ἔστοντας καὶ νὰ τὸν εὕρῃ ἄνθρωπος, τὸν ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τὴν χαράντου πάγει, καὶ πουλεῖ ὅ, τι καὶ ἂν ἔχῃ, καὶ ἀγοράζει τὸ χωράφι ἐκεῖνο.

45 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει ἄνθρωπον πραγματευτὴν, ὁποῦ γυρεύει καλὰ μαργαριτάρια·

46 Ὁ ὁποῖος εὑρίσκοντας ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἐπῆγε, καὶ ἐπούλησε ὅλα ὅσα εἶχε, καὶ τὸν ἀγόρασε.

47 Πάλιν ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὡσὰν συρτι-

νῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ·

48 Ἣν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων·

50 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς, καὶ λέγειν· Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

55 Οὐχ

κὸν, ὁποῦ ἐβάλθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμάζωξε ἀπὸ κάθε λογῆς γενεᾶς·

48 Καὶ ὅταν ἐγέμισε, σύρνοντέστο εἰς τὸ παραγιάλι, καὶ καθίσαντες, ἐμάζωξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, καὶ τὰ σάπια τὰ ἔρριξαν ἔξω.

49 Τέτοιας λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου· θέλουσιν ἔλθη οἱ ἄγγελοι, καὶ θέλουσι χωρίσει τοὺς κακοὺς ἀπὸ μέσα ἀπὸ τοὺς δικαίους·

50 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγειτους ὁ Ἰησοῦς· τὰ ἐγροικήσετε ὅλα ἐτοῦτα; λέγουντου· ναὶ αὐθέντη.

52 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· Διὰ τοῦτο κάθε γραμματεὺς, ὁποῦ ἐμαθητεύθη εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοιάζει ἕνα ἄνθρωπον οἰκοκύριον, ὁποῦ εὐγάλει ἀπὸ τὴν θησαυρόντου καὶ καινούρια καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἔγινεν, ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς ταῖς παραβολαῖς αὐταῖς, ἐσηκώθη ἀπ' ἐκεῖ.

54 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδατου, τοὺς ἐδίδασκεν εἰς τὸ συναγώγιτους· τόσον ὁποῦ νὰ θαυμάζουν, καὶ νὰ λέγουν· ἀπὸ ποῦ τοῦ ἦλθεν ἡ σοφία ἐτούτη, καὶ ἡ δύναμαις;

55 Δὲν

55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

55 Δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ λεπτουργοῦ; δὲν λέγεται ἡ μάνατου Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοί τοῦ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ ἡ ἀδελφαῖστου ὅλαις δὲν εἶναι μετ' ἐμᾶς; ἀπὸ ποῦ λοιπὸν τοῦ ἤλθασιν ἐτοῦτα ὅλα;

57 Καὶ ἐσκανδαλίζουνταν εἰς αὐτόν. καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· δὲν εἶναι προφήτης ἄτιμος, παρὰ εἰς τὴν πατρίδατου, καὶ εἰς τὸ σπῆτίτου.

58 Καὶ δὲν ἔκαμεν ἐκεῖ πολλαῖς δυνάμαις διὰ τὴν ἀπιστίαντους.

Κεφ. ιδ'. 14.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.

3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

4 Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἄκουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν φήμην τοῦ Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε εἰς τοὺς ὑπηρέταστου· ἐτοῦτος εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἀνεστάθη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν εἰς αὐτόν.

3 Διατὶ ὁ Ἡρώδης πιάνωντας τὸν Ἰωάννην, τὸν ἔδεσε, καὶ τὸν ἔβαλλεν εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦτου

4 Διατὶ τοῦ ἔλεγεν ὁ Ἰωάννης· δὲν σοῦ εἶναι συχωρημένον νὰ τὴν ἔχῃς.

5 Καὶ θέλωντας (Ἡρώδης) νὰ τὸν φονεύσῃ, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον

ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ.

7 Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃ.

8 Ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγχνί-

λον, ὅτι τὸν εἶχαν ὡσὰν προφήτην.

6 Καὶ ὅταν ἑορτάζουνταν τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐχόρεψεν ἡ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδος εἰς τὴν μέσην· καὶ ἄρεσε τοῦ Ἡρώδου.

7 Διὰ τοῦτο ὡμολόγησε μὲ ὅρκον νὰ τῆς δώσῃ ὅ, τι πρᾶγμα τοῦ ζητήσῃ.

8 Καὶ ἔστοντας νὰ παρακινηθῇ ἐκείνη ἀπὸ τὴν μάνατης, λέγει· δόσμου ἐδῶ εἰς ἕνα πινάκι τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη· ἀμὴ διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς καθιζομένους μαζὺ, ἐπρόσταξε νὰ δοθῇ.

10 Καὶ πέμπωντας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακήν.

11 Καὶ ἐφέρθη τὸ κεφάλιτου εἰς πινάκι, καὶ ἐδόθη τοῦ κορασίου· καὶ τὸν ἐπῆγε τῆς μάναστης.

12 Καὶ πηγένοντες οἱ μαθητάδες τοῦ Ἰωάννου ἐσήκωσαν τὸ κορμίτου, καὶ τὸ ἔθαψαν· καὶ ἐπῆγαν καὶ εἰπάντο εἰς τὸν Ἰησοῦν.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὡσὰν τὸν ἤκουσεν, ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ μὲ καράβι ξεχωριστᾶ εἰς ἕνα ἔρημον τόπον. καὶ οἱ ὄχλοι, ὡσὰν τὸ ἔμαθαν, τὸν ἀκολούθησαν πεζοὶ ἀπὸ ταῖς πόλαις.

14 Καὶ εὐγένωντας ἔξω ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν λαόν· καὶ τὸν ἐσπλαγ-

χνίσθη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀῤῥώστους αὐτῶν.

15 Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε.

19 Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προά-

γειν

ἐσπλαγχνίσθη, καὶ ἰάτρευσε τοὺς ἀῤῥώστους των.

15 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν, ἦλθαν οἱ μαθηταί του, καὶ λέγουν του· ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα τῶρα ἐπέρασεν· ἀπόλυσε τὸν λαὸν νὰ πᾶσιν εἰς τὰ χωρία, νὰ ἀγοράσουν διὰ λόγου τους φαγητά.

16 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· δὲν κάμνει χρεία νὰ πᾶσιν· δότε τους ἐσεῖς νὰ φᾶσιν.

17 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἐμεῖς δὲν ἔχομεν ἐδῶ παρὰ πέντε ψωμία καὶ δύο ψάρια.

18 Καὶ λέγει τους· φέρετέτα ἐδῶ.

19 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαὸν νὰ καθίσουν ἀπάνω εἰς τὰ χορτάρια, καὶ πέρνωντας τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ψάρια, ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐλόγησε· καὶ κόπτωντας τὰ ψωμία, τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάδες, καὶ οἱ μαθητάδες εἰς τὸν λαόν.

20 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι, καὶ ἐχόρτασαν, καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια, ὁποῦ ἐπερίσσευσαν, δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

21 Καὶ ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἔφαγαν, ἦταν ἕως πεντεχιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναῖκες καὶ παιδία.

22 Καὶ παρευθὺς ἀνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάδες του νὰ ἐμβοῦσιν εἰς τὸ καράβι, νὰ

περά-

γεν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες, Ὅτι φάντασμά ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρός σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη. καὶ ἀρξάμενος κα-

περάσουν προτίτερα πέρα, ἕως οὗ νὰ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

23 Καὶ ὡσὰν ἀπόλυσε τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καταμόνας νὰ προσευχηθῇ. καὶ ἔστοντας νὰ βραδιάσῃ, ἦτον μοναχὸς ἐκεῖ.

24 Καὶ τὸ καράβι σχεδὸν ἦτον μεσοπέλαγα, καὶ ἐπειράζετον ἀπὸ τὰ κύματα· διατὶ ἦτον ἄνεμος ἐναντίος.

25 Καὶ εἰς τὴν τετάρτην βίγλαν τῆς νυκτὸς ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάδες, περιπατῶντας ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.

26 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδαν οἱ μαθητάδες, ὁποῦ ἐπριπάτει ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐσυγχίσθησαν, καὶ ἔλεγαν, ὅτι εἶναι φάντασμα· καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τους ἐφώναξαν.

27 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, λέγοντας· ἔχετε θάρρος· ἐγὼ εἶμαι· μὴ φοβᾶσθε.

28 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Κύριε, ἂν εἶσαι ἐσὺ, πρόσταξέμε νὰ ἔλθω εἰς ἐσένα ἀπάνω εἰς τὰ νερά.

29 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν· ἔλα. καὶ καταβένοντας ἀπὸ τὸ καράβι ὁ Πέτρος, ἐπριπάτησεν ἀπάνω εἰς τὰ νερὰ, νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν.

30 Ἀμὴ βλέπωντας τὸν ἄνεμον δυνατὸν, ἐφοβήθη. καὶ ἀρχί-

καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων, Κύριε, σῶσόν με.

31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας;

32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ.

34 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνθρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας.

36 Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο, διεσώθησαν.

χίζοντας νὰ βολίζῃ, ἔκραξε, λέγοντας· σῶσέ με.

31 Καὶ παραυτὰ ὁ Ἰησοῦς ἁπλώνοντας τὸ χέρι του, ἐπιάσεν, καὶ λέγει του· ὀλιγόπιστε, διατί ἐδίστασες;

32 Καὶ ἐμβαίνοντας αὐτοὺς μέσα εἰς τὸ καράβι, ὁ ἄνεμος ἔπεσε.

33 Καὶ ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἦταν μέσα εἰς τὸ καράβι, ἦλθαν καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν, καὶ ἔλεγαν· ἀληθῶς Θεοῦ γιὸς εἶσαι.

34 Καὶ διαβάγοντες, ἦλθαν εἰς τὸ γιαλὸ τοῦ Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐγνώρισαν οἱ ἄνθρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλο τὸ σκέχωρον ἐκεῖνο, καὶ τοῦ ἔφεραν ὅλους τοὺς ἀθρεμωμένους.

36 Καὶ τὸν ἐπαρακάλεσαν μοναχὰ, νὰ πιάσουν τὸ ἄκρον τοῦ φορέματός του· καὶ ὅσοι ἐπιάσαν, ὅλοι ἰατρεύθησαν.

Κεφ. ιέ'. 15.

Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες·

2 Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Διατὶ καὶ ὑμεῖς παραβαί-

Τότε ἤλθασιν εἰς τὸν Ἰησοῦν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

2 Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; ὅτι δὲν νίπτουσι τὰ χέρια των, ὅταν τρώγωσι ψωμί.

3 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· καὶ ἐσεῖς διατί παραβαί-

βαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;

4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καί· Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί, Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.

6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.

7 Ὑποκριταί, καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων·

8 Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

9 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκούετε καὶ συνίετε.

11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· Οἶδας,

ραβδαίνετε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσίνσας;

4 Διατὶ ὁ Θεὸς ἐπρόσταξε, λέγωντας· τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου. καί· ὁποῦ κακολογεῖ πατέρα ἢ μητέρα, νὰ ἀποθάνῃ μὲ θάνατον.

5 Καὶ ἐσεῖς λέγετε· ὅτι ὁποιοῦ ἠθελεν εἰπῇ εἰς τὸν πατέρα καὶ εἰς τὴν μητέρα, Δῶρον εἶναι κάτι πρᾶμα, ὁποῦ ἠμπορεῖς νὰ ὠφεληθῇς ἀπὸ λόγου· καὶ νὰ μὴν τιμήσῃ τὸν πατέρα του, καὶ τὴν μητέρα του.

6 Καὶ σκάματε ἀκυρὸν τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσίνσας.

7 Ὑποκρηταί, καλὰ ἐπροφήτευσε διὰ λογέσας ὁ Ἡσαΐας, λέγωντας·

8 Ἐτοῦτος ὁ λαὸς μὲ τὸ στόμα του μὲ εἰμίζει, καὶ μὲ τὰ χείλητα μὲ τιμᾶ· ἀμὴ ἡ καρδία του λείπει μακρὰ ἀπὸ ἐμένα.

9 Εὐκαιρα μὲ λατρεύουσι, διδάσκοντες διδασκαλίκις, παραγγελίαις ἀνθρώπων.

10 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν ὄχλον, καὶ λέγγτας· ἀκούετε καὶ καταλάβετε.

11 Ὄχι σκεῖνο, ὁποῦ ἐμβαίνῃ εἰς τὸ στόμα, μαγαιρίζῃ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ σκεῖνο, ὁποῦ βγάνῃ ἀπὸ τὸ στόμα, σκεῖνο μαγαιρίζῃ τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε ἦλθασιν οἱ μαθηταί του, καὶ τοῦ εἶπαν· ἐξεύρεις, ὅτι οἱ

δαι, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες τ λόγον, ἐσκανδαλί-
σθησαν;

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε·
Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτευ-
σεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος,
ἐκριζωθήσε.

14 Ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί
εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν. τυφλὸς δὲ
τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι
εἰς βόθυνον πεσοῦν.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος,
εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν
παραβολὴν ταύτην.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;

17 Οὔπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ
εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, εἰς
τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς
ἀφεδρῶνα ἐκβάλλε;

18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ
τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας
ἐξέρχε, κἀκεῖνα κοινοῖ τ
ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρ-
χονται διαλογισμοὶ πονηροί,
φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι,
κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι,
βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα
τ ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις
χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινοῖ τ ἄν-
θρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ
Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέ-
ρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία

ἀπὸ

οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τ λό-
γον, ἐσκανδαλίσθησαν;

13 Καὶ αὐτὸς ἀποκριθεὶς, εἶπε·
Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτευ-
σεν ὁ πατήρ μου
ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθήσε.

14 Ἄφετε αὐτούς· εἰσὶ τυφλοὶ
ὁδηγοὶ τυφλῶν. καὶ ἐὰν ὁ τυφλὸς
ὁδηγῇ τ τυφλὸν, καὶ οἱ δύο ἐκ-
πεσοῦ εἰς τ λάκκον.

15 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος,
εἶπε· ἐρμήνευσόν μοι τὴν
παραβολὴν ταύτην.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀκόμη ἐστὲ καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοι;

17 Οὐ νοεῖτε, ὅτι πᾶν
πρᾶγμα, ὅπερ εἰσβαίνει εἰς
τὸ στόμα, χωρεῖ εἰς τὴν κοιλί-
αν, καὶ ἐκβάλλεται εἰς τὸν ἀφεδρῶνα.

18 Ἃ δὲ ἐκπορεύεται ἀπὸ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα μολύνει τ ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τ ἄνθρωπον· ἀνίπτοις δὲ χερσὶ φαγεῖν οὐ κοινοῖ τ ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία

ἀπὸ

ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν ἐξελθόντα, ἤρξαντο κράζειν, αὐτῷ λέγοντα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαβίδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπίσθεν ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

27 Ἡ δὲ εἶπεν· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ.

30 Καὶ

Χαναναία, ὅτι ἐξέβη ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων, ἐκραύγαζεν, λέγουσα· ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαβίδ, ἡ θυγατέρα μου κακῶς δαιμονίζεται.

23 Καὶ αὐτὸς δὲν τῆς ἀπεκρίθη ἕνα λόγον. καὶ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ δεήσεως, καὶ τὴν ἐπαρακάλεσαν, λέγοντες· ἀπόλυσέ την, ὅτι φωνάζει ὀπίσωμας.

24 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· ἐγὼ δὲν ἐστάλθηκα, παρὰ εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τῆς αὐλῆς τῆς Ἰσραήλ.

25 Καὶ ἐκείνη, ὡσὰν ἦλθε, ἐπροσκυνήσέτον, καὶ ἔλεγε· αὐθέντη, βοήθησέμε.

26 Καὶ αὐτὸς τῆς ἀπεκρίθη· δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τινὰς τὸ ψωμὶ τῶν τέκνων, καὶ νὰ τὸ ῥίξῃ εἰς τοὺς σκύλους.

27 Καὶ ἐκείνη εἶπε· ναὶ Κύριε· ἀλλὰ καὶ τὰ σκυλάκια τρώγουσιν ἀπὸ τὰς ψίχας, ὁποῦ πέφτουν ἀπὸ τὸ τραπέζι τῶν αὐθεντάδων.

28 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῆς· ὦ γύναι, μεγάλη εἶναι ἡ πίστις σου· καὶ ἂς σὲ γένῃ καθὼς θέλεις. καὶ ἰατρεύθη ἡ θυγατέρα της ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

29 Καὶ σηκώσαντας ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἐπῆγε εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἔβγαν νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθισεν ἐκεῖ.

30 Καὶ

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλλοὺς, καὶ ἑτέρους πολλοὺς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

31 Ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦντον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθη-

30 Καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι, ἔχοντες μὲ λόγους κουτζοὺς, τυφλοὺς, βουβοὺς, κουλοὺς, καὶ ἄλλους πολλούς· καὶ ἔρριξάντες εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τοὺς ἰάτρευσε.

31 Εἰς τόσον ὁποῦ νὰ θαυμάζουν οἱ λαοὶ, βλέποντες τοὺς βουβοὺς, ὁποῦ ἐλαλοῦσαν, τοὺς κουλοὺς γεροὺς, τοὺς κουτζοὺς, ὁποῦ ἐπερπατοῦσαν, καὶ τυφλοὺς, ὁποῦ ἔβλεπαν· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς μαθητάστου, καὶ εἶπε· σπλαγχνίζομαι ἐτοῦτον τὸν λαὸν, ὅτι σχεδὸν τρεῖς ἡμέραις εἶναι, ὁποῦ παραμένουσι μαζύμου ἐδῶ, καὶ δὲν ἔχουν τὶ νὰ φάγωσι· καὶ δὲν θέλω νὰ τοὺς ἀφήσω νηστικοὺς, μήπως καὶ ἀποκάμουσιν εἰς τὴν στράταν.

33 Καὶ λέγουντου οἱ μαθητάδεστου· καὶ ἀπὸ ποῦ νὰ μᾶς ἔλθουν τόσα ψωμία ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν, τόσον ὁποῦ νὰ χορτάσωμεν τόσον πλῆθος;

34 Καὶ λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· πόσα ψωμία ἔχετε; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ψαράκια.

35 Καὶ ἐπρόσταξε τοὺς ὄχλους νὰ καθίσουν εἰς τὴν γῆν.

36 Καὶ πέρνωντας τὰ ἑπτὰ ψωμία, καὶ τὰ ψάρια, εὐχαρίστησε, καὶ ἔκοψε, καὶ ἔδωκε εἰς τοὺς

μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τὸν ὄχλον, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά.

37 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια, ὅπου ἐπερίσσευαν, ἑπτὰ κοφίνια γεμάτα.

38 Καὶ ὅσοι, ὅπου ἔφαγαν, ἦταν τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναῖκες καὶ παιδία.

39 Καὶ ὡσὰν ἀπόλυσε τὸν ὄχλον, ἐμβῆκε εἰς τὸ καραβάκι, καὶ ἐπῆγε εἰς τὰ σύνορα Μαγδαλά.

Κεφ. ις'. 16.

Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὀψίας γινομένης λέγετε, Εὐδία· πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός.

3 Καὶ πρωΐ, Σήμερον χειμών· πυρράζει γὰρ συνεχόμενος ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε;

4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἀπῆλθε.

5 Καὶ

Καὶ ἐρχόντας νὰ ἔλθουν οἱ Φαρισαῖοι καὶ σιδδουκαῖοι, δοκιμάζοντές του τὲ ἐζήτησαν νὰ τοὺς δείξῃ σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθηκε, καὶ εἶπέντους· ὅταν βραδιάζῃ, λέγετε, θέλει γένῃ εὐδία· διατὶ κοκκινίζει ὁ οὐρανός.

3 Καὶ τὸ πρωΐ λέγετε, σήμερον χειμὼνας· διατὶ κοκκινίζει συνεφιαζόντας ὁ οὐρανός. ὦ ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ ἐξεύρετε νὰ διακρίνετε, καὶ τὰ σημάδια τῶν καιρῶν δὲν δύνεσθε νὰ διακρίνετε;

4 Ἡ κακὴ γενεὰ καὶ μοιχαλὶς σημάδι ζητεῖ· καὶ σημάδι δὲν θέλει νὰ δοθῇ, παρὰ τὸ σημάδι Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. καὶ ἀφήνοντάς τους, ἐβγῆκε.

5 Καὶ

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.

8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε;

9 Οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν, προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρω-

5 Καὶ παγεύοντες οἱ μαθητάδες τοῦ πέρα, ἀλησμόνησαν νὰ πάρουν ψωμία.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τῆς προζύμι τῶν Φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.

7 Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζουνταν, λέγοντες· ὅτι ψωμία δὲν ἐπήραμεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζωντάστο, τοὺς εἶπεν· ὦ ὀλιγόπιστοι, τί διαλογίζεσθε μέσασας, ὅτι δὲν ἐπήρετε ψωμία;

9 Ἀκόμι δὲν γροικᾶτε, μὴ δὲ ἐνθυμᾶσθε τὰ πέντε ψωμία τῶν πέντε χιλιάδων, καὶ πόσα κοφίνια ἐπήρετε.

10 Οὐδὲ τὰ ἑπτὰ ψωμία τῶν τεσσάρων χιλιάδων, καὶ πόσα κοφίνια ἐπήρετε;

11 Πῶς δὲν γροικᾶτε, ὅτι δὲν σᾶς εἶπα διὰ ψωμί, νὰ φυλάγεσθε ἀπὸ τῆς προζύμι τῶν Φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων;

12 Τότε ἐκαταλάβασιν, ὅτι δὲν τοὺς εἶπε νὰ ἔχουν τὸν νοῦν τους ἀπὸ τῆς προζύμι τοῦ ψωμίου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν διδαχὴν τῶν Φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.

13 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἐρῶτα τοὺς μαθητάδες του, λέγωντας· Τίνα μὲ λέγουν οἱ ἄν-

θρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τῦ ἀνθρώπυ;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιςήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριςὸς, ὁ υἱὸς τῦ Θεῦ τῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μυ, ὁ ἐν τοῖς ὐρανοῖς.

18 Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μυ τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδυ ὐ κατιχύσυσιν αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν ὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμένον ἐν τοῖς ὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυμένον ἐν τοῖς ὐρανοῖς.

20 Τότε διεςείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτῦ, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐςιν Ἰησῦς ὁ Χριςός.

21 Ἀπὸ

ἄνθρωποι νὰ εἶμαι ἐγὼ ὁ υἱὸς τῦ ἀνθρώπυ;

14 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἄλλοι λέγυν, πῶς νὰ εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιςής· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἠλίας· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἱερεμίας, ἢ ἕνας ἀπὸ τὺς προφήτας.

15 Λέγει τυς· ἐμὴ ἐσεῖς τίνα μὲ λέγετε νὰ εἶμαι;

16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ εἶπε· ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριςὸς, ὁ υἱὸς τῦ Θεῦ τῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς, καὶ εἶπέ τε· καλότυχος εἶσαι Σίμων υἱὲ τῦ Ἰωνᾶ, ὅτι σάρκα καὶ αἷμα δὲν σὲ ἐφανέρωσεν, ἀλλὰ ὁ πατήρμυ, ὁ ὁπὺ εἶναι εἰς τὸ ὐρανόν.

18 Καὶ ἐγὼ σὲ λέγω, ὅτι ἐσὺ εἶσαι Πέτρος· καὶ ἀπάνω εἰς ἐτύτυ τὺν πέτραν θέλω κλίσῃ τὴν ἐκκλησίαν μυ· καὶ ἡ πόρτες τῦ ἅδυ δὲν θέλυν τὴν καταπονέσῃ.

19 Καὶ θέλω σὲ δώσῃ τὰ κλειδία τῆ βασιλείας τῶν ὐρανῶν· καὶ ὅ, τι καὶ ἂν δέσῃς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλῃ εἶναι δεμένον καὶ εἰς τὺς ὐρανύς· καὶ ὅ, τι καὶ ἂν λύσῃς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλῃ εἶναι λυμένον καὶ εἰς τ' ὐρανόν.

20 Τότε ἐπαρήγγειλε τὺς μαθηταίδες τε, νὰ μὴν εἰπῶσι εἰς κανένα, ὅτι αὐτὸς εἶναι Ἰησῦς ὁ Χριςός.

21 Ἀπὸ

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων· Ἵλεώς σοι Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.

23 Ὁ δὲ στραφεὶς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-

21 Ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ φανερώνῃ εἰς τοὺς μαθητάδεστου, ὅτι πρέπει νὰ πάγῃ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς, καὶ νὰ φονευθῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀνασταθῇ.

22 Καὶ πιάνωντάστον ὁ Πέτρος, ἄρχισε νὰ τὸν ὀνειδίζῃ, λέγωντάστου· αὐθέντη, λυπήσου τοῦ λόγουσου· ἄμποτε νὰ μὴν σοῦ γένῃ ἐτοῦτο.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε, καὶ εἶπεν τοῦ Πέτρου· ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, ἐμπόδιόν μου εἶσαι· ὅτι δὲν στοχάζεσαι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάδεστου· ὅποιος θέλει νὰ ἔλθῃ καταπόδιμου, ἂς ἀρνηθῇ τοῦ λόγουσου, καὶ ἂς πάρῃ τὸν σταυρόντου, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθᾶ.

25 Διατὶ ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήντου, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ διὰ λόγουμου, θέλει τὴν εὕρει.

26 Διατὶ, τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὴν ψυχήντου νὰ ζημιωθῇ; ἢ τί θέλει δώσει ἄνθρωπος ἐξαγόρασμα διὰ τὴν ψυχήντου;

27 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλ-

θρώπε ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τε πατρὸς αὐτε, μεζὼ τῶν ἀγγέλων αὐτε· καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κ) τὴν πρᾶξιν αὐτε.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τε ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτε.

μέλλῃ ναὶ ἔλθῃ μὲ τὴν δόξαν τε πατρός τε, μαζὺ μὲ τὲς ἀγγέλες τε· κ) τότε θέλῃ ἀποδώσει εἰς κάθε ἕνα κ) τὰ ἔργατε.

28 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπὸ τέτες, ὁπε ἐκεῖ) ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλασι γεύθῃ θάνατον, ἕως ὁπε νὰ εἰδέσι τὸ υἱόν τε ἀνθρώπε, ὁπε νὰ ἔρχε) εἰς τὴν βασιλείαν τε.

Κεφ. ιζ'. 17.

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησῆς τὸν Πέτρον, κ) Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτὲς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτε ὡς ὁ ἥλι⊙· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτε ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὲ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας, μετ' αὐτε συλλαλοῦντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρ⊙, εἶπε τῷ Ἰησῦ· Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ.

5 Ἔτι αὐτε λαλοῦντος, ἰδὲ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτες· καὶ ἰδὲ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης,

Καὶ ὕστερα ἀπὸ ἓξ ἡμέρας παίρνῃ ὁ Ἰησῆς τὸ Πέτρ⊙, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸ ἀδελφότε· κ) τὲς ἀνεβάζῃ εἰς ἕνα ὄρ⊙ ὑψηλὸν κ) μόνας.

2 Καὶ μετεμορφώθη ὁμπροθῆτες, κ) ἔλαμψε τὸ πόσωπόντε ὡσὰν ὁ ἥλι⊙· καὶ τὰ φορέματά τε ἐβγήκαν ἄσπρα ὡσὰν τὸ φῶς.

3 Καὶ νά, κ) τὲς ἐφάνηκαν ὁ Μωϋσῆς κ) ὁ Ἠλίας, κ) ἐσυμπιχεναν μετ' αὐτόν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρ⊙, καὶ λέγει εἰς τὸ Ἰησῦ· αὐθέντη, καλὰ εἶναι νὰ εἴμεσθεν ἐμεῖς ἐδῶ· ἂν θέλῃς, ἂς κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς καλύβας, μία λόγασου μίαν, κ) μίαν μία τὸ Μωϋσῆ, καὶ μίαν μία τὸ Ἠλίαν.

5 Ἀκόμι σπεῖν⊙ ἐσυμπύχενε, καὶ δύβος ἕνα σύννεφον φωτεινὸν τὲς ἐσκέπασε· καὶ φω-

λης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.

6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθε· καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν· ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ, ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ,

φωνὴ αὐθὺς ἠκούσθη ἀπὸ τὸ σύννεφον, ὅπου ἔλεγεν· ἐτοῦτος εἶναι ὁ υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύθηκα, αὐτὸν ἀκούετε.

6 Καὶ ὡσὰν τὴν ἤκουσαν οἱ μαθητάδες, ἔπεσαν πίκωπα καὶ ἐφοβήθησαν δυνατᾶ.

7 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπιασέντους, καὶ εἶπε· σηκωθῆτε, καὶ μὴν φοβᾶσθε.

8 Καὶ ἐσήκωσαν τὰ μάτιά τους, καὶ δὲν εἶδαν κανένα, παρὰ μοναχὰ τὸν Ἰησοῦν.

9 Καὶ καταβαίνοντες αὐτοὶ ἀπὸ τὸ ὄρος, ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπαράγγειλε, λέγοντας· νὰ μὴν εἰπῆτε κανενὸς ἐτοῦτο ὁπου εἴδετε, ἕως ὁπου νὰ ἀναστα-θῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

10 Καὶ οἱ μαθητάδες του τὸν ἠρώτησαν· Διατί λοιπὸν λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, πῶς ὁ Ἠλίας κάμνει χρεία νὰ ἔλθῃ πρῶτα;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπέντους· βέβαια ὁ Ἠλίας ἔρχεται πρῶτα, νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅλα.

12 Ἀμὴ λέγωσας, ὅτι ὁ Ἠλίας ὡραμάη ἦλθε· καὶ δὲν τὸν ἐγνώρισαν· ἀμὴ ἔκαμαν εἰς αὐτὸν, ὅσα ἠθέλησαν· τέτοιας λογῆς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ πάθῃ ἀπ' αὐτούς.

13 Τότε ἐγνώρισαν οἱ μαθητά-

ταὶ, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱὸν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν.

21 Τοῦ-

θητάδες, ὅτι διὰ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν τοὺς εἶπεν ἐτοῦτον τὸν λόγον.

14 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν αὐτοὶ εἰς τὸν λαὸν, ἐσήμωσεν ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὸν Ἰησοῦν γονατίζοντας εἰς αὐτὸν,

15 Καὶ λέγοντας· αὐθέντη, λυπήσου τὸν υἱόν μου, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακοπαθεῖ· καὶ πολλαῖς φοραῖς πέφτει εἰς τὴν φωτίαν, καὶ εἰς τὸ νερόν.

16 Καὶ ἤφερά τον εἰς τοὺς μαθητάδες σου, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν ἰατρεύσουν.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστε καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μετεσᾶς; ἕως πότε θέλω σᾶς ὑπομένει; φέρετέ μου τὸν ἐδῶ.

18 Καὶ ἐπρόσταξε μὲ θυμὸν ὁ Ἰησοῦς τὸ δαιμόνιον, καὶ εὐγῆκεν ἀπ' ἐκεῖνον· καὶ ἰατρεύθη τὸ παιδὶ ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

19 Τότε ἐπῆγαν οἱ μαθητάδες εἰς τὸν Ἰησοῦν κατὰ μόνας, καὶ εἶπαν· Διατί ἐμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ εὐγάλωμεν αὐτό;

20 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν σας· βέβαια σᾶς λέγω· ἂν ἔχετε πίστιν ὡσὰν ἕνα κοκκὶ τοῦ συναπίου, θέλετε εἰπεῖ εἰς ἐτοῦτο τὸ βουνόν· μετατόπισαι ἀπεδῶ ἐκεῖ, καὶ θέλει μετατοπίσει· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι κανένα πρᾶγμα ἀδύνατον εἰς ἐσᾶς.

21 Ἀμὴ

21 Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

22 Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

23 Καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναούμ, προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα;

25 Λέγει· Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη, ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὑρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

21 Ἀμὴν δὲ τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἐκβάλλεται, παρὰ μὲ προσευχὴν καὶ νηστείαν.

22 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐσυναναστρέφοντο αὐτοὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων.

23 Καὶ θέλουσι τὸν φονεύσει, καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ. καὶ ἐλυπήθησαν πολλά.

24 Καὶ ὅταν ἦλθασιν εἰς τὴν Καπερναούμ, ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἐμάζωναν τὰ δίδραχμα, ἦλθασιν εἰς τὸν Πέτρον, καὶ εἶπαν· δὲν πληρώνει ὁ διδάσκαλός σας τὸ δόσιμον τὰ δίδραχμα;

25 Λέγει ὁ Πέτρος, ναί. καὶ ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπίτι, τὸν ἐπροφθάνεσεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τοῦ (Οὐ σοῦ φαίνεται), Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ ποίους παίρνουσι δόσιμα, ἢ κλῆσιν; ἀπὸ τοὺς ὑιούς, ἢ ἀπὸ τοὺς ξένους;

26 Λέγει τοῦ ὁ Πέτρος· ἀπὸ τοὺς ξένους. λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς· ἐλεύθεροι λοιπὸν εἶνε οἱ υἱοί.

27 Ἀμὴν ἀλλὰ νὰ μὴν τοὺς σκανδαλίσωμεν, σύρε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ῥίξε τὸ ἀγκίστρι σου, καὶ τὸ πρῶτον ψάρι, ὁποῦ βγῇ, πιάσέ το, καὶ ἄνοιξε το στόμα του, καὶ θέλεις εὑρεῖ ἕνα στατῆρα· πέρνοντας ἐκεῖνον, δὸς τους τὸν διὰ λόγου μου καὶ διὰ λόγου σου.

Κεφ. ιη'. 18.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν·

3 καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

4 Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων, τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.

7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.

8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σου, ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸ

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶς εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες· Τίς ἄρα εἶναι μεγαλίτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς ἕνα παιδίον, ἔστησεν το εἰς τὴν μέσοτητας.

3 Καὶ λέγει· βέβαια σᾶς λέγω· ἂν δὲν γυρίσετε, νὰ γενῆτε ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδία, δὲν θέλετε ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

4 Ὅποιος λοιπὸν ταπεινώσει τὸν λόγυτε, ὡσὰν τὸ παιδὶ ἐτοῦτο, οὗτος εἶναι μεγαλίτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

5 Καὶ ὅποιος δεχθῇ ἕνα παιδὶ τέτοιος λογῆς, ἀφ' ὀνομάμου, ἐμένα δέχεται.

6 Ἀμὴ ὅποιος σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἐτούτους, ὁποῦ πιστεύουσιν εἰς ἐμένα, καλίτερα τοῦ εἶναι, νὰ κρεμασθῇ πέτρα τοῦ μύλου εἰς τὸ λαιμόντου, κ' νὰ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος τ' θαλάσσης.

7 Ἀσιλύμονον εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὰ σκάνδαλα· ἀφοῦ ἀνάγκη εἶναι νὰ ἐλθοῦσι τὰ σκάνδαλα· ὅμως ἀσιλύμονον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἀπὸ τ' ὁποῖον ἔρχεται τὸ σκάνδαλον.

8 Ἀμὴ ἂν σὲ σκανδαλίζῃ τὸ χέρι σου, ἢ τὸ ποδάρι σου, κό-

αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ. καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

10 Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐννενηκονταεννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον;

13 Καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταεννέα, τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τοῦ ἐν

κόψετα, καὶ ῥίξετα ἀπὸ λόγουσου· καλίτερον εἶναι νὰ ἐμβῇς εἰς τὴν ζωὴν κουτζὸς ἢ κουλὸς, παρὰ ὁποῦ νὰ ἔχῃς δύο χέρια καὶ δύο ποδάρια, καὶ νὰ βαλθῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ ἀνίσως καὶ τὸ μάτισου σὲ σκανδαλίζει, εὔγαλε καὶ ῥίξε το ἀπὸ λόγουσου· καλίτερόνσου εἶναι νὰ πᾶς μὲ ἕνα μάτι εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο μάτια, καὶ νὰ βαλθῇς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

10 Βλέπετε νὰ μὴν καταφρονέσετε κανένα ἀπὸ τούτους τοὺς μικρούς· διατὶ σᾶς λέγω ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς βλέπουσι πάντα τὸ πρόσωπον τοῦ πατρόσμου, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

11 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.

12 Τί σᾶς φαίνεται; ἂν τύχῃ κανένας ἄνθρωπος νὰ ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ νὰ πλανηθῇ ἕνα ἀπ' αὐτά· δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενήντα ἐννέα, καὶ παγένοντας εἰς τὰ ὄρη, γυρεύει τὸ πλανεμένον;

13 Καὶ ἂν τύχῃ νὰ τὸ εὕρῃ, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι περισσότερον χαίρεται εἰς ἐκεῖνο, παρὰ εἰς τὰ ἐννενήντα ἐννέα, ὁποῦ δὲν ἐπλανήθηκαν.

14 Τέτοιας λογῆς δὲν εἶναι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς

ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων.

15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξύ σου καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα.

17 Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου,

σας, τοῦ ἐν οὐρανοῖς, νὰ χαθῇ ἕνας ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους.

15 Καὶ ἂν σφάλλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς ἐσένα, σύρε, καὶ ἔλεγξέτον ἀνάμεσά σου καὶ ἐκείνου μοναχοῦ· ἂν σοῦ ἀκούσῃ, ἐκέρδησες τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἀμὴ ἐὰν δὲν σοῦ ἀκούσῃ, ἔπαρε μὲ λόγου σου ἀκόμι ἕνα ἢ δύο· διὰ νὰ βεβαιωθῇ κάθε λόγος ἀπὸ στόμα δύο ἢ καὶ τριῶν μαρτύρων.

17 Καὶ ἂν παρακούσῃ καὶ αὐτοὺς, εἰπέτο εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἂν παρακούσῃ καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἔχετον ὡσὰν τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν τελώνην.

18 Βέβαια σᾶς λέγω· ὅσα ἂν δήσητε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἶσαι δεμένα εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ὅσα λύσετε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἶσαι λυμένα εἰς τὸν οὐρανόν.

19 Πάλιν βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἂν συμφωνήσουσι δύο ἀπὸ σᾶς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν διὰ κάθε πρᾶγμα, ὁποῦ θέλουσι ζητήσει, θέλει τοὺς γένει ἀπὸ τὸν πατέρα μου, τὸν οὐρανίον.

20 Διατὶ ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς μαζωμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν μέσην τους.

21 Τότε ἔρχεται εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος, καὶ λέγει τοῦ· αὐθέντη, πόσαις φοραῖς νὰ μοῦ πταίσῃ ὁ ἀδελ-

μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

23 Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24 Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.

25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἀποδοθῆναι.

26 Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι, ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκά-

ἀδελφόσμου, καὶ νὰ τοῦ συγχωρέσω; ἕως ἑπτὰ φοραῖς;

22 Λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς· δὲν σοῦ λέγω, ἕως ἑπτὰ φοραῖς, ἀλλὰ ἕως ἑβδομήντα φοραῖς ἑπτά.

23 Διὰ τοῦτο ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἕνα ἄνθρωπον βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ κάμῃ λογαριασμὸν μὲ τοὺς δουλευτάδεστου.

24 Καὶ ὡσὰν ἄρχισε νὰ λογαριάζῃ, τοῦ ἐφέρθη ἕνας, ὁποῦ τοῦ ἐχρεώστει δέκα χιλιάδες τάλαντα.

25 Καὶ μὴν ἔχοντας νὰ τὰ ἀποδώσῃ, ἐπρόσταξεν ὁ αὐθέντης τοῦ νὰ πουληθῇ καὶ αὐτὸς, καὶ ἡ γυναῖκά τοῦ, καὶ τὰ παιδιά τοῦ, καὶ ὅλα ὅσα εἶχεν· καὶ νὰ ἀποδοθῇ τὸ χρέος.

26 Πέφτοντας λοιπὸν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος τὸν ἐπροσκύνα, λέγοντας· αὐθέντη, μακροθύμησέμε, καὶ νὰ σοῦ τὰ δώσω ὅλα.

27 Καὶ ἐσπλαγχνίσθη ὁ αὐθέντης τὸν δοῦλον ἐκεῖνον, καὶ ἀφησέντον, καὶ ἐχάρισέντον καὶ τὸ χρέος τοῦ.

28 Καὶ εὐγένοντας ἔξω ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ἤυρεν ἕνα ἀπὸ τοὺς συνδούλους τοῦ, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐχρεώστει ἑκατὸν δηνάρια· καὶ πιάνοντάστον τὸν ἐστεναχώραν, λέγοντας· δόσμου ἐκεῖνα ὁποῦ μοῦ χρεωστᾶς.

29 Ἔπεσε λοιπὸν ὁ σύνδουλός τοῦ εἰς τὰ ποδάριά τοῦ, καὶ τὸν ἐπα-

εκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με·

33 Οὐκ ἔδει καὶ σε ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα;

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρμου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

ἐπαρακάλει, λέγωντας· μακροθύμησέ με, καὶ ὅλα νὰ σοῦ τὰ πληρώσω.

30 Καὶ ἐκεῖνος δὲν ἤθελε· ἀλλὰ ἐπῆγε, καὶ ἐβαλλέτον μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, ἕως οὗ νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος τοῦ.

31 Βλέποντες δὲ οἱ σύνδουλοί τοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθηκαν πολλὰ· καὶ ἦλθαν καὶ ἐφανέρωσαν εἰς τὸν αὐθέντην τοὺς καταλεπτῶς ὅλα τὰ γενόμενα.

32 Τότε τὸν ἔκραξεν ὁ αὐθέντης τοῦ, καὶ λέγει τοῦ· δοῦλε πονηρὲ, ἐγὼ σοῦ ἐχάρισα ὅλον ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ μὲ ἐπαρακάλεσες.

33 Δὲν ἔπρεπε καὶ ἐσὺ νὰ λυπηθῇς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς σὲ ἐλυπήθηκα καὶ ἐγώ;

34 Καὶ ἐθυμώθη ὁ αὐθέντης τοῦ, καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς τοὺς βασανιστάδες, ἕως οὗ νὰ δώσῃ ὅλον τὸ χρέος.

35 Τέτοιος λογῆς καὶ ὁ πατήρμου, ὁ οὐράνιος, θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς, ἂν δὲν συγχωρέσῃ ἀπὸ καρδίας κάθε ἕνας τὰ σφάλματα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ, ὁποῦ τοῦ ἔσφαλε.

Κεφ. ιθ'. 19.

Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ

Καὶ ἐγένετο, ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια ἐτοῦτα, ἐμετατόπισεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;

5 Καὶ εἶπε· Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὥστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν;

8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γα-

2 Καὶ ἠκολούθησαν πολὺ πλῆθος· καὶ ἐθεράπευσεν.

3 Καὶ ἦλθον Φαρισαῖοι, δοκιμάζοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες εἰς αὐτόν· ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, καὶ εἰπὼν· οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ κτίσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔκτισεν αὐτούς;

5 Καὶ εἶπε· Ἕνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σάρξ· ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Διατί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν;

8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γα-

γαμήσας, μοιχᾶται.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρείτω.

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδοὺ, εἷς προσελθών, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέ-

δρὸς ἐγεννήθη γυναῖκα ἔχων, συμφέρει μοιχός.

10 Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ τοῦ δεσπότου·

λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τό· Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα. καί· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ;

21 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν

τί μὲ λέγεις ἀγαθόν; κανένας δὲν εἶναι ἀγαθὸς, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός. ἀμὴ ἂν θέλῃς νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξε ταῖς παραγγελίαις.

18 Λέγειτο· ποίαις; καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει· τό· νὰ μὴν φονεύσῃς· νὰ μὴν μοιχεύσῃς· νὰ μὴν κλέψῃς· νὰ μὴν ψευδομαρτυρήσῃς.

19 Τίμα τὸν πατέρασου, καὶ τὴν μητέρασου. καί· νὰ ἀγαπᾶς τὸν γειτονάσου ὡσὰν καὶ τοῦ λόγουσου.

20 Λέγειτο ἐκεῖνος ὁ νέος· ἐτοῦτα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητάμου· τί μὲ λείπει ἀκόμι;

21 Λέγειτο ὁ Ἰησοῦς· ἂν θέλῃς νὰ γενῇς τέλειος, τύρε, πούλησε, εἰ τὶ καὶ ἂν ἔχῃς, καὶ δόστα εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ θέλεις ἔχει πλοῦτον εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα ἀκολούθαμε.

22 Καὶ ὁ νέος, ὡσὰν ἄκουσε τὸν λόγον, ἐδιέβη λυπημένος· διατὶ εἶχε πολλὰ πράγματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς τοὺς μαθητάδεστο· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι πλούσιος δύσκολα θέλει ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

24 Καὶ πάλιν λέγωσας· εὐκολώτερον εἶναι ἡ κάμηλος νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν τρύπα τῆς βελόνας, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἔμβῃ

αν τȣ̃ Θεȣ̃ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκȣ́σαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησȣ̃ς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τȣ̃το ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδȣ̀, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολȣθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολȣθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώπȣ ἐπὶ θρόνȣ δόξης αὐτȣ̃, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνȣς, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τȣ̃ Ἰσραήλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφȣ̀ς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρȣ̀ς, ἕνεκεν τȣ̃ ὀνόματός μȣ, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

Κεφ.

ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃.

25 Καὶ ἀκȣ́σαντέστο οἱ μαθητάδεστȣ, ἐθαύμασαν καὶ πολλᾶ, καὶ ἔλεγαν· πῶς τὸ λοιπὸν ἠμπορεῖ νὰ σωθῇ;

26 Καὶ βλέπωνταστȣς ὁ Ἰησȣ̃ς, λέγειτȣς· τȣ̃το εἶναι ἀδύνατον εἰς τȣ̀ς ἀνθρώπȣς, ἀμὴ εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ὅλα δυνατά.

27 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπέντȣ· νὰ, ἐμεῖς ὁπȣ̃ ἀφήσαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἀκολȣθήσαμεν· τί λοιπὸν θέλει μᾶς γένει;

28 Λέγειτους ὁ Ἰησȣ̃ς· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐσεῖς, ὁπȣ̃ μὲ ἀκολουθήσετε, εἰς τὴν ἀναγεννέσιν, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώπȣ ἐπὶ θρόνȣ δόξης αὐτȣ̃, θέλετε καθίσει καὶ ἐσεῖς εἰς δώδεκα θρόνȣς, νὰ κρίνετε ταῖς δώδεκα φυλαῖς τȣ̃ Ἰσραήλ·

29 Καὶ κάθε ἕνας, ὁπȣ̃ ἀφῆκε σπήτια, ἢ ἀδελφȣ̀ς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδία, ἢ χωράφια, διὰ τὸ ὄνομάμȣ, ἑκατονταπλασίονα θέλει τὰ πάρει, καὶ θέλει κληρονομήσει καὶ ζωὴν αἰώνιον.

30 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλȣσι γένει ὕστεροι· καὶ ὕστεροι, πρῶτοι.

Κεφ.

Κεφ. κ'. 20.

Ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωΐ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς.

4 Κἀκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθών, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδείς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε.

8 Ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων.

9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

10 Καὶ ἐλθόντες οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήμψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου,

12 λέγοντες· Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἑνὶ αὐτῶν εἶπεν· Ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι;

14 Ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ καὶ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί.

15 Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ μέλλων ἀναβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

18 Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ,

19 καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.

23 Λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν· Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

26 Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν γενέσθαι μέγας, ἔστω ὑμῶν διάκονος,

27 καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος·

28 ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἰερειχὼ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

30 Καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαβίδ.

31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μείζονες ἔκραζον λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαβίδ.

32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀμμάτων αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς,

2 λέγων αὐτοῖς· Πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς.

4 Τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·

5 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι πραΰς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.

6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,

7 ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν.

8 Ὁ δὲ πλείστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἔστρωννον ἐν τῇ ὁδῷ.

9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστιν οὗτος;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς,

13 καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον λῃστῶν.

14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· ἠγανάκτησαν

16 καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον;

17 Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.

18 Πρωΐ δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε.

19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐὰν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται·

22 καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψεσθε.

23 Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσι τὸν Ἰωάννην.

27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. Καὶ αὐτὸς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπος εἶχε δύο τέκνα· καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Θέλω, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

30 Προσελθὼν δὲ τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε· Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν.

40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων·

2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν.

4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμακα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ·

6 οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.

7 Ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι·

9 πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.

10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας οὓς εὗρον, πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου·

12 καὶ λέγει αὐτῷ· Ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφιμώθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως παγιδεύσωσιν αὐτὸν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπὲ οὖν ἡμῖν τί σοι δοκεῖ· ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὔ;

18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί;

19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ.

22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν

24 λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γήμας ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·

26 ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.

27 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσιν.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος·

32 Ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστι θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.

38 Αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφῆται.

41 Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων·

42 Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν κύριον, λέγων·

44 Εἶπε κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου;

45 Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;

46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ

2 λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

3 Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν.

4 Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δακτύλῳ δὲ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν,

6 φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

7 καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββί, ῥαββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος.

10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

14 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα.

15 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν;

18 Καὶ· Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.

19 Τυφλοί· τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον;

20 Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ·

21 καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν·

22 καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτοῦ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πί

ἐργάστας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων.

9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν, ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου,

12 Λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι;

14 Ἆρον τὸ σὸν, καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοι.

15 Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι, ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ

ἐργάτας, καὶ πληρωσέτους, ἀρχίζωντας ἀπὸ τὸν ὑστερινὸν, ἕως τὸν πρῶτον.

9 Καὶ ἦλθαν ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, καὶ καθένας ἐπῆρεν ἀπὸ ἕνα δηνάριον.

10 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν οἱ πρῶτοι, ἐλόγιασαν, ὅτι θέλουσι πάρει περισσότερον· καὶ ἐπῆραν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἕνα δηνάρι.

11 Καὶ ὡσὰν τὸ ἐπῆραν, ἐγόγγυζαν ἐναντίον εἰς τὸν σπητονοικοκύρην,

12 Λέγοντες· ὅτι ἐτοῦτοι οἱ ὑστερινοὶ ἔκαμαν μίαν ὥραν, καὶ τοὺς ἔκαμες ἴσα μετεμᾶς, ὁποῦ ἐβαστάξαμεν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ καῦμα;

13 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ λέγει εἰς ἕνα ἀπ' ἐκείνους· φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ τίποτες· δὲν ἐσυμβάσθης μετ' ἐμένα διὰ ἕνα δηνάρι;

14 Ἔπαρε τὸ ἐδικόνσου, καὶ σύρε εἰς τὸ καλόν· θέλω νὰ δώσω καὶ τούτου τοῦ ὑστερινοῦ ὡσὰν καὶ ἐσένα.

15 Ἢ δὲν ἔχω ἐξουσίαν νὰ κάμω ἐκεῖνο, ὁποῦ θέλω εἰς τὰ ἐδικάμου; ἂν εἶναι τὸ μάτι σου πονηρὸν, διατὶ ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός;

16 Τέτοιας λογῆς οἱ ὑστερινοὶ θέλουσι γένει πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ὑστερινοί· διατὶ πολλοὶ εἶναι καλεσμένοι, ἀμὴ ὀλίγοι εἶναι διαλεγμένοι.

17 Καὶ

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ.

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα, καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ, ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξι-

17 Καὶ ἀναβαίνοντες εἰς Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐπῆρε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' μόνας εἰς τὸν ὁδὸν καὶ λέγοντας·

18 Νά, ὅπου ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ χέρια τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ θέλουν τὸν καταδικάσει εἰς θάνατον.

19 Καὶ θέλουν τὸν παραδώσει εἰς τὰ ἔθνη, νὰ τὸν παραπαίξουν, καὶ νὰ τὸν δείρουν, καὶ νὰ τὸν σταυρώσουν· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.

20 Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ μάνα τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μαζὺ μὲ τοὺς υἱοὺς της, προσκυνοῦσα, καὶ ζητοῦσα κάποιον τι ἀπ' αὐτόν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν λέγει· τί θέλεις; λέγουσιν· εἰπὲ, διὰ νὰ καθίσουν οἱ δύο ἐτοῦτοι υἱοί μου, ἕνας ἀπὸ τὴν δεξιάν σου, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὴν ζερβίαν εἰς τὴν βασιλείαν σου.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει· δὲν ἐξεύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πίητε τὸ ποτήριον, ὅπου ἐγὼ μέλλω νὰ πίω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὅπου ἐγὼ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισθῆτε; λέγουσι τον· δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγουσιν· τὸ ποτήριόν μου θέλετε τὸ πίῃ, καὶ τὸ βάπτισμα, ὅπου βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῇ· ἀμὴ τὸ νὰ καθι-

δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· Οἴδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

26 Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος·

27 Καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος.

28 Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχὼ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβίδ.

31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον, λέγοντες· Ἐλέη-

καθίσετε ἀπὸ τὴν δεξιάνμου καὶ ἀπὸ τὴν ζερβιάνμου, δὲν εἶναι ἐδικόνμου νὰ τὸ δώσω, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους, ὁποῦ ἑτοιμάσθη ἀπὸ τὸν πατέραμου.

24 Καὶ ἀκούσαντέστο οἱ δέκα, ἀδημόνησαν διὰ τοὺς δύο ἀδελφούς.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔκραξε, καὶ εἶπεν· ἰξεύρετε, ὅτι ἐκεῖνοι, ὁποῦ αὐθεντεύουσι τὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύουσι, καὶ οἱ μεγάλοι αὐθεντεύουσιν αὐτά.

26 Ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς δὲν θέλει εἶσθαι ἔτζι· ἀμὴ ὁποιος θέλει νὰ εἶναι μέγας εἰς ἐσᾶς, ἂς εἶναι ὑπηρέτησσας.

27 Καὶ ὁποιος θέλει ἀνάμεσάσας νὰ εἶναι πρῶτος, ἂς εἶναι δοῦλόσσας.

28 Καθὼς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ βάλλῃ τὴν ψυχήν τοῦ εἰς ἐξαγόρασιν ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ εὐγένοντες αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Ἱεριχὼ, τοῦ ἀκολούθησε λαὸς πολύς.

30 Καὶ νὰ, δύο τυφλοὶ, ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὴν στράταν, ὡσὰν ἤκουσαν, ὅτι περνᾶ ὁ Ἰησοῦς, ἔκραξαν, λέγοντες· ὦ αὐθέντη, υἱὲ τοῦ Δαβίδ, λυπήσουμας.

31 Καὶ ὁ λαὸς τοὺς ἐπροπῆρε, διὰ νὰ σιωπάσουν· καὶ ἐκεῖνοι ἔκραξαν δυνατώτερα· αὐθέντη,

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβίδ.

32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

θέντι, υἱὲ τοῦ Δαβίδ, λυπήσομαι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ τοὺς ἐκάλεσε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί θέλετέ ναὶ σᾶς κάμω;

33 Λέγουσι· αὐθέντη, ναὶ ἀνοιχθοῦν τὰ μάτιά μας.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐλυπήθη, καὶ ἔπιασε τὰ μάτιά τους· καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψαν τὰ μαθιάτους· καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

Κεφ. κά'. 21.

ΚΑὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς, λέγων αὐτοῖς·

2 Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς.

4 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·

5 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πραΰς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον

ΚΑὶ ὅταν ἐσήμωσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Βηθφαγὴ εἰς τὸ ὄρος τὰ ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάδες, λέγοντάς τους·

2 Σύρτε εἰς τὸ χώραν, τὴν ἀντικρυστὰς· καὶ παρευθὺς θέλετε εὕρει μίαν ὄνον δεμένην, καὶ ἕνα πουλάρι μαζύ μεῖ αὐτήν· λύσετε καὶ φέρετέ με τά.

3 Καὶ ἂν σᾶς εἰπῇ τινὰς πότες, θέλετε εἰπεῖ, ὅτι ὁ αὐθέντηστων τὰ χρεάζεται· καὶ παρευθὺς θέλει τὰ στείλῃ.

4 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο, ὁπὸ ἐλαλήθη διὰ μέσα τοῦ προφήτου, ὁπὸ λέγει·

5 Εἴπατε εἰς τὴν θυγατέρα τὰ Σιών· νὰ, ὁ βασιλεύς σου ὁπὸ σᾶς ἔρχεται ἱλαρὸς, καὶ καβαλλάρης ἀπάνω εἰς τὴν ὄνον, καὶ εἰς τὸ

ὄνον, καὶ πῶλον μὲν ὑποζυγίου.

6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,

7 Ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισαν ἐπάνω αὐτῶν.

8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ.

9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστιν οὗτος;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς.

13 Καὶ

τὸ πουλάρι τὸ παιδὶ τοῦ ὑποζυγίου.

6 Καὶ παγένοντες οἱ μαθηταὶ, ἔκαμαν καθὼς τοὺς ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοῦς.

7 Καὶ ἤφεραν τὴν ὄνον καὶ τὸ πουλάρι, καὶ ἔβαλλαν ἀπάνω τὰ φορέματάτους, καὶ τὸν ἀπανωκάθισαν εἰς αὐτά.

8 Καὶ ὁ περισσότερος ὄχλος ἔστρωσαν τὰ φορέματά τους εἰς τὴν στράτα· καὶ ἄλλοι ἔκοπταν κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ ἔστρωναν εἰς τὴν στράτα.

9 Καὶ οἱ ὄχλοι, ὁποῦ ἐπάγεναν ὀμπροστᾶ, καὶ ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἀκολουθοῦσαν, ἔκραζαν, λέγοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἔλεγε· ποῖος εἶναι ἐτοῦτος;

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἔλεγαν· ἐτοῦτος εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εὔγαλεν ἔξω ὅλους ἐκείνους, ὁποῦ ἐπουλοῦσαν καὶ ἀγόραζαν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ταῖς τραπέζαις τῶν σαράφιδων ἐγύρισεν ἄνω κάτω, καὶ τὰ θρονία ἐκείνων, ὁποῦ ἐπουλοῦσαν τὰ περιστέρια.

13 Καὶ

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.

14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ, ἠγανάκτησαν.

16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε, Ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον;

17 Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν· καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.

18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.

19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ, ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;

21 Ἀ-

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἔστι γεγραμμένον· Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ ποιεῖτε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.

14 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

15 Καὶ ἰδόντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· ἠγανάκτησαν.

16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε, Ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον;

17 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν· καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.

18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.

19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ, ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;

21 Καὶ

21 Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, λήψεσθε.

23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπαν· Οὐκ οἴδαμεν. Ἔφη αὐ-

21 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, λήψεσθε.

23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπαν· Οὐκ οἴδαμεν. Ἔφη αὐ-

21 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, λήψεσθε.

23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπαν· Οὐκ οἴδαμεν. Ἔφη αὐ-

αὐτοῖς καὶ αὐτός. Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ κύριε. καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε.

28 Τί σοι φαίνεται; ἄνθρωπος εἶχε δύο τέκνα, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε.

30 Προσελθὼν δὲ τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Ἐγὼ κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἦν ἄνθρωπος οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ

γην· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τοῦ κληρονομίαν αὐτοῦ.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν.

40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

42 Λέ-

καὶ τὸ ἔδωσεν πρεσβύτερον εἰς τοὺς γεωργοὺς, καὶ ἐμίσευσε.

34 Καὶ ὅταν ἐσήμωσεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς καὶ πάρειν τοὺς καρποὺς.

35 Καὶ οἱ γεωργοὶ πιάνοντες τοὺς δούλους, ἄλλον ἔδειραν, ἄλλον ἐσφότωσαν, καὶ ἄλλον ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους πλείοτέρους ἀπὸ τοὺς πρώτους· καὶ ἔκαμαν καὶ εἰς αὐτοὺς τὸ ὅμοια.

37 Καὶ ὕστερον ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς τὸ υἱόν, λέγοντας· Θέλουσιν ἐντραπεῖ τὸ υἱόν μου.

38 Ἀμὴ οἱ γεωργοὶ ὡσὰν εἶδασι τὸ υἱόν, εἶπαν ἀναμεσύ τους· ἐτοῦτος εἶναι ὁ κληρονόμος, ἐλᾶτε νὰ τὸ σκοτώσωμεν, καὶ νὰ κρατήσωμεν τὴν κληρονομίαν του.

39 Καὶ πιάνοντές τον σύραλάντον ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι, καὶ τὸν ἐσκότωσαν.

40 Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελιοῦ, τί θελ' κάμει εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐκεινους;

41 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· τοὺς τοὺς κακοὺς θέλει τοὺς ἀφανίσῃ κακοῦ κακῶς, καὶ τὸ ἀμπέλι τοῦ θελ' τὸ δώσῃ μισυακοὺ εἰς ἄλλους γεωργοὺς, ὁποῦ νὰ τοῦ δίδωσι τὸ καρπὸν εἰς τὸ καιρούς.

42 Λέ-

42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

42 Λέγειτους ὁ Ἰησοῦς· καμίαν φορὰν δὲν ἀνεγνώσετε εἰς ταῖς γραφαῖς· τὴν πέτραν ἐκείνην, ὁποῦ ἐπιατεφρόνησαν οἱ κτιστάδες, αὐτὴ ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας· ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔγινεν ἐτοῦτο, καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τὰ ματιάμας;

43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

43 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ θέλει παρθῇ ἀπὸ σᾶς, καὶ θέλει δοθῇ εἰς ἔθνος, ὁποῦ νὰ κάμνῃ τοὺς καρπούστης.

44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

44 Καὶ ὅποιος πέσει εἰς τὴν πέτραν ἐτούτην, θέλει συντριφθῇ· καὶ εἰς ὅποιον ἀπάνω πέσει, θέλει τὸν λιχνίσει.

45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν, ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

45 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ταῖς παραβολαῖς του, ἐγνώρισαν, ὅτι διὰ λόγουτους τὰ λέγει.

46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

46 Καὶ γυρεύοντες νὰ τὸν πιάσουν, ἐφοβήθηκαν τοὺς ὄχλους, διατὶ οἱ ὄχλοι τὸν εἶχαν ὡσὰν προφήτην.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων·

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν τοὺς εἶπε μὲ παραβολαῖς·

2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

2 Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὡσὰν ἕνα ἄνθρωπον βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἔκαμε γάμους τοῦ υἱοῦτου.

3 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς

3 Καὶ ἔστειλε τοὺς δουλευτάδεστου, νὰ κράξουν τοὺς καλεσμέ-

εἰς τὸς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν.

4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδοὺ, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ πεφυμένα, καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τὸς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.

7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τὸς γάμους.

10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδὸς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα εἰς τὸς γάμους· καὶ δὲν ἠθέλησεν νὰ ἔλθῃ.

4 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους, καὶ λέγει τοῖς· εἰπέτε εἰς τὸς καλεσμένους· νά, ὅπου τὸ γεύμάμου ἑτοίμασα, τὰ ταυρόμου καὶ τὰ θρεφτὰ εἶναι σφαγμένα, καὶ ὅλα εἶναι ἕτοιμα· ἐλάτε εἰς τὸς γάμους.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἔσυραν νὰ ἀμελήσουν, ἄλλος ἐπῆγε εἰς τὸ χωράφι του, ἄλλος εἰς τὴν ἐμπορίαν του.

6 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐπίασαν τοὺς δούλους του, καὶ τοὺς ὕβρισαν, καὶ τοὺς ἐσκότωσαν.

7 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ὁ βασιλεὺς, ἐθυμώθη· καὶ ἔστειλε τὰ στρατεύματά του, καὶ ἐχάλασε τοὺς φονειάδες ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν τους τὴν ἐκαῦσαν.

8 Τότε λέγει εἰς τοὺς δούλους του· ὁ γάμος ἔμεινε ἕτοιμος, ἀμὴ οἱ καλεσμένοι δὲν ἦταν ἄξιοι.

9 Σύρτε λοιπὸν εἰς τὰς στράτας, καὶ ὅσους σύρετε, καλέσετε τους εἰς τὸς γάμους.

10 Καὶ σύρνοντες ἔξω οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς στράτας, ἐμάζωξαν ὅσους σύρνουν, κακοὺς καὶ καλούς· καὶ ἐγέμισεν ὁ γάμος καλεσμένους.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐμβαίνοντας νὰ εἰδῇ ἐκείνους, ὅπου ἐκάθενταν εἰς τὴν τράπεζαν, εἶδεν ἐκεῖ

μῆρον ἔνδυμα γάμου.

12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφιμώθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι, συμβούλιον ἔλαβον, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ;

18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί;

19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα

ὑμεῖ ἕνα ἄνθρωπον, ὃς οὐκ ἔχει φόρεμα εἰς γάμους.

12 Καὶ λέγει· φίλε, πῶς ἐμβῆκες ἐδῶ, ὃς οὐκ ἔχεις φόρεμα εἰς γάμους; καὶ ὑμεῖνος ἀποσωπᾷ.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς ὑπηρέτας· δέσετέτον χέρια καὶ ποδάρια, καὶ σηκώσετέ τον, καὶ βάλετέτον εἰς τὸ σκοτος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλ εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Διατὶ πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ἀκὴ ὀλίγοι οἱ διαλεγμένοι.

15 Τότε ἐπῆγαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἐσυμβουλεύθησαν, πῶς νὰ τὸ παγιδεύσουν εἰς κάποτες λόγον.

16 Καὶ τοῦ στέλνουν τοὺς μαθηταδέστων μὲ τοὺς Ἡρωδιανοὺς, λέγοντες· διδάσκαλε, ἰξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινὸς, καὶ ἀληθινὰ διδάσκεις τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν σὲ μέλει διὰ κανένα ἄνθρωπον· διατὶ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπέμας λοιπὸν, τί σᾶς φαίνεται; ἠμπορεῖμεν νὰ δώσωμεν κῆνσον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντας τὴν πονηρίαν τους, εἶπε· τί μὲ πειράζετε ὑποκριταί;

19 Δείξετέμου τὸ νόμισμα

σμα τοῦ κήνσου· Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος, γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.

27 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν

τοῦ κήνσου· καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἔφεραν ἕνα δηνάριον.

20 Λέγειτος· τίνος εἶναι ἡ εἰκόνα αὐτὴ καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουντος· τοῦ Καίσαρος. τότε τοὺς εἶπε· πληρώσετε λοιπὸν ἐκεῖνα, ὁποῦ εἶναι τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ ἐκεῖνα, ὁποῦ εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὡσὰν ἤκουσαν, ἐθαύμασαν, καὶ ἀφησάντον καὶ ἐδιάβηκαν.

23 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθαν εἰς αὐτὸν καὶ οἱ σαδδουκαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν, πῶς νὰ μὴν εἶναι ἀνάστασις, καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· ἐὰν ἀποθάνῃ κανένας, καὶ δὲν ἀφήσῃ παιδία, νὰ ὑπανδρευθῇ ὁ ἀδελφόστου τὴν γυναῖκάτου, καὶ νὰ ἀναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόντου.

25 Καὶ εἰς ἐμᾶς ἦταν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ὑπανδρεύθη, καὶ ἀπέθανε· καὶ μὴ ἔχοντας παιδὶ, ἀφῆκεν τὴν γυναῖκάτου εἰς τὸν ἀδελφόντου.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τοὺς ἑπτά.

27 Ὕστερον ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

28 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν, ποίου ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ θέλει εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διατὶ ὅλοι τὴν εἶχαν.

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει

εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·

32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου·

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

λέγειτος· πλανᾶσθε μὴν ἐγνωρίζοντες τὰς γραφὰς, μήτε τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Διατὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν οὔτε ὑπανδρεύουν οὔτε ὑπανδρεύονται, ἀλλὰ εἶναι ὡσὰν ἄγγελοι Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

31 Ἀμὴ διὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν δὲν ἐδιαβάσετε ἐκεῖνο, ὁποῦ σᾶς ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν, λέγωντας·

32 Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν.

33 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ὁ λαὸς, ἐθαύμασεν εἰς τὴν διδαχήν του.

34 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ὡσὰν ἤκουσαν ὅτι ἀποστόμωσε τοὺς σαδδουκαίους, ἐμαζώχθησαν.

35 Καὶ ἕνας ἀπ' ἐκείνους νομοδιδάσκαλος τὸν ἐρώτησε, δοκιμάζωντάς τον, καὶ λέγωντας·

36 Διδάσκαλε, ποῖα ἐντολὴ εἶναι μεγάλη εἰς τὸν νόμον;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· νὰ ἀγαπήσῃς τὸν αὐθέντην τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου· καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν·

38 Ἐτούτη εἶναι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Καὶ δευτέρα ὅμοια μὲ ἐτούτην εἶναι· νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου ὡσὰν καὶ τοῦ λόγου σου.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.

41 Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ, τίνος υἱός ἐστι; λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι;

46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

40 Εἰς τούταις ταῖς δύο ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.

41 Καὶ ὡσὰν ἐμαζώχθησαν οἱ Φαρισαῖοι, τοὺς ἐρώτησεν ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγοντας· Τί σᾶς φαίνεται διὰ τὸν Χριστόν; τίνος υἱὸς εἶναι; λέγουντου, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγειτους· πῶς τὸ λοιπὸν ὁ Δαβὶδ προφητεύοντας μὲ τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸν λέγει αὐθέντην; λέγοντας·

44 Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳμου· κάθου ἐκ δεξιῶνμου, ἕως ὁποῦ νὰ θέσω τοὺς ἐχθρούσσου ὑποπόδιον τῶν ποδῶνσου.

45 Ἂν τὸ λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν καλεῖ αὐθέντην, πῶς εἶναι υἱόστου;

46 Καὶ κανεὶς δὲν ἐδύνετον νὰ τοῦ ἀποκριθῇ λόγον· μὴ δὲ ἀποκότησε κανεὶς ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν νὰ τὸν μεταρωτήσῃ πλέον.

Κεφ. κγ'. 23.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

3 Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι.

Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς ὄχλους, καὶ εἰς τοὺς μαθητάδες·

2 Εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Μωϋσέως ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

3 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα σᾶς εἰποῦσι νὰ φυλάγετε, φυλάγετέτα, καὶ κάμνετέτα· ἀμὴ κατὰ τὰ ἔργατους μὴν κάμνετε· διατὶ λέγουν, καὶ δὲν κάμνουν·

4 Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.

6 Φιλοῦσί τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

7 Καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββὶ, ῥαββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

4 Διατὶ δένουσι φορτία βαρέα καὶ δυσκολοσήκωτα, καὶ βάνουντα εἰς τοὺς νώμους τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴ αὐτοὶ δὲν θέλουν οὐ δὲ μὲ τὸ δάκτυλόντους νὰ τὰ σείσουν.

5 Καὶ ὅλατους τὰ ἔργα τὰ κάμνουσι διὰ νὰ φανοῦν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· πλατύνουσι τὰ φυλακτηριάτους, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κρώσια τῶν φορεμάτωντους.

6 Καὶ ἀγαποῦσι νὰ προκαθίζωνται εἰς τὰ δεῖπνα, καὶ εἰς ταῖς συναγωγαῖς.

7 Καὶ ἀγαποῦν νὰ τοὺς χαιρετοῦν εἰς τοὺς φόρους, καὶ νὰ κράζωνται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, διδάσκαλε, διδάσκαλε.

8 Ἀμὴ ἐσεῖς μὴν κραχθῆτε διδάσκαλοι· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλός σας, ὁ Χριστός· καὶ ὅλοι ἐσεῖς εἶσθε ἀδελφοί.

9 Καὶ κανένα νὰ μὴν τὸν κράξετε πατέρασας ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ πατέρασσας, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

10 Μὴ δὲ νὰ κραχθῆτε διδάσκαλοι· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλός σας, ὁ Χριστός.

11 Καὶ ὁ μεγαλίτερός σας, νὰ εἶναι ὑπηρέτησσας.

12 Καὶ ὅποιος ὑψώσει τοῦ λόγουτου, θέλει ταπεινωθῆ· καὶ ὅποιος ταπεινώσει τοῦ λόγουτου, θέλει ὑψωθῆ.

13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

14 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφειλέ.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν;

18 Καί· Ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφειλέ.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοί, τί γὰρ μεῖζον; τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον

13 Καὶ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε· οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους θέλετε εἰσελθεῖν, ἵνα μὴ εἰσέλθωσιν, ὅπως ἔρχωνται, ἀφίετε καὶ εἰσέρχωνται.

14 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καταπίνετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχεσθε· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφειλέ.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν;

18 Καί· Ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφειλέ.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοί, τί γὰρ μεῖζον; τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον

13 Καὶ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὑμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε εἰς τὸν ἄνθρωπον· οὐδὲ τοὺς εἰσέρχομένους θέλετε, ἐ ἵ ἄνοιγε, ὅπως ἔρχωνται, ἀφίνετε καὶ εἰσέρχωσι.

14 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καταπίνετε τὰ σπίτια τῶν χηρῶν, ἀφορμὴ ὅτι προσεύχεσθε πολλά· διὰ τοῦτο θέλετε πάρει περισσότερον κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι γυρίζετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν γῆν, νὰ κάμετε ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένῃ, τὸ κάμνετε γὸν γεέννης διπλότερον ἀπὸ σᾶς.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ, ὁποῦ λέγετε· ὅποιος ὀμόσῃ εἰς τὸ ναόν, δὲν εἶναι τίποτε· ἀμὴ ὅποιος ὀμόσῃ εἰς τὸ χρυσάφι τοῦ ναοῦ, χρεωστεῖ.

17 Ἄγνωστοι καὶ τυφλοί· ποῖος εἶναι μεγαλίτερος, τὸ χρυσάφι, ἢ ὁ ναὸς, ὁποῦ ἁγιάζει τὸ χρυσάφι;

18 Καί· ὅποιος ἤθελεν ὀμόσῃ εἰς τὸ θυσιαστήριον, δὲν εἶναι τίποτες· ἀμὴ ὅποιος ἤθελεν ὀμόσῃ εἰς τὸ δῶρον, ὁποῦ εἶναι ἀπάνωτα, χρεωστεῖ.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοί, ποῖον εἶναι μεγαλίτερον; τὸ δῶρον, ἢ τὸ

τήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον;

20 Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ.

21 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

25 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας.

26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν.

ἢ τὸ θυσιαστήριον, ὅστις ἁγιάζει τὸ δῶρον;

20 Ἐκεῖνος λοιπόν, ὅστις ὀμόσῃ εἰς τὸ θυσιαστήριον, ὀμόσῃ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς ὅλα ὅσα εἶναι ἀπάνωθε.

21 Καὶ ὅποιος, ὅστις ὀμόσῃ εἰς τὸν ναόν, ὀμόσῃ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ὅποιον, ὅστις κατοικᾷ εἰς αὐτόν.

22 Καὶ ὅποιος, ὅστις ὀμόσῃ εἰς τὸν οὐρανόν, ὀμόσῃ εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὅποιον, ὅστις κάθεται ἀπάνωθε.

23 Ἀσιλόμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι δεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήσετε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸ ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν· ἐτότα ἔπρεπε νὰ κάμνετε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνετε.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοί, ὅστις σταλίζετε τὸ κώνωπα, καὶ τὸν κάμηλον καταπίνετε.

25 Ἀσιλόμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἀπ' ἔξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἁρπαγὰς καὶ ἀδικίαις.

26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισε πρῶτα τὸ μέσα τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, νὰ εἶναι καὶ τὸ ἔξω καθαρόν.

27 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.

29 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων·

30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.

31 Ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας.

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.

33 Ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης;

34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν

27 Ἀειλύμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι ὁμοιάζετε τοὺς τάφους τοὺς ἀσβεστωμένους, οἱ ὁποῖοι ἀπ' ἔξω φαίνονται ὄμορφοι, καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι γεμάτοι κόκαλα τῶν ἀπεθαμμένων καὶ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀκαθαρσίαν.

28 Τέτοιος λογῆς καὶ ἐσεῖς ἀπ' ἔξω φαίνεσθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους δίκαιοι· καὶ ἀπὸ μέσα εἶσθε γεμάτοι ὑπόκρισιν καὶ ἀνομίαν.

29 Ἀειλύμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι κτίζετε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ στολίζετε τὰ μνήματα τῶν δικαίων·

30 Καὶ λέγετε· ἂν εἴμασθαν ἐμεῖς εἰς ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρωνμας, δὲν ἠθέλαμεν συμφωνήσῃ μὲ αὐτοὺς εἰς τὰ αἵματα τῶν προφητῶν.

31 Τόσον ὁπῶ μαρτυρεῖτε τοῦ λόγουσας, πῶς εἶσθε υἱοὶ ἐκείνων, ὁπῶ ἐσκότωσαν τοὺς προφήτας.

32 Καὶ ἐσεῖς ἀναπληρώσετε τὸ μέτρον τῶν πατέρωνσας.

33 Ὀφείδια, γεννήματα τῶν ὀχένδρων, πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τὴν κρίσιν τῆς γεέννης;

34 Διὰ τοῦτο, νὰ, ἐγὼ ὁπῶ σᾶς πέμπω προφήτας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλετε σκοτώσει, καὶ θέλετε σταυρώσει, καὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλε-

τῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;

38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.

39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

θέλετε δέρειν εἰς τὰς συναγωγάς σας, καὶ θέλετε τοὺς διώκειν ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν.

35 Διὰ νὰ ἔλθῃ ἀπάνω τους κάθε αἷμα δίκαιον, ὁποῦ ἐχύθη ἀπάνω εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου τοῦ υἱοῦ Βαραχίου, τὸν ὁποῖον ἐφονεύσατε ἀναμεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36 Βεβαιῶς σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖνα ὁλα θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὴν γενεὰν ἐκείνην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ὁποῦ σκοτώνεις τοὺς προφήτας, καὶ πετροβολᾷς ἐκείνους, ὁποῦ ἐστάλθηκαν εἰς ἐσένα, πόσας φοραῖς ἠθέλησα νὰ μαζώξω τὰ παιδιά σου, καθὼς μαζώνει ἡ ὄρνιθα τὰ πουλιά της ἀπὸ κάτω εἰς τὰς πτεροῦγάς της, καὶ δὲν ἠθελήσετε.

38 Νά, ὁποῦ σᾶς ἀφίνεται τὸ σπήτι σας ἔρημον.

39 Διατὶ λέγω σας· ὅτι ἀπὸ τώρα καὶ ὁμπρὸς δὲν θέλετε μὲ ἰδῆ, ἕως ὁποῦ νὰ εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.

Καὶ ἀπελθόντας ὁ Ἰησοῦς ἐδιάβαινεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν, καὶ ἐπῆγαν κοντὰ οἱ μαθηταί του νὰ τοῦ δείξουν τοὺς οἰκοδόμους τοῦ ἱεροῦ.

2 Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθήσεται.

3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι.

6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων. ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι. ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος.

7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοί, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων.

9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάν-

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· δὲν βλέπετε ἐτοῦτα ὅλα; βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλ' ἀπομείνει πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν, ὁποὺ νὰ μὴν χαλασθῇ.

3 Καὶ καθεζόμενος αὐτὸς ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἐπῆγαν κοντά του οἱ μαθηταί του ξεχωριστά, λέγοντες· εἰπέμας, πότε θέλουσι γένουν ἐτοῦτα; καὶ τί θέλ' εἶσθαι τὸ σημεῖον τοῦ ἐρχομοῦ σου, καὶ τέλος τοῦ κόσμου;

4 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέντους· προσέχετε, μήπως καὶ σᾶς πλανέσῃ κανείς.

5 Διατὶ θέλουσιν ἔλθη πολλοὶ εἰς τὸ ὀνομάμου, νὰ λέγουν· ἐγὼ εἶμαι ὁ Χριστός, καὶ θέλουν πλανέσῃ πολλούς.

6 Καὶ θέλετε ἀκούσῃ πολέμους καὶ ἀκοὺς πολέμων. βλέπετε μὴν συγχύζεσθε· διατὶ κάμνει χρεία νὰ γένουν ἐτοῦτα ὅλα· ἀμὴ ἀκόμι δὲν εἶναι τὸ τέλος.

7 Διατὶ θέλ' συκωθῇ ἔθνος ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλέα ἀπάνω εἰς ἄλλον βασιλέαν· καὶ θέλουσι γένουν πεῖνες, καὶ πανώκλες, καὶ σεισμοὶ εἰς τόπους.

8 Ἀμὴ τοῦτα ὅλα εἶναι δοχαῖς τῶν πόνων.

9 Τότε θέλουν σᾶς παραδώσει εἰς θλῖψιν, καὶ θέλουν σᾶς σκοτώσει· καὶ θέλετε εἶσθαι μι-

ση-

πάντων ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί· καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς.

12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος.

15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω.)

16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·

17 Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχού-

σημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη διὰ τὸ ὄνομάμου.

10 Καὶ πολλοὶ θέλουν σκανδαλισθῆ τότε· καὶ θέλουσι παραδίδει ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ θέλουν μισήσει ἕνας τὸν ἄλλον·

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται θέλουσι συκωθῆ καὶ θέλουσι πλανέσει πολλούς.

12 Καὶ μὲ τὸ νὰ πληθύνῃ ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέλει κρυώσει.

13 Ἀμὴ ὅποιος ὑπομείνει ἕως τὸ τέλος, ἐτοῦτος θέλει σωθῆ.

14 Καὶ θέλει κηρυχθῆ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, διὰ μαρτυρίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν· καὶ τότε θέλει ἔλθη τὸ τέλος.

15 Ὅταν τὸ λοιπὸν εἰδῆτε τὸ σίγχαμα τῆς ἐρημώσεως, ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, νὰ στέκεται εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον· (ἐκεῖνος ὁποῦ διαβάζει, ἂς γροικᾶ.)

16 Τότε ἐκεῖνοι, ὁποῦ θέλουν εἶσθαι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἂς φεύγουσιν εἰς τὰ ὄρη·

17 Ἐκεῖνος, ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, ἂς μὴν καταβαίνῃ νὰ πάρῃ τίποτες ἀπὸ τὸ σπῆτίτου.

18 Καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χωράφι, ἂς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὰ φορέματάτου.

19 Καὶ ἀειλύμονον εἰς ταῖς ἐγ-

χάσαις & παῖς θηλάζάσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν σαββάτῳ.

21 Ἔσαι γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.

23 Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα· ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

25 Ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν.

26 Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ· μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε.

27 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσαι καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται καὶ οἱ ἀετοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως τῶν ἄκρων αὐτῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν.

33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, οὐδὲ ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.

37 Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσαι καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὡς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ γαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν,

39 καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρε πάντας, οὕτως ἔσαι καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν ἀγρῷ· εἷς παραλαμβάνεται καὶ εἷς ἀφίεται.

41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει οὕτω ποιοῦντα.

47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει μου ὁ κύριος ἐλθεῖν,

49 καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν μεθυόντων,

50 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει,

51 καὶ διχοτομήσει αὐτὸν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

25 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν τοῦ νυμφίου.

2 Πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν φρόνιμοι καὶ πέντε μωραί.

3 Αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον·

4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.

5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον.

6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονε· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· Μήποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν.

14 Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·

15 καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν, ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.

16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὡσαύτως ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἔκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

19 Μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει λόγον μετ' αὐτῶν.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἰληφὼς εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅθεν οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·

25 καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σὸν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἤδεις ὅτι θερίζω ὅθεν οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα·

27 ἔδει σε οὖν βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ τὰς δέκα τάλαντα ἔχοντι.

29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ·

32 καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡς ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων,

33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἔρια ἐξ εὐωνύμων.

34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

35 Ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με·

36 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθατε πρός με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν;

39 Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρός σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

42 Ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·

43 ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι;

45 Τότε ἀποκριθεὶς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσε τοὺς λόγους τούτους πάντας, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα,

4 καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 προσῆλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

9 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.

10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικὶ; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ.

11 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαί με ἐποίησεν.

13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς

15 εἶπεν· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστιν· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος· Μήτι ἐγώ εἰμι, κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ, οὗτός με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπεν· Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασε καὶ δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπε· Λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·

28 τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.

30 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.

34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέῃ με συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανὶ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ, Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σύσσημον λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε· Χαῖρε, ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἑταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει. Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται.

53 Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν,

60 καὶ οὐχ εὗρον πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων. Ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες

61 εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων· Ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἰδοὺ, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ·

66 τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἔνοχος θανάτου ἐστίν.

67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐράπισαν

68 λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστὲ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε;

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου· Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσ

ἡ παρουσία τ̃ υ̃ ἀνθρώπου.

28 Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τ̃ ν̃ ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτ̃ ς̃, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τ̃ ο̃ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τ̃ ν̃ οὐρανῶν σαλευθήσονται.

30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τ̃ ο̃ υ̃ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τ̃ ς̃ γ̃ ς̃, καὶ ὄψονται τὸν υ̃ὸν τ̃ ο̃ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τ̃ ο̃ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλ̃ ς̃.

31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτ̃ ο̃ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτ̃ ο̃ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τ̃ ς̃ συκ̃ ς̃ μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτ̃ ς̃ γένηται ἁπαλὸς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος.

33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γ̃ ἡ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.

36 Περὶ δὲ τ̃ ς̃ ἡμέρας ἐκείνης καὶ τ̃ ς̃ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τ̃ ν̃ οὐρανῶν, οὐδὲ ὁ υ̃ὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ μόνος.

37 Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τ̃ ο̃ Νῶε, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τ̃ ο̃ υ̃ ἀνθρώπου.

38 Ὡς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τ̃ ο̃ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ γαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν,

39 καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρε πάντας, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τ̃ ο̃ υ̃ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· εἷς παραλαμβάνεται καὶ εἷς ἀφίεται.

41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ἡμέρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτ̃ ο̃.

44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υ̃ὸς τ̃ ο̃ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτ̃ ο̃ ἐπὶ τ̃ ς̃ θεραπείας αὐτ̃ ο̃, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτ̃ ο̃ εὑρήσει οὕτω ποιοῦντα.

47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πάσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτ̃ ο̃ καταστήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτ̃ ο̃, χρονίζει μου ὁ κύριος ἐρχόμενος,

49 καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτ̃ ο̃, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τ̃ ν̃ μεθυόντων,

50 ἥξει ὁ κύριος τ̃ ο̃ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει,

51 καὶ διχοτομήσει αὐτὸν καὶ τὸ μέρος αὐτ̃ ο̃ μετὰ τ̃ ν̃ ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τ̃ ν̃ ὀδόντων.

Cap. 25.

Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τ̃ ν̃ οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτ̃ ν̃ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν τ̃ ο̃ νυμφίου.

2 Πέντε δὲ ἐξ αὐτ̃ ν̃ ἦσαν φρόνιμοι καὶ πέντε μωραί.

3 Αἱ μωραὶ γὰρ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτ̃ ν̃ οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτ̃ ν̃ ἔλαιον·

4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις μετὰ τ̃ ν̃ λαμπάδων αὐτ̃ ν̃.

5 Χρονίζοντος δὲ τ̃ ο̃ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον.

6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονε· Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ὑπάντησιν αὐτ̃ ο̃.

7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτ̃ ν̃.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τ̃ ο̃ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· Μήποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτ̃ ν̃ ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτ̃ ο̃ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υ̃ὸς τ̃ ο̃ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτ̃ ο̃·

15 καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν, ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.

16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησε πέντε ἄλλα τάλαντα.

17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς δύο ἄλλα.

18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὤρυξε γῆν καὶ ἔκρυψε τὸ ἀργύριον τ̃ ο̃ κυρίου αὐτ̃ ο̃.

19 Μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ κύριος τ̃ ν̃ δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει λόγον μετ' αὐτ̃ ν̃.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκε πέντε ἄλλα τάλαντα λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε πέντε ἄλλα τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21 Ἔφη αὐτ̃ ῳ̃ ὁ κύριος αὐτ̃ ο̃· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τ̃ ο̃ κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἰληφὼς εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε δύο ἄλλα τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἔφη αὐτ̃ ῳ̃ ὁ κύριος αὐτ̃ ο̃· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τ̃ ο̃ κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅθεν οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·

25 καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σὸν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτ̃ ο̃ εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἤδεις ὅτι θερίζω ὅθεν οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα·

27 ἔδει σε οὖν βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτ̃ ο̃ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ τὰ δέκα τάλαντα ἔχοντι.

29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τ̃ ο̃ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτ̃ ο̃.

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τ̃ ν̃ ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υ̃ὸς τ̃ ο̃ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτ̃ ο̃ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτ̃ ο̃·

32 καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτ̃ ο̃ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὃν τρόπον ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τ̃ ν̃ ἐρίφων,

33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτ̃ ο̃, τὰ δὲ ἔρίφια ἐξ εὐωνύμων.

34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτ̃ ο̃· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τ̃ ο̃ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

35 Ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με·

36 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθατε πρός με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν;

38 πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν;

39 πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρός σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τ̃ ν̃ ἀδελφῶν μου τ̃ ν̃ ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτ̃ ο̃.

42 Ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·

43 ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι;

45 Τότε ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τ̃ ν̃ ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Cap. 26.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσε τοὺς λόγους τούτους πάντας ὁ Ἰησοῦς, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτ̃ ο̃·

2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υ̃ὸς τ̃ ο̃ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τ̃ ο̃ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τ̃ ο̃ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα,

4 καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τ̃ ο̃ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τ̃ ο̃ λεπροῦ,

7 προσῆλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τ̃ ς̃ κεφαλ̃ ς̃ αὐτ̃ ο̃ ἀνακειμένου.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

9 ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.

10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικὶ; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ.

11 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτ̃ ν̃, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τ̃ ο̃ σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαί με ἐποίησε.

13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τ̃ ῳ̃ κόσμῳ, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτ̃ ς̃.

14 Τότε πορευθεὶς εἷς τ̃ ν̃ δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς

15 εἶπεν· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτ̃ ῳ̃ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

17 Τ̃ ῃ̃ δὲ πρώτῃ τ̃ ν̃ ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπε· Πορευθέντες εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα εἴπατε αὐτ̃ ῳ̃· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τ̃ ν̃ μαθητ̃ ν̃ μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τ̃ ν̃ δώδεκα μαθητ̃ ν̃ αὐτ̃ ο̃.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτ̃ ν̃ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτ̃ ῳ̃ ἕκαστος· Μήτι ἐγώ εἰμι, κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ, οὗτός με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υ̃ὸς τ̃ ο̃ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υ̃ὸς τ̃ ο̃ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπε· Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτ̃ ῳ̃· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτ̃ ν̃ λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασε καὶ δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπε· Λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·

28 τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τ̃ ς̃ καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλ̃ ν̃ ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τ̃ ο̃ γενήματος τ̃ ς̃ ἀμπέλου τούτου ἕως τ̃ ς̃ ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τ̃ ο̃ πατρός μου.

30 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τ̃ ν̃ ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τ̃ ο̃ ποιμνίου.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.

34 Ἔφη αὐτ̃ ῳ̃ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τ̃ ῃ̃ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ.

35 Λέγει αὐτ̃ ῳ̃ ὁ Πέτρος· Κἂν δέῃ με συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτ̃ ν̃ ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανὶ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν ἐκεῖ προσεύξωμαι.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υ̃ἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτ̃ ο̃ προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτ̃ ν̃ οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτ̃ ο̃ καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υ̃ὸς τ̃ ο̃ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλ̃ ν̃.

46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτ̃ ο̃ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τ̃ ν̃ δώδεκα ἦλθε καὶ μετ' αὐτ̃ ο̃ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρ̃ ν̃ καὶ ξύλων ἀπὸ τ̃ ν̃ ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τ̃ ο̃ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σύσσημον λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε· Χαῖρε, ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἑταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει· τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ εἷς τ̃ ν̃ μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτ̃ ο̃, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τ̃ ο̃ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτ̃ ῳ̃ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτ̃ ς̃· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται.

53 Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τ̃ ῃ̃ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρ̃ ν̃ καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τ̃ ν̃ προφητ̃ ν̃. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτ̃ ῳ̃ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τ̃ ς̃ αὐλ̃ ς̃ τ̃ ο̃ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τ̃ ν̃ ὑπηρετ̃ ν̃ ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τ̃ ο̃ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν,

60 καὶ οὐχ εὗρον πολλ̃ ν̃ προσελθόντων ψευδομαρτύρων. Ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο

61 ἔφησαν· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τ̃ ο̃ θεοῦ καὶ διὰ τ̃ ν̃ τριῶν ἡμερ̃ ν̃ οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τ̃ ο̃ θεοῦ τ̃ ο̃ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υ̃ὸς τ̃ ο̃ θεοῦ.

64 Λέγει αὐτ̃ ῳ̃ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υ̃ὸν τ̃ ο̃ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τ̃ ς̃ δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τ̃ ν̃ νεφελ̃ ν̃ τ̃ ο̃ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτ̃ ο̃ λέγων· Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἰδοὺ νῦν ἠκούσατε τ̃ ς̃ βλασφημίας αὐτ̃ ο̃·

66 τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἔνοχος θανάτου ἐστίν.

67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτ̃ ο̃ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν

68 λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε;

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτ̃ ῳ̃ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ μετὰ τ̃ ο̃ Ἰησοῦ ἦσθα τ̃ ο̃ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τ̃ ο̃ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου· Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτ̃ ν̃ εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ

ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.

37 Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται.

41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴ-

ζετε ὅτι εἶναι σημᾶ εἰς ταῖς θύραις.

34 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐτούτη, ἕως ὁποῦ νὰ γενοῦν ἐτοῦτα ὅλα.

35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθη, ἀμὴ τὰ λογιάμου δὲν θέλουσι παρέλθη.

36 Ἀμὴ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν κανεὶς δὲν ἰξεύρει, μηδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, παρὰ ὁ πατήρμου μοναχός.

37 Καὶ καθὼς ἦταν ἡ ἡμέραις τοῦ Νῶε, τέτοιας λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Διατὶ καθὼς ἦσαν εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις προτίτερα ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν, ὁποῦ ἔτρωγαν καὶ ἔπιναν, ὑπανδρεύουνταν καὶ ὑπάνδρευαν, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁποῦ ὁ Νῶε ἐμβῆκεν εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ δὲν ἐγνώρισαν, ἕως ὁποῦ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ τοὺς ἐσήκωσεν ὅλους· τέτοιας λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸ χωράφι· καὶ ὁ ἕνας πιάνεται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται.

41 Δύο ὁποῦ ἀλέθουν εἰς τὸν μύλον· ἡ μία πιάνεται, καὶ ἡ ἄλλη ἀφίνεται.

42 Στέκετε λοιπὸν ἐξύπνοι, ὅτι

οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.

47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν·

49 Καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων·

50 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·

51 Καὶ

ὅτι δὲν ἐξεύρετε ποίαν ὥραν ἔρχεται ὁ αὐθέντης σας.

43 Ἐκεῖνο ἐξεύρετε, ὅτι ἂν ἤθελεν ἐξεύρῃ ὁ αὐθέντης τοῦ σπιτιοῦ, εἰς ποίαν βίγλαν τῆς νυκτὸς ἔρχεται ὁ κλέπτης, ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσῃ τὸ σπίτι του νὰ τὸ διορύξουν.

44 Διὰ τοῦτο καὶ σεῖς ἐσεῖς ἑτοιμοι· ὅτι τὴν ὥραν, ὁποὺ δὲν φαντάζεσθε, ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

45 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἐμπιστευμένος δοῦλος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον διώρισεν ὁ αὐθέντης του εἰς τοὺς δούλους του, νὰ τοὺς δίδῃ τὸ φαγητὸν τους εἰς τὴν ὥραν του;

46 Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁ δοῦλος, τὸν ὁποῖον, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του, θέλει τὸν εὕρει νὰ κάμνῃ τοιουτοτρόπως.

47 Βεβαίως σᾶς λέγω, ὅτι ἀπάνω εἰς ὅλα τὰ ὑπάρχοντα θέλει τὸν καθίσῃ.

48 Ἀμὴ ἂν εἰπῇ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὴν καρδίαν του· ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ·

49 Καὶ νὰ ἀρχίσῃ νὰ δέρνῃ τοὺς συνδούλους του, καὶ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ μὲ τοὺς μεθυσάδες.

50 Θέλει ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου εἰς μίαν ἡμέραν ὁποὺ δὲν ἐλπίζει, καὶ εἰς μίαν ὥραν ὁποὺ δὲν γνωρίζει·

51 Καὶ

51 Καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Καὶ θέλει τὴν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος τοῦ θέλει τὸ βάλλει μὲ τοὺς ὑποκριτάς· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι τὰ κλάμματα καὶ τὸ τρύξιμον τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κέ. 25.

Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου.

2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραί.

3 Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπαδων αὐτῶν.

5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον.

6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ

Τότε θέλει ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθέναις, ἡ ὁποίαις ἐπῆραν ταῖς λαμπάδεστων, καὶ εὐγῆκαν νὰ συναπαντήσουν τὸν νυμφίον.

2 Καὶ αἱ πέντε ἀπὸ τούταις ἦταν φρόνιμαις, καὶ αἱ πέντε λωλαῖς·

3 Αἱ ὁποίαις λωλαῖς, ὡσὰν ἐπῆραν ταῖς λαμπάδεστων, δὲν ἐπῆραν μαζύτων λάδι.

4 Ἀμὴ αἱ φρόνιμαις ἐπῆραν λάδι εἰς τὰ ἀγγεῖάτων μὲ ταῖς λαμπάδεστων.

5 Καὶ ἔστοντας νὰ ἀργήσῃ ὁ νυμφίος, ἐνύσταξαν ὅλαις καὶ ἐκοιμοῦνταν.

6 Καὶ τὰ μεσάνυκτα ἔγινε βοή· νὰ, ὁ νυμφίος ὁποῦ ἔρχεται, εὐγᾶτε νὰ τὸν ἀπαντήσετε.

7 Τότε ἐσηκώθηκαν ὅλαις ἐκείναις ἡ παρθέναις, καὶ ἑτοίμασαν ταῖς λαμπάδεστων·

8 Καὶ ἡ λωλαῖς εἶπαν εἰς ταῖς φρόνιμαις· δότεμας ἀπὸ τὸ λάδισας· ὅτι ἡ λαμπάδεσμας σβύνονται.

9 Καὶ ἀπεκρίθηκαν ἡ φρόνιμαις, καὶ εἶπαν· μήπως καὶ δὲν φθάσῃ

κέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·

15 Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.

16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν

φθάσῃ καὶ ἐμᾶς καὶ ἐσᾶς· σύρτε καλλίτερα εἰς ἐκείνους, ὁποῦ τὸ πουλοῦσι, καὶ ἀγοράσετε διὰ λόγουσας.

10 Πηγένοντες αὐταῖς νὰ ἀγοράσουν, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ ἡ ἕτοιμαις ἐμβῆκαν μετ' αὐτὸν εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐσφαλίσθη ἡ θύρα.

11 Ὕστερον ἦλθαν καὶ αἱ λοιπαὶ παρθέναι, λέγουσαι· αὐθέντη, αὐθέντη, ἄνοιξέμας.

12 Ἀμὴ ἐκεῖνος ταῖς ἀπεκρίθη· ἀληθινᾶ σᾶς λέγω, δὲν σᾶς γνωρίζω.

13 Ἀγρυπνᾶτε λοιπὸν, ὅτι δὲν ἰξεύρετε τὴν ἡμέραν οὐ δὲ τὴν ὥραν, εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Διατὶ ὡσὰν ἕνας ἄνθρωπος θέλωντας νὰ ταξιδεύσῃ ἐκάλεσε τοὺς δουλευτάδεστου, καὶ τοὺς ἐπαράδωκε τὰ ὑπάρχοντάτου.

15 Καὶ ἄλλου ἔδωκε πέντε τάλαντα, καὶ ἄλλου ἔδωκε δύο, καὶ ἄλλου ἔδωκεν ἕνα· κάθε ἕνα κατὰ τὴν δύναμίντου· καὶ ἐμίσευσε παρευθύς.

16 Καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, παγένωντας ἐδούλευσε μετ' αὐτὰ, καὶ ἔκαμεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ ἐπῆρε τὰ δύο, ἐκέρδεσε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ἀμὴ ἐκεῖνος, ὁποῦ ἐπῆρε τὸ

θων ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21 Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς, εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε, ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·

25 Καὶ

τὸ ἕνα, παχύνωντας ἔσκαψε τὴν γῆν, καὶ ἐπαράχωσε τὸ ἀσῆμι τοῦ αὐθεντός του.

19 Καὶ ὕστερα μὲ πολὺν καιρὸν ἦλθεν ὁ αὐθέντης τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ κάμνει λογαριασμὸν μετ' αὐτούς.

20 Καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος, ὁποῦ ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, καὶ ἤφερεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγωντας· αὐθέντη, πέντε τάλαντα μοῦ ἔδωκες· ἰδὲς, νὰ ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδεσα μετ' αὐτά.

21 Καὶ λέγει τοῦ ὁ αὐθέντης του· γιάσου, ὦ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμπιστευμένος, θέλωσε καταστήσει εἰς πολλά· ἔμβα μέσα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ αὐθεντός σου.

22 Καὶ ἦλθε καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ ἐπῆρε τὰ δύο τάλαντα, καὶ λέγει· αὐθέντη, δύο τάλαντα μοῦ παραδώκες, νὰ, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδεσα μετ' αὐτά.

23 Λέγει τοῦ ὁ αὐθέντης του· γιάσου, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ ἐμπιστευμένε· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμπιστευμένος, εἰς πολλὰ θέλωσε καταστήσει· ἔμβα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ ἐπῆρε τὸ ἕνα τάλαντον, καὶ λέγει· αὐθέντη, ἐγώσε ἐγνώρισα, πῶς εἶσαι ἄνθρωπος σκληρὸς, θερίζωντας ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἔσπειρες, καὶ μαζώνωντας ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἐσκόρπισες.

25 Καὶ

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις το σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα·

27 Ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.

29 (Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.)

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ.

32 Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει

25 Καὶ ἔσοντας νὰ φοβηθῶ, ἐπῆγα καὶ ἐπαράχωσα τὸ τάλαντόν σου εἰς τὴν γῆν· ἰδὲς, νὰ ὁποῦ ἔχης τὸ ἐδικόνσου.

26 Ἀπεκρίθη ὁ αὐθέντης του, καὶ λέγει του· ὦ κακὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἴξευρες ὅτι ἐγὼ θερίζω ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἔσπειρα, καὶ μαζώνω ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἐσκόρπισα·

27 Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ δώσῃς δανεικὸν τὸ ἀργυρίόν μου εἰς τοὺς σαράφιδες· καὶ ἐρχόμενος ἐγὼ, ἤθελα πάρῃ τὸ δικόμου μὲ τὸν κάματον.

28 Ἐπάρετε λοιπὸν ἀπ' αὐτὸν τὸ τάλαντον, καὶ δότετο ἐκείνου, ὁποῦ ἔχει τὰ δέκα τάλαντα.

29 Διατὶ κάθε ἕνας ὁποῦ ἔχει, θέλει τοῦ δοθῇ, καὶ θέλει περισσευθῇ· ἀμὴ ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο, ὁποῦ ἔχει, θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.

30 Καὶ ἐτοῦτον τὸν ἄχρηστον δοῦλον ῥίξετέ τον ἔξω εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι τὸ κλαύσιμον καὶ τὸ τρύξιμον τῶν ὀδόντων.

31 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν δόξαν του, καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι αὐτοῦ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, τότε θέλει καθίσει εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του.

32 Καὶ θέλουσι μαζωχθῇ ὀμπροστάτου ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ θέλει τοὺς χωρίσει ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλον, καθὼς ὁ ποιμένας χωρίζει

ζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.

33 Καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἀριστερῶν.

34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·

35 Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με·

36 Γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν;

39 Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρός σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

41 Τό-

ζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.

33 Καὶ θέλει βάλει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὴν δεξιάν του, καὶ τὰ κατζίκια ἀπὸ τὴν ζερβιάν του.

34 Τότε θέλει εἰπεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους, ὁπού εἶναι ἀπὸ τὸ δεξιόν του μέρος· ἐλᾶτε ἐσεῖς οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσετε τὴν βασιλείαν, ὁπού σᾶς ἑτοιμάσθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

35 Διατὶ ἐπείνασα, καὶ μοῦ ἐδώκετε νὰ φάγω· ἐδίψασα, καὶ μὲ ἐποτίσετε· ἤμουν ξένος, καὶ μὲ ἐπήρετε εἰς τὸ σπῆτι σας.

36 Ἤμουν γυμνός, καὶ μὲ ἐνδύσετε· ἀρρώστησα, καὶ μὲ ἐπεμελήθητε· εἰς τὴν φυλακὴν ἤμουν, καὶ ἤλθετε εἰς ἐμένα.

37 Τότε θέλουν ἀποκριθῆ οἱ δίκαιοι, νὰ τοῦ εἰποῦν· αὐθέντη, καὶ πότε σὲ εἴδαμεν πεινασμένον, καὶ σὲ ἐθρέψαμεν; ἢ διψασμένον, καὶ σὲ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε σὲ εἴδαμεν ξένον, καὶ σὲ ἐπήραμεν εἰς τὸ σπῆτι μας; ἢ γυμνόν, καὶ σὲ ἐνδύσαμεν;

39 Πότε σὲ εἴδαμεν ἀδένημμένον, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἤλθαμεν σπὸς σὲ λόγου σου;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς θέλει τοὺς εἰπεῖ· βεβαια σᾶς λέγω, ὅσον ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ ἐτοῦτους τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς πολλὰ δυτελεῖς, εἰς ἐμένα τὸ ἐκάμετε.

41 Τό-

41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἀριστερῶν· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

42 Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·

43 Ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

41 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ εἰς ἐκείνους, ὁποὺ εἶναι ἀπὸ τὸν ζερβιὸν μεριάν· σύρετε ἀπ' ἐμοῦ οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, ὁποῦ εἶναι ἑτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον, καὶ διὰ τοὺς ἀγγέλους του.

42 Διατὶ ἐπείνασα, καὶ δὲν μοῦ ἐδώκετε νὰ φάγω· ἐδίψασα, καὶ δὲν μὲ ἐποτίσετε.

43 Ἤμουν ξένος, καὶ δὲν μὲ ἐβαλλετε εἰς τὸ σπήτι σας· ἤμουν γυμνός, καὶ δὲν μὲ ἐνδύσετε· ἤμουν ἀσθενὴς καὶ εἰς τὴν φυλακήν, καὶ δὲν μὲ ἐπιμεληθήκετε.

44 Τότε θέλουν τοῦ ἀποκριθῆ καὶ αὐτοί, νὰ εἰποῦσιν· αὐθέντη, πότε σὲ εἴδαμεν πεινασμένον, ἢ διψασμένον, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ εἰς τὴν φυλακήν, καὶ δὲν σὲ ὑπηρετήσαμεν;

45 Τότε θέλει τοὺς ἀποκριθῆ, λέγοντας· βέβαια σᾶς λέγω, ὅσον δὲν ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀδελφούλους τοὺς πολλοῦ τελεῖς, καὶ εἰς ἐμένα δὲν τὸ ἐκάμετε.

46 Καὶ θέλουσιν ὑπάγει ἐτοῦτοι εἰς τὴν κόλασιν τὴν αἰώνιον· καὶ οἱ δίκαιοι εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΚΑὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

ΚΑὶ ἔγινεν ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς ὅλους τούτους τοὺς λόγους, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάδες του·

2 Οἶ-

2 Ἰξοῦ-

2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα.

4 Καὶ συνεβουλεύσαντο, ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ, καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

9 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.

10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ.

11 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

2 Ἴστε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας γίνεται τὸ πάσχα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

3 Τότε ἐμαζώχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως ὀνόματι Καϊάφα.

4 Καὶ ἐβουλεύσαντο, ἵνα πιάσωσι τὸν Ἰησοῦν μὲ δόλον, καὶ σκοτώσωσιν.

5 Καὶ ἔλεγαν· μὴν τὸ κάμωμεν εἰς τὴν ἑορτήν, διὰ νὰ μὴν γένῃ τύγχυσις εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ὅταν ἐπῆγε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Ἐπῆγε εἰς αὐτὸν μία γυναῖκα, ὁποῦ εἶχεν ἕνα καντῆ μύρον πολύτιμον, καὶ τὸ ἔχυσεν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι του, ἐκεῖ ὁποῦ ἐκάθετον.

8 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶδαν οἱ μαθηταί του, ἀδημόνησαν, καὶ εἶπαν· διατί ἔγινεν ὁ χαλασμὸς ἐτοῦτος;

9 Ὅπου ἠμπόρειεν ἐτοῦτο τὸ μύρον νὰ πωληθῇ διὰ πολλά, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς.

10 Καὶ γνωρίζωντας τὸ ὁ Ἰησοῦς, λέγει τους· τί πειράζετε τὴν γυναῖκα; ὁποῦ ἔκαμε καλὸν ἔργον εἰς ἐμένα.

11 Διατὶ τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντα μὲ τὸ λόγου σας· ἀμὴν ἐμένα πάντα δὲν μὲ ἔχετε.

12 Βα-

12 Δι-

12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.

13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,

15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστιν, πρός σε ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὀψίας δὲ γενομένης εἰνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν·

12 Διατὶ ἐτούτη, ὅπου περιέχυσεν ἐτοῦτο τὸ μύρον εἰς τὸ κορμίμου, διὰ τὴν ταφήνμου τὸ ἔκαμε.

13 Λέγωσας βέβαια, ὅτι ὅπου καὶ ἂν κηρυχθῇ ἐτοῦτο τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, θέλει λαληθῇ καὶ ἐτοῦτο ὅπου ἔκαμεν αὐτὴ, εἰς μνημόσυνόν της.

14 Τότε ἐπῆγεν ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὅπου ἐλέγουνταν Ἰούδας Ἰσκαριώτης, εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς,

15 Καὶ εἶπεν· τί θέλετε μοῦ δώσει, καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς τὸν παραδώσω; καὶ ἐκεῖνοι ἔταξαν νὰ τοῦ δώσουν τριάντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρευε εὐκολίαν, νὰ τὸν παραδώσῃ.

17 Καὶ εἰς τὴν πρώτην τῶν ἀζύμων ἐπῆγαν οἱ μαθητάδες εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ λέγουντε· ποῦ θέλεις νὰ σοῦ ἑτοιμάσωμεν νὰ φᾶς τὸ πάσχα;

18 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπέτετε· ὁ διδάσκαλος λέγει· ὁ καιρός μου εἶναι κοντά, εἰς ἐσένα θέλω νὰ κάμω τὸ πάσχα μὲ τοὺς μαθητάδες μου.

19 Καὶ ἔκαμαν οἱ μαθητάδες τοῦ καθὼς τοὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν, ἐκάθετον μὲ τοὺς δώδεκα.

21 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐτρώγασι, λέγει· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι

εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγώ εἰμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, εἶπε· Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·

28 Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν μεθ' ὑμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός μου.

30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.

34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς, τρίς με ἀπαρνήσῃ.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέῃ με συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανὶ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπελθὼν ἐκεῖ προσεύξωμαι.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν, ἀπελθὼν προσηύξατο τὸ τρίτον, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα, ἦλθε καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σύσσημον, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε, ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἑταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει· τότε προσελθόντες, ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται.

53 Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν Πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ, ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν.

60 Καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. Ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες,

61 ἔφησαν· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἰδοὺ νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἔνοχος θανάτου ἐστί.

67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν,

68 λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστὲ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε;

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη παιδίσκη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς με ἀπαρνήσῃ· καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

Κεφάλαιον κζ'.

1 Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.

2 Καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις,

4 λέγων· Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα δίκαιον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.

5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο.

6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι.

7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, Ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ,

10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσιν;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ οὐδὲ πρὸς ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν.

17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;

18 Ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκασιν αὐτόν.

19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσι.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσι πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Ὁ δὲ ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησε; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην·

29 καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅ ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος,

34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

38 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταὶ, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,

40 καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον·

42 Ἄλλους ἔσωσε, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ.

43 Πέποιθε τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός.

44 Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.

46 Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἠλὶ, Ἠλὶ, λεμὰ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι· Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων, ἀκούσαντες ἔλεγον· Ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος.

48 Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ εἶπον· Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·

52 καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν, καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν·

53 καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.

54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ·

56 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

57 Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοὔνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ·

58 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσε τὸ σῶμα ἀποδοθῆναι.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ,

60 καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθε.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

63 λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.

65 Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

66 Οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Κεφάλαιον κη'.

1 Ὀψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών.

4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναιξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 Καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε· αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσι πάντα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις,

13 λέγοντες· Εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες νυκτὸς ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.

14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν· καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας.

16 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν· οἱ δὲ ἐδίστασαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος·

20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Τέλος τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.

30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.

34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς ἀπαρνήσῃ με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως ἀπελ-

29 Καὶ λέγωσας· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ὁμοίως δὲν θέλω πιὰ ἀπὸ τοῦτο τὸ γένημα τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν αὐτὸ πίνω ὁμοῦ μὲ ἐσᾶς νέον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.

30 Καὶ ἔχοντας νὰ ὑμνήσουν, ἐβγῆκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἐτούτην τὴν νύκτα ὅλοι σας θέλετε σκανδαλισθῆ εἰς ἐμένα· διατὶ εἶναι γεγραμμένον· ὅτι θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θέλουν σκορπισθῆ τὰ πρόβατα τοῦ μάνδρας.

32 Καὶ ὕστερα ἀφοῦ νὰ ἀναστηθῶ, θέλω ὑπάγει ἐγὼ προτύτερα ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν τοῦ· ἂν καὶ ὅλοι σκανδαλισθοῦσιν εἰς ἐσένα, ἀμὴ ἐγὼ ποτὲ δὲν θέλω σκανδαλισθῆ.

34 Λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς· βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι ἐτούτην τὴν νύκτα, πρὶν νὰ φωνάξῃ ὁ πετεινός, τρεῖς φορὰς θέλεις μὲ ἀρνηθῆ.

35 Λέγει τοῦ ὁ Πέτρος· ἂν καὶ μοῦ χρειασθῆ νὰ ἀποθάνω μὲ ἐσένα, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῆ. τέτοιας λογῆς εἶπαν καὶ ὅλοι οἱ μαθηταῖς.

36 Τότε ἐπῆγε ὁ Ἰησοῦς μὲ αὐτοὺς εἰς ἕνα χωρίον ὁποῦ τὸ ἔλεγαν Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθηταῖς του· καθίσετε

ἀπελθὼν προσεύξαμαι ὀλίγον.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον & τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι & ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο. πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς ἀπελθὼν

αὖτε, ἕως ὅτε νὰ ὑπάγω νὰ προσευχηθῶ.

37 Καὶ ἐπῆρε τὸν Πέτρον & τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄρχισε νὰ λυπῆται καὶ νὰ ἀδημονᾷ.

38 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ λυπεῖται ἡ ψυχή μου μέχρι θανάτου· ὑπομένετε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνᾶτε μὲ τοῦ λόγου μου.

39 Καὶ ἐπῆγε ὀλιγωτὸς καμπόσον, καὶ ἔπεσε πρόσωπον, καὶ ἐπροσεύχετο, καὶ ἔλεγε· ὦ πάτερ μου, ἂν εἶναι δυνατὸν, ἂς περάσῃ ἀπὸ τοῦτο τὸ ποτήριον λόγου μου· ὅμως ὄχι καθὼς θέλω ἐγὼ, ἀλλὰ καθὼς θέλεις ἐσύ.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς τοὺς μαθητάδες, καὶ εὑρίσκει τους ὁποὺ ἐκοιμῶνταν, & λέγει εἰς τὸν Πέτρον· τόσον δὲν ἐδυνήθητε μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσετε μετ' ἐμένα;

41 Ἀγρυπνᾶτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ἐμβῆτε εἰς πάρασμόν. τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀμὴ ἡ σάρκα εἶναι ἀδύνατη.

42 Πάλιν δεύτερον ἐπῆγε καὶ προσευχήθη, λέγωντας· ὦ πατέρα μου, ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ἐξύτο τὸ ποτήριον νὰ περάσῃ ἀπ' ἐμένα, ἂν δὲν τὸ πίω, ἂς γένῃ τὸ θέλημάσου.

43 Καὶ ἦλθε πάλιν, καὶ τοὺς εὗρεν ὁποὺ κοιμοῦνταν· διατὶ ἦσαν τὰ μάτιάτους βαρεμένα.

44 Καὶ ἀφήνωντάς τους πάλιν,

ων πάλιν, προσηύξατο τὸν τρίτον, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε ῥαββεί. Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ παίξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρ-

λιν, ἐπῆγε καὶ ἐπροσεύξατο τὸ τρίτον, λέγων τὸ αὐτὸν λόγον.

45 Τότε ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ἔδωκε σημεῖον, λέγων· Ὃν ἐγὼ φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ προσελθὼν εὐθέως τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· χαῖρε διδάσκαλε. Καὶ κατεφίλησε.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ φίλε, εἰς ποῖον ἦλθες; τότε ἐπῆλθον καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς ἀπὸ τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ παίξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρ-

ἀρχιερέως, ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται.

53 Ἢ δοκεῖς, ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν,

πησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτίτου.

52 Τότε τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· γύρισε τὸ μαχαίριόν σου εἰς τὸν τόποντου· διατὶ ὅσοι κτυπήσουν μὲ μαχαίριον, μὲ μαχαίριον θέλουν χαλασθῆ.

53 Ἢ λογιάζεις, ὅτι δὲν δύνομαι τῶρα νὰ παρακαλέσω τὸν πατέρα μου, καὶ θέλει μοῦ παραστήσει περισσότερους παρὰ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς τὸ λοιπὸν θέλουσι τελειωθῆ αἱ γραφαί, ὅτι τέτοιας λογῆς πρέπει νὰ γένῃ;

55 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν λαόν· ὡσὰν εἰς λῃστὴν εὐγήκετε καὶ ἤλθετε μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσετε· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκάθουμον μετὰ σᾶς διδάσκοντας εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ δὲν μὲ ἐπιάνετε.

56 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ τελειωθοῦσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. τότε τὸν ἄφησαν οἱ μαθητάδες ὅλοι, καὶ ἔφυγαν.

57 Καὶ ἐκεῖνοι πιάνοντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν Καϊάφα τὸν ἀρχιερέα, ἐκεῖ ὁποῦ ἦσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι μαζωμένοι.

58 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀκολούθαν ἀπὸ μακρὰ, ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἐμβαίνοντας μέσα, ἐκάθισε ὁμοῦ μὲ

τῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι·

60 Καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες,

61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχο-

μὲ τοὺς δουλευτάδες, νὰ εἰδῇ τὸ τέλος.

59 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ὅλη ἡ συνάξις ἐγύρευαν ψευδομαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσουν·

60 Καὶ δὲν εὑρῆκαν· ἂν καλᾶ καὶ πολλοὶ ψευδομάρτυρες νὰ ἦλθαν, ὅμως δὲν εὑρῆκαν. ἀμὴ ὕστερα ἦλθαν δύο ψευδομάρτυρες,

61 Καὶ εἶπαν· ἐτοῦτος εἶπεν· ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις νὰ τὸν κτίσω.

62 Καὶ ἐσηκώθη ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ λέγειτου· δὲν ἀποκρίνεσαι; τί εἶναι ἐτοῦτα ὁποῦ μαρτυροῦν ἐναντίονσου;

63 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσιώπενε. καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ εἶπέντου· ἐξορκίζωσε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, νὰ μᾶς εἰπῇς, ἂν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγειτου ὁ Ἰησοῦς· ἐσὺ τὸ εἶπες· ὅμως λέγωσας, ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπροστᾶ θέλετε εἰδῇ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται ἀπὸ τὴν δεξιὰν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἔρχεται ἀπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά του, καὶ εἶπεν· ὅτι ἐβλασφήμησε· τί χρεία μᾶς κά-

χομὲν μαρτύραν; ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἔνοχος θανάτου ἐστί.

67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν,

68 Λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σε δῆλόν σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν, καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα

κάμνουσι τοῖον μάρτυρες; νῦν, ὅπου ἀκούσετε τὴν βλασφημίαν.

66 Τί σοῖς φαίνεται; καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν· Ἄξιος ἔναι θανάτου.

67 Τότε τὸ ἔπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ τὸ ἐρράπισαν· καὶ ἄλλοι τὸ ἐκτύπησαν με ῥαβδία,

68 Καὶ ἔλεγαν· προφήτευσόν μας Χριστέ, ποῖος ἔναι ὅπου σὲ ἐκτύπησε.

69 Καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθητον ἔξω εἰς τὴν αὐλήν· καὶ ἔρχεται μία θελυτροπούλα, καὶ λέγει· καὶ σὺ ὅμως ἦσαν μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Γαλιλαῖον.

70 Καὶ αὐτὸς ἠρνήθηκεν ἐμπροσθεῖ εἰς ὅλους, καὶ ἔλεγε· δὲν ἐξεύρω τί λέγεις.

71 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὴν θύραν, τὸν εἶδεν ἄλλη, καὶ λέγει εἰς ἐκείνους ὅπου ἦσαν ἐκεῖ· καὶ ἐτοῦτος ὅμως ἦτον μὲ τὸν Ἰησοῦν, τὸν Ναζωραῖον.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήθηκε μὲ ὅρκον· ὅτι δὲν ἐξεύρω τὸν ἄνθρωπον.

73 Καὶ εἰς ὀλίγον ὕστερα ἐπῆγαν κοντά τε ἐκεῖνοι, ὅπου ἐστέκνηαν ἐκεῖ, καὶ λέγουν τοῦ Πέτρου· ἀληθεια, καὶ σὺ ἀπ' αὐτουνούς εἶσεν· διατὶ τὸ μίλημά σε σὲ φανερώνει.

74 Τότε ἄρχισε νὰ καταθεματίζῃ καὶ λόγιαζε, καὶ νὰ ὀμώ-

νῃ·

οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ παραυτίκα ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

75 Καὶ ὁ Πέτρος ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ Ἰησοῦ, ὅπερ εἶπεν· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς φορὰς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

Κεφ. κζ. 27.

Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.

2 Καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις,

4 Λέγων· Ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.

5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο.

6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν· ὅτι τιμὴ αἵματός ἐστιν.

Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν, ἐσυμβουλεύθησαν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, νὰ τὸν θανατώσουν.

2 Καὶ δεσάντες τον, τὸν ἐπῆραν, καὶ τὸν ἐπαρέδωκαν εἰς τὸν Πόντιον Πιλᾶτον τὸν ἡγεμόνα.

3 Τότε ὡσὰν εἶδεν ὁ Ἰούδας, ὅπου τὸν ἐπαρέδωκεν, ὅτι ἐκατεκρίθη, ἐμετανόησε, καὶ ἔφερεν ὀπίσω τὰ τριάντα ἀργύρια εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους,

4 Λέγωντας· Ἔσφαλα, ὅπου ἐπρόδωσα αἷμα ἀθῷον· καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· τί μᾶς μέλει ἡμᾶς; σὺ ὄψει.

5 Καὶ ἔῤῥιξε τὰ ἀργύρια μέσα εἰς τὸν ναόν, καὶ ἀνεχώρησε· καὶ ἐπῆγε, καὶ ἀπαμαύθη.

6 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπῆραν τὰ ἀργύρια, καὶ εἶπαν· δὲν πρέπει νὰ τὰ βάλωμεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον· διατὶ

βανῶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι.

7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τεθνημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.)

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμών, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σε καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ

κλησίας· ἐπειδὴ εἶναι τιμὴ αἵματος.

7 Καὶ ὥστε ἐσυμβουλεύθησαν, ἠγόρασαν μὲ ἐκεῖνα τὸ χωράφι τοῦ κεραμέως, νὰ θάπτουν τοὺς ξένους.

8 Διὰ τοῦτο ὀνομάσθη τὸ χωράφι ἐκεῖνο, χωράφι αἵματος, ἕως τὴν σήμερον.

9 Τότε ἐπληρώθη ἐκεῖνο, ὁποῦ ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντος· καὶ ἔπῆραν τὰ τριάντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, τὸ ὁποῖον ἐτίμησαν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ.

10 Καὶ ἔδωκάνε εἰς τὸ χωράφι τοῦ κεραμέως, καθὼς μὲ ἐπαρήγγειλεν ὁ κύριος.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ὁμπροστὰ εἰς τὸν ἡγεμόνα, καὶ ἐρώτησέντον ὁ ἡγεμών, λέγοντας· ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· σὺ εἶπας.

12 Καὶ ὅπου τὸν κατηγοροῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, δὲν ἀπεκρίθηκε τίποτες.

13 Τότε τοῦ λέγει ὁ Πιλάτος· δὲν ἀκούεις πόσα μαρτυροῦν ἐναντίασε;

14 Καὶ δὲν τοῦ ἀπεκρίθη καθόλου εἰς κανένα λόγον· τόσον ὅπου ἐθαύμασεν ὁ ἡγεμὼν πολλά.

15 Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν εἶχαν συνήθειαν, νὰ ἐλευθερώνῃ

ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.

17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;

18 Ἤδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.

19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς

ὁ ἡγεμὼν ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ τοὺς δεσμίους διὰ τὸν ὄχλον, ὃν ἤθελον.

16 Καὶ τότε εἶχον δέσμιον κάποιον ὀνομαστὸν, ὁποὺ ἐλέγοντον Βαραββᾶν.

17 Ὅταν λοιπὸν ἐσυναθροίσθηκαν, λέγει τους ὁ Πιλᾶτος· ποῖον θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν, ὁποὺ λέγεται Χριστός;

18 Διατὶ ἤξευρεν, ὅτι ἀπὸ τὸ φθόνον τὸν ἐπαραδώκαν (οἱ ἀρχιερεῖς.)

19 Καὶ καθεζόμενος αὐτὸς εἰς τὸ κριτήριον, ἡ γυναῖκα του ἐμήνυσεν εἰς αὐτὸν, καὶ τοῦ λέγει· νὰ μὴν ἔχῃς ἐσὺ νὰ κάμῃς μὲ τὸν δίκαιον ἐκεῖνον· διατὶ ἐγὼ ἔπαθα πολλὰ σήμερον εἰς τὸ ὄνειρόν μου διὰ λόγου του.

20 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνεπίεσαν τὸν λαὸν, νὰ ζητήσουν τὸν Βαραββᾶν, καὶ τὸν Ἰησοῦν νὰ χαλάσουν.

21 Τότε ἀπεκρίθη ὁ ἡγεμὼν, καὶ τοὺς ἐρώτησε· ποῖον θέλετε ἀπὸ τοὺς δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, τὸν Βαραββᾶν.

22 Λέγει τους ὁ Πιλᾶτος· ἀμὴ τὸν Ἰησοῦν, ὁποὺ λέγεται Χριστὸς, τί νὰ τὸν κάμω; λέγουσι ὅλοι, νὰ σταυρωθῇ.

23 Καὶ ὁ ἡγεμὼν εἶπε· καὶ τί κακὸν ἔκαμε; καὶ ἐκεῖνοι ἐ-

σῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκε, ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην·

29 Καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἐμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ

φόναξεν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἐξέπνευσε.

24 Καὶ ἰδὼν ἑκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

25 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ·

26 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

27 Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦ λεγομένου Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ·

28 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλᾶτος ἐκέλευσε τὸ σῶμα ἀποδοθῆναι.

29 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ,

30 καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθε.

31 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον,

33 λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπε ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

34 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.

35 Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

36 Οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

37 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέως, ἦλθον αἱ γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνημεῖον, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα.

38 Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

39 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών.

40 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε πρὸς τὰς γυναῖκας· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

42 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

43 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε.

44 Ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν.

45 Καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου, μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

46 Καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

47 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται.

48 Πορευθεισῶν δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσι πάντα τὰ γενόμενα.

49 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιον λαβόντες, ἔδωκαν ἀργύρια τοῖς στρατιώταις, λέγοντες·

50 Εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες νυκτὸς ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.

51 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν.

52 Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν· καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας.

53 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

54 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν· οἱ δὲ ἐδίστασαν.

55 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

56 Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος·

57 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

58 Ἐγράφη τὸ παρὸν εὐαγγέλιον ἐν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ, ἐν τῇ πόλει Ἱεροσολύμοις, ἔτει τεσσαρακοστῷ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου.

59 Ἐγράφη δὲ ὑπὸ Ματθαίου τοῦ καὶ Λευΐ, ὃς ἦν τελώνης, καὶ ἐκλήθη ἀπόστολος.

60 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

61 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

62 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

63 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

64 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

65 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

66 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

67 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

68 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

69 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

70 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

71 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

72 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

73 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

74 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

75 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

76 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

77 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

78 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

79 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

80 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

81 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

82 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

83 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

84 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

85 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

86 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

87 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

88 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

89 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

90 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

91 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

92 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

93 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

94 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

95 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

96 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

97 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

98 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

99 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ καὶ ἀκολουθήσαντος τῷ Παύλῳ.

100 Ἐγράφη δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ, ὑπὸ Μάρκου τοῦ κολοβοδακτύλου, ὃν ἐκάλεσε Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Μᾶρκος ὁ υἱός μου.

καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος,

34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί· εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασ-

τὸ τὸν ἔνδυσαν πάλιν τὰ φορέματά του· καὶ τὸν ἐπήγεναν νὰ τὸν σταυρώσουν.

32 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ εὔγεναν ἔξω, εὑρῆκαν ἕνα ἄνθρωπον Κυρηναῖον, τὸ ὄνομάτου Σίμωνα· ἐτοῦτον ἐγκάρευσαν, νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρόντου.

33 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν εἰς τὸν τόπον, ὁποῦ ἐλέγουνταν Γολγοθᾶ, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ κρανίου τόπος,

34 Τοῦ ἔδωκαν νὰ πιῇ ξύδι ἀνακατωμένον μὲ χολήν· καὶ ὡσὰν τὸ ἐγεύθηκε, δὲν ἤθελε νὰ τὸ πιῇ.

35 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐσταύρωσαν, ἐμοίρασαν τὰ φορεματάτου, ῥίχνοντες κλήρους· διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο, ὁποῦ ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου· ἐδιαμοιρασθήκασιν τὰ φορέματά μου ἀνάμεσόντους, καὶ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν μου ἔρριξαν λαχνούς.

36 Καὶ ἐκάθουνταν, καὶ τὸν ἐφύλαγαν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἔβαλλαν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλιτου τὴν ἀφορμήντου γεγραμμένην· ΕΤΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε ἐσταυρώθηκαν ὁμοῦ μετ' αὐτὸν δύο λῃστάδες, ἕνας ἀπὸ τὴν δεξιάντου, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὴν ζερβιάντου.

39 Καὶ ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἐπεβνοῦσαν

ἐβλασφήμων αὐτὸν, κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,

40 Καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων, ἔλεγον·

42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. εἰ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ.

43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν. εἶπε γάρ· Ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός.

44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης.

46 Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἠλὶ, Ἠλὶ, λαμὰ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος.

48 Καὶ

σαν εἰς τὴν γῆν, τὰ ἐβλασφημοῦσαν, κινοῦντες τὰς κεφαλιάτας,

40 Καὶ λέγοντες· οὐαὶ ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας τὸ οἰκοδομεῖς, σῶσε σὸν λόγισε· ἂν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κατέβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοιοτρόπως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, παίζοντες τὸν ὁμοῦ μὲ τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ φαρισαίους, ἔλεγαν·

42 Ἄλλους ἔσωσε, καὶ τὸ ἑαυτόντε δὲν δύνεται νὰ σώσῃ· ἂν εἶναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς κατέβῃ τώρα ἀπὸ τὸ σταυρὸν, καὶ θέλομεν τὸ πιστεύσῃ.

43 Εἰς τὸ Θεὸν ἔχει τὸ θάρρος τε· ἂς τὸ γλυτώσῃ τώρα, ἂν τὸ ἀγαπᾷ· διατὶ εἶπεν, ὅτι Θεοῦ υἱὸς εἶμαι.

44 Τὰ ὅμοια τὸ ὀνείδιζαν καὶ οἱ λῃστάδες, ὁποῦ ἐσταυρώθηκαν μαζύτε.

45 Καὶ ἀπὸ τὴν ἕκτην ὥραν ἔγινε σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην.

46 Καὶ κοντὰ εἰς τὴν ἐννάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ μεγάλην φωνὴν, καὶ εἶπεν· Ἠλὶ, Ἠλὶ, λαμὰ σαβαχθανί; τουτέστιν, Θεέμου, Θεέμου, διατί μὲ ἄφησες;

47 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκεῖνος, ὁποῦ ἐστέκονταν ἐκεῖ, ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, ἔλεγαν· ὅτι τὸν Ἠλίαν φωνάζει.

48 Καὶ

48 Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη.

53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.

54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ.

48 Καὶ παρευθὺς ἔτρεξεν ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπῆρεν ἕνα σφουγγάρι, καὶ γεμίζωντάς το ξύδι, καὶ βάζωντάς το εἰς ἕνα καλάμι, τὸ ἐπότιζεν.

49 Καὶ οἱ ἄλλοι ἔλεγαν· ἀφῆτε, νὰ ἰδοῦμεν, ἂν ἔρχεται ὁ Ἠλίας νὰ τὸ γλυτώσῃ.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, πάλιν φωνάξας μεγάλῃ φωνῇ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ παρευθὺς τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐχωρίσθη εἰς δύο, ἀπὸ πάνω ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραις ἐχωρίσθηκαν·

52 Καὶ τὰ μνημόσια ἀνοίχθηκασιν· καὶ πολλὰ κορμία τῶν ἀποθαμμένων ἁγίων ἀνασαίθηκαν.

53 Καὶ εὐγῆκαν ἔξω ἀπὸ τὰ μνήματα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐφάνηκαν εἰς πολλούς.

54 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἦταν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, ὁποῦ ἐφύλαγαν τὸν Ἰησοῦν, βλέποντες τὸ σεισμὸν καὶ ὁποῦ ἔγιναν, ἐφοβήθηκαν πολλά, καὶ εἶπαν· ἀληθινὰ θεοῦ υἱὸς ἦτον οὗτος.

55 Καὶ ἦταν καὶ γυναῖκαις ἐκεῖ πολλαῖς, ὁποῦ ἔβλεπαν ἀπὸ μακρά· οἱ ὁποίαις ἀκολουθοῦσαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ὑπηρετοῦσαν.

56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

57 Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοὔνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ.

58 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ.

60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ. Καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

64 Κέλευ-

56 Ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποίας ἦτον ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσῆ, καὶ ἡ μητέρα τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου.

57 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν, ἦλθεν ἕνας ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ.

58 Οὗτος ἐπῆγεν εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐπροστάξεν νὰ τοῦ δωθῇ τὸ κορμί.

59 Καὶ πέρνοντας τὸ κορμὶ ὁ Ἰωσὴφ, τὸ ἐτύλιξε μὲ σενδόνι καθαρόν.

60 Καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ καινούργιόν του τὸ μνῆμα, τὸ ὁποῖον τὸ ἔσκαψεν εἰς τὸν πέτρα. καὶ κυλώντας μίαν πέτραν μεγάλην εἰς τὸ στόμα τοῦ μνημείου, ἐδιάβηκεν.

61 Καὶ ἦταν ἐκεῖ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καὶ ἐκάθηνταν ἀγνάντια τοῦ τάφου.

62 Καὶ μεθαύριον, ἡ ὁποία εἶναι ὕστερα ἀπὸ τὴν παρασκευήν, συνάθροιδήκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τὸν Πιλάτον,

63 Λέγοντες· αὐθέντη, ἐθυμηθήκαμεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος ἀκόμι ζῶντας εἶπεν· ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέραις ἀναστήνομαι.

64 Πρός-

64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.

64 Πρόσταξε λοιπὸν νὰ σφαλισθῇ ὁ τάφος ἕως τὴν τρίτην ἡμέραν· μήπως καὶ οἱ μαθηταί του ἔλθουν τὴν νύκτα, καὶ τὸν κλέψουν, καὶ εἰποῦσιν εἰς τὸν λαὸν· ἀνεστήθη ἀπὸ τοὺς νεκρούς. καὶ θέλει εἶσθαι ἡ ὑστερινὴ πλάνη χειροτέρα ἀπὸ τὴν πρώτην.

65 Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

65 Λέγει τους ὁ Πιλᾶτος· ἔχετε φύλακας· σύρετε, σφαλίσετε τον καθὼς ἐξεύρετε.

66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

66 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπῆγαν, καὶ ἐσφάλισαν τὸν τάφον, βυλώνοντες τὸν λίθον, μαζὺ μὲ τοὺς φύλακας.

Κεφ. κή. 28.

Ὀψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.

Καὶ τὸ σάββατο βράδυ, ὁπού ἄρχισε νὰ χαράζῃ ἡ κυριακὴ, ἡ ὁποία ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, νὰ ἰδοῦν τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

2 Καὶ νὰ, ἔγινεν μεγάλος σεισμός· διότι ἄγγελος κυρίου κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἔρχεται ἐκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ μνημείου, καὶ ἐκάθητο ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν.

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών.

3 Καὶ ἦτον ἡ ὄψις του ὡσὰν τὴν ἀστραπὴν, καὶ τὸ φόρεμά του ἄσπρον ὡσὰν τὸ χιόνι.

4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

4 Καὶ ἀπὸ τὸν φόβον αὐτουνοῦ ἐτρόμαξαν ἐκεῖνοι, ὁπού ἐφύλαγαν τὸν τάφον, καὶ ἐγίνηκαν ὡσὰν ἀπεθαμμένοι.

5 Ἀπο-

5 Καὶ

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναιξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γάρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν εἰς τὰς γυναῖκας· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅτι τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γάρ, καθὼς εἶπεν· ἐλᾶτε, καὶ ἴδητε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ μετὰ μεγάλης χαρᾶς, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 Καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν εἰς τὰς γυναῖκας· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅτι τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γάρ, καθὼς εἶπεν· ἐλᾶτε, καὶ ἴδητε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ μετὰ μεγάλης χαρᾶς, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 Καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις,

13 Λέγοντες· Εἴπατε, Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.

14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι

12 Καὶ οἱ εἰσῆλθον ἐμπαίζοντες μὲ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ ἐσυμβουλεύθησαν, καὶ ἔδωκαν κάμποσα ἀσπρα εἰς τοὺς στρατιώτας,

13 Λέγοντες τοὺς· εἰπέτε, ὅτι οἱ μαθηταῖδες τοῦ ἦλθαν τὴν νύχτα, ὅταν ἀποκοιμώμαθαν, καὶ τὸν ἔκλεψαν.

14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο εἰς τὸν ἡγεμόνα, ἐμεῖς θέλομεν τὸν καλοπείσει, καὶ ἐσᾶς θέλομεν κάμει ἀκινδύνους.

15 Καὶ οἱεῖνοι, πέρνοντες τὰ ἄσπρα, ἔκαμαν καθὼς τοὺς ἐδίδαξαν. καὶ διεφημίσθη ἐτοῦτο ὁ λόγος εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἕως τὴν σήμερον.

16 Καὶ οἱ ἕνδεκα μαθηταῖδες ἐπῆγαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, ὁποῦ τοὺς ἐδιώρισεν ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ αὐτοὶ βλέποντές τον, τὸν ἐπροσκυνήσαν· ἀμὴ κάποιοι ἀμφίβαλαν.

18 Καὶ πηγαίνοντας κοντὰ ὁ Ἰησοῦς, τοὺς ἐσυντύχε, καὶ τοὺς εἶπεν· μὲ ἐδόθη κάθε ἐξουσία εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν.

19 Ὑπάγετε λοιπὸν, διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντές τα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

20 Διδάσκοντές τους νὰ φυλάττουν ὅλα ὅσα σᾶς ἐπαράγγειλα· καὶ νὰ, ἐγὼ ὁποῦ εἶμαι

μὲ

μι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ὁμοῦ μετεσᾶς ὅλον τὸν καιρὸν, ἕως τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ·

2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω

Ἡ Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ·

2 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς προφήτας· νὰ, ἐγὼ ὁποῦ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ὀμπροστᾶσου, ὁ ὁποῖος θέλει ἑτοιμάσει τὴν στράτασου ὀμπροστᾶσου.

3 Ἡ φωνὴ ἐκείνου ὁποῦ βοᾶ εἰς τὴν ἔρημον· ἑτοιμάσετε τὴν στράταν τοῦ Κυρίου, ἰσιάσετε τοὺς δρόμους τοῦ.

4 Ἦτον ὁ Ἰωάννης ὁποῦ ἐβάπτιζεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἐκήρυττεν βάπτισμα μετανοίας εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐπάγαιναν εἰς αὐτὸν ὅλη ἡ χώρα τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζονταν ὅλοι εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἀπ' αὐτὸν, ἐξομολογούμενοι τοὺς ἁμαρτίαις τους.

6 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον ἐνδυμένος ἀπὸ τοὺς τρίχαις τῆς καμήλας, καὶ ζωνάρι δερματένιον εἰς τὴν μέσην τοῦ· καὶ ἔτρωγεν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

7 Καὶ ἐκήρυττε, λέγοντας· ἔρχεται ὁ δυνατώτερός μου ὀπίσω

σω με, ἧ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτῦ.

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννε εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένας τὰς οὐρανὰς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μὲ ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα, πειραζόμενος ὑπὸ τῦ Σατανᾶ. καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνεν αὐτῷ.

14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τῦ Θεῦ,

15 Καὶ λέγων· Ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῦ Θεῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

16 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν

σω με, τῦ ὑποδήσαι ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος, νὰ σκύψω νὰ λύσω τὸ λυρὶ τῶν ὑποδημάτων τε.

8 Ἐγὼ σᾶς ἐβάπτισα μὲ νερόν· ἀμὴ αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

9 Καὶ ἔγινεν εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν ὁ Ἰησῦς ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ τῆ Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ παρευθὺς ἀναβαίνοντας ἀπὸ τὸ νερόν, εἶδε τὲς οὐρανὲς ὁπῦ ἐχίζονταν, καὶ τὸ Πνεῦμα ὁπῦ ἐκατέβαινεν ὡσὰν περιστερὰ, ἀπάνωτα.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἀπὸ τὲς οὐρανὲς, (ὁπῦ ἔλεγε·) ἐσὺ εἶσαι ὁ υἱός μὲ ὁ ἀγαπημένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύομαι.

12 Καὶ παρευθὺς τὸ πνεῦμα τὸν βγάλνει εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὴν ἔρημον σαράντα ἡμέρες, & ἐπειράζετον ἀπὸ τὸν Σατανᾶ· & ἦτανε μὲ τὰ θηρία· & οἱ ἄγγελοι τὸν ὑπηρετῦσαν.

14 Καὶ ὕστερα ἀφ' ὅ ἐπαραδόθη ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν ὁ Ἰησῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέλιον τ' βασιλείας τῦ Θεῦ,

15 Καὶ ἔλεγε· ὁ καιρὸς ἐπληρώθη, καὶ ἡ βασιλεία τῦ Θεῦ ἐπλησίασεν· μετανοεῖτε, & πιστεύετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

16 Καὶ περπατῶντας εἰς τὴν

τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βαλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.)

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων.

18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

19 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα.

20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε,

24 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοί

τὴν θάλασσαν τὴν Γαλιλαίαν, εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν, ὅπου ἔριχναν τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν· (διότι ἦταν ψαράδες.)

17 Καὶ λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· ἐλᾶτε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σᾶς κάμει νὰ γένητε ψαράδες ἀνθρώπων.

18 Καὶ παρευθὺς ἀφίνοντες τὰ δίκτυά τους, τὸν ἀκολούθησαν.

19 Καὶ προχωρήσας ὀλίγον ἐμακρύτερα, εἶδε τὸν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἐτοῦτοι μέσα εἰς τὸ μονόξυλον, ὅπου ἐμπάλωναν τὰ δίκτυα.

20 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐκαμε· καὶ ἐτοῦτοι ἄφησαν τὸν πατέρα τους τὸν Ζεβεδαῖον μέσα εἰς τὸ μονόξυλον μαζὺ μὲ τοὺς ἐργάτας, καὶ ἐπῆγαν κατόπιν του.

21 Καὶ ἐμβήκαν μέσα εἰς τὴν Καπερναούμ· καὶ παρευθὺς τὴν σαββάτου ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐστοχάζοντο εἰς τὴν διδαχήν του· διατὶ τοὺς ἐδίδασκε ὡσὰν ἕνας ὁποῦ ἔχει ἐξουσίαν, καὶ ὄχι ὡσὰν οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος, ὁποῦ εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἐκραξε,

24 Λέγοντας· ἄφες, τί ἔχεις

καὶ

σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς, λέγοντας· Τί ἐστι τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα· καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

32 Ὀψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ

νὰ κάμῃς μετ' ἐμᾶς ὦ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς; ἰξεύρω σὲ ποῖος εἶσαι, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπρόσταξε μὲ ὀργὴν, καὶ εἶπε· ἀποστομώθητι, καὶ εὔγα ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον τὸν ἐσπάραξε, καὶ ἔκραξε μεγάλην φωνὴν, καὶ εὐγῆκεν ἀπ' ἐκεῖνον.

27 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι, εἰς τόσον ὁποῦ ἐζητοῦσαν ἀνάμεσάτους, καὶ ἔλεγαν· τί εἶναι ἐτοῦτο; τί εἶναι ἐτούτη ἡ καινούρια διδαχὴ, ὅτι μὲ ἐξουσίαν προστάσσει καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, καὶ τοῦ ὑπακούουσι;

28 Καὶ εὐθὺς εὐγῆκεν ἡ φήμητου εἰς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ παρευθὺς, ὁποῦ εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ἐπῆγαν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Σίμωνος καὶ τοῦ Ἀνδρέου, μαζὺ μὲ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην.

30 Καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκείτετον θερμασμένη· καὶ παρευθὺς τοῦ εἴπασι δι' αὐτήν.

31 Καὶ παγένωντας κοντᾶ, τὴν ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ τὴν ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς τὴν ἄφησεν ἡ θέρμη· καὶ τοὺς ὑπηρέτα.

32 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασε, καὶ

ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἐχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους.

33 Καὶ ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ἤδεισαν αὐτόν.

35 Καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν ἀναστὰς, ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κἀκεῖ προσηύχετο.

36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες ζητοῦσί σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀγωμὲν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα κἀκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα.

39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ· Ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς,

ὁ ἥλιος ἐβασίλευε, ἔφερόν τε ὅλους τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους.

33 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἦν μαζωμένη εἰς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς, ὁποὺ ἦταν ἀρρώστοι ἀπὸ διαφόραις ἀσθένειαις· καὶ πολλὰ δαιμόνια βγάλε, καὶ δὲν τὰ ἄφινε νὰ λαλοῦσιν, ὅτι τὸ ἐξεύρασι.

35 Καὶ τὸ πρωΐ πολλὰ τὴν αὐγὴν ἐσηκώθη, καὶ βγῆκεν ἔξω ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπῆγε εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ ἐκεῖ ἐπροσεύχετο.

36 Καὶ ἐπῆγε κατοπόδι του ὁ Σίμων καὶ ἐκεῖνοι ὁποὺ ἦτον μαζύτε.

37 Καὶ ὁποὺ τὸ ηὗραν, τοῦ λέγουσιν· ὅτι ὅλοι σὲ ζητοῦσιν.

38 Καὶ λέγει τοὺς· ἂς πάμε εἰς τὰς χώραις, ὁποὺ εἶναι ἐδῶ κοντὰ, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· ὅτι διὰ τοῦτο τὸ ἀφορμὴ ἐξέβηκα.

39 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς ταῖς συναγωγαῖσις, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ βγάλε τὰ δαιμόνια.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς αὐτὸν ἕνας λεπρὸς, καὶ τὸ παρακάλει καὶ γονατίζοντας, καὶ λέγει τοῦ· ὅτι, ἂν θέλῃς, ἠμπορεῖς νὰ μὲ καθαρίσῃς.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐσπλαγχνίσθη,

σθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθητι.

42 Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ, εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν·

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, ἃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

χνίσθη, καὶ ἅπλωσε τὸ χέρι τοῦ καὶ ἐπιάσετον, καὶ λέγει τοῦ· θέλω νὰ καθαρισθῇς.

42 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶπε, παρευθὺς εὐγῆκεν ἀπ' ἐκεῖνον ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ προστάζωντάς τον μὲ φοβερισμὸν, παρευθὺς τὸν εὔγαλε·

44 Καὶ λέγει τοῦ· φυλάξου νὰ μὴν εἰπῇς εἰς κανένα τίποτες· ἀλλὰ σύρε, εἰς τὸν ἱερέα δεῖξε τοῦ λόγου σου, καὶ πρόσφερε διὰ τὸν καθαρισμόν σου ἐκεῖνα, ὁποῦ ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν.

45 Καὶ ἐκεῖνος ὡσὰν εὐγῆκεν ἔξω, ἄρχισε νὰ κηρύττῃ πολλὰ, καὶ νὰ εὐφημίζῃ τὸ πρᾶγμα, τόσον ὁποῦ δὲν ἠμπόρει ὁ Ἰησοῦς νὰ ἔμβῃ φανερᾷ μέσα εἰς καμίαν πόλιν, ἀλλὰ ἦτον ἔξω εἰς ἐρήμους τόπους· καὶ ἤρχουνταν εἰς αὐτὸν ἀπὸ κάθε λογῆς τόπον.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν. καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.

2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν. καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

Καὶ πάλιν ὕστερον μὲ καμπόσαις ἡμέραις ἐμβῆκεν μέσα εἰς τὴν Καπερναούμ. καὶ ἀκούσθη, ὅτι εἶναι εἰς τὸ σπῆτι.

2 Καὶ παρευθὺς ἐμαζώχθηκαν πολλοὶ, ὁποῦ δὲν τοὺς ἐχωροῦσαν οὐδὲ οἱ τόποι ὁποῦ ἦταν ὀμπροστᾶ εἰς τὴν θύραν. καὶ τοὺς ἐδίδασκε τὸν λόγον.

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός;

8 Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειραι, καὶ ἆρόν σου τὸν κράββατον, καὶ περιπάτει;

10 Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ

3 Καὶ ἤλθασιν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔφεραν ἕνα παράλυτον, τὸν ὁποῖον ἐσήκωναν τέσσαρες.

4 Καὶ μὴν ἠμπορῶντες νὰ τὸν σημώσουν ἀπὸ τὸν λαὸν, ἐξεστέγασαν τὸ σκέπασμα τοῦ σπητίου ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον· καὶ ἀνοίξαντες ἐκρέμασαν τὸ κρεββάτι, ὁποῦ ἐκείτετον μέσα ὁ παράλυτος.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὡσὰν εἶδε τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει εἰς τὸν παράλυτον· τέκνον, σοῦ εἶναι συγχωρημένοις αἱ ἁμαρτίαις σου.

6 Καὶ ἦταν κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς, ἐκεῖ ὁποῦ ἐκάθουνταν, καὶ ἐδιαλογίζουνταν μέσα εἰς ταῖς καρδιαιστοῦς·

7 Τί βλασφημᾶ ἐτοῦτος τέτοιας λογῆς βλασφημίαις; ποῖος ἠμπορεῖ νὰ συγχωρέσῃ ἁμαρτίαις, παρὰ μόνος ὁ Θεός;

8 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντας διὰ τοῦ πνεύματός του, ὅτι ἔτζι διαλογίζουνται μέσα τους, λέγει τους· διὰ τί λογιάζετε τοῦτα μέσα εἰς ταῖς καρδίαις σας;

9 Τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἰπῶ εἰς τὸν παράλυτον, σοῦ εἶναι συγχωρημένοις ἡ ἁμαρτίαις σου· ἢ νὰ εἰπῶ· σήκω, καὶ ἔπαρε τὸ κρεββάτι σου, καὶ περιπάτει;

10 Καὶ διὰ νὰ γνωρίσετε, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν

ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέγει τῷ παραλυτικῷ)

11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν, λέγοντας· Ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

14 Καὶ παράγων εἶδε Λευὶν τὸν τοῦ Ἁλφαίου, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει

σίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· (λέγει εἰς τὸν παράλυτον)

11 Ἐσένα λέγω, σήκω, καὶ πάρε τὸ κρεββάτι σου καὶ σύρε εἰς τὸ σπίτι σου.

12 Καὶ παράυτος ἐσηκώθη, καὶ ἐσήκωσε τὸ κρεββάτι του, καὶ ἐβγῆκεν ἔξω ἀπ' ὅλους· ὅπου ὅλοι ἐστάθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, καὶ ἔλεγαν· Ὅλα ποτὲ δὲν εἴδαμεν τέτοιον πρᾶγμα.

13 Καὶ πάλιν ἐβγῆκεν ἔξω καὶ ἐπῆγε εἰς τὸ παραγιάλι· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετον εἰς αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐδίδασκε.

14 Καὶ περνῶντας ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Λευὶ τὸν τοῦ Ἁλφαίου, ὁπού ἐκάθετον εἰς τὸ τελώνι, καὶ λέγει τοῦ· ἀκολούθησε. καὶ ἐσηκώθη καὶ τοῦ ἀκολούθησε.

15 Καὶ ὅταν σκάφτεται εἰς τὸ τραπέζι εἰς τὸ σπίτι του, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἤρχονται καὶ σκάβονται μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ μὲ τοὺς μαθητάδες του· γιατὶ ἦσαν πολλοὶ, καὶ τοῦ ἀκολούθησαν.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι βλέποντές τον ὁπού ἐτρωγε μὲ τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλούς, ἔλεγαν εἰς τοὺς μαθητάδες του· Γιατὶ σηκώνεται νὰ τρώγει καὶ πίνει μὲ τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλούς;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκούοντάς το,

γεὶ αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι, νηστεύειν; ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν·

20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ, αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον.

23 Καὶ

τοὺς λέγει· οἱ γεροὶ δὲν χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἄῤῥωστοι. ἐγὼ δὲν ἦλθα νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ οἱ μαθητάδες τοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν Φαρισαίων ἐνήστευαν· καὶ ἔρχουνται καὶ λέγουν του· Διατί οἱ μαθητάδες τοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσι, καὶ οἱ μαθητάδες σου δὲν νηστεύουσι;

19 Καὶ λέγειτους ὁ Ἰησοῦς· μῆνα οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐτοὺς, ἠμποροῦν νὰ νηστεύσουν; ὅσον καιρὸν ἔχουσι μαζύτους τὸν νυμφίον, δὲν ἠμποροῦν νὰ νηστεύουν·

20 Ἀμὴ θέλουσιν ἔλθη ἡμέραις, ὅταν παρθῇ ἀπ' αὐτοὺς ὁ νυμφίος, καὶ τότε εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις θέλουσι νηστεύσει.

21 Καὶ οὐ δὲ κανένας μπαλωνει μπάλωμα ἀπὸ πανὶ καινούριον εἰς φόρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, τὸ καινούριον μπάλωμα χαλᾶ ἀπὸ τὸ παλαιὸν, καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.

22 Καὶ οὐ δὲ κανένας βάλλει νέον κρασὶ εἰς δερμάτια παλαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασὶ σπάζει τὰ δερμάτια, καὶ χύνεται καὶ τὸ κρασὶ, καὶ τὰ δερμάτια χαλοῦνται· ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλλῃ τινὰς νέον κρασὶ εἰς δερμάτια καινούρια.

23 Καὶ

23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε, τί ποιοῦσιν τοῖς σάββασιν, ὃ οὐκ ἔξεστιν;

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρείαν ἔσχε, καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι;

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, καὶ οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28 Ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

23 Καὶ ἔτυχεν αὐτὸν σάββατα νὰ ἐπερνᾶν μέσα ἀπὸ τὰ σπαρτὰ, καὶ ἄρχισαν οἱ μαθηταί του νὰ περιπατοῦντες εἰς τὸν δρόμον νὰ μαδοῦσι στάχυα.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ἔλεγαν· ἰδές, τί κάμνουσι τὰ σάββατα, ὁποῦ δὲν πρέπει;

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἔλεγε· ποτὲ σας δὲν ἐδιαβάσετε, τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅταν εἶχεν ἀνάγκην, καὶ ἐπείνασε καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ὁποῦ ἦταν μαζύ του;

26 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμία τῆς προθέσεως, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχεν ἄλλος ἐξουσίαν νὰ τὰ φάγῃ, παρὰ μοναχὰ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκείνους, ὁποῦ ἦταν μαζύτου;

27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγε· τὸ σάββατον ἔγινε διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28 Εἰς τόσον ὁποῦ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.

Κεφ. γ'. 3.

Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα.

2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν ἐμβῆκε εἰς τὸ συναγώγι, καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕνας ἄνθρωπος, ὁποῦ εἶχε τὸ χέρι του ξηρόν.

2 Καὶ ἐπαραφύλαγαν ἀπίσω του διὰ νὰ ἰδοῦσι τὸ σάββατον, νὰ τὸν κατηγορήσουν.

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν μέρος ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔγειρε εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, εὐθέως μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολύ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν· ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· στῆθι εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγουσι· ἔξεστι τοῖς σαββάτοις καλοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἔκτεινε· καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ παρευθὺς οἱ Φαρισαῖοι ὡσὰν ἐξελθόντες ἔξω, ἐσυμβουλεύθησαν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν κατ' αὐτοῦ, πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης· καὶ πολὺ πλῆθος ἀκολούθησεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν,

8 Καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἀπὸ τὸ πέραν μέρος τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, πλῆθος πολύ, ἀκούσαντες ὅσα ἔκαμνε, ἦλθον εἰς αὐτόν.

9 Καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, νὰ τοῦ καρτερῇ μονόξυλον διὰ τὸ πλῆθος, νὰ μὴν τὸν στενοχωρῶσι.

10 Διατὶ ἰάτρευσε πολλοὺς, εἰς τόσον ὁποῦ ἔπεφταν ἀπάνω του,

τȣ̃ ἅψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε, λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τȣ̃ Θεȣ̃.

12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται ȣ̓ς ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ' αὐτȣ̃, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτȣ̀ς κηρύσσειν,

15 Καὶ ἔχειν ἐξȣσίαν θεραπεύειν τὰς νόσȣς, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τȣ̃ Ζεβεδαίȣ, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τȣ̃ Ἰακώβȣ· (καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργὲς, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τȣ̃ Ἀλφαίȣ, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰȣ́δαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν· καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.

20 Καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος,

τȣ, νὰ τὸν πιάσȣν, ὅσοι εἶχαν βλαψήματα.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν τὸν ἔβλεπαν, ἔπεφταν ὀμπροστᾶτȣ, καὶ ἔκραζαν καὶ ἔλεγαν· ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τȣ̃ Θεȣ̃.

12 Καὶ ὁ Ἰησȣ̃ς τὰ ἐπρόπερνεν πολλᾶ, νὰ μὴν τὸν φανερώνȣσιν.

13 Καὶ ἀνεβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλεσεν ἐκείνȣς, ὁπȣ̃ ἤθελε· καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἔκαμε δώδεκα, νὰ εἶναι μετ' αὐτόν, καὶ διὰ νὰ τȣ̀ς στέλλῃ νὰ κηρύττȣσι,

15 Καὶ νὰ ἔχȣσιν ἐξȣσίαν νὰ ἰατρεύȣσι ταῖς ἀσθένειαις, καὶ νὰ εὐγάνȣν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἔβαλεν τȣ̃ Σίμωνος τὸ ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τȣ̃ Ζεβεδαίȣ, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τȣ̃ Ἰακώβȣ, (καὶ τȣ̀ς ὀνόμασε Βοανεργὲς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ υἱȣ̀ς βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τȣ̃ Ἀλφαίȣ, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰȣ́δαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκε· καὶ ἀπέκει ἦλθαν εἰς τὸ σπῆτι.

20 Καὶ πάλιν ἐμαζώχθηκεν πε-

ὄχλος, ὥστε μὴ δύασθαι αὐτὸς μήτε ἄρτον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ· Ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·

25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη·

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Οὐ δύναται δέ τις εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν·

πολὺς ὄχλος, τόσον ὥστε οὐδὲ ἠμποροῦσαν μήτε νὰ φάσι ψωμί.

21 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσαν οἱ δικοί του, ἐβγῆκαν ἔξω νὰ τὸν πιάσουν· διατὶ ἔλεγαν· πῶς ἐβγῆκεν ἀπὸ τὰ γνῶσί του.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, ὁπού ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔλεγαν· ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει· καὶ ὅτι μὲ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμόνων βγάνει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ φωνιαλώντας τους, τοὺς ἔλεγε μὲ παραβολαῖς· πῶς ἠμπορεῖ νὰ διώξῃ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν;

24 Καὶ ἐὰν μία βασιλεία μοιρασθῇ εἰς τὸ λόγιτης, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ βασιλεία ἐκείνη.

25 Καὶ ἐὰν ἕνα σπῆτι μοιρασθῇ εἰς τὸ λόγιτης, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ τὸ σπῆτι ἐκεῖνο.

26 Καὶ ἐὰν ὁ Σατανᾶς ἐσηκάθη ἐναντίον εἰς τὸ λόγιτης, καὶ ἐδιαμοιράσθη, δὲν δύνεται νὰ σταθῇ, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Κανένας δὲν δύνεται νὰ πάρῃ τὰ σφάλματα τοῦ ἀνδρειωμένου, ἐμβένοντας εἰς τὸ σπῆτι του, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτον τὸν ἀνδρειωμένον· καὶ τότε νὰ κερδέψῃ τὸ σπῆτι του.

28 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅλα τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων θέλουν τὰ συγχωρεθῇ, καὶ ἡ βλασφημίαις ὅσαις βλασφημήσουν.

29 Ὃς

29 Ἀ-

29 Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως.

30 Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔξω ἑστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, φωνοῦντες αὐτόν.

32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε.

33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐστί.

29 Ἀμὴ ὁποιος βλασφημήσει εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, δὲν τοῦ συγχωρᾶται εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ κατακρίνεται αἰωνίως.

30 Διατὶ ἔλεγαν· ὅτι ἔχει πνεῦμα ἀκάθαρτον.

31 Ἔρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοίτου, καὶ ἡ μητέρατου· καὶ στεκώμενοι ἔξω ἔστειλαν εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν ἐλαλοῦσαν.

32 Καὶ ὄχλος πολὺς ἐκάθουνταν τρυγύρωτου· καὶ λέγουν του· νὰ, ἡ μάνασου καὶ τὰ ἀδελφιάσου σὲ γυρεύουν ἔξω.

33 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει τους· τίς εἶναι ἡ μάναμου ἢ οἱ ἀδελφοίμου;

34 Καὶ βλέπωντας ἐκείνους, ὁποῦ ἐκάθουνταν τρυγύρωτου, λέγει· νὰ ἡ μάναμου καὶ τὰ ἀδελφιάμου.

35 Διατὶ ὁποιος κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐτοῦτος εἶναι ἀδελφός μου καὶ ἀδελφήμου καὶ μάναμου.

Κεφ. δ'. 4.

Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·

3 Ἀκούε-

Καὶ πάλιν ἄρχισε νὰ διδάσκῃ σημᾶ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμαζώχθηκεν πολὺς ὄχλος εἰς αὐτὸν, τόσον ὁποῦ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ μονόξυλον, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐστέκουνταν εἰς τὸ περιγιάλι εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε πολλὰ μὲ παραβολαῖς, καὶ ἐλεγεύτους εἰς τὴν διδαχήν του·

3 Ἀκού-

3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτό.

5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·

6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτὸ, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται·

12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκού-

3 Ἀκούετε· νὰ, ὁποῦ εὐγῆκεν ὁ σπορεὺς νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐνεῖ ὁποῦ ἔσπερνεν, ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν στράτα, καὶ ἦλθαν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ ἐκατάφαγαν.

5 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τόπον πετρώδη, ὁποῦ δὲν εἶχε πολλὴν γῆν· καὶ εὐθὺς ἐφύτρωσε μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ πολλὴν γῆν·

6 Καὶ ὡσὰν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθη, καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ ῥίζαν, ἐξεράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια· καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάθια, καὶ τὸ ἔπνιξαν, καὶ δὲν ἔκαμε καρπόν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἔκαμε καρπὸν καὶ ἀνέβη καὶ αὔξανε· καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα τριάντα, καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα ἑξῆντα, καὶ ἄλλο τὸ ἕνα ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν τοὺς· ὁποῖος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

10 Καὶ ὅταν ἀπέμεινε μοναχὸς, τὴν ἐρώτησαν τὴν παραβολὴν ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἦταν τρυγύρωτου, μαζὺ μὲ τοὺς δώδεκα μαθητάδες.

11 Καὶ τοὺς εἶπεν· ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀμὴ εἰς ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀπέξω, γίνονται ὅλα μὲ παραβολαῖς·

12 Ἵνα βλέποντες βλέπουσι, καὶ νὰ μὴν καταλαμβάνουσι

ἀκούσωσι, καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει.

15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ σατανᾶς, καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ ὅμοίως εἰσὶν οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἱ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν·

17 Καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἄλλοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·

19 Καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐὰν τὴν παραβολὴν δὲν ἐξεύρετε; καὶ πῶς θέλετε γνωρίσει ὅλαις τὰις παραβολαῖς;

14 Ἐκεῖνος ὁπὸ σπέρνει, σπέρνει τὸν λόγον.

15 Καὶ ἐτοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι, ὁπὸ εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν ὁδόν, εἰς τὸς ὁποίους ἀλλονοῦν σπέρνεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν τὸν ἀκούσουν, παρευθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ σηκώνει τὸν λόγον, ὁπὸ εἶναι ἐσπαρμένον μέσα εἰς ταῖς καρδίαις τους.

16 Ὁμοίως καὶ ἐτοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι, ὁπὸ σπέρνονται εἰς τὰ πετρώδη, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἀκούσουν τὸν λόγον, εὐθὺς μὲ χαρὰν τὸν παίρνουν.

17 Ἀμὴ δὲν ἔχουσι ῥίζαν εἰς ἑαυτοὺς λόγου τους, ἀλλὰ εἶναι πρόσκαιροι· καὶ ὑστέρα ὡσὰν γένῃ θλῖψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, παρευθὺς σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν, ὁπὸ σπέρνουν εἰς τὰ ἀκάνθια, ὁπὸ ἀκούουν τὸν λόγον·

19 Καὶ ἡ φροντίδες τοῦ κόσμου ἐτοῦτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ ἡ ἄλλαις ἐπιθυμίαις, ὁπὸ ἐμβαίνουσι μέσα τους, πνίγουσι τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἄκαρπος.

20 Καὶ ἔτοι εἰσὶν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούσαι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται· καὶ καρποφορεῦσιν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήπ ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ;

22 Οὐ γάρ ἐστί τι κρυπτὸν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

23 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούσιν.

25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς·

27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ, καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.

20 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν ὅπου ἐσπάρθησαν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, ὅπου ἀκούει τὸν λόγον, καὶ τὸν δέχονται· καὶ καρποφορεῖ, τὸ ἕνα τριάντα, καὶ τὸ ἄλλο ἑξήκοντα, καὶ τὸ ἄλλο ἑκατόν.

21 Καὶ τοὺς ἔλεγε· μήπου ὁ λύχνος ἔρχεται, νὰ βαλθῇ ὑπὸ κατω εἰς τὸ μόδιον εἰς τὸ κρεββάτι; καὶ ὄχι νὰ βαλθῇ ἀπάνω εἰς τὸν λυχνοστάτη;

22 Διατὶ δὲν εἶναι κανένα κρυφὸν, ὅπου νὰ μὴν φανερωθῇ· οὐδὲ ἦτον κανένα ἀπόκρυφον, ὅπου νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὸ φανερόν.

23 Ὅποιος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούσῃ, ἂς ἀκούσῃ.

24 Καὶ ἔλεγεν τους· ἔχετε τὸν νοῦν σας εἰς ἐκεῖνα ὅπου ἀκούετε. μὲ τὸ μέτρον ἐκεῖνο, ὅπου μετρᾶτε, θέλει σᾶς μετρηθῇ, καὶ θέλει βαλθῇ παραπάνω εἰς ἐσᾶς ὅπου ἀκούετε.

25 Ὅποιος ἔχει, θέλει τοῦ δοθῇ καὶ ἄλλο· καὶ ἐκεῖνος ὅπου δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὅπου ἔχει, θέλει πεζευθῇ ἀπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἔλεγε· τέτοιος λογῆς εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡσὰν ἕνας ἄνθρωπος, ὅπου νὰ βίξῃ τὸν σπόρον εἰς τὴν γῆν·

27 Καὶ νὰ κοιμᾶται, καὶ σηκώνεται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ, καὶ μακραίνῃ μὲ τρόπον ὅπου αὐτὸς δὲν ἐξεύρει.

28 Αὐ-

28 Δι-

28 Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ.

29 Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπὸς, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν.

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς. κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὀψίας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν

28 Διατὶ ἡ γῆ ἀπατήτης κάμνει τὸν καρπὸν, πρῶτα χορτάρι, καὶ ὕστερα ἀστάχυ, μετέπειτα γεμάτον σιτάρι τὸ ἀστάχυ.

29 Καὶ ὅταν ψωμώσῃ, παρευθὺς στέλλει τὸ δρεπάνι, διατὶ ἔφθασε τὸ θέρος.

30 Καὶ ἔλεγε· μὲ τίνα ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ μὲ ποῖαν παραβολὴν νὰ τὴν συγκρίνωμεν;

31 Ὡσὰν τὸ κοκκὶ τοῦ συναπίου, τὸ ὁποῖον, ὅταν σπαρθῇ εἰς τὴν γῆν, εἶναι μικρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν γῆν·

32 Καὶ ὡσὰν σπαρθῇ, ἀνεβαίνει, καὶ γίνεται μεγαλίτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λάχανα, καὶ κάμνει κλαδία μεγάλα, εἰς τόσον ὁποῦ ἠμποροῦν τὰ πουλία τοῦ οὐρανοῦ νὰ φωλεύουν εἰς τὸν ἴσκιόντου.

33 Καὶ μὲ τέτοιας λογῆς πολλαῖς παραβολαῖς τοὺς ἐλάλει τὸν λόγον, καθὼς ἐδύνουνταν νὰ ἀκούουν.

34 Καὶ χωρὶς παραβολὴν δὲν τοὺς ἐλάλει· καὶ καταμόνας τοὺς μαθητάδες του τοῦ τὰ ἐξεδιάλυνεν ὅλα.

35 Καὶ λέγει τοὺς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὡσὰν ἐβραδίασε· ἂς περάσωμεν πέρα.

36 Καὶ οἱ μαθητάδες ἄφησαν τὸ πλῆθος, καὶ τὸν ἐπῆραν

ὂν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη· καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι.

38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἀπολλύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε οὕτω; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

37 Καὶ ἐγένετο λαῖλαψ ἀνεμοστρόμβης μεγάλη· καὶ τὰ κύματα ἐπέπιπτον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἤδη γεμίζεσθαι.

38 Καὶ αὐτὸς ἦν ἐπὶ τῇ πρύμνῃ, καθεύδων ἐπὶ τῷ προσκεφαλαίῳ· καὶ διυπνίζουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε οὕτω; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ·

ΚΑὶ ἦλθαν ἐπέρασαν πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,

2 Εὐθὺς ὅπου ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ μονόξυλον, τὸν ἀπάντησεν ἕνας ἄνθρωπος ὅπου ἤρχετον ἀπὸ τὰ μνήματα, μὲ πνεῦμα ἀκάθαρτον·

3 Ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ οὐδὲ ἁλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι·

4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι, καὶ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυε δαμάσαι.

5 Καὶ διαπαντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων, καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις·

6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·

7 Καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς.

8 (Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου·)

9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων· Λεγεὼν ὄνομά μοι· ὅτι πολλοί ἐσμεν.

10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες·

3 Ὁ ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ κανεὶς οὐκ ἠμπόρει νὰ τὸν δέσῃ, οὐδὲ μὲ ἁλυσίδες·

4 Διατὶ πολλαῖς φοραῖς καὶ μὲ πέδαις καὶ μὲ ἁλυσίδες τὸν ἔδεσαν, καὶ αὐτὸς τὰς ἁλυσίδες ἔκοψε, καὶ τὰς πέδας ἐσύντριψεν· καὶ κανένας δὲν ἠμπόρει νὰ τὸν δαμάσῃ.

5 Καὶ πάντοτε νύκτα καὶ ἡμέρα ἐφώναζεν εἰς τὰ μνήματα καὶ εἰς τὸ ὄρη, καὶ κατάκοπτε τὸν λόγου με τὰς πέτρας.

6 Καὶ ὡσὰν εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρὰ, ἔδραμε, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε·

7 Καὶ κράξας μεγαλοφώνως, εἶπε· τί ἔχεις ἐσὺ νὰ κάμῃς μετ' ἐμένα Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν, μὴ μὲ βασανίσῃς.

8 (Διατὶ τοῦ ἔλεγε· ἐσὺ πνεῦμα ἀκάθαρτον, βγὰ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον·)

9 Καὶ τὸ ἐρώτησε· τί εἶναι τὸ ὄνομάσου; καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου· ὅτι ἐμεῖσθε πολλοί.

10 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλὰ, νὰ μὴν τοὺς στείλῃ ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν.

11 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὰ ὄρη μεγάλη ἀγέλη τῶν χοίρων, ὁποῦ ἔβοσκε.

12 Καὶ τὸν ἐπαρακάλεσαν ὅλοι οἱ δαίμονες, λέγοντες·

πέμ-

γοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς.

13 Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι) καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.

15 Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός. Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων.

17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ᾖ μετ' αὐτοῦ.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὕπα-

πέμψεμας εἰς τοὺς χοίρους, νὰ ἐμβοῦμεν εἰς αὐτούς. καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔδωσεν ἄδειαν.

13 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκαν τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἐμβῆκαν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη ἀπὸ τὸν ἐγκρεμνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ ἦταν ἕως δύο χιλιάδες) καὶ ἐπνίγουνταν εἰς τὴν θάλασσαν.

14 Καὶ ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἔβοσκαν τοὺς χοίρους, ἔφυγαν καὶ ἐπῆγαν, καὶ τὸ εἶπαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια.

15 Καὶ οἱ ἄνθρωποι, ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, εὐγῆκαν νὰ εἰδοῦσι τί εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινε. Καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ βλέπουσι τὸν δαιμονισμένον, ὁποῦ εἶχε τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐκάθετον ἐνδυμένος, καὶ σωφρονισμένος· καὶ ἐφοβήθηκαν.

16 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸ εἴδασι, τοὺς τὸ ἐδιηγήθηκαν, πῶς ἔγινεν εἰς τὸν δαιμονισμένον, καὶ διὰ τοὺς χοίρους.

17 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν παρακαλοῦσι, νὰ παγένῃ ἀπὸ τὰ σύνορά τους.

18 Καὶ ὡσὰν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ μονόξυλον, τὸν ἐπαρακάλει ἐκεῖνος, ὁποῦ ἦτον προτίτερα δαιμονισμένος, νὰ εἶναι μαζύτου.

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἀφῆκεν, ἀλλὰ τοῦ εἶπε· σύρε εἰς τὸ σπη-

παγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος ἐποίησε, καὶ ἠλέησέ σε.

20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.

22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ·

23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ· καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

25 (Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα,

26 Καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα·

27 Ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ

σπῆτίσου, καὶ εἰς τοὺς ἐδικούς σου, καὶ εἰπέτους ὅσα σοῦ ἔκαμεν ὁ κύριος, καὶ σὲ ἐλυπήθη.

20 Καὶ ἐδιέβη, καὶ ἄρχισε νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν Δεκάπολιν, ὅσα τοῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ὅλοι ἐθαύμαζαν.

21 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασεν ὁ Ἰησοῦς πέρα μὲ τὸ καράβι, ἐμαζώχθη πολὺς λαὸς εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἦτον εἰς τὸ παραθαλάσσιον.

22 Καὶ νὰ, καὶ ἔρχεται ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχισυναγώγους, τὸ ὄνομάτου Ἰάειρος· καὶ ὡσὰν τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριάτου·

23 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλᾶ, λέγοντας· ὅτι ἡ θηγατέραμου εἶναι εἰς τὰ λοίσθια· καὶ νὰ ἔλθῃς νὰ βάλλῃς τὰ χέριάσου ἀπάνωτης, διὰ νὰ ἰατρευθῇ· καὶ θέλει ζήσῃ.

24 Καὶ ἐπῆγε μαζύτου· καὶ τοῦ ἀκολούθαν πολὺς ὄχλος, καὶ τὸν ἐστεναχωροῦσαν.

25 (Καὶ κάποια γυναῖκα, ὁποῦ ἦτον αἱμοῤῥοοῦσα δώδεκα χρόνους,

26 Καὶ ἔπαθε πολλὰ ἀπὸ πολλοὺς ἰατροὺς, καὶ ἐξόδιασε τὰ ὑπάρχοντάτης ὅλα, καὶ δὲν ὠφελήθη τίποτες, ἀλλὰ περισσότερον ἐπήγενεν εἰς τὸ χειρότερον·

27 Ἔστοντας νὰ ἀκούσῃ διὰ τὸν

Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

28 Ἔλεγε γὰρ Ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι.

29 Καὶ αὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.

30 Καὶ αὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο;

32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.

33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.)

35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, αὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ, Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.

37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ' αὐτοῦ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὄντας, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον κείμενον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ· Ταλιθὰ κούμ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε.

42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλῃ.

43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ γενομένου σαββάτου, ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, λέγοντες· Πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ; καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι;

3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆτος καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων·

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν·

9 Ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.

11 Καὶ ὃς ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις καὶ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοῶσιν·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους, καὶ ἐθεράπευον.

14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ·) καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης εἶπεν· Ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἠγέρθη.

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησε.

18 Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρῳδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο·

20 Ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας,

22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τῆς Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, ἤρεσε τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις· εἶπε τὸ κοράσιον τῷ βασιλεῖ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι.

23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ πολλὰ ὅτι Ὃ ἐάν με αἰτήσῃς δώσω σοι, ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος.

25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ᾐτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῷς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

26 Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.

27 Καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα, ἐπέταξε ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ,

28 Καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν.

32 Καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας, καὶ ἐπέγνωσαν πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτούς.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.

35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν· Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἤδη ὥρα πολλή·

36 Ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους, καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν;

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες λέγουσιν· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἵνα ἀνακλιθῶσι πάντες συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσιν.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν.

43 Καὶ ἦραν κλάσματα δώδεκα κοφίνων πλήρη, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

47 Καὶ ὀψίας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς.

49 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν·

50 Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθὺς ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο καὶ ἐθαύμαζον.

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς Γεννησαρέτ, καὶ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν,

55 Περιέδραμον ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστίν.

56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥψαντο αὐτοῦ διεσώθησαν.

7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων·

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσὶ, τουτέστιν ἀνίπτοις, ἐσθίουσι τοὺς ἄρτους·

3 Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων·

4 Καὶ ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ ῥαντίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν.)

5 Καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ κοιναῖς χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται· Ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

7 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· Κορβᾶν, ὅ ἐστι δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς·

12 Οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ,

13 Ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ᾗ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκούσατέ μου πάντες καὶ σύνετε.

15 Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενα, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν παραβολήν.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι;

19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα;

20 Ἔλεγε δὲ ὅτι Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,

22 Κλοπαὶ, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη·

23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀλλ' εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ·

26 Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοινίκισσα τῷ γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ ἐστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ τοῖς κυναρίοις βαλεῖν.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· Ναὶ, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε, ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου.

30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ·

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθά, ὅ ἐστι διανοίχθητι.

35 Καὶ εὐθέως ἠνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι· ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ ἀλάλους λαλεῖν.

8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι·

3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκασι.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;

5 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

6 Καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας εἶπε καὶ ταῦτα παρατεθῆναι.

8 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας.

9 Ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

10 Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθε τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.

12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

13 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, πάλιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρῴδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ ἔχομεν.

17 Καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε, καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; οὐ μνημονεύετε,

19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσας σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Καὶ λέγουσιν· Ἑπτά.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς οὐ συνίετε;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅψηται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ τι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπατοῦντας.

25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ διέβλεψε· καὶ ἀπεκατεστάθη, καὶ ἐνέβλεπε τηλαυγῶς ἅπαντας.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ τῶν ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λέγοντες· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτούς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 Καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, καὶ λέγει· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολου

λέγε τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.

37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν πάντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ· Ταλιθὰ κοῦμι· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· Τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειρε.

42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλῃ.

43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Κεφ.

γων, λέγει εἰς τὸν ἀρχισυναγώγων· μὴ φοβοῦ σε, μόνον πίστευε.

37 Καὶ οὐκ ἀφῆσε κανένα νὰ ἀκολουθήσῃ, παρὰ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ βλέπει σύγχυσιν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ ἔκλαιαν καὶ ἐμοιρολογοῦσαν πολλά.

39 Καὶ ὡσὰν ἐμβῆκε μέσα, τοὺς εἶπε· τί συγχίζεσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδὶν δὲν ἀπέθανεν, ἀμὴ κοιμᾶται.

40 Καὶ τὸν ἐγέλασαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐβγάλεν ἔξω, καὶ παίρνει τὸν πατέρα τοῦ παιδιοῦ καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζύτου, καὶ ἐβγῆκε ἐκεῖ ὁποῦ ἐκείτετον τὸ κορύτζι.

41 Καὶ πιάνοντάς το ἀπὸ τὸ χέρι, τοῦ λέγει· ταλιθὰ κοῦμι· τὸ ὁποῖον γελᾶ νὰ εἰπῇ· κοράσιον (ἐσένα λέγω) σήκω ἀπάνω.

42 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ἀπάνω τὸ κορασιον, καὶ ἐπερπάτει· διατὶ ἦτον δώδεκα χρονῶν. καὶ ἐγίνεν ἔξεστηκοι ἀπὸ τὸ μεγάλον θαῦμα.

43 Καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε πολλὰ, κανεὶς νὰ μὴν τὸ ἐξεύρῃ· καὶ εἶπε, νὰ τοῦ δώσουν νὰ φάγῃ.

Κεφ.

Κεφ. ϛ'. 6.

Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν. καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;

3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀῤῥώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγε τὰς κώμας κύκλῳ, διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀπο-

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εὐγῆκε, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν πατρίδα του· καὶ οἱ μαθητάδεστου τὴν ἀκολουθοῦσαν.

2 Καὶ ὡσὰν ἦλθε τὸ σάββατον, ἄρχισε νὰ διδάσκῃ εἰς τὴν συναγωγήν. καὶ πολλοὶ ἀκούοντές τον ἐξεπλήττουνταν, καὶ ἔλεγαν· ἀπὸ ποῦ τοῦ ἦλθαν ἐτοῦτα ἐτουτουνοῦ; καὶ τί εἶναι ἐτούτη ἡ σοφία ὁποῦ τοῦ ἐδόθη, ὅτι καὶ τέτοιας λογῆς δυνάμεις γίνονται διὰ μέσου τῶν χειρῶντου;

3 Δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσῆ καὶ τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Σίμωνος; καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαῖστου ἐδῶ εἰς ἐμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζουνταν εἰς αὐτόν.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγεν· ὅτι δὲν εἶναι κανένας προφήτης ἄτιμος, παρὰ εἰς τὴν πατρίδατου, καὶ εἰς τοὺς ἐδικούς του, καὶ εἰς τὸ σπῆτίτου.

5 Καὶ δὲν ἠμπόρει ἐκεῖ νὰ κάμῃ καμίαν ἐνέργειαν, παρὰ εἰς ὀλίγους ἀῤῥώστους ἔβανε τὰ χέριά του ἀπάνωτους, καὶ τοὺς ἰάτρευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαντους. καὶ ἐγύριζε ταῖς τρυγύρω χώραις, διδάσκωντας.

7 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα, καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς στέλλῃ δύο δύο· καὶ

ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν·

9 Ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.

11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόῤῥοις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀῤῥώστους, καὶ ἐθεράπευον.

14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρ-

καὶ ἐδιδέντους ἐξουσίαν εἰς τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα.

8 Καὶ ἐπαράγγειλέντους, νὰ μὴ σηκώνουσι τίποτες εἰς τὴν στράταν, παρὰ μοναχᾶ ῥαβδὶ, μήτε δισάκκι, μὴ δὲ ψωμὶ, μὴ δὲ ἄσπρα εἰς τὰ ζωνάριάτους·

9 Ἀλλὰ ποδημένους ὑποδήματα· καὶ νὰ μὴν ἐνδύνονται δύο φορέματα.

10 Καὶ ἐλεγεύτους· εἰς ὅποιον σπῆτι καὶ ἂν ἐμβῆτε, ἐκεῖ μένετε ἕως ὁποῦ νὰ εὐγῆτε ἀπ' ἐκεῖ.

11 Καὶ ὅσοι δένσας δεχθοῦσι, μὴ δὲ σᾶς ἀκούσουν, εὐγένοντες ἀπ' ἐκεῖ, τινάξετε τὸν κονιορκτὸν, ὁποῦ εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὰ ποδάριάσας, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐλαφροτέρα κόλασις θέλει εἶσθαι τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὰ Σόδομα καὶ εἰς τὰ Γόμοῤῥα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

12 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκαν ἔξω, ἐκήρυτταν νὰ μετανοήσουσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ εὐγάνασι· καὶ πολλοὺς ἀῤῥώστους ἄλειφαν λάδι, καὶ τοὺς ἰάτρευαν.

14 Καὶ ἄκουσέντο ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, (διὰ τὶ ἐφανερώθη τὸ ὄνομάτου) καὶ ἔλεγεν· ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀνεστάθη ἀπὸ

ηγέρθη ὁ Δι᾽ αὐτὸ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἠλίας ἐστίν· Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Ὅτι προφήτης ἐστὶν, ἢ ὡς εἷς τῶν προφητῶν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης, εἶπεν· Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν, αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ νεκρῶν.

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης, ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

18 Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ· Ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο.

20 Ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας·

22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγα-

ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι ἔλεγαν· ὅτι Ἠλίας ἐστίν· καὶ ἄλλοι ἔλεγαν· ὅτι προφήτης ἐστὶν, ἢ ὡσεὶ εἷς ἀπὸ τῶν προφητῶν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης, εἶπεν· ὅτι τὸν Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, οὗτος ἐστὶν, αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

17 Διαὶ αὐτὸς ὁ Ἡρῴδης ἐξαποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν ἔδησε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του, ὁποῦ τὴν ἐπαντρεύθη.

18 Διαὶ ὁ Ἰωάννης ἔλεγε τοῦ Ἡρῴδη· δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Καὶ ἡ Ἡρωδιάδα τὸν ἐχθρεύετον, καὶ ἤθελε νὰ τὸν φονεύσῃ· ἀμὴ δὲν ἠμπόρει·

20 Διατὶ ὁ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, ἐξεύροντάς τον ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ τὸν εὐλαβεῖτο· καὶ ἀκούοντάς του, ἔκαμνε πολλὰ, καὶ τοῦ ἤκουε μετὰ χαρᾶς.

21 Καὶ ὅταν ἔγινε μία ἡμέρα ἐπιτηδεία, καὶ ὁ Ἡρῴδης εἰς τὰ γενέθλια ἔκαμε φιλίαν, καὶ ἐκάλεσε τοὺς αὐθεντάδες καὶ τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας·

22 Καὶ ἦλθε καὶ ἡ θυγατέρα τοῦ Ἡρω-

γατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρῴδῃ & τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι.

23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· Ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσωμαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ εἰσελθοῦσα σπουδαίως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ᾐτήσατο, λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεύς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

Ἡρωδιάδος, & ἐχόρευσε, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις· εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι.

23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· Ὅτι ἐάν τι καὶ ἂν μοῦ ζητήσῃς, καὶ σοῦ τὸ δώσω, ἕως τοῦ ἡμίσους τῆς βασιλείας μου.

24 Καὶ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσωμαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ εἰσελθοῦσα σπουδῇ μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ᾐτήσατο, λέγουσα· Θέλω ἵνα μοῦ δῷς ἐξαυτῆς τὴν ὥραν ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη πολλά· ἀλλὰ διὰ τοὺς ὅρκους ὅπου ἔκαμε, καὶ διὰ τοὺς καλεσμένους, ὅπου ἐκάθουνταν μαζύτου, δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀποδοκιμάσῃ.

27 Καὶ παρευθὺς ἔστειλε ὁ βασιλεὺς δήμιον, & ἐπρόσταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφαλή του.

28 Καὶ αὐτὸς ἐπῆγε, καὶ ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἔφερε τὴν κεφαλήν του μέσα εἰς τὸν φυλακήν· καὶ ἔφερε τὴν κεφαλήν του μέσα εἰς ἕνα πινάκι, καὶ ἔδωκεν τὸν & κορασιὸ· καὶ τὸ κορασιὸν τὴν ἔδωκεν & μάνα της.

29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν.

32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι· καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί· καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτοὺς, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.

35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· Ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἤδη ὥρα πολλή·

36 Ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς

29 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσαν οἱ μαθητάδεστου, ἦλθαν καὶ ἐσήκωσαν τὸ κορμίτου, καὶ τὸ ἔβαλλαν μέσα εἰς τὸ μνῆμα.

30 Καὶ ἐμαζώχθησαν οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπάν τοῦ ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔκαμαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

31 Καὶ λέγειτους· ἀμέτε ἐσεῖς ἀτοίσας χώριάσας εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαυθῆτε ὀλίγον· Διατὶ ἦταν πολλοὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπάγεναν καὶ ὁποῦ ἤρχουνταν· καὶ μηδὲ κἂν νὰ φάγωσιν ἀδειάζασι.

32 Καὶ ἐπῆγαν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον μὲ καράβι ξεχωριστᾶ.

33 Καὶ οἱ ὄχλοι τοὺς εἶδαν ὁποῦ ἐπάγεναν· καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν τὸν Χριστόν· καὶ ἔτρεξαν πεζοὶ ἀπὸ ὅλαις ταῖς πόλαις ἐκεῖ, καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐμαζώχθηκαν εἰς αὐτόν.

34 Καὶ εὐγένωντας ἔξω ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ τοὺς ἐσπλαγχνίσθη, ὅτι ἦταν ὡσὰν πρόβατα ὁποῦ δὲν ἔχουν ποιμένα· καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ πολλά.

35 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα, ἐπῆγαν κοντᾶ οἱ μαθητάδεστου, καὶ λέγουντου· ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα εἶναι πολλή·

36 Ἀπολυσέτους, νὰ πᾶσι τρυγύρου εἰς τὰ χωράφια καὶ εἰς

γρȣ̀ς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑ-
αυτοῖς ἄρτȣς· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ
ἔχȣσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φα-
γεῖν. Καὶ λέγȣσιν αὐτῷ· Ἀπελ-
θόντες ἀγοράσωμεν δεκοσίων
δηναρίων ἄρτȣς, καὶ δῶμεν αὐ-
τοῖς φαγεῖν;

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πό-
σȣς ἄρτȣς ἔχετε; ὑπάγετε
καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγȣ-
σι· Πέντε καὶ δύο ἰχθύας.

39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀ-
νακλῖναι πάντας συμπόσια συμ-
πόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ
πρασιαὶ, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ
πεντήκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τȣ̀ς πέντε
ἄρτȣς καὶ τȣ̀ς δύο ἰχθύας, ἀνα-
βλέψας εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν, εὐ-
λόγησε, καὶ κατέκλασε τȣ̀ς ἄρ-
τȣς, καὶ ἐδίδȣ τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτȣ̃, ἵνα παραθῶσιν αὐ-
τοῖς· καὶ τȣ̀ς δύο ἰχθύας ἐμέρι-
σε πᾶσι.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ
ἐχορτάσθησαν.

43 Καὶ ἦραν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνȣς πλήρεις, καὶ
ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες
τȣ̀ς ἄρτȣς, ὡσεὶ πεντακισχίλιοι
ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε
τȣ̀ς

εἰς ταῖς χώραις, νὰ ἀγοράσȣν
ψωμὶ διὰ λόγȣτȣς· διατὶ δὲν
ἔχȣν τί νὰ φάγωσι.

37 Καὶ ὁ Ἰησȣ̃ς ἀπεκρίθη,
καὶ λέγειτȣς· δότετȣς ἐσεῖς νὰ
φάγωσι. Καὶ λέγȣντȣ· νὰ πᾶμε
νὰ ἀγοράσωμεν δεκοσίων δη-
ναρίων ψωμὶ, νὰ τȣ̀ς δώσωμεν
νὰ φάγωσι.

38 Καὶ ὁ Ἰησȣ̃ς τȣ̀ς εἶπε·
πόσα ψωμία ἔχετε; σύρτε, εἰ-
δεῖτε. ἐπῆγαν καὶ εἶδαν, καὶ λέγȣν
τȣ· πέντε, καὶ δύο ψάρια.

39 Καὶ ἐπρόσταξεντȣς νὰ τȣ̀ς
βάλλȣν ὅλȣς νὰ καθίσȣν εἰς τὰ
χλωρὰ χορτάρια, τραπέζια
τραπέζια.

40 Καὶ ἐκάθισαν πρασί-
αις πρασίαις, ἀλλȣ̃ ἀπὸ ἑκατὸν,
ἀλλȣ̃ ἀπὸ πενηντα.

41 Καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψω-
μία καὶ τὰ δύο ψάρια, καὶ ἀτέ-
νισεν εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν, καὶ εὐλόγησε,
καὶ κατέκοψε τὰ ψωμία, καὶ
ἔδωκεντα εἰς τȣ̀ς μαθητάδεστȣ,
νὰ τȣ̀ς τὰ βάλλȣσιν ὀμπροστᾶ
τȣς· καὶ τὰ δύο ψάρια τὰ ἐμοί-
ρασεν εἰς ὅλȣς.

42 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι, καὶ ἐ-
χόρτασαν.

43 Καὶ ἐσήκωσαν κομμά-
τια δώδεκα κοφίνια γεμάτα· καὶ
ἀπὸ ψάρια.

44 Καὶ ἦταν ἐκεῖνοι ὁπȣ̃ ἔ-
φαγαν τὰ ψωμία, σχεδὸν πέν-
τε χιλιάδες ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθὺς ἀνάγκασε τȣ̀ς
μα-

τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδὰν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

47 Καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· (ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς) καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς.

49 Οἱ δὲ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν·

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον·

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.

53 Καὶ

μαθητάδεστου νὰ ἐμβοῦσιν εἰς τὸ καράβι, νὰ περάσουν πέρα εἰς τὴν Βηθσαϊδὰ, ἕως ὁποῦ νὰ ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἐκεῖνος ἀφίνωντάς τους, ἐπῆγεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ.

47 Καὶ ὡσὰν ἐβραδίασε, τὸ καράβι ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς ἦτον μοναχὸς εἰς τὴν γῆν.

48 Καὶ εἶδέ τους ὁποῦ ἐβασανίζουνταν νὰ λάμνουν· (Διατὶ ὁ ἄνεμος ἦτον ἐναντίος τους) καὶ τὴν τετάρτην βίγλαν τῆς νυκτὸς ἐπῆγεν εἰς ἐκείνους περιπατῶντας ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε νὰ τοὺς περάσῃ.

49 Καὶ ἐκεῖνοι, ὡσὰν τὸν εἶδαν ὁποῦ ἐπερπάτει ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐλογίαζαν πῶς νὰ εἶναι φάντασμα, καὶ ἐφώναζαν·

50 (Διατὶ ὅλοι τὸν εἶδαν, καὶ ἐσυγχίσθηκαν.) καὶ παρευθὺς τοὺς ἐσύντυχε, καὶ λέγει τους· ἔχετε θάρρος, ἐγὼ εἶμαι, μὴν φοβᾶσθε.

51 Καὶ ἀνέβη ἀπάνω εἰς τὸ καράβι· καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε· καὶ πολλᾶ περισσᾶ ἐτρόμαξαν μέσα τους, καὶ ἐθαύμαζαν·

52 Διατὶ δὲν ἐκατάλαβαν τὸ πρᾶγμα τῶν ψωμίων· ὅτι ἡ καρδία τους ἦτον τραχεῖα.

53 Καὶ

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γενησαρέτ· καὶ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπιγνόντες αὐτὸν,

55 Περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι.

56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

53 Καὶ ἐπέρασαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ· καὶ ἔρραξαν εἰς τὴν λιμένα.

54 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκαν αὐτοὶ ἀπὸ τὸ καράβι, εὐθὺς (ὁ λαὸς) τὴν ἐγνώρισε,

55 Καὶ ἔτρεξαν εἰς ὅλα τὰ περίχωρα ἐκεῖνα, καὶ ἄρχισαν νὰ φέρνουν ἀπάνω εἰς τὰ κρεββάτια ὅλους τοὺς ἀρρωστημένους, ὅπου ἄκουαν ὅτι ἐκεῖ εἶναι.

56 Καὶ ὅπου ἤθελε πάγῃ εἰς χωρία, ἢ εἰς πόλαις, ἢ εἰς χωράφια, εἰς τοὺς φόρους τοὺς ἔβαναν τοὺς ἀσθενημένους, καὶ τὴν ἐπαρακαλοῦσαν, κἂν τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του νὰ πιάσουν· καὶ ὅσοι ἤθελαν τὴν πιάσῃ, ἐγλίτωναν ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν·

Κεφ. ζ. 7.

Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καί τινες τῶν Γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων·

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ (τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις) ἐσθίοντας ἄρτους, ἐμέμψαντο.

3 (Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων.

Καὶ ἐμαζώχθηκαν εἰς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς, ὁποῦ ἦλθαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα·

2 Καὶ ὡσὰν εἶδαν κάποιους ἀπὸ τοὺς μαθητάδεστου, ὁποῦ ἔτρωγαν μὲ μολυσμένα χέρια, (τουτέστι μὲ ἄνιπτα) τοὺς ἔψεξαν.

3 (Διατὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, ἂν δὲν νιπτοῦσι καλᾶ ἕως τὴν ἀγκῶνα, δὲν τρώγουσι, βαστῶντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων.

4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν.)

5 Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν· ὡς γέγραπται· Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

7 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.

8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὁ κακολογῶν πατέρα

4 Καὶ ὅταν γυρίζουν ἀπὸ τὸν φόρον, δὲν τρώγουσιν, ἂν δὲν εἶναι τὰ χέριάτους πλυμένα καλᾶ· καὶ ἄλλα πολλὰ εἶναι ὁποῦ τὰ ἐπαράλαβαν νὰ τὰ κρατοῦσι· πλυσίματα ποτηρίων καὶ λαγηνίων καὶ χαλκωμάτων καὶ κρεββατιῶν.)

5 Μετὰ ταῦτα τὸν ἐρωτοῦσιν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθητάδες σου δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀμὴ τρώγουσι ψωμὶ ἄνιπτα τὰ χέριάτους;

6 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγειτους· καλᾶ ἐπροφήτευσεν ὁ Ἡσαΐας διατεσᾶς τοὺς ὑποκριτάς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ἐτοῦτος ὁ λαὸς μετὸ στόμα μὲ τιμᾷ, ἀμὴ ἡ καρδιάτου εἶναι μακρᾶ ἀπὸ μένα.

7 Εὔκαιρα μὲ τιμοῦσι, μὲ τὸ νὰ διδάσκουσι διδασκαλίαις, παραγγελίαις ἀνθρώπων.

8 Διατὶ ἀφίνοντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, βαστᾶτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, πλυσίματα λαγηνίων καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τέτοιας λογῆς πολλὰ κάμνετε.

9 Καὶ ἔλεγεν τοὺς· καλᾶ χαλνᾶτε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάξετε τὴν παράδοσιν τὴν ἐδικήνσας.

10 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε· τίμα τὸν πατέρασου καὶ τὴν μητέρασου· καὶ, ὁποῖος κακολογεῖ

ρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· Κορβᾶν (ὅ ἐστι, δῶρον) ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς.

12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

13 Ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν, ᾗ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκούετέ μου πάντες, καὶ συνίετε.

15 Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἴτις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον,

γεῖ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρατου, νὰ τὸν θανατώνουσι.

11 Καὶ ἐσεῖς λέγετε· ἂν εἰπῇ ἄνθρωπος εἰς τὸν πατέρατου, ἢ εἰς τὴν μάνατου· Κορβᾶν (τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, δῶρον) εἶναι ἐκεῖνο, ὁποῦ θέλεις ὠφεληθῆ ἀπὸ μένα.

12 Καὶ δὲν τὸν ἀφίνετε πλέον νὰ κάμῃ εἰς τὸν πατέρατου ἢ εἰς τὴν μητέρατου τίποτες.

13 Κάμνοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἄκυρον διὰ τὴν παράδοσιν τὴν ἐδικήνσας, ὁποῦ ἐπαραδώκετε· καὶ ἄλλα πολλὰ παρόμοια ὡσὰν αὐτὰ κάμνετε.

14 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ πλῆθος ὅλον, καὶ τοὺς ἔλεγεν· ἀκούετέ μου ὅλοι, καὶ καταλαμβάνετε.

15 Δὲν εἶναι κακένα πρᾶγμα, ὁποῦ νὰ ἐμβένῃ ἀπέξω μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸ ὁποῖον νὰ ἠμπορῇ νὰ τὸν μολύνῃ· ἀλλὰ ἐκεῖνα ὁποῦ συγνίνουσιν ἀπ' αὐτὸν, ἐκεῖνα εἶναι ὁποῦ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

16 Ὅποιος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

17 (Καὶ ὅταν ἐχώρισεν ἀπὸ τὸ πλῆθος) καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῆτι, τὸν ἐρωτοῦσαν οἱ ἀπόστολοι διὰ τὴν παραβολήν.

18 Καὶ λέγειτους· ἔτζι εἶσθε καὶ ἐσεῖς ἄγνωστοι; δὲν γροικᾶτε, ὅτι κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἐμβένει ἀπέξω μέσα εἰς τὸν ἄν-

πον, ȣ̓ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι;

19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτῷ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα.

20 Ἔλεγε δὲ, ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,

22 Κλοπαὶ, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,

26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνὶς, Συροφοίνισσα τῷ γένει) καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Ὁ

ἄνθρωπον, δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν μολύνῃ;

19 Διατὶ δὲν πάγει εἰς τὴν καρδίαν τοῦ, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα, καὶ καθαρίζει ὅλα τὰ φαγητά.

20 Καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἐκεῖνο ὁποῦ εὐγένει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον.

21 Διατὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων εὐγένουσι κακοὶ διαλογισμοὶ, μοιχείαις, πορνείαις, φόνοι,

22 Κλεψίαις, πλεονεξίαις, πονηρίαις, δόλος, ἐπιθυμία, φθόνος, βλασφημία, ὑπερηφάνεια, ἀγνωσία.

23 Ὅλα ἐτοῦτα τὰ κακὰ ἀπὸ μέσα εὐγένουσι, καὶ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος· καὶ ἐμβένοντας εἰς ἕνα σπῆτι, δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἰξεύρῃ κανείς· ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τοὺς λανθάσῃ.

25 Διατὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσε μία γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἡ θυγατέρα εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ ἐπρόσπεσεν εἰς τὰ ποδάριάτου,

26 (Καὶ ἡ γυναῖκα ἦτον Ἑλλήνισσα, τὸ γένος Συροφοίνισσα) καὶ τὸν ἐπαρακάλει, νὰ εὐγάλλῃ τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρατης.

27 Ἀμὴ

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ καλόν ἐστι λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου.

30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον· καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει

27 Ἀμὴν ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπεν· ἄφησε πρῶτον νὰ χορτάσουν τὰ παιδία· δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τινὰς τὸ ψωμὶ τῶν παιδίων, νὰ τὸ ῥίξῃ εἰς τὰ σκυλάκια.

28 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει· ναὶ, Κύριε· διατὶ καὶ τὰ σκυλάκια ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι τρώγουν ἀπὸ τὰς τελειμόψιχας τῶν παιδίων.

29 Καὶ λέγει της· διὰ ἐτοῦτο τὸ λόγον σύρε· βγῆκε τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρα σου.

30 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι της, εὗρε τὸ δαιμόνιον ὁπού βγῆκε, καὶ τὴν θυγατέρα της ὁπού ἦτον βαλμένη ἀπάνω εἰς τὸ κρεββάτι.

31 Καὶ πάλιν (ὁ Ἰησοῦς) βγῆκεν ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνάμεσα εἰς τὰ σύνορα τῆς Δεκαπόλεως.

32 Καὶ τοῦ ἔφεραν ἕνα κωφόν, ὁπού μόλις ἐσωστύχενε· καὶ ἐπαρακάλεσάν τον, νὰ βάλῃ τὸ χέρι του ἀπάνω του.

33 Καὶ ξεχωρίζοντάς τον ἀπὸ τὸ πλῆθος μὲ μόνους, ἔβαλε τὰ δάκτυλά του εἰς τὰ αὐτία του· καὶ ἔπτυσε καὶ ἐπίασε τὴν γλῶσσάν του.

34 Καὶ ἀπένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀνεστέναξε, καὶ λέγει

γει αὐτῷ· Ἐφφαθά, ὅ ἐστι, διανοίχθητι.

35 Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

τοῦ· ἐφφαθά, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, ἄνοιξε.

35 Καὶ παραυθὺς ἄνοιξεν ἡ ἀκοήτου· καὶ ἐλύθη τὸ δέσιμον τῆς γλώσσης του, καὶ ἐσύντυχεν ὀρθᾶ.

36 Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τοὺς ἐπαράγγειλε, νὰ μὴν εἰποῦσι κανενὸς τίποτες· καὶ ὅσον ἐκεῖνος τοὺς ἐπαράγγειλε, τόσον ἐκεῖνος περισσότερον ἐκήρυτταν.

37 Καὶ πολλᾶ περισσότερον ἐξεπλήττουνταν, καὶ ἔλεγαν· καλᾶ τὰ ἔκαμεν ὅλα· καὶ τοὺς κουφοὺς κάμνει νὰ ἀκούουν, καὶ τοὺς βουβοὺς νὰ συντυχένουν.

Κεφ. η'. 8.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι.

3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκουσι.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τούτους δυνήσεταί τις ὧδε χορτά-

Ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἔστοντας νὰ ἦταν πολλᾶ πολὺ πλῆθος, καὶ νὰ μὴν ἔχουσι τί νὰ φᾶσιν, ἐπροσκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάδεστου, καὶ λέγειτους·

2 Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον· ὅτι σχεδὸν εἶναι τρεῖς ἡμέραις ὁποῦ μὲ καρτεροῦσι, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φᾶσι.

3 Καὶ ἂν τοὺς ἀφήσω νηστικοὺς νὰ πᾶσιν εἰς τὸ σπῆτίτους, θέλουσιν ἀποκάμει εἰς τὴν στράταν· διατὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἤλθασιν ἀπὸ μακρᾶ.

4 Καὶ ἀπεκριθηκάντου οἱ μαθητάδεστου, καὶ λέγουντου· καὶ ἀπὸ ποῦ ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τοὺς χορ-

τάσι ἄρτων ἐν ἐρημίᾳ;

5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά.

8 Ἔφαγον δὲ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

10 Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.

12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

χορτάσῃ ἐνταῦθα ψωμοὺς ὧδε εἰς τὴν ἐρημίαν;

5 Καὶ ἐρώτα αὐτούς· πόσους ψωμοὺς ἔχετε; καὶ λέγουσι· ἑπτά.

6 Καὶ διατάσσει τῷ λαῷ νὰ καθίσουν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἔπαρε τοὺς ἑπτὰ ψωμοὺς, εὐχαριστήσας καὶ ἔκοψέν τους, καὶ τοὺς ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητάδες του, νὰ τοὺς βάλουν ὁμπρός· καὶ ἐβάλανταν ὁμπρὸς εἰς τὸν ὄχλον.

7 Καὶ εἶχαν καὶ ψαράκια ὀλίγα· καὶ εὐλόγησε, καὶ εἶπε νὰ τὰ βάλουν καὶ αὐτὰ ὁμπρός.

8 Καὶ ἔφαγαν, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια ὁποῦ ἐπερίσσευσαν, ἑπτὰ σεμπίλια.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔφαγαν, ἦταν ἕως τετρακισχίλιοι· καὶ ὕστερα τοὺς ἀπόλυσε.

10 Καὶ παρευθὺς ἐμβῆκεν εἰς τὸ καράβι μὲ τοὺς μαθητάδες του, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ βγῆκαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν βάλουσι, ζητοῦντες ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν, δοκιμάζοντές τον.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀναστενάξας εἰς τὸ πνεῦμά του, λέγει· Διατὶ ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ σημεῖον; βεβαιωτικῶς σᾶς λέγω, πῶς δὲν θέλει δοθῇ εἰς τὴν γενεὰν ἐκείνην σημάδι.

13 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.

17 Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς οὐ συνίετε;

22 Καὶ

13 Καὶ ἀφησέντους, καὶ ἐσέβη πάλιν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐπέρασε πέρα.

14 Καὶ ἀλησμόνησαν νὰ πάρουν ψωμία οἱ μαθητάδες, καὶ δὲν εἶχαν μαζύτους παρὰ ἕνα ψωμὶ εἰς τὸ καράβι.

15 Καὶ τοὺς ἐπαράγγελνε, λέγωντας· βλέπετε, ἔχετε τὴν νοῦνσας ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων, καὶ ἀπὸ τὴν ζύμην τοῦ Ἡρώδου.

16 Καὶ ἐδιαλογίζουνταν ἀνάμεσάτους, λέγοντες· ὅτι ψωμία δὲν ἔχομεν.

17 Καὶ γνωρίζωντάστο ὁ Ἰησοῦς, τοὺς λέγει· τί διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ψωμία; ἀκόμι δὲν γροικᾶτε, οὐ δὲ καταλαμβάνετε; ἀκόμι ἀναίσθητον ἔχετε τὴν καρδίανσας;

18 Μάτια ἔχετε, καὶ δὲν βλέπετε; καὶ αὐτία ἔχετε, καὶ δὲν ἀκούετε; καὶ δὲν ἐνθυμᾶσθε;

19 Ὅταν ἔκοψα τὰ πέντε ψωμία εἰς πέντε χιλιάδες ἀνθρώπους, πόσα κοφίνια γεμάτα κομμάτια ἐσηκώσετε; καὶ λέγουν τοῦ· δώδεκα.

20 Καὶ ὅταν ἔκοψα τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εἰς τοὺς τέσσαρες χιλιάδες, πόσα σεμπίλια γεμάτα κομμάτια ἐσηκώσετε; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἑπτά.

21 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἔλεγε· πῶς δὲν τὸ βάνετε εἰς τὴν νοῦνσας;

22 Καὶ

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅψηται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπατοῦντας.

25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀπεκατεστάθη καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ἕνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς

22 Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν τυφλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν, ἵνα αὐτοῦ ἅψηται.

23 Καὶ πιάσας τὸν χεῖρα τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν ἔξω τῆς κώμης· καὶ ἐπτυσεν εἰς τὰ ὄμματα, καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα, εἴ τι βλέπει τινά.

24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε· βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα περιπατοῦντας.

25 Καὶ πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐκαμψεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατεστάθη καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας.

26 Καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ εἶπε· μὴ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τοῦ Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν· (πρὸς λέγοντες) Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν· καὶ ἄλλοι, ἕνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς

Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 Καὶ παῤῥησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν.

ἀμὴ ἐσεῖς τίνα μὲ λέγετε νὰ εἶμαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει τοῦ· ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπροπῆρε μὲ φοβερισμὸν, νὰ μὴν εἰποῦσι κανενὸς τίποτες δι' αὐτόν.

31 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ, πῶς κάμνει χρεία ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ κατακριθῇ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ ἀναστα θῇ.

32 Καὶ ἐδίδασκε παῤῥησία τὸν λόγον· καὶ πιάνοντάς τον ὁ Πέτρος ἄρχισε νὰ τὸν ἐπιτιμᾶ.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζοντας, καὶ βλέποντας τοὺς μαθητάδες του, ὠνείδισε τὸν Πέτρον, καὶ λέγει του· σύρε ὀπίσω μου Σατανᾶ· ὅτι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν πλῆθος μὲ τοὺς μαθητάδες του, καὶ λέγει τους· ὁποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθᾶ, ἂς ἀρνηθῇ τοῦ λόγου του, καὶ ἂς πάρῃ τὸν σταυρόν του, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθήσῃ.

35 Διατὶ ὁποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὁποιος χάσει τὴν ζωήν του διὰ λόγου μου καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἐτοῦτος θέλει τὴν φυλάξει.

36 Τί γὰρ ὠφελήσῃ ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

37 Ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

36 Διατὶ τί θέλει ὠφεληθῇ ἄνθρωπος, ἂν κερδέσῃ ὅλον τὸ κόσμον, καὶ νὰ χάσῃ τὴν ψυχήν του;

37 Ἢ τί νὰ δώσῃ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ψυχήν του;

38 Διατὶ ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμένα καὶ εἰς τοὺς λόγους μου εἰς τοῦτο τὸ μοιχαλίδα καὶ ἁμαρτωλὸν, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῆ νὰ τὸν ὁμολογήσῃ, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρός του μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν.

3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὡς χιών, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι.

4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλίας σὺν

ΚΑὶ ἔλεγεν τούτους· βεβαίως σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ὁποὺ στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσι γευθῆ θάνατον, ἕως ὅτου νὰ εἰδοῦσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πῶς ἦλθε μὲ δύναμιν.

2 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ἓξ ἡμέρας ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀνέβασεν εἰς ἕνα ὄρος ὑψηλὸν ξεχωριστὰ μοναχούς· καὶ ἐμεταμορφώθη ὁμπροστά τους.

3 Καὶ τὰ φορέματά του ἔγιναν λαμπρὰ, καὶ ἄσπρα καθὼς τὸ χιόνι, ὁποὺ βαφεὺς δὲν ἠμπορεῖ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν νὰ τὰ λευκάνῃ.

4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ

σὺν Μωσεῖ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ῥαββεί, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ Ἠλίᾳ μίαν.

6 Οὐ γὰρ ἤδει τί λαλήσῃ· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι.

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι, οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτούς, συζητοῦντες τί ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Τί λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ;

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἠλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶδε πολὺν ὄχλον περὶ αὐτοὺς, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς αὐτούς.

15 Καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον·

18 Καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου, ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός με.

20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, εὐθὺς τὸ πνεῦμα συνεσπάραξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο αὐτῷ γέγονε; Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν.

22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε, καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

24 Καὶ εὐθὺς κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανε.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν ἐπηρώτων αὐτόν· Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ.

31 Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναούμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς· Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων διάκονος.

36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς·

37 Ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με.

40 Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

41 Καὶ ὃς ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,

44 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,

46 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοί ἐστιν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός,

48 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται.

50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; Ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

πρῶτον ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἠλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς.

15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον·

18 Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός με.

20 Καὶ

πρῶτον, νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅλα (τὰ πράγματα·) καὶ καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἔτζι πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονεθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγωσας, ὅτι καὶ ὁ Ἠλίας ἦλθε καὶ ἔκαμάντου ὅσα ἤθελαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον δι' αὐτόν.

14 Καὶ παγνύωντας εἰς τοὺς μαθητάδες του, εἶδεν ὄχλον πολὺν τριγύρωτους, καὶ τοὺς γραμματεῖς ὁποῦ τοὺς ἐπροβάλλασι ζητήματα.

15 Καὶ παρευθὺς ὡσὰν τὸν εἶδαν ὅλος ὁ ὄχλος, ἐξηπάσθη, καὶ ἔτρεχαν καὶ τὸν ἐχαιρετοῦσαν.

16 Καὶ ἐρώτησε τοὺς γραμματεῖς· τί τοὺς προβάλλετε;

17 Καὶ ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τὸ πλῆθος, καὶ εἶπε· διδάσκαλε, ἤφερα τὸν υἱόν μου εἰς ἐσένα, ὁ ὁποῖος ἔχει πνεῦμα ἄλαλον·

18 Καὶ ὅπου τὸν φθάσει, τὸν κάμνει καὶ ξεσχίζεται· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τὰ δόντια του, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα εἰς τοὺς μαθητάδες σου, νὰ τὸν εὐγάλουν, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει τους· ὦ γενεὰ ἄπιστε, ἕως πότε θέλω εἶσθε μετ' ἐσᾶς; ἕως πότε νὰ σᾶς ὑπομένω; φέρετέτον εἰς ἐμένα.

20 Καὶ

20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτὸν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν.

22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν. ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· Ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κράξαν, καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε πολλοὺς λέγειν, ὅτι ἀπέθανεν.

27 Ὁ

20 Καὶ ἔφερον τὸν εἰς τὸ (Χελσὸν)· καὶ ὡσεὶ τὸ εἶδε (τὸ παιδίον), παρεδύθυς τὸ δαιμόνιον τὸ ἐσπάραξε· καὶ ἔπεσε κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ (ὁ Χελσὸς) ἐρώτησε τὸ πατέρα τοῦ· πόσος καιρὸς εἶναι ὅπου τὸ ἔπαθε; καὶ λέγει τε· ἀπὸ μικροῦ παιδίον.

22 Καὶ πολλαῖς φορεῖς τὸ ἐρρίξεν εἰς τὴν φωτιὰ καὶ εἰς τὸ νερό, διὰ νὰ τὸ χαλάσῃ. ἀλλὰ ἂν δύνεσαι τίποτες, βοήθησέ μας, σπλαγχνιζόμδός μας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ λέγει· ἂν δύνεσαι νὰ πιστεύῃς, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς ἐκεῖνον ὁπου πιστεύει.

24 Καὶ παρεδύθυς κράζοντας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μὲ δάκρυα ἔλεγε· πιστεύω, Κύριε, βοήθησέμε εἰς τὴν ἀπιστίαν.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν εἶδεν ὅτι συντρέχει ὁ λαὸς, μὲ ὀργὴν καὶ φοβερισμὸν ἐπρόσταξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, λέγοντάς του· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγὼσε προστάζω· βγὰ ἀπ' αὐτὸν, καὶ πλέον μὴν ἐμβῇς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ (τὸ δαιμόνιον) ἔκραξε, καὶ πολλὰ τὸ ἐσπάραξε, καὶ βγῆκε· καὶ (ὁ ἄνθρωπος) ἔμεινεν ὡσὰν νεκρὸς, ὅπου πολλοὶ ἔλεγαν, ὅτι ἀπέθανε.

27 Ἀμὴ

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτοῦ τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ.

31 Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναούμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς· Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς

27 Ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ ἐσηκώθην.

28 Καὶ ὡσὰν ἐμβῆκεν (ὁ Ἰησοῦς) μέσα εἰς τὸ σπῆτι, τὸ ἐρωτοῦσαν οἱ μαθηταῖδες τε κ' μόνας· Διατὶ ἐμεῖς δὲν ἐδωνηθήκαμεν νὰ σύρωμεν αὐτὸ (τὸ δαιμόνιον);

29 Καὶ λέγει τους· ἐτοῦτο τὸ γένος μὲ ἄλλον τρόπον δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὔγῃ, παρὰ μὲ προσευχὴν καὶ μὲ νησεία.

30 Καὶ ὡσὰν σύρηκαν ἀπὸ κεῖ, ἐπερνοῦσαν ἀπὸ τὴν μέσην τὴν Γαλιλαίαν· καὶ δὲν ἤθελε, νὰ τὸ γνωρίσῃ τινάς.

31 Διατὶ ἐδίδασκε τοὺς μαθηταῖδες τε, καὶ τοὺς ἔλεγε· Ὅτι ὁ γὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χέρια ἀνθρώπων, καὶ θέλουσι τὸ θανατώσῃ· καὶ ὡσὰν θανατωθῇ, τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῆ.

32 Καὶ κεῖνοι δὲν ἐννόειαν τὸ λόγον, καὶ ἐφοβοῦντον νὰ τὸ ἐρωτήσουν.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Καπερναούμ· καὶ ὡσὰν ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆτι, τοὺς ἐρώτησε· τί ἐδιαλέγεσθαν εἰς τὸν δρόμον ἀναμεσάτους;

34 Καὶ κεῖνοι ἐσιώπησαν· διατὶ ἐδιαλέχθησαν εἰς τὸν δρόμον ἀναμεσάτους, ποῖος ἔναι μεγαλίτερος.

35 Καὶ ὡσὰν κάθισεν, κάλε-

τὰς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰπὲ θέλει ὁ ἐξέτασις εἶναι, ἔσεσθε πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων διάκονος.

36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ συναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς·

37 Ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με.

40 Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα

συκάλεσε τὰς δώδεκα, καὶ λέγει τους· ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, θέλει εἶσθε ὑστερώτερος ἀπὸ ὅλους, καὶ ὅλων ὑπηρέτης.

36 Καὶ πιάνοντας ἕνα παιδίον, τὸ ἔστησεν εἰς τὸ μέσον τους· καὶ ἀγκαλιάζοντάς το, τοὺς λέγει·

37 Ὅποιος δεχθῇ ἕνα μικρὸν παιδίον ὡσὰν αὐτὸ διὰ τὸ ὄνομάμου, ἐμένα δέχεται· καὶ ὅποιος δεχθῇ ἐμένα, δὲν δέχεται ἐμένα, ἀλλὰ ἐκεῖνον, ὁπού μὲ ἐστάλεν.

38 Καὶ ὁ Ἰωάννης τοῦ ἀπεκρίθη, λέγοντας· διδάσκαλε, εἴδαμεν κάποιον ὁπού εἰς τὸ ὄνομάσου εὐχάνε δαιμόνια, ὁποίος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ ἐμποδίσαμεν τον, ὅτι δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· μὴν τὸ ἐμποδίζετε· διατὶ δὲν εἶναι κανένας ὁπού νὰ κάμῃ πρώτους δυνάμειν εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ νὰ βλασφήμῃ σύφως νὰ μὲ κακολογήσῃ.

40 Διατὶ ὁποιος σᾶς, ὁπού δὲν εἶναι ἐναντίος μας, εἶναι διὰ μᾶς.

41 Καὶ ὁποιος σᾶς ποτίσῃ ἕνα ποτήρι νερὸ διὰ ὄνομάμου, ὅτι εἴσθε τοῦ Χριστοῦ, βεβαία σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσῃ τὸν μισθόν του.

42 Καὶ ὁποιος σκανδαλί-

σῃ

ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοί ἐστι κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα, ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν ἐστί σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοί ἐστι μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·

48 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται· καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται.

50 Κα-

σῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους, ὅπου πιστεύων εἰς ἐμέ, καλλίτερόν ἐστιν, νὰ βληθῇ μία μυλόπετρα εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σε σκανδαλίζῃ τὸ χέρι σου, κόψετο· καλλίτερόν σε εἶναι μὲ ἕνα χέρι νὰ πᾷς εἰς τὴν ζωήν, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο χέρια, καὶ νὰ πᾷς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἔχει τέλος, καὶ ἡ φωτία δὲν σβέννει.

45 Καὶ ἐὰν σε σκανδαλίζῃ τὸ ποδάρι σου, κόψετο· καλλίτερόν σε εἶναι νὰ πᾷς εἰς τὴν ζωὴν κουτσός, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ποδάρια, καὶ νὰ πᾷς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελειώνει, καὶ ἡ φωτία δὲν σβέννει.

47 Καὶ ἐὰν σε σκανδαλίζῃ τὸ μάτι σου, εὔγαλέτο· καλλίτερόν σε εἶναι μὲ ἕνα μάτι νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο μάτια, καὶ νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·

48 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτία δὲν σβέννει.

49 Διατὶ καθ' ἕνας μὲ φωτίαν θέλει ἁλατισθῆ· καὶ κάθε θυσία μὲ τὸ ἅλας θέλει ἁλατισθῆ.

50 Κα-

50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

50 Καλὸν εἶναι τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτυθήσεται; ἔχετε ἐν ὑμῖν ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε μετ' ἀλλήλων.

Κεφ. ι'. 10.

Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτόν· εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι; πειράζοντες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην·

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός.

7 Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα

Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, διὰ μέσου τοῦ χώρας ὁπού εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάλιν οἱ ὄχλοι ἐπῆγαν μαζύ εἰς αὐτόν· καθὼς εἶχε συνήθειαν, πάλιν τοὺς ἐδίδασκε.

2 Καὶ ἔχοντας νὰ ἔλθουν εἰς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, τὸν ἐρωτοῦσαν· ἂν ἔχῃ ἐξουσίαν ἄνδρας νὰ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά του; δοκιμάζοντες τον.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπέν τους· Τί σᾶς ἐπαράγγειλεν ὁ Μωϋσῆς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ γράψῃ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν ἀφίνῃ.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπεν· Διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας σᾶς ἔγραψε τὴν ἐντολὴν αὐτήν·

6 Ἀπὸ δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ τοὺς ἔκαμε ὁ Θεός.

7 Καὶ εἶπε· Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῆ μὲ τὴν γυναῖκα του.

8 Καὶ θέλουν εἶσθαι οἱ δύο εἰς

κα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σάρξ.

9 Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ηὐλόγει αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα

εἰς μίαν σάρκα· εἰς τόσον ὁπῶ δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σάρκα.

9 Ἐκεῖνο λοιπὸν ὁπῶ ὁ Θεὸς ἔσμιξεν, ἄνθρωπος ἂς μὴν τὸ χωρίζῃ.

10 Καὶ εἰς τὸ σπῆτι πάλιν οἱ μαθητάδες τοῦ τὸν ἐρώτησαν διὰ τοῦτο.

11 Καὶ λέγειτους· κάθε ἄνθρωπος ὁπῶ νὰ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκάτου, καὶ νὰ ὑπανδρευθῇ ἄλλην, γίνεται μοιχὸς εἰς αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν ἡ γυναῖκα ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρατης, καὶ ὑπανδρευθῇ μὲ ἄλλον, εἶναι μοιχή.

13 Καὶ ἐφεράντου παιδία, διὰ νὰ τὰ πιάσῃ· ὁ οἱ μαθητάδες ὀνείδιζαν ἐκείνους ὁπῶ τὰ ἔφερναν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸ εἶδεν, ἀδημόνησε, καὶ λέγειτους· ἀφῆτε τὰ παιδία νὰ ἔρχουνται εἰς ἐμένα, καὶ μὴν τὰ ἐμποδίζετε· διατὶ τοῦ τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὁποιος δὲν θέλει δεχθῆ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡσὰν παιδίον, δὲν θέλει ἔμβει εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἀγκαλιάζωντάστα, ἔβαλλε τὰ χέριάτου ἀπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ τὰ εὐλόγησε.

17 Καὶ εὐγένωντας αὐτὸς εἰς τὴν στράτα, ἔτρεξεν ἕνας, καὶ γονατίζωντας, τὸν ἐρώτα· διδάσκα-

ρεώπω αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Μὴ ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἓν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν.

22 Ὁ δὲ, συνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται;

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει

διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· Τί με λέγεις ἀγαθόν; κανένας ἄγαθος, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός.

19 Τὰς παραγγελίας τὰς ἐξεύρεις· μὴν μοιχεύσῃς· μὴν φονεύσῃς· μὴν κλέψῃς· μὴν ψευδομαρτυρήσῃς· μὴν κάμῃς ζημίαν τινός· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

20 Ἐκεῖνος ἀποκρίθη, καὶ τοῦ εἶπε· διδάσκαλε, ἐτοῦτα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπωντάς τον, τὸν ἀγάπησε, καὶ εἶπέν του· ἕνα ἀκόμη σοῦ λείπει· σύρε, καὶ ὅσα ἔχεις πούλησέτα, καὶ δὸς τα εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολούθαμέ, σηκώνωντας τὸν σταυρόν.

22 Καὶ ἐκεῖνος ἐσυντάς νὰ πικραθῇ εἰς τὸν λόγον ἐκεῖνον, ἐδιέβη λυπημένος· διατὶ εἶχε πολλὰ πράγματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶδε τριγύρα, καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάδες του· πῶς δύσκολα ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν τὰ πλοῦτον, θέλουν ἔμβει εἰς τὴν βασιλειαν τοῦ Θεοῦ;

24 Καὶ οἱ μαθηπάδες ἐξεπλήπησαν εἰς τὰ λόγιάτου. καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀπεκρίθη, καὶ λέγει

λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου,

30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς, καὶ μητέρας καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Πολ-

γείτους· ὦ παιδία, πῶς δύσκολον εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν τὸ θάρρος τοὺς εἰς τὰ ἄσπρα νὰ ἐμβοῦσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ καμήλα ἀπὸ τὴν τρύπα τῆς βελόνας, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκεῖνοι περισσᾶ ἐξεπλήττουν, καὶ ἔλεγαν ἀνάμεσάτους· καὶ ποῖος δύνεται νὰ σωθῇ;

27 Καὶ ἀτενίσας ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς, τοὺς εἶπεν· εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἀδύνατον, ἀμὴ ὄχι εἰς τὸν Θεόν· διατὶ ὅλα εἶναι δυνατὰ σημᾶ εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ἄρχισεν ὁ Πέτρος νὰ τοῦ λέγῃ· νὰ, ἐμεῖς ὁποῦ ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἀκολουθήσαμεν.

29 Καὶ ἀπεκρίθηκεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· βέβαια σᾶς λέγω· ὅτι δὲν εἶναι κανένας ὁποῦ νὰ ἄφηκεν σπῆτι, ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφαῖς, ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα ἢ παιδία, ἢ χωράφια, διὰ λόγου μου καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον,

30 Ὁποῦ νὰ μὴν δὲν τὰ πάρῃ ἑκατονταπλασίονα, τῶρα εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, σπήτια, καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφαῖς, καὶ μητέραις καὶ παιδία, καὶ χωράφια, μὲ διωγμοὺς, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἐρχόμενον ζωὴν αἰώνιον.

31 Καὶ

31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·

33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι·

34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν.

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ

31 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσιν εἶσθαι ὕστεροι· καὶ οἱ ὕστεροι πρῶτοι.

32 Καὶ ἀνέβαιναν τὴν στράταν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπάγενεν ὀμπροστᾶ, καὶ ἀποροῦσαν, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ (ὁ Ἰησοῦς) πέρνωντας πάλιν τοὺς δώδεκα, ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ ἐκεῖνα ὁποῦ ἔμελλαν νὰ τοῦ συνέβουν·

33 Ὅτι νὰ, ὁποῦ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ θέλουν τὸν κατακρίνει εἰς θάνατον, καὶ θέλουν τὸν παραδώσει εἰς τὰ ἔθνη·

34 Καὶ θέλουν τὸν ἐμπαίξει, καὶ θέλουν τὸν δείρει, καὶ θέλουν τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστᾶθῃ.

35 Καὶ ἐπῆγαν κοντᾶ εἰς αὐτὸν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ λέγουν του· διδάσκαλε, θέλομεν νὰ μᾶς κάμῃς ἐκεῖνο ὁποῦ νὰ σοῦ ζητήσωμεν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω;

37 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· δός μας νὰ καθίσωμεν εἰς τὴν δόξαν σου ἕνας ἀπὸ τὴν δεξιάν σου, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὴν ζερβιάν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· δὲν

Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε·

40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται.

41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν, κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

43 Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται διάκονος ὑμῶν·

44 Καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος.

45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

δὲν ἰξεύρετε, τί ζητᾶτε· δύνεσθε νὰ πιῆτε τὸ ποτήριον ὁποῦ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὁποῦ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισθῆτε;

39 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· δυνόμεσθε. καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· ἀληθινᾶ, τὸ ποτήριον ὁποῦ ἐγὼ πίνω, θέλετε πίει· καὶ τὸ βάπτισμα ὁποῦ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῆ·

40 Ἀμὴ τὸ νὰ καθίσετε ἀπὸ τὴν δεξιὰν καὶ ἀπὸ τὴν ζερβιὰν, δὲν εἶναι εἰς τοῦ λόγου μου διὰ νὰ τὸ δώσω, ἀλλὰ (θέλει δοθῆ) εἰς ἐκείνους διὰ τοὺς ὁποίους ἑτοιμάσθηκε.

41 Καὶ ὡσὰν τὸ ἤκουσαν οἱ δέκα, ἄρχισαν νὰ ἀδημονοῦσι διὰ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσκαλῶντάς τους, τοὺς λέγει· ἰξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ θαῤῥοῦσι πῶς νὰ αὐθεντεύουν τὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύουσι· καὶ οἱ μεγιστάνες τους ἐξουσιάζουν αὐτά.

43 Ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς δὲν θέλει εἶσθαι ἔτζι· ἀλλὰ ὁποιος θέλει νὰ γένῃ μεγαλίτερος ἀπὸ σᾶς, θέλει εἶσθαι ὑπηρέτης σας·

44 Καὶ ὁποιος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ γένῃ πρῶτος, θέλει εἶσθαι δοῦλος ὁλονῶν.

45 Διατὶ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχὴν του ἐξαγόρασμα ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἰεριχώ· καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἰερειχὼ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κράζειν, καὶ λέγειν· Ὁ υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειρε· φωνεῖ σε.

50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ἵνα ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

46 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἰεριχώ· καὶ ἐξερχομένου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἰερειχὼ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὄχλος ἱκανὸς, ὁ υἱὸς Τιμαίου ὁ Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζε· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειρε· φωνεῖ σε.

50 Καὶ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ἵνα ἀναβλέψω.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Κεφ. ια'. 11.

Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἰερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαι-

Καὶ ὅταν ἐγγίσωσιν εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ, εἰς Βηθσφαγὴ καὶ Βηθανίαν εἰς τὸ ὄρος τῶν

ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

2 καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν, εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

3 καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστελεῖ ὧδε.

4 Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.

5 καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;

6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.

7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ.

8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ στιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον εἰς τὴν ὁδόν.

9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡ-

τῶν ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

2 καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὸ χωρίον ὅπου εἶναι ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὸ, εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, εἰς τὸ ὁποῖον κανένας ἄνθρωπος δὲν ἐκάθισεν ποτέ· καὶ λύσατε καὶ φέρετέ τον.

3 καὶ ἐὰν σᾶς εἴπῃ κανείς· Διατὶ τὸ κάμνετε τοῦτο; εἰπέτε· ὅτι ὁ αὐθέντης του χρειάζεται· καὶ πρόθυμος θέλει τὸν στείλει ἐδῶ.

4 Καὶ ἐπῆγαν καὶ εὗρῆκαν τὸ πῶλον δεμένον εἰς τὴν θύραν ἔξω εἰς τὸ δίστρατον, καὶ τὸν λύουσιν.

5 Καὶ κάποιοι ἀπ' ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἐστέκοντουν ἐκεῖ, τοὺς ἔλεγαν· τί κάμνετε καὶ λύετε τὸ πῶλον;

6 Καὶ ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν καθὼς τοὺς ἐπρομολόγησεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ τοὺς ἄφηκαν.

7 Καὶ ἠφεραν τὸ πῶλον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλαν τὰ φορέματά τους ἀπάνω· καὶ ἐκάθισεν ἀπάνω εἰς αὐτό.

8 Καὶ πολλοὶ ἐστρωναν τὰ φορέματά τους εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἄλλοι ἔκοπταν κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ τὰ ἐστρωναν εἰς τὸν δρόμον.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπήγαιναν ἀμπροστά, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ

Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε.

13 Καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.

14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα οὐδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν

ἀκολουθοῦσαν ἔκραζαν, λέγοντες· ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ βλέπωντας ὅλα τριγύρω, μὲ τὸ νὰ ἐπλησίαζε νὰ βραδιάσῃ, εὐγῆκε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν μαζὺ μὲ τοὺς δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ὅταν εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἐπείνασε.

13 Καὶ βλέπωντας μίαν συκιὰν ἀπὸ μακρᾷ, ἡ ὁποῖα εἶχε φύλλα, ἐπῆγεν ἂν τύχῃ νὰ εὕρῃ τίποτες εἰς αὐτήν· καὶ ὡσὰν ἐπῆγεν εἰς αὐτὴν, δὲν ηὗρεν ἄλλο παρὰ μοναχᾶ φύλλα· διατὶ δὲν ἦτον καιρὸς τῶν σύκων.

14 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐτήν. πλέον νὰ μὴ φάγῃ κανεὶς καρπὸν ἀπὸ σένα εἰς τὴν αἰῶνα. καὶ ἤκουσάντο οἱ μαθητάδες του.

15 Καὶ ἐπῆγαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. καὶ ἐμβένωντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἄρχισε νὰ εὐγάνῃ ἐκείνους ὁποῦ ἐπουλοῦσαν καὶ ἀγόραζαν μέσα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ταῖς τράπεζαις τῶν σαράφιδων, καὶ τὰ θρονία ἐκεινῶν, ὁποῦ ἐπουλοῦσαν

τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψε.

16 Καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται· Ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρωὶ παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.

21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, ἴδε, ἡ συκῆ ἣν κατηράσω, ἐξήρανται.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ.

23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.

24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάν-

σων καὶ σκευέλια, καὶ ἐγύμνωσεν ἄνω κάτω.

16 Καὶ οὐκ ἄφινε νὰ περάσῃ κανένας ὑποτε ἀγγεῖον ἀπὸ τὸν μέσον τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε, λέγοντας· δὲν εἶναι γεγραμμένον· ὅτι τὸ σπίτι μου θέλει καλεσθῇ σπίτι προσευχῆς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη; καὶ ἐσεῖς τὸ ἐκάμετε σπήλαιον λῃστῶν.

18 Καὶ ἄκουσάντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐγύρευαν μὲ τὸ τρόπον νὰ τὸ χαλάσουν· διατὶ τὸ ἐφοβοῦνταν, διατὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐξεπλήττετο εἰς τὴν διδαχήν του.

19 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν, βγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν.

20 Καὶ τὸ πρωΐ περνῶντες εἶδασι τὴν συκιὰν ξερὴν ἀπὸ τὰς ῥίζας.

21 Καὶ ὁ Πέτρος ἐθυμήθη καὶ ἀναθυμηθῆς, λέγει· διδάσκαλε, νά, ἡ συκιὰ ὁπού ἐκατηράσθης, ἐξεράθη.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπεν· ἔχετε πίστιν Θεοῦ.

23 Διατὶ βεβαιὰ σᾶς λέγω, ὅτι ὁποιος εἰπῇ εἰς τὸ βουνὸ ἐτοῦτο· σηκώσου, καὶ ῥίξου εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ νὰ μὴν ἀμφιβάλλῃ μέσα εἰς τὴν καρδιάν του, ἀλλὰ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἐκεῖνα ὁπού λέγει γίνονται· θέλει τὰ ἔχῃ ὅτι καὶ ἂν εἰπῇ.

24 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω· ὅλα ὅσα

πάντα ὅσα ἂν προσεύχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν καὶ τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει καὶ τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι,

28 καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

32 Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ ἀν-

ὅσα ζητῶτε προσευχόμενοι, πιστεύετε πῶς τὰ πάρεστε· καὶ ἔσται σοι.

25 Καὶ ὅταν στήκεσθε καὶ προσεύχεσθε, συγχωρεῖτε εἴ τινα ἔχετε τινός· ἵνα καὶ ὁ πατήρ σου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς συγχωρήσῃ καὶ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

26 Ἐὰν δὲ ὑμεῖς μὴ συγχωρῆτε, οὐδὲ ὁ πατήρ σου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς συγχωρήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι,

28 καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἐρεῖ· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

32 Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ ἀν-

ἀνθρώπων· ἐφοβήθη τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἴδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

ἀνθρώπους· ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν· οὐκ ἐξέρομεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· ἀλλ' οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.

3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν, ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

Καὶ ἄρχισε μὲ παραβολὰς νὰ τοὺς λέγῃ· ἕνας ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπέλι, καὶ τὸ ἐτρύφωσε, καὶ ἔσκαψεν εἰς αὐτὸ πατητήρι, καὶ ἔκτισε πύργον, καὶ τὸ ἔδωσε πρόσοδον εἰς τοὺς γεωργούς, καὶ ἐμίσεψε.

2 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν (τοῦ καρποῦ) ἔστειλεν ἕνα δοῦλον, νὰ πάρῃ τὸ καρπὸν τοῦ ἀμπελίου ἀπὸ τοὺς γεωργούς.

3 Καὶ οἱ γεωργοὶ, πιάνοντέστον, τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἔστειλαν δοῦλον.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες.

6 Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἐσχάτον, λέγων·

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δοῦλον εἰς αὐτούς· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολήσαντες τὸν ἐπλήγωσαν εἰς τὸ κεφάλι, καὶ τὸν ἀπέστειλαν ἀτιμασμένον.

5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· καὶ ἐκεῖνον τὸν ἐσκότωσαν· καὶ ἄλλους πολλοὺς (ἔστειλε), καὶ ἐκεῖνοι ἄλλους ἔδειραν, καὶ ἄλλους ἐσκότωσαν.

6 Ἀκόμι λοιπὸν ἔχοντας ἕνα γόνον ἀγαπημένον, καὶ αὐτὸν ὕστερα τὸν ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς

γων· Οὐκ ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Οὗτος ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.

9 Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε; Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

13 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τινας τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσ-

τους, λέγοντας· ὅτι ὑμᾶς συνέβαλον τὴν παραβολήν. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

7 Ἀλλὰ ἐκεῖνοι οἱ γεωργοὶ εἶπαν ἀναμεταξύ τους· ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ κληρονόμος· ἐλᾶτε, καὶ ἂς τὸν σκοτώσωμεν, καὶ ἡ κληρονομία θέλει εἶσθαι ἐδική μας.

8 Καὶ πιάνοντες τον, τὸν ἐσκότωσαν, καὶ τὸν ἔρριξαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι.

9 Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελῶνος; θέλει ἔλθη καὶ θέλει χαλάσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ θέλει δώσει τὸ ἀμπέλι εἰς ἄλλους.

10 Οὐ γὰρ ἐτούτην τὴν γραφὴν δὲν τὴν ἀνεγνώσετε; ὅτι τὴν πέτραν ὁποῦ ἐκατάφρονεσαν οἱ κτίστάδες, αὐτὴ ἔγινεν εἰς τὸ κεφάλι τῆς γωνίας·

11 Ἀπὸ τὸν Κύριον ἔγινεν ἐτοῦτο· καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τὰ μάτια μας.

12 Καὶ ἐζητοῦσαν νὰ τὸν πιάσουν· ἀμὴ ἐφοβήθηκαν τὸν ὄχλον· διατὶ ἐγνώρισαν ὅτι διὰ λόγου τους εἶπε τὴν παραβολήν· καὶ ἀφινοντέςτον ἐδιάβηκαν.

13 Καὶ πέμπουσιν εἰς αὐτὸν τινὰς ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους καὶ τοὺς Ἡρωδιανούς, διὰ νὰ τὸν παγιδέψουν εἰς κανένα λόγον.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ἐρχόντας νὰ πῶσι τοῦ εἶπαν· διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινὸς, καὶ δὲν σε μέλει διὰ κανένα· διατὶ δὲν κο-

ωρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τ̃ Θεοῦ διδάσκεις· Ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;

15 Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω.

16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι· καὶ τὰ τ̃ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε· Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτ̃ τὴν γυναῖκα αὐτ̃, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτ̃.

20 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα.

21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν

ἀπο-

ἀποβλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀληθινῶς τὴν ὁδὸν τ̃ Θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστι νὰ δώσωμεν δόσιμον εἰς τ̃ Καίσαρα, ἢ ὄχι; νὰ δώσωμεν, ἢ νὰ μὴν δώσωμεν;

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔχων νὰ γνωρίσῃ τὴν ὑπόκρισιν τους, τοὺς εἶπε· τί μὲ πειράζετε; φέρετέ με ἕνα δηνάριον, νὰ ἰδῶ.

16 Καὶ ἐκεῖνοι τ̃ ἔφεραν. καὶ λέγει τους· τίνος εἶναι ἐτοῦτη ἡ εἰκόνα καὶ ἡ ἀπιγραφή; καὶ ἐκεῖνοι τ̃ εἶπαν· τ̃ Καίσαρος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπέν τους· δόσετε ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι τ̃ Καίσαρος, εἰς τ̃ Καίσαρα· καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι τ̃ Θεοῦ, εἰς τ̃ Θεόν. καὶ ἐθαύμασαν εἰς αὐτόν.

18 Καὶ ἤλθασι τ̃ σαδδουκαῖοι εἰς αὐτόν, οἱ ὁποῖοι λέγουσι πῶς δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε· ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τ̃ νόμον, ἐὰν ἀποθάνῃ κανενὸς ἀδελφὸς, καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα, τ̃ παιδὶ νὰ μὴν ἀφήσῃ, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφὸς τ̃ γυναῖκα τ̃, νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τ̃ ἀδελφόν τ̃.

20 Ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα, καὶ ἔσωσε νὰ ἀποθάνῃ δὲν ἄφηκε σπέρμα.

21 Καὶ ἐπῆρεν τὴν ὁ δεύτε-

αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε· καὶ σπέρμα οὐκ ἀφῆκε τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος τὸν ὡσαύτως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

23 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται· ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

28 Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἀφῆκε σπέρμα· ὁμοίως καὶ ὁ τέταρτος.

22 Καὶ ἐπῆραν τὴν καὶ οἱ ἑπτὰ, καὶ δὲν ἄφησαν σπέρμα· ὕστερα ἀπ' ὅλες ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

23 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν, ὅταν ἀναστηθοῦσι, τίνος ἀπ' αὐτοὺς θέλει εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διατὶ καὶ οἱ ἑπτὰ τὴν εἶχαν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε τους· δὲν εἶσθε τωαπεδῶ πλανεμένοι διατὶ δὲν, μὲ τὸ νὰ μὴν γνωρίζετε τὰς γραφὰς, μὴ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Διατὶ ὅταν ἀναστηθοῦσιν ἐκ νεκρῶν, οὔτε τωαπαντρεύονται, οὔτε τωαπαντρεύωνται· ἀλλὰ εἶναι ὡσὰν ἄγγελοι ὅπου εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

26 Καὶ διὰ τοὺς νεκροὺς, ὅτι ἀναστηνοῦνται, δὲν ἐδιαβάσατε εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μωϋσέως, ὅπου τοῦ εἶπε ὁ Θεὸς εἰς τὴν βάτον· ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν· ἐσεῖς λοιπὸν πολὺ πλανᾶσθε.

28 Καὶ ἐπλησίασε νὰ ἐλθῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἀκούωντας αὐτοὺς ὅπου ἐδιαλέγονταν, ἐξεύροντας ὅτι καλὰ τοὺς ἀπεκρίθη, τὸν ἐρώτησε

πῶς

αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολή;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστι.

30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. αὕτη πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς· καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστι Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλεῖόν ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. καὶ οὐδεὶς

ποία ἐντολὴ ἔστιν πρώτη ἁπάντων;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· ὅτι πρώτη ἀπὸ ὅλας τὰς ἐντολάς ἐστιν· Ἄκουε Ἰσραὴλ, κύριος ὁ Θεός μας, κύριος εἷς ἐστιν.

30 Καὶ ἀγαπήσεις τὸν κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. αὕτη ἐστὶν πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία αὐτῇ ἐστίν· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν.

32 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ γραμματεύς· καλῶς, διδάσκαλε, καλὰ εἶπες ἐπ' ἀληθείας, ὅτι εἷς ἐστιν ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, πλεῖόν ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι φρονίμως ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. καὶ οὐδεὶς

ἐδεῖς ἐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱός ἐστι Δαβίδ;

36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.

38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,

39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.

40 Οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά.

42 Καὶ

υἱὸς πλέον δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ.

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων μέσα εἰς τὸ ἱερόν· πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβίδ;

36 Διατί αὐτὸς ὁ Δαβὶδ μὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει· εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν λέγει Κύριον· καὶ πῶς εἶναι υἱός του; καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τοῦ ἄκουε μὲ χαρᾶς.

38 Καὶ τοὺς ἔλεγεν εἰς τὴν διδαχήν του· ἐχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς, ὁποὺ θέλουν νὰ περιπατοῦν σχολιασμένοι, καὶ νὰ τοὺς χαιρετοῦν εἰς τὰς ἀγοράς,

39 Καὶ ἀγαποῦν ταῖς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰ συναγώγια, καὶ νὰ καθεζονται εἰς τὰ δεῖπνα.

40 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι τὰ σπίτια τῶν χηρῶν, καὶ ἀφορμὴ πῶς κάμνουσι μεγάλας προσευχάς· ἐκεῖνοι θέλουσι πάρει πολλοστερον κρίμα.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθίζωντας ἀγνάντια εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, ἔβλεπε πῶς ὁ ὄχλος βάλλουσι χαλκοῦν εἰς τὸ κιβώτιον τῆς ἐλεημοσύνης. καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλαν πολλά.

42 Καὶ

42 Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης.

42 Καὶ ἦλθε καὶ μία χῆρα πτωχὴ καὶ ἔβαλε δύο φόλαις, ἡ ὁποίαις εἶναι τὸ τέταρτον τοῦ ἄσπρου.

43 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς μαθητάδεστου, καὶ λέγει τους· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χῆρα ἐτούτη ἡ πτωχὴ ἔβαλλε περισσότερον ἀπὸ ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἐβάλλασιν εἰς τὸ κουτίον.

44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

44 Διατὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ἔβαλλαν ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ τοὺς ἐπερίσσευεν· ἀμὴ αὐτὴ ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ εἶχε χρείαν, ὅλα ὅσα καὶ ἂν εἶχεν τὰ ἔβαλλεν, ὅλον της τὸν βίον.

Κεφ. ιγ'. 13.

Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.

Καὶ εὐγένωντας ἀπὸ τὸ ἱερὸν ὁ Ἰησοῦς, τοῦ λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδεστου· διδάσκαλε, γιὰ ἰδὲς τὶ λογῆς πέτραις, καὶ τὶ λογῆς οἰκοδομήματα.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγειτου· βλέπεις ἐτούταις ταῖς μεγάλαις οἰκοδομαῖς; δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν, ὁποῦ νὰ μὴν χαλασθῇ.

3 Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

3 Καὶ καθεζόμενος αὐτὸς εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἀγνάντια τοῦ ἱεροῦ, τὸν ἐρωτοῦσαν κατὰ μόνας ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ

4 Διδάσκαλε, εἰπέμας πότε θέλουν γένει ἐτοῦτα, καὶ τί εἶναι

λη πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι;

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ·

6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.

7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος.

8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί.

9 Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.

11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστηκότα ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοείτω· τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·

15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν μηδὲ εἰσελθάτω τι ἆραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτου·

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις οἵα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἣν ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται.

20 Καὶ εἰ μὴ ὁ κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστός, ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε·

22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται πίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.

28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·

29 Οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν.

34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.

35 Γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὀψὲ ἢ μεσονύκτιον ἢ ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωΐ·

36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.

37 Ἃ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω· γρηγορεῖτε.

Κεφάλαιον ιδ'.

1 Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν·

2 Ἔλεγον γάρ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ.

3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν;

5 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον ἠργάσατο ἐν ἐμοί·

7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοῖς καλῶς ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε·

8 Ὃ ἔσχεν ἐποίησεν· προέλαβεν μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

9 Ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριὼθ ὁ εἷς τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς.

11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ·

14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ ἐστιν τὸ κατάλυμά μου ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον· καὶ ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς κατὰ εἷς· Μήτι ἐγώ;

20 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Εἷς τῶν δώδεκα ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον·

21 Ὅτι ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· Λάβετε, τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμα μου.

23 Καὶ λαβὼν ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν.

25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

26 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα καὶ τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ.

31 Ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἔλεγεν· Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι· ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανή· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε.

35 Καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ δυνατὸν ἐστιν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα·

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ.

37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;

38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ ἔλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

40 Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν πάλιν αὐτοὺς καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι καὶ οὐκ ἤδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσιν.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν.

43 Καὶ εὐθὺς ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.

44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν, κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἐλθὼν εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει· Ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτοῖς καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον πάντες.

51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος συνηκολούθει αὐτῷ περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτόν·

52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ εὕρισκον.

56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.

57 Καί τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες ὅτι

58 Ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω.

59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαῤῥήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων;

64 Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ἔνοχον εἶναι θανάτου.

65 Καί τινες ἤρξαντο ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.

66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως·

67 Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ Ἰησοῦ.

68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· Οὐκ οἶδα οὐδὲ ἐπίσταμαι σὺ τί λέγεις· καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο πάλιν λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς τρίς με ἀπαρνήσῃ· καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.

Κεφάλαιον ιε'.

1 Καὶ εὐθὺς πρωΐ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλᾶτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά.

4 Ὁ δὲ Πιλᾶτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα σου κατηγοροῦσιν.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλᾶτον.

6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον ὃν παρῃτοῦντο.

7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν.

8 Καὶ ἀναβὰς ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 Ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.

11 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλᾶτος πάλιν ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ ἐποίησεν κακόν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον· Σταύρωσον αὐτόν.

15 Ὁ δὲ Πιλᾶτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.

16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς ὅ ἐστιν πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν·

17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον·

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων·

19 Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

21 Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τόπον, ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον Κρανίου Τόπος.

23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβεν.

24 Καὶ σταυροῦσιν αὐτὸν καὶ διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτοῖς τίς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο λῃστάς, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ οἰκοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις,

30 Σῶσον σεαυτὸν καταβὰς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.

32 Ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

33 Καὶ γενομένης ὥρας ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ· Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λεμὰ σαβαχθανί; ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον· Ὁ θεός μου ὁ θεός μου, εἰς τί ἐγκατέλιπές με;

35 Καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· Ἰδοὺ Ἠλίαν φωνεῖ.

36 Δραμὼν δέ τις καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους περιθείς τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτὸν λέγων· Ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως κράξας ἐξέπνευσεν εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς θεοῦ ἦν.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆτος μήτηρ καὶ Σαλώμη·

41 Αἳ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὅ ἐστιν προσάββατον,

43 Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πιλᾶτον καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκεν· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν·

45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ πτῶμα τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

47 Μαρία δὲ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσῆτος ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Κεφάλαιον ιϛ'.

1 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

3 Καὶ

μὴν ἐν χειμῶνι τῇ ὥρᾳ, τὲ͂ω λαλεῖτε· ἦτε γὰρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὼς ὅπου οὐ δεῖ, (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·

15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γέ-

σεως ὁποῦ οὐκ ἐνὶν τὸν ὦραν, τοῦτο λαλεῖτε· διατὶ δὲν θέλετε εἶναι ἐσεῖς ὁποῦ λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Καὶ θέλει παραδώσει ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸ θάνατον, καὶ ὁ πατέρας τὸ παιδίτε· καὶ τὰ παιδία θέλουν σηκωθῆ κατὰ τῶν γονεῖς τους, καὶ θέλουν τους θανατώσῃ.

13 Καὶ θέλετε εἶσθε μισημμένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀμὴ ὁποιος ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος, ἐκεῖνος θέλει σωθῆ.

14 Καὶ ὅταν εἰδῆτε τὸ σύγχαμα τ' ἐρημώσεως ὁποῦ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶπεν ὁ Δανιὴλ ὁ προφήτης, νὰ ξέρῃ ὁποῦ ὁποῦ δὲν πρέπει, (ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ διαβάζει ἂς γροικᾷ) τότε ἐκεῖνοι, ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἂς φύγουσιν εἰς τὰ βουνά·

15 Καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, ἂς μὴν κατέβῃ εἰς τὸ σπῆτι, μὴ ἦ νὰ ἔμβῃ μέσα νὰ πάρῃ πράματα ἀπὸ τὸ σπῆτί του.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χωράφι, ἂς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὸ φόρεμά του.

17 Καὶ ἀλυμόνου εἰς ταῖς ἐγγαστρωμέναις, καὶ ἐκείναις ὁποῦ βυζάνουσιν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Καὶ παρακαλεῖτε νὰ μὴν

χθήτω ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις, οἵα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστός· ἢ· Ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πιστεύσητε.

22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· Ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν

μὴν γένηται ἡ φυγὴ αὐτῶν χειμῶνος.

19 Διότι θλῖψις ἔσται ναὶ γένηται ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ὁποῖα τέτοια δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τώρα, καὶ μηδὲ ναὶ γένηται.

20 Καὶ ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ὀλιγόστευσε ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, δὲν ἤθελε σωθῇ καμία σάρκα· ἀλλὰ διὰ τοὺς διαλεγμένους, τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξε, ὀλόντεψε ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ τότε ἐὰν σᾶς εἰπῇ κανένας ναὶ, ἰδοῦ εἶναι ὁ Χριστὸς· ἢ· ναὶ ἐκεῖ (εἶναι)· μὴν τὸ πιστεύετε.

22 Διατὶ θέλουσι σηκωθῆ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ θέλουσι κάμῃ σημεῖα καὶ τέρατα, εἰς τὸ ναὶ πλανοῦν, καὶ ναὶ σύρουν (ἂν ἦτον δυνατὸν) καὶ τοὺς διαλεγμένους.

23 Ἀμὴ ἐσεῖς ἔχετε τὸ νοῦν σας· ὅτι ναὶ ὅλα σᾶς τὰ εἶπα προτήτερα ὅλα.

24 Καὶ εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ὕστερα ἀπὸ τὴν θλῖψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος θέλει σκοτινιάσῃ, καὶ τὸ φεγγάρι δὲν θέλει δώσῃ τὸ φῶς του·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι πέσῃ, καὶ αἱ δυνάμεις ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν θέλουσι μετακινηθῆ.

26 Καὶ τότε θέλουσιν εἰδῆ τὸν υἱόν

υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.

28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ἁπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·

29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν.

34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ

υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύννεφα μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ δόξαν.

27 Καὶ τότε θέλει στείλει τοὺς ἀγγέλους του, νὰ μαζώξῃ τοὺς διαλεγμένους ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς ἕως τὴν ἄκραν τοῦ οὐρανοῦ.

28 Καὶ ἀπὸ τὴν συκιὰν μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν μαλακίνουν τὰ κλαδιάτης, καὶ εὐγάλλῃ φύλλα, ἰξεύρετε ὅτι κοντᾶ εἶναι τὸ θέρος·

29 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς, ὅταν εἰδῆτε ἐτοῦτα ὁποῦ γίνονται, νὰ γνωρίζετε ὅτι σημᾶ εἶναι αὐτὸς εἰς ταῖς θύραις.

30 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐτούτη, ἕως οὗ νὰ γένουν ἐτοῦτα ὅλα.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθη· ἀμὴ τὰ λόγιά μου δὲν θέλουν παρέλθη.

32 Ἀμὴ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, κανεὶς δὲν τὴν ἰξεύρει, οὐ δὲ οἱ ἄγγελοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, οὐ δὲ ὁ υἱός, παρὰ ὁ πατήρ.

33 Ἔχετε τὸν νοῦνσας, ἀγρυπνᾶτε καὶ παρακαλεῖτε· διατὶ δὲν ἰξεύρετε πότε εἶναι ὁ καιρός.

34 Ὡσὰν ἕνας ἄνθρωπος, ὁποῦ ξενιτεύεται ἀφίνωντας τὸ σπῆτί του, καὶ δίδει εἰς τοὺς δούλους του τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἰς καθ' ἕναν τὴν

αὐτȣ̃, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.

35 Γρηγορεῖτε ȣ̃ν, (ȣ̓κ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὀψὲ, ἢ μεσονυκτίȣ, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ)

36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.

37 Ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· Γρηγορεῖτε.

τὴν δȣλείαν τȣ, ϗ τ̃ πορτάρην παραγγέλνει νὰ ἀγρυπνᾶ.

35 Ἀγρυπνᾶτε τὸ λοιπὸν (ϗ ἐσεῖς), (Διατὶ δὲν ἰξεύρετε πότε ἔρχε) ὁ αὐθέντης τȣ̃ σπητίȣ, ἀπὸ σπερὶς, ἢ τὸ μεσάνυκτον, ἢ ὅταν λαλῇ τὸ ὀρνίθι, ἢ τὸ ταχύ)

36 Μήπως ϗ ἔλθῃ ἄξαφνα, ϗ σᾶς εὕρῃ νὰ κοιμᾶσθε.

37 Καὶ ἐκεῖνα ὁπȣ̃ σᾶς λέγω, εἰς ὅλȣς τὰ λέγω· ἐξυπνᾶτε.

Κεφ. ιδ'. 14.

Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. καὶ ἐζήτȣν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν.

2 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τȣ̃ λαȣ̃.

3 Καὶ ὄντος αὐτȣ̃ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τȣ̃ λεπρȣ̃, κατακειμένȣ αὐτȣ̃, ἦλθε γυνὴ ἔχȣσα ἀλάβαστρον μύρȣ, νάρδȣ πιστικῆς πολυτελȣ̃ς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτȣ̃ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δέ τινες ἀγανακτȣ̃ντες πρὸς ἑαυτȣ̀ς, καὶ λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τȣ̃ μύρȣ γέγονεν;

5 Ἠ-

Καὶ ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέραις ἦτον τὸ πάσχα ϗ τὰ ἄζυμα. καὶ ἐζητȣ̃σαν οἱ ἀρχιερεῖς ϗ οἱ γραμματεῖς πῶς νὰ τ̃ πιάσȣν μὲ δόλον νὰ τ̃ σκοτώσȣν.

2 Καὶ ἔλεγαν· μὴ εἰς τὴν ἑορτὴν, μήπως καὶ συγχισθῇ ὁ λαός.

3 Καὶ ὅταν ἦτον (ὁ Ἰησȣ̃ς) εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὸ σπῆτι τȣ̃ Σίμωνος τȣ̃ λεπρȣ̃, ἐκεῖ ὁπȣ̃ ἐκάθετον, ἦλθε μία γυναῖκα καὶ ἐκράτει μέσα εἰς ἕνα ἀγγεῖον ἀλαβάστρινον μῦρον, ναρδὸν ἄκρατον πολύτιμον· καὶ ἐσυντρίψε τὸ ἀγγεῖον, καὶ ἔχυσε τὸ μῦρον εἰς τὸ κεφάλιτȣ.

4 Καὶ ἦταν κάποιοι ὁπȣ̃ ἀδημονȣ̃σαν ἀνάμεσάτȣς, καὶ ἔλεγαν· εἰς τί ἔγινεν ὁ χαλασμὸς ἐτȣ̃τος τȣ̃ μύρȣ;

5 Ἠμ-

5 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε αὐτήν. τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο εἰς ἐμέ.

7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

8 Ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς.

11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ

5 Ἠμπόρειεν ἐτοῦτο τὸ μῦρον νὰ πουληθῇ ἀπάνω ἀπὸ τριακόσια δηνάρια, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς. καὶ τὴν ὀργίζουνταν.

6 Ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀφίτετην. τί τὴν πειράζετε; καλὸν ἔργον ἔκαμεν εἰς ἐμένα.

7 Διατὶ τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζύσας, καὶ ὅταν θέλετε, ἠμπορεῖτε νὰ τοὺς κάμετε καλόν· ἀμὴ ἐμένα πάντα δὲν με ἔχετε.

8 Ἐκεῖνο ὅπου ἐδύνετον αὕτη, ἔκαμεν τὸ· ἐπρόλαβε νὰ μυρίσῃ τὸ κορμίμου διὰ τὸν ἐνταφιασμόνμου.

9 Ἀληθινᾶ σᾶς λέγω, ὅπου κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον ἐτοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐτοῦτο ὅπου ἔκαμεν ἐτούτη, θέλει λαληθῇ διὰ μνημόσυνόν της.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ἐπῆγεν εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς, νὰ τοὺς τὸν παραδώσῃ.

11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούοντές το ἐχάρηκαν· καὶ ἔταξάν του νὰ τοῦ δώσουν ἄσπρα. καὶ ἐζήτα μὲ τὶ τρόπον ἐπιτήδειον νὰ τὸν παραδώσῃ.

12 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἀζύμων, ὁπόταν ἐθυσίαζαν τὸ πάσχα, λέγουντου οἱ μαθητάδες του· ποῦ θέλεις νὰ ὑπᾶμε νὰ ἑτοιμάσωμεν, νὰ φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ

13 Καὶ ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ.

14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον, ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς· Μήτι ἐγώ; καὶ ἄλλος· Μήτι ἐγώ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον.

21 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπά-

13 Καὶ πέμπει δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ θέλει σᾶς ἀπαντήσει ἕνας ἄνθρωπος, ὁποῦ βαστάζει ἕνα στάμνιον νερό· καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσετε.

14 Καὶ ὅπου ἔμβῃ, νὰ εἰπῆτε εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ σπιτιοῦ· ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· ποῦ εἶναι τὸ κονάκι, ὁποῦ νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάδες μου;

15 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει ἕνα ἀνώγειον ἐστρωμένον, ἕτοιμον· ἐκεῖ μᾶς τὸ ἑτοιμάσετε.

16 Καὶ βγῆκαν οἱ μαθητάδες του, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ βρῆκαν καθὼς τοὺς εἶπεν· καὶ ἑτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν, ἦλθε μαζὺ μὲ τοὺς δώδεκα.

18 Καὶ καθεζόμενοι αὐτοὶ ἐκεῖ, καὶ τρώγοντες, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσῃ, ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει μαζύμου.

19 Καὶ οἱ ἀπόστολοι ἄρχισαν νὰ λυπῶνται, καὶ νὰ τοῦ λέγουν ἕνας ἕνας· μήπως εἶμαι ἐγώ; καὶ ἄλλος· μήπως εἶμαι ἐγώ;

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπέντους· ἕνας (εἶναι) ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁποῦ βυτᾶ μαζύμου εἰς τὸ σκυτέλι.

21 Καὶ ἀλήθεια ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου·

23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον.

25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ

θρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ λόγου τοῦ· ἀμὴ ἀειλύμονον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον ὁποῦ διὰ μέσου τοῦ παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· καλλίτερόν τοῦ ἦτον, νὰ μὴν ἤθελε γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Καὶ ὅταν ἐτρώγασιν, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς ψωμὶ, καὶ εὐλόγησε καὶ ἔκοψέντο· καὶ ἔδωκέντους, καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ κορμίμου.

23 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήρι, καὶ εὐχαρίστησε καὶ ἔδωκέντους· καὶ ἔπιαν ἀπ' ἐκεῖνο ὅλοι.

24 Καὶ εἰπέντους· τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου, ὁποῦ εἶναι τῆς καινούριας διαθήκης, ὁποῦ χύνεται διὰ πολλούς.

25 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω πίει ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν τὸ πίνω αὐτὸ καινούριον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ὡσὰν ἔψαλλαν ὕμνον, εὐγῆκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ὅλοι θέλετε σκανδαλισθῆ διὰ ἐμένα ἐτούτην τὴν νύκτα· ὅτι εἶναι γεγραμμένον· θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θέλουν σκορπισθῆ τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ ὕστερον ἀφ' οὗ ἀναστηθῶ, θέλωσας προλάβη εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Καὶ

29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.

31 Ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἔλεγε μᾶλλον· Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε.

35 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσηύχετο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πατὴρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ.

37 Καὶ

29 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ λέγει· εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' ἐγὼ οὔ.

30 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς· βεβαίως σοῦ λέγω· ὅτι σήμερον τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς με ἀπαρνήσῃ.

31 Καὶ ὁ ἐκεῖνος ἔλεγε περισσοτέρως· ἂν καὶ μὲ χρεία νὰ ἀποθάνω μαζύτου, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῶ. Καὶ ὡσαύτως ἔλεγαν καὶ ὅλοι.

32 Καὶ ἔπῆγαν εἰς τὸ χωρίον τὸ Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάδες του· καθίσατε ἐδῶ ἕως νὰ προσευχηθῶ.

33 Καὶ παίρνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μαζύτου· καὶ ἄρχισε νὰ τρομάζῃ καὶ νὰ ἀδημονῇ.

34 Καὶ λέγει τους· ἡ ψυχή μου εἶναι λυπημένη ἕως θανάτου· καθῆτε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνᾶτε.

35 Καὶ προχωρῶντας παρακεῖθεν ὀλίγον, ἔπεσεν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ προσηύχετο, ἂν εἶναι δυνατὸν, νὰ περάσῃ ἀπ' αὐτὸν ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγε· Ἀββᾶ ὦ πατήρ, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς ἐσένα· ἂς περάσῃ τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπὸ μένα· ἀλλὰ ὄχι τὸ ὅ, τι ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τὸ ὅ, τι θέλεις ἐσύ.

37 Καὶ

37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;

38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

40 Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας, (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι) καὶ οὐκ ἤδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ὁ παραδιδούς με ἤγγικε.

43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἷς ὢν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.

44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρά-

37 Καὶ ὑπάγει καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς ὅπου ἐκοιμῶντο· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, κοιμᾶσαι; δὲν ἠμπόρεσες μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσῃς;

38 Ἀγρυπνᾶτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν πέσετε εἰς πειρασμόν. τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀλλὰ ἡ σὰρκα εἶναι ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἐπῆγε καὶ προσηύχηθη, λέγοντας τὸ ὅμοιον λόγον.

40 Καὶ γυρίζοντας εὗρέ τους πάλιν ὅπου ἐκοιμῶνταν, διατὶ ἦταν τὰ μάτια τους βαρεμένα (ἀπὸ τὸ ὕπνον) καὶ δὲν ἤξεραν τί νὰ τοῦ ἀποκριθοῦν.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει τους· κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· σώνει, ἔφθασεν ἡ ὥρα· νά, ὅπου παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ χέρια τῶν ἁμαρτωλῶν.

42 Σηκώνετε νὰ πᾶμε· νά, ἐκεῖνος ὅπου μὲ παραδίδει ἐσήμωσε.

43 Καὶ ἀκόμι λέγοντάς το ἔρχεται ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, καὶ μαζύτου πολὺ πλῆθος με σπαθία καὶ ξύλα, ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ πρεσβυτέρους.

44 Καὶ ἐκεῖνος ὅπου τὸν ἐπαραδίδει τους ἔδωσε σημάδι, λέγοντας· ὅποιον ἐγὼ θέλω φιλή-

κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ραββὶ, ῥαββί. καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.

51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.

52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα. καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. 54 Καὶ

φιλήσει, αὐτὸς εἶναι· πιάσετέ τον, καὶ ὑπάγετέ τον φυλαγμένα.

45 Καὶ ὡσὰν ἦλθε, παρευθὺς ἐπῆγε κοντά τοῦ, καὶ λέγει τοῦ· διδάσκαλε, διδάσκαλε. καὶ ἐφιλησέντον.

46 Καὶ ἐκεῖνοι ἔβαλλαν τὰ χέρια τοὺς ἀπάνω τοῦ, καὶ ἐπίασάν τον.

47 Καὶ ἕνας κάποιος ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐστέκουνταν ἐκεῖ εὔγαλε τὸ μαχαίριον, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτίτου.

48 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰπέντους· ὡσὰν εἰς ἕνα λῃστὴν ἤλθετε μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσετε;

49 Κάθε ἡμέρα ἤμουν μετεσᾶς εἰς τὸ ἱερὸν διδάσκωντας, καὶ δέν με ἐπιάσετε. ἀλλὰ τοῦτο ἔγινε διὰ νὰ πληρωθοῦσιν αἱ γραφαῖς.

50 Καὶ ἀφίνοντές τον ἔφυγαν ὅλοι.

51 Καὶ ἕνας κάποιος νέος τὸν ἀκολούθαν, ἐνδυμένος σενδόνι κατάσαρκα· καὶ ἐπίασάν τον οἱ νέοι.

52 Καὶ ἐκεῖνος ἀφίνωντας τὸ σενδόνι, ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτούς.

53 Καὶ ἐπῆγαν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν ἀρχιερέα. καὶ ἐμαζώχθηκαν μαζὺ μετ' αὐτὸν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. 54 Καὶ

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτὸν, καὶ οὐχ εὕρισκον.

56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ· καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.

57 Καί τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος· Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω.

59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ εἰμι

54 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀκολούθαν ἀπὸ μακρᾶ, ἕως μέσα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἐνάθετον μαζὺ μὲ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ ἐζεστένουντον εἰς τὴν φωτίαν.

55 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ σύναξις ἐγύρευαν μαρτυρίαν ἐναντία τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσουν, καὶ δὲν εὕρισκαν.

56 Διατὶ πολλοὶ ἐμαρτυροῦσαν ψέματα ἐναντίατου· ἀμὴ ἡ μαρτυρίαιστους δὲν ἦταν ἴσαις.

57 Καὶ ἐσηκώθησαν κάποιοι, καὶ ἐψευδομαρτυροῦσαν ἐναντίατου, λέγοντες·

58 Ὅτι ἐμεῖς τὸν ἀκούσαμεν ὁποῦ ἔλεγεν· ὅτι ἐγὼ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν ἐτοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις νὰ κτίσω ἄλλον ἀχειροποίητον.

59 Καὶ μὴ δὲ ἔτζι ἦτον ἴση ἡ μαρτυρίατους.

60 Καὶ σηκωνώμενος ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε· δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτες; τί εἶναι ἐτοῦτα ὁποῦ μαρτυροῦσιν ἐτοῦτοι ἐναντίασου;

61 Καὶ ἐκεῖνος ἐσιώπα, καὶ δὲν ἀπεκρίθη (τίποτες). πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς τὸν ἐρῶτα, καὶ λέγειτου· ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογημένου;

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι

εἰμι. καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, διαῤῥήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων;

64 Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου.

65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον. καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.

66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως·

67 Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα.

68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν· Ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ

εἶμαι. καὶ θέλετε εἰδῆ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ νὰ ἔρχεται μὲ τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

63 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά του, καὶ εἶπε· τί χρείαν ἔχομεν πλέον ἀπὸ μάρτυρας;

64 Ἠκούσετε πῶς ἐβλασφήμησε· τί σᾶς φαίνεται; καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι τὸν ἐκατάκριναν νὰ εἶναι ἄξιος θανάτου.

65 Καὶ ἄρχισαν κάποιοι νὰ τὸν πτύουσι, καὶ νὰ τὸν σκεπάζουν τὸ πρόσωπόν του, καὶ νὰ τὸν κτυποῦν, καὶ νὰ τοῦ λέγουν· προφήτευσε, τίς εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ σὲ ἐκτύπησε; καὶ οἱ ὑπηρέται τὸν ἐκτυποῦσαν ῥαπίσματα.

66 Καὶ ὤντας ὁ Πέτρος εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἦλθε μία ἀπὸ ταῖς κοπέλαις τοῦ ἀρχιερέως·

67 Καὶ ὡσὰν εἶδε τὸν Πέτρον ὁποῦ ἐζεστένετον, ἀτένισεν εἰς αὐτὸν, καὶ λέγει· καὶ σὺ μαζὺ ἤσουν μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζαρηνόν.

68 Καὶ ἐκεῖνος ἀρνήθη, λέγοντας· δὲν ἐξεύρω τί λέγεις. καὶ εὐγῆκεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

69 Καὶ ἡ κοπέλα ὡσὰν τὸν εἶδε, πάλιν ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς παραστεκάμενους· ὅτι ἐτοῦτος ἀπ' αὐτοὺς εἶναι.

70 Καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἀρνήθηκε

μῦ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστι, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε.

νήθηκε. καὶ ὠθιῶντας ὀλίγον πάλιν οἱ παρεστεκότες λέγουν τῷ Πέτρῳ· ἀληθεια καὶ σὺ ἀπ' αὐτενες εἶσαι· καὶ γὰρ καὶ σου Γαλιλαῖος εἶσαι, ἡ λαλιάσου ὁμοιάζει.

71 Καὶ ἄρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ καὶ νὰ ὀμώνῃ· ὅτι δὲν ἐξεύρω τὸν ἄνθρωπον ἐτοῦτον ὁποῦ λέγετε.

72 Καὶ ὁ πετεινὸς ἐλάλησε δεύτερον. Καὶ ἀνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον ὁποῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι πρὶν νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς, θέλεις μὲ ἀρνηθῆ τρεῖς. καὶ ἄρχισε νὰ κλαίγῃ.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωὶ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα σε καταμαρτυροῦσιν.

ΚΑὶ παρευθὺς ἀπὸ τὴν ὥραν συμβουλεύθηκαν οἱ ἀρχιερεῖς μὲ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, καὶ ἔδεσαν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπῆγαν τον, καὶ ἐπαρέδωκάν τον εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἐρώτησεν· ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε τοῦ· ἐσὺ τὸ λέγεις.

3 Καὶ κατηγοροῦσάν τον οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. (καὶ αὐτὸς δὲν ἀπεκρίθη τίποτες.)

4 Καὶ ὁ Πιλάτος πάλιν τὸν ἐμεπερώτησε, λέγοντας· δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτες; γιὰ ἰδὲς πόσα σὲ κακομαρτυροῦν.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.

6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὃν παρῃτοῦντο.

7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιωτῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν.

8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε, ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 (Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς·)

11 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέστεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

15 Ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμενος τῷ

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη τότε, εἰς τοσοῦτον ὥστε θαυμάζειν ὁ Πιλάτος.

6 Καὶ κάθε ἑορτὴν τοὺς ἐλευθέρωνεν ἕνα δεμένον, ὅποιον ἤθελαν ζητήσῃ.

7 Καὶ ἦτον ἕνας ὁποὺ τοὺς ἔλεγαν Βαραββᾶν δεμένος μαζὺ μὲ συντρόφους ὁποὺ εἶχαν κάμει φόνον εἰς τὴν ἀποστασίαν εἶχαν κάμει φόνον.

8 Καὶ ὁ ὄχλος ἐβόησε, καὶ ἄρχισαν νὰ ζητοῦσι, (νὰ τοὺς κάμῃ) καθὼς τοὺς ἔκαμε πάντα.

9 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἀπεκρίθη, λέγοντας· θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 (Διατὶ ἤξευρεν ὅτι διὰ φθόνον τὸν ἐπαρέδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς·)

11 Ἀμὴ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπαρακίνησαν τὸν ὄχλον, νὰ τοὺς ἀπολύσῃ τὸν Βαραββᾶν καλλίτερα.

12 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεκρίθη πάλιν, καὶ λέγοντας· λοιπὸν τί θέλετε νὰ κάμω σὲν ὁποὺ λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Καὶ σὲνοι πάλιν ἔκραξαν· σαύρωσον αὐτόν.

14 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἔλεγε· καὶ τί κακὸν ἔκαμε; καὶ σὲνοι ἐφωνοτέρον ἔκραζαν· σαύρωσέτον.

15 Καὶ ὁ Πιλάτος θέλων-

τας

πῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας, ἵνα σταυρωθῇ.

16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν.

17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ θέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

21 Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, (ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου) ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, κρανίου τόπος.

23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον· καὶ οὐκ ἔλαβε.

24 Καὶ σταυροῦσιν αὐτὸν, καὶ διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτοῖς τίς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ οἰκοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις,

30 σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσε, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

33 Καὶ γενομένης ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λαμὰ σαβαχθανί; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί ἐγκατέλιπές με;

35 Καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· Ἰδοὺ Ἠλίαν φωνεῖ.

36 Δραμὼν δέ τις καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· Ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσε.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτως κράξας ἐξέπνευσε, εἶπε· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς Θεοῦ ἦν.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆτος μήτηρ, καὶ Σαλώμη,

41 αἳ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὅ ἐστι προσάββατον,

43 ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας εὐσχήμων βουλευτὴς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε·

45 καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ πτῶμα τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

47 Μαρία δὲ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσῆτος ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

16 1 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσι τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκήν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

7 Ἀλλὰ ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

9 Ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρώτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, παρ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι.

11 Κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς,

18 ὄφεις ἀροῦσι, κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσι.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

ἐσμυρνισμένον οἶνον. ὁ δὲ οὐκ ἔ-
λαβε.

24 Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν,
διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς
τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐ-
σταύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς
αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη·
Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥ-
ΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι
δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ
ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ
ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλο-
γίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμε-
νοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦν-
τες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ
λέγοντες· Οὐὰ, ὁ καταλύων
τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν·

30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ
κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους
μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον·
Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύνα-
ται σῶσαι.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύ-
σωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι
αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

33 Γενο-

κρασὶ ἀνακατωμένον μὲ Σμύρ-
ναν. ἀμὴ ἐκεῖνος δὲν τὸν ἐπῆρε.

24 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐσταύρω-
σαν, ἐμοίραζαν τὰ φορέματά
του, καὶ ἔρριχναν λαχνοὺς, ποῖ-
ον νὰ πάρῃ κάθε ἕνας ἀπ' αὐτά.

25 Καὶ ἦτον ὥρα τρίτη, ὅ-
ταν τὸν ἐσταύρωσαν.

26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας
του ἦτον ἀπάνω γεγραμμένη·
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ μαζὺ μετ' αὐτὸν
ἐσταύρωσαν δύο λῃστάς· ἕνα ἀπὸ
τὴν δεξιὰν, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὴν
ζερβιάν του.

28 Καὶ ἐτελειώθη ἡ γραφὴ
ὁποῦ λέγει· καὶ ἐλογαριάσθη μα-
ζὺ μὲ τοὺς ἀνόμους.

29 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπερνοῦ-
σαν (ἀπὸ τὴν στράταν) τὸν
ἐβλασφημοῦσαν, κουνοῦντες τὰ
κεφάλιά τους, καὶ λέγοντες· οὐαὶ,
ἐσὺ ὁποῦ χαλᾶς τὸν ναὸν, καὶ εἰς
τρεῖς ἡμέραις τὸν οἰκοδομεῖς·

30 Σῶσε τοῦ λόγου σου, καὶ κα-
τέβα ἀπὸ τὸν σταυρόν.

31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
παίζοντες ἀνάμεσά τους μὲ τοὺς
γραμματεῖς, ἔλεγαν· ἄλλους
ἐγλύτωσε, καὶ τοῦ λόγου του δὲν
δύνεται νὰ γλυτώσῃ.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς κατέβῃ τώρα
ἀπὸ τὸν σταυρὸν, νὰ εἰδοῦμεν καὶ
νὰ πιστεύσωμεν. καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ
ἦταν μαζὺ μετ' αὐτὸν σταυρω-
μένοι, τὸν ὠνείδιζαν.

33 Καὶ

33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωΐ Ἐλωΐ, λαμμᾶ σαβαχθανί; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες;

35 Καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἠλίαν φωνεῖ.

36 Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν, λέγων· Ἄφετε· ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτως κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ Σαλώμη·

41 Αἳ

33 Καὶ ὅταν ἔγινεν ἕκτη ὥρα, ἐσκοτεινίασεν ἡ γῆ ὅλη, ἕως τὴν ἐννάτην ὥραν.

34 Καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μεγάλην φωνὴν, καὶ εἶπεν· Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λαμὰ σαβαχθανί; τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον (θέλει νὰ εἰπῇ)· ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, διατί με ἐγκατέλιπες;

35 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἐπαραστέκουνταν ἐκεῖ, ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, εἶπαν· νὰ, ὁποῦ φωνάζει τὸν Ἠλίαν.

36 Καὶ τρέχωντας ἕνας, ἐγέμισε ξύδι ἕνα σφογγάρι, καὶ τὸ ἔβαλλεν εἰς καλάμι, καὶ τὸν ἐπότιζε, καὶ ἔλεγεν· ἀφῆτε, νὰ εἰδοῦμεν ἐὰν ἔρχεται ὁ Ἠλίας νὰ τὸν καταβάσῃ.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφίνωντας μεγάλην φωνὴν, ἐξεψύχησε.

38 Καὶ τὸ βημόθυρον τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο (κομμάτια), ἀπὸ πάνω ἕως κάτω.

39 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶδεν ὁ ἑκατόνταρχος, ὁποῦ ἐπαραστέκουνταν ἀπὸ ἀγνάντιά του, ὅτι τέτοιας λογῆς κράζωντας ἐξεψύχησεν, εἶπεν· ἀληθινὰ ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος Θεοῦ υἱὸς ἦτον.

40 Ἦταν καὶ γυναῖκαις ὁποῦ ἐβλέπασιν ἀπὸ μακρᾶ· ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποίας ἦταν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ τοῦ Ἰωσῆ, καὶ ἡ Σαλώμη· Κ 4

41 Αἳ

41 Αἳ ηὰ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱερουσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, (ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὅ ἐστι προσάββατον)

43 ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε.

45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν εἰς μνημεῖον ὃ ἦν λελαξευμένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ

41 Αἳ ὁπόταν ἦτε ἀκολουθοῦσαι, καὶ ὅτε ἦτε ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, καὶ διηκόνουν· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι εἰς Ἱερουσόλυμα.

42 Καὶ ὡσεὶ ἑσπέρας γενομένης, (ἐπειδὴ ἦτον παρασκευή, ἤγουν ἡμέρα πρὸ τοῦ σαββάτου)

43 ἦλθεν ὁ Ἰωσὴφ (ὁ ὁποῖος ἦτον) ἀπὸ τὴν Ἀριμαθέαν, τίμιος βουλευτής, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐπροσδέχετον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχοντας τὸ θάρρος εἰσῆλθε πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

44 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐθαύμασεν ἂν εἰς ἐκεῖνην τὴν ὥραν ἀπέθανε· καὶ καλέσας τὸν ἑκατόνταρχον, τὸν ἐρώτησεν ἂν ἀπέθανεν ἀπὸ πολλὴν ὥραν.

45 Καὶ ὡσὰν τὸ ἔμαθεν ἀπὸ τὸν ἑκατόνταρχον, (πῶς ἀπέθανε) ἐχάρισεν εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸ κορμί.

46 Καὶ ἐκεῖνος ἀγόρασεν ἕνα σενδόνιον, καὶ ἐκατέβασε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν σαυρόν, καὶ τὸ ἐτύλιξε μὲ σενδόνι· καὶ τὸ ἔβαλλεν μέσα εἰς τὸ μνῆμα, τὸ ὁποῖον μνῆμα ἦτον πελεκημένον ἀπὸ πέτραν· καὶ ἐκύλισε μίαν πέτραν μεγάλην καὶ ἔφραξε τὸ στόμα τοῦ μνημείου.

47 Καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ

δαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν πȣ̃ τίθεται.

δαληνὴ καὶ ἡ Μαρία ἡ τȣ̃ Ἰωσὴφ ἔβλεπαν πȣ̃ βάνετ).

Κεφ. ιϛ'. 16.

Καὶ διαγενομένȣ τȣ̃ σαββάτȣ, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τȣ̃ Ἰακώβȣ καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθȣ̃σαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τȣ̃ ἡλίȣ.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τȣ̃ θύρας τȣ̃ μνημείȣ;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωρȣ̃σιν ὅτι ἀποκεκύλισαι ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ εἰσελθȣ̃σαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησȣ̃ν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπȣ ἔθηκαν αὐτόν.

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτȣ̃, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν [illegible] ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθȣ̃σαι ταχὺ, ἐφυ-

Καὶ ὡσὰν ἐπέρασε τὸ σάββατον, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία (ἡ μήτηρ) τȣ̃ Ἰακώβȣ καὶ ἡ Σαλώμη ἀγόρασαν μυρίσματα, διὰ νὰ ὑπᾶσι νὰ τὸν ἀλείψȣν.

2 Καὶ πολλᾶ ταχὺ ἀπὸ τὴν πρώτην τȣ̃ ἑβδομάδος ἤλθασιν εἰς τὸ μνῆμα, ὅταν εὔγενεν ὁ ἥλιος.

3 Καὶ ἔλεγαν ἀνάμεσάτȣς· τίς νὰ μᾶς κυλίσῃ τὴν πέτραν ἀπὸ τὴν θύραν τȣ̃ μνημείȣ;

4 Καὶ ἔστοντας νὰ ἀναντρανίσȣν βλέπȣσιν ὅτι ὁ λίθος εἶναι κυλισμένος· διατὶ ἦτον πολλᾶ μεγάλος.

5 Καὶ ἐμβένοντες εἰς τὸ μνῆμα εἶδαν ἕνα νέον ὁπȣ̃ ἐκάθετον εἰς τὴν δεξιὰν (μερίαν), ἐνδυμένος φορεσίαν ἄσπρην· καὶ ἐξετρόμαξαν.

6 Καὶ ἐκεῖνος ταῖς εἶπε· μὴν φοβᾶσθε· τὸν Ἰησȣ̃ν ζητᾶτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἀναστάθη, δὲν εἶναι ἐδῶ· νὰ, ὁ τόπος ὁπȣ̃ τὸν ἔβαλλαν.

7 Ἀμὴ σύρτε, εἰπέτε εἰς τȣ̀ς μαθητάδεστȣ, καὶ εἰς τὸν Πέτρον, ὅτι ὑπάγει προτιτερά σας εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν εἰδῆ, καθὼς σᾶς εἶπε. [illegible]

8 Καὶ ἔστοντας νὰ σύ[illegible]ȣσιν ἐξω

ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου. εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

9 Ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι·

11 Κἀκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὕστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς

ἔξω, ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μνῆμα· διατὶ ταῖς ἐπίασε τρομάρα καὶ ἔκστασις· καὶ δὲν εἶπαν κανενὸς τίποτες· διατὶ ἐφοβοῦνταν.

9 Καὶ ἔστοντας νὰ ἀνασταθῇ τὸ ταχὺ τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος, ἐφάνη πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν εὔγαλεν ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη ἐπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦταν (προτίτερα) μαζύτου, οἱ ὁποῖοι ἐλυποῦνταν καὶ ἔκλαιαν·

11 Καὶ ἐκεῖνοι, ὡσὰν τὸ ἄκουσαν, ὅτι πῶς ζῇ, καὶ τὸν εἶδεν αὐτὴ, δὲν ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἐφανερώθη εἰς ἄλλον εἶδος εἰς δύο ἀπ' αὐτοὺς, ὁποῦ ἐπεριπατοῦσαν καὶ ἐπαγγύασιν εἰς τὸ χωράφι.

13 Καὶ ἐκεῖνοι παγγύοντες τὸ εἶπαν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους· καὶ οὐ δὲ ἐκείνους ἐπίστευσαν.

14 Ὕστερον, ὅταν ἐκάθουνταν οἱ ἕνδεκα ἐφανερώθη εἰς αὐτοὺς, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν, καὶ τὴν σκληροκαρδίαν τους· πῶς δὲν ἐπίστευσαν ἐκείνους ὁποῦ τὸν εἶδαν ἀναστεμένον.

15 Καὶ τοὺς εἶπε· σύρτε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, κηρύξετε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν.

16 Ὁποῖος πιστεύσει καὶ βαπτι-

θεὶς σωθήσε῀ται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσε῀ται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·

18 ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

πιωθῇ, θέλει σωθῇ· ὁ δὲ ἀπιστήσας, θέλει κατακριθῇ.

17 Καὶ σημεῖα ὅσοι πιστεύσουσιν, ἐκεῖνα τὰ σημάδια θέλουν τοὺς ἀκολουθήσει· εἰς τὸ ὄνομά μου θέλουσι διώκει δαιμόνια· γλώσσαις θέλουν συντυχεῖ καιναῖς·

18 φείδια θέλουν πιάσει· κἂν φαρμάκι θανάσιμον πιοῦσι, δὲν θέλει τοὺς βλάψει· ἀπάνω εἰς ἀῤῥώστους θέλουσι βάλλει τὰ χέρια τους, καὶ θέλουσιν ἰατρευθῆ.

19 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀφοῦ ἐλάλησε τοὺς ἐσυντυχε τοὺς λόγια ἐκεῖνα, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ὁμοῦ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐκεῖνοι σύρνουντες ἐκήρυξαν εἰς κάθε τόπον τὸν λόγον, συνεργοῦντος τοῦ Κυρίου, καὶ βεβαιῶντος τὸν λόγον διὰ μέσου τῶν σημείων ὁποῦ τοὺς ἀκολουθοῦσιν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

ἘΠειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,

2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ

ἘΠειδὴ πολλοὶ ἐπιχειρήθηκαν νὰ βάλλουσιν εἰς τάξιν διήγησιν τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἐπληροφορήθηκαμεν,

2 Καθὼς μᾶς τὰ ἐπαραδώκαν

οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπ) καὶ ὑπη-
ρέται γενόμενοι τοῦ λόγου·

3 Ἔδοξε κἀμοὶ, παρηκο-
λουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκρι-
βῶς, καθεξῆς σοι γράψαι,
κράτιστε Θεόφιλε·

4 Ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κα-
τηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλει-
αν.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἡρώδου τοῦ βασι-
λέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνό-
ματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερί-
ας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν
θυγατέρων Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνο-
μα αὐτῆς Ἐλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότε-
ροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμε-
νοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ
δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμ-
πτοι.

7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον,
καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα,
καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύ-
ειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημε-
ρίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερα-
τείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυ-
ρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ
λαοῦ

καν ἐκεῖνοι ὁποῦ τὰ εἶδαν μὲ τὰ
μαθιάτους ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ
ἔγιναν ὑπηρέται τοῦ λόγου·

3 Ἐφάνη καὶ ἐμένα, ὁποῦ
ἀκολούθησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς
ὅλα, ὦ κράτιστε Θεόφιλε, νὰ
σοῦ τὰ γράψω καταλεπτῶς κα-
τατάξιν·

4 Διὰ νὰ γνωρίσῃς τὸ βέ-
βαιον ἐκεινῶν τῶν πραγμάτων
ὁποῦ ἐδιδάχθης.

5 Εἰς ταῖς ἡμέραις Ἡρώ-
δου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰου-
δαίας, ἦτον κάποιος ἱερεὺς,
τὸ ὄνομά του Ζαχαρίας, ἀπὸ
τὴν ἐφημερίαν τοῦ Ἀβιᾶ· καὶ
ἡ γυναῖκά του ἦτον ἀπὸ ταῖς θυ-
γατέραις τοῦ Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνο-
μάτης ἦτον Ἐλισάβετ.

6 Καὶ ἦταν καὶ οἱ δύο τους
δίκαιοι ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεὸν,
καὶ ἐπερνοῦσαν εἰς ὅλαις ταῖς πα-
ραγγελίαις καὶ εἰς τὰ δικαιώμα-
τα τοῦ Κυρίου χωρὶς καμίαν
κατηγορίαν.

7 Καὶ δὲν εἶχαν παιδίον,
διατὶ ἡ Ἐλισάβετ ἦτον στεῖρα·
καὶ οἱ δύο τους ἦταν πεπρασμένοι
ἀπὸ τὸν καιρόν τους.

8 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ αὐτὸς ἱερά-
τευεν εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐφημε-
ρίας του ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεὸν,

9 Κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς
ἱερατείας, ἔλαχε νὰ θυμιάσῃ,
ἐμβένωντας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυ-
ρίου.

10 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ
λαοῦ

λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.

11 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

18 Καὶ

λαοῦ ἦτον ἔξω ὁποῦ ἐπροσεύχετον εἰς τὴν ὥραν τοῦ θυμιάματος.

11 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, στεκάμενος ἀπὸ τὴν δεξιὰν μεριὰν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδεν ὁ Ζαχαρίας, ἐταράχθη, καὶ φόβος μεγάλος τὸν ἐπλάκωσε.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ εἶπε· μὴν φοβᾶσαι Ζαχαρία· διατὶ ἀκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυναῖκά σου ἡ Ἐλισάβετ θέλει σοῦ γεννήσει υἱόν, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομά του Ἰωάννην.

14 Καὶ θέλει σοῦ εἶσθαι χαρὰ καὶ ἀγαλλιάσις, καὶ πολλοὶ θέλουν χαρεῖ εἰς τὴν γεννησίν του.

15 Διατὶ θέλει εἶσθαι μέγας ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεόν· καὶ κρασὶ καὶ σίκερα νὰ μὴν πιῇ· καὶ θέλει γεμίσει ἀπὸ πνεῦμα ἅγιον, ἀκόμι ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάνας του·

16 Καὶ θέλει γυρίσει πολλοὺς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αὐθέντην τὸν Θεόν τους.

17 Καὶ αὐτὸς θέλει ὑπάγει ὀμπροστᾶ του μὲ πνεῦμα καὶ δύναμιν Ἠλίου, καὶ θέλει γυρίσει ταῖς καρδίαις τῶν πατέρων εἰς τὰ παιδία, καὶ τοὺς ἀπειθεῖς εἰς τὴν φρονημάδα τῶν δικαίων, νὰ κατασκευάσῃ λαὸν ἕτοιμον εἰς τὸν αὐθέντην τὸν Θεόν.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς
τὸν ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι
τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, &
ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγε-
λος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι Γα-
βριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι
πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι
ταῦτα.

20 Καὶ ἰδοὺ, ἔσῃ σιωπῶν, καὶ
μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι
ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ'
ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις
μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς
τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· & ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ. καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμεινε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα·

25 Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς
τὸν ἄγγελον· & πῶς νὰ τὸ γνωρί-
σω τοῦτο; διατὶ ἐγὼ εἶμαι γέ-
ρων πλέον, καὶ ἡ γυναῖκά μου προ-
χωρημένη ἀπὸ τὰς καταστάσεις.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς· ἐγὼ εἶμαι ὁ Γαβριὴλ ὁποῦ παρασταίνομαι ὁμπρο-σᾶ εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐστάλθηκα νὰ λαλήσω εἰς ἐσένα, καὶ νὰ σὲ εὐαγγελίσω ταῦτα.

20 Καὶ νά, ὁποῦ θέλεις εἶ-σαι βουβός, & νὰ μὴν ἠμπορῇς νὰ σωτύχῃς, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁποῦ νὰ γένουν ἐτοῦτα· διατὶ δὲν ἐπίστευσες τὰ λόγιά μου, τὰ ὁποῖα θέλουν τελειωθῆ εἰς τὸν καιρόν τους.

21 Καὶ ὁ λαὸς ἐξεκείνου καὶ ἀνέμενε τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζαν πῶς ἐργᾶστε μέσα εἰς τὸν ναόν.

22 Καὶ ὡσὰν βγῆκε δὲν ἠμπορᾶστε νὰ τοὺς σωτύχῃ· καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ὀπτασίαν εἶδε μέσα εἰς τὸν ναόν. & αὐτὸς τοὺς ἔνευε· & ἐπόμεινε βουβός.

23 Καὶ ὡσὰν ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας του, ἐπῆ-γεν εἰς τὸ σπίτι του.

24 Καὶ ὕστερα ἀπ' σμέναις τοὺς ἡμέρας συνέλαβεν ἡ Ἐλισά-βετ ἡ γυναῖκά του· καὶ ἔκρυβε & λόγιασης πέντε μῆνες, καὶ ἔλε-γεν·

25 Ὅτι τέτοιας λογῆς μὲ ἔκαμψε ὁ αὐθέντης μου εἰς τοὺς

ἡμέ-

δεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ᾗ ὄνομα Ναζαρὲτ,

27 Πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ.

28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο, ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος.

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.

31 Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

34 Εἶπε

ἡμέραις ταῖς ὁποίαις ἐπέβλεψεν εἰς ἐμένα νὰ σύγαλῃ τὸ ὄνειδός μου ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26 Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀπεστάλθη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εἶναι Ναζαρὲτ,

27 Εἰς μίαν παρθένον ἀρραβωνιασμένην μὲ ἄνδρα, τὸ ὄνομά του Ἰωσὴφ, ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

28 Καὶ ὡσὰν ἐμβῆκεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐσὺ εἶσαι εὐλογημένη ἀνάμεσα εἰς ταῖς γυναῖκες.

29 Καὶ ἐκείνη ὡσὰν τὸν εἶδεν ἐσυγχίσθη εἰς τὰ λόγιά του· καὶ ἐσυλλογίζετον, τί λογῆς εἶναι ἐτοῦτος ὁ χαιρετισμός.

30 Καὶ λέγειτης ὁ ἄγγελος· μὴν φοβᾶσαι Μαριάμ· διατὶ ηὗρες χάριν σημᾶ εἰς τὸν Θεόν.

31 Καὶ θέλεις ἐγγαστρωθῆ, καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν· καὶ νὰ καλέσῃς τὸ ὄνομά του Ἰησοῦν.

32 Ἐτοῦτος θέλει εἶσθαι μέγας, καὶ θέλει καλεσθῆ υἱὸς ὑψίστου· καὶ ὁ αὐθέντης ὁ Θεὸς θέλει τοῦ δώσει τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρός του·

33 Καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία του δὲν θέλει ἔχει τέλος.

34 Καὶ

34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γενώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνείληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ.

37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τοῦ Θεοῦ πᾶν ῥῆμα.

38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτο μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

42 Καὶ

34 Καὶ ἡ Μαριὰμ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς θέλει γένει τοῦτο, ὅπου ἐγὼ ἄνδρα δὲν γνωρίζω;

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπέ της· πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθει εἰς ἐσένα, καὶ δύναμις τοῦ ὑψίστου θέλει σε ἐπισκιάσει· διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο ὁπου μέλλει νὰ γεννηθῇ ἀπὸ σένα ἅγιον, θέλει καλεσθῇ υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ νά, καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, ὁπου σωρέλαβεν καὶ αὐτὴ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας της· καὶ μὲ τοῦτον τὸν μῆνα ἔχει ἓξ μῆνες ἐγκαστρωμένη, αὐτὴ ὁπου ἦτον στεῖρα.

37 Διατὶ σημαῖ εἰς τὸν Θεὸν κανένα πρᾶγμα δὲν ἔναι ἀδύνατον.

38 Καὶ εἶπε Μαριάμ· νά, ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· καὶ ἂς μὲ γένῃ τοῦ τὸ λόγον σου. Καὶ ἐδιέβη ἀπ' αὐτὴν ὁ ἄγγελος.

39 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐσηκώθη ἡ Μαριάμ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν ὀρεινὴν μὲ σπουδήν, εἰς πόλιν τοῦ Ἰούδα.

40 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἐχαιρέτησε τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ὡσὰν ἤκουσε ἡ Ἐλισάβετ τὸ χαιρετισμὸν τῆς Μαρίας, ἐπήδησε τὸ βρέφος μέσα εἰς τὴν κοιλίαν της· καὶ ἐγεμώθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

42 Καὶ

42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, & εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς ἐμέ;

44 Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα· ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· Ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί·

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·

51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·

42 Καὶ ἐξεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν μέσοις γυναικῶν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς ἐμέ;

44 Διότι οὗτος ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ χαιρετισμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, τὸ βρέφος ἐπήδησεν ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἠγαλλίασεν ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί·

49 Διότι ὁ δυνατὸς ἐποίησε μοι μεγάλα θαύματα, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἅγιον·

50 Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν·

51 Ἐποίησε δύναμιν ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·

52 Κα-

52 Ἐκα-

52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

62 Ἐνε-

52 Ἐκαθέλασε δυνάστας ἀπὸ τῶν θρονιάτων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

53 Τοὺς πεινασμένους ἐχόρτασεν ἀγαθῶν, καὶ τοὺς πλουσίους ἐξαπέστειλε κενούς.

54 Ἐβοήθησε τὸν Ἰσραὴλ τὸν παῖδα τοῦ, νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἐλεημοσύνην του,

55 (Καθὼς τὸ ἔταξε εἰς τοὺς πατέρας μας, εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἰς τὸ σπέρμα του) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἔμεινε μαζύ με τὴν Ἐλισάβετ ἕνας τρεῖς μῆνες· καὶ ὕστερον ἐγύρισεν εἰς τὸ σπίτι της.

57 Καὶ ἐπληρώθη ὁ καιρὸς τῆς Ἐλισάβετ νὰ γεννήσῃ· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἀκουσάντο οἱ γειτονοιτης καὶ οἱ συγγενεῖς της, ὅπου ἐμεγάλωσε Κύριος τὸ ἔλεός του μετ' αὐτοῦ· καὶ τὴν ἐσυγχάρησαν.

59 Καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἦλθαν νὰ περιτμήσουσι τὸ παιδίον, καὶ τὸ ἐκαλοῦσαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ μάνα του, καὶ εἶπεν· ὄχι Ζαχαρίας· ἀλλὰ Ἰωάννης θέλει καλεσθῆ.

61 Καὶ λέγουν της· ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι εἰς τὴν γενεάν σου, ὁπού νὰ καλήται με τὸ ὄνομα τοῦτο.

62 Καὶ

62 Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες.

64 Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσε, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·

69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·

70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,

71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν,

62 Καὶ ἐνέβαινον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, τί θέλει καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ ἐπιζητήσας πινακίδα, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν ὅλοι.

64 Καὶ παρεχρήθη ἀνοίχθη τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ φόβος ἦλθεν ἐπὶ πάντας τοὺς περικοίκους αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ὅλοι οἱ ἀκούσαντες ἔθεντο ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ γὰρ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσε, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·

69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ Δαβὶδ παιδὸς αὐτοῦ·

70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,

71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν,

62 Καὶ ἐνένευον τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τί θέλει καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ ἐπιζητήσας πινακίδα, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν ὅλοι.

64 Καὶ παρεχρήθη ἀνοίχθη τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ φόβος ἦλθεν ἐπὶ πάντας τοὺς περικοίκους αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ὅλοι οἱ ἀκούσαντες ἔθεντο ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ γὰρ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσε, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·

69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ Δαβὶδ παιδὸς αὐτοῦ·

70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,

71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν

μῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς·

72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ·

73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν,

74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ,

75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ,

77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους·

79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας

θρούς μας, καὶ ἀπὸ τὸ χέρι ὁλονῶν ἐκεινῶν ὁποῦ μᾶς μισοῦσι·

72 Νὰ κάμῃ ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων μας, καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τῆς ἁγίας τοῦ διαθήκης·

73 Τὸν ὅρκον ἐκεῖνον ὁποῦ ὤμοσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα μας, νὰ μᾶς δώσῃ,

74 Νὰ ἐλευθερωθοῦμεν ἐμεῖς χωρὶς φόβον ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας, νὰ τὸν λατρεύωμεν,

75 Μὲ ἁγιωσύνην καὶ δικαιοσύνην ὀμπροστᾶ τοῦ, εἰς ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μας.

76 Καὶ ἐσὺ, παιδίον, θέλεις καλεσθῇ προφήτης τοῦ ὑψίστου· διατὶ θέλεις ὑπάγει ὀμπροστᾶ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, νὰ ἑτοιμάσῃς ταῖς στράταις τοῦ,

77 Νὰ δώσῃς γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν τοῦ, εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦς·

78 Διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς ἐλεημοσύνης Θεοῦ ἡμῶν, μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπίσκεψεν ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ ὑψηλᾶ·

79 Νὰ φέξῃ εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάθουνται εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, νὰ σιάσῃ τοὺς πόδας μας εἰς τὴν στράταν τῆς εἰρήνης.

80 Καὶ τὸ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐδυναμώνετον κατὰ τὸ πνεῦμα· καὶ ἦτον εἰς ταῖς ἐρημίαις ἕως

ρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

ἕως τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἔπρεπε νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. ϐ'. 2.

Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη, ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.)

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ ἥτις καλεῖται Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ,)

5 Ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

Καὶ ἔγινεν εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ εὐγῆκεν ὁρισμὸς ἀπὸ τὸν Καίσαρα τὸν Αὔγουστον, νὰ ἀπογραφῇ ὅλη ἡ οἰκουμένη.

2 (Ἐτούτη ἡ ἀπογραφὴ ἔγινε πρώτη, αὐθεντεύοντος τοῦ Κυρηνίου τὴν Συρίαν.)

3 Καὶ ἐπήγαιναν ὅλοι νὰ ἀπογράφωνται, πᾶσα ἕνας εἰς τὴν ἐδικήν του πόλιν.

4 Καὶ ἀνέβη καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ ἡ ὁποῖα καλεῖται Βηθλεὲμ, (μὲ τὸ νὰ εἶναι αὐτὸς ἀπὸ τὸ σπῆτι καὶ ἀπὸ τὴν φαμελίαν τοῦ Δαβὶδ,)

5 Νὰ ἀπογραφῇ μαζὺ μὲ τὴν Μαριὰμ ὁποῦ τὴν εἶχεν ἀῤῥαβωνιασμένην διὰ γυναῖκά του, ἡ ὁποῖα ἦτον ἐγγαστρωμένη.

6 Καὶ ὅταν ἦταν αὐτοὶ ἐκεῖ, ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραις νὰ γεννήσῃ αὐτή.

7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱόντης τὸν πρωτότοκον, καὶ τὸν ἐτύλιξε, καὶ τὸν ἐπλαγίασεν εἰς τὸ παχνή· διατὶ δὲν εἶχαν αὐτοὶ τόπον εἰς τὸ κονάκι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸν ποίμνιον αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ·

11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ.

12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

16 Καὶ

8 Καὶ ἦταν κ' οἱ ποιμένες εἰς τὴν χώραν ἐκεῖνην, ὁποῦ ἐμάσαν ἔξω εἰς τὰ χωράφια, ἐφύλαγαν τὴν νύκτα τὸ κοπάδι τους.

9 Καὶ παρουθὺς ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτοὺς, καὶ δόξα Κυρίου ἔλαμψε τριγύρω τους· κ' ἐφοβήθηκαν μέγαν φόβον.

10 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς εἶπε· μὴν φοβᾶσθε· διότι σᾶς εὐαγγελίζω χαρὰν μεγάλην, ἡ ὁποία θέλει εἶναι εἰς ὅλον τὸν λαόν·

11 Ὅτι σᾶς ἐγεννήθη σήμερον σωτὴρ, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς αὐθέντης, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβίδ.

12 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σημάδι· ὅτι θέλετε εὕρει βρέφος τυλιμμένον, νὰ κεῖτεται μέσα εἰς τὸ παχνί.

13 Καὶ παρουθὺς μαζὺ μὲ τὸν ἄγγελον εὑρέθη πλῆθος στρατεύματος οὐρανίου, ὁποῦ ὑμνοῦσαν τὸν Θεόν, κ' ἔλεγαν·

14 Δόξα εἰς ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, εἰς ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν ἀπ' αὐτοὺς οἱ ἄγγελοι κ' ἐπῆγαν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ ποιμένες εἶπαν ἀνάμεσά τους· γιὰ ἂς πᾶμε λοιπὸν ἕως τὴν Βηθλεέμ, νὰ ἰδοῦμε τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὁποῦ ἔγινε, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ γνωρίσωμε.

16 Καὶ

16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦραν τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.

19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ,

23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται·)

24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου,

16 Καὶ ἐπῆγον γλήγορα, καὶ εὗρηκαν τήν Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος ὁπού ἐκείτετον εἰς τὸ παχνί.

17 Καὶ ὡσὰν εἶδαν σύφημισεν τὸ λόγον ὁπού τοὺς εἶπαν διὰ τὸ παιδί ἐτοῦτο.

18 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἤκουσαν ἐθαύμασαν εἰς ὁπού τοὺς εἶπαν οἱ ποιμένες.

19 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἐφύλαττεν ἐτοῦτα ὅλα τὰ λόγια, βάλλοντάς τα μέσα εἰς τὴν καρδίαντης.

20 Καὶ οἱ ποιμένες ἐγύρισαν, δοξάζοντες καὶ γυμνοῦντες τὸν Θεὸν εἰς ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδαν, καθὼς τοὺς ἐλαλήθη.

21 Καὶ ὡσὰν ἐπλερώθησαν ὀκτὼ ἡμέρες νὰ περιτμίσουσι τὸ παιδίον, καὶ τὸ ὠνόμασαν Ἰησοῦν, καθὼς τὸ ὠνόμασεν ὁ ἄγγελος, πρὶ νὰ συλληφθῇ αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.

22 Καὶ ὅταν ἐπλερώθησαν αἱ ἡμέρες τοῦ καθαρισμοῦτης, κατὰ τὸ νόμον τοῦ Μωϋσέως, τὸν ἀνέβασαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ τὸ παρασήσουν εἰς τὸ Θεόν,

23 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ νόμον τοῦ Κυρίου· ὅτι κάθε ἀρσενικὸν ὁπού ἀνοίγῃ μήτραν, θέλει καλεσθῇ ἅγιον εἰς τὸ Θεόν·)

24 Καὶ νὰ δώσουν θυσίαν, καθὼς τὸ λέγει εἰς τὸ νόμον τοῦ Θεοῦ,

ριου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν.

25 Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν. καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ,

28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

31 Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

33 Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ.

34 Καὶ

Θεοῦ, ἕνα ζευγάρι τρυγόνια, ἢ δύο περιστεροπούλια.

25 Καὶ τότε ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ ὄνομάτου Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος ἦτον δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, καὶ ἀπαντέχενε παρηγορίαν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦτον εἰς αὐτόν.

26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτὸν προφητευμένον ἀπὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, νὰ μὴν εἰδῇ θάνατον, πρὸ τοῦ νὰ εἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν κινούμενος ἀπὸ τὸ πνεῦμα· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐμβάζασιν οἱ γονεῖς τὸ παιδίον τὸν Ἰησοῦν, νὰ κάμουν αὐτοὶ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου δι' αὐτὸ,

28 Καὶ αὐτὸς τὸ ἐδέχθη μέσα εἰς ταῖς ἀγκάλαις του, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·

29 Τῶρα ἐλευθερώνεις τὸν δοῦλόν σου, αὐθέντη, μὲ εἰρήνην, κατὰ τὸν λόγον σου·

30 Διατὶ τὰ μαθιάμου εἶδαν τὸ σωτήριόν σου,

31 Τὸ ὁποῖον ἑτοίμασες ὀμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν·

32 Φῶς νὰ φωτίσῃ τὰ ἔθνη, καὶ δόξαν τοῦ λαοῦ σου τοῦ Ἰσραήλ.

33 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μητέρα του ἐθαύμαζαν εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἐλέγουνταν δι' αὐτό.

34 Καὶ

34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον·

35 (Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία·) ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἡ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν·

38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐ-

34 Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριὰμ τὴν μητέρα τοῦ· νὰ, ἐτοῦτος κεῖται εἰς πέσιμον καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ὁποῦ ἐναντιεῖται·

35 (Ἀμὴ ἐσένα, καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ψυχὴν σου θέλει περάσει σπαθί·) διὰ νὰ ξεσκεπασθοῦσι διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.

36 Καὶ (τότε) ἦτον καὶ ἡ Ἄννα ἡ προφήτης ἡ θυγατέρα τοῦ Φανουὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσήρ· καὶ αὐτὴ περασμένη πολλῶν χρονῶν, ἔστοντας νὰ ζήσῃ ἑπτὰ χρόνους μὲ τὸν ἄνδρα ἀφόντις ἐπανδρεύθη.

37 Καὶ ἐτούτη ἦτον χήρα ἕως ὀγδοήκοντα τεσσάρων χρονῶν, ἡ ὁποῖα ποτὲ δὲν ἐμάκρυνεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν, ἔστοντας νὰ λατρεύῃ τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέραν μὲ νηστείαις καὶ μὲ δέησες·

38 Καὶ ἐτούτη ἔστοντας νὰ ἔλθῃ ἐκείνην τὴν ὥραν ἀνταποκρινομένη ἐδόξαζε τὸν Θεὸν, καὶ ἐλάλει διὰ τὸ παιδίον εἰς ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἀναμένασιν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

39 Καὶ ὡσὰν ἐτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τους τὴν Ναζαρέτ.

40 Καὶ τὸ παιδίον ηὔξανε, καὶ

ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἰερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἰερουσαλὴμ κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·

43 καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἰερουσαλὴμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ·

44 νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τοῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;

50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθε εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

καὶ ἐδυναμώνετο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο δώδεκα χρόνων, ἀνέβησαν εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἑορτῆς·

43 καὶ τελειούντες τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὅτε ἐπορεύοντο αὐτοὺς, ὑπέμεινεν τὸ παιδίον Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

44 Ἀλλὰ λογιζόμενοι τοῦ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωρίμοις.

45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν.

46 Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τοῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;

50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθε εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

σας ἡμῖν οὕτως; ἰδὺ ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;

50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

καμες ἔτζι; νὰ, ὁ πατήρ σου τὲ ἐγὼ λυπούμενοι σὲ ἐγυρεύαμεν.

49 Καὶ εἶπέντους· διατί μὲ γυρεύετε; δὲν ἐξεύρετε πῶς κάμνει χρεία νὰ εἶμαι εἰς τὰ πράγματα τοῦ πατρός μου;

50 Καὶ ἐτοῦτοι δὲν ἐγροίκησαν τὸν λόγον ὁποῦ τοὺς εἶπε.

51 Καὶ ἐκατέβη μαζύτους, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ· καὶ τοὺς ὑποτάσσετον. καὶ ἡ μητέρα του ἐφύλαττεν ὅλα τὰ λόγια ἐτοῦτα μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόκοπτε καὶ αὔξανεν καὶ εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν χάριν σημᾶ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Κεφ. γ'. 3.

Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος,

2 Ἐπ' Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Καὶ εἰς τοὺς δεκαπέντε χρόνους τῆς αὐθεντείας τοῦ Τιβερίου Καίσαρος, ὅταν αὐθέντευεν ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης ἦτον τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, καὶ ὁ ἀδελφός του ὁ Φίλιππος τετράρχης τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς,

2 Εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἦλθε λόγος Θεοῦ εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου μέσα εἰς τὴν ἔρημον.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας·

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἔλεγε οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

9 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν κα-

3 Καὶ ἐπῆλθεν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·

4 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν λόγων τοῦ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, ὅπου λέγει· φωνὴ εἷναι ὅπου βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἔρημον· ἑτοιμάσετε τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου, κάμετε ἴσιους τοὺς δρόμους του.

5 Κάθε λαγκάδι θέλει γεμίσει, καὶ κάθε ὄρος καὶ βουνὸ θέλει ταπεινωθῆ· καὶ τὰ στραβὰ θέλουσι ἰσιάσει, καὶ ἡ κακοπερπάτητους στράδας θέλει γένει ἴσιους·

6 Καὶ κάθε ἄνθρωπος θέλει ἰδῆ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἔλεγε λοιπὸν εἰς τοὺς ὄχλους ὅπου εὐγῆκαν νὰ βαπτισθοῦσιν ἀπ' αὐτόν· παιδιὰ τῶν ἐχεντρᾶς, τίς σᾶς ἔδειξε νὰ φύγετε ἀπὸ τὸ ὀργιὸ ὅπου μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμετε τὸ λοιπὸν καρποὺς ὅπου νὰ εἶναι ἄξιοι μετανοίας· καὶ μὴν ἀρχίσετε νὰ λέγετε ἀναμεσάτους· ἐμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται ἀπὸ τοῦτες πέτρες ἐτοῦτες νὰ ἐξαναστήσῃ παιδιὰ εἰς τὸν Ἀβραάμ.

9 Καὶ νὰ κῆ τὸ πελέκι ὅπου κεῖ εἰς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων· κάθε δένδρον ὅπου δὲν κάμνῃ κα-

καλὸν, ἐκκόπτετ, καὶ εἰς πῦρ βάλλετ.

10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν;

11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;

13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.

14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν.

15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστὸς,

16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχετ δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει

καλὸν καρπὸν, κόπτετ, καὶ βάνετ εἰς τὴν φωτία.

10 Καὶ οἱ ὄχλοι τὸν ἐρωτοῦσαν, καὶ τοῦ ἔλεγαν· τί νὰ κάμωμεν λοιπόν;

11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τους· ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει δύο φορέματα, ἂς δώσῃ τὸ ἕνα ἐκείνου ὁποῦ δὲν ἔχει· τὸ αὐτὸ ἂς κάμῃ καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ ἔχει φαγητά.

12 Καὶ ἦλθαν καὶ οἱ τελῶναι νὰ βαπτισθοῦσι, καὶ λέγουν του· διδάσκαλε, τί νὰ κάμωμεν;

13 Καὶ τοὺς εἶπε· τίποτες περισσότερον μὴν ζητᾶτε ἔξω ἀπὸ τὸ διατεταγμένον σας.

14 Ἐρωτοῦσάντον καὶ οἱ στρατιῶται, καὶ ἔλεγαν· ἀμὴ ἐμεῖς τί νὰ κάμωμεν; καὶ εἶπέν τους· κανένα νὰ μὴν διασείσετε, μὴ δὲ νὰ συκοφαντήσετε· καὶ νὰ εἶσθε εὐχαριστημένοι εἰς τὴν ῥώγαν σας.

15 Καὶ ἐλπίζοντας ὁ λαὸς, καὶ διαλογιζόμενοι ὅλοι μέσα τους διὰ τὸν Ἰωάννην, μήπως καὶ ἤθελεν εἶσθαι αὐτὸς ὁ Χριστὸς,

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης εἰς ὅλους, καὶ εἶπεν· ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μὲ νερόν· ἀμὴ ἔρχετ ὁ δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸν λουρίον τῶν ὑποδημάτων του· αὐτὸς

σει ὑμᾶς πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί.

17 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.

18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρῴδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρῳδιάδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρῴδης,

20 Προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανόν·

22 Καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει, ὡσεὶ περιστερὰν, ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ηὐδόκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὢν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰωσὴφ, τοῦ Ἡλὶ,

τοῦς βαπτίσαι με Πνεῦμα ἅγιον, καὶ πῦρ φωτίον.

17 Εἰς δὲ ὁποῖα τὸ χέρι εἶναι τὸ φτυάρι· καὶ θέλει καθαρίσει τὸ ἀλώνι του· καὶ θέλει μαζώξει τὸ σπάρι εἰς τὸ ἐμπαρί του· καὶ τὸ ἀχυρον θέλει τὸ καύσει μὲ φωτίαν ὁποῦ δὲν σβεῖ ποτέ.

18 Καὶ ἄλλα πολλὰ παρομοιῶν συναγγέλιζε τὸν λαόν.

19 Καὶ ὁ Ἡρῴδης ὁ τετράρχης, ἔχοντας νὰ ἐλέγχετον ἀπ' αὐτὸν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του Φιλίππου, καὶ διὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ κακὰ ὁποῦ ἔκαμνε ὁ Ἡρῴδης,

20 Ἐπρόσθεσε καὶ τοῦτο ἀπάνω εἰς ὅλα, καὶ ἐσφάλισε τὸν Ἰωάννην μέσα εἰς τὴν φυλακήν.

21 Καὶ ὅταν ἐβαπτίζετον ὅλοι ὁ λαός, ἐκεῖ ὁποῦ ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπροσεύχετον, ἀνοίχθησαν οἱ οὐρανοί·

22 Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκατέβη μὲ σωματικὸν εἶδος, ὡσὰν περιστέρι, ἀπάνω εἰς αὐτόν· καὶ νά, καὶ ἦλθε φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὁποῦ ἔλεγε· ἐσὺ εἶσαι ὁ υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς ἐσένα ἀναπαύομαι.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὡσὰν νὰ ἄρχιζε τριάντα χρονῶν. καθὼς ἐλογαριάζετον νὰ εἶναι υἱὸς τοῦ Ἰωσὴφ· καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ἡλὶ.

24 Τοῦ

24 Καὶ

24 Τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευὶ, τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰαννὰ, τοῦ Ἰωσήφ,

25 Τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμὼς, τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἐσλὶ, τοῦ Ναγγαὶ,

26 Τοῦ Μααθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεΐ, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα,

27 Τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησὰ, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιὴλ, τοῦ Νηρὶ,

28 Τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσὰμ, τοῦ Ἐλμωδὰμ, τοῦ Ἦρ,

29 Τοῦ Ἰωσὴ, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευΐ,

30 Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωνὰν, τοῦ Ἐλιακεὶμ,

31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνὰν, τοῦ Ματταθὰ, τοῦ Ναθὰν, τοῦ Δαβὶδ,

32 Τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ, τοῦ

24 Καὶ ὁ Ἡλὶ τοῦ Ματθὰν· καὶ ὁ Ματθὰν τοῦ Λεύι· καὶ ὁ Λευὶς τοῦ Μελχί· καὶ ὁ Μελχὶς τοῦ Ἰαννά· καὶ ὁ Ἰαννὰ τοῦ Ἰωσήφ.

25 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ματταθίου· καὶ ὁ Ματταθίας τοῦ Ἀμώς· τοῦ Ἀμὼς τοῦ Ναούμ· τοῦ Ναοὺμ τοῦ Ἐσλί· καὶ ὁ Ἐσλὶς τοῦ Ναγγαί.

26 Καὶ ὁ Ναγγαὶ τοῦ Μαάθ· καὶ Μαὰθ τοῦ Ματταθίου· καὶ Ματταθίας τοῦ Σεμεΐ· καὶ Σεμεὶς τοῦ Ἰωσήφ· καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Ἰούδα.

27 Καὶ Ἰούδας τοῦ Ἰωαννά· καὶ Ἰωαννὰς τοῦ Ῥησά· τοῦ Ῥησᾶ τοῦ Ζοροβάβελ· τοῦ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ· καὶ Σαλαθιὴλ τοῦ Νηρί.

28 Καὶ Νηρὶς τοῦ Μελχί· καὶ Μελχὶς τοῦ Ἀδδί· τοῦ Ἀδδὶ τοῦ Κωσάμ· καὶ Κωσὰμ τοῦ Ἐλμωδάμ· τοῦ Ἐλμωδὰμ τοῦ Ἦρ.

29 Καὶ Ἦρ τοῦ Ἰωσήφ· καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Ἐλιέζερ· καὶ Ἐλιέζερ τοῦ Ἰωρείμ· καὶ Ἰωρεὶμ τοῦ Ματθάτ· καὶ Ματθὰτ τοῦ Λευΐ.

30 Καὶ Λευὶ τοῦ Συμεών· τοῦ Συμεὼν τοῦ Ἰούδα· καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰωσήφ· καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Ἰωνάν· καὶ Ἰωνὰν τοῦ Ἐλιακείμ.

31 Καὶ Ἐλιακεὶμ τοῦ Μελεά· καὶ Μελεᾶς τοῦ Μαϊνάν· καὶ Μαϊνὰν τοῦ Ματταθά· καὶ Ματταθὰς τοῦ Ναθάν· καὶ Ναθὰν τοῦ Δαβίδ.

32 Καὶ Δαβὶδ τοῦ Ἰεσσαί· καὶ Ἰεσσαὶ τοῦ Ὠβήδ· τοῦ Ὠβὴδ

τῦ Βοὸζ, τῦ Σαλμὼν, τῦ Ναασσὼν,

33 Τῦ Ἀμιναδὰβ, τῦ Ἀρὰμ, τῦ Ἐσρὼμ, τῦ Φαρὲς, τῦ Ἰούδα,

34 Τῦ Ἰακὼβ, τῦ Ἰσαὰκ, τῦ Ἀβραὰμ, τῦ Θάρα, τῦ Ναχὼρ,

35 Τῦ Σαρούχ, τῦ Ῥαγαῦ, τῦ Φαλὲκ, τῦ Ἔβερ, τῦ Σαλὰ,

36 Τῦ Καϊνὰν, τῦ Ἀρφαξὰδ, τῦ Σὴμ, τῦ Νῶε, τῦ Λάμεχ,

37 Τῦ Μαθουσάλα, τῦ Ἐνὼχ, τῦ Ἰαρὲδ, τῦ Μαλελεὴλ, τῦ Καϊνὰν,

38 Τῦ Ἐνὼς, τῦ Σὴθ, τῦ Ἀδὰμ, τῦ Θεῦ.

τῦ Βοόζ· τοῦ Βοόζ τῦ Σαλμών· τοῦ Σαλμὼν τῦ Ναασσών.

33 Καὶ Ναασσὼν τῦ Ἀμιναδάβ· τοῦ Ἀμιναδὰβ τῦ Ἀράμ· τοῦ Ἀράμ τῦ Ἐσρώμ· τοῦ Ἐσρὼμ τῦ Φαρές· τοῦ Φαρὲς τῦ Ἰούδα.

34 Καὶ Ἰούδας τῦ Ἰακώβ· τοῦ Ἰακὼβ τῦ Ἰσαάκ· τοῦ δ Ἰσαὰκ τῦ Ἀβραάμ· τοῦ Ἀβραὰμ τῦ Θάῤῥα· τοῦ Θάῤῥας τῦ Ναχώρ.

35 Καὶ Ναχὼρ τῦ Σερούχ· τοῦ Σεροὺχ τῦ Ῥαγαῦ· τοῦ Ῥαγαῦ τῦ Φαλέκ· τοῦ Φαλὲκ τῦ Ἔβερ· καὶ Ἔβερ τῦ Σαλά.

36 Καὶ Σαλὰ τῦ Καϊνάν· τοῦ Καϊνὰν τῦ Ἀρφαξάδ· καὶ Ἀρφαξὰδ τῦ Σήμ· καὶ Σὴμ τῦ Νῶε· καὶ Νῶε & Λάμεχ.

37 Καὶ Λάμεχ τῦ Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα τῦ Ἐνώχ· καὶ Ἐνὼχ τῦ Ἰάρεδ· καὶ Ἰάρεδ τῦ Μαλελεήλ· καὶ Μαλελεὴλ τῦ Καϊνάν.

38 Καὶ Καϊνὰν τῦ Ἐνώς· καὶ Ἐνὼς & Σήθ· καὶ Σὴθ τῦ Ἀδάμ· καὶ Ἀδὰμ τῦ Θεῦ.

Κεφ. δ'. 4.

Ἰησῦς δ πνεύματος ἁγίε πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῦ Ἰορδάνε· καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,

2 Ἡμέρας τεσσαράκονθα πειραζόμενος ὑπὸ & διαβόλε. καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθει-

Καὶ ὁ Ἰησῦς πλήρης πνεύματος ἁγίου ὑπέστρεψεν ἀπὸ τ Ἰορδάνου· καὶ ἐφέρετο ἐν μέσῳ τῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον,

2 Καὶ ἐπειραζόμενον ὑπὸ τ διαβόλου σαρώντα ἡμέρας. καὶ ὅποτε δὲν ἔφαγεν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· καὶ ὅτε ἐτελειώθη-

σαν

θεισῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Διάβολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.

4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, λέγων· Γέγραπται, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ Διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν.

7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σὸν πάντα.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω·

10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέ-

σαν αὐτᾶς μὴ ἡμέρας, ὕστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ λέγει τῷ ὁ Διάβολος· ἂν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῇ πέτρᾳ ἐτούτῃ νὰ γένῃ ψωμί.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν· εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ὄχι μόνον μὲ ψωμὶ νὰ ζῇ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγον Θεοῦ.

5 Καὶ ἀνεβάζωντάς τον ὁ Διάβολος εἰς ἕνα ὑψηλὸν ὄρος, τοῦ ἔδειξεν ὅλαις ταῖς βασιλείαις τοῦ κόσμου εἰς μίαν στιγμὴν καιροῦ.

6 Καὶ εἶπέν του ὁ Διάβολος· ἐσένα θέλω δώσει ἐτούτην τὴν ἐξουσίαν ὅλην, καὶ τὴν δόξαν της· ὅτι ἐμένα ἐπαραδόθη, καὶ ὁποῦ θέλω, τὴν δίδω.

7 Ἐὰν ἐσὺ λοιπὸν μὲ προσκυνήσῃς ὁμπροστά μου, θέλουν εἶναι ὅλα ἐδικά σου.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπέν του· ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· διατὶ εἶναι γεγραμμένον· θέλεις προσκυνήσει τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.

9 Καὶ ἐφέρετον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐστάθετον ἀπάνω εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπέντου· ἐὰν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, βίξε τὸν λόγουσο ἀπ' ἐδῶ κάτω·

10 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον·

ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περί σου, τοῦ διαφυλάξαι σε.

11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἴρηται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

13 Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.

14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.

17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις

ὅτι θέλει προστάξει τοὺς ἀγγέλους του διὰ λόγου σου, νὰ σὲ διαφυλάξουν.

11 Καὶ νὰ σὲ φέρουν ἀπάνω εἰς τὰ χέρια τους, διὰ νὰ μὴν σκοντάψῃ εἰς τὴν πέτραν τὸ ποδάρι σου.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει του· ἐλαλήθη· δὲν θέλεις δοκιμάσει Κύριον τὸν Θεόν σου.

13 Καὶ τελειώνωντας κάθε πειρασμὸν, ὁ διάβολος ἐμάκρυνεν ἀπ' αὐτὸν ἕως τὸν (διωρισμένον) καιρόν.

14 Καὶ ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς μὲ τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἡ φήμη εὐγῆκεν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν διὰ λόγου του.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν εἰς ταῖς συναγωγαῖς τους, δοξαζόμενος ἀπὸ ὅλους.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ, ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον ἀναθρεμμένος· καὶ ἐμβῆκε κατὰ τὴν συνήθειάν του τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἐσηκώθη νὰ διαβάσῃ.

17 Καὶ τοῦ ἔδωκαν τὸ βιβλίον τοῦ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ ἀνοίγωντας τὸ βιβλίον, εὑρῆκε τὸν τόπον ὁποῦ ἦτον γεγραμμένον·

18 Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἀπάνω εἰς ἐμὲ, καὶ διὰ τοῦτο μὲ ἔχρισε· καὶ μὲ ἔστειλε διὰ νὰ εὐαγγελίσω τοὺς πτωχοὺς, νὰ ἰατρεύσω ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν καρδίαν

λώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει,

19 Κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν.

20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.

21 Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.

22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.

24 Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ

δίαν ῥαγισμένην, νὰ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς σκλαβωμένους, καὶ ξανάβλεψιν εἰς τοὺς τυφλοὺς, νὰ πέμψω μὲ συγχώρησιν τοὺς πληγωμένους,

19 Νὰ κηρύξω χρόνον Κυρίου στερκτόν.

20 Καὶ σφαλῶντας τὸ βιβλίον, καὶ δίδωντάς τοῦ ὑπηρέτου, ἐκάθισε· καὶ τὰ μάτια ὁλονῶν ὁποῦ ἦταν εἰς τὸ συναγώγι ἀτένιζαν εἰς αὐτόν.

21 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· ὅτι σήμερον ἐτελειώθη ἡ γραφὴ ἐτούτη εἰς τὰ αὐτία σας.

22 Καὶ ὅλοι ἐμαρτυροῦσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἐθαύμαζαν εἰς τὰ λόγια τὰ χαριτωμένα, ὁποῦ εὔγειναν ἀπὸ τὸ στόμα του, καὶ ἔλεγαν· δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· ἐξάπαντως θέλετε μοῦ εἰπεῖ τὴν παραβολὴν ἐτούτην· ἰατρὲ, θεράπευσε τοῦ λόγου σου· ὅσα ἀκούσαμεν ὁποῦ ἔγιναν εἰς τὴν Καπερναούμ, κάμε τα καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα σου.

24 Καὶ εἶπε· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι οὐ δὲ κανένας προφήτης εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν πατρίδα του.

25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σᾶς λέγω, πολλαῖς χῆραις ἦταν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἠλίου εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν ἐσφάλησεν ὁ οὐ-

ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·

26 Καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα.

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν.

30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι.

32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,

34 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοι Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέ-

ὁ οὐρανὸς τρεῖς ἥμισυ χρόνους, εἰς τόσον ὁποῦ ἔγινε μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν γῆν.

26 Καὶ εἰς οὐ δὲ καμίαν ἀπ' αὐταῖς ἐστάλθη ὁ Ἠλίας, παρὰ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδῶνος, εἰς γυναῖκα χήρα.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραήλ· καὶ κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐκαθαρίσθη, παρὰ Νεεμὰν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ὅλοι ἐγέμισαν θυμὸν εἰς τὸ συναγώγι, ἀκούοντες τὰ λόγια ἐτοῦτα.

29 Καὶ ἐσηκώθηκαν καὶ ἐδίωξάντον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ ἐπῆγάν τον ἕως εἰς τὸ ὀφρῦδι τοῦ ὄρους, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ πόλις των κτισμένη, διὰ νὰ τὸν ξεκρημνίσουν.

30 Ἀμὴ αὐτὸς ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν μέσην τους, καὶ ἐδιέβη.

31 Καὶ ἐκατέβη εἰς τὴν Καπερναοὺμ ἡ ὁποῖα εἶναι πόλις τῆς Γαλιλαίας· καὶ τοὺς ἐδίδασκε εἰς τὰ σάββατα.

32 Καὶ ἐξεπλήττουνταν εἰς τὴν διδαχήν του· ὅτι τὰ λόγιά του ἦταν ἐξουσιαστικά.

33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ εἶχε πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἐφώναξε μὲ μεγάλην φωνὴν,

34 Καὶ εἶπεν· ἄφες ὦ Ἰησοῦ Ναζαρηνὲ, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ

πολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ· ὁ ἅγιος τȣ̃ Θεȣ̃.

35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησȣ̃ς, λέγων· φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτȣ̃. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτȣ̃, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλȣν πρὸς ἀλλήλȣς, λέγοντες· Τίς ὁ λόγος ȣ̃τος, ὅτι ἐν ἐξȣσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;

37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτȣ̃ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρȣ.

38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τȣ̃ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν. παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.

40 Δύνοντος δὲ τȣ̃ ἡλίȣ, πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενȣ̃ντας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτȣ̀ς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς, ἐθεράπευσεν αὐτȣ́ς.

41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια

μὲ τȣ̃ λόγȣμας; ἦλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς; ἰξεύρω ποῖος εἶσαι· ὁ ἅγιος τȣ̃ Θεȣ̃.

35 Καὶ ὁ Ἰησȣ̃ς τȣ̃ εἶπεν· ἀποστομώσȣ, καὶ εὔγα ἀπ' αὐτόν. καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν ἔρριξεν εἰς τὴν μέσην, καὶ εὐγῆκεν ἀπ' αὐτὸν, καὶ δὲν τὸν ἔβλαψε τίποτες.

36 Καὶ μεγάλη τρομάρα τȣ̀ς ἐπίασεν ὅλȣς· καὶ ἐσυντύχεναν ἀνάμεσάτȣς, καὶ ἔλεγαν· τί εἶναι ἐτȣ̃το τὸ πρᾶγμα, ὅτι μὲ ἐξȣσίαν καὶ δύναμιν προστάσσει τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ εὐγένȣσι;

37 Καὶ ἡ φήμητȣ εὐγῆκεν εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς περιχώρȣ.

38 Καὶ σηκωνώμενος ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆτι τȣ̃ Σίμωνος· καὶ ἡ πενθερὰ τȣ̃ Σίμωνος ἐκρατειέτο ἀπὸ μεγάλην θέρμην· καὶ ἐπαρακάλεσάν τον δι' αὐτήν.

39 Καὶ ἔστοντας νὰ πάγῃ ἀπάνωτης νὰ σταθῇ, ἐπρόσταξε τὴν θέρμην, καὶ ἀφησέντην· καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη καὶ τȣ̀ς ὑπηρέτα.

40 Καὶ ὅταν ἐβασίλευεν ὁ ἥλιος, ὅλοι ὅσοι εἶχαν ἀσθενημένȣς ἀπὸ διάφοραις ἀσθένειαις, τȣ̀ς ἔφεραν εἰς αὐτόν· καὶ αὐτὸς βάνωντας ἀπάνω εἰς καθένα τὸ χέριτȣ, τȣ̀ς ἰάτρευε.

41 Καὶ εὔγεναν καὶ πολλὰ δαι-

νια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς, ὁποῦ ἔκραζαν καὶ ἔλεγαν· ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ μὲ ὀργὴν τὰ ἐπρόσταξε, καὶ δὲν τὰ ἄφινε νὰ λαλοῦσιν, ὅτι ἴξευραν πῶς εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός.

42 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν εὐγῆκε καὶ ἐδιέβη εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ τὸ πλῆθος τὸν ἐγύρευε, καὶ ἐπῆγαν ἕως ἐκεῖ· καὶ τὸν ἐμπόδιζαν νὰ μὴν παγεύῃ ἀπ' αὐτούς.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· ὅτι καὶ εἰς ταῖς ἄλλαις πόλαις κάμνει χρεία νὰ εὐαγγελίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι διὰ τοῦτο ἐστάλθηκα.

44 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. 5.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

Καὶ ὅταν ὁ ὄχλος τὸν ἐπλάκωσε νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἐστέκετον εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο μονόξυλα ὁποῦ ἐστέκουνταν εἰς τὴν λίμνην· καὶ οἱ ψαράδες εὐγεύοντες ἀπὸ τὰ μονόξυλα ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ μονόξυλα, τὸ ὁποῖον ἦτον τοῦ Σίμωνος, καὶ τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ τὸν μακρύνῃ ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ ἐκάθισε καὶ ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους ἀπὸ τὸ μονόξυλον.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος πολύ· διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε·

9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ συνέλαβον·

10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

II Καὶ

4 Καὶ ὡσὰν ἔπαυσε νὰ λαλῇ, εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα· πάγενε βαθύτερα, καὶ ῥίξετε τὰ δίκτυά σας νὰ ψαρέψετε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ λέγει τοῦ· διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιάσαμεν, καὶ δὲν ἐπιάσαμεν τίποτες· ἀμὴ τῶρα μὲ τὸν λόγον σου νὰ ῥίξω τὸ δίκτυ.

6 Καὶ ὡσὰν ἔκαμαν ἐτοῦτο, ἐσφάλισαν πολὺ πλῆθος ψαρίων, ὁποῦ τὸ δίκτυ τους ἐσχίζουνταν.

7 Καὶ ἔννεψαν τοὺς συντρόφους τους ὁποῦ ἦταν εἰς τὸ ἄλλο μονόξυλον, νὰ ἔλθουν νὰ τοὺς βοηθήσουν· καὶ ἦλθαν, καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο μονόξυλα, τόσον ὁποῦ ἤθελαν νὰ βολίσουν.

8 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ἐτοῦτο ὁ Σίμων Πέτρος, ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ, λέγοντας· αὐθέντη, εὔγα ἀπὸ μένα, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός·

9 Διατὶ τοὺς ἐπίασε τρομάρα, καὶ αὐτὸν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς ἄλλους ὅλους ὁποῦ ἦταν μαζύτου, διὰ τὸ κυνήγι τῶν ψαρίων ὁποῦ ἐπίασαν·

10 Ὁμοίως καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, οἱ ὁποῖοι ἦταν συντρόφοι μὲ τὸν Σίμωνα. καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα· μὴν φοβᾶσαι· ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπροστᾶ θέλεις πιάνει ἀνθρώπους ζωντανούς.

II Καὶ

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ Νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσα-

11 Καὶ ὡσὰν εὔγαλαν τὰ μονόξυλα εἰς τὴν γῆν, τὰ ἄφηκαν ὅλα, καὶ τοῦ ἀκολούθησαν.

12 Καὶ μίαν φορὰν εὑρισκόμενος εἰς μίαν πόλιν, ἦλθεν ἕνας ἄνθρωπος γεμάτος λέπρα· καὶ ὡσὰν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ τὸν ἐπαρακάλει, λέγωντας· αὐθέντη, ἐὰν θέλῃς, δύνεσαι νὰ μὲ καθαρίσῃς.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἅπλωσε τὸ χέριτου, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ εἶπε· θέλω, καθαρίσου. καὶ παρευθὺς εὐγῆκεν ἀπ' αὐτὸν ἡ λέπρα.

14 Καὶ αὐτὸς τοῦ ἐπαράγγειλε νὰ μὴν εἰπῇ κανενὸς τίποτες· ἀλλὰ τοῦ εἶπε· πάγενε δεῖξε τοῦ λόγου σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρόν σου διὰ τὸν καθαρισμόν σου, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτωνῶν.

15 Καὶ ἡ φήμητου περισσότερον ἐπάγενε τρυγύρου· καὶ ἐμαζώνουνταν ὄχλοι πολλοὶ νὰ ἀκούουν, καὶ νὰ ἰατρεύουνται ἀπ' αὐτὸν ἀπὸ ταῖς ἀσθένειαίς τους.

16 Ἀμὴ αὐτὸς ἐπαραμέριζεν εἰς ἐρημίαις, καὶ ἐπροσεύχουντον.

17 Καὶ ἔγινε μιᾶ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐδίδασκε· καὶ ἐκάθουνταν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομοδιδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι ἤλθασιν ἀπὸ κάθε τόπον τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύνα-

ρουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.

18 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος· καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ εὑρόντες διὰ ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;

22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειραι καὶ περιπάτει;

24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς

δυνάμις τοῦ Κυρίου ἦτεν εἰς τὸ ἰατρεύειν αὐτόν.

18 Καὶ ἰδοὺ, καὶ (ἔχον)) ἄνδρες καὶ ἐσήκωναν ἄνθρωπον ἀπάνω εἰς κρεββάτι, ὁ ὁποῖος ἦτον παραλυτικός· καὶ ἐζήτουν νὰ τὸ ἐμβάσουν μέσα, καὶ νὰ τὸ βάλουν ὁμπρός του.

19 Καὶ ἐσυλλας νὰ μὴν εὕρουν ἀπὸ πῦ νὰ τὸ ἐμβάσουν, διὰ τὸ ὄχλον, ἀνέβηκαν ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ ἀπὸ τὰ κεραμίδια τὸ σκαλίσασιν μαζύ με τὸ κρεββάτι εἰς τὴν μέσην καὶ ἐβαλλάντον ὁμπρός εἰς τὸ Ἰησοῦν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν εἶδε τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς τὸ παράλυτον· ἄνθρωπε, σοῦ εἶναι συγχωρημέναις ἡ ἁμαρτίαις σου.

21 Καὶ ἄρχισαν οἱ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι νὰ διαλογίζονται, καὶ νὰ λέγουν· Ποῖος εἶναι ἐτοῦτος ὁπὸ βλασφημᾶ; πῖς δύνεται νὰ συγχωρέσῃ ἁμαρτίαις, παρὰ μόνος ὁ Θεός;

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζωντας τὸς διαλογισμέστες, ἀπεκρίθη, καὶ τὸς εἶπε· τί διαλογίζεσθε μέσα εἰς ταῖς καρδίαις σας;

23 Τί εἶναι δύκολώτερον, νὰ εἰπῇ πινάς· σοῦ εἶναι συγχωρημέναις ἡ ἁμαρτίαις σου· ἢ νὰ εἰπῇ· σήκω ἀπάνω καὶ περιπάτει;

24 Ἀλλὰ διὰ νὰ εἰδῆτε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν

νὰ

γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ·) Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες· Ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον.

27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι Λευΐν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ Λευΐς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες· Διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαί-

νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίαις ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, (λέγει εἰς τὸν παράλυτον·) ἐσένα λέγω, σήκω, καὶ σηκώνωντας τὸ κρεββάτι σου, σύρε εἰς τὸ σπῆτί σου.

25 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ὀμπροστάτους, καὶ ἐσήκωσεν ἐκεῖνα ὁποῦ ἐκείτετον μέσα, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῆτί του, εὐχαριστῶντας τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι φόβον, λέγοντες· ὅτι σήμερον εἴδαμεν παράδοξα.

27 Καὶ ὕστερον εὐγῆκεν ἔξω, καὶ εἶδεν ἕνα κουμερκιάρην, τὸ ὄνομά του Λευΐ, ὁποῦ ἐκάθετον εἰς τὸ κουμέρκι, καὶ εἶπέν του· ἀκολούθα με.

28 Καὶ ἐκεῖνος ἀφίνωντας ὅλα, ἐσηκώθη καὶ τὸν ἀκολούθησε.

29 Καὶ ὁ Λευΐς τοῦ ἔκαμε μεγάλην φιλίαν εἰς τὸ σπῆτί του· καὶ ἦταν ὄχλος πολὺς τῶν κουμερκιάρων, καὶ ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἐκάθουνταν εἰς τὸ τραπέζι μετ' αὐτούς.

30 Καὶ ἐγόγγυζαν οἱ γραμματεῖς τους καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τοὺς μαθητάδες του, καὶ ἔλεγαν· Διατί τρώγετε καὶ πίνετε μὲ τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλούς;

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν· ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι γεροὶ δὲν χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ οἱ ἀσθενημένοι.

32 Ἐγὼ δὲν ἦλθα νὰ καλέσω τοὺς

δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι, ποιῆσαι νηστεύειν;

35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς· Ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ.

37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον· καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.

39 Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, εἰς μετανοίαν.

33 Καὶ οἱεῖνοι τὸ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Διατί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ κάμνουν δεήσεις, καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων ὁμοίως, καὶ οἱ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουν;

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· μήπως ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε νὰ νηστεύσουν οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐτούς;

35 Ἀλλὰ θέλουσιν ἔλθῃ ἡμέραις ὅταν παιδευθῇ ἀπ' αὐτοὺς ὁ νυμφίος, καὶ τότε εἰς ἐκείναις τὰς ἡμέραις θέλουν νηστεύσῃ.

36 Καὶ εἶπέν τους καὶ μίαν παραβολήν· ὅτι κανεὶς δὲν βάλλει μπάλωμα καινούργιον εἰς φόρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μή, καὶ τὸ καινούργιον χίζει, καὶ εἰς τὸ παλαιὸν δὲν συμφωνεῖ τὸ μπάλωμα τὸ καινούργιον.

37 Καὶ μὴ κανεὶς βάλλῃ κρασὶ νέον εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μή, τὸ νέον κρασὶ καὶ τὰ ἀσκία θέλῃ σπάσῃ, καὶ τὸ κρασὶ θέλει χυθῇ, καὶ τὰ ἀσκία χαλοῦσι.

38 Ἀλλὰ τὸ νέον κρασὶ κάμῃ χρεία νὰ τὸ βάλλωμεν εἰς καινούργια ἀσκία· καὶ νὰ φυλαχθοῦσι καὶ τὰ δύο.

39 Καὶ μὴ κανένας ὁποὺ πιῇ παλαιὸν κρασὶ, οὐθὲς θέλῃ καινούργιον· διατὶ λέγῃ· ὁ παλαιὸς εἶναι καλίτερος.

Κεφ. Κεφ.

Κεφ. ϛ'. 6.

Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, καὶ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσί.

2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες;

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει· ἵνα

Καὶ τὸ πρῶτον σάββατον, ἀπὸ τὴν δεύτερην ἡμέραν τοῦ πάσχα, ἔτυχε καὶ ἐπρνοῦσαν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ σπαρτά· καὶ οἱ μαθηταί δὲ τοῦ ἀναπνοῦσαν στάχυα, καὶ τὰ ἔτριβαν μὲ τὰ χέριά τους, καὶ ἔτρωγαν.

2 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους τοὺς εἶπαν· διατί κάμνετε ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν πρέπει νὰ γίνεται τὸ σάββατον;

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν· οὐδὲ τοῦτο δὲν ἀνεγνώσετε, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅταν ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζύτου;

4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφαγε τὰ ψωμία τῆς προθέσεως, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζύτου· τὰ ὁποῖα δὲν εἶχαν ἐξουσίαν νὰ τὰ φάσιν ἄλλοι παρὰ μοναχὰ οἱ ἱερεῖς.

5 Καὶ ἔλεγεν τοὺς· ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐθέντης καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάββατο ἔτυχε νὰ ἔμβῃ μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε· καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕνας ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἕνα του τὸ χέρι τὸ δεξιὸν ἦτον ξηρόν.

7 Καὶ τὸν ἐπαραφύλαγαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἂν τὸν ἰατρεύσῃ τὸ σάββατο· διὰ

ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ.

8 Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔγειραι, καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.

9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι· Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι;

10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτω· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν-

διὰ νὰ εὕρουν κατηγορίαν ἐναντίαν τοῦ.

8 Ἀμὴ αὐτὸς ἴξευρε τοὺς διαλογισμούστων, καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁποῦ εἶχε τὸ χέρι τοῦ ξηρόν· σήκω ἀπάνω, καὶ στάσου εἰς τὴν μέσην. καὶ ἐκεῖνος σηκωνώμενος ἐστάθη.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τοὺς εἶπε· θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω ἕνα λόγον· τί πρέπει τὰ σάββατα, νὰ κάμνῃ κανεὶς, καλὸν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ψυχὴν, ἢ νὰ τὴν χαλάσῃ;

10 Καὶ σηκώνωντας τὰ μάτιά τοῦ νὰ εἰδῇ ὅλους τρυγύρου, εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον· ἅπλωσε τὸ χέρισου. καὶ ἐκεῖνος τὸ ἅπλωσε· καὶ ἀπεκαταστάθη τὸ χέρι τοῦ γερὸν ὡσὰν καὶ τὸ ἄλλον.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐγέμισαν μανίαν· καὶ ἐσυντύχεναν ἀνάμεσά τους, τί νὰ ἤθελαν κάμῃ τὸν Ἰησοῦν.

12 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εὐγῆκεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ· καὶ ἐνυκτέρευεν εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσεν, ἐλάλησε τοὺς μαθητάδες τοῦ· καὶ ἐδιάλεξεν ἀπ' αὐτοὺς δώδεκα, τοὺς ὁποίους καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, τὸν ὁποῖον ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν τοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν-

ἀνῆλω, Φίλιππον καὶ Βαρθολεμαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτήν·

16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης·)

17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·

18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε.

22 Μα-

ἀνῆλω, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτήν·

16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης·)

17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη εἰς τόπον πεδινόν· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ λαοῦ ἀπὸ ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ τοῦ παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·

18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἰᾶτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς σηκώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε.

22 Μα-

22 Κα-

22 Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον,

22 Μακάριοί ἐστε ὅταν μισῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτᾶτε· ἰδοὺ γὰρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμά-

22 Μακάριοί ἐστε ὅταν μισῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν σᾶς μισήσουν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν σᾶς ἀφορίσουν καὶ σᾶς ὀνειδίσουν, καὶ βγάλουν τὸ ὄνομάσας ὡς κακὸν, διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαρεῖτε ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ πηδᾶτε· διατὶ νά, ἡ μισθαποδοσία σας εἶναι πολλὴ εἰς τὸν οὐρανόν· διατὶ τὰ ὁμοῖα ἔκαμναν οἱ πατέρες των εἰς τοὺς προφήτας.

24 Ὅμως αἰσθάνεσθε εἰς ἐσᾶς τοὺς πλουσίους, ὅτι ἐπήρατε τὴν παρηγορίαν σας.

25 Αἰσθάνεσθε εἰς ἐσᾶς τοὺς χορτάτους· ὅτι θέλετε πεινάσει. αἰσθάνεσθε εἰς ἐσᾶς ὁπού γελᾶτε τώρα· ὅτι θέλετε λυπηθῆ καὶ θέλετε κλαύσει.

26 Αἰσθάνεσθε εἰς ἐσᾶς ὅταν σᾶς καλολογοῦσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι· διατὶ τὰ ὁμοῖα ἔκαμναν εἰς τοὺς ψευδοπροφήτας οἱ πατέρες των.

27 Ἀλλὰ λέγω εἰς ἐσᾶς ὁπού ἀκούετε· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας· κάμνετε καλὸν εἰς ἐκείνους ὁπού σᾶς μισοῦσιν.

28 Εὐλογεῖτε ἐκείνους ὁπού σᾶς καταρῶνται· παρακαλεῖτε διὰ ἐκείνους ὁπού σᾶς πειράζουν.

29 Ἐκεῖνον ὁπού σὲ κτυπήσει εἰς τὸν ἕνα μάγουλον, γύρισέ του καὶ τὸ ἄλλον· καὶ ὁποιον πά-

ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.

30 Παντὶ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀίροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.

36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.

πάρες τὸ φόρεμά σου, ἄφησέ του καὶ τὸ πουκάμισόν σου.

30 Καὶ εἰς καθ' ἕναν ὅπου σοῦ ζητᾷ, δίδε· καὶ ἀπ' ἐκεῖνον ὅπου περνᾷ τὰ εἰκά σου, μὴν τὰ ζητᾷς ὀπίσω.

31 Καὶ καθὼς θέλετε νὰ σὰς κάμνουν οἱ ἄνθρωποι, ἔτζι κάμνετε καὶ ἐσεῖς εἰς ἐκείνους.

32 Καὶ ἂν ἀγαπᾶτε ἐκείνους ὅπου σᾶς ἀγαποῦσι, τί χάριν ἔχετε; διατὶ καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαποῦσι ἐκείνους ὅπου τοὺς ἀγαποῦν.

33 Καὶ ἂν κάμνετε καλὸν εἰς ἐκείνους ὅπου σᾶς κάμνουν καλόν, τί χάριν ἔχετε; διατὶ καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ αὐτὸ κάμνουσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζετε εἰς ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχετε θάρρος νὰ τὰ πάρετε πάλιν, τί χάριν ἔχετε; διατὶ καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς δανείζουσι, διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὰ ἴσα.

35 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ κάμνετε τοὺς καλόν, καὶ δανείζετε καὶ μὴν ἐλπίζετε τίποτες ἀπὸ τοῦτο· καὶ θέλει εἶσθε ἡ ἀνταμοιβή σας πολλή, καὶ θέλετε εἶσθαι υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀγαθὸς εἰς τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.

36 Γίνεσθε λοιπὸν καὶ ἐσεῖς ἐλεήμονες, καθὼς εἶναι ἐλεήμων καὶ ὁ πατέρας σας.

37 Καὶ

37 Μὴν

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.

38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;

42 Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφὲ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου·

37 Μὴν κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κριθῆ· καὶ μὴν κατακρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κατακριθῆ· συγχωρᾶτε, καὶ θέλετε συγχωρεθῆ.

38 Δίνετε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ· μέτρον καλὸν, καὶ πατημένον καὶ σεισμένον, καὶ ὁποῦ νὰ χύνεται θέλουν σᾶς δώσει εἰς τὸν κόρφον σας· διατὶ μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον ὁποῦ μετρᾶτε, θέλει μετρηθῆ καὶ εἰς ἐσᾶς.

39 Καὶ εἶπέν τους καὶ μίαν παραβολήν· μήνα ἠμπορεῖ ὁ τυφλὸς νὰ δείχνῃ τὴν στράτα τοῦ τυφλοῦ; δὲν θέλουσι πέσει καὶ οἱ δύο εἰς τὸν λάκκον;

40 Δὲν εἶναι μαθητὴς παραπάνω ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του· ἀμὴ κάθε μαθητὴς τελειωμένος, θέλει εἶσθαι ὡσὰν ὁ διδάσκαλός του.

41 Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυλαράκι ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου· καὶ τὸ παλούκι ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ μάτι σου δὲν τὸ βάνεις εἰς τὸν νοῦν σου;

42 Ἢ πῶς ἠμπορεῖς νὰ εἰπῇς τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἀδελφὲ, ἄφησέ με νὰ ἐξυγάλω τὸ ξυλαράκι ὁποῦ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου· καὶ ἐσὺ δὲν βλέπεις τὸ παλούκι ὁποῦ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου; ὑποκριτὰ, ἐξυγαλε πρῶτα τὸ παλούκι ὁποῦ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου· καὶ ὕστε-

σκ· Ϛ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῦ ἀδελφῦ σε.

43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν, ποιῶν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν, ποιῶν καρπὸν καλόν.

44 Ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τῦ ἰδίυ καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγυσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτυ τρυγῶσι σταφυλήν.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τῦ ἀγαθῦ θησαυρῦ τῆς καρδίας αὐτῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· Ϛ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τῦ πονηρῦ θησαυρῦ τῆς καρδίας αὐτῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε· καὶ ὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με, καὶ ἀκούων μυ τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτύς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος.

48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης, προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, Ϛ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

49 Ὁ

στερα θέλεις ἐκεῖ νὰ σύρωμεν τὸ ξυλαράκι ὁπῦ εἶναι εἰς τὸ μάτι τῦ ἀδελφῦ σε.

43 Διατὶ δὲν εἶναι κανένα δένδρον καλὸν, ὁπῦ νὰ κάμνῃ καρπὸν σάπιον· μήτε δένδρον σάπιον, ὁπῦ νὰ κάμνῃ καλὸν καρπόν.

44 Διατὶ κάθε δένδρον ἀπὸ τὸ καρπόν τε γνωρίζεται· διατὶ ἀπὸ τὰ ἀγκάθια δὲν μαζώνουσι σῦκα, οὐδὲ ἀπὸ τὰς βάτους τρυγῶσι σταφύλια.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας τε βγάνει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ πονηρὸν θησαυρὸν τὴ καρδίας τε βγάνει τὸ πονηρόν· διατὶ ἀπὸ τὸ περισσεύματος τὴ καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

46 Τί με κράζετε, αὐθέντη, αὐθέντη· Ϛ δὲν εἶναι ὁπῦ λέγω δὲν κάμνετε;

47 Κάθε ἄνθρωπος ὁπῦ ἔρχεται εἰς ἐμένα, καὶ ἀκούει τὰ λόγιά μυ, καὶ τὰ κάμνει, νὰ σᾶς δείξω τίνου ὁμοιάζει.

48 Εἶναι ὁμοιος μὲ ἄνθρωπον ὁπῦ οἰκοδομᾶ σπίτι, ὁ ὁποῖος ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔβαλε θεμέλιον ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν· Ϛ ὅταν ἔγινε πλημμύρα, ἐκτύπησεν ὁ ποταμὸς τὸ σπῆτι ἐκεῖνο, Ϛ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ σαλέψῃ· διατὶ ἦτον θεμελιωμένον εἰς τὴν πέτραν.

49 Ἀλλὰ

49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσέρρηξεν ὁ ποταμός· καὶ εὐθέως ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

49 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκούσει καὶ δὲν κάμνει, ὁμοιάζει ἕνα ἄνθρωπον ὁποῦ ἔκτισε τὸ σπῆτί τοῦ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν χωρὶς θεμέλιον· τὸ ὁποῖον τὸ ἐκτύπησεν ὁ ποταμός· καὶ παρευθὺς ἔπεσε, καὶ τὸ πέσιμον τοῦ σπητίου ἐκείνου ἔγινε μεγάλον.

Κεφ. ζ'. 7.

Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ.

2 Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾶν ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.

3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες, ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο·

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμ-

Καὶ ἐπειδὴ ἐτελείωσεν ὅλα τοῦ τὰ λόγια εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, ἐμβῆκεν εἰς τὴν Καπερναούμ.

2 Καὶ κάποιου ἑκατοντάρχου δοῦλος ἦτον ἄρρωστος, καὶ ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁ αὐθέντης τοῦ πολλὰ ἀκριβόν.

3 Καὶ ὡσὰν ἄκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἔστειλεν εἰς αὐτὸν τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, νὰ τὸν παρακαλέσουν, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν δοῦλόν του.

4 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν ἐπῆγαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπαρακαλοῦσαν μὲ μεγάλην σπουδὴν, λέγοντες, ὅτι εἶναι ἄξιος νὰ τοῦ κάμῃς τὴν καλωσύνην αὐτήν·

5 Διατὶ ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος μας, καὶ τὸ συναγώγι μας αὐτὸς τὸ ἔκτισε.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπάγενε μαζὺ μετ' αὐτούς· καὶ σχεδὸν δὲν ἦτον μακρᾶ ἀπὸ τὸ σπῆτι, καὶ ἔπεμ-

πεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλε· οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς.

7 Διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρός σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ ὄχλος πολύς.

12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο

ἔπεμψεν ἄλλους φίλους ὁ ἑκατόνταρχος, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ ἱκανός εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς.

7 Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήτω ὁ παῖς μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα.

11 Καὶ τῇ ἑξῆς ἦν πορευόμενος εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ ὄχλος πολύς.

12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο

DFG

ζετο τεθνηκὼς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε.

14 Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ, (οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν) καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι.

15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

16 Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.

19 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

20 Πα-

εὐγάνασιν ἕνα ἀπεθαμμένον, ὁ ὁποῖος ἦτον υἱὸς μονογενῆς τῆς μάνας του, καὶ ἐκείνη χήρα· καὶ ὄχλος ἀρκετὸς τῆς πόλεως ἦτον μαζὺ μετ' αὐτήν.

13 Καὶ ὡσὰν τὴν εἶδεν ὁ Κύριος, τὴν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ λέγει της· μὴν κλαίεις.

14 Καὶ ἐπῆγεν κοντᾶ καὶ ἐπίασε τὸ κρεββάτι, (καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸ ἐβαστοῦσαν ἐστάθηκαν) καὶ εἶπε εἰς τὸν ἀπεθαμμένον· ὦ νεανίσκε, ἐσένα λέγω, σήκω ἀπάνω.

15 Καὶ ὁ νεκρὸς ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισε, καὶ ἄρχισε νὰ λαλῇ. καὶ ἔδωκέν τον τῆς μάνας του.

16 Καὶ φόβος μεγάλος τοὺς ἐπίασεν ὅλους, καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν, λέγοντες· ὅτι μέγας προφήτης ἐσηκώθη εἰς τὸ γένος μας, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο τὸν λαόν του.

17 Καὶ ἡ φήμη ἐτούτη εὐγῆκεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν διὰ λόγου του, καὶ εἰς ὅλα τὰ περίχωρα.

18 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἰωάννην οἱ μαθητάδες του διὰ ὅλα ἐτοῦτα.

19 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐπροσκάλεσε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του, καὶ τοὺς ἔπεμψε εἰς τὸν Ἰησοῦν, νὰ τοῦ εἰποῦν· ἐσὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον ἀπαντέχομεν;

20 Καὶ

20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπαν· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρός σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαριζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν;

20 Καὶ παρόντες οἱ ἄνδρες εἰς αὐτὸν, εἶπαν· ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μᾶς ἔστειλεν εἰς σέ, καὶ λέγει· σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον ἀπαντέχομεν;

21 Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ἰάτρευσε πολλοὺς ἀπὸ ἀῤῥενείας καὶ ἀπὸ μάστιγας καὶ ἀπὸ πνεύματα πονηρά· καὶ πολλοὺς τυφλοὺς τοὺς ἐχάρισε τὸ φῶς τους.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τους· σύρετε καὶ εἴπατε εἰς τὸν Ἰωάννην ὅσα εἴδετε, καὶ ἀκούσατε· ὅτι τυφλοὶ βλέπουσι, κουτσοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαριζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἀναστήνονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

23 Καὶ καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἐμένα.

24 Καὶ ὡσὰν ἐδιέβηκαν οἱ μαντατοφόροι τοῦ Ἰωάννου, ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὸν ὄχλον διὰ τὸν Ἰωάννην· τί εὐγήκετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἰδῆτε; καλάμι ὁποῦ κυνιέται ἀπὸ τὸν ἄνεμον;

25 Ἀλλὰ τί εὐγήκετε νὰ ἰδῆτε; ἄνθρωπον ἐνδυμένον μὲ μαλακὰ φορέματα; νά, ἐκεῖνοι ὁποῦ φοροῦσιν ὄμορφα φορέματα καὶ τρυφοῦσιν, εἶναι εἰς τὰ παλάτια τῶν βασιλέων.

26 Ἀλλὰ τί εὐγήκετε νὰ ἰδῆτε;

δεῖν; προφήτου; ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

27 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν Θεὸν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·

30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;

32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.

33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ βα-

δῆτε; προφήτου; ναὶ, σᾶς λέγω, καὶ περισσότερον προφήτου.

27 Ἐτοῦτος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸ ὁποῖον ἐγράφη· ναί, ἐγὼ ὅπου στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἔμπροσθεν σου, ὁποῦ θέλει κατασκευάσει τὸν δρόμον σου ἔμπροσθεν σου.

28 Διατί σᾶς λέγω, ὅτι εἰς ὅσους ἔως τώρα ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναίκας μεγαλήτερος προφήτης δὲν εἶναι κανένας, παρὰ ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· ἀμὴ ὁ μικρότερος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλήτερος ἀπ' αὐτόν.

29 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὁποὺ τὸν ἤκουσαν, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν Θεὸν, μὲ τὸ νὰ ἐβαπτίσθησαν τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

30 Ἀμὴ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἀθέτησαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς λογισμούς, μὲ τὸ νὰ μὴν βαπτισθοῦσιν ἀπ' αὐτόν.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· μὲ τί λοιπὸν θέλω ὁμοιάσει τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ἐτούτης; καὶ τί ὁμοιάζουσιν;

32 Ὁμοιάζουσι παιδία ὁποῦ καθίζουσιν εἰς τὸν φόρον, καὶ κράζουσιν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, καὶ λέγουσιν· σᾶς ἐπαίξαμεν, καὶ δὲν ἐχορέψετε· σᾶς ἐμοιρολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσετε.

33 Διατὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάννης

βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· Ἰδὲ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτ̃ πάντων.

36 Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ᾽ αὐτ̃· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τ̃ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη.

37 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλός, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τ̃ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου·

38 Καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτ̃ ὀπίσω, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτ̃ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτ̃, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτ̃· ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε

ὁ βαπτιστὴς, μὴ τ̃ τρώγων μήτε πίνων, λέγετε· δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρώπου, καὶ τρώγων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· ἰδὲ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Ἀλλὰ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ ὅλα τὰ παιδία.

36 Καὶ κάποιος ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους τ̃ ἐπαρακάλει να φάγῃ μαζύ μετ᾽ αὐτόν· καὶ ἐπῆγε εἰς τὸ σπῆτι τ̃ Φαρισαίου, καὶ ἐκάθισε.

37 Καὶ νά, καὶ μία γυναῖκα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἦτον ἁμαρτωλή, καὶ ἔμαθε πῶς ἐκάθετον εἰς τὸ τραπέζαν εἰς τ̃ σπῆτι τ̃ Φαρισαίου, κ᾽ ἐπῆρε ἕνα καυκὶ μῦρον·

38 Καὶ ἐστάθη ὀπίσω τ̃ Ἰησοῦ, ἐκλαιεν, κ᾽ ἄρχισε να βρέχῃ τὰ ποδάρια τ̃ Ἰησοῦ μὲ τὰ δάκρυά της, κ᾽ μὲ τὰ μαλλιὰ τ̃ κεφαλῆς της τὰ ἐσφέγγιζε, καὶ ἐκατεφίλειε τὰ ποδάρια της, καὶ τὰ ἄλειφε μῦρον.

39 Καὶ ὁ Φαρισαῖος ὁποῦ τ̃ ἐκάλεσεν εἰς τὸ σπῆτι του, ὡσὰν εἶδεν, εἶπε μέσα τ̃ λογιάς· ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος, ἂν ἦτον προφήτης, ἤξελε γνωρίσῃ ποῖα εἶναι καὶ τί λογῆς γυναῖκα εἶναι ὁποῦ τ̃ πάνει· ὅτι εἶναι ἁμαρτωλή.

40 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, κ᾽

εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δέ φησι· Διδάσκαλε, εἰπέ.

41 Δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα.

42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὀρθῶς ἔκρινας.

44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου σὺκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.

45 Φίλημά μοι σὺκ ἔδωκας· αὕτη δέ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου σὺκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας.

47 Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησι;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

41 Δύο χρεωφειλέται ἐχρεώστουν κάποιῳ δανειστῇ· ὁ εἷς ὤφειλεν πεντακόσια δηνάρια· καὶ ὁ ἄλλος πεντήκοντα.

42 Καὶ μὴ ἐχόντων αὐτῶν νὰ πληρώσουν, καὶ οἱ δύο νὰ χαρίσῃ, τὸν ἐχάρισε καὶ τῶν δύο· εἰπέ μου λοιπόν, ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο θέλει νὰ ἀγαπήσει περισσότερον;

43 Ἀποκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπε· λογιάζω ὅτι ἐκεῖνος ὁποὺ αὐτὸς ἐχάρισε τὸ περισσότερον. καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· καλὰ τὸ ἔκρινες.

44 Καὶ γυρίζωντας εἰς τὴν γυναῖκα, λέγει εἰς τὸν Σίμωνα· βλέπεις ἐτούτην τὴν γυναῖκα; ἐγὼ ἐμβῆκα εἰς τὸ σπίτι σου, καὶ (κἂν) νερὸν εἰς τὰ ποδάρια μου δὲν ἔχυσες, καὶ ἐτούτη μὲ τὰ δάκρυα της ἔβρεξε τὰ ποδάρια μου, καὶ μὲ τὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς της τὰ ἐσφέγγισε.

45 Ἐσὺ δέν με ἐφίλησες· καὶ ἐτούτη, ἀπὸ τὴν ὥραν ὁποὺ ἐμβῆκα, δὲν ἔλειψε νὰ φιλῇ τὰ ποδάρια μου.

46 Ἐσὺ μὲ λάδι τὸ κεφάλι μου δὲν τὸ ἄλειψες· καὶ ἐτούτη ἄλειψε μὲ μύρον τὰ ποδάρια μου.

47 Διὰ τοῦτο τὴν ἀφορμὴν

φέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

μὴν σοὶ λέγω, εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρτίαι της αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησεν πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον συγχωρεῖται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Καὶ εἶπέν της· Συγχωρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου.

49 Καὶ ἄρχισαν ἐκεῖνοι οἱ συνανακείμενοι μαζύ νὰ λέγουν μέσα τους· Τί ἄνθρωπος εἶναι οὗτος ὁποῦ συγχωρεῖ ἁμαρτίας;

50 Καὶ εἶπε τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· πήγαινε εἰς τὸ καλόν.

Κεφ. η'. 8.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ,

2 Καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαλήνη, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει,

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρῴδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.

Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο ἐπορεύετο ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, καὶ ἀπὸ χωρίον εἰς χωρίον, καὶ ἐκήρυττε καὶ εὐαγγέλιζε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα μαθηταὶ μαζύ του,

2 Καὶ κάποιαις γυναῖκες, αἱ ὁποίαις ἐτεραπεύθηκαν ἀπὸ πνεύματα πονηρὰ καὶ ἀδυνάμιες· ἡ Μαρία ὁποῦ λαλεῖται Μαγδαλήνη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὐγῆκασιν ἑπτὰ δαιμόνια,

3 Καὶ ἡ Ἰωάννα ἡ γυναῖκα Χουζᾶ, ὁποῦ ἦτον ἐπίτροπος τοῦ Ἡρῴδου, καὶ ἡ Σουσάννα, καὶ ἄλλαις πολλαῖς, αἱ ὁποίαις τοὺ ἐβοηθοῦσαν ἀπὸ τὰ πράγματά τους.

4 Καὶ

4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε διὰ παραβολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό·

6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα·

7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό·

8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή·

4 Καὶ ἔστοντας νὰ συντρέχῃ πολὺς ὄχλος, καὶ νὰ πηγένουσιν εἰς αὐτὸν ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν εἰς ταῖς πόλαις, εἶπε μὲ παραβολήν·

5 Εὐγῆκεν ἔξω ὁ σπορεὺς διὰ νὰ σπείρῃ τὸν σπόρον του· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔσπερνεν, ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν στράταν, καὶ ἐκαταπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸ ἐκατάφαγαν·

6 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν πέτραν, καὶ ἀφόντις ἐφύτρωσεν ἐξεράνθη, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ ὑγράδαν·

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν μέσα εἰς τὰ ἀγκάθια, καὶ μὲ τὸ νὰ φυτρώσουν μαζὺ τὰ ἀγκάθια τὸ ἔπνιξαν·

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσε εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐφύτρωσε καὶ ἔκαμε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ἐτοῦτα διδάσκοντας ἐφώναζεν· ὁποῖος ἔχει αὐτία διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

9 Καὶ οἱ μαθητάδες του τὸν ἐρωτοῦσαν, καὶ ἔλεγαν· τί θέλει νὰ εἰπῇ ἡ παραβολὴ ἐτούτη;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς λαλῶ μὲ παραβολαῖς· διὰ νὰ μὴν βλέπουσιν βλέποντες, καὶ ἀκούοντες νὰ μὴν ἀκούουσι.

11 Καὶ ἡ παραβολὴ ἐτούτη εἶναι·

λή· Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσὸν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς·

17 Οὐ

εἶναι· ὁ σπόρος, εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν στράταν, εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκούουν· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ σηκώνει τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδίαν τους, διὰ νὰ μὴν πιστεύσουν καὶ σωθοῦσι.

13 Καὶ οἱ ἄλλοι ὁποῦ εἶναι ἐσπαρμένοι εἰς τὴν πέτραν, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὅταν ἀκούσουν, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· ἀμὴ ἐτοῦτοι ῥίζαν δὲν ἔχουσιν, οἱ ὁποῖοι εἰς ὀλίγον καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ὅταν ἔλθῃ πειρασμὸς μακρύνουσι.

14 Καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἄκουσαν τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ ταῖς φροντίδες τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τὸν πλοῦτον, καὶ ἀπὸ ταῖς ἡδοναῖς τῆς ζωῆς πνίγονται, καὶ δὲν τελεσφοροῦσι.

15 Καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἄκουσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κρατοῦσι μέσα εἰς τὴν καρδίαν τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, καὶ μὲ τὴν ὑπομονὴν καρποφοροῦσι.

16 Καὶ κανένας δὲν ἀνάπτει τὸν λύχνον, καὶ τὸν σκεπάζει μὲ ἀγγεῖον, ἢ τὸν βάνει ἀπὸ κάτω εἰς τὴν κλίνην· ἀλλὰ τὸν βάνει εἰς τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπουν τὸ φῶς ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐμβαίνουν·

17 Διατὶ

17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

17 Διατὶ δὲν εἶναι κανένα κρυφὸν ὁποῦ νὰ μὴν φανερωθῇ· οὐ δὲ ἀπόκρυφον ὁποῦ νὰ μὴν γνωρισθῇ, καὶ νὰ εὔγῃ εἰς τὸ φανερόν.

18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

18 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· διατὶ ὁποῖος ἔχει (τίποτες χάρισμα), θέλει τοῦ δοθῇ καὶ ἄλλο περισσότερον· καὶ ὁποῖος δὲν ἔχει (χάρισμα), καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ φαίνεται πῶς νὰ ἔχῃ, θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.

19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

19 Καὶ ἐπήγασιν εἰς αὐτὸν ἡ μάνα του καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ τὸν σμίξουν ἀπὸ τὸν πλῆθος.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.

20 Καὶ κάποιοι τοῦ εἶπαν· ὅτι ἡ μάνα σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέκουν ἔξω, καὶ θέλουν νὰ σὲ εἰδοῦν.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπέν τους· ἡ μάνα μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου, ἐτοῦτοι εἶναι ὁποῦ ἀκούουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κάμνουν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν.

22 Καὶ μιᾶ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐσέβη μέσα εἰς καράβι, καὶ οἱ μαθητάδες του μαζύ· καὶ εἶπέν τους· ἂς περάσωμεν πέρα ἀπὸ τὴν λίμνην. καὶ ἐσηκώθηκαν.

23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαίλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνευον.

23 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἀρμένιζαν ὁ Ἰησοῦς ἐκοιμήθη· καὶ ἐκατέβη ἀνεμοστρόφηλος εἰς τὴν λίμνην· καὶ τὸ καράβι ἐγέμιζε, καὶ ἐκινδύνευαν.

24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν

24 Καὶ οἱ μαθητάδες ἐπῆγαν

ραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καί σοι, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου μή με βασανίσῃς.

29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος· καὶ διαῤῥήσ-

σων

γαν κοντᾶ καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες· διδάσκαλε, διδάσκαλε, χανόμεσθε. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ· καὶ ἔπαυσαν, καὶ ἔγινε γαλήνη.

25 Καὶ εἶπέν τους· ποῦ εἶναι ἡ πίστις σας; καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τους ἐθαύμασαν, λέγοντες ἀνάμεσά τους· τίς εἶναι λοιπὸν ἐτοῦτος, ὁποῦ προστάσσει καὶ τοὺς ἀνέμους καὶ τὰ νερὰ, καὶ τοῦ ὑπακούουσι;

26 Καὶ ἐκατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἡ ὁποῖα εἶναι ἀντίπερα τῆς Γαλιλαίας.

27 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκεν ἔξω εἰς τὴν γῆν, τὸν ἀπάντησεν ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ ὁποῖος εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς χρόνους, καὶ φόρεμα δὲν ἐνδύνετον, καὶ εἰς τὸ σπῆτι δὲν ἔμενεν, ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα.

28 Καὶ ὡσὰν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἐφώναξε, καὶ ἐπῆγε καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του, καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν εἶπεν· Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μετεμένα; παρακαλῶ σε μή με βασανίσῃς.

29 Διατὶ ἐπαρήγγειλεν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νὰ εὔγῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον· Διατὶ πολλοὺς χρόνους τὸν ἐκράτει· καὶ ἐδένουντον μὲ ἁλυσίδες καὶ μὲ κλάπαις τὸν ἐφύλαγαν· ἀμὴ ἐκεῖ-

νος

σων τὰ δεσμὰ, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς.

37 Καὶ

νος ἔκοπτε τὰ δεσίματα, καὶ ἐδιώχνετον ἀπὸ τοῦ δαίμονα εἰς τοὺς ἐρήμους (τόπους).

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἐρώτησε, καὶ εἶπε· τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; καὶ ἐκεῖνος εἶπε· λεγεών· ὅτι πολλὰ δαιμόνια ἐμβῆκαν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ τοῦ ἐπαρακάλει νὰ μὴν τοὺς προστάξῃ νὰ πάσιν εἰς τὴν ἄβυσσον.

32 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρος ἦτον ἀγέλη τῶν χοίρων ὁποῦ ἔβοσκε· καὶ τοῦ ἐπαρακαλοῦσαν νὰ τοὺς δώσῃ ἄδειαν νὰ ἐμβοῦν εἰς ἐκείνους. καὶ τοὺς ἔδωσε.

33 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπον, ἐμβῆκαν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ἐκίνησεν ἡ ἀγέλη ἐκείνη ἀπὸ τοῦ ἐγκρεμνὸν εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἐπνίγη.

34 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ βοσκοὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινεν, ἔφυγαν· καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια καὶ εἶπάν το.

35 Καὶ οἱ ἄνθρωποι εὐγῆκαν νὰ εἰδοῦν ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινε· καὶ ἦλθαν εἰς τοῦ Ἰησοῦν, καὶ εὑρῆκαν τοῦ ἄνθρωπον ὁποῦ ἐκάθετον, ἀπὸ τοῦ ὁπεῖον εὐγῆκαν τὰ δαιμόνια, ἐνδυμένον καὶ σωφρονισμένον εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθηκαν.

36 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸ εἶδαν τὸ εἶπαν εἰς αὐτουνοὺς, πῶς ὁ δαιμονισμένος ἐλευθερώθη.

37 Καὶ

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν.

38 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·

42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. (Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.

43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις εἰς ἰατροὺς ὁπροσαναλώσασα

37 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἐπαρακάλεσαν τὸν Ἰησοῦν, νὰ εὔγῃ νὰ πάγῃ ἀπ' αὐτοὺς, ὅτι εἶχαν μεγάλον φόβον· καὶ αὐτὸς ἐμβῆκεν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω.

38 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εὐγῆκαν τὰ δαιμόνια, ἐπαρακάλει τὸν Ἰησοῦν, νὰ εἶναι μαζύ του· ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπόλυσε, λέγωντας·

39 Γύρισε εἰς τὸ σπῆτί σου, καὶ διηγοῦ ὅσα σοῦ ἔκαμεν ὁ Θεός. καὶ ἐπῆγεν εἰς ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἐκήρυττεν ὅσα τοῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

40 Καὶ ὅταν ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐδέχθηκεν ὁ ὄχλος· διατὶ ὅλοι τὸν ἀνάμεναν.

41 Καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἦλθεν ἕνας ἄνθρωπος τὸ ὄνομά του Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἦτον ἄρχωντας τῆς συναγωγῆς· καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν ἐπαρακάλει νὰ πάγῃ εἰς τὸ σπῆτί του·

42 Ὅτι εἶχε μίαν θυγατέρα μονογενῆ, ἕως δώδεκα χρονῶν, καὶ ἐκείνη ἀπέθανε. (Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπάγενεν ὁ Ἰησοῦς τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸν ἐστενωχωροῦσαν.

43 Καὶ μία γυναῖκα ἡ ὁποῖα εἶχε κίνησιν αἵματος δώδεκα χρόνους, καὶ ἐξοδίασεν ὅλον

της

σα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι·

44 Προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις· Τίς ὁ ἁψάμενός μου;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἥψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ.

47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.)

49 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ

της τὸν βίον εἰς τοὺς ἰατροὺς, καὶ δὲν ἠμπόρεσεν ἀπὸ κανένα νὰ ἰατρευθῇ·

44 Σημώνοντας ὀπίσω του, ἐπίασε τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του· καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξιμον τοῦ αἵματός της.

45 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἐπίασε; καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἀρνοῦνταν, λέγει ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μὲ τὸν Πέτρον· διδάσκαλε, οἱ ὄχλοι σὲ σφίγγουν καὶ σὲ στενοχωροῦν, καὶ λέγεις· ποῖος εἶναι ὁποῦ μὲ ἐπίασε;

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· κάποιος μὲ ἐπίασε· διατὶ ἐγὼ ἐγροίκησα δύναμιν ὁποῦ εὐγῆκεν ἀπὸ λόγου μου.

47 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ἡ γυναῖκα ὅτι δὲν τὸν ἔλαθεν, ἦλθε τρομασμένη, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ ποῖαν ἀφορμὴν τὸν ἐπίασε, τοῦ τὸ εἶπεν ὀμπροστὰ εἰς ὅλον τὸν λαὸν, καὶ πῶς ἰατρεύθη παρευθύς.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ὦ θύγατερ ἔχε θάρρος, ἡ πίστις σου σὲ ἐλευθέρωσε· σύρε εἰς τὸ καλόν.)

49 Καὶ ὅταν ἀκόμι ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε τὸν λόγον, ἔρχεται ἕνας ἀπὸ τὸν ἀρχισυνάγωγον, καὶ λέγει του· ὅτι ἀπέθανεν ἡ θυγατέρα σου· μὴν πειράζῃς τὸν διδάσκαλον.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸ ἤκουσεν, ἀπεκρίθη καὶ εἶπέν του· μὴν

φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἡ παῖς, ἔγειρε.

55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κεφ. θ'. 9.

Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν

μὴν φοβᾶσε· μόνον πίστευε, καὶ θέλει γλυτώσῃ.

51 Καὶ ὅταν ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπῆτι, δὲν ἄφηκε κανένα νὰ ἔμπῃ μέσα, παρὰ μόνον τὸ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τοῦ κοριτσίου καὶ τὴν μητέρα.

52 Καὶ ἔκλαιον ὅλοι καὶ ἐλυπεῦντων. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· μὴ κλαίετε· δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

53 Καὶ τὸ ἐκαταγέλασαν, ἐξεύροντες πῶς ἀπέθανε.

54 Καὶ αὐτὸς σύρλαν σύρλας τους ἔξω ὅλους, καὶ πιάνωντας τὸν ἀπὸ τὸ χέρι της, ἐφώναξεν· ὦ κοριτσίδα, σήκω ἀπάνω.

55 Καὶ τὸ πνεῦμά της ἐγύρισεν εἰς αὐτὸ, καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη· καὶ εἶπε νὰ τὸ δώσουν νὰ φάγῃ.

56 Καὶ οἱ γονεῖς της ἐτρόμαξαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπαραγγέλνε νὰ μὴν εἰποῦσι κανενὸς ὅ,τι ἔγινε.

Κεφ. θ'. 9.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς συσκαλῶντας τοὺς δώδεκα μαθητάδες του, τοὺς ἔδωκε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν εἰς ὅλα τὰ δαιμόνια, καὶ νὰ ἰατρεύουν ἀσθένειας.

2 Καὶ τοὺς ἔστειλε νὰ κηρύττουν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἰατρεύουν τοὺς ἀσθενημένους.

3 Καὶ λέγει τους· μὴν σηκώ-

νετε

Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν.

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 Ἤκουσε δὲ Ἡρῴδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν·

8 Ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρῴδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν θεραπείας ἔχοντας ἰάτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ ἀγροὺς καταλύσωσι, καὶ εὑρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλείονες ἄρτοι ἢ πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ κατέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν κατὰ μόνας συνήσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλε μηδενὶ λέγειν τοῦτο,

22 εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

24 Ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς;

26 Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων.

30 Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας,

31 οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἤμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωσῇ καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίαζεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἐκλελεγμένος· αὐτοῦ ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὑρέθη Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασι.

37 Ἐγένετο δὲ τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

38 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐβόησε λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής μοί ἐστι·

39 καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντρῖβον αὐτόν·

40 καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.

42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξε καὶ συνεσπάραξε τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐπετίμησεν ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γινομένοις, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·

44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἰδὼς τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου ἔστησε παρ' ἑαυτῷ,

48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος μέγας ἐστίν.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωάννης εἶπε· Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήμψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον ἐστήρισε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ,

52 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὡς ἑτοιμάσαι αὐτῷ.

53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε;

55 Ὁ δὲ στραφεὶς ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς·

56 ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπε τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστι τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

10 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα δύο, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἔλεγε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐργάτας ἐκβάλῃ εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βαστάζετε βαλλάντιον, μὴ πήραν, μὴ ὑποδήματα, καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν εἰσέλθητε οἰκίαν, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἐὰν ἐκεῖ ᾖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαήσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μή γε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ· μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέλθητε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν·

9 καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέλθητε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἴπατε·

11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαί σοι, Χοραζείν· οὐαί σοι, Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμενοι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σύ, Καπερναούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἕως ᾅδου καταβήσῃ.

16 Ὁ ὑμῶν ἀκούων ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ὑμᾶς ἀθετῶν ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα δύο μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

19 Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, καὶ εἶπε· Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ, ὁ Πάτερ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου.

22 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ Υἱὸς εἰ μὴ ὁ Πατήρ, καὶ τίς ἐστιν ὁ Πατὴρ εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ ὑμεῖς βλέπετε·

24 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχώ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσε· τοὺς καὶ ἐκδύσαντες, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθε.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε.

33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη·

34 καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐκβαλὼν ἔδωκε δύο δηνάρια τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπε· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι.

36 Τίς τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;

37 Ὁ δὲ εἶπε· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἥτις καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Κύριος· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά·

42 ὀλίγων δέ ἐστι χρεία, ἢ ἑνός· Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

2 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·

3 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·

4 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους,

6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ;

7 Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· Μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσί· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι;

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.

9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

11 Τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἰχθύν, καὶ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσει;

12 Ἢ καὶ αἰτήσει ᾠόν, ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβοὺλ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια·

16 ἕτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς τὰ διανοήματα αὐτῶν εἶπε πρὸς αὐτούς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·

22 ἐπὰν δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσι.

23 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων, ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη γενεὰ πονηρά ἐστι· σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς τοῖς Νινευίταις σημεῖον, οὕτως ἔσται καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθε ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε.

32 Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσ

λούθησαν αὐτῷ. καὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς, καταλύσωσι, καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μή τι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω· καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφινοι δώδεκα.

18 Καὶ

ἐγνώρισαν, τὸν ἀκολούθησαν. καὶ ἔστοντας νὰ τοὺς δεχθῇ, τοὺς ἐλάλει διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἐχρειάζουνταν θεραπείαν τοὺς ἰάτρευε.

12 Καὶ ἡ ἡμέρα ἄρχισε νὰ βραδιάζῃ· καὶ ἐρχόμενοι οἱ δώδεκα, τοῦ εἶπαν· ἀπόλυσε τὸν ὄχλον, διὰ νὰ ὑπᾶσι τρυγύρω εἰς τὰς χώρας καὶ εἰς τὰ χωράφια, νὰ κονέψουν, καὶ νὰ εὕρουν καὶ φαγητόν· ὅτι ἐδῶ εἴμεσθεν εἰς ἔρημον τόπον.

13 Λέγει τοὺς· δότε τους ἐσεῖς νὰ φᾶσιν. καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· ἐμεῖς δὲν ἔχομεν περισσότερον ἀπὸ πέντε ψωμία καὶ δύο ψάρια, ἔξω παρὰ νὰ ὑπᾶμε, νὰ ἀγοράσωμεν φαγητὰ διὰ ὅλον τὸν λαὸν ἐτοῦτον·

14 Διατὶ ἦσαν ἄνδρες ἕως πέντε χιλιάδες. καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάδες του· βάλλετέ τους εἰς τάξιν νὰ καθίσουν ἀπὸ πενῆντα.

15 Καὶ ἔτζι ἔκαμαν· καὶ τοὺς ἐκάθισαν ὅλους.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πέρνωντας τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ψάρια, ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὰ εὐλόγησε· καὶ τὰ ἐκατάκοψε, καὶ ἔδιδεν τὰ εἰς τοὺς μαθητάδες του νὰ τὰ βάλλουσιν εἰς τὸν ὄχλον.

17 Καὶ ἔφαγαν, καὶ ἐχόρτασαν ὅλοι· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια ὁποῦ ἐπερίσσευσαν, δώδεκα κοφίνια.

18 Καὶ

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

18 Καὶ ὅταν ἐπροσεύχετον κατὰ μόνας, ἦταν μαζὺ οἱ μαθηταί τε· καὶ τοὺς ἐρώτησε· ποῖον μὲ λέγουσιν οἱ ὄχλοι νὰ εἶμαι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἄλλοι δέ, ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

19 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν· ἄλλοι λέγουν πὼς νὰ εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἠλίας· καὶ ἄλλοι, ὅτι κανένας προφήτης ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· ἀμὴ ἐσεῖς ποῖον λέγετε νὰ εἶμαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν· ὁ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο·

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐφοβέρισε, καὶ τοὺς ἐπαρήγγειλε κανενὸς νὰ μὴν τὸ εἰποῦσιν ἐτοῦτο·

22 Εἰπών· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Λέγοντας· ὅτι κάμνει χρεία ὁ γιὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλά, καὶ νὰ ἀποδοκιμασθῇ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ.

23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

23 Καὶ ἔλεγεν εἰς ὅλους· ἐὰν κανένας θέλῃ νὰ ἔλθῃ κατόπι μου, ἂς ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἂς σηκώσῃ τὸν σταυρόν του κάθε ἡμέραν, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθᾷ.

24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.

24 Διατὶ ὅποιος θέλῃ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλῃ τὴν χάσῃ· καὶ ὅποιος χάσῃ τὴν ζωήν του διὰ λόγου μου, ἐτοῦτος θέλῃ τὴν κερδέσῃ.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος

25 Διατὶ διάφορον εἶναι εἰς τὸν

πος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς;

26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων.

30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας·

31 Οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.

33 Καὶ

εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν κερδέσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τοῦ λόγου τοῦ νὰ χάσῃ, ἢ νὰ ζημιωθῇ;

26 Διατὶ ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμένα καὶ εἰς τοὺς λόγους μου, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῇ δι' αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν του καὶ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρός του, μαζὺ μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

27 Καὶ λέγω σας ἀληθινᾶ, εἶναι κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ στέκουνται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσιν ἀποθάνει, ἕως ὁποῦ νὰ εἰδοῦσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους, ἕως ὀκτὼ ἡμέραις, ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ.

29 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπροσεύχετον, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου του ἔγινεν ἄλλης λογῆς, καὶ τὰ φορέματά του λευκὰ καὶ ἔστραπταν.

30 Καὶ νὰ, καὶ δύο ἄνδρες τοῦ ἐσυντύχεναν, οἱ ὁποῖοι ἦταν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἠλίας·

31 Ὁποῦ ἐφάνηκαν μὲ δόξαν, καὶ ἔλεγον τὸ εὔγαλμά του, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ πληρώσῃ μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

32 Καὶ ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζύ του ἦταν βεβαρημένοι ἀπὸ τὸν ὕπνον· καὶ ὡσὰν ἐξύπνισαν εἶδαν τὴν δόξαν του, καὶ τοὺς δύο ἄνδρες ὁποῦ ἐστέκουνταν μαζύ του.

33 Καὶ

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοὶ, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίαζεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

38 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής ἐστί μοι.

39 Καὶ ἰδοὺ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετ' ἀφροῦ

33 Καὶ ὡς ἐπορεύοντο ἀπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· διδάσκαλε, καλὸν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν ἐνταῦθα τρεῖς κατασκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωϋσεῖ μίαν, καὶ Ἠλίᾳ μίαν· μὴ εἰδὼς τί λέγει.

34 Καὶ λέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ὁ Πέτρος, ἦλθεν ἐπισκιάζουσα νεφέλη· καὶ ἐφοβήθησαν ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἐκλελεγμένος· αὐτοῦ ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὑρέθη Ἰησοῦς μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

37 Καὶ ἐγένετο τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

38 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐβόησε, λέγων· διδάσκαλε, δέομαί σου ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής μοί ἐστιν·

39 Καὶ ἰδοὺ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετ' ἀφροῦ

33 Καὶ ὡς ἐπορεύοντο ἀπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· διδάσκαλε, καλὸν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν ἐνταῦθα τρεῖς κατασκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωϋσεῖ μίαν, καὶ Ἠλίᾳ μίαν· μὴ ἐξεύρων τί λέγει.

34 Καὶ λέγοντος ἐκείνου ταῦτα ὁ Πέτρος, ἦλθεν ἐπισκιάζουσα νεφέλη· καὶ ἐφοβήθησαν ὅταν ἐμβῆκαν εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἀκούσθη ἀπὸ μέσου ἀπὸ τοῦ νεφέλου, ὁποὺ ἔλεγε· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπημένος, αὐτοῦ ἀκούετε.

36 Καὶ ὅταν ἔγινεν ἡ φωνὴ, εὑρέθη Ἰησοῦς μοναχός· καὶ αὐτοὶ ἐσιώπησαν, καὶ δὲν εἶπαν κανενὸς ποτὲ εἰς ἐκείνας ταῖς ἡμέραις ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποὺ εἶδασι.

37 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, ὅταν ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὸ ὄρος, τοὺς ἀπάντησε πολὺς ὄχλος.

38 Καὶ νά, ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ μέσου ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐβόησε, καὶ εἶπε· διδάσκαλε, παρακαλῶ σε, συχάσε εἰς τὸν υἱόν μου, ὁποὺ μοῦ εἶναι μονογενής.

39 Καὶ πιάνει τον τὸ δαιμόνιον, καὶ παραυτὰ κράζει, καὶ τὸν σπαράσσει μὲ ἀφρούς, καὶ μόλις

ἀφρᾷ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ
ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν.

40 Καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν
σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ
οὐκ ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
στραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν;
Προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.

42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐ-
τοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον,
καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε
δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκα-
θάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸ παῖδα·
καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ
αὐτοῦ.

43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες
ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ.
πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·

44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα
ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδι-
δόσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦ-
το, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον
ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθων-
ται αὐτοῦ· καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι
αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς
ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μεί-
ζων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπι-
λαβὼν τὸν ἀφίνῃ, σωτρίβουσας
τὸν.

40 Καὶ ἐπαρακάλεσα τοὺς
μαθητάδες σου ἵνα τὸ βγάλουν,
καὶ δὲν ἠμπόρεσαν.

41 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστε καὶ διε-
στραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσαι
μετοσάς, ἕως πότε θέλω σοῦ
ὑποφέρῃς φέρε τον ἐδῶ τὸ γόν σου.

42 Καὶ ἐρχόμενος ὁ γιὸς του,
τὸ ἔπιασε τὸ δαιμόνιον, καὶ ἔχυ-
σέν τον καὶ τὸ ἐσπάραξε· καὶ ὁ Ἰη-
σοῦς μὲ ὀργὴν ἐπροστάξε τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ ἰάτρεψε
τὸ παιδίον· καὶ τὸ ἔδωκεν ὀπίσω
στὸ πατρός του.

43 Καὶ ὅλοι ἐξεπλήττωνταν
εἰς τὴν μεγαλεότητα τοῦ Θεοῦ. καὶ
ἔσωνε ὁ λαὸς νὰ θαυμάζῃ εἰς
ὅλεινα ὁπού ἔκαμνε ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάδες του·

44 Τὰ λόγια ἐτοῦτα βάλετε
τα μέσα εἰς τὰ αὐλιά σας· διατὶ ὁ
γιὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παρα-
δοθῇ εἰς τὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων.

45 Καὶ ὅλεινοι δὲν ἐγνώρι-
ζαν τὸ λόγον ἐτοῦτον, καὶ ἦτον σκε-
πασμένον ἀπ' αὐτοὺς, διὰ νὰ
μὴν τὸ ἠροικήσουν· καὶ ἐφοβοῦνταν
νὰ τὸν ἐρωτήσουν διὰ τὸ λόγον
ἐτοῦτον.

46 Καὶ ἐδιαλογίζονταν εἷναι
μὲ τὸν ἄλλον, τὸ, πιὸς νὰ εἶνεν με-
γαλίτερος ἀπ' αὐτούς.

47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔχοντας νὰ
εἰδῇ τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρ-
δίας

ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ·

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ.

53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀνα-

δίας αὐτῶν, ἐπίασεν ἕνα παιδὶ, καὶ ἔστησέν τοι κοντά του·

48 Καὶ εἶπέν τους· ὁποιος δεχθῇ ἐτοῦτο τὸ παιδίον διὰ ὄνομά μου, ἐμένα δέχεται· καὶ ὁποιος δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔστειλε· διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι μικρότερος ἀνάμεσά σας, ἐκεῖνος θέλει εἶσθαι μεγαλίτερος.

49 Καὶ ἔστοντας νὰ ἀποκριθῇ ὁ Ἰωάννης, εἶπε· διδάσκαλε, εἴδαμεν κάποιον ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ὄνομά σου σύγανε δαιμόνια· καὶ τὸν ἐμποδίσαμεν, διατὶ δὲν ἀκολουθᾶ μετεμᾶς.

50 Καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς· μὴν τὸν ἐμποδίζετε· διατὶ ὁποιος δὲν εἶναι ἐναντίος μας, ἐκεῖνος εἶναι διὰ λόγου μας.

51 Καὶ ὅταν ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραις τῆς ἀναλήψεώς του, καὶ αὐτὸς ἐγύρισε καὶ ἐστήριξε τὸ πρόσωπόν του νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἔστειλε μαντατοφόρους ὀμπροστᾶ εἰς τὸ πρόσωπόν του· καὶ ἐπῆγαν καὶ ἐμβῆκαν εἰς μίαν χώραν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ νὰ τοῦ ἑτοιμάσουν τόπον.

53 Καὶ δὲν τὸν ἐδέχθηκαν, ὅτι τὸ πρόσωπόν του ἦτον νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

54 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ μαθητάδες του, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, εἶπαν· αὐθέντη, θέλεις νὰ εἰπῶμε νὰ κατέβῃ φωτία ἀπὸ τὸν οὐρα-

ἀναλῶσαι αὐτοὺς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε;

55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς·

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι· Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα

οὐρανὸν, νὰ τοὺς χαλάσῃ, καθὼς ἔκαμε καὶ ὁ Ἠλίας;

55 Καὶ γυρίζωντας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὠνείδισε, καὶ εἶπε· δὲν ἰξεύρετε τί λογῆς πνεύματος εἶσθε ἐσεῖς·

56 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ χαλάσῃ ψυχαῖς ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ σώσῃ. καὶ ἐπῆγαν εἰς ἄλλην χώραν.

57 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπάγαιναν εἰς τὴν στράτα, τοῦ εἶπε κάποιος· αὐθέντη, θέλω σε ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν πάγῃς.

58 Καὶ λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς· ἡ ἀλωποῦδες ἔχουσι φωλίαις, καὶ τὰ πουλία τοῦ οὐρανοῦ, κατοικίαις· ἀμὴ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνῃ τὸ κεφάλι του.

59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλον· ἀκολούθα με· καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· αὐθέντη, συγχώρησέ μου πρῶτον νὰ πάγω νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.

60 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ἄφησε τοὺς νεκροὺς νὰ θάψουν τοὺς ἐδικούς τους νεκρούς· ἀμὴ ἐσὺ σύρε καὶ διαλάλει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Καὶ ἄλλος εἶπεν· αὐθέντη, θέλω σε ἀκολουθήσει· ἀμὴ πρῶτα νὰ μοῦ συγχωρέσῃς νὰ ὑπάγω νὰ ἀποχαιρετήσω ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν σπῆτί μου.

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· Μὴ δὲ κανένας ὁποῦ βάλλει τὸ χέρι του εἰς

χεῖρα αὐτῆ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι'. 10.

Μετὰ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βαστάζετε βαλλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι. Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν·

9 καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέλθητε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἴπατε·

11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαί σοι, Χοραζείν· οὐαί σοι, Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμενοι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σύ, Καπερναούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἕως ᾅδου καταβήσῃ.

16 Ὁ ὑμῶν ἀκούων ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ὑμᾶς ἀθετῶν ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

19 Ἰδοὺ, δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν οὐ μὴ ὑμᾶς ἀδικήσῃ.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, καὶ εἶπε· Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ, ὁ Πάτερ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου.

22 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ Υἱὸς εἰ μὴ ὁ Πατήρ, καὶ τίς ὁ Πατὴρ εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδαν· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχώ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσε· τοὺς καὶ γυμνώσαντες καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθε.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε.

33 Σαμαρίτης δέ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη·

34 καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· καὶ ἐπιβιβάσας αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπε· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι.

36 Τίς τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;

37 Ὁ δὲ εἶπε· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσῆλθε εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἥτις καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Κύριος· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά·

42 ὀλίγων δέ ἐστι χρεία, ἢ ἑνός· Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς.

Κεφ. ια'. 11.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·

3 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·

4 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους,

6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ;

7 κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· Μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσί· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι;

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.

9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

11 Τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἰχθύν, καὶ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσει;

12 Ἢ καὶ αἰτήσει ᾠόν, ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβοὺλ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἀπ' οὐρανοῦ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς τὰ διανοήματα αὐτῶν εἶπε· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·

22 ἐπὰν δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτὸν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει, ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσι.

23 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων, ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη γενεὰ πονηρά ἐστι· σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθε ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶνος ὧδε.

32 Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

33 Οὐδεὶς λύχνον ἅψας εἰς κρυπτὴν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς βλέπωσι.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός σου· ὅταν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ὅταν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί.

36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινὸν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσε.

38 Καὶ ἰδὼν ὁ Φαρισαῖος ἐθαύμασε, ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας.

40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;

41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν.

42 Ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ παρεῖναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασι.

45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε.

49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ διώξουσι·

50 ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκκεχυμένον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης·

51 ἀπὸ αἵματος Ἄβελ ἕως αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

53 Κἀκεῖθεν ἐξελθόντος αὐτοῦ, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων,

54 ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, καὶ ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον· Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται.

3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι.

5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν βαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.

6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί· μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ·

9 ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.

11 Ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἴπητε·

12 τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

13 Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.

16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα·

17 καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου;

18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου·

19 καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀνάπαυου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσι ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων αὐτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ τί φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος.

24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;

26 Εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.

28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τὸν σήμερον ὄντα ἐν ἀγρῷ καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε καὶ τί πίητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε·

30 ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσι· ὑμῶν δὲ ὁ Πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει·

34 ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·

36 καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.

37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Κἂν ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ οὕτως εὕρῃ, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος ὁ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόνα

8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν.

9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε·

11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί σοι Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ.

16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκού-

8 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἐμβαίνετε, καὶ σᾶς δέχουνται, ἐκεῖνα ὁποῦ σᾶς βάνουσιν ὀμπροστᾶ τρώγετε.

9 Καὶ ἰατρεύετε τοὺς ἀσθενημένους των· καὶ λέγετέ τους· ἐσήμωσεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἐμβαίνετε, καὶ δὲν σᾶς δέχουνται, εὐγένοντες εἰς τὰ πλατώματά της, λέγετε·

11 Καὶ τὸν κονιορκτὸν ὁποῦ μᾶς ἐκόλλησεν ἀπὸ τὴν πόλιν σας, νὰ, ὁποῦ σᾶς τὸν τινάζωμεν· ὅμως τοῦτο ἰξεύρετε, ὅτι ἐσήμωσεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ λέγω σας, ὅτι πλέον συμπάθιον θέλει εἶσθαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὰ Σόδομα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

13 Ἀειλύμονον εἰς ἐσένα Χωραζεὶν, ἀειλύμονον εἰς ἐσένα Βηθσαϊδά· διατὶ ἂν ἐγίνουνταν εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα αἱ δυνάμεις ὁποῦ ἐγίνηκαν εἰς ἐσᾶς, ἀπὸ πολῦν καιρὸν ἤθελαν μετανοήσῃ καθεζόμεναι μὲ σακκία καὶ μὲ στάκταις.

14 Ὅμως πλέον συμπάθιον θέλει εἶσθαι εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα, παρὰ εἰς ἐσᾶς.

15 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ ὁποῦ ὑψώθης ἕως τὸν οὐρανὸν, θέλεις καταβιβασθῆ ἕως τὸν ᾅδην.

16 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκούει ἐσᾶς, ἐμένα

ἀκύει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ
ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθε-
τεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομή-
κοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες·
Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσε-
ται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν
τὸν σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν, ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

19 Ἰδοὺ, δέδωκα ὑμῖν τὴν
ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφε-
ων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ
οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαί-
ρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον,
ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν
τοῖς οὐρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλ-
λιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι,
πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπε-
κάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ
πατὴρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο
εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

22 Πάντα παρεδόθη μοι
ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς
γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ
πατὴρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ,
εἰ μὴ

ἐμφύσα ἀκύει· καὶ ὅπου ἀθετεῖ
ἐστὶς, ἐμφύσα ἀθετεῖ· καὶ ἐκεῖνο
ὅπου ἀθετεῖ ἐμφύσα, ἀθετεῖ σκεῖ-
νον ὅπου μὲ ἔστειλε.

17 Καὶ ἐχάρησαν οἱ ἑβδομήκο-
τα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· αὐθέν-
τη, καὶ τὰ δαιμόνια μᾶς ὑποτάσσον-
ται ἀπὸ ὀνομά σου.

18 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· ἔβλεπα τὸν
Σαλανᾶν, ὅπου ἔπεσεν ἀπὸ τὸ οὐρα-
νὸν ὡσὰν ἀστραπήν.

19 Νὰ, ὅπου σᾶς δίδω τὴν
ἐξουσίαν νὰ πατῆτε ἀπάνω εἰς
τὰ φείδια καὶ εἰς τὰς σκορπίους,
καὶ εἰς ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ ἐ-
χθροῦ· καὶ κανένα πρᾶγμα δὲν
θέλῃ σᾶς βλάψει.

20 Ὅμως εἰς τοῦτο μὴν
χαίρεσθε, ὅπου σᾶς ὑποτάσσον-
ται πνεύματα· ἀλλὰ χαίρεσθε,
διὰ τὰ ὀνόματα σας ἐγράφηκαν
εἰς τὸν οὐρανόν.

21 Ἐκείνην τὴν ὥραν ἐχάρη-
κε τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν· ὁμολογῶ σε, πάτερ,
αὐθέντη τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὅτι
ἐτοῦτα τὰ ἐκρυψες ἀπὸ τοὺς σο-
φοὺς καὶ γνωστικούς, καὶ τὰ ἐφανέ-
ρωσες εἰς μικρὰ παιδία· ναὶ
βέβαια, ὦ πάτερ· ὅπου ἔτζι σοῦ
ἄρεσε. καὶ γυρίζοντας εἰς τοὺς
μαθητάδες εἶπεν·

22 Ὅλα μοῦ τὰ ἐπαράδωκεν ὁ πατήρ μου· καὶ κανένας δὲν
γνωρίζει πιὸς εἶναι ὁ υἱὸς, παρὰ
ὁ πατὴρ· καὶ πιὸς εἶναι ὁ πατὴρ,

εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ, θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε·

παρὰ ὁ υἱὸς, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ υἱὸς ναὶ τὸ ἀποκαλύψῃ.

23 Τότε ἐγύρισεν εἰς τοὺς μαθηλάδες ξεχωριστὰ, καὶ τοὺς εἶπε· καλότυχα εἶναι τὰ μάτια ὁποῦ βλέπουσιν ὁποῖα ὁποῦ βλέπετε ἐσεῖς.

24 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν νὰ εἰδοῦν ὁποῖα ὁποῦ ἐσεῖς βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδαν· καὶ νὰ ἀκούσουν ὁποῖα ὁποῦ ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν.

25 Καὶ παρουθὺς ἐσηκώθη ἕνας νομοδιδάσκαλος, πειράζοντάς τον, καὶ λέγει· διδάσκαλε, τί νὰ κάμω νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· εἰς τὸν νόμον τί ἐγράφηκε; πῶς ἀναγνώσκεις;

27 Καὶ ὁποῖος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· νὰ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν· καὶ τὸν γειτονά σου ὡσὰν καὶ τοῦ λόγου σου.

28 Καὶ λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς· καλὰ ἀπεκρίθης· ἔτσι κάμε, καὶ θέλεις ζήσῃ.

29 Καὶ ὁποῖος, θέλοντας νὰ δικαιώσῃ τὸν λόγον του, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ποῖος εἶναι ὁ γείτονάς μου;

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς δεξάμενος τὸν λόγον, εἶπεν· ἕνας

εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν.

33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι.

36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγενῆσθαι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;

ἀνθρωπος ἐκατέβαινεν ἀπὸ τὴν Ἰερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἰεριχὼ, καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς λῃστὰς· οἱ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐκδύσαντες καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν.

33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι.

36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγενῆσθαι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;

37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθισασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά.

42 Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

37 Ὁ νομικὸς εἶπεν· ἐκεῖνος ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς, αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· καὶ γυνὴ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθισασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά.

42 Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

37 Ὁ νομικὸς εἶπεν· ἐκεῖνος ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Καὶ ὅταν ἐπήρχοντο εἰς τὴν ὁδόν, ὁ Ἰησοῦς ἐμβέβηκεν εἰς μίαν κώμην· καὶ κώμη τις γυνὴ ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ ἐτύγχανεν ἀδελφὴ αὐτῇ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθισασα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τοῦ λόγου αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά.

42 Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ια'. 11.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπε τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης

Καὶ μίαν φορὰν ὅταν ἦτον εἰς κάποιον τόπον προσευχόμενος, ὡσὰν ἐπαυσε, λέγει τις ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του· αὐθέντη, δίδαξέ μας νὰ προσευχόμεσθε, καθὼς καὶ ὁ Ἰω-

άννης ἐδίδαξε τὺς μαθητὰς αὐτῦ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑ-ΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά συ· ἐλθέτω ἡ βασιλεία συ· γενηθήτω τὸ θέλημά συ, ὡς ἐν ὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιύσιον δίδυ ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῦ πονηρῦ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτύς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίυ, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτυς·

6 Ἐπειδὴ φίλος μυ παρεγένετο ἐξ ὁδῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·

7 Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· Μή μοι κόπυς πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισαι, καὶ τὰ παιδία μυ μετ' ἐμῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· ὐ δύναμαι ἀναστὰς δῦναί σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτῦ φίλον· διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.

9 Κἀ-

Ἰωάννης ἐδίδαξε τὺς μαθητάδες τυ.

2 Καὶ λέγει τυς· ὅταν προσεύχεσθε, λέγετε· Ὦ πατέρα μας ὁπῦ εἶσαι εἰς τὺς ὐρανὺς, ἂς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά συ· ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία συ· ἂς γένῃ τὸ θέλημά συ, καθὼς εἰς τὸν ὐρανὸν, ἔτζι καὶ εἰς τὴν γῆν.

3 Τὸ ψωμί μας τὸ καθημερινὸν δός μας το σήμερον·

4 Καὶ συγχώρεσέ μας ταῖς ἁμαρτίαις μας· διὰ τὶ καὶ ἐμεῖς συγχωρῦμεν κάθε ἕνα ὁπῦ μᾶς χρεωστεῖ· καὶ μὴν μᾶς βάλῃς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τὸν πονηρόν.

5 Καὶ εἶπέν τυς· ποῖος ἀπὸ σᾶς νὰ ἤθελεν ἔχῃ φίλον, καὶ νὰ ἤθελε ὑπάγῃ εἰς αὐτὸν τὴν ὥραν τῦ μεσονυκτίυ, νὰ τῦ εἰπῇ· ὦ φίλε, δάνεισέ μυ τρία ψωμία·

6 Ἐπειδὴ φίλος μῦ ἦλθεν ἀπὸ στράτα, καὶ δὲν ἔχω τὶ νὰ τῦ βάλλω ὀμπροστᾶ τυ·

7 Καὶ ἐκεῖνος νὰ ἤθελεν ἀποκριθῇ ἀπὸ μέσα νὰ εἰπῇ· μή με πειράζῃς, ὅτι τώρα ἡ θύρα μυ ἐσφάλισε, καὶ τὰ παιδία μυ κοιμῦνται μαζύ μυ· καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ σηκωθῶ νὰ σῦ δώσω.

8 Λέγω σας, ἂν καλᾶ καὶ δὲν θέλει σηκωθῇ νὰ τῦ δώσῃ διὰ τὴν φιλίαν· ὅμως διὰ τὴν ἀδιαντροπίαν τυ θέλει σηκωθῇ νὰ τῦ δώσῃ ὅσον χρειάζεται.

9 Καὶ

9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθῦν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

12 Ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ᾠὸν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ, δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· ζητεῖτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῇ· γυρεύετε, καὶ θέλετε εὕρει· κρούετε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῇ.

10 Διατὶ ὅποιος ζητᾷ, πέρνει· καὶ ὅποιος γυρεύει, εὑρίσκει· καὶ ὅποιος κρούει, θέλει τοῦ ἀνοιχθῇ.

11 Καὶ ἀποτεσᾶς ποῖος νὰ ἦτον πατέρας, καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ ὁ υἱός του ψωμὶ, μῶνα ἤθελε τοῦ δώσει πέτραν; καὶ ἐὰν (ἤθελε τοῦ ζητήσῃ) ψάρι, μῶνα ἀντὶς ψάρι ἤθελε τοῦ δώσει φείδι;

12 Ἢ καὶ ἂν ἤθελε ζητήσῃ αὐγὸν, μῶνα ἤθελε τοῦ δώσει σκορπίον;

13 Ἂν τὸ λοιπὸν ἐσεῖς ὁποῦ εἶσθε πονηροὶ, ἰξεύρετε νὰ δίδετε καλὰ δοσίματα εἰς τὰ παιδία σας, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος θέλει δώσει Πνεῦμα ἅγιον εἰς ἐκείνους ὁποῦ τοῦ ζητοῦσι;

14 Καὶ τότε εἶχεν εὐγάλει ἕνα δαιμόνιον, τὸ ὁποῖον ἦτον βουβόν· καὶ ὅταν εὐγῆκε τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ὁ βουβός· καὶ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν.

15 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς εἶπαν· μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων εὐγάνει τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἄλλοι τὸν ἐπείραζαν, καὶ ἐζητοῦσαν ἀπ' αὐτὸν σημάδι ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

17 Καὶ αὐτὸς γνωρίζωντας τοὺς διαλογισμούς τους, τοὺς εἶπεν· κάθε

Πᾶσι βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον.

κὰθε βασιλεία ὅπου νὰ διαμοιρασθῇ εἰς τὸ λόγο της ἐρημώνεται, καὶ τὸ σπῆτι (ἂν μοιρασθῇ) εἰς τὸ λόγο του πέφτει.

18 Καὶ ἂν ὁ σατανᾶς διαμοιράσθη εἰς τὸ λόγο του, πῶς θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία του; διατὶ λέγετε, ὅτι μὲ τὸ Βεελζεβοὺλ βγάλω τὰ δαιμόνια.

19 Καὶ ἂν ἐγὼ βγάνω τὰ δαιμόνια μὲ τὸ Βεελζεβοὺλ, οἱ γιοί σας μὲ τὰ βγάνουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουν γένει κελλάδες σας.

20 Ἀμὴ ἂν ἐγὼ βγάνω τὰ δαιμόνια μὲ τὸ δάκτυλον τοῦ Θεοῦ, ἔφθασε λοιπὸν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἁρματωμένος φυλάγῃ τὴν αὐλήν του, εἶναι εἰρήνη εἰς τὰ ὑπάρχοντά του.

22 Ἀμὴ ὁπόταν ἔλθῃ ὁ δυνατώτερός του καὶ τὸν νικήσῃ, παίρνει τὴν ἁρματωσιάν του, εἰς τὴν ὁποίαν ἤλπιζε, καὶ διαμοιράζει τὰ κρεμάσματά του.

23 Ἐκεῖνος ὁπού δὲν εἶναι μ' ἐμένα, εἶναι ἐναντίος μου· καὶ ἐκεῖνος ὁπού δὲν μαζώνει μὲ μένα, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα εὔγῃ ἔξω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, περνᾷ ἀπὸ μέσα ἀπὸ ἀνύδρους τόπους, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ ὅσον δὲν εὕρῃ, λέγει· Ἂς γυρίσω εἰς τὸ σπῆτι μου, ἀπ' ὁπού ὅπου βγῆκα.

25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευΐταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

32 Ἄνδρες Νινευὶ ἀναστήσονται

25 Καὶ ὡσὰν ἔλθῃ καὶ τὸ εὕρει σαρωμένον καὶ στολισμένον.

26 Τότε πάγει καὶ πέρνει ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα πονηρότερα ἀπὸ λόγου του, καὶ ἔρχουνται καὶ ἐμβαίνουν καὶ κατοικοῦν ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

27 Καὶ ὅταν ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς ἐτοῦτα, μία γυναῖκα ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐσήκωσε φωνὴν, καὶ εἶπέν του· καλότυχη ἡ κοιλία ὁποῦ σὲ ἐβάσταξε, καὶ τὰ βυζία ὁποῦ ἐβύζασες.

28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν· μᾶλλον περισσότερον καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκούουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν φυλάττουν.

29 Καὶ συμμαζωνώμενον τὸ πλῆθος ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· ἡ γενεὰ ἐτούτη εἶναι πονηρή· καὶ γυρεύει σημάδι, καὶ σημάδι δὲν θέλει τῆς δοθῇ, παρὰ μοναχᾶ τὸ σημάδι τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

30 Διατὶ καθὼς ἔγινεν ὁ Ἰωνᾶς σημάδι εἰς τοὺς Νινευΐτας, ἔτζι θέλει εἶσθαι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γενεὰν ἐτούτην.

31 Βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ἐτούτης, καὶ θέλει τοὺς κατακρίνει· ὅτι ἦλθεν ἀπὸ ταῖς ἄκραις τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ νὰ, ἐδῶ περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὶ θέλουσιν

ται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, εἰς κρυπτὴν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλὰ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστίν.

36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινὸν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινὸν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 Ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου.

σιν ἀνασταθῆ εἰς τὴν κρίσιν μὲ τὴν γενεὰν ἐτούτην, καὶ θέλουν τὴν κατακρίνει· ὅτι ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ νὰ, ἐδῶ περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωνᾶ.

33 Καὶ κανένας δὲν ἀνάπτει λύχνον, καὶ τὸν βάνει εἰς κρυφὸν τόπον, οὐ δὲ τὸν βάνει ἀπὸ κάτω εἰς τὸ μόδι, καὶ τὸν σκεπάζει, ἀλλὰ τὸν βάνει εἰς τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπουν τὸ φῶς ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐμβαίνουν μέσα.

34 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίου εἶναι τὸ μάτι· ὅταν εἶναι τὸ μάτι σου καθαρὸν, καὶ ὅλον τὸ κορμί σου εἶναι φωτεινόν· ἀμὴ ὅταν εἶναι διεφθαρμένον, καὶ τὸ κορμί σου εἶναι σκοτεινόν.

35 Στοχάσου λοιπὸν, μήπως τὸ φῶς ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσένα, εἶναι σκότος.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον σου τὸ κορμὶ εἶναι φωτεινὸν, καὶ δὲν ἔχει κανένα μέρος σκοτεινὸν, θέλει εἶσθαι ὅλον φωτεινὸν, ὡσὰν ὅταν ὁ λύχνος σοῦ φέγγῃ μὲ τὴν λάμψιν του.

37 Καὶ ὡσὰν ἐλάλησε τὸν λόγον, ἕνας φαρισαῖος τὸν ἐπαρακάλει νὰ πάγῃ νὰ φάγῃ μετ' αὐτόν. καὶ πηγεύοντας ἐκάθισε.

38 Καὶ ὁ φαρισαῖος ὡσὰν τὸν εἶδεν ὅτι δὲν ἐνίφθη πρῶτον πρὸ τοῦ νὰ φάγῃ, ἐθαύμασε.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας.

40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;

41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδοὺ, πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν.

42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἀδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί,

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν· ἐσεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου καθαρίζετε· ἀμὴ τὸ μέσον σας εἶναι γεμᾶτον ἀπὸ ἁρπαγὴς καὶ πονηρίας.

40 Ὦ ἄφρονες, ἐκεῖνος ὁπού ἔκαμε τὸ ἔξω, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μέσον;

41 Μὲ ὅλον τοῦτο ἐκεῖνα ὁπού ἔχετε δότε τα ἐλεημοσύνη, καὶ ὅλα σας θέλει εἶσθε καθαρά.

42 Ἀλλὰ ἀεὶλύμονον εἰς ἐσᾶς τὺς Φαρισαίους, ὅτι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ κάθε λάχανον, καὶ ἀφίνετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. ἐτοῦτα ἔπρεπε νὰ κάμετε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνετε.

43 Ἀεὶλύμονον εἰς ἐσᾶς τὺς Φαρισαίους, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὰ συναγώγια, καὶ τὺς ἀσπασμοὺς εἰς τὺς δρόμους.

44 Ἀεὶλύμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι εἶσθε ὡσὰν τὰ μνημόρια ὁπού δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦσι ἀπάνω καὶ δὲν ἐξεύρουσιν.

45 Ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τὺς νομικοὺς, καὶ λέγει τε· διδάσκαλε, ἐσὺ λέγοντας ἐτοῦτα καὶ ἐμᾶς ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀεὶλύ-

νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.

49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς [illegible] προφήτας, καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν·

50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,

51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

53 Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς

λύμονον καὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικοὺς, ὅτι φορτώνετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσκολοσήκωτα, καὶ ἐσεῖς κἂν μὴ δὲ μὲ ἕνα δάκτυλον δὲν θέλετε νὰ ταγκίξετε.

47 Ἀειλύμονον εἰς ἐσᾶς, ὅτι οἰκοδομᾶτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, καὶ οἱ πατέρες σας τοὺς ἐσκότωσαν.

48 Τὸ λοιπὸν μαρτυρεῖτε, καὶ συμφωνᾶτε εἰς τὰ καμώματα τῶν πατέρων σας· ὅτι αὐτοὶ τοὺς ἐσκότωσαν, καὶ ἐσεῖς κτίζετε τὰ μνημεῖά τους.

49 Διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ· θέλω στείλει εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ θέλουν σκοτώσει ἀπ' αὐτοὺς, καὶ θέλουν διώξει·

50 Διὰ νὰ ζητηθῇ τὸ αἷμα ὁλονῶν τῶν προφητῶν, ὁποῦ ἐχύθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὴν γενεὰν ἐτούτην,

51 Ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου, ὁποῦ ἐσκοτώθη ἀνάμεσα εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἰς τὸ σπῆτι (τοῦ Θεοῦ)· βέβαια σᾶς λέγω, ἀπὸ τὴν γενεὰν ἐτούτην θέλει ζητηθῇ.

52 Ἀειλύμονον εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικοὺς, ὅτι ἐσηκώσετε τὸ κλειδὶ τῆς γνώσεως· καὶ ἐσεῖς δὲν ἐμβήκετε, καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἔμβεναν τοὺς ἐμποδίσετε.

53 Καὶ λέγοντας ἐτοῦτα τὰ λό-

πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων·

54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, καὶ ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

λόγια ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς, ἄρχισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νὰ τὸν ἐχθρεύουνται πικρᾶ, καὶ νὰ τὸν ἐρωτοῦν διὰ πολλὰ, θέλοντες νὰ τὸν παγιδέψουν.

54 Καὶ ἐγύρευαν νὰ πάρουν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λόγου, διὰ νὰ τὸν κατηγορήσουν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι.

5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβη-

Ἀνάμεσα εἰς τοῦτα (τὰ λόγια) ἐσυνάχθησαν μυριάδες ὄχλος, εἰς τόσον ὁποῦ ἐκαταπατοῦσαν ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς μαθητάδες του· πρῶτον ἔχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν φαρισαίων, ἡ ὁποῖα εἶναι ὑπόκρισις.

2 Καὶ δὲν εἶναι κανένα σκεπασμένον ὁποῦ νὰ μὴν ξεσκεπασθῇ· καὶ κρυφὸν, ὁποῦ νὰ μὴν γνωρισθῇ.

3 Διὰ τοῦτο ὅσα εἴπετε εἰς τὰ σκοτεινὰ, θέλουσιν ἀκουσθῇ εἰς τὸ φῶς· καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήσετε κρυφᾶ εἰς τὸ αὐτὶ εἰς ταῖς καμαραῖς σας, θέλει κηρυχθῇ εἰς τὰ δώματα.

4 Καὶ λέγω εἰς ἐσᾶς τοὺς φίλους μου· μὴν φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ σκοτώνουν τὸ κορμὶ, καὶ ὕστερον δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν τίποτες περισσότερον.

5 Ἀμὴ ἐγὼ νὰ σᾶς δείξω τίναν

βηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.

6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν· μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.

11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε·

νειν νὰ φοβηθῆτε· φοβηθῆτε ἐκεῖνον ὁποῦ ἀφοῦ σκοτώσῃ, ἔχει ἐξουσίαν νὰ βάλῃ εἰς τὴν γέενναν· ναὶ βέβαια σᾶς λέγω, τοῦτον φοβηθῆτε.

6 Δὲν πωλοῦνται πέντε στρουθία δύο φόλλεις, καὶ τὸ ἕνα ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι ἀλησμονημένον ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σας ὅλαις εἶναι μετρημέναις· μὴν φοβηθῆτε λοιπὸν· διὰ πολλὰ στρουθία διαφέρετε.

8 Καὶ λέγω σας· ὁποιος μὲ ὁμολογήσει ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει τὸν ὁμολογήσει ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ δρνηθῇ ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, θέλει τὸν δρνηθῇ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ κάθε ἕνας ὁποῦ θέλει εἰπεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῇ· ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ βλασφημήσει εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

11 Καὶ ὅταν σᾶς φέρουσιν ὁμπρὸς εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὰς ἐξουσίας, μὴν ἐγνοιάσετε πῶς ἢ τί λογῆς νὰ ἀποκριθῆτε, ἢ τί θέλετε εἰπεῖ·

12 Τὸ τῆς ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

13 Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.

16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς, λέγων· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα.

17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω; ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου.

18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου·

19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

12 Διατὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα θέλει σας διδάξει εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, ἐκεῖνα ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ εἰπῆτε.

13 Καὶ κάποιος ἀπὸ τὸν ὄχλον τοῦ εἶπε· διδάσκαλε, εἰπὲ τοῦ ἀδελφοῦ μου νὰ μοιράσῃ μαζύ μου τὴν κληρονομίαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ὦ ἄνθρωπε, καὶ τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μοιραστὴν εἰς ἐσᾶς;

15 Καὶ λέγει τοὺς· βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν· διατὶ ἂν καλᾶ καὶ περισσεύουν τινὸς τὰ ὑπάρχοντά του, ἡ ζωή του δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνα.

16 Καὶ εἶπέν τους μίαν παραβολὴν, λέγοντας· ἑνὸς ἀνθρώπου πλουσίου εὐτύχησαν τὰ χωράφιά του.

17 Καὶ ἐδιαλογίζουνταν μέσα του, καὶ ἔλεγε· τί θέλω κάμει; ὁποῦ δὲν ἔχω ποῦ νὰ μαζώξω τοὺς καρπούς μου.

18 Καὶ εἶπεν· ἐτοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει ταῖς ἀποθήκαις μου, καὶ θέλω ταῖς κάμει μεγαλίτεραις· καὶ θέλω μαζώξει ἐκεῖ ὅλα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου·

19 Καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς τὴν ψυχήν μου· ὦ ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ὁποῦ κείτουνται εἰς πολλοὺς χρόνους· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

20 Εἶπε

20 Ἀ-

20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα, τοῦ ἐνδύματος.

24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;

26 Εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.

20 Ἀμὴ ὁ Θεὸς τοῦ εἶπεν· ὦ ἄγνωστε ἄνθρωπε, ἐτούτην τὴν νύκτα ζητοῦσι τὴν ψυχήν σου ἀπὸ σένα· καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἑτοίμασες, τίνος θέλουσιν εἶσθαι;

21 Ἔτζι γίνεται εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ θησαυρίζει εἰς τοῦ λόγου του, καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάδες του· διὰ τοῦτο σᾶς λέγω· μὴν ἐγνοιάζεσθε διὰ τὴν ζωήν σας, τὶ νὰ φᾶτε· μὴ δὲ διὰ τὸ κορμί σας, τὶ νὰ ἐνδυθῆτε.

23 Ἡ ψυχὴ εἶναι περισσότερη ἀπὸ τὸ φαγὶ, καὶ τὸ κορμὶ, ἀπὸ τὸ φόρεμα.

24 Καταλάβετε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ δὲ σπέρνουσιν, οὐ δὲ θερίζουσιν· οἱ ὁποῖοι οὐ δὲ κελάρι ἔχουν, οὐ δὲ ἀμπάρι, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς τρέφει· πόσω μᾶλλον διαφέρετε ἐσεῖς ἀπὸ τὰ πετεινά;

25 Καὶ ποῖος ἀπὸ σᾶς φροντίζωντας, ἠμπορεῖ νὰ βάλλῃ παρὰ πάνω εἰς τὴν ἡλικίαν του κἂν μίαν πῆχυν;

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν δὲν δύνεσθε διὰ τὸ πολλὰ μικρὸν, τί ἐγνοιάζεσθε διὰ τὰ λοιπά;

27 Καταλάβετε τὰ κρίνα, πῶς ἀναθρέφονται· καὶ δὲν κοπιάζουσιν, οὐ δὲ νέθουσι· καὶ λέγω σας, οὐ δὲ ὁ Σολομὼν μὲ ὅλην του τὴν δόξαν ἐνδύθη ὡσὰν ἕνα ἀπὸ τοῦτα.

28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τὸν σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.

34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γά-

28 Καὶ ἂν ἐνίσως τὸ χορτάρι ὁποῦ εἶναι σήμερον εἰς τὸ χωράφι, καὶ αὔριον τὸ βάλλουσιν εἰς τὸ φοῦρνον, ὁ Θεὸς ἔτζι τὸ ἐνδυνάει, πόσω μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ἐσεῖς μὴν ζητεύετε πὰ νὰ φᾶτε, ἢ τὶ νὰ πῆτε· ἐμὴν ὑψηλοφρονεῖτε.

30 Διατὶ ἐτοῦτα ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου τὰ ζητοῦσιν· ἀμὴ ὁ πατέρας ὁ ἐδικός σας ἐξεύρει ὅπου χρειάζεσθεν ἐτοῦτα.

31 Μάλισα ζητᾶτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐτοῦτα ὅλα θέλουν σᾶς προστεθῆ.

32 Μὴν φοβᾶσαι, ὦ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι ὁ πατὴρ σας ἠθέλησε νὰ ζᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν.

33 Πουλήσετε τὰ ὑπάρχοντα σας, καὶ δῶτε ἐλεημοσύνην. κάμετε εἰς τοῦ λόγου σας σακκούλια ὁποῦ δὲν παλαιώνουν, θησαυρὸν εἰς τὸ οὐρανὸν ὁποῦ νὰ μὴν λείπει ποτέ· ἐκεῖ ὁποῦ οὔτε κλέφτης φθάνει, οὔτε σκουλήκι χαλᾷ.

34 Διατὶ ὁποῦ εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδία σας.

35 Ἂς εἶναι αἱ μέσαις σας ἐζωσμέναις, καὶ οἱ λύχνοι σας ἀνάπτειν·

36 Κάμετε καὶ ἐσεῖς ὡσὰν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ὁποῦ ἀναμένουσι τὸν αὐθέντην τους, πότε νὰ γυ-

γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.

37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον;

43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖ-

γυρίσῃ ἀπὸ τοὺς γάμους· καὶ ὁπόταν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ νὰ τοῦ ἀνοίξουν παρευθύς.

37 Καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δοῦλοι, τοὺς ὁποίους ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τους νὰ τοὺς εὕρῃ ξυπνιτούς· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῇ, καὶ θέλει τοὺς καθίσει, καὶ θέλει περάσει νὰ τοὺς ὑπηρετήσῃ.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν βίγλαν, καὶ εἰς τὴν τρίτην βίγλαν, καὶ τοὺς εὕρῃ ἔτζι, καλότυχοι εἶναι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Καὶ τοῦτο ἰξεύρετε, ὅτι ἂν ἴξευρεν ὁ αὐθέντης τοῦ σπητίου ποίαν ὥραν ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφίσῃ νὰ τρυπήσουν τὸ σπητίτου.

40 Καὶ ἐσεῖς λοιπὸν γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι τὴν ὥραν ὁποῦ δὲν θαῤῥεῖτε, ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

41 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν· αὐθέντη, διὰ λόγου μας λέγεις τὴν παραβολὴν ἐτούτην, ἢ καὶ εἰς ὅλους;

42 Καὶ εἶπέν τοῦ ὁ Κύριος· ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ Κύριος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, νὰ δίδῃ τοῦ καθενὸς εἰς τὸν καιρὸν τὸ μερτικὸν τῆς τροφῆς του;

43 Καλότυχος εἶναι ὁ δοῦλος

κεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι.

46 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς·

48 Ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη;

50 Βά-

λος ἐκεῖνος, τὸ ὁποῖον ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ καὶ τὸ εὕρει νὰ κάμῃ ἔτζι.

44 Ἀληθινᾶ σᾶς λέγω, ὅτι θέλει τὸ καταστήσει εἰς ὅλα τοῦ τὰ ὑπάρχοντα.

45 Ἀμὴ ἂν εἰπῇ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὸ λογισμόν του· ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ· καὶ ἀρχίσῃ νὰ δέρνῃ τοὺς δουλευτάδες καὶ ταῖς δουλεύτραις, νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ, καὶ νὰ μεθᾷ.

46 Θέλει ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου μίαν ἡμέραν ὁποῦ δὲν ἀπαντεχένει, καὶ εἰς ὥραν ὁποῦ δὲν γνωρίζει· καὶ θέλει τὸ χωρίσει, καὶ τὸ μέρος του θέλει τὸ βάλλει μὲ τοὺς ἀπίστους.

47 Καὶ ἐκεῖνος ὁ δοῦλος ὁποῦ γνωρίζει τὸ θέλημα τοῦ αὐθεντός του, καὶ δὲν ἑτοίμασε τοῦ λόγου του νὰ τὸ κάμῃ, θέλει δαρθῇ πολλαῖς (ξυλιαῖς)·

48 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν τὸ γνωρίζει, καὶ κάμνει πράγματα ὁποῦ εἶναι ἄξια νὰ δαρθῇ, θέλει δαρθῇ ὀλίγαις· καὶ καθ' ἑνὸς ὁποῦ τοῦ ἐδόθη πολὺ, θέλει ζητηθῇ καὶ πολὺ ἀπὸ λόγου του· καὶ ἐκεινοῦ ὁποῦ ἄφησαν πολὺ, θέλουσι τοῦ ζητήσει περισσότερον.

49 Φωτία ἦλθα νὰ βάλλω εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω, ἐπειδὴ ὥραμάη ἄναψε τῶρα;

50 Καὶ

50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως ὅτου τελεσθῇ;

51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν.

52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσί, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.

53 Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.

54 Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· Ὄμβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτω.

55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσται· καὶ γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε;

57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν

50 Καὶ ἔχω βάπτισμα νὰ βαπτισθῶ, καὶ πῶς στενοχωροῦμαι ἕως οὗ νὰ τελειωθῇ;

51 Λογιάζετε ὅτι ἦλθα νὰ δώσω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν; ὄχι, σᾶς λέγω, ἀλλὰ χωρισμόν.

52 Διατὶ ἀπὸ τοῦδα καὶ ὀμπρὸς θέλουν εὑρεθῇ πέντε εἰς ἕνα σπίτι χωρισμένοι· οἱ τρεῖς θέλουν φιλονεικεῖ μὲ τοὺς δύο, καὶ οἱ δύο μὲ τοὺς τρεῖς.

53 Ὁ πατὴρ θέλει χωρισθῇ ἀπὸ τὸν γυιόν, καὶ ὁ γυιὸς ἀπὸ τὸν πατέρα· ἡ μάνα θέλει χωρισθῇ ἀπὸ τὴν θυγατέρα, καὶ ἡ θυγατέρα ἀπὸ τὴν μητέρα· ἡ πενθερὰ ἀπὸ τὴν νύμφη, καὶ ἡ νύμφη ἀπὸ τὴν πενθερά της.

54 Καὶ ἔλεγε εἰς τοὺς ὄχλους· ὅταν εἰδῆτε τὴν νεφέλην ὁπού ἀνατέλλει ἀπὸ τὴν δύσιν, παρευθὺς λέγετε· ὅτι ἔρχεται βροχή· καὶ ἔτζι γίνεται.

55 Καὶ ὅταν εἰδῆτε ὁπού φυσᾷ ὁ νότος, λέγετε· ὅτι καῦμα θέλει γενῇ· καὶ ἔτζι γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐξέρετε νὰ δοκιμάζετε· καὶ τὸν καιρὸν ἐτοῦτον πῶς δὲν τὸ δοκιμάζετε;

57 Καὶ διατὶ ἀπὸ λόγου σας δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Διατὶ ὅταν ὑπάγῃς μὲ τὸν ἀντίδικόν σου εἰς τὸν ἄρχοντα, εἰς

ὲν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε καταύρῃ σε τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλῃ εἰς φυλακήν.

59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἔσχατον καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

εἰς τὸν τρόπον νὰ γλυτώσῃς ἀπ' ἐκεῖνον· μήπως καὶ σὲ σύρῃ εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὰ χέρια ἐκείνου ὁπου ζητοῦν τὰ δικαιώματα, καὶ ἐκεῖνος σὲ βάλῃ εἰς τὴν φυλακήν.

59 Λέγω σου, πῶς δὲν θέλεις βγῆ ἀπ' ἐκεῖ, ἕως οὗ νὰ πληρώσῃς τὸ χρέος σου ὅλον, ἕως μίαν φολλαν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

ΚΑὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦτον παρόντες κάποιοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν εἰς τὸν Ἰησοῦν περὶ τοὺς Γαλιλαίους, τῶν ὁποίων Γαλιλαίων τὸ αἷμα ὁ Πιλᾶτος τὸ ἀνακάτωσε μὲ τὰς θυσίας των.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν;

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τοῖς· λογιάζετε ὅτι ἐκεῖνοι οἱ Γαλιλαῖοι νὰ ἐγίνηκαν ἁμαρτωλώτεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς Γαλιλαίους, διατὶ ἐπάθασιν τέτοιας λογῆς;

3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.

3 Ὄχι, σᾶς λέγω· ἀλλὰ καὶ ἐσεῖς ἂν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι ἔτζι θέλετε ἀφανισθῆ.

4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι αὐτοὶ ὤφειλέτην ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κα-

4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, εἰς τοὺς ὁποίους ἔπεσεν ὁ πύργος εἰς τὸ Σιλωὰμ, καὶ τοὺς ἐσκότωσε, λογιάζετε ὅτι ἐκεῖνοι ἐγίνηκαν ἁμαρτωλώτεροι παρὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὁπου κα-

κατοικοῦντας ἐν Ἰερουσαλήμ;

5 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.

6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· Συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν.

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν·

9 Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι.

11 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἣν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτὼ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές.

12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖ-

καθήσονται μέσοι εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ;

5 Οὐχὶ, σᾶς λέγω· ἀλλὰ ἐὰν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι τέτοιας λογῆς θέλετε ἀφανισθῆ.

6 Καὶ ἔλεγεν ἐτούτην τὴν παραβολήν· κάποιος ἄνθρωπος εἶχε μίαν συκιὰν εἰς τὸ ἀμπέλι του φυτεμένην· καὶ ἐπῆγε εἰς αὐτὴν νὰ γυρεύῃ καρπόν, καὶ δὲν εὗρεν.

7 Καὶ εἶπε τοῦ ἀμπελουργοῦ νὰ, τρεῖς χρόνους ἔχω τώρα ὁπού ἔρχομαι καὶ γυρεύω καρπὸν εἰς τὴν συκιὰν ἐτούτην, καὶ δὲν εὑρίσκω· κόψε την· διατί ἐμποδίζει καὶ τὴν γῆν;

8 Καὶ ὁ ἀμπελουργὸς ἀποκρίθη καὶ λέγει του· αὐθέντη, ἄφησε την ἀκόμι καὶ τοῦτον τὸν χρόνον, ἕως ὁποῦ νὰ σκάψω τριγύρω, νὰ βάλω κοπριάν·

9 Καὶ ἂν κάμῃ καρπὸν καλά· εἰδεμὴ, καὶ χρόνου θέλεις την κόψει.

10 Καὶ ἐδίδασκεν εἰς ἕνα συναγωγὴν τὰ σάββατα.

11 Καὶ ἰδοὺ ἦτον μία γυναῖκα ἡ ὁποία εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτὼ χρόνους· καὶ ἐκαμπέρνασε, καὶ δὲν ἠμπόρει καθόλου νὰ ἰσάσῃ καὶ λόγου της.

12 Καὶ ὡσὰν τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐκάλεσε, καὶ τὴν εἶπεν· ὦ γυναῖκα, ἐλευθερώσου ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν σου.

13 Καὶ ἔβαλεν τὰ χέρια του

χείρως· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;

16 Ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐχάρη ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

18 Ἔλεγε δέ· Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;

19 Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ

ἀπὸ νοσης· καὶ πεπληρωμένος ἰσάθη, καὶ συχαλεῖτο τὸν Θεόν.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀθυμοῦντας διὰ τὸ σάββατον ἰατρεύσειν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν ὄχλον· ἓξ ἡμέρας εἰσὶν ὅπου πρέπει νὰ ἐργάζωνται οἱ ἄνθρωποι· εἰς ταύτας λοιπὸν ταῖς ἡμέραις ἔρχεσθε νὰ ἰατρεύεσθε, καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ὑποκρίται, καθένας ἀπὸ σᾶς τὸ σάββατον δὲν λύει τὸ βόδι του ἢ τὸν γαϊδαρόν του ἀπὸ τὸ παχνί του, καὶ πάει καὶ τὸ ποτίζει;

16 Καὶ ἐτούτη ὅπου εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν ἔδεσεν ὁ Σατανᾶς τώρα δεκαοκτὼ χρόνους, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τὸ δέσιμον ἐτοῦτο τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ λέγοντας αὐτὸς ἐτοῦτα τὰ λόγια, συντροπιάζονταν ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου ἐναντιοῦνταν· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐχάρηκεν εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἔνδοξα ὅπου ἐγίνονταν ἀπ' αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγε· μὲ τί ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ μὲ τί νὰ τὴν ὁμοιάσω;

19 Ὁμοιάζει τὸ κοκκι τοῦ σιναπιοῦ, τὸ ὁποῖον τὸ ἐπῆρεν ἕνας ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ περιβόλι του· καὶ αὐξάνει, καὶ ἔγινεν ὥσὰν δένδρον μεγα-

λον,

καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σῳζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·

24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.

25 Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι, καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ.

26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες, ἐργάται ἀδικίας.

λον, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐφώλιασαν εἰς τοὺς κλάδους αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Πρὸς τίνα ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὁμοιάζει ζύμῃ, τὸ ὁποῖον μία γυναῖκα τὸ ἔκρυψε μέσα εἰς τρία κοιλὰ ἀλεύρι, ἕως ὁποὺ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέρασε διὰ μέσα ἀπὸ τὰς χώρας καὶ ἀπὸ τὰ χωριὰ διδάσκοντας, καὶ πηγαίνοντας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

23 Καὶ κάποιος τοῦ λέγει· κύριε, ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποὺ σώζονται; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν·

24 Ἀγωνίζεσθε νὰ ἐμβῆτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν θύραν· ὅτι πολλοί, σᾶς λέγω, θέλουν ζητήσει νὰ ἐμβοῦν, καὶ δὲν θέλουν ἠμπορέσῃ.

25 Ἀφοὺ σηκωθῇ ὁ οἰκοκύρης, καὶ σφαλήσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρχίσετε νὰ στέκεσθε ἔξω, καὶ νὰ κτυπᾶτε τὴν θύραν, νὰ λέγετε· κύριε κύριε, κύριε, ἄνοιξέ μας· καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀποκριθῇ, νὰ σᾶς εἰπῇ· δὲν σας ἰξεύρω, ἀπὸ πῦ εἶσθε.

26 Τότε θέλετε ἀρχίσῃ νὰ λέγετε· ἐφάγομεν, καὶ ἐπιομεν ὁμπροστά σου, καὶ εἰς τὰ πλατύματά μας ἐδίδαξες.

27 Καὶ ἐκεῖνος θέλει εἰπῇ· λέγω σας, δὲν σᾶς ἰξεύρω ἀπὸ

ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.

29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶ πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἔξελθε, καὶ πορεύου ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.

33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.

34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπε-

πῶ εἶσθε· παγένετε ἀπὸ μένα ὅλοι οἱ ἐργᾶται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν εἰδῆτε τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὅλους τοὺς προφήτας μέσα εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐσᾶς εὐγαλμένους ἔξω.

29 Καὶ θέλουσιν ἔλθη ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν, καὶ ἀπὸ τὸν βορρᾶν καὶ ἀπὸ τὸν νότον· καὶ θέλουν καθίσει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ νὰ, κάποιοι ὁποῦ εἶναι ὑστερινοὶ καὶ θέλουν γένει πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι θέλουν γένει ὑστερινοί.

31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν κάποιοι φαρισαῖοι, καὶ τοῦ ἔλεγαν· εὔγα, καὶ πάγενε ἀπ' ἐδῶ, ὅτι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ σὲ φονεύσῃ.

32 Καὶ εἶπέν τους· σύρτε καὶ εἰπέτε τῆς ἀλεποῦς ἐτούτης· νὰ, ὁποῦ εὐγάζω δαιμόνια, καὶ ἰατρεύω σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τελειώνομαι.

33 Ὅμως πρέπει σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν ἄλλην κάμνει χρεία νὰ πηγένω· ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαλασθῇ προφήτης ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

34 Ὦ Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ὁποῦ σκοτώνεις τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολᾶς τοὺς ἀπεσταλ-

πεζαλμώμως τῶς αὐτῶ, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισωμάξαι τὰ τέκνα σε, ὃν τρόπον ὄρνις τὸν ἑωυτῆς νοσσιὸν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ σὺκ ἠθελήσατε;

35 Ἰδὲ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ με ἴδητε ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

σαλμώμως εἰς ἑαυτὰ, πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ μαζώξω τὰ παιδιά σε, καθὼς ἡ ὄρνιθα μαζώνει τὰ πουλιά της ὑπὸ κάτω εἰς τὰς πτερύγαις της, καὶ δὲν ἠθελήσετε;

35 Νά, τώρα ὅπου σᾶς ἀφίνεται τὸ σπήτι σας ἔρημον. καὶ λέγω σας, ὅτι δὲν θέλετε με ἰδῆ πλέον, ἕως ὅπου νὰ ἔλθῃ καιρὸς, ὁπου νὰ εἰπῆτε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν;

4 Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ αὐθημερὸν ἀναστήσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων;

Καὶ ὅταν ἐπῆγε εἰς ἕνα σπῆτι κάποιος ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων τὸ σάββαθον νὰ φάγῃ ψωμὶ, καὶ αὐτοὶ τὸν ἐπαρακολούθαγαν.

2 Καὶ νά, καὶ ἕνας ἄνθρωπος ὑδρωπικὸς ἐμπρόσθεν του.

3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς νομικοὺς καὶ εἰς τοὺς Φαρισαίους, λέγωντας· ἂν εἶναι ἐξουσία τὸ σάββαθον νὰ ἰατρεύῃ τινάς;

4 Καὶ σιμῶνοι ἡσύχασαν. καὶ ὁ Ἰησοῦς πιάνωντάς τον τὸν ἰάτρευσε, καὶ τὸν ἀπόλυσεν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπέν τους· ἀν ἤθελεν πέσῃ γυιός γαίδαρος ἢ βοδι εἰς πηγάδι, παρευθὺς δὲν ἤθελε τὸ σύρῃ νὰ τὸ σάββατον;

6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.

7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς·

8 Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ·

9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον. τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

12 Ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γεί-

6 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τοῦ ἀποκριθοῦν εἰς ἐτοῦτα.

7 Καὶ εἶπεν καὶ μίαν παραβολὴν εἰς τοὺς καλεσμένους, ἐπειδὴ ἔβλεπε πῶς ἐδιάλεγαν ταῖς πρωτοκαθεδρίαις, λέγωντάς τους·

8 Ὅταν καλεσθῇς ἀπὸ κανένα εἰς τὸν γάμον, μὴν πάγῃς νὰ καθίσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον· μήπως καὶ εἶναι ἄλλος καλεσμένος τιμιώτερός σου·

9 Καὶ ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάλεσε καὶ ἐσένα καὶ ἐκεῖνον, καὶ θέλει εἰπεῖ· δὸς ἐτούτου τόπον· καὶ τότε θέλεις ἀρχίσει μὲ ἐντροπὴν νὰ κρατῇς τὸν παρακάτω τόπον.

10 Ἀμὴ ὅταν καλεσθῇς, σύρε κάθισε εἰς τὸν κατώτερον τόπον· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁποῦ σε ἐκάλεσε, καὶ σοῦ εἰπεῖ· ὦ φίλε, ἀνέβα παραπάνω. τότε θέλει εἶσθαι τιμή σου ὀμπροστᾶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάθονται μαζύ σου.

11 Ὅτι κάθε ἕνας ὁποῦ ὑψώνει τοῦ λόγου του, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ταπεινώνει τοῦ λόγου του, θέλει ὑψωθῇ.

12 Καὶ ἔλεγεν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἐκάλεσεν· ὅταν κάμνῃς γεῦμα ἢ δεῖπνον, μὴν καλεῖς τοὺς φίλους σου, μὴ δὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μὴ δὲ τὴν γενεάν σου, μὴ

γείτονας πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα.

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλούς·

14 Καὶ μακάριος ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν, καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρω-

μὴ δὲ τοὺς γειτόνους σου τοὺς πλουσίους· μήπως καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλέσουν, καὶ σοῦ τὸ ἀνταποδώσουσιν.

13 Ἀμὴ ὅταν κάμνῃς κάλεσμα, κάλεσε τοὺς πτωχοὺς, τοὺς βλαμμένους, τοὺς κουτζοὺς, τοὺς τυφλούς·

14 Καὶ θέλεις εἶσαι καλότυχος· διατὶ δὲν ἔχουν νὰ σοῦ τὸ ἀνταποδώσουν· καὶ θέλει σοῦ ἀνταποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων.

15 Καὶ ὡσὰν τὰ ἤκουσεν ἕνας ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθετον μαζὺ ἐτοῦτα τὰ λόγια, τοῦ εἶπεν· καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ φάγει ψωμὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ἕνας ἄνθρωπος ἔκαμε μεγάλον δεῖπνον, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἔστειλε τὸν δουλευτήν του νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς καλεσμένους· ἐλᾶτε, ὅτι τῶρα εἶναι ὅλα ἕτοιμα.

18 Καὶ ἄρχισαν ὅλοι μὲ μίαν γνώμην νὰ παρατοῦνται. καὶ ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε· χωράφι ἀγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ πάγω νὰ τὸ εἰδῶ· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρετημένον.

19 Καὶ ἄλλος εἶπε· πέντε ζευγάρια βόδια ἀγόρασα, καὶ ὑπάγω νὰ τὰ δοκιμάσω· καὶ πα-

ἐρωτῶ σε, ἔχε με περιηρημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.

21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου.

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, οὐ δύναταί μου μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ

περικαλῶ σε, ἔχε με περιηρημένον.

20 Καὶ ἄλλος εἶπεν· ἐγὼ ἐπανδρεύθηκα, καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω.

21 Καὶ ἐπῆλθε ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν εἰς αὐθέντη του ταῦτα. τότε ἐθυμώθη ὁ οἰκοκύρης ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν εἰς δοῦλον του· βγὰ ἔξω ὀγλήγορα εἰς τὰ πλατώματα καὶ εἰς τοὺς ῥύμους τῆς χώρας, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βλαμμένους καὶ κουτσοὺς καὶ τυφλοὺς φέρε ἐδῶ.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος αὐθέντη, ἔγινε καθὼς ἤθελες, καὶ ἀκόμι εἶναι τόπος ἄδειος.

23 Καὶ λέγει ὁ αὐθέντης εἰς τὸν δοῦλον του· βγὰ ἔξω εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς φραγμούς, καὶ ἀνάγκασε τους νὰ ἔλθουν μέσα νὰ γεμίσῃ τὸ σπήτι μου.

24 Διατὶ λέγω σας ὅτι μὴ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τοὺς καλεσμένους θέλει γευματίσῃ τὸ δεῖπνόν μου.

25 Καὶ ὄχλοι πολλοὶ ἐπῆραν μαζύ μὲ τὸν Χριστόν· καὶ ὁ Χριστὸς ἐγύρισε καὶ τοὺς εἶπεν·

26 Ἄνισως καὶ κανένας ἔρχεται εἰς ἐμένα, καὶ δὲν μισεῖ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, καὶ τὴν γυναῖκά του καὶ τὰ παιδία του, καὶ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ τὰς ἀδελφάς του, καὶ ἀκόμι καὶ τὴν ζωήν του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι μαθητής μου.

27 Καὶ

27 Καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν;

29 Ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ,

30 λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.

31 Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος, πρεσβείαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως οὖν, πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;

35 Οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλ-

27 Καὶ ὅποιος δὲν βαστᾷ τὸν σταυρόν του, καὶ ἀκολουθεῖ κατόπι μου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι μαθητής μου.

28 Διατὶ ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς, θέλοντας νὰ κτίσῃ ἕνα πύργον, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ λογιάζει τὴν ἔξοδον, ἂν ἔχῃ νὰ τὸν τελειώσῃ;

29 Μήπως βάλῃ θεμέλιον, καὶ δὲν ἠμπορέσῃ νὰ τὸν τελειώσῃ, καὶ ἀρχίσουν ὅλοι ὅσοι τὸν βλέπουν νὰ τὸν ἀποπαίζουν,

30 λέγοντες· Οὗτος ἐκίνησε νὰ κτίζῃ, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸν τελειώσῃ.

31 Ἢ ἕνας βασιλεὺς ὅταν πάγῃ νὰ κτυπηθῇ μὲ ἄλλον βασιλέα εἰς πόλεμον, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ συμβουλεύεται, ἂν ἠμπορῇ μὲ δέκα χιλιάδες νὰ ἀπαντήσῃ ἐκεῖνον ὅπου ἔρχεται μὲ εἴκοσι χιλιάδες;

32 Εἰδεμὴ, ἂν δὲν ἠμπορεῖ, ἀκόμι ὄντας ἐκεῖνος μακρυά, στέλλει πρεσβευτάδες, καὶ παρακαλεῖται (νὰ κάμῃ) εἰρήνην.

33 Ἔτζι λοιπὸν καθένας ἀπὸ σᾶς, ὅπου δὲν ἀποχωρίσῃ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ εἶναι μαθητής μου.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἀμὴ ἐὰν τὸ ἅλας χάσῃ ἀνάλατον, μὲ τί νὰ ἁλατισθῇ;

35 Οὔτε εἶναι διὰ τὴν γῆν, οὔτε διὰ τὴν κοπρίαν εἶναι καλόν· ἀλλὰ

βάλλυσιν αὐτό. Ο ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ἀλλὰ τὸ ῥίχυσιν ἔξω· ὅπαιος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

Κεφ. ιέ. 15.

ΗΣαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτῦ.

2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων·

4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό;

5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων;

6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.

7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας.

8 Ἢ τίς γυνὴ, δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως οὗ εὕρῃ;

9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς·

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος ἐξ αὐτῶν τῷ πατρὶ, Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν πάντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· Πόσοι μισθωτοὶ τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὧδε ἀπόλλυμαι;

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου·

19 Οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας·

23 Καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, καὶ θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν·

24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν·

26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἀδελφός σου ἥκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβε.

28 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ οὐδέποτέ μοι ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ·

30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθε, θύεις αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστι·

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.

χνον, καὶ σαρῶι τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ;

9 Καὶ εὑρῶσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων

ἀνάπτει λυχνὸν, καὶ σαρώνει τὸ σπῆτι, καὶ γυρεύει ἐπιμελῶς, ἕως ὁποῦ νὰ τὴν εὕρῃ;

9 Καὶ ὡσὰν τὴν εὕρει, κράζει ταῖς φιλενάδες καὶ ταῖς γειτόνισαίς της, καὶ λέγει· χαρῆτε καὶ ἐσεῖς μετεμένα, ὅτι εὑρῆκα τὴν δραχμὴν ὁποῦ ἔχασα.

10 Τέτοιας λογῆς, σᾶς λέγω, χαρὰ γίνεται ὀμπροστᾶ εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὁποῦ μετανοεῖ.

11 Καὶ εἶπε· κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ μικρότερος ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὸν πατέρα του· ὦ πάτερ, δός μου τὸ μερτικὸν ὁποῦ μοῦ τυχένει τῆς κληρονομίας. καὶ ἐχώρισεν τους τὸν βίον του.

13 Καὶ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις ἐμάζωξεν ὅλα ὁ μικρότερος υἱὸς, καὶ ἐμίσευεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ ἐσκόρπισε τὰ πράγματά του, ζῶντας ἀσώτως.

14 Καὶ ὡσὰν τὰ ἐξόδιασεν αὐτὸς ὅλα, ἔγινε πεῖνα μεγάλη εἰς τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἄρχισε νὰ γίνεται ἐνδεής.

15 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκόλλησεν εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς πολίτας τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψέ τον εἰς τὰ χωράφιά του, νὰ βόσκῃ τοὺς χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμα νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν του ἀπὸ τὰ ξυλοκέρατα

πίων ὧν ἤθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας·

23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν.

24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν·

26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἀδελφός σου ἥκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβε.

28 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον· καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ·

30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγὼν τὸν βίον σου μετὰ πορνῶν, ἦλθε, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστι·

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν·

26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἀδελφός σου ἥκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβε.

28 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον· καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ·

30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγὼν τὸν βίον σου μετὰ πορνῶν, ἦλθε, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστι·

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.

λωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν.

26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

28 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ·

30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν.

32 Εὐ-

μένος, καὶ εὑρέθη. καὶ ἄρχισαν νὰ εὐφραίνουν.

25 Καὶ ὁ μεγαλίτερός του υἱὸς ἦτον εἰς τὸ χωράφι· καὶ καθὼς ἤρχετο καὶ ἐσήμωσεν εἰς τὸν σπῆτι, ἄκουσε τραγούδια καὶ χορούς.

26 Καὶ ἐλάλησεν ἕνα ἀπὸ τοὺς δουλευτάδες του, καὶ ἐρώτησε τί θέλει νὰ εἶναι αὐτά.

27 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν· ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ὁ πατέρας σου ἔσφαξε τὸν μοσχάρι τὸ θρεπτὸν, διατὶ τὸν ἀπόλαυσε γερόν.

28 Καὶ ὠργίσθη, καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἔμβῃ μέσα. ὁ πατήρ του λοιπὸν εὐγένωντας ἔξω τὸν ἐπαρακάλει.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τοῦ πατρός του· νὰ, τόσους χρόνους ὁποῦ σε δουλεύω, καὶ οὐ δὲ ποτὲ δὲν ἐπαρήκουσα τὴν ἐντολήν σου, καὶ ἐμένα καμίαν φορὰν δὲν μοῦ ἔδωκες ἕνα κατζίκι, νὰ εὐφρανθῶ καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς φίλους μου·

30 Καὶ τῶρα διατὶ ἦλθεν ὁ υἱός σου ἐτοῦτος, ὁποῦ ἐκατάφαγε τὸν βίον σου μὲ ταῖς πόρναις, ἔσφαξες τὸν μοσχάρι τὸν θρεπτὸν διὰ τὴν ἀγάπην του.

31 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν· ὦ παιδί μου, ἐσὺ πάντοτε μετ' ἐμένα εἶσαι, καὶ ὅλα τὰ ἐδικά μου, ἐδικά σου εἶναι.

32 Ἀμὴ

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.

32 Ἀμὴ ἔπρεπε νὰ χαρῶμεν καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν, ὅτι ὁ ἀδελφός σε ἐτοῦτος ἦτον νεκρὸς, καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος, καὶ εὑρέθη.

Κεφ. ις'. 16.

Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.

4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας

Καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς μαθητάς του καὶ ὁ Χριστός· κάποιος ἄνθρωπος πλούσιος εἶχεν ἕνα οἰκονόμον· καὶ διεβλήθη εἰς αὐτὸν, πὼς σκορπίζει τὰ ὑπάρχοντά του.

2 Καὶ φωνάζοντάς τον, τοῦ εἶπε· τί εἶναι ἐτοῦτα ὁποῦ ἀκούω διὰ λόγου σου; δός μου λογαριασμὸν διὰ τὴν οἰκονομίαν ὁποῦ ἔκαμες· διατὶ δὲν θέλεις ἠμπορεῖσαι πλέον νὰ οἰκονομᾷς.

3 Καὶ ὁ οἰκονόμος εἶπε μέσα του· τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ πέρνει ὁ αὐθέντης μου τὴν οἰκονομίαν ἀπὸ τοῦ λόγου μου; νὰ σκάπτω δὲν δύνομαι· νὰ ζητῶ ἐλεημοσύνην.

4 Ἰξεύρω τί θέλω κάμει, διὰ νὰ μὲ δεχθοῦσι τινὲς εἰς τὰ σπίτια τους, ὅταν ἀλλαχθῶ ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν.

5 Καὶ προσκαλώντας κάθε ἕνα ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας τοῦ αὐθέντος του, εἶπεν εἰς τὸν πρῶτον· πόσα χρεωστεῖς τοῦ αὐθέντος μου;

6 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ἑκατὸν μέτρα λάδι. Καὶ λέγει του· ἔπαρε τὸν λογαριασμόν σου, καὶ κά-

θισε

θίσας ϖαχέως γράψον πεντήκοντα.

7 Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.

9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν.

11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

7 Καὶ εἶπε τῷ ἄλλῳ· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν κοιλὰ σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησε· διότι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.

9 Καὶ ἐγὼ σοῖς λέγω· κάμετε φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ὅταν ἐκλείπητε, δέξωνται σᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν.

11 Ἂν λοιπὸν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ δὲν ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς σᾶς ἐμπιστεύσει;

12 Καὶ ἐὰν ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ δὲν ἐγένεσθε, τὸ ἐδικόν σας τίς θέλει σᾶς τὸ δώσει;

13 Κανένας δοῦλος δὲν δύναται νὰ δουλεύῃ δύο αὐθεντάδες· διότι ἢ τὸν ἕνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἕνα θέλει βαστάξει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει

ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει.

19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς

θέλει καταφρονέσει. δὲν δύνεσθε νὰ δουλεύετε Θεὸν καὶ πλοῦτον.

14 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ἤκουσαν ἐτοῦτα ὅλα, καὶ τὸν ἐγελοῦσαν· διατὶ ἦταν φιλάργυροι.

15 Καὶ λέγει τους· ἐσεῖς εἶσθε ὁποῦ δικαιώνετε τοῦ λόγου σας ὀμπροστᾶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀμὴ ὁ Θεὸς γνωρίζει τοῖς καρδίαις σας· διατὶ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι ὑψηλὸν ὀμπροστᾶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι συγχασία ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεόν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Ἰωάννου ἦταν· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ κάθε ἄνθρωπος εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, παρὰ νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν νόμον μία ἄκρη.

18 Κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ἀφήσει τὴν γυναῖκά του, καὶ πανδρευθῇ ἄλλην, εἶναι μοιχός· καὶ κάθε ἕνας ὁποῦ πανδρεύεται γυναῖκα ἀπολελυμένην ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, μοιχεύει.

19 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος ἦτον πλούσιος, καὶ ἐνδύνετον κόκκινα καὶ βύσσινα φορέματα, καὶ εὐφραίνετον καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Καὶ ἦτον καὶ ἕνας πτωχὸς τὸ ὄνομά του Λάζαρος, ὁ ὁποῖ-

ωθὲν τ πυλῶνα αὐτ ἡλκωμένος.

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτ.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτ.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραὰμ ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τ δακτύλου αὐτ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται· ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐνθένδε πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τ πατρός μου·

28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τ βασάνου.

29 Λέγει δὲ αὐτῷ ὁ Ἀβραάμ· Ἔχουσι Μωσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Cap. 17.

1 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀνένδεκτόν ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ δι' οὗ ἔρχεται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ τῶν μικρῶν τούτων ἕνα.

3 Προσέχετε ἑαυτοῖς· ἐὰν ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τ ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων· Μετανοῶ· ἄφησεις αὐτῷ.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν πίστιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· Ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐξ ἀγροῦ ἐρεῖ· Εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσον;

8 Ἀλλ' οὐκ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεται καὶ πίεται σύ;

9 Μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὃ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν·

13 Καὶ αὐτοὶ ἐφώνησαν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν·

16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ οὗτος ἦν Σαμαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;

18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;

19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπε· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·

21 Οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὧδε, ἢ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τ ἡμερῶν τ υἱ τ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ἐκεῖ, ἰδοὺ ὧδε· μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε.

24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ τ ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τ γενεᾶς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τ υἱ τ ἀνθρώπου·

27 Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσε πάντας.

28 Ὁμοίως καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λὼτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν·

29 Ἧ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσε πάντας·

30 Κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἧ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.

31 Ἐν ἐκείνῃ τ ὥρᾳ, ὃς ἔσται ἐπὶ τ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τ γυναικὸς Λώτ.

33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ, ζωογονήσει αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραλημφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραλημφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.

36 Δύο ἔσονται ἐν ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλημφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Ποῦ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοὶ ἐπισυναχθήσονται.

Cap. 18.

1 Ἔλεγε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ἐκκακεῖν·

2 Λέγων· Κριτής τις ἦν τινι πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος.

3 Χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· Ἔκδικησόν με ἀπὸ τ ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ οὐκ ἤθελε χρόνον τινά· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἄνθρωπον ἐντρέπομαι,

5 Διὰ τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τ ἀδικίας λέγει·

7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τ ἐκλογὴν αὐτ τῶν κραζόντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμεῖ ἐπ' αὐτοῖς;

8 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τ ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τ γῆς;

9 Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τ ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης·

12 Νηστεύω δὶς τ σαββάτου, ἀποδεκατεύω πάντα ὅσα κτῶμαι.

13 Ὁ δὲ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπᾶραι εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' ἔτυπτε τὸ στῆθος αὐτ λέγων· Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτ παρ' ἐκεῖνον· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπε· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τ γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τ Θεοῦ.

17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι σοι λείπει ἕν· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.

23 Ταῦτα δὲ ἀκούσας περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τ Θεοῦ!

25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τ τρυμαλιᾶς τ ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπεν· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστιν.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφέντες τὰ ἴδια ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα ἕνεκεν τ βασιλείας τ Θεοῦ,

30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τ προφητῶν τῷ υἱῷ τ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται·

33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἰεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαιτῶν·

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο.

37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζε· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν·

41 Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Cap. 19.

1 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἰεριχώ.

2 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης καὶ αὐτὸς πλούσιος·

3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προδραμὼν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.

6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι.

8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ τὰ ἡμίσιά μου τ ὑπαρχόντων, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.

10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα προσθεὶς εἶπε παραβολὴν διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἰερουσαλὴμ αὐτὸν, καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα ἡ βασιλεία τ Θεοῦ μέλλει ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκε δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσασθε ἐν ᾧ ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν· καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους οἷς δεδώκει τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου δέκα μνᾶς προσηργάσατο.

17 Καὶ εἶπε· Εὖγε, ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων· Ἡ μνᾶ σου, Κύριε, πέντε μνᾶς ἐποίησε.

19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνου ἐπὶ πέντε πόλεσι.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ·

21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρός εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε. Ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα;

23 Καὶ διὰ τί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν αὐτὸ ἔπραξα;

24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπε· Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.

26 Λέγω ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς, ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς Ἰερουσαλήμ.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τ μαθητῶν αὐτοῦ,

30 Λέγων· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην, ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε τ ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· Διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἐπιβαλόντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τ μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καί τινες τ Φαρισαίων ἀπὸ τ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κράξουσιν.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.

43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ, καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσί σε καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν,

44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τ ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ τοὺς ἀγοράζοντας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Καὶ ἔσται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τ λαοῦ·

48 Καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν αὐτόν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

Cap. 20.

1 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τ ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν λέγοντες· Εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δοὺς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπερωτήσω κἀγὼ ὑμᾶς λόγον, καὶ εἴπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένοι γάρ εἰσι τὸν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.

10 Καὶ τῷ καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τ καρπ τ ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο ἕτερον πέμψαι δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε· Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλ

μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δὲ· Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·

28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔχουσι Μωσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

ζα, ἀνάμεσον εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς ἐμᾶς εἶναι μεγάλον χάσμα, διὰ νὰ μὴν δύνωνται ἐκεῖνοι ὁπού θέλουν νὰ περάσουν ἀπ' ἐδῶ εἰς ἐσᾶς, μήτ' ἐκεῖνοι ὁπού εἶναι ἀπ' ἐκεῖ, νὰ περάσουν εἰς ἐμᾶς.

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· παρακαλῶ σε λοιπὸν, ὦ πάτερ, νὰ τὸν πέμψῃς εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πατρός μου·

28 Διατὶ ἔχω πέντε ἀδελφούς, νὰ τοὺς μαρτυρήσῃ ἐτοῦτος, διὰ νὰ μὴν ἐλθοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον ἐτοῦτον τὸ βασανιστήριον.

29 Λέγει του ὁ Ἀβραάμ· ἔχουσι τὸν Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἂς ἀκούσουν αὐτούς.

30 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ὄχι, πάτερ Ἀβραάμ· ἀμὴ ἂν πάγῃ κανένας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς εἰς ἐκείνους, θέλουν μετανοήσῃ.

31 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ τοῦ εἶπεν· ἂν τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας δὲν ἀκούσουν, οὐδ' ἂν ἀναστηθῇ κανένας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, θέλουν πιστεύσῃ.

Κεφ. ιζ'. 17.

Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀνένδεκτόν ἐστι μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν

Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴν ἔλθουν τὰ σκάνδαλα· ἀμὴ ἀεχαλύμονον εἰς ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔρχουν.

2 Καλήτερόν του εἶναι, νὰ εἶναι μία μυλόπετρα τριγυρεμένη εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς

τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.

3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σέ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπί σε, λέγων· Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν πίστιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως· Παρελθὼν ἀνάπεσαι;

8 Ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε

εἰς τὴν θάλασσαν, περὶ τοῦ σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τῶν μικρῶν τούτων.

3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν σφάλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς ἐσένα, ἐπιτίμησέ του· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, συγχώρεσέ του.

4 Καὶ ἂν σὲ σφάλῃ ἑπτὰ φορὰς τὴν ἡμέραν, καὶ εἰς ταύτας ἑπτὰ νὰ γυρίσῃ εἰς ἐσένα νὰ εἰπῇ· μετανοῶ· νὰ τοῦ συγχωρέσῃς.

5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν εἰς τὸν Κύριον· αὔξησέ μας πίστιν.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· ἐὰν ἔχετε πίστιν ὡσὰν τὸ κοκκί τοῦ συναπίου, ἠθέλετε εἰπῇ εἰς ἐτοῦτο τὸ συκαμινέαν· ξεριζώσου, καὶ φυτεύσου εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε σᾶς ὑπακούσῃ.

7 Καὶ ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς ἔχοντας δοῦλον ὁπού νὰ κάμνῃ τὸ ἀλέτρι, ἢ νὰ βόσκῃ τὰ πρόβατα, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἔλθῃ μέσα εἰς τὸ σπῆτι ἀπὸ τὸ χωράφι, τοῦ λέγει παραυτίκα· πέρασε κάθισε;

8 Καὶ δὲν θέλει τοῦ εἰπεῖ· ἑτοίμασε ὅποτε νὰ δειπνήσω, καὶ περιζώσου καὶ ὑπηρέτα με, ἕως ὁπού νὰ φάγω καὶ νὰ πίω· καὶ ὕστερον θέλεις φάγει καὶ θέλεις πιεῖ καὶ ἐσύ;

9 Τάχα δυχαριστεῖ τὸ δοῦλον ἐκεῖνον, ὁποὺ ἔκαμεν ἐκεῖνος ὁπού τοῦ διέταξεν; δὲν λογιάζω.

10 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς, ὅταν κά-

μετε

ποιήσητε πάντα τὰ διαπεταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένῳ αὐτῷ εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;

18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;

19 Καὶ

μετὰ ὅλα αὐτὰ, ὅπου σοῦ ἐδιατάχθηκαν, νὰ λέγετε· ὅτι ἀχρεῖοι δοῦλοι ἀδύτακτοι εἴμεθεν· ὅτι αὐτὸ ὁποῦ ἐχρεωστούσαμεν νὰ κάμωμεν, ἐκάμαμεν.

11 Καὶ ὅταν αὐτὸς ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐπέρνα διὰ μέσου τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμβαίνοντας εἰς κάποιαν χώραν, τὸν ἀπάντησαν δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐστάθηκαν ἀπὸ μακρᾶ.

13 Καὶ εὐμάλαν φωνὴν, καὶ εἶπαν· ὦ διδάσκαλε Ἰησοῦ, λυπήσου μας.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τοὺς εἶδεν, εἶπεν· ἄμετε δείξετε τὸν λογισμόν σας εἰς τοὺς ἱερεῖς. καὶ αὐτοὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπῆγαιναν ἐκαθαρίσθηκαν.

15 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, ὡσὰν εἶδεν πῶς ἰατρεύθη, ἐγύρισεν (εἰς τὸν Χριστὸν), μὲ μεγάλας φωνὰς δοξάζοντας τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἔπεσε κρεμάμενος εἰς τὰ ποδάρια του, εὐχαριστῶντάς τον. καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμαρείτης.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· δὲν ἐκαθαρίσθηκαν καὶ οἱ δέκα; ἀμὴ οἱ ἐννέα ποῦ εἶναι;

18 Δὲν εὑρέθηκαν νὰ γυρίσουν νὰ δώσουν δόξαν τῷ Θεῷ, παρὰ μοναχὰ ἐτοῦτος ὁ ἀλλοεθνὴς;

19 Καὶ

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·

21 Οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπὸ οὐρανὸν, εἰς τὴν ὑπὸ οὐρανὸν λάμπει· οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν,

19 Καὶ λέγει τοῦ· σήκω πάγευε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.

20 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸν ἐρώτησαν· πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; ἀπεκρίθη, καὶ εἶπέν τους· δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μὲ φύλαξιν·

21 Οὐ δὲ θέλουσιν εἰπεῖ· νὰ ἐδῶ, ἢ, νὰ ἐκεῖ εἶναι· Διατὶ νὰ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσα σας.

22 Καὶ εἰς τοὺς μαθητάδες εἶπεν· θέλουσιν ἔλθη ἡμέραις, νὰ ἐπιθυμήσετε μίαν ἀπὸ ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου νὰ εἰδῆτε, καὶ δὲν θέλετε τὴν εἰδῆ.

23 Καὶ θέλουν σᾶς εἰπεῖ· νὰ ἐδῶ εἶναι· νὰ ἐκεῖ εἶναι· καὶ ἐσεῖς νὰ μὴν ὑπᾶτε, μὴ δὲ νὰ τοὺς ἀκολουθήσετε.

24 Διατὶ καθὼς ἡ ἀστραπὴ ὁποῦ ἀστράπτει ἀπὸ τὴν μίαν μεραίαν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, λάμπει ἕως τὴν ἄλλην μεραίαν ἀπὸ κάτω εἰς τὸν οὐρανόν· τέτοιας λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡμέραν του.

25 Καὶ πρῶτα κάμνει χρεία νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονεθῇ ἀπὸ τὴν γενεὰν ἐτούτην.

26 Καὶ καθὼς ἔγινεν εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ἔτζι θέλει εἶσθαι καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἔτρωγαν καὶ ἔπιναν, ἐπάν-

μου, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν·

29 Ἧ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας·

30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ᾆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτὴν, ζωογονήσει αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ

ἐπάνδρευαν καὶ ἐπανδρεύουνται, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁποῦ ἐμβῆκεν ὁ Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ τοὺς ἐχάλασεν ὅλους.

28 Τέτοιας λογῆς ἀκόμι ὡς καθὼς ἔγινεν εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Λώτ· ἔτρωγαν καὶ ἔπιναν, ἀγόραζαν, ἐπουλοῦσαν, ἐφύτευαν, ἔκαμναν σπήτια·

29 Καὶ τὴν ἡμέραν ὁποῦ εὐγῆκεν ὁ Λὼτ ἀπὸ τὰ Σόδομα, ἔβρεξε φωτία καὶ θειάφη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ τοὺς ἐχάλασεν ὅλους·

30 Τὰ ὅμοια θέλουν εἶσθαι καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁποῦ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανερωθῆ.

31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁποιος θέλει εἶσθαι ἀπάνω εἰς τὸν δῶμα, καὶ τὰ ἀγγεῖα ὁποῦ ἔχει μέσα εἰς τὸ σπῆτί του, νὰ μὴν κατέβῃ νὰ τὰ πάρῃ· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν χωράφι, ὁμοίως ἂς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω.

32 Καὶ ἐνθυμᾶσθε τὴν γυναῖκα τοῦ Λώτ.

33 Ὁποιος ζητήσει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὁποιος τὴν χάσει, θέλει τὴν φυλάξει.

34 Λέγω σας, εἰς ἐκείνην τὴν νύκτα θέλουσιν εἶσθαι δύο εἰς ἕνα κρεββάτι· καὶ ὁ ἕνας θέλει παρθῆ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῆ.

35 Δύο θέλουσιν ἀλέθη εἰς μίαν

τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.

36 Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Πῦ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

μίαν μεραίαν· καὶ ἡ μία θέλει παρθῆ, καὶ ἡ ἄλλη θέλει ἀφεθῆ.

36 Δύο θέλουσιν εἶσθαι εἰς τὸ χωράφι· ὁ ἕνας θέλει παρθῆ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῆ.

37 Καὶ ἀπεκρίθηκαν καὶ λέγουν του· πῦ, Κύριε; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· ὅπου εἶναι τὸ πτῶμα, ἐκεῖ θέλουν μαζωχθῆ καὶ οἱ ἀετοί.

Κεφ. ιη'. 18.

Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν·

2 Λέγων· Κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος·

3 Χήρα δέ τις ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι·

5 Διάγε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·

7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν

Καὶ ἔλεγεν τους καὶ παραβολὴν, πῶς πρέπει πάντα νὰ προσεύχουν, καὶ νὰ μὴν ὀκνοῦσι.

2 Λέγωντας· ἦταν ἕνας κριτὴς εἰς μίαν χώραν, καὶ μὴ δὲ τὸν Θεὸν ἐφοβοῦνταν, μὴ δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐντρέπουνταν.

3 Ἦτον καὶ μία χήρα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην· καὶ ἤρχουνταν εἰς τοῦτον τὸν κριτὴν, καὶ ἔλεγεν· αὐθέντη, ἐκδίκεσέ με ἀπὸ τὸν ἐναντίον μου.

4 Καὶ δὲν ἠθέλησεν εἰς μερικὸν καιρόν· ὕστερα εἶπεν μέσα του· ἂν καλὰ καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπομαι·

5 Ὅμως διατὶ νὰ μὲ πειράζῃ ἡ χήρα ἐτούτη, ἂς τὴν ξεκδικήσω· διὰ νὰ μὴν ἔρχεται ἕως τὸ τέλος καὶ μὲ θλίβῃ.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· ἀκούσετε τὶ λέγει ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας·

7 Καὶ ὁ Θεὸς πῶς νὰ μὴν κάμῃ

τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;

8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης·

11 Ὁ φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης.

12 Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.

13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ

κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν διαλεγμένων τοῦ ὁπῶ βοῶν εἰς αὐτὸν ἡμέρα καὶ νύκτα, καὶ ὁπῶ μακροθυμεῖ εἰς αὐτούς;

8 Λέγω σας ὅτι θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν γλήγορα. ὅμως ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὡσὰν ἔλθῃ, τάχα θέλει εὕρει τὴν πίστιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν;

9 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς κάποιους, ὁπῶ ἐπίστευαν εἰς τοῦ λόγου τους πῶς εἶναι δίκαιοι, καὶ ἐκαταφρονοῦσαν τοὺς ἄλλους, ἐτούτην τὴν παραβολήν·

10 Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν εἰς τὸ ἱερὸν νὰ προσευχηθοῦσιν· ὁ ἕνας φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος κουμερκιάρις·

11 Ὁ φαρισαῖος ἔστοντας νὰ σταθῇ εἰς τοῦ λόγου του ἐπροσεύχετον ἐτοῦτα τὰ λόγια· ὦ Θεὲ, εὐχαριστῶ σε, διατὶ δὲν εἶμαι ἐγὼ ὡσὰν οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ὁπῶ εἶναι ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡσὰν ἐτοῦτος ὁ κουμερκιάρις.

12 Νηστεύω δύο φοραῖς τὴν ἑβδομάδα, ἀποδεκατίζω ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχω.

13 Καὶ ὁ κουμερκιάρις ἐστέκετον ἀπὸ μακρᾶ, καὶ δὲν ἤθελεν οὐδὲ τὰ μάτια του νὰ τὰ σηκώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ ἐκτύπα τὸ στῆθός του, καὶ ἔλεγεν· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω σας· ἐτοῦτος ἐκατέβη δεδικαιωμένος εἰς τὸ σπῆτί του

τȣ̃, ἢ ἐκεῖνος. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς προσκαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιȣ́των ἐστὶν ἡ βασιλεία τȣ̃ Θεȣ̃.

17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τȣ̃ Θεοῦ ὡς παιδίον, ȣ̓ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησȣ̃ς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ȣ̓δεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σȣ καὶ τὴν μητέρα σȣ.

21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μȣ.

22 Ἀκȣ́σας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησȣ̃ς,

τί τȣ, παρὰ ἐκεῖνος. Διατὶ κάθε ἄνθρωπος ὁπȣ̃ ὑψώνεται, θέλει ταπεινωθῆ· καὶ ὅποιος ταπεινώνει τȣ̃ λόγȣ τȣ, θέλει ὑψωθῆ.

15 Καὶ ἔφεράν τȣ καὶ τὰ μικρὰ παιδία, νὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθητάδες τȣ ὡσὰν εἶδαν τȣ̀ς ὠνείδισαν ἐκείνȣς ὁπȣ̃ τὰ ἔφεραν.

16 Καὶ ὁ Ἰησȣ̃ς τὰ ἐπροσκάλεσε, καὶ εἶπεν· ἀφῆτε τὰ παιδία νὰ ἔρχȣνται εἰς ἐμένα, καὶ μὴν τὰ ἐμποδίζετε· διατὶ τῶν τοιȣ́των εἶναι ἡ βασιλεία τȣ̃ Θεȣ̃.

17 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃ ὡσὰν παιδὶ, δὲν θέλει ἔμβει εἰς αὐτήν.

18 Καὶ κάποιος ἄρχοντας τὸν ἐρώτησε, καὶ εἶπεν· διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί νὰ κάμω νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὸν αἰώνιον;

19 Καὶ ὁ Ἰησȣ̃ς τȣ̃ εἶπεν· τί με λέγεις ἀγαθόν; κανένας δὲν εἶναι ἀγαθὸς, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός.

20 Ταῖς παραγγελίαις ταῖς ἰξȣ́ρεις· μὴν μοιχεύσῃς· μὴν φονεύσῃς· μὴν κλέψῃς· μὴν ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σȣ καὶ τὴν μητέρα σȣ.

21 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ἐτȣ̃τα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μȣ.

22 Καὶ ἀκȣ́ωντάς τα ὁ Ἰησȣ̃ς,

σῆς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἓν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ

σῆς, τῷ εἶπεν· ἀκόμι ἕνα σοῦ λείπει· ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχῃς πώλησέ τα, καὶ μοίασέ τα εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἀποκτήσει θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολούθα με.

23 Καὶ σὰν τὸν ἤκουσεν, ἐλυπήθη πολλά· διατὶ ἦτον πολλὰ πλούσιος.

24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸν εἶδεν πῶς ἐλυπήθη πολλά, εἶπεν· πῶς σκέπτονται ὅπου ἔχουν τὰ χρήματα, δύσκολα θέλουν ἐμβοῦν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ ἡ κάμηλος ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνας, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ σκέπτονται ὅπου τὰ ἄκουσαν, εἶπαν· καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ;

27 Καὶ σκέπτος εἶπεν· σκέπτονται ὅπου εἶναι ἀδύνατα σημαῖα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι δυνατὰ σημαῖα εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· νὰ, ἐμεῖς ὅπου ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἀκολουθήσαμεν.

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι κανένας ὁποὺ ἄφηκε σπίτι, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,

30 Ὅπου νὰ μὴν τὰ ἀπολαύσῃ πολλαπλάσια εἰς τὸν καιρὸν

τω, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται·

33 καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἰεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο.

37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτὸν,

41 λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς παραλαβὼν τοὺς δώδεκα μαθητὰς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται·

33 καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν ἐγνώκασιν τούτων· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Καὶ ὅτε ἐγγίζει εἰς τὴν Ἰεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν·

36 καὶ ἀκούσας ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο·

37 ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, καὶ εἶπε· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζε, Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· καὶ ἐγγίσαντος αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτὸν,

41 λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

ὃ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν,

41 Λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

λᾶ πρεσσότερον ἔκραζεν· υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησόν με.

40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη κ
ἐκέλευσε νὰ τὸν φέρουν· καὶ ω
σὲν ἐρώτησεν αὐτὸν,

41 Καὶ εἶπε· Τί θέλεις νὰ
σοῦ κάμω; καὶ ἐκεῖνος εἶπεν
αὐθέντη, νὰ ἰδῶ.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν
ἰδές· ἡ πίστις σου σε ἔσωσε.

43 Καὶ παρευθὺς εἶδε, καὶ
ἠκολούθησε δοξάζοντας τ
Θεόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὡσὰν τ
εἶδαν, δύχαριστησαν τὸν Θεόν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἰεριχώ.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ ἦτος πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀνα-

ΚΑὶ ὡσὰν ἐμβῆκεν μέσ
ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν μέσι
τὴν Ἰεριχώ.

2 Καὶ νά, καὶ ἕνας ἄνθρω
πος ὁπού τὸν ἐκράζαν τὸ ὄνομ
τὸν Ζακχαῖον· καὶ ἦτον ἠπ
ωσὲ τοὺς κεμερκιάρηδες, καὶ πλ
σιος.

3 Καὶ ἐζήτα νὰ εἰδῇ τὸν Ἰη
σοῦν ποῖος εἶνε· καὶ δὲν ἐδύνετ
ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὅτι ἦτον κο
τὸς εἰς τὸ κορμί.

4 Καὶ ἔτρεξεν ὁμπροστ
καὶ ἀνέβη ἀπάνω εἰς μίαν συκ
μωρέαν, διὰ νὰ τὸν ἰδῇ· ἐ
ἀπὸ ἐκεινοῦν τὸν τράτον ἔμελ
λενα περάσῃ.

5 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν ὁ Ἰησ

ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.

6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι.

8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίσιά μου τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν·

10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παραβολήν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἰερουσαλήμ, καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυ-

εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἀτενίσας δὲ εἶδέν τον, καὶ εἶπεν· Ζακχαῖε, κατάβα ὀγλήγορα· διότι σήμερον κάμνω χρεία νὰ μείνω εἰς τὸ σπίτι σου.

6 Καὶ ἐσπέδασε καὶ ἐκατέβη, καὶ τὸν ἐδέχθηκε χαρούμενος.

7 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶδαν ὅλοι ἐγόγγυζαν, καὶ ἔλεγαν· ὅτι εἰς ἀνθρωπον ἁμαρτωλὸν ἐπῆγε νὰ κονέψῃ.

8 Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐστάθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Κύριον· νὰ, αὐθέντη, τὰ ἥμισυ τοῦ μου ὑπαρχόντων μου δίδω εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ ἂν ἐσυκοφάντησα τινος τίποτες, τὸ δίδω ὀπίσω τετραδιπλοῦν.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ὅτι σήμερον ἔγινε σωτηρία εἰς τὸ σπίτι τοῦτο, εἰς ὅσον εἶναι καὶ αὐτὸς υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ.

10 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.

11 Καὶ ἀκούοντες ἐκεῖνοι ἐταῦτα, ἐσυνθέσε καὶ εἶπε μίαν παραβολὴν, μὲ τὸ νὰ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ νὰ λογιάζουν, ὅτι παραυτὰ μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νὰ ἀναφανῇ.

12 Λοιπὸν εἶπε· ἕνας ἀνθρωπος εὐγενὴς ἐπῆγε εἰς χώραν μακρὰν, νὰ πάρῃ διὰ λόγου του βασιλείαν, καὶ νὰ γυρίσῃ.

13 Καὶ ἐκράξε δέκα τοὺς δού-

ἑαυτῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ.

21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας.

22 Λέγει

λοὺτοὺς, καὶ τοὺς ἔδωκε δέκα μνᾶς, καὶ τοὺς εἶπε· νὰ πραγματεύσθε ἕως ὅπου νὰ ἔλθω.

14 Καὶ οἱ πολῖτοις του τὸν ἐμισοῦσαν, καὶ ἔστειλαν πρέσβυς ἀπόπισω του, καὶ ἔλεγαν· δὲν τὸν θέλομεν νὰ βασιλεύσῃ εἰς ἐμᾶς.

15 Καὶ ὅταν ἐγύρισε καὶ ἐπῆρε τὴν βασιλείαν, εἶπε νὰ τοῦ λαλήσουν τοὺς δουλοῦδες ἐκεῖνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὰ ἀσήμι του· διὰ νὰ μάθῃ τι ἐκέρδεσεν κάθε ἕνας εἰς τὴν πραγματείαν του.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἡ μία σου μνᾶ ἔκαμε πορφυρᾶν δέκα μνᾶς.

17 Καὶ λέγει του· μάστα, δοῦλε ἀγαθὲ· ἐπειδὴ εἰς τὸ ὀλίγον ἔγινες ἐμπιστευμένος, ἔχε ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς δέκα πόλις.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἡ μνᾶ σου ἔκαμεν ἄλλας πέντε μνᾶς.

19 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς ἐκεῖνον· καὶ σὺ νὰ γένῃς ἐξουσιαστὴς ἀπάνω εἰς πέντε πόλεις.

20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε, καὶ εἶπεν· αὐθέντη, νά, ἡ μνᾶ σου, ὁποῦ τὴν εἶχα βαλμένην εἰς τὸ μανδύλιον.

21 Διατὶ σὲ ἐφοβούμην, ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς· σηκώνεις ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν ἔβαλες, καὶ θερίζεις ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν ἔσπειρες.

22 Καὶ

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα.

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς·

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

22 Καὶ λέγει τοῦ ὁ αὐθέντης τοῦ· ἀπὸ τὸ στόμα σου θέλω σε κρίνει, πονηρὲ δοῦλε· ἴξευρες ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς, σηκώνω ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν ἔβαλα, καὶ θερίζω ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν ἔσπειρα.

23 Καὶ διατί δὲν ἔδωκες τὸ ἀργύριόν μου εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ὡσὰν ἤρχουμον ἤθελα τὸ πάρῃ μὲ τὸν κάματον;

24 Καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐπαραστέκουνταν ἐκεῖ, εἶπεν· ἐπάρετε ἀπ' αὐτὸν τὴν μνᾶν, καὶ δότε τὴν ἐκείνου ὁποῦ ἔχει τὰς δέκα μνᾶς.

25 Καὶ λέγουν τοῦ· αὐθέντη, ἔχει δέκα μνᾶς·

26 Διατὶ ἐγὼ σᾶς λέγω, κάθε ἕνας ὁποῦ ἔχει, θέλει τοῦ δοθῇ; καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχει, θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.

27 Καὶ ἀπέκει τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, ὁποῦ δὲν ἠθέλησαν νὰ βασιλεύσω εἰς αὐτοὺς, φέρετέ μου τους ἐδῶ, καὶ κατασφάξετέ τους ὀμπροστᾶ μου.

28 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐπάγενεν ὀμπροστᾶ, ἀναβαίνωντας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ὡσὰν ἐσήμωσεν εἰς τὴν Βηθσφαγὴ καὶ Βηθανίαν, εἰς τὸ ὄρος ὁποῦ κράζεται ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του,

30 Εἰπὼν· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· Διὰ τί λύετε; Οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόμα-

30 Καὶ εἶπεν· ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε τῶν ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτήσῃ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

32 Καὶ ἀπελθόντες οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Καὶ λυόντων αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί λύετε τὸν πῶλον;

34 Καὶ εἶπον· ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόμα-

ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.

43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπί σε, καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν·

44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστι· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν

ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.

43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπί σε, καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν·

44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστι· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν

αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ·

48 καὶ οὐχ ηὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέμετο αὐτοῦ ἀκούων.

τὸ σπήλαιον τῶν κλεπτῶν.

47 Καὶ ἐδίδασκε κατ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ·

48 καὶ οὐχ ηὕρισκον τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέμετο αὐτοῦ ἀκούων.

Κεφ. κ'. 20.

Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

2 καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ εἴπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν

Καὶ μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος τὸν λαὸν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εὐαγγελίζοντος, ἐπῆγον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων,

2 καὶ εἶπόν τε· εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 καὶ ἀποκριθεὶς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω ὑμᾶς λόγον· καὶ εἴπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Καὶ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ· διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς λιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν

ἐστιν Ἰωάννου βαπτίσματος εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπαν· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε· Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον ἐκεῖνον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, ὥστε παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος.

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρους δοῦναι, ἢ οὔ;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπε πρὸς αὐτούς·

24 Δείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσιώπησαν.

27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν

28 λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

29 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος·

30 καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν τέκνα καὶ ἀπέθανον.

31 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

32 Ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

33 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ γαμίσκονται·

34 οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται·

35 οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι καὶ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

36 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ Μωσῆς ἐμήνυσε παρὰ τὴν βάτον, ὡς λέγει Κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ καὶ Θεὸν Ἰσαὰκ καὶ Θεὸν Ἰακώβ.

37 Οὐκ ἔστι δὲ θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

38 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

39 Οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων αὐτὸν οὐδὲν ἐπερωτῆσαι.

40 Λέγει δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν εἶναι υἱὸν Δαβίδ;

41 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπε Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

42 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

43 Δαβὶδ οὖν αὐτὸν καλεῖ Κύριον, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;

44 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·

45 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις,

46 οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

47 Καθίσας δὲ ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά.

2 Εἶδε δέ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο·

3 καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων ἔβαλε·

4 πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχε βέβληκε τὸν βίον αὐτῆς.

5 Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπεν·

6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται.

7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγώ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

11 σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται· φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου·

13 ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι·

15 ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντιστῆναι οὐδὲ ἀντειπεῖν πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν·

17 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου·

18 καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων Ἰερουσαλὴμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῃ αὐτῇ ἐκχωρείτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν·

22 ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσιν, τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ·

24 καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρης καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη πάντα· καὶ Ἰερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι οὗ πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

25 Καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἠχοῦς θαλάσσης καὶ σάλου,

26 ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς παραβολήν· Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα·

30 ὅταν προβάλωσι ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἤδη ἐστὶν τὸ θέρος.

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα γένηται.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῇ ἐφ' ὑμᾶς ἐξαίφνης ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 ὡς παγὶς γὰρ ἐπεισελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα κατισχύσητε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

22 Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα.

2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.

3 Εἰσῆλθε δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα·

4 καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῷ αὐτόν.

5 Καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.

6 Καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν ἄτερ ὄχλου.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα.

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν;

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν εἰσπορεύεται,

11 καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν·

16 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτούς·

18 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως οὗ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης·

22 καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὡρισμένον πορεύεται· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται·

26 ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου·

29 κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν,

30 ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων τὰς δώδεκα φυλὰς κρίνοντες τοῦ Ἰσραήλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·

32 ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήρισον τοὺς ἀδελφούς σου.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ ἕως τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς χωρὶς βαλλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.

36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν ἐστιν.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταί.

40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολὴν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο

42 λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω.

43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο· καὶ ἐγένετο ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντος ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης·

46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς· καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπον· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;

50 Καὶ ἐπάταξε τις ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλε τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ δεξιόν.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Ἐᾶτε ἕως τούτου· καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ ἰάσατο αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Περιαψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῃ τῇ αὐλῇ καὶ συγκαθισάντων ἐκάθητο ὁ Πέτρος μέσος αὐτῶν.

56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων· Οὐκ οἶδα αὐτὸν, γύναι.

58 Καὶ μετὰ μικρὸν ἄλλος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.

59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος τις διϊσχυρίζετο λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ.

61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ με τρίς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες αὐτὸν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες·

64 καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἐπηρώτων λέγοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε;

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν λέγοντες·

67 Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὸν ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·

68 ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτε μοι, οὐδὲ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρῄζομεν; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

23 Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες· Τοῦτον εὕραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κωλύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες· Ἀνασείει τὸν λαὸν διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.

6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίας ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν·

7 καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρῴδου ἐστὶν ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρῴδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρῴδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ ἐξ ἱκανῶν χρόνων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.

9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.

11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας περιβαλὼν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψε τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρῴδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς αὐτούς.

13 Πιλάτος δὲ συ

νόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγένηθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ

κληρονόμος· ἐλᾶτε, καὶ ἂς τὸν σκοτώσωμεν, διὰ νὰ γένῃ ἡ κληρονομία τοῦ ἐδικήμας.

15 Καὶ εὐγαλάν τον ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι, καὶ τὸν ἐσκότωσαν. Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου εἰς ἐκείνους τοὺς γεωργούς;

16 Θέλει ἔλθη καὶ θέλει χαλάσει τοὺς γεωργοὺς ἐτούτους, καὶ τὸ ἀμπέλι θέλει τὸ δώσει εἰς ἄλλους. καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, εἶπαν· μὴ γένοιτο.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ τοὺς εἶδε, καὶ εἶπε· Τί εἶναι λοιπὸν ἐτοῦτο τὸ γεγραμμένον· ὅτι ἡ πέτρα τὴν ὁποίαν ἐκαταφρόνεσαν οἱ κτιστάδες, ἐκείνη ἔγινε κεφάλι τῆς γωνίας;

18 Καὶ ὁποιος πέσει ἀπάνω εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν, θέλει συντριφθῇ· καὶ εἰς ὁποιον πέσει, θέλει τὸν λιχνίσει.

19 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἠθέλησαν ἐκείνην τὴν ὥραν νὰ ἁπλώσουν τὰ χέρια τους ἀπάνω τοῦ· ἀμὴ ἐφοβήθηκαν τὸν λαόν· διατὶ ἐγνώρισαν, ὅτι διὰ λόγου τους εἶπεν τὴν παραβολὴν ἐκείνην.

20 Καὶ παραφυλάγοντές τον ἔστειλαν ἀνθρώπους ἐπιβούλους, οἱ ὁποῖοι ἐμεταπλάττουνται νὰ εἶναι δίκαιοι· διὰ νὰ πάρουσιν ἀπ' αὐτὸν λόγον, νὰ τὸν παραδώσουν εἰς τὴν αὐθεντίαν, καὶ

τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος.

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὔ;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων, (οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι) ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐὰν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐ-

καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμῶνος.

21 Καὶ τὸν ἐρώτησαν, καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, ἰξεύρομεν ὅτι καλᾶ λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ δὲν ἀποβλέπεις εἰς πρόσωπον, ἀλλὰ ἐπ' ἀληθείας τὴν στράταν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἠμποροῦμεν ἐμεῖς νὰ δίδωμεν χαράτζι εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;

23 Καὶ γνωρίζοντας τὴν πανουργίαν τους, τοὺς λέγει· τί με πειράζετε;

24 Δείξετέ μου ἕνα δηνάριον· τίνος εἰκόνα ἔχει καὶ ἀπανώγραμμα; ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπαν· τοῦ Καίσαρος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ πράγματα τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.

26 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν πιάσουν εἰς λόγον ὀμπροστᾶ εἰς τὸν λαόν· καὶ ἐθαύμασαν εἰς τὴν ἀπόκρισίν του, καὶ ἐσιώπασαν.

27 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς σαδδουκαίους, ὁποῦ ἐναντιοῦνται πῶς νὰ μὴν εἶναι ἀνάστασις, ἐπῆγαν κοντᾶ, καὶ τὸν ἐρώτησαν,

28 Καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τὸν νόμον· ἐὰν ἀποθάνῃ κανενὸς ἀδελφὸς, ὁποῦ νὰ ἔχῃ γυναῖκα, καὶ ἐτοῦτος νὰ ἀποθάνῃ ἄτεκνος, νὰ πάρῃ

αὐτῷ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

29 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος, λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον.

32 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται.

35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίσκονται·

36 οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι καὶ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κύριον τὸν Θεὸν

ὁ ἀδελφὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

29 Ἑπτὰ οὖν ἦσαν ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἔπηρε γυναῖκα, καὶ ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπέθανε καὶ οὗτος ἄτεκνος.

31 Καὶ ἐπῆρεν τὸν τρίτον· ὁμοίως καὶ οἱ ἑπτά· καὶ δὲν ἄφησαν παιδία, καὶ ἀπέθανον.

32 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

33 Τίνος λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ὅλους εἰς τὴν ἀνάστασιν θέλει εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διατὶ τὴν εἶχαν καὶ οἱ ἑπτά γυναῖκα.

34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τους· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου παντρεύονται καὶ παντρεύονται·

35 ἀμὴ ἐκεῖνοι ὁποῦ καταξιωθοῦσι νὰ τύχουν τοῦ αἰῶνος ἐκείνου, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὔτε παντρεύονται, οὔτε παντρεύονται·

36 οὔτε ἠμποροῦσι πλέον νὰ ἀποθάνουσι· διατὶ εἶναι ἴσοι μὲ τοὺς ἀγγέλους· καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, καθὼς υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως.

37 Καὶ ὅτι οἱ ἀποθαμμένοι σηκώνονται, καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἐσήμανεν εἰς τὸν βάτον, ἐκεῖ ὁποὺ λέγει

Θεὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων ἐπερωτῶν αὐτὸν οὐδέν.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;

45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρω-

λέγε Κύριον εἶναι τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

38 Καὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν Θεὸς, ἀλλὰ ἐκείνων ὁποῦ ζοῦσι· διατὶ ὅλοι εἰς αὐτὸν ζῶσι.

39 Καὶ ἀπεκρίθηκαν κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Καὶ πλέον δὲν ἐδιακοτῶσαν νὰ τὸν ἐρωτήσουν ὑπότε.

41 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους· πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν νὰ εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβίδ;

42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν λέγει· εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· κάθου ἀπὸ τὸ δεξιόν μου,

43 Ἕως ὁποῦ νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ κάτω εἰς τὰ ποδάρια σου.

44 Ὁ Δαβὶδ τὸν λοιπὸν τὸν κράζει Κύριον, πῶς εἶναι υἱὸς του;

45 Καὶ ἀκούοντος ὅλου τοῦ λαοῦ, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητὰς του·

46 Ἔχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ὁποῦ θέλουν νὰ περιπατοῦσι μὲ στολαῖς, καὶ ἀγαπῶν τοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὰς φόρας, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰ συναγώγια, καὶ νὰ

προτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.

47 Οἱ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

νὰ προκαθέζωνται εἰς τὰ δεῖπνα.

47 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι τὰ σπήτια τῶν χηρῶν, καὶ κάμνουν ἀφορμὴν πῶς προσεύχονται μεγάλαις προσευχαῖς· ἐτοῦτοι θέλουσι πάρει περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κά. 21.

Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους.

2 Εἶδε δὲ καί τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν·

4 Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.

5 Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·

6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ καταλυθήσεται.

Καὶ ἀτένισεν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶδε πλουσίους ὁποῦ ἔβαλαν τὰ δῶρά τους εἰς τὸ κουτίον τῆς ἐλεημοσύνης.

2 Καὶ εἶδε καὶ κάποιαν χήρα πτωχὴν, ἡ ὁποῖα ἔβαλλε δύο φόλαις.

3 Καὶ εἶπεν· ἀληθινᾶ σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ ἐτούτη ἔβαλλε περισσότερον ἀπὸ ὅλους·

4 Διατὶ ὅλοι ἐτοῦτοι ἔβαλαν εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ τοὺς ἐπερίσσευεν· ἀμὴ αὐτὴ ἀπὸ τὸ πτωχικόν της ὅλον της τὸν βίον ὅσον καὶ ἂν εἶχεν τὸν ἔβαλλε.

5 Καὶ διὰ κάποιους ὁποῦ ἔλεγαν διὰ τὸ ἱερὸν, ὅτι εἶναι στολισμένον μὲ πέτραις ὄμορφαις καὶ μὲ ἀφιερώματα, εἶπεν·

6 Αὐτὰ ὁποῦ βλέπετε, θέλουν ἔλθη ἡμέραις, ὁποῦ νὰ μὴν ἀπομείνῃ πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν, ὁποῦ νὰ μὴν χαλασθῇ.

7 Ἐ-

7 Καὶ

7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

11 Σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου.

13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρ-

δίας

7 Καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες· διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλουν γένει ἐτοῦτα; καὶ τί εἶναι τὸ σημάδι ὅταν μέλλουν νὰ γενοῦν ἐτοῦτα;

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· βλέπετε νὰ μὴν πλανηθῆτε· διατὶ πολλοὶ θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὸ ὀνομά μου, νὰ εἰποῦσιν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι· καὶ ὁ καιρὸς ἐσήμωσε. μὴν πᾶτε λοιπὸν ὀπίσω τους.

9 Καὶ ὅταν ἀκούσετε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴν φοβηθῆτε· διατὶ κάμνει χρεία νὰ γένουν ἐτοῦτα πρῶτα· ἀλλὰ δὲν εἶναι παρευθὺς τὸ τέλος.

10 Τότε τοὺς ἔλεγεν· θέλει σηκωθῇ ἕνα ἔθνος ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἀπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν·

11 Καὶ θέλουν γένει σεισμοὶ μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ πεῖναις, καὶ πανούκλαις, καὶ πράγματα ὁποῦ νὰ δίδουν φόβον καὶ σημάδια μεγάλα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν θέλουσιν εἶσθαι.

12 Καὶ προτίτερα ἀπὸ τοῦτα ὅλα θέλουν ἁπλώσει τὰ χέρια τους ἀπάνω σας, καὶ θέλουν σᾶς κατατρέχει, νὰ σᾶς παραδώσουν εἰς συναγώγια καὶ εἰς φυλακαῖς, νὰ σᾶς πᾶσιν εἰς βασιλεῖς καὶ αὐθεντάδες, διὰ ὄνομά μου.

13 Ἀμὴ θέλει σᾶς εὔγει εἰς μαρτύριον.

14 Βάλλετε λοιπὸν εἰς τὴν

καρ-

δίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣν οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν·

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἰερουσαλήμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν

καρδίαν σας, νὰ μὴν προμελετᾶτε τί νὰ ἀποκριθῆτε.

15 Διατί ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει στόμα καὶ σοφίαν, ὁποῦ νὰ μὴν ἠμπορέσουν νὰ σᾶς ἀναντιπωθοῦν, μήτε νὰ ἀντισταθοῦν ὅλοι οἱ ἐναντίοι σας.

16 Καὶ θέλετε παραδοθῆ καὶ ἀπὸ γονεῖς, καὶ ἀπὸ ἀδελφούς, καὶ ἀπὸ συγγενεῖς, καὶ φίλους· καὶ θέλουν θανατώσῃ μερικοὺς ἀπὸ σᾶς·

17 Καὶ θέλετε εἶσθε μισημμένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Ἀμὴ τρίχα ἀπὸ τὴν κεφάλι σας δὲν θέλει χαθῆ.

19 Μὲ τὴν ὑπομονήν σας θέλετε ἀποκτήσῃ ταῖς ψυχαῖς σας.

20 Καὶ ὅταν εἰδῆτε τὴν Ἰερουσαλὴμ νὰ εἶναι τριγυρισμμένη ἀπὸ φουσσᾶτα, τότε νὰ γνωρίζετε ὅτι ἐσήμωσεν ἡ ἐρημωσίς της.

21 Τότε ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἂς φύγουσι εἰς τὰ ὄρη· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν μέσην της, ἂς ἀναχωρήσουν· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι εἰς τοῦς χωρεαις, ἂς μὴν ἐμβοῦσιν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι αὐταῖς εἶναι ἡμέραις ἐκδικήσεως, νὰ πληρωθοῦν ὅλα τὰ γεγραμμένα.

23 Καὶ ἀσιλύμονον εἰς ταῖς ἐγγαστρωμμέναις, καὶ ἐκείναις ὁποῦ βυ-

ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ.

24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου·

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα·

30 Ὅ-

βυζάνουσαι εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· διατὶ θέλει εἶσθαι μεγάλη ἀνάγκη ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὀργὴ μεγάλη εἰς τὸν λαὸν ἐτοῦτον.

24 Καὶ θέλουν πέσει εἰς τὸ στόμα τοῦ σπαθίου, καὶ θέλουν σκλαβωθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι καταπατημένη ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦσιν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν.

25 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι σημεῖα εἰς τὸν ἥλιον, καὶ εἰς τὸ φεγγάρι, καὶ εἰς τὰ ἄστρα· καὶ στενοχωρία ἐθνῶν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἡ θάλασσα νὰ εὐγάζῃ ἦχον καὶ ταραχήν.

26 Νὰ ἀποθαίνουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν φόβον τους, καὶ ἀπὸ τὴν προσδοκίαν ἐκείνων τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἔρχουν εἰς τὴν οἰκουμένην· διατὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆ.

27 Καὶ τότε θέλουσιν εἰδῆ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύννεφον, μὲ δύναμιν καὶ δόξαν πολλήν.

28 Καὶ ὅταν ἀρχίσουν ἐτοῦτα νὰ γίνωνται, σηκώτε ἀπάνω, καὶ σηκώσετε τὰ κεφάλιά σας· διατὶ σημώνει ἡ ἐλευθερία σας.

29 Καὶ εἶπέν τους καὶ παραβολήν· εἰδέτε τὴν συκιὰν, καὶ ὅλα τὰ δένδρα·

30 Ὅ-

30 Ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέθῃ, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.

30 Ὅταν ἀνοίξουν, τότε βλέποντες γνωρίζετε ἀπὸ λόγου σας, ὅτι σημᾶ εἶναι τὸ θέρος·

31 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς, ὅταν εἰδῆτε ἐτοῦτα ὅλα πῶς γίνονται, γνωρίζετε ὅτι σημᾶ εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐτούτη, ἕως ὁποῦ νὰ γενοῦν ἐτοῦτα ὅλα.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθη, ἀμὴ τὰ λόγια μου δὲν θέλουν παρέλθη.

34 Καὶ ἔχετε τὸν νοῦν σας μήπως καὶ καμίαν φορὰν βαρυνθοῦν ἡ καρδίαις σας εἰς τὴν σπατάλην καὶ εἰς τὴν μέθην καὶ εἰς φροντίδες κοσμικαῖς, καὶ ἔλθῃ ἔξαφνα εἰς ἐσᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Διατὶ ὡσὰν παγίδα θέλει ἔλθῃ εἰς ὅλους ὁποῦ κάθονται ἀπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνᾶτε τὸ λοιπὸν, καὶ παρακαλεῖτε κάθε καιρὸν, νὰ ἀξιωθῆτε νὰ φύγετε ἐτοῦτα ὅλα ὁποῦ μέλλουν νὰ γενοῦν, καὶ νὰ σταθῆτε ὀμπροστᾶ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐδίδασκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τὴν νύκτα εὔγενεν ἔξω καὶ ἔμενεν εἰς τὸ ὄρος ὁποῦ κράζεται ἐλαιῶν.

38 Καὶ

38 Καὶ

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθρίζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

38 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐσηκώνετον εἰς τ' ὀρθρον νὰ ἐπάγωσιν εἰς τὸ ἱερὸν νὰ τ' ἀκούσουν.

Κεφ. κβ'. 22.

Ἠγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη πάσχα.

Καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ὁπὸ ἐλέγετον πάσχα, ἐσήμωνε.

2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ, πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.

2 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζητοῦσαν, μὲ τρόπον νὰ τ' σκοτώσουν· διατὶ ἐφοβοῦνταν τ' λαόν.

3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ὢν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα·

3 Καὶ ὁ Σατανᾶς ἐμπῆκε μέσα εἰς τ' Ἰούδαν ὁπὸ σημάζετον Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τ' ἀριθμὸν τῶν δώδεκα·

4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς, τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς.

4 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐσυμπύτυχε μὲ τὺς ἀρχιερεῖς καὶ μὲ τὺς στρατηγὺς, τὸ, πῶς νὰ τὺς τ' παραδώσῃ.

5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.

5 Καὶ ἐχάρηκαν· καὶ ἐσυμφώνησαν νὰ τοῦ δώσουν ἀργύριον.

6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.

6 Καὶ αὐτὸς ἔβαξε (νὰ τὸ κάμῃ)· καὶ ἐζήτα εὐκολίαν νὰ τὺς τ' παραδώσῃ χωρὶς σύγχυσιν.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα·

7 Καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ὁπὸ ἔκαμε χρεία νὰ θυσιάσουν τὸ πάσχα·

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

8 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἐστειλε τ' Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ἑτοιμάσετέ μας διὰ νὰ φᾶμε τὸ πάσχα.

9 Οἱ

9 Καὶ

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν;

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεραμίον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται.

11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς·

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω

9 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ποῦ θέλεις νὰ ἑτοιμάσωμεν;

10 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· εὐθὺς ὁποῦ ἐσεῖς ἐμβῆτε εἰς τὴν πόλιν, θέλει σᾶς ἀπαντήσει ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος σηκώνει ἕνα λαγῆνι νερό· καὶ ἀκολουθήσετέ τοῦ ἕως εἰς τὸ σπῆτι ὁποῦ ἐμβαίνει.

11 Καὶ θέλετε εἰπεῖ εἰς τὸν οἰκοκύριον τοῦ σπητίου· ὁ διδάσκαλος σοῦ λέγει· ποῦ εἶναι τὸ κατοίκημα, ὁποῦ μέλλω νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάδες μου;

12 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει ἀνώγεον μεγάλον στρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσετε.

13 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν, εὑρῆκαν καθὼς τοὺς εἶπε· καὶ ἑτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μαζὺ μετ' αὐτόν.

15 Καὶ εἶπέν τους· μὲ μεγάλην ἐπιθυμίαν ἐπεθύμησα νὰ φάγω τοῦτο τὸ πάσχα μετεσᾶς, πρὸ τοῦ νὰ πάθω.

16 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω φάγει ἀπ' αὐτὸ, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐπῆρε ποτήριον, καὶ εὐχαρίστησε καὶ εἶπεν· ἐπάρετε τοῦτο, καὶ διαμοιρασθῆτέ το ἀνάμεσά σας·

18 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι δὲν

πίω ἀπὸ τ̃ γενήματος τ̃ ἀμπέλου, ἕως ὅτε ἡ βασιλεία τ̃ Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τ̃ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τ̃ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ παραδίδοται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται.

26 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ'

ὁ

δὲν θέλω πίει ἀπὸ τὸ γένημα τ̃ ἀμπέλου, ἕως ὅπου νὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τ̃ Θεοῦ.

19 Καὶ πέρνωντας ψωμί, καὶ εὐχαριστῶντας τὸ ἔκοψε· καὶ τὸς ἔδωκε, λέγοντε· τοῦτο εἶναι τὸ κορμί μου, ὁποῦ δίδεται διὰ λόγου σας· ἐτοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου.

20 Ὁμοίως ἔπιῆε καὶ τὸ ποτήριον, καὶ τὸς τὸ ἔδωκε, ὕστερον ἀφόντις ἐδείπνησε, λέγωντας· τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινούργια διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ λόγου σας.

21 Ὅμως νά, τὸ χέρι ἐκείνου ὁποῦ μὲ παραδίνει, εἶναι μαζύ μου εἰς τὸ τραπέζι.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τ̃ ἀνθρώπου πηγαίνει κατὰ ὅσα εἶναι ὡρισμένον· ὅμως σκιλύμενον εἶς τ̃ ἀνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ μέσου τ̃ ὁποῖου παραδίδεται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν νὰ ἐρωτοῦν ἀναμεσάτους, τὸ, ποῖος ἄραγε νὰ εἶναι ἀπ' αὐτοὺς ὁποῦ μέλλει νὰ κάμῃ ἐτοῦτο.

24 Καὶ ἔγινε καὶ φιλονεικία εἰς αὐτοὺς, τὸ, ποῖον ἀπ' αὐτοὺς νὰ εἶναι ὁ μεγαλίτερος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτοὺς τοὺς ἔθνη· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὰ ἐξουσιάζουσι καυχῶνται εὐεργέται.

26 Ἀμὴ ἐσεῖς δὲν εἶσθε ἔτζι·

ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν·

30 Ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδού, ὁ σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ, ἕως τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.

36 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδού, μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν ἐστιν.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταί.

40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο,

42 λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω.

43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο· καὶ ἐγένετο ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντος ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;

50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλε τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ δεξιόν.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Ἐᾶτε ἕως τούτου. Καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ ἰάσατο αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Περιαψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῃ τῇ αὐλῇ καὶ συγκαθισάντων, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων· Οὐκ οἶδα αὐτόν, γύναι.

58 Καὶ μετὰ μικρὸν ἄλλος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.

59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ.

61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι σήμερον, ἀπαρνήσῃ με τρίς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες αὐτὸν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες.

64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἐπηρώτων λέγοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε;

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν λέγοντες·

67 Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὸν ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·

68 ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτε μοι, οὐδὲ μὴ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.

36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν ἐστι.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

σένα νὰ πάγω καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον.

34 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν· λέγω σου, Πέτρε· ὅτι πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς σήμερον, θέλεις ἀρνηθῆ τρεῖς φοραῖς πῶς δέν με ἰξεύρεις.

35 Καὶ εἶπέν τους· ὅταν σᾶς ἔστειλα χωρὶς πουγγὶ, καὶ σακκοῦλι, καὶ ὑποδήματα, μήνα ὑστερηθήκετε τίποτες; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· τίποτες δέν μας ἔλειψε.

36 Εἶπέν τους λοιπόν· ἀλλὰ τῶρα, ὅποιος ἔχει πουγγὶ, ἂς τὸ πάρει· τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ ὅποιος ἔχει σακκοῦλι, ἂς τὸ πάρει· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει σπαθὶ, ἂς πουλήσει τὸ φόρεμά του, καὶ ἂς ἀγοράσει σπαθί.

37 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι ἀκόμι ἐτοῦτο τὸ γραμμένον κάμνει χρεία νὰ τελειωθῇ εἰς ἐμένα· τὸ, πῶς ἐλογαριάσθη μὲ τοὺς ἀνόμους. Διατὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι γραμμένα διὰ λόγου μου τελειώνουν.

38 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· αὐθέντη, νὰ ἐδῶ δύο σπαθία. καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· φθάνει.

39 Καὶ ὡσὰν σύγηκεν ἔξω ἐδιέβη κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· καὶ ἀκολούθησάν τον καὶ οἱ μαθητάδες του.

40 Καὶ παγένοντας εἰς τὸν τόπον, τοὺς εἶπε· προσεύχεσθε νὰ μὴν πέσετε εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολὴν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο,

42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.

43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο. ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ

41 Καὶ αὐτὸς ἀνεχώρησε μακρᾶ ἀπ' αὐτοὺς ὡς μίαν πετροβολίαν τόπον· καὶ γονατίζωντας ἐπροσεύχετον,

42 Λέγωντας· ὦ πάτερ, ἂν θέλῃς, νὰ περάσῃ τοῦτο τὸ ποτήρι ἀπὸ λόγου μου· ὅμως ὄχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ ἐδικόν σου ἂς γένει.

43 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁ ὁποῖος τὸν ἐδυνάμωνε.

44 Καὶ ἔστοντας νὰ ἔλθῃ εἰς στενοχωρίαν, ἐπροσεύχετον πλέον σφοδρότερον. καὶ ὁ ἱδρώς τοῦ ἔγινεν ὡσὰν κόμποι αἵματος καὶ ἔπεφταν εἰς τὴν γῆν.

45 Καὶ ὡσὰν ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν προσευχὴν, ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάδες του, καὶ τοὺς εὗρεν ὁποῦ ἐκοιμοῦνταν ἀπὸ τὴν λύπην τους.

46 Καὶ τοὺς εἶπε· τί κοιμᾶσθε; σηκῶτε προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ἐμβῆτε εἰς πειρασμόν.

47 Καὶ ἀκόμι ἐκεῖ ὁποῦ τὸ ἔλεγε, καὶ νὰ ὄχλος καὶ ἔφθασε, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἐπάγενεν ὀμπροστὰ ἀπ' αὐτούς· καὶ ἐσήμωσεν εἰς τὸν Ἰησοῦν νὰ τὸν φιλήσῃ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ὦ Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

49 Καὶ ὡσὰν εἶδαν ἐκεῖνα ὁποῦ ἦταν τρυγύρω του ἐκεῖνα ὁπὸ

τὸ ἐσόμενον, εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;

50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐᾶτε ἕως τούτου. Καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων;

53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν.

ὁπῶ ἔμελλε νὰ γένῃ, λέγουν τοῦ αὐθέντη, θέλεις νὰ κτυπήσαμεν μὲ τὸ σπαθί;

50 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφαίρεσε τὸ αὐτί του τὸ δεξιόν.

51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· ἀφῆτε, φθάνει ἕως ἐδῶ. καὶ ἐπίασε τὸ αὐτί του, καὶ τὸν ἰάτρευσε.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, ὁποῦ ἦλθαν ἀπάνω του· ὡσὰν εἰς λῃστὴν εὐγήκετε εἰς ἐμένα μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα;

53 Καθ' ἡμέραν ἤμουν μετεσᾶς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ δὲν ἁπλώσετε τὰ χέρια σας ἀπάνω μου· ἀμὴ ἐτούτη εἶναι ἡ ὥρα σας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐπίασαν, ἤφεραν καὶ ἔμβασάν τον εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ὁ Πέτρος ἀκολοῦθα ἀπὸ μακρᾶ.

55 Καὶ ἔστοντας νὰ ἀνάψουν φωτία εἰς τὴν μέσην τῆς αὐλῆς, ἐκάθισαν μαζὺ, καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθετον εἰς τὴν μέσην τους.

56 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδε μία κοπέλα ὁποῦ ἐκάθετον αὐτὸς εἰς τὴν φωτία, καὶ ἀτένισεν εἰς αὐτὸν, εἶπε· καὶ ἐτοῦτος μαζὺ μετ' αὐτὸν ἦτον.

57 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀρνήθη, λέγοντας· ὦ γυναῖκα, δὲν τὸν ἰξεύρω.

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.

59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.

61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες.

64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσον τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν,

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χρι-

58 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασεν ὀλίγον, τὸν εἶδεν ἄλλος, καὶ εἶπε· καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· ὦ ἄνθρωπε, δὲν εἶμαι.

59 Καὶ περνῶντας ἕως μία ὥρα, κάποιος ἄλλος τὸ ἐβεβαίωνε, καὶ ἔλεγεν· ἐπ' ἀληθείας καὶ ἐτοῦτος μετ' αὐτὸν ἦτον· διατὶ Γαλιλαῖος εἶναι.

60 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· ἄνθρωπε, δὲν ἐξεύρω τὶ λέγεις. Καὶ παρευθὺς, ἀκόμι ἐκεῖ ὁπὸ τὸ ἔλεγε, καὶ ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

61 Καὶ γυρίζοντας ὁ Κύριος εἶδε εἰς τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος ἀναθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὁποῦ τοῦ εἶπεν· ὅτι πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς, θέλεις μὲ ἀρνηθῆ τρεῖς φοραῖς.

62 Καὶ εὐγῆκεν ἔξω ὁ Πέτρος καὶ ἔκλαυσε πικρᾶ.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες ὁποῦ ἐκρατοῦσαν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἀνέμπαιζαν καὶ τὸν ἔδερναν.

64 Καὶ σκεπάζοντές τον, τοῦ ἐκτυποῦσαν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ ἔλεγαν· προφήτευσε τίς εἶναι ὁποῦ σοῦ ἐκτύπησε.

65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγαν εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν, ἐμαζώχθηκαν τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἀνέβασάν τον εἰς τὴν σύναξίν τους,

67 Καὶ τοῦ ἔλεγαν· εἰπέ μας,

Χελσός; εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·

68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

μας, ἂν ἐσὺ εἶσαι ὁ Χελσός; ἐκεῖνος τοὺς λέγει· ἐὰν σᾶς εἰπῶ, δὲν θέλετε μὲ πιστεύσῃ·

68 Καὶ ἐὰν ἐσᾶς ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μὲ ἀποκριθῆ, μήτ' θέλετε μὲ ἀπολύσῃ.

69 Ἀπὸ τώρα ἐκεῖνος ὁποὺ εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει καθίζει ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Καὶ ὅλοι εἶπαν· ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· ἐσεῖς τὸ λέγετε, ὅπου εἶμαι.

71 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· τί χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτυρίας; αὐτοὶ ἐμεῖς τὸ ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸ στόμα του.

Κεφ. κγ'. 23.

Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλᾶτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐ-

Καὶ σηκώνομεν ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἔφεραν εἰς τὸν Πιλᾶτον.

2 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν κατηγοροῦσι, νὰ λέγουσιν· ἐμεῖς εὑρήκαμεν ἕτοιμον ὅπου ἐγύριζε τὸ ἔθνος, καὶ ἐμπόδιζε τοὺς νὰ δίδουν δόσιμον τοῦ Καίσαρος, λέγοντας τοῦ λόγου του, πῶς νὰ εἶναι Χριστὸς βασιλεύς.

3 Καὶ ὁ Πιλᾶτος τὸν ἐρώτησε, καὶ εἶπεν· ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπέν του· ἐσὺ τὸ λέγεις.

4 Καὶ ὁ Πιλᾶτος εἶπε εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τὸν ὄχλον·

Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.

6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρῴδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρῴδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρῴδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.

9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.

11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρῴδης ἐν αὐτῇ

ἐγὼ δὲν εὑρίσκω αἰτίαν θανάτου ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.

5 Ἀλλ' οἱ ἐκεῖνοι φιλονεικοῦντες δυνατώτερον ἐκραύγαζον, λέγοντες· ὅτι συγχύζει τὸν λαὸν, διδάσκοντας εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἕως ὧδε.

6 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ὅσον ἤκουσεν Γαλιλαίαν, ἐρώτησεν, ἂν ὁ ἄνθρωπος ἦναι Γαλιλαῖος.

7 Καὶ ὅσον ἔμαθεν πῶς εἶναι ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἡρῴδου, τὸν ἔπεμψεν εἰς τὸν Ἡρῴδην, ὁποῦ ἦταν ἐκεῖνος ταῖς ἡμέραις εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

8 Καὶ ὁ Ἡρῴδης, ὅσον εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη πολλά· διατὶ ἤθελεν ἀπὸ πολὺν καιρὸν νὰ τὸν εἰδῇ· διατὶ ἄκουε πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζε νὰ εἰδῇ ποτὲ σημεῖον ἀπὸ αὐτόν.

9 Καὶ ἐρώτησεν τον εἰς πολλὰ λόγια· ἀλλὰ αὐτὸς δὲν ἀπεκρίθη ποτέ.

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐξεκίνησαν καὶ τὸν κατηγοροῦσαν δυνατά.

11 Καὶ ὁ Ἡρῴδης μαζὺ μὲ τοὺς στρατιώτας του τὸν ἐλόγιασε καὶ τὸν ἐπαίξε, καὶ ἐνδύσαντάς τον ἕνα φόρεμα λαμπρὸ, τὸν ἔστειλε πάλιν εἰς τὸν Πιλᾶτον.

12 Καὶ ἐκεῖνον τὴν ἡμέραν ἐγίνηκαν φίλοι ὁ Ἡρῴδης καὶ Πιλά-

τῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς.

13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν,

14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.

15 Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρῴδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ.

16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα.

18 Ἀνεκραξαν δὲ παμπληθεὶ, λέγοντες· Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν·

19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον, βεβλημένος εἰς φυλακήν.

20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες· Πιλάτου ἕνας μὲ τὸν ἄλλον· Δεῦτε σταυρώσωμεν αὐτὸν ἔχων ἔχθραν ἀναμεσόν τους.

13 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐμάζωξε τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν,

14 Καὶ εἶπέν τους· ἐσεῖς μὲ ἐφέρετε τὸν ἄνθρωπον ἐτοῦτον, ὡσὰν ὅπου διαστρέφει τὸν λαόν· καὶ νά, ἐγὼ ὅπου ὁμπρεσθά σας τὸν ἐξέτασα, καὶ δὲν εὗρηκα τίποτες ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπου τὸν κατηγορεῖτε.

15 Ἀλλὰ μὴ δὲ ὁ Ἡρῴδης εὗρηκε τίποτες· Δεῦτε ἐγὼ ἐπὶ τούτου σᾶς ἔπεμψα εἰς αὐτόν, καὶ νά, ὅπου δὲν ἔκαμε τίποτις ὅπου νὰ εἶναι ἄξιον θανάτου.

16 Νὰ τὸν παιδεύσω λοιπὸν, καὶ νὰ τὸν ἀπολύσω.

17 Εἶχεν καὶ ἀνάγκην εἰς τὴν ἑορτὴν, νὰ τοὺς ἀπολύσῃ ἕνα φυλακωμένον.

18 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐκραξαν, λέγοντες· ἔβγαλε τοῦτον ἀπὸ τὴν μέσην, καὶ ἀπόλυσέ μας τὸν Βαραββᾶν.

19 Ὁποῦ Βαραββᾶς ἦτον βαλμένος εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ κάποιαν διχοστασίαν ὅπου ἔγινεν εἰς τὴν πόλιν καὶ φόνον.

20 Θέλωντας λοιπὸν ὁ Πιλάτος νὰ ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν, τοὺς ἐλάλησε πάλιν.

21 Ἀμὴ ἐκεῖνοι ἐφώναζαν

τες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν· αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.

28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν·

29 Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι

καὶ ἔλεγαν· σταύρωσε, σταύρωσέ τον.

22 Καὶ ὁ Πιλᾶτος εἶπε τρίτον εἰς ἐκείνους· καὶ τί κακὸν ἔκαμεν ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος; ἐγὼ δὲν εὑρῆκα εἰς αὐτὸν οὐ δὲ μίαν ἀφορμὴν θανάτου· νὰ τὸν παιδεύσω λοιπὸν, καὶ νὰ τὸν ἀπολύσω.

23 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέμεναν φωνάζοντες μεγάλαις φωναῖς, ζητῶντες νὰ σταυρωθῇ· καὶ ἡ φωναῖς αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ἐκαταπονοῦσαν.

24 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἀποφάσισε νὰ γένῃ τὸ ζήτημά τους.

25 Καὶ τοὺς ἀπόλυσεν ἐκεῖνον ὁποῦ ἐζητοῦσαν· ὁ ὁποῖος ἦτον βαλμένος μέσα εἰς τὴν φυλακὴν διὰ διχοστασίαν καὶ διὰ φόνον· καὶ τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐπαράδωκε εἰς τὸ θέλημά τους.

26 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐπάγεναν, ἐπίασαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον ὁ ὁποῖος ἤρχετον ἀπὸ τὸ χωράφι, καὶ ἔβαλαν ἀπάνω τοῦ τὸν σταυρὸν, νὰ τὸν σηκώνῃ ὀπίσω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν.

27 Καὶ ἀκολουθοῦσαν τὸν Χριστὸν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ τῶν γυναικῶν· αἱ ὁποίαις τὸν ἐλυποῦνταν καὶ τὸν ἔκλαιαν.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν εἰς αὐταῖς, καὶ ταῖς εἶπεν· ὦ θυγατέραις τῆς Ἱερουσαλὴμ, μὴν κλαίετε ἐμένα, ἀλλὰ κλαίετε τοῦ λόγου σας, καὶ τὰ παιδιά σας·

29 Ὅτι νὰ, ὁποῦ ἔρχονται ἡμέ-

ραι ἐν αἷς ἐρῦσι· Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

32 Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ τόπον τὸ καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ,

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν.

ἡμέραις εἰς ταῖς ὁποίαις θέλουν εἰπεῖ· καλότυχαις ἡ στείραις, καὶ ἡ κοιλίαις ὁποῦ δὲν ἐγέννησαν, καὶ τὰ βυζιὰ ὁποῦ δὲν ἐβύζασαν.

30 Τότε θέλουν ἀρχίσει νὰ λέγουν εἰς τὰ ὄρη· πέσετε ἀπάνω μας· καὶ τὰ βουνά· σκεπάσετέ μας.

31 Ὅτι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ξύλον κάμνουσιν αὐτὰ, εἰς τὸ ξερὸν τί θέλει γένει;

32 Καὶ ἐφέρνουνταν καὶ ἄλλοι δύο κακοῦργοι νὰ σκοτωθοῦσι μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καὶ ὅταν ἐπῆγαν εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἐκράζετον Κρανίον, ἐκεῖ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ τοὺς κακούργους· τὸν ἕνα ἀπὸ τὴν δεξιὰν, καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὴν ζερβιάν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν· ὦ πάτερ, συγχώρησέ τους· διατὶ δὲν ἰξεύρουν τί κάμνουσι. καὶ διαμοιράζοντες τὰ φορέματά του, ἔρριχναν λαχνούς.

35 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετον καὶ ἔβλεπε. καὶ μαζὺ μετ' αὐτοὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τὸν ἐγελοῦσαν, καὶ ἔλεγαν· ἄλλους ἔσωσεν, ἂς σώσει καὶ τοῦ λόγου του, ἂν εἶναι ἐτοῦτος ὁ Χριστὸς ὁ διαλεγμένος τοῦ Θεοῦ.

36 Καὶ τὸν ἀνέμπαιζαν καὶ οἱ στρατιῶται, ἐρχόμενοι κοντᾶ, φέρνοντές του ξύδι,

37 Καὶ ἔλεγαν· ἂν ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσε τοῦ λόγου σου.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπέβλεψεν αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί με, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλης τῆς γῆς, ἕως ὥρας ἐνάτης.

45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμα μου.

38 Ἦτον δὲ καὶ ἡ ἀπάνω γραφὴ γεγραμμένη ἀπάνω τοῦ μὲ γράμματα Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑβραϊκά· ΕΤΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς κακοποιοὺς τοὺς κρεμασμένους ἐβλασφήμαν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγε· ἂν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστός, γλύτωσε καὶ τὸν λόγον σου καὶ ἐμᾶς.

40 Καὶ ὁ ἄλλος ἀπεκρίθη καὶ τοῦ ἀνείδισε, καὶ τοῦ εἶπε· δὲν φοβᾶσαι τὸν Θεόν, ὁποὺ ἐσὺ εἶσαι εἰς τὸ αὐτὸ κρῖμα;

41 Καὶ ἐμεῖς δικαίως τὸ πιδένομεν· διατὶ ἀπολαμβάνομεν ἄξια ἐκείνων ὁποὺ ἐπράξαμεν· ἀμὴ ἐτοῦτος κανένα ἄτοπον δὲν ἔκαμε.

42 Καὶ ἔλεγε εἰς τὸν Ἰησοῦν· ἀφέντη, ἐνθύμησε με ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.

43 Καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς· βέβαια σοῦ λέγω, σήμερον μετεμένα θέλεις εἶσαι μέσα εἰς τὸν παράδεισον.

44 Καὶ ἦτον κοντὰ ἕκτη ὥρα τῆς ἡμέρας, καὶ ἔγινε σκοτάδι εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐνάτην ὥραν.

45 Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη, καὶ τὸ σκέπασμα τοῦ ναοῦ ἐχώρισε εἰς τὴν μέσην.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώναξε φωνὴν μεγάλην καὶ εἶπε· πάτερ, εἰς τὰ χέρια σου παραδίνω

πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων· Ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον.

49 Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 (Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν) ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων· ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ, καὶ σάββατον ἐπέφωσκε.

δίδω τὸ πνεῦμά μου. καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα ἐξεψύχησε.

47 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ὡσὰν εἶδεν ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινεν, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγοντας· βέβαια ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος ἦτον δίκαιος.

48 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὁποῦ ἐπῆγε μαζὺ εἰς τὴν θεωρίαν ἐκείνην, βλέποντας ἐκεῖνα ὁποῦ ἐγίνουνταν, κτυπῶντας τὰ στήθη τους ἐγύριζαν.

49 Καὶ ἐστέκουνταν ὅλοι οἱ γνώριμοί του ἀπὸ μακρᾶ, καὶ γυναῖκαις ἡ ὁποίαις τὸν ἀκολουθοῦσαν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἔβλεπαν ἐτοῦτα.

50 Καὶ νὰ, καὶ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος, τὸ ὄνομά του Ἰωσὴφ, ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, ὁ ὁποῖος ἦτον βουλευτής·

51 Ἐτοῦτος δὲν ἐσυμφώνησεν εἰς τὴν βουλὴν καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτῶν· ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀριμαθὲμ πόλιν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπροσεδέχετον καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Ἐτοῦτος ἐπῆγεν εἰς τὸν Πιλᾶτον, καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ τὸ ἐκατέβασε καὶ τὸ ἐτύλιξεν μὲ ἕνα σενδόνι, καὶ τὸ ἔβαλλεν εἰς ἕνα μνῆμα πελεκητὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκόμι κανεὶς δὲν ἦτον βαλμένος.

54 Καὶ ἡ ἡμέρα ἦτον παρασκευὴ, καὶ ἐσήμωνε τὸ σάββατον.

55 Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.

56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

55 Καὶ ἔστοντας νὰ ἀκολουθήσουν καὶ γυναῖκαις, ἡ ὁποίαις εἴχασιν ἔλθη μαζὺ μετ' αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἴδασι τὸ μνῆμα, καὶ πῶς ἐβάλθη τὸ σῶμά του ἐκεῖ.

56 Καὶ γυρίζοντες ἑτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ ἡσύχασαν τὸ σάββατον κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδ'. 24.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.

3 Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις·

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

7 Λέ-

Ἀ Μὴ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, σύνυχτα, ἦλθαν εἰς τὸ μνῆμα αἱ γυναῖκαις ἐκεῖναις, καὶ ἔφερναν τὰ εἰδήσματα ὁποῦ ἑτοίμασαν· καὶ κάποιαις ἄλλαις μαζὺ μετ' αὐταῖς.

2 Καὶ εὑρῆκαν τὴν πέτραν κυλισμένην ἀπὸ τὸ μνῆμα.

3 Καὶ ἐμβένοντες μέσα δὲν εὑρῆκαν τὸ κορμὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἀποροῦσαν διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, νὰ, καὶ δύο ἄνδρες καὶ ἦλθαν εἰς αὐταῖς μὲ φορέματα ὁποῦ ἄστραπταν·

5 Καὶ ἔστοντας νὰ φοβηθοῦσιν ἐκείναις, καὶ νὰ βάλλουν τὸ πρόσωπόν τους κάτω εἰς τὴν γῆν, ταῖς εἶπαν· τί ζητεῖτε τὸν ζωντανὸν μὲ τοὺς νεκρούς;

6 Δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλ' ἀναστάθη. ἐνθυμηθῆτε καθὼς σᾶς εἶπε τότε, ὅταν ἀκόμι εὑρίσκετον εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

7 Λέ-

7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.

9 Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ, σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς.

14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.

7 Λέγωντας· ὅτι κάμνει χρεία ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χέρια ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ νὰ σταυρωθῇ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστᾶθῇ.

8 Καὶ ἐθυμήθηκαν τὰ λόγιά του.

9 Καὶ ὡσὰν ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ μνῆμα, τὰ εἶπαν ὅλα ἐτοῦτα εἰς τοὺς ἕνδεκα, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐπιλοίπους.

10 Καὶ ἦταν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἡ ἐπίλοιπαις μαζὺ μετ' αὐταῖς, ἡ ὁποίαις ἔλεγαν εἰς τοὺς ἀποστόλους ἐτοῦτα.

11 Καὶ ἐφάνηκαν ὀμπροστᾶ τους ὡσὰν φλυαρία τὰ λόγιά τους, καὶ δὲν ταῖς ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἔτρεξεν καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μνῆμα· καὶ σκύπτει καὶ βλέπει μοναχᾶ τὰ σενδόνια ὁποῦ ἐκοίτουνταν· καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ ἐθαύμαζε μέσα του ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινε.

13 Καὶ νὰ, καὶ δύο ἀπ' αὐτοὺς ὁποῦ ἐπηγένασιν αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς μίαν χώραν, ἡ ὁποῖα εἶναι μακρᾶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἑξῆντα στάδια, τὸ ὄνομά της Ἐμμαούς·

14 Καὶ ἐτοῦτοι ἐσυντύχεναν ἀνάμεσά τους διὰ ὅλα ἐτοῦτα ὁποῦ ἐσυνέβηκαν.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καί ἐστε σκυθρωποί;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν·

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ

15 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐσυνωμιλοῦσαν καὶ ἐδιαλεγοῦνταν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐσήμωσε καὶ ἐπάγενε μετ' αὐτούς.

16 Καὶ τὰ μάτιά τους ἐμποδίζουνταν νὰ μὴν τὸν γνωρίσουν.

17 Καὶ εἶπέν τους· τί εἶναι τὰ λόγια αὐτὰ ὁποῦ συντυχένετε ἕνας μὲ τὸν ἄλλον ἐδῶ ὁποῦ περιπατεῖτε, καὶ εἶσθε σκυθρωποί;

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἕνας τὸ ὄνομά του Κλεόπας, καὶ εἶπέν του· ἐσὺ κατοικῶντας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, μόνος δὲν ἰξεύρεις ἐκεῖνα ὁποῦ ἐγίνηκαν μέσα εἰς αὐτὴν εἰς ταῖς ἡμέραις ἐτούταις;

19 Καὶ λέγει τους· ποῖα; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Τὰ πράγματα ὁποῦ ἐγίνηκαν διὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἄνθρωπος προφήτης, δυνατὸς καὶ εἰς ἔργα καὶ εἰς λόγια ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν.

20 Καὶ πῶς τὸν ἐπαράδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας εἰς κρίμα θανάτου, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν.

21 Καὶ ἐμεῖς ἠλπίζαμεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Ἰσραήλ· ὅμως μὲ τοῦτα ὅλα τρεῖς ἡμέραις μὲ τούτην τὴν ἡμέραν ἔχει σήμερον, ἀφόντις ἐγίνηκαν ἐτοῦτα.

22 Ἀλλὰ καὶ κάποιαις γυναῖκαις

ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον·

23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλι-

καις ἀπὸ ταῖς ἐδικαῖς μας μᾶς ἐξετρόμαζαν, αἱ ὁποῖαις ἐπῆγαν τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνῆμα·

23 Καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν εὕρουσι τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἦλθαν καὶ εἶπαν πῶς νὰ εἴδασι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ἄγγελοι λέγουσιν αὐτὸν πῶς νὰ ζῇ.

24 Καὶ ἐπῆγαν κάποιοι ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζὺ μετ' ἐμᾶς εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εὕρηκαν ἔτζι καθὼς εἶπαν καὶ αἱ γυναῖκαις· ἀμὴ αὐτὸν δὲν τὸν εἶδαν.

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· ὦ ἄγνωστοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ εἰς τὸ νὰ πιστεύετε εἰς ἐκεῖνα ὅλα ὁποῦ ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ πάθῃ ἐτοῦτα ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν δόξαν του;

27 Καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν Μωϋσέα καὶ πρωτῶντας ἀπὸ ὅλους τοὺς προφήτας, τοὺς ἐξήγησεν τὰ πράγματα ὁποῦ ἐγράφηκαν διὰ λόγου του εἰς ὅλαις ταῖς γραφαῖς.

28 Καὶ ἐσήμωσαν εἰς τὴν χώραν ὁποῦ ἐπάγεναν· καὶ αὐτὸς ἐκαμώθη πῶς πάγει μακρήτερα.

29 Καὶ τὸν ἐβίασαν, λέγοντες· μεῖνε μετ' ἐμᾶς, ὅτι βραδιάζει, καὶ ἐπέρασεν ἡ ἡμέρα. καὶ ἐμβῆκε μέσα νὰ μείνῃ μετ' αὐτούς.

30 Καὶ ὅταν ἐκάθισεν αὐτὸς

κλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἴδε-

τὸς μετ' αὐτοὺς, ἐπῆρε τὸ ψωμὶ, καὶ τὸ εὐλόγησε, καὶ ἔκοψε καὶ τοὺς ἔδιδε.

31 Καὶ τότε ἀνοίχθηκαν τὰ μάτιά τους, καὶ τὸν ἐγνώρισαν· καὶ αὐτὸς ἔγινεν ἄφαντος ἀπ' αὐτούς.

32 Καὶ εἶπαν ἀνάμεσά τους· δὲν ἦτον ἡ καρδιά μας καϊμένη εἰς ἐμᾶς, ὅταν μᾶς ἐλάλῃ εἰς τὴν στράτα, καὶ ὅταν μᾶς ἐξῆγαν ταῖς γραφαῖς;

33 Καὶ αὐτοὶ σηκωνώμενοι, ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὑρῆκαν μαζωμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς ἄλλους ὁποῦ ἦταν μαζὺ μετ' αὐτοὺς,

34 Ὁποῦ ἔλεγαν· ὅτι ὁ Κύριος ἀνεστάθη βέβαια, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα.

35 Καὶ αὐτοὶ οἱ δύο ὁποῦ ἦλθαν ἐδιηγοῦνταν τὰ πράγματα ὁποῦ ἔγιναν εἰς τὴν στράταν· καὶ πῶς τὸν ἐγνώρισαν ἐκεῖ ὁποῦ ἔκοπτε τὸ ψωμί.

36 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔλεγαν αὐτοὶ αὐτὰ τὰ λόγια, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη εἰς τὴν μέσην τους, καὶ λέγει τους· εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.

37 Καὶ ἔστοντας νὰ φοβηθοῦσι δυνατᾶ καὶ νὰ τρομάξουν, τοὺς ἐφαίνετον νὰ βλέπουν πνεῦμα.

38 Καὶ λέγει τους· διατί εἶσθε συγχισμένοι; καὶ διατί λογισμοὶ ἀναβαίνουσιν εἰς ταῖς καρδίαις σας;

39 Ἰδέ-

39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.

40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

41 Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;

42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου.

43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς·

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,

47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα

39 Ἰδέτε τὰ χέρια μου καὶ τὰ ποδάρια μου· ὅτι αὐτὸς εἶμαι ἐγώ· ψηλαφήσετέ με· καὶ ἰδέτε με· διατὶ τὸ πνεῦμα σάρκα καὶ κόκαλα δὲν ἔχει, καθὼς βλέπετε ἐμένα ὁποῦ ἔχω.

40 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτο, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια καὶ τὰ ποδάρια.

41 Καὶ ἔστοντας νὰ ἀπιστοῦν ἀκόμι ἀπὸ τὴν χαρὰν τους, καὶ νὰ θαυμάζουν, τοὺς εἶπεν· ἔχετε τίποτες φαγισερὸν ἐδῶ;

42 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἔδωκαν ἕνα κομμάτι ψάρι ψητὸν, καὶ ἀπὸ μελόπητα.

43 Καὶ ἐπῆρεν ὀμπροστᾶ τους καὶ ἔφαγε.

44 Καὶ εἶπέν τους· ἐτοῦτα εἶναι ἐκεῖνα ὁποῦ σᾶς ἐλάλησα ἀκόμι ὤντας μετεσᾶς, ὅτι πῶς κάμνει χρεία νὰ πληρωθοῦν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι γραμμένα εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, καὶ εἰς τοὺς προφήτας, καὶ εἰς τοὺς Ψαλμοὺς διὰ λόγου μου.

45 Τότε τοὺς ἄνοιξεν τὸν νοῦν τους, νὰ καταλάβουν ταῖς γραφαῖς.

46 Καὶ εἶπέν τους· ὅτι ἔτζι εἶναι γραμμένον· καὶ τέτοιας λογῆς ἔκαμνε χρεία νὰ πάθῃ ὁ Χριστός· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀνασταθῇ ἀπὸ τοὺς νεκρούς·

47 Καὶ νὰ κηρυχθῇ εἰς τὸ ὄνομά του μετάνοια καὶ ἄφεσις ἁμαρτιῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἀρχί-

πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

48 Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων.

49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους.

50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς.

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης.

53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ἀρχίζωντας ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

48 Καὶ ἐσεῖς εἶσθε μάρτυρες ἐτούτων.

49 Καὶ νὰ, ἐγὼ ὁποῦ στέλλω τὸ τάξιμον τοῦ πατρός μου εἰς ἐσᾶς· καὶ ἐσεῖς καθίσατε εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ νὰ ἐνδυθῆτε δύναμιν ἀπὸ πάνω.

50 Καὶ εὔγαλέν τους ἔξω ἕως εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ ἐσήκωσε τὰ χέριά του, καὶ τοὺς εὐλόγησε.

51 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ αὐτὸς τοὺς εὐλογοῦσεν, ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐφέρετον ἀπάνω εἰς τὸν οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ ὡσὰν τὸν ἐπροσκύνησαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μὲ χαρὰν μεγάλην·

53 Καὶ εὑρίσκουνταν πάντοτε εἰς τὸ ἱερὸν, ὑμνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑ·

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. ά. 1.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν.

4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσ-

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦτον μὲ τὸν Θεόν· καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος.

2 Ἐτοῦτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ τὸν Θεόν.

3 Ὅλα (τὰ ποράγματα) διὰ μέσου του (λόγου) ἐγίνηκαν, καὶ χωρὶς αὐτὸν δὲν ἔγινε κανένα ἀπὸ ὅσα ἔγινεν.

4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ· καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 καὶ τὸ φῶς εἰς τὸ σκοτάδι φέγγει, καὶ τὸ σκοτάδι δὲν τὸ ἐκαταλάβε.

6 Ἔγινεν ἕνας ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τὸ ὄνομά του Ἰωάννης.

7 Ἐτοῦτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ πιστεύσουν ὅλοι διὰ μέσου του.

8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς.

9 Ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὁποῦ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

10 Εἰς τὸν κόσμον ἦτον· καὶ ὁ

κόσμ῾ δι᾽ αὐτ῀ ἐγέν῾το· καὶ ὁ κόσμ῾ αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θε῀ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτ῀·

13 Οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ᾽ ἐκ Θε῀ ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγ῾ σὰρξ ἐγένετ῾ καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτ῀, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς,) πλήρης χάριτ῀ καὶ ἀληθείας.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτ῀, καὶ κέκραγε, λέγων· Οὗτ῀ ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμεν῀, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

16 Καὶ ἐκ τ῀ πληρώματ῀ αὐτ῀ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτ῀·

17 Ὅτι ὁ νόμ῾ διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησ῀ Χριστ῀ ἐγένετο.

18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν

ὁ κόσμ῾ διὰ μέσ῀ αὐτ῀ ἔγνω· αὐτὸς ὁ κόσμ῾ δὲν τὸν ἐγνώρισεν.

11 Εἰς τὰ ἐδικά του ἦλθεν, καὶ οἱ ἐδικοί του δὲν τὸν ἐδέχθησαν.

12 Καὶ ὅσοι τὸν ἐδέχθησαν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γένουν τέκνα Θε῀, (τουτ᾽ ἔστι) εἰς ἐκείνους ὁποὺ πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομά του.

13 Οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγεννήθησαν ἀπὸ αἵματα, οὐδὲ ἀπὸ θέλημα σαρκὸς, οὐδὲ ἀπὸ θέλημα ἀνδρὸς, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγ῾ ἔγινε σὰρξ, καὶ κατοίκησεν εἰς ἐμᾶς, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν του, δόξαν ὡσὰν (ἐκ῀) μονογενοῦς ἀπὸ τὸν πατέρα, γεμάτος χάριν καὶ ἀλήθειαν.

15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε δι᾽ αὐτὸν, καὶ ἐκραύγασε, λέγοντας· ἐτοῦτ῀ ἦτανε ἐκεῖνος ὁποὺ εἶπα, ὅτι ὁποὺ ἔρχεται ὀπίσω μου, ἔγινε ὁμπρός μου· ὅτι ἦτον πρωτύτερός μου.

16 Καὶ ἀπὸ τὰ πληρώματά του ἐμεῖς ὅλοι ἀπολαύσαμεν, καὶ ἐπήραμεν χάριν ἀπάνω εἰς χάριν.

17 Ὅτι ὁ νόμ῾ ἐδόθη διὰ μέσ῀ τ῀ Μωϋσέως· (ἀμὴν) ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἔγινε διὰ μέσ῀ τ῀ Ἰησ῀ Χριστ῀.

18 Τὸν Θεὸν δὲν τὸν εἶδεν ποτέ· ὁ μονογενὴς υἱὸς,

τὸν κόλπον τ̃ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τ̃ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὔ.

22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτ̃;

23 Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τ̃ Φαρισαίων.

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·

27 Αὐτός, ὁπίσω ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τ̃ ὑποδήματος.

28 Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τ̃ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τ̃ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τ̃ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31 Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

34 Κἀγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τ̃ θεοῦ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τ̃ μαθητῶν αὐτοῦ δύο·

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τ̃ θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββεί, (ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον, διδάσκαλε) ποῦ μένεις;

39 Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε. Ἦλθον οὖν καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη.

40 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τ̃ δύο τ̃ ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

41 Εὑρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός.

42 Καὶ ἤγαγε τὸν Σίμωνα πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

43 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει Φίλιππον· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀκολούθει μοι.

44 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδὰ, ἐκ τ̃ πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

45 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν υἱὸν τ̃ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

46 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε.

47 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν.

48 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑποκάτω τ̃ συκῆς, εἶδόν σε.

49 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββεί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τ̃ θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ τ̃ Ἰσραήλ.

50 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τ̃ συκῆς, πιστεύεις· μείζω τούτων ὄψῃ.

51 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τ̃ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τ̃ ἀνθρώπου.

Καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ γάμος ἐγένετο ἐν Κανὰ τ̃ Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τ̃ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τ̃ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσιν.

4 Καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ λιθιναὶ ὑδρίαι ἓξ κατὰ τὸν καθαρισμὸν τ̃ Ἰουδαίων κείμεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὑδάτων. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Οἱ δὲ ἤνεγκαν.

9 Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστὶν, οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,

10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τ̃ σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανὰ τ̃ Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τ̃ Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὗρε τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους·

15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλε τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ἔξω τ̃ ἱεροῦ, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·

16 Καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τ̃ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου.

17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γέγραπται· Ὁ ζῆλος τ̃ οἴκου σου καταφάγεταί με.

18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

19 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;

21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τ̃ ναοῦ τ̃ σώματος αὐτοῦ.

22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε· καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα, ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

24 Αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας,

25 Καὶ διὰ τὸ μὴ χρείαν ἔχειν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τ̃ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τ̃ Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τ̃ Ἰουδαίων·

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββεί, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ.

3 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τ̃ θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τ̃ μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;

5 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τ̃ θεοῦ.

6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τ̃ σαρκὸς σάρξ ἐστι, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τ̃ πνεύματος πνεῦμά ἐστι.

7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τ̃ πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τ̃ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;

11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε.

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε;

13 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τ̃ ἀνθρώπου,

15 Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τ̃ μονογενοῦς υἱοῦ τ̃ θεοῦ.

19 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζε.

23 Ἦν δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τ̃ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο·

24 Οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ.

26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββεί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τ̃ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τ̃ οὐρανοῦ.

28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τ̃ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τ̃ νυμφίου· αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.

30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.

31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τ̃ γῆς ἐκ τ̃ γῆς ἐστι, καὶ ἐκ τ̃ γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τ̃ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν.

32 Ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστιν.

34 Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς, τὰ ῥήματα τ̃ θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσι τὸ πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τ̃ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης,

2 (Καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ Σαμαρείας.

5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τ̃ Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τ̃ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τ̃ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τ̃ ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡς ἕκτη.

7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τ̃ Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν.

8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν.

9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς, γυναικὸς Σαμαρίτιδος οὔσης; Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τ̃ θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοὶ ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τ̃ πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν·

14 Ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω·

18 Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἰρηκας.

19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ.

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί.

22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τ̃ Ἰουδαίων ἐστίν.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ· Τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·

29 Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;

30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τ̃ πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ, λέγοντες· Ῥαββεί, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

33 Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστι ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τ̃ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμόν.

36 Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων.

37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός· ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.

38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

39 Ἐκ δὲ τ̃ πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τ̃ Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τ̃ γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ·

42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τ̃ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.

45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ὅσα ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Κανὰ τ̃ Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ.

47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τ̃ Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτα ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱὸν, ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.

49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ. Ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο.

51 Ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλ

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὃ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31 Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

34 Κἀ-

27 Αὐτὸς ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὃ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.

28 Ταῦτα ἐγένοντο ἐν Βηθαβαρᾷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖ ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ αὐριονίῳ (ἡμέρᾳ) βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ὅπου ἔρχεται πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὅπου αἴρει καὶ ἀφαιρεῖ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Ἔστιν ἐκεῖνος (ἐκείνου) περὶ τοῦ ὁποίου ἐγὼ εἶπα· ἀπίσω μου ἔρχεται ὁπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἔμπροσθέν μου· ὅτι ἦτον πρῶτός μου.

31 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἤξευρα· ἀμὴ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθα ἐγὼ βαπτίζωνας εἰς τὸ νερό.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγωνας· ὅτι εἶδα τὸ Πνεῦμα ὅπου ἐκατέβαινεν ὡσὰν περιστέρι ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ἔμενεν ἀπάνω του.

33 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἐγνώριζα· ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπου μὲ ἔπεμψε νὰ βαπτίζω εἰς τὸ νερόν, ἐκεῖνος μοῦ εἶπεν· εἰς ὁποιον καὶ ἂν ἰδῇς τὸ Πνεῦμα ὅπου νὰ κατεβαίνῃ καὶ νὰ μένῃ εἰς αὐτόν, ἐκεῖνος εἶναι ὅπου βαπτίζει μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

34 Καὶ

34 Καὶ ἐω ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς·

39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ (ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον, διδάσκαλε) πῦ μένεις;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον πῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

42 Εὑρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν

34 Καὶ ἐγὼ τὸν εἶδα, καὶ μεμαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ τὴν αὔριον πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἀπὸ τῶν μαθητῶν δύο.

36 Καὶ βλέπων τὸν Ἰησοῦν ὅτι περιπατεῖ, λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ τοῦ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς στραφεὶς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί (ὃ ἐστι λεγόμενον μεθερμηνευόμενον διδάσκαλε) ποῦ μένεις;

40 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔλατε καὶ ἴδητε. ἦλθαν καὶ εἶδαν ποῦ μένει· καὶ ἔμειναν παρ' αὐτῷ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη (τῆς ἡμέρας).

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἀπὸ τῶν δύο, ὅς ἀκούσας παρὰ τοῦ Ἰωάννου ἐκείνου τὸν λόγον, καὶ ἀκολουθήσας τῷ Χριστῷ·

42 Καὶ ἐστιν οὗτος πρῶτος εὑρίσκει τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον θέλει νὰ εἰπῇ ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

τὸν Ἰησοῦν. Εμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββεί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς

στιῶν. καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ τὴ εἶδεν, εἶπεν· ἐσὺ εἶσαι ὁ Σίμων ὁ υἱὸς τ' Ἰωνᾶ· ἐσὺ θέλεις κληθῆ Κηφᾶς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ Πέτρος.

44 Καὶ τὴν αὐριανὴν ἡμέραν πάλιν ἠθέλησεν (ὁ Ἰησοῦς) νὰ βγῇ ἔξω εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει τὸν Φίλιππον καὶ λέγει τὸ· ἀκολούθα μου.

45 Καὶ ὁ Φίλιππος ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδὰ, ἀπὸ τὴν πόλιν τ' Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Ὁ Φίλιππος εὑρέτην Ναθαναὴλ, καὶ λέγει τὸ· ἐκεῖνον ὁποῦ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον καὶ οἱ προφῆται σύρνουν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τ' Ἰωσὴφ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ.

47 Καὶ λέγει τὸ ὁ Ναθαναὴλ· ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ ἠμπορεῖ νὰ εἶναι τίποτες καλόν; λέγει τὸ ὁ Φίλιππος· ἔλα καὶ ἰδέ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Ναθαναὴλ ὁποῦ ἠρχουμοῦν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε δι' αὐτόν· ἰδὲς ἀληθινὰ Ἰσραηλίτης, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι δόλος.

49 Λέγει τὸ ὁ Ναθαναὴλ· ἀπὸ πῦ με γνωρίζεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπέ τὸ· πρὶ νὰ σὲ λαλήσῃ ὁ Φίλιππος, ὁποῦ ἤσουν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν συκιάν, σὲ εἶδα.

50 Ὁ Ναθαναὴλ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τὸ· διδάσκαλε, ἐσὺ

ἡὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι· Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις· μείζω τούτων ὄψει.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

ἐσὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τοῦ· Διατί σοῦ εἶπα πῶς σὲ εἶδα ἀπὸ κάτω εἰς τὴν συκιὰν, πιστεύεις; μεγαλίτερα ἀπὸ τοῦτα θέλεις εἰδῆ.

52 Καὶ λέγει τοῦ· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπροστᾶ θέλετε εἰδῆ τὸν οὐρανὸν ἀνοικτὸν, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ὁποῦ νὰ ἀναβαίνουσιν καὶ νὰ κατεβαίνουσιν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χω-

Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἔγινε γάμος εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐκεῖ ἦτον ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἐκάλεσαν καὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ τοὺς μαθητάδες του εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ἔστοντας νὰ λείψῃ κρασὶ, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν ἡ μητέρα του· κρασὶ δὲν ἔχουσιν.

4 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· ὦ γυναῖκα, τί ἔχεις (νὰ κάμῃς) ἐσὺ μετεμένα; ἀκόμι δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μητέρα του εἰς τοὺς ὑπηρέτας· ὅ, τι καὶ ἂν σᾶς εἰπεῖ, κάμετέ το.

6 Καὶ ἦταν ἐκεῖ πιθάρια πέτρινα ἕξι, ὁποῦ ἐκείτουνταν διὰ καθαρισμὸν (κατὰ τὸν συνήθειαν) τῶν Ἰουδαίων· τὰ ὁποῖα

χωρεῖσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν.

9 Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, (καὶ οὐκ ἤδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,

10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσονα· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βοῦς καὶ πρόβατα καὶ

(περιστερὰς) ἐκαθημένους ὁ τὰ κερματιστὴς

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. καὶ ἤνεγκαν.

9 Καὶ ὡς ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, καὶ οὐκ ἤδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ· φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,

10 καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσονα· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἦν ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

14 Καὶ εὗρε μέσον τοῦ ἱεροῦ τοὺς πω-

βο-

καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε.

16 Καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου.

17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;

21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.

22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς· καὶ

βόδια καὶ πρόβατα καὶ περιστέρια, καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἄλλαζαν τὰ ἄσπρα καθημένους.

15 Καὶ κάμνωντας ἕνα φραγγέλι ἀπὸ σκοινία, τοὺς εὔγαλεν ἔξω ὅλους ἀπὸ τὸ ἱερὸν, μὲ τὰ πρόβατα καὶ μὲ τὰ βόδια· καὶ τὰ ἄσπρα τῶν σαραφίδων ἔχυσε, καὶ ταῖς τράπεζαις τους ταῖς ἐγύρισεν ἄνω κάτω.

16 Καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐπουλοῦσαν τὰ περιστέρια, εἶπε· σηκῶτέ τα αὐτὰ ἀπ' ἐδῶ· καὶ μὴν κάμνετε τὸ σπῆτι τοῦ πατρός μου σπῆτι πραγματείας.

17 Καὶ οἱ μαθητάδες του ἐνθυμήθηκαν, πῶς εἶναι γραμμένον· ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθηκαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπάν του· τί σημάδι μᾶς δείχνεις, ὅτι κάμνεις ἐσοῦτα;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τους· χαλάσετε ἐτοῦτον τὸν ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις θέλω τὸν σηκώσει.

20 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν εἶπαν· ὁ ναὸς ἐτοῦτος ἐκτίσθη εἰς σαρανταέξι χρόνους, καὶ ἐσὺ εἰς τρεῖς ἡμέραις νὰ τὸν οἰκοδομήσῃς;

21 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε διὰ τὸν ναὸν τοῦ κορμίου του.

22 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἀνεστάθη ἐκ νεκρῶν, ἐνθυμήθηκαν οἱ μαθητάδες του, ὅτι ἐτοῦτο τοὺς ἔλε-

καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·

25 καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

λεγε· καὶ ἐπίστευσαν τῷ γρα
φῇ, καὶ τ λόγον ὅπερ εἶπε
Ἰησοῦς.

23 Καὶ ὅταν ἦταν εἰς τ
Ἰερουσάλυμα εἰς τὴν ἑορτὴν τ
πάσχα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τ
ὄνομά τε, βλέποντες τὰ σημεῖ
ὅπερ ἔκαμε.

24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δ
ἐπίστευεν τὸν λόγον τε εἰς αὐ
τοὺς, διὰ αὐτὸς ἐξόυρει τ
λους·

25 καὶ ὅτι δὲν εἶχε χρέα
νὰ μαρτυρήσῃ κανεὶς διὰ τ
ἄνθρωπον· διατὶ αὐτὸς ἐγνω
ριζε τί ἦτον εἰς τ ἄνθρωπο.

Κεφ. γ'. 3.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββεί, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται τὰ σημεῖα ταῦτα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρω-

ΚΑὶ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους, τ
ὄνομα τε Νικόδημος, ἄρχων
τας τῶν Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθε τὴν νύ
κτα εἰς τ Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν τ
διδάσκαλε, ἐξόυρομεν ὅτι ἀπὸ
τ Θεοῦ ἦλθες διδάσκαλος·
διατὶ αὐτὰ τὰ σημεῖα ὁπο
κάμνεις ἐσύ, κανεὶς δὲν ἠμπο
ρεῖ νὰ τὰ κάμῃ, ἂν δὲν εἶναι
Θεὸς μετ' αὐτόν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν τε· βέβαια βέβαια σὲ
λέγω, ἀνίσως καὶ κανεὶς δὲν γεν
νηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ
ἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει τε ὁ Νικόδημος
πῶς ἠμπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος
ὁπο

πος γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος, πνεῦμά ἐστι.

7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;

11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε.

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· πῶς, ἐὰν εἴπω

ὁποῦ εἶναι γέρωντας νὰ γεννηθῇ; μῆνα ἠμπορεῖ δεύτερον νὰ ἔμβῃ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μάνας του νὰ γεννηθῇ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· βέβαια βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν γεννηθῇ ἀπὸ νερὸ καὶ πνεῦμα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι σάρκα· καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα.

7 Μὴν θαυμάσῃς διατὶ σοῦ εἶπα· ἀνάγκη εἶναι νὰ γεννηθῆτε ἐσεῖς ἄνωθεν.

8 Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσᾷ· καὶ τὴν φωνὴν του ἀκούεις, ἀμὴ δὲν ἰξεύρεις πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· τέτοιας λογῆς εἶναι κάθε ἕνας ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ πνεῦμα.

9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπέν του· πῶς ἠμπορουῦν νὰ γένουν ἐτοῦτα;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν του· ἐσὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν τὰ ἰξεύρεις ἐτοῦτα;

11 Βέβαια βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι ἐμεῖς ἐκεῖνο ὁποῦ εἴδαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν μας δὲν τὴν πιάνετε.

12 Ἀνίσως καὶ σᾶς εἶπα τὰ ἐπίγεια, καὶ δὲν πιστεύετε· πῶς θέ-

ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων

θέλετε πιστεύσαι, ἂν εἴπω ὑμῖν ἐπουράνια;

13 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·

15 Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦσαν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα.

20 Καὶ πᾶς ὁ φαῦλα πράσσων

ων, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν.

23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνών, ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ.

26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε, οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ

μνει κακὰ, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῶσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁποῖος κάμνει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ φανερωθῇ τὰ ἔργα του, ὅτι τὰ ἔκαμε εἰς τὸν Θεόν.

22 Ὕστερον ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταί του εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκεῖ ἐδιέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζε.

23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον εἰς τὴν Αἰνών, κοντὰ εἰς τὴν Σαλήμ, καὶ ἐβάπτιζεν, ὅτι ἐκεῖ ἦταν πολλὰ νερά· καὶ ἐπῆγαν καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Διατὶ ὁ Ἰωάννης δὲν ἦτον βαλμένος εἰς τὴν φυλακήν.

25 Ἔγινε λοιπὸν ζήτησις ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἰωάννου μὲ τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὸ καθαρισμόν.

26 Καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπάν του· διδάσκαλε, ἐκεῖνος ὁποὺ ἦτον μαζύ μετὰ σένα πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸν ὁποῖον ἐσὺ ἐμαρτύρησες, νὰ ὁποὺ ἐκεῖνος βαπτίζει, καὶ ὅλοι πηγαίνουσιν εἰς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· δὲν ἠμπορεῖ ἄνθρωπος νὰ πάρῃ ποτὲς ἂν δὲν τοῦ εἶναι δομένον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

28 Ἐσεῖς αὐτοῦτος μὲ μαρτυρᾶτε ὅτι εἶπα· δὲν εἶμαι ἐγὼ

Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.

30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.

31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. Ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστί.

32 Καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθής ἐστιν.

34 Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν

ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ ὅτι ἔμπροσθεν ἀπεσταλμένος ὁμοίως ἀπ' ἐκείνου.

29 Ἐκεῖνος ὅς ἔχει τὴν νύμφην, εἶναι γαμβρός· καὶ ὁ φίλος τοῦ γαμβροῦ ὁ ὅς ἕστηκε καὶ τοῦ ἀκούειν, χαίρεται πολλὰ διὰ τὴν φωνὴν τοῦ γαμβροῦ. αὕτη λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἰδική μου ἐπληρώθηκεν.

30 Ἐκεῖνος εἶναι ἀναγκαῖον νὰ αὐξάνῃ, καὶ ἐγὼ νὰ ὀλιγοστεύω.

31 Ἐκεῖνος ὅς ἔρχεται ἀπὸ πάνω, εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλους· ὁμοίως ὅς εἶναι ἀπὸ τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν γῆν εἶναι, καὶ ἀπὸ τὴν γῆν λαλεῖ· ὁμοίως ὅς ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανόν, εἶναι ἀπάνω ἀπὸ ὅλους.

32 Καὶ ὁμοίως ὅς εἶδε καὶ ἄκουσεν, ὁμοίως μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν του κανεὶς δὲν τὴν πιάνει.

33 Ἐκεῖνος ὅς πιάσει τὴν μαρτυρίαν του, βεβαιώνει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός.

34 Διατὶ ὁμοίως ὅς ἔστειλεν ὁ Θεὸς, ὁμοίως τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· διατὶ ὁ Θεὸς δὲν δίδει τὸ πνεῦμα μὲ μέτρον.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ ὅλα τοῦ ἔδωκεν εἰς τὰ χέρια του.

36 Ἐκεῖνος ὅς πιστεύει εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ἀμὴ ἐκεῖνος ὅς δὲν πείθεται

ς

θῶν τῷ ὑῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

τοῦ ὑοῦ, δὲν θέλει εἰδῆ ζωὴν, ἀλλὰ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν.

Κεφ. δ'. 4.

Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης,

2 (Καί τοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.

5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Σιχὰρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ ὑῷ αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ· ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.

7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν.

8 (Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.)

9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σα-

Ὡς δὲν ἐγνώρισεν λοιπὸν ὁ Κύριος ὅτι ἄκουσαν οἱ Φαρισαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς περισσότερους μαθητάδες κάμνει καὶ βαπτίζει, παρὰ ὁ Ἰωάννης·

2 Ἂν καλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐβάπτιζεν, ἀλλὰ οἱ μαθητάδες του·

3 Ἄφηκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπῆγε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Καὶ ἔκαμνε χρεία νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Σαμαρείας.

5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς Σαμαρείας ὁποῦ τὴν ἔλεγαν Συχὰρ, σημᾶ εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἔδωκεν ὁ Ἰακὼβ τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ ὑοῦ του.

6 Καὶ ἐκεῖ ἦτον πηγάδι τοῦ Ἰακώβ· ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν κοπιασμένος ἀπὸ τὴν στράτα, καὶ ἔτζι ἐκάθισεν εἰς τὸ πηγάδι. καὶ ἦτον ὡσὰν ἕκτη ὥρα.

7 Ἦλθε λοιπὸν μία γυναῖκα ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν νὰ ἀνασύρῃ νερό. καὶ λέγει της ὁ Ἰησοῦς· δός μου νὰ πίω.

8 Διατὶ οἱ μαθητάδες του εἶχαν πάγει εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἀγοράσουν φαγητά.

9 Λέγει του λοιπὸν ἡ γυναῖκα

Σαμαρείτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πεῖν· σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν·

14 Ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύ-

καὶ ἡ Σαμαρείτης; πῶς ἐγὼ Ἰουδαῖος ζητῶ νὰ πίω ἀπὸ ὑμᾶς, ὅπου εἶμαι γυναῖκα Σαμαρείτισσα; διότι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν συμπεριφέρονται μὲ τοὺς Σαμαρείτας.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε της· ἂν ἐξεύρεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποῖος εἶναι ὁποῦ σοῦ λέγει· δός μου νὰ πίω· ἐσὺ ἤθελες ζητήσει καὶ ἤθελε σοῦ δώσει νερὸ ζωντανόν.

11 Λέγει του ἡ γυναῖκα· αὐθέντη, ἐσὺ ἀνασυρτάρι δὲν ἔχεις· καὶ τὸ πηγάδι εἶναι βαθύ· ἀπὸ ποῦ λοιπὸν ἔχεις τὸ νερὸ τὸ ζωντανόν;

12 Μήπως ἐσὺ εἶσαι μεγαλήτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἰακώβ, ὁποῦ μᾶς ἔδωκε τὸ πηγάδι, καὶ ἔπιε καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτό, καὶ οἱ γιοί του, καὶ τὰ βοσκήματά του;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε της· καθ' ἕνας ὁποῦ πίνει ἀπὸ τὸ νερὸ ἐτοῦτο, θέλει διψάσει πάλιν·

14 Ἀμὴ ὁποιος πίνει ἀπὸ τὸ νερὸ ὁποῦ θέλω νὰ δώσει ἐγώ, δὲν θέλει διψάσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ νερὸ ὁποῦ θέλω νὰ δώσει, θέλει γένει εἰς αὐτὸν βρύσις νεροῦ ὁποῦ νὰ ἀναβρύῃ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

15 Λέγει του ἡ γυναῖκα· αὐ-

θέν-

Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας· Οὐκ ἄνδρα σὸν ἔχω.

18 Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦθ ἀληθὲς εἴρηκας.

19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ.

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί.

22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

θένται, δός μοι τοῦτο τὸ νερὸ, διὰ νὰ μὴν διψῶ, μὴ ἔχω νὰ ἔρχωμαι ἐδῶ νὰ ἀναστρέφω.

16 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε, λάλησε τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλα ἐδῶ.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυναῖκα, καὶ εἶπε· δὲν ἔχω ἄνδρα. λέγει της ὁ Ἰησοῦς· καλὰ εἶπες, ὅτι δὲν ἔχεις ἄνδρα.

18 Διατὶ πέντε ἔχες· καὶ τῶρα αὐτὸν ὁποῦ ἔχεις, δὲν εἶναι ἄνδρα σου· ἐτοῦτο ἀλήθεια τὸ εἶπες.

19 Λέγει τοῦ ἡ γυναῖκα· αὐθέντη, βλέπω ὅτι προφήτης εἶσαι.

20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ ὄρος τοῦτο ἐπροσκυνήσανε· καὶ ἐσεῖς λέγετε, ὅτι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἶναι ὁ τόπος ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ προσκυνοῦμεν.

21 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· ὦ γυναῖκα, πίστευσόν με, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὁποῦ οὔτε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο, οὔτε εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ θέλετε προσκυνήσει τὸ πατέρα.

22 Ἐσεῖς προσκυνᾶτε ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν ἐξεύρετε· ἐμεῖς προσκυνοῦμεν ἐκεῖνο ὁποῦ ἐξεύρομεν· διὰ ἡ σωτηρία εἶναι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.

23 Ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, καὶ τῶρα εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ θέλουσι προσκυνήσει τὸ πατέρα μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν· διατὶ καὶ ὁ πατὴρ

τοὺτες ζητεῖ τὲς προσκυνοῦντας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τὲς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς· Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τέτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· ὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·

29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι ὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;

30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταί, λέγοντες· Ῥαββί, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν τὴν τέτοιος ζητῶ ἐμέν ὃς ὑμεῖς οὐ προσκυνῶσιν.

24 Ὁ Θεὸς ἔνευμα· καὶ ἐμεῖνοι ὃς τὸ προσκυνῶσι, κάμνει χρεία νὰ τὸ προσκυνῶσιν μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν.

25 Λέγει τὸ ἡ γυναῖκα· ἐξεύρω ὅτι ἔρχεται Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, θέλει μᾶς τὰ εἰπεῖ ὅλα.

26 Λέγει της ὁ Ἰησῦς· ἐγὼ ὅπε σοῦ λαλῶ, εἶμαι ἐκεῖνος.

27 Καὶ ἀπάνω εἰς τὲς ἦλθαν οἱ μαθηταίδες τε, καὶ ἐθαύμασαν πῶς ἐσωντύχενε μὲ γυναῖκα· ὅμως κανεὶς δὲν εἶπε· τί ζητεῖς; ἢ, τὶ σωντυχένεις μὲ αὐτήν;

28 Ἄφηκε λοιπὸν τὸ λαγήνι της ἡ γυναῖκα, καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει εἰς τὲς ἀνθρώπες·

29 Ἐλᾶτε, νὰ ἰδῆτε ἕνα ἄνθρωπον ὅπε μᾶς εἶπεν ὅλα ὅσα ἔκαμα· μήπως καὶ εἶναι ἐκεῖνος ὁ Χριστός;

30 Εὐγῆκαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἤρχοντο εἰς αὐτόν.

31 Καὶ ἀνάμεσες εἰς τέτο τὸ ἐπαρακάλεσαν οἱ μαθηταί τες, καὶ τὸ ἔλεγαν· διδάσκαλε, φάγε.

32 Ἀμὴ ἐκεῖνος τὲς εἶπεν· ἐγὼ

βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

33 Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μήτις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη.

36 Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων.

37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.

38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυρούσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

ἐγὼ ἔχω φαγεῖν ἃ ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

33 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ μαθηταί τους· μήπως καὶ τοῦ ἔφερε κανεὶς νὰ φάγῃ;

34 Λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· ἐδικόν μου φαγητόν ἐστιν, νὰ κάμω τὸ θέλημα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν, καὶ νὰ τελειώσω τὴν δουλειάν του.

35 Δὲν λέγετε ἐσεῖς, ὅτι ἀκόμη τέσσαρες μῆνες εἶναι ἕως τὸ θέρος; νά, σᾶς λέγω· σηκώσετε τὰ μάτια σας ἀπάνω, καὶ εἰδῆτε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι ἄσπρα ὡραῖα διὰ θέρος.

36 Καὶ ὁποῦ θερίζει, πέρνει πληρωμήν, καὶ μαζώνει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· διὰ νὰ χαίρεται μαζὺ ὁποῦ σπέρνει, καὶ ὁποῦ θερίζει.

37 Διατὶ εἰς τοῦτο (τὸ ὡραῖον) ἀληθινὸς εἶναι ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁποῦ σπέρνει, καὶ ἄλλος ὁποῦ θερίζει.

38 Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα νὰ θερίζετε ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῦ δὲν ἐκοπιάσετε· ἄλλοι ἐκοπιάσασι, καὶ ἐσεῖς ἤλθετε καὶ ἐμβήκετε εἰς τὸ κόπον τους.

39 Καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Σαμαρεῖται ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸ λόγον τῆς γυναικός, ὁποῦ ἐμαρτύρησεν (λέγουσα)· Ὅτι εἶπέ μου ὅ-

λα ὅσα ἔκαμα. 40 Ὡ-

40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Μετὰ δὲ τοὺς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.

45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ.

47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα κατα-

40 Ὡσὰν ἦλθαν λοιπὸν οἱ Σαμαρεῖται εἰς αὐτὸν, τὸν ἐπαρακαλοῦσαν νὰ ἀπομείνῃ εἰς αὐτούς· καὶ ἀπόμεινε δύο ἡμέραις.

41 Καὶ πολλᾶ περισσότεροι ἐπίστευσαν διὰ τὰ λόγια τοῦ.

42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔλεγαν· ὅτι πλέον δὲν πιστεύομεν διὰ τὰ λόγια τὰ ἐδικά σου· διατὶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἀκούσαμεν καὶ εἴδαμεν, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινᾶ ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Καὶ ὕστερον ἀπὸ δύο ἡμέραις εὐγῆκεν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Διατὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης εἰς τὴν πατρίδα τοῦ δὲν ἔχει τιμήν.

45 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸν ἐδέχθηκαν οἱ Γαλιλαῖοι, ὅπου εἶδαν ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτήν· διατὶ καὶ αὐτοὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὅπου ἔκαμε τὸ νερὸ κρασί. καὶ ἦτον κάποιος βασιλικὸς, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἦτον ἀσθενὴς εἰς τὴν Καπερναούμ.

47 Ἐτοῦτος ὡσὰν ἤκουσεν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐπῆγεν εἰς ἐκεῖνον, καὶ τὸν ἐπαρα-

πιθῇ ὁ υἱός σου καὶ ἀποθνήσκειν.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.

49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο.

51 Ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.

52 Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε. καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

53 Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ.

ρασκάλῃ σου καὶ τεθνήκῃ σου ἡ θυγάτηρ τὸν υἱόν του. ἤμελλε καὶ ἀποθνήσκειν.

48 Εἶπέν τε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.

49 Λέγει τε ὁ βασιλικός· κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδί μου.

50 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· σύρε, καὶ ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπίστευσε τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο.

51 Καὶ ἤδη αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ὑπήντησαν, καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.

52 Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε. καὶ εἶπον αὐτῷ· ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

53 Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ.

Κεφ. ε'. 5.

Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.

4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

5 Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.

6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.

8 Λέγει

Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἦτον ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

2 Καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν προβατικὴν (ἀγορὰν) ἦτον κολυμβήθρα, ἡ ὁποῖα ἐλέγετον Ἑβραϊκᾶ Βηθεσδὰ, ἡ ὁποία εἶχεν πέντε καμάραις.

3 Μέσα εἰς αὐταῖς ἐκείτετον πολὺ πλῆθος ἀσθενημένων, τυφλῶν, κουτζῶν, ξηρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκαρτεροῦσαν τὴν ἀνακάτωσιν τοῦ νεροῦ.

4 Διατὶ ἄγγελος εἰς κάποιον καιρὸν ἐκατέβαινεν εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε τὸ νερό· καὶ ὁ πρῶτος λοιπὸν ὁποῦ ἤθελεν ἔμβῃ ὕστερα ἀπὸ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, ἐγίνετον ὁλόγερος, ἀπὸ ὅ, τι λογῆς ἀσθένειαν ἤθελε κρατιέται.

5 Καὶ ἐκεῖ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶχε τριαντα-οκτὼ χρόνους ἀσθενημένος.

6 Ὡσὰν τὸν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ ἐκείτετον, καὶ γνωρίζωντας ὅτι ἔχει πολλοὺς χρόνους ἀσθενημένος, λέγει του· θέλεις νὰ γένῃς καλᾶ;

7 Καὶ ὁ ἀσθενημένος τοῦ ἀπεκρίθη· αὐθέντη, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, ὅταν ταραχθῇ τὸ νερὸ, νὰ με βάλλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν· καὶ τὴν ὥραν ὁποῦ ἔρχομαι ἐγὼ, καταβαίνει ἄλλος προτίτερα ἀπὸ μένα.

8 Λέ-

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγειρε, ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει. ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

10 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν κράββατον.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει.

12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι· ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει;

13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.

14 Μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοὶ γένηται.

15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν αὐ-

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σήκω, ἆρον τὸ κρεββάτι σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ παραχρῆμα ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἐσήκωσε τὸ κρεββάτι του, καὶ ἐπεριπάτει. καὶ ἐκεῖνο τὸ μέρος ἦτον σάββατον.

10 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν ἰατρευμένον· σάββατον εἶναι, καὶ δὲν σοῦ πρέπει νὰ σηκώνῃς τὸ κρεββάτι σου.

11 Ἀπεκρίθη τους· ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἰάτρευσεν, ἐκεῖνος μοῦ εἶπε· σήκωσε τὸ κρεββάτι σου, καὶ περιπάτει.

12 Ἐρώτησάν τον λοιπόν· ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ σοῦ εἶπε· σήκωσε τὸ κρεββάτι σου, καὶ περιπάτει;

13 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἰατρεύθη δὲν ἠξεύρε ποῖος εἶναι· διατὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ τὸ νὰ εἶναι πλῆθος πολὺ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐχωρίσθηκεν ἔξω.

14 Καὶ ὕστερα τὸν εὑρίσκει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ εἶπέ του· νά, ὁποῦ ἔγινες ὁλόγερος· πλέον νὰ μὴν ἁμαρτάνῃς, διὰ νὰ μὴν σοῦ γένῃ ποτὲς χειρότερον.

15 Ἐπῆγεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁποῦ τὸν ἔκαμε γερόν.

16 Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀφορμὴν ἐκαταδιώκαν τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν νὰ

τὸν

αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἐποίει σάββατον.

17 Ὁ οὖν Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

21 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ·

23 ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.

24 Ἀμὴν

τὸ σαββατον, ὅτι καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· ὁ πατήρ μου ἕως τοῦ νῦν ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐζήτουν αὐτὸν μᾶλλον οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα αὐτὸν ἀποκτείνωσιν, διότι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, καὶ μαίνων ἴσα λέγε τὸν Θεόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν δύνεται ὁ υἱὸς νὰ κάμῃ τίποτε ἀπὸ λόγου του, ἂν δὲν βλέπῃ τὸν πατέρα νὰ τὸ κάμῃ· διότι ὁποῖα πρᾶγματα κάμνει ἐκεῖνος, αὐτὰ (πράγματα) ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ υἱός.

20 Διότι ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ ὅλα τὰ δείχνει ἐκεῖνα ὁποῦ κάμνει αὐτός· καὶ μεγαλίτερα ἀπὸ τοῦτα θέλει δείξει εἰς αὐτόν, διὰ νὰ θαυμάζετε ἐσεῖς.

21 Διότι καθὼς ὁ πατὴρ ἀναστήνει τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς ζωοποιεῖ, ἔτζι καὶ ὁ υἱὸς ὁποὺς θέλει ζωοποιεῖ.

22 Διατὶ ὁ πατὴρ δὲν κρίνει κανένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρίσιν τὴν ἔδωκε εἰς τὸν υἱόν·

23 διὰ νὰ τιμῶσιν ὅλοι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσιν τὸν πατέρα. ὁποῦ δὲν τιμᾷ τὸν υἱόν, δὲν τιμᾷ τὸν πατέρα ὁποῦ τὸν ἔπεμψε.

24 Βέ-

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκεν καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.

27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί.

28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ·

29 Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν. καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός.

31 Ἐὰν

24 Βεβαια βεβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγον μου, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ με ἐπεμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὴν κρίσιν, ἀλλὰ ἐμετέβη ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωήν.

25 Βεβαια βεβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα εἶναι, ὁποῦ οἱ νεκροὶ θέλουν ἀκούσει τὴν φωνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁποῖοι ἀκούσουν θέλουσι ζήσει.

26 Διατὶ καθὼς ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν εἰς ἐαυτόν του, ἔτζι ἔδωκε καὶ εἰς τὸν υἱὸν νὰ ἔχῃ ζωὴν εἰς ἐαυτόν του.

27 Καὶ ἔδωκέν του ἐξουσίαν καὶ νὰ κάμῃ κρίσιν, διατὶ εἶναι υἱὸς ἀνθρώπου.

28 Μὴν θαυμάζετε τοῦτο· διατὶ ἔρχεται ὥρα εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ μνήματα θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνήν του·

29 Καὶ θέλουσιν εὐγῆ ἔξω ὁποῖοι ὁποῦ ἔκαμαν τὰ ἀγαθά, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ζωῆς· καὶ ὁποῖοι ὁποῦ ἔκαμαν τὰ κακά, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς καταδικάσεως.

30 Δὲν δύνομαι ἐγὼ νὰ κάμω ἀπὸ λόγου μου τίποτες. καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις μου εἶναι δικαία· διατὶ δὲν ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου ὁποῦ μὲ ἐπεμψεν.

31 Ἂν

31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

32 Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

33 Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.

34 Ἐγὼ δὲ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.

35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.

39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν

31 Ἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμοῦ τοῦ λόγου μου, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

32 Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ τοῦ λόγου μου, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ τοῦ λόγου μου.

33 Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.

34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα περὶ ἐμοῦ τοῦ λόγου μου σωθῆτε.

35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.

39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν

31 Ἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμοῦ τοῦ λόγου μου, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

32 Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ τοῦ λόγου μου, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ διὰ λόγου μου.

33 Ὑμεῖς ἐστάλητε πρὸς Ἰωάννην, καὶ ἐμαρτύρησε τῇ ἀληθείᾳ.

34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα περὶ ἐμοῦ τοῦ λόγου μου σωθῆτε.

35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτὸς ἐμαρτύρησε περὶ ἐμοῦ τοῦ λόγου μου. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ εἴδετε.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.

39 Ἐξετάζετε ταῖς γραφαῖς, ὅτι ὑμεῖς λογίζεσθε ἐν αὐταῖς ζωὴν ἔχειν

ἢν αἰώνιον ἔχειν· καὶ αὐταί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ·

40 Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.

41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω·

42 Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε.

44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;

45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.

46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;

ἔχετε εἰς αὐτὸν ζωὴν αἰώνιον· καὶ αὐταί εἰσιν αἱ γραφαὶ αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ·

40 Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.

41 Ἐγὼ δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω·

42 Ἀλλὰ σᾶς ἐγνώρισα, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε εἰς ἑαυτούς.

43 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ μὲ δέχεσθε· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, εἰς τοῦτον θέλετε δεχθῆ.

44 Πῶς ἠμπορεῖτε ἐσεῖς νὰ πιστεύσετε, ὁποῦ περνετε δόξαν ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον; καὶ τὴν δόξαν ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν μόνον Θεὸν δὲν τὴν ζητεύετε.

45 Μὴν λογιάζετε, ὅτι ἐγὼ θέλω σᾶς κατηγορήσῃ εἰς τὸν πατέρα· εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὁποῦ σᾶς κατηγορᾷ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐσεῖς ἐλπίζετε.

46 Διατὶ ἂν ἐπιστεύετε εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἠθέλετε πιστεύσῃ καὶ εἰς ἐμένα· διατὶ ἐκεῖνος διὰ λόγου μου ἔγραψε.

47 Καὶ ἀνίσως καὶ ἐκεῖνα τὰ γράμματα δὲν πιστεύετε, πῶς θέλετε πιστεύσῃ τὰ ἐδικά μου λόγια;

Κεφ. ε'. 6.

ΜΕτὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, ὅτι ἑώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

6 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ἤδει τί ἔμελλε ποιεῖν.)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·

9 Ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν.

Ἦν

Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο ἐπῆλθε ὁ Ἰησοῦς πέρ᾽ ἀπὸ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ τὸν ἀκολούθουσεν ὄχλος πολύς, διότι ἤθελαν τὰ σημεῖα ὁπού ἔκαμνε εἰς τοὺς ἀσθενημένους.

3 Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθετον μαζύ με τοὺς μαθητάδες τε.

4 Καὶ ἦτον σημᾶ τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Εσήκωσε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ μάτιά τε, καὶ ἀσὰν εἶδεν ὅτι πολὺς λαὸς ἔρχεται εἰς αὐτὸν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον· ἀπὸ πῦ νὰ ἀγοράσωμεν ψωμία, διὰ νὰ φᾶσιν ἐτοῦτοι;

6 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπεν δοκιμάζων τὸν· διότι αὐτὸς ἤξερε τί ἔμελλε νὰ κάμῃ.

7 Ἀπεκρίθη τὸ ὁ Φίλιππος· διακοσίων δηναρίων ψωμία δὲν τοὺς φτάνει, νὰ πάρῃ κάθε ἕνας ἀπὸ κομμάτζι.

8 Λέγει τὸ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες τε, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος τοῦ Πέτρου·

9 Εἶναι ἐδῶ ἕνα παιδὶ ὁπού ἔχει πέντε ψωμία κριθαρίσια καὶ δύο ψάρια· ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὰ εἰς τοσοὺς ἀνθρώπους;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· κάμετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ κα-

θῆ-

Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι.

11 Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον.

12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται.

13 Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν.

14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι, καὶ ἁρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ. καὶ σκοτία ἦν, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς.

18 Ἡ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο.

19 Ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης εἶδεν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον·

23 ἄλλα ἦλθε πλοιάρια ἀπὸ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου·

24 ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· ῥαββεί, πότε ὧδε γέγονας;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε.

27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός.

28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.

30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ;

31 οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς γέγραπται· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.

33 ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.

34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον.

35 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.

36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἑωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε.

37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατὴρ πρός με ἥξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω,

38 ὅτι καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.

39 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

40 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·

42 καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσὴφ οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν, κἀγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

45 Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ θεοῦ. πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρός με.

46 οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἑώρακέ τις εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος ἑώρακε τὸν πατέρα.

47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49 οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον·

50 οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

51 ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σάρξ μού ἐστιν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα αὐτοῦ φαγεῖν;

53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54 ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθής ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθής ἐστι πόσις.

56 ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

57 καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατὴρ κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με κἀκεῖνος ζήσει δι' ἐμέ.

58 οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον· σκληρός ἐστιν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62 ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;

63 τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν.

64 ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἳ οὐ πιστεύουσιν. ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.

65 Καὶ ἔλεγεν· διὰ τοῦτο εἰρήκειν ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου.

66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν.

67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις·

69 καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν.

71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτου· οὗτος γὰρ ἔμελλεν παραδιδόναι αὐτὸν εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα.

Μετὰ ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία.

3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσουσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς·

4 οὐδεὶς γάρ τι ἐν κρυπτῷ ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος.

7 οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν.

8 ὑμεῖς ἀναβαίνετε εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγὼ οὐκ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ ἐμὸς καιρὸς οὔπω πεπλήρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτὸς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑορτήν, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν οὐ φανερῶς ἀλλὰ ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος;

12 Καὶ γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ ἦν πολὺς ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἀγαθός ἐστιν, ἄλλοι δὲ ἔλεγον· οὐχί, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε.

15 Ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με·

17 ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

18 ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν οὗτος ἀληθής ἐστι καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

21 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἓν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων, καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ;

24 μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;

26 καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν. μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός;

27 ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἔκραξεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων καὶ λέγων· κἀμὲ οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·

29 ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν.

30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

31 Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγον· ὁ χριστὸς ὅταν ἔλθῃ μὴ πλείονα σημεῖα ποιήσει ὧν οὗτος ἐποίησεν;

32 Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας;

36 τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ.

38 καθὼς εἶπεν ἡ γραφή· ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.

39 Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.

40 Ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων τούτων ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. οἱ δὲ ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται;

42 οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαβὶδ ὁ χριστὸς ἔρχεται;

43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.

45 Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;

48 μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;

49 ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπάρατοί εἰσιν.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·

51 μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρῶτον καὶ γνῷ τί ποιεῖ;

52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται.

53 Καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

2 Ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Ἄγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ

4 λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη·

5 ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἡμῖν Μωσῆς ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθάζειν· σὺ οὖν τί λέγεις περὶ αὐτῆς;

6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ κατέγραφεν εἰς τὴν γῆν μὴ προσποιούμενος.

7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνέκυψεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος ἐπ' αὐτῇ βαλέτω λίθον.

8 Καὶ πάλιν κατακύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων, καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ποῦ εἰσιν; οὐδείς σε κατέκρινεν;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· οὐδείς, κύριε. Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ μηκέτι ἁμάρτανε.

12 Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω.

15 ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα·

16 καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.

17 καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν·

18 ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

19 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ἤδειτε.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς· ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

22 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

24 εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ; Εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστιν, κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

28 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν· ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατὴρ ταῦτα λαλῶ.

29 καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέν με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μού ἐστε,

32 καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας.

35 ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τ

σιοτία ἤδη ἐγεγένει, καὶ σὺν ἐληλύθει πρὸς αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς.

18 Ἥ τε θάλασσα, ἀνέμου μεγάλου πνέοντος, διηγείρετο.

19 Ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον·

23 Ἄλλα ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου.

24 Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν καὶ αὐτοὶ

ναΐα, καὶ ἀφρασμὴ ἐπεστήκει, καὶ ὁ Ἰησοῦς οὔπω ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς.

18 Καὶ ἡ θάλασσα ἐφύσκωνε, διότι ἔφυσε μέγας ἄνεμος.

19 Λοιπὸν ὡσεὶ ἐλαύνουσιν εἰκοσιπέντε ἢ τριάντα στάδια, βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν ὑπάγοντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς λέγει· ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἤθελον λοιπὸν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ παρευθὺς τὸ πλοῖον ἐγένετο εἰς τὴν γῆν ὑπάγουσιν.

22 Καὶ τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ ὁ λαὸς ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, βλέποντας ὅτι ἄλλο πλοιάριον δὲν ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβῆκαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι δὲν ἐμβῆκε μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάς του ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλὰ μοναχοὶ οἱ μαθηταί του ἐφύγασιν·

23 Καὶ ἦλθαν ἄλλα μικρὰ πλοῖα ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, κοντὰ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπου, εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου, ἔφαγαν τὸ ψωμί.

24 Καὶ ὅταν λοιπὸν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὔτε οἱ μαθηταί του, ἐμβῆ-

αὐτὸν εἰς τὰ πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, πότε ὧδε γέγονας;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτάσθητε.

27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ Θεός.

28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.

30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν

ἐμβῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ καρφία, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Καπερναούμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, πότε ὧδε γέγονας;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτάσθητε.

27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ Θεός.

28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.

30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν

ἐμβῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ καρφία, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Καπερναούμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ὡσὰν τὸν εὗραν πέρα ἀπὸ τὴν θάλασσαν, εἶπαν τοῦ· διδάσκαλε, πότε ἦλθες ἐδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τους· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, μὲ ζητεῖτε, ὄχι διὰ εἴδατε σημεῖα, ἀλλὰ ὅτι ἐφάγετε ἀπὸ τὸ ψωμὶ, καὶ ἐχορτάσετε.

27 Μὴ δουλεύετε διὰ τὸ φαγὶ ὁπού φθείρεται, ἀλλὰ διὰ τὸ φαγὶ ὁπού μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὸ ὁποῖον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει σᾶς τὸ δώσει· διατὶ τοῦτον ὁ πατὴρ ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.

28 Εἶπάν του λοιπὸν· τί νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ κάμωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τους· τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύετε εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔστειλεν αὐτός.

30 Εἶπάν του· τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις ἐσύ, νὰ ἰδοῦμεν, νὰ σὲ πιστεύσωμεν; τί κάμνεις;

31 Οἱ πατέρες μας ἔφαγαν τὸ Μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ἄρτον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τοὺς ἔδωκε νὰ φᾶσι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· ὄχι ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὸ ψωμὶ ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ ὁ

ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.

33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.

34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον.

35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.

36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε.

37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω.

38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.

39 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρὸς, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

40 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

41 Ἐγόγ-

πατὴρ μου σπᾶς δίδῃ τὸ ψωμὶ τὸ ἀληθινὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

33 Διατὶ τὸ ψωμὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνο ὁπού καταβαίνῃ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δίδῃ ζωὴν εἰς τὸν κόσμον.

34 Καὶ εἶπαν τοῦ εἶπαν· αὐθέντη, δός μας πάντοτε τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τῆς ζωῆς· ὁποῦ ἔρχεται εἰς ἐμένα, δὲν θέλει πεινάσῃ· καὶ ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν θέλῃ διψάσῃ ἀπὸ ποτέ.

36 Ἀλλὰ εἶπά σας, ὅτι καὶ εἴδετέ με, καὶ δὲν πιστεύετε.

37 Ὅλον ὁποῦ μοῦ δίδῃ ὁ πατὴρ, θέλῃ ἔλθῃ εἰς ἐμένα· καὶ ὁποῦ ἔρχεται εἰς ἐμένα, δὲν θέλω τὸν διώξῃ ἔξω.

38 Διατὶ ἐγὼ κατέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ὄχι νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἐδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

39 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς ὁποῦ μὲ ἔπεμψε, νὰ μὴν χάσω κανένα ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

40 Διατὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν, ὅλοι κάθε ἕνας ὁποῦ βλέπει τὸν υἱὸν καὶ πιστεύει εἰς αὐτὸν, νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

41 Ἐγόγ-

41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσὴφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς οὖν λέγει οὗτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

45 Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ· Πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρός με.

46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τὶς ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ· οὗτος ἑώρακε τὸν πατέρα.

47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ

41 Ἐγόγγυζαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτὸν, ὅτι εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος, ὁποῦ ἐκατέβηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

42 Καὶ ἔλεγαν· δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ ὁποίου ἐμεῖς ἐξεύρομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς λοιπὸν λέγει ἐτοῦτος· ὅτι ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐκατέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τους· μὴν γογγύζετε ἀνάμεσά σας.

44 Κανένας δὲν δύνεται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἀνίσως καὶ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔστειλε δὲν τὸν σύρει, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

45 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς προφήτας· καὶ ὅλοι θέλουσι γένει διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ· κάθε ἕνας (ἄνθρωπος) τὸ λοιπὸν, ὁποῦ ἀκούσει ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ μάθει, ἔρχεται πρὸς ἐμένα.

46 Ὄχι πῶς κανεὶς εἶδε τὸν πατέρα, παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐτοῦτος εἶδε τὸν πατέρα.

47 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγαν τὸ Μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἀπέθαναν.

50 Ἐτοῦτο εἶναι τὸ ψωμὶ ὁποῦ

Ϝ ὐρανῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ Ϝ ὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου Ϝ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μού ἐστιν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆ Ϝ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν;

53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα Ϝ υἱοῦ Ϝ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι πόσις.

56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα·

ὅπως καὶ ὁ τρώγων ἐμὲ καὶ ἐκεῖνος ζήσει δι' ἐμέ.

51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μού ἐστιν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον· πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα αὐτοῦ φαγεῖν;

53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι πόσις.

56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα·

ὅπως καὶ ὁ τρώγων ἐμὲ καὶ ἐκεῖνος ζήσει δι' ἐμέ.

51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μού ἐστιν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος δοῦναι ἡμῖν τὴν σάρκα αὐτοῦ φαγεῖν;

53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι πόσις.

56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα·

πατερᾶ· καὶ ὁ τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσει δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· Σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν. τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ πιστεύουσιν. ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο εἴρηκα

πατέρα· ἔτζι ὁ ἐκεῖνος ὅπου μὲ τρώγῃ, θέλῃ ζήσῃ καὶ ἐκεῖνος διὰ ἐμένα.

58 Ἐτοῦτος εἶναι ὁ ἄρτος ὅπου ἐκατέβηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν· οὐχὶ καθὼς ἔφαγαν οἱ πατέρες σας τὸ Μάννα, καὶ ἀπέθαναν· ἐκεῖνος ὅπου τρώγῃ ἐτοῦτο τὸ ψωμί, θέλῃ ζήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ἐτοῦτα εἶπεν εἰς τὴν συναγωγὴν, διδάσκωντας εἰς τὴν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοὺς μαθητάδες τοῦ ὅπου ἄκουσαν ἐτοῦτον τὸν λόγον, εἶπαν· σκληρὸς εἶναι ἐτοῦτος ὁ λόγος· τίς ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἀκούσῃ;

61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζωντας εἰς τὸν λόγον του, ὅτι γογγύζουσι οἱ μαθητάδες του διὰ τοῦτον τὸν λόγον, τοὺς εἶπε· τοῦτο σᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἂν λοιπὸν θέλετε εἰδῇ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναβαίνῃ ἐκεῖ ὅπου ἦτον εἰς τὴν ἀρχήν;

63 Τὸ Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο ὅπου ζωοποιεῖ· ἡ σάρκα δὲν ὠφελεῖ ὑποτε. τὰ λόγια ὅπου σᾶς λαλῶ ἐγὼ, εἶναι Πνεῦμα καὶ ζωή.

64 Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ ἐσᾶς κάποιοι ὅπου δὲν πιστεύουσι· διατὶ ὁ Ἰησοῦς ἤξευρεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ποῖοι εἶναι ὅπου δὲν πιστεύουσι, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου μέλλῃ νὰ τὸν παραδώσῃ.

65 Καὶ ἔλεγε· διὰ τοῦτο σᾶς

εἰρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου.

66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν.

67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις·

69 καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν;

71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτου· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία.

3 Εἶ-

σας εἶπεν, ὅτι κανένας δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἂν δὲν ἦναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

66 Ἀπὸ τοῦτο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ πλέον δὲν ἐπερπατοῦσαν μετ' αὐτόν.

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς δώδεκα· μήπως θέλετε καὶ σεῖς νὰ πηγαίνετε;

68 Ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἀπεκρίθηκεν· Αὐθέντη, εἰς ποῖον νὰ πάμωμεν; ἐσὺ ἔχεις λόγια ζωῆς αἰωνίου·

69 καὶ ἐμεῖς ἐπιστεύσαμεν, καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· δὲν ἐδιάλεξα ἐγὼ ἐσᾶς τοὺς δώδεκα, καὶ ἀπὸ σᾶς εἶναι ἕνας διάβολος;

71 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγε διὰ τὸν Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου· διατὶ ἐκεῖνος ἤμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ, ὁποὺ ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα.

7 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἐπερπάτει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διατὶ δὲν ἤθελε νὰ περπατῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅπου τὸν ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν φονεύσουν.

2 Καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων τῆς σκηνοπηγίας ἦτον κοντά.

3 Καὶ

3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς·

4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι. εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν.

8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πεπλήρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος;

12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ

3 Καὶ οἱ ἀδελφοί τοῦ τοῦ εἶπαν· εὖγα ἀπ' ἐδῶ, καὶ σῦρε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ εἰδοῦσιν οἱ μαθητάδες σου τὰ ἔργα ὁποῦ κάμνεις·

4 Διατὶ οὐδὲ κανένας κάμνει τίποτες κρυφᾶ, καὶ αὐτὸς ζητεῖ νὰ φανερωθῇ· ἐπειδὴ καὶ κάμνεις ἐτοῦτα, φανέρωσε τοῦ λόγου σου εἰς τὸν κόσμον.

5 Διατὶ οὐδὲ οἱ ἀδελφοί τοῦ δὲν ἐπίστευαν εἰς αὐτόν.

6 Λέγει τοὺς λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμι δὲν ἦλθεν· ἀμὴ ὁ ἐδικός σας πάντοτε εἶναι ἕτοιμος.

7 Ὁ κόσμος ἐσᾶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ σᾶς μισῇ· ἀμὴ ἐμένα μὲ μισᾶ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ δι' αὐτὸν, ὅτι τὰ ἔργα τοῦ εἶναι κακά.

8 Ἐσεῖς ἀνεβᾶτε εἰς τὴν ἑορτὴν· ἐγὼ ἀκόμι δὲν ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ἐτούτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμι δὲν ἔφθασε.

9 Καὶ ὡσὰν τοὺς εἶπεν ἐτοῦτα τὰ λόγια, αὐτὸς ἀπόμεινεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10 Καὶ ὡσὰν ἀνέβηκαν οἱ ἀδελφοί τοῦ, τότε ἀνέβη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἑορτὴν, ὄχι φανερᾶ, ἀλλὰ ὡσὰν κρυφᾶ.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸν ἐζήτησαν εἰς τὴν ἑορτὴν, καὶ ἔλεγαν· ποῦ εἶναι ἐκεῖνος;

12 Καὶ πολὺς γογγυσμὸς ἦτον

ει αὐτὸς ἦν ὁ τοῖς ὄχλοις. οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός ἐστιν. ἄλλοι ἔλεγον· Οὐ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Οὐδεὶς μέντοι παῤῥησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

18 Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν, οὗτος ἀληθής ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

21 Ἀ-

ἦτον μέσοι εἰς τὸν ὄχλον διὰ τὸν λόγον τοῦτον. ἄλλοι ἔλεγαν· καλὸς εἶναι. ἄλλοι ἔλεγαν· ὄχι· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Ὅμως κανένας παῤῥησίᾳ δὲν ἐλάλει διὰ τὸν λόγον τοῦτον, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Καὶ ὡραμάτι ὅταν ἐμέσασεν ἡ ἑορτὴ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐθαύμαζαν, καὶ ἔλεγαν· πῶς ἠξεύρει οὗτος γράμματα, ὅπου δὲν ἔμαθε;

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν· ἡ διδαχή μου δὲν εἶναι ἐδική μου, ἀλλὰ εἶναι ὅπου μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ ἂν ἴσως κανεὶς θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θέλει γνωρίσει, ἐὰν ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι ἐκείνη ἡ διδαχὴ, ἢ ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου λαλῶ.

18 Ἐκεῖνος ὅπου λαλεῖ ἀπὸ λόγου του, γυρεύει τὴν ἰδικήν του δόξαν· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅπου ζητεῖ τὴν δόξαν εἶναι ὅπου τὸν ἔπεμψεν, ἐκεῖνος εἶναι ἀληθινός, καὶ ἀδικία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

19 Δὲν σᾶς ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον, καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν κάμνει τὸν νόμον; διατὶ γυρεύετε νὰ μὲ σκοτώσετε;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σὲ γυρεύει νὰ σὲ σκοτώσῃ;

21 Ἀ-

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἓν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν, (οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων) καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;

26 Καὶ ἴδε, παῤῥησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῖς εἶπεν· Ἓν ἔργον ἐποίησα, καὶ ὅλοι θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς δέδωκε τὴν περιτομήν, (οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσῆ ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων) καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 Ἂν τὸ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος περιτέμνεται τὸ σάββατον, ἵνα μὴ χαλάσῃ ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως, πῶς μὲ ὀργίζεσθε ἐπειδὴ ἐποίησα ὅλον τὸν ἄνθρωπον ὑγιὲς τὸ σάββατον;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἔλεγαν λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἱεροσολυμίτας· δὲν εἶναι οὗτος ὁποῦ ζητοῦσι νὰ χαλάσουν;

26 Καὶ νά, ὁποῦ σωτυχένει παῤῥησία, καὶ δὲν τοῦ λέγουσι ποτέ· μήπως τάχα οἱ ἄρχοντες ἐγνώρισαν ἀληθινά, ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ ἐμεῖς τοῦτον τὸν ἐξεύρομεν, ἀπὸ ποῦ εἶναι· καὶ ὁ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, κανένας δὲν ἐξεύρει ἀπὸ ποῦ εἶναι.

28 Ἔκραξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ὁποῦ ἐδίδασκε, καὶ εἶπε· κ' ἐμένα ἐξεύρετε, καὶ ἀπὸ ποῦ εἶμαι· ἐγὼ ἀπὸ λογιμὲ δὲν ἦλθα, ἀλλὰ εἶναι ἀλη-

Ἰησοῦς ὁ πέμψας με, οὗτος ἀληθής ἐστιν, καὶ ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

29 Ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν.

30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὧν οὗτος ἐποίησεν;

32 Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας;

36 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε·

Ἰησοῦς ὁ πέμψας με, οὗτος ἀληθής ἐστιν, καὶ ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

29 Ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν.

30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὧν οὗτος ἐποίησεν;

32 Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας;

36 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε·

εἶπε· Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω.

38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.

39 (Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.)

40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.

ὁ λόγος ὅπου εἶπε· θέλετε μὲ ζητήσει, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὕρει· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶμαι ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν δύνεσθε νὰ ἐλθῆτε;

37 Καὶ εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς ἐστέκετον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, καὶ εἶπεν· ἐὰν διψᾷ κανένας, ἂς ἔλθῃ εἰς ἐμένα, καὶ ἂς πίῃ.

38 Ἐκεῖνος ὅπου πιστεύει εἰς ἐμένα, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ θέλουσι τρέξει ἀπὸ τὴν κοιλίαν του.

39 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπε διὰ τὸ Πνεῦμα ὅπου ἔμελλαν νὰ πάρουν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διατὶ ἀκόμι δὲν ἦτον δομένον Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν ἐδοξάσθη.

40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὡσὰν ἄκουσαν ἐτοῦτα τὰ λόγια, ἔλεγαν· ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινᾶ ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγαν· ἐτοῦτος εἶναι ὁ Χριστός. καὶ ἄλλοι ἔλεγαν· μῆνα ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἔρχεται ὁ Χριστός;

42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ, ὅτι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τὴν χώραν, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

43 Διχοστασία λοιπὸν ἔγινεν εἰς τὸ πλῆθος δι' αὐτόν.

44 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἤθελαν νὰ τὸν πιάσουν· ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἄπλωνε ἀπάνω του χέρια.

45 Ἦλθον ἓν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλανήσθε;

48 Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρῶτον, καὶ γνῷ τί ποιεῖ;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται.

53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

45 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ ὑπηρέται εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν· Διατί δὲν τὸν ἐφέρετε;

46 Ἀπεκρίθηκαν οἱ ὑπηρέται· Ποτὲ κανεὶς φρονιμος τρόπος λόγος ἐλάλησε κανένας ἄνθρωπος, ὡσὰν ὅπου ἐλάλησε τοῦτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν τοὺς ἀπεκρίθηκαν· μήπως καὶ ἐσᾶς γελασθήκετε καὶ ἐσεῖς;

48 Μήπως κανένας ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους;

49 Ἀλλὰ τοῦτος ὁ ὄχλος ὅπου δὲν γνωρίζει τὸν νόμον, εἶναι καταραμμένος.

50 Λέγει τους ὁ Νικόδημος, (ὁποῦ εἶχεν ὑπάγει τὴν νύκτα εἰς αὐτὸν) ὄντας ἕνας ἀπ' αὐτούς·

51 Μήπως ὁ νόμος μας κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἂν δὲν ἀκούσῃ πρῶτα παρ' αὐτοῦ, καὶ νὰ γνωρίσῃ τί κάμνει;

52 Ἀπεκρίθηκαν, καὶ εἶπάν τον· μήπως εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; ἐξέτασε καὶ πολλὰ τοῦτο, καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν δὲν ἐσηκώθη.

53 Καὶ πᾶσα ἕνας ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι του.

Κεφ. Κεφ.

Κεφ. η'. 8.

Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

2 Ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημμένην· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ,

4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη·

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις;

6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι

Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

2 Καὶ πάλιν τὸν ὄρθρον παρῆν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχοντο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔφερον πρὸς αὐτὸν γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ,

4 Λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη·

5 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ ὁ Μωσῆς ἐνετείλατο ἡμῖν τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις;

6 Καὶ τοῦτο δὲ ἔλεγον δοκιμάζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Καὶ ὡς ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνέκυψε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἀκούσαντες δὲ, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς,

ξάμβροι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τ ἐσχάτων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος πλὴν τ γυναικος, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σε; οὐδείς σε κατέκρινεν;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδείς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω. πορεύου, καὶ μηκέτι ἁμάρτανε.

12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τ ζωῆς.

13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα.

16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος

ἔξω, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν μειζοτέρων ἕως τῶν ὑστέρων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς μοναχος, καὶ ἡ γυναῖκα οὖσα ἑστηκυῖα εἰς τὸ μέσον.

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνακύψας, καὶ οὐδένα δὲν εἶδε κανένα, παρὰ τὴν γυναῖκα, εἶπεν της· ὦ γυναῖκα, ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; κανένας δὲν σε κατέκρινε;

11 Καὶ ἐκείνη εἶπεν· ὄχι κανένας, αὐθέντη. καὶ ὁ Ἰησοῦς τ εἶπεν· οὐδὲ ἐγὼ σε καταδικάζω· ὕπαγε, καὶ ἀπὸ τοῦτο καὶ ὁμοιωσοῦ πλέον νὰ μὴν ἁμαρτάνῃς.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς ἐλάλησε, καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τ κόσμου· ὅποιος μὲ ἀκολουθᾷ, δὲν θέλει περιπατήσῃ εἰς τὸ σκοτάδι, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τ ζωῆς.

13 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τ εἶπαν· ἐσὺ μαρτυρᾷς διὰ λόγου σου· ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶναι ἀληθινή.

14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν της· κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία μου· διατὶ ἐξεύρω ἀπὸ ποῦ ἦλθα, καὶ ποῦ ὑπάγω· ἀμὴ ἐσεῖς δὲν ἐξεύρετε ἀπὸ ποῦ ἔρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω.

15 Ἐσεῖς κρίνετε τὸ σάρκα κρίνετε· ἐγὼ δὲν κρίνω κανένα.

16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἐδική μου εἶναι ἀληθινή· διατὶ

μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν.

18 Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

19 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

22 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστὲ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

24 Εἶ-

διὰ τὶ δὲν εἶμαι μοναχὸς, ἀλλὰ εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν ἐδικόν σας εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή.

18 Εἶμαι ἐγὼ ὁποῦ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου· καὶ μαρτυρεῖ καὶ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

19 Ἔλεγάν του λοιπόν· ποῦ εἶναι ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐμένα ἰξεύρετε, οὐ δὲ τὸν πατέρα μου· ἂν ἰξεύρετε ἐμένα, ἠθέλετε ἰξεύρῃ καὶ τὸν πατέρα μου.

20 Ἐτοῦτα τὰ λόγια ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, διδάσκωντας εἰς τὸ ἱερόν· καὶ κανένας δὲν τὸν ἐπίασεν, ὅτι ἀκόμι δὲν εἶχεν ἔλθη ἡ ὥρα του.

21 Εἶπέν τους πάλιν ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ ὑπάγω, καὶ θέλετε μὲ ζητήσει, καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας θέλετε ἀποθάνει· καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγαν· μήπως καὶ θέλει σκοτώσει τοῦ λόγου του, καὶ διὰ τοῦτο λέγει· ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε;

23 Καὶ εἶπέν τους· ἐσεῖς εἶσθε ἀπὸ τοὺς κάτω, ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἀπάνω· ἐσεῖς εἶσθε ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον.

24 Εἶ-

24 Εἶπον ἓν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι· κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστιν. οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ·

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν,

24 Εἶπά σας λοιπόν, ὅτι θέλετε ἀποθάνῃ εἰς τὰς ἁμαρτίας σας· διατί ἂν δὲν πιστεύετε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, θέλετε ἀποθάνῃ εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

25 Ἔλεγαν τοῦ λοιπόν· ποῖος εἶσαι ἐσύ; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· ἐκεῖνος εἶμαι ὁποὺ σᾶς λαλῶ ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

26 Πολλὰ ἔχω νὰ εἰπῶ καὶ νὰ κρίνω διὰ λόγου σας· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν εἶναι ἀληθινός· καὶ ἐγὼ ἐκεῖνα ὁποῦ ἄκουσα ἀπ' αὐτόν, αὐτὰ λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὲν ἐγνώρισαν ὅτι διὰ τοῦ πατρὸς τοὺς ἔλεγε.

28 Εἶπεν τοὺς λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσητε τὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, καὶ δὲν λέγω μὲ δὲν κάμνω τίποτες, ἀλλὰ καθὼς μὲ ἐδίδαξεν ὁ πατήρ μου, ἔτζι λέγω.

29 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔπεμψε, μετέμεινα εἶναι. καὶ δὲν μὲ ἄφηκε μοναχὸν ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ κάμνω πάντοτε ἐκεῖνα ὁποῦ τοῦ ἀρέσουν.

30 Λέγοντας αὐτὸς ἔτζι, πολλοὶ ἐπίστεψαν εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἐὰν ἐσεῖς μείνετε εἰς τὸν λόγον τὸν ἐδικόν μου, ἀληθῶς μαθηταῖδες μου εἶσθε·

32 Καὶ θέλετε γνωρίσῃ τὴν ἀλή-

θειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθε-
ρώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ
οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε·
πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλεύθεροι
γενήσεσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν,
δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ
οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει
εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐ-
λευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι
ἔσεσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβρα-
άμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀπο-
κτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ
χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ
πατρί μου, λαλῶ, καὶ ὑμεῖς οὖν
ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑ-
μῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβρα-
άμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἦτε, τὰ
ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν.

40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀπο-
κτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλή-
θειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκου-
σα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβρα-
ὰμ οὐκ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ
πα-

ἀλήθειαν· καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει
σᾶς ἐλευθερώσει.

33 Ἀπεκρίθηκάν τοῦ· ἐμεῖς
εἴμεσθε σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ,
καὶ κανένα δὲν ἐδουλεύσαμεν πο-
τέ· πῶς ἐσὺ λέγεις· ὅτι θέλετε
ἐλευθερωθῆ;

34 Ἀπεκρίθη τοὺς ὁ Ἰησοῦς·
βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ κάμνει τὴν
ἁμαρτίαν, εἶναι δοῦλος τῆς
ἁμαρτίας.

35 Καὶ ὁ δοῦλος δὲν μένει εἰς
τὸ σπῆτι παντοτεινᾶ· ὁ υἱὸς μένει
πάντοτε.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὁ υἱὸς σᾶς
ἐλευθερώσῃ, βέβαια ἐλεύθεροι
θέλετε εἶσθε.

37 Ἰξεύρω ὅτι σπέρμα τοῦ
Ἀβραὰμ εἶσθε· ἀλλὰ γυρεύετε
νὰ μὲ φονεύσετε, ὅτι ὁ λόγος
ὁ ἐδικός μου δὲν χωρεῖ εἰς ἐσᾶς.

38 Ἐγὼ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶδα
σημᾶ εἰς τὸν πατέρα μου, λαλῶ·
καὶ ἐσεῖς λοιπὸν ἐκεῖνο ὁποῦ εἴδετε
ἀπὸ τὸν πατέρα σας, κάμνετε.

39 Ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπαν
τοῦ· ὁ πατέρας μας εἶναι ὁ Ἀβ-
ραάμ. λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· ἂν
ἦσθαν παιδία τοῦ Ἀβραὰμ, ἠθέ-
λετε κάμνῃ τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ.

40 Ἀμὴ τῶρα ζητᾶτε νὰ
μὲ φονεύσετε, ἄνθρωπον ὁποῦ
σᾶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν, ὁ-
ποῦ ἄκουσα ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐτοῦτο
ὁ Ἀβραὰμ δὲν τὸ ἔκαμε.

41 Ἐσεῖς κάμνετε τὰ ἔργα
τοῦ

πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν αὐτοῖς· Ἡμεῖς οὐ πορνείας ἐγεννήθημεν· ἕνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε.

43 Διατί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι;

47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ.

48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς

τοῦ πατρός σας. εἶπεν τε· ἐμεῖς ἐκ πορνείαν οὐκ ἐγεννήθημεν· ἕναν πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· εἰ ὁ Θεὸς ἦτον ὁ πατέρας σας, ἠθέλετε ἀγαπᾶ ἐμέ. Διατί ἐγὼ ἐκ τοῦ Θεοῦ εὐγῆκα καὶ ἦλθα· διατί ἐκ λόγου μου δὲν ἦλθα, ἀλλὰ ἐκεῖνος με ἔστειλε.

43 Διατί δὲν γνωρίζετε τὴν λαλιάν μου; ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἀκούετε τὰ λόγια μου.

44 Ἐσεῖς εἶσθε ἐκ τοῦ πατέρα σας τοῦ Διάβολου, καὶ θέλετε νὰ κάμνετε τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρός σας. ἐκεῖνος ἐκ τὴν ἀρχὴν ἦτον ἀνθρωποκτόνος, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν δὲν ἐστάθηκε· διατὶ ἀλήθεια εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι· ὅταν λαλῇ τὸ ψέμα, ἐκ τὰ ἐδικά του λαλεῖ· διότι ψεύστης εἶναι, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους.

45 Ἐγὼ διατὶ λέγω τὴν ἀλήθειαν, δὲν με πιστεύετε.

46 Ποῖος ἐκ σᾶς μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας; ἀμὴ ἂν ἐγὼ λέγω ἀλήθειαν, διατὶ ἐσεῖς δὲν με πιστεύετε;

47 Ἐκεῖνος ἐπὰ εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἀκούει τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐσεῖς δὲν ἀκούετε, διατὶ δὲν εἶσθε ἐκ τοῦ Θεοῦ.

48 Ἀπεκρίθηκαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπάν τε· δὲν λέ-

γομεν

καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με.

50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον. τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστι.

55 Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτὸν,

γομεν ἐμεῖς καλᾶ, ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ἐσεῖς μὲ ἀτιμάζετε.

50 Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ τὴν ζητᾶ καὶ κρίνει.

51 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν θέλει εἰδῆ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπάν του λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· τῶρα ἐγνωρίσαμεν πῶς ἔχεις δαιμόνιον. ὁ Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ ἐσὺ λέγεις· ὅποιος φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν θέλει γευθῆ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μῆνα εἶσαι ἐσὺ μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἀβραάμ; ὁ ὁποῖος ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται ἀπέθαναν. ποῖον κάμνεις ἐσὺ τοῦ λόγου σου;

54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἂν ἐγὼ δοξάζω τοῦ λόγου μου, ἡ δόξα μου δὲν εἶναι τίποτες· ὁ πατέρας μου εἶναι ὁποῦ μὲ δοξάζει, τὸν ὁποῖον ἐσεῖς λέγετε, ὅτι εἶναι Θεός σας.

55 Καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίσετε· ἀμὴ ἐγὼ τὸν ἰξεύρω· καὶ ἂν εἰπῶ, πῶς δὲν τὸν ἰξεύρω, θέλω εἶσαι καὶ ἐγὼ μιᾶς λογῆς ὡσὰν καὶ ἐσᾶς, ψεύστης· ἀλλὰ τὸν ἰξεύρω, καὶ

αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμί.

59 Ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν καὶ παρῆγεν οὕτως.

καὶ τηρῶ τὸν λόγον αὐτοῦ.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατήρ σας ἐχάρη τὸ εἶχε, νὰ εἰδῇ τὴν ἡμέραν τὴν ἐδικήν μου· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν· δὲν εἶσαι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· βεβαιότατα βεβαιότατα σᾶς λέγω, πρὶ νὰ γένῃ ὁ Ἀβραάμ, ἐγὼ εἶμαι.

59 Ἐσήκωσαν λοιπὸν πέτρας νὰ ῥίξουν ἀπάνω του. ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς ἐκρυβήθη, καὶ εὐγῆκε ἀπὸ τὸ ἱερὸν, περνῶντας διὰ τὴν μέσην τους· καὶ ἔτζι ἐπέρασε καὶ ἐδιέβη.

Κεφ. θ'. 9.

Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββεί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ·

4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐ-

Καὶ περνῶντας εἶδεν ἕνα ἄνθρωπον ὁποῦ ἦτον τυφλὸς ἀφόντου ἐγεννήθη.

2 Καὶ τὸν ἐρώτησαν οἱ μαθηταῖς του, καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, ποῖος ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς του, νὰ γεννηθῇ τυφλός;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς του· ἀλλὰ (ἐγεννήθη τυφλὸς) διὰ νὰ φανερωθοῦν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

4 Ἐμοῦ μὲ πρέπει νὰ κάμνω τὰ ἔργα ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἐπεμψεν ἕως ὁποῦ εἶναι ἡμέρα· ἔρ-

χε-

ἐστὶν. ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε, νίψαι εἰς τὸν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ (ὁ ἑρμηνεύεται), ἀπεσταλμένος). Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων.

8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαίτης;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δέ· Ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγε· Ὅτι ἐγώ εἰμι.

10 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ εἶπέ μοι· Ὕπαγε εἰς τὸν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.

12 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα.

13 Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους τὸν ποτέ τυφλόν.

14 Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἡμέρᾳ ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.

15 Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκε τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.

16 Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνέῳξε σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦν τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς τοῦ τυφλοῦ.

19 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν βλέπει ἄρτι;

20 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·

21 πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγωγος γένηται.

23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερωτήσατε.

24 Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου ὃς ἦν τυφλὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν.

25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω.

26 Εἶπον οὖν αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

28 Καὶ ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ μαθητὴς εἶ ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσεῖ λελάληκεν ὁ θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν τούτῳ γὰρ τὸ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἤνοιξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς.

31 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τοῦτου ἀκούει.

32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου.

33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἤκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶπεν· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Καὶ τίς ἐστιν, κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρακας αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν.

38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.

40 Ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

φαρισαίους, τόν ποτε τυφλόν.

14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.

15 Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.

16 Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος.

19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἴδαμεν ὅτι

ρισαίους ἐκεῖνον, ὁποῦ ἦτον ἕναν καιρὸν τυφλός.

14 Καὶ ὅταν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς τὸν πηλὸν, καὶ ἄνοιξε τὰ μάτιά του, ἦτον σάββατον.

15 Πάλιν λοιπὸν τὸν ἐρωτοῦσαν καὶ οἱ φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε. καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· πηλὸν ἔβαλλεν ἀπάνω εἰς τὰ μάτιά μου, καὶ ἐνίφθηκα, καὶ βλέπω.

16 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς φαρισαίους ἔλεγαν· ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, διατὶ δὲν φυλάγει τὸ σάββατον. ἄλλοι ἔλεγαν· πῶς δύνεται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς νὰ κάμῃ τέτοιας λογῆς σημεῖα; καὶ ἦταν διχοστασία ἀνάμεσά τους.

17 Λέγουσι πάλιν τοῦ τυφλοῦ· ἐσὺ τί λέγεις διάτ' αὐτὸν, ὅ, τι ἄνοιξε τὰ μάτιά σου; καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ὅτι προφήτης εἶναι.

18 Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτὸν, ὅτι ἦτον τυφλὸς καὶ εἶδεν, ἕως ὁποῦ ἐλάλησαν τοὺς γονεῖς ἐκείνου ὁποῦ ἀνέβλεψε.

19 Καὶ ἐρώτησάν τους, καὶ εἶπαν· ἐτοῦτος εἶναι ὁ υἱός σας, ὁποῦ λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς λοιπὸν τῶρα βλέπει;

20 Οἱ γονεῖς του τοὺς ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπαν· ἰξεύρομεν ὅτι ἐτοῦ-

ὅλη ἔστὶς ἐστὶν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅλη τυφλὸς ἐγεννήθη.

21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδαμεν, ἢ τὶς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὑτοῦ λαλήσει.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγωγος γένηται.

23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν.

25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω.

26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

28 Ἐ-

τοῦτο εἶναι ὁ υἱὸς μας, καὶ ὅλη τυφλὸς ἐγεννήθη.

21 Ἀλλὰ τώρα πῶς βλέπει, δὲν ἐξεύρομεν· ἢ τὶς ἄνοιξε τὰ μάτια του, ἐμεῖς δὲν ἐξεύρομεν· αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς διὰ λόγου του θέλει σᾶς εἰπεῖ.

22 Ἐτοῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς του, διατὶ ἐφοβήνταν τοὺς Ἰουδαίους· διατὶ καὶ προπέρασε συμφώνησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὅποιος ὁμολογήσῃ αὐτὸν πῶς εἶναι Χριστὸς, νὰ τὸν διώχνουν ἀπὸ τὸ συναγώγι.

23 Διὰ τοῦτο εἶπαν οἱ γονεῖς του· ὅλη ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσετε.

24 Ἐλάλησαν λοιπὸν δεύτερον τὸν ἄνθρωπον, ὁποῦ ἦτον τυφλὸς, καὶ εἶπάν του· δόξασε τὸν Θεόν· ἐμεῖς ἐξεύρομεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος εἶναι ἁμαρτωλός.

25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· ἂν εἶναι ἁμαρτωλὸς, δὲν ἐξεύρω· ἕνα μόνον ἐξεύρω, ὅτι ἀπ' ἐκεῖ ὁποῦ ἤμουν τυφλὸς, τώρα βλέπω.

26 Καὶ πάλιν εἶπάν του· Τί σοῦ ἔκαμε; πῶς ἄνοιξε τὰ μάτια σου;

27 Τοὺς ἀπεκρίθη· ἐσᾶς εἶπα, καὶ δὲν ἀκούσετε· τί πάλιν θέλετε νὰ ἀκούσετε; μήπως θέλετε καὶ ἐσεῖς νὰ γένητε μαθηταῖς του;

28 Ὑ-

28 Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσῆ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν τούτῳ γὰρ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς.

31 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει.

32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνέῳξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου.

33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὑρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶ-

28 Ὑβρισάν τον λοιπὸν, καὶ εἶπαν· ἐσὺ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου· ἀμὴ ἐμεῖς εἴμεθα μαθηταὶ τοῦ Μωϋσέως.

29 Ἐμεῖς ἐξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐσυνόμιλησε μὲ τὸν Μωϋσῆν· ἀμὴ ἐτοῦτον, δὲν τὸν ἐξεύρομεν πόθεν εἶναι.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν Ἰησοῦ· ἐτοῦτο εἶναι τὸ θαυμαστὸν, ὅτι ἐσεῖς δὲν ἐξεύρετε πόθεν εἶναι, καὶ ἄνοιξε τὰ μάτια μου.

31 Ὅμως ἐξεύρομεν ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει· ἀλλὰ ἂν εἶναι κανένας ὅπου σέβεται τὸν Θεὸν, καὶ κάμνει τὸ θέλημά του, ἐτοῦτος ἀκούει.

32 Ἀπὸ τὸν ἀρχινὸν τοῦ κόσμου δὲν ἀκούσθηκεν, ὅτι κανένας νὰ ἄνοιξε μάτια κανενοῦ, ὁπού νὰ ἐγεννήθηκε τυφλός.

33 Ἂν δὲν ἦτον ἐτοῦτος ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν ἠμπόρεσε νὰ κάμνῃ τίποτες.

34 Ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπάν του· ἐσὺ ὅλος διόλου ἐγεννήθης εἰς τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἐσὺ μᾶς διδάσκεις; καὶ τὸν ἐβγαλαν ἔξω.

35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι τὸν ἐβγαλαν ἔξω· καὶ ἀφοῦ τὸν ηὗρε, τοῦ εἶπεν· πιστεύεις ἐσὺ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπέν του· καὶ ποῖος εἶναι, αὐθέντη, νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Καὶ

37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑωράκας αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν.

38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.

40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε· Ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Καὶ ἑώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν.

38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Εἰς κρίσιν ἐγὼ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.

40 Καὶ ἐκεῖνοι ὅσοι ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Φαρισαίων, ταῦτα ἤκουσαν αὐτοῦ τὰ λόγια, καὶ εἶπαν αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῖς εἶπεν· Εἰ ἦτε τυφλοί, δὲν εἴχετε ἁμαρτίαν· ἀλλὰ τώρα λέγετε· Βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Κεφ. ι. 10.

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων.

3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά.

Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐκεῖνος ὅστις δὲν εἰσβαίνει ἀπὸ τὴν θύραν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀπ' ἄλλου, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ λῃστής.

2 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὅστις εἰσβαίνει ἀπὸ τὴν θύραν, ἐκεῖνος εἶναι βοσκὸς τῶν προβάτων.

3 Ἐτούτου ὁ πορτάρης τοῦ ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουν τὴν φωνήν του· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα κράζει κατὰ τὸ ὄνομά των, καὶ τὰ βγάνει ἔξω.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς.

7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

12 Ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια ἐκβάλῃ ἔξω, πορεύεται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ τὰ πρόβατα οὐκ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ, ἀλλὰ φεύγουσιν ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τὴν τῶν ἀλλοτρίων φωνήν.

5 Τὸν δὲ ἀλλότριον οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύγουσιν ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τὴν τῶν ἀλλοτρίων φωνήν.

6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς.

7 Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Ὅλοι ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλὰ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τίθησι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων.

12 Ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα

βαζα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

17 Διὰ τοῦτό με ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

18 Οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτὴν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου.

19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγέ-

τοῦ ὅποῖς δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἐδικά του, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ὅπου ἔρχεται, ἀφήνει τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Καὶ ὁ μισθωτὸς φεύγει, ὅπου εἶναι μισθωτὸς, καὶ δὲν τοῦ μέλει διὰ τὰ πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γνωρίζω τὰ ἐδικά μου, καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἐδικά μου.

15 Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ πατὴρ, γνωρίζω κ' ἐγὼ τὸν πατέρα· καὶ βάνω τὴν ψυχήν μου διὰ τὰ πρόβατα.

16 Ἔχω καὶ ἄλλα πρόβατα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν αὐλὴν ἐτούτην· καὶ κάμνει χρεία νὰ τὰ μαζώξω· καὶ ἐκεῖνα νὰ ἀκούσουν τὴν φωνήν μου· καὶ θέλει γένει μία ποίμνη, καὶ ἕνας ποιμήν.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατὴρ μὲ ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ βάνω τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ τὴν πάρω πάλιν.

18 Κανένας δὲν τὴν παίρνει ἀπὸ μένα· ἀλλὰ ἐγὼ τὴν βάνω ἀπὸ λόγου μου· ἔχω ἐξουσίαν νὰ τὴν θέσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν πάλιν νὰ τὴν πάρω. ἐτούτην τὴν παραγγελίαν ἐπῆρα ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

19 Καὶ ἔγινε πάλιν διχο-

γένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους.

20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν.

23 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.

24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26 Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι·

28 Κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου.

29 Ὁ

στασία ἀνάμεσα εἰς τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὰ λόγια ἐτοῦτα.

20 Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔλεγαν· δαιμόνιον ἔχει, καὶ λαλαίνεται· τί τοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγαν· ἐτοῦτα τὰ λόγια δὲν εἶναι δαιμονισμένου· μῆνα τὸ δαιμόνιον δύνεται νὰ ἀνοίγῃ τὰ μάτια τῶν τυφλῶν;

22 Καὶ τότε ἐγίνηκαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τὰ ἐγκαίνια· καὶ ἦτον χειμῶνας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπεριπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, εἰς τὴν καμάραν τοῦ Σολομῶντος.

24 Ἐτρυγύρισάν τον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τοῦ ἔλεγαν· ἕως πότε ἔχεις κρεμασμένην τὴν ψυχήν μας; ἂν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστὸς, εἰπέ μας το παῤῥησία.

25 Ἀπεκρίθη τους ὁ Ἰησοῦς· εἶπά σας, καὶ δὲν πιστεύετε· τὰ ἔργα ὁποῦ ἐγὼ κάμνω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός μου, αὐτὰ μαρτυροῦν διὰ λόγου μου.

26 Ἀλλὰ ἐσεῖς δὲν πιστεύετε· διατὶ δὲν εἶσθεν ἀπὸ τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου, καθὼς σᾶς εἶπα·

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου ἀκούουν τὴν φωνήν μου· καὶ ἐγὼ τὰ γνωρίζω, καὶ μοῦ ἀκολουθοῦν.

28 Καὶ ἐγὼ τῶν δίδω ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν θέλουν χαλασθῆ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ κανένας δὲν θέλει τὰ ἁρπάξει ἀπὸ τὰ χέριά μου.

29 Ὁ

29 Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἓν ἐσμεν.

31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε;

35 Εἰ ἐκείνους εἶπε θεούς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·

36 Ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, υἱός τοῦ θεοῦ εἰμι;

37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι·

38 Εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πι-

29 Ὁ πατήρ μου ὃ δέδωκέ μοι τὰ ἔθνη, εἶναι μεγαλίτερος πάντων· καὶ κανεὶς δὲν δύναται νὰ τὰ ἁρπάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ πατρός μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕνα ἔμεθεν.

31 Καὶ πάλιν ἐπίασαν πέτρες οἱ Ἰουδαῖοι, νὰ τὸν λιθάσουν.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· πολλὰ καλὰ ἔργα σᾶς ἔδειξα ἀπὸ τὸν πατέρα μου· διὰ ποῖον ἔργον ἀπὸ τοῦτα μὲ λιθάζετε;

33 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθηκαν, καὶ εἶπαν τοῦ· Διὰ καλὸν ἔργον δὲν σε λιθάζομεν, ἀλλὰ διὰ βλασφημίαν· ὅτι ἐσὺ ὄντας ἄνθρωπος κάμνεις τὸν λόγον σου Θεόν.

34 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· δὲν εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον σας· ὅτι ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστέ;

35 Ἐὰν ἐκείνους εἶπεν θεούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἔγινεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ γραφὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ λυθῇ·

36 Ἐκεῖνον ὁποῦ ὁ πατὴρ ἁγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ἐσεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, διατὶ σᾶς εἶπα, ὅτι υἱὸς εἶμαι τοῦ Θεοῦ;

37 Ἂν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ μὲ πιστεύετε·

38 Ἀμὴ κὰν τὰ κάμνω, κἂν ἐμοὶ

πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν.

42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

ἐμένα δὲν πιστεύετε, τὰ ἔργα μου πιστεύσετε· διὰ νὰ γνωρίσετε, καὶ νὰ πιστεύσετε, ὅτι ὁ πατὴρ εἶναι εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν πατέρα.

39 Ἐζητοῦσαν λοιπὸν πάλιν νὰ τὸν πιάσουν· ἀμὴ ἐξέβη ἀπὸ τὰ χέρια τους.

40 Καὶ ἐπῆγε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον ὁ Ἰωάννης πρῶτα καὶ ἐβάπτιζε· καὶ ἐστάθη ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἤλθασιν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγαν· ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν ἔκαμε κανένα σημεῖον· ἀμὴ ὅλα ὅσα εἶπεν ὁ Ἰωάννης διὰ ἐτοῦτον, εἶναι ἀληθινά.

42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ιά. II.

Ἦν δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας, καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.)

3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.

4 Ἀκού-

Ἦτον καὶ κάποιος ἀσθενὴς Λάζαρος ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἀπὸ τὸ χωρίον τῆς Μαρίας καὶ τῆς Μάρθας τῆς ἀδελφῆς της.

2 Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ὁποῦ ἄλειψε τὸν Κύριον μύρον, καὶ μὲ τὰ μαλιά της ἐσφούγγισε τὰ ποδάρια του· τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἦτον ἀσθενής.

3 Ἔστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελφαῖς του εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγαν· αὐθέντη, ἰδὲ ἐκεῖνον ὁποῦ ἀγαπᾶς, ἐκεῖνος ἀσθενεῖ.

4 Καὶ

4 Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας.

7 Ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ῥαββεῖ, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει·

10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ·

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκούσας τὸ ἤκουσεν, εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι πρὸς θάνατον, ἀλλὰ εἶναι διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου αὐτῆς.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἠγάπα τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφήν της καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὅταν ἄκουσε λοιπὸν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε ἐμάθη εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον, δύο ἡμέρας.

7 Μετὰ ταῦτα ὕστερον λέγει τοῦτο εἰς τοὺς μαθητάς· ἂς πᾶμε πάλιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

8 Λέγουν τον οἱ μαθηταί· διδάσκαλε, τώρα σὲ ἐζήτησαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ σὲ λιθώσουν, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· δὲν εἶναι δώδεκα ὧραι τῆς ἡμέρας; ὅποιος περιπατεῖ τὴν ἡμέραν, δὲν σκοντάπτει· ὅτι βλέπει τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου·

10 Ἀμὴ ὅποιος περιπατεῖ τὴν νύκτα, σκοντάπτει· διότι δὲν ἔχει τὸ φῶς εἰς τον.

11 Ἐτοῦτα εἶπεν· καὶ ὕστερον τοῦτο τοὺς λέγει· Λάζαρος ὁ φίλος μας κοιμήθη· καὶ πηγαίνω νὰ τὸν ξυπνίσω.

12 Καὶ οἱ μαθηταὶ τον εἶπαν·

αὐτῷ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται.

13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παῤῥησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε·

15 καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς (ἵνα πιστεύσητε) ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ. ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε·)

19 καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὴν περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει·

22 Ἀλλ-

αὐτῷ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται.

13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παῤῥησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε·

15 καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε· ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ. ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε·)

19 καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὴν περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει·

22 Ἀλ-

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται.

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ τοῦτο εἰπεῖσα ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ, εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες τὴν

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, ὁ Θεὸς δώσει σοι.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται·

26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ, εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες τὴν

τὴν Μαρίαν ὅπ παχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες Ὅπ ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαύοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν.

34 Καὶ εἶπε Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ Κύριε, ἔρχε καὶ ἴδε.

35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.

37 Τινες δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον Οὐκ ἠδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;

38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα Κύ-

εἶδαν τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη γλήγορα καὶ σύρθηκε ἔξω, τὴν ἀκολούθησαν, λογιάζοντες ὅτι πάει εἰς τὸ μνῆμα, διὰ νὰ κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ Μαρία λοιπὸν ὡσὰν ἐπῆρε ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ πόδια του, λέγοντάς του· αὐθέντη, ἐὰν ἤσουν ἐδῶ, δὲν ἤθελεν ἀποθάνῃ ὁ ἀδελφός μου.

33 Ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὴν εἶδεν ὅπου ἔκλαιε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους ὅπου ἦταν μαζύ του καὶ ἔκλαιαν, ἐπόνεσεν ἡ ψυχή του, καὶ συγχίσθη·

34 Καὶ εἶπεν· ποῦ τὸν ἐβάλετε; λέγουν του· αὐθέντη, ἔλα καὶ ἴδε.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐδάκρυσε.

36 Ἔλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδες πῶς τὸν ἀγαποῦσε.

37 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς εἶπαν· ἔτοῦτος ὅπου ἄνοιξε τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ, δὲν ἐδύνηθη νὰ κάμῃ (καὶ ἐτοῦτο), νὰ μὴν ἀποθάνῃ ἐτοῦτος;

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν βρυχώμενος μέσα του, ἐπῆγε εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ ἦτον σπήλαιον, καὶ ἀπάνω εἰς αὐτὸ ἐκείτετο πέτρα.

39 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς· σηκώσετε τὴν πέτραν. λέγει τοῦ ἀδελφοῦ του ἀποθαμμένου ἡ Μάρθα·

Κύριε, ἤδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου.

42 Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω.

44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Συν-

θα· αὐθέντη, ὡραμάη βρωμᾶ· διατὶ ἔχει τέσσαρες ἡμέραις.

40 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· δὲν σοῦ εἶπα, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, θέλεις εἰδῇ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὴν πέτραν ἀπὸ ἐκεῖ, ὁποῦ ἐκείτετον ὁ ἀποθαμμένος. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσήκωσε τὰ μάτιά του ἀπάνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σε, ὅτι μοῦ ἄκουσες.

42 Καὶ ἐγὼ ἴξευρα ὅτι πάντοτε μοῦ ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν λαὸν ὁποῦ στέκει τρυγύρω εἶπα, διὰ νὰ πιστεύσουν ὅτι ἐσὺ μὲ ἔστειλες.

43 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, μὲ μεγάλην φωνὴν ἔκραξε· Λάζαρε, εὖγα ἔξω.

44 Καὶ εὐγῆκεν ὁ ἀποθαμμένος, δεμένα τὰ ποδάριά του καὶ τὰ χέριά του μὲ φασκίαις· καὶ τὸ πρόσωπόν του μὲ μανδύλι δεμένον. λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· λύσετέ τον, καὶ ἀφίτε τον νὰ ὑπάγῃ.

45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἦλθαν εἰς τὴν Μαρίαν, καὶ εἶδαν ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46 Ἀμὴ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἐπῆγαν εἰς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἰπάν τους ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Καὶ

47 Συνῆκαν οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν; ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ.

48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.

49 Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν·

50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους·

52 Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἕν.

53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

47 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔκαμαν συνέδριον, καὶ ἔλεγαν· Τί νὰ κάμωμεν; ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος κάμνει πολλὰ σημεῖα.

48 Ἂν τὸν ἀφήσωμεν ἔτζι, ὅλοι θέλουν πιστεύσει εἰς αὐτόν· καὶ θέλουν ἔλθει οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ θέλουν χαλάσει καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος μας.

49 Καὶ κάποιος ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, Καϊάφας, ὁποὺ ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, τοὺς εἶπεν· ἐσεῖς δὲν ἐξεύρετε ποτες·

50 Οὐδὲ θέλετε εἰς τὸν νοῦν σας, ὅτι καλλίτερα μᾶς εἶναι, νὰ ἀποθάνῃ ἕνας ἄνθρωπος ἀντὶς διὰ τὸν λαὸν, καὶ νὰ μὴν χαλασθῇ ὅλον τὸ ἔθνος.

51 Καὶ τοῦτο δὲν τὸ εἶπε λόγου του· ἀλλὰ με τὸ νὰ εἶναι ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, ἐπροφήτευσεν, ὅτι ἔμελλε ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὸ ἔθνος·

52 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ νὰ μαζώξῃ εἰς ἕνα τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διασκορπισμένα.

53 Ἀπ' ἐκείνου τοῦ ἡμέρου λοιπὸν ἐσυμβουλεύθηκαν, νὰ τὸν χαλάσουν.

54 Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παῤῥησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν· κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν οὐκέτι παῤῥησίᾳ δὲν ἐπεριπάτει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ ἐπῆγε ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν χώραν ὁποῦ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν ἔρημον, εἰς πόλιν ὁποῦ λέγεται Ἐφραΐμ· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μὲ τοὺς μαθητάδες του.

55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς.

55 Καὶ ἦτον σημὰ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβηκαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν χώραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα πρωτήτερα ἀπὸ τὸ πάσχα, διὰ νὰ καθαρίσουν τὸν λόγου τους.

56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

56 Καὶ ἐζητοῦσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγαν ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, ἐκεῖ ὁποῦ ἐστέκουνταν εἰς τὸ ἱερόν· τί σᾶς φαίνεται, ὅτι (ἴσχα) νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν, ἵνα ἐάν τις γνῶ πᾶ ἐστι, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

57 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγελίαν, ἀνίσως καὶ γνωρίσῃ κανένας πᾶ ἔνεν, νὰ τὸς εἰπῇ, διὰ νὰ τὸν πιάσουν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἓξ ἡμέρας πρωτήτερα ἀπὸ τὸ πάσχα ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον ὁ Λάζαρος ὁποῦ ἀπέθανε, τὸ ὁποῖον ἀνάστησεν ἀπὸ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ.

3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.

4 Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι·

5 Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

6 Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό.

8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

9 Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐ-

2 Ἔκαμάν του λοιπὸν δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρέταν· καὶ ὁ Λάζαρος ἦτον ἕνας ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθουνταν εἰς τὴν τράπεζαν μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

3 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἐπῆρε μίαν λίτραν μύρον ἀπὸ νάρδον ὑγρὸν πολυτίμητον, καὶ ἄλειψε τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τὰ μαλιά της τὰ ἐσφούγγισε· καὶ τὸ σπῆτι ἐγέμισεν ἀπὸ τὴν μυροδιὰν τοῦ μύρου.

4 Λέγει λοιπὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του, Ἰούδας ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ὁποῦ ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ·

5 Διατί δὲν ἐπουλήθη ἐτοῦτο τὸ μύρον διὰ τριακόσια δηνάρια, νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς;

6 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπεν, ὄχι πῶς τὸν ἔμελε διὰ τοὺς πτωχούς, ἀλλὰ διατὶ ἦτον κλέπτης, καὶ ἐβάστα τὸ πουγγίον, καὶ ἐκράτει ἐκεῖνα ὁποῦ ἐβάνασι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφης τὴν· (ὅτι) τὸ ἐφύλαξεν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου.

8 Διατὶ τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζύ σας, ἀμὴ ἐμένα πάντοτε δέν με ἔχετε.

9 Καὶ πολὺς ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ἔμαθαν ὅτι ἐκεῖ εἶναι· καὶ ἦλθαν ὄχι μοναχὰ διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ νὰ εἰδοῦσι καὶ τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

10 Καὶ

10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσάλυμα,

13 Ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

14 Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστι γεγραμμένον·

15 Μὴ φοβοῦ θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐ-

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐβουλεύθησαν, νὰ σκοτώσουν καὶ τὸν Λάζαρον·

11 Διατὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὸν (Λάζαρον) παρακινοῦντο, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ πολὺς ὄχλος ὁποῦ ἐπῆγε εἰς τὴν ἑορτὴν, ὁποῦ ἄκουσαν, ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐπῆραν τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ βγῆκαν νὰ τὸν ἀπαντήσουν, καὶ ἐκραζαν· Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὗρεν ἕνα γαϊδαράκι, καὶ ἐκάθισεν ἀπάνω του, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·

15 Μὴ φοβᾶσαι θυγατέρα Σιών· νά, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καβαλλάρης ἀπάνω εἰς τὸ πελάρι τοῦ γαϊδάρας.

16 Καὶ ἐτοῦτα δὲν τὰ ἐγνώρισαν οἱ μαθηταί του εἰς τὸν δρόμον· ἀλλὰ ὅταν ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐθυμήθηκαν, ὅτι ἐτοῦτα ἦταν γραμμένα δι' αὐτόν, καὶ ἐτοῦτα ἔκαμαν εἰς αὐτόν.

17 Τὸ βαστοῦσε λοιπὸν ἐμαρτύρα ὁποῦ ἦταν μετ' αὐτόν, ὁποῦ ἐβγάλησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ τὸν ἀνάστησεν ἀπὸ νεκρῶν.

18 Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀπάντησε

αὐτῷ ὁ ὄχλος· ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

20 Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

21 Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

22 Ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ, ἐμοὶ τησε τὸ πλῆθος· ὅτι ἄκουσε τοῦτο αὐτὸν ἐποιηκέναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· βλέπετε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε, ὁ κόσμος ὅλος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθε.

20 Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

21 Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ (ἡ ὁποία ἐστὶν πόλις) τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτησαν, καὶ ἔλεγον· κύριε, θέλομεν νὰ ἰδοῦμεν τὸν Ἰησοῦν.

22 Ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ εἰς τὸν Ἀνδρέαν· καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος πάλιν τὸ εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· ἐὰν δὲν πέσῃ τὸ σιτάρι εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸ μοναχὸν ἀπομένει· ἀλλὰ ἂν ἀποθάνῃ, φέρνει πολὺν καρπόν.

25 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χαθῇ· καὶ ὁποιος τὴν μισεῖ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον ἐτοῦτον, θέλει τὴν φυλάξει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ἐὰν μέ ὑπηρετῇ κα-

τὸν

ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχή μου τεταραγμένη· καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω.

29 Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω.

32 Κἀγὼ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν.

33 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.)

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶ-

νος, ἵνα μοῦ ἀκολουθῇ· καὶ ὅπου ἔμαι ἐγὼ, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἐδικός μου· καὶ ὅν με ὑπηρετῇ κανένας, θέλει τὸν τιμήσει ὁ πατήρ.

27 Τώρα ἡ ψυχή μου εἶναι ταραγμένη· καὶ τί νὰ εἰπῶ; ὦ πάτερ, ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τὴν ὥραν ταύτην· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Ὦ πάτερ, δόξασον τὸ ὄνομά σου. φωνὴ ἦλθεν λοιπὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν (λέγουσα)· Καὶ τὸ ἐδόξασα, καὶ πάλιν θέλω τὸ δοξάσει.

29 Ὁ ὄχλος λοιπὸν ὁπού ἐστέκετον καὶ ἄκουαν, ἔλεγαν νὰ εἶναι βροντή. ἄλλοι ἔλεγαν· ἄγγελος τοῦ ἐσυνέτυχε.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἐτούτη ἡ φωνὴ δὲν ἔγινε διὰ λόγου μου, ἀλλὰ διὰ λόγου σας.

31 Τώρα εἶναι ἡ κρίσις τοῦ κόσμου τούτου· τώρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θέλει ριχθῇ ἔξω.

32 Καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἀπὸ τὴν γῆν, θέλω σύρει ὅλους εἰς τὸν λόγο μου.

33 (Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγε σημαίνοντας μὲ τὶ λογῆς θανάτου ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.)

34 Ὁ ὄχλος τοῦ ἀπεκρίθη· ἐμεῖς ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸν νόμον, ὁπού ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις, κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶ-

35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει.

36 Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.

37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν·

38 Ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.

42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται·

43 Ἠ-

35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς (πάλιν) ὁ Ἰησοῦς· Ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μεθ' ὑμῶν· περιπατεῖτε ἕως ὅπου ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ σᾶς πιάσῃ τὸ σκοτάδι· καὶ ὅποιος περιπατεῖ εἰς τὸ σκοτάδι, δὲν ἠξεύρει ποῦ ὑπάγει.

36 Ἕως ὅπου ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γενῆτε υἱοὶ τοῦ φωτός. Εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἔπειτα ἐσηκώθη καὶ ἐκρύβη ἀπ' αὐτούς.

37 Καὶ τόσα σημεῖα ὅπου ἔκαμνε μπροστά τους, δὲν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·

38 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὅπου εἶπε· Κύριε, ποῖος ἐπίστευσε τὸ κήρυγμά μας; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου εἰς ποῖον ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πιστεύσουν, ὅπου πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Ἐτύφλωσε τὰ μάτια τους, καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν τους· διὰ νὰ μὴ ἰδοῦσι με τὰ μάτια τους, καὶ νοήσουν με τὴν καρδίαν τους, καὶ γυρίσουν, καὶ τοὺς ἰατρεύσω.

41 Ἐτοῦτο εἶπεν Ἡσαΐας, ὅταν εἶδε τὴν δόξαν του· καὶ ἐλάλησεν διὰ τοῦ Χριστοῦ.

42 Ὅμως ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους δὲν τὸ ὡμολόγησαν, διὰ νὰ μὴ διωχθοῦσιν ἀπὸ τὴν συναγωγήν·

43 Δια-

43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με.

45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.

46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ.

47 Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἴπω καὶ τί λαλήσω.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν· ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἰρηκέ μοι ὁ πατὴρ, οὕτω λαλῶ.

43 Διὰ τὴν ἀγάπησαν μᾶλλον τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν· ὁ ἐμὲ πιστεύων ὅτι πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με.

45 Καὶ ὁ ἐμὲ θεωρῶν ὅτι βλέπει τὸν πέμψαντά με.

46 Ἐγὼ ἦλθα φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μὴ μείνῃ εἰς τὸ σκότος ὁ ἐμὲ πιστεύων ὅτι πιστεύει εἰς ἐμέ.

47 Καὶ ὅποιος ἀκούσει τὰ λόγιά μου, καὶ δὲν τὰ πιστεύσει, ἐγὼ δὲν τὸν κρίνω· διατὶ δὲν ἦλθα νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τὸν σώσω.

48 Ἐκεῖνος ὅποῦ μὲ καταφρονᾷ, καὶ δὲν παίρνει τὰ λόγιά μου, ἔχει ἐκεῖνον ὅποῦ τὸν κρίνῃ· ὁ λόγος ὅποῦ ἐλάλησα ἐγὼ, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

49 Ὅτι ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἐλάλησα· ἀλλὰ ὁ πατὴρ ὅποῦ μὲ ἔπεμψεν, αὐτὸς μοῦ ἐπρόσταξε τί νὰ εἰπῶ, καὶ τί νὰ λαλήσω.

50 Καὶ ἐξεύρω ὅτι ἡ ἐντολή του εἶναι ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνα λοιπὸν ὅποῦ ἐγὼ λαλῶ, καθὼς μοῦ εἶπεν ὁ πατὴρ, ἔτζι τὰ λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.

2 Καὶ δείπνου γινομένου, (τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ·)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει·

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν.

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸ νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.

6 Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ

Καὶ πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτοῦ ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, μέλλων ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ὄντας ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν.

2 Καὶ δείπνου γινομένου, (ἤδη τοῦ διαβόλου βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ·)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει·

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν.

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.

6 Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ

καὶ πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτοῦ ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, μέλλων ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ὄντας ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν.

2 Καὶ δείπνου γινομένου, (ἤδη τοῦ διαβόλου βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ·)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει·

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν.

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.

6 Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ

μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες.

11 Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

12 Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· Ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

17 Εἰ

μὴν νίψῃς τὰ ποδάριά μου εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· ἂν δέν σε νίψω, δὲν ἔχεις μερτικὸν μετεμένα.

9 Λέγει τοῦ ὁ Σίμων Πέτρος· αὐθέντη, ὄχι μοναχὰ τὰ ποδάριά μου, ἀλλὰ καὶ τὰ χέριά μου, καὶ τὸ κεφάλι μου.

10 Λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς· ὁ λουσμένος δὲν ἔχει χρείαν παρὰ νὰ νίψῃ τὰ ποδάριά του, ἀλλὰ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ ἐσεῖς καθαροὶ εἶσθε, ἀλλ' ὄχι ὅλοι·

11 Διατὶ ἴξευρεν ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδε· διὰ τοῦτο εἶπε· δὲν εἶσθε ὅλοι καθαροί.

12 Ὅταν ἔνιψε λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπῆρε τὰ φορέματά του, ἐκάθισε πάλιν, καὶ λέγει τους· γνωρίζετε τί σᾶς ἔκαμα;

13 Ἐσεῖς μὲ κράζετε· ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ αὐθέντης· καὶ καλὰ λέγετε, ὅτι εἶμαι.

14 Ἂν ἐγὼ λοιπὸν ὁ αὐθέντης καὶ ὁ διδάσκαλος ἔνιψα τὰ ποδάριά σας, χρεωστεῖτε καὶ ἐσεῖς ἕνας τὸν ἄλλον νὰ νίπτετε τὰ ποδάρια.

15 Διατὶ παράδειγμα σᾶς ἔδωκα, διὰ νὰ κάμετε καὶ ἐσεῖς, καθὼς ἔκαμα ἐγὼ εἰς ἐσᾶς.

16 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν εἶναι κανένας δουλευτὴς μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του, οὐδὲ ἀπεσταλμένος μεγαλίτερος ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἔπεμψεν.

17 Ἐὰν

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πτέρναν αὐτοῦ.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι.

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει.

25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ

17 Ἐὰν ἐξεύρητε ἐτοῦτο, μακάριοι ἐστε ἐὰν θέλετε ἐκεῖνο, ἂν ἔσω κ' ἐκάμνετε.

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλους σας· διατί ἐξεύρω ἐκείνους ὁποῦ ἐδιάλεξα· ἀλλὰ διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ (ὁποῦ λέγει)· Ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει ψωμί μετ' ἐμοῦ ἐσήκωσεν ἐναντία μου τὸ πέρνα του.

19 Ἀπὸ τώρα σᾶς τὸ λέγω πρὶ νὰ γένῃ, διὰ νὰ πιστεύσετε ὅταν γένῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· ὅποιος ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται (ἐκεῖνον ὁποῦ θέλω πέμψει, ἐμὲ δέχεται)· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν.

21 Ἔτζι που εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐταράχθη εἰς τὸν ψυχικόν του, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπε· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσῃ.

22 Καὶ οἱ μαθηταῖς ἔβλεπαν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἀπορῶσαν διὰ ποῖον λέγει.

23 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἦτον πλαγιασμένος εἰς τὸν ἀγκάλιν τοῦ Ἰησοῦ· τὸν ὁποῖον ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἔγνεψε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ποῖος ἔναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἐκεῖνος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος

τὸ ϛηθϴ τῦ Ἰησῦ, λέγ⁊ αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστιν;

26 Ἀποκρίνε) ὁ Ἰησῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγ⁊ οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησῦς· Ὃ ποιεῖς, ποίησον τάχιον.

28 Τῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ·

29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὅτι λέγ⁊ αὐτῷ ὁ Ἰησῦς· Ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ.

30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ.

31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθε, λέγ⁊ ὁ Ἰησῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τῦ ἀνθρώπυ, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσ⁊ αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, ⁊ εὐθὺς δοξάσ⁊ αὐτόν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν

ϛηθϴ τῦ Ἰησῦ, ⁊ λέγει τῷ αὐτῷ μαθητῇ, ποῦϴ ἔστιν;

26 Ἀποκρίνε) ὁ Ἰησῦς καὶ λέγει τῷ· ὅποιός ἐγὼ βάψω δῶσω τὸ ψωμάκιον ὅπῦ βυτίσω, ἐκεῖνϴ ἔστιν. ⁊ βυτίσας ἔνα ψωμάκιον, τὸ ἔδωσε τῷ Ἰούδᾳ τῷ Ἰσκαριώτῃ τῷ υἱῷ Σίμωνϴ.

27 Καὶ ὕστερον μετὰ τὸ ψωμάκιον, ἐμβῆκεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησῦς· ὃ, ἢ ἔχεις νὰ κάμῃς, κάμε τὸ γλήγορα.

28 Καὶ τὸ μὲν κανένας ἀπ' ἐκείνους ὅπῦ ἦταν ἐκεῖ καθήμενοι δὲν τὸ ἐγνώρισαν διατὶ εἶπεν ἔτῦτο εἰς τὸν Ἰούδαν.

29 Διατὶ κάποιοι ἐλόγιαζαν, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὸ πυξίον, ὅτι ὁ Ἰησῦς τῷ εἶπεν· ὅλα ἀγόρασε ἐκεῖνα ὅπῦ χρειάζομεθα εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ διὰ νὰ δώσῃ κάτοτε εἰς τοὺς πτωχούς.

30 Ἐκεῖνϴ λοιπὸν ἀφοῦ ἐπῆρε τὸ ψωμίον, παραυτὺς εὐγῆκεν ἔξω· καὶ ἦτον νύκτα.

31 Ὅταν λοιπὸν σὺγῆκεν, λέγ⁊ ὁ Ἰησῦς· τώρα ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τῦ ἀνθρώπυ, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν.

32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτὸν, καὶ ὁ Θεὸς θέλ⁊ τὸ δοξάσ⁊ εἰς τὸ λόγο τε, ⁊ παραυτὺς θέλ⁊ τὸ δοξάσ⁊.

33 Παιδάκια μου, ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετὲσᾶς·

καὶ

ὑμῶν εἰμι. ζητήσετέ με, καὶ οὐχ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω.

38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

ὑμῶν εἰμι. ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπα τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐκεῖ οὐ δύνασθε ἐλθεῖν καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

34 Καινὴν ἐντολὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω.

38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Κεφ. ιδ'. 14.

Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.

2 Ἐν

Μὴ ταρασσέτω ὑμῶν ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, πίστευετε καὶ εἰς ἐμένα.

2 Ἐν

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε.

4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή. οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἑωράκατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἐγνωκάς με; Φίλιππε, ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι;

2 Εἰς τὸ σπῆλι τοῦ πατρός μου εἶναι πολλαὶ κατοικίαι· ἐὰν δὲν ἦταν, ἤθελα σᾶς εἰπῆ· ἐγὼ πάγω νὰ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον ἀφεντικέρα.

3 Καὶ ἐὰν πάγω, καὶ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θέλω σας πάρει εἰς τὸ λόγε μου· διὰ νὰ εἶσθε καὶ ἐσεῖς ὁπού εἶμαι καὶ ἐγώ.

4 Καὶ ὅπου πάγω ἐγὼ, ἐσεῖς τὸ ἐξεύρετε, καὶ τὴν στράταν ἐξεύρετε.

5 Λέγει τὸ ὁ Θωμᾶς· αὐθέντη, δὲν ἐξεύρομεν πᾶ πάγεις· καὶ πῶς ἠμπορέμεν νὰ ἐξεύρομεν τὴν στράταν;

6 Λέγει τὸ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἶμαι ἡ στράτα, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· κανένας δὲν ἔρχεται εἰς τὸν πατέρα, παρὰ διὰ μέσε ἐμοῦ.

7 Ἂν ἠθέλετε γνωρίζη ἐμένα, ἠθέλετε γνωρίζη καὶ τὸν πατέρα μου· ἀπὸ τώρα τὸν γνωρίζετε, καὶ τὸν εἴδετε.

8 Λέγει τὸ ὁ Φίλιππος· αὐθέντη, δεῖξέ μας τὸν πατέρα, καὶ σώνει μας.

9 Λέγει τὸ ὁ Ἰησοῦς· τόσον καιρὸν εἶμαι μετεσεῦς, καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισες, Φίλιππε; ὁποῦ εἶδεν ἐμένα, εἶδε τὸν πατέρα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις· δεῖξέ μας τὸν πατέρα;

10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατέρας

ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.

13 Καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.

14 Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

17 Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

18 Οὐκ

ρας εἶναι εἰς ἐμένα; τὰ λόγια ὁ πῶς σᾶς λέγω, ἀπὸ λόγου μου δὲν τὰ λέγω· ἀλλὰ ὁ πατὴρ ὁ πῶς εὑρίσκεται εἰς ἐμένα, αὐτὸς κάμνει τὰ ἔργα.

11 Μὲ πιστεύετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατὴρ εἶναι εἰς ἐμένα; εἰ δὲ μὴ, διὰ αὐτὰ τὰ ἔργα πιστεύετέ με.

12 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐκεῖνος ὁ πῶς πιστεύει εἰς ἐμένα, τὰ ἔργα ὁ πῶς κάμνω ἐγὼ, θέλει τὰ κάμει καὶ ἐκεῖνος, καὶ θέλει κάμει καὶ μεγαλίτερα ἀπὸ τοῦτα·

13 Ὅτι ἐγὼ παγαίνω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ὅ, τι καὶ ἂν ζητήσετε εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλω τὸ κάμει, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ πατὴρ εἰς τὸν υἱόν.

14 Ἐὰν ζητήσετε τίποτες εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θέλω τὸ κάμει.

15 Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε, τοῖς παραγγελίαις μου φυλάξετε.

16 Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν πατέρα, καὶ θέλει σᾶς δώσει ἄλλον παράκλητον, διὰ νὰ εὑρίσκεται μετεσᾶς εἰς τὸν αἰῶνα·

17 (Δηλαδὴ) τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας· τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ πάρῃ, ὅτι δὲν τὸ βλέπει, οὐ δὲ τὸ γνωρίζει· ἀμὴ ἐσεῖς τὸ γνωρίζετε, ὅτι εἰς ἐσᾶς εὑρίσκεται, καὶ εἰς ἐσᾶς θέλει εἶσθαι.

18 Καὶ

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας (οὐκ ὁ Ἰσκαριώτης)· Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.

25 Ταῦ-

18 Καὶ οὐκ θέλω σᾶς ἀφῆσαι ὀρφανούς· ἔρχομαι (πάλιν) εἰς ἐσᾶς.

19 Ἀκόμι ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος πλέον δὲν μὲ βλέπει· ἀμὴ ἐσεῖς μὲ βλέπετε· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ἐσεῖς θέλετε ζήσει.

20 Καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἡμέραν θέλετε γνωρίσει ἐσεῖς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐσεῖς εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσᾶς.

21 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰς φυλάττει, ἐκεῖνος ἐναι ὁποῦ μὲ ἀγαπᾷ· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἀγαπᾷ, θέλει ἀγαπηθῇ ἀπὸ τὸν πατέρα μου· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλω φανερώσει τὸν λόγον μου εἰς αὐτόν.

22 Λέγει τὸν ὁ Ἰούδας, ὄχι ὁ Ἰσκαριώτης· αὐθέντη, τί ἔγινε ὅτι μέλλεις νὰ φανερώσῃς τὸν λόγον σου εἰς ἐμᾶς, καὶ ὄχι εἰς τὸν κόσμον.

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν του· ἂν μὲ ἀγαπᾷ τινάς, θέλει φυλάξει τὸν λόγον μου· καὶ ὁ πατήρ μου θέλει τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλομεν ἐλθῃ εἰς αὐτόν, καὶ θέλομεν κάμει κατοικίαν εἰς αὐτόν.

24 Ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν μὲ ἀγαπᾷ, δὲν φυλάττει τοὺς λόγους μου· καὶ ὁ λόγος ὁποῦ ἀκούετε, δὲν εἶναι ἐδικός μου, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων·

26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν.

27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν, οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω.

28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστί.

29 Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε.

30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν.

31 Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

25 Ἐτοῦτα σᾶς ἐλάλησα εὑρισκόμενος εἰς ἐσᾶς·

26 Καὶ ὁ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁποῦ μέλλει νὰ πέμψῃ ὁ πατὴρ εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξει (ἐτοῦτα) ὅλα, καὶ θέλει σᾶς ἀναθυμίσει ὅλα ὅσα σᾶς εἶπα.

27 Εἰρήνην σᾶς ἀφίνω, τὴν εἰρήνην τὴν ἐδικήν μου σᾶς δίδω, ὄχι καθὼς δίδει ὁ κόσμος, ἐγὼ σᾶς δίδω· καὶ ἂς μὴν ταράσσεται ἡ καρδία σας, μὴ δὲ νὰ φοβᾶται.

28 Ἀκούσετε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶπα· ὑπάγω καὶ πάλιν ἔρχομαι εἰς ἐσᾶς. ἂν με ἀγαπούσετε, ἠθέλετε χαρῇ, ὅτι εἶπα, παγένω εἰς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου εἶναι μεγαλίτερός μου.

29 Καὶ τῶρα σᾶς τὸ εἶπα πρὸ τοῦ νὰ γένῃ· διὰ νὰ πιστεύσετε ὅταν γένῃ.

30 Πλέον δὲν θέλω συντέχει πολλὰ (λόγια) μὲ τοῦ λόγου σας· διατὶ ἔρχεται ὁ ἄρχων ἐτουτουνοῦ τοῦ κόσμου, καὶ δὲν ἔχει τίποτες εἰς ἐμένα.

31 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσει ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα· καὶ καθὼς μοῦ ἐπαράγγελεν ὁ πατὴρ, ἔτζι κάμνω· σηκωθῆτε νὰ πᾶμεν ἀπ' ἐδῶ.

Κεφ. ιέ. 15.

Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι.

2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

3 Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.

5 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

6 Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε·

Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή· καὶ ἐσεῖς τὰ κλήματα· καὶ ὁ πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός.

2 Κάθε κλῆμα ὁποῦ δὲν κάμνει καρπὸν εἰς ἐμένα, τὸ κόπτει καὶ τὸ ῥίχνει· καὶ κάθε κλῆμα ὁποῦ κάμνει καρπὸν, τὸ καθαιρίζει, διὰ νὰ κάμῃ περισσότερον καρπόν.

3 Τῶρα ἐσεῖς καθαροὶ εἶσθε διὰ τὸν λόγον ὁποῦ σᾶς εἶπα.

4 Μείνετε εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσᾶς· καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ καρπὸν ἀπὸ λόγου του, ἂν δὲν σταθῇ εἰς τὸ ἀμπέλι· ἔτζι οὐ δὲ ἐσεῖς, ἂν δὲν μείνετε εἰς ἐμένα.

5 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος, ἐσεῖς τὰ κλήματα· ἐκεῖνος ὁποῦ μένει εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, ἐκεῖνος κάμνει πολὺν καρπόν· ὅτι χωρὶς ἐμένα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτες.

6 Ἐὰν δὲν μείνῃ κανένας εἰς ἐμένα, ἐῤῥίχθη ἔξω ὡσὰν τὸ κλῆμα, καὶ ἐξεράνθη· καὶ τὰ μαζώνουσι, καὶ τὰ βάνουσιν εἰς τὴν φωτία, καὶ καίονται.

7 Ἐὰν εὑρίσκεσθε εἰς ἐμένα, καὶ τὰ λόγιά μου εὑρίσκουνται εἰς ἐσᾶς, ὅ, τι πρᾶγμα θέλετε ζητήσει, θέλει σᾶς γένει.

8 Εἰς τοῦτο ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, διὰ νὰ καρποφορήσετε

ρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

14 Ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ·

σετε πολύ· καὶ ἔτζι θέλετε γενεῖ μαθηταί μου.

9 Καθὼς μὲ ἠγάπησεν ὁ πατὴρ, ἠγάπησα καὶ ἐγὼ ἐσᾶς· μείνατε εἰς τὴν ἀγάπην μου.

10 Ἐὰν φυλάξετε τοῦς παραγγελίας μου, θέλετε μείνῃ εἰς τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα τοῦς παραγγελίας τοῦ πατρός μου, καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην του.

11 Ἐτοῦτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μείνῃ ἡ χαρά μου εἰς ἐσᾶς, καὶ ἡ χαρά σας νὰ πληρωθῇ.

12 Ἐτοῦτη εἶναι ἡ παραγγελία ἡ ἐδική μου, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς σᾶς ἠγάπησα.

13 Μεγαλίτερην ἀπὸ τοῦτην τὴν ἀγάπην κανένας δὲν ἔχει, ἀπὸ τὸ νὰ βάλῃ κανεὶς τὴν ζωήν του διὰ τοὺς φίλους του.

14 Ἐσεῖς φίλοι μου εἶστε, ἂν κάμνετε ὅσα σᾶς παραγγέλλω.

15 Δὲν σας λέγω πλέον δούλους, ὁποὺ ὁ δοῦλος δὲν ἐξεύρει τί κάμνει ὁ αὐθέντης του· ἀλλὰ ἐσᾶς σᾶς εἶπα φίλους, ὁποὺ ὅλα ὅσα ἠκουσα ἀπὸ τὸν πατέρα μου σᾶς τὰ ἐφανέρωσα.

16 Ἐσεῖς δὲν μὲ ἐδιαλέξετε, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα, καὶ σᾶς ἔβαλα, διὰ νὰ πᾶτε ἐσεῖς, νὰ φέρετε καρπόν, καὶ ὁ καρπός σας νὰ μένῃ· διὰ νὰ σᾶς

νη· ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. 25 ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· 27 καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

16 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. 2 ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. 3 καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. 4 ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν.

Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην· 5 νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις; 6 ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν τὴν καρδίαν ὑμῶν. 7 ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. 8 καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· 9 περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· 10 περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· 11 περὶ κρίσεως δέ, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

12 Ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· 13 ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούσει λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 14 ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 15 πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16 Μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.

17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; 18 ἔλεγον οὖν· Τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. 19 ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον· Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; 20 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. 21 ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. 22 καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. 23 καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν. 24 ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. 26 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· 27 αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον. 28 ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. 30 νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. 31 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; 32 ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια κἀμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. 33 ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

17 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σέ, 2 καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. 3 αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. 4 ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· 5 καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί.

6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν κἀμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν. 7 νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· 8 ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. 9 ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσιν· 10 καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. 11 καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσίν, κἀγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς. 12 ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι· καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. 13 νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς. 14 ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. 15 οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. 16 ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. 17 ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν. 18 καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· 19 καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα ὦσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· 21 ἵνα πάντες ἓν ὦσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. 22 κἀγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν· 23 ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. 24 πάτερ, ὃ δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. 25 πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· 26 καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

18 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Κεδρών, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. 3 ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. 4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξῆλθεν καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; 5 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. 6 ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσαν χαμαί. 7 πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν αὐτούς· Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. 8 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους ὑπάγειν· 9 ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι Οὓς δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. 10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. 11 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτόν, 13 καὶ ἀπήγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. 14 ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, 16 ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πέτρον. 17 λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί. 18 εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος.

19 Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τοῦ διδαχῆς αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. 20 ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. 21 τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. 22 ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς παρεστηκὼς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; 23 ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; 24 ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί. 26 λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; 27 πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσιν τὸ πάσχα. 29 ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς ἔξω καὶ φησίν· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; 30 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. 31 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· 32 ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; 34 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι εἶπόν σοι περὶ ἐμοῦ; 35 ἀπεκρίθη Πιλᾶτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; 36 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. 37 εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεύς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. 38 λέγει αὐτῷ Πιλᾶτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια;

Καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· 39 ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ἀπολύσω ὑμῖν ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; 40 ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής.

19 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσεν. 2 καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, 3 καὶ ἔλεγον· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα. 4 ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. 5 ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. 6 ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. 7 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν. 8 ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τὸν λόγον τοῦτον μᾶλλον ἐφοβήθη, 9 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. 10 λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; 11 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ὁ Πιλᾶτος ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύγασαν λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. 13 ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. 14 ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. 15 οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἆρον ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. 16 τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον· 17 καὶ βαστάζων ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, 18 ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. 19 ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 20 τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ῥωμαϊστί, Ἑλληνιστί. 21 ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφε· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. 22 ἀπεκρίθη Πιλᾶτος· Ὃ γέγραφα γέγραφα.

23 Οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου· 24 εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτο

ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, (τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται) ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

ρα καὶ εἴδασι, καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀμὴ διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος ὁποὺ εἶναι γεγραμμένος μέσα εἰς τὸν νόμον των· ὅτι δωρεὰν μὲ ἐμίσησαν.

26 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος, τὸ ὁποῖον ἐγὼ σᾶς θέλω πέμψει ἀπὸ τὸν πατέρα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν πατέρα, ἐκεῖνο θέλει μαρτυρήσει διὰ λόγου μου.

27 Ἀλλὰ καὶ ἐσεῖς μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετ' ἐμοῦ εἶστε.

Κεφ. ις'. 16.

ΤΑῦτα λελάλησα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις;

Ε'Τα῀υτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μὴν σκανδαλισθῆτε.

2 Θέλουν σᾶς διώξει ἀπὸ τὰς συναγωγάς· ἀλλὰ ἠξεύρετε ἔλθῃ ὥρα, ὁποὺ κάθε ἕνας ὁποὺ σᾶς σκοτώσῃ, νὰ τὸ φαντασθῇ πῶς φέρνει θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ἐτα῀υτα θέλουν σᾶς τὰ κάμῃ, διατὶ δὲν ἐγνώρισαν τὸν πατέρα, οὔτε ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ἐτα῀υτα σᾶς τὰ εἶπα διὰ νὰ συλλογᾶσθε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ σᾶς τὰ εἶπα. καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν σᾶς τὰ εἶπα, διατὶ ἤμουν μετὰ σᾶς.

5 Ἀμὴ τώρα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὁποὺ μὲ ἔπεμψε· καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν μὲ ἐρωτᾷ πῦ πηγαίνεις;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·

10 Περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με·

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι

6 Ἀλλὰ διότι ταῦτα ἐλάλησα ὑμῖν, ἡ λύπη ἐπλήρωσε τὴν καρδίαν σας.

7 Ἀλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν, ὠφέλιμον εἶναι εἰς ἐσᾶς, νὰ ὑπάγω ἐγώ· διότι ἂν ἐγὼ δὲν ὑπάγω, ὁ παράκλητος δὲν θέλει ἔλθει εἰς ἐσᾶς· ἀμὴ ἂν ὑπάγω, θέλω σᾶς τὸν πέμψει.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὁποὺ ἔλθῃ, θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας, διότι δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·

10 Περὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ πλέον δὲν θέλετε μὲ εἰδῆ·

11 Καὶ περὶ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκρίθη.

12 Ἀκόμι πολλὰ ἔχω νὰ σᾶς εἰπῶ, ἀμὴ τώρα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὰ βασταῖτε.

13 Ἀλλ' ὁποὺ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδηγήσῃ εἰς ὅλην τὴν ἀλήθειαν· διότι δὲν θέλει λαλήσῃ ἀπὸ λογυ του, ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν ἀκούσῃ, θέλει λαλήσῃ, καὶ ἐκεῖνα ὁποὺ μέλλει νὰ ἔλθουν θέλει σᾶς τὰ εἰπεῖ.

14 Ἐκεῖνος θέλει δοξάσῃ ἐμένα, διότι θέλει πάρῃ ἀπὸ τὸ ἐδικόν μου, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.

15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐδικά μου εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπα

ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀνα-
γγελεῖ ὑμῖν.

16 Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ
με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ
ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς
τὸν πατέρα.

17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦ-
το ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ οὐ
θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μι-
κρὸν, καὶ ὄψεσθέ με· καί· Ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;

18 Ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστιν
ὃ λέγει, τὸ μικρόν; οὐκ οἴδα-
μεν τί λαλεῖ.

19 Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ'
ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν,
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν
μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με;

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε
ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσε-
ται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ
λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσε-
ται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύ-
πην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐ-
τῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον,
οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλί-
ψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεν-
νήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν
νῦν

ὅτι ἀπὸ

νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

24 Ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν·

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.

28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἰδὲ, νῦν παῤῥησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις.

30 Νῦν

ἔχετε λύπην· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

24 Ἕως τοῦ νῦν οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν·

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.

28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἰδὲ, νῦν παῤῥησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις.

30 Νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.

31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε;

32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, κἀμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι.

33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

30 Τώρα ἐξεύρομεν, ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζεις, καὶ δὲν κάμνει χρεία νὰ σὲ ἐρωτᾷ τινάς· εἰς τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκες.

31 Ἀπεκρίθησεν ὁ Ἰησοῦς, τώρα πιστεύετε;

32 Νὰ, ὅπου ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα ἦλθεν, νὰ σκορπισθῆτε κάθε ἕνας εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμένα νὰ ἀφήσετε μοναχόν· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μοναχός, ὅτι ὁ πατὴρ μὲ εἶναι μετεμένα.

33 Ἐτέτοια σᾶς τὰ εἶπα, διὰ νὰ ἐχετε εἰρήνην εἰς ἐμένα. εἰς τὸν κόσμον θέλετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ ἐχετε θάρρος, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΤΑῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν υἱὸν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σε δοξάσῃ σε·

2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.

5 Καὶ

30 Τώρα ἐξεύρομεν, ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζεις, καὶ δὲν κάμνει χρεία νὰ σὲ ἐρωτᾷ τινάς· εἰς τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκες.

31 Ἀπεκρίθησεν ὁ Ἰησοῦς, τώρα πιστεύετε;

32 Νὰ, ὅπου ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα ἦλθεν, νὰ σκορπισθῆτε κάθε ἕνας εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμένα νὰ ἀφήσετε μοναχόν· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μοναχός, ὅτι ὁ πατὴρ μὲ εἶναι μετεμένα.

33 Ἐτέτοια σᾶς τὰ εἶπα, διὰ νὰ ἐχετε εἰρήνην εἰς ἐμένα. εἰς τὸν κόσμον θέλετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ ἐχετε θάρρος, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΤΑῦτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσήκωσε τὰ μάτια του εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπεν· ὦ Πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα, δόξασε τὸν γιόν σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ ὁ γιός σου·

2 Καθὼς τοῦ ἔδωκες ἐξουσίαν κάθε σάρκας, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς ὅλες ὅσους τοῦ ἔδωκες.

3 Ἔτσι εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰωνία, νὰ γνωρίζουσιν ἐσένα τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ἐκεῖνον ὁποὺ ἐστείλες τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σὲ ἐδόξασα εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον ὁποὺ μοῦ ἔδωκες διὰ νὰ κάμω, τὸ ἐτελείωσα.

5 Καὶ

5 Καὶ νῦν δόξασόν με σὺ πάτερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι, παρὰ σοί.

6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι.

7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστιν·

8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι.

10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρός σε ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς.

12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι

5 Καὶ τῶρα, ὦ Πάτερ, ἐσὺ δόξασέ με σημᾶ σου τὴν δόξαν, ὁποῦ εἶχα εἰς ἐσένα προτίτερα παρὰ νὰ γένῃ ὁ κόσμος.

6 Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον· ἐδικοί σου ἦταν, καὶ μοῦ τοὺς ἔδωκες, καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.

7 Τῶρα ἐγνώρισαν, ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωκες ἀπὸ λόγου σου εἶναι·

8 Ὅτι τὰ λόγια ὁποῦ μου ἔδωκες, τοὺς ἔδωκα· καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπῆραν, καὶ ἐγνώρισαν ἀληθινᾶ, ὅτι ἀπὸ ἐσένα ἐβγῆκα, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες.

9 Ἐγὼ δὶ αὐτοὺς παρακαλῶ· ὄχι διὰ τὸν κόσμον παρακαλῶ, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, διατὶ εἶναι ἐδικοί σου.

10 Καὶ τὰ ἐδικά μου ὅλα, ἐδικά σου εἶναι· καὶ τὰ ἐδικά σου, ἐδικά μου· καὶ ἐδοξάσθηκα εἰς αὐτούς.

11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, ἀμὴ ἐτοῦτοι εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς ἐσένα. Πάτερ ἅγιε, φύλαξέ τους εἰς τὸ ὄνομά σου, ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, διὰ νὰ εἶναι ἕνα, ὡσὰν καὶ ἐμεῖς.

12 Ὅταν ἤμουν μετ' αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τοὺς ἐφύλαγα εἰς τὸ ὄνομά σου· ἐκείνους ὁποῦ

μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.

15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί.

17 Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ·

21 Ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοὶ,

ὁπῶ μοῦ ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα· καὶ κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐχάθη, παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή.

13 Ἀμὴ τῶρα ἔρχομαι εἰς ἐσένα, καὶ λαλῶ ἐτοῦτα εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἔχουσι τὴν χαρὰν τὴν ἐδικήν μου τελείαν εἰς τοῦ λόγου τους.

14 Ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἐμίσησε, διατὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

15 Δὲν παρακαλῶ νὰ τοὺς σηκώσῃς ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τοὺς φυλάξῃς ἀπὸ τὸν πονηρόν.

16 Ἐκεῖνοι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Ἁγίασέ τους εἰς τὴν ἀλήθειάν σου· ὁ λόγος ὁ ἐδικός σου εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἔστειλες ἐμένα εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ διὰ τουτοὺς ἁγιάζω ἐγὼ τοῦ λόγου μου, διὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἁγιασμένοι εἰς τὴν ἀλήθειαν.

20 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τούτους παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ ἐκείνους ὁποῦ μέλλουν νὰ πιστεύσουν διὰ μέσου τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμένα·

21 Διὰ νὰ εἶναι ὅλοι ἕνα, καθὼς εἶσαι καὶ ἐσὺ πάτερ εἰς ἐμέ-

σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

24 Πάτερ, ὃς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

ἐμὴν, καὶ ἐγὼ εἰς ἐκείνους, καὶ ἓν ὦσιν καὶ αὐτοὶ ἓν εἰς ἡμᾶς· διὰ τοῦτο πιστεύῃ ὁ κόσμος ὅτι ἐσύ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· διὰ τοῦτο ἓν ὦσιν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἓν ἐσμεν ἕνα.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ, διὰ τοῦτο τετελειωμένοι εἰς ἕνα, καὶ διὰ τοῦτο γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι ἐσύ με ἀπέστειλας· καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

24 Πάτερ, ἐκεῖνος ὃν δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἐκεῖνος ὦσι μετ' ἐμοῦ· διὰ τοῦτο βλέπωσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· διὰ τοῦτο ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. Κεφ.

Κεφ. κη'. 18.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον

Ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα ὁ Ἰησοῦς, εὐγῆκε μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάδες του (καὶ ἐπῆγε) πέρ' ἀπὸ τὸ ποτάμι ὁποῦ λέγεται κέδρων, ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον κῆπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβῆκε μέσα αὐτὸς καὶ οἱ μαθητάδες του.

2 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδεν, ἴξευρε τὸν τόπον· διατὶ πολλαῖς φοραῖς ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγεν ἐκεῖ μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάδες του.

3 Ὁ Ἰούδας λοιπὸν ἐπῆρε τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν, καὶ ὑπηρέτας ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους, καὶ ἦλθεν ἐκεῖ μὲ φανοὺς καὶ λαμπάδες καὶ ἅρματα.

4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ὡσὰν εἶδεν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἤρχουνται ἀπάνω του, εὐγῆκεν ἔξω καὶ λέγει τους· τίνα ζητᾶτε;

5 Τοῦ ἀπεκρίθηκαν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἶμαι. καὶ ἐστέκετον μετ' αὐτοὺς καὶ ὁ Ἰούδας ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδε.

6 Ὡσὰν τοὺς εἶπεν λοιπὸν· ὅτι ἐγὼ εἶμαι, ἐσύρθηκαν ὀπίσω, καὶ ἔπεσαν κάτω.

7 Καὶ πάλιν τοὺς ἐμεταρώτησε· τίνα ζητᾶτε; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· εἶπα

παν ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι. εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν.

9 Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· Ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν σε εἰς τὴν θήκην. τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτόν.

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν

εἶπά σας ὅτι ἐγώ εἰμι. ἐὰν οὖν ἐμὲ ζητᾶτε ἐμοῦ, ἀφίετε τούτους ὑπάγειν.

9 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶπεν· ὅτι ἐκείνους ὁποὺ μοῦ ἔδωκες, δὲν ἔχασα ἀπ' αὐτοὺς κανένα.

10 Ὁ Σίμων Πέτρος λοιπὸν εἶχε σπαθί, καὶ τὸ ἔβγαλε, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτί του τὸ δεξιόν· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δούλου ἦτον Μάλχος.

11 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπε τοῦ Πέτρου· βάλε τὸ σπαθί σου εἰς τὸ θηκάρι. τὸ ποτήριον ὁποὺ μοῦ ἔδωκεν ὁ πατήρ μου, νὰ μὴν τὸ πίω;

12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ σπαθιστικὸν καὶ ὁ χιλίαρχος, καὶ οἱ δουλοτάδες τῶν Ἰουδαίων ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδεσάν τον.

13 Καὶ τὸν ἐπῆγαν πρῶτον εἰς τὸν Ἄνναν· διότι ὁ Ἄννας ἦτον πενθερὸς τοῦ Καϊάφα· καὶ ὁ Ἄννας τὸν ἔστειλε δεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν· ὁ ὁποῖος Καϊάφας ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου.

14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον ὁποὺ ἐσυμβούλευε τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι συμφέρει ἕνας ἄνθρωπος νὰ χαλασθῇ διὰ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἀκολουθοῦσαν τὸν Ἰησοῦν. καὶ ὁ μα-

θη-

ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.

18 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος.

19 Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παῤῥησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοθεν οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν·

21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον

θητὴς ἐκεῖνος ἦτον γνώριμος τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐμβῆκε μέσα μὲ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ἀμὴ ὁ Πέτρος ἐστέκουντον ἔξω εἰς τὴν θύραν. εὐγῆκε λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἦτον γνώριμος τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἶπε τῆς πορτάρησας, καὶ ἔβαλλε μέσα τὸν Πέτρον.

17 Λέγει λοιπὸν ἡ δουλεύτρα ἡ πορτάρησα τοῦ Πέτρου· μῆνα εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τοὺς μαθητάδες τοῦ ἀνθρώπου ἐτούτου; λέγει ἐκεῖνος· δὲν εἶμαι.

18 Καὶ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἐστέκουνταν καὶ ἄναπταν ἀνθρακοφωτιὰν, ὅτι ἦταν κρύο καὶ ἐζεστένουνταν· καὶ ἐστέκετον καὶ ὁ Πέτρος μαζὺ μετ' αὐτοὺς καὶ ἐζεστένετον.

19 Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς μαθητάδες του, καὶ διὰ τὴν διδαχήν του.

20 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· ἐγὼ παῤῥησία ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον· ἐγὼ πάντα ἐδίδαξα εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπου πάντοτε μαζώνουνται οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ κρυφᾶ τίποτες δὲν ἐλάλησα.

21 Τί με ἐρωτᾶς; ἐρώτησε ἐκεῖ-

τησον τȣ̀ς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησȣ̃, εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησȣ̃ς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τȣ̃ κακȣ̃· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

24 Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.

26 Λέγει εἷς ἐκ τῶν δȣ́λων τȣ̃ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 Ἄγȣσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τȣ̃ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον,

ἐκείνȣς ὁπȣ̃ μὲ ἄκȣσαν, τί τȣ̀ς ἐλάλησα· νά, ἐτȣ̃τοι ἰξεύρȣσιν ἐκεῖνα ὁπȣ̃ εἶπα ἐγώ.

22 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτȣ̃τα, ἕνας ἀπὸ τȣ̀ς ὑπηρέτας ὁπȣ̃ ἐπαραστέκουντον ἐκεῖ, τȣ̃ ἐκτύπησε ῥάπισμα, καὶ εἶπεν· ἔτζι ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν ἀρχιερέα;

23 Ὁ Ἰησȣ̃ς τȣ̃ ἀπεκρίθη· ἂν ἐσύντυχα κακᾶ, μαρτύρησε διὰ τὸ κακόν· ἀμὴ ἂν (ἐσύντυχα) καλᾶ, τί μὲ δέρνεις;

24 Ὁ Ἄννας λοιπὸν τὸν ἔστειλε δεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος εστέκετον καὶ ἐζεστένουντον. καὶ λέγουν τȣ· μῆνα εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τȣ̀ς μαθητάδες τȣ; καὶ ἐκεῖνος ἀρνήθη, καὶ εἶπε· δὲν εἶμαι.

26 Λέγει ἕνας ἀπὸ τȣ̀ς δȣλευτάδες τȣ̃ ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἦτον συγγενὴς ἐκείνȣ ὁπȣ̃ ἔκοψεν ὁ Πέτρος τὸ αὐτί τȣ· δέν σε εἶδα ἐγὼ εἰς τὸ κῆπον μετ' αὐτόν;

27 Πάλιν λοιπὸν ἀρνήθηκεν ὁ Πέτρος· καὶ παρευθὺς ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

28 Φέρνȣσι λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τȣ̃ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. καὶ ἦτον ταχύ· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὸ πραιτώριον, διὰ νὰ μὴν μιαν-

θȣ̃-

ον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιὸς, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα.

32 Ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;

36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἂν, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεύς εἶ σὺ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

39 Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ἀπολύσω ὑμῖν ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής.

Cap. 19.

1 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν,

3 καὶ ἔλεγον· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα.

4 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν Θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησε.

8 Ὅτε οὖν ἤκουσε τοῦτον τὸν λόγον ὁ Πιλάτος, μᾶλλον ἐφοβήθη·

9 καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ὁ Πιλάτος ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους ἤγαγε ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἔκραζον· Ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βαστάζων ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ·

18 ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ῥωμαϊστὶ, Ἑλληνιστί.

21 Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφε· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὃ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος· καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ οἱ μὲν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Ὁ οὖν Ἰησοῦς ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ.

29 Σκεῦος ἔκειτο ὄξους μεστόν· σπόγγον οὖν μεστὸν τοῦ ὄξους ὑσσῷ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.

30 Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσι.

32 Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξε τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ·

33 ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη·

34 ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ ἐξῆλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ.

35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε.

36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ.

37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἦλθε οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν.

40 Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἦν τεθειμένος.

42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Cap. 20.

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

2 Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθε οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον·

5 καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

6 Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,

7 καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε·

9 οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τῷ μνημείῳ κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον,

12 καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶ, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

14 Ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται Διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν.

18 Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον.

21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφέωνται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

24 Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἑωράκαμεν τὸν κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπε· Εἰρήνη ὑμῖν.

27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖρές μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·

31 ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Cap. 21.

1 Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως.

2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.

4 Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν.

5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὔ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Ὁ κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσι ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν.

11 Ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν.

13 Ἔρχεται Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.

14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλέον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.

18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.

19 Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;

21 Τοῦτον οὖν ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι.

23 Ἐξῆλθε οὖν οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· οὐκ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν.

25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρήσειν τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

τότε ἰῶ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεύς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ.

39 Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής.

ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστι τοῦ κόσμου τούτου, εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία μου, οἱ ὑπηρέται μου ἠγωνίζοντο ἂν ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεύς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ.

39 Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής.

Κεφ. ιθ'. 19.

Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέ-

Τότε λοιπὸν ἐπῆρεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδειρε.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται ἔπλεξαν στέφανον ἀπὸ ἀγκάθια,

καὶ

θηκαν αὐτῷ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν.

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα.

4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐ αὐτῷ αἰτίαν εὑρίσκω.

5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.

8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη.

9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

10 Λέ-

καὶ τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ κεφάλι του καὶ τὸν ἔντυσαν ἕνα φόρεμα κόκκινο.

3 Καὶ ἔλεγαν· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὸ ἔδερναν.

4 Εὐγῆκε πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει τους· νά, ὁπὸ σᾶς τὸν φέρνω ἔξω, διὰ νὰ γνωρίστετε, ὅτι εἰς αὐτὸν δὲν εὑρίσκω ἀφορμὴν καμίαν αἰτίαν.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐγῆκεν ἔξω, καὶ ἐφόρει τὸ ἀγκαθένιο στεφάνι, καὶ τὸ φόρεμα τὸ κόκκινον. καὶ λέγει τους ὁ Πιλάτος· νά ὁ ἄνθρωπος.

6 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδαν λοιπὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώναξαν, καὶ εἶπαν· σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει τους ὁ Πιλάτος· ἐπάρετε τον ἐσεῖς, καὶ σταυρώστε τον· διατὶ ἐγὼ καμίαν ἀφορμὴν δὲν εὑρίσκω εἰς αὐτόν.

7 Οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ ἀπεκρίθηκαν· ἐμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας χρεωστεῖ νὰ ἀποθάνῃ, ὅτι ἔκαμε τὸν ἑαυτόν του υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

8 Ὅταν λοιπὸν ἄκουσε ὁ Πιλάτος ἐτοῦτον τὸν λόγον, περισσότερον ἐφοβήθηκε.

9 Καὶ ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει τοῦ Ἰησοῦ· ἀπὸ πᾶ εἶσαι ἐσύ; καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τοῦ ἀπεκρίθη.

10 Λέ-

10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύγαζον, λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ

10 Λέγει τε ὁ Πιλάτος· μετεμοί κε δὲν λαλεῖς; δὲν ἐξεύρεις ὅτι ἔχω ἐξουσίαν νὰ σε σταυρώσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ ἀπολύσω;

11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· δὲν ἤθελες ἔχη ἐναντία μου, ἂν δὲν σοῦ ἦτον δεδομένον ἀπὸ πάνω· διὰ τοῦτο ὁποῦ μὲ ἐπαραδώκασε εἰς ἐσένα, ἔχει μεγαλίτερον ἁμαρτίαν.

12 Ἀπὸ τοῦτο τὴν ὥραν ἐζήτα ὁ Πιλάτος νὰ τὸν ἀπολύσῃ· ἀμὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐκραύγαζαν, καὶ ἔλεγαν· ἂν ἀπολύσῃς ἐτοῦτον, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος. κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ κάμνει τὸν βασιλέα, ἐναντιεύεται τὸν Καίσαρα.

13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ὡσὰν ἄκουσεν ἐτοῦτα τὰ λόγια, ἐβγαλεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, εἰς ἕνα τόπον ὁποῦ λέγεται λιθόστρωτον, καὶ Ἑβραϊκὰ Γαββαθᾶ.

14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, κοντὰ ἕκτη ὥρα· καὶ λέγει εἰς τοὺς Ἰουδαίους· νά ὁ βασιλεύς σας.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναξαν· σήκωσε, σήκωσε, σταύρωσέ τον. λέγει τους ὁ Πιλάτος· τὸν βασιλέα σας νὰ σταύρωσω; ἀπεκρίθηκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ εἶπαν· ἐμεῖς

Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτῷ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ.

18 Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. ἦν δὲ γεγραμμένον· ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ρωμαϊστί.

21 Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφε· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·

ἐμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλέα παρὰ τὸν Καίσαρα.

16 Τότε λοιπὸν τὸν τὸν παρέδωκεν διὰ νὰ σταυρωθῇ. Καὶ ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐπῆγαν.

17 Καὶ ἐβάστασε τὸν σταυρὸν καὶ ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἐλέγετον τόπον κρανίου ὁποῦ λέγεται Ἑβραϊκὰ Γολγοθᾶ.

18 Ἐκεῖ ὁπου τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτὸν ἄλλους δύο �ένα ἀπὸ τὴν μίαν μεριάν, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὴν ἄλλην, καὶ τὸν μέσον τὸν Ἰησοῦν.

19 Καὶ ὁ Πιλάτος ἔγραψε καὶ ἀπάνω γραφὴν, καὶ ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὸν σταυρὸν καὶ ἦτον γραμμένον· ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Ἐτοῦτο τὴν ἀπάνω γραφὴν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τὴν ἀνάγνωσαν· διατὶ ἦτον κοντὰ εἰς τὴν πόλιν ὁ τόπος ὁποῦ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτον γραμμένον Ἑβραϊκὰ, Ἑλληνικὰ, καὶ Λατινικά.

21 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἔλεγαν εἰς τὸν Πιλάτον· μὴ γράφεις· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· βασιλεὺς εἶμαι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος

Ο᾽ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ οὖν στρατῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος) καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι᾽ ὅλου.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, ⸂καὶ⸃ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ

ἐκεῖνο ὅπου ἔγραψε, ἔγραψα.

23 Ὅταν λοιπὸν ἐσταύρωσαν οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν, ἐπῆραν τὰ φορέματά του, (καὶ ἔκαμαν τὰ τέσσαρα μερτικά, κάθε ἕνος στρατιώτης τὸ μερτικόν του) καὶ τὸ χιτῶνα· καὶ ὁ χιτὼν ἦτον ἄρραφος, ἀπὸ πάνω ἕως κάτω ὅλος.

24 Εἶπαν λοιπὸν ἀναμεσό τους· ἂς μὴν τὸ σχίσωμεν, ἀλλὰ ἂς ῥίξωμεν λαχνὸν δι᾽ αὐτόν, πίνος θέλει εἶσθαι. διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὁπού λέγει· ἐμοίρασαν τὰ φορέματά μου ἀναμεσό τους, καὶ εἰς τὴν φορεσίαν μου ἔῤῥιξαν λαχνόν. οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἐκάμασιν ἐτοῦτα.

25 Καὶ ἐστέκουνταν κοντὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μητέρα του καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητέρας του, Μαρία ἡ γυναῖκα τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Ὅσὰν εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα του, καὶ τὸν μαθητὴν ὁπού ἀγάπα ὁπού ἐστέκουνταν σιμά, λέγει εἰς τὴν μητέρα του· ὦ γύναι, νά ὁ υἱός σου.

27 Ἀπέκει λέγει εἰς τὸν μαθητήν· νά ἡ μητέρα σου. καὶ ἀπ᾽ ἐκείνην τὴν ὥραν τὴν ἐπῆρεν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνο εἰς τὸ σπήτι του.

28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ.

29 Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν. οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.

30 Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.

32 Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ.

33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη·

34 Ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

35 Καὶ

28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο, ὡσὰν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὡραμὰν πάντα ἐτελειώθηκαν, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· διψῶ.

29 Λοιπὸν ἐκείτετον ἐκεῖ ἀγγεῖον γεμᾶτον ὀξύδι. καὶ ἐκεῖνοι γεμίζοντες τὸ σφογγάρι ὀξύδι, καὶ ἐμπήγοντές τοι εἰς τὸ καλάμι, τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ στόμα του.

30 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆρε τὸ ὀξύδι ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ἐτελειώθη· καὶ σκύπτωντας τὸ κεφάλι του, ἐπαράδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ νὰ μὴν μείνουσι τὰ κορμία ἀπάνω εἰς τὸν σταυρὸν τὸ σάββατον, ἐπειδὴ ἦτον παρασκευὴ, (καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου ἐκείνου ἦτον μεγάλη) ἐπαρακάλεσαν τὸν Πιλάτον, διὰ νὰ τζακίσουν τὰ σκέλιά τους, καὶ νὰ τοὺς σηκώσουν ἀπέκει.

32 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ πρώτου ἐτζάκισαν τὰ σκέλιά του, καὶ τοῦ ἄλλου ὁποῦ ἐσταυρώθη μαζὺ μετ' αὐτόν.

33 Καὶ ἔστοντας νὰ ἔλθουν καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὡσὰν εἶδαν ὁποῦ ἦτον ἀποθαμμένος, δὲν ἐτζάκισαν τὰ σκέλιά του.

34 Ἀλλὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἐκέντησε τὴν πλευρὰν του μὲ λόγχην, καὶ παρευθὺς εὐγῆκεν αἷμα καὶ νερόν.

35 Καὶ

35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε.

36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ.

37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἁριμαθαίας, (ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον) φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν.

40 Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη.

42 Ἐ-

35 Καὶ ἐκεῖνος ὅτι τὸ εἶδε μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖνος τὸ ἀληθὲς λέγει ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ πιστεύσητε ἐσεῖς.

36 Διατὶ ἔτσι ἔγιναν διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὅπου λέγει· κόκκαλον δὲν θέλει τσακισθῇ ἀπ' αὐτόν.

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει· θέλουν ἰδῇ εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἐκέντησαν.

38 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ὁ Ἰωσὴφ ὅπου ἦτον ἀπὸ τὴν Ἁριμαθαίαν, ὁ ὁποῖος ἦτον μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ ἦτον κρυμμένος διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Πιλάτον, νὰ σηκώσῃ τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος τοῦ ἔδωσεν ἄδειαν. ἐπῆγε λοιπὸν καὶ ἐσήκωσε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

39 Καὶ ἦλθε καὶ ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, καὶ ἔφερεν ἕνα μίγμα, σμύρνα καὶ ἀλόη ἕως ἑκατὸν λίτρας.

40 Ἐπῆραν λοιπὸν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδεσάν το μὲ σενδόνια μαζύ μὲ τὰ μυρίσματα, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

41 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς ἦτον κῆπος, καὶ μέσα εἰς τὸν κῆπον ἦτον ἕνα μνῆμα καινούργιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκόμι κανένας δὲν

42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔβαλαν τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων· ἀφοῦ ἦτον τὸ μνῆμα κοντά.

Κεφ. κ'. 20.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

Καὶ τὴν μιὰν τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ τὴν αὐγήν, ὁποῦ ἦτον ἀκόμι σκοτεινή, εἰς τὸ μνῆμα· καὶ βλέπει τὴν πέτραν σηκωμένην ἀπὸ τὸ μνῆμα.

2 Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ τὸν ἄλλον μαθητήν, ὁποῦ ἀγάπαν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τους· ἐπήκωσαν τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ δὲν ἐξεύρομεν ποῦ τὸν ἔβαλαν.

3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

3 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχενταν εἰς τὸ μνῆμα.

4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Καὶ ἔτρεχαν οἱ δύο μαζύ, ἀμὴ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἐπροέβαμε γληγορώτερα ἀπὸ τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

5 Καὶ σκύπτωντας βλέπει ὁποῦ κεῖτενταν τὰ σενδόνια· ὅμως δὲν ἐμπῆκε (μέσα).

6 Ἔρχεται οὖν καὶ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,

6 Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶντάς τον, καὶ ἐμπῆκεν μέσα εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὰ σενδόνια ὁποῦ κεῖτενταν,

7 καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων

7 καὶ τὸ μανδύλι, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι του,

νίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν·

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον·

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι ποῦ αὐ-

ὄχι μὲ τὰ σενδόνια κείμενον, ἀλλὰ χώρια τυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε μέσα καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὁποῦ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσε·

9 Διατὶ ἀκόμι δὲν ἴξευραν τὴν γραφὴν, ὅτι κάμνει χρεία αὐτὸς νὰ ἀνασταθῇ ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐγύρισαν πάλιν οἱ μαθηταῖδες εἰς τοὺς ἐδικούς τους.

11 Καὶ ἡ Μαρία ἐστέκουνταν ἔξω εἰς τὸ μνῆμα, καὶ ἔκλαιεν· ὡσὰν ἔκλαιε λοιπὸν, ἐπαράσκυψεν εἰς τὸ μνῆμα·

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους ὁποῦ ἐκάθουνταν μὲ ἄσπρα φορέματα, ἕνα εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἕνα εἰς τὰ ποδάρια, ἐκεῖ ὁποῦ ἐκείτουνταν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουν της ἐκεῖνοι· ὦ γυναῖκα, τί κλαίεις; λέγει τους· ὅτι ἐσήκωσαν τὸν αὐθέντην μου, καὶ δὲν ἰξεύρω ποῦ τὸν ἔβαλαν.

14 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἔστεκε· καὶ δὲν ἴξευρεν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

15 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· ὦ γυναῖκα, διατί κλαίεις; τίνα ζητᾶς; ἐκείνη, λογιάζοντας ὅτι εἶναι ὁ περιβολάρης, τοῦ λέγει· αὐθέντη, ἐὰν ἐσὺ τὸν ἐπίασες, εἰπέ

αὐτὸν ἔθηκας ἢ κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.

18 Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύ-

εἰπέ μου ποῦ τὸν ἔβαλλες· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν σηκώσει.

16 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. ἐκείνη ἐγύρισε, καὶ λέγει του· ῥαββουνί· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, διδάσκαλε.

17 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· μήμε πιάνεις· διατὶ ἀκόμι δὲν ἀνέβηκα εἰς τὸν πατέρα μου· ἀμὴ σύρε εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ τους· ἀναβαίνω εἰς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα σας, καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν σας.

18 Ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ εἶπεν ἐτοῦτα εἰς τοὺς μαθητάδες, ὅτι εἶδε τὸν Κύριον, καὶ πῶς τῆς εἶπεν αὐτὰ τὰ λόγια.

19 Ὡσὰν ἐβραδίασε λοιπὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος, ὄντες ἡ θύραις σφαλισμέναις, ἐκεῖ ὁποῦ ἦταν οἱ μαθητάδες μαζωμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει τους· εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.

20 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτον τὸν λόγον, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια του καὶ τὴν πλευράν του. καὶ οἱ μαθητάδες ἐχάρηκαν ὡσὰν εἶδαν τὸν Κύριον.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς εἶπεν· εἰρήνη εἰς ἐσᾶς· καθὼς μὲ ἔστειλεν ὁ πατὴρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ἐσᾶς.

22 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτο, ἐνεφύ-

φύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν.

27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἑώρακάς με, Θωμᾶ, πεπίστευκας;

ἐνεφύσησεν εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Καὶ ὅποιων ἁμαρτίας συγχωρήσετε, εἶναι συγχωρημέναις· καὶ ὅποιων κρατήτε, εἶναι κρατημέναις.

24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, δὲν ἦτον ἐκεῖ μετ' αὐτοὺς, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἔλεγάν τον λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθηταὶ· εἴδαμεν τὸν Κύριον. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· ἂν δὲν ἰδῶ εἰς τὰ χέρια του τὰ σημάδια τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὰ σημάδια τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλω τὸ χέρι μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θέλω πιστεύσει.

26 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέραις, πάλιν ἦταν οἱ μαθηταὶ μέσα, καὶ ὁ Θωμᾶς μετ' αὐτούς. Καὶ ἦλθε ὁ Ἰησοῦς ὄντες αἱ θύραις σφαλισμέναις, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπε· εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.

27 Ἀπὲιτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἐδῶ, καὶ ἰδὲ τὰ χέρια μου· καὶ φέρε τὸ χέρι σου, καὶ βάλε το εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴν γίνεσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπέν του· ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Ἀφοῦ μὲ εἶδες, Θωμᾶ, ἐπίστευσες;

πίστευκας· μακάριοι, οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

σες· καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν εἶδαν, καὶ ἐπίστευσαν.

30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ὁμπρὸς εἰς τοὺς μαθητάδες του, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐτοῦτο.

31 Καὶ ἐτοῦτα ἐγράφηκαν, διὰ νὰ πιστεύσετε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ νὰ ἔχετε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομά του.

Κεφ. κά'. 21.

Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος. ἐφανέρωσε δὲ οὕτως.

2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοι. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.

4 Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἠδέησαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

5 Λέ-

Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο πάλιν ἐφανέρωσε τὸν λόγο του ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάδες του εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος. καὶ ἐφανέρωσε τοιουτοτρόπως.

2 Ἦσαν μαζὺ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁποῦ ἐλέγετον Δίδυμος· καὶ Ναθαναὴλ ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του.

3 Λέγει τους ὁ Σίμων Πέτρος· ἐγὼ πάγω νὰ ψαρεύω, λέγουν του οἱ ἄλλοι· ἐρχόμεθα καὶ ἐμεῖς μαζύ του. Βγῆκαν ἔξω καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ μονόξυλον βύθος· καὶ ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπιάσαν τίποτες.

4 Καὶ ὅταν ἐφεξε, ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ παραγιάλι· ὅμως οἱ μαθητάδες δὲν ἤξεραν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέ-

5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὔ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, (ἦν γὰρ γυμνός) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦ-

5 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· παιδία, μήπως ἔχετε τίποτες προσφάγι; ἀπεκρίθηκάν του· ὄχι.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τους εἶπε· ῥίξετε τὸ δίκτυον εἰς τὴν δεξιὰν μεριὰν τοῦ μονοξύλου, καὶ θέλετε εὕρει. ἔῤῥιξάν το λοιπὸν, καὶ πλέον δὲν ἠμπορῶσαν νὰ τὸ σύρουσιν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ψαριῶν.

7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῦ Πέτρου· ὁ Κύριός εἶναι. καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, ὡσὰν ἄκουσεν ὅτι ὁ Κύριός εἶναι, ἐζώθη τὸ ὑποκάμισον, διατὶ ἦτον γυμνός, καὶ ἔῤῥιξε τοῦ λόγου του εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶς ἦλθαν μὲ τὸ μονόξυλον, διατὶ δὲν ἦταν μακρὰ ἀπὸ τὴν γῆν, ἀλλὰ ἕως διακόσιαις πῆχαις, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ψαριῶν.

9 Ὡσὰν οὖν ἐβγῆκαν λοιπὸν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσι ἀνθρακοφωτιὰν ἐποῦ κεῖτεται, καὶ ψάρι ὁποῦ κεῖτεται ἀπάνω εἰς τὴν ἀνθρακοφωτιὰν, καὶ ψωμί.

10 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· φέρετε ἀπὸ τὰ ψάρια ὁποῦ ἐπιάσετε τώρα.

11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, γεμάτον ψάρια μεγάλα ἑκατὸν πενῆντα τρία· καὶ τόσα ὁποῦ ἦταν, δὲν ἐχαλάσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· ἐλά-

Δεῦτε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

13 Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.

14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπε αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.

18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.

19 Τοῦ-

τε, φᾶτε. καὶ κανένας δὲν ἐπόκοταν νὰ τοὺς μαθητάδες νὰ τὸν ἐξετάξῃ, ἐσὺ ποῖος ἔσαι; ἐξεύρωντες ὅτι ἦτον ὁ Κύριος.

13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τὸ ψωμὶ, καὶ τοὺς τὸ ἔδωσε, καὶ τὸ ψάρι ὁμοίως.

14 Ἐτούτη ἦτον τότε τρίτη φορὰ ὅπου ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάδες του, ἀφότις ἀνασκάθη ἀπὸ νεκρούς.

15 Ἀφότις λοιπὸν ἐφαγαν, λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα Πέτρον· ὦ Σίμων (γιὲ Ξ) Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με περισσότερον ἀπὸ τούτους; λέγει του· ναὶ αὐθέντη· ἐσὺ ἐξεύρεις ὅλα· ἀγαπῶ σε. λέγει του· βόσκε τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει του πάλιν δεύτερον· ὦ Σίμων (γιὲ Ξ) Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει του· ναὶ αὐθέντη· ἐσὺ ἐξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. λέγει του· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει του τὸ τρίτον· ὦ Σίμων (γιὲ Ξ) Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι Ξ εἶπε τὸ τρίτον· φιλεῖς με; καὶ λέγει του· αὐθέντη, ἐσὺ ἐξεύρεις ὅλα· ἐσὺ γνωρίζεις ὅτι σ' ἀγαπῶ. λέγει του ὁ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ πρόβατά μου.

18 Βέβαια, βέβαια σοῦ λέγω, ὅταν ἤσουν νεώτερος, ἐζώνεσουν, καὶ ἐπερπάτεις ὅπου ἤθελες· μὰ ὅταν γηράσῃς, θέλεις ἁπλώσῃ τὰ χέρια σου, καὶ ἄλλος θέλει σὲ ζώσῃ, καὶ θέλεις πάγει ἐκεῖ ὅπου δὲν θέλεις.

19 Καὶ

19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;

21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρός σε; σὺ ἀκολούθει μοι.

23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ'· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρός σε;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρήσειν τὰ γραφόμενα βιβλία.

Ἀμήν.

19 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπε, σημαδεύοντας μὲ τί λογῆς θάνατον θέλῃ δοξάσῃ τὸν Θεόν. Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτο, λέγει τοῦ· ἀκολούθα μου.

20 Καὶ γυρίζοντας ὁ Πέτρος βλέπει ὅπου ἀκολουθοῦσε ὁ μαθητὴς ὅπου ἀγάπαε ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθός του εἰς τὸ δεῖπνον, καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ποῖος εἶνε ὅπου σὲ παραδιδῇ;

21 Ὡσὰν εἶδεν ὁ Πέτρος ἐτοῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· αὐθέντη, ἀμὴ ἐτοῦτος τί (θέλει γένει);

22 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ στέκῃ αὐτὸς ἕως ὅπου νὰ ἔλθω, τί σὲ μέλει ἐσένα; ἐσὺ ἀκολούθα μου.

23 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ λόγος ἐτοῦτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει. ἀμὴ δὲν τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν ἀποθνήσκει· ἀλλὰ· ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ μένῃ ἕως ὅπου νὰ ἔλθω, τί σὲ μέλῃ ἐσένα;

24 Ἐτοῦτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὁποῦ μαρτυρᾷ διὰ ἐτοῦτα, καὶ ὅπου ἔγραψεν ἐτοῦτα· καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία του.

25 Καὶ εἶνε καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὁποῖα ἐὰν γράφῃ καθ' ἕνα, λογιάζω ὁ αὐτὸς ὁ κόσμος ἤθελε χωρέσῃ τὰ βιβλία ὁποῦ ἤθελαν γραφῇ. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,

2 Ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη.

3 Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου·

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύ-

Ἐγὼ, ὦ Θεόφιλε, ἔγραψα τὸν πρῶτον λόγον διὰ ὅλα ἐκεῖνα, ὁποῦ ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κάμνῃ καὶ νὰ διδάσκῃ,

2 Ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁποῦ ἀνελήφθη, ἔστοντας καὶ νὰ ἐπρόσταξε τοὺς ἀποστόλους διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξεν.

3 Εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἐπαράστησεν τοῦ λόγου τοῦ ζωντανὸν ὕστερα ἀπὸ τὸ πάθος, μὲ πολλὰ σημάδια, σαράντα ἡμέραις φαινόμενος εἰς αὐτοὺς, καὶ λέγοντας τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναναστρεφόμενος μετ' αὐτοὺς τοὺς ἐπαράγγελεν, ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ μὴν χωρίσουν, ἀλλὰ νὰ προσμένουν τὸ τάξιμον τοῦ πατρὸς, τὸ ὁποῖον ἀκούσετε, ὁποῦ σᾶς εἶπα·

5 Ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισε μὲ νερὸν, ἀμὴ ἐσεῖς θέλετε βαπτισθῇ μὲ Πνεῦμα ἅγιον, εἰς ὀλίγαις ἡμέραις.

6 Οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἔστοντας νὰ μαζωχθοῦσιν εἰς μίαν μερίαν, τὸν ἐρωτοῦσαν, λέγοντες;

Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιρούς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

8 Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ.

11 Οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου

τες· αὐθέντη, τάχα εἰς τὸν χρόνον τοῦτον ἀποκαταστάνεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραήλ;

7 Καὶ λέγει τοὺς· δὲν εἶναι ἐδικόν σας νὰ γνωρίζετε χρόνους ἢ καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ πατὴρ τοὺς ἔθεσε εἰς τὴν ἐξουσίαν του.

8 Ἀλλὰ ὡσὰν ἔλθῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς ἐσᾶς, θέλετε πάρει δύναμιν ἀπ' αὐτό· καὶ θέλετε εἶσθαι μάρτυρές μου, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἕως εἰς τὴν ἄκραν τῆς γῆς.

9 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, βλέποντες ἐκεῖνοι, ὑψώθη· καὶ ἕνα σύννεφον τὸν ἐπῆρεν ἀπ' ὀμπροστᾶ ἀπὸ τὰ μάτιά τους.

10 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐστέκουνταν καὶ ἔβλεπαν ἀπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, πηγεύοντας ἐκεῖνος, καὶ νὰ, καὶ δύο ἄνδρες καὶ ἐστάθηκαν σημᾶ εἰς αὐτοὺς μὲ φορέματα ἄσπρα.

11 Οἱ ὁποῖοι καὶ εἶπαν· ὦ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, διατί στέκεσθε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; ἐτοῦτος ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ ἀνελήφθηκεν ἀπὸ σᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν, τέτοιας λογῆς θέλει ἔλθη πάλιν, καθὼς τὸν εἴδετε πηγεύοντα εἰς τὸν οὐρανόν.

12 Τότε ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὸ ὄρος ὁποῦ ἐκρά-

νὸς Ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺς Ἰερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.

13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῷον, ὅπου ἦσαν καταμένοντες, ὅ, τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξὶ, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν.)

16 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν·

17 Ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.

18 Οὗτος μὲν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμάχ, τοῦτ' ἔστιν, Χωρίον αἵματος.

20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος.

21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 Ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν γενέσθαι ἕνα τούτων.

23 Καὶ ἔστησαν δύο, τὸν Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν.

24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπαν· Σὺ, Κύριε, καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα,

25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

Κεφάλαιον Β'.

1 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς, ἦσαν πάντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

2 Καὶ ἐγένετο ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν οἰκίαν οὗ ἦσαν καθήμενοι.

3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς.

5 Ἦσαν δὲ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι ἐν Ἰερουσαλὴμ, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;

9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί θέλει τοῦτο εἶναι;

13 Ἕτεροι δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι Γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσί.

14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰερουσαλὴμ πάντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.

15 Οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν, ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεὸς, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται·

18 Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·

20 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ·

21 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε·

23 Τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον διὰ χειρὸς ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε·

24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προορώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ·

26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·

27 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παῤῥησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ,

31 Προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὔτε ἐγκατελείφθη εἰς ᾅδου, οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.

32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεὸς, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες.

33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθεὶς, τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ Πατρὸς, ἐξέχεε τοῦτο ὃ ὑμεῖς καὶ βλέπετε καὶ ἀκούετε.

34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς· λέγει δὲ αὐτός· Εἶπε Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι καὶ Κύριον αὐτὸν καὶ Χριστὸν ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν, καὶ εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Πέτρος δὲ πρὸς αὐτοὺς, Μετανοήσατε, φησὶ, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου.

39 Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

40 Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρατο καὶ παρεκάλει αὐτοὺς, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης.

41 Οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολλὰ δὲ τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ φόβος ἦν μέγας ἐπὶ πάντας.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά·

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι καθότι ἄν τις χρείαν εἶχε.

46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἁπλότητι καρδίας,

47 Αἰνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σῳζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Κεφάλαιον Γ'.

1 Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην.

2 Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπῆρχε, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν.

3 Οὗτος ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.

4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λήψεσθαι.

6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειρε καὶ περιπάτει.

7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά·

8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἁλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδε πᾶς ὁ λαὸς αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν·

10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὡραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, συνέδραμε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν·

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ᾐτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν·

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρες ἐσμεν.

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοὶ, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν·

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν τὸν Χριστὸν αὐτοῦ, οὕτως ἐπλήρωσε.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας,

20 Ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν Χριστὸν Ἰησοῦν,

21 Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς.

23 Ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἐὰν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν, κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ Θεὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

Κεφάλαιον Δ'.

1 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,

2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἰερουσαλήμ,

6 Καὶ Ἄννα τὸν ἀρχιερέα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ.

7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;

8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται,

10 Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδόμων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας.

12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παῤῥησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον· ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν.

14 Τόν τε ἄνθρωπον βλέποντες τὸν τεθεραπευμένον μετ' αὐτῶν ἑστῶτα, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν.

15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους,

16 Λέγοντες· Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνεῖσθαι·

17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.

18 Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ.

19 Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε·

20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτοὺς διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι·

22 Ἐτῶν γὰρ πλειόνων ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς,

25 Ὁ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ παῖς σου εἰπὼν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ διὰ στόματος ἡμῶν· Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ·

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρῴδης τε καὶ Πόντιος Πιλᾶτος σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραήλ,

28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι.

29 Καὶ νῦν, Κύριε, ἐπιδὲ ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,

30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν πάντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παῤῥησίας.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν καρδία καὶ ψυχὴ μία· οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ δυνάμει μεγάλῃ ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων,

35 Καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ ἑκάστῳ καθότι ἄν τις χρείαν εἶχε.

36 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρναβᾶς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Υἱὸς παρακλήσεως, Λευίτης, Κύπριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

Κεφάλαιον Ε'.

1 Ἀνὴρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησε κτῆμα,

2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίης καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκε.

3 Πέτρος δὲ εἶπε· Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσε σατανᾶς τὴν καρδίαν σου ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενε καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἔψευσας ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.

5 Ἀκούσας δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας.

6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡσεὶ ὡρῶν τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εἰσῆλθε.

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπεδόσθε; ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ, τοσούτου.

9 Ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσί σε.

10 Ἔπεσε δὲ παραχρῆμα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγ

χωρίον ἐκ τ μισθ τ ἀδικίας· καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτ.

19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμά, τουτέστι, χωρίον αἵματος.

20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ. Καί· Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτ λάβοι ἕτερος.

21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 Ἀρξάμενος ἀπὸ τ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων.

23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἴουστος, καὶ Ματθίαν.

24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε καρδιογνῶστα πάντων

σεν ἐνα χωρίφι ἀπὸ τ μισθ τ ἀδικίας· καὶ πεσὼν πρηνὴς, ἐσκασεν εἰς τ μέσω, καὶ ἐχύθηκαν ἔξω ὅλα τὰ σπλάγχνα τ.

19 Καὶ τοῦτο ἐγνωρίσθη εἰς ὅλους ὅσοι κατοικοῦν εἰς τ Ἱερουσαλήμ, τόσον ὅπου ἐκαλέσθη τὸ χωράφι ἐκεῖνο εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν ἐδικήν τους, Ἀκελδαμά, ὡσὰν νὰ εἴπῃς, χωράφι αἵματος.

20 Διατὶ εἶναι γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τ ψαλμῶν· ἂς γένῃ ἡ κατοικία τ ἔρημος, καὶ ἂς μὴν εἶναι κανένας, ὁπου νὰ κατοικῇ εἰς αὐτήν. καί· τὸ ἀξίωμά τ, ἂς τὸ πάρῃ ἄλλος.

21 Κάμνει χρεία λοιπὸν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἄνδρας ὁπου ἦλθαν μετ' ἐμᾶς εἰς ὅλον τὸ καιρόν, ὁποὺ ἐμβῆκε καὶ βγῆκεν εἰς ἐμᾶς ὁ εὐλογημένος ὁ Ἰησοῦς,

22 Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ βάπτισμα τ Ἰωάννου ἕως τὴν ἡμέραν ὁπου ἀνελήφθη ἀπὸ ἐμᾶς, ἕνας ἀπὸ τούτους μαζὺ μὲ ἐμᾶς νὰ γένῃ μάρτυρας τ ἀναστάσεως τ.

23 Καὶ ἔβαλαν δύο, τὸν Ἰωσὴφ ὁποὺ ἐκαλεῖτον Βαρσαββᾶς, ὁ ὁποῖος ὀνομάζετον Ἴουστος, καὶ τὸν Ματθίαν.

24 Καὶ προσευχόμενοι εἶπαν· ἐσύ, ὦ εὐλογημένε, ὁποὺ γνωρίζεις τὰς καρδιὰς ὁλωνῶν,

φανέ-

πάντων, ανάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα ὃν ἐξελέξω,

25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

φανέρωσε ἐκεῖνον ὁποῦ ἐδιάλεξες ἀπὸ τούτους τοὺς δύο τὸν ἕνα,

25 Νὰ πάρῃ τὸν λαχνὸν τῆς ὑπηρεσίας ἐτούτης καὶ τῆς ἀποστολῆς, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐπαρέβη ὁ Ἰούδας, νὰ πάγῃ εἰς τὸν τόπον του τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔρριξαν λαχνοὺς, καὶ ἔπεσεν ὁ λαχνὸς εἰς τὸν Ματθίαν, καὶ συναριθμήθη μαζὺ μὲ τοὺς ἕνδεκα ἀποστόλους.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.

3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν

Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι μαζωμένοι ὁμοψύχως εἰς ἕνα τόπον.

2 Καὶ παρευθὺς ἔγινε μία βοὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὡσὰν νὰ ἤρχουντον φυσιματία δυνατὴ, καὶ ἐγέμισε τὸ σπῆτι ἐκεῖ ὁποῦ ἐκάθουνταν.

3 Καὶ τοὺς ἐφάνηκαν γλώσσαις ὁποῦ ἐδιαμοιράζουνταν ὡσὰν φωτία, καὶ ἐκάθισεν ἀπάνω εἰς κάθ' ἕνα ἀπ' αὐτούς.

4 Καὶ ἐγέμισαν ὅλοι Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἄρχισαν νὰ λαλοῦν ξέναις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα τοὺς ἔδιδε νὰ λαλοῦν.

5 Καὶ ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἄνδρες Ἰουδαῖοι εὐλαβεῖς, ἀπὸ κάθε λογῆς ἔθνος ὁπὸ

των ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;

9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι;

ὁποῦ εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ ὡσὰν ἔγινεν ἡ φωνὴ ἐκείνη, ἐμαζώχθη τὸ πλῆθος, καὶ ἐσυγχίσθη· ὅτι ἄκουε κάθ' ἕνας ὁποῦ ἐσυντυχέναν τὴν γλῶσσάν του.

7 Καὶ ἐτρόμαζαν ὅλοι καὶ ἐθαύμαζαν, καὶ ἔλεγαν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον· δὲν εἶναι ὅλοι ἐτοῦτοι ὁποῦ συντυχένουν Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἐμεῖς τοὺς ἀκούομεν πᾶσα ἕνας τὴν ἐδικήν μας γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννηθήκαμεν;

9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦσι τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Τὴν Φρυγίαν καὶ Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης, ὁποῦ εἶναι ἀγνάντια εἰς τὴν Κυρήνην· καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ξένοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρητικοὶ καὶ Ἀράπιδες, γροικοῦμεν ὁποῦ λέγουν αὐτοὶ μὲ ταῖς γλώσσαις ταῖς ἐδικαῖς μας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ὅλοι ἐθαύμαζαν περισσᾶ καὶ ἀποροῦσαν, λέγοντες ἕνας εἰς τὸν ἄλλον· τί θέλει νὰ εἶναι ἐτοῦτο;

13 Ἑ-

13 Καὶ

13 Ἕτεροι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον· Ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσί.

14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.

15 Οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, ἔστι μεθύοντες· ἐστὶ γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, (λέγει ὁ Θεὸς) ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται·

18 Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·

13 Καὶ ἄλλοι ἀναμπάζοντες ἔλεγον· ὅτι γλεύκους μεστωμένοι.

14 Καὶ ὁ Πέτρος ἑστὼς μετὰ τῶν ἕνδεκα, καὶ ἐπῆρε τὴν φωνήν του, καὶ τοὺς εἶπεν· ὦ ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ ὅσοι ὅλοι κατοικᾶτε τὴν Ἱερουσαλήμ, ἂς ἦναι γνώριμον ἐτοῦτο εἰς ὑμᾶς, καὶ ἀκούσετε τοὺς λόγους μου.

15 Διατὶ ὄχι, καθὼς ἐσεῖς λογιάζετε, ἐτοῦτοι μεθᾶτοι· διατὶ ἀκόμη τρίτη ὥρα ἦναι τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τοῦτο ἦναι εἶναι ὅπου ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ εἰς ταῖς ὑστεραῖς ἡμέραις, (λέγει ὁ Θεὸς) θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμά μου εἰς πᾶσαν σάρκα· καὶ θέλουσι προφητεύσει οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου, καὶ οἱ νεανίσκοι σου θέλουσι ἰδῆ ὁράσεις, καὶ οἱ γεροντότεροί σου θέλουσι ἐνυπνιαθῆ ἐνύπνια·

18 Καὶ θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμά μου εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἰς τοὺς δούλους μου καὶ εἰς ταῖς δούλαις μου, καὶ θέλουσι προφητεύσει.

19 Καὶ θέλω δώσει τέρατα ἀπάνω εἰς τ' οὐρανόν, σημάδια κάτω εἰς τὴν γῆν, αἷμα καὶ φωτιὰ καὶ ἀτμὸν καπνοῦ.

20 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.

21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε,

23 Τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε.

24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,

27 Ὅτι

20 Ὁ ἥλιος θέλει μεταστραφῆ εἰς σκότος, καὶ τὸ φεγγάρι εἰς αἷμα, πρὶν νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ λαμπρά.

21 Καὶ θέλει εἶσθαι, ὅποιος ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα Κυρίου, θέλει σωθῆ.

22 Ὦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσετε ἐτοῦτα τὰ λόγια· Τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα φανερωμένον εἰς ἐσᾶς ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ δυνάμεις καὶ μὲ τέρατα καὶ μὲ σημάδια, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμε διὰ μέσου αὐτοῦ ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς, καθὼς καὶ ἐξεύρετε καὶ ἐσεῖς·

23 Ἐτοῦτον δεδεμένον μὲ τὴν ὡρισμένην βουλὴν καὶ μὲ τὴν προγνωσιν τοῦ Θεοῦ πιάσαντες τον ἐσεῖς, καὶ διὰ μέσου ἀνόμων ἀνδρῶν σταυρώσαντες τον τὸν ἐσκοτώσετε·

24 Τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύνοντας τὰς πόνους τοῦ θανάτου· εἰς ὅσον δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ τὸν κρατῆ ὁ θάνατος.

25 Διατὶ καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει δι' αὐτόν· Ἐπροβλεπα τὸν Κύριον πάντοτε ὁμπρός μου, ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν δεξιάν μου, διὰ νὰ μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο ἡ καρδία μου εὐφράνθη, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἠγαλλιάσθη· καὶ ἀκόμη καὶ τὸ κορμί μου θέλει κατοικήσει μὲ ἐλπίδα·

27 Διατὶ

27 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παῤῥησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστὸν, καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

31 προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ᾅδου, οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.

32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεὸς, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμὲν μάρτυρες.

33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε.

34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς

27 Διατί θέλεις ἀφήσει τὴν ψυχήν μου εἰς τὸν ᾅδην, οὐδὲ θέλεις δώσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἰδῇ διαφθοράν.

28 Ἔκαμές με νὰ γνωρίσω τοὺς τρόπους τῆς ζωῆς· θέλεις μὲ γεμίσει χαρᾶς μὲ τὸ πρόσωπόν σου.

29 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοί, ἠμπορῶμεν νὰ εἰπῶμεν μὲ παῤῥησίαν εἰς ἐσᾶς διὰ τὸν πατριάρχην Δαβίδ, ὅτι καὶ ἀπέθανε καὶ ἐθάφθη, καὶ τὸ μνῆμά του εἶναι εἰς ἐμᾶς ἕως τὴν ἡμέραν ταύτην.

30 Ὡσὰν λοιπὸν προφήτης, καὶ ἐξεύρωνας ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ ὤμοσεν ὅρκον, νὰ βγάλῃ τὸν καρπὸν τῆς μέσης του νὰ ἀναστήσῃ τὸν Χριστὸν κατὰ σάρκα, καὶ νὰ τὸν καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον του,

31 προγνωρίζοντας ἐλάλησε διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἀπέμεινεν ἡ ψυχή του εἰς τὸν ᾅδην, οὐδὲ τὸ κορμί του εἶδε διαφθοράν.

32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεὸς, τοῦ ὁποίου ὅλοι ἐμεῖς εἴμεθε μάρτυρες.

33 Ἐκεῖνος λοιπὸν ἐσηκώθη νὰ ὑψωθῇ μὲ τὸ δεξιὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸν πατέρα τὸ πάσιμον τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐξέχεεν ἐκεῖνο ὁποῦ βλέπετε καὶ ἀκούετε ἐσεῖς τώρα.

34 Διατὶ ὁ Δαβὶδ δὲν ἀνέβη

τὰς ἁμαρτίας· λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος·

39 Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

40 Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης.

41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐβα-

νέβη εἰς τοὺς οὐρανούς· ἀλλὰ αὐτὸς λέγει· εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 Ἕως ὅτου νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπάτημα εἰς τὰ ποδάρια σου.

36 Ἂς γνωρίζῃ λοιπὸν ὅλον τὸ σπίτι τοῦ Ἰσραὴλ μὲ ἀσφάλειαν, ὅτι ἐκεῖνον τὸν Ἰησοῦν (τὸν ὁποῖον ἐσεῖς ἐσταυρώσατε) ὁ Θεὸς τὸν ἔκαμε καὶ Ἀφέντην καὶ Χριστόν.

37 Καὶ ὅσοι τὸ ἄκουσαν ἐκατανύχθη ἡ καρδία τους, καὶ εἶπαν εἰς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· τί νὰ κάμωμεν, ὦ ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς εἶπε· μετανοήσετε, καὶ ἂς βαπτισθῇ κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν· καὶ θέλετε πάρει τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

39 Διατὶ εἰς ἐσᾶς εἶναι τὸ τάξιμον καὶ εἰς τὰ παιδιά σας, καὶ εἰς ὅλους τοὺς μακρυνούς, ὅσους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεός μας.

40 Καὶ μὲ ἄλλα λόγια περισσότερα τοὺς ἐμαρτύρησε, καὶ τοὺς ἐπαρακίνα, λέγοντας· φυλαχθῆτε ἀπὸ τοῦτο γενεὰν ἐστραμμένον.

41 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἐδέχθηκαν τὸν λόγον του μὲ χαρὰν,

ἐβα-

ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησεν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς.

43 Ἐγίνετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά.

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἄν τις χρείαν εἶχε.

46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας,

47 Αἰνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ἐβαπτίσθησαν· καὶ τῶν ἡμέρων ἐκείνων ἐπροσετέθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν κοντὰ τρεῖς χιλιάδες ψυχαῖς.

42 Καὶ ἐπαρτερᾶσαν εἰς τὴν διδαχὴν τῶν ἀποστόλων, εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὸ κόψιμον τοῦ ψωμίου, καὶ εἰς τὰς προσευχάς.

43 Καὶ κάθε ψυχὴ ἐφοβᾶτον· καὶ πολλὰ τέρατα καὶ σημεῖα ἐγινοῦτων διὰ μέσα τῶν ἀποστόλων.

44 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπίστευσαν ἦταν εἰς ἕνα τόπον, καὶ εἶχαν ὅλα κοινά.

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπάρχοντα τὰς τὰ ἐπουλᾶσαν, καὶ τὰ ἐμοίραζαν εἰς ὅλους, ὅ,τι καὶ ἂν ἤθελε χρειασθῇ κάθε ἕνας.

46 Καὶ πᾶσαν ἡμέραν ἐστέκοσαν εἰς τὸ ἱερὸν ὁμοψυχως, καὶ κόποντες ψωμὶ ἀπ' σπῆτι εἰς σπῆτι, ἐμεταλάμβανον τροφὴν μὲ χαρὰν καὶ μὲ ἁπλότη καρδίας.

47 Ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ ἔχοντες παῤῥησίαν καὶ χάριν εἰς ὅλον τὸ λαόν. καὶ ὁ Κύριος ἐπρόσθεσεν πᾶσα ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνους ὁπὸ ἔμελλαν νὰ σωθοῦσι.

Κεφ. Κεφ.

Κεφ. γ'. 3.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς εὐχῆς τὴν ἐνάτην.

2 Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.

4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει.

7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά.

8 Καὶ

Καὶ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνέβαιναν μαζὺ εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὴν ὥραν τ' εὐχῆς τὴν ἐνάτην.

2 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος, ὁποῦ ἦτον κουλὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τ' μάνας του, τ' ἐσήκωναν, τ' ὁποῖον τὸν ἔβαναν κάθε ἡμέραν εἰς τὴν θύραν τ' ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὡραίαν, νὰ ζητᾷ ἐλεημοσύνην ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐμβαίνασιν εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὁποῦ ὅσον εἶδε τὸν Πέτρον κὴ Ἰωάννην, ὁποῦ ἐμέλλασι νὰ ἐμβοῦσιν εἰς τὸ ἱερόν, ἐζήτα ἐλεημοσύνην.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἀτενίζωντας εἰς αὐτὸν μαζὺ μὲ τ' Ἰωάννην, εἶπε· κοίταξον εἰς ἐμᾶς.

5 Καὶ ἐκεῖνος εἶχε τὰ μάτια τ' εἰς αὐτούς, ἀναμένωντας νὰ πάρῃ ποτὲς ἀπ' αὐτούς.

6 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· ἀσήμι κὴ χρυσάφι δὲν ἔχω· ἀμὴ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχω, ἐκεῖνο σοῦ δίδω· εἰς τὸ ὄνομα τ' Ἰησοῦ Χριστοῦ τ' Ναζωραίου ζήνα περπάτει.

7 Καὶ πιάνωντάς τον ἀπὸ τὸ δεξιόν χέρι τ' ἐσήκωσε· κὴ παρευθὺς ἐστερεώθηκαν ἡ πατοῦναις τ', κὴ οἱ ἀστραγάλοι τ'.

8 Καὶ

8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη, καὶ περιεπάτει· καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἁλλόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν·

10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὡραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρί-

8 Καὶ πηδῶντας ἐστάθη, καὶ ἐπεριπάτει· καὶ ἐμβῆκε μαζὺ μετ' αὐτοὺς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶντας καὶ πηδῶντας καὶ ὑμνῶντας τὸν Θεόν.

9 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς τὸν εἶδεν ὅπου ἐπεριπάτει καὶ ὕμνει τὸν Θεόν.

10 Καὶ τὸν ἐγνώριζαν πῶς ἦτον ἐτοῦτος ὅπου ἐκάθουνταν εἰς τὴν ὡραίαν πύλην τοῦ ἱεροῦ ζητῶντας ἐλεημοσύνην· καὶ πολλὰ ἐθαύμασαν, καὶ ἔγιναν ἐκστατικοὶ εἰς ἐκεῖνο ὅπου τοῦ ἐσυνέβη.

11 Καὶ ὁ κουτζὸς ὅπου ἰατρεύθη ἔμεινεν ἀχώριστος ἀπὸ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ ὁ λαὸς ὅλος ὄντας ἐκπεπληγμένος ἔτρεξεν εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν καμάραν ὅπου ἐκράζετον τοῦ Σολομῶντος.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ὡσὰν εἶδεν ἐτοῦτο, εἶπεν εἰς τὸν λαόν· ὦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε εἰς ἐτοῦτο, ἢ τί ἀτενίζετε εἰς ἐμᾶς, ὡσὰν νὰ τὸ ἐκάμαμε μὲ δύναμιν ἢ εὐσέβειαν ἐδικήν μας νὰ περιπατῇ αὐτός.

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸ παιδίτου τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἐσεῖς τὸν ἐπαραδώκετε, καὶ τὸν ἀρνηθήκετε ὀμπροστὰ εἰς τὸ πρόσ-

κρίναντος ἐκείνου ἀπολύ-
ειν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ
δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ᾐτήσα-
σθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι
ὑμῖν.

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγει-
ρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυ-
ρές ἐσμεν·

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνό-
ματος αὐτοῦ, τοῦτον, ὃν θεω-
ρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δι'
αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλο-
κληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάν-
των ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοὶ, οἶδα
ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσ-
περ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγ-
γειλε διὰ στόματος πάντων τῶν
προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν
Χριστὸν, ἐπλήρωσεν οὕτω.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ
ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆ-
ναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως
ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως
ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου,

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προ-
κε-

πρόσωπον τοῦ Πιλάτου, ὁποῦ
ἔκρινεν ἐκεῖνος νὰ τὸν ἀπολύ-
σῃ.

14 Ἀμὴ ἐσεῖς ἀρνηθήκετε
τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον, καὶ ἐζη-
τήσετε νὰ σᾶς χαρίσουν ἕνα
ἄνδρα φονέα.

15 Καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ εἶναι
ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς τὸν ἐσκοτώσε-
τε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς τὸν ἀνά-
στησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς· τοῦ ὁποίου
ἐμεῖς εἴμεσθε μάρτυρες·

16 Καὶ εἰς τὴν πίστιν τοῦ ὀ-
νόματός του, τὸ ὄνομά του ἐστε-
ρέωσεν ἐτοῦτον, τὸν ὁποῖον βλέ-
πετε καὶ ἰξεύρετε· καὶ ἡ πίστις
ὁποῦ εἶναι δι' αὐτοῦ τοῦ ἔδωκεν
ἐτούτην τὴν ὑγείαν ὅλου τοῦ
σώματος, ὀμπροστᾶ εἰς ὅλους
σας.

17 Καὶ τῶρα, ἀδελφοὶ, ἰξ-
εύρω, ὅτι μὴν ἰξεύροντες τὸ
ἐκάμετε, καθὼς καὶ οἱ ἄρχον-
τές σας.

18 Ἀμὴ ὁ Θεὸς ἐκεῖνα ὁ-
ποῦ ἐπροεῖπε διὰ μέσου τοῦ στό-
ματος ὅλων τῶν προφητῶν του,
νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς, ἔτζι τὰ
ἐτελείωσεν.

19 Μετανοήσετε λοιπὸν καὶ
γυρίσετε, διὰ νὰ ἐξαλειφθοῦν
ἡ ἁμαρτίαις σας· διὰ νὰ ἔλ-
θουν καιροὶ παρηγορίας ἀπὸ τὸ
πρόσωπον τοῦ Κυρίου.

20 Καὶ νὰ στείλλῃ ἐκεῖνον
ὁποῦ ἦτον προτίτερα κηρυ-

κεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν,

21 Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν· Ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς·

23 Ἔσται δὲ, πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

Κεφ.

γμένος εἰς ἐσᾶς, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Τὸν ὁποῖον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ τὸν ἔχῃ ὁ οὐρανὸς, ἕως τὸν καιρὸν ὁποῦ νὰ ἀποκαταστασθοῦν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος ὅλων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

22 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τοὺς πατέρας· ὅτι ὁ αὐθέντης ὁ Θεός σας θέλει σᾶς ἀναστήσει ἕνα προφήτην ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας, ὡσὰν ἐμένα· αὐτουνοῦ νὰ ἀκούσετε εἰς ὅλα ὅσα λαλήσῃ εἰς ἐσᾶς·

23 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ὁποῦ νὰ μὴν ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, θέλει ἐξολοθρευθῆ ἀπὸ τὸν λαόν.

24 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἀπὸ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἐδῶθεν, ὅσοι ἐλάλησαν, ἐπροεῖπαν καὶ ταῖς ἡμέραις ἐτούταις.

25 Ἐσεῖς εἶσθε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας, λέγοντας εἰς τὸν Ἀβραάμ· καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θέλουν εὐλογηθῆ ὅλαις ἡ γενεαῖς τῆς γῆς.

26 Ὁ Θεὸς πρῶτον ἀνέστησεν εἰς ἐσᾶς τὸ παιδί του τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔστειλεν νὰ σᾶς εὐλογᾶ, γυρίζοντας καθένας ἀπὸ ταῖς πονηρίαις σας.

Κεφ.

Κεφ. δ'. 4.

Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ σαδδουκαῖοι,

2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ·

6 Καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ.

7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;

8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπε πρὸς αὐτούς·

Καὶ ἐκεῖ ὁπῶ ἐσυντύχεναν αὐτοὶ ἐτοῦτα τὰ λόγια εἰς τὸν λαὸν, ἔφθασαν εἰς αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ σαδδουκαῖοι,

2 Λυπημένοι πολλὰ διατὶ ἐδίδασκαν αὐτοὶ τὸν λαὸν, καὶ ἐκήρυτταν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὴν ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἔβαλαν τὰ χέριά τους ἀπάνω τους, καὶ τοὺς ἐφυλάκωσαν ἕως τὴν αὔριον· διατὶ τότε ἦτον βράδι.

4 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἄκουσαν τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀνδρῶν ἔγινεν ἕως πέντε χιλιάδες.

5 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμαζώχθηκαν οἱ ἄρχοντές τους καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·

6 Καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι ἦσαν ἀπὸ γένος ἀρχιερατικόν.

7 Καὶ ἔστησάν τους εἰς τὸ μέσον, καὶ τοὺς ἐρωτοῦσαν· μὲ ποίαν δύναμιν ἢ εἰς ποῖον ὄνομα ἐκάμετε τοῦτο ἐσεῖς;

8 Τότε ὁ Πέτρος ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου, καὶ τοὺς εἶπεν·

τούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται.

10 Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας·

12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παῤῥησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν·

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν.

15 Κε-

ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Ἐπειδὴ ἐμεῖς σήμερον ἐξεταζόμεθα διὰ εὐεργεσίαν ἀνθρώπου ἀσθενημένου, μὲ τί τρόπον ἐτοῦτος ἰατρεύθη·

10 Ἂς εἶναι γνώριμον εἰς ὅλους ἐσᾶς καὶ εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὁποῦ ἐσεῖς ἐσταυρώσετε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, εἰς τοῦτο (λέγω) τὸ ὄνομα ἐτοῦτος παραστέκεται γερὸς ὀμπροστᾶ σας.

11 Ἐτοῦτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ λίθος ὁποῦ ἐκαταφρονέθη ἀπὸ σᾶς τοὺς οἰκοδόμους, καὶ ἔγινεν κεφαλὴ τῆς γωνίας.

12 Καὶ δὲν εἶναι σωτηρία εἰς ἄλλον κανένα· διατὶ δὲν εἶναι ἄλλο ὄνομα ἀπὸ κάτω εἰς τὸν οὐρανὸν ὁποῦ νὰ ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὸ ὁποῖον κάμνει χρεία νὰ σωθοῦμεν.

13 Καὶ βλέποντες ἐκεῖνοι τὴν παῤῥησίαν τοῦ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαμβάνοντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζαν· καὶ ἐγνώρισάν τους πῶς εἶχαν σταθῆ προτίτερα μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

14 Καὶ βλέποντες τὸν ἄνθρωπον τὸν ἰατρεμένον ὁποῦ ἐστέκουντον μαζὺ μετ' αὐτοὺς, δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἐναντιωθοῦσι τίποτες.

15 Ἀ-

15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους,

16 λέγοντες· Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι.

17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.

18 Καὶ καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτούς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε·

20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτούς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι·

15 Ἀμὴ ἔσωλας νὰ τοὺς προστάξωμεν νὰ εὑγοῦν ἔξω ἀπὸ τὴ σύνοδον, ἐσυμβουλεύθηκαν ἀνάμεσά τους,

16 λέγοντες· τί νὰ τοὺς κάμωμεν τοὺς ἀνθρώπους ἐτούτους; διατί, ὅτι πῶς νὰ ἔγινε διὰ μέσου αὐτῶν σημάδι γνωρισμον, εἰς ὅλους εἶναι φανερον ἐτούτους ὁπού κατοικοῦσι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ δὲν ἠμπορεῦμεν νὰ τὸ ἀρνηθοῦμεν·

17 Ἀλλὰ διατί νὰ μὴν διαφημισθῇ περισσότερον τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν λαόν, νὰ τοὺς φοβερίσωμεν νὰ μὴν λαλοῦσι πλέον εἰς τὸ ὄνομα ἐτοῦτο εἰς κανένα ἄνθρωπον.

18 Καὶ ἐκαλέσαντες, καὶ τοὺς ἐπαρήγγειλαν καθόλου μὴ νὰ λέγουσι, μηδὲ νὰ διδάσκουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

19 Καὶ ἀπεκρίθηκαν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ τοὺς εἶπαν· ἂν εἶναι δίκαιον ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεόν, νὰ ἀκούωμεν ἐσᾶς περισσότερον παρὰ τὸν Θεόν, κρίνετε το·

20 Ἐμεῖς δὲν ἠμπορεῦμεν, νὰ μὴν λαλοῦμεν ἐκεῖνα, ὁπού εἴδαμεν καὶ ἀκούσαμεν.

21 Καὶ ἐκεῖνοι ἔσπασαν νὰ τοὺς μεταφοβερίσωσι τοὺς ἀπέλυσαν, διατί δὲν εὑρίσκασιν ὑποτε ἀφορμὴ πῶς νὰ τοὺς τιμωρήσουσι, διὰ τὸν λαόν· ὅτι ὅλοι ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν εἰς ἐκεῖνο ὁπού ἔγινε·

22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ᾖραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

25 Ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδός σου εἰπών· Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,

28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι.

29 Καὶ

22 Διατὶ ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔγινε τὸ σημεῖον ἐτοῦτο τῆς ἰατρείας, ἦτον περισσότερον παρὰ σαράντα χρονῶν.

23 Καὶ ὡσὰν ἀπολύθηκαν ἦλθαν εἰς τοὺς ἐδικούς τους, καὶ εἶπαν ὅσα τοὺς εἶπαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

24 Καὶ ἐπειδὴ ὡσὰν τὸ ἄκουσαν, ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν ἐσήκωσαν φωνὴν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπαν· ὦ δέσποτα, ἐσὺ ὁ Θεὸς ὁποῦ ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά·

25 Ἐσὺ ὁποῦ (μὲ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον) εἶπες διὰ μέσου τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδός σου· διατί ἐσυγχίσθηκαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελετήσασιν εὔκαιρα;

26 Ἐπαραστάθηκαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἐμαζώχθηκαν ἐπιτάυτοῦ ἐναντίον τοῦ Κυρίου καὶ ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ του.

27 Διατὶ ἐπ' ἀληθείας ἐμαζώχθηκαν εἰς τὴν πόλιν ἐτούτην ἐναντία τοῦ ἁγίου παιδός σου τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχρισες, καὶ ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Ποντιος ὁ Πιλάτος, μὲ τὰ ἔθνη καὶ μὲ τοὺς λαοὺς τοῦ Ἰσραὴλ,

28 Νὰ κάμουσιν ὅσα προώρισε τὸ χέρι σου καὶ ἡ βουλή σου νὰ γένουν.

29 Καὶ

29 Καὶ τὰ νῦν Κύριε ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,

29 Καὶ τῶρα, αὐθέντη, στοχάσου εἰς τοὺς φοβερισμοὺς τους, καὶ δὸς εἰς τοὺς δούλους σου νὰ λαλοῦσι τὸν λόγον σου μὲ κάθε λογῆς παῤῥησίαν,

30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ.

30 Ἁπλώνοντας τὸ χέρι σου εἰς ἰατρείαν, καὶ νὰ γίνονται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου τοῦ Ἰησοῦ.

31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παῤῥησίας.

31 Καὶ ὡσὰν ἐπαρακάλεσαν, ὁ τόπος ὅλος ἐσαλεύθη ἐκεῖ ὁποῦ ἦταν μαζωμένοι· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μὲ παῤῥησίαν.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδ' εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

32 Καὶ τὸ πλῆθος ὁποῦ ἐπίστευσεν, ἦταν ἡ καρδία τους καὶ ἡ ψυχὴ τους μία· καὶ οὐδὲ κανένας ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του ἔλεγεν νὰ εἶναι τίποτες ἐδικόν του, ἀλλὰ ὅλα ἦταν εἰς αὐτοὺς κοινά.

33 Καὶ μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

33 Καὶ οἱ ἀπόστολοι μὲ μεγάλην δύναμιν ἐπαράδιδαν τὸ μαρτύριον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ χάρις μεγάλη ἦτον εἰς ὅλους αὐτούς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων,

34 Διατὶ οὐδὲ κανένας ἦτον ἐνδεὴς εἰς αὐτούς· καὶ ὅσοι ἦταν κτήτορες τόπων ἢ σπητίων, ἐπουλοῦσαν καὶ ἔφερναν τοῦς τιμαῖς ἐκεινῶν ὁποῦ ἐπουλούνταν·

35 Καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδοτο

35 Καὶ τὰ ἔῤῥιχναν εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων· καὶ ἐδί-

δοτο δὲ ἑκάστῳ καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν.

36 Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, (ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, υἱὸς παρακλήσεως) λευΐτης, Κύπριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

δίδουν τὰν εἰς καθένα καθὼς τοῦ ἔκαμνε χρεία.

36 Καὶ ὁ Ἰωσῆς, ὁποῦ ἐκαλέσθη ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους Βαρνάβας, τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύεται) υἱὸς παρηγορίας, ὤντας Λευΐτης, τὸ γένος του Κύπριος,

37 Εἶχεν ἕνα χωράφι, καὶ τὸ ἐπούλησε, καὶ ἔφερε τὰ ἄσπρα, καὶ τὰ ἔβαλεν σημᾶ εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε'. 5.

Ἀνὴρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησε κτῆμα·

2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε, καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.

Καὶ κάποιος ἄνθρωπος τὴν ὄνομά του Ἀνανίας, μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν Σαπφείρα ἐπούλησε χωράφι·

2 Καὶ ἐχώρισε διὰ λόγου του μερικὰ ἄσπρα ἀπὸ τὴν τιμήν του, καὶ τὸ ἴξευρεν καὶ ἡ γυναῖκά του· καὶ ἔφερεν ἕνα μέρος, καὶ τὸ ἔβαλλεν εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

3 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν· Ἀνανία, διατί ἐγέμισεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, νὰ εἰπῇς ψέματα εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νὰ ξεχωρίσῃς διὰ λόγου σου ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ χωραφίου;

4 Ἂν τὸ ἐκράτῃς, δὲν ἦτον εἰς ἐσένα; καὶ ὡσὰν ἐπουλήθη, δὲν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σου; διὰ τί ἔβαλλες τοῦτο τὸ πρᾶγμα μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου; δὲν ἐγέλασες ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὸν Θεόν.

5 Ἀκού-

5 Καὶ

5 Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εἰσῆλθεν·

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ, τοσούτου.

9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου, ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσί σε.

10 Ἔπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκρὰν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· (καὶ ἦσαν ὁμοθυ-

5 Καὶ ὁ Ἀνανίας ὡσὰν ἄκουσεν ἐτοῦτα τὰ λόγια, ἔπεσε καὶ ἐξεψύχησε· καὶ ἔγινε μεγάλος φόβος εἰς ὅλους ἐκείνους ὁποῦ τὰ ἄκουσαν.

6 Καὶ ἐσηκώθηκαν οἱ νέοι, καὶ τὸν ἐσυμάζωξαν, καὶ εὔγαλαν καὶ ἐπῆγαν καὶ ἔθαψάν τον.

7 Καὶ ἐπέρασαν ἕως τρεῖς ὥραις, καὶ ἡ γυναῖκά του μὴ ἰξεύροντας ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινεν ἐμβῆκε μέσα.

8 Καὶ ὁ Πέτρος τῆς εἶπεν· εἰπέ μου, ἂν ἐπουλήσετε τὸ χωράφι τόσα ἄσπρα; καὶ ἐκείνη εἶπε· ναὶ, τόσα.

9 Καὶ ὁ Πέτρος τῆς εἶπε· διατί ἐσυμφωνήσετε ἐσεῖς νὰ πειράξετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου; νὰ, τὰ ποδάρια ἐκεινῶν ὁποῦ ἔθαψαν τὸν ἄνδρα σου, εἰς τὴν θύραν, καὶ θέλουσιν εὐγάλει καὶ ἐσένα.

10 Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια του, καὶ ἐξεψύχησε· καὶ ὡσὰν ἐμβῆκαν μέσα οἱ νέοι, τὴν εὑρῆκαν ἀπεθαμένην, καὶ εὔγαλαν καὶ ἐκείνην καὶ τὴν ἔθαψαν κοντὰ εἰς τὸν ἄνδρα της.

11 Καὶ ἔγινε φόβος μεγάλος εἰς ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἄκουαν ἐτοῦτα.

12 Καὶ πολλὰ σημεῖα καὶ τέρατα ἐγίνουνταν εἰς τὸν λαὸν διαμέσου τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων· (καὶ

ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος.

13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός.

14 Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλῆθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.)

15 Ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν.

16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, (ἥτις ἐστὶν αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων) ἐπλήσθησαν ζήλου·

18 καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.

19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ φυλακείου· ἐξαγαγών τε αὐτοὺς, εἶπε·

20 Πο-

(καὶ μὲ μίαν ψυχὴν ὅλοι δὲν ἐτολμοῦσαν νὰ πλησιάσουν εἰς τὴν καμάραν τοῦ Σολομῶντος.

13 Καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπίλοιπους κανένας δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ νὰ σμιχθῇ κοντά τους· ἀλλὰ ὁ λαὸς τοὺς ἐπῄνει μεγάλως.

14 Καὶ περισσότερον αὐξάνασιν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, ὁποὺ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.)

15 Εἰς τόσον ὁποὺ ἠμποροῦσαν ἔξω τοὺς ἀσθενεῖς εἰς τὰς πλατείας σπίτας, καὶ τοὺς ἔβαζαν εἰς μικρὰς κλίνας καὶ κρεββάτια, διὰ νὰ ἐπισκιάσῃ κἂν εἰς κανένα ἀπ' αὐτοὺς ὁ ἴσκιος τοῦ Πέτρου ὅταν περνᾷ.

16 Καὶ τὸ πλῆθος τῶν πόλεων ὁποὺ ἦταν τριγύρου ἐμαζώνονταν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφερναν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ σπίτια ὁποὺ ἐπικρατοῦσαν ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα· οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἐθεραπεύοντο.

17 Καὶ ἐσηκώθη ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποὺ ἦταν μαζύ του, ὁποὺ ἦτον ἡ αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων, καὶ ἐγέμισαν φθόνου·

18 καὶ ἄπλωσαν τὰ χέρια τους εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔβαλαν τους εἰς φυλακὴν κοινήν.

19 Ἀμὴ ἄγγελος Κυρίου τὴν νύκτα ἄνοιξε τὰς θύρας τοῦ φυλακείου· καὶ ἐβγάλοντας τους ἔξω, εἶπε·

20 Πα-

20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν,

23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὕρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω ἑστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ, ἔσω οὐδένα εὕρομεν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὅ, τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.

25 Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων· Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες, καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατη-

20 Παγένετε, καὶ σταθέντες λαλήσετε εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὸν λαὸν ὅλα τὰ λόγια ἐτούτης τῆς ζωῆς.

21 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσαν, ἀπὸ τὴν αὐγὴν ἐμβῆκαν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκαν. Καὶ ὡσὰν ἐπῆγεν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζὺ μετ' αὐτὸν, ἐκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ ὅλην τὴν σύναξιν τῶν γερόντων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἔστειλαν ἀνθρώπους εἰς τὴν φυλακὴν, νὰ τοὺς φέρουν.

22 Καὶ οἱ ὑπηρέται ὡσὰν ἐπῆγαν, δὲν τοὺς εὑρῆκαν εἰς τὴν φυλακὴν· ἀμὴ γυρίζοντες ἀνέφεραν,

23 Λέγοντες· ὅτι τὴν φυλακὴν τὴν εὑρήκαμεν σφαλισμένην πολλᾶ φυλαγμένα, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω ὁποῦ ἐστέκουνταν ὀμπροστᾶ εἰς ταῖς θύραις· ἀμὴ ὡσὰν ἀνοίξαμεν, δὲν ηὕραμεν μέσα κανένα.

24 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν τὰ λόγια ἐτοῦτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἀπορεῦσαν δι' αὐτοὺς, πῶς θέλει καταντήσει ἐτοῦτο (τὸ πρᾶγμα).

25 Καὶ κάποιος ἐπῆγε καὶ τοὺς εἶπε· ὅτι τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ ἐβάλλετε εἰς τὴν φυλακὴν, νά τους ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς τὸ ἱερὸν καὶ στέκουνται καὶ διδάσκουν τὸν λαόν.

26 Τότε ἐπῆγεν ὁ στρατηγὸς

ϑὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας. (ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν.)

27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεύς,

28 Λέγων· Οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἰδοὺ, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῇ διδαχῇ ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

33 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς.

34 Ἀ-

μαζὺ μὲ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ τοὺς ἔφερε, ὄχι βιαίως. (Διατὶ ἐφοβοῦντο τὸν λαὸν, νὰ μὴν τοὺς λιθώσουν.)

27 Καὶ ὡσὰν τοὺς ἔφεραν, τοὺς ἔβαλαν εἰς τὸ συνέδριον· καὶ τοὺς ἐρώτησεν ὁ ἀρχιερεύς,

28 Καὶ εἶπε· δὲν σᾶς ἐπαραγγείλαμεν ἐμεῖς παντελῶς νὰ μὴν διδάσκετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ νά, ἐσεῖς ἐγεμίσετε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὴν διδαχήν σας, καὶ βούλεσθε νὰ ρίξετε ἐπάνω μας τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου ἐτούτου.

29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, καὶ εἶπαν· κάμνει χρεία περισσότερον νὰ ὑπακούῃ τινὰς τοῦ Θεοῦ παρὰ τοὺς ἀνθρώπους.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας ἀνάστησε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἐσεῖς τὸν ἐσκοτώσετε, μὲ τὸ νὰ τὸν κρεμάσετε εἰς τὸ ξύλον.

31 Ὁ Θεὸς ἐτοῦτον τὸν ὕψωσε μὲ τὸν δεξιάν του (καὶ τὸν ἐκαμε) ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα, νὰ δώσῃ μετάνοιαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἐμεῖς εἴμεσθεν μάρτυρες αὐτωνῶν ἐτούτων τῶν λόγων, καὶ ἀκόμι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁποῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ὅσους ὁποῦ τὸν ὑπακούσουν.

33 Καὶ ὅσοι ὡσὰν τὸ ἄκουσαν, ἐτρίζαν τὰ δόντια τους, καὶ ἐσυμβουλεύονταν νὰ τοὺς φονεύσουν.

34 Ἀλλὰ

34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τι τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι·

35 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν.

36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν, ᾧ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διελύθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.

37 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται·

39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστιν, οὐ δύνασθε καταλῦσαι αὐτὸ, μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε.

34 Ἀλλὰ ἐσηκώθη μέσα εἰς τὴν σύναξιν ἕνας φαρισαῖος, τὸ ὄνομά του Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος, τιμημένος εἰς ὅλον τὸν λαὸν, καὶ ἐπρόσταξε νὰ σύγκλειν ἔξω καμπόσον τοὺς ἀποστόλους·

35 Καὶ εἶπέν τους· ἄνδρες Ἰσραηλῖται, στοχασθῆτε, τί μέλλετε νὰ κάμετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐτούτους.

36 Διατὶ προτίτερα ἀπὸ τούταις ταῖς ἡμέραις ἐσηκώθη ὁ Θευδᾶς, λέγοντας τοῦ λόγου του, πῶς νὰ εἶναι κάποιος μέγας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκολλήθηκαν ἄνδρες ἕως τετρακόσιοι τὸν ἀριθμόν· ὁ ὁποῖος ἐσκοτώθη, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευαν, ἐσκορπίσθηκαν, καὶ ἐγίνηκαν οὐδὲ τίποτες.

37 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοῦτον ἐσηκώθη ὁ Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἔσυρε λαὸν ἀρκετὸν ὀπίσω του· καὶ ἐχαλάσθη καὶ ἐκεῖνος, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευαν, ἐσκορπίσθηκαν.

38 Καὶ τῶρα σᾶς λέγω, λείπετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τούτους, καὶ ἀφίτε τους· καὶ ἂν εἶναι ἡ βουλὴ ἐτούτη ἢ τὸ ἔργον ἐτοῦτο ἀπὸ ἀνθρώπους, θέλει χαλασθῆ·

39 Ἀμὴ ἂν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὸ χαλάσετε, μήπως καὶ εὑρεθῆτε καὶ θεομάχοι.

40 Ἐπείθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.

41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι.

42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

40 Καὶ ἐκαλεσάμενοι εἰς αὐτὸν· καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους, καὶ δείραντες καὶ παραγγείλαντες μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.

41 Καὶ οἱ μὲν ἀπόστολοι λοιπὸν ἐπορεύοντο ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, χαίροντες ὅτι κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ πάσχειν ἀτιμασθῆναι.

42 Καὶ πᾶσαν ἡμέραν οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Κεφ. ϛ'. 6.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.

2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις.

3 Ἐπισκέψασθε δέ, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτά, πλήρεις πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ

Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὡσὰν ἐπληθύνοντο οἱ μαθηταί, ἐγόγγυζαν οἱ Ἑλληνισταὶ εἰς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι αἱ χῆραι τους ἐπεριφρονεύοντο εἰς τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν.

2 Καὶ οἱ δώδεκα ἐσυγκάλεσαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπαν· δὲν μᾶς πρέπει νὰ ἀφήνωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, νὰ ὑπηρετοῦμεν τραπέζας.

3 Προμηθεύσετε λοιπὸν ἀπὸ σᾶς ἑπτὰ ἄνδρας, ἀδελφοί, ὁποὺ νὰ εἶναι μαρτυρημένοι, γεμάτοι ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον καὶ σοφίαν, τοὺς ὁποίους θέλομεν καταστήσῃ εἰς τὴν χρείαν ἐκείνην.

4 Καὶ ἐμεῖς θέλομεν εὐέ-

σεως

καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσωμεν.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα.

6 Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα· πολύς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ.

10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγειν

σκευὴ εἰς τὸν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ὁμοθυμαδὸν εἰς ὅλον τὸ πλῆθος· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον Ἀντιοχέα προσήλυτον.

6 Τοὺς ὁποίους ἔστησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τοὺς ἀποστόλους· καὶ ὡσὰν προσευξάμενοι, ἐπέθηκαν ἀπάνω τοὺς τὰς χεῖρας τους.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὐξάνετον, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐπληθύνετο καὶ πολλὰ μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ὑπακούσιν εἰς τὴν πίστιν.

8 Καὶ ὁ Στέφανος μὲ τὸ νὰ ἦνε γεμάτος πίστιν καὶ δυνάμιν ἔκαμνε μεγάλα σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸν λαόν.

9 Καὶ ἐσηκώθηκαν κάποιοι ἀπὸ τὴν συναγωγὴν ὁποῦ ἐλέγετον τῶν Λιβερτίνων, καὶ ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τῶν Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν ἀπὸ τὴν Κιλικίαν καὶ Ἀσίαν, καὶ ἐφιλονεικοῦσαν μὲ τὸν Στέφανον.

10 Καὶ δὲν ἐδυνοῦνταν νὰ ἀντισταθοῦσι τὴν σοφίαν καὶ τὸ Πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐλάλει.

11 Τότε ἐβάλλαν κρυφὶ ἄν-

δρας

λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν καὶ τὸν Θεόν.

12 Συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς· καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτόν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.

13 Ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ νόμου.

14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς.

15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

δρας ὅτι ἔλεγεν, ὅτι ἀκούσομεν ἀπ' αὐτοῦ ὅτι ἐλάλει λόγια βλάσφημα εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καὶ ἐπισυνεκίνησαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς· καὶ ἦλθαν καὶ τὸν ἥρπαξαν, καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὸ συνέδριον.

13 Καὶ ἔβαλαν μάρτυρας ψεύστας, ὅτι ἔλεγαν· οὗτος ὁ ἄνθρωπος δὲν παύει νὰ λαλῇ λόγια βλάσφημα ἐναντία τοῦ ἁγίου τόπου τούτου, καὶ τοῦ νόμου.

14 Διατὶ ἀκούσαμεν αὐτὸν ὅτι ἔλεγε, πὼς ὁ Ἰησοῦς οὗτος ὁ Ναζωραῖος θέλει χαλάσῃ αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ θέλει ἀλλάξῃ ταῖς συνήθειαις ὅπου μᾶς παρέδωκεν ὁ Μωϋσῆς.

15 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐκάθηντο εἰς τὸ συνέδριον, ἀναβλέψαντες εἰς αὐτὸν, καὶ εἶδαν τὸ πρόσωπον του ὡσὰν πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. ζ'. 7.

Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;

2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν·

3 Καὶ

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν εἰς τὸν Στέφανον· λοιπὸν ἂς πάχα εἶναι τοιαῦτα λογῆς ἐτοῦτα;

2 Καὶ ὁ Στέφανος εἶπεν· ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνη εἰς τὸν πατέρα μας τὸν Ἀβραὰμ, (ἀκόμι) ὅταν ἦτον εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, πρὶν παρὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Χαρράν·

3 Καὶ

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἔξελθε ἀπὸ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἀπὸ γῆς Χαλδαίων, κατῴκησεν ἐν Χαρράν. Κἀκεῖθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε.

5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγείλατο αὐτῷ δώσειν εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.

6 Ἐλάλησε δὲ ὕτως ὁ Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγὼ, εἶπεν ὁ Θεός. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ ὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ, καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες, τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς

3 Καὶ εἶπέν τε· ἔξελθε ἀπὸ τῆς γῆς σου καὶ ἀπὸ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἔλα εἰς τὴν γῆν ὅπου θέλω σε δεῖξαι.

4 Τότε ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων, κατῴκησεν εἰς τὴν Χαρράν. Κἀπεκεῖ, ὕστερα ἀφ' οὗ ἀπέθανεν ὁ πατέρας του, τὸν ἐμετῴκισεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσεῖς κατοικᾶτε τώρα.

5 Καὶ δὲν τοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὴν κληρονομίαν, οὐδὲ ἕνα πάτημα ποδαριοῦ· καὶ τοῦ ἔταξε νὰ τοῦ δώσῃ διὰ κληρονομίαν, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του ὕστερα ἀπ' αὐτόν, μὴ ἔχοντας αὐτὸς παιδί.

6 Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ εἶπεν ἔτζι· ὅτι τὸ σπέρμα σου θέλει εἶσθαι πάροικον εἰς ξένην γῆν· καὶ θέλουν τὸ σκλαβώσει, καὶ νὰ τὸ βλάπτουν τετρακόσια χρόνια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ὁποῦ θέλουν δουλεύσῃ, ἐγὼ θέλω τὸ κρίνῃ, εἶπεν ὁ Θεός. καὶ ὕστερα θέλουν εὐγῆ, καὶ θέλουν μὲ λατρεύσῃ εἰς τοῦτον ἐτοῦτον.

8 Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωκεν διαθήκην περιτομῆς· καὶ ἔτζι ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ τὸν περιέτεμε· καὶ ὁ Ἰσαὰκ (ἐγέννησε) τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ἐζήλεψαν τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸν ἐπώλη-

σαν

εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ·

10 Καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναὰν, καὶ θλῖψις μεγάλη· καὶ οὐχ εὕρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ ὄνται σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακὼβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε.

15 Κατέβη δὲ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ.

17 Κα-

σαν (νὰ φερθῇ) εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἀμὴ ὁ Θεὸς ἦτον μετ' αὐτόν·

10 Καὶ ἐλευθέρωσέν τον ἀπὸ ὅλαις ταῖς πίκραις του, καὶ ἔδωκέν του χάριν καὶ σοφίαν ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν ἐκατάστησεν ἡγούμενον εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς ὅλον του τὸ σπῆτι.

11 Καὶ ἦλθε πεῖνα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ Χαναὰν, καὶ μεγάλη στενοχωρία· καὶ οἱ πατέρες μας δὲν εὕρισκαν φαγητά.

12 Καὶ ὁ Ἰακὼβ ὡσὰν τὸ ἄκουσε πῶς εἶναι σιτάρι εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔστειλε τοὺς πατέρας μας πρῶτα.

13 Καὶ τὴν δεύτερην φορὰν ἐγνωρίσθη ὁ Ἰωσὴφ εἰς τοὺς ἀδελφούς του· καὶ ἐφανερώθη τὸ γένος τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὸν Φαραώ.

14 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν πατέρα του τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὅλην του τὴν γενεὰν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἕως ἑβδομήντα πέντε ψυχαῖς.

15 Καὶ ὁ Ἰακὼβ ἐκατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες μας.

16 Καὶ τοὺς ἐμετατόπισαν εἰς τὴν Συχὲμ, καὶ τοὺς ἔβαλλαν εἰς τὸ μνῆμα ὁποῦ ἀγόρασεν ὁ Ἀβραὰμ μὲ ἀσῆμι ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ.

17 Καὶ

17 Καθὼς ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ,

18 Ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.

19 Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἐκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ Θεῷ, ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν, ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἰδών τινα ἀδικούμενον, ἠμύνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Ἐνόμιζε

17 Καθὼς δὲ ἐπήγγειλατο ὁ χρόνος τῆς ἐξομολογήσεως ἧς ὤμοσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς, καὶ ἐπληθύνθη εἰς τὸν Αἴγυπτον,

18 Ἕως οὗ ἐπανέστη ἄλλος βασιλεὺς εἰς τὸν Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ἔγνω τὸν Ἰωσήφ.

19 Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, καὶ ἐκάκωσε τοὺς πατέρας μας, μὲ τὸ νὰ κάμῃ νὰ ῥίχνωσι τὰ βρέφη τους, νὰ μὴν ζωογονῶνται.

20 Εἰς τὸν ὁποῖον καιρὸν ἐγεννήθη ὁ Μωϋσῆς· καὶ ἦτον θείου ὡμορφίαν· ὁ ὁποῖος ἀνεθράφθη τρεῖς μῆνες εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πατρός του.

21 Καὶ ὅταν τὸν ἔῤῥιξαν, τὸν ἐπῆρεν ἡ θυγατέρα τοῦ Φαραὼ, καὶ τὸν ἀνέθρεψε διὰ υἱόν της.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη ὁ Μωϋσῆς εἰς κάθε λογῆς σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς λόγια καὶ ἔργα.

23 Καὶ ὅταν ἐτελείωσε τὸν τεσσαρακοστὸν χρόνον, ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν του, νὰ πάγῃ νὰ εἰδῇ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἔσοντας νὰ εἰδῇ κάποιον ἀπὸ τοὺς δικούς του, τὸν ἐδικαίωσε, καὶ ἔκαμε τὴν ἐκδίκησιν εἰς τὸν καταπονούμενον, φονεύοντας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Καὶ

25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συῆκαν.

26 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπών· Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπώσατο αὐτὸν, εἰπών· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Ἔφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, ὃς ἐγέννησεν υἱοὺς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἐθαύμασε τὸ ὅραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς

25 Καὶ ἐλογίζετο πῶς νοήσουσιν οἱ ἀδελφοί τε, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῆς χειρὸς αὐτοῦ θέλει δίδοσθαι τὴν σωτηρίαν· ἀλλὰ οὗτοι δὲν τὸ ἐνόησαν.

26 Καὶ τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὅτε ἐμάχοντο· καὶ τοὺς ἠνάγκαζε διὰ νὰ κάμωσιν εἰρήνην, λέγων τοὺς· ὦ ἄνδρες, ἐσεῖς εἶσθε ἀδελφοί· διατί ἀδικᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον;

27 Καὶ ἐκεῖνος ὅστις ἀδικοῦσε τὸν γείτονά του, τὸν ἔσπρωξε, καὶ εἶπε· ποῖος σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν ἀπάνω εἰς ἐμᾶς;

28 Μήπως θέλεις νὰ μὲ σκοτώσῃς καθὼς ἐσκότωσες ἐχθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὡσὰν ἄκουσε τὸν λόγον ἐτοῦτον ἔφυγε· καὶ ἔγινε πάροικος εἰς τὴν γῆν Μαδιάμ, ὁποῦ ἐγέννησε δύο υἱούς.

30 Καὶ ὡσὰν ἐτελείωσαν οἱ τεσσαράντα χρόνοι, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτὸν μέσα εἰς τὴν ἔρημον τοῦ ὄρους Σινᾶ, εἰς τὴν φλόγα τοῦ φωτὸς τῆς βάτου.

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὡσὰν εἶδεν, τὸ ὅραμα ἐθαύμαζε· καὶ πηγαίνοντας κοντὰ νὰ καταλάβῃ ἐτοῦτο, ἔγινε φωνὴ Κυρίου ὁποῦ τοῦ ἔλεγε·

32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ,

καὶ

Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον.

35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη τεσσαράκοντα.

37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε.

38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων

καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτρόμαξε, καὶ δὲν ἀποκότησε νὰ ἀτενίσῃ νὰ εἰδῇ.

33 Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε· λῦσε τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδάριά σου· διατὶ ὁ τόπος ὁποῦ στέκεσαι, εἶναι γῆ ἁγία.

34 Εἶδα εἶδα τὴν κακοπάθειαν τοῦ λαοῦ μου ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἄκουσα τοὺς στεναγμούς των, καὶ ἐκατέβηκα νὰ τοὺς ἐλευθερώσω· καὶ τώρα ἔλα, νὰ σὲ στείλω εἰς τὴν Αἴγυπτον.

35 Ἐτοῦτον τὸν Μωϋσῆν τὸν ὁποῖον ἀρνήθηκαν, λέγοντες· τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; ἐτοῦτον ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν μὲ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου ὁποῦ τοῦ ἐφάνη εἰς τὴν βάτον.

36 Ἐτοῦτος τοὺς εὔγαλεν, μὲ τὸ νὰ κάμῃ τέρατα καὶ σημεῖα εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν ἔρημον, σαράντα χρόνους.

37 Ἐτοῦτος εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὁποῦ εἶπεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι αὐθέντης ὁ Θεός σας θέλει σᾶς ἀναστήσει προφήτην ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας ὡσὰν ἐμένα· αὐτουνοῦ νὰ ἀκούσετε.

38 Ἐτοῦτος εἶναι ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἔρημον, μαζὺ μὲ τὸν ἄγγελον ὁποῦ τοῦ ἐσυντύχενεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ μαζὺ μὲ τοὺς πατέρες

ρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα, δοῦναι ἡμῖν.

39 Ὧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,

40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρών· Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς γέγραπται ἐν βιβλῷ τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραήλ;

43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφὰν, τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λα-

λῶν

ρες μας· ὁ ὁποῖος ἐδέχθηκε λόγια ζωντανὰ νὰ μᾶς τὰ δώσῃ.

39 Τοῦ ὁποίου δὲν ἠθέλησαν οἱ πατέρες μας νὰ τοῦ ὑπακούσουν, ἀλλὰ τὸν ἀπεδίωξαν, καὶ ἐγύρισαν μὲ τὴν καρδίαν τους εἰς τὴν Αἴγυπτον,

40 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἀαρών· κάμε μας Θεοὺς, ὁποῦ νὰ πηγένουν ὀμπροστᾶ μας· διατὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτοῦτος ὁποῦ μᾶς εὔγαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δὲν ἐξεύρομεν τί ἔγινεν εἰς αὐτόν.

41 Καὶ ἔκαμαν δαμάλι εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐθυσίασαν εἰς τὸ εἴδωλον· καὶ εὐφραίνουνταν εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τους.

42 Καὶ ὁ Θεὸς ἐγύρισε τὸ πρόσωπόν του ἀπ' αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἐπαράδωκε νὰ λατρεύουσι τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς εἶναι γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν προφητῶν· ὦ σπῆτι τοῦ Ἰσραὴλ, μῆνα μοῦ ἐφέρετε σφακτὰ καὶ θυσίαις σαράντα χρόνους μέσα εἰς τὴν ἔρημον;

43 Ἀλλὰ ἐπήρατε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ σας Ῥεμφὰν, τοὺς τύπους τοὺς ὁποίους ἐκάμετε νὰ τοὺς προσκυνᾶτε· καὶ θέλω σᾶς μετακατοικίσει παρὰ πάνω ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦτον μὲ τοὺς πατέρες μας εἰς τὴν ἔρημον, καθὼς ἐκεῖνος ὁποῦ

ἐλάλει

λῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑωράκει.

45 Ἣν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ καταχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἔξωσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβίδ.

46 Ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾐτήσατο εὑρεῖν σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

47 Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον.

48 Ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει·

49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος· ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;

51 Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσὶν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίω-

ἐλάλει μὲ τὸν Μωϋσῆν ἐδιάταξε, νὰ τὴν κάμῃ κατὰ τὸν τύπον ὁποῦ ἔβλεπε.

45 Τὴν ὁποίαν σκηνὴν ἔστοντας νὰ τὴν διαδεχθοῦσιν οἱ πατέρες μας μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ ναυὶ τὴν ἔμβασαν μέσα εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἐκυρίευσαν καὶ εἶχαν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα τὰ ἐξώρισεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῶν πατέρων μας, ἕως ταῖς ἡμέραις τοῦ Δαβίδ.

46 Ὁ ὁποῖος ηὗρε χάριν ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐζήτησε νὰ εὕρῃ κατοικίαν διὰ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

47 Καὶ ὁ Σολομῶν τοῦ ἔκαμεν ἕνα σπῆτι.

48 Ἀλλὰ ὁ ὕψιστος δὲν κατοικᾶ εἰς ναοὺς ὁποῦ γίνουν μὲ χέρια· καθὼς λέγει ὁ προφήτης·

49 Ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος μου, καὶ ἡ γῆ εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον σπῆτι θέλετε μοῦ κάμει, λέγει Κύριος· ἢ ποῖος τόπος εἶναι τῆς ἀναπαύσεώς μου;

50 Ἐτοῦτα ὅλα δὲν τὰ ἔκαμε τὸ χέρι μου;

51 Ὦ σκληροτράχηλοι, καὶ ὁποῦ δὲν ἔχετε περιτομὴν τῆς καρδίας καὶ τῶν αὐτίων, ἐσεῖς πάντοτε ἐναντιεῖσθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς οἱ πατέρες σας ἔτζι καὶ ἐσεῖς.

52 Ποῖον ἀπὸ τοὺς προφήτας δὲν

ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε·

53 Οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ Θεοῦ.

57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν.

58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου,

59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα

δὲν ἐδίωξαν οἱ πατέρες σας; καὶ ἐσκότωσαν ἐκείνους ὁποῦ ἐπροεῖπαν διὰ τὸν ἐρχομὸν ἐτούτου τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου τῶρα ἐσεῖς ἐγινήκετε προδόται καὶ φονιάδες·

53 Οἱ ὁποῖοι (ἐσεῖς) ἐπήρετε τὸν νόμον, διὰ μέσου τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀγγέλων, καὶ δὲν τὸν ἐφυλάξετε.

54 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν ἄκουαν ἐτοῦτα, ἐκόπτουνταν ἡ καρδίαις τους, καὶ ἔτριζαν εἰς ἐκεῖνον τὰ δόντιά τους.

55 Καὶ ἐκεῖνος μὲ τὸ νὰ εἶναι γεμάτος ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶδε καὶ τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἐστέκετον ἀπὸ τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπε· νὰ, ὁποῦ βλέπω τοὺς οὐρανοὺς ἀνοικτοὺς, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὁποῦ στέκετον ἀπὸ τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ.

57 Καὶ κράζοντες μεγάλην φωνὴν, ἔφραξαν τὰ αὐτία τους, καὶ ὥρμησαν ὅλοι μὲ ἕνα θυμὸν ἀπάνω του.

58 Καὶ τὸν εὔγαλαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ τὸν ἐλιθοβολοῦσαν· καὶ οἱ μάρτυρες εὔγαλαν καὶ ἔθεσαν τὰ φορέματά τους εἰς τὰ ποδάρια κάποιου νέου, ὁποῦ ἐκράζετον Σαῦλος.

59 Καὶ ἐλιθοβολοῦσαν τὸν Στέφανον, ὁ ὁποῖος ἐπροσεύχε-

γοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τοῦτο τὸ ἁμάρτημα ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

χετον δὲ ἔλεγον· ὦ αὐξέντη Ἰησοῦ, δέξαι τὴν ψυχήν μου.

60 Καὶ γονατίζουσας, ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν καὶ εἶπεν· Κύριε, μὴν τοὺς λογιάσῃς τὴν ἁμαρτίαν ἐτούτην. Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτον τὸν λόγον, ἐκοιμήθη.

Κεφ. η'. 8.

ΣΑῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἐποίησαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρεδίδου εἰς φυλακήν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς

Καὶ ὁ Σαῦλος ἦτον συμφωνημένος εἰς τὸν φόνον τοῦ Στεφάνου. Καὶ ἐκείνου τοῦ ἡμέραν ἔγινε μεγάλος διωγμὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὅλοι ἐσκορπίσθηκαν εἰς τοὺς χώρους τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, ἔξω ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους.

2 Καὶ ἄνδρες εὐλαβεῖς ἔφεραν εἰς τὸ μνῆμα τοῦ Στέφανον, καὶ ἔκαμαν μεγάλον θρῆνον εἰς αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Σαῦλος ἐκατεμάλαζεν τὴν ἐκκλησίαν, ἐμβαίνοντας μέσα εἰς τὰ σπίτια, καὶ σύροντας ἄνδρες καὶ γυναῖκας, τοὺς ἐπαραδίδεν εἰς τὴν φυλακήν.

4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὁποῦ ἐδιασκορπίσθηκαν (ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ) ἐτρυγολόγιζαν, εὐαγγελίζοντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ὁ Φίλιππος κατέβη εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐκήρυττε τὸν Χριστόν.

6 Καὶ τὸ πλῆθος ἐσυχά-

τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ, ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων, προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν.

10 Ὦ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.

11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ· θεω-

ζενταν ὅλοι ὁμοψύχως εἰς ἐκεῖνα ὅπου ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, μὲ τὸ νὰ ἀκούσιν αὐτὸν καὶ νὰ βλέπουσι τὰ σημεῖα ὁπού ἔκαμνε.

7 Διατὶ πολλὰ πνεύματα ἀκάθαρτα εὐγοῦσιν ἀπ' αὐτούς, ὁπού τὰ εἶχασιν, μὲ μεγάλην φωνὴν φωνάζοντας· καὶ πολλοὶ παραλυτοι καὶ κουτσοὶ ἐθεραπεύθηκαν.

8 Καὶ μεγάλη χαρὰ ἔγινε εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν.

9 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος τὸ ὄνομά του Σίμων, ἦτον ἀπὸ πρώτερα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐμάγευε καὶ ἐβγάζε τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας ἀπὸ τὰ νοῦ τους, λέγοντας πὼς εἶναι κανένας μεγάλος.

10 Εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι ἀπὸ μικρὸν ἕως μεγάλον εἶχαν τὰ νοῦ τους, καὶ ἔλεγαν· ἐτοῦτος εἶναι ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ἀπόβλεπαν εἰς αὐτόν, διατὶ τοὺς εὐγάλεν ἀπὸ τὰ νοῦ τους ἀρκετὸν καιρὸν μὲ τοὺς μαγείαις του.

12 Ἀμὴ ὅταν ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον, ὁπού εὐαγγέλιζε τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

13 Καὶ αὐτὸς ὁ Σίμων ἐπίστευσε, καὶ ὥσου ἐβαπτίσθη, ἐστέκετον μαζὺ μὲ τὸν Φίλιππον καὶ

θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας, ἐξίστατο.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην·

15 Οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον.

16 (Οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκὸς, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Τότε ἐπετίθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον.

18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα,

19 Λέγων· Δότε κἀμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι.

21 Οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν οἱ ἀπόστολοι ὁπού ἦταν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἡ Σαμάρεια ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔστειλαν εἰς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην·

15 Οἱ ὁποῖοι ὅταν ἐμάτεβηκαν προσεύχήθηκαν διὰ τοὺς αὐτοὺς, διὰ νὰ λάβουν Πνεῦμα ἅγιον.

16 (Διατὶ ἀκόμι δὲν εἶχεν πέσῃ εἰς κανένα ἀπ' αὐτοὺς, μὴ μοναχὰ ἦταν βαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Καὶ τότε ἔβαναν τὰ χέρια τους ἀπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔπερναν Πνεῦμα ἅγιον.

18 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὁ Σίμων, ὅτι μὲ τὸ νὰ βάνουν οἱ ἀπόστολοι τὰ χέρια τους ἀπάνω, δίνεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοὺς ἔφερεν ἄσπρα,

19 Λέγοντας· δότε μας καὶ ἐμᾶς τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν, εἰς ὁποιον βάλω τὸ χέρι μου ἀπάνω του, νὰ πέρνῃ Πνεῦμα ἅγιον.

20 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπε· τὰ ἄσπρα σου ἂς εἶναι μαζύ μετ' ἐσένα εἰς ἀπώλειαν, διατὶ ἐλόγιασες ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ νὰ ἀποκτᾶται μὲ ἄσπρα.

21 Δὲν ἔχεις ἐσὺ μερτικὸν οὐδὲ κληρονομιὰν εἰς τὸ πρᾶγμα

καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα.

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν οὖν, διαμαρτυράμενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος.

27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος, δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθιόπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ·

γμα τοῦτο· διατὶ ἡ καρδία σου δὲν εἶναι ἴσια ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεόν.

22 Μετανόησε λοιπὸν ἀπὸ τούτην τὴν κακίαν σου, καὶ παρακάλεσε τὸν Θεὸν, ἂν τύχῃ νὰ σοῦ συγχωρηθῇ ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας σου.

23 Διατὶ βλέπω πῶς εἶσαι εἰς χολὴν πικρίας καὶ εἰς τὸν δεσμὸν τῆς ἀδικίας.

24 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων καὶ εἶπε· παρακαλέσετε ἐσεῖς τὸν Κύριον διὰ λόγου μου, διὰ νὰ μὴν ἔλθῃ τίποτες κακὸν εἰς ἐμένα ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ εἴπετε.

25 Ἐκεῖνοι λοιπὸν, ἀφόντις ἐμαρτύρησαν, καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς πολλαῖς χώραις τῶν Σαμαρειτῶν ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον.

26 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησεν εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ εἶπε· σήκω καὶ πάγενε εἰς τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας, εἰς τὴν στράταν ὁποῦ κατεβαίνει ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Γάζαν· καὶ αὐτὴ εἶναι ἔρημος.

27 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγε· καὶ νὰ, ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Αἰθιοπίαν εὐνοῦχος, δυνάστης τῆς Κανδάκης τῆς βασίλισσας τῶν Αἰθιόπων, ὁ ὁποῖος ἦλθε προστὼς εἰς ὅλον τὸν πλοῦτον αὐτῆς τῆς βασίλισσας, καὶ ἦλθεν νὰ προσκυνήσῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·

28 Ἦν

28 Καὶ

28 Ἦν τε ὑποστρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε, καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ.

30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἆρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ.

32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ, εἶπε· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;

35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ

28 Καὶ γυρίζωντας ἐκάθουντον ἀπάνω εἰς τὸ ἀλογάμαξόν του, καὶ ἐδιάβαζε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

29 Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπε εἰς τὸν Φίλιππον· σύρε κοντᾶ, καὶ κόλλησε εἰς τὸ ἀλογάμαξον τοῦτο.

30 Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε καὶ τὸν ἄκουσεν ὁποῦ ἐδιάβαζε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· τάχα γνωρίζεις αὐτὰ ὁποῦ διαβάζεις;

31 Καὶ ὁ εὐνοῦχος εἶπε· πῶς ἤθελα ἠμπορέσῃ, ἐὰν δὲν μοῦ δείξῃ κανεὶς τὴν στράταν; καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν Φίλιππον νὰ ἀνέβῃ νὰ καθίσῃ μετ' αὐτόν.

32 Καὶ τὸ μέρος τῆς γραφῆς ὁποῦ ἐδιάβαζεν, ἦτον ἐτοῦτο· ὡσὰν πρόβατον ἐφέρθη εἰς τὴν σφαγήν· καὶ ὡσὰν κριάρι ὀμπροστᾶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ κουρεύει εἶναι ἄφωνον, τέτοιας λογῆς δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα του·

33 Εἰς τὴν ταπείνωσίν του ἐσηκώθη ἡ κρίσις του· ἀμὴ τὴν γενεάν του τίς ἠμπορεῖ νὰ τὴν διηγηθῇ; διὰ τοῦτο σηκώνεται ἀπὸ τὴν γῆν ἡ ζωή του.

34 Καὶ ὁ εὐνοῦχος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· παρακαλῶ σε, ὁ προφήτης διὰ ποῖον τὸ λέγει ἐτοῦτο; διὰ λόγου του, ἢ διὰ ἄλλον κανένα;

35 Καὶ ὁ Φίλιππος ἄνοιξε τὸ στόμα του, καὶ ἀρχίζωντας ἀπὸ

ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπί τι ὕδωρ· καί φησιν ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

38 Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἅρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ, τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.

39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου ἥρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη εἰς Ἄζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

τὴν γραφὴν ἐτούτην, τοῦ εὐαγγέλισε τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ καθὼς ἐπεριπατοῦσαν εἰς τὴν στράταν, ἐπήγασιν εἰς ἕνα νερόν· καὶ λέγει ὁ εὐνοῦχος· νὰ νερόν· τί με ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ;

37 Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· ἂν πιστεύῃς μὲ ὅλην σου τὴν καρδίαν, ἠμπορεῖς. καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, νὰ εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

38 Καὶ ἐπρόσταξε νὰ σταθῇ τὸ ἀλογάμαξόν του· καὶ ἐκατέβηκαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ νερὸ, καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ τὸν ἐβάπτισεν.

39 Καὶ ὅταν εὐγῆκαν ἀπὸ τὸ νερὸ, Πνεῦμα Κυρίου ἅρπαξε τὸν Φίλιππον, καὶ δὲν τὸν εἶδεν πλέον ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐπάγενε τὴν στράτα του χαρούμενος.

40 Καὶ ὁ Φίλιππος εὑρέθη εἰς τὴν Ἄζωτον· καὶ περνῶντας διὰ μέσου εὐαγγέλιζε ταῖς πόλεις ὅλαις, ἕως νὰ πάγῃ εἰς τὴν Καισάρειαν.

Κεφ. θ'. 9.

Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ,

2 Ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συνα-

Καὶ ὁ Σαῦλος ἀκόμι πνέωντας φοβερισμοὺς καὶ φόνους ἐναντία τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἐπῆγεν εἰς τὸν ἀρχιερέα,

2 Καὶ ἐζήτησεν ἀπ' αὐτὸν ἐπιστολαῖς εἰς τὰ συναγώγια, ὁπῶ

συναγωγὰς, ὅπως ἐάν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.

3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιέστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ·

4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις;

5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἱστήκεισαν ἐννεοὶ, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες.

8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.

ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Δαμασκὸν, ἂν εὕρῃ ἐκεῖ τινὰς ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν αἵρεσιν αὐτὴν ἄνδρες καὶ γυναῖκαις, νὰ τοὺς φέρῃ δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ παγαίνοντας, ἐκεῖ ὁποῦ ἐσήμωνεν εἰς τὴν Δαμασκὸν, ἐξαίφνης ἔστραψε τρυγύρω του ἕνα φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν·

4 Καὶ πέφτοντας εἰς τὴν γῆν, ἄκουε φωνὴν ὁποῦ τοῦ ἔλεγε· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώχνεις;

5 Καὶ αὐτὸς εἶπε· ποῖος εἶσαι ἐσὺ, αὐθέντη; καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ ἐσὺ κατατρέχεις· κακόν σου εἶναι νὰ κλοτζᾶς εἰς τὰ κεντρίδια.

6 Καὶ ὁ Σαοὺλ τρέμοντας καὶ ἀπορῶντας εἶπεν· αὐθέντη, τί με ὁρίζεις νὰ κάμω; καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε· σήκω καὶ ἔμβα μέσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σοῦ λαληθῆ, τί κάμνει χρεία νὰ κάμῃς.

7 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ὁποῦ τὸν ἐσυνόδευαν, ἐστέκουνταν (ἐξεστήκοτες καὶ) ἄφωνοι, ἔστοντας νὰ ἀκούωσι τὴν φωνὴν, καὶ κανένα νὰ μὴν βλέπουσι.

8 Καὶ ὁ Σαῦλος ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ εἶχε τὰ μάτια του ἀνοικτὰ, ἀμὴ κανένα ἄνθρωπον δὲν ἔβλεπε· καὶ οἱ συντροφοί του βαστῶντές τον ἀπὸ τὸ χέρι, τὸν ἔμβασαν μέσα εἰς τὴν Δαμασκόν.

9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, οὐδὲ ἔπιεν.

10 Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην, Εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται.

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ·

14 Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραήλ.

16 Ἐγὼ

9 Καὶ ἔκαμε τρεῖς ἡμέραις ὁποῦ δὲν ἔβλεπε· καὶ μὴ δὲ ἔφαγε, μηδὲ ἔπιε.

10 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Δαμασκὸν ἦτον ἕνας μαθητὴς τὸ ὄνομά του Ἀνανίας, καὶ εἶπέν του ὁ Κύριος δι' ὁράματος· ὦ Ἀνανία. καὶ ἐτοῦτος εἶπεν· νά με ἐδῶ, αὐθέντη.

11 Καὶ λέγει του ὁ Κύριος· σήκω καὶ σύρε εἰς τὴν στράταν ὁποῦ κράζετε Ἴσα, καὶ ζήτησε εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἰούδα κάποιον τὸ ὄνομά του Σαῦλον (ὁποῦ εἶναι Ταρσεὺς)· διατὶ τούτην τὴν ὥραν προσεύχεται.

12 Καὶ ὁ Σαῦλος εἶδεν διὰ μέσου ὁράματος ἕνα ἄνθρωπον τὸ ὄνομά του Ἀνανίαν, ὁποῦ ἐμβῆκε μέσα, καὶ ἔβαλλεν ἀπάνω του τὸ χέρι του, διὰ νὰ ξαναβλέψῃ.

13 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀπεκρίθη· αὐθέντη, ἤκουσα ἀπὸ πολλοὺς διὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον, πόσα κακὰ ἔκαμε εἰς τοὺς ἁγίους σου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·

14 Καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, νὰ δέσῃ ὅλους, ὅσους ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομά σου.

15 Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε· σύρε, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ἀγγεῖον μοῦ διαλεγμένον, νὰ βαστάξῃ τὸ ὄνομά μου ὀμπροστᾶ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ.

16 Δι:

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου) ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πλησθῇς πνεύματος ἁγίου.

18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν· Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο· καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς;

22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ,

16 Διατὶ ἐγὼ θέλω τοῦ δείξει, ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὸς διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἐπῆγε, καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ σπῆτι ἐκεῖνο· καὶ βάζοντας τὰ χέριά του ἀπάνω εἰς αὐτὸν, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος ὁ Ἰησοῦς, ὁποῦ σοῦ ἐφάνη εἰς τὴν στράταν ὁποῦ ἤρχουνσου, μὲ ἔστειλεν, διὰ νὰ ξαναβλέψῃς, καὶ νὰ γεμισθῇς Πνεῦμα ἅγιον.

18 Καὶ παρευθὺς ἔπεσαν κάτω ἀπὸ τὰ μάτιά του ὡσὰν λέπια, καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐμεταεῖδε· καὶ ὡσὰν ἐσηκώθη, ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ τρώγοντας φαγὶ ἐδυνάμωσε τοῦ λόγου του· καὶ ἔκαμε καμπόσαις ἡμέραις ὁ Σαῦλος ἐκεῖ μὲ τοὺς μαθητάδες, ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Δαμασκόν.

20 Καὶ παρευθὺς μέσα εἰς τὰ συναγώγια ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἄκουαν ἐθαυμάζουνταν, καὶ ἔλεγαν· δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁποῦ ἐκούρσευεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκείνους ὁποῦ ἐπικαλοῦνταν τὸ ὄνομα ἐτοῦτο· καὶ διὰ τοῦτο ἦλθε καὶ ἐδῶ, διὰ νὰ τοὺς πάγῃ δεμένους εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς;

22 Καὶ ὁ Σαῦλος περισσότερον ἐδυναμώνετον, καὶ ἐσύγχιζε τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἐκάθουν

μασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.

24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σπυρίδι.

26 Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπείρατο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής.

27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ, ἤγαγε πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.

30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ τὸν εἰς τὴν Δαμασκὸν, βεβαιώνωντας ὅτι ἐστὶν οὗτος ὁ Χριστός.

23 Καὶ ὡσὰν ἐπλήρωσαν ἡμέρας πολλὰς, ἐσυμβουλεύθησαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσουν.

24 Ἀμὴ ὁ Σαῦλος ἔμαθε τὴν ἐπιβουλήν τους· καὶ ἐπερνοφύλαγαν τὰς πόρτας ἡμέρα ἐνύκτα, διὰ νὰ τὸν σκοτώσουν.

25 Ἀμὴ οἱ μαθηταὶ πέρνοντές τον τὴν νύκτα τὸν ἔβαλαν εἰς ἕνα κοφίνι, καὶ τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸ τεῖχος.

26 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγε ὁ Σαῦλος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐδοκίμαζε νὰ καλλήσῃ μὲ τοὺς μαθητάς· καὶ ὅλοι τὸν ἐφοβοῦντο, διατὶ δὲν ἐπίστευαν ὅτι εἶναι μαθητής.

27 Ἀμὴ ὁ Βαρνάβας πέρνωντάς τον, τὸν ἐπῆγε εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἐδιηγήθη, πῶς εἰς τὴν στράταν εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐσυνόμιλησε μετ' αὐτόν, καὶ πῶς εἰς τὴν Δαμασκὸν ἐπαρρησιάσθη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἐσυνανεστρέφετο μετ' αὐτοὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπαρρησιάζετον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Καὶ ἐλάλει καὶ ἐφιλονείκα μὲ τοὺς Ἑβραίους ὁπού ἐλληνίζαν· καὶ ἐκεῖνοι ἐδοκίμαζαν νὰ τὸν σκοτώσουν.

30 Ἀμὴ οἱ ἀδελφοὶ ὁπού

φοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων, κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν.

33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις

τὸ ἐγνώρισαν, τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ταρσόν.

31 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ὁποῦ ἦταν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἶχαν εἰρήνην, καὶ οἰκοδομοῦνταν, καὶ ἐπάγεναν μὲ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καὶ μὲ τὴν παρηγορίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπληθαίνουνταν.

32 Καὶ περνῶντας ὁ Πέτρος διὰ μέσου ὁλονῶν, ἐκατέβη καὶ εἰς τοὺς ἁγίους ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδαν.

33 Καὶ ἐκεῖ εὑρῆκεν ἕνα ἄνθρωπον τὸ ὄνομά του Αἰνέαν, ὁποῦ ἐκείτετον ἀπὸ ὀκτὼ χρόνους εἰς τὸ κρεββάτι, καὶ ἦτον παράλυτος.

34 Καὶ εἶπέν του ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς σὲ ἰατρεύει· σήκω ἀπάνω, καὶ στρῶσαι τὸ κρεββάτι σου. καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη.

35 Καὶ εἶδάν τον ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν τὴν Λύδδαν καὶ τὸν Ἀσσάρωνα, οἱ ὁποῖοι ἐγύρισαν εἰς τὸν Κύριον.

36 Καὶ εἰς τὴν Ἰόππην ἦτον κάποια μαθήτρια, τὸ ὄνομά της Ταβιθά, ἡ ὁποῖα μεταγλωττιζομένη λέγεται Ζορκάδι· ἐτούτη ἦτον γεμάτη ἀπὸ καλὰ ἔργα καὶ ἀπὸ ἐλεημοσύναις ὁποῦ ἔκαμνε.

37 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις

ραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῴῳ.

38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν.

39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον· καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι, καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐπάει μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς.

40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος, θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθὰ, ἀνάστηθι· Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς· ἐιδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.

41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτὴν· φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.

42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ παρά

ναις ἐσυνέβη καὶ ἀσθένησε καὶ ἀπέθανε· καὶ ὡσὰν τὴν ἔλουσαν τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ ἀνώγι.

38 Καὶ μὲ τὸ νὰ εἶναι σημᾶ εἰς τὴν Ἰόππην ἡ Λύδδα, οἱ μαθητάδες ὡσὰν ἄκουσαν, ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι εἰς τὴν Λύδδα, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας εἰς αὐτὸν, παρακαλοῦντές τον νὰ μὴν ὀκνήσῃ νὰ ἔλθῃ ἕως εἰς αὐτούς.

39 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἦλθε μαζὺ μετ' αὐτούς· ὁ ὁποῖος ὡσὰν ἦλθε τὴν ἀνέβασαν εἰς τὸ ἀνώγι· καὶ ἐστάθηκαν τρυγόρω τοῦ ὅλαις ἡ χήραις, καὶ ἔκλαιαν, καὶ τοῦ ἔδειχναν τὰ πουκάμισα καὶ τὰ φορέματα ὁποῦ ἔκαμε ὅταν ἦτον μετ' αὐταῖς ἡ Ζορκάδι.

40 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς σύγαλεν ὅλους ἔξω, καὶ γονατίζοντας ἐπροσευχήθη· καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸ κορμὶ, καὶ εἶπεν· Ταβιθὰ, σήκω ἀπάνω. καὶ ἐκείνη ἄνοιξε τὰ μάτιά της, καὶ ὡσὰν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.

41 Καὶ δίδωντάς της τὸ χέρι τοῦ, τὴν ἐσήκωσε. καὶ ἐλάλησε τοὺς ἁγίους, καὶ ταῖς χήραις, καὶ τοὺς τὴν ἐπαράστησε ζωντανήν.

42 Καὶ ἐμαθητεύθη ἐτοῦτο εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.

43 Καὶ αὐτὸς ἀνέμεινεν ἀρκεταῖς ἡμέραις εἰς τὴν Ἰόππην,

παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

πήν, σημᾶ εἰς κάποιον Σίμωνα γναφέα.

Κεφ. ι'. 10.

Ἀνὴρ δέ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς,

Καὶ κάποιος ἄνθρωπος ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Καισάρειαν, τὸ ὄνομά του Κορνήλιος, ἑκατόνταρχος ἀπὸ τὸ τάγμα ὁποῦ ἐκράζετον Ἰταλικόν,

2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διαπαντός·

2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μὲ ὅλον τοῦ τὸ σπῆτι, κάμνωντας ἐλεημοσύναις πολλαῖς εἰς τὸν λαόν, καὶ παρακαλῶντας τὸν Θεὸν πάντοτε·

3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς, ὡσεὶ ὥραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε.

3 Εἶδεν εἰς τὸ ὅραμά του φανερᾶ, σημᾶ εἰς τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς ἡμέρας, ἕνα ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ τοῦ εἶπεν· ὦ Κορνήλιε.

4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· Τί ἐστι Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ ἐτοῦτος ἀτένισεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπέν τοῦ· τί εἶναι, αὐθέντη; καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ εἶπε· αἱ προσευχαί σου καὶ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβηκαν εἰς μνημόσυνον ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος.

5 Καὶ τώρα πέμψαι εἰς τὴν Ἰόππην ἄνδρας, καὶ προσκάλεσε κάποιον Σίμωνα ὁ ὁποῖος κράζεται Πέτρος.

6 Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστιν οἰκία παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

6 Ἐτοῦτος εὑρίσκεται σημᾶ εἰς κάποιον Σίμωνα γναφέα, τοῦ ὁποίου τὸ σπῆτι εἶναι εἰς τὸ παραγιάλι· καὶ αὐτὸς θέλει σοῦ εἰπεῖ τί κάμνει χρεία νὰ κάμῃς.

7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος

7 Καὶ ὡσὰν ἐδιέβη ὁ ἄγγελος

ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,

8 Καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων, καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ ὥραν ἕκτην.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις·

11 Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς·

12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔ-

γελος ὁπῶ ἐλάλει εἰς τὸν Κορνήλιον, αὐτὸς ἐλάλησε δύο ἀπὸ τοὺς δουλευτάδες του, καὶ ἕνα στρατιώτην εὐσεβῆ ἀπὸ ἐκείνους ὁπῶ ἐστέκουνταν πάντα μετ' αὐτὸν,

8 Καὶ ἐδιηγήθηκέν τους ὅλα τὰ πράγματα, καὶ τοὺς ἔστειλεν εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν περιπατῶντες αὐτοὶ, καὶ σημώνοντες εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα νὰ προσευχηθῇ, κοντὰ εἰς τὴν ἕκτην ὥραν.

10 Καὶ ἔστοντας νὰ πεινάσῃ, ἤθελε νὰ γευθῇ· καὶ ὅσην ὥραν ἑτοίμαζαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπητίου φαγητὸν, ἔπεσεν εἰς αὐτὸν ἔκστασις·

11 Καὶ βλέπει τὸν οὐρανὸν ἀνοικτὸν, καὶ ἕνα ἀγγεῖον ὁποῦ ἐκατέβαινεν εἰς αὐτὸν, ὡσὰν σενδόνι μεγάλον, δεμένον ἀπὸ ταῖς τέσσαρες ἄκρακες, καὶ καταβαζόμενον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν·

12 Εἰς τὸ ὁποῖον σενδόνι ἦταν ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ ὅλα τὰ θηρία, καὶ ὅλα τὰ ἑρπετὰ, καὶ ὅλα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

13 Καὶ φωνὴ ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγεν· ὦ Πέτρε, σήκω, σφάξε καὶ φάγε.

14 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· ὄχι, αὐθέντη· διατὶ ποτὲ δὲν ἔ-

ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.

16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὅραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα·

18 Καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται·

19 Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνθυμουμένου περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα· Ἰδοὺ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσί σε·

20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς.

21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου πρὸς αὐτὸν, εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγώ εἰμι ὃν ζη-

ἔφαγα τίποτες συγχαμένον καὶ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ πάλιν δεύτερον τοῦ ἦλθε φωνὴ καὶ ἔλεγεν· ἐκεῖνα ὁποῦ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισεν, ἐσὺ μὴν τὰ συγχένεσαι (λέγοντας πῶς νὰ εἶναι ἀκάθαρτα).

16 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς φοραῖς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ ἀγγεῖον ἐκεῖνο εἰς τὸν οὐρανόν.

17 Καὶ ἀπορῶντας ὁ Πέτρος εἰς τοῦ λόγου του τὶ νὰ ἤθελεν εἶσθαι τὸ ὅραμα ὁποῦ εἶδε, καὶ νὰ, οἱ ἄνδρες ὁποῦ ἦταν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορνήλιον, καταρωτῶντες τὸ σπῆτι τοῦ Σίμωνος, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν θύραν·

18 Καὶ κράζοντες ἐρώτησαν ἀνίσως ὁ Σίμων ὁποῦ κράζεται Πέτρος εἶναι κονεμένος ἐδῶ.

19 Καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμούμενος τὸ ὅραμα, τοῦ εἶπε τὸ Πνεῦμα· νὰ, τρεῖς ἄνδρες ὁποῦ σε ζητοῦσι·

20 Καὶ σήκω καὶ κατέβα, ὃ σύρε μετ' αὐτοὺς, καὶ τίποτες νὰ μὴν ἀμφιβάλλῃς· διατὶ ἐγὼ τοὺς ἔστειλα.

21 Καὶ ἐκατέβη ὁ Πέτρος εἰς τοὺς ἄνδρας ὁποῦ ἦταν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορνήλιον εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπεν· νὰ, ἐγὼ εἶμαι

ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

22 Οἱ δὲ εἶπον· Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ.

23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς, καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ·

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν· ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε, λέγων· Ἀνάστηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας πολλούς.

28 Ἔφη

εἶμαι ἐκεῖνος ὁποῦ ζητᾶτε· τί εἶναι ἡ ἀφορμὴ ὁποῦ ἤλθετε ἐδῶ;

22 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· ὁ Κορνήλιος ὁ ἑκατόνταρχος, ἄνθρωπος δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, μαρτυρημένος ἀπὸ ὅλον τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ἐπροστάχθη ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ μέσου ἑνὸς ἁγίου ἀγγέλου, νὰ σὲ προσκαλέσῃ εἰς τὸ σπῆτί του, καὶ νὰ ἀκούσῃ λόγια ἀπὸ λόγου σου.

23 Ὁ Πέτρος λοιπὸν προσκαλῶντάς τους μέσα τοὺς ἐκόνεψε. καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ Πέτρος εὐγῆκε μαζὺ μετ' αὐτοὺς, καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ὁποῦ ἦταν ἀπὸ τὴν Ἰόππην ἐπῆγαν μετ' αὐτόν·

24 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμβήκασιν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ὁ Κορνήλιος τοὺς ἐκαρτέρει, προσκαλεσάμενος ὁμοῦ τοὺς συγγενεῖς του καὶ τοὺς φίλους του τοὺς ἀναγκαίους.

25 Καὶ ὡσὰν ἐμβῆκεν ὁ Πέτρος, τὸν ἐσυναπάντησεν ὁ Κορνήλιος, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε.

26 Ἀμὴ ὁ Πέτρος τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε· σήκω ἀπάνω· καὶ ἐγὼ ἄνθρωπος εἶμαι.

27 Καὶ συνομιλῶντας μετ' αὐτὸν, ἐμβῆκε μέσα, καὶ εὑρῆκε πολλοὺς συμμαζωμένους.

28 Καὶ

28 Ἔφη τε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.

29 Διὸ καὶ ἀναντιῤῥήτως ἦλθον μεταπεμφθείς. Πυνθάνομαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμην ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδού, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ·

31 καί φησι· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι.

33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρός σε· σὺ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος· νῦν οὖν πάντες

28 Καὶ τὰς εἶπε· ἐσεῖς ἐξεύρετε καλὰ ὅτι εἶναι ἀνομεῖα εἰς ἄνθρωπον Ἰουδαῖον νὰ συγκολλιέται ἢ νὰ συμίγῃ μὲ ἀλλόφυλον ἄνθρωπον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς μᾶς τὸ ἔδειξεν νὰ μὴν λέγω κανένα ἄνθρωπον συγχωρητὸν ἢ ἀκάθαρτον.

29 Διὰ τοῦτο μὲ τὸ νὰ μὲ προσκαλεσθῶ ἦλθα χωρὶς ἀντιλογίαν. ἐρωτῶ σας λοιπόν, διὰ ποῖον λογισμὸν μὲ προσκαλέσετε;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπεν· ἀπεδῶ καὶ τέσσαρες ἡμέραις ἕως ἐτούτην τὴν ὥραν συνήσθουν, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν ἐπροσεύχουμουν εἰς τὸ σπῆτί μου· καὶ νά, ἕνας ἄνθρωπος καὶ ἐστάθη ὁμπρός μου μὲ φόρεμα λαμπρόν·

31 καὶ λέγει· ὦ Κορνήλιε, ἡ προσευχή σου εἰσηκούσθη, καὶ αἱ ἐλεημοσύναις σου ἀνεθυμιάθηκαν ὁμπρὸς εἰς τὸ Θεόν.

32 Πέμψε λοιπὸν εἰς τὴν Ἰόππαν, καὶ προσκάλεσε τὸν Σίμωνα, ὁποῦ κράζεται Πέτρος· ἐτοῦτος εἶναι κονεμμένος εἰς σπῆτι κάποιου Σίμωνος γναφέως ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ πυραγιάλι· καὶ ἐκεῖνος ὁσὰν ἔλθῃ θέλει σοῦ μιλήσει.

33 Καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἔπεμψα τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἐσένα· καλὰ ἔκαμες καὶ ἐσὺ ἐπῆγες

τες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός·

35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστι.

36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων Κύριος.

37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὁ ἐκήρυξεν Ἰωάννης.

38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ.

39 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

40 Τοῦ-

ὁποῦ ἦλθες· τώρα λοιπὸν ἐμεῖς ὅλοι εὑρισκόμεθα ἐδῶ ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεὸν, νὰ ἀκούσωμεν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ σε ἐπρόσταξεν ὁ Θεός.

34 Καὶ ὁ Πέτρος ἄνοιξε τὸ στόμα του, καὶ εἶπεν· ἐπ' ἀληθείας γνωρίζω, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀπιβλέπει εἰς πρόσωπα·

35 Ἀλλὰ εἰς κάθε ἔθνος ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν φοβᾶται, καὶ κάμνει δικαιοσύνην, τὸν ἐδέχεται.

36 Κατὰ τὸν λόγον ὁποῦ ἔστειλεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εὐαγγελίζοντας εἰρήνην διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐτοῦτος εἶναι αὐθέντης ὁλονῶν.

37 Ἐσεῖς ἰξεύρετε τὸ πρᾶγμα ὁποῦ ἔγινεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ὕστερα ἀπὸ τὸ βάπτισμα ὁποῦ ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης·

38 Τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ, πῶς τὸν ἔχρισεν ὁ Θεὸς μὲ Πνεῦμα ἅγιον καὶ μὲ δύναμιν, ὁ ὁποῖος ἐπέρασεν εὐεργετῶντας καὶ ἰατρεύωντας ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἐτυραννοῦνταν ἀπὸ τὸν διάβολον, διατὶ ὁ Θεὸς ἦταν μετ' αὐτόν.

39 Καὶ ἐμεῖς εἴμεσθε μάρτυρες ὁλωνῶν τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἔκαμεν, καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι τὸν ἐφόνευσαν κρεμάζοντές τον εἰς τὸ ξύλον.

40 Ἐ-

40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι·

41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν.

43 Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

44 Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον.

45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται·

46 Ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦσαι δύναταί τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς;

48 Προσ-

40 Τοῦτον ὁ Θεὸς τῇ ἀναστάσει τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι·

41 Οὐχὶ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ παρήγγειλε, κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν.

43 Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ὅτι πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν λήψεται ἄφεσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

44 Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον.

45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται·

46 Ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μήτι τὸ ὕδωρ δύναταί τις κωλῦσαι τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς;

48 Καὶ

48 Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

48 Καὶ ἐπρόσταξε νὰ βαπτισθοῦν αὐτοὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. τότε τὸν ἐπαρακάλεσαν, νὰ ἀπομείνῃ καμπόσαις ἡμέραις.

Κεφ. ια'. 11.

Ἤκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἄκουσαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέχθηκαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

2 Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐφιλονεικοῦσαν μετ' αὐτὸν ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶχαν περιτομὴν,

3 Λέγοντες· Ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.

3 Καὶ ἔλεγαν· ὅτι μὲ ἀνθρώπους ὁποῦ ἔχουν ἀκροβυστίαν ἐπῆγες, καὶ ἔφαγες μετ' αὐτούς.

4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος, ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς, λέγων·

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἄρχισε, καὶ τοὺς ἐδίδασκε τὰ πράγματα κατὰ τάξιν, καὶ ἔλεγεν·

5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος· καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὅραμα, καταβαῖνον σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ·

5 Ἐγὼ ἤμουν εἰς τὴν πόλιν τὴν Ἰόππην καὶ ἐπροσευχούμουν· καὶ εἶδα εἰς τὴν ἔκστασίν μου ἕνα ὅραμα, ἕνα ἀγγεῖον ὡσὰν σενδόνι μεγάλον κρεμασμένον ἀπὸ τοῖς τέσσαρες ἄκραις, καὶ ἐκατέβενεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἦλθεν ἕως ἐμένα·

6 Εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν· καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

6 Εἰς τὸ ὁποῖον ἀναντράνισα καὶ ἐστοχάσθηκα· καὶ εἶδα ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετόμενα τοῦ οὐρανοῦ.

7 Ἤ-

7 Καὶ

7 Ἠκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναστὰς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε.

8 Εἶπον δὲ· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου.

9 Ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.

11 Καὶ ἰδοὺ, ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμεθα, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρός με.

12 Εἶπε δέ μοι τὸ πνεῦμα συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενον. ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἓξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός.

13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον,

14 Ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ

7 Καὶ ἄκουσα φωνῆς ὅτι μοὶ ἔλεγε· ὦ Πέτρε, σήκω καὶ σφάξε καὶ φάγε.

8 Καὶ ἐγὼ εἶπα· ὄχι, αὐθέντη· ὅτι κανένα συγχαμένον ἢ ἀκάθαρτον ἢ κακία ποτὲ δὲν ἐμβῆκεν εἰς τὸ στόμα μου.

9 Καὶ μοῦ ἀπεκρίθη μία φωνὴ δεύτερον ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ἐκεῖνα ὁποῦ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισεν, ἐσὺ μὴν τὰ συγχένεσε (λέγοντας πὼς νὰ εἶναι ἀκάθαρτα).

10 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς φοραῖς· καὶ πάλιν ἐσύρθηκαν ὅλα εἰς τὸν οὐρανόν.

11 Καὶ νά, πάραυτα τρεῖς ἄνδρες καὶ ἦλθαν εἰς τὸ σπῆτι ὁποῦ ἤμουν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν Καισάρεια εἰς ἐμένα.

12 Καὶ τὸ Πνεῦμα μοῦ εἶπε νὰ πάω μὲ αὐτοὺς, καὶ νὰ μὴν ἀμφιβάλω ὑποτες. καὶ ἦλθαν μαζύ με καὶ οἱ ἓξ ἐτοῦτοι ἀδελφοί, καὶ ἐπήγαμεν καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου.

13 Καὶ ἐκεῖνος μᾶς εἶπε πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον εἰς τὸ σπῆτι του ὁποῦ ἐστάθη, καὶ του εἶπεν· στεῖλε ἀνθρώπους εἰς τὴν Ἰόππη, καὶ φωνάλεσε τὸν Σίμωνα, ὁποῦ κράζεται Πέτρος,

14 Ὁ ὁποῖος θέλει σοῦ εἰπεῖ λόγια, διὰ μέσα τῶν ὁποίων

καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος Κυρίου, ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐγὼ δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλῦσαι τὸν Θεόν;

18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν.

19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις.

20 Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστὰς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ

ων θέλεις σωθῇ ἐσὺ καὶ ὅλον σου τὸ σπῆτι.

15 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἄρχισα ἐγὼ νὰ τοὺς λαλῶ, ἔπεσεν ἀπάνω τοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡσὰν ἔπεσε καὶ εἰς ἐμᾶς εἰς τὴν ἀρχήν.

16 Καὶ ἐθυμήθηκα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὁποῦ ἔλεγεν· ὅτι ὁ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε μὲ νερὸν, ἀμὴ ἐσεῖς θέλετε βαπτισθῇ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Θεὸς αὐτοὺς ὁποῦ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τοὺς ἔδωκε τὴν ἴσιαν χάριν ὡσὰν καὶ ἐμᾶς, ἐγὼ τί ἤμουν δυνατὸς νὰ ἐμποδίσω τὸν Θεόν;

18 Ὡσὰν ἄκουσαν ἐτοῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν, καὶ ἔλεγαν· ὁ Θεὸς λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἔδωκε μετάνοιαν εἰς ζωήν.

19 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὁποῦ ἐδιασκορπίσθηκαν διὰ τὴν θλίψιν ὁποῦ ἔγινεν εἰς τὸν Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως τὴν Φοινίκην καὶ Κύπρον καὶ Ἀντιόχειαν, καὶ δὲν ἐλαλοῦσαν εἰς κανένα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, παρὰ μοναχᾶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

20 Καὶ κάποιοι ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς ἦταν Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι ὡσὰν ἐμβῆκαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἐλαλοῦσαν εἰς τοὺς Ἑλληνιστὰς, καὶ εὐαγγέλιζαν τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ

21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολύς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον.

22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὔσης ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.

23 Ὃς παραγενόμενος, καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ·

24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως. καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὑρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.

26 Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρώτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμανε διὰ

21 Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτῶν· καὶ πολὺς ἀριθμὸς (ἀνθρώπων) ἐπίστευσε καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸν Κύριον.

22 Καὶ ἡ φήμη τους ἀκούσθη εἰς τὰ αὐλία τῆς ἐκκλησίας ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔστειλαν τὸν Βαρνάβαν νὰ ἔλθῃ ἕως εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Ὁποῦ ὡσὰν ἐπῆγε, καὶ εἶδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ ἐνθάρρυνε ὅλες νὰ στέκωνται στερεοὶ εἰς τὸν Κύριον μὲ τὴν ὄρεξιν τῆς καρδίας τους·

24 Διατὶ ἦτον ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ γεμάτος Πνεῦμα ἅγιον καὶ πίστιν· καὶ πολὺ πλῆθος ἐμβήκε εἰς τὸν Κύριον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐβγῆκε καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν Ταρσὸν νὰ ἀναζητήσῃ τὸν Σαῦλον· καὶ ὡσὰν τὸν εὗρεν τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

26 Καὶ ἔναν χρόνον σωστὸν ἐσυνάζουντων αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐδίδαξαν πλῆθος πολύ· καὶ ὡσὰν τοὺς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταὶ ὀνομάσθηκαν Χριστιανοί.

27 Καὶ εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

28 Καὶ ἐσηκώθη ἕνας ἀπ' αὐτοσους τὸ ὄνομά του Ἄγαβος,

τυ̃ πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅσις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος.

29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς·

30 ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

29 Καὶ καθὲ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες ὥρισαν, (καθὼς ἠμπόριεν καθὲ ἕνας) νὰ πέμψουσι διακονίαν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἐπὰ σκάτωσταν εἰς τὴν Ἰουδαίαν·

30 Τὸ ὁποῖον τὸ ἔκαμαν, ἀποστέλλοντές τὴν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ μέσου τῶν χεριῶν τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ Σαύλου.

Κεφ. ιϐ'. 12.

ΚΑτ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρᾳ.

3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων·)

4 ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν· βουλόμενος μετὰ

ΕΊΣ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔβαλε τὰ χέρια του ὁ Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς νὰ κακοποιήσῃ μερικοὺς τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

2 Καὶ ἐφόνευσε τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου μὲ σπαθί.

3 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὅτι ἐτοῦτο ἀρέσει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἐπρόσθεσε καὶ τοῦτο νὰ πιάσῃ καὶ τὸν Πέτρον· καὶ ἔλαχαν καὶ ἦταν ἡμέραις τῶν ἀζύμων.

4 Τὸν ὁποῖον ὡσὰν τὸν ἐπίασε τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, παραδίδοντάς τον εἰς δεκαέξι στρατιώτας νὰ τὸν φυλάγωσι·

τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ.

5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.

6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁλύσεσι δυσὶ, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν.

7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὸν Περίζωσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν.

10 Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ

γουσι· θέλωντας ὕστερα ἀπὸ τὸ πάσχα νὰ τὸν φέρῃ ἔξω εἰς τὸν λαόν.

5 Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάττετον εἰς τὴν φυλακήν· καὶ ἡ ἐκκλησία ἐπροσεύχετον καὶ πολλὰ πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν διὰ λόγου του.

6 Καὶ ὁπόταν ὁ Ἡρώδης ἔμελλε νὰ τὸν ὑπάγῃ εἰς τὸν λαὸν, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτον ἀνάμεσα εἰς δύο στρατιώταις, δεμένος μὲ δύο ἁλυσίδες· καὶ ἐφύλαγαν καὶ φυλακάτορες ὀμπροστᾶ εἰς τὴν θύραν τῆς φυλακῆς.

7 Καὶ νὰ, καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ φῶς ἔλαμψε ἐκεῖ ὁποῦ ἐκάθετον, καὶ ἐκτύπησε τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, καὶ τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε· Σήκω γλήγορα. καὶ αἱ ἁλυσίδες ἔπεσαν ἀπὸ τὰ χέριά του.

8 Καὶ εἶπέν του ὁ ἄγγελος· ζώσου καὶ βάλλε τὰ σανδάλιά σου. καὶ ἔκαμεν ἔτζι. καὶ λέγει του· βάλλε τὸ ἀπανωφόρεμά σου, καὶ ἀκολούθαμου.

9 Καὶ εὐγῆκεν ἔξω καὶ τοῦ ἀκολοῦθαν, καὶ δὲν ἐγνώριζε ὅτι εἶναι ἀληθινὸν ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγίνετον ἀπὸ τὸν ἄγγελον· ἀλλὰ τοῦ ἐφαίνετον νὰ βλέπῃ ὅραμα.

10 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὴν πρώτην φύλαξιν καὶ τὴν δεύ-

ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ.

τερὴν, ἔφθασαν εἰς τὴν θύραν τὴν Σιδερένιαν, ὁποῦ πάγει εἰς τὴν πόλιν, ἡ ὁποῖα μοναχὴ της τοὺς ἀνοίχθη· καὶ ὡσὰν εὐγῆκαν ἐπῆγαν ὀμπροστᾶ εἰς μίαν ῥύμην· καὶ παρευθὺς ὁ ἄγγελος ἐδιέβη ἀπ' αὐτόν.

11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

11 Καὶ ὁ Πέτρος ὡσὰν ἐσυστάθη, εἶπε· τῶρα ἰξεύρω ἀληθινᾶ, ὅτι ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελόν του, καὶ μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

12 Καὶ ὡσὰν ἐγνώρισεν, ἦλθεν εἰς τὸ σπῆτι τῆς Μαρίας, τῆς μάνας τοῦ Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἐκράζετον Μάρκος, ἐκεῖ ὁποῦ ἦταν καὶ ἀρκετοὶ ἀδελφοὶ μαζωμένοι καὶ ἐπροσεύχουνταν.

13 Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥόδη·

13 Καὶ ὡσὰν ἐκτύπησεν ὁ Πέτρος τὴν θύραν τοῦ προαυλίου, ἐπῆγε μία κοπέλα, τὸ ὄνομά της Ῥόδη, νὰ ἀφηκρασθῇ τίς εἶναι.

14 Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος.

14 Καὶ γνωρίζοντας τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὴν χαρὰν της δὲν ἄνοιξε τὸ προαύλιον, ἀμὴ ἔδραμε μέσα καὶ εἶπε πῶς στέκεται ὁ Πέτρος ὀμπροστᾶ εἰς τὸ προαύλιον.

15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνῃ. Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο οὕτως

15 Καὶ ἐκεῖνοι τῆς εἶπαν· λωλὴ εἶσαι; καὶ ἐκείνη τὸ ἐβεβαίωνε

οὕτως ἔχειν. Οἱ δ' ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν.

17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. εἶπε δὲ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

18 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν, καὶ μὴ εὑρὼν, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν.

20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἠτοῦντο εἰρήνην· διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης

βαίωνε πῶς νὰ εἶναι τέτοιας λογῆς. καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγαν· ὁ ἄγγελός του εἶναι.

16 Καὶ ὁ Πέτρος ἐστέκετον καὶ ἐκτύπαν· καὶ ὡσὰν ἄνοιξαν καὶ τὸν εἶδαν, ἐξεπλάγησαν.

17 Καὶ μὲ τὸ χέρι του τοὺς ἔσεισε νὰ σιωπάσουν, καὶ τοὺς ἐδιηγήθη πῶς ὁ Κύριος τὸν σύγαλεν ἀπὸ τὴν φυλακὴν. καὶ τοὺς εἶπεν· εἰπέτε ἐτοῦτα εἰς τὸν Ἰάκωβον καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς. καὶ σύγηκεν ἔξω καὶ ἐδιέβη εἰς ἄλλον τόπον.

18 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν ἔγινε μεγάλη σύγχισις εἰς τοὺς στρατιώτας, τί, τί νὰ ἔγινεν ὁ Πέτρος.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης τὸν ἐζήτησε, καὶ ὡσὰν δὲν τὸν ηὗρεν, ἐξέταζε τοὺς φυλακάτορας, καὶ ἐπρόσταξε νὰ πᾶσιν νὰ τοὺς χαλάσουν· καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης καταβαίνωντας ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν ἐκεῖ.

20 Καὶ ὁ Ἡρώδης ἦτον ἐχθραιμένος εἰς τοὺς Τύρους καὶ Σιδώνας· καὶ ἐκεῖνοι ἦλθαν συμφωνημένοι εἰς αὐτὸν, καὶ μὲ τὸ νὰ καταπείσουν τὸν Βλάστον τὸν κρεββατοφύλακα τοῦ βασιλέως, ἐζητοῦσαν εἰρήνην· διατὶ ἡ χώρα τους ἐθρέφετον ἀπὸ τὴν βασιλικὴν (χώραν).

21 Καὶ τὴν διατεταγμένην ἡ-

ρῴδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.

22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει Θεοῦ φωνὴ, καὶ οὐκ ἀνθρώπου.

23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο.

25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἰερουσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

ἡμέραν ὁ Ἡρῴδης ἐνδυμένος τὸ βασιλικὸν φόρεμα ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βήματος, καὶ ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.

22 Καὶ ὁ λαὸς ἐφώναζε Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου.

23 Καὶ παρευθὺς ἐκτύπησεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, διότι δὲν ἔδωκε τὴν δόξαν εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐγένετο νὰ σκωληκοφαγωθῇ ἐξέψυχησε.

24 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὐξανε καὶ ἐπληθύνετο.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος τελειώνοντες τὴν ὑπηρεσίαν των ἐγύρισαν ἀπὸ τὴν Ἰερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐπῆραν μαζύ των καὶ τὸν Ἰωάννην ὁποῦ ἐκαλοῦσε Μάρκον.

Κεφ. ιγ. 13.

Ἦσαν δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὅ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ἡρῴδου τοῦ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος.

2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστευόντων, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορίσατε δή μοι τόν τε Βαρνάβαν

Καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἦσαν κάποιοι προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Συμεὼν ὁποῦ ἐκαλοῦσε Νίγερ, καὶ ὁ Λούκιος ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν Κυρήνιν, καὶ ὁ Μαναὴν ὁ σύντροφος τοῦ Ἡρῴδου τοῦ τετράρχου, καὶ ὁ Σαῦλος.

2 Καὶ ὡσὰν ὑπηρετοῦσαν ἐκεῖνοι τὸν Κύριον καὶ ἐνήστευαν εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· χωρίστετέ μου τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦ-

βαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.

3 Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαριησοῦ,

7 ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ· οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος, (οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται) τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦλος) πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου,

Σαῦλον, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅπου τοὺς ἐκάλεσα.

3 Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν αὐτούς.

4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν πεμπόμενοι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατέβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ ὡσὰν ἔφθασαν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἐδίδασκον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς τῶν Ἰουδαίων. καὶ εἶχαν καὶ τὸν Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὸ νησὶ ἕως τὴν Πάφον, εὗρεν ἐκεῖ κάποιον Μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, τὸ ὄνομά του Βαριησοῦ·

7 ὁποῦ ἦτον μαζὺ μὲ τὸν Σέργιον Παῦλον τὸν ἀνθύπατον, ὁποῦ ἦτον ἄνθρωπος φρόνιμος. ἐκεῖνος ἐπροσκάλεσε τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, καὶ ἐζήτησε νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀμὴ τοὺς ἐναντιῆθη ὁ Ἐλύμας ὁ Μάγος, (διατὶ ἔτσι μεταφράζεται τὸ ὄνομά του) ζητοῦντας νὰ γυρίσῃ τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τὴν πίστιν.

9 Καὶ ὁ Σαῦλος (ὁποῦ ὠνομάσθη Παῦλος) γεμισε

ἁγίου, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν,

10 Εἶπεν· Ὦ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥᾳδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας;

11 Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπί σε· καὶ ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ· παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος· καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς.

12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς, ἐπίστευσεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέ-

Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἀτένισεν εἰς αὐτὸν,

10 Καὶ εἶπεν· Ὦ υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ ὅλης τῆς δικαιοσύνης, γεμάτε κάθε λογῆς δολιότητα καὶ κάθε λογῆς πονηρίαν, δὲν θέλεις παύσῃ νὰ ξαναστρέφῃς ταῖς ἴσαις στράταις τοῦ Κυρίου;

11 Καὶ τῶρα νὰ ὁποῦ ἔφθασεν εἰς ἐσένα τὸ χέρι τοῦ Κυρίου· καὶ θέλεις εἶσθαι τυφλὸς, νὰ μὴν βλέπῃς τὸν ἥλιον ἕως ἱκανὸν καιρόν. καὶ παρευθὺς ἔπεσεν ἀπάνω του θαμπάδα καὶ σκότος· καὶ ἐγύριζε τρυγύρω καὶ ἐγύρευεν (ἀνθρώπους) νὰ τὸν βαστοῦν ἀπὸ τὸ χέρι.

12 Τότε ὡσὰν εἶδεν ὁ ἀνθύπατος ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινεν, ἐπίστευσε, καὶ ἐξεπλήττετον εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν τρυγύρω του ἐσηκώθηκαν ἀπὸ τὴν Πάφον, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας. ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης ἀποχώρησεν ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐγύρισεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14 Καὶ αὐτοὶ ἀπέρασαν ἀπὸ τὴν Πέργην, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας· καὶ ὡσὰν ἐμβῆκαν εἰς τὴν συναγωγὴν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, ἐκάθισαν.

15 Καὶ ἀφόντις ἔγινεν ἡ συνηθισμένη ἀνάγνωσις τοῦ νόμου

ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν, λέγετε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς·

18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν, κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κὶς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ἔτη τεσσαράκοντα.

νόμου καὶ τῶν προφητῶν, οἱ ἀρχισυνάγωγοι ἀπέστειλαν ἄνθρωπον εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπαν· ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἂν ἔχετε τίποτες λόγον νὰ νουθετήσετε τὸν λαὸν, λέγετέ τον.

16 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Παῦλος, καὶ ἔσεισε τὸ χέρι του, καὶ εἶπεν· ὦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσετε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ ἐτούτου τοῦ Ἰσραὴλ ἐδιάλεξε τοὺς πατέρας μας, καὶ ὕψωσε τὸν λαὸν ἐνεῖ ὁποῦ ἦταν πάροικοι εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ μὲ χέρι ὑψηλὸν τοὺς ἐβγάλεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

18 Καὶ σαράντα χρόνους τοὺς ἔθρεφε μέσα εἰς τὴν ἔρημον.

19 Καὶ ἔστοντας νὰ χαλάσῃ ἑπτὰ ἔθνη εἰς τὴν γῆν τοῦ Χαναὰν, τοὺς ἔδωκε κληρονομίαν τὴν γῆν ἐνεινῶν.

20 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἕως τετρακοσίους πενήντα χρόνους ἔδωκε κριτὰς ἕως τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Καὶ ἀπ' ἐνεῖ καὶ ἐδῶθε ἐζήτησαν βασιλέα, καὶ τοὺς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ, τὸν υἱὸν τοῦ Κὶς, ἄνδρα ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν, σαράντα χρόνους.

22 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.

23 Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν,

24 Προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.

27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινω-

22 Καὶ εὐγάλωντάς τον, τοὺς ἐσήκωσε τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· εὑρῆκα τὸν Δαβὶδ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὁ ὁποῖος θέλει κάμει ὅλα τὰ θελήματά μου.

23 Ἀπὸ τὸ σπέρμα ἐτούτου ὁ Θεὸς κατὰ τὸ τάξιμόν του ἐξανάστησεν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ τὸν σωτῆρα Ἰησοῦν.

24 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐπροκήρυξε ὀμπροστίτερα ἀπὸ τὸν ἔρχομόν του βάπτισμα μετανοίας εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ.

25 Καὶ ὡσὰν ἐτελείωνεν ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· ποῖον μὲ θαρρεῖτε πῶς νὰ εἶμαι; δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος, ἀλλὰ νὰ, ὁποῦ ἔρχεται κατὰ πόδι ἀπὸ ἐμένα, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδάριά του.

26 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ἐτούτης ἐστάλθη εἰς ἐσᾶς.

27 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτουνῶν, ἐτοῦτον δὲν τὸν ἐγνώρισαν, καὶ κατακρίνοντές τον, ἐτελείωσαν ταῖς φω-

νωσκομένας, κρίνοντες, ἐ-
πλήρωσαν·

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θα-
νάτου εὑρόντες, ἠτήσαντο Πι-
λάτον ἀνελεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα
τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, κα-
θελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν
εἰς μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν.

31 Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας
πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ
πρὸς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγε-
λιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πα-
τέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι
ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε
τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀνα-
στήσας Ἰησοῦν·

33 Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ
τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱός
μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννη-
κά σε.

34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑπο-
στρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως
εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ
ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά.

φωνεῖς τῶν προφητῶν ὅτε
ἀναγινώσκονται κάθε σάβ-
βατον.

28 Καὶ ἂν καλὰ καὶ δὲν
εὗρῆκαν καμίαν ἀφορμὴν θα-
νάτου, ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν Πιλά-
τον νὰ σκοτωθῇ.

29 Καὶ ὡσὰν ἐτελείωσαν
ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἦταν γραμ-
μένα δι' αὐτὸν, τὸν ἐκατέβασαν
ἀπὸ τὸ ξύλον καὶ τὸν ἔβαλλαν εἰς
τὸ μνημεῖον.

30 Ἀμὴ ὁ Θεὸς τὸν ἀνάστη-
σεν ἐκ νεκρῶν.

31 Καὶ αὐτὸς πολλαῖς ἡ-
μέραις ἐφάνη εἰς ἐκείνους ὁ-
ποῦ ἀνέβαιναν μαζὺ μετ'
αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ὁποῖοι
εἶναι καὶ μάρτυρές του εἰς τὸν
λαόν.

32 Καὶ ἐμεῖς σᾶς εὐαγγελί-
ζομεθα τὸ βέβαιον ὁποῦ ἔγινεν εἰς
τοὺς πατέρας, ὅτι ὁ Θεὸς τὸ
ἐτελείωσεν εἰς ἐμᾶς ὁποῦ εἶμεσθε
παιδία τους, μὲ τὸ νὰ ἀναστήσῃ
τὸν Ἰησοῦν.

33 Καθὼς εἶναι γραμμένον
καὶ εἰς τὸν δεύτερον Ψαλμὸν·
Υἱός μου εἶσαι ἐσύ, ἐγὼ σήμερον σὲ
ἐγέννησα.

34 Καὶ ὅτι τὸν ἀνάστησεν ἐκ
νεκρῶν, καὶ πλέον δὲν μέλλει
νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν διαφθοράν,
τέτοιος λογῆς εἶπεν· ὅτι θέλω
σᾶς δώσει τὰ ὅσια ἐκεῖνα ὁποῦ
ἔταξα εἰς τὸν Δαβὶδ τὰ πιστά.

35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν·

37 Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν.

38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται·

39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται.

40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις·

41 Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαλη-

35 Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ἄλλον Ψαλμὸν λέγει· δὲν θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιόν σου νὰ εἰδῇ διαφθοράν.

36 Διατὶ ὁ Δαβὶδ ἔστοντας νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν χρόνον τῆς ζωῆς του, ἐκοιμήθη, καὶ ἐβάλθη εἰς τοὺς πατέρας του, καὶ εἶδε διαφθοράν.

37 Ἀμὴ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνάστησε, δὲν εἶδε διαφθοράν.

38 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἂς εἶναι λοιπὸν γνώριμον εἰς ἐσᾶς, ὅτι διὰ μέσου ἐτούτου κηρύτεται εἰς ἐσᾶς ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν·

39 Καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὅλα ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἐδυνήθητε εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως νὰ δικαιωθῆτε, εἰς τοῦτον κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ πιστεύει δικαιώνεται.

40 Βλέπετε λοιπὸν μήπως καὶ ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη εἰς τοὺς προφήτας·

41 Ἰδέτε ἐσεῖς οἱ καταφρονηταὶ, καὶ θαυμάσετε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἐγὼ ἐργάζομαι ἔργον εἰς ταῖς ἡμέραις σας, ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε τὸ πιστεύσει, ἂν σᾶς τὸ διηγηθῇ τινάς.

42 Καὶ ὅταν αὐτοὶ εὐγένων ἀπὸ τὸ συναγώγι τῶν Ἰουδαίων, τὰ ἔθνη τοὺς ἐπαρακαλοῦσαν νὰ τοὺς

λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.

43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους, ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες.

46 Παῤῥησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας, εἶπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος· Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

τοὺς διηγηθοῦν αὐτὰ τὰ λόγια τὸ ἄλλο σάββατον.

43 Καὶ ἔστοντας νὰ λυθῇ ἡ συναγωγὴ, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἀπὸ τοὺς ξένους ὁποῦ ἦταν εὐσεβεῖς ἀκολούθησαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν· οἱ ὁποῖοι συντυχένοντες τους, τοὺς ἔπειθαν νὰ στέκουνται εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ τὸ ἐρχόμενον σάββατον παρολίγον ὅλη ἡ πόλις ἐμαζώχθη νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὡσὰν εἶδαν τὸ πλῆθος, ἐπλήσθηκαν φθόνου, καὶ ἐναντιοῦνταν ἐκεῖνα, ὁποῦ ἔλεγεν ὁ Παῦλος, ἐναντιούμενοι καὶ βλασφημοῦντες.

46 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπαῤῥησιάσθηκαν, καὶ εἶπαν· ἀναγκαῖον ἦτον πρῶτον νὰ λαληθῇ εἰς ἐσᾶς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἀμὴ ἐπειδὴ τὸν ἀποδιώχνετε, καὶ δὲν κρίνετε τοῦ λόγου σας ἀξίους τῆς αἰωνίου ζωῆς, νὰ, ὁποῦ γυρίζομεν εἰς τὰ ἔθνη.

47 Διατὶ ἔτζι μᾶς ἐπαράγγελεν ὁ Κύριος (λέγοντας)· ἔβαλά σε διὰ νὰ εἶσαι φῶς τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν σωτηρίαν, ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς.

48 Καὶ τὰ ἔθνη ὡσὰν ἄκουσαν ἐτοῦτα τὰ λόγια ἐχαίρουνταν, καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦταν διαθημένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας, καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

49 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου διεφέρετον διὰ μέσου ὅλης τῆς χώρας.

50 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐπαρακίνησαν ταῖς γυναῖκαις ὁποῦ εἶχαν εὐλάβειαν εἰς τὴν θρησκείαν τους, καὶ ταῖς τιμημέναις, καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐσήκωσαν διωγμὸν εἰς τὸν Παῦλον καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν, καὶ τοὺς εὔγαλαν ἀπὸ τὰ ὅριά τους ἔξω.

51 Καὶ ἐτοῦτοι ἐτίναξαν εἰς ἐκείνους τὸν κορνιαχτὸν ἀπὸ τὰ ποδάριά τους, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Κόνιαν.

52 Καὶ οἱ μαθητάδες ἐγέμισαν χαρὰν καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Κεφ. ιδ'. 14.

Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παῤῥησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Καὶ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν Κόνιαν, ὁμοίως ἐπῆγαν εἰς τὸ συναγώγι τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐλάλησαν τέτοιας λογῆς ὥστε ὁποῦ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας ἐπίστευσαν.

2 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὁποῦ δὲν ἐκαταπείσθηκαν, ἐπαρακίνησαν εἰς κακὸν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἐθνῶν ἐναντία εἰς τοὺς ἀδελφούς.

3 Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν διέτριψαν ἐκεῖ ἀρκετὸν καιρὸν, καὶ ἐπαῤῥησιάζουνταν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου, ὁποῦ ἐμαρτύραν τὸν λόγον τῆς χάριτός του, καὶ ἔδιδε νὰ γίνουν σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τῶν χειρῶν αὐτονῶν.

4 Ἐ-

4 Καὶ

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς,

6 συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον·

7 κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι.

8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπεπατήκει.

9 Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι,

10 εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἥλατο, καὶ περιεπάτει.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς.

12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρναβᾶν

4 Καὶ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐσχίσθη· καὶ μερικοὶ ἦταν μαζὺ μὲ τοὺς Ἰουδαίους· ἄλλοι ἦταν μαζὺ μὲ τοὺς ἀποστόλους.

5 Καὶ ὡσὰν ἔγινεν ἡ ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων μαζὺ μὲ τοὺς ἀρχοντάς των, νὰ τοὺς ὑβρίσουν καὶ νὰ τοὺς λιθοβολήσουν,

6 ὡσὰν τὸ εἶδαν οἱ ἀπόστολοι ἔφυγαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Δέρβην, καὶ εἰς τὰ σύνορα·

7 καὶ ἐκεῖ εὐαγγέλιζαν.

8 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος εἰς τὴν Λύστραν ἀδύνατος εἰς τὰ ποδάρια ἐκάθητουν· ὁποὺ ἦταν κουτσὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάνας του, καὶ ποτὲ δὲν ἐπερπάτησε.

9 Ἐτοῦτος ἄκουε τὸν Παῦλον ὁποῦ ἐλάλει· ὁποῦ ὡσὰν ἀτένισεν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶδεν ὅτι ἔχει πίστιν νὰ σωθῇ,

10 εἶπε μὲ μεγάλην φωνήν· σήκω ὀρθὸς ἀπάνω εἰς τὰ ποδάρια σου. Καὶ σηκώθη ἐπήδησε, καὶ ἐπερπάτει.

11 Καὶ τὸ πλῆθος ὡσὰν εἶδαν σὲ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔκαμνε ὁ Παῦλος, ἐσήκωσαν τὴν φωνήν τους Λυκαονιστὶ, καὶ εἶπαν· οἱ θεοὶ ὁμοιώθηκαν μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ κατέβηκαν εἰς ἐμᾶς.

12 Καὶ ἐκραζαν τὸν Βαρνα-

νάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνεγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες,

15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

16 Ὃς ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς εἴασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καί τοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις

βαν, Δία· καὶ τὸν Παῦλον, τὸν ἔκραζαν Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὁποίου ὁ ναὸς ἦτον ὀμπροστᾶ εἰς τὴν πόλιν, ἔφερε ταύρους καὶ στεφάνια εἰς τὸ προαύλιον, μαζὺ μὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἤθελε νὰ θυσιάσῃ.

14 Ἀμὴ οἱ ἀπόστολοι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, ἔσχισαν τὰ φορέματά τους, καὶ ἐπήδησαν μέσα εἰς τὸ πλῆθος, καὶ ἔκραζαν,

15 Καὶ ἔλεγαν· ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, διατί κάμνετε ἐτοῦτα; καὶ ἐμεῖς ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς εἴμεσθε ὡσὰν καὶ ἐσεῖς, καὶ σᾶς εὐαγγελίζομεν νὰ γυρίσετε ἀπὸ τοῦτα τὰ ψεύτικα εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζωντανὸν, ὁποῦ ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά.

16 Ὁ ὁποῖος εἰς ταῖς ἀπερασμέναις γενεαῖς ἄφησεν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ περιπατοῦν ταῖς στράταις τους.

17 Ἂν καλὰ καὶ δὲν ἄφηκεν ἀμαρτύρητον τοῦ λόγου του, κάμνωντας καλωσύνην, καὶ δίδαντάς μας ἀπὸ τὸν οὐρανὸν βροχαῖς καὶ καιροὺς καρποφόρους, χορταίνωντας φαγητὰ καὶ εὐφροσύνην ταῖς καρδίαις μας.

18 Καὶ λέγοντες ἐτοῦτα, μόλις

λις κατέπαυσαν τὸς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τὸς ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι.

20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανὸς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν·

22 Ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτὸς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.

24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν·

25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ

μόλις κατέπαυσαν τὸ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Καὶ ἦλθαν ἀπὸ τῶν Ἀντιοχέων καὶ ἀπὸ τῶν Κονίων Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τὸν ὄχλον, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίζοντες τὸν νεκρὸν εἶναι.

20 Ἀμὴ κυκλωσάντων αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς ἦλθε μέσα εἰς τὴν πόλιν· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Βαρνάβα καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Δέρβην.

21 Καὶ εὐαγγελίσαντες τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ὡσεὶ ἐμαθήτευσαν πολλοὺς, ἐγύρισαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Κόνιαν καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

22 Καὶ ἐστερέωναν τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, νουθετοῦντές τους νὰ στέκουν εἰς τὴν πίστιν, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων κάμνει χρεία νὰ ἐμβοῦμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Καὶ τοὺς ἐχειροτόνησαν πρεσβυτέρους εἰς κάθε ἐκκλησίαν, ἐχοντας νὰ προσευχηθοῦσι μὲ νηστείαν· καὶ τοὺς ἐσυστησαν εἰς τὸν Κύριον εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσαν.

24 Καὶ ἐπέρασαν τὴν Πισιδίαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Παμφυλίαν.

25 Καὶ ἐχοντας νὰ λαλήσουν εἰς

γη τ λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀντιόχειαν.

26 Κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν· ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τ Θεῦ εἰς τ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν.

27 Παραγενόμενοι δ κ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, κ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.

28 Διέτριβον δ οὐκ ὀλίγον χρόνον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

εἰς τὸν Πέργαμον τ λόγον τῦ Κυρίε, κατέβησαν εἰς τὴν Ἀτταλείαν.

26 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔπλευσαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· ὅπου ἦσαν παραδεδομένοι εἰς τὴν χάριν τῦ Θεῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐτελείωσαν.

27 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν συνήγαγαν τὴν ἐκκλησίαν, ἔπιαν ὅσα θαύμαζε ὁ Θεὸς ἔκαμε μὲ μέσα των, κ ὅτι ἄνοιξε κ εἰς τὰ ἔθνη θύραν τ πίστεως.

28 Καὶ ἐκεῖ διέτριψαν πολὺ καιρὸν μαζὺ μὲ τὺς μαθητάδες.

Κεφ. ιε'. 15.

Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τ Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς· Ὅτι ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε τῷ ἔθει Μωϋσέως, ὐ δύνασθε σωθῆναι.

2 Γενομένης δ στάσεως κ συζητήσεως ὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ κ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον κ Βαρνάβαν κ τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους κ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ τ ζητήματος τούτου.

3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τ ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην κ Σαμάρειαν, ἐκδιη-

Καὶ κάποιοι ὅπου ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, ἐδίδασκαν τὺς ἀδελφὺς (λέγοντες)· ὅτι ἂν δὲν περιτμηθῆτε καθὼ τὴν τάξιν τ Μωϋσέως, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ σωθῆτε.

2 Καὶ ἔσοντας νὰ γένῃ μεγάλη φιλονεικία κ ζήτησις τ Παύλε κ τ Βαρνάβα μετ' ἐκείνες, ἔβαλλαν τ Παῦλον κ τ Βαρνάβαν κ κάποιες ἄλλες ἀπ' αὐτὺς νὰ ἀνέβουν εἰς τὺς ἀποστόλες κ εἰς τὺς πρεσβυτέρες ὅπου ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τὸ ζήτημα ἐκεῖνο.

3 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἔσοντας ἀπὸ συμπροπεμφθῆσαν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἐπερνέσαν τὴν Φοινίκην

ἐκδιηγεμένους τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐποίει χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.

4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.

5 Ἐξανέστησαν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες· Ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι·

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν·

9 Καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

κλιν καὶ τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἐξηγοῦντο πῶς ἐπέστρεψαν τὰ ἔθνη (εἰς τὸν πίστιν)· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς.

4 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τοὺς ἀπεδέχθηκεν ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ αὐτοὶ εἶπαν ὅσα θαύματα ἔκαμεν ὁ Θεὸς μαζὶ μέσα των.

5 Καὶ κάποιοι ὁπού ἦταν ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν Φαρισαίων καὶ ἐπίστευσαν, ἐσηκώθηκαν, λέγοντες· ὅτι κάμνει χρεία νὰ περιτέμνουν τὰ ἔθνη ὁπού ἐπίστευσαν, καὶ νὰ τοὺς παραγγέλνουν νὰ φυλάττουν τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.

6 Καὶ ἐσυνάχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι νὰ ἰδοῦσι μαζὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

7 Καὶ ἔστανας νὰ ἔγινε μεγάλη ἐξέτασις, ἐσηκώθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπέν τους· ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐσεῖς ἐξεύρετε ὅπου ἀπὸ ἡμέρας παλαιὰς ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀνάμεσά μας μὲ ἐδιάλεξεν, νὰ ἀκούσουν τὰ ἔθνη μαζὶ μέσα τοῦ στόματός μου τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, νὰ πιστεύσουν.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς τοὺς ἐμαρτύρησε, μὲ τὸ νὰ τοὺς δώσῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ εἰς ἐμᾶς.

9 Καὶ δὲν ἐχώρισε τίποτες ἀναμεταξὺ εἰς ἐμᾶς καὶ εἰς αὐτούς,

καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

10 Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεὸν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου.

14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·

15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν· καθὼς γέγραπται·

16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν·

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ

τὰς, ἔσοντας νὰ καθαρίσῃ τὰς καρδίας των διὰ μέσου τῆς πίστεως.

10 Τώρα λοιπὸν τί πειράζετε τὸν Θεὸν, βάλοντες ζυγὸν ἀπάνω εἰς τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, τὸ ὁποῖον οὐδὲ οἱ πατέρες μας οὐδὲ ἐμεῖς ἠμπορέσαμεν νὰ τὸ βαστάξωμεν;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν νὰ σωθῶμεν, κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ (ἐσωθήκαν) κ' ἐκεῖνοι.

12 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐσίγησε, καὶ ἄκουαν τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Παῦλον ὁποῦ ἐξηγοῦνταν ὅσα σημεῖα καὶ τέρατα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου των.

13 Καὶ ὕστερον ἀφοῦ ἐσώπησαν αὐτοί, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, καὶ εἶπεν· Ὦ ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσετέ με.

14 Ὁ Συμεὼν ἐξηγήθηκε, πῶς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπροσμηθεύθη νὰ πάρῃ λαὸν ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομά του.

15 Καὶ εἰς τοῦτον τὸν λόγον (ὁποῦ εἶπεν ὁ Πέτρος) συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν· καθὼς γέγραπται·

16 Ὕστερα ἀπὸ ταῦτα θέλω γυρίσει πάλιν, καὶ θέλω μετοικάμει τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ τὴν κατακρεημμένην, καὶ τὰ χαλασμένα της θέλω τὰ μετοικοδομήσει καὶ θέλω τὴν σηκώσει·

17 Διὰ νὰ ζητήσωσιν οἱ λοι-

πολοι

καταλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν.

20 Ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν

δέλοιποι ἄνθρωποι τὸν Κύριον, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκαλέσθη τὸ ὄνομά μου εἰς αὐτούς· λέγει Κύριος ὁποῦ κάμνει ἐτοῦτα ὅλα.

18 Γνωρισμένα εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν Θεὸν ὅλα του τὰ ἔργα.

19 Διὰ τοῦτο ἐγὼ κρίνω νὰ μὴν δίδωμεν πειρασμὸν εἰς ἐκείνους ὁποῦ γυρίζουσι ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸν Θεόν·

20 Ἀλλὰ νὰ τοὺς γράψωμεν νὰ φυλάττωνται ἀπὸ ταῖς μεμιασμέναις (θυσίαις) τῶν εἰδώλων, καὶ ἀπὸ πορνείαν, καὶ ἀπὸ πνικτὰ, καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα.

21 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς ἔχει ἀπὸ παλαιαῖς γενεαῖς εἰς κάθε πόλιν ἄνδρας ὁποῦ τὸν κηρύττουσιν, ἔστοντας νὰ διαβάζεται κάθε σάββατον εἰς τὰ συναγώγια.

22 Τότε ἐφάνη εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους μαζὺ μὲ ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, νὰ διαλέξουν ἄνδρας ἀπ' αὐτοὺς νὰ πέμψουν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν μαζὺ μὲ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, ἤγουν τὸν Ἰούδαν ὁποῦ κράζεται Βαρσαβᾶς, καὶ τὸν Σίλαν, ἀνθρώπους ἡγουμένους εἰς τοὺς ἀδελφούς·

23 Καὶ ἔγραψαν καὶ ἔστειλαν διὰ μέσου τῆς χειρὸς αὐτουνῶν ἐτοῦτα· οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ, εἰς ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἀντιόχειαν

ρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι, καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστειλάμεθα·

25 Ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,

26 Ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

28 Ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων·

29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς, εὖ πράξετε. Ἔρρωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον

ων καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν καὶ ἀδελφοὺς ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔθνη, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἀκούσαμεν ὅτι κάποιοι εὐρύνοντες ἀπὸ ἐμᾶς ἦλθαν καὶ σᾶς ἐτάραξαν μὲ λόγια, χαλῶντες ταῖς ψυχαῖς σας, καὶ λέγοντες νὰ περιτέμνεσθε, καὶ νὰ φυλάττετε τὸν νόμον τὸν ὁποῖον ἐμεῖς δὲν τοὺς ἐδώκαμεν ἐντολήν·

25 Ἐφάνη εἰς ἐμᾶς ὅτι ἐστοχάσθημεν μὲ μίαν ψυχήν, νὰ διαλέξωμεν νὰ πέμψωμεν εἰς ἐσᾶς ἄνδρας, μαζὺ μὲ τοὺς ἀγαπητούς μας τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Παῦλον·

26 Οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄνθρωποι ὁποῦ ἐπαραδώκαν ταῖς ψυχαῖς τους διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν, οἱ ὁποῖοι θέλουσιν εἰπεῖ μὲ λόγον τὰ αὐτὰ (ὁποῦ γράφομεν).

28 Διατὶ ἐφάνη εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ εἰς ἐμᾶς, πλοτες περισσότερον βάρος νὰ μὴν βάλλωμεν εἰς ἐσᾶς ἔξω ἀπὸ τοῦτα τὰ ἀναγκαῖα·

29 Νὰ ἀπέχεσθε ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ ἀπὸ τὰ πνικτὰ καὶ ἀπὸ τὴν πορνείαν· ἀπὸ τὰ ὁποῖα φυλάττοντες τὸν λόγον σας, θέλετε πηγαίνει καλά. Ἔρρωσθε.

30 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἔστειλαν

νὰ

ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰούδας τε καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐστήριξαν.

33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἔδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ.

35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς

καὶ συμπαραμφθῆσιν ἦλθαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· καὶ ἐμάζαξαν τὸ πλῆθος, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Καὶ ἀναγνόντες ὡσὰν τὴν ἀνάγνωσαν, ἐχάρηκαν εἰς τὴν παράκλησιν.

32 Καὶ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας, ἔχοντας καὶ αὐτοὶ προφῆται, μὲ πολὰ λόγια ἐνεδέτησαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς ἐστήριξαν.

33 Καὶ ὡσὰν ἔκαμαν ἀπὸ καμπόσον καιρὸν, ἐξυμπαθοδόθησαν πάλιν μὲ εἰρήνην ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἀμὴ ἐφάνηκε τοῦ Σίλα καὶ ἀναμείνῃ ἀπᾶ.

35 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας διέτριβαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου μὲ ἄλλους πολλούς.

36 Καὶ ὕστερα μὲ καμπόσας ἡμέρας εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν Βαρνάβαν· ἂς γυρίσωμεν καὶ πᾶμε καὶ εἰδέψωμεν τοὺς ἀδελφούς μας, πῶς εὑρίσκουν, εἰς κάθε πόλιν, εἰς ταῖς ὁποίαις ἐδιδάξαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

37 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσυμβουλεύθη καὶ πάρῃ μαζύ τὸν Ἰωάννην ὁπᾶ ὀνομάζετον Μάρκος.

38 Ἀμὴ ὁ Παῦλος ἔκρινεν ἄξιον, ὀπᾶ ἐχώρησε ἀπ' αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Παμφυλίαν, καὶ δὲν ἐπῆγε μαζύ μετ' αὐτοὺς

εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον.

39 Ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων· τόν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον·

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

αὐτοὺς εἰς τὸ ἔργον, νὰ μὴν τὸν πάρουσιν.

39 Μεγάλη λοιπὸν πίκρα ἔγινε, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ ἀποχωρισθοῦσιν ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον· καὶ ὁ Βαρνεύβας ἐπῆρε τὸν Μάρκον, καὶ ἔπλευσεν εἰς τὴν Κύπρον·

40 Καὶ ὁ Παῦλος ἐδιάλεξε τὸν Σίλαν καὶ οὐγῆκεν, ἔστοντας νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς.

41 Καὶ ἐπέρνα τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, βεβαιώνωντας ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. ιϛ'. 16.

Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν· καὶ ἰδοὺ, μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικός τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἕλληνος·

2 Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν· καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ᾔδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν.

4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα

Καὶ ἐκατάντησεν εἰς τὴν Δέρβην καὶ τὴν Λύστραν· καὶ νὰ, καὶ ἦτον κάποιος μαθητὴς τὸ ὄνομά του Τιμόθεος, υἱὸς κάποιας γυναίκας Ἰουδαίας πιστῆς, ἀμὴ ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα·

2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτυρᾶτον διὰ καλὸς ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς, ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Κόνιαν.

3 Ἐτοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος νὰ πάγῃ μαζύ του· καὶ ὡσὰν τὸν ἐπῆρε τὸν ἐπερίτμησε, διὰ τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἦταν εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους· διὰ τὶ ὅλοι ἴξευραν τὸν πατέρα του ὅτι ἦτον Ἕλληνας.

4 Καὶ ὡσὰν ἐπερνοῦσαν ταῖς πόλαις, ταῖς ἐπαράδιδαν νὰ φυλάγουν τὰ δόγματα ὁποῦ ἦταν ἀποφασισμένα ἀπὸ τοὺς ἀπο-

μβάνω ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα.

8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

9 Καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἀνήρ τις ἦν Μακεδὼν ἑστὼς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην, τῇ τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν·

12 Ἐκεῖθέν τε εἰς Φιλίπ-

ποις,

ἀποστόλους καὶ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους ὅπου ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ἐστερεώνοντο εἰς τὴν πίστιν, καὶ πᾶσαν ἡμέραν ἐπερίσσευαν εἰς τὸν λογαριασμόν.

6 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν χώραν τοῦ Γαλατικοῦ, ἐμποδίσθηκαν ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα νὰ λαλήσουσι τὸν λόγον εἰς τὴν Ἀσίαν.

7 Καὶ ὡσὰν ἤλθασιν εἰς τὴν Μυσίαν, ἐδοκίμαζαν νὰ πᾶσιν εἰς τὴν Βιθυνίαν· ἀμὴ τὸ Πνεῦμα δὲν τοὺς ἄφησε.

8 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὴν Μυσίαν, ἐκατέβηκαν εἰς τὴν Τρωάδα.

9 Καὶ ἐφάνη τὴν νύκτα εἰς τὸν Παῦλον ἕνα ὅραμα· ἐστέκετον ἕνας ἄνθρωπος Μακεδὼν, ὁποὺ τὸν ἐπαρακάλει, λέγοντας· πέρασε εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ βοήθησέ μας.

10 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὁ Παῦλος τὸ ὅραμα, παρεύθυς ἐζητήσαμεν νὰ πᾶμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες ἀπὸ τοῦτο πῶς μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Κύριος, νὰ τοὺς εὐαγγελίσωμεν.

11 Ἐμισεψαμεν λοιπὸν μὲ καράβι ἀπὸ τὴν Τρωάδα, καὶ ἐπήγαμεν ἴσια εἰς τὴν Σαμοθρᾴκην, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Νεάπολιν.

12 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τοὺς Φι-

λίπ-

πους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολώνια. ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν, οὗ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι· καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναιξί.

14 Καί τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεὸν, ἤκουεν· ἧς ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε, λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μείνατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος, ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη.

17 Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε, λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες

λίππους, ἡ ὁποῖα εἶναι πρώτη πόλις τῆς μερίας τῆς Μακεδονίας, καὶ εἶναι Κολωνία. καὶ εἴμεσθαν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, καὶ ἐκάμαμεν καμπόσαις ἡμέραις.

13 Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου εὐγήκαμεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὸ παραπόταμον, εἰς ἕνα τόπον ὁποῦ ἦτον συνήθεια νὰ προσεύχονται· καὶ ὡσὰν ἐκαθίσαμεν ἐσυντυχέναμεν με ταῖς γυναῖκαις ὁποῦ ἐμαζώχθηκαν.

14 Καὶ κάποια γυναῖκα τὸ ὄνομά της Λυδία, ὁποῦ ἐπραγματεύετον πορφυρὰ πανία, ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Θυατείρων, καὶ ἐσέβετον τὸν Θεὸν, ἄκουε τὸν λόγον· τῆς ὁποίας τὴν καρδίαν ἄνοιξεν ὁ Κύριος, νὰ ἔχῃ τὸν νοῦν της εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἐλάλει ὁ Παῦλος.

15 Καὶ ὡσὰν ἐβαπτίσθη αὐτὴ καὶ ἡ φαμηλία της ὅλη, τοὺς ἐπαρακάλεσε καὶ εἶπεν· ἂν μὲ κρίνετε πῶς εἶμαι πιστὴ εἰς τὸν Κύριον, ἐλᾶτε νὰ μείνετε εἰς τὸ σπῆτί μου. καὶ μᾶς ἐβίασε.

16 Καὶ ὅταν ἐπηγένεμεν εἰς τὴν προσευχὴν, μᾶς ἀπάντησε μία δουλεύτρια ὁποῦ εἶχε πνεῦμα πύθωνος, ἡ ὁποῖα μαντεύοντας ἔδιδε πολὺ διάφορον εἰς τοὺς αὐθεντάδες της.

17 Ἐτούτη ἀκολούθησε τοῦ Παύλου καὶ ἐμᾶς, καὶ ἔκραζε λέγουσα· ἐτοῦτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι δουλευτάδες τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψί-

οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας.

20 Καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες·

21 Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι.

22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν.

23 Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς.

24 Ὃς παραγγελίαν τοιαύτην

στου, οἱ ὁποῖοι σᾶς διδάσκουσι στράταν τῆς σωτηρίας.

18 Καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμεν πολλαῖς ἡμέραις. Καὶ βαρέως φέρωντας ὁ Παῦλος, γυρίζωντας εἶπεν εἰς τὸ πνεῦμα· προστάζω σε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ εὔγῃς ἀπ' αὐτήν. Καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν εὐγῆκεν.

19 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ αὐθεντάδες της, ὅτι ἔχασαν τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους τους, ἐπίασαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, καὶ τοὺς ἔσυραν εἰς τὸ κριτήριον εἰς τοὺς ἄρχοντας.

20 Καὶ ὡσὰν τοὺς ἐπῆγαν εἰς τοὺς στρατηγοὺς, εἶπαν· ἐτοῦτοι οἱ ἄνθρωποι συγχίζουν τὴν πόλιν μας, ὄντες Ἰουδαῖοι·

21 Καὶ μᾶς λέγουν τάξαις ταῖς ὁποίαις δὲν πρέπει νὰ ταῖς δεχόμεσθεν, μὴ δὲ νὰ ταῖς κάμωμεν, ἐμεῖς ὁποῦ εἴμεσθε Ῥωμαῖοι.

22 Καὶ τὸ πλῆθος ἐμαζώχθη καὶ ἐσηκώθηκαν ἐναντία αὐτονῶν· καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔσχισαν τὰ φορέματά τους, καὶ ἐπρόσταζαν νὰ τοὺς δέρνουν.

23 Καὶ δέρνοντές τους πολλαῖς ῥαβδίαις, τοὺς ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακήν· καὶ ἐπαράγγειλαν ἐκεῖνον ὁποῦ ἐφύλαγε τοὺς δεμένους, νὰ τοὺς φυλάγῃ παρατηρημένα.

24 Ὁ ὁποῖος ὡσὰν ἐπῆρε τέτοι-

αὐτὴν εἰληφὼς, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι.

26 Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἀνεῴχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.

27 Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους.

28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων· Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμὲν ἐνθάδε.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ.

30 Καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

32 Καὶ

τέτοιαν παραγγελίαν, τοὺς ἔβαλεν μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὰ ποδάριά τους τὰ ἔβαλεν εἰς τὸ ξύλον.

25 Καὶ τὰ μεσάνυκτα ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας ἐπροσεύχουνταν καὶ ὑμνοῦσαν τὸν Θεόν· καὶ τοὺς ἄκουαν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν δεμένοι.

26 Καὶ παρευθὺς ἔγινε μεγάλος σεισμὸς, τόσον ὁποῦ ἐσαλεύθηκαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς· καὶ παρευθὺς ἄνοιξαν ἡ θύραις ὅλαις, καὶ τὰ δεσίματα ὁλονῶν ἐλύθηκαν.

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐφύλαγε τοὺς δεμένους ἐξύπνισε, καὶ ὡσὰν εἶδε ταῖς θύραις τῆς φυλακῆς ἀνοικταῖς, εὔγαλε τὸ μαχαίρι νὰ σκοτώσῃ τοῦ λόγου του, λογιάζωντας πῶς ἔφυγαν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν δεμένοι.

28 Ἀμὴ ὁ Παῦλος τοῦ ἐφώναξε μὲ μεγάλην φωνὴν, καὶ εἶπε· μὴν κάμῃς τίποτες κακὸν τοῦ λόγου σου· διατὶ ἐμεῖς ὅλοι εἴμεσθεν ἐδῶ.

29 Καὶ ἐζήτησε φῶς καὶ ἐπήδησε μέσα, καὶ τρομασμένος ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα.

30 Καὶ εὔγαλέν τους ἔξω, καὶ εἶπεν· αὐθεντάδες, τί κάμνει χρεία νὰ κάμω νὰ σωθῶ;

31 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· πίστευσε εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ θέλεις σωθῆ ἐσὺ καὶ τὸ σπῆτί σου.

32 Καὶ

32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα.

34 Ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους, λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπεστάλκασιν οἱ στρατηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῆτε. νῦν οὖν ἐξελθόντες, πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακήν, καὶ νῦν λάθρᾳ ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ· ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.

38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.

32 Καὶ τὸν ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ὅλους ὅσους ἦταν μέσα εἰς τὸ σπίτι του.

33 Καὶ τοὺς ἐπῆρεν ἐκείνην τὴν ὥραν τὴν νύκτα, καὶ τοὺς ἔλουσεν ἀπὸ τοὺς λαβωματιάς· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ δικοί του ὅλοι παρευθύς.

34 Καὶ τοὺς ἀνέβασεν εἰς τὸ σπίτι του, καὶ τοὺς ἔβαλεν ὁμοῦ σὲ τραπέζι, καὶ εὐφράνθη μὲ ὅλον του τὸ σπίτι πῶς ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν, οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν τοὺς ῥαβδούχους, καὶ ἔλεγαν· Ἀπόλυσε τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

36 Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ εἶπεν τὰ λόγια ἐτοῦτα εἰς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἔστειλαν οἱ στρατηγοὶ, νὰ σὲς ἀπολύσωμεν· τώρα λοιπὸν εὐγαίνοντες, σύρτε εἰς τὸ καλόν.

37 Καὶ ὁ Παῦλος τοὺς εἶπεν· Ἀφόντις μᾶς ἔδειραν πάρρησία, χωρὶς κρίσιν, ὅπου εἴμεσθεν ἄνθρωποι Ῥωμαῖοι, καὶ μᾶς ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακήν, τώρα μᾶς εὐγάζουν κρυφά; δὲν (γίνεται τοῦτο) ἔτζι· ἀλλὰ ἂς ἔλθουν αὐτοὶ καὶ ἂς μᾶς εὐγάλουν.

38 Καὶ οἱ ῥαβδοῦχοι ἐπῆγαν καὶ εἶπαν τὰ λόγια ἐτοῦτα εἰς τοὺς στρατηγούς· καὶ οἱ στρατηγοὶ ὡσὰν ἄκουσαν πῶς εἶναι Ῥωμαῖοι, ἐφοβήθηκαν.

39 Καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς, παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξῆλθον.

39 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν τοὺς ἐπαρηγόρησαν, καὶ τοὺς εὔγαλαν ἔξω καὶ τοὺς ἐπαρακάλεσαν νὰ εὔγουν ἀπὸ τὴν πόλιν τους.

40 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἐπῆγαν μέσα εἰς τὸ σπῆτι τῆς Λυδίας· καὶ ὡσὰν εἶδαν τοὺς ἀδελφοὺς, τοὺς ἐνουθέτησαν, καὶ εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἐδιέβηκαν.

Κεφ. ιζ'. 17.

Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

3 Διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

4 Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι, καὶ προσλαβόμενοι

Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν ὅπου εἶχεν ὁ Παῦλος ἐμβῆκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ τρία σάββατα ἐδιαλέγετο μετ' αὐτοὺς ἀπὸ ταῖς γραφαῖς,

3 Ἐξηγῶντας καὶ ἀποδείχνοντας, ὅτι ἔκαμε χρεία νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ ἀναστῆ ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι ἐτοῦτος εἶναι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὅπου ἐγὼ (λέγει) σᾶς κηρύττω.

4 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἐκαταπείσθηκαν, καὶ ἐκολλήθησαν μὲ τὸν Παῦλον καὶ μὲ τὸν Σίλαν, καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ πολλαῖς γυναῖκαις ἀπὸ ταῖς πρώταις.

5 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὅπου δὲν ἐπείθουνταν ἐφθόνησαν, καὶ ἐμαν-

νοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηρὺς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον·

ἐμάζωξαν κάποιους ἄνδρας πονηρὺς φοροπλανωμένους, καὶ ἔκαμαν ὄχλον, καὶ ἐσύγχιζαν τὴν πόλιν· καὶ ἐρχόμενοι εἰς τὸν ἀπῆτι τοῦ Ἰάσονος, ἐζητοῦσαν τὸν Παῦλον καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζύ του νὰ τοὺς φέρουν εἰς τὸν λαόν.

6 Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτὺς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινας ἀδελφὺς ἐπὶ τὺς πολιτάρχας, βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν,

6 Καὶ ὡσὰν δὲν τοὺς ηὗραν, ἔσυραν τὸν Ἰάσονα καὶ κάποιους ἀδελφοὺς εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, φωνάζοντες· ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἤφεραν ἄνω κάτω τὴν οἰκουμένην, ἐτοῦτοι ἦλθαν καὶ ἐδῶ.

7 Οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράττουσι, βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

7 Τοὺς ὁποίους τοὺς ἀποδέχθηκεν ὁ Ἰάσων· καὶ ἐτοῦτοι ὅλοι κάμνουσιν ἐναντία τῶν δογμάτων τοῦ Καίσαρος, λέγοντες· νὰ εἶναι ἄλλος βασιλεὺς ὁ Ἰησοῦς.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα·

8 Καὶ ἐσύγχισαν τὸ πλῆθος καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πολιτείας ὁποῦ ἄκουαν ἐτοῦτα.

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

9 Καὶ ὡσὰν εὐχαριστήθηκαν ἀπὸ τὸν Ἰάσονα, καὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς, τοὺς ἀπόλυσαν.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τόν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέρριαν· οἵτινες παραγενόμενοι, εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπῄεσαν.

10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ παρευθὺς τὴν νύκτα ἔστειλαν ἔξω τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς τὴν Βέρροιαν· οἱ ὁποῖοι ὡσὰν ἔφθασαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας,

11 Καὶ ἐτοῦτοι (οἱ Βερροιῶται) ἦταν πλέον εὐγενικώτεροι παρὰ τοὺς Ἰουδαίους τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἐδέχθηκαν τὸν λόγον μὲ κάθε λογῆς προθυμίαν, ἐξετάζον-

θυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ, σαλεύοντες τοὺς ὄχλους.

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὅ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

15 Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν, ἐξῄεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.

17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ πα-

τάζοντες κάθε ἡμέραν ταῖς γραφαῖς, ἂν ἐτοῦτα εὑρίσκονται τέτοιας λογῆς.

12 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ἐπίστευσαν, καὶ ἀπὸ ταῖς Ἑλληνίδες γυναῖκας ταῖς τιμημέναις, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.

13 Καὶ ὡσὰν ἔμαθαν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ Θεσσαλονικεῖς, ὅτι καὶ εἰς τὴν Βέρροιαν ἐκηρύχθη ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖ, κινοῦντες τὸ πλῆθος.

14 Καὶ παρευθὺς οἱ ἀδελφοὶ ἔστειλαν τὸν Παῦλον νὰ πάγῃ ὡσὰν ἀπὸ τὴν θάλασσαν· καὶ ἀπόμειναν ἐκεῖ ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐχρεωστοῦσαν νὰ φυλάξουν καὶ νὰ πᾶσιν τὸν Παῦλον παρατηρημένον, τὸν ἐπῆγαν ἕως εἰς ταῖς Ἀθήναις· καὶ πέρνοντες παραγγελίαν ἀπ' αὐτὸν διὰ τὸν Σίλαν καὶ διὰ τὸν Τιμόθεον, νὰ ἔλθουσι πολλὰ γλήγορα εἰς αὐτὸν, εὐγῆκαν.

16 Καὶ καρτερῶντάς τους ὁ Παῦλος εἰς ταῖς Ἀθήναις, ἐπικραίνετον μέσα τὸ πνεῦμά του, βλέπωντας τὴν πόλιν ὁποῦ ἦτον ὅλη γεμάτη εἴδωλα.

17 Καὶ ἐσυντύχενεν εἰς τὴν συναγωγὴν τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν εὐσεβεῖς εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐδίδα-

πᾶσιν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δέ· Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.

18 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἐπικουρείους, καὶ ἀπὸ τοὺς Στωϊκοὺς φιλοσόφους ἐσυναλέγοντων μετ' αὐτοῦ· καὶ κάποιοι ἔλεγαν· τί τάχα θέλει νὰ εἰπῇ ἐτοῦτος ὁ σπερμολόγος; καὶ ἄλλοι ἔλεγαν· φαίνεται νὰ εἶναι μιλητὴς ξένων Θεῶν. Διατὶ τοὺς εὐαγγέλιζε τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή;

19 Καὶ πιάνοντές τον, τὸν ἐπῆραν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον, καὶ εἶπαν· (ἔχομεν) ἠμπορεσμὸν νὰ μάθωμεν, ποῖα εἶναι ἐτοῦτη ἡ καινούργια διδαχή, ὁποῦ λέγεις ἐσύ;

20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

20 Διατὶ φέρνεις κάποια παράξενα πράγματα εἰς τὰ αὐτία μας· καὶ θέλομεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν, τί θέλει νὰ εἶναι αὐτά.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον.)

21 Καὶ ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξένοι ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν ἐκεῖ, εἰς ἄλλο πιστὲ δὲν εἶχαν νὰ κάμουν, παρὰ νὰ λέγουν καὶ νὰ ἀκοῦν πιστὲ καινούργιον.

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.

22 Καὶ ὁ Παῦλος ἐσάλτη εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἀρείου πάγου, καὶ εἶπεν· ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ καθολικὰ σᾶς βλέπω πὼς εἴσθε εἰς κάποιον τρόπον δυλαβεῖς περισσότερον ἀπ' ὅλους ὁποῦ πέρασα.

23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον

23 Διατὶ ἀκόμη καθὼς ἐκαμνα καὶ βλέπωντας τὰ σεβάσματά σας, εὗρα

εὗρον καὶ βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ·

25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.

26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς, καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν·

27 Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν· καί τοι γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καί ἐσμεν· ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαρά-

ρῆκα καὶ βωμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον ἀπανωγεγραμμένον· ἀγνώστῳ Θεῷ. ἐτοῦτον τὸν Θεὸν τὸν ὁποῖον ἐσεῖς μὴ ἰξεύροντες λατρεύετε, ἐτοῦτον ἐγὼ σᾶς καταγγέλλω.

24 Ὁ Θεὸς ὁποῦ ἔκαμε τὸν κόσμον καὶ ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὸν, ἐτοῦτος ἔστοντας νὰ εἶναι Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς ὁποῦ γίνονται μὲ χέρια.

25 Οὐδὲ λατρεύεται ἀπὸ χέρια ἀνθρώπων, ὡσὰν νὰ χρειάζεται τίποτες, δίδοντας αὐτὸς εἰς ὅλα τὴν ζωὴν καὶ τὴν πνοὴν καὶ τὰ ὅλα.

26 Καὶ ἀπὸ ἕνα αἷμα ἔκαμεν ὅλα τὰ ἔθνη τῶν ἀνθρώπων, νὰ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἐχώρισε καιροὺς (διωρισμένους) καὶ τὰ ὁροθέσια τῆς κατοικίας των·

27 Νὰ ζητοῦσι τὸν Κύριον, ἐὰν εἰς κάποιον τρόπον ψηλαφῶντες θέλουσι τὸν εὕρει· ἂν καλὰ καὶ δὲν εἶναι μακρὰ ἀπὸ κάθε ἕνα ἀπὸ ἐμᾶς.

28 Διατὶ εἰς αὐτὸν ζοῦμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ εἴμεσθε· καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς σας τοὺς ποιητὰς εἴπασι· ὅτι τοῦ Θεοῦ γένος εἴμεσθε.

29 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἴμεσθε γένος τοῦ Θεοῦ, δὲν χρεωστοῦμεν νὰ λογιάζομεν πῶς ὁ Θεὸς εἶναι ὅμοιος χρυσάφι ἢ ἀσήμι ἢ πέτρωσι

ράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον.

30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν.

31 Διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παραχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

πέτραις, ἢ τὰ χαράγματα ὁποῦ εἶναι ἔργα τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπινοίας τοῦ ἀνθρώπου.

30 Διατὶ τοὺς χρόνους τῆς ἀγνωσίας ὁ Θεὸς ἔστοντας καὶ νὰ τοὺς παραβλέψῃ, τῶρα παραγγέλλει εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ πανταχοῦ νὰ μετανοήσουν.

31 Διατὶ ἐδιώρισεν μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, διὰ μέσου ἀνδρὸς, τὸν ὁποῖον ὥρισε· καὶ τοῦτο τὸ ἐπίστωσε φανερᾶ εἰς ὅλους, ἔστοντας νὰ τὸν ἀναστήσῃ ἐκ νεκρῶν.

32 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν ἀνάστασιν νεκρῶν, ἄλλοι τοῦ ἐπεριγέλασαν, ἄλλοι εἶπαν· θέλομεν σοῦ ἀκούσει πάλιν διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

33 Καὶ τέτοιας λογῆς ὁ Παῦλος εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν μέσην τους.

34 Καὶ κάποιοι ἄνδρες τὸν ἐκολλήθηκαν, καὶ ἐπίστευσαν. ἀνάμεσα εἰς τοὺς ὁποίους ἦτον καὶ ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης· καὶ μία γυναῖκα τὸ ὄνομά της Δάμαρις· καὶ ἄλλοι μαζὺ μετ' αὐτούς.

Κεφ. ιή. 18.

Μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

Καὶ ὕστερον ἐχώρισεν ὁ Παῦλος ἀπὸ ταῖς Ἀθήναις, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κόρινθον.

2 Καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, (διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης) προσῆλθεν αὐτοῖς·

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι, ἔμενε παρ' αὐτοῖς, καὶ ἠργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθέ τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, σεβομένου τὸν Θεὸν, οὗ ἡ οἰκία

2 Καὶ εὑρίσκων τινὰ Ἰουδαῖον τὸ ὄνομα τὸν Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Πρίσκιλλαν, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς·

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι, ἔμενε παρ' αὐτοῖς, καὶ ἠργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθέ τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, σεβομένου τὸν Θεὸν, οὗ ἡ οἰκία

οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὁράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεταί σοι τοῦ κακῶσαί σε· διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

13 Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν,

τὸ σπῆτι ἦτον σύμπλιον μὲ τὸ συναγώγι.

8 Καὶ ὁ Κρίσπος ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον μὲ ὅλον τοῦ τὸ σπῆτι· καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Κορινθίους ἀκούοντες ἐπίστευαν, καὶ ἐβαπτίζουνταν.

9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον τὴν νύκτα εἰς τὸ ὅραμά του· μὴν φοβᾶσαι, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴν σιωπήσῃς·

10 Διατὶ ἐγὼ εἶμαι μετεσένα, καὶ κανένας δὲν θέλει βάλλει χέρι ἀπάνω σου, νά σε κακοποιήσῃ· Διατὶ πολὺς λαός μου εἶναι εἰς ἐτοῦτην τὴν πόλιν.

11 Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν Κόρινθον ἕνα χρόνον καὶ ἕξι μῆνας, διδάσκωντας εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Ἀμὴ ὅταν ὁ Γαλίων ἔγινεν ἀνθύπατος τῆς Ἀχαΐας, ἐσηκώθηκαν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι μὲ μίαν γνώμην ἐναντία τοῦ Παύλου, καὶ ἐφεράν τον εἰς τὸ κριτήριον,

13 Καὶ ἔλεγαν· ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος καταπείθει τοὺς ἀνθρώπους νὰ σέβουνται τὸν Θεὸν ἔξω ἀπὸ τὸν νόμον.

14 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔμελλεν ὁ Παῦλος νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα του, εἶπεν ὁ Γαλίων εἰς τοὺς Ἰουδαίους· ἂν ἴσως καὶ ἦτεν, ὦ Ἰουδαῖοι, τίποτες ἀδίκημα, ἢ κάμωμα

πονηρὸν, ὦ Ἰουδαῖοι, καὶ λόγον ἂν ἠνεσχόμην ὑμῶν·

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι.

16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίωνι ἔμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχήν.

19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἔφεσον, κἀκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν·

21 Ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς, εἰπών· Δεῖ με πάντως τὴν ἑορ-

κακὸν, ἤθελα σᾶς ὑπομείνῃ καὶ τὸ δίκαιον·

15 Ἀμὴ ἐπειδὴ καὶ εἶναι ζήτημα διὰ λόγους καὶ ὀνόματα, καὶ νόμον τὸν ἐδικόν σας, ἐσεῖς θέλετε τὰ εἰδῆ· ἐγὼ δὲν θέλω νὰ γενῶ κριτὴς ἐτούτων τῶν πραγμάτων.

16 Καὶ τοὺς ἐδίωξεν ἀπὸ τὸ κριτήριον.

17 Καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες πιάνοντες τὸν Σωσθένη τὸν ἀρχισυνάγωγον, τὸν ἔδερναν ὀμπροστᾶ εἰς τὸ κριτήριον· καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα τὸν Γαλίωνα δὲν τὸν ἔμελεν τίποτες.

18 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπόμεινεν ἐκεῖ ἀκόμι ἀρκετοῖς ἡμέραις, εἶτα ἐχαιρέτησε τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἔπλευσεν εἰς τὴν Συρίαν· καὶ μετ' αὐτὸν μαζὺ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα. καὶ ὁ Ἀκύλας ἐκουρεύθη εἰς ταῖς Κεγχρεαῖς· διὰ τί εἶχεν ἀπάνω του τάξιμον.

19 Καὶ ὁ Παῦλος ἐκατάντησεν εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐκείνους τοὺς ἄφησεν ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐμβόνωντας εἰς τὸ συναγώγι, ἐδιαλέγουντον μὲ τοὺς Ἰουδαίους.

20 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἐπαρακαλοῦσαν νὰ σταθῇ σημᾶ εἰς αὐτοὺς περισσότερον καιρὸν, ἀλλὰ δὲν ἔκλινεν·

21 Ἀλλὰ μισεύωντας τοὺς ἐχαιρέτησε, καὶ εἶπε· χρεία εἶναι βέβαια, τὴν ἐρχομένην ἑορ-

τῷ τῶν ἐρχομένων ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν ὑποστρέψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου.

22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς, καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ, ἐξῆλθε, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλὼς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

26 Οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν.

27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψά-

ἑορτὴν ἀγάγω εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ πάλιν ἀνελεύσομαι ὁ Θεὸς θέλων πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου.

22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς ἠσπάσατο τὴν ἐκκλησίαν, καὶ κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθε διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλὼς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

26 Οὗτος ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν.

27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψά-

ψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν. ὃς παραγενόμενος, συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

ρακίνησαν καὶ οἱ ἀδελφοὶ, καὶ ἔγραψαν εἰς τοὺς μαθητάδες νὰ τὸν δεχθοῦσιν. ὁ ὁποῖος παγίνωντας εἰς ἐκείνους, ἐβοήθησε πολλὰ ἐκείνους ὁποῦ ἐπίστευσαν διὰ μέσου τῆς χάριτος.

28 Διατὶ ἔλεγχε δυνατὰ τοὺς Ἰουδαίους παῤῥησία, δείχνωντας ἀπὸ ταῖς γραφαῖς, πῶς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

Κεφ. ιθ'. 19.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὑρών τινας μαθητὰς,

2 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν.

3 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸν Ἰωάννου βάπτισμα.

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ

Καὶ ὅταν ἦτον ὁ Ἀπολλὼς εἰς τὴν Κόρινθον, ὁ Παῦλος ἐπέρασε τὰ ἀπάνω μέρη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἔφεσον· καὶ εὑρῆκε κάποιους μαθητάδες,

2 Καὶ εἶπέν τους· ἐλάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ὅταν ἐπιστεύσατε; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἀλλὰ οὐδὲ ἂν εἶναι Πνεῦμα ἅγιον, ἀκούσαμεν.

3 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· εἰς τί λοιπὸν ἐβαπτίσθητε; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

4 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, λέγωντας εἰς τὸν λαὸν, διὰ νὰ πιστεύσουν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔρχεται καταπόδι ἀπ' αὐτὸν, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸ ἄκουσαν ἐβαπτίσθηκαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ

6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ ἐπροφήτευον.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν Συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπείθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο· ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.

11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου·

12 Ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε πνεύ-

6 Καὶ ὡσὰν ἔβαλεν ὁ Παῦλος τὰ χέρια τε ἀπάνω τους, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς αὐτούς· καὶ ἐσωτύχεναν γλώσαις, καὶ ἐπροφήτευαν.

7 Καὶ ὅλοι ἦταν ἴσως δώδεκα ἄνδρες.

8 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπάῃνεν εἰς τὴν Συναγωγὴν, καὶ ἐπαῤῥησιάζοωντον, εἰς τρεῖς μῆνες διαλεγόμενος καὶ πειθωντάς τους εἰς τὰ πραγματα τ' βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἐπειδὴ κάποιοι ἐσκληρώσωναν καὶ δὲν ἐπείθωνταν, ἀμὴ σκακολογῶσαν τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐμπροστὰ εἰς τὸ πλῆθος, μακρύνωντας ἀπ' αὐτούς, ἐχώρισε τοὺς μαθητάδες, καὶ ἐδιαλέγωνταν κάθε ἡμέραν εἰς σχολεῖον κάποιος ὀπού ἐλέγετον Τύραννος.

10 Καὶ τοῦτο ἐγίνετον δύο χρόνους· εἰς τόσαν ὀπού ὅλοι ὅσοι ἐκατοικοῦσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες, ἄκουσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

11 Καὶ διὰ μέσα τῶν χερῶν τοῦ Παύλου ὁ Θεὸς ἔκαμνε δυνάμεις πολλὰς μεγάλας·

12 Εἰς τόσον ὀπού ἐφέρναν εἰς τοὺς ἀσθενημένους ἀπὸ τὸ κορμί του μανδύλια ἢ ποδίαις, καὶ ἐλευθερώνωνταν αὐτοὺς ἀπὸ τὰς ἀσθένειαις, καὶ τὰ πνεύ-

πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει.

14 Ἦσαν δέ τινες υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ, οἱ τοῦτο ποιοῦντες.

15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;

16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν, ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἔφεσον· καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο, ἐξομολογούμενοι

πονηρὰ πνεύματα εὔγενον ἀπ' αὐτοὺς.

13 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἐξορκιστάδες ὁποῦ ἤρχουνταν τρυγύρω ἄρχιζαν νὰ ὀνομάζουν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς ἐκείνους ὁποῦ εἶχαν τὰ πονηρὰ πνεύματα, λέγοντες· σᾶς ὁρκίζομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος κηρύττει.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔκαμαν ἐτοῦτο, ἦταν οἱ ἑπτὰ υἱοὶ ἑνὸς Ἰουδαίου ἀρχιερέως, τὸ ὄνομά του Σκευᾶ.

15 Καὶ τοὺς ἀπεκρίθη τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ εἶπε· ἐγὼ τὸν Ἰησοῦν τὸν γνωρίζω, καὶ τὸν Παῦλον τὸν ἰξεύρω· ἀμὴ ἐσεῖς ποῖοι εἶσθε;

16 Καὶ ἐπήδησεν ἀπάνω τους ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον κατοικημένον τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ ἐδυναμώθη ἐναντία τους, τόσον ὁποῦ ἔφυγαν γυμνοὶ καὶ πληγωμένοι ἀπὸ τὸ σπῆτι ἐκεῖνο.

17 Καὶ τοῦτο τὸ ἔμαθαν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν τὴν Ἔφεσον· καὶ μεγάλος φόβος ἔπεσεν εἰς αὐτοὺς ὅλους, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐμεγαλύνουνταν.

18 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐπίστευσαν ἤρχουνταν, καὶ ἐξο-

μενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

19 Ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων, συνενέγκαντες τὰς βίβλους, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ ἴσχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπών· Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.

24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην.

25 Οὓς συναθροίσας, καὶ τοὺς

ἐξομολογοῦνται, καὶ ἔλεγαν τὰ καμώματά τους.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἔκαμαν τὰ μαγικὰ πράγματα, ἐμάζωξαν καὶ ἔφεραν τὰ βιβλία τους, καὶ τὰ ἔκαιαν ὀμπροστᾶ εἰς ὅλους· καὶ ἐλογάριασαν τὴν τιμὴν τους, καὶ εὑρῆκαν καὶ ἄγριζαν πενήντα χιλιάδες ἀργύρια.

20 Τέτοιας λογῆς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου αὔξανε δυνατᾶ, καὶ ἐδυναμώνετον.

21 Καὶ ὡσὰν ἐτελειώθηκαν ἐτοῦτα, ὁ Παῦλος ἔβαλλεν εἰς τὸν νοῦν του, γυρίζοντας τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν, νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγοντας· ὅτι ἀφόντις πάγω ἐκεῖ, κάμνει χρεία νὰ εἰδῶ καὶ τὴν Ῥώμην.

22 Καὶ ἔστειλε δύο ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ τὸν ὑπηρετοῦσαν, τὸν Τιμόθεον καὶ τὸν Ἔραστον, εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ αὐτὸς ἐστάθη καμπόσον καιρὸν εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἔγινε ταραχὴ μεγάλη διὰ τὴν στράταν (τῆς πίστεως).

24 Διατὶ κάποιος τὸ ὄνομά του Δημήτριος, ἀργυροχόος, κάμνοντας ναοὺς ἀσημένιους τῆς Ἀρτέμιδος, ἔδιδε εἰς τοὺς τεχνίτας μεγάλον διάφορον.

25 Τοὺς ὁποίους τεχνίτας, καὶ ἐρ-

τὰς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστί·

ἐργάτας ὁποῖς ἦταν εἰς τέτοια πραγματα, τοὺς ἐμάζωξε, καὶ εἶπεν· ὦ ἄνδρες, ἐξεύρετε καλὰ ὅτι ἀπὸ τέτιο τὸ δουλειὰν εἶναι τὸ κέρδος τῆς ζωῆς μας·

26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

26 Καὶ τώρα βλέπετε καὶ ἀκούετε, ὅτι ὄχι μόνον τὴν Ἔφεσον, ἀλλὰ σχεδὸν ὅλην τὴν Ἀσίαν οὗτος ὁ Παῦλος ἔπεισε καὶ ἐμεταγύρισε πολὺν λαὸν, μὲ τὸ νὰ λέγῃ πῶς δὲν εἶναι Θεοὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ γίνουνται μὲ χέρια.

27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

27 Καὶ ὄχι μόνον εἶναι κίνδυνος εἰς ἐμᾶς νὰ ἐλεγχθῇ τοῦτο τὸ μέρος τῆς τέχνης, ἀλλὰ κινδυνεύει καὶ τὸ ἱερὸν τῆς μεγάλης Θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, νὰ μὴν ψηφᾶται πλέον διὰ οὐδέποτες· καὶ μέλλει νὰ χαλασθῇ τὸ μεγαλεῖόν της, τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη τιμᾶ.

28 Ἀκούσαντες δὲ, καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον, λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

28 Καὶ σκεῖνοι ὁποὺ τὰ ἄκουσαν, ἐθυμώσαν καπαπολλά, καὶ ἐφώναζαν καὶ ἔλεγαν· ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως· ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου.

29 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐγέμισε σύγχυσιν· καὶ ὥρμησαν μαζὺ ὅλοι εἰς τὸ θέατρον, καὶ ἁρπαξάν μαζύ τὸν Γάϊον καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τοὺς Μακεδόνας, οἱ ὁποῖοι ἤσαν συντρόφοι τοῦ Παύλου.

30 Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσ-

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ

εἰσελθεῖν εἰς τὸ δῆμον, σὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταί.

31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους σὐκ ἤδεισαν τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τῇ χειρὶ, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγνόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ὡσεὶ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησίν· Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ Διοπετοῦς;

31 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἀσίας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν φίλοι του, ἔστειλαν εἰς αὐτὸν ἀνθρώπους, καὶ τὸν ἐπαρακαλέσανε νὰ μὴν δώσῃ τὸν λογισμόν του εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι λοιπὸν ἐφώναζαν ἄλλο τι καὶ ἄλλοι ἄλλο· διατὶ ἡ συνάξις ἦτον συγχυσμένη, καὶ οἱ περισσότεροι δὲν ἤξευρον διὰ ποῖαν αἰτίαν ἐμαζώχθησαν.

33 Καὶ ἀπὸ τὸν ὄχλον ἐβγάλαν καὶ ἐπροβίβασαν τὸν Ἀλέξανδρον, ἐπειδὴ νὰ τὸν προβάλουσι οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐσήκωσε τὸ χέρι του, καὶ ἤθελε νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸν λαόν.

34 Ἀμὴ ὡσὰν ἐγνώρισαν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, ἔγινε μία φωνὴ ἀπὸ ὅλους, οἱ ὁποῖοι ἐφώναζαν ἕως δύο ὥραις· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

35 Καὶ ὁ γραμματεὺς ἐσώνοντας νὰ καταπαύσῃ τὸν κόσμον, εἶπεν· Ὦ ἄνδρες Ἐφέσιοι, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ὁποῦ δὲν ἐξεύρει τὴν πόλιν τῶν Ἐφεσίων, πῶς εἶναι σολισμένη νὰ εἶναι τῆς μεγάλης Θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ (εὐτύχησε) ὁποῦ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν Δία;

36 Ἀν- 36 Ἐ-

36 Αναντιῤῥήτων οὖν ὄντων τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς πράττειν·

37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε ἱεροσύλους, οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὰν ὑμῶν.

38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ (ὢν αὐτῷ τεχνῖται πρός τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἄγονται), καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις·

39 Εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐτοῦτο εἶναι ἀναντίῤῥητα, πρέπει ἐσεῖς νὰ ἡσυχάζετε, καὶ νὰ μὴν κάμετε τίποτες ἀπόκοτον.

37 Διατὶ ἐφέρετε ἐτούτους τοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἱερόσυλοι εἶναι, οὔτε τὴν Θεάν σας βλασφημοῦσιν.

38 Ἂν ἴσως ὁ Δημήτριος καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι μαζὺ μετ' αὐτὸν οἱ (ὢν τεχνῖταί του, ἔχουσι μὲ κανένα κρίσιν, εἶναι ἡμέραις ὁποῦ γίνονται κρίσαις, καὶ εἶναι καὶ ἀνθύπατοι, ἂς ἐγκαλεσθοῦσιν ἕνας μὲ τὸν ἄλλον.

39 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ζητᾶτε διὰ ἄλλα, θέλουσι λυθῇ εἰς τὴν (μύοδον τὴν διατεταγμένην.

40 Διατὶ κινδυνεύομεν μήπως καὶ ἐγκαλεσθοῦμεν πῶς ἐκάμαμεν σήμερον στάσιν, ὁποῦ δὲν ἦτον τίποτες ἀφορμὴ, διὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἐμπορούμεν νὰ δώσωμεν λογαριασμὸν ἐτούτης τῆς (ὢν δρομῆς. καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἔλυσε τὴν σύναξιν.

Κεφ. κ'. 20.

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν. 2 Δι-

Καὶ ὕστερον ἀφόντις ἔπαυσεν ἡ σύγχισις, ἐπροσκάλεσεν ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάδες, καὶ τοὺς ἐχαιρέτησε καὶ εὐγῆκε νὰ πάγῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν. 2 Καὶ

2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας.

4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος· Θεσσαλονικέων δὲ, Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος.

5 Οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά.

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον· παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

2 Καὶ ἐπέρασεν ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ μὲ πολλὰ λόγια τοὺς ἐνουθέτησε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 Καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ τρεῖς μῆνας, καὶ ἔστοντας νὰ γένῃ ἐπιβουλὴ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους εἰς αὐτὸν, ὁποῦ ἔμελλε νὰ πάγῃ μὲ καράβι εἰς τὴν Συρίαν, ἐσυμβουλεύθη νὰ γυρίσῃ διὰ μέσου τῆς Μακεδονίας.

4 Καὶ τὸν ἀκολοῦθαν ἕως τὴν Ἀσίαν ὁ Σωσίπατρος ὁ Βερροιαῖος· καὶ ἀπὸ τοὺς Θεσσαλονικεῖς, ὁ Ἀρίσταρχος καὶ ὁ Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος· καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀσιανοὺς, ὁ Τυχικὸς καὶ ὁ Τρόφιμος.

5 Καὶ ἐτοῦτοι ἔστοντας νὰ πᾶσι προτίτερα μᾶς ἀνάμεναν εἰς τὴν Τρωάδα.

6 Καὶ ἐμεῖς ὕστερα ἀπὸ ταῖς ἡμέραις τῶν ἀζύμων ἐμβήκαμεν εἰς τὸ καράβι ἀπὸ τοὺς Φιλίππους, καὶ ἤλθαμεν εἰς αὐτοὺς εἰς πέντε ἡμέραις εἰς τὴν Τρωάδα· καὶ ἐκεῖ ἐκάμαμεν ἑπτὰ ἡμέραις.

7 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἐκεῖ ὁποῦ ἦταν μαζωμένοι οἱ μαθητάδες νὰ κόψουσι ψωμὶ, ὁ Παῦλος τοὺς ἐδιαλέγουντον, μέλλοντας νὰ εὔγῃ ἐπὶ τὴν αὔριον· καὶ ἐμάκρυνε τὸν λόγον ἕως τὸ μεσάνυκτον.

8 Ἦ-

8 Καὶ

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι.

9 Καθήμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι Εὔτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω· καὶ ἤρθη νεκρός.

10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν.

11 Ἀναβὰς δὲ, καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν.

12 Ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν.

14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην.

15 Κά-

8 Καὶ ἦταν καὶ πολλαῖς λαμπάδες ἀναμμέναις εἰς τὸ ἀνώγεον, ἐκεῖ ὁποῦ εἰμασθαν μαζωμένοι.

9 Καὶ κάποιος νέος, τὸ ὄνομά του Εὔτυχος, ἐκάθετον εἰς τὸ παράθυρον, καὶ ἐκοιμᾶτον βαθεία· καὶ ὁ Παῦλος διαλεγόμενος περισσότερον, ὁ νέος ἔγυρεν ἀπὸ τὸν ὕπνον, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸ τρίπατον κάτω· καὶ τὸν ἐσήκωσαν νεκρόν.

10 Καὶ ὁ Παῦλος ἐκατέβη καὶ ἔπεσεν ἀπάνω του, καὶ ἀγκάλιασέ τον, καὶ εἶπε· μὴ συγχίζεσθε· διατὶ ἡ ψυχὴ του εἶναι μέσα του.

11 Καὶ ἀνέβη, καὶ ἔκοψε ψωμὶ καὶ ἔφαγε, καὶ ἔστοντας νὰ ὁμιλήσῃ ἄρκετα ἕως τὴν αὐγὴν, τέτοιας λογῆς εὐγῆκε.

12 Καὶ ἔφεραν τὸ παιδὶ ζωντανὸν, καὶ ἐπαρηγορήθηκαν πολλᾶ.

13 Καὶ ἐμεῖς ἐπήγαμεν ὀμπροστᾶ εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐμισεύσαμεν εἰς τὴν Ἄσσον, μέλλοντες ἀπ' ἐκεῖ νὰ πάρωμεν τὸν Παῦλον· διατὶ ἔτζι εἶχεν παραγγελίαν, μέλλωντας αὐτὸς νὰ πάγῃ διὰ ξηρᾶς.

14 Καὶ ὡσὰν μᾶς ἔσμιξεν εἰς τὴν Ἄσσον, τὸν ἐπήραμεν καὶ ἤλθαμεν εἰς τὴν Μιτυλήνην.

15 Καὶ

15 Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον.

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εὐγήκαμεν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκαταντήσαμεν ἐναντία τῆς Χίου· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐράξαμεν εἰς τὴν Σάμον· καὶ ἔστοντας νὰ μείνωμεν εἰς τὸ Τρωΐλιον, τὴν ἄλλην ἤλθαμεν εἰς τὴν Μίλητον.

16 Ἔκρινε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

16 Διατὶ ὁ Παῦλος ἀπεφάσισε νὰ περάσωμεν τὴν Ἔφεσον, μήπως καὶ τοῦ γένῃ ἐμπόδιον καὶ ἀργήσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν. Διατὶ ἐσπούδαζε ἂν ἠμπορῇ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς νὰ εὑρεθῇ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

17 Καὶ ἀπὸ τὴν Μίλητον ἔπεμψεν ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐπροσκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην·

18 Καὶ ὡσὰν ἤλθασιν εἰς αὐτὸν, τοὺς εἶπεν· ἐσεῖς ἰξεύρετε ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπάτησα εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς ἤμουν ὅλον τὸν καιρὸν μετεσᾶς·

19 Δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων·

19 Δουλεύωντας τὸν Κύριον μὲ κάθε λογῆς ταπεινοφροσύνην, καὶ μὲ πολλὰ δάκρυα καὶ μὲ πολλοὺς πειρασμοὺς, ὁποῦ μοῦ ἐσυνέβηκαν ἀπὸ ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων·

20 Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς

20 Καὶ πῶς μὴ δὲ κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἦταν ὠφέλημα δὲν σᾶς ἔκρυψα, νὰ μὴν σᾶς τὸ εἰπῶ, καὶ νὰ σᾶς τὸ διδάξω,

ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους·

21 Διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι, πορεύομαι εἰς Ἰερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς·

23 Πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται, λέγον ὅτι δεσμὰ μὲ καὶ θλίψεις μένουσιν.

24 Ἀλλ' οὐδενὸς λόγου ποιοῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων.

27 Οὐ

δάξω, καὶ παῤῥησίᾳ καὶ εἰς τὰς οἰκίας.

21 Διαμαρτυρόμενος εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, τὴν μετανοίαν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τὴν πίστιν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ τώρα ἰδοὺ πάω εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ, δεμένος ἀπὸ τὸ πνεῦμα, καὶ δὲν ἐξεύρω τὰ ὁποῖα θέλουν μὲ συμβῆ·

23 παρὰ μονάχα, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μὲ διαμαρτύρεται εἰς κάθε πόλιν, λέγοντας, ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις μὲ ἀναμένουσιν.

24 Ἀμὴ ἐγὼ κανένα πρᾶγμα δὲν μετρῶ, οὐδὲ ἔχω τὴν ζωήν μου τόσον πολύτιμον εἰς ἐμαυτόν μου, ὡσὰν νὰ ἠμπορῶ νὰ τελειώσω τὸν δρόμον μου μὲ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ὁποῦ ἔλαβα ἀπὸ τὸν Κύριον Ἰησοῦν, νὰ μαρτυρήσω τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ τώρα νά, ἐγὼ ὁποῦ ἐξεύρω ὅτι πλέον δὲν θέλετε ἰδῆ τὸ πρόσωπόν μου ὅλοι σεῖς τοὺς ὁποίους ἐπέρασα κηρύττοντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὰ τοῦτο σᾶς τὸ μαρτυρῶ τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅτι εἶμαι ἀθῶος ἀπὸ τὸ αἷμα ὁλονῶν.

27 Διατὶ

27 Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.

29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.

30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.

31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην, μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον.

32 Καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν.

33 Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ'

27 Διατὶ ἐγὼ δὲν ἐσύρθηκα ὀπίσω νὰ μὴν σᾶς εἰπῶ ὅλην τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἔχετε ἔννοιαν λοιπὸν, καὶ τοῦ λόγου σας καὶ ὅλου τοῦ ποιμνίου, εἰς τὸ ὁποῖον ποίμνιον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σᾶς ἔβαλλεν ἐπισκόπους, νὰ ποιμάνετε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν τὴν ἀπόκτησε μὲ τὸ ἴδιόν του αἷμα.

29 Διατὶ ἐγὼ ἰξεύρω ἐτοῦτο, ὅτι ἀφόντις πάγω θέλουσιν ἔλθη λύκοι κακοὶ εἰς ἐσᾶς, νὰ μὴν λυπηθοῦσι τὸ ποίμνιον.

30 Καὶ ἀπ' ἐσᾶς τοὺς ἰδίους θέλουσι σηκωθῆ ἄνδρες ὁποῦ νὰ λαλοῦν διεστραμμένα λόγια, διὰ νὰ σύρνουν ὀπίσω τοὺς τοὺς μαθητάδες.

31 Διὰ τοῦτο ἂς εἶσθε ξυπνητοὶ, ἐνθυμούμενοι, ὅτι τρεῖς χρόνους νύκτα καὶ ἡμέραν δὲν ἔπαυσα μὲ δάκρυα νὰ νουθετῶ κάθε ἕνα.

32 Καὶ τώρα, ἀδελφοὶ, σᾶς συστήνω εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτός του, ὁποῦ δύνεται νὰ αὐξήσῃ τὴν οἰκοδομήν σας, καὶ νὰ σᾶς δώσῃ κληρονομίαν, μαζὺ μὲ ὅλους τοὺς ἁγιασμένους.

33 Ἀσῆμι ἢ χρυσάφι, ἢ ἐνδυμασίαν κανενὸς ἀνθρώπου δὲν ἐπεθύμησα.

34 Καὶ ἐσεῖς ἀτοί σας τὸ ἰξεύρετε, ὅτι τὰ χέρια ἐτοῦτα ὑπη-

μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

37 Ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν·

38 Ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

ὑπηρέτησαν εἰς ταῖς χρείαις μου, καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζὺ μετεμένα.

35 Εἰς ὅλα σᾶς ἔδειξα, ὅτι τέτοιας λογῆς πρέπει νὰ κοπιάζωμεν διὰ νὰ βοηθοῦμεν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἐνθυμούμεσθεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὁποῦ εἶπε· μακάριον ἔστι μᾶλλον νὰ δίδῃ τινὰς παρὰ νὰ πέρνῃ.

36 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἐγονάτισε μὲ ὅλους αὐτοὺς, καὶ ἐπροσευχήθη.

37 Καὶ μεγάλος κλαυθμὸς ἔγινεν ὁλονῶν· καὶ ἔπεσαν ὅλοι ἀπάνω εἰς τὸν λαιμόν του καὶ τὸν ἐφιλοῦσαν·

38 Καὶ ἐλυπούνταν περισσότερον εἰς τὸν λόγον ὁποῦ τοὺς εἶπεν, ὅτι δὲν μέλλουν πλέον νὰ εἰδοῦν τὸ πρόσωπόν του. καὶ τὸν συνεπροβόδησαν ἕως εἰς τὸ καράβι.

Κεφ. κά. 21.

Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κἀκεῖθεν εἰς Πάταρα·

2 Καὶ εὑρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἐνήχθημεν.

3 Ἀ-

Καὶ ὡσὰν ἐχωρίσαμεν ἀπ' αὐτοὺς, εὐγήκαμεν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ ἔστοντας νὰ κάμωμεν δρόμον ἴσον, ἤλθαμεν εἰς τὴν Κῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ Πάταρα.

2 Καὶ ἐκεῖ ἔστοντας νὰ εὑρῶμεν καράβι ὁποῦ ἐπέρναν εἰς τὴν Φοινίκην, ἐμβήκαμεν μέσα, καὶ εὐγήκαμεν εἰς τὸ πέλαγος.

3 Καὶ

3 Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητὰς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, προσηυξάμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα· καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελ-

3 Καὶ εἴδαμεν τὴν Κύπρον, καὶ τὴν ἀφήκαμεν ζερβᾶ, καὶ ἐπλέαμεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἤλθαμεν εἰς τὴν Τύρον. διατὶ ἐκεῖ ἤθελε τὸν καράβι νὰ ξεφορτώσῃ τὸ φόρτωμά του.

4 Καὶ ἔστοντας νὰ εὑροῦμεν τοὺς μαθητάδες, ἐσταθήκαμεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέραις· καὶ οἱ μαθητάδες ἔλεγαν εἰς τὸν Παῦλον διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, νὰ μὴν ἀνέβῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5 Καὶ ὅταν ἐτελειώσαμεν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, εὐγήκαμεν καὶ ἐπαγέναμεν, καὶ μᾶς συμπροέπεμπαν ὅλοι μὲ γυναῖκαις καὶ μὲ παιδία, ἕως ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ γονατίζοντες ἐκεῖ εἰς τὸ παραγιάλι, ἐπροσευχηθήκαμεν.

6 Καὶ ἐχαιρετηθήκαμεν ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ καράβι· καὶ ἐκεῖνοι ἐγύρισαν εἰς τὰ σπήτιά τους.

7 Καὶ ἐμεῖς τελειώνοντες τὸ πλεύσιμον, ἀπὸ τὴν Τύρον ἐκαταντήσαμεν εἰς τὴν Πτολεμαΐδα· καὶ ἐχαιρετήσαμεν τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐσταθήκαμεν εἰς ἐκείνους μίαν ἡμέραν.

8 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εὐγῆκεν ὁ Παῦλος καὶ ἐμεῖς ὁποῦ εἴμασθεν μὲ τὸν Παῦλον, καὶ ἐπήγαμεν εἰς τὴν Καισάρειαν·

ελθόντες εἰς τὸ οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, (τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ) ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.

9 Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι.

10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος·

11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, εἶπε· Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.

12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Μὴ

καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ (διακόνους), καὶ ἐμείναμεν εἰς αὐτόν.

9 Καὶ ἐτοῦτος εἶχε τέσσαρες θυγατέραις παρθέναις, καὶ ἐπροφήτευαν.

10 Καὶ ὡσὰν εὑρισκόμασθαν ἐκεῖ πολλαῖς ἡμέραις, κατέβη κάποιος ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν προφήτης, τὸ ὄνομά του Ἄγαβος·

11 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὸ ζωνάρι τοῦ Παύλου, καὶ ἔδεσε τὰ χέριά του καὶ τὰ ποδάριά του, καὶ εἶπεν· ἐτοῦτα λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὅτι ἔτζι θέλουν δέσει οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ζώνη ἐτούτη, καὶ θέλουν τὸν παραδώσει εἰς τὰ χέρια τῶν ἐθνῶν.

12 Καὶ ἐμεῖς ὡσὰν τὰ ἀκούσαμεν, τὸν ἐπαρακαλούσαμεν καὶ ἐμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι, νὰ μὴν ἀνέβῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

13 Ἀμὴ ὁ Παῦλος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· τί κάμνετε ὡσὰν κλαίετε καὶ συντρίβετε τὴν καρδίαν μου; ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος ὄχι μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Καὶ

14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῄει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον· πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς, ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.

20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον· εἶπόν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς, ἀδελφὲ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι.

21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις

14 Καὶ ὡσὰν δὲν μᾶς ἄκουεν, ἐσιωπήσαμεν, καὶ εἴπαμεν· τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἂς γένει.

15 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔστοντας νὰ πάρωμεν τὰ ῥοῦχά μας ἀναβαίναμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ ἦλθαν κάποιοι μαθητάδες ἀπὸ τὴν Καισάρειαν μαζὺ μετ' ἐμᾶς, καὶ ἔφεραν καὶ ἕνα ἄνθρωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἔκαμε χρεία νὰ κονέψωμεν, τὸ ὄνομά του Μνάσων, Κυπριότης, παλαιὸς μαθητής.

17 Καὶ ὡσὰν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ἀδελφοὶ μᾶς ἐδέχθηκαν μὲ χαράν.

18 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμβῆκεν ὁ Παῦλος μαζὺ μετ' ἐμᾶς εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἦταν παρὼν καὶ ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ὡσὰν τοὺς ἐχαιρέτησε, τοὺς ἐδιηγοῦντον καθ' ἕνα ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου τῆς διακονίας του.

20 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἄκουσαν ἐδόξασαν τὸν Κύριον· καὶ εἶπαν εἰς τὸν Παῦλον· βλέπεις, ἀδελφὲ, πόσαις μυριάδες εἶναι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἐπίστευσαν· καὶ ὅλοι εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου.

21 Καὶ ἔμαθαν διὰ λόγου σου, ὅτι διδάσκεις ὅλους τοὺς

ἀπὸ Μωσέως τὰς κ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν.

22 Τί οὖν ἐστι; πάντως δεῖ πληθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.

23 Τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι λέγομεν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν.

24 Τούτους παραλαβὼν, ἁγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλήν· καὶ γνῶσι πάντες ὅτι ὧν κατηχήθησαν περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.

25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό, τε εἰδωλόθυτον, καὶ τὸ αἷμα, καὶ πνικτὸν, καὶ πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἁγνισθεὶς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερὸν, διαγγέλλων

Ἰουδαίους ὅπως εἶναι εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λέγεις νὰ χωρήσουσι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, καὶ νὰ μὴν περιτέμνουσι τὰ παιδία τους, μὴ δὲ νὰ περιπατῶσι κ τοὺς ζωσήθειας.

22 Τί λοιπόν; βέβαια κάμουσι χρεία νὰ μαζωχθῶσι πολῆθος· ἀλλὰ θέλουσι τὸ ἀκούσει πῶς ἦλθες.

23 Ἔτζι λοιπὸν κάμε ὅπως σὲ λέγομεν· ἐδῶ εἶναι τέσσαρες ἄνδρες ὁποῦ ἔχουσι ἀπάνω τους τάξιμον (Ναζιραίων).

24 Ἔπαρέ τους τούτους, καὶ καθαρίσου μαζὺ μετ' αὐτοὺς, καὶ ἐξοδίασε εἰς αὐτοὺς, νὰ ξυρήσουσι τὴν κεφαλήν τους· καὶ νὰ γνωρίσουσι ὅλοι, ὅτι σπέρνα ὅπως ἄκουσαν ἀφ' λόγου σου δὲν εἶναι ἴσποτες, ἀλλὰ περιπατεῖς καὶ ἐσὺ φυλάττοντας τὸν νόμον.

25 Καὶ ἀφ' τὰ ἔθνη ὁποῦ ἐπίστευσαν, ἐμεῖς ἐγράψαμεν καὶ ἀποφασίσαμεν, νὰ μὴν φυλάττουσι κανένα πρᾶγμα τέτοιας λογῆς, παρὰ μοναχὰ νὰ φυλάξουσι αὐτοὶ ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα, καὶ τὸ αἷμα, καὶ τὸ πνικτὸν, καὶ τὴν πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος ἐπῆρε τοὺς ἄνδρας, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν συναπελύθη μετ' αὐτοὺς, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ ἱερὸν, λέ-

γέλων τὴν συμπλήρωσιν τ῀ ἡμερῶν τ῀ ἁγνισμ῀, ἕως ἧ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστ῀ αὐτῶν ἡ προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τ῀ Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τ῀ ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν·

28 κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τ῀ λαοῦ καὶ τ῀ νόμου καὶ τ῀ τόπου τούτου πάντας πανταχῆ διδάσκων· ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον.

29 (Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος)

30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τ῀ λαοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τ῀ Παύλου, εἷλκον αὐτὸν ἔξω τ῀ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τ῀ σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἰερουσαλήμ.

32 Ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχας, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσὶ, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη, καὶ τί ἐστι πεποιηκώς.

34 Ἄλλος δὲ ἄλλο τι ἐβόα ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τ῀ ἀναβαθμ῀, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τ῀ στρατιωτ῀ διὰ τὴν βίαν τ῀ ὄχλου·

36 ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τ῀ λαοῦ κράζοντες· Αἶρε αὐτόν.

37 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ; ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσκεις;

38 Οὐκοῦν σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τ῀ ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τ῀ σικαρίων;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος Ταρσεὺς τ῀ Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν.

40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Παῦλος ἑστὼς ἐπὶ τ῀ ἀναβαθμ῀, κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλ῀ δὲ σιωπ῀ γενομένης, προσεφώνησε τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ λέγων·

Κεφ. κβ'.

1 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε τ῀ πρός ὑμᾶς νῦν μου τ῀ ἀπολογίας.

2 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν· καὶ φησιν·

3 Ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τ῀ Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιὴλ πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τ῀ πατρῴου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τ῀ θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον·

4 ὃς τὴν ὁδὸν ταύτην ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας·

5 ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα τιμωρηθῶσι.

6 Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ, περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τ῀ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ·

7 ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶ, κύριε; εἶπε δὲ πρός με· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις.

9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐστάθησαν· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τ῀ λαλοῦντός μοι.

10 Εἶπον δέ· Τί ποιήσω, κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπε πρός με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκὸν, κἀκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι.

11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τ῀ δόξης τ῀ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τ῀ συνόντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκόν.

12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τ῀ κατοικούντων Ἰουδαίων,

13 ἐλθὼν πρός με καὶ ἐπιστὰς εἶπέ μοι· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ἀνάβλεψον· κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπε· Θεὸς τ῀ πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τ῀ στόματος αὐτοῦ·

15 ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τ῀ κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,

18 καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλὴμ, διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ·

20 καὶ ὅτε ἐξεχύννετο τὸ αἷμα Στεφάνου τ῀ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἐφεστὼς καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τ῀ ἀναιρούντων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρός με· Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

22 Ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τ῀ λόγου· καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τ῀ γ῀ τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν.

23 Κραζόντων δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα,

24 ἐκέλευσεν ὁ χιλίαρχος εἰσάγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολὴν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτὸν, ἵνα ἐπιγνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ.

25 Ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἑστῶτα ἑκατοντάρχην ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ὑμῖν ἔξεστι μαστίζειν;

26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατοντάρχης προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ λέγων· Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστιν.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; ὁ δὲ ἔφη· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλίαρχος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.

29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν· καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς τὸ κατηγορεῖσθαι παρὰ τ῀ Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τ῀ δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ'.

1 Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπε· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι τ῀ σήμερον ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπτειν μέλλει σε ὁ θεὸς, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τ῀ θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδειν, ἀδελφοὶ, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς· γέγραπται γάρ· Ἄρχοντα τ῀ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο στάσις τ῀ Φαρισαίων καὶ τ῀ Σαδδουκαίων· καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μήτε ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες τινὲς τ῀ γραμματέων τ῀ μέρους τ῀ Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλ῀ δὲ γινομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἄγειν εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες συστροφὴν τινες τ῀ Ἰουδαίων ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ τὴν συνωμοσίαν ταύτην ποιησάμενοι·

14 οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως καταγάγῃ αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τ῀ ἐγγίσαι αὐτὸν ἕτοιμοι ἐσόμεθα ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τ῀ ἀδελφῆς Παύλου τὸ ἐνέδρον αὐτῶν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τ῀ ἑκατοντάρχων, ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καί φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀπαγαγεῖν πρός σε, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τ῀ χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο· Τί ἐστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;

20 Εἶπε δὲ ὅτι Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὔριον τὸν Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸ συνέδριον, ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.

21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν εἰσὶν ἕτοιμοι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σ῀ ἐπαγγελίαν.

22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με.

23 Καὶ προσκαλεσάμενός τινας τ῀ ἑκατοντάρχων ἔφη· Ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τ῀ τρίτης ὥρας τ῀ νυκτός·

24 κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·

25 γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον·

26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλημφθέντα ὑπὸ τ῀ Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν.

28 Βουλόμενος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν·

29 ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τ῀ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλ῀ εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐσομένης ὑπὸ τ῀ Ἰουδαίων, ἐξαπέστειλα αὐτὸν πρός σε, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπ' αὐτοῦ. Ἔρρωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα·

32 τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν·

33 οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνοὺς δὲ καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχείας ἐστὶν, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,

35 διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται· κελεύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ τ῀ Ἡρῴδου φυλάσσεσθαι αὐτόν.

Κεφ. κδ'.

1 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τ῀ πρεσβυτέρων καὶ ῥήτορος τινὸς Τερτύλλου· οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τ῀ Παύλου.

2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων·

3 Πολλ῀ εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τ῀ ἔθνει τούτῳ διὰ τ῀ σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

4 Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλείονα σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τ῀ σῆς ἐπιεικείας.

5 Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινοῦντα στάσεις πᾶσι τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην Ἰουδαίοις, πρωτοστάτην τε τ῀ τ῀ Ναζωραίων αἱρέσεως,

6 ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν·

7 παρὰ τούτου δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

8 Συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

9 Ἀνένευσε δὲ καὶ ὁ Παῦλος, τ῀ ἡγεμόνος αὐτῷ νεύσαντος λέγειν, ἀποκριθῆναι·

10 Ἐκ πολλ῀ ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τ῀ ἔθνους τούτου ἐπιστάμενος, εὐθύμως τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι·

11 δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσί μοι ἡμέραι δώδεκα ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ·

12 καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρός τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπίστασιν ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν·

13 οὐδὲ παραστῆσαί με δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου.

14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρῴῳ θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφήταις γεγραμμένοις·

15 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεὸν, ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

16 Ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ παντός.

17 Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου παρεγενόμην, καὶ προσφορὰς, ἐν αἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου·

18 τινὲς δὲ ἀπὸ τ῀ Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι πρὸς ἐμὲ ἔχοιεν·

19 ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν τί εὗρον ἀδίκημα στάντος μου ἐπὶ τ῀ συνεδρίου,

20 ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς ἧς ἐκέκραξα ἐν αὐτοῖς ἑστὼς, ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

21 Ἀναβαλλόμενος δὲ αὐτοὺς ὁ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τ῀ ὁδοῦ, εἶπε· Διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλθὼν Λυσίου τ῀ χιλιάρχου·

22 διατάξας τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, καὶ ἔχειν ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τ῀ ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

23 Μεταπεμψάμενος δὲ αὐτὸν ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ τ῀ οὔσῃ Ἰουδαίᾳ, ἐπεδείξατο τὸν λόγον τὸν περὶ πίστεως εἰς Χριστόν.

24 Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος, ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαί σε·

25 ἅμα καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τ῀ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον μεταπεμπόμενος αὐτὸν ὡμίλει αὐτῷ.

26 Διετίας δὲ πληρωθείσης, ἔλαβε διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

Κεφ. κε'.

1 Ἐπιβὰς οὖν τῇ ἐπαρχείᾳ ὁ Φῆστος, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τ῀ Καισαρείας.

2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ οἵ τε ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τ῀ Ἰουδαίων κατὰ τ῀ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν,

3 αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐνέδραν ποιοῦντες τοῦ ἀναιρεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ.

4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι·

5 Οἱ οὖν, φησὶ, δυνατοὶ ἐν ὑμῖν συκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ ἀτοπον, κατηγορείτωσαν αὐτοῦ.

6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς πλείους ἢ δέκα ἡμέρας, καταβὰς εἰς Καισάρειαν τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τ῀ βήματος ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι·

7 οὗ παραγενομένου περιέστησαν αὐτὸν οἱ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα καταφέροντες κατὰ τ῀ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι·

8 τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τ῀ Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον.

9 Ὁ δὲ Φῆστος τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριτας καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τ῀ βήματος τ῀ Καίσαρος ἑστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίοις οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

11 Εἰ μὲν οὖν ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.

12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τ῀ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.

14 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἡμέρας πλείους, ἀνέθετο τῷ βασιλεῖ ὁ Φῆστος τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων· Ἀνήρ τίς ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος,

15 περὶ οὗ γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τ῀ Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην·

16 πρὸς οὓς ἀπεκρίθην ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τ῀ ἐγκλήματος.

17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἄνευ ὀκνηρίας τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τ῀ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα·

18 περὶ οὗ στάντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἔφερον ὧν ἐγὼ ὑπενόουν πονηρῶν·

19 ζητήματα δέ τινα περὶ τ῀ ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περί τινος Ἰησοῦ τεθνεῶτος, ὃν ἐπέφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὸν περὶ τούτων ζήτησιν, ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων.

21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τ῀ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ ἀναπέμψω πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη· Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δέ φησιν· Αὔριον ἀκούσῃ αὐτοῦ.

23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τ῀ Ἀγρίππου καὶ τ῀ Βερνίκης μετὰ πολλ῀ φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσι τ῀ πόλεως, καὶ κελεύσαντος τ῀ Φήστου, ἤχθη ὁ Παῦλος·

24 καί φησιν

χυς, κατέδραμον ἐπ' αὐτές. Οἱ δὲ ἰδόντες τ χιλίαρχον καὶ τὲς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τ Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτῦ, καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσί· καὶ ἐπυνθάνετο τίς ἂν εἴη, καὶ τί ἐστι πεποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τ ἀσφαλὲς διὰ τ θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τὲς ἀναβαθμὲς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τ στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τ ὄχλυ·

36 Ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τ λαῦ, κράζον· Αἶρε αὐτόν.

37 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι πρὸς σε; Ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τύτων τ ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τὲς τετρακισχιλίους ἄνδρας τ σικαρίων;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ ἄνθρωπός μέν εἰμι Ἰουδαῖος

Ταρ-

χυς, καὶ ἔτρεξεν ἀπάνω τυς. καὶ σκῆνοι ὡσὰν εἶδαν τ χιλίαρχον καὶ τὲς στρατιώτες, ἔπαυσαν νὰ δέρνεν τ Παῦλον.

33 Τότε ἐσήμωσεν ὁ χιλίαρχος καὶ τ ἔπιασε, καὶ ἐπρόσταξε νὰ δεθῇ με δύο ἁλυσίδες· καὶ ἐρώτησε ποῖος εἶναι, καὶ τί ἔκαμε.

34 Καὶ ἄλλοι ἐφώναζαν ἄλλο, καὶ ἄλλοι ἄλλο μέσα εἰς τὸ πλῆθος· καὶ μὴ ἠμπορῶντας ὁ χιλίαρχος ἀπὸ τὸν σύγχυσιν νὰ μάθῃ τὸ βέβαιον, ἐπρόσταξε νὰ τ πᾶσιν εἰς τ κάστρον.

35 Καὶ ὅταν ὁ Παῦλος ἐφθασεν εἰς τὰ σκάλα, ἀπὸ τὴν βίαν τῦ ὄχλυ τ ἐσήκωναν οἱ στρατιῶτες·

36 Διατὶ ἀκολούθαν τὸ πλῆθος τ λαῦ, καὶ ἔκραζον· σύγαλέ τον ἀπὸ τὸν μέσον.

37 Καὶ ἐμέλλε ὅπου ἔμελλον νὰ ἐμβάσουν τ Παῦλον εἰς τὸ κάστρον, λέγει ὁ Παῦλος εἰς τ χιλίαρχον· ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς εἰπῶ ἕνα λόγον; καὶ ὁ χιλίαρχος εἶπεν· ἐξεύρεις Ἑλληνικά;

38 Δὲν εἶσαι ἐσὺ ὁ Αἰγύπτιος ὅπου ἀνακάτωσες πρωτήτερα ἀπὸ τύτες τὰς ἡμέρας, καὶ σύγαλες εἰς τὸν ἔρημον τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες ἁρματωμένους μὲ σκέλετα;

39 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος

Ταρ-

Ταρσεὺς, τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσή-
μου πόλεως πολίτης. δέομαι δέ
σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι
πρὸς τὸν λαόν.

40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ,
ὁ Παῦλος ἑστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβα-
θμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ
λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης,
προσεφώνησε τῇ Ἑβραΐδι δια-
λέκτῳ, λέγων·

Ταρσεὺς, ἀπὸ τὴν Κιλικίαν,
πολίτης πόλεως ἐξακουσμένης·
καὶ παρακαλῶ σε, δός μου ἄδειαν
νὰ λαλήσω εἰς τὸν λαόν.

40 Καὶ ἔστοντας νὰ τοῦ δώσῃ
ἄδειαν, ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς
τὰ σκαλοπατήματα, καὶ ἔσεισε
τὸ χέρι του εἰς τὸν λαόν· καὶ ὡσὰν
ἐσίγησαν, ἐσύντυχε μὲ τὴν
Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, λέγοντας·

Κεφ. κβ. 22.

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πα-
τέρες, ἀκούσατέ μου τῆς
πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας·

2 (Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ
Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώ-
νει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον
ἡσυχίαν· καὶ φησιν·)

3 Ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖ-
ος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς
Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς
πόδας Γαμαλιὴλ, πεπαιδευ-
μένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῴου
νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ
Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε
σήμερον·

4 Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίω-
ξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων
καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς
ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας·

5 Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρ-
τυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ πρεσβυ-
τέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς
δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς,
εἰς

Ὦ Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέ-
ρες, ἀκούσετε τὴν ἀπο-
λογίαν ὁποῦ ἔχω νὰ σᾶς ἀπο-
κριθῶ·

2 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν, ὅτι
τοὺς ἐσύντυχεν μὲ Ἑβραϊκὴν
γλῶσσαν, περισσότερον τοῦ ἔδι-
δαν ἡσυχίαν· καὶ λέγει·

3 Ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος
Ἰουδαῖος, καὶ ἐγεννήθηκα εἰς
τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἀνα-
θρεμμένος εἰς τὴν πόλιν ἐτού-
την εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Γαμα-
λιὴλ, καὶ ἐπαιδεύθηκα καταλε-
πτὼς τὸν πατρικὸν νόμον, ἔχων-
τας ζῆλον τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἔχετε
καὶ ἐσεῖς ὅλοι σήμερον·

4 Καὶ ἐκατάτρεξα ἐτούτην
τὴν πίστιν ἕως θανάτου, δένων-
τας καὶ παραδίδοντας εἰς φυλα-
καῖς καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκας·

5 Καθὼς μοῦ τὸ μαρτυρᾷ καὶ
ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ ὅλον τὸ πρεσβυ-
τέριον· ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπῆρα
καὶ ἐπιστολαῖς διὰ τοὺς ἀδελφοὺς,
καὶ

εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄξων κἀντεῦθεν ὄντας, δεδεμένους εἰς Ἰερουσαλήμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν.

6 Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν, ἐξάφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ.

7 Ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶ, Κύριε; Εἶπέ τε πρός με· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις.

9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ ἐμφοβοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.

10 Εἶπον δέ· Τί ποιήσω, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρός με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν· κἀκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι.

11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον, ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκόν.

12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσε-

Ε ἐπάνω εἰς τὴν Δαμασκόν, μέλλοντας νὰ φέρω ἐκεῖνες τὰς Χριστιανὰς ὅπου ἦταν ἐκεῖ, δεμένους εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, διὰ νὰ τιμωρηθοῦν.

6 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐπάγαινα Ε ἐπλησίαζα εἰς τὴν Δαμασκόν, μὲ ἐσυμπέθη εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἄξαφνα νὰ ἀστράψῃ περιγύρω μου φῶς πολὺ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

7 Καὶ ἔπεσα κάτω εἰς τὴν γῆν, Ε ἄκουσα φωνὴν ὅπου μοῦ ἔλεγε· Σαοὺλ, Σαοὺλ, διατί με διώκεις;

8 Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθηκα· ποῖος εἶσαι ἐσύ, αὐθέντη; καὶ μοῦ εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὸν ὁποῖον ἐσὺ διώκεις.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἦταν μαζύ μου εἶδαν τὸ φῶς, Ε ἐφοβήθηκαν· ἀμὴ τὴν φωνὴν ἐκείνου ὅπου μοῦ ἐσυνόμιλε, δὲν τὴν ἄκουσαν.

10 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Τί νὰ κάμω, αὐθέντη; Ε ὁ Κύριος μοῦ εἶπε· σήκω, πάγαινε εἰς τὴν Δαμασκόν· Ε ἐκεῖ θέλει σοῦ λαληθῇ ὅλα ἐκεῖνα ὅπου σοῦ εἶναι ὁρισμένα νὰ κάμῃς.

11 Καὶ ὡσὰν δὲν ἔβλεπα πλέον ἀπὸ τὴν δόξαν ἐκείνου τοῦ φωτός, θαυμαζόμενος ἀπὸ τὸ χέρι ἀπὸ ἐκείνες ὅπου ἤσαν μαζύ μου, ἦλθα εἰς τὴν Δαμασκόν.

12 Καὶ κάποιος Ἀνανίας ἄνθρω-

εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων,

13 Ἐλθὼν πρός με, καὶ ἐπιστὰς εἶπέ μοι· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

15 Ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπί σε.

ἄνθρωπος εὐλαβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρημένος ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν Δαμασκόν,

13 Ἦλθεν εἰς ἐμένα, καὶ ἐστάθη ἀπάνω μου καὶ μοῦ εἶπεν· Σαοὺλ, ἀδελφὲ, ἀνάβλεψε. καὶ ἐγὼ ἐκείνην τὴν ὥραν ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας σὲ προώρισε διὰ νὰ γνωρίσῃς τὸ θέλημά του, καὶ νὰ εἰδῇς τὸν δίκαιον, καὶ νὰ ἀκούσῃς φωνὴν ἀπὸ τὸ στόμα του·

15 Διὰ νὰ εἶσαι μάρτυράς του εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἐκεινῶν τῶν πραγμάτων ὁποῦ εἶδες καὶ ἄκουσες.

16 Καὶ τῶρα τί ἀργεῖς; σήκω ἀπάνω, βαπτίσου, καὶ λοῦσε ταῖς ἁμαρτίαις σου, ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Καὶ ὅταν ἐγύρισα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπροσεύχουμον εἰς τὸ ἱερὸν, μοῦ ἐσυνέβη ἔκστασις,

18 Καὶ εἶδα τὸν Χριστὸν ὁποῦ μοῦ ἔλεγε· σπούδασε, καὶ εὔγα γλήγορα ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ· διατὶ δὲν θέλουν δεχθῆ τὴν μαρτυρίαν σου διὰ λόγου μου.

19 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Κύριε, αὐτοὶ ἰξεύρουσιν ὅτι ἐγὼ ἐφυλάκωνα, καὶ ἔδερνα εἰς τὰ συναγώγια ἐκείνους ὁποῦ ἐπίστευαν εἰς ἐσένα.

20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς, καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρός με· Πορεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

22 Ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκον αὐτὸν ζῆν.

23 Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα,

24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλίαρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ.

25 Ὡς δὲ προέτεινεν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἑστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;

26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων· Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι.

27 Προσ-

20 Καὶ ὅταν ἐχύνετον τὸ αἷμα τοῦ Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, ἐστέκουμον παρὼν, καὶ ἤμουν συμφωνημένος εἰς τὸν φόνον του, καὶ ἐφύλαγα τὰ φορέματα ἐκεινῶν ὁποῦ τὸν ἐσκοτώνασιν.

21 Καὶ μοῦ εἶπε· πάγενε· ὅτι ἐγὼ θέλω σὲ στείλει εἰς ἔθνη μακράν.

22 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἕως εἰς τοῦτον τὸν λόγον ἄκουαν τοῦ Παύλου, καὶ ἀπέκει ἐσήκωσαν τὴν φωνὴν τους, καὶ εἶπαν· εὔγαλε ἀπὸ τὴν γῆν τὸν τέτοιον (ἄνθρωπον)· διατὶ δὲν πρέπει νὰ ζῇ.

23 Καὶ κράζοντες ἐκεῖνοι, καὶ ῥίχνοντες τὰ φορέματά τους, καὶ βάλλοντες κονιορκτὸν εἰς τὸν ἀέρα,

24 Ἐπρόσταξεν ὁ χιλίαρχος νὰ συρθῇ ὁ Παῦλος εἰς τὸν κάστρον· καὶ εἶπε νὰ τὸν ξετάξουν μὲ ξυλίαις, διὰ νὰ γνωρίσῃ διὰ ποίαν ἀφορμὴν ἐφώναζαν τέτοιας λογῆς ἐναντία του.

25 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐξάπλωσαν καὶ τὸν ἔδεσαν μὲ τὰ λουρία νὰ τὸν δείρουν, εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν ἑκατόνταρχον ὁποῦ ἐστέκουντον ἐκεῖ· ἂν ἔχετε ἐσεῖς ἐξουσίαν νὰ δέρνετε ἄνθρωπον Ῥωμαῖον χωρὶς κρίσιν;

26 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ὡσὰν τὸν ἄκουσεν, ἐπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν χιλίαρχον, λέγοντας· βλέπε τί μέλλεις νὰ κάμῃς· διατὶ ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος εἶναι Ῥωμαῖος. 27 Καὶ

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλίαρχος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.

29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν. καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς, τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς.

27 Καὶ ὁ χιλίαρχος ἐπῆγε κοντᾶ εἰς τὸν Παῦλον, καὶ λέγει του· εἰπέ μου, ἂν εἶσαι Ῥωμαῖος; καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· ναί.

28 Ἀπεκρίθη ὁ χιλίαρχος καὶ εἶπεν· ἐγὼ ἀπόκτησα ἐτούτην τὴν πολιτείαν μὲ πολλὴν ἔξοδον. καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· ἀμὴ ἐγὼ εἶμαι πολίτης (τῆς Ῥώμης) ἀπὸ γεννήσεως.

29 Καὶ παρευθὺς ἐδιέβησαν ἀπ' αὐτὸν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔμελλαν νὰ τὸν ἐξετάζουν. Καὶ ὁ χιλίαρχος ὡσὰν ἔμαθε πῶς εἶναι Ῥωμαῖος, ἐφοβήθη, ὅτι τὸν ἔδεσε.

30 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν θέλοντας νὰ γνωρίσῃ τὸ βέβαιον, τὸ, τί κατηγορεῖται ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, τὸν ἔλυσεν ἀπὸ τὰ δεσμὰ, καὶ ἐπρόσταξε νὰ ἔλθουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ σύναξίς τους· καὶ ἐκατέβασε τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ'. 23.

Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν

Καὶ ὁ Παῦλος ἀτενίζοντας εἰς τὴν σύναξιν, εἶπεν· ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἐπολιτεύθηκα εἰς τὸν Θεὸν ἕως ἐτούτην τὴν ἡμέραν, μὲ κάθε λογῆς συνείδησιν καλήν.

2 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ὁ Ἀνανίας ἐπρόσταξεν ἐκείνους ὁποῦ ἐπαραστέκουνταν ἐκεῖ σημᾶ του, νὰ κτυποῦσι τὸ στόμα του.

3 Τότε ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς ἐκεῖ-

τὸν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεὸς, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδειν, ἀδελφοὶ, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς· γέγραπται γάρ· Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων, ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων· καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη. καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γινομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἄγειν εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἰερουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες συστροφὴν τινες τῶν Ἰουδαίων ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ τὴν συνωμοσίαν ταύτην ποιησάμενοι.

14 Οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι, ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως καταγάγῃ αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς αὔριον, ὡς μέλλοντας διακριβοῦν τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν ἕτοιμοι ἐσόμεθα τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν αὐτῶν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων, ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καὶ φησί· Παῦλος ὁ δέσμιος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο· Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;

20 Εἶπε δὲ ὅτι Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντά τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.

21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν εἰσὶν ἕτοιμοι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.

22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων ἔφη· Ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός·

24 κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα.

25 Γράψας δὲ ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον·

26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλημφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

28 Βουλόμενος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, εὐθέως ἔπεμψα πρὸς σὲ, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπ' αὐτοῦ. Ἔρρωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνοὺς δὲ καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχείας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,

35 διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται· ἐκέλευσε τε ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρῴδου φυλάσσεσθαι αὐτόν.

Κεφάλαιον κγ'.

1 Ἀνανίας ὁ ἀρχιερεὺς ἐντέλλεται τοῖς παρεστῶσι τύπτειν τὸν Παῦλον. 2 Ὃν ἐκεῖνος λοιδορεῖ. 5 Ἀγνοήσας δὲ ὅτι ἀρχιερεύς ἐστιν, ἀπολογεῖται. 6 Ἐπιγνοὺς δὲ ὅτι τὸ μὲν ἓν μέρος ἐστὶ σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων, ἐκραύγασε περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν. 7 Ἐκ τούτου στάσις γίνεται τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων. 8 Διὰ τί οἱ σαδδουκαῖοι λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· οἱ δὲ φαρισαῖοι ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα. 9 Γενομένης δὲ κραυγῆς μεγάλης, καὶ ἀναστάντες τινὲς τῶν φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν. 10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἄγειν εἰς τὴν παρεμβολήν. 11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἰερουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι. 12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες συστροφὴν τινες τῶν Ἰουδαίων ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον. 13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ τὴν συνωμοσίαν ταύτην ποιησάμενοι. 14 Οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι, ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον. 15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως καταγάγῃ αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς αὔριον, ὡς μέλλοντας διακριβοῦν τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν ἕτοιμοι ἐσόμεθα τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. 16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν αὐτῶν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ. 17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων, ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ. 18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καὶ φησί· Παῦλος ὁ δέσμιος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι. 19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο· Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι; 20 Εἶπε δὲ ὅτι Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντά τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. 21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν εἰσὶν ἕτοιμοι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. 22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με. 23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων ἔφη· Ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός· 24 κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα. 25 Γράψας δὲ ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον· 26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν. 27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλημφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι. 28 Βουλόμενος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν. 29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα. 30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, εὐθέως ἔπεμψα πρὸς σὲ, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπ' αὐτοῦ. Ἔρρωσο. 31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα. 32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν. 33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. 34 Ἀναγνοὺς δὲ καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχείας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,

τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες.

14 Οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς, μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως αὔριον αὐτὸν καταγά-

γη

ἀνίσως καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτὸν ἢ πνεῦμα ἢ ἄγγελος, μὴν θεομαχῶμεν.

10 Καὶ ὡσὰν ἔγινε πολλὴ φιλονεικία, φοβούμενος ὁ χιλίαρχος μήπως καὶ ξεσκισθῇ ὁ Παῦλος ἀπ' αὐτοὺς, ἐπρόσταξε τὸ στράτευμα νὰ κατέβουν νὰ τὸν ἁρπάξουν ἀπὸ τὴν μέσην τους, καὶ νὰ τὸν ὑπᾶσιν εἰς τὸ κάστρον.

11 Καὶ τὴν ἐρχομένην νύκτα ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ εἶπέ του· ἔχε θάρρος, Παῦλε· διατὶ καθὼς ἐμαρτύρησες τὰ ἐδικά μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔτζι κάμνει χρεία νὰ τὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς τὴν Ῥώμην.

12 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσε, κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔκαμαν σύναξιν, καὶ ἀναθεμάτισαν τοῦ λόγου τους, καὶ εἶπαν μὴ δὲ νὰ φάγωσι μὴ δὲ νὰ πιοῦσιν, ἕως ὁποῦ νὰ σκοτώσουσι τὸν Παῦλον.

13 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔκαμαν ἐτούτην τὴν ὁρκομωσίαν, ἦταν περισσότεροι ἀπὸ σαράντα.

14 Οἱ ὁποῖοι ἐπῆγαν εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ εἶπαν· ἐμεῖς ἀναθεματίσαμεν τοῦ λόγου μας, νὰ μὴν φᾶμεν τίποτες ἕως ὁποῦ νὰ σκοτώσωμεν τὸν Παῦλον.

15 Τῶρα λοιπὸν ἐσεῖς φανερώσετε τοῦ χιλιάρχου μαζὺ μὲ τὴν σύναξιν, διὰ νὰ τὸν κα-

τεβά-

γῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ, πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν, ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων, ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καί φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρός σε, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπυνθάνετο· Τί ἐστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;

20 Εἶπε δέ· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.

21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες

τεβάσῃ αὔριον εἰς ἐσᾶς, ὡσὰν μέλλοντες τάχα νὰ γνωρίσετε καλλίτερα τὰ πράγματά τοῦ· καὶ πρὸ τοῦ νὰ σημώσῃ αὐτὸς, ἐμεῖς εἴμεσθεν ἕτοιμοι νὰ τὸν σκοτώσωμεν.

16 Καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου ἄκουσε τὴν ἐπιβουλὴν ἐτούτην, καὶ ἐπῆγε καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ κάστρον, καὶ τὸ εἶπε τοῦ Παύλου.

17 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπροσκάλεσεν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάρχους, καὶ εἶπέν του· ἔπαρε καὶ πάγενε ἐτοῦτον τὸν νέον εἰς τὸν χιλίαρχον· διατὶ ἔχει κάτι τί νὰ τοῦ εἰπῇ.

18 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος τὸν ἐπῆρε, καὶ τὸν ἐπῆγεν εἰς τὸν χιλίαρχον, καὶ εἶπεν· ὁ δέσμιος ὁ Παῦλος μὲ ἐλάλησε καὶ μὲ ἐπαρακάλεσε νὰ φέρω ἐτοῦτον τὸν νέον εἰς ἐσένα, καὶ ἔχει κάτι τί νὰ σοῦ λαλήσῃ.

19 Καὶ ὁ χιλίαρχος τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ ἐπῆγε ξεχωριστᾶ, καὶ τὸν ἐρώτησε· τί εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχεις νὰ μοῦ εἰπῇς;

20 Καὶ εἶπεν· ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐσυμφώνησαν νὰ σὲ παρακαλέσουν νὰ κατεβάσῃς αὔριον τὸν Παῦλον εἰς τὴν σύναξιν, ὡσὰν μέλλοντες τάχα νὰ ἐρωτήσουν τίποτες καλλίτερα διὰ λόγου του.

21 Ἐσὺ λοιπὸν νὰ μὴν καταπεισθῇς εἰς αὐτούς· διατὶ περισ-

ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἕτοιμοί εἰσι, προσδεχόμενοι τὸ ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.

22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με.

23 Καὶ προσκαλεσάμενός δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν· Ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός·

24 Κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·

25 Γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον·

26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην αὐτόν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

28 Βουλόμενος

δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν·

29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαπέστειλα αὐτὸν παραχρῆμα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἔρρωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν·

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ ἐπιδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνοὺς δὲ καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχείας ἐστί, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,

35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται· κελεύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρῴδου φυλάσσεσθαι αὐτόν.

28 Βουλόμενος

δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν·

29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαπέστειλα αὐτὸν παραχρῆμα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἔρρωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν·

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ ἐπιδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνοὺς δὲ καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχείας ἐστί, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,

35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται· κελεύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρῴδου φυλάσσεσθαι αὐτόν.

28 Καὶ

28 Βελόμενος γὰρ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρός σε, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἔρρωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται, κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὸ παρεμβολήν.

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναδόντες τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμών, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,

28 Καὶ θέλοντας νὰ μάθω τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν τὸν ἐγκαλοῦσαν, τὸν ἔφερα εἰς τὸ συνέδριόν τους.

29 Τὸν ὁποῖον τὸν εὗρα ὅτι ἐγκαλεῖτον διὰ ζητήματα τοῦ νόμου τους· καὶ δὲν εἶχε κανένα ἔγκλημα ἄξιον θανάτου, ἢ δεσμά.

30 Καὶ μὲ τὸ νὰ μοῦ ἐμηνύθη ἐπιβουλὴ, ὅτι ἔμελλε νὰ γένῃ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, σύντομα τὸν ἔπεμψα εἰς ἐσένα· καὶ ἐπαράγγειλα εἰς τοὺς κατηγόρους νὰ εἰποῦσιν ὁμοίως σου σχεδὸν ὅπου ἔχουσιν εἰς αὐτόν. Ἔρρωσο.

31 Οἱ στρατιῶται λοιπὸν, καθὼς ἦτον παραγγελμένοι, ἐπῆραν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔφεραν τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἄφησαν τοὺς καβαλάρηδες νὰ πᾶσιν μετ' αὐτόν, καὶ ἐκεῖνοι οἱ στρατιῶται ἐγύρισαν εἰς τὸ κάστρον.

33 Καὶ οἱ καβαλάρηδες ἐπῆγαν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα, καὶ τὸν ἐπαρουσίασαν καὶ τὸν Παῦλον.

34 Καὶ ὁ ἡγεμὼν ὡσὰν ἀνάγνωσε τὴν ἐπιστολὴν, ἐρώτησε τὸν Παῦλον ἀπὸ ποίαν ἐπαρχίαν εἶναι; καὶ ὡσὰν ἔμαθεν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν Κιλικίαν,

35 Διά-

35 Εἶπε]

35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται. Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

35 Εἶπε· θέλομεν σοῦ ἀκούσει, ὅταν ἔλθουν οἱ κατήγοροί σου. καὶ ἐπρόσταξε νὰ φυλάττεται εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Ἡρώδου.

Κεφ. κδ'. 24.

Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινὸς, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος, λέγων·

3 Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

4 Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ.

5 Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν, καὶ κινοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, προστοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως·

Καὶ ὕστερον ἀπὸ πέντε ἡμέραις ἐκατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μὲ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ μὲ κάποιον ῥήτορα Τέρτυλλον, οἱ ὁποῖοι ἐφανήσθηκαν εἰς τὸν ἡγεμῶνα ἐναντίον τοῦ Παύλου.

2 Καὶ ὡσὰν ἐκάλεσαν τὸν Παῦλον, ἄρχισεν ὁ Τέρτυλλος νὰ τὸν κατηγορῇ, λέγοντας·

3 Ὦ κράτιστε Φῆλιξ, ἐμεῖς ἔστοντας νὰ ἔχωμεν πολλὴν εἰρήνην διὰ μέσου σοῦ, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁποῦ γίνονται εἰς τὸν ἔθνος ἐτοῦτο, διὰ μέσου τῆς ἐδικῆς σου προμηθείας, τὰ γνωρίζομεν ἐτοῦτα, καὶ σοῦ εὐχαριστοῦμεν κατὰ πάντα, καὶ εἰς κάθε τόπον.

4 Καὶ διὰ νὰ μὴν σὲ παραβαρῶ περισσότερον, παρακαλῶ σε νὰ μᾶς ἀκούσῃς συντόμως, κατὰ τὴν καλωσύνην σου.

5 Διατὶ ἔστοντας νὰ εὕρωμεν ἐτοῦτον τὸν ἄνδρα φθοροποιὸν, καὶ παρακινοῦντα διχοστασίαν εἰς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ εἶναι προστοστάτης τῆς αἱρέσεως τῶν Ναζωραίων·

6 Ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε·

8 Κελεύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπί σε· παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

9 Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι·

11 Δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσί μοι ἡμέραι ἢ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν Ἱερουσαλήμ.

12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρός τινα διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν·

13 Οὔτε παραστῆσαι δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου.

14 Ὁ-

6 Ὁ ὁποῖος ἐδοκίμασε νὰ μιάνῃ καὶ τὸ ἱερὸν, τὸν ἐπιάσαμεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐδικόν μας ἐθελήσαμεν νὰ τὸν κρίνωμεν.

7 Ἀμὴ πρόνωντας ὁ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, τὸν ἐπῆρεν στανικῶς ἀπὸ τὰ χέρια μας·

8 Καὶ ἐπρόσταξεν ἐκείνους ὁποῦ τὸν κατηγοροῦσαν νὰ ἔλθουν εἰς ἐσένα· διὰ νὰ ἤθελες ἠμπορέσῃ νὰ γνωρίσῃς ἐξετάζωντάς τον ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἐμεῖς τοῦ κατηγοροῦμεν.

9 Καὶ μὲ τὸν Τέρτυλλον ἐσυμφώνησαν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες ἐτοῦτα ἔτζι εἶναι.

10 Καὶ ὁ Παῦλος (ὡσὰν τοῦ ἔννεψεν ὁ ἡγεμὼν νὰ μιλήσῃ) ἀπεκρίθη (καὶ εἶπεν)· ἐγὼ ἰξεύρωντας πῶς ἐσὺ εἶσαι κριτὴς ἀπὸ πολλοὺς χρόνους εἰς τὸ ἔθνος ἐτοῦτο, μὲ καλλίτερην καρδίαν ἀπολογοῦμαι διὰ λόγου μου·

11 Ἠμπορῶντας ἐσὺ νὰ γνωρίσῃς, ὅτι δὲν ἔχω, παρὰ δώδεκα ἡμέραις, ἀφόντις ἀνέβηκα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ προσκυνήσω.

12 Καὶ οὐδὲ εἰς τὸ ἱερὸν μὲ εὕρηκαν ὁποῦ νὰ διαλέγωμαι μὲ κανένα, ἢ ὁποῦ νὰ ἔκαμα σύναξιν πλήθους, οὔτε εἰς ταῖς συναγωγαῖς, οὐδὲ εἰς τὴν πόλιν·

13 Οὐδὲ δύνονται νὰ βεβαιώσουν ἐκεῖνα ὁποῦ κατηγοροῦσι τῶρα.

14 Καὶ

14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτο σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρῴῳ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις·

15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεὸν, ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός·

17 Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφορὰς,

18 Ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου, οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι,

19 Οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι, καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρός με.

20 Ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν εἰ τι εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου·

21 Ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἐκραξα ἑστὼς ἐν αὐτοῖς· Ὅτι

14 Καὶ τοῦτο σοὶ ὁμολογῶ, ὅτι κατὰ τὸν τρόπον (τὸν θρησκείας) τὸν ὁποίαν λέγουσιν (ἐτσὶ) αἵρεσιν, ἔτζι λατρεύω τῷ πατρικῷ Θεῷ· καὶ πιστεύω εἰς ὅλα ὁπού εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τοὺς προφήτας·

15 Καὶ ἔχω ἐλπίδα εἰς τὸν Θεὸν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσδέχονται), πῶς μέλλει νὰ γένῃ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, καὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων.

16 Καὶ εἰς τοῦτο προσπαθῶ, νὰ ἔχω συνείδησιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀκατακρίτον.

17 Καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὰς χρόνους ἦλθα εἰς τὸ ἰδικόν μου ἔθνος νὰ κάμω ἐλεημοσύνας εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς.

18 Ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα μὲ εὗραν καθαρισμένον εἰς τὸ ἱερὸν (ὄχι μὲ πλῆθος οὐδὲ μὲ συρφετὸν) κάποιοι Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὴν Ἀσίαν.

19 Οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐδῶ πρωτύτερα ὁμοῦ μὲ σένα, καὶ νὰ κατηγοροῦσαν, ἂν ἔχουσι τίποτες ἐναντίον μου.

20 Ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἂς τὸ εἰποῦσιν ἂν εὗρηκαν εἰς ἐμένα τίποτες ἀδικίαν, ὅταν ἐστάθηκα εἰς τὴν συνάξιν·

21 Παρὰ ἂν δὲν εἶναι διὰ ἕνα λόγον ἑνὸς μόνου, ὁποῦ ἐφώναξα καὶ εἶπα ἀνάμεσά τους·

ὅτι

Ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτοὺς, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπών· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαταξάμενός τε τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν, ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ οὔσῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

25 Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαί σε·

26 Ἅμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος, ὡμίλει αὐτῷ.

27 Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε

ὅτι ἐγὼ σήμερον ἐξετάζομαι ἀπὸ σᾶς περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

22 Καὶ ὁ Φῆλιξ ὡσὰν ἄκουσεν ἐτοῦτα τὰ λόγια ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἀνέβαλλε τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλην ἡμέραν, ἰξεύρωντάς τὴν καταλεπτῶς, λέγωντας· ὅταν κατέβῃ ὁ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, θέλω γνωρίσει καλλίτερον τὴν ὑπόθεσίν σας.

23 Καὶ ἐπαράγγειλεν τοῦ ἑκατοντάρχου, νὰ φυλάγῃ τὸν Παῦλον, καὶ νὰ τοῦ δίδῃ ἄνεσιν, καὶ κανένα ἀπὸ τοὺς ἐδικούς του νὰ μὴν ἐμποδίζῃ νὰ τὸν ὑπηρετᾶ, ἢ νὰ παγένῃ εἰς αὐτόν.

24 Καὶ μὲ καμπόσαις ἡμέραις ἦλθεν ὁ Φῆλιξ μὲ τὴν Δρουσίλη τὴν γυναῖκά του, ἡ ὁποῖα ἦταν Ἰουδαία, καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν Παῦλον, καὶ τοῦ ἄκουσεν ὁποῦ ἔλεγεν διὰ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν.

25 Καὶ διαλεγόμενος ὁ Παῦλος περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας, καὶ περὶ τῆς κρίσεως ὁποῦ μέλλει νὰ γένῃ, ἐφοβήθη ὁ Φῆλιξ καὶ ἀπεκρίθη· διὰ τὴν ὥραν σύρε· καὶ ὡσὰν εὕρω καιρὸν θέλω σὲ μεταπροσκαλέσει·

26 Θαῤῥῶντας ἀκόμι πᾶς θέλει τοῦ δώσει ὁ Παῦλος ἄσπρα νὰ τὸν ἀπολύσῃ· διὰ τοῦτο τὸν ἐπροσκάλει πυκνότερον, καὶ τοῦ ἐσυντύχενε.

27 Καὶ ὡσὰν ἐτελειώθηκαν

ἔλαβε Δ᾽άδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τ̃ Παῦλον δεδεμένον.

καιρὸν δύο χρόνοι, ἄφηκε Δ᾽άδοχον ὁ Φῆλιξ τ̃ Πόρκιον τ̃ Φῆστον· κ᾽ θέλοντας νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φῆλιξ, ἄφησε τ̃ Παῦλον δεμένον.

Κεφ. κέ. 25.

ΦΗΣΤΟΣ οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τ̃ Ἰουδαίων κατὰ τ̃ Παύλου, καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν,

3 Αἰτούμενοι χάριν κατ᾽ αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα· ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν.

4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τ̃ Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

5 Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησὶ, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορείτωσαν αὐτοῦ.

6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ βήματος, ἐκέλευσε τ̃ Παῦλον ἀχθῆναι.

7 Παρα-

Ὁ ΦΗΣΤΟΣ λοιπὸν ὡσὰν ἐμβῆκεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὴν Καισάρειαν.

2 Καὶ ἐφάνηκαν εἰς αὐτὸν ὁ ἀρχιερεὺς κ᾽ οἱ πρῶτοι τ̃ Ἰουδαίων ἐναντία τ̃ Παύλου, καὶ τ̃ ἐπαρακάλεσαν,

3 Γυρεύοντες χάριν ἐναντία τ̃, νὰ τ̃ κρούξῃ ἀπ᾽ ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· κάμνοντες ἐπιβουλὴν, νὰ τ̃ σκοτώσουν εἰς τὸν δρόμον.

4 Ἀμὴ ὁ Φῆστος ἀπεκρίθη ὅτι νὰ φυλάγεται ὁ Παῦλος εἰς τὴν Καισάρειαν, κ᾽ ὅτι αὐτὸς τὸ μέλλει νὰ πάγῃ ἐκεῖ τὸ γληγορώτερον.

5 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅσοι εἶναι ἀπὸ σᾶς δυνατοὶ, εἶπεν, ἂς κατέβουν μαζύ, κ᾽ ἂν εἶναι τίποτες ἄτοπον εἰς τὸν ἄνθρωπο ἐτοῦτον, ἂς τ̃ κατηγορήσουν ἐκεῖ.

6 Καὶ ἔχοντας νὰ διατρίψῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ περισσότερους παρὰ δέκα ἡμέρας, ἐκατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, κ᾽ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, κ᾽ ἐπρόσταξε νὰ φέρουσι τ̃ Παῦλον. 7 Καὶ

7 Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι·

7 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν αὐτὸς, ἐστάθηκαν τρυγύρω ἐκεῖνοι οἱ Ἰουδαῖοι ὁποῦ ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλεγαν ἐναντία τοῦ Παύλου πολλαῖς καὶ βαρείαις κατηγορίαις, ταῖς ὁποῖαις δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ταῖς ἀποδείξουν·

8 Ἀπολογουμένου αὐτοῦ· Ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον.

8 Ὅτι ὁ Παῦλος ἀπολογοῦνταν, λέγωντας· οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα ἔσφαλα τίποτες.

9 Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ;

9 Ἀμὴ ὁ Φῆστος θέλωντας νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· θέλεις νὰ ἀνέβῃς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ κριθῇς ἐκεῖ διὰ τοῦτα ὀμπροστά μου;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἑστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

10 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ἐγὼ στέκομαι εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Καίσαρος, ἐκεῖ ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ κριθῶ· ἐγὼ τοὺς Ἰουδαίους τίποτες δὲν τοὺς ἀδίκησα, καθὼς τὸ γνωρίζεις καὶ ἐσὺ καλᾶ.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.

11 Διατὶ ἂν ἀδικῶ, καὶ ἔκαμα τίποτες ὁποῦ νὰ εἶναι ἄξιον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀμὴ ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι τίποτες ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἐτοῦτοι μοῦ κατηγοροῦσι, κανεὶς δὲν δύνεται νὰ μὲ χαρίσῃ εἰς αὐτούς· ἐπικαλοῦμαι τὸν Καίσαρα.

12 Τότε ὁ Φῆστος, συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι;

12 Τότε ὁ Φῆστος, ἔστοντας νὰ συντύχῃ μὲ τὸ συμβούλιον, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Καίσαρα ἐπε-

σαι; ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατέλυσαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων· Ἀνήρ τίς ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος,

15 Περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην,

16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι

ἐπεκάλεσε, εἰς τὸν Καίσαρα θέλεις πορεύεσθαι.

13 Ὡσὰν ἐπέρασαν καμπόσες ἡμέρες, ὁ Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερνίκη ἤλθασιν εἰς τὴν Καισάρειαν, μέλοντες νὰ χαιρετήσουν τὸν Φῆστον.

14 Καὶ ὡσὰν ἐδιάτριβαν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρες, ὁ Φῆστος ἀνέφερε εἰς τὸν βασιλέα τὰ πράγματα τοῦ Παύλου, καὶ εἶπεν· Ἕνας ἄνθρωπος εἶναι ἐδῶ δεμένος, ὁποὺ τὸν ἄφησεν ὁ Φήλιξ·

15 Διὰ τὸ ὁποῖον, ὅταν ἐπῆγα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐζήτησαν νὰ μοῦ δικάσουν·

16 Εἰς τὰς ὁποίας ἐγὼ ἀπεκρίθηκα, ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ῥωμαίους νὰ χαρίζουν κανένα ἄνθρωπον διὰ χαλασμόν, πρὶν παρὰ νὰ ἔχῃ εἰπεῖ ὁποὺ κατηγοροῦνται ὁμπρός εἰς τὸ πρόσωπόν τους τοὺς κατηγόρους του, καὶ νὰ δώσουν νὰ ἀπολογηθῇ διὰ τὸ ἔγκλημά του.

17 Καὶ σπιθὴ ἤλθασι μαζύ μας καὶ αὐτοί ἐδῶ, δὲν ἔκαμα καμμίαν ἀργίαν, ἀλλὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκάθισα εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπρόσταξα νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος ὁμπρός μου.

18 Διὰ τὸ ὁποῖον ἔστεκαν νὰ φωνάξουν οἱ κατήγοροι δὲν ἀνέ-

χεσθαι δεδεμένον ἀπέφρεον ὧν κατενόουν ἐγώ.

19 Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περί τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τοῦτο περὶ τούτων ζήτησιν, ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων.

21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη· Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δὲ Αὔριον, φησὶν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππου καὶ τῆς Βερενίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σύν τε τοῖς χιλιάρχοις, καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου, ἤχθη ὁ Παῦλος.

24 Καὶ φησὶν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ οὗ πᾶν φέραν καμίαν ἀφορμὴν ἀπὸ σπείρας ὅπου ἐλογιάζα.

19 Ἀλλὰ εἶχαν σπουδαία τινὰ κάποια ζητήματα μὲ τὸν ἐδικόν τους θρησκείαν, καὶ μὲ κάποιον Ἰησοῦν ὅπου ἀπέθανε, τὸ ὁποῖον ἔλεγεν ὁ Παῦλος πὼς νὰ ζῇ.

20 Καὶ ἀπορῶντας ἐγὼ εἰς τοῦτο ζήτησιν ἐτάχθης τὸ ἀποφάσεως, εἶπα ἂν θέλῃ νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇ μὲ τάτε.

21 Ἀμὴ ὁ Παῦλος ἔζητησε νὰ ζητήσῃ νὰ τὸ φυλάξουν νὰ κριθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστοῦ, ἐπρόσταξα νὰ φυλάγηται ἕως ὅπου νὰ τὸ πέμψω εἰς τὸν Καίσαρα.

22 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπε τοῦ Φήστου· ἤθελα καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούσω αὐτὸν τὸν ἀνθρώπου. Καὶ ὁ Φῆστος εἶπεν· αὔριον θέλεις τὸν ἀκούσῃ.

23 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερένικη μὲ πολλὴν φαντασίαν, καὶ ἐμβήκασι μέσα εἰς τὸ ἀκροατήριον μαζὺ μὲ τοὺς χιλιάρχους, καὶ ἐξαιρέτους ἄνδρας τῆς πόλεως, καὶ προστάζοντας ὁ Φῆστος ἐφέρθη ὁ Παῦλος.

24 Καὶ λέγει ὁ Φῆστος· Ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα, καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι εἶσθε συμπαρόντες μετ' ἐμοῦ, βλέπετε τοῦτον, διὰ τὸ ὁποῖον ὅλοι

πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ὧδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστόν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν.

26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ Κυρίῳ οὐκ ἔχω. διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι.

27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων μὲ ἐφώναξαν, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐδῶ, φωνάζοντες πῶς αὐτὸς δὲν πρέπει πλέον νὰ ζῇ.

25 Καὶ ἐγὼ ἔχοντας νὰ καταλάβω πῶς δὲν ἔκαμε κανένα πρᾶγμα ἄξιον θανάτου, καὶ ἔχοντας νὰ ἐπικαλεσθῇ αὐτὸς αὐτὸς τὸν Σεβαστὸν, ἀποφάσισα νὰ τὸν πέμψω.

26 Διὰ τοῦτο δὲν ἔχω νὰ γράψω πάποτε βέβαιον εἰς τὸν αὐθέντην. διὰ τοῦτο τὸν ἔφερα ὁμπρός σας, καὶ μάλιστα σέ, ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὁμπρός σου εἰς ἐσένα, διὰ νὰ γένῃ ἡ ἐξέτασις, καὶ ἔτζι νὰ ἔχω τι νὰ γράψω.

27 Διατὶ μοῦ φαίνεται παράλογον, νὰ πέμψω ἕνα δεμένον, καὶ νὰ μὴν φανερώσω ταῖς ἀφορμαῖς του.

Κεφ. κϛ'. 26.

Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτέτραπταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα.

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγημαι ἐμαυτὸν μακάριον

Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· νὰ ὁπου σοῦ ἐδόθη ἐξουσία νὰ μιλήσῃς διὰ λόγου σου. τότε ὁ Παῦλος ἁπλωσε τὸ χέρι του καὶ ἀπελογεῖτον (λέγοντας)·

2 Ἐγὼ, ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα, μέλλοντας νὰ δώσω σήμερον ἀπολογίαν ἐμπρός σε διὰ ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἐγκα-

μακάριον μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον·

3 Μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαί σου, μακροθύμως ἀκοῦσαί μου.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προγινώσκοντές με ἄνωθεν, (ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν,) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος·

6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς εἰς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἕστηκα κρινόμενος·

7 Εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἔγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τί; ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;

9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Να-

λογίαν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, λογίζω νὰ εἶμαι καλότυχος·

3 Μάλιστα ὅπου ἐξεύρω πῶς γνωρίζεις τὰ ἤθη καὶ τὰ ζητήματα τῶν Ἰουδαίων· διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε, μὲ ὑπομονὴν νὰ μὲ ἀκούσῃς.

4 Τὴν ἀπὸ τὴν νεότητά μου ζωήν, ὅπου ἔζησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ ἔθνος μου μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι τὴν ἐξεύρουσι·

5 Προγνωρίζοντές με ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ἂν θέλωσι νὰ μαρτυρήσουσιν, ὅτι ἐγὼ ἔζησα κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς θρησκείας μας, Φαρισαῖος·

6 Καὶ τώρα στέκομαι κρινόμενος διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς πτώσεως ὅπου ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας·

7 Εἰς τὸ ὁποῖον πέσιμον ἐλπίζει νὰ καταντήσῃ τὸ δωδεκάφυλόν μας τὸ λατρεύοντας παντοτεινῶς νυκτὸς καὶ ἡμέραν τὸν Θεόν· διὰ τούτην τὴν ἐλπίδα, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἐγκαλοῦμαι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.

8 Τί; ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμᾶς εἰς ἐσᾶς, ὁ Θεὸς νὰ ἀναστήσῃ νεκρούς;

9 Ἐγὼ ἐλογιαζα μέσα μου πῶς πρέπει νὰ κάμω πολλὰ ἐνα-

Ναζωραίε δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι.

10 Ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών· ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον.

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων,

13 Ἡμέρας μέσης, βασιλεῦ, ἐν τῇ ὁδῷ εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς συνεμπορευομένους.

14 Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαὺλ, Σαὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

15 Ἐγὼ δὲ εἶπα· Τίς εἶ, κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπε πρός με· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες με καὶ ὧν ὀφθήσομαί σοι,

17 Ἐξαιρούμενος σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω σε

18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ,

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, πάσῃ τε τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεὸν ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

21 Ἕνεκα τούτων με Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἐπεχείρουν διαχειρίσασθαι.

22 Ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς σήμερον ἡμέρας ἕστηκα μαρτυρόμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μέλλοντα γίνεσθαι καὶ Μωσῆς,

23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρωτότοκος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν μέλλει καταγγέλλειν φῶς τῷ τε λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου, Φῆστος μεγάλῃ φωνῇ λέγει· Παραφρονεῖς, Παῦλε· τὰ πολλά σου γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπουσι.

25 Ὁ δὲ Παῦλος· Οὐ μαίνομαι, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ ῥήματα ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ἀποφθέγγομαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ αὐτὸν τούτων οὐδὲν πείθομαι· οὐ γάρ τι ἐν γωνίᾳ τούτων πεπραγμένων ἐστίν.

27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον· Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος· Εὐξαίμην ἂν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ, οὐ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους οἷος κἀγὼ εἰμὶ παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.

30 Καὶ ἀναστὰς ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ Βερνίκη καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς,

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι οὐδὲν θανάτου ἢ δεσμῶν ἄξιον πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη· Ἀπολελύσθαι ἐπὶ Καίσαρα ἐπικεκλημένος ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐδύνατο.

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι·

17 Ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω,

18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεὸν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐμέ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ·

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

21 Ἕ-

15 Καὶ ἐγὼ εἶπα· ποῖος εἶσαι ἐσὺ, αὐθέντη; καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ κατατρέχεις ἐσύ.

16 Ἀμὴ σήκω ἀπάνω, καὶ στάσου εἰς τὰ ποδάριά σου· διατὶ ἐπιταυτοῦ ἐφάνηκα εἰς ἐσένα, νὰ σὲ κάμω ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ἐκεινῶν ὁποῦ εἶδες, καὶ ἐκεινῶν ὁποῦ θέλω σοῦ δείξει·

17 Εὐγάζωντάς σε ἀπὸ τὸν λαὸν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη, εἰς τοὺς ὁποίους τώρα σὲ στέλλω,

18 Νὰ ἀνοίξῃς τὰ μάτιά τους, καὶ νὰ τοὺς γυρίσῃς ἀπὸ τὸ σκότος εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν Θεὸν, νὰ πάρουσι τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν τους, καὶ κληρονομίαν μαζὺ μὲ τοὺς ἁγιασμένους, διὰ μέσου τῆς εἰς ἐμένα πίστεως.

19 Διὰ τὴν ὁποῖαν ἀφορμὴν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν ἐγένηκα ἀπειθὴς εἰς τὴν ὀπτασίαν ἐκείνην τὴν οὐράνιον·

20 Ἀλλὰ πρῶτα ἐκήρυξα εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μέσα εἰς τὴν Δαμασκὸν, καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἰουδαίας, καὶ εἰς τὰ ἔθνη, νὰ μετανοήσουν, καὶ νὰ γυρίσουν εἰς τὸν Θεὸν, κάμνοντες ἔργα ἄξια μετανοίας.

21 Διὰ

21 Ἕνεκα τούτων με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι.

22 Ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἕστηκα, μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς·

23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.

24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου, ὁ Φῆστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίνῃ, Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.

25 Ὁ δέ· Οὐ μαίνομαί, φησι, κράτιστε Φῆστε, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παῤῥησιαζόμενος λαλῶ. λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν· οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο.

27 Πιστεύεις βασιλεῦ Ἀγρίππα τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦ-

21 Διὰ τούτην τὴν ἀφορμὴν οἱ Ἰουδαῖοι μὲ ἐπίασαν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδοκίμασαν νὰ μὲ σκοτώσουν.

22 Ἀμὴ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐγλίτωσα, καὶ στέκομαι ἕως τὴν σήμερον, μαρτυρῶντας εἰς μικρὸν καὶ εἰς μεγάλον, καὶ δὲν λέγω τίποτες ἔξω ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ ἐπροεῖπαν οἱ προφῆται καὶ ὁ Μωϋσῆς, πῶς μέλλουν νὰ γενοῦσιν·

23 Ὅτι ὁ Χριστὸς μέλλει νὰ πάθῃ, καὶ ὅτι αὐτὸς ἔστοντας νὰ ἀνασταθῇ πρῶτος ἐκ νεκρῶν, μέλλει νὰ καταγγέλῃ φῶς εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἀπολογούμενος ὁ Παῦλος ἐτοῦτα, εἶπε μὲ μεγάλην φωνὴν ὁ Φῆστος· λωλὸς εἶσαι, Παῦλε· τὰ πολλὰ γράμματα σὲ λωλαίνουν.

25 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ὦ κράτιστε Φῆστε, δὲν εἶμαι λωλὸς, ἀλλὰ λέγω λόγια ἀληθινὰ καὶ σωφρονισμένα.

26 Διατὶ καὶ ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸν ὁποῖον λαλῶ παῤῥησία, τὰ ἰξεύρει· καὶ πιστεύω νὰ μὴν τὸν λανθάνῃ τίποτες ἀπὸ τοῦτα· διατὶ ἐτοῦτο δὲν ἔγινεν εἰς καμίαν γωνίαν.

27 Βασιλεῦ Ἀγρίππα, πιστεύεις τοὺς προφήτας; ἰξεύρω ὅτι πιστεύεις.

28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν

Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, γενέσθαι τοιούτους ὁποῖος κἀγώ εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.

30 Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἥ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι οὐδὲν θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη· Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

πεν τοῦ Παύλου· παρ' ὀλίγον, μὲ πείθεις νὰ γένω Χριστιανός.

29 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ἐγὼ παρακαλῶ τὸν Θεόν, ὄχι μοναχᾶ ἐσὺ, ἀλλὰ καὶ ὅσοι μὲ ἀκούουν σήμερον, νὰ εἶναι τέτοιας λογῆς ὡσὰν εἶμαι καὶ ἐγὼ, καὶ εἰς ὀλίγον καὶ εἰς πολὺ, ἔξω ἀπὸ τοῦτα τὰ δεσμά.

30 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ὁ Παῦλος ἐτοῦτα, ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἡ Βερνίκη, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐκάθουνταν μαζύ τους.

31 Καὶ ὡσὰν ἀνεχώρησαν, ἐσυντύχεναν ἀνάμεσά τους, καὶ ἔλεγαν· ὅτι ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος δὲν κάμνει τίποτες ὁποῦ νὰ εἶναι ἄξιος διὰ θάνατον, ἢ νὰ δεθῇ.

32 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Φῆστον· ἂν δὲν ἤθελεν προσκαλεσθῇ τὸν Καίσαρα, ἠμπόρειν νὰ ἀπολυθῇ ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος.

Κεφ. κζ'. 27.

Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καί τινας ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς.

Καὶ ὡσὰν ἀποφασίσθη νὰ ταξιδεύσωμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπαράδωκαν τὸν Παῦλον καὶ κάποιους ἄλλους ὁποῦ εἶχαν δεμένους εἰς τὸν ἑκατόνταρχον, τὸ ὄνομά του Ἰούλιον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸ τάγμα Σεβαστόν.

2 Ἐ-

2 Καὶ

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀρισταρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως.

2 Καὶ ὡσὲν ἐμβήκαμεν εἰς κάποιον καράβι Ἀδραμυτηνόν, μέλλοντες νὰ πλεύσωμεν κατὰ τοὺς τόπους τῆς Ἀσίας, συγκάμεν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ ἦτον μαζί μας ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Μακεδὼν ὁ Θεσσαλονικεύς.

3 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα. φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν.

3 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἠλθαμεν εἰς τὴν Σιδῶνα. καὶ ὁ Ἰούλιος φιλανθρώπως ἐφέρετο εἰς τὸν Παῦλον· καὶ ἔδωκεν ἄδειαν νὰ πάγῃ εἰς τοὺς φίλους τε νὰ τὸ κοιπάξουν.

4 Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.

4 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐταξιδεύσαμεν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν Κύπρον, μὲ τὸ νὰ εἶναι οἱ ἄνεμοι ἐναντίοι.

5 Τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

5 Καὶ ἀφοῦ ἐπεράσαμεν τὸ πέλαγος ὁποῦ εἶναι σημᾶ εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν, ἠλθαμεν εἰς τὰ Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρῖνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

6 Καὶ ἐκεῖ εὑρίσκοντας ἑκατόνταρχος ἕνα καράβι Ἀλεξανδρινον, τὸ ὁποῖον ἐπήγαινε εἰς τὴν Ἰταλίαν, μᾶς ἔβαλλεν μέσα εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην·

7 Καὶ πολλαῖς ἡμέραις πολέοντες ἀργὰ, καὶ μὲ βίας τημεύσαντες εἰς τὴν Κνίδον, διατὶ δὲν μᾶς ἄφινεν ὁ ἄνεμος, ἐπλεύσαμεν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν Κρήτην, ἀπροσεῶν εἰς τὴν Σαλμώνην.

8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ κα-

8 Καὶ μὲ βίας περάσαντες κοντὰ ἀπ' αὐτὴν, ἐπήγαμεν εἰς

καλούμενον Καλοὺς λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία.

9 Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαδραμόντος, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρῄνει ὁ Παῦλος,

10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.

11 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῇ ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις.

12 Ἀνεύθετου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείονες ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κἀκεῖθεν, εἴπως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον.

13 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἆσσον

κάποιον τόπον ὅπου τὸ ὁρμίζασι Καλοὺς λιμιῶνας· εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον κοντὰ ἡ πόλις Λασαία.

9 Καὶ ἔχοντας νὰ περάσῃ πολὺς καιρὸς, καὶ τὸ πλοῦσιμον νὰ εἶναι ἀρκετὰ κινδυνῶδες μὲ τοῦτο, διατὶ καὶ ἡ νηστεία τότε ἦτον περασμένη, ὁ Παῦλος τοὺς συμβουλεύει,

10 Καὶ τοὺς ἔλεγε· ὦ ἄνδρες, ἐγὼ βλέπω, ὅτι μὲ νὰ γένῃ ἐτοῦτο τὸ ταξίδι μὲ πρασμὸν καὶ πολλὴν ζημίαν, ὄχι μόνον τοῦ φορτίσματος καὶ τοῦ καραβιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ζωντανῶν μας.

11 Ἀμὴ ὁ ἑκατόνταρχος ἐφοσόπεζε τὸν τιμονιέρην καὶ τὸν ναύκληρον, παρὰ ὁποῦ ἔλεγε ὁ Παῦλος.

12 Καὶ διατὶ νὰ μὴν εἶναι ὁ λιμένας ἐπιτήδειος διὰ ξεχείμασμα, οἱ φρονιμότεροι ἐσυμβουλεύθηκαν νὰ σηκωθοῦμε ἀπ' ἐκεῖ, ἂν ἠμπορέσωμε εἰς κανένα τρόπον νὰ καταντήσωμε εἰς τὴν Φοινίκα, νὰ ξεχειμάσωμε, ὁποῦ εἶναι λιμένας τῆς Κρήτης, καὶ βλέπει εἰς δύο ἀνέμους, εἰς τὸ Λίβα καὶ εἰς τὸ Χῶρον.

13 Καὶ ἔχοντας νὰ φυσήσῃ ὁ νότος, ἐλόγιασαν ὅτι ἐτύχαν τοῦ σκοποῦ, καὶ κάμνοντας ἀρμάρα ἐσῆξε

σον παρελέγοντο τὴν Κρήτην.

14 Μετ' ὀ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς, ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων.

15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.

16 Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης·

17 Ἣν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.

18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο.

19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν.

20 Μήτε δὲ ἡλίου, μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀ-

ἐπεβνοῦσαν ἀπὸ κοντᾶ ἀπὸ τὴν Κρήτην.

14 Καὶ δὲν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα καὶ ἔβαλεν ἄνεμος ἐναντία τῆς Κρήτης ἀνεμοστρόφυλλος ταραχώδης, ὁ ὁποῖος κράζεται Εὐροκλύδων.

15 Καὶ ἔστοντας νὰ ἁρπαχθῇ τὸ καράβι, καὶ νὰ μὴν δύνεται νὰ περάσῃ ἐναντία εἰς τὸν ἄνεμον, ἔστοντας νὰ ἀφήσωμεν τὸ καράβι εἰς τὸν ἄνεμον, ἐφερόμεσθαν.

16 Καὶ ἔστοντας νὰ περάσωμεν κάποιον νησὶ, τὸ ὁποῖον ἐκράζετον Κλαύδη, μετὰ βίας ἠμπορέσαμεν νὰ πάρωμεν τὴν βάρκαν.

17 Τὴν ὁποίαν ἔστοντας νὰ τὴν σηκώσουν καὶ νὰ τὴν βάλουν μέσα εἰς τὸ καράβι, ἔκαμαν βοήθειαις, καὶ ἐζώνασι τὸ καράβι· φοβούμενοι μήπως καὶ πέσουσιν εἰς τὴν ξέρην, καὶ ἐκατέβασαν τὰ ἄρμενα, καὶ τέτοιας λογῆς ἐφέρνουνταν.

18 Καὶ ἐπειδὴ ἐχειμαζούμασθαν δυνατᾶ, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔκαμαν χύσιν.

19 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μὲ τὰ ἰδιά μας χέρια ἐρρίξαμεν τὴν ἁρματωσίαν τοῦ καραβίου.

20 Καὶ μὴ δὲ ἥλιος μὴ δὲ ἄστρα ἐφαίνουνταν πολλαῖς ἡμέραις, καὶ χειμῶνας πολὺς

ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιῃρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω,

24 Λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ, κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.

25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι.

26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον

λὺς μᾶς ἐπλάκωσε, τόσον ὁποῦ δὲν ἀπόμεινε καμία ἐλπίδα σωτηρίας.

21 Καὶ διὰ νὰ ἔχουν πολλαῖς ἡμέραις νηστικοὶ, ἐστάθη ὁ Παῦλος εἰς τὴν μέσην τους, καὶ εἶπεν· ὦ ἄνδρες, ἔπρεπε νὰ μὲ πιστεύσετε, νὰ μὴν σηκωθῆτε ἀπὸ τὴν Κρήτην, νὰ ἔχετε διάφορον καὶ τὸν πειρασμὸν καὶ τὴν ζημίαν ἐτούτην.

22 Καὶ τῶρα σᾶς νουθετῶ νὰ ἔχετε καλὴν καρδίαν· διατὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν θέλει χάσει τὴν ζωήν του, παρὰ μοναχᾶ τὸ καράβι (θέλει χαλασθῆ).

23 Διατὶ ἐτούτην τὴν νύκτα ἦλθεν εἰς ἐμένα ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου εἶμαι, καὶ ὁποῦ λατρεύω,

24 Καὶ μοῦ εἶπεν· ὦ Παῦλε, μὴ φοβᾶσαι· κάμνει χρεία νὰ σταθῇς ὀμπροστὰ εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ νὰ, ὁποῦ σοῦ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς ὅλους αὐτουνοὺς ὁποῦ πλέουν μαζύ σου.

25 Διὰ τοῦτο σταθεῖτε μὲ καλὴν καρδίαν, ὦ ἄνδρες· διατὶ πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι ἔτζι θέλει εἶσθαι καθὼς μοῦ ἐλαλήθη.

26 Καὶ κάμνει χρεία νὰ πέσωμεν ἔξω εἰς κάποιο νησί.

27 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν ἡ τέσσαρες καὶ δεκάτη νύκτα, ὁποῦ ἐπαρακυλιόμασθαν εἰς τὸ πέλαγος

μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν.

28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι· βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε.

29 Φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν,

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.

33 Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι·

λαγος τὸ Ἀδρία, τὰ μεσάνυκτα οἱ ναῦται ἐλόγιαζαν νὰ σημώνουσιν εἰς κάποιαν χώραν.

28 Καὶ ὡσὰν ἔρριξαν τὸ σκαντάλι, εὑρήκασιν εἴκοσι ὀργυίαις· καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν καμπόσον παρακεῖθε, πάλιν ἐβόλισαν, καὶ εὑρῆκαν δεκαπέντε ὀργυίαις.

29 Καὶ φοβούμενοι μήπως καὶ πέσουν εἰς τόπους δύσκολους, ἔρριξαν τέσσαρες ἄγκυρες ἀπὸ τὴν πρύμην, καὶ ἐπαρακαλοῦσαν πότε νὰ ξημερώσῃ.

30 Καὶ οἱ ναῦταις ἐγύρευαν νὰ φύγουσιν ἀπὸ τὸ καράβι, καὶ ἐκατέβασαν τὴν βάρκαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀφορμὴ πῶς μέλλουν ἀπὸ τὴν πλώρην νὰ ῥίξουν τὰ σίδερα.

31 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς τὸν ἑκατόνταρχον καὶ τοὺς στρατιώτας· ἂν δὲν ἀπομείνουν ἐτοῦτοι μέσα εἰς τὸ καράβι, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ γλιτώσετε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἔκοψαν τὰ σχοινία τῆς βάρκας, καὶ τὴν ἄφησαν νὰ πέσῃ ἔξω.

33 Καὶ ἕως ὁποῦ νὰ ξημερώσῃ, ὁ Παῦλος τοὺς ἐπαρακίνα ὅλους νὰ φᾶσι ψωμὶ, λέγοντάς τους· δεκατέσσαρες ἡμέραις ἔχομεν μὲ τὴν σημερινὴν, καὶ εἶσθε νηστικοὶ, ὁποῦ δὲν ἐγεματίσετε τίποτες·

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει. οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖ).

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν.

36 Εὔθυμοι δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.

37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ, διακόσιαι ἑβδομηκονταέξ.

38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.

39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεούσῃ, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον

34 Διὰ τοῦτο (ἀς παρακαλῶ νὰ φᾶτε· διατὶ ἐτοῦτο εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν σας· διατὶ κανενὸς τρίχα δὲν θέλει βλαφθῇ ἀπὸ τὴν κεφάλι του.

35 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἐπῆρε ψωμὶ, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ὀμπροστᾶ εἰς ὅλους, καὶ ἔκοψε καὶ ἄρχισε νὰ τρώγῃ.

36 Καὶ ὡσὰν ἐκαλοκάρδισαν ὅλοι, ἐπίασαν καὶ αὐτοὶ νὰ τρῶσι.

37 Καὶ εἴμεσθαν εἰς τὸ καράβι ὅλαις ἡ ψυχαῖς διακόσιαις ἑβδομῆντα ἕξ.

38 Καὶ ὡσὰν ἐχόρτασαν φαγὶ, ἔχυναν τὸ σιτάρι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔτζι ἐξελάφρυναν τὸ καράβι.

39 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσι, δὲν ἐγνώριζαν τὴν γῆν· μοναχᾶ ἔβλεπαν κάποιον κόρφον ὁποῦ εἶχε παραγιάλι, εἰς τὸν ὁποῖον ἐσυμβουλεύουνταν, ἂν ἠμπορέσουν, νὰ ῥίξουν τὸ καράβι.

40 Καὶ ἔστοντας νὰ ἀνασπάσουν ταῖς ἄγκυρες, τὸ ἄφησαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀντάμα ἔλυσαν καὶ τὰ δεσίματα τῶν τιμονίων, καὶ ἐσήκωσαν τὸ ἀρτεμόνι εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐφῦσα, καὶ ἐκρατοῦσαν τὸ παραγιάλι.

41 Καὶ ἔστοντας νὰ πέσουν εἰς

πον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῴρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος, βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾷν, ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι·

44 Καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπί τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

εἰς ἕνα τόπον ὁποῦ εἶχε δύο θάλασσαις, ἔρριξαν ἔξω τὸ καράβι· καὶ ἡ μὲν πλώρη του ἔστοντας νὰ καθίσῃ εἰς τὴν γῆν ἐστέκουντον ἀσάλευτος· ἀμὴ ἡ πρύμη ἐσυντρίβετον ἀπὸ τὴν βίαν τῶν κυμάτων.

42 Καὶ οἱ στρατιῶται ἐσυμβουλεύθηκαν νὰ φονεύσουν τοὺς δεμένους ὁποῦ εἶχαν, διὰ νὰ μὴν κολυμβήσῃ κανένας τους καὶ φύγῃ.

43 Ἀμὴ ὁ ἑκατόνταρχος θέλωντας νὰ γλιτώσῃ τὸν Παῦλον, τοὺς ἐμπόδισεν ἀπὸ τὴν βουλήν τους· καὶ ἐπρόσταξε ἐκεῖνοι ὁποῦ ἠμποροῦν νὰ κολυμβοῦν, νὰ πέσουν πρῶτοι εἰς τὴν θάλασσαν νὰ εὔγουν εἰς τὴν γῆν·

44 Καὶ οἱ λοιποὶ, ἄλλοι ἀπάνω εἰς τὰ σανίδια, ἄλλοι ἀπάνω εἰς τίποτες τοῦ καραβίου νὰ εὐγοῦσιν ἔξω. καὶ τέτοιας λογῆς ὅλοι ἐγλίτωσαν εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. κή. 28.

Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν. ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψύχος.

Καὶ ὡσὰν ἐγλίτωσαν, τότε ἐγνώρισαν ὅτι ἡ νῆσος κράζεται Μάλτα.

2 Καὶ οἱ Βάρβαροι μᾶς ἔκαμαν μεγάλην φιλανθρωπίαν. διατὶ ἄναψαν φωτίαν, καὶ μᾶς ἐδέχθηκαν ὅλους, διὰ τὴν βροχὴν ὁποῦ ἔβρεχεν, καὶ διὰ τὸ κρύος.

3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὸ πυρόν, ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξελθοῦσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν.

5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν.

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν· Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκώντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλόμενοι ἔλεγον Θεὸν αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι·

3 Καὶ μαζώνοντος ὁ Παῦλος πολὺ φρύγανον, καὶ βάλλοντος εἰς τὸ πῦρ, ἔκ τῆς θέρμης ἐξελθοῦσα ἔχιδνα ἐκ τοῦ ζέους συνῆψε (δηλ. τὸν ἀγκῶνα) τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Καὶ ὡς εἶδον οἱ βάρβαροι τὸ θηρίον κρεμάμενον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν.

5 Ὁ Παῦλος λοιπὸν ἐτίναξε τὸ θηρίον μέσα εἰς τὴν φωτιά, καὶ ποτὲ κακὸν δὲν ἔπαθε.

6 Καὶ ἐκεῖνοι ἀνέμεναν νὰ πρήσθῃ ὁ Παῦλος, ἢ νὰ πέσῃ κάτω παρευθὺς ἀποθαμμένος· καὶ πολλὴν ὥραν ἀναμένοντες, ὡσὰν εἶδαν ὅτι δὲν ἔπαθε ποτὲ κακόν, ἐγύρισαν καὶ ἔλεγαν πῶς εἶναι αὐτὸς Θεός.

7 Καὶ τριγύρω εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον εἶχε χωρία ὁ πρῶτος τοῦ νησιοῦ τὸ ὄνομά του Πόπλιος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐδέχθη, καὶ μᾶς φιλικῶς ἐφιλοξένησεν μᾶς ὅλους τρεῖς ἡμέρας.

8 Καὶ ἔτυχε καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Πουπλίου καὶ σπέρνετον ἀπὸ πυρετὸν καὶ κοιλίαν· εἰς τὸν

πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο.

10 Οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις.

12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους.

14 Οὗ εὑρόντες ἀδελφοὺς, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν.

15 Κἀκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀπ-

ὁποῖον ἐρχόμενος ὁ Παῦλος, ἐπροσευχήθη, καὶ ἔβαλε τὰ χέριά του ἀπάνω του, καὶ τὸν ἰάτρευσεν.

9 Καὶ ὡσὰν ἔγινεν ἐτοῦτο, ἤρχουντον καὶ οἱ ἄλλοι ὁποῦ ἦταν ἀσθενημένοι εἰς τὸ νησὶ, καὶ ἰατρεύουνταν.

10 Οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐτίμησαν πολλαῖς τιμαῖς, καὶ ὅταν ἠθέλαμεν νὰ ἐμβοῦμεν εἰς τὸ καράβι, μᾶς ἔκαμαν ὅλαις μας ταῖς ἔξοδαις.

11 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μῆνες ἐμβήκαμεν εἰς ἕνα καράβι Ἀλεξανδρινὸν, ὁποῦ ἐξεχείμασεν ἐκεῖ εἰς τὸ νησὶ, καὶ εἶχε τὴν σημαίαν τῶν Διοσκόρων.

12 Καὶ ἐκατεβήκαμεν εἰς ταῖς Συρακούσαις, καὶ ἐσταθήκαμεν τρεῖς ἡμέραις.

13 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον τόπον γυρίζοντες ἐκαταντήσαμεν εἰς τὸ Ῥήγιον· καὶ ὕστερα ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἔστοντας νὰ σηκωθῇ νότος, τὴν δεύτερην ἤλθαμεν εἰς τοὺς Ποτιόλους.

14 Εἰς τὸν ὁποῖον τόπον εὑρήκαμεν ἀδελφοὺς, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐπαρακάλεσαν νὰ σταθοῦμεν εἰς ἐκείνους ἑπτὰ ἡμέραις· καὶ ἔτζι ἀπ' ἐκεῖ ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ῥώμην.

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ ὡσὰν ἄκουσαν διὰ λόγου μας, εὐγῆκαν νὰ μᾶς ἀπαντήσουν ἕως

Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν ταβερνῶν· οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτον, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· Συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ οὐδεν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί·

19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα· οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μοῦ ἔχων τι κατηγορῆσαι.

20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι.

21 Οἱ

ἕως τὸ φόρον τοῦ Ἀππίου καὶ εἰς ταῖς τρεῖς Ταβέρναις· τοὺς ὁποίους ὡσὰν τοὺς εἶδεν ὁ Παῦλος, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν, καὶ ἐπῆρε θάρρος.

16 Καὶ ὅταν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος ἐπαράδωκεν ὅλους τοὺς δεμένους εἰς τὸν μέγαν στρατηγόν· ἀμὴ ὁ Παῦλος ἐσυγχωρέθη νὰ εὑρίσκεται ξεχωριστὰ του, μαζὺ μὲ τὸν στρατιώτην ὁποῦ τὸν ἐφύλαγε.

17 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέραις ὁ Παῦλος ἐκάλεσε τοὺς πρώτους τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὡσὰν ἐμαζώχθηκαν, τοὺς ἔλεγεν ὁ Παῦλος· ἐγὼ, ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, δὲν ἔκαμα κανένα ἐναντίον εἰς τὸν λαὸν, ἢ εἰς ταῖς τάξαις ταῖς πατρικαῖς, καὶ μὲ ἐπαράδωκαν δεμένον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὰ χέρια τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἱ ὁποῖοι ἔστοντας νὰ μὲ ἐξετάξουν ἤθελαν νὰ μὲ ἀφήσουν, διὰ τὶ δὲν ἦτον καμία ἀφορμὴ θανάτου εἰς ἐμένα.

19 Καὶ ἔστοντας νὰ ἐναντιοῦνται οἱ Ἰουδαῖοι, ἀνακάσθηκα νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα· ὄχι ἔχωντας νὰ κατηγορήσω τίποτες τοῦ ἔθνους μας·

20 Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν ἀφορμὴν ἐζήτησα νὰ σᾶς εἰδῶ καὶ νὰ σᾶς συντύχω· διὰ τί ἐγὼ διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἰσραὴλ εἶμαι δεμένος ἐτούτην τὴν ἁλυσίδα.

21 Καὶ

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν.

22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύτης γνωστόν ἐστιν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἧκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό τε τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν, ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,

26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

27 Ἐ-

21 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἐμεῖς οὐδὲ γράμματα ἐδεχθήκαμεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν διὰ λόγου σου· οὐδὲ ἦλθε κανένας ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς, ὁποῦ νὰ λαλήσῃ ἢ νὰ εἰπῇ τίποτες κακὸν διὰ λόγου σου.

22 Καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ λόγου σου τί γνώμην ἔχεις· διατὶ διὰ ἐτούτην τὴν αἵρεσιν ἰξεύρομεν, ὅτι παντοῦ ἐναντιεῖται.

23 Καὶ ἔσοντας νὰ τοῦ διορίσουν μίαν ἡμέραν, οἱ περισσότεροι ἤλθασιν εἰς τὸ σπῆτί του· τοὺς ὁποίους ἐδίδασκε μαρτυρῶντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπείθωντάς τους τὰ πράγματα τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ τὸ ταχὺ ἕως τὸ βράδι.

24 Καὶ ἄλλοι ἐκαταπείθουνταν εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔλεγεν, ἄλλοι ἀπιστοῦσαν.

25 Καὶ διὰ νὰ μὴν συμφωνοῦν ἀνάμεσά τους, ἀναχωροῦσαν, μὲ τὸ νὰ εἰπῇ ὁ Παῦλος ἕνα λόγον, ὅτι καλᾶ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου εἰς τοὺς πατέρας μας,

26 Λέγοντας· σύρε εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ· μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε γροικήσει· καὶ μὲ τὰ μάτια θέλετε βλέπει, καὶ δὲν θέλετε εἰδῆ.

27 Δια-

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

28 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

30 Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν·

31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παῤῥησίας, ἀκωλύτως.

27 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ ἐτούτου· καὶ μὲ τὰ αὐτία τους βαρέα ἤκουσαν, καὶ τὰ μάτιά τους ἐσφάλησαν· μήπως καὶ εἰδοῦσι μὲ τὰ μάτιά τους, καὶ μὲ τὰ αὐτία τους ἀκούσουν, καὶ μὲ τὴν καρδίαν τους γροικήσουν, καὶ γυρίσουν, καὶ τοὺς ἰατρεύσω.

28 Γνωρίζετε λοιπὸν, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλθηκεν ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ θέλουν τὴν ἀκούσει.

29 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα ὁ Παῦλος, ἐδιέβηκαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἔχοντες πολλὴν φιλονεικίαν ἀνάμεσά τους.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινεν ἐκεῖ δύο χρόνους σωστοὺς εἰς ἕνα σπῆτι ὁποῦ τὸ ἐπλήρωνεν ἀπὸ λόγου του· καὶ ἐδέχετον ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἐπάγεναν εἰς αὐτόν·

31 Κηρύττωντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκωντας τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ κάθε λογῆς παῤῥησίαν χωρὶς κανένα ἐμπόδιον.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ

ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Δεύτερον μέρος,

Περιέχον τὰς Ἐπιστολὰς καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν.

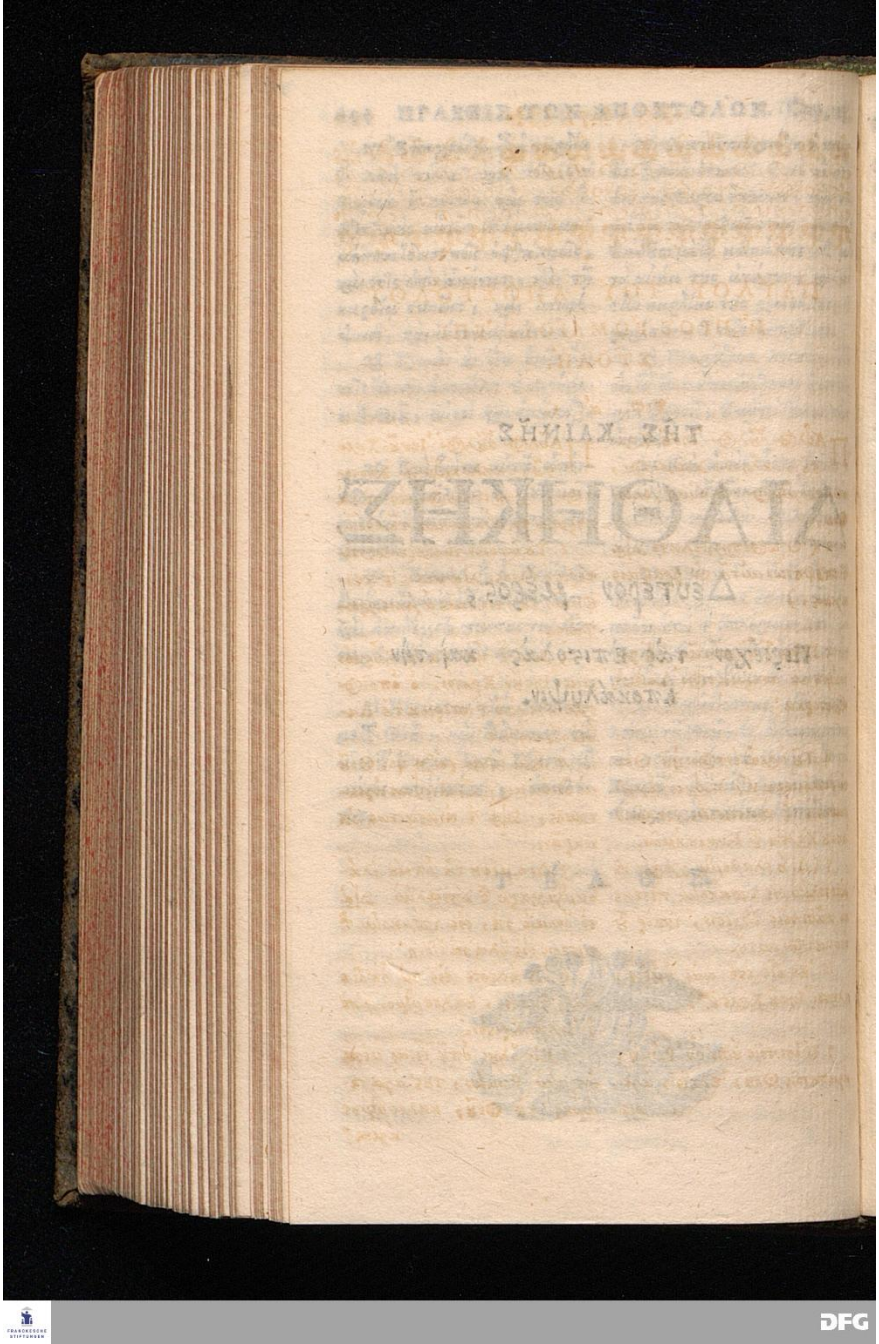

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η΄ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ,

2 (Ὃ προεπηγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις,)

3 Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν) Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

5 (Δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

6 Ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ·)

7 Πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἁγίοις·

ΠΑῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καλεσμένος ἀπόστολος, χωρισμένος εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ,

2 Ὃ ὁποῖον τὸ ἐξήγγειλε προτέρα ὁ θεὸς, διὰ μέσου τῶν προφητῶν του, εἰς τὰς ἁγίας γραφάς,

3 Διὰ τὸν υἱόν του τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν. ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Καὶ ἐφανερώθη υἱὸς θεοῦ μὲ δύναμιν, κατὰ Πνεῦμα ἁγιωσύνης, διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν.

5 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐλάβαμεν χάριν καὶ ἀποστολὴν, διὰ τὸ ὄνομά του, εἰς ὑπακοὴν τῆς πίστεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·

6 Ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα εἴσθε καὶ εἶσεις, καλεσμένοι ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

7 Εἰς ὅλους ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς τὴν Ῥώμην, τοὺς ἀγαπημένους τοῦ θεοῦ, καλεσμένους ἁγίους·

εις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ
Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ
πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν
καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κό-
σμῳ.

9 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ
Θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύ-
ματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως
μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι·

10 πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευ-
χῶν μου δεόμενος, εἴπως ἤδη
ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελή-
ματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς,
ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν
πνευματικόν, εἰς τὸ στηριχθῆναι
ἡμᾶς·

12 τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρα-
κληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλ-
λήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ
ἐμοῦ.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις
προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς,
(καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο,)
ἵνα καρπόν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑ-
μῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς
ἔθνεσιν.

14 Ἕλλησί τε καὶ βαρβά-
ροις,

ἀγίους· ἃς ἔστω χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ
Θεῷ μου διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ διὰ ὅλους σας, ὅτι ἡ πί-
στις σας κηρύττεται εἰς ὅλου τὸ
κόσμου.

9 Διατὶ μάρτυς μου ἔστω ὁ
Θεός, τὸν ὁποῖον ἐγὼ λατρεύω
μὲ ὅλην μου τὴν ψυχήν, εἰς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ υἱοῦ του, ὅτι
παντοτινὰ σᾶς ἐνθυμοῦμαι·

10 παρακαλῶντας πάντοτε
εἰς τὰς προσευχάς μου, μήπως
καὶ καμμίαν φορὰν θέλω κα-
τευοδωθῆ μὲ τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ, νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς.

11 Διατὶ ἔχω μεγάλην ἀγά-
πην νὰ σᾶς ἰδῶ, διὰ νὰ σᾶς
μεταδώσω κάποτε χάρισμα
πνευματικόν, εἰς τὸ νὰ στη-
χθῆτε ἐσεῖς·

12 καὶ τοῦτο εἶναι, νὰ συμπα-
ρηγορηθῶμεν εἰς ἐσᾶς, διὰ τὴν
πίστιν τὴν ἰδικήν μου καὶ τὴν ἰδι-
κήν σας, ὁποῦ ἔχομεν ἀνάμεσά
μας.

13 Καὶ θέλω νὰ τὸ ἐξεύρε-
τε, ἀδελφοί, ὅτι πολλαῖς φο-
ραῖς ἐβάλθηκα νὰ ἔλθω εἰς
ἐσᾶς, (ἀμὴ ἐμποδίσθηκα εἰς
τοῦτο,) διὰ νὰ κάμω κάποτε
καρπὸν καὶ εἰς ἐσᾶς, κα-
θὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἔθνη.

14 Ἐγὼ εἶμαι χρεώστης καὶ εἰς
τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τοὺς βαρβά-
ρους,

ρις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί·

15 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν· καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων·

19 Διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥτε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους·

21 Διότι γνόντες τὸν Θεὸν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, ἢ εὐχα-

ρις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί·

15 Ἕτοιμον ἐμοὶ τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Διὰ γὰρ οὐκ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

17 Διότι δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων·

19 Διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥτε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους·

15 Ἕτοιμον ἐμοὶ τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Διὰ γὰρ οὐκ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

17 Διότι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ φανερώνεται διὰ μέσου τοῦ (εὐαγγελίου) ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραμμένον· Ὁ δὲ δίκαιος θέλει ζήσει ἐκ τῆς πίστεως.

18 Διότι ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ φανερώνεται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς κάθε ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν τῶν ἀνθρώπων, ὁποῦ καταπατοῦσι τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀδικίαν·

19 Διότι ἐκεῖνο ὁποῦ ἠμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ γροικήσῃ περὶ τοῦ Θεοῦ, εἶναι φανερὸν εἰς αὐτούς· διότι ὁ Θεὸς τοὺς τὸ ἐφανέρωσε.

20 Διότι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ εἶναι ἀόρατα (ἤγουν ἡ παντοτινή τε δύναμις καὶ θειότης) βλέπονται φανερὰ εἰς τὰ ποιήματά τε, ἀπὸ τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου, ἐξεταζόμενα μὲ τὸν νοῦν· διὰ νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ ἀπολογηθοῦν·

21 Διότι ἐγνώνασι νὰ γνωρίσουν τὸν Θεὸν, δὲν τὸν ἐδόξασαν

χαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν.

23 Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς·

25 Οἵ τινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλά-

οὐδὲ τὸν εὐχαρίστησαν ὡσὰν Θεόν· ἀλλὰ ἐματαιώθησαν εἰς τοὺς συλλογισμούς τους, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἄγνωστός τους καρδία.

22 Καὶ λέγοντες πῶς εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθηκαν.

23 Καὶ ἄλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ εἰς ὁμοίωμα εἰκόνων φθαρτῶν ἀνθρώπων, καὶ πετεινῶν καὶ (ζώων) τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὰ τοῦτο τοὺς ἐπαράδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν τους, νὰ κάμνουσιν ἀκαθαρσίαν μαγαρίζοντες τὰ κορμιά τους ἀνάμεσά τους.

25 Οἱ ὁποῖοι ἄλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ ψέμα, καὶ ἐτίμησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὸ κτίσμα περισσότερον παρὰ ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ ἔκτισεν, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο τοὺς ἐπαράδωκεν ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἐντροπιασμένα· διατὶ αἱ γυναῖκές τους ἄλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἄνδρες ἔστοντας νὰ ἀφήσουν τὴν φυσικὴν χρῆσιν τοῦ θηλεικοῦ, ἐξεκάηκαν εἰς τὴν ὄρεξίν τους, ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, κάμνοντες τὴν ἀσχημοσύνην οἱ ἀρσενικοὶ εἰς τοὺς ἀρσενικούς· καὶ ἔτζι τὴν πληρωμὴν (ὁποῦ ἔπρεπε νὰ πληρωθοῦσιν) τῆς πλάνης τους,

τὴν

πλάνης αὐτῶν ἣν ἐαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·

29 Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας·

30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,

31 Ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας.

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν) οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι.

τὴν ἀπολαμβάνοντες εἰς ἑαυτοὺς τὸν μισθὸν τῆς πλάνης αὐτῶν.

28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·

29 Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας·

30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,

31 Ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας.

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν) οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι.

Κεφ. β'. 2.

Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων. ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων.

Διὰ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὅποιος ποτὲ ἂν εἶσαι, ὅταν κρίνεις τὸν ἄλλον, εἶσαι ἀναπολόγητος· διατὶ εἰς ὅποιον ὅταν κρίνεις τὸν ἄλλον, τοῦ λόγου σου κατακρίνεσαι· διατὶ ἐσὺ ὅταν κρίνεις, τὰ ὁμοια κάμνεις.

2 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι τὸ κρῖμα

2 Καὶ ἐξεύρομεν ὅτι ἡ κρί-

τοῦ Θεοῦ ἐστι κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.

3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρῖμα τοῦ Θεοῦ;

4 Ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει;

5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ.

6 Ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

7 Τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον·

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακὸν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος.

10 Δό-

σις τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουσι τὰ τοιαῦτα.

3 Καὶ λογιάζεις ἐτοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ἐσὺ ὁποῦ κρίνεις ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν τὰ τοιαῦτα, καὶ κάμνεις τὰ αὐτὰ, ὅτι θέλεις φύγει ἐσὺ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ;

4 Ἢ καταφρονεῖς τὴν πολλὴν του καλωσύνην, καὶ τὴν ὑπομονὴν, καὶ τὴν μακροθυμίαν, μὴν ἰξεύρωντας ὅτι ἡ καλωσύνη τοῦ Θεοῦ σὲ σύρνει εἰς μετάνοιαν;

5 Ἀλλὰ κατὰ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θηκιάζεις εἰς τοῦ λόγου σου ὀργὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

6 Ὁ ὁποῖος θέλει ἀποδώσει εἰς κάθε ἕνα κατὰ τὰ ἔργα του·

7 Ἐκείνους μὲν ὁποῦ ζητοῦσι δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν, μὲ τὴν ὑπομονὴν τῶν καλῶν ἔργων, θέλει τοὺς δώσει ζωὴν αἰώνιον·

8 Ἀμὴ εἰς τοὺς φιλονείκους, καὶ ὁποῦ δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὑπακούουσιν εἰς τὴν ἀδικίαν, θέλει εἶσθαι θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλίψις (λέγω) καὶ στενοχωρία εἰς κάθε ψυχὴν ἀνθρώπου ὁποῦ κάμνει τὸ κακὸν, πρῶτον Ἰουδαίου (εἶτα) καὶ Ἕλληνος.

10 Ἀμὴ

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

11 Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.

12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται,

13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται·

14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, ἔτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος·

15 Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων,)

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Ἰδοὺ, σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομά-

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

11 Διότι οὐκ ἔστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.

12 Διότι ὅσοι ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται·

13 (Διότι οὐκ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται·

14 Διότι ὅταν τὰ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος·

15 Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων·)

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.

17 Ἰδοὺ, σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομά-

νομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου·

19 Πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,

20 Παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

21 Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;

22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς;

23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.

25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσσῃς· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν.

26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ,

Ἰουδαῖος, καὶ ἀναπαύεσαι ἐπὶ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν τῷ Θεῷ,

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ διακρίνεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου,

19 Καὶ πείθεις τοῦ λόγου σε καὶ εἶναι ὁδηγὸς τῶν τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν παντὶ σκότει,

20 Παιδευτὴς τῶν ἀνοήτων, διδάσκαλος νηπίων, καὶ ἔχεις μόρφωσιν γνώσεως καὶ ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

21 Σὺ οὖν ὁ διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;

22 Σὺ ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς;

23 Σὺ ὃς καυχᾶσαι ἐν τῷ νόμῳ, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

24 Διὰ γὰρ ὑμᾶς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.

25 Διὰ μὲν περιτομὴ ὠφελεῖ, ἐὰν φυλάσσῃς τὸν νόμον· ἐὰν δὲ παραβάτης τοῦ νόμου ᾖς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν.

26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία φυλάσσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου,

οὐχὶ

οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται;

27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός ἐστιν· οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκὶ, περιτομή·

29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας, ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

δὲν θέλει λογαριασθῇ ἡ ἀκροβυστία του διὰ περιτομήν;

27 Καὶ ἐκείνη ἡ ἀκροβυστία ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν, ἐὰν τελειώνῃ τὸν νόμον, δὲν θέλει κατακρίνει ἐσένα, ὁποῦ παραβαίνεις τὸν νόμον μὲ τὸ γράμμα καὶ μὲ τὴν περιτομήν;

28 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ φανερὸν Ἰουδαῖος, δὲν εἶναι Ἰουδαῖος· οὐδὲ ἡ περιτομὴ, ἡ σαρκικὴ, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ φανερὸν, εἶναι περιτομή·

29 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι Ἰουδαῖος εἰς τὸ κρυφὸν (εἶναι Ἰουδαῖος), καὶ περιτομὴ εἶναι ἡ περιτομὴ τῆς καρδίας, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ὄχι εἰς τὸ γράμμα. τοῦ ὁποίου Ἰουδαίου ὁ ἔπαινος δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Κεφ. γ'. 3.

Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου; ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολὺ, κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει;

4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθὴς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς γέγραπται·

Τί εἶναι λοιπὸν τὸ διάφορον τοῦ Ἰουδαίου παρὰ τὰ ἔθνη; ἢ ποῖα εἶναι ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολὺ εἶναι κατὰ πάντα τρόπον. πρῶτον μὲν, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐπιστεύθηκαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἂν ἀπίστησαν τινὲς, τί; μήνα ἡ ἀπιστία τους θέλει χαλάσει τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ;

4 Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἂς εἶναι ἀληθινὸς, καὶ κάθε ἄνθρωπος ἂς εἶναι ψεύστης· καθὼς

πτ)· Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; (κατὰ ἄνθρωπον λέγω.)

6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Εἰ δὲ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθώς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν,) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; ὧν τὸ κρῖμα ἔνδικόν ἐστι.

9 Τί οὖν; προεχόμεθα; Οὐ πάντως· προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι·

10 Καθὼς γέγραπτ)· Ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·

11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

12 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώ-

καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ νὰ δικαιωθῇς εἰς τὰ λόγιά σου, καὶ νὰ νικήσῃς εἰς τὴν κρίσιν σου.

5 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ἡ ἀδικία μας συστήνει τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, τί νὰ εἰποῦμεν; μὴ νὰ εἶναι ἄδικος ὁ Θεὸς, ὁποῦ ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; ἀνθρωπίνως λαλῶ.

6 Μὴ γένοιτο· Διατὶ (ἀλλέως) πῶς θέλει κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Διατὶ ἐὰν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπερίσσευσεν διὰ τὴν δόξαν του, εἰς τὸ ἐδικόν μου ψέμα, διατί καὶ ἐγὼ κρίνομαι ὡσὰν ἁμαρτωλός;

8 Καὶ ὄχι, καθὼς μᾶς συκοφαντοῦσι, καὶ καθὼς λέγουσι τινὲς νὰ λέγωμεν ἐμεῖς, ὅτι ἂς κάμωμεν τὰ κακὰ, διὰ νὰ ἔλθουν τὰ ἀγαθά; τοῦ ὁποίων ἀνθρώπων τὸ κατάκριμα εἶναι δίκαιον.

9 Τί λοιπόν; ἔχομεν τίποτες προτίμησιν; οὐδαμῶς· διατὶ ἐμεῖς προτίτερα ἀποδείξαμεν, ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες ὅλοι εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν·

10 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ὅτι δὲν εἶναι τινὰς δίκαιος· δὲν εἶναι οὐδὲ κανείς.

11 Δὲν εἶναι κανένας ὁποῦ γροικᾶ, δὲν εἶναι κανένας ὁποῦ γυρεύει τὸν Θεόν.

12 Ὅλοι ἐπαραστράτησαν τὴν

ηλπεισθησαν· σὺκ ἔστι ποιῶν
ζητητὴς, σὺκ ἔστιν ἕως ἑνός.

13 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ
λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς
ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.

14 Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πι-
κρίας γέμει·

15 Ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν
ἐκχέαι αἷμα.

16 Σύντριμμα καὶ ταλαι-
πωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης σὺκ ἔ-
γνωσαν.

18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέ-
ναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

19 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νό-
μος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ
λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ,
καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κό-
σμος τῷ Θεῷ.

20 Διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ
δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώ-
πιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπί-
γνωσις ἁμαρτίας.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δι-
καιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται,
μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν
προφητῶν.

22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ
πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάν-
τας

τοὺς πιστεύοντας, οὐ γάρ ἐστι
διαστολή·

23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον, καὶ
ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ·

24 Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ
αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώ-
σεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

25 Ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλα-
στήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ
αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς
δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν πά-
ρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρ-
τημάτων

13 Ὁ λάρυγξ τους εἶναι
ὡς τάφος ἀνοικτός· καὶ μὲ τοῖς
γλώσσας τους ἔκαμαν δολιότη-
τους· φαρμάκι τῶν ἀσπίδων εἶναι
κρυμμένον εἰς τὰ χείλια τους.

14 Τῶν ὁποίων τὸ στόμα γέ-
μει ἀπὸ καζάρας καὶ πίκρας.

15 Τὰ ποδάρια τους εἶναι
γλήγορα εἰς τὸ νὰ χύσουν αἷμα.

16 Εἰς ταῖς στράταις τους εἶ-
ναι χαλασμὸς καὶ ζαλαπωρία.

17 Καὶ τὴν στράταν τῆς εἰρή-
νης δὲν ἐγνώρισαν.

18 Δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ
ὁμπροστά εἰς τὰ μάτια τους.

19 Καὶ ἐξεύρομεν ὅτι ὅσα
λέγει ὁ νόμος, τὰ λέγει εἰς ἐκεί-
νους ὁποῦ εἶναι ὑπὸ κάτω εἰς τὸν
νόμον· διὰ νὰ φραγῇ κάθε στό-
μα, καὶ ὅλος ὁ κόσμος νὰ γένῃ
ὑποδικος τοῦ Θεοῦ.

20 Διατὶ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νό-
μου δὲν θέλει δικαιωθῇ κανένα
σὰρξ ὁμπροστά του· διατὶ διὰ
μέσου τοῦ νόμου γνωρίζει ἡ ἁμαρ-
τία.

21 Καὶ τώρα χωρὶς νόμον
ἐφανερώθη ἡ δικαιοσύνη τοῦ
Θεοῦ, ὁποῦ μαρτυρεῖ ἀπὸ τὸν
νόμον καὶ ἀπὸ τοὺς προφήτας.

22 Ἡ δικαιοσύνη λέγω τοῦ
Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι διὰ μέσου
τῆς πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς

τας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ γάρ ἐστι διαστολή.

23 Πάντες τοῦ ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ·

24 Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

25 Ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων·

26 Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως.

28 Λογιζόμεθα οὖν, πίστει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου.

29 Ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; Ναὶ καὶ ἐθνῶν.

30 Ἐπείπερ εἷς ὁ Θεὸς, ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως,

ὅλους καὶ ἀπάνω εἰς ὅλους ἐκείνους ὁποῦ πιστεύουν. Διατὶ δὲν εἶναι διαφορά.

23 Διατὶ ὅλοι ἥμαρτον, καὶ στερεύουνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ·

24 Ἔστοντας νὰ δικαιώνουνται χάρισμα μὲ τὴν χάριν του, διὰ τῆς ἐξαγοράσεως ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

25 Τὸν ὁποῖον Χριστὸν ὁ Θεὸς τὸν ἐπροέθεσεν ἱλαστήριον διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς τὸ αἷμά του, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης του, διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων ὁποῦ ἐγίνηκαν προτίτερα,

26 Εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Θεοῦ. διὰ νὰ δείξῃ τὴν δικαιοσύνην του εἰς τοῦτον τὸν καιρόν· διὰ νὰ εἶναι αὐτὸς δίκαιος, καὶ δικαιώνοντας ἐκεῖνον ὁποῦ πιστεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν.

27 Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ καύχησις; ἐσφαλίσθη ἔξω. μὲ ποῖον νόμον; μὲ τὸν νόμον τῶν ἔργων; ὄχι· ἀλλὰ μὲ τὸν νόμον τῆς πίστεως.

28 Συλλογιζόμεσθε λοιπὸν, πῶς μὲ τὴν πίστιν νὰ δικαιώνεται ἄνθρωπος, χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου.

29 Ἢ ὁ Θεὸς μόνον εἶναι Θεὸς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὄχι καὶ τῶν ἐθνῶν; ναὶ καὶ τῶν ἐθνῶν.

30 Ἐπειδὴ ἕνας εἶναι ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος θέλει δικαιώσει τὴν περιτομὴν ἀπὸ τὴν πίστιν,

καὶ

σεως, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως.

31 Νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν.

καὶ τὴν ἀκροβυστίαν διὰ μέσου τῆς πίστεως.

31 Λοιπὸν διὰ τῆν πίστιν καταργοῦμεν ἀργὴν τὸν νόμον; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ βεβαιοῦμεν τὸν νόμον.

Κεφ. δ'. 4.

Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὑρηκέναι κατὰ σάρκα;

2 Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα.

5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων·

7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν

Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν, νὰ εὕρηκεν ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατέρας μας κατὰ σάρκα;

2 Διατὶ ἐὰν ὁ Ἀβραὰμ ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔχει καύχημα, ἀλλὰ δὲν ἔχει καύχημα εἰς τὸν Θεόν.

3 Διατί λέγει ἡ γραφή; καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐλογαριάσθη εἰς δικαιοσύνην.

4 Εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἐργάζεται, ἡ πληρωμὴ δὲν λογαριάζεται διὰ χάριν, ἀλλὰ διὰ χρέος.

5 Ἀμὴ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν ἐργάζεται, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δικαιώνει τὸν ἀσεβῆ, ἡ πίστις τοῦ λογαριάζεται εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην.

6 Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ φανερόνει μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ὁποῦ ὁ Θεὸς λογαριάζει δικαιοσύνην χωρὶς ἔργα·

7 (Λέγοντας·) μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐσυγχωρέθηκαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ἐκεῖνοι

αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ.

11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην·

12 Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία

τῶν ὁποίων ἐσκεπάσθηκαν αἱ ἁμαρτίαις τους.

8 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς δὲν τοῦ λογαριάζει ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς λοιπὸν ἐτοῦτος, διὰ τὴν περιτομὴν εἶναι μόνον, ἢ καὶ διὰ τὴν ἀκροβυστίαν; διατὶ λέγομεν, ὅτι ἡ πίστις τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ ἐλογαριάσθη εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς λοιπὸν τοῦ ἐλογαριάσθη; ὄντας εἰς τὴν περιτομὴν ἐλογαριάσθη, ἢ ὄντας εἰς τὴν ἀκροβυστίαν; ὄχι εἰς τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὸ σημάδι τῆς περιτομῆς, βοῦλαν τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως, (ἡ ὁποῖα τοῦ ἐλογαριάσθη ὄντας ἀκόμι) εἰς τὴν ἀκροβυστίαν· εἰς τὸ νὰ εἶναι αὐτὸς πατὴρ ὁλονῶν ἐκεινῶν ὁποῦ πιστεύουσιν (εὑρισκόμενοι) εἰς τὴν ἀκροβυστίαν, διὰ νὰ λογαριασθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη·

12 Καὶ νὰ εἶναι καὶ πατὴρ τῶν περιτεμνομένων, ἤγουν εἰς ἐκείνους ὁποῦ ὄχι μόνον ἔχουσι τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ καὶ περιπατοῦσιν εἰς τὰ πατήματα τῆς πίστεως τοῦ πατρός μας Ἀβραὰμ, τὴν ὁποῖαν πίστιν εἶχεν ὄντας εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

13 Διατὶ ὄχι διὰ μέσου τοῦ νόμου

γελία τῷ Ἀβραὰμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία·

15 Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὗ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις.

16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραὰμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν,

17 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε) κατέναντι οὗ ἐπίστευσε, Θεοῦ, τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα·

18 Ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει,

νόμου ἦτον τὸ τάξιμον εἰς τὸν Ἀβραὰμ, ἢ εἰς τὸ σπέρμα του, τὸ νὰ εἶναι αὐτὸς κληρονόμος τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως.

14 Διατὶ ἐὰν εἶναι κληρονόμοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἡ πίστις εἶναι ματαία, καὶ τὸ τάξιμον ἔγινεν ἀργόν.

15 Διατὶ ὁ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· διατὶ ἐκεῖ ὁποῦ δὲν εἶναι νόμος, οὐδὲ παράβασις εἶναι.

16 Διὰ τοῦτο (ἡ κληρονομία εἶναι) ἀπὸ τὴν πίστιν· διὰ νὰ εἶναι κατὰ χάριν, εἰς τὸ νὰ εἶναι βέβαιον τὸ τάξιμον εἰς ὅλον τὸ σπέρμα, ὄχι μοναχᾶ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπέρμα ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραὰμ, ὁ ὁποῖος Ἀβραὰμ εἶναι πατέρας ὁλονῶν μας,

17 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ὅτι ἐγὼ σὲ ἔβαλα πατέρα πολλῶν ἐθνῶν) ὁμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσεν, ὁ ὁποῖος ζωοποιεῖ τοὺς νεκροὺς, καὶ καλεῖ ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν εἶναι, ὡσὰν νὰ εἶναι.

18 Ὁ ὁποῖος Ἀβραὰμ μὲ ἐλπίδα ἐπίστευσεν ἐκεῖνα ὁποῦ ξαπερνοῦσι τὴν ἐλπίδα, εἰς τὸ νὰ γένῃ αὐτὸς πατέρας πολλῶν ἐθνῶν, καθὼς τοῦ ἐλαλήθη· ἔτζι θέλει εἶσθαι τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ ἔστοντας νὰ μὴν ἀσθενή-

πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρωμένον, ἑκατονταέτης που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάῤῥας.

20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ·

21 Καὶ πληροφορηθεὶς, ὅτι ὃ ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι.

22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ·

24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

σθενήσῃ εἰς τὴν πίστιν, δὲν ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν του ὅτι τὸ κορμί του τότε ἦτον νενεκρωμένον, ὁποῦ ἦτον κοντᾶ ἑκατὸν χρονῶν. καὶ πῶς ἐνεκρώθη ἡ μήτρα τῆς Σάῤῥας.

20 Ἀμὴ εἰς τὸ τάξιμον τοῦ Θεοῦ δὲν ἀμφίβαλε μὲ ἀπιστίαν, ἀλλὰ ἐδυναμώθη μὲ τὴν πίστιν, δίδωντας δόξαν εἰς τὸν Θεόν·

21 Καὶ ἐπειδὴ καὶ ἐπληροφορήθη, ὅτι ἐκεῖνο ὁποῦ ἔταξεν (ὁ Θεὸς), δύνεται καὶ νὰ τὸ κάμῃ·

22 Διὰ τοῦτο τοῦ ἐλογαριάσθη ἐτοῦτο εἰς δικαιοσύνην.

23 Καὶ δὲν ἐγράφθηκε μοναχᾶ δι' αὐτὸν, ὅτι ἐλογαριάσθη εἰς αὐτόν·

24 Ἀλλὰ (ἐγράφη) καὶ διὰ λόγου μας, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ τοὺς λογαριασθῇ, ἤγουν ἐκείνους ὁποῦ πιστεύουσιν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἀνάστησεν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας ἀπὸ τοὺς νεκρούς·

25 Ὁ ὁποῖος παρεδόθη διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας, καὶ ἀνεστάθη διὰ τὴν δικαίωσίν μας.

Κεφ. ε'. 5.

Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἑστήκαμεν, καὶ καυ-

Ἔστοντας λοιπὸν νὰ δικαιωθοῦμεν ἀπὸ τὴν πίστιν, ἔχομεν εἰρήνην μὲ τὸν Θεὸν, διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐλάβαμεν τὴν εἴσοδον διὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν χάριν ἐτούτην, εἰς τὴν ὁποίαν

καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τ δόξης
τ Θεοῦ.

3 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται·

4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τ δοθέντος ἡμῖν.

6 Ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε.

7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν.

8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τ ὀργῆς.

10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου

ὁποίαν στήκομεθα, καὶ καυχώμεθα εἰς τὴν ἐλπίδα τ δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ οὐχὶ μοναχᾶ ἔτσι, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὰς θλίψεις· ἐξεύροντες, ὅτι ἡ θλῖψις κάμνει ὑπομονήν·

4 καὶ ἡ ὑπομονὴ δοκιμήν, καὶ ἡ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 καὶ ἡ ἐλπὶς δὲν ἀντροπιάζει, ὅτι ἡ ἀγάπη τ Θεοῦ εἶναι χυμένη εἰς τὰς καρδίας μας, διὰ μέσα τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὁπού μᾶς ἐδόθη.

6 Διατὶ ὅταν ἀκόμι ἤμαθαν ἀδύνατοι, εἰς διορισμένον καιρὸν ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ λόγου μας, ὁπού ἤμαθαν ἀσεβεῖς.

7 Διατὶ μὲ βίας νὰ ἀποθάνῃ κανεὶς διὰ κανένα δίκαιον ἄνθρωπον· (βέβαια διὰ ἕνα καλὸν ἄνθρωπον τάχατες ἀπαντοῦ κανένας νὰ ἀποθάνῃ.)

8 Ἀμὴ ὁ Θεὸς συνήθισε τὴν ἀγάπην του εἰς ἐμᾶς, ὅτι ἀκόμι ὄσον ἤμαθαν ἁμαρτωλοὶ ὁ Χριστὸς ἀπέθανε αὐτὸς διὰ λόγου μας.

9 Πολλὰ βεβαιότερον λοιπὸν (ἐπειδὴ ἐδικαιωθήκαμε τώρα εἰς τὸ αἷμά του) θέλομε σωθῆ διὰ μέσα αὐτοῦ ἀπὸ τ ὀργῆς.

10 Διατὶ ἂν ἐμεῖς ὄντες ἐχθροὶ ἐφιλιωθήκαμε μὲ τ Θεὸν διὰ μέσα τοῦ θανάτου τοῦ

υἱοῦ

νάτε τῷ ἰδίῳ αὐτῷ, πολλῷ μᾶλλον καθαλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

11 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον.

13 Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου.

14 Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε.

16 Καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα.

17 Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.

20 Νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις·

21 ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

6 1 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;

2 Μὴ γένοιτο. οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

3 Ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;

4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα·

6 τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ.

7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ,

9 εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει.

10 Ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐφάπαξ ἀπέθανε· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.

11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ·

13 μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.

14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλὰ ὑπὸ χάριν.

15 Τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο.

16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς·

18 ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

19 Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

20 Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος.

22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον.

23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

7 1 Ἢ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.

3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ.

4 Ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ·

6 νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.

7 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο. ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδειν εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγε, Οὐκ ἐπιθυμήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησε, κἀγὼ ἀπέθανον·

10 καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέ με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινε.

12 Ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος; μὴ γένοιτο. ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

15 Ὃ γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὃ μισῶ τοῦτο ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

17 Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειταί μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὑρίσκω.

19 Οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλὰ ὃ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον,

23 βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας.

8 1 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ Υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί,

4 ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη·

7 διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται·

8 οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.

9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζῳοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν·

13 εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι υἱοί εἰσι Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ πνεῦμα δουλείας ἐλάβετε πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ ὁ Πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.

20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐφ' ἐλπίδι,

21 ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν·

23 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἴδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις·

27 ὁ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

28 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν·

29 ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς·

30 οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσε· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

32 Ὃς γε τοῦ ἰδίου Υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται;

33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν·

34 τίς ὁ κατακρινῶν; Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς, ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;

36 Καθὼς γέγραπται ὅτι Ἕνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.

38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις

39 οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

9 1 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ,

2 ὅτι λύπη μοί ἐστι μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου.

3 Ηὐχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα,

4 οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι,

5 ὧν οἱ πατέρες καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκε τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὗτοι Ἰσραήλ·

7 οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραὰμ πάντες τέκνα, ἀλλ' Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα.

8 Τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός.

10 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν·

11 μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ Θεοῦ μένῃ,

12 οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι·

13 καθὼς γέγραπται, Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα.

14 Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; μὴ γένοιτο.

15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει, Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω.

16 Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος Θεοῦ.

17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει.

19 Ἐρεῖς μοι οὖν τί μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε;

20 Ὦ ἄνθρωπε μενοῦνγε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, Τί με ἐποίησας οὕτως;

21 Ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν,

23 καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν,

24 οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν;

25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει, Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου, καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην·

26 καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ· Ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ὑπόλειμμα σωθήσεται·

28 λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας, Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὡμοιώθημεν.

30 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον οὐκ ἔφθασε.

32 Διὰ τί; ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων. προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος,

33 καθὼς γέγραπται, Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

10 1 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐστιν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν·

3 ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.

4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ὅτι Ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν·

7 ἢ, Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν·

9 ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ·

10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν·

13 πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.

14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσωνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσι χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται, Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει, Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.

18

ϛ̃ κρῖμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα.

μέσου τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ὁποῦ ἁμάρτησε· Διατὶ τὸ κρῖμα ἀπὸ ἕνα εἶναι εἰς κατάκριμα· ἀμὴ τὸ χάρισμα εἶναι εἰς δικαίωσιν ἀπὸ πολλῶν σφαλμάτων.

17 Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνὸς, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Διατὶ ἐὰν μὲ τὸ σφάλμα τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος Διὰ μέσου ἐκείνου τοῦ ἑνὸς, πολλᾷ περισσότερον ἐκεῖνοι ὁποῦ πέρνουσι τὸν πλοῦτον τῆς δικαιοσύνης, θέλουσι βασιλεύσει εἰς τὴν ζωὴν διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

18 Καθὼς λοιπὸν διὰ μέσου ἑνὸς σφάλματος, ἦλθε τὸ κρῖμα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα· ἔτζι καὶ διὰ μέσου ἑνὸς δικαιώματος, ἦλθεν τὸ χάρισμα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι καταστα θήσονται οἱ πολλοί.

19 Καὶ καθὼς διὰ μέσου τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεστάθηκαν ἁμαρτωλοὶ, ἔτζι καὶ διὰ μέσου τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου θέλουσι καταστα θῆ οἱ πολλοὶ δίκαιοι.

20 Νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις·

20 Καὶ νόμος ἐμβῆκε, διὰ νὰ πλεονάσῃ ἡ ἁμαρτία· ἀμὴ ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις παραπάνω.

21 Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιο-

21 Διὰ νὰ βασιλεύσῃ καὶ ἡ χάρις διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ

καιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Κεφ. ς'. 6.

Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενῶμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;

2 Μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

3 Ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;

4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα.

6 Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ.

7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν Χριστῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει.

10 Ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐφάπαξ ἀπέθανε· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.

11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ.

13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.

14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλὰ ὑπὸ χάριν.

15 Τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο.

16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς.

18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

19 Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

20 Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος.

22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον.

23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

Ἢ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.

3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ.

4 Ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.

6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ θανάτου ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.

7 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγε, Οὐκ ἐπιθυμήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησε, κἀγὼ ἀπέθανον.

10 Καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησε με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινε.

12 Ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

15 Ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὃ μισῶ τοῦτο ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

17 Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειταί μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὑρίσκω.

19 Οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλὰ ὃ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον,

23 βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου, ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας.

Κεφ. η'. 8.

Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσι, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ Υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί,

4 ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσι, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται.

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.

9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζῳοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν·

13 εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι υἱοί εἰσι Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ πνεῦμα δουλείας ἐλάβετε πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ ὁ Πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.

20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐφ' ἐλπίδι,

21 ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

23 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσεύξωμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἴδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.

27 Ὁ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

28 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν.

29 Ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

30 Οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσε· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

32 Ὃς γε τοῦ ἰδίου Υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται;

33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν·

34 τίς ὁ κατακρινῶν; Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς, ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλῖψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 Καθὼς γέγραπται ὅτι Ἕνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.

38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις

39 οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. θ'. 9.

Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ,

2 ὅτι λύπη μοί ἐστι μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου.

3 Ηὐχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα,

4 οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι,

5 ὧν οἱ πατέρες καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκε τοῦτο ἡ τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελία· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὗτοι Ἰσραήλ·

7 οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραὰμ πάντες τέκνα, ἀλλ' Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα.

8 Τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός.

10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν·

11 μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ Θεοῦ μένῃ,

12 οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι·

13 καθὼς γέγραπται, Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα.

14 Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; μὴ γένοιτο.

15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει, Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω.

16 Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος Θεοῦ.

17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει.

19 Ἐρεῖς μοι οὖν τί μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε;

20 Ὦ ἄνθρωπε μενοῦνγε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, Τί με ἐποίησας οὕτως;

21 Ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν,

23 καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν,

24 οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν;

25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει, Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου, καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην.

26 Καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ, Ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ὑπόλειμμα σωθήσεται·

28 λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας, Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὡμοιώθημεν.

30 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον οὐκ ἔφθασε.

32 Διὰ τί; ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων. Προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος,

33 καθὼς γέγραπται, Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

Κεφ. ι'. 10.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐστιν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν.

3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.

4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν·

7 ἢ, Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν.

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ·

10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.

14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσωνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσι χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται, Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων ἀγαθά.

16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει, Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω, Μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω, Μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; πρῶτος Μωσῆς λέγει, Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς.

20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει, Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσι, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Κεφ. ια'. 11.

Λέγω οὖν, Μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. Ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ;

3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ.

5 Οὕτω οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν.

6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις.

7 Τί οὖν; ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραήλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχε, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν,

8 καθὼς γέγραπται, Ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

9 Καὶ Δαβὶδ λέγει, Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς·

10 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον α

8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ·

9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει.

10 Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.

11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ·

13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.

14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.

15 Τί οὖν; ἁμαρτήσομεν, ὅτι

8 Καὶ ἐὰν ἀποθάνομεν μὲ τὸν Χριστὸν, πιστεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν ζήσει μαζὺ μετ' αὐτόν·

9 Ἔστοντας νὰ ἰξεύρωμεν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἀνεστάθη ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον· ὁ θάνατος αὐτὸν πλέον δὲν τὸν αὐθεντεύει.

10 Διατὶ καθ' ὃ ἀπέθανεν (ὁ Χριστὸς), ἀπέθανε κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, μίαν φοράν· ἀμὴ καθ' ὃ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν.

11 Τέτοιας λογῆς καὶ ἐσεῖς, λογαριάζετε τοῦ λόγου σας νὰ εἶσθε νεκροὶ ὅσον εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ ζῆτε εἰς τὸν Θεὸν, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

12 Ἂς μὴν βασιλεύῃ λοιπὸν ἡ ἁμαρτία εἰς τὸ θνητόν σας κορμὶ, εἰς τὸ νὰ ὑπακούετε τὴν ἁμαρτίαν εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ κορμίου·

13 Μὴ δὲ νὰ παραστήνετε τὰ μέλη σας ἅρματα τῆς ἀδικίας εἰς τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παραστήσατε τοῦ λόγου σας εἰς τὸν Θεὸν, ὡσὰν ὁποῦ ἐγινήκετε ἀπὸ νεκροὺς ζωντανοὶ, καὶ τὰ μέλη σας ἅρματα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.

14 Διατὶ ἡ ἁμαρτία δὲν θέλει σᾶς βασιλεύσει· ἐπειδὴ δὲν εἶσθε ἀπὸ κάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ἀποκάτω εἰς τὴν χάριν.

15 Τί λοιπόν; νὰ ἁμαρτήσωμεν, διατὶ δὲν εἴμεσθεν ἀπὸ κάτω

ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς.

18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

19 Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν· οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

20 Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνατος.

22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ

κάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλὰ εἰς τὴν χάριν; μὴ γένοιτο.

16 Δὲν ἰξεύρετε ὅτι εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ παραστήνετε τοῦ λόγου σας δούλους εἰς τὴν ὑπακοήν του, εἶσθε δοῦλοι ἐκείνου ὁποῦ ὑπακούετε; ἢ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὸν θάνατον, ἢ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην;

17 Ἀλλὰ δόξασοι ὁ Θεὸς, ὅτι ἐσεῖς μὲν ἦσθαν δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἀμὴ ὑπακούσετε ἀπὸ καρδίας τὸν τύπον τῆς διδαχῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπαραδόθητε.

18 Καὶ ἔστοντας νὰ ἐλευθερωθήκετε ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ἐδουλωθήκετε εἰς τὴν δικαιοσύνην.

19 Ἀνθρωπίνως λαλῶ, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός σας. καθὼς λοιπὸν ἐπαραστήσατε τὰ μέλη σας δούλους τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς ἀνομίας εἰς τὸ νὰ κάμνετε ἀνομίαν· ἔτζι τῶρα παραστήσετε τὰ μέλη σας δούλους τῆς δικαιοσύνης εἰς ἁγιασμόν.

20 Διατὶ ὅταν ἦσθαν δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσθαν ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην.

21 Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἴχετε τότε εἰς ἐκεῖνα τὰ πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα τῶρα ἐντρέπεσθε; διατὶ τὸ τέλος ἐκεινῶν τῶν πραγμάτων εἶναι θάνατος.

22 Ἀμὴ τῶρα ἔστοντας νὰ ἐλευ-

ἀπὸ τ ἁμαρτίας, δεδουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τ καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ἐλευθερωθῆτε ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ νὰ δεδουλωθῆτε εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε τ καρπόν σας εἰς ἁγιασμόν, καὶ τὸ τέλος (ἔχετε) ζωὴν αἰώνιον.

23 Διατὶ ἡ πληρωμὴ τ ἁμαρτίας εἶναι θάνατος· ἀμὴ τὸ χάρισμα τ Θεοῦ, εἶναι ζωὴ αἰώνιος εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν τ Κύριόν μας.

Κεφ. ζ'. 7.

Ἢ ἀγνοεῖτε ἀδελφοὶ (γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τ νόμου τοῦ ἀνδρός.

3 Ἄρα οὖν ζῶντος τ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλεύθερά ἐστιν ἀπὸ τ νόμου· τ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ.

4 Ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγε-

Ἢ δὲν ἐξεύρετε, ἀδελφοί, (διὰ ἐγὼ λαλῶ εἰς ἐκείνους ἀπὸ γνωρίζουν νόμον) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τ ἄνθρωπον εἰς ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Διατὶ ἡ γυνὴ ἡ ὑπανδρευμένη, εἶναι δεμένη εἰς τ νόμον τ ἀνδρός, ὅσον χρόνον αὐτὸς ζῇ· ἀμὴ ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας της, ἐλευθερώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τ νόμον τ ἀνδρός.

3 Ζῶντος λοιπὸν τ ἀνδρός της, ἐὰν συμβῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα, γίνεται μοιχαλίς· ἀμὴ ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας της, εἶναι ἐλεύθερη ἀπὸ τ νόμον, ἐνὰ μὴν εἶναι μοιχαλίδα, ἂν ὑπανδρευθῇ ἄλλον ἄνδρα.

4 Εἰς τόσον ὅπου καὶ ἐσεῖς, ἀδελφοί μου, ἀπεθάνετε ἀπὸ τ νόμον διὰ μέσου τ σώματος τ Χριστοῦ· διὰ νὰ ὑπανδρευθῆτε ἐσεῖς ἄλλον ἄνδρα, ἤθελα ἐκεῖ-

χεσθαι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκὶ, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.

6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.

7 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων, εἰ μὴ διὰ νόμου. τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγε· Οὐκ ἐπιθυμήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία, διὰ τῆς ἐντολῆς, κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν·

10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὑρέθη

σκεῦος ὁ ὁποῖος ἀνέκει ὁπου νεκρῶν, διὰ νὰ κάμωμεν καρπὸς τῷ Θεῷ.

5 Διατὶ ὅταν ἤμαστεν εἰς τὴν σάρκα, ἐνεργοῦνταν τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν, ὁποῦ ἦταν διὰ τοῦ νόμου, εἰς τὰ μέλη μας, κάμνοντες καρπὸν θανατηφόρον.

6 Ἀλλὰ τώρα ἐλευθερωθήκαμεν ἀπὸ τὸν νόμον, ἐχοντας κὴ νὰ ἀποθάνη ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐκρατούμεθαν· διὰ νὰ δουλεύωμεν εἰς καινουργίαν πνεύματος, κὴ ὄχι εἰς τὴν παλαιότητα τοῦ γράμματος.

7 Λοιπὸν τί θέλομεν εἰπῆ; ὁ νόμος εἶναι ἁμαρτία; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν δὲν τὴν ἐγνώρισα, παρὰ διὰ μέσου τοῦ νόμου. Διατὶ κὴ τὴν ἐπιθυμίαν δὲν τὴν ἤξευρα, νὰ εἶναι ἁμαρτία, ἂν δὲν ἔλεγε ὁ νόμος· νὰ μὴν ἐπιθυμήσῃς.

8 Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἔχοντας νὰ πάρῃ ἀφορμὴν διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς, ἔκαμεν εἰς ἐμένα κάθε λογῆς ἐπιθυμίαν· διατὶ χωρὶς τὸν νόμον ἡ ἁμαρτία ἦταν νεκρή.

9 Καὶ ἐγὼ ἔνα καιρὸν χωρὶς τὸν νόμον ἔζουν· ἀλλὰ ὡσὰν ἦλθεν ἡ ἐντολὴ, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησε·

10 Καὶ ἐγὼ ἀπέθανα· κὴ ἡ

εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.

12 Ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν, ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία· ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκινός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

15 Ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω, τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὃ μισῶ, τοῦτο ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

17 Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα

ἡ ἐντολὴ (ὅπερ ἐδόθη) εἰς ζωὴν, αὕτη μοι εὑρέθη εἰς θάνατον.

11 Διατὶ ἡ ἁμαρτία ἔσεσθαι νὰ πάρῃ ἀφορμὴν διὰ τῆς ἐντολῆς, μὲ ἀπάτησε, καὶ διὰ μέσου αὐτῆς με ἐθανάτωσεν.

12 Λοιπὸν ὁ μὲν νόμος εἶναι ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ εἶναι ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν, εἰς ἐμένα ἔγινε θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία εἰς ἐμένα ἔγινε θάνατος· διὰ νὰ φανῇ πῶς εἶναι ἁμαρτία, κάμνοντα θάνατον εἰς ἐμένα, διὰ μέσου τοῦ ἀγαθοῦ, διὰ νὰ γένῃ κ' ἡ πολλὰ ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία, διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς.

14 Διατὶ ἐξεύρομεν, ὅτι ὁ νόμος εἶναι πνευματικὸς, ἀμὴ ἐγὼ εἶμαι σαρκικὸς, πεπλημένος ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν.

15 Διατὶ ἐκεῖνο ὁποῦ κάμνω, δὲν τὸ γινώσκω· διατὶ δὲν κάμνω ἐκεῖνο ὁποῦ θέλω, ἀλλὰ κάμνω ἐκεῖνο ὁποῦ μισῶ.

16 Καὶ ἐὰν κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, συμφωνῶ μὲ τὸν νόμον, ὅτι εἶναι καλός.

17 Καὶ τώρα τολέον δὲν τὸ κάμνω ἐγὼ ἐκεῖνο, ἀλλὰ ἡ ἁμαρ-

ἔστι ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ (τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειταί μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν, οὐχ εὑρίσκω.

19 Οὐ γὰρ ὃ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὃ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον·

23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα

μαρτία ὅτι κατοικᾷ εἰς ἐμένα (τὸ κάμνει).

18 Διατὶ ἐξεύρω ὅτι δὲν κατοικᾷ εἰς ἐμένα, ἤγουν εἰς τὴν σάρκα μου, τίποτες ἀγαθόν· διατὶ τὸ θέλειν ἔχω, ἀλλὰ νὰ κάμω τὸ καλόν, δὲν ἠμπορῶ.

19 Διατὶ ἐγὼ δὲν κάμνω τὸ καλόν ὁποῦ θέλω, ἀλλὰ τὸ κακὸν ὁποῦ δὲν θέλω, ἐκεῖνο κάμνω.

20 Καὶ ἐὰν ἐγὼ κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, πλέον δὲν τὸ κάμνω ἐγὼ ἐκεῖνο, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ὁποῦ κατοικᾷ εἰς ἐμένα.

21 Εὑρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον εἰς τὸν λόγον μου, ὅταν θέλω νὰ κάμω τὸ καλόν, ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἐμένα κακόν.

22 Διατὶ συγχαίρω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν μέσα ἄνθρωπον·

23 Ἀλλὰ βλέπω ἄλλον νόμον εἰς τὰ μέλη μου, ὁποῦ ἀντιστρατεύεται εἰς τὸν νόμον τοῦ νοός μου, καὶ ὁποῦ μὲ σκλαβώνει εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας, ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς τὰ μέλη μου.

24 Ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἐγὼ· ποῖος θέλει με ἐλευθερώσει ἀπὸ τὸ σῶμα ἐτοῦτο τοῦ θανάτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας. λοιπὸν

Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοΐ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ· τῇ δὲ σαρκὶ, νόμῳ ἁμαρτίας.

πεν αὐτὸς ἐγὼ μὲ τ νοεῖν δουλεύω τ νόμον Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν σάρκα, τ νόμον τῆς ἁμαρτίας.

Κεφ. η'. 8.

Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τ ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τ ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδυνατὸν τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τ σαρκὸς, ὁ Θεὸς τ ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί·

4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ τ σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ πνεύματος.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα

Τῶν ἄρα λοιπὸν δὲν εἶναι κανένα κατάκριμα εἰς ἐκείνους ὁποὺ εἶναι εἰς τ Χριστὸν Ἰησοῦν, ποὺ δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

2 Διατὶ ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς, ὁποὺ εἶναι εἰς τ Χριστὸν Ἰησοῦν, μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τ νόμον τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Διατὶ ἐκεῖνο ὁποὺ δὲν ἐδυνέστευνε νὰ κάμῃ ὁ νόμος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἀδύνατος εἰς τὴν σάρκα, ὁ Θεὸς πέμποντας τ ἰόντα, μὲ ὁμοίωμα σάρκας ἁμαρτωλῆς, καὶ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, κατάκεινε τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὴν σάρκα·

4 Διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου εἰς ἐμᾶς, ὁποὺ δὲν περιπατοῦμεν κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

5 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποὺ εἶναι κατὰ τὴν σάρκα, φρονοῦσι τὰ πράγματα τῆς σαρκός· καὶ ἐκεῖνοι ὁποὺ εἶναι κατὰ πνεῦμα, φρονοῦσι τὰ πράγματα τοῦ πνεύματος.

6 Διατὶ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, εἶναι θάνατος· ἀλλὰ τὸ

νημα δ πνύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τ σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ δ Θεῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται.

8 Οἱ δὲ ὄντες σαρκὶ, Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.

9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνύματι, εἴπερ πνεῦμα Θεῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτδ.

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα δ ἐγείραντος Ἰησοῦ ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τ Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ δ ἐνοικοῦντος αὐτδ πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ, δ κατὰ σάρκα ζῆν.

13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις δ σώ-

φρόνημα δ πνύματος, εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διατὶ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔναντι ἔχθρα εἰς τ Θεόν. Διατὶ δὲν ὑποτάσσεται εἰς τ νόμον δ Θεῦ· ἐπειδὴ οὐδὲ δύναται.

8 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν σάρκα, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀρέσουν δ Θεῦ.

9 Ἀμὴ ἐσεῖς δὲν εἶσθε σαρκικοὶ, ἀλλὰ πνυματικοὶ, ἐὰν τὸ πνεῦμα δ Θεῦ κατοικᾷ εἰς ἐσᾶς. ἀμὴ ἐὰν τινὰς δὲν ἔχη πνεῦμα Χριστῦ, ἐκεῖνος δὲν εἶναι δ Χριστῦ.

10 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς εἶναι εἰς ἐσᾶς, τὸ μὲν κορμὶ εἶναι νεκρὸν, διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ἀμὴ τὸ πνεῦμα εἶναι ζωὴ διὰ τὴν δικαιοσύνην.

11 Ἀμὴ καὶ ἀνίσως τὸ πνεῦμα ἐκείνου ὁποῦ ἀνάστησε τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν κατοικᾷ εἰς ἐσᾶς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνάστησε τ Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, θέλει ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα, διὰ μέσα δ πνεύματός τε ὁποῦ κατοικᾷ εἰς ἐσᾶς.

12 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χρεωσται εἴμεθεν ἡμεῖς, ὄχι εἰς τὴν σάρκα, νὰ ζοῦμεν σαρκικῶς.

13 Διατὶ ἂν ζῆτε σαρκικῶς, μέλλετε νὰ ἀποθάνετε· ἀμὴ ἐὰν θανατώνετε ταῖς πράξεις δ

σώματος θανατῶτε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.

20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα·

21 Ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν

τοῦ κυρίου με τὸ πνεῦμα, θέλετε ζήσῃ.

14 Διαὶ ὅσοι (ἀνθρωποι) κυβερνῶνται με τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἐτοῦτοι εἶναι υἱοὶ Θεοῦ.

15 Διατὶ δὲν ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα τῆς υἱοθεσίας, με τὸ ὁποῖον κράζομεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα, εἰς τὸ πνεῦμά μας συμμαρτυρεῖ, ὅτι εἰμεσθε τέκνα τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐὰν εἰμεσθε τέκνα, εἰμεσθε καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν τοῦ Θεοῦ, καὶ συγκληρονόμοι τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν πάσχομεν μαζὺ (με τὸν Χριστὸν) διὰ νὰ δοξασθῶμεν μαζὺ μετ' αὐτόν.

18 Διαὶ λογαριάζω ὅτι τὰ παθήματα ἐτοῦτα τοῦ καιροῦ δὲν εἶναι ἄξια εἰς τὴν δόξαν ὁποῦ μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἐμᾶς.

19 Διατὶ ἡ κτίσις ἀπαντέχει, ἐλπίζουσα τὴν φανέρωσιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Διατὶ ἡ κτίσις ὑποτάχθη εἰς τὴν ματαιότητα, ὄχι θεληματικὴ, ἀλλὰ διὰ κεῖνον ὁποῦ τὴν ὑπέταξεν (εἰς τὴν ματαιότητα ἐτούτην)·

21 Με ἐλπίδα, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις θέλει ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν σκλαβίαν τῆς φθορᾶς, εἰς

τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

23 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. ἐλπὶς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ, οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.

27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

28 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν, πάντα συνεργεῖ εἰς

τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.

22 Διατὶ ἰξεύρομεν ὅτι ὅλη ἡ κτίσις ἀναστενάζει μαζὺ καὶ συμπονεῖ ἕως τώρα.

23 Καὶ ὄχι μόνον ἡ κτίσις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐμεῖς, ἔστοντας νὰ ἔχωμεν τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος, καὶ ἐμεῖς αὐτοὶ (λέγω) ἀναστενάζομεν μέσα μας, ἀπαντεχένοντες υἱοθεσίαν, ἤγουν τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ κορμίου μας.

24 Διατὶ ἐμεῖς μὲ τὴν ἐλπίδα ἐσώθημεν. καὶ ἡ ἐλπὶς ἡ βλεπομένη, δὲν εἶναι ἐλπίς· διατὶ ἐκεῖνο ὁποῦ βλέπει κανεὶς, διατί τὸ ἐλπίζει πλέον;

25 Ἀμὴ ἐὰν ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν βλέπομεν ἐλπίζομεν, τὸ ἀπαντεχένομεν μὲ ὑπομονήν.

26 Ὁμοίως καὶ τὸ πνεῦμα βοηθεῖ εἰς ταῖς ἀσθενείαις μας· ὅτι δὲν ἰξεύρομεν τὶ νὰ προσευχηθοῦμεν, καθὼς πρέπει· ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα παρακαλεῖ διὰ λόγου μας με στεναγμοὺς ἀλαλήτους.

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐξετάζει ταῖς καρδίαις, ἰξεύρει τὶ εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος· ὅτι παρακαλεῖ διὰ τοὺς ἁγίους κατὰ Θεόν.

28 Καὶ ἰξεύρομεν, ὅτι ὅλα τὰ πράγματα συνεργοῦσιν εἰς τὸ ἀγαθὸν, εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἀγα-

εἰς ἀγαθὸν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν·

29 Ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

30 Οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ καὶ (ὢν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσει);

33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν.

34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ

γαπῶσι τὸν Θεὸν, οἱ ὁποῖοι εἶναι καλεσμένοι κατὰ τὴν πρόθεσίν του.

29 Ὅτι ἐκείνους ὁποῦ προεγνώρισεν (ὁ Θεὸς), αὐτοὺς καὶ προώρισε νὰ γενοῦν ὅμοιοι τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ του· διὰ νὰ εἶναι αὐτὸς πρωτότοκος ἀνάμεσα εἰς πολλοὺς ἀδελφούς.

30 Καὶ ἐκείνους ὁποῦ προώρισεν, ἐκείνους καὶ ἐκάλεσε· καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἐκάλεσεν, ἐκείνους καὶ ἐδικαίωσεν· καὶ ὅσους ἐδικαίωσεν, ἐκείνους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν εἰς ἐτοῦτα; ἐὰν ὁ Θεὸς εἶναι διατεμᾶς, τίς θέλει εἶσθαι ἐναντίος μας;

32 Ὁ ὁποῖος δὲν ἐψυχοπονέθη τὸν ἰδίον του υἱὸν, ἀλλὰ διὰ ὅλους μας τὸν ἐπαράδωκε, πῶς δὲν θέλει μᾶς χαρίσει μαζὺ μετ' αὐτὸν καὶ ὅλα τὰ πράγματα;

33 Τίς ἠμπορεῖ νὰ ἐγκαλέσῃ ἐναντία τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ; ὁ Θεὸς εἶναι ὁποῦ δικαιώνει.

34 Ποῖος εἶναι ὁποῦ κατακρίνει; ὁ Χριστὸς εἶναι ὁποῦ ἀπέθανε, καὶ περισσότερον ὁποῦ καὶ ἀνέστη, ὁ ὁποῖος καὶ εἶναι εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ παρακαλεῖ διὰ λόγου μας.

35 Τίς θέλει μᾶς χωρίσει

τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ λιμὸς, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι ἕκενά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.)

37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.

38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαὶ, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα,

39 Οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ πεῖνα, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ὅτι διὰ λόγου σου θανατωνόμεσθεν κάθ' ἡμέραν· ὡσὰν πρόβατα τῆς σφαγῆς ἐλογιασθήκαμεν.

37 Ἀλλὰ μεταξὺ εἰς ὅλα ἐτοῦτα ἐμεῖς ὑπερνικοῦμεν διὰ μέσου ἐκείνου ὁποῦ μᾶς ἀγάπησε.

38 Διατὶ πιστεύω ὅτι οὐδὲ θάνατος, οὐδὲ ζωὴ, οὐδὲ ἄγγελοι, οὐδὲ ἀρχαὶ, οὐδὲ δυνάμεις, οὐδὲ τὰ παρόντα, οὐδὲ τὰ μέλλοντα·

39 Οὐδὲ ὕψος, οὐδὲ βάθος, οὐδὲ καμία ἄλλη κτίσις, θέλει δυνηθῆ νὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποῖα εἶναι εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

Κεφ. θ'. 9.

Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, (συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ,)

2 Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου.

3 Ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα·

4 Οἵ

Ἀλήθειαν λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ δὲν ψεύδομαι, ἔστοντας νὰ μοῦ συμμαρτυρῇ ἡ συνείδησίς μου εἰς Πνεῦμα ἅγιον,

2 Ὅτι ἔχω μεγάλην λύπην, καὶ παντοτεινὸν πόνον εἰς τὴν καρδίαν μου.

3 Διατὶ αὐτὸς ἐγὼ ἐπεθύμουν νὰ εἶμαι χωρισμένος ἀπὸ τὸν Χριστὸν, διὰ τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς συγγενεῖς μου κατὰ σάρκα·

4 Οἱ

4 Οἵ πινές εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι·

5 Ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

6 Οὐχοῖον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραήλ·

7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα.

8 Τοῦτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, τοῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας, λογίζεται εἰς σπέρμα.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός.

10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα, ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.

4 Οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἰσραηλῖται, τῶν ὁποίων εἶναι ἡ υἱοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθῆκαι, καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ τὰ ἐπαγγέλματα·

5 Τῶν ὁποίων Ἰσραηλιτῶν εἶναι οἱ πατέρες, καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Χριστὸς, ὅσον εἰς τὸ σάρκα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα Θεὸς εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

6 Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξέπεσε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· διατὶ ὄχι ὅλοι ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκεῖνοι εἶναι καὶ Ἰσραηλῖται·

7 Οὐδὲ ὅτι εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, εἶναι ὅλοι τέκνα τοῦ Ἀβραάμ· ἀλλὰ λέγει, εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει κληθῆ τὸ σπέρμα σου.

8 Ἤγουν, ὄχι τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, αὐτὰ εἶναι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ὑποσχέσεως, λογαριάζονται πῶς εἶναι σπέρμα.

9 Διατὶ ὁ λόγος τῆς ὑποσχέσεως ἔτσι εἶναι· θέλω ἐλθῆ εἰς τὸν καιρὸν ἐτοῦτον, καὶ ἡ Σάρρα θέλει ἔχῃ γιόν.

10 Καὶ ὄχι μόνον ἐτοῦτο (ὁποῦ εἴπαμεν), ἀλλὰ καὶ ἡ Ῥαβέκκα, ἔχοντας νὰ συλλάβῃ ἀπὸ ἕναν, (ἤγουν) τὸν πατέρα μας τὸν Ἰσαάκ (τὸ ὁποῖον ἤκουσε)·

11 Μή-

11 Μήπω γὰρ γενηθέντων, μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν τοῦ Θεοῦ πρόθεσις μένῃ, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος,

11 Διατί (ἀκόμι τότε) ὅτε τὰ νὰ γενηθοῦν οἱ δύο παιδία, ὅτε τὰ νὰ κάμουν τίποτες καλὸν ἢ κακόν, διὰ νὰ μένῃ ἡ πρόθεσις τοῦ Θεοῦ ὁποῦ εἶναι κατ' ἐκλογήν, ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα, ἀλλ' ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ καλεῖ,

12 Ἐρρέθη αὐτῇ· Ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.

12 Ἐλαλήθη εἰς αὐτὴν (τὴν Ῥεβέκκα)· ὅτι ὁ μεγαλίτερος θέλῃ δουλεύσῃ τὸ μικρότερον.

13 Καθὼς γέγραπται· Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα.

13 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· τὸν Ἰακὼβ ἀγάπησα, καὶ τὸν Ἠσαῦ ἐμίσησα.

14 Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο.

14 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν μήπως καὶ εἶναι ἀδικία εἰς τὸν Θεόν; μὴ γένοιτο.

15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει· Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω.

15 Διατὶ λέγει εἰς τὸν Μωϋσῆν· θέλω ἐλεήσῃ, ὁπόιον ὅπου ἐλεῶ, καὶ θέλω σπλαγχνισθῆ, ὁπόιον ὅπου σπλαγχνίζομαι.

16 Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος Θεοῦ.

16 Ἄρα λοιπὸν οὐδὲ τοῦ θέλοντος εἶναι, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ὁποῦ κάμνῃ τὸ ἔλεος.

17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραώ· Ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

17 Διατὶ λέγει ἡ γραφὴ διὰ τὸν Φαραώ· ὅτι ἐπὶ τὸ αὐτὸ σὲ ἐσήκωσα, διὰ νὰ δείξω εἰς ἐσένα τὴν δύναμίν μου, καὶ διὰ νὰ φημισθῇ τὸ ὄνομά μου εἰς ὅλην τὴν γῆν.

18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει, ἐλεεῖ· ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει.

18 Ἐκεῖνον λοιπὸν τὸν ὁποῖον θέλῃ ὁ Θεός, ἐλεεῖ, καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ θέλῃ, σκληρώνει.

19 Ἐρεῖς μοι οὖν· Τί ἔτι μέμφεται; τῷ βουλήματι γὰρ αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε;

19 Λοιπὸν θέλεις μὲ εἰπεῖ καὶ Διατὶ ἀκόμι μέμφεται (ὁ Θεός); Διατὶ τίς ἀνθέστεκε εἰς τὸ θέλημά του;

20 Μενοῦν-

20 Ἀλ-

20 Μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι· Τί με ἐποίησας οὕτως;

21 Ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν;

23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν;

24 Οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν.

25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει· Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην, ἠγαπημένην.

26 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς· Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ· Ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς

20 Ἀλλὰ, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀποκρινόμενος τῷ Θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι· Τί με ἐποίησας οὕτως;

21 Ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Ἐὰν δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν·

23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν·

24 Οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν·

25 Καθὼς λέγει καὶ ἐν τῷ Ὡσηέ· Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην, ἠγαπημένην.

26 Καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς· Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

27 Καὶ Ἡσαΐας κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ· ἐὰν ᾖ

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται.

28 Λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας· Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὡμοιώθημεν.

30 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε.

32 Διατί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου. προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος·

33 Καθὼς γέγραπται· Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσκόμματος, καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

σθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὡσὰν ὁ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ λείψανον μόνον θέλει γλιτώσει.

28 Διατὶ λογαριασμὸν θέλει συντέμνει καὶ θέλει τελειώσει μὲ δικαιοσύνην, ὅτι θέλει κάμει ὁ Κύριος λογαριασμὸν σύντομον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

29 Καὶ καθὼς ἐπροεῖπεν ὁ Ἡσαΐας· ἂν δὲν ἤθελεν μᾶς ἀφήσῃ ὁ Κύριος Σαβαὼθ σπέρμα, ἠθέλαμεν γένῃ ὡσὰν τὰ Σόδομα, καὶ ὡσὰν τὰ Γόμορρα ἠθέλαμεν ὡμοιωθῇ.

30 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; ὅτι τὰ ἔθνη ὁποῦ δὲν ἐκυνηγοῦσαν δικαιοσύνην, ἔφθασαν τὴν δικαιοσύνην; δικαιοσύνην (λέγω) ὁποῦ εἶναι ἀπὸ πίστιν.

31 Ἀλλὰ ὁ Ἰσραὴλ κυνηγῶντας νόμον τῆς δικαιοσύνης, δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν νόμον τῆς δικαιοσύνης;

32 Διατί; ὅτι δὲν (ἐζῆτα) δικαιοσύνην ἀπὸ τὴν πίστιν, ἀλλὰ ὡσὰν ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου. Διατὶ ἐσκόνταψαν εἰς τὴν πέτραν τοῦ σκανδάλου.

33 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· νὰ, ὁποῦ βάλλω εἰς τὴν Σιὼν πέτραν σκοντάματος καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ κάθε ἕνας ὁποῦ πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν θέλει ἐντροπιασθῇ.

Κεφ. ι'. 10.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ ἐστιν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν·

3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.

4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν.

7 Ἢ· Τίς καταβήσεται εἰς τὸν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. τοῦτ' ἔστι τὸ

Ἀδελφοί, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ παράκλησις μου εἰς τὸν Θεὸν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ ἐστιν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τους.

2 Διότι τοὺς μαρτυρῶ ὅτι ἔχουσι ζῆλον Θεοῦ, ἀλλὰ οὐχὶ μὲ γνῶσιν.

3 Διότι ἔχοντας νὰ μὴν γνωρίζουσι τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ζητοῦσι νὰ στήσουσι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἰδικήν τους, δὲν ὑποτάχθηκαν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

4 Διότι τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην, εἰς κάθε ἕνα ὁποῦ πιστεύῃ.

5 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς γράφει τὴν δικαιοσύνην ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, λέγοντας ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ κάμνῃ αὐτὰ, θέλει ζήσῃ διὰ μέσου τους.

6 Ἀμὴ ἡ δικαιοσύνη ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, ἔτζι λέγει· νὰ μὴν εἰπῇς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, τίς θέλει ἀνέβῃ εἰς τὸν οὐρανόν; τουτέστι νὰ κατεβάσῃ τὸν Χριστόν.

7 Ἢ· Τίς θέλει κατέβῃ εἰς τὴν ἄβυσσον; τουτέστι νὰ ἀνεβάσῃ πάλιν τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; ὁ λόγος εἶναι σημά σου εἰς τὸ στόμα σου, καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου. ἔτουτος

τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν.

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσωνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσωσι χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει·

εἶναι ὁ λόγος τῆς πίστεως, ὃν κηρύσσομεν.

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς μέσῃ εἰς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, θέλεις σωθῆ.

10 Διατὶ μὲ τὴν καρδίαν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, καὶ μὲ τὸ στόμα ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Διατὶ λέγει ἡ γραφή· κάθε ἄνθρωπος ὅπου πιστεύῃ εἰς αὐτὸν, δὲν θέλει ἐντραπῆ.

12 Διατὶ δὲν εἶναι διαφορὰ Ἰουδαίου καὶ Ἕλληνος· διατὶ ὁ αὐτὸς εἶναι αὐθέντης ὅλων, καὶ ὅπου πλουτίζει ὅλους ἐκείνους ὅπου τὸν ἐπικαλοῦνται.

13 Διατὶ κάθε ἕνας ὅπου ἐπικαλεσθῆ τὸ ὄνομα Κυρίου, θέλει σωθῆ.

14 Πῶς λοιπὸν ἠμποροῦσιν νὰ ἐπικαλεσθοῦν ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐπίστευσαν; καὶ πῶς θέλουσι πιστεύσῃ ἐκεῖνο ὅπου δὲν ἄκουσαν; καὶ πῶς θέλουσιν ἀκούσῃ χωρὶς κανένα ὅπου νὰ κηρύσσῃ;

15 Καὶ πῶς θέλουσι κηρύξῃ ἐὰν δὲν σταλθοῦσι; καθὼς εἶναι γεγραμμένον· πόσον εἶναι εὐμορφα τὰ ποδάρια ἐκείνων ὅπου εὐαγγελίζουσι τὴν εἰρήνην, ἐκείνων, λέγω, ὅπου εὐαγγελίζονται τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλὰ δὲν ὅλοι ὑπήκουσαν τὸ εὐαγγέλιον. Διατὶ ὁ Ἡσα-

λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ; Πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς.

20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Ἡσαΐας λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῷ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἡ πίστις λοιπὸν ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω· μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; πρῶτος Μωσῆς λέγει· ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, διὰ μὴ ἔθνει ὑμᾶς, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς.

20 Καὶ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Κεφ. ια'. 11.

Λέγω οὖν· Μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο. καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμὶ, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. Ἢ οὐκ οἴδατε

Λέγω λοιπὸν· μὴ ὁ Θεὸς ἀπέρριψε τὸν λαὸν τοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ εἰμι Ἰσραηλίτης, ἀπὸ σπέρματος τοῦ Ἀβραὰμ, ἀπὸ φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν τοῦ ὃν προέγνω.

οἴδατε τὶ λέγει ἡ γραφὴ, ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων·

3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ.

5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν.

6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ ἔτι γίνεται χάρις. εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον.

7 Τί οὖν; Ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν,

8 (καθὼς γέγραπται) Ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν,) ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα,

σε. ἢ οἶδεν ἐξεύρετε τί λέγει ἡ γραφὴ, εἰς (τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ) Ἠλία; πῶς αὐτὸς συντυχάνει εἰς τὸν Θεὸν κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντας·

3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἐσκότωσαν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου ἐχάλασαν· καὶ ἐγὼ ἀπομένω μοναχὸς, καὶ ζητεύουν νὰ πάρουν τὴν ζωήν μου.

4 Ἀλλὰ τί τοῦ λέγει ἡ ἀπόκρισις τοῦ Θεοῦ; Ἄφησα διά μέσου μου ἑπτὰ χιλιάδες ἄνδρες, ὁποῦ δὲν ἐγονάτισαν εἰς τὸν Βάαλ.

5 Ἔτζι λοιπὸν καὶ εἰς τοῦτο τὸ καιρὸν ἔμεινε λείψανον κατ' ἐκλογὴν χάριτος.

6 Καὶ ἐὰν εἶναι ἀπὸ τὸν χάριν, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὰ ἔργα· διαφορᾶλλέως, ἡ χάρις δὲν εἶναι πλέον χάρις. ἀμὴ ἂν εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα, δὲν εἶναι πλέον χάρις· ἀλλέως τὸ ἔργον δὲν εἶναι πλέον ἔργον.

7 Τί λοιπόν; ἐκεῖνο ὁποῦ ζητᾶ ὁ Ἰσραὴλ, δὲν τὸ ἐπέτυχεν· ἀμὴ οἱ ἐκλεξιμένοι τὸ ἐπέτυχαν, καὶ οἱ ἐπίλοιποι μακρᾶ λείπουσιν ἀπ' αὐτό,

8 (καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ἔδωκέν τους ὁ Θεὸς πνεῦμα ξεμουρμοῦ, μάτια νὰ μὴν βλέπουν, καὶ αὐλία νὰ μὴν ἀκούουν) ἕως τὴν σήμερον ἡμέραν.

9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει· ἂς γένῃ ἡ τράπεζά τους εἰς παγί-

δα,

γίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς.

10 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

11 Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο. ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς.

12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου, καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μὲν εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος· τὴν διακονίαν μου δοξάζω·

14 Εἴπως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, καταλλαγὴ κόσμου· τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγ-

δα, καὶ εἰς βρόχον, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταμοιβὴν τοῦς.

10 Ἂς σκοτισθοῦν τὰ μάτιά τοῦς νὰ μὴν βλέπουν· καὶ τὴν ῥάχιν τοῦς καμπουργίαινέ τὴν πάντοτε.

11 Λέγω λοιπόν· μήνα ἔπταισαν, διὰ νὰ πέσουν; μὴ γένοιτο. ἀλλὰ τὸ πέσιμον αὐτωνῶν, ἔγινε σωτηρία εἰς τὰ ἔθνη, νὰ παρακινηθοῦσιν ἐκεῖνοι εἰς ζηλίαν.

12 Καὶ ἐὰν τὸ πέσιμον αὐτωνῶν εἶναι πλοῦτος τοῦ κόσμου, καὶ τὸ ἐλάττωμά τοῦς εἶναι πλοῦτος τῶν ἐθνῶν, πόσω μᾶλλον τὸ πλήρωμά τοῦς;

13 Διατὶ ἐγὼ λέγω εἰς ἐσᾶς τὰ ἔθνη. εἰς ὅσον εἶμαι ἐγὼ ἀπόστολος ἐθνῶν, τιμῶ τὴν ὑπηρεσίαν μου.

14 Εἴσως καὶ παρακινήσω εἰς ζηλίαν τὴν σάρκα μου, καὶ σώσω μερικοὺς ἀπ' αὐτούς.

15 Διατὶ ἐὰν ἡ ἀποβολή τοῦς εἶναι φιλίωσις τοῦ κόσμου, ποία θέλει εἶσθαι ἡ δεξίωσίς τοῦς, ἢ παρὰ ζωὴ ἡ ἐκ νεκρῶν;

16 Καὶ ἐὰν ἡ ἀπαρχὴ εἶναι ἁγία, καὶ τὸ ζύμωμα εἶναι ἅγιον· καὶ ἐὰν ἡ ῥίζα εἶναι ἁγία, καὶ τὰ κλαδία εἶναι ἅγια.

17 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ κάποια ἀπὸ τὰ κλαδία ἐσαυτρίφθηκαν, καὶ ἐσὺ ὤντας ἀγριελαῖα ἐνεκεντρίσθης εἰς τὸν τόπον τοῦς,

καὶ

συγκοινωνὸς τῆ ῥίζης καὶ τῆ πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένου,

18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων. εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ.

19 Ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ.

20 Καλῶς· τῆ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῆ πίστει ἕστηκας· μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ.

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδὲ σοῦ φείσηται.

22 Ἰδὲ οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δέ σε, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς τῆ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.

23 Καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῆ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς.

24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον, οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρισθήσονται τῆ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;

25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, (ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς

φρό-

ἔγινες συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας,

18 Μὴ καυχῶ σεαυτὸν τῶν κλάδων. ἐὰν κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ βαστᾷς τὴν ῥίζαν, ἀλλὰ ἡ ῥίζα βαστᾷ σέ.

19 Θέλεις οὖν εἶπεῖ λοιπόν· ἐξεκόπησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ ἐγώ.

20 Καλῶς (λέγεις)· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκόπησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἕστηκας. μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ.

21 Διατὶ ἐὰν ὁ Θεὸς οὐκ ἐφείσατο τῶν φυσικῶν κλάδων, μήπως οὐδὲ σοῦ φείσηται.

22 Ἰδὲ οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν, ἐπὶ δὲ σέ, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.

23 Καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν δὲν ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γὰρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν νὰ τοὺς ἐγκεντρίσῃ.

24 Διατὶ ἐὰν σὺ ἐξεκόπης ἀπὸ τὴν φυσικὴν ἀγριελαίαν, καὶ ἐνεκεντρίσθης ἔξω ἀπὸ τὴν φύσιν σου εἰς καλὴν ἐλαίαν, πόσῳ μᾶλλον ἐκεῖνοι οἱ φυσικοί, θέλουσι ἐγκεντρισθῆ εἰς τὴν ἰδίαν των ἐλαίαν;

25 Διατὶ ἐγὼ δὲν θέλω, ἀδελφοί, νὰ μὴν γνωρίζητε ἐσεῖς τὸ μυστήριον ἐκεῖτο, (διὰ νὰ

φρόνιμοι) ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ.

26 Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται, καθὼς γέγραπται· Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.

27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογήν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.

29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ.

30 Ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νυνὶ δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ·

31 Οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.

32 Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.

33 Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· ὡς ἀνεξ-

καὶ μὴν ἵνα ὦτε φρόνιμοι εἰς τὸν λόγον σας) ὅτι τυφλώσις μερικὸς ἔγινεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ἕως οὗ νὰ ἔμβῃ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν.

26 Καὶ ἔτζι θέλει σωθῇ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· θέλει ἔλθῃ ἀπὸ τὸν Σιὼν ὁ λυτρωτὴς, καὶ θέλει ἀποδιώξει τὰς ἀσεβείας ἀπὸ τὸν Ἰακώβ.

27 Καὶ ἐτούτη εἶναι ἡ διαθήκη ἀπὸ λόγου μου εἰς αὐτούς, ὅταν ἀφαιρέσω τὰς ἁμαρτίας τους.

28 Ἐκεῖνοι λοιπὸν κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, εἶναι ἐχθροὶ διὰ λόγου σας· ἀμὴ κατὰ τὸν ἐκλογὴν, εἶναι ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.

29 Διατὶ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμετανόητα.

30 Καὶ καθὼς καὶ ἐσεῖς ἔναν καιρὸν ἐβγήκετε ἀπιθεῖς εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τώρα διὰ τὴν ἀπείθειαν ἐτούτων ἐλεηθήκετε·

31 Ἔτζι καὶ ἐτοῦτοι τώρα ἐβγήκαν ἀπιθεῖς, διὰ νὰ ἐλεηθοῦσι καὶ αὐτοὶ μὲ τὸ ἔλεος, ὁποῦ ἐσεῖς ἐλεηθήκετε (ἀπὸ τὸν Θεόν).

32 Διατὶ ὁ Θεὸς ὅλους τοὺς ἔκλεισεν εἰς τὴν ἀπείθειαν, διὰ νὰ τοὺς ἐλεήσῃ ὅλους.

33 Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· καὶ πῶς

ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;

35 Ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;

36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

πολλᾶ ἀνεξέτασταις εἶναι ἡ κρίσαις του, καὶ ἀκατανόηταις ἡ στράταις του.

34 Διατὶ ποῖος ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Θεοῦ; ἢ ποῖος ἔγινε σύμβουλός του;

35 Ἢ τίς τοῦ ἔδωκε πρῶτος, καὶ νὰ τοῦ ἀνταποδοθῇ;

36 Ἐπειδὴ ἀπ' αὐτὸν, καὶ διὰ μέσου του, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι τὰ πάντα. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν·

2 Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἑκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως.

4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα

Παρακαλῶ σας λοιπὸν, ἀδελφοὶ, διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ, νὰ παραστήσετε τὰ σώματά σας θυσίαν ζωντανὴν, ἁγίαν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεὸν, τὴν λογικὴν σας λατρείαν.

2 Καὶ μὴν σχηματίζεσθε ὁμοίως μὲ τὸν αἰῶνα τοῦτον· ἀλλὰ μεταμορφωθῆτε, εἰς τὴν ξανακαινούργωσιν τοῦ νοός σας, διὰ νὰ δοκιμάζετε τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

3 Διατὶ ἐγὼ λέγω διὰ τῆς χάριτος ὁποῦ μοῦ ἐδόθη, κάθε ἕνας ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς, νὰ μὴν φρονῇ τίποτες περισσότερον ἔξω ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπει νὰ φρονῇ· ἀλλὰ νὰ φρονῇ σωφρόνως καθ' ἕνας, καθὼς ὁ Θεὸς τοῦ ἐμέτρησε μέτρον πίστεως.

4 Διατὶ καθὼς εἰς ἕνα κορμὶ ἔχομεν πολλὰ μέλη, καὶ ὅλα τὰ

πάντα ἃ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν.

5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἷς, ἀλλήλων μέλη.

6 Ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ·

8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδοὺς, ἐν ἁπλότητι· ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ.

10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.

11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί. Τῷ πνεύματι ζέοντες. Τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες.

12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ προσευχῇ

τὰ μέλη δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν πρᾶξιν·

5 Ἔτζι οἱ πολλοὶ ἐμεῖς ἕνα κορμὶ εἰς τὸν Χριστόν· καὶ καθ' ἕνας ἐμεῖς μέλη, ἕνας τοῦ ἄλλου.

6 Καὶ ἔχοντας νὰ ἔχωμεν διάφορα χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν ὁπού μᾶς ἐδόθη, κἂν τε ἔχομεν προφητείαν, νὰ προφητεύωμεν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Κἂν τε ἔχομεν διακονίαν, νὰ διακονῶμεν· κἂν τε τὶς εἶναι διδάσκαλος, νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν διδασκαλίαν·

8 Καὶ ὁπού παρηγορᾷ, νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν παρηγορίαν· καὶ ὁπού μεταδιδῇ, νὰ τὸ κάμῃ μὲ ἀπλότητα· καὶ ὁ προεστὼς, νὰ κυβερνᾷ μὲ σπουδήν· καὶ ὁπού κάμνει ἐλεημοσύνην, νὰ τὸ κάμῃ μὲ ἱλαρότητα.

9 Ἡ ἀγάπη νὰ μὴν εἶναι ὑπόκρισις. νὰ στοχάζεσθε τὸ πονηρόν. νὰ σμίγετε εἰς τὸ ἀγαθόν.

10 Νὰ ἀγαπᾶτε ἀπὸ καρδίαν ἕνας τὸν ἄλλον, ὡσὰν ἀδελφοί. εἰς τὴν τιμὴν νὰ προπέμνετε ἕνας τὸν ἄλλον.

11 Εἰς τὴν σπουδὴν νὰ μὴν εἶσθε ὀκνηροί. θερμοὶ εἰς τὸ πνεῦμα. νὰ δουλεύετε τῷ Κυρίῳ.

12 Μὲ ἐλπίδα νὰ χαίρεσθε. εἰς τὰς πίεσμοὺς νὰ ὑπομένετε

ευχῇ προσκαρτερῶντες.

13 Ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες. Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες.

14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.

15 Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων.

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.

17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες· Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

18 Εἰ δυνατὸν τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.

19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.

20 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν. τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

21 Μὴ

τε. εἰς τὴν προσευχὴν νὰ προσκαρτερῆτε.

13 Εἰς ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων νὰ μεταδίδετε. τὴν φιλοξενίαν νὰ γυρεύετε.

14 Εὐλογᾶτε ἐκείνους ὁποῦ σᾶς κατατρέχουν· νὰ τοὺς εὐλογῆτε λέγω, καὶ νὰ μὴν τοὺς καταρᾶσθε.

15 Νὰ χαίρεσθε μὲ ἐκείνους ὁποῦ χαίρουν. καὶ νὰ κλαίετε μὲ ἐκείνους ὁποῦ κλαίουσι.

16 Νὰ ἔχετε μίαν γνώμην ἀνάμεσά σας. νὰ μὴν ὑψηλοφρονῆτε, ἀλλὰ νὰ ἀκολουθᾶτε εἰς τὰ ταπεινά. μὴ γίνεσθε φρόνιμοι σημᾶ εἰς τοῦ λόγου σας.

17 Νὰ μὴν ἀντ' ἀποδίδετε εἰς κανένα, κακὸν ἀντὶ κακοῦ· νὰ προμηθεύεσθε ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι καλὰ ὀμπροστᾶ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

18 Ἂν εἶναι δυνατὸν, ὅσον εἶναι εἰς τὴν δύναμίν σας, νὰ εἰρηνεύετε μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

19 Νὰ μὴν ξεκδικιώνετε τοῦ λόγου σας, ἀγαπητοί· ἀλλὰ νὰ δίδετε τόπον τῆς ὀργῆς. Διατὶ εἶναι γεγραμμένον· ἐδική μου εἶναι ἡ ἐκδίκησις· ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει, λέγει Κύριος.

20 Ἐὰν πεινᾷ λοιπὸν ὁ ἐχθρός σου, θρέφε τον· καὶ ἐὰν διψᾷ, πότιζέ τον. Διατὶ κάμνοντας ἐτοῦτο θέλεις σωρεύσει εἰς τὸ κεφάλι του κάρβουνα ἀναμμένα.

21 Μὴν

21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

21 Μὴν νικᾶσαι ἀπὸ τὸ κακὸν, ἀλλὰ μὲ τὴν καλωσύνην νίκα τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑ͂σα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν.

ΚΆθε ψυχὴ ἂς ὑποτάσσεται εἰς ταῖς ἐξουσίαις, ὁποῦ ὑπερέχουν. Διατὶ δὲν εἶναι ἐξουσία (ἀπ' ἀλλοῦ), παρὰ ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ ἡ ἐξουσίαις ὁποῦ εἶναι, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τάξιν βαλμέναις.

2 Ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρῖμα λήψονται.

2 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐναντιεῖται τὴν ἐξουσίας, ἐναντιεῖται εἰς τὴν τάξιν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐναντιοῦνται, θέλουσι πάρει κρῖμα εἰς τοῦ λόγου τους.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει. καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς.

3 Διατὶ οἱ ἄρχοντες δὲν εἶναι αἰτία φόβου εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ εἶναι φόβος ἐκεινῶν ὁποῦ κάμνουν τὰ κακά. καὶ θέλεις νὰ μὴν φοβᾶσαι τὴν ἐξουσίαν; κάμε τὸ καλόν· καὶ θέλεις ἔχει ἔπαινον ἀπ' αὐτήν.

4 Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.

4 Διατὶ (ὁ ἄρχων) εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ εἰς ἐσένα διὰ τὸ καλόν σου. ἀμὴ ἂν κάμνῃς τὸ κακὸν, φοβοῦ· ἐπειδὴ δὲν σηκώνει τὸ σπαθὶ εὔκαιρα. διατὶ εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ, ἐκδικητὴς μὲ ὀργὴν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ κάμνει τὸ κακόν.

5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

5 Διὰ τοῦτο ἀνάγκη εἶναι νὰ ὑποτάσσεσθε, ὄχι μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

6 Διὰ

6 Διατὶ

6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες.

7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸ φόρον, τὸ φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸ φόβον, τὸ φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.

8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε.

9 Τὸ γάρ· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι. νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέ-

6 Διατὶ διὰ τοῦτο πληρώνετε καὶ δασιμάτα· διατὶ ἐκεῖνοι εἶναι ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔργον ἐπιμένουσι.

7 Δότε λοιπὸν εἰς ὅλους, ἐκεῖνα ὁποῦ χρεωστεῖτε· εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ χρεωστεῖτε τὸ δάσιμον, δόσετε τὸ δάσιμον· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ χρεωστεῖτε τὸ καμέρκι, δότε τὸ τὸ καμέρκι· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ χρεωστεῖτε τὸν φόβον, δότε τὸ τὸ φόβον· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ χρεωστεῖτε τιμὴν, δόσετε τὴν τιμήν.

8 Καὶ μὴν χρεωστῆτε ἕνας τίποτες, παρὰ τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον· διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον, ἐτελείωσε τὸν νόμον.

9 Διατὶ τὸ, μὴν μοιχεύσεις, μὴν φονεύσῃς, μὴν κλέψεις, μὴν ψευδομαρτυρήσῃς, μὴν ἐπιθυμήσεις, καὶ ὁποια ἄλλη ἐντολὴ καὶ ἂν εἶναι, εἰς τοῦτον τὸν λόγον ἀνακεφαλαιῶνται, εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾷς τὸν γείτονά σου, ὡσὰν τὸν λόγο σου.

10 Ἡ ἀγάπη τοῦ γείτονος κακὸν δὲν κάμνει· πλήρωμα λοιπὸν τοῦ νόμου εἶναι ἡ ἀγάπη.

11 Ἐξαιρέτως, ἐξεύροντες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥραμὰν ὥρα εἶναι νὰ ἐξυπνίσωμεν· διατὶ τώρα εἶναι κοντύτερα μας ἡ σωτηρία, παρὰ ὅταν ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ νύκτα ἐπέρασε, καὶ ἡ ἡμέρα

ἡμέρᾳ ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.

13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ·

14 Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.

ἡμέρᾳ ἐσήμωσεν· ἂς ῥίξωμεν ἀπὸ λόγου μας λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἂς ἐνδυθοῦμεν τὰ ἅρματα τοῦ φωτός.

13 Ἂς περιπατήσωμεν εὔτακτα, ὡσὰν ὁποῦ εἴμασθεν εἰς τὴν ἡμέραν, ὄχι εἰς πολυφαγίαις καὶ μέθαις, ὄχι εἰς σμίξαις καὶ ἀκολασίαις, ὄχι εἰς φιλονεικίαν καὶ φθόνον.

14 Ἀλλ' ἐνδυθῆτε τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ μὴν φροντίζετε διὰ τὴν σάρκα, νὰ κάμνετε ταῖς ἐπιθυμίαις της.

Κεφ. ιδ'. 14.

Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει, προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν.

2 Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει.

3 Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.

4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει. σταθήσεται δὲ·

Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀσθενὴς εἰς τὴν πίστιν, δέχεσθέ τον εἰς τοῦ λόγου σας, ὄχι εἰς φιλονεικίαις ζητημάτων.

2 Ἕνας πιστεύει ὅτι εἶναι ἐξουσία, νὰ φάγῃ ἀπὸ ὅλα, ἀμὴ ἄλλος, ὁποῦ ἀσθενεῖ (εἰς τὴν πίστιν) τρώγει λάχανα.

3 Ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει, ἂς μὴν καταφρονεῖ ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν τρώγει· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν τρώγει, ἂς μὴν κατακρίνει ἐκεῖνον ὁποῦ τρώγει· διατὶ ὁ Θεὸς τὸν ἐδέχθηκεν εἰς τοῦ λόγου του.

4 Ποῖος εἶσαι ἐσὺ ὁποῦ κρίνεις ἀλλοιωνοῦ δουλευτήν; εἰς τὸν ἐδικόν του αὐθέντην στέκει ἢ πέφτει, ὅμως θέλει σταθῆ. διατὶ δυνα-

δὲ δυνατός ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφορείσθω.

6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ. καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ.

7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει.

8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς

δυνατὸς ἐστιν ὁ Θεὸς καὶ στῆσαι αὐτόν.

5 Καὶ ἕνας μὲν κρίνει νὰ εἶναι πρωΐτερη ἡ μία ἡμέρα παρὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν· καὶ ἄλλος δὲ πᾶσαν μίαν λογῆς πᾶσαν ἡμέραν. Κάθε ἕνας ἂς μεθύνει μὲ νὰ εἶναι πληροφορημένος εἰς τὸν νοῦν του (ἢ καλὰ κάμνῃ).

6 Ἐκεῖνος ὁπού φρονεύει τὴν ἡμέραν, φρονεύει μὲ τὸν Κύριον· καὶ ἐκεῖνος ὁπού δὲν φρονεύει τὴν ἡμέραν, δὲν φρονεύει διὰ τὸν Κύριον. καὶ ἐκεῖνος ὁπού τρώγει, τρώγει διὰ τὸν Κύριον, μὲ μὲ εὐχαριστᾶ τὸν Θεόν· καὶ ἐκεῖνος ὁπού δὲν τρώγει, διὰ τὸν Κύριον δὲν τρώγει καὶ αὐτὸς, καὶ εὐχαριστᾶ τὸν Θεόν.

7 Διατὶ ἀδὲ κανένας ἀπὸ ἐμᾶς ζῇ εἰς ἑαυτόν του, καὶ ἀδὲ κανένας ἀποθαίνει εἰς ἑαυτόν του.

8 Διατὶ ἐάν τε ζῶμεν, εἰς τὸν Κύριον ζῶμεν· καὶ ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, εἰς τὸν Κύριον ἀποθνήσκομεν. κἂν λοιπὸν ζῶμεν, κἂν ἀποθάνωμεν, τοῦ Κυρίου ἐμεθᾶς.

9 Διατὶ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησε, διὰ νὰ κυριεύσῃ καὶ νεκρὰς καὶ ζωντανούς.

10 Καὶ ἐσὺ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί καθε-

φρο-

κεῖς τ ἀδελφόν σε; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τ Χριστ.

11 Γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ.

12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ.

13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλον.

14 Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.

15 Εἰ γὰρ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.

17 Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τ

φρονεῖς τ ἀδελφόν σε; διὰ τί ὅλοι μέλλομεν νὰ παρασταθῶμεν εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ.

11 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον· ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι κάθε γόνατον θέλει γονατίσει εἰς ἐμένα, καὶ κάθε γλῶσσα θέλει ἐξομολογηθῆ εἰς τ Θεόν.

12 Κάθε ἕνας λοιπὸν ἀπὸ ἐμᾶς θέλει δώσει λογαριασμὸν εἰς τ Θεὸν διὰ λόγου του.

13 Πλέον λοιπὸν μὴν κρίνωμεν ἕνας τ ἄλλον· ἀλλὰ περισσότερον τοῦτο νὰ κρίνετε, τὸ νὰ μὴν δίδετε πρόσκομμα εἰς τ ἀδελφόν, ἢ σκάνδαλον.

14 Ἐξεύρω καὶ πιστεύω εἰς τ Κύριον Ἰησοῦν, ὅτι κανένα πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀκάθαρτον εἰς τοῦ λόγου του· ἀμὴ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ λογιάζῃ νὰ εἶναι τίποτες ἀκάθαρτον, εἰς ἐκεῖνον εἶναι ἀκάθαρτον τοῦτο.

15 Ἀμὴ ἐὰν κάμῃς νὰ λυπηθῇ ὁ ἀδελφός σου διὰ τὸ φαγί σου, δὲν περιπατεῖς πλέον κατὰ ἀγάπην· μὴν χαλνᾷς μὲ τὸ φαγί σου ἐκεῖνον, διὰ τ ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Ἂς μὴν βλασφημεῖται λοιπὸν τὸ καλόν σας.

17 Διατὶ ἡ βασιλεία τ Θ. τ

τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.

19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.

20 Μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. πάντα μὲν καθαρά· ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ πίστιν ἔχεις· κατὰ σαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.

23 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως. πᾶν δὲ ὃ

δὲν εἶναι φαγὶ καὶ ποτὸν, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ εἰς πνεῦμα ἅγιον.

18 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει μὲ ἐτοῦτα τὸν Χριστὸν, εἶναι ἀρεστὸς πολλᾶ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἶναι δόκιμος εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

19 Ἐμεῖς λοιπὸν ἂς κυνηγοῦμεν τὰ πράγματα τῆς εἰρήνης, καὶ τὰ πράγματα τῆς οἰκοδομῆς· ὁ καθ' ἕνας τὴν οἰκοδομὴν τὴν ἀναμεταξύ μας.

20 Μὴ καταχαλᾶς διὰ τὸ φαγητὸν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. ὅλα μὲν εἶναι καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁποῦ νὰ τρώγῃ μὲ σκάνδαλον.

21 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴν φάγῃς κρέας, μὴ δὲ νὰ πίῃς κρατὶ, μὴ δὲ νὰ κάμῃς τίποτες, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἀδελφός σου σκοντάπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ πίστιν ἔχεις; ἔχε τὴν εἰς τοῦ λόγου σου ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεόν. καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν κατακρίνει τοῦ λόγου του εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ δοκιμάζει (νὰ κάμῃ).

23 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀμφιβάλει, ἐὰν φάγῃ, εἶναι κατακεκριμένος, ὅτι δὲν τρώγει μὲ πίστιν· καὶ κάθε πρᾶγμα ὁ-

ποῦ

ὁ δὲ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν.

πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν.

Κεφ. ιέ. 15.

Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

Καὶ χρεωστοῦμεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ νὰ σηκώνωμεν τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων, καὶ νὰ μὴν ἀρέσκωμεν ἐς λόγον μας.

2 Ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.

2 Κάθε ἕνας λοιπὸν ἀπ' ἐμᾶς ἂς ἀρέσῃ ἐς γειτόνου του εἰς τὸ καλὸν, διὰ οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

3 Διατὶ καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἄρεσε τοῦ λόγου του, ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, οἱ ὀνειδισμοὶ ὁποὺ σὲ ὀνειδίζουν, ἔπεσαν ἀπάνω εἰς ἐμένα.

4 Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

4 Διατὶ ὅσα ἐγράφηκαν προτίτερα, ἐγράφηκαν διὰ ἐδικήν μας διδασκαλίαν· διὰ νὰ ἔχωμεν ἐλπίδα, διὰ μέσα τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας τῶν γραφῶν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν·

5 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως, νὰ σᾶς δώσῃ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτὸ ἀναμεσά σας, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Ἵνα ἑνοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὰ νὰ δοξάζετε ὁμοψύχως καὶ μὲ ἕνα στόμα τὸν Θεὸν καὶ πατέρα ἐς Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσ-

7 Διὰ τοῦτο δέχεσθε ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Χρι-

προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν τοῦ μὴ ἐδέχθησαν εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

8 Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων·

8 Καὶ λέγω ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ ἔγινε διάκονος τῆς περιτομῆς, διὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὰ ἐπαγγέλματα τῶν πατέρων·

9 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεόν· καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

9 Καὶ τὰ ἔθνη νὰ δοξάσουσι τὸν Θεόν, διὰ τὸ ἔλεος του, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὁμολογήσῃ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλω ψάλλει τὸ ὄνομά σου.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

10 Καὶ πάλιν λέγει· χαρῆτε ἔθνη μὲ τὸν λαόν του.

11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

11 Καὶ πάλιν· δοξάσατε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν ὅλοι οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.

12 Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει· θέλει εἶσθαι ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁποῦ θὰ σηκωθῇ, θέλει νὰ αὐθεντεύῃ τὰ ἔθνη· καὶ τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλπίσει εἰς αὐτόν.

13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου.

13 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίδος ἄμποτε νὰ σᾶς πληρώσῃ καθε χαρᾶς καὶ εἰρήνης διὰ μέσης τῆς πίστεως, εἰς τὸ νὰ περισσεύετε ἐπάνω εἰς τὴν ἐλπίδα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

14 Πέπεισμαι δὲ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώ-

14 Καὶ πιστεύω, ἀδελφοί μου, καὶ ἐγὼ αὐτὸς διὰ λογου σας, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐστε εἰδὲ γεμάτοι καλωσύνην, γε-

γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν.

15 Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,

16 Εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

17 Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν.

18 Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

19 Ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος Θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ·

20 Οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ·

21 Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται·

γεμάτοι κάθε λογῆς γνῶσιν, καὶ δύνασθε νὰ νουθετᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.

15 Καὶ ἔγραψά σας ὀλίγον τολμηρότερον, ἀδελφοί μου, ὡς ἀναθυμίζοντάς σας, διὰ τὴν χάριν ὁποῦ μοῦ ἐδόθη ἀπὸ τὸν Θεόν,

16 Εἰς τὸ νὰ ἔμαι ὑπηρέτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, νὰ ἱερουργῶ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γένῃ ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἔχω λοιπὸν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ.

18 Διατὶ δὲν θέλω ἀπαντήσει νὰ εἰπῶ πίποτες ὁποῦ δὲν ἔκαμεν ὁ Χριστὸς διὰ μέσου μου, εἰς τὸ νὰ ὑπακούσουν τὰ ἔθνη μὲ λόγον καὶ ἔργον,

19 Μὲ δυνάμεις σημείων καὶ τεράτων, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· εἰς τόσον ὁποῦ νὰ ἐγέμισα ἐγὼ ἀπὸ τὴν Ἰερουσαλὴμ καὶ τριγύρω ἕως τὴν Ἰλλυρικὴν, τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ·

20 Καὶ ἔτζι ἐγὼ πασκάζοντας μὲ μεγάλην προθυμίαν νὰ εὐαγγελίζω, ὄχι ὁπού ὁποῦ ὠνομάσθη ὁ Χριστὸς, διὰ νὰ μὴν οἰκοδομῶ ἀπάνω εἰς ἀλλοτρίου θεμέλιον·

21 Ἀλλὰ, καθὼς ἐγράφη·

Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν·

24 Ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς. ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ· ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.

25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἁγίοις.

26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν. εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.

28 Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρ-

εἰς ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἀνεφέρθη περὶ τοῦ Θεοῦ, θέλουσιν εἰδῆ· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν ἄκουσαν, θέλουσιν γροικήσει.

22 Διὰ τοῦτο ἐμποδιζόμουν ταῖς περισσότεραις φοραῖς, νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς.

23 Ἀλλὰ τῶρα μὴ ἔχωντας πλέον εἰς τὰ κλίματα τοῦτα τόπον, καὶ ἔχωντας ἀγάπην, νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς ἀπὸ πολλοὺς χρόνους,

24 Ὅταν πηγένω εἰς τὴν Ἰσπανίαν, θέλω ἔλθη εἰς ἐσᾶς. διατὶ ἐλπίζω περνῶντας ἀπ' αὐτοῦ νὰ σᾶς εἰδῶ, καὶ ἀποτεσᾶς νὰ ξεπροβοδηθῶ ἐκεῖ· ἀνίσως καὶ χορτάσω ἀπὸ λόγου σας εἰς κάποιον τρόπον.

25 Ἀμὴ τῶρα πηγένω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὑπηρετῶντας τοὺς ἁγίους.

26 Διατὶ ἐθέλησαν ἡ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα νὰ κάμουσιν κάποιαν βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἁγίους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

27 Διατὶ τοὺς ἄρεσεν ἐτοῦτο, μὲ τὸ νὰ εἶναι χρεώσταις των. διατὶ ἐπειδὴ τὰ ἔθνη ἐκοινώνησαν εἰς τὰ πνευματικά τους, χρεωστοῦσι νὰ τοὺς ὑπηρετήσουσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ σαρκικά.

28 Ἐτοῦτο λοιπὸν τελειώνωντας, καὶ βουλώνωντας εἰς αὐ-

καιρὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δὲ ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις·

32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

αὐτὸς τὸ καιρὸν ἐτοῦτον, θέλω πάγει διὰ μέσου σας εἰς τὴν Ἱσπανίαν.

29 Καὶ ἐξεύρω ὅτι ἐρχόμενος εἰς ἐσᾶς, θέλω ἔλθη μὲ πλήρωμα εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

30 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοὶ, διὰ τὸ Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ πνεύματος, νὰ συναγωνισθῆτε καὶ ἐσεῖς μετ' ἐμένα εἰς τὰς προσευχὰς διὰ λόγου μου εἰς τὸν Θεόν·

31 Διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀπιστοι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ διὰ νὰ γένῃ ἡ ὑπηρεσία μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ἁγίους·

32 Διὰ νὰ ἔλθω μὲ χαρὰν εἰς ἐσᾶς μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἀναπαυθῶ μετ' ἐσᾶς.

33 Καὶ ὁ Θεὸς τὸ εἰρήνης νὰ εἶναι μὲ ὅλους σας· Ἀμήν.

Κεφ. ιε'. 16.

Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς·

2 Ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῄζῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὐτὴ προ-

Καὶ σᾶς συστήνω τὴν Φοίβην τὴν ἀδελφήν μας, ἡ ὁποία εἶναι διακόνισσα τοῦ ἐκκλησίας ὁποῦ εἶναι εἰς τὰς Κεγχρεάς·

2 Διὰ νὰ τὴν δεχθῆτε ἐν Κυρίῳ καθὼς πρέπει τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ τὴν παραστεθῆτε εἰς ὅ,τι πρᾶγμα χρειασθῇ ἀπὸ

ωεσέπις πολλῶν ἐχθύθη, καὶ λόγε σας· Δμπὶ καὶ αὐτὴ ἐπιρφοτίθη πολλες, καὶ αὐτὸν ἐμένα.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τες Συνεργές μς ἐν Χριστῷ Ἰησῦ,

3 Χαιρετήσετε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν τὲς συμβοηθές μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

4 (Οἵτινες ὑπὲρ τ ψυχῆς μς τ ἑαυτῶν τραχήλιον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν.)

4 Οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ζωήν μς ἔβαλαν τ λαιμόν τες· τὲς ὁποίες ὄχι ἐγὼ μοναχος τὲς εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ὅλως ἡ ἐκκλησίαις τῶν ἐθνῶν.

5 Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τ ἀγαπητόν μς, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τ Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.

5 Καὶ χαιρετήσετε καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὁπὲ εἶναι εἰς τὸ σπῆτί τες. χαιρετήσετε τ Ἐπαινετὸν τ ἀγαπημένον μς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς τ Χριστόν.

6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς.

6 Χαιρετήσετε τὴν Μαριάμ ἡ ὁποῖα πολλα ἐκοπίασεν εἰς ἐμᾶς.

7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τὲς συγγενεῖς μς, καὶ Συναιχμαλώτες μς· οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.

7 Χαιρετήσετε τ Ἀνδρόνικον καὶ τὴν Ἰουνίαν τὲς συγγενές μς, καὶ Συναιχμαλώτες μου· οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐξαίρετοι ἀνάμεσα εἰς τὲς ἀποστόλες, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ πρωτίτερά μου εἰς τ Χριστόν.

8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τ ἀγαπητόν μς ἐν Κυρίῳ.

8 Χαιρετήσετε τ Ἀμπλίαν τ ἀγαπητόν μς ὁν Κυρίῳ.

9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τ Συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τ ἀγαπητόν μς.

9 Χαιρετήσετε τ Οὐρβανὸν τ Συνεργόν μας εἰς Χριστον, καὶ Στάχυν τ ἀγαπημένον μς.

10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν, τ δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπά-

10 Χαιρετήσετε τ Ἀπελλῆν, τ δόκιμον εἰς τ Χριστόν.

σπα-

σασθε τὸς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.

11 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τὸς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τὸς ὄντας ἐν Κυρίῳ.

12 Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ.

13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.

14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμῆν, Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τὸς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς.

15 Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους.

16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, σκοπεῖν τὸς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ

χαιρετήσετε ἐκείνους ὅστις ἐστὶν ἀπὸ τῆς Ἀριστοβούλου.

11 Χαιρετήσετε τὸν Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου. χαιρετήσετε ἐκείνους ἀπὸ τῆς ἐδικῆς τοῦ Ναρκίσσου, ὅστις ἐστὶν εἰς τὸν Κύριον.

12 Χαιρετήσετε τὴν Τρύφαιναν καὶ τὴν Τρυφῶσαν, ὅστις κοπιάζουσιν ἀπὸ τὸν Κύριον. χαιρετήσετε τὴν Περσίδα, τὴν ἀγαπητὴν, ἥτις ὅστις πολλὰ ἐκοπίασεν ἀπὸ τὸν Κύριον.

13 Χαιρετήσετε τὸν Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.

14 Χαιρετήσετε τὸν Ἀσύγκριτον, τὸν Φλέγοντα, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Πατρόβαν, τὸν Ἑρμῆν, καὶ τὸς ἀδελφὸς ὅστις εἶναι μαζὺ μετ' αὐτῶν.

15 Χαιρετήσετε τὸν Φιλόλογον καὶ τὴν Ἰουλίαν, τὸν Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν τοῦ, καὶ τὸν Ὀλυμπᾶν καὶ ὅλους τὸς ἁγίους ὅστις εἶναι μαζὺ μετ' αὐτῶν.

16 Χαιρετήσατε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον. Σᾶς χαιρετοῦσιν αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοὶ, νὰ τηρήσετε ἐκείνους ὅστις κάμνουν τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδα-

παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας· καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν.

18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.

22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

18 Διατὶ οἱ τοιοῦτοι οὐ δουλεύουσι τὸν Κύριον μας Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀλλὰ τὴν κοιλίαν τους· καὶ μὲ καλὰ λόγια καὶ εὐλογίαν ἐξαπατοῦσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19 Διατὶ ἡ ὑπακοή σας ἐφθασεν εἰς ὅλους. χαίρομαι λοιπὸν εἰς ἐσᾶς· καὶ θέλω καὶ ἐσᾶς νὰ εἶστε σοφοὶ εἰς τὸ ἀγαθὸν, καὶ ἀπλοῖ εἰς τὸ κακόν.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάρια σας τὸ γληγορώτερον. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ εἶναι μὲ λόγους. Ἀμήν.

21 Σᾶς χαιρετοῦσιν ὁ Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.

22 Σᾶς χαιρετῶ ἐν Κυρίῳ ἐγὼ ὁ Τέρτιος ὁποὺ ἔγραψα τὴν ἐπιστολήν.

23 Χαιρετᾷ σας ὁ Γάϊος ὁ ξενοδόχος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. χαιρετᾷ σας Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου·

26 φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·

27 μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

† Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας. †

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

25 Καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποὺ δύναται νὰ σᾶς βεβαιώσῃ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν φανέρωσιν τοῦ μυστηρίου ὁποῦ ἐσιωπήθη ἀπὸ χρόνους αἰωνίους·

26 καὶ τώρα ἐφανερώθη διὰ μέσου τῶν προφητικῶν γραφῶν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ εἰς τὴν ὑπακοὴν τῆς πίστεως, καὶ ὁποῦ ἐγνωρίσθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·

27 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν ἂς εἶναι δόξα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός,

2 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν·

3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

5 ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει·

6 καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν·

7 ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχο-

ΠΑΥΛΟΣ καλεσμένος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός,

2 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ οὖσαν ἐνταῦθα ἐν τῷ Κόρινθον, εἰς τοὺς ἡγιασμένους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καλεσμένους ἁγίους, μετὰ ὅλων τῶν ἐπικαλουμένων τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς κάθε τόπον ἐδικόν των καὶ ἐδικόν μας.

3 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Ἐγὼ πάντοτε εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου διὰ λόγου σας, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ σᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·

5 ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἐπλουτίσθητε εἰς αὐτόν, εἰς κάθε λόγον καὶ εἰς κάθε γνῶσιν.

6 καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη εἰς ἐσᾶς·

7 τόσον ὁποῦ νὰ μὴν εἶσθε ἐσεῖς ἐστερημένοι ἀπὸ κανένα χά-

μένους τὴν ἀποκάλυψιν τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃.

8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃.

9 Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τ̃ υἱ̃ αὐτ̃ Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τ̃ ὀνόματος τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.

12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστ̃.

13 Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τ̃ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον·

15 ἵνα

χάρισμα, ἀναμένοντες τὴν φανέρωσιν τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστ̃.

8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃.

9 Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς τὴν κοινωνίαν τ̃ υἱ̃ αὐτ̃ Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τ̃ ὀνόματος τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.

12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστ̃.

13 Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τ̃ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον·

15 ἵνα

8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃.

9 Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς τὴν κοινωνίαν τ̃ υἱ̃ αὐτ̃ Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τ̃ ὀνόματος τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.

12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστ̃.

13 Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τ̃ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον·

15 ἵνα

15 Διὰ

15 Ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα.

16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα, εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι.

19 Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.

20 Πῦ σοφός; Πῦ γραμματεύς; Πῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;

21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας.

22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν·

23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάν-

15 Διὰ νὰ μὴν εἰπῇ τις, ὅτι εἰς τὸ ὄνομά μου τὸ ἐβάπτισα.

16 Καὶ ἐβάπτισα καὶ τὸν οἶκον τοῦ Στεφανᾶ· δὲν ἐξεύρω λοιπὸν ἐὰν ἐβάπτισα κανένα ἄλλον.

17 Διατὶ ὁ Χριστὸς δὲν μὲ ἔστειλε νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, ὄχι μὲ σοφίαν λόγου, διὰ νὰ μὴν ματαιωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Διατὶ ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ εἶναι μωρία εἰς τοὺς ἀπολλυομένους, εἶναι μωρία, ἀμὴ εἰς ἐμᾶς τοὺς σωζομένους, εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ.

19 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον· Θέλω χαλάσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ θέλω ἀφανίσει τὴν φρόνησιν τῶν φρονίμων.

20 Πῦ εἶναι κανένας σοφός; πῦ εἶναι γραμματεύς; πῦ εἶναι συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;

21 Διατὶ ἐπειδὴ μὲ τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισε διὰ μέσου τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, νὰ σώσῃ μὲ τὴν μωρίαν τοῦ κηρύγματος ἐκείνους ὁποῦ πιστεύουν.

22 Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σημεῖον γυρεύουσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσι·

23 Ἀμὴ ἐμεῖς κηρύττομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, ὁποῦ εἰς τοὺς Ἰουδαίους εἶναι σκάνδα-

λον,

σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας μωρίαν·

24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί.

26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοὶ, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·

27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ.

29 Ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.

30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·

31 Ἵνα,

24 Ἀλλὰ εἰς τοὺς καλεσμένους Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, ὁ Χριστὸς ὅπου κηρύττομεν, εἶναι Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία.

25 Διατὶ τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ τὸ ἀσθενημένον τοῦ Θεοῦ, εἶναι δυνατώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26 Διατὶ ἐσεῖς, ἀδελφοὶ, βλέπετε τὴν κλῆσιν σας, ὅτι δὲν εἶδε πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, δὲν εἶδε πολλοὶ δυνατοὶ, δὲν εἶδε εὐγενεῖς πολλοί·

27 Ἀλλὰ ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου, διὰ νὰ καταντροπιάσῃ τοὺς σοφούς· καὶ τὰ ἀσθενημένα τοῦ κόσμου ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ ἐντροπιάσῃ τὰ δυνατά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ καταφρονεμένα ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς, καὶ ἐκεῖνα ὁποὺ δὲν εἶναι, διὰ νὰ χαλάσῃ ἐκεῖνα ὁποὺ εἶναι.

29 Διὰ νὰ μὴν καυχηθῇ καμία σὰρξ ὁμπρεσκὰ εἰς τὸν Θεόν.

30 Καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν Θεὸν εἶστε ἐσεῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὁποῦ Ἰησοῦς ἔγινεν εἰς ἐμᾶς σοφία ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἐλυτρωσις·

31 Διὰ

31 Ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

Κεφ. β'. 2.

Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως·

5 Ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων·

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν·

8 Ἣν

31 Διὰ νὰ καυχᾶται εἰς τὸν Κύριον ὁποῦ καυχᾶται, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

Κ Λὶ ἐγὼ ὅταν ἦλθα εἰς ἐσᾶς, ἀδελφοὶ, δὲν ἦλθα μὲ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, κηρύττοντάς σας τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ.

2 Διατὶ δὲν ἀπεφάσισα ποτὲ νὰ ἐξεύρω τίποτες ἄλλο εἰς ἐσᾶς, παρὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ μὲ ἀδυνάμειαν καὶ μὲ φόβον καὶ μὲ πολλὴν τρόμον ἐσυνάφθηκα εἰς ἐσᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου, καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν ἦτον εἰς καταπειστικὰ λόγια τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ μὲ ἀπόδειξιν πνεύματος καὶ δυνάμεως·

5 Διὰ νὰ μείνῃ ἡ πίστις σας εἰς τὴν σοφίαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ σοφίαν λαλοῦμεν εἰς τοὺς τελείους· ἀμὴ ὄχι σοφίαν τοῦ αἰῶνος ἐτούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος ἐτούτου τῶν φθειρομένων·

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν μυστηριωδῶς σοφίαν Θεοῦ, ἐκείνην λέγω τὴν σοφίαν τὴν ἀποκεκρυμμένην, τὴν ὁποίαν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν μας.

8 Τὴν

8 Ἣν δὲ οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν.

9 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

10 Ἡμῖν γὰρ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἡμεῖς δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

13 Ἃ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἁγίου· πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.

14 Ψυχι-

8 τῶν ὁποίων σοφίαν οὐδὲ καινένας ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν ἐγνώρισε· διατί ἂν ἤθελαν τὸν γνωρίσῃ, δὲν ἤθελαν σταυρώσῃ τὸν Κύριον τῆς δόξης.

9 Ἀλλὰ (καθὼς εἶναι γεγραμμένον) σπεῖνα ὁποῦ μάτι δὲν εἶδε, καὶ αὐτίον δὲν ἄκουσε, καὶ εἰς τῶν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐμβῆκαν, σπεῖνα ἑτοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ σπεῖνος ὁποῦ τὸν ἀγαπᾷσι.

10 Ἀμὴ εἰς ἐμᾶς τὰ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ μέσα τοῦ πνεύματος τοῦ· διατὶ τὸ πνεῦμα ὅλα ἐξετάζει, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Διατὶ ποῖος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γνωρίζει τὰ νοήματα τοῦ ἀνθρώπου, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον; ἔτζι καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ κανεὶς δὲν τὰ ἐξεύρει, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἐμεῖς δὲν ἐλάβαμεν τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίσωμεν σπεῖνα ὁποῦ μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός.

13 Τὰ ὁποῖα καὶ λαλοῦμεν, ὄχι μὲ λόγια ὁποῦ διδάσκει ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ μὲ λόγια ὁποῦ διδάσκει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· φαρμαζοντες καὶ πνευματικὰ εἰς καὶ πνευματικά.

14 Ἀμὴ

14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

16 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

14 Ἀμὴ ὁ ψυχικὸς ἄνθρωπος δὲν δέχεται τὰ πράγματα τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· διατὶ εἶναι μωρία εἰς αὐτὸν, καὶ δὲν δύνεται νὰ τὰ γνωρίσῃ, ὅτι διακρίνονται πνευματικῶς.

15 Ἀμὴ ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος ἀνακρίνει μὲν ὅλα, καὶ αὐτὸς δὲν ἀνακρίνεται ἀπὸ κανένα.

16 Διατὶ τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου, ὁποῦ νὰ τὸν διδάξῃ; ἀμὴ ἐμεῖς ἔχομεν νοῦν Χριστοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἠδύνασθε· ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε.

3 Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;

4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου· ἕτερος δέ· Ἐγὼ Ἀπολλώ· οὐχὶ σαρκικοί ἐστε;

5 Τίς οὖν ἐστι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολ-

Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, δὲν ἐδυνήθηκα νὰ σᾶς λαλήσω ὡσὰν πνευματικοὺς, ἀλλὰ ὡσὰν σαρκικοὺς, ὡσὰν νηπίους εἰς τὸν Χριστόν.

2 Γάλα σᾶς ἐπότισα, καὶ ὄχι φαγητόν· διατὶ ἀκόμι δὲν ἐδύνουσθαν νὰ τὸ φᾶτε· ἀλλὰ μηδὲ τῶρα δύνεσθε.

3 Διατὶ ἀκόμι σαρκικοὶ εἶσθε· διατὶ ἐπειδὴ εἶναι εἰς ἐσᾶς ζηλία καὶ φιλονεικία καὶ διχοστασίαις, δὲν εἶσθε σαρκικοὶ, καὶ περιπατεῖτε κατόπιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα;

4 Διατὶ ὅταν λέγῃ ὁ ἕνας· ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου· καὶ ἄλλος· ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλώ· δὲν εἶσθε σαρκικοί;

5 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ τίς εἶναι ὁ Ἀπολλὼς, παρὰ

Ἀπολλώς, ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν;

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν· ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν.

7 Ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός.

8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἓν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸ ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

9 Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.

10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ.

11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην·

13 Ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.

14 Εἴ

παρὰ ὑπηρέται, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐστὲ ἐπιστεύσατε; καὶ καθὲ ἕνας, καθὼς τὸ ἐχάρισεν ὁ Κύριος.

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισε, ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὸ αὔξανε.

7 Εἰς τόσον ὥστε οὐδὲ ἐκεῖνος ὁποῦ φυτεύῃ, οὐδὲ ἐκεῖνος ὁποῦ ποτίζῃ εἶναι πίποτες, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁποῦ τὸ αὐξάνῃ.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ φυτεύῃ καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ποτίζῃ ἕνα εἶναι· καὶ καθὲ ἕνας θέλῃ πάρῃ τὴν ἀμοιβήν του κατὰ τὸν κόπον του.

9 Διατὶ ἐμεῖσθε συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ· ἐσεῖς εἴσθε χωράφι τοῦ Θεοῦ, καὶ οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ.

10 Κατὰ τὴν χάριν ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν ὁ Θεός, ἐγὼ ὡσὰν σοφὸς ἀρχιτοκοδόμος ἔβαλα θεμέλιον, καὶ ἄλλος οἰκοδομᾶ ἀπάνω εἰς ἐκεῖνο, ἀμὴ καθὲ ἕνας ἂς βλέπῃ πῶς οἰκοδομᾶ.

11 Διατὶ κανένας δὲν δύνεται νὰ βάλῃ ἄλλον θεμέλιον, ἔξω ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ κεῖτε, ὁποῦ εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

12 Καὶ ἐὰν κανένας ἀπάνω εἰς ἐτοῦτον τὸ θεμέλιον οἰκοδομεῖ χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην,

13 Τὸ ἔργον καθ' ἑνὸς θέλει φανερωθῆ· διατὶ ἡ ἡμέρα θέλει τὸ φανερώσῃ· ὁποῦ μὲ φωτίαν φανερώνει· καὶ τὸ ἔργον καθ' ἑνὸς ποιὸν λογῆς εἶναι, ἡ φωτία θέλει τὸ φανερώσῃ.

14 Ὁ,

14 Εἴ τινος τὸ ἔργον μένει ὃ ἐπῳκοδόμησε, μισθὸν λήψεται·

15 Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός.

19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστι. γέγραπται γάρ· Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

21 Ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλώς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωή, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐστιν·

23 Ὑμεῖς

14 Ὅ, τινος τὸ ἔργον ὃ οἰκοδόμησε, μενεῖ, θέλει πάρει πληρωμήν·

15 Καὶ ὅ, τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, θέλει ζημιωθῆ, ὁ αὐτὸς θέλει σωθῆ· ἀμὴ τέτοιας λογῆς, αὐτὸν διὰ μέσου τοῦ πυρός.

16 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι εἶσθε ἐσεῖς ναὸς Θεοῦ, ὁ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ εἰς ἐσᾶς;

17 Ὅποιος μολυνῇ τὸ ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς θέλει τὸ καλάσῃ· Διατὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὁ ὁποῖος εἶσθε ἐσεῖς.

18 Κανένας ἂς μὴν ἀπατᾷ τὸν λόγον του· ἂν κανένας φαίνεται νὰ εἶναι σοφὸς ἀναμεσό σας εἰς τὸν κόσμον ἐτοῦτον, ἂς γένῃ μωρός, διὰ νὰ γένῃ σοφός.

19 Διατὶ ἡ σοφία τοῦ κόσμου ἐτούτου εἶναι μωρία σημὰ εἰς τὸν Θεόν. Διατὶ εἶναι γεγραμμένον· Ὁ Θεὸς πιάνει τοὺς σοφοὺς εἰς τὴν πανουργίαν τους.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τὰ νοήματα τῶν σοφῶν ὅτι εἶναι μάταια.

21 Εἰς τόσον ὅπου κανένας ἂς μὴν καυχᾶται εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Διατὶ ὅλα εἶναι δικά σας εἶναι·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλώς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωή, εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα, εἴτε μέλλοντα, ὅλα εἶναι δικά σας εἶναι.

23 Καὶ

23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ· Χριστὸς δὲ, Θεοῦ.

23 Καὶ ἐσεῖς εἶσθε τοῦ Χριστοῦ, ὁ δὲ Χριστὸς εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ.

Τέτοιας λογῆς ἂς μᾶς λογαριάζῃ κάθε ἕνας ἄνθρωπος, πῶς εἴμεσθεν ὑπηρέτες Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

2 Ὧδε δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ.

2 Καὶ διὰ τὸ ἐπίλοιπον, ὅπου ζητεῖται ἀπὸ τοὺς οἰκονόμους, διὰ νὰ εὑρεθῇ κανεὶς πιστός.

3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω.

3 Ὅσον μὲν εἰς τὸν λόγον μου, ποτὲ δὲν εἶναι νὰ κριθῶ ἀπὸ σᾶς, ἢ ἀπὸ ἀνθρωπίνης κρίσεως· ἀλλὰ οὐδὲ τὸν λόγον μου δὲν κρίνω.

4 Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν.

4 Διατὶ μέσα εἰς τὴν συνοιδός μου δὲν γνωρίζω νὰ εἶμαι ποτὲ ψεύτης· ἀλλὰ δὲν δικαιώνομαι εἰς ἐτοῦτο. ἀμὴ ὁ Κύριός μου εἶναι ὁποῦ μὲ κρίνῃ.

5 Ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 Λοιπὸν μὴν κρίνετε πρὸ καιροῦ ποτέ, ἕως ἔρθῃ νὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὁποῦ θέλῃ φωτίσῃ τὰ κρυφὰ τοῦ σκότους, καὶ θέλῃ φανερώσῃ τοὺς βουλοὺς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε κάθε ἕνας θέλῃ πάρῃ τὸν ἔπαινον ἀπὸ τὸν Θεόν.

6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ, δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται-

6 Ἐτοῦτα, ἀδελφοί μου, τὰ ἐμετασχημάτισα εἰς τὸν λόγον μου καὶ εἰς τὸν Ἀπολλώ, διὰ λόγου σας· διὰ νὰ μάθετε εἰς ἐμᾶς τὸ νὰ μὴν φρονῆτε περισσότε-

χεαπ) φρονεῖν, ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου.

7 Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

8 Ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε· ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

9 Δοκῶ γάρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.

10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

11 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν·

12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα·

13 Βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως τοῦ νῦν.

14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλὰ νουθετῶν ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.

15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστί μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.

18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες.

19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.

21 Τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος;

Cap. 5.

1 Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ,

5 Παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

7 Ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι. Καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη Χριστός.

8 Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις,

10 Οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ πλεονέκταις καὶ ἅρπαξι, ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορος, ἢ μέθυσος, ἢ ἅρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν.

12 Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;

13 Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρινεῖ. Ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Cap. 6.

1 Τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;

2 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων;

3 Οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; μήτιγε βιωτικά;

4 Βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε;

5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδὲ εἷς σοφὸς ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων;

7 Ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστὶν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε;

8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς.

9 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι Θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται,

10 Οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες, βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσι.

11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος.

13 Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι·

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

15 Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν; ἆρας τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο.

16 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστι; Ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστι.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.

19 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν;

20 Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Cap. 7.

1 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι.

2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω.

3 Τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.

4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή.

5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν.

7 Θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ Θεοῦ, ὁ μὲν οὕτως, ὁ δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ.

9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι·

11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν.

13 Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα.

14 Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἅγιά ἐστι.

15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

17 Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Κύριος, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Θεός, οὕτως περιπατείτω. Καὶ οὕτως ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις διατάσσομαι.

18 Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιτεμνέσθω.

19 Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.

20 Ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.

21 Δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι μελέτω· ἀλλὰ καὶ εἰ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι.

22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.

24 Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.

26 Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.

27 Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γαμήσῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτεν· θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι·

30 Καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες·

31 Καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ Κυρίῳ·

33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί·

34 Καὶ μεμέρισται. Καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί.

35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχήμονα καὶ εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.

36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν.

37 Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει.

38 Ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ· καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει.

39 Γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ Πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

Cap. 8.

1 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. Ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι·

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ.

4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς εἰ μὴ εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί,

6 Ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ Πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

7 Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσι τὴν γνῶσιν· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι· καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ Θεῷ· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα· οὔτε ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν.

9 Βλέπετε δὲ μὴ πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη προσκόμμα γένηται τοῖς ἀσθενέσι.

10 Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ τοῦ ἀσθενοῦς οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;

11 Ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει, ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανε.

12 Οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε.

13 Διὸ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

Cap. 9.

1 Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑόρακα; οὐχὶ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ;

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστίν·

4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;

5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς;

6 Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι;

7 Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;

8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

10 Ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσι, μᾶλλον οὐχὶ ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μή τινα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

13 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσι, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;

14 Οὕτως καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ τούτων κέχρημαι· οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

18 Τίς οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω.

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεοῦ, ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ, ἵνα κερδήσω τοὺς ἀνόμους·

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

23 Πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.

24 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσι, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτως πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων·

27 Ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Cap. 10.

1 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον,

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ,

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον,

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν πόμα ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθώς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.

8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο.

10 Μηδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν.

12 Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἰλήφει εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω· ὑμεῖς κρίνατε ὃ φημι.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; τὸ κλῶμα τοῦ ἄρτου ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν;

17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσί;

19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστιν; ἢ ὅτι εἴδωλόν τί ἐστιν;

20 Ἀλλ' ὅτι ἃ θύουσιν, δαιμονίοις καὶ οὐ Θεῷ θύουσι· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων.

22 Ἢ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῃ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν·

26 Τοῦ Κ

ρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι.

14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.

15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας. ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.

18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν τινες.

19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.

21 Τί θέλετε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ, πνεύματί τε πραότητος;

Κεφ.

καλοῦμεν· ὡσὰν σαρώματα τοῦ κόσμου ἐγενήκαμεν, ὡσὰν ἀποξύσματα ὁλονῶν ἕως τῶρα.

14 Ἐγὼ δὲν γράφω ἐτοῦτα κατεντροπιάζωντάς σας, ἀλλὰ σᾶς νουθετῶ ὡσὰν τέκνα μου ἀγαπημένα.

15 Διατὶ ἐὰν καὶ εἴχετε μυρίους παιδαγωγοὺς ἐν Χριστῷ, ἀλλὰ δὲν ἔχετε πολλοὺς πατέρας· διατὶ ἐγὼ σᾶς ἐγέννησα ἐν Χριστῷ, διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου.

16 Παρακαλῶ σας λοιπὸν, γενῆτε μιμηταί μου.

17 Διὰ τοῦτο σᾶς ἔπεμψα τὸν Τιμόθεον, ὁ ὁποῖος εἶναι τέκνον μου ἀγαπημένον καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς ἀναθυμίσει ταῖς στράταις μου ὁποῦ περιπατῶ καὶ τὸν Χριστὸν, καθὼς διδάσκω εἰς κάθε τόπον, εἰς ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις.

18 Κάποιοι ἐκενοδόξησαν, ὡσὰν νὰ μὴν μέλλω νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς.

19 Ἀλλὰ θέλω ἔλθη γλήγορα εἰς ἐσᾶς ἐὰν θελήσῃ ὁ Κύριος, καὶ θέλω γνωρίσει ὄχι τὸν λόγον ἐτούτων τῶν κενοδόξων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Διατὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι εἰς τὰ λόγια, ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν.

21 Τί θέλετε, νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς μὲ ῥαβδί; ἢ μὲ ἀγάπην, καὶ μὲ πνεῦμα πραότητος;

Κεφ.

Κεφ. ε'. 5.

Ὅλως ἀκούετ ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζετ, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστὲ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

7 Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, Χριστός.

8 Ὅστε

Καθολικᾶ ἀκούετ νὰ εἶναι ἀνάμεσά σας πορνεία, καὶ τέτοιας λογῆς πορνεία, ὁποῦ οὐδὲ εἰς τὰ ἔθνη ὀνομάζετ, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ ἔχῃ κάποιος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρός του.

2 Καὶ ἐσεῖς κενοδοξᾶτε, ἐκεῖ ὁποῦ ἔπρεπε περισσότερον νὰ λυπηθῆτε, διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν μέσην σας ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὸ ἔργον ἐτοῦτο.

3 Ἐγὼ μὲν ὡσὰν ὁποῦ λείπω μὲ τὸ κορμὶ, καὶ εἶμαι αὐτοῦ μὲ τὸ πνεῦμα, ἀποφάσισα ὡσὰν νὰ εἶμαι αὐτοῦ, ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμεν ἐτοῦτο τέτοιας λογῆς,

4 Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζωνώμενοι ἐσεῖς καὶ τὸ ἐδικόν μου πνεῦμα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Νὰ παραδώσετε τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σατανᾶ εἰς χαλασμὸν τῆς σάρκας, διὰ νὰ σωθῇ τὸ πνεῦμά του εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Δὲν εἶναι καλὸν τὸ καύχημά σας· δὲν ἰξεύρετε ὅτι ὀλίγον προζύμι ζυμώνει ὅλον τὸν ζυμωτόν.

7 Ξεκαθαρίσετε λοιπὸν τὸ παλαιὸν προζύμι, διὰ νὰ γενῆτε καινούριον ζυμωτὸν, καθὼς εἶσθε ἄζυμοι· διατὶ ὁ Χριστὸς ὁποῦ εἶναι τὸ πάσχα μας, ἐθυσιάσθη διὰ λόγου μας. 8 Ἄς

8 Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγνυσθε πόρνοις.

10 Καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἅρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος, ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορος, ἢ μέθυσος, ἢ ἅρπαξ· τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν.

12 Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;

13 Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

8 Ἂς ἑορτάζωμεν λοιπὸν, ὄχι μὲ ζύμην παλαιάν, μηδὲ μὲ ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἄζυμα καθαρότητος καὶ ἀληθείας.

9 Ἔγραψά σας εἰς τὴν ἐπιστολήν, νὰ μὴν συμμεταδε μὲ τοὺς πόρνους.

10 Καὶ δὲν σᾶς λέγω νὰ μὴν συμμίγετε ὅλως διόλου μὲ τοὺς πόρνους τοῦ κόσμου τούτου, ἢ μὲ τοὺς πλεονέκτας, ἢ μὲ τοὺς ἅρπαγας, ἢ μὲ τοὺς εἰδωλολάτρας· ἐπειδὴ λοιπὸν χρεωστεῖτε νὰ εὐγῆτε ἀπὸ τὸν κόσμον.

11 Ἀλλὰ τώρα σᾶς ἔγραψα νὰ μὴν συμμίγετε μὲ τοιούτους· τουτέστιν ἂν κανένας ὁποῦ ὀνομάζεται ἀδελφὸς, εἶναι πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορος, ἢ μέθυσος, ἢ ἅρπαγας, μὲ τοιοῦτον μὴ εἶναι νὰ τρώτε μαζύ του.

12 Διατὶ χρεωστῶ ἐγὼ νὰ κρίνω ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν; δὲν κρίνετε ἐσεῖς τοὺς ἔσω;

13 Ἀλλὰ τοὺς ἔξω ὁ Θεὸς τοὺς κρίνει. βγάλετε λοιπὸν τὸ κακὸν ἀπὸ μέσα σας.

Κεφ. ϛ'. 6.

Τολμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν ἁγίων;

Ἀποκοτᾷ κανένας ἀπὸ ἐσᾶς, ὁποῦ ἔχει διαφοράν μὲ τὸν ἄλλον, νὰ παγῇ εἰς τὰ κριτήρια τῶν ἀδίκων, καὶ ὄχι τῶν ἁγίων;

2 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων;

3 Οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; μήτι γε βιωτικά;

4 Βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε.

5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὕτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων;

7 Ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ἐν ὑμῖν ἐστιν, ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε;

8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς.

9 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε· Οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται,

2 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέλουσι κρίνει τὸν κόσμον; καὶ ἐὰν ὁ κόσμος κρίνεται ἀπὸ ἐσᾶς, ἀνάξιοι εἶσθε νὰ κρίνετε εἰς πρᾶγματα μικρὰ τοσοῦτον;

3 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι θέλομεν κρίνει ἀγγέλους; πόσῳ μᾶλλον εἰς πράγματα ἐτούτης τῆς ζωῆς;

4 Ἐὰν ἔχετε λοιπὸν κρίσεις εἰς πράγματα ἐτούτης τῆς ζωῆς, ἐκεῖνους ὁποὺ ἔχετε καταφρονεμένους εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐκεῖνους καταστήσετε κριτάδες.

5 Διὰ ἐντροπήν σας τὸ λέγω. τόσον δὲν εἶναι εἰς ἐσᾶς εἷς καὶ ἕνας σοφὸς, ὁποῦ νὰ δυνηθῇ νὰ διακρίνῃ ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἀδελφούς τε;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲ ἀδελφὸν κρίνεται, καὶ τοῦτο εἰς ἀπίστους κριτάδες.

7 Βέβαια λοιπὸν ἐλάττωμα εἶναι εἰς ἐσᾶς ἐτοῦτο, ὁπ ἔχετε κρίσεις ἀνάμεσά σας. διατὶ δὲν προκρίνετε μᾶλλον νὰ ἀδικεῖσθε; διατὶ δὲν προκρίνετε μᾶλλον νὰ ὑστερῆστε τῶν ζημίων;

8 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἀδικεῖτε, καὶ χεροῦτε τοὺς ἄλλους, καὶ τοῦτο τὸ κάμνετε εἰς τοὺς ἀδελφούς.

9 Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ δὲν θέλουν κληρονομήσει; μὴν πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται,

10 Οὔτε

10 Οὔτε

10 Οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἁρπαγες, βασιλειαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι.

11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος.

13 Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι.

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ὑμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

15 Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐστιν; Ἆρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο.

16 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν σῶμά ἐστιν;

10 Οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὔτε ὑβρισταί, οὔτε ἅρπαγες βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσι.

11 Καὶ τοῦτο ἦτε τινές· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

12 Ἔξεστί μοι πάντα, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· ἔξεστί μοι πάντα, ἀλλ' οὐκ ἐγώ τινος ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος.

13 Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι.

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ὑμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

15 Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐστιν; Ἆρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο.

16 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν σῶμά ἐστιν;

10 Οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὔτε ὑβρισταί, οὔτε ἅρπαγες βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσι τοῦτο.

11 Καὶ τοῦτε ἐστέ τινες, ἀλλὰ ἀπελούσασθε μερικοί, ἀλλὰ ἐκαθαρίσθητε, ἀλλὰ ἁγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ μας.

12 Ἔχω ἐγὼ ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ ὅλα δὲν συμφέρουσι· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ δὲν θέλω ἐξουσιασθῆ ἀπὸ κανένα πρᾶγμα.

13 Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ τὴν κοιλίαν, καὶ ἡ κοιλία διὰ τὰ φαγητά· ἀλλὰ ὁ Θεὸς καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὰ θέλει τὰ χαλάσει· ἀμὴ τὸ κορμὶ δὲν εἶναι διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύριος διὰ τὸ κορμί.

14 Καὶ ὁ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἀνάστησε, καὶ ἐμᾶς θέλει ἀναστήσει διὰ μέσου τῆς δυνάμεώς του.

15 Δὲν ἐξεύρετε, ὅτι τὰ κορμιά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; πέρνωντας ἐγὼ λοιπὸν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, νὰ τὰ κάμω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο.

16 Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ κολλᾶται μὲ τὴν πόρνην, εἶναι ἕνα κορμὶ (μετ' αὐτήν);

ἐστιν; Ἔσον γὰρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἓν πνεῦμά ἐστι.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.

19 Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν, ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν;

20 Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

τὴν); διατὶ λέγει, θέλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ κολλᾶται μὲ τὸν Κύριον, εἶναι ἕνα πνεῦμα.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. κάθε ἄλλο ἁμάρτημα ὁποῦ νὰ κάμῃ ἄνθρωπος, εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ κορμί του· ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ πορνεύει, ἁμαρτάνει εἰς τὸ ἐδικόν του κορμί.

19 Ἢ δὲν ἰξεύρετε, ὅτι τὸ κορμί σας εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς, τὸ ὁποῖον Πνεῦμα ἔχετε ἀπὸ τὸν Θεόν; καὶ δὲν εἶσθε τοῦ λόγου σας;

20 Διατὶ ἐξαγοραστήκετε μὲ τιμήν. δοξάσατε λοιπὸν τὸν Θεὸν, μὲ τὸ σῶμά σας καὶ μὲ τὸ πνεῦμά σας, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι.

2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω.

3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.

4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ

Καὶ διὰ ἐκεῖνα ὁποῦ μοῦ ἐγράψετε, καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴν ἀγγίξῃ εἰς γυναῖκα.

2 Ἀλλὰ διὰ ταῖς πορνείαις, κάθε ἕνας ἂς ἔχῃ τὴν γυναῖκά του· καὶ πᾶσα μία ἂς ἔχῃ τὸν ἄνδρα της.

3 Ὁ ἄνδρας ἂς δίδῃ εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἀγάπην ὁποῦ τὸν χρεωστᾶ· ὁμοίως καὶ ἡ γυναῖκα εἰς τὸν ἄνδρα της.

4 Ἡ γυναῖκα δὲν ἐξουσιάζει τὸ

οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τῆ ἰδίᾳ σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή.

5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάσητε τῆ νηστείᾳ καὶ τῆ προσευχῆ· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν.

7 Θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ.

9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν. κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι.

11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλ-

τὸ κορμί της, ἀλλὰ ὁ ἄνδρας· ὁμοίως καὶ ὁ ἄνδρας δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἴδιόν τε κορμί, ἀλλὰ ἡ γυναῖκα.

5 Μὴν ἀποστερεῖτε ἕνας τὸν ἄλλον, ἐξὸν ἂν δὲν εἶναι μὲ συμφωνίαν, καὶ τοῦτο εἰς ὀλίγην καιρὸν, διὰ νὰ ἀσχολάζετε εἰς τὴν νηστείαν καὶ εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ πάλιν νὰ ἀνταμώνεσθε· διὰ νὰ μὴν σᾶς πειράζῃ ὁ Σατανᾶς, διατὶ δὲν δύνεσθε νὰ ἐγκρατεύεσθε.

6 Καὶ ἐτοῦτο τὸ λέγω, δίδοντας ἄδειαν, καὶ ὄχι προστάττοντας.

7 Διατὶ ἐγὼ ἤθελα ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ εἶναι ὡσὰν τὸν λόγον μου· ἀλλὰ κάθε ἕνας ἔχει ξεχωρισὸν τὸ ἐδικόν του χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεὸν, κάποιος ἔτζι, κάποιος ἀλλέως.

8 Καὶ λέγω εἰς τοὺς ἀνύπανδρους καὶ εἰς ταῖς χήραις, καλὸν εἶναι εἰς αὐτοὺς ἐὰν μείνουσιν ὡσὰν καὶ ἐγώ.

9 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ δὲν ἐγκρατεύονται, ἂς ὑπανδρεύθοῦσι· διατὶ καλήτερον εἶναι νὰ ὑπανδρεύθοῦσιν, παρὰ νὰ πυρῶνται.

10 Καὶ τοὺς ὑπανδρεμένους παραγγέλλω, ὄχι ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ Κύριος· ἡ γυναῖκα ἂς μὴν χωρισθῇ ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

11 Καὶ ἐὰν χωρισθῇ, ἂς μένῃ ἀνύπανδρη, ἢ ἂς κάμει πάλιν ἀγάπην μὲ τὸν ἄνδρα της·

πολλαπλῆτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν·

13 Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν.

14 Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί. ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι· νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν.

15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; Ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

17 Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

18 Περιτετμημένῳ τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω. Ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιτεμνέσθω.

19 Περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.

20 Ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.

21 Δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι μελέτω· ἀλλὰ καὶ εἰ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι.

22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.

24 Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι, ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.

26 Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν εἶναι διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.

27 Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζήτει λύσιν. Λέλυσαι γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γαμήσῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτεν. Θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί· ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι·

30 καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες·

31 καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ Κυρίῳ·

33 ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί·

34 καὶ μεμέρισται. Καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί.

35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λαλῶ· οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχήμονα καὶ εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.

36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν.

37 Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει.

38 Ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ· καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει.

39 Γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

Κεφάλαιον ζ'.

1 Περὶ δὲ εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. Ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἴ τις δοκεῖ ἐπιγνῶναί τι, οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι·

3 εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ.

4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί·

6 ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ Πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

7 Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσι τὴν γνῶσιν· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι· καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ Θεῷ· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα· οὔτε ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν.

9 Βλέπετε δὲ μή πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσι.

10 Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ τοῦ ἀσθενοῦς οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;

11 Ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει, ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανε.

12 Οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε.

13 Διὸ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

Κεφάλαιον η'.

1 Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐχὶ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ;

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστίν·

4 μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;

5 μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς;

6 Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι;

7 Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;

8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

10 Ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοητὴς ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσι, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μή τινα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

13 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσι, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;

14 Οὕτως καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ τούτων κέχρημαι· οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

18 Τί οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω.

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεοῦ, ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ, ἵνα κερδήσω τοὺς ἀνόμους·

22 ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

23 Πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.

24 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσι, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτως πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων·

27 ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Κεφάλαιον θ'.

1 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον,

2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ,

3 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον,

4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἔπιον πόμα· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθώς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.

8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο.

10 Μηδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν.

12 Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἰλήφει εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω· ὑμεῖς κρίνατε ὃ φημί.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; τὸ κλῶμα τοῦ ἄρτου ὃ κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν;

17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν;

19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστιν, ἢ ὅτι εἴδωλόν τί ἐστιν;

20 Ἀλλ' ὅτι ἃ θύουσιν τὰ ἔθνη, δαιμονίοις καὶ οὐ Θεῷ θύουσιν· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων.

22 Ἢ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῃ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν·

26 τοῦ Κυρίου γὰρ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο ἱερόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ Κυρίου γὰρ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

29 Συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου· ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;

30 Εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;

31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.

32 Ἀπρόσκοποι καὶ Ἰουδαίοις γίνεσθε καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ·

33 καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν.

Κεφάλαιον ι'.

1 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ.

2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστιν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνήρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· ἓν γάρ ἐστι καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ.

6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω.

7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν.

8 Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός·

9 καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους.

11 Πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν Κυρίῳ·

12 ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι;

14 Οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστιν,

15 γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ δόξα αὐτῇ ἐστιν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ.

16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἧσσον συνέρχεσθε.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω·

19 δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστι κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν·

21 ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἴπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον,

24 καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· Τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἐὰν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

26 Ὁσάκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἔλθῃ.

27 Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω·

29 ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα·

32 κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε·

34 εἴ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι.

Κεφάλαιον ια'.

1 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσίν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα·

5 καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσίν, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος·

6 καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, ὁ δὲ αὐτὸς Θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

7 Ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

8 ὯΙ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα·

9 ἑτέρῳ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ ἑνὶ πνεύματι·

10 ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν·

11 πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἕν ἐστι καὶ μέλη πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος πολλὰ ὄντα ἓν σῶμά ἐστιν, οὕτως καὶ ὁ Χριστός.

13 Καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ χείρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος.

16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος.

17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις;

18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν.

19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα;

20 Νυνὶ δὲ πολλὰ μέλη, ἓν δὲ σῶμα.

21 Οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρί· Χρείαν σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶν· Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω.

22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖα ὑπάρχει·

23 καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμοτέρα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει·

24 τὰ

ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιτεμνέσθω.

19 Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.

20 Ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.

21 Δοῦλος ἐκλήθης; Μή σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι.

22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθείς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.

24 Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.

26 Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.

27 Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζήτει

τὴν ἀκροβυστίαν ἐκλέσθη κανένας; ἂς μὴν περιτμηθῇ.

19 Ἡ περιτομὴ δὲν εἶναι πίποτες, καὶ ἡ ἀκροβυστία δὲν εἶναι πίποτες, ἀλλὰ ἡ φύλαξις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Κάθε ἕνας εἰς τὴν κλῆσιν ὁπού ἐκλήθη, εἰς ἐκείνην ἂς μένῃ.

21 Ἐκαλέσθης δοῦλος; ἂς μὴν σὲ μέλῃ. ἀλλὰ ἐὰν δύνασαι νὰ γένῃς ἐλεύθερος, μεταχειρίσου καλλιότερον τὴν ἐλευθερίαν.

22 Διατὶ ἐκεῖνος ὁπού ἦντας δοῦλος ἐκλέσθη εἰς τὸν Κύριον, εἶναι ἐλεύθερος μὲ τὸν Κύριον· ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ὁπού ἐκλήθη εἰς τὸν Χριστὸν ἦντας ἐλεύθερος, εἶναι δοῦλος τοῦ Χριστοῦ.

23 Ἀγορασθήκετε μὲ τιμήν, μὴν γίνεσθε δοῦλοι τῶν ἀνθρώπων.

24 Κάθε ἕνας, ἀδελφοί, εἰς ἐκεῖνο ὁπού ἐκλέσθη, εἰς ἐκεῖνο ἂς μένῃ, σιμᾶ εἰς τὸν Θεόν.

25 Καὶ διὰ τὰς παρθένας ὁρισμὸν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω, ἀλλὰ συμβουλεύω ὡς ἠλεημένος ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ εἶμαι πιστός.

26 Λογιάζω λοιπὸν νὰ εἶναι ἐτοῦτο καλὸν διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ εἶναι ἔτζι.

27 Εἶσαι δεμένος μὲ γυναῖκα; μὴν ζητᾶς νὰ λυθῇς. εἶ-

ζήτει λύσιν. Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε· θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι. ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπόν ἐστιν· ἵνα καὶ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι.

30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·

31 Καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον τοῦτον, ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ·

33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί.

34 Μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος· ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί.

28 Καὶ ἐὰν γαμήσῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε. θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι. ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπόν ἐστιν· ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι·

30 καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·

31 καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον τοῦτον, ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ Κυρίῳ·

33 ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί.

34 καὶ μεμέρισται. καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί.

μήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί.

35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.

36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι· ὃ θέλει ποιείτω, οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν.

37 Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ.

38 Ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων, καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ.

39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν

τὸ πνεῦμα· ἀμὴ ἐκείνη ὁπῶ ὑπανδρεύθη, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ τοῦ ἀνδρός της.

35 Καὶ τοῦτο τὸ λέγω διὰ τὸ συμφέρον σας· ὄχι νὰ σᾶς βάλλω θηλειὰν, ἀλλὰ νὰ στέκεσθε τακτικᾶ σημᾶ εἰς τὸν Κύριον, καὶ κανένα πρᾶγμα νὰ μὴν σᾶς σύρνῃ ἀπ' αὐτόν.

36 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ κανένας νομίζει νὰ εἶναι ἐτοῦτο ἄσχημον εἰς τὴν παρθένον του, νὰ τὴν φυλάττῃ ἄγαμον, ἐὰν εἶναι περασμένη ἀπὸ τὸν καιρόν της, καὶ κάμνει χρεία νὰ ὑπανδρευθῇ, ὅ, τι θέλει ἂς κάμει, δὲν σφάλλει· ἂς ὑπανδρεύονται.

37 Καὶ ὅποιος στέκεται βέβαιος εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην, ἀμὴ ἔχει ἐξουσίαν νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ὁπῶ θέλει, καὶ ἀποφάσισεν ἐτοῦτο μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, νὰ φυλάττῃ τὴν παρθένον του, καλᾶ κάμνει.

38 Εἰς τόσον ὁπῶ καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ τὴν ὑπανδρεύει, καλᾶ κάμνει, καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ δὲν τὴν ὑπανδρεύει, καλίτερα κάμνει.

39 Ἡ γυναῖκα εἶναι δεμένη ἀπὸ τὸν νόμον, εἰς ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἄνδρας της· ἀμὴ ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας της, εἶναι ἐλεύθερη, ὅποιον θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Ἀλλὰ ἐὰν μείνῃ ἔτζι, εἶναι

ἐὰν βρῶμα μὲ σκανδαλίζῃ τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου.

Κεφ. η'. 8.

Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἴ τις δοκεῖ ἐπιγνῶναί τι, οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι.

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ.

4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι πολλοὶ·)

6 ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

7 Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται.

Καὶ διὰ τὸ εἰδωλόθυτα, εἰδεύρομεν ὅτι ὅλοι ἔχομεν γνῶσιν. ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Καὶ ἐάν τινα νομίζῃ πώποτε γνωρίζειν τι, οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι.

3 Ἀλλ' ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ.

4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι πολλοὶ·)

6 ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

7 Ἀλλὰ οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται.

τον ἐθίσει, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς ὄσα μολύνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.

9 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη προσκόμμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν.

10 Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, καὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενὴς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν;

11 Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός σου ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.

12 Οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε.

13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

ὡς εἰδωλόθυτον, καὶ ἡ συνείδησις τοῦ ἔσονται ἀσθενημένη, μολύνεται.

8 Τὸ φαγητὸν δὲν μᾶς παραστήσει εἰς τὸν Θεόν· διατὶ οὔτε ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.

9 Καὶ ἔχετε τὸν νοῦν σας, μήπως καὶ αὐτὴ ἡ ἐξουσία σας γένῃ ἐμπόδιον εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

10 Διατὶ ἐὰν κανένας εἰδῇ ἐσένα ὅπου ἔχεις γνῶσιν, πῶς κάθεσαι εἰς τὴν τράπεζαν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, δὲν θέλει οἰκοδομηθῇ ἡ συνείδησίς του ὅπου εἶναι ἀσθενὴς εἰς τὸ νὰ τρώγῃ εἰδωλόθυτα;

11 Καὶ (ἔτζι) διὰ τὴν γνῶσίν σε θέλει χαλασθῇ ὁ ἀδελφός ὅπου εἶναι ἀσθενὴς, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

12 Καὶ ἔτζι ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες τὴν συνείδησίν των ὅπου εἶναι ἀσθενημένη, ἁμαρτάνετε εἰς τὸν Χριστόν.

13 Διὰ τοῦτο ἐὰν τὸ φαγητὸν σκανδαλίζῃ τὸν ἀδελφόν μου, δὲν θέλω φάγει κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ νὰ μὴν σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου.

Κεφ. Θ'. 9.

Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρα-

Δὲν εἶμαι ἀπόστολος; δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; δὲν εἶδα ἐγὼ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν

ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ;

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστί·

4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;

5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς;

6 Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι;

7 Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;

8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

10 Ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσι, μᾶλλον οὐχὶ ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐ κεχρήμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μή τινα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

13 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ τούτων κέχρημαι· οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

18 Τίς οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω.

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεοῦ, ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ, ἵνα κερδήσω τοὺς ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

23 Πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.

24 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσι, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε ἵνα καταλάβητε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων·

27 ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀλοῶν, τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι.

ὁποῦ καλουργίζει, χρεωστεῖ νὰ καλουργίζῃ μὲ ἐλπίδα· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀλωνίζει, χρεωστεῖ νὰ ἀλωνίζῃ μὲ ἐλπίδα, ὅτι θέλει μεθέξει ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ ἀλωνίζει.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

11 Ἐὰν ἐμεῖς ἐσπείραμεν εἰς ἐσᾶς τὰ πνευματικὰ, μεγάλο εἶναι ἐὰν ἐμεῖς θερίσομεν τὰ σαρκικά σας;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

12 Ἐὰν οἱ ἄλλοι μετέχουσι ταύτην τὴν ἐξουσίαν εἰς ἐσᾶς, δὲν μετέχομεν ἐμεῖς περισσότερον; ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν ἐμεταχειρισθήκαμεν τὴν ἐξουσίαν ἐτούτην, ἀλλὰ ὅλα τὰ ὑπομένομεν, διὰ νὰ μὴν κάμωμεν τίποτες ἐμπόδιον εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

13 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; Οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;

13 Δὲν ἰξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐργάζονται τὰ ἱερὰ, τρώγουσιν ἀπὸ τὰ ἱερά; ἐκεῖνοι ὁποῦ παραμένουσιν εἰς τὴν δουλείαν τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχουσι μερτικὸν ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

14 Ἔτζι καὶ ὁ Κύριος ἐδιάταξεν ἐκείνους ὁποῦ κηρύττουσι τὸ εὐαγγέλιον, νὰ ζοῦσιν ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιον.

15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί. καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ.

15 Καὶ ἐγὼ δὲν ἐμεταχειρίσθηκα κανένα ἀπ' ἐτοῦτα. καὶ δὲν τὰ ἔγραψα ἐτοῦτα διὰ νὰ γένῃ τέτοιας λογῆς εἰς ἐμένα. διατὶ καλλιότερόν μου εἶναι νὰ ἀποθάνω, παρὰ νὰ κάμῃ τινὰς μάταιον τὸ καύχημά μου.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ

16 Διότι ἐὰν εὐαγγελίζωμαι, δὲν

σὺκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

18 Τίς οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω.

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεοῦ, ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάν-

δὲν ἔχω καύχημα. Ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· καὶ γὰρ οὐαί μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

18 Τίς οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω.

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεοῦ, ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάν-

17 Si enim volens hoc ago, mercedem habeo: si autem invitus, dispensatio mihi commissa est.

18 Quæ est ergo merces mea? Ut evangelizans sine sumptu ponam evangelium Christi, ut non abutar potestate mea in evangelio.

19 Cum enim liber essem ex omnibus, omnium me servum feci, ut plures lucrifacerem.

20 Et factus sum Judæis tanquam Judæus, ut Judæos lucrifacerem: iis qui sub lege sunt, tanquam sub lege, cum ipse non essem sub lege, ut eos qui sub lege erant lucrifacerem:

21 Iis qui sine lege sunt, tanquam sine lege, cum non essem sine lege Dei, sed in lege Christi, ut lucrifacerem eos qui sine lege erant.

22 Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucrifacerem: omnibus omnia factus sum,

17 Si enim volens hoc ago, mercedem habeo: si autem invitus, dispensatio mihi commissa est.

18 Quæ est ergo merces mea? Ut evangelizans sine sumptu ponam evangelium Christi, ut non abutar potestate mea in evangelio.

19 Cum enim liber essem ex omnibus, omnium me servum feci, ut plures lucrifacerem.

20 Et factus sum Judæis tanquam Judæus, ut Judæos lucrifacerem: iis qui sub lege sunt, tanquam sub lege, cum ipse non essem sub lege, ut eos qui sub lege erant lucrifacerem:

21 Iis qui sine lege sunt, tanquam sine lege, cum non essem sine lege Dei, sed in lege Christi, ut lucrifacerem eos qui sine lege erant.

22 Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucrifacerem: omnibus omnia factus sum,

πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

23 Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.

24 Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν· ἡμεῖς δὲ, ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων.

27 Ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

23 Καὶ τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, διὰ νὰ γένω κὴ ἐγὼ συμμέτοχος αὐτοῦ τῆς εὐαγγελίου.

24 Δὲν ἐξεύρετε, ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ τρέχουσιν εἰς τὸ στάδιον, ὅλοι μὲν τρέχουσι, ἀμὴ ἕνας παίρνει τὸ χάρισμα; τοιουτοτρόπως τρέχετε, διὰ νὰ φθάσετε.

25 Καὶ κάθε ἕνας ὁποῦ ἀγωνίζεται, ἐγκρατεύεται εἰς ὅλα· ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐγκρατεύονται κὴ ἀγωνίζονται διὰ νὰ πάρουσι φθαρτὸν στέφανον, ἐμεῖς, ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ λοιπὸν τρέχω, ὄχι ὡσὰν ἄδηλα· τοιουτοτρόπως ἀγωνίζομαι, ὄχι ὡσὰν νὰ δέρνω τὸν ἀέρα.

27 Ἀλλὰ θλίβω τὸ σῶμά μου κὴ τὸ κάμνω δοῦλον, μήπως κηρύττωντας ἄλλους, ἐγὼ εὑρεθῶ ἀνεπιτήδειος.

Κεφ. ι'. 10.

Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον·

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ·

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον·

4 Καὶ

Θέλω, ἀδελφοὶ, νὰ ἐξεύρετε ἐσεῖς, ὅτι ὅλοι οἱ πατέρες μας ἦταν ὑπὸ κάτω ὑπὸ τὸ σύνεφον, κὴ ὅλοι ἐπέρασαν διὰ μέσου τῆς θαλάσσης·

2 Καὶ ὅλοι εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθηκαν εἰς τὸ σύνεφον κὴ εἰς τὴν θαλασσαν·

3 Καὶ ὅλοι ἔφαγαν τὸ αὐτὸ πνευματικὸν φαγητόν·

4 Καὶ

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός. κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθώς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.

8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθώς καί τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο.

10 Μηδὲ γογγύζετε, καθώς καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθέτησιν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν.

12 Ὥς-

4 Καὶ ὅλοι ἔπιαν τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτόν· διατὶ ἔπιναν ἀπὸ τὸν πνευματικὸν πέτραν ὁπού τοὺς ἀκολούθα· καὶ ἡ πέτρα ἦτον ὁ Χριστός.

5 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν ἀναπαύθη εἰς τοὺς περισσοτέρους ἀπ' αὐτούς· διατὶ ἔπεσαν εἰς τὸν ἔρημον.

6 Καὶ ταῦτα ἐγίνηκαν τύποι εἰδικοί μας, διὰ νὰ μὴν ἐπιθυμοῦμεν ἐμεῖς τὰ κακά, καθὼς κὴ ἐκεῖνοι τὰ ἐπεθύμησαν.

7 Μηδὲ νὰ γίνητε εἰδωλολάτραι, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτούς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ἐκάθισεν ὁ λαὸς νὰ φάγῃ καὶ νὰ πιῇ, κὴ ἐσηκώθηκαν νὰ παίζουν.

8 Μηδὲ νὰ πορνεύωμεν, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐπορνεύσαν, κὴ ἔπεσαν εἰς μίαν ἡμέραν εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ νὰ δοκιμάζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς κὴ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς τὸν ἐδοκίμασαν, κὴ ἐχαλάσθηκαν ἀπὸ τὰ ὄφεια.

10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς κὴ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγόγγυσαν, κὴ ἐχαλάσθηκαν ἀπὸ τὸν ἐξολοθρευτήν.

11 Καὶ ἐτοῦτα ὅλα ἐσυμβήκαν τύποι εἰς ἐκείνους· κὴ ἐγράφηκαν διὰ νουθέτησιν εἰδικήν μας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκατάντησαν τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

12 Ὁ-

12 Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστι; Τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν;

17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα, οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσί;

19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλόθυτόν, τί ἐστιν; ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν, τί ἐστιν;

20 Ἀλλ' ὅτι ἃ θύουσι τὰ ἔθνη, δαι-

12 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὅπου λογιάζει πῶς νὰ στέκῃ, ἂς βλέπῃ νὰ μὴν πέσῃ.

13 Πειρασμὸς δὲν σᾶς ἔλαβε παρὰ ἀνθρώπινος· καὶ ὁ Θεὸς εἶναι πιστός, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει σᾶς ἀφήσῃ νὰ πειρασθῆτε παρὰ πάνω (ἀπ' ὅ,τι) ὅπου δύνεσθε· ἀλλὰ μαζὺ μὲ τὸ πειρασμὸν θέλει κάμει καὶ τὸ βάσταγμα, διὰ νὰ δυνηθῆτε ἐσεῖς νὰ ὑποφέρετε.

14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν.

15 Ὡσὰν εἰς φρονίμους λαλῶ, διακρίνετε ἐσεῖς ὅ,τι ὅπου λέγω.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας τὸ ὁποῖον εὐλογοῦμεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; τὸ ψωμὶ ὅπου κόπτομεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ;

17 Ὅπου ἕνα ψωμί, ἕνα σῶμα εἴμεθα ἐμεῖς οἱ πολλοί· διατὶ ὅλοι μετέχομεν ἀπὸ τὸ ἕνα ψωμί.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ, ὅπου εἶναι κατὰ σάρκα· δὲν εἶναι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἐκεῖνοι ὅπου τρώγουσι ταῖς θυσίαις;

19 Τί λοιπὸν λέγω; ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον νὰ εἶναι πότε, ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον εἶναι τίποτες; ὄχι.

20 Ἀλλὰ λέγω ὅτι ἐκεῖνα ὅπου

δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν, καὶ τραπέζης δαιμονίων.

22 Ἢ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

26 Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο

ὅπου θυσιάζουσι τὰ ἔθνη, τοῖς δαιμονίοις θυσιάζουσι καὶ οὐ τῷ Θεῷ. καὶ οὐ θέλω ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμόνων γενέσθαι.

21 Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ πίνετε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμόνων· οὐδὲν δύνεσθε νὰ μετέχετε ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν δαιμονίων.

22 Ἀνίσως καὶ ἐνοχλοῦμεν τὸν Κύριον; μήνα εἴμεσθε ἐμεῖς δυνατώτεροι τος;

23 Ἔχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ὠφέλιμα· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ ὅλα δὲν οἰκοδομοῦσι.

24 Κανένας ἂς μὴν ζητῇ τὸ ἐδικόν τε (συμφέρον), ἀλλὰ κάθε ἕνας ἂς ζητῇ (τὸ συμφέρον) τοῦ ἄλλου.

25 Κάθε πρᾶγμα ὁπου πωλιέται εἰς τὸ μακελλίον, τρῶτέ το, καὶ μὴν ἐξετάζετε ἀπὸ ἐς διὰ τὴν συνείδησιν.

26 Διατὶ ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυρίου, καὶ ὅσα εἶναι εἰς αὐτήν.

27 Καὶ ἂν κανένας ἀπὸ τοὺς ἀπίστους σᾶς προσκαλῇ, καὶ θέλετε νὰ ὑπάτε, ἐκεῖνο ὁπου σᾶς βάλλουν ὁμπρόστα τρῶτε, μὴν ἐξετάζοντες ἀπότες διὰ τὴν συνείδησιν.

28 Ἀμὴ ἂν κανένας σᾶς εἰπῇ

Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

πῇ· τοῦτο εἶναι εἰδωλόθυτον, μὴν τὸ φᾶτε, διάτ' ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ εἶπε, καὶ διὰ τὴν συνείδησίν του. διατὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι εἰς αὐτήν.

29 Συνείδησιν δὲ λέγω, οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. ἱνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;

29 Καὶ συνείδησιν λέγω, ὄχι τὴν ἐδικήν σου, ἀλλὰ τὴν συνείδησιν τοῦ ἄλλου· καὶ διατί; πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ κρίνεται ἡ ἐλευθερία μου ἀπὸ ἄλλην συνείδησιν;

30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;

30 Καὶ ἐὰν ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι εἰς ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ εὐχαριστῶ;

31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτέ τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.

31 Κἄν τε λοιπὸν τρώτε, κἄν τε πίνετε, κἄν τε κάμνετε (τίποτες ἄλλο), ὅλα εἰς δόξαν Θεοῦ νὰ τὰ κάμνετε.

32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ·

32 Γίνεσθε ἀσκανδάλιστοι, καὶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

33 Καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀρέσκω ὅλους εἰς ὅλα, μὴ ζητῶντας τὸ ἐδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ (τὸ συμφέρον) τῶν πολλῶν, διὰ νὰ σωθοῦσι.

Κεφ. ια'. II.

Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ.

Μιμηθῆτε ἐμένα, καθὼς ἐγὼ μιμοῦμαι τὸν Χριστόν.

2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ

2 Καὶ ἐπαινῶ σας, ἀδελφοί, ὅτι πάντα με ἐνθυμᾶσθε, καὶ

καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς καὶ καθὼς ζᾶς ἐπαρέδωκα, τὰς παραδόσεις κατέχετε. παραδόσεις, τὰς κρατεῖτε.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυναικὸς, ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός.

3 Καὶ θέλω νὰ ἐξεύρετε, ὅτι κάθε ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστὸς, καὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς εἶναι ὁ ἄνδρας, καὶ κεφαλὴ Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

4 Κάθε ἄνδρας ὁποῦ προσεύχεται ἢ προφητεύει, καὶ ἔχει τὸ κεφάλι του σκεπασμένον, ντροπιάζει τὸ κεφάλι του.

5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἓν γάρ ἐστι καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ.

5 Καὶ κάθε γυναῖκα ὁποῦ προσεύχεται ἢ προφητεύει μὲ κεφάλι ἀξεσκέπαστον, ντροπιάζει τὸ κεφάλι της· διατὶ τοῦτο εἶναι μιᾶς λογῆς αὐτὸν νὰ ἦτον ξυρισμένη.

6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω.

6 Διατὶ ἂν δὲν σκεπάζεται ἡ γυναῖκα, ἂς κόμι καὶ ἂς κουρεύεται· καὶ ἂν εἶναι ἄσχημον εἰς τὴν γυναῖκα τὸ νὰ κουρεύεται, ἢ νὰ ξυρίζεται, (λοιπὸν) ἂς σκεπάζεται.

7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν.

7 Διατὶ ὁ ἄνδρας δὲν χρεωστεῖ νὰ σκεπάζῃ τὸ κεφάλι του ἔχοντας νὰ εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ· ἀλλὰ ἡ γυναῖκα εἶναι δόξα τοῦ ἀνδρός.

8 Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός.

8 Διατὶ ὁ ἄνδρας δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

9 Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

9 Διότι ὁ ἄνδρας δὲν ἐπλάσθη διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ ἡ γυναῖκα διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξου-

10 Διὰ τοῦτο ἡ γυναῖκα χρεω-

ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τοὺς ἀγγέλους.

11 Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς, ἐν Κυρίῳ.

12 Ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε, πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι;

14 Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι·

15 Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστιν, ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ.

16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω·

χρείαν ἔχει (διὰ τοὺς ἀγγέλους) νὰ ἔχῃ ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι της σημάδι ὅτι εἶναι ἀποκάτω εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀνδρός.

11 Ὅμως οὐδὲ ὁ ἄνδρας χωρὶς γυναῖκα, οὐδὲ ἡ γυναῖκα χωρὶς ἄνδρα, εἶναι εἰς τὸ Κυριον.

12 Διατὶ καθὼς ἡ γυναῖκα εἶναι ἀπὸ τὸν ἄνδρα, τέτοιας λογῆς καὶ ὁ ἄνδρας εἶναι διὰ μέσου τῆς γυναικός, ἀμὴ ὅλα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

13 Ἀνάμεσά σας τὸ κρίνετε· πρέπει ἡ γυναῖκα νὰ προσεύχεται τὸν Θεὸν ἀσκέπαστη;

14 Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις σᾶς διδάσκει; ὅτι ὁ ἄνδρας ἐὰν ἔχῃ μαλία, εἶναι ἀπιμία του·

15 Ἀμὴ ἡ γυναῖκα ἐὰν ἔχῃ μαλία, εἶναι τιμή της; ὅτι τὰ μαλία τῆς ἐδόθηκαν, ἀντὶς σκέπασμα.

16 Ἀμὴ ἀνίσως κανένας νὰ εἶναι φιλόνεικος, ἐμεῖς τέτοιας λογῆς συνήθειαν δὲν ἔχομεν, οὐδὲ ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ παραγγέλνοντας τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ, ὅτι ὄχι εἰς τὸ καλλιότερον, ἀλλὰ εἰς τὸ χειρότερον συμμαζώνεσθε.

18 Διατὶ πρῶτον ὅταν συναθροίζεσθε ἐσεῖς εἰς τὴν ἐκκλη-

ἀκόη χίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· καὶ μέρος τι πιστεύω.

19 Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐκ ἔστι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν.

21 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἴπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς; Ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

25 Ὡσα-

κλησίαν, ἀκόη πῶς εἶναι εἰς ἐσᾶς χωρισμάδα· καὶ εἰς κάποιον μέρος τὸ πιστεύω.

19 Διατὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ εἶναι καὶ αἵρεσεις εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ φανερωθοῦν ἐκεῖνοι ὁποὺ εἶναι ἀνάμεσά σας δόκιμοι.

20 Ὅταν λοιπὸν συμμαζώνεσθε εἰς ἕνα τόπον, δὲν εἶναι διὰ νὰ φᾶτε τὸ Κυριακὸν δεῖπνον.

21 Διατὶ κάθε ἕνας προπέρνει τὸ ἐδικόν του δεῖπνον καὶ τὸ πρώτα, καὶ ἄλλος πεινᾶ, καὶ ἄλλος μεθᾶ.

22 Μιὰ δὲν ἔχετε σπίτια νὰ φᾶτε καὶ νὰ πῆτε; ἢ καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ κατεντροπιάζετε ἐκεῖνους ὁποὺ δὲν ἔχουσι; Νὰ σᾶς εἰπῶ; νὰ σᾶς ἐπαινέσω εἰς τοῦτο; δὲν σᾶς ἐπαινῶ.

23 Διατὶ ἐκεῖνο ὁποὺ σᾶς ἐπαραδόδωκα, τὸ ἐπαράλαβα ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς τὴν νύκτα ἐκείνην ὁποὺ ἐπαραδίδουτον, ἐπῆρε ψωμί·

24 Καὶ εὐχαριστήσας τὸ ἔκοψε, καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε, τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου ὁποὺ κόπτεται διὰ λόγου σας· τοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου.

25 Τὸν

25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

26 Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

27 Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω.

29 Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα.

32 Κρι-

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον, ὕστερα ἀφόντις ἐδείπνησε, λέγωντας· ἐτοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινούρια διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου· ἐτοῦτο κάμνετε ὅσαις φοραῖς τὸ πίνετε, εἰς ἐδικήν μου ἀναθύμησιν·

26 Διατὶ ὅσαις φοραῖς τρῶτε τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου ἀναθυμίζετε, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ.

27 Εἰς τόσον ὁποῦ κάθε ἕνας ὁποῦ τρώγει τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο, ἢ πίνει τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, εἶναι πταίστης εἰς τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου.

28 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ἂς δοκιμάζῃ τοῦ λόγου του, καὶ ἔτζι ἂς τρώγει ἀπὸ τὸ ψωμὶ ἐτοῦτο, καὶ ἂς πίνει ἀπὸ τὸ ποτήριον ἐτοῦτο.

29 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει καὶ πίνει ἀναξίως, τρώγει καὶ πίνει κρῖμα εἰς τοῦ λόγου του, μὲ τὸ νὰ μὴν διακρίνῃ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς εἶναι πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ ἀποθένουν ἀρκετοί.

31 Διατὶ ἐὰν ἐδιακρίναμεν τοῦ λόγου μας, δὲν ἠθέλαμεν κριθῇ.

32 Ἀ-

32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.

34 Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρῖμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

32 Ἀμὴ ὅταν κρινόμεθεν, παιδευόμεθα ἀπὸ τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴν κατακριθῶμεν μὲ τὸν κόσμον.

33 Λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ὅταν συμμαζώνεσθε εἰς τὸ φαγεῖν, καρτερεῖτε ἕνας τὸν ἄλλον.

34 Ἀμὴ ἂν πεινᾷ κανένας, ἂς τρώγει εἰς τὸ σπῆτί του, διὰ νὰ μὴν συμμαζώνεσθε εἰς κατάκριμα. καὶ τὰ ἐπίλοιπα, ὡσὰν ἔλθω, θέλω τὰ διατάξει.

Κεφ. ιβ'. 12.

Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοὶ, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα·

5 Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος·

Καὶ διὰ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ἀδελφοὶ, θέλω νὰ γνωρίζετε ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπει.

2 Ἰξεύρετε ὅτι ἐσεῖς ἦσθαν ἔθνη, καὶ ἐφέρνουσθαν εἰς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, καθὼς σᾶς ἔσυραν.

3 Διὰ τοῦτο σᾶς κάμνω νὰ γνωρίσετε, ὅτι οὐ δὲ κανένας ὁποῦ λαλεῖ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐ δὲ κανένας δύναται νὰ εἰπῇ Κύριον Ἰησοῦν, παρὰ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

4 Καὶ εἶναι διαίρεσαις τῶν χαρισμάτων, ἀμὴ τὸ πνεῦμα εἶναι τὸ αὐτό.

5 Εἶναι καὶ διάφοραις ὑπηρεσίαις, ἀμὴ ὁ Κύριος εἶναι ὁ αὐτός.

6 Καὶ

6 Εἶ-

6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ Θεὸς, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

7 Ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

8 ὯΙ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα·

9 ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι·

10 ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἓν ἐστι, καὶ μέλη ἔχει πολλὰ, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς, πολλὰ ὄντα, ἓν ἐστι σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε

Ἕλ-

6 Εἶναι καὶ διαίρεσις τῶν ἐνεργημάτων, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ πάντα ἐνεργῶν τὰ ὅλα ἐν ὅλοις, εἷς ὁ αὐτός.

7 Καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος εἰς τὸ συμφέρον.

8 Διότι εἰς μέν τινα δίδεται λόγος σοφίας διὰ μέσου τοῦ πνεύματος· καὶ εἰς ἄλλον δίδεται λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

9 Καὶ εἰς ἄλλον δίδεται πίστις, μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ εἰς ἄλλον δίδεται χάρισμα ἰαμάτων, μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

10 Καὶ εἰς ἄλλον ἐνεργήματα δυνάμεων· καὶ εἰς ἄλλον δίδεται προφητεία· καὶ εἰς ἄλλον δίδονται διάκρισις πνευμάτων· καὶ εἰς ἄλλον γένη γλωσσῶν· καὶ εἰς ἄλλον δίδεται ἑρμηνεία γλωσσῶν.

11 Καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, χωρίζοντας ἐξουσίαν κάθε ἕνα καθὼς θέλει.

12 Διότι καθὼς τὸ κορμὶ εἶναι ἕνα, καὶ ἔχει μέλη πολλὰ, καὶ ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἑνὸς κορμιοῦ, ἂν καλὰ καὶ νὰ εἶναι πολλὰ, ὅμως εἶναι ἕνα κορμί· ἔτζι καὶ ὁ Χριστός.

13 Διατὶ ἐμεῖς ὅλοι διὰ μέσου ἑνὸς πνεύματος εἰς ἕνα κορμὶ ἐβαπτισθήκαμεν, κἂν

Ἕλλῆνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;

16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;

17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις;

18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν.

19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα;

20 Νυνὶ δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἓν δὲ σῶμα.

21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρί· Χρείαν σου οὐκ ἔχω. ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσί· Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω.

22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον, τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι.

23 Καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμοτέρα τε Ἰουδαῖοι, καὶ τε Ἕλλῆνες, καὶ τε δοῦλοι, καὶ τε ἐλεύθεροι, καὶ ὅλοι εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Διατὶ τὸ κορμὶ δὲν εἶναι ἕνα μέλος, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἰπῇ τὸ ποδάρι, ἐπειδὴ δὲν εἶμαι χέρι, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ κορμί· μήπω διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ κορμί;

16 Καὶ ἐὰν εἰπῇ τὸ αὐτίον, ἐπειδὴ δὲν εἶμαι μάτι, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ κορμί· μήπω διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ κορμί;

17 Ἐὰν ὅλον τὸ κορμὶ εἶναι μάτι, ποῦ (θέλει εἶσθαι) ἡ ἀκοή; ἐὰν εἶναι ὅλον ἀκοή, ποῦ (θέλει εἶσθαι) ἡ ὄσφρησις;

18 Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔβαλε κάθε ἕνα μέλος εἰς τὸ κορμί, καθὼς ἠθέλησε.

19 Καὶ ἂν ἦταν ὅλα ἕνα μέλος, ποῦ (ἠθέλει εἶσθαι) τὸ κορμί;

20 Ἀλλὰ τώρα εἶναι πολλὰ μέλη, ἀμὴ ἕνα κορμί.

21 Καὶ δὲν δύνεται τὸ μάτι νὰ εἰπῇ εἰς τὸ χέρι, δὲν σὲ χρειάζομαι· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ποδάρια, δὲν σᾶς χρειάζομαι.

22 Ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ κορμιοῦ ὁποῦ φαίνονται νὰ εἶναι ἀδυνέστερα, εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖα.

23 Καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ λογάζο-

ρα εἶναι ἓν σῶμα, τέτοις πλεῖονα περισσοτέραν περιτιθησι τιμὴν, καὶ τοῖς ἀσχήμοσι ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει.

24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν, οὐ χρείαν ἔχει· ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ περισσοτέραν δοὺς τιμήν.

25 Ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη.

26 Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

27 Ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.

29 Μὴ πάντες, ἀπόστολοι; μὴ πάντες, προφῆται; μὴ πάντες, διδάσκαλοι; μὴ πάντες, δυνάμεις;

30 Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσ-

ζονται καὶ εἶναι ἀπὸ μέρους μέλη καὶ κῶλα, ἐστῶτα ἐνδιδύοντες, τὰ μὴ εὔσχημα περισσοτέραν καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν περισσοτέραν σχῆμα ἔχουσι περισσοτέραν.

24 Ἀλλὰ τὰ μέλη μας τὰ ὡραῖα, δὲν ἔχουσι χρείαν σχήματος· ἀλλὰ ὁ Θεὸς συνεκέρασεν τὸ κορμὶ, δίδωντας περισσοτέραν τιμὴν εἰς τὸ μέλος τὸ λειψιμον.

25 Διὰ νὰ μὴν γένῃ διχοστασία εἰς τὸ κορμὶ, ἀλλὰ τὰ μέλη νὰ φροντίζουσι τὸ αὐτὸ ἕνα διὰ τὸ ἄλλον.

26 Καὶ ἐὰν πάσχῃ ἕνα μέλος, συμπάσχουσιν ὅλα τὰ μέλη, καὶ ἐὰν δοξάζεται ἕνα μέλος, συγχαίρουσιν ὅλα τὰ μέλη.

27 Καὶ ἐσεῖς εἶσθε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μέρος.

28 Καὶ κάποιους ἔβαλεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, εἶτα δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.

29 Μήπως ὅλοι εἶναι ἀπόστολοι; μήπως ὅλοι εἶναι προφῆται; μήπως ὅλοι εἶναι διδάσκαλοι; μήπως ὅλοι ἔχουσι δυνάμεις;

30 Μήπως ὅλοι ἔχουσι χα-

γλώσσαις λαλῶ; μὴ πάντες διερμηνεύουσι;

31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

λοι γλώσσαις ζωντυχένσι; μὴ ὅλοι ἑρμηνεύσι;

31 Ἐπιζυμεῖτε τὰ χαρίσματα τὰ μεγαλίτερα· καὶ ἀκόμι θέλω σᾶς δείξει τράταν ὑπερβολικὰ ὑψηλήν.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀγάπιν δὲν ἔχω, ἔγινα χαλκὸς ὁπᾶ βοήζει, ἢ κύμβαλον ὁπᾶ ἀλαλάζει.

2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι.

2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ γνωρίσω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλην τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν, ὁπᾶ νὰ βγαίνε νὰ μετατοπίζω, καὶ ἀγάπιν νὰ μὴν ἔχω, δὲν εἶμαι ὑπότες.

3 Καὶ ἐὰν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.

3 Καὶ ἐὰν θρέψω ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου εἰς τὰς πτωχείς, καὶ ἐὰν παραδώσω τὸ κορμί μου διὰ νὰ καῶ, καὶ ἀγάπιν νὰ μὴν ἔχω, ὑπότες δὲν ὠφελοῦμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, ἡ ἀγάπη σπλαγχνίζεται, ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ, ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι ποθητής, δὲν κενοδοξᾶ,

5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν,

5 Δὲν κάμνει ἄσχημα πράγματα, δὲν γυρεύει τὰ ἰδικά της ὠφέλιμα, δὲν πικραίνεται, δὲν βάνει εἰς τὸν νοῦν της τὸ κακόν,

6 οὐ

6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·

7 Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι καταργηθήσονται, εἴτε γλῶσσαι παύσονται, εἴτε γνῶσις καταργηθήσεται.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.

12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.

13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

6 Δὲν χαίρεται εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ συγχαίρεται εἰς τὴν ἀλήθειαν·

7 Ὅλα τὰ βαστᾶ, ὅλα τὰ πιστεύει, ὅλα τὰ ἐλπίζει, ὅλα τὰ ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε δὲν ξεπέφτει, ἀλλὰ καὶ αἱ προφητεῖαις θέλουσι καταργηθῆ, καὶ αἱ γλώσσαις θέλουσι παύσει, καὶ ἡ γνῶσις θέλει ἀφανισθῆ.

9 Διατὶ ἐκ μέρους γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·

10 Ἀμὴ ὅταν ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε θέλει παύσει τὸ μερικόν.

11 Ὅταν ἤμουν νήπιος, ὡσὰν νήπιος ἐλάλουν, ὡσὰν νήπιος ἐφρόνουν, ὡσὰν νήπιος ἐλογιζόμουν· ἀμὴ ὅταν ἔγινα ἄνδρας, τὰ ἄργησα τὰ πράγματα τοῦ νηπίου.

12 Διατὶ τῶρα βλέπομεν διὰ μέσου τοῦ καθρέφτη ὡσὰν ὄνειρον, ἀμὴ τότε θέλομεν εἰδῆ πρόσωπον μὲ πρόσωπον· τῶρα γνωρίζω ἐκ μέρους, ἀμὴ τότε θέλω γνωρίσει καθὼς ἐγνωρίσθηκα.

13 Καὶ τῶρα μένουσι τὰ τρία ἐτοῦτα, πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη· ἀμὴ τὸ μεγαλίτερον ἀπὸ τοῦτα, εἶναι ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ, οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.

3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσσῃ, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

6 Νυνὶ δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑ-

Ζητᾶτε καὶ ἀκολουθᾶτε τῇ ἀγάπῃ, ἐπιθυμεῖτε δὲ καὶ ἵνα ἀποκτήσητε τὰ πνευματικὰ χαρίσματα· καὶ μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

2 Διατὶ ὁ μὲν ὃπου λαλεῖ γλώσσαις ἀγνώστοις, δὲν ζωντυχένει μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ μὲ τὸν Θεόν. διότι κανεὶς δὲν τὸν καταλαμβάνει, ἀλλ' ὁμιλεῖ μὲ τὸ πνεῦμα λαλεῖ μυστήρια.

3 Ἀμὴ ὁμιλεῖ ὃπου προφητεύει, λαλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παρηγορίαν.

4 Ἐκεῖνος ὃπου λαλεῖ γλῶσσαις, οἰκοδομεῖ τὸν λόγον του· ἀμὴ ὁμιλεῖ ὃπου προφητεύει, οἰκοδομεῖ τὴν ὁμιλίαν.

5 Καὶ ἤθελα ὅλοι σας νὰ λαλῆτε γλώσσαις, ἀλλὰ περισσότερον διὰ νὰ προφητεύετε. διατὶ μεγαλήτερος εἶναι ὁμιλῶν ὃπου προφητεύει, παρὰ ὁμιλῶν ὃπου λαλεῖ γλώσσαις, ἐξω ἐὰν δὲν μεταγλωττίζῃ, διὰ νὰ λάβῃ ἡ ὁμιλία οἰκοδομήν.

6 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω εἰς ἐσᾶς λαλῶν γλώσσαις, τί θέλω σᾶς ὠφελήσει, ἐὰν θὲν σᾶς λαλήσω,

ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐὰν διάστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον ;

8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν σάλπιγξ δῷ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον ;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον ; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες.

10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον.

11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν, ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.

12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.

13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσσῃ,

ἢ μὲ ἀποκάλυψιν, ἢ μὲ γνῶσιν, ἢ μὲ προφητείαν, ἢ μὲ διδαχήν ;

7 Ὅμως ἂν ἄψυχα ὅπερ δίδωσι φωνὴν, κἂν τε πηκτὸν, κἂν τε κιθάρα, ἐὰν δὲν χωρίζωσι αἱ φωναὶ, πῶς θέλει γνωρισθῆ ἐκεῖνο ὅπερ παίζεται μὲ πηκτὸν, ἢ μὲ τὴν κιθάραν ;

8 Καὶ ἐὰν ἡ σάλπιγξ δώσῃ φωνὴν ὅπερ δὲν σημαίνει πίποτε, τίς θέλει ἑτοιμασθῆ εἰς πόλεμον ;

9 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς ἐὰν δὲν δώσετε λόγον εὐκολοσήμαντον διὰ μέσου τῆς γλώσσης, πῶς θέλει γνωρισθῆ ἐκεῖνο ὅπερ λαλεῖται ; θέλετε λαλεῖ εἰς τὸν ἀέρα.

10 Τόσα πολλὰ γένη τῶν φωνῶν εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καθὼς ἔτυχεν· καὶ δὲν καμένα γένος εἶναι ἄφωνον.

11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, θέλω εἶσθαι Βάρβαρος εἰς ἐκεῖνον ὅπερ λαλεῖ, καὶ ὁ λαλῶν θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ Βάρβαρος.

12 Τοιουτοτρόπως καὶ ἐσεῖς ἐπειδὴ εἶσθε ἐρασταὶ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, ζητᾶτε διὰ νὰ πλουτῆτε εἰς αὐτὰ, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας.

13 Διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ὅπερ λαλεῖ γλῶσσαν ἀγνώριστον, ἂς

προσεύχεσθω ἵνα διερμηνεύῃ.

παρακαλεῖ τὸν Θεὸν καὶ τὸ δόσιν χάριν διὰ καὶ ἑρμηνεύῃ ἐκεῖνα ὅπερ λέγει.

14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται· ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι.

14 Διατί ἐὰν προσεύχωμαι μὲ γλῶσσαν ἀγνώριστον, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ἀμὴ ὁ νοῦς μου ἔτιν ἄκαρπος.

15 Τί οὖν ἐστι; Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ.

15 Τί λοιπόν; ὡς προσδυχήσω μὲ τὸ πνεῦμα, ὡς προσδυχήσω καὶ μὲ τὸν νοῦν· καὶ ὡς ψάλλω μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ ὡς ψάλλω καὶ μὲ τὸν νοῦν.

16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε.

16 Ἐπειδὴ ἐὰν εὐλογήσῃς μὲ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖνος ὅπου ἀναπληροῖ τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς θέλει εἰπεῖ τὸ ἀμὴν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σε; ἐπειδὴ δὲν ἠξεύρει τί λέγεις.

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

17 Διατί ἐσὺ καλὰ εὐχαριστῶς, ἀλλὰ ὁ ἄλλος δὲν οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, ὅτι καλὰ γλώσσαις περισσότερα ἀπὸ ὅλους σας.

19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.

19 Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καλλιότερα θέλω νὰ λαλήσω πέντε λόγους διὰ μέσου τοῦ νοός μου, διὰ νὰ διδάξω καὶ ἄλλους, παρὰ νὰ εἰπῶ μυρίους λόγους μὲ γλῶσσαν ἄγνωστον.

20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κα-

20 Ἀδελφοί, μὴ γίνεσθε παιδία εἰς τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ γίνεσθε νήπιοι εἰς τὴν κακίαν, καὶ

κακίᾳ νηπιάζετε, τῇ δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε.

21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις, λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονταί μου, λέγει Κύριος.

22 Ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;

24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων·

25 Καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι.

26 Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει,

καὶ εἰς τὴν φρένησιν γίνεσθε τέλειοι.

21 Ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένον ἐστὶν· ὅτι ἐν ἑτέραις γλώσσαις, καὶ διὰ ἑτέρων χειλέων θέλω λαλῆσαι εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ οὐδὲ οὕτως εἰσακούσονταί μου, λέγει Κύριος.

22 Λοιπὸν αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐχὶ εἰς ἐκείνους οἳ πιστεύουσιν, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀπίστους· ἡ δὲ προφητεία οὐκ εἰς τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους οἳ πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν λοιπὸν συναθροισθῇ ὅλη ἡ ἐκκλησία εἰς μίαν μεραίαν, καὶ ὅλοι λαλῶσι γλώσσαις ἀγνώσαις, καὶ ἐμβοῦσι μέσα ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, δὲν θέλουσιν εἰπεῖ ὅτι εἶσθε λαλοί;

24 Ἀμὴ ἐὰν ὅλοι προφητεύσωσι, καὶ ἐμβῇ μέσα κανένας ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ἀπὸ ὅλους, ἐξετάζεται ἀπὸ ὅλους.

25 Καὶ τέτοιας λογῆς τὰ κρυφὰ τῆς καρδίας του φανερώνονται· καὶ ἔτζι πέφτωντας κατὰ πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τὸν Θεόν, λέγωντας ὅτι ὁ Θεὸς βέβαια εἶναι εἰς ἐσᾶς.

26 Τί εἶναι λοιπὸν, ἀδελφοί; ὅταν συναθροίζεσθε, κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς ἔχει ψαλμὸν, ἔχει διδαχὴν, ἔχει γλῶσ-

ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω.

27 Εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος· καὶ εἷς διερμηνευέτω.

28 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτὴς, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ.

29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν.

30 Ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω.

31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται.

32 Καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται·

33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεὸς, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Εἰ

σαν, ἔχει ἀποκάλυψιν, ἔχει ἑρμηνείαν. πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω.

27 Καὶ εἴτε γλώσσῃ τις λαλῇ κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, ἀνὰ μέρος καὶ εἷς διερμηνευέτω.

28 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτὴς σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ.

29 Καὶ προφῆται δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν.

30 Καὶ ἐὰν ἀποκαλυφθῇ τινὶ ἄλλῳ καθημένῳ ὁ πρῶτος σιγάτω.

31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα προφητεύειν πάντες, ἵνα πάντες μανθάνωσι καὶ πάντες παρακαλῶνται.

32 Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται·

33 Διατὶ ὁ Θεὸς οὐκ ἔστιν Θεὸς ἀκαταστασίας, ἀλλὰ εἰρήνης, καθὼς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες σας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· διατὶ δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται λαλεῖν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑποτάσσωνται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Καὶ

35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.

36 Ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;

37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί.

38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω.

39 Ὥστε, ἀδελφοί, ζηλεῖτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε.

40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

Κεφ. ιε'. 15.

ΓΝωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε·

2 Δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε.

3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς

35 Καὶ ἂν θέλωσι νὰ μάθωσι τίποτες, ἂς ἐρωτῶσιν τοὺς ἄνδρας των εἰς τὸ σπίτι· διότι ἄσχημον πρᾶγμα εἶναι νὰ συντυχένουν αἱ γυναῖκαις εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἢ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βγῆκεν ἀπὸ σᾶς; ἢ εἰς ἐσᾶς μοναχὰ σᾶς ἔφθασεν;

37 Ἐὰν φαίνεται κανένας νὰ εἶναι προφήτης, ἢ πνευματικός, ἂς γνωρίσῃ ἐτοῦτα ὁποῦ σᾶς γράφω, ὅτι εἶναι παραγγελίαις τοῦ Κυρίου.

38 Καὶ ἂν κανένας δὲν γνωρίζῃ, ἂς μὴν γνωρίζῃ.

39 Εἰς τοῦτο, ἀδελφοί μου, ζητᾶτε μὲ ζῆλον τὸ νὰ προφητεύετε, καὶ μὴν ἐμποδίζετε τὸ νὰ λαλῆτε γλώσσαις.

40 Ὅλα ἂς γίνωνται πρεπόντως καὶ μὲ τάξιν.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ σᾶς δηλώνω τὸ εὐαγγέλιον, ἀδελφοί, ὁποῦ σᾶς εὐαγγέλισα, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπαρελάβετε, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐστέκεσθε.

2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε, ἐὰν τὸ κρατῆτε μὲ τὸν λόγον ὁποῦ σᾶς εὐαγγέλισα, ἐξὸν ἐὰν δὲν ἐπιστεύσατε εὐκαιρα.

3 Διατὶ πρῶτον σᾶς ἐπαρέδωκα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ ἐπαρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε

τὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τ̃ ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κ̀ τὰς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερ) τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κ̀ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα.

6 Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δ̀ καὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν.

8 Ἔσχατον δ̀ πάντων, ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κἀμοί.

9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστ@ τ̃ ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολ@, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τ̃ Θεοῦ.

10 Χάριτι δ̀ Θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτ̃ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγένηθη, ἀλλὰ περισσοτέρως αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δ̀, ἀλλ̀ ἡ χάρις τ̃ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.

11 Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, κὰι οὕτως ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δ̀ Χριστὸς κηρύσσετ) ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερ), πῶς λέγουσί

διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, κ̀ τὰς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κ̀ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τ̀ Κηφᾶ, ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα.

6 Ἔπειτα ἐφάνη ἀπάνω εἰς πεντακόσιους ἀδελφοὺς μίαν φορὰν· ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι σύρονται) ἕως τώρα, κὰι μερικοὶ κοιμήθηκαν.

7 Ἔπειτα ἐφάνη εἰς τ̀ Ἰάκωβον· ἔπειτα εἰς ὅλους τοὺς ἀποστόλους.

8 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλους, ὡσὰν εἰς ἀπόρριγμα, ἐφάνη εἰς ἐμένα.

9 Διατὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ πολλὰ μικρὸς ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους, ὁ ὁποῖ@ δὲν εἶμαι ἄξι@ νὰ καλοῦμαι ἀπόστολ@, ἀφοῦ ἐκατάτρεξα τὴν ἐκκλησίαν τ̃ Θεοῦ.

10 Ἀλλὰ ἀφοῦ μέσα τ̀ χάρι@ τ̃ Θεοῦ εἶμαι ἐκεῖνο ὁποῦ εἶμαι, κ̀ ἡ χάρις του ὁποῦ εἶναι εἰς ἐμένα, δὲν ἐγίνηκεν εὐκαιρη· ἀλλὰ περισσότερα ἀπ' αὐτοὺς ὅλους ἐκοπίασα, κ̀ ὄχι ἐγὼ, ἀλλὰ ἡ χάρις τ̃ Θεοῦ ὁποῦ εἶναι μαζύ μετ' ἐμένα.

11 Κὰν ἐγὼ λοιπὸν, κὰν ἐκεῖνοι, ἔτζι κηρύττομεν, κὰι ἔτζι ἐπιστεύσατε.

12 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς κηρύττεται ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πῶς λέγου-

σί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

20 Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

λέγουσι τινὲς ἀνάμεσόν σας, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

13 Καὶ εἰ οὐκ ἔστιν ἀνάστασις νεκρῶν, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἀνέστη.

14 Καὶ εἰ ὁ Χριστὸς οὐκ ἀνέστη, εὔκαιρον λοιπὸν εἶναι τὸ κήρυγμά μας, καὶ εὔκαιρος εἶναι καὶ ἡ πίστις σας.

15 Καὶ εὑρισκόμεθα ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀνέστησε τὸν Χριστόν, τὸν ὁποῖον οὐκ ἀνέστησεν, ἀνίσως καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ ἀνίστανται.

16 Διότι ἐὰν οἱ νεκροὶ οὐκ ἀνίστανται, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἀνέστη.

17 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς οὐκ ἀνέστη, ἡ πίστις σας εἶναι εὔκαιρος, ἀκόμη εὑρίσκεσθε εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

18 Καὶ οἱ κεκοιμημένοι λοιπὸν ὅσοι ἐκοιμήθησαν εἰς τὸν Χριστόν, ἐχάθησαν.

19 Ἐὰν μόνον ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστὸν εἰς τοῦτον τὸν ζωὴν ἐτοῦτον, εἴμεθεν ἀθλιώτεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

20 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ ἔγινεν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ὅσων κοιμῶνται.

21 Διατὶ ἐπειδὴ διὰ μέσου ἑνὸς ἀνθρώπου (εἶναι) ὁ θάνατος, τοιούτως λοιπὸν διὰ μέσου ἑνὸς ἀνθρώπου (εἶναι) καὶ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. 22 Διὰ-

22 Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

23 Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ

22 Διατὶ καθὼς εἰς τὸν Ἀδὰμ ὅλοι ἀποθνήσκουσιν, τέτοιως λογῆς καὶ εἰς τὸν Χριστὸν ὅλοι θέλουσι ζωοποιηθῆ.

23 Ἀμὴ κάθε ἕνας εἰς τὴν ἰδίαν του τάξιν· ὁ Χριστὸς (εἶναι) ἀπαρχή, ἔπειτα (θέλουν ἀναστηθῆ) ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν του.

24 Εἶτα (θέλ᾽ εἶσθε) τὸ τέλος, ὅταν παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, ὅταν χαλάσῃ κάθε λογῆς ἀρχὴν καὶ κάθε ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Διατὶ κάμνει χρεία νὰ βασιλεύῃ αὐτὸς ἕως ὁποῦ νὰ βάλῃ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς ἀποκάτω εἰς τὰ ποδάρια του.

26 Ὕστερινὸς ἐχθρὸς ὁποῦ χαλνᾶται, εἶναι ὁ θάνατος.

27 Διατὶ ὅλα τὰ ὑπόταξεν ἀποκάτω εἰς τὰ ποδάρια του. Καὶ ὅταν λέγῃ ὅτι ὅλα ἔχουν ὑποταγμένα, φανερὸν εἶναι ὅτι ἐξὸ ἀπ᾽ ἐκεῖνον ὁποῦ ὑπέταξε τὰ πάντα.

28 Καὶ ὅταν τὰ ὑποταχθῶσι τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς θέλ᾽ ὑποταχθῆ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τοῦ ὑπέταξε τὰ πάντα, διὰ νὰ εἶναι ὁ Θεὸς τὰ ὅλα εἰς ὅλους.

29 Ἀλλέως τί θέλουσι κάμει ἐκεῖνοι ὁποῦ βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκρούς, ἐὰν καθόλου οἱ νεκροὶ

καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαί.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι. πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

35 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται;

36 Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἢ τινος τῶν λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἑκά-

στῳ

κροὶ δὲν ἀναστήνονται; διατί καὶ βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκρούς;

30 Καὶ διατί καὶ ἐμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσα ὥραν;

31 Πᾶσα ἡμέρα ἀποθένω, μὰ τὴν ἐδικήν σας καύχησιν, ὁποῦ ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

32 Ἐὰν ἐγὼ κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα μὲ θηρία εἰς τὴν Ἔφεσον, τί εἶναι τὸ διάφορόν μου, ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀναστήνονται; (ἂν δὲν ἀναστήνονται) ἂς φᾶμε καὶ ἂς πιοῦμε· διατὶ αὔριον ἀποθένομεν.

33 Μὴν πλανᾶσθε. ἡ κακαῖς συναναστροφαῖς χαλοῦσι τὰ καλὰ ἤθη.

34 Ξεξοινήσετε (νὰ ζῆτε) δικαίως, καὶ μὴν ἁμαρτάνετε· διατὶ κάποιοι δὲν γνωρίζουν τὸν Θεόν· διὰ ἐντροπήν σας τὸ λέγω.

35 Ἀλλὰ κανένας θέλει εἰπεῖ· πῶς ἀναστήνονται οἱ νεκροὶ, καὶ μὲ ποῖον κορμὶ ἔρχονται;

36 Ἄγνωστε (ἄνθρωπε), ἐκεῖνο ὁποῦ σπέρνεις ἐσὺ, δὲν πέρνει ζωὴν, ἐὰν δὲν ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐσὺ σπέρνεις, δὲν σπέρνεις τὸ σῶμα ὁποῦ μέλλει νὰ γενῇ, ἀλλὰ γυμνὸν κοκκὶ, ἂν τύχῃ, σιταρίου, ἢ κανενὸς ἀπὸ τὰ λοιπὰ σπέρματα.

38 Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ δίδει σῶμα καθὼς θέλει, καὶ κάθε ἕνα

ἀπο

σῳ τῷ σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.

40 Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.

46 Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικὸν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τὸ ἴδιόν τε σῶμα (δίδῃ).

39 Οὐχὶ πάσα σὰρξ ἔστιν ἡ αὐτὴ σάρξ, ἀλλὰ ἄλλη ἐστὶν ἡ τῶν ἀνθρώπων σὰρξ, καὶ ἄλλη ἐστὶν ἡ τῶν κτηνῶν σὰρξ, καὶ ἄλλη ἐστὶν ἡ τῶν ψαρῶν σὰρξ, καὶ ἄλλη ἐστὶν ἡ τῶν πετεινῶν σὰρξ.

40 Εἰσὶ καὶ σώματα ἐπουράνια, εἰσὶ καὶ σώματα ἐπίγεια, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἐστὶν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἄλλη δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.

41 Καὶ ἄλλη ἐστὶν ἡ τοῦ ἡλίου δόξα, καὶ ἄλλη ἐστὶν ἡ τῆς σελήνης δόξα, καὶ ἄλλη ἐστὶν ἡ τῶν ἀστέρων δόξα· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· (τὸ σῶμα) σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, καὶ ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἐγείρεται ἐν δυνάμει·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, καὶ ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. εἰσὶ σῶμα ψυχικόν, καὶ εἰσὶ σῶμα πνευματικόν.

45 Τέτοιος λογῆς καὶ γεγραμμένον ἔχουν· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζωντανὴν, ὁ ὕστερινὸς Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιόν.

46 Ἀλλὰ οὐχὶ πρῶτον ἔστιν

τὸ

μαλικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικὸν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

48 Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

51 Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν λέγω· Πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα·

52 Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι, (σαλπίσει γὰρ) καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.

54 Ὅταν

τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικὸν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος (ἦτον) ἀπὸ τὴν γῆν χωματένιος, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος (εἶναι) ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

48 Ὅ, τι λογῆς ἦτον ὁ χωματένιος, τέτοιοι λογῆς εἶναι καὶ οἱ χωματένιοι· καὶ ὅ, τι λογῆς εἶναι ὁ ἐπουράνιος, τέτοιοι λογῆς (θέλουσιν εἶσθαι) καὶ οἱ ἐπουράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χωματένιου, ἂς τὴν θέλομεν φορέσει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

50 Καὶ τοῦτο λέγω, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν δύνουνται νὰ κληρονομήσουν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν.

51 Νά, ὅ,τι σᾶς λέγω μυστήριον ἀληθινά· ὅλοι δὲν θέλομεν ἀποθάνει, ἀλλὰ ὅλοι θέλομεν ἀλλαχθῆ

52 Εἰς μίαν στιγμὴν, ὡς εἰς βοπὴν ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν ὑστερινὴν σάλπιγγα. (Διατὶ θέλει σαλπίσει (ἡ σάλπιγξα), καὶ οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀναστηθῆ ἄφθαρτοι, καὶ ἐμεῖς θέλομεν ἀλλαχθῆ.

53 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι τὸ φθαρτὸν ἐτοῦτο (κορμὶ) νὰ ἐνδυθῆ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν ἐτοῦτο νὰ ἐνδυθῆ ἀθανασίαν.

54 Καὶ

54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος.

55 Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖκος;

56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος.

57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

54 Καὶ ὅταν τὸ φθαρτὸν ἐτοῦτο (κορμὶ) ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν ἐτοῦτο (κορμὶ) ἐνδυθῇ ἀθανασίαν, τότε θέλ γένῃ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· ἐρρόφηθη ὁ θάνατος ἀπὸ τὴν νίκη.

55 Ὦ θάνατε, ποῦ εἶναι ἡ νίκη σου; ὦ ᾅδη, ποῦ εἶναι τὸ κέντρον σου;

56 Τὸ κέντρον τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ νόμος.

57 Καὶ ἂς εἶναι χάρις τῷ Θεῷ, ὁποῦ μᾶς δίδει τὴν νίκη διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, στέκεσθε στερεοί, ἀμετακίνητοι, προκόβοντες εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου πάντοτε· ἐξεύροντες ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι εὐκαιρος εἰς τὸ Κύριον.

Κεφ. ις'. 16.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

Καὶ διὰ τὴν ζητείαν (τὴν ἐλεημοσυνῶν ὁποῦ εἶναι) διὰ τοὺς ἁγίους, καθὼς ἔδωκα εἰς τάξιν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, τέτοιας λογῆς κάμετε καὶ ἐσεῖς.

2 Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὅ, τι ἂν εὐοδῶται·

2 Κάθε κυριακὴν, κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς ἂς βάλῃ ξεχωρισᾶ εἰς τὸ σπῆτι του θησαύριζοντας ὅσον ἠμπορεῖ, καθὼς τὸν φωτίσῃ Θεός· διὰ νὰ μὴν γί-

νεται

θῶτας· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γένωνται.

3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε διὰ ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἰερουσαλήμ.

4 Ἐὰν δὲ ἦ ἄξιον τοῦ κἀμὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι)

6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε ὅπου ἐὰν πορεύωμαι.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ.

8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς.

9 Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη καὶ ἐνεργὴς, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς κἀγὼ ἐγώ.

11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρός με· ἐκδέχομαι

νετε τότε μάζωξις τῆς ἐλεημοσύνης ὅταν ἔλθω.

3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὁποίους ἐσεῖς θέλετε γράψῃ μὲ ἐπιστολὰς νὰ εἶναι δόκιμοι, ἐκείνους θέλω πέμψῃ νὰ πάρουν, καὶ νὰ ὑπάγουσι τὴν χάριν σας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ ἐὰν εἶναι ἄξιον νὰ πάγω κ' ἐγὼ, θέλουσιν ὑπάγῃ μαζύ με.

5 Καὶ ὅταν περάσω τὴν Μακεδονίαν, θέλω ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς. Διατὶ θέλω νὰ περάσω διαμέσου τῆς Μακεδονίας.

6 Καὶ ἂν τύχῃ θέλω σαθῆ ὀλίγον εἰς ἐσᾶς, ἢ κ' νὰ ξεχειμάσω, διὰ νὰ μὲ συμπροβοδήσετε ὅπου κ' ἂν ὑπάγω.

7 Διατὶ δὲν θέλω νὰ σᾶς ἰδῶ τῶρα περαστικὸς, ἀμὴ ἐλπίζω νὰ ἀπομείνω καμπόσον καιρὸν εἰς ἐσᾶς, ἂν τὸ συγχωρέσῃ ὁ Κύριος.

8 Καὶ θέλω ἀπομείνῃ εἰς τὴν Ἔφεσον ἕως τῆς Πεντηκοστῆς.

9 Διατὶ μοῦ ἀνοίχθηκε θύρα μεγάλη κ' ἐνεργητικὴ, κ' εἶναι κ' πολλοὶ ἐναντίοι.

10 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, βλέπετε νὰ εἶναι χωρὶς φόβον ἀνάμεσά σας. Διατὶ ἐργάζεται τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ὡσὰν κ' ἐγώ.

11 Κανένας λοιπὸν ἂς μὴν τὸν καταφρονῇ, ἀλλὰ συντροφιάσετέ τον μὲ εἰρήνην, διὰ νὰ ἔλθῃ

δέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε.

14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·

16 Ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.

17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·

18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ

ἔλθῃ εἰς ἐμφανὲς· ἁμαρτὸν τὸ καιρεῶ ἀντόμα μὲ τοὺς ἀδελφούς.

12 Καὶ ἁμαρτὸν τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἀπολλῶ, πολλὰ τὸν ἐπαρακάλεσα ἁμαρτὸν ἵνα ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀδελφούς, καὶ καθόλου δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ τώρα· ἀμὴ θέλει ἔλθῃ ὅταν εὕρῃ καλὸν καιρόν.

13 Ἀγρυπνᾶτε, στέκεσθε εἰς τὴν πίστιν, ἀνδριώνεσθε, καὶ δυναμώνεσθε.

14 Ὅλα σας (τὰ πράγματα) ἂς γίνωνται μὲ ἀγάπην.

15 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί· ἐξεύρετε τὸ σπίτι τοῦ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι τὸ πρωτοφανησιμον τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἀφιέρωσαν τὸν λόγον τους ἁμαρτὸν νὰ ὑπηρετοῦν τοὺς ἁγίους·

16 Διὰ νὰ ὑποτάσσεσθε καὶ ἐσεῖς εἰς τοὺς τοιούτους, καὶ εἰς κάθε ἕνα ὁπού συνεργᾷ καὶ κοπιάζει.

17 Καὶ χαίρομαι εἰς τὴν ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ἐδικόν σας λεῖψιμον ἐτέλειωσαν·

18 Διατὶ καὶ τὸ ἐδικόν μου πνεῦμα, καὶ τὸ ἐδικόν σας ἀνάπαυσαν. γνωρίζετε λοιπὸν τοὺς τοιούτους.

19 Σᾶς χαιρετοῦν αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. σᾶς χαιρετοῦν πολλὰ ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ

καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.

22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἤτω ἀνάθεμα, μαρὰν ἀθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

† Πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφανᾶ, καὶ Φορτουνάτου, καὶ Ἀχαϊκοῦ, καὶ Τιμοθέου.

καὶ Πρίσκιλλα, ὁμοῦ μετὰ τῆς κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίας.

20 Οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι σὰς χαιρετῶν. καὶ χαιρετήσατε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον.

21 Ἐγὼ ὁ χαιρετισμὸς (ἐγράφη) μὲ τὸ ἐδικόν μου χέρι τοῦ Παύλου.

22 Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, ἂς εἶναι ἀνάθεμα μαραναθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μὲ τὸ λόγο σας.

24 Ἡ ἀγάπη μου μὲ ὅλους σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων, διὰ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ καὶ Τιμοθέου.

ΠΑΥ-

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η΄ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως·

4 ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν.

6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ

ΠΑῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ὅσῃ εἶναι εἰς τὴν Κόρινθον, μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους ὅσῃ εἶναι εἰς ὅλην τὴν Ἀχαΐαν.

2 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἂς εἶναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν ἐλέους, καὶ Θεὸς κάθε παρηγοριᾶς,

4 ὅσῃ μᾶς παρηγορᾷ εἰς ὅλας μας τὰς θλίψας, εἰς τὸ νὰ δυνώμεθεν ἐμεῖς νὰ παρηγορῶμεν ἐκείνους ὅσῃ εἶναι εἰς κάθε θλίψιν, διὰ μέσου τῆς παρηγοριᾶς μὲ τὴν ὁποίαν παρηγορούμεθεν ἐμεῖς ἀπὸ τὸν Θεόν.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύουσιν εἰς ἐμᾶς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, ἔτζι καὶ ἡ παρηγοριὰ μας περισσεύει διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ ἐὰν θλιβόμεθε, διὰ τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν σωτηρίαν σας (θλιβόμεθε), κἂν τε παρηγορούμεθε, παρηγορούμεθε διὰ τὴν ἐδικήν σας

μονῆ τ αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τ ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·

7 Εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τ παθημάτων, οὕτω καὶ τ παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τ θλίψεως ἡμῶν τ γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τ ζῆν.

9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς·

10 Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται·

11 Συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη

σας παρηγορίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται μὲ τὴν ὑπομονὴν τ αὐτῶν παθημάτων, τὰ ὁποῖα πάσχομεν καὶ ἐμεῖς· καὶ ἡ ἐλπίδα μας διὰ λόγου σας εἶναι βεβαία·

7 Ἐξεύρομεν ἐμεῖς ὅτι καθὼς εἶστε κοινωνοὶ τ παθημάτων, τέτοιας λογῆς θέλατε εἶσθε κοινωνοὶ καὶ τ παρηγορίας.

8 Διατὶ θέλομεν νὰ ἐξεύρετε ἐσεῖς, ἀδελφοί, διὰ τὴν θλίψιν μας ὁπού μᾶς ἐσυνέβη εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅτι ἐβαρεθήκαμεν πολλὰ περισσά, ἔξω ἀπὸ τὴν δύναμίν μας, εἰς τόσον ὁπού ἀπελπισθήκαμεν καὶ ἀπὸ τὴν ζωήν μας.

9 Ἀλλὰ καὶ ἐχάσαμεν εἰς τὸν λόγον μας καὶ τὴν ἀπόφασιν τ θανάτου, διὰ νὰ μὴν πεποιθώμεν εἰς τ λόγον μας, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν, ὁπού ἀνασταίνει τοὺς νεκρούς.

10 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τόσον μεγάλον θάνατον, καὶ μᾶς ἐλυτρώνει, εἰς τὸν ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἀκόμι θέλει μᾶς ἐλυτρώσει·

11 Ἐσεῖς τας νὰ συνυπηρετᾶτε καὶ ἐσεῖς μὲ τὴν δέησίν σας διὰ λόγου μας· διὰ νὰ εὐχαριστηθῇ διὰ λόγου μας ἀπὸ πολλὰ πρόσωπα τὸ χάρισμα ὁπού μᾶς ἐδόθη διὰ μέσου πολλῶν ἀνθρώπων.

12 Διατὶ ἡ καύχησίς μας

ἐστὶ τὴ

τηέσι, τὸ μαρτύριον τ συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε, ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε. ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε.

14 Καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε·

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τοῦτο οὖν βουλόμενος, μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὒ οὔ;

18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ.

19 Ὁ

ἐτέτη εἶναι, ἡ μαρτυρία τ συνειδήσεώς μας, ὅτι μὲ ἁπλότητα καὶ μὲ καθαρότητα Θεοῦ, ὄχι μὲ σοφίαν σαρκικὴν, ἀλλὰ μὲ τὴν χάριν τ Θεοῦ, ἐσυναναστράφημεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ περισσότερον εἰς ἐσᾶς.

13 Διατὶ δὲν σᾶς γράφομεν ἄλλα, παρὰ σκέπτα ὁποῦ ἀναγινώσκετε, καὶ πὲ γνωρίζετε. καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ ἕως τὸ τέλος θέλετε πὲ γνωρίσει.

14 Καθὼς καὶ μᾶς ἐγνωρίσετε ἀπὸ τὸ μερικὸν, ὅτι ἐμεῖς εἴμεθε καύχημά σας, καθὼς καὶ ἐσεῖς εἴσθε καύχημά μας, εἰς τὴν ἡμέραν τ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ μὲ τοῦτο τὸ βεβαίωμα ἐθέλημεν νὰ ἔλθω πρωτήτερα εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἔχετε καὶ δεύτεραν χάριν·

16 Καὶ διαμέσου σας νὰ περάσω εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς, καὶ ἀπὸ σᾶς νὰ προβοδηθῶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Ἐτοῦτο λοιπὸν βουλεύομαι, μήπως ἄραγε καὶ ἐμεταχειρίσθηκα ἐλαφρότητα; ἢ σκέπτα, ὁποῦ βουλεύομαι, σαρκικῶς τὰ βουλεύομαι; διὰ νὰ εἶναι σημεῖο εἰς ἐμένα, τὸ ναὶ ναί; καὶ τὸ ὄχι ὄχι;

18 (Καθὼς) ὁ Θεὸς εἶναι πιστὸς, (ἐπειδὴ) ὁ λόγος μας ὁποῦ ἐλαλήθη εἰς ἐσᾶς δὲν ἔγινε ναὶ καὶ ὄχι.

19 Διατὶ

19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν διʼ ἡμῶν κηρυχθείς, διʼ ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν,

19 Διὰ πάντος γὰρ τοῦ Θεοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἐν ὑμῖν κηρυχθεὶς διʼ ἡμῶν, διά τε ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ· ἀλλὰ ναὶ ἐγένετο ἐν αὐτῷ.

20 (Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναί, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν) τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν διʼ ἡμῶν.

20 Διότι ὅλαι αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ, εἰς αὐτὸν ἔναι ναί, καὶ εἰς αὐτὸν ἔναι ἀμήν, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός·

21 Καὶ ἐκεῖνος ὁ βεβαιῶν μαζὶ μετὰ σᾶς εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ ἐκεῖνος ὁ χρίσας μᾶς ἔχρισεν, ἔναι ὁ Θεός.

22 Ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

22 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἐσφράγισε, καὶ μᾶς ἔδωσε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος εἰς τὰς καρδίας μας.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον.

23 Καὶ ἐγὼ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ψυχήν μου, μὲ τὸ νὰ σᾶς λυπήσω δὲν ἦλθα ἀκόμι εἰς τὴν Κόρινθον.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν. τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε.

24 Ὄχι ὅτι κυριεύομεν τὴν πίστιν σας, ἀλλὰ ὅτι εἴμεθε συνεργοὶ τῆς χαρᾶς σας, διατὶ στέκεσθε μὲ τὴν πίστιν.

Κεφ. β'. 2.

Ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν.

Ἀπεφάσισα εἰς τὸν λόγον μου ἐκεῖνο, τὸ νὰ μὴν ἔλθω πάλιν μὲ λύπην εἰς ἐσᾶς.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;

2 Διατὶ ἂν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, ποῖος ἄλλος ἔναι ὁποῦ θέλει μὲ εὐφράνει, παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ λυπῶ ἀπὸ λόγου μου;

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό,

τὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν ἐστιν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάντας ὑμᾶς.

6 Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων·

7 Ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι, καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος.

8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε.

10 Ὧ δέ τι χαρίζεσθε, κἀγὼ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι δι' ὑμᾶς, ἐν

τὸ, διὰ νὰ μὴν ἔχω λύπην, ὅταν ἔλθω, ἀπ' ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ χαίρωμαι, πιστεύοντας διὰ ὅλους σας, ὅτι ἡ ἐδική μου χαρὰ εἶναι ὅλων σας.

4 Διατὶ ἀπὸ πολλὴν θλῖψιν καὶ στενοχωρίαν τῆς καρδίας ὅπου εἶχα, σᾶς ἔγραψα, μὲ πολλὰ δάκρυα, ὄχι διὰ νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσετε τὴν ἀγάπην ὅπου ἔχω τὴν πολλὴν περισσότερον εἰς ἐσᾶς.

5 Ἂν κανένας μὲ ἐλύπησε, δὲν ἐλύπησεν ἐμένα, ἀλλὰ ἐλύπησε καμπόσον (διὰ νὰ μὴν τὸ βαρύνω) ὅλους ἐσᾶς.

6 Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν τοιοῦτον ἡ παίδευσις αὕτη ὅπου ἔγινε εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοὺς πολλούς·

7 Εἰς τοῦτο ὅπου τὸ ναὶ μᾶλλον πρέπει νὰ τὸ κάμετε χάρη, καὶ νὰ τὸν παρηγορήσετε, μήπως καὶ ἀπὸ τὴν περισσὴν λύπην ἐκεῖνος καταποθῇ.

8 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ βεβαιώσετε εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

9 Καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦτο σᾶς ἔγραψα, διὰ νὰ σᾶς δοκιμάσω, ἂν εἶστε εἰς ὅλα ὑπήκοοι.

10 Καὶ εἰς ὅπου ὅπου ἐσεῖς συγχωρᾶτε τίποτες, καὶ ἐγὼ (διὰ συγχωρῶ)· διότι ἐγὼ ἐὰν ἔχω συγχωρήσει τίποτες, εἰς ὅπου τὸ ἔχω

ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ·

11 Οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.

12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν Κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου·

13 Ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.

14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ·

15 Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·

16 Οἷς μὲν, ὀσμὴ θανάτου εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὀσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός;

17 Οὐ γάρ ἐσμεν, ὡς οἱ πολλοὶ, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

ἐχάρισα, διὰ λόγου σας τὸ ἐχάρισα, ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ μὴν ζημιωθοῦμεν ἀπὸ τοῦ Σατανᾶ.

11 Διατὶ γνωρίζομεν ταῖς πανουργίαις του.

12 Καὶ ὅταν ἐπῆγα εἰς τὴν Τρωάδα διὰ (νὰ κηρύττω) τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἔστοντας νὰ μοῦ ἀνοιχθῇ θύρα ἐν Κυρίῳ, δὲν ἀναπαύουντον ἡ ψυχή μου, μὲ τὸ νὰ μὴν εὕρω τὸν Τίτον τὸν ἀδελφόν μου·

13 Ἀλλὰ ἀποχαιρετῶντάς τους εὐγῆκα καὶ ἐπῆγα εἰς τὴν Μακεδονίαν.

14 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ ὁποῦ μᾶς κάμνει νὰ νικοῦμεν καὶ νὰ θριαμβεύωμεν πάντοτε διαμέσου τοῦ Χριστοῦ, καὶ φανερώνει τὴν μυρωδίαν τῆς γνώσεώς του διαμέσου μας εἰς κάθε τόπον.

15 Ὅτι ἐμεῖς εἴμεσθεν εὐωδία τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Θεὸν εἰς ἐκείνους ὁποῦ σώζουν, καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἀπολοῦν.

16 Εἰς κάποιους εἴμεσθεν μυρωδία θανάτου εἰς θάνατον· καὶ εἰς κάποιους, μυρωδία ζωῆς εἰς ζωήν. καὶ εἰς τοῦτα τίς εἶναι ἱκανός;

17 Διατὶ δὲν εἴμεσθεν ὡσὰν οἱ πολλοὶ, νὰ καπηλεύωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἐκ καθαρότητος, ὡσὰν ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεὸν, εἰς τὸν Χριστὸν λαλοῦμεν.

Κεφ. γ'. 3.

Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Εἰ μὴ χρῄζομεν, ὥς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;

2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων·

3 φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίναις.

4 Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

5 οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ·

6 ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ μὲν γὰρ γράμμα ἀποκτέινει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανά-

Ἀρχίζομεν πάλιν νὰ συνήνωμεν τοὺς λόγους μας, ἢ χρειαζόμεθεν (ὡσὰν χρειαζόνται μερικοὶ) συστατικὰς ἐπιστολὰς εἰς ἐσᾶς, ἢ συστατικὰς ἀπ' ἐσᾶς;

2 Ἐσεῖς εἶσθε ἡ ἐπιστολή μας, γεγραμμένη εἰς τὰς καρδίας μας, γνωρισμένη καὶ ἀναγνωσκομένη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·

3 ἔντας νὰ εἶσθε φανεροί, ὅτι εἶσθεν ἐπιστολὴ Χριστοῦ ὁποὺ ὑπηρετήθη ἀπὸ λόγου μας, γεγραμμένη ὄχι με μελάνι, ἀλλὰ με τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὄχι εἰς πλάκας πετρίνους, ἀλλὰ εἰς πλάκας σαρκίνους τῆς καρδίας.

4 Καὶ ἔχομεν τέτοιους λογοὺς θάρρος εἰς τὸν Θεὸν διὰμέσου τοῦ Χριστοῦ·

5 ὄχι ὅτι εἴμεσθεν δυνατοὶ ἀπὸ λόγου μας νὰ νοήσωμεν τίποτες, ὡσὰν ἀπὸ λόγου μας, ἀλλὰ ἡ δυνάμις μας εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

6 ὁποῦ καὶ μᾶς ἔκαμε δυνατοὺς νὰ εἴμεσθε διάκονοι τῆς καινουργίας διαθήκης, ὄχι τοῦ γράμματος, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος. Διατὶ τὸ γράμμα σκοτώνει, ἀμὴ τὸ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Καὶ ἐὰν ἡ διακονία τοῦ θανά-

τε ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐλήλυθεν ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην·

8 Πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;

9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως, δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

10 Καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον, ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης· πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ.

12 Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παῤῥησίᾳ χρώμεθα·

13 Καὶ οὐ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.

14 Ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει

νάτε, ὅτι ἦτον εἰς γράμματα, τετυπωμένη εἰς πέτρας, ἔγινεν ἔνδοξος, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀτενίσουν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωυσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου του, τὴν παυομένην,

8 Πῶς δὲν θέλῃ εἶσθαι περισσότερον ἔνδοξος ἡ διακονία τοῦ πνεύματος;

9 Διατὶ ἐὰν ἡ διακονία τῆς καταδίκης ἔγινεν ἔνδοξος, πολλὰ περισσότερον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης περισσεύει εἰς δόξαν.

10 Διατὶ σημεῖνο ὁποῦ ἐδοξάσθη τότε, δὲν ἐδοξάσθη εἰς τοῦτο τὸ μέρος, μὲ τὴν ὑπεροχικὴν δόξαν.

11 Διατὶ ἐὰν σημεῖνο ὁποῦ ἔμελλε νὰ παύσῃ, ἔγινεν ἔνδοξον, πολλὰ περισσότερον σημεῖνο ὁποῦ μένῃ, πρέπει νὰ εἶναι ἔνδοξον.

12 Ἔχοντες λοιπὸν τέτοιας λογῆς ἐλπίδα, μεταχειριζόμεθα πολλὴν παῤῥησίαν.

13 Καὶ δὲν (κάμνομεν) ὡσὰν ἔκαμεν ὁ Μωυσῆς, ὁ ὁποῖος ἔβανε σκέπασμα εἰς τὸ πρόσωπόν του, διὰ νὰ μὴ ἀτενίσουν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος (τοῦ νόμου) ὁποῦ ἔμελλε νὰ παύσῃ.

14 Ἀλλὰ τὰ νοήματά του ἐπωρώθησαν. Διατὶ ἕως τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ σκέπασμα εὑ-

σεως τ παλαιᾶς Διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅ, τι ἐν Χριστῷ καταργεῖται.

15 Ἀλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.

16 Ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία.

18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος.

εἴσπερ) εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τ παλαιᾶς Διαθήκης, μὴ δὲν ξεσκεπάζεται), τὸ ὁποῖον (σκέπασμα) παύεται διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

15 Ἀλλ' ἕως τ σήμερον, ὁπόταν ἀναγινώσκηται ὁ Μωϋσῆς, κεῖται σκέπασμα εἰς τὴν καρδίαν τους.

16 Ἀλλ' ὁπόταν ἐπιστρέψῃ (ὁ Ἰσραὴλ) εἰς τ Κύριον, θέλει περαθῆ τὸ σκέπασμα.

17 Καὶ ὁ Κύριος, εἶναι τὸ πνεῦμα· καὶ ὅπου εἶναι τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ εἶναι ἐλευθερία.

18 Καὶ ἐμεῖς ὅλοι μὲ ξεσκεπασμένον πρόσωπον βλέποντες, ὡσὰν εἰς κατοπτρίζω, τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου, μεταμορφωνόμεθαν εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ὡσὰν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου.

Κεφ. δ'. 4.

Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν Διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, δὲν ἐκακοῦμεν·

2 Ἀλλ' ἀπηπαμεθα τὰ κρυπτὰ τ αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τ λόγον τ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τ ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν

Διὰ τοῦτο ἔχοντας νὰ ἔχωμεν τὴν ὑπηρεσίαν ἐτούτην, καθὼς ἐλεηθήκαμεν, δὲν ὀκνοῦμεν.

2 Ἀλλὰ ἀπαρνηθήκαμεν τὰ κρυφὰ τ αἰσχύνης, καὶ δὲν περπατοῦμεν μὲ πανουργίαν, μηδὲ δολώνομεν τ λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν φανέρωσιν τ ἀληθείας συστήνομεν τὸν λόγον μας

εἰδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον δὲ Θεοῦ.

3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον·

4 Ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ, δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν·

8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι·

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκα-

εἰς κάθε συνείδησιν ἀνθρώπων, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ἐὰν εἶναι σκεπασμένον τὸ εὐαγγέλιόν μας, εἰς ὅσους ὅπου ἀπολοῦν εἶναι σκεπασμένον·

4 Εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα (ἤγουν) τῶν ἀπίστων, διὰ νὰ μὴν τοὺς φωτίσῃ ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος Χριστὸς εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Διατὶ δὲν κηρύττομεν τοῦ λόγου μας, ἀλλὰ (κηρύττομεν) τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν (εἶναι) Κύριον, καὶ τοῦ λόγου μας, δούλους σας διὰ τὸν Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὅπου εἶπε νὰ λάμψῃ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος, οὗτος (εἶναι) ὁ ὁποῖος ἔλαμψεν εἰς τοὺς καρδίους μας, εἰς τὸ φαΐσμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καὶ ἔχομεν τὸν θησαυρὸν ἐτοῦτον εἰς ἀγγεῖα πήλινα, διὰ νὰ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἐαυτῆς, καὶ ὄχι ἀπὸ λόγου μας·

8 Ἐσοντας νὰ θλιβώμεθεν εἰς κάθε (πρᾶγμα), ἀλλὰ δὲν στενοχωρεμεθεν· ἐμεθεν εἰς ἀπορίαν, ἀλλὰ δὲν ἀπελπιζόμεθεν.

9 Διωχνόμεθεν, ἀλλὰ δὲν

ἐγκαλείπομαι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·

10 Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.

12 Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν.

14 Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα.

17 Τὸ

ἀπολλύμεθα, ῥιπτούμεθα κάτω, ἀλλὰ δὲν χαλνόμεθα.

10 Πάντοτε φέρομεν εἰς τὸ κορμί μας τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ κορμί μας.

11 Διατὶ πάντοτε ἐμεῖς οἱ ζῶμεν, παραδιδόμεθα εἰς θάνατον διὰ τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ θνητόν μας κορμί.

12 Εἰς τόσον ὅπου ὁ θάνατος ἐνεργεῖ εἰς ἐμᾶς· ἀμὴ ἡ ζωὴ ἐνεργεῖ εἰς ἐσᾶς.

13 Καὶ ἔχοντας τὸ ἴδιον πνεῦμα τῆς πίστεως, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ἐπίστευσα, διὰ τοῦτο καὶ ἐλάλησα· καὶ ἐμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ λαλοῦμεν.

14 Ἐξεύροντας νὰ ἐξεύρωμεν, ὅτι ὁποῦ ἀνάστησε τὸν Κύριον Ἰησοῦν, θέλει ἀναστήσει καὶ ἐμᾶς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ, καὶ θέλει μᾶς παραστήσει ὁμοῦ μετ' ἐσᾶς.

15 Διατὶ ἐτοῦτα ὅλα διὰ λόγου σας εἶναι, διὰ νὰ περισσεύσῃ ἡ χάρις, ὅπου ἐπληόναστε, μὲ τὴν εὐχαριστίαν τῶν πολλῶν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὰ τοῦτο δὲν ἀποκάμνομεν, ἀλλὰ ἐὰν καὶ ὁ ἔξω ἄνθρωπος μας διαφθείρεται, ἀμὴ ὁ μέσα ξανακαινουργώνεται καθημερινῶς.

17 Διατὶ

17 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν·

18 Μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα. τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

17 Διατὶ ἡ προσωρινὴ καὶ ἐλαφρὰ θλίψις, μᾶς ἑτοιμάζει αἰώνιον βάρος πολλᾶ περισσῆς δόξης·

18 Ἔστοντας νὰ μὴν στοχαζώμεσθεν ἐμεῖς ἐκεῖνα ὁποῦ βλέποντες, ἀλλὰ ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν βλέποντες· διατὶ ἐκεῖνα ὁποῦ βλέποντες, εἶναι πρόσκαιρα, ἀμὴ ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν βλέπονται, εἶναι αἰώνια.

Κεφ. ε'. 5.

Οἴδαμεν γὰρ, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες.

3 Εἴγε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα.

4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς

Διατὶ ἰξεύρομεν ὅτι, ἐὰν τὸ ἐπίγειόν μας σπῆτι ἐτούτης τῆς καλύβας χαλασθῇ, ἔχομεν οἰκοδομὴν ἀπὸ τὸν Θεὸν, σπῆτι ἀχειροποίητον, αἰώνιον εἰς τοὺς οὐρανούς.

2 Διατὶ εἰς τούτην (τὴν καλύβαν) στενάζομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀπανωενδυθοῦμεν τὸ οὐρανίον μας κατοικητήριον.

3 Ἀνίσως καὶ ἔστοντας νὰ ἐνδυθοῦμεν, δὲν θέλομεν εὑρεθῇ (πάλιν) γυμνοί.

4 Διότι ἐμεῖς ὁποῦ εἴμεσθεν εἰς τούτην τὴν καλύβαν, ἀναστενάζομεν βαρυνόμενοι, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ μὴν θέλωμεν νὰ ἐκδυθοῦμεν, ἀλλὰ νὰ ἀπανωενδυθοῦμεν ἄλλην, διὰ νὰ καταπιωθῇ ἡ θνητότης ἀπὸ τὴν ζωήν.

5 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς ἐκα-

ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, Θεὸς, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος.

6 Θαρροῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου·

7 (Διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους.)

8 Θαρροῦμεν δὲ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον.

9 Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.

10 Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε κακόν.

11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.

12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσ-

ἔκπαλιν εἰς αὐτὸ τοῦτο, εἶναι ὁ Θεός· ὅπως μᾶς ἔδωσε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος.

6 Ἔχοντες λοιπὸν πάντοτε θάρρος, καὶ ἐξεύροντες ὅτι ὅσον χρόνον κατοικοῦμεν μέσα εἰς τὸ κορμὶ, ξενιτευόμεθα ἀπὸ τὸν Κύριον·

7 (Διατὶ περιπατοῦμεν μὲ πίστιν καὶ ὄχι μὲ ὄψιν.)

8 Διὰ τοῦτο καὶ θάρρος ἔχομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν περισσότερον νὰ μισέψωμεν ἀπὸ τὸ κορμὶ, καὶ νὰ συλησκώμεθα μὲ τὸν Κύριον.

9 Διὰ τοῦτο σπουδάζομεν, κἂν τε συλησκόμενοι (εἰς τὸ κορμὶ), κἂν τε μισυλημένοι (ἀπ' αὐτὸ), νὰ εἴμεσθεν εὐάρεστοι εἰς τὸν Κύριον.

10 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ φανερωθοῦμεν ἐμεῖς ὅλοι ὁμπρεσκὰ εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ πάρῃ κάθε ἕνας συλλογὴν ἀπὸ ἔκαμεν μὲ τὸ κορμὶ, κἂν τε καλὸν, κἂν τε κακόν.

11 Ἐξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καθὼς πείθομεν τοὺς ἀνθρώπους (εἰς τοῦτο), καὶ ἐφανερωθήκαμεν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐλπίζω νὰ ἐφανερωθήκαμεν καὶ εἰς ταῖς συνειδήσεις σας.

12 Διατὶ πάλιν δὲν συστήνομεν τὸν λόγον μας εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ σᾶς δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματος διὰ λόγου μας, διὰ νὰ

προσώπῳ καυχωμένους, καὶ μὴ τῇ καρδίᾳ.

13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν.

14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς·

15 Κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι.

16 Ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν.

17 Ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα.

18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς·

19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.

20 Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ.

21 Τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

VI. 1 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς.

2 Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. Ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας·

3 Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία·

4 Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστάντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις,

5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις·

6 Ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ,

7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,

8 Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς,

9 Ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι·

10 Ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται.

12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν.

13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.

14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μερὶς δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;

15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελιάρ; ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;

16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μου λαός.

17 Διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς,

18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

VII. 1 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν.

4 Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.

6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου·

7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι.

8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην, βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς,

9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.

11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι τῷ πράγματι.

12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐκ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

13 Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα· ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν.

14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατῃσχύνθην· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγένετο.

15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν, ἀναμιμνῃσκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν.

16 Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

VIII. 1 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας·

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν.

3 Ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ παρὰ δύναμιν, αὐθαίρετοι,

4 Μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους·

5 Καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος Θεοῦ,

6 Εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.

8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων.

9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.

10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι.

11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐὰν εὐπρόσδεκτος ᾖ οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.

13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν θλῖψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος·

14 Ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης·

15 Καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασε, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησε.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ δόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου·

17 Ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

19 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν·

20 Στελλόμενοι τοῦτο μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν·

21 Προνοοῦμεν γὰρ καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς·

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ.

24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

IX. 1 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν·

2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας.

3 Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε·

4 Μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν ταύτην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν.

6 Τοῦτο δέ· Ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει.

7 Ἕκαστος καθὼς προῄρηται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν·

9 Καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισε, ἔδωκε τοῖς πένησι· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·

11 Ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ·

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ·

13 Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας,

14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

15 Χάρις τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

X. 1 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραΰτητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς·

2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.

3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα·

4 Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων,

5 Λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ,

6 Καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

8 Ἐάν τε γὰρ περισσότερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι·

9 Ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.

10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησί, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.

11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.

12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιᾶσι.

13 Ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι καὶ ἄχρι ὑμῶν.

14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ·

15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν,

16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕτοιμα καυχήσασθαι.

17 Ὁ δὲ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησι.

XI. 1 Ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τι ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.

2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλῳ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ.

3 Φοβοῦμαι δὲ μή πως, ὡς ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησε τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτως φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.

4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἀνείχεσθε·

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων.

6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

7 Ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;

8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν·

9 Καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ κατενάρκησα οὐδενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω.

10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.

11 Διὰ τί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ Θεὸς οἶδε.

12 Ὃ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὑρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.

14 Καὶ οὐ θαῦμα· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ μικρόν τι καυχήσωμαι.

17 Ὃ λαλῶ, οὐ κατὰ Κύριον λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι.

19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες.

20 Ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήκαμεν· ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ.

22 Ἑβραῖοί εἰσι; κἀγώ· Ἰσραηλῖταί εἰσι; κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγώ·

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον·

25 Τρὶς ἐραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νύχθημερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα·

26 Ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις·

27 Κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι·

28 Χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν πιάσαι με θέλων·

33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

XII. 1 Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐν σώματι εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν,

4 Ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.

5 Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ,

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατανᾶ ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ·

9 Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσι, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε. Ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρ

ραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.

20 Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ.

21 Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

ζωντας τὰ σφάλματα τους· καὶ ἔβαλεν εἰς ἐμᾶς τὸν λόγον τῆς φιλιώσεως.

20 Λοιπὸν ἡμεῖς δι' αὐτὸν τὸν Χριστὸν πρεσβεύομεν, ὡσὰν ὁποῦ παρακαλῇ αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς διὰ μέσου μας. διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλοῦμεν διὰ ὄνομα Χριστοῦ, φιλιωθῆτε μὲ τὸν Θεόν.

21 Διατὶ ὁ Θεὸς ὁποῦ δὲν ἐγνώρισεν ἁμαρτίαν, τὴν ἔκαμεν ἁμαρτίαν διὰ λόγου μας, διὰ νὰ γένωμεν ἐμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ς'. 6.

Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς.

2 Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας.

3 Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία·

4 Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις·

5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς,

Καὶ ἐξοντας νὰ συνεργῶμεν μετ' αὐτὸν, παρακαλοῦμεν νὰ μὴν δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εὔκαιρα.

2 (Διατὶ λέγει· εἰς ἐπιτήδειον καιρὸν σὲ ἐπήκουσα, καὶ εἰς ἡμέραν σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα· νὰ τώρα εἶναι καιρὸς ἐπιτήδειος ὁποῦ σᾶς δέχεται ὁ Θεὸς, νὰ τώρα εἶναι ἡμέρα σωτηρίας.)

3 Εἰς οὐδὲ καμένα πρᾶγμα δίδομεν καμένα πρόσκομμα, διὰ νὰ μὴν ψεχθῇ ἡ διακονία.

4 Ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα συστήνομεν τοὺς λόγους μας, ὡσὰν ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ μὲ πολλὴν ὑπομονὴν, εἰς θλίψεις, εἰς ἀνάγκας, εἰς στενοχωρίας,

5 Εἰς πληγὰς, εἰς φυλακὰς,

καῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις·

6 Ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ·

7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν·

8 Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς·

9 Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι·

10 Ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται.

12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν.

13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω· Πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.

14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις. Τίς γὰρ μετοχὴ δικαιο-

καῖς, ἐν ἀκαθαρσίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις·

6 Ἐν καθαρότητι, ἐν γνῶσιν, ἐν μακροθυμίαν, ἐν χρηστωσύνῃ, ἐν πνεῦμα ἅγιον, ἐν ἀγάπῃ ἀνυπόκριτον,

7 Ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ὅπλα τῆς δικαιοσύνης, τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά·

8 Ἀναμέσα δόξης καὶ ἀτιμίας, ἀναμέσα κακῆς καὶ καλῆς φήμης, ὡσὰν πλάνοι, καὶ (ὅμως) ἀληθινοί·

9 Ὡσὰν ἀγνώριστοι, καὶ ὅμως γνωριζόμεθα· ὡσὰν νὰ ἀποθάνωμεν, καὶ νὰ ἐπᾶ ζῶμεν· ὡσὰν νὰ παιδευώμεθα, ἀμὴ δὲν θανατωνόμεθα·

10 Ὡσὰν νὰ λυπούμεθα, καὶ πάντα χαιρόμεθα· ὡσὰν πτωχοί, καὶ πολλοὺς πλουτίζομεν· ὡσὰν νὰ μὴν ἔχωμεν τίποτες, καὶ νὰ τὰ ἔχομεν ὅλα.

11 Ὦ Κορίνθιοι, τὸ στόμα μας ἀνοίχθη εἰς ἐσᾶς· ἡ καρδία μας ἐπλατύνθη.

12 Δὲν στενοχωρεῖσθε εἰς ἐμᾶς, ἀλλὰ στενοχωρεῖσθε εἰς τὰ σπλάγχνα σας.

13 Τὴν ὁμοίαν ἀντιμισθίαν ὡσὰν παιδία μὲ σᾶς λέγω· πλατυνθῆτε καὶ ἐσεῖς.

14 Καὶ μὴν σταυροζυγώνεσθε μὲ ἕνα ζυγὸν μὲ ἀπίστους· Διατὶ ποῖαν μετοχὴν

καιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;

15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαλ; Ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;

16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεὸς, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός.

17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς·

18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

ἔχει ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία; ἢ ποῖαν ἔσμιξιν ἔχει τὸ φῶς μὲ τὸ σκοτάδι;

15 Καὶ ποῖαν συμφωνίαν ἔχει ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Βελίαλ; ἢ τί μερτικὸν ἔχει ὁ πιστὸς μὲ τὸν ἄπιστον;

16 Καὶ ποῖον στέρξιμον ἔχει ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἴδωλα; διατὶ ἐσεῖς εἶσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· ὅτι θέλω κατοικήσει μέσα εἰς αὐτοὺς, καὶ θέλω περιπατήσει μέσα εἰς αὐτούς· καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς τους, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου.

17 Διὰ τοῦτο εὐγᾶτε ἀπὸ τὴν μέσην τους, καὶ χωρίσετε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκάθαρτον μὴν ἀγγίζετε, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δεχθῆ·

18 Καὶ θέλω εἶσθαι πατέρα σας, καὶ ἐσεῖς θέλετε μοῦ εἶσθαι υἱοὶ καὶ θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. 7.

Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοὶ, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Οὐ

Ἔχοντες λοιπὸν, ἀγαπητοὶ, ἐτοῦτα τὰ ταξίματα, ἂς καθαρίσωμεν τοῦ λόγου μας ἀπὸ κάθε λογῆς μολυσμὸν τῆς σάρκας καὶ τοῦ πνεύματος, τελειώνοντες ἁγιωσύνην μὲ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

2 Δεχθῆτε μᾶς· κανένα δὲν ἀδικήσαμεν, κανένα δὲν ἐφθείραμεν, κανένα δὲν ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Δὲν

3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν.

4 Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.

6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου.

7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι.

8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην. βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς.

3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις μου ἐστὲ εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν.

4 Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς· πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· ἐμοὶ πεπλήρωται παρηγορίας· εἰς ὅλας τὰς θλίψεις μας ἡ χαρά μου περισσεύει παραπάνω.

5 Διατὶ ὅταν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καμίαν ἀνάπαυσιν δὲν εἶχε τὸ κορμί μας, ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα ἐθλιβόμεθαν· ἔξω μάχαις, ἀπὸ μέσα φόβοι.

6 Ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁπού παρηγορᾷ τοὺς ταπεινούς, ἐκεῖνος μᾶς ἐπαρηγόρησεν μὲ τὸ ἔρχεμόν του Τίτου.

7 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸ ἔρχομόν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν παρηγορίαν ὁπού ἐπαρηγορήθη εἰς ἐσᾶς, λέγοντάς μας τὸ πολὺ σας πόθον, τὰ κλάματά σας, τὸν ζῆλον ὁπού ἔχετε διὰ λόγου μου, εἰς τόσον ὁπού ἐχάρηκα (ἀκόμα τὰ) ἐχάρηκα περισσότερα.

8 Ὅτι ἂν καλὰ καὶ νὰ σᾶς ἐλύπησα εἰς τὴν ἐπιστολὴν, δὲν μεταμοιώνω, ἂν καλὰ καὶ ἐμεταμοιωνα (ἀποτίτερα). διατὶ βλέπω ὅτι ἐκείνη ἡ ἐπιστολὴ, ἂν καλὰ καὶ διὰ τὴν ὥραν, σᾶς ἐλύπησε.

9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεὸν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.

11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν; ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν; Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι.

12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος· ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

13 Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα· ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν.

14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατῃσχυ-

9 Τώρα χαίρομαι, ὄχι ὅτι ἐλυπηθήκετε, μὰ ὅτι ἐλυπηθήκετε εἰς μετάνοιαν· διατὶ ἐλυπηθήκετε κατὰ Θεὸν, διὰ νὰ μὴν ζημιωθῆτε ἀπὸ λόγου μας εἰς κανένα πρᾶγμα.

10 Διατὶ ἡ κατὰ Θεὸν λύπη κάμνει μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν, ὁποῦ πολλὰ δὲν μετανοιώνει· μὰ ἡ λύπη τοῦ κόσμου κάμνει θάνατον.

11 Διατὶ νὰ αὐτὸ τοῦτο, τὸ νὰ λυπηθῆτε ἐσεῖς κατὰ Θεὸν, πόσην σπουδὴν ἔκαμεν εἰς ἐσᾶς, ἀπολογίαν, καὶ ὀργὴν ἐναντίον τοῦ κακοῦ, καὶ φόβον, καὶ ἀγάπην, καὶ ζῆλον, καὶ ἐκδίκησιν; ὅλως διόλου ἀπεδείξατε τοῦ λόγου σας πῶς εἶσθε καθαροὶ εἰς (τοῦτο) τὸ πρᾶγμα.

12 Λοιπὸν ἂν καλὰ καὶ σᾶς ἔγραψα, δὲν σᾶς ἔγραψα διὰ ἐκεῖνον ὁποῦ ἀδίκησεν, οὐδὲ διὰ ἐκεῖνον ὁποῦ ἀδικήθη· μὰ διὰ νὰ φανερωθῇ ἡ σπουδή μας εἰς ἐσᾶς, τὴν ὁποίαν (ἔχομεν) διὰ λόγου σας ὁμπροστὰ εἰς τὸ Θεοῦ.

13 Διὰ τοῦτο ἐπαρηγορηθήκαμεν εἰς τὴν παρηγορίαν σας· καὶ περισσότερον ἐχαρήκαμεν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Τίτου, ὁποῦ ἀναπαύθη τὸ πνεῦμά του ἀπὸ ὅλους σας.

14 Ὅτι ἂν ἐκαυχήθηκα τίποτες εἰς αὐτὸν διὰ λόγου σας,

χύνθη· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου, ἀλήθεια ἐγενήθη·

σας, δὲν ἐντροπιάσθηκα, ἀλλὰ καθὼς σᾶς ἐλαλήσαμεν ὅλα ἀλήθεια, ἔτζι καὶ ἡ καύχησίς μας ὁποῦ ἦτον εἰς τὸν Τίτον, ἔγινεν ἀλήθεια.

15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν, ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν.

15 Καὶ ἡ εὐσπλαγχνία του εἶναι περισσότερη εἰς ἐσᾶς, ἀναθυμῶντας τὴν ὑπακοὴν ὁλωνῶν σας, πῶς τὸν ἐδεχθήκετε μὲ φόβον καὶ τρόμον.

16 Χαίρω οὖν ὅτι ἐν παντὶ θαῤῥῶ ἐν ὑμῖν.

16 Χαίρομαι λοιπὸν, ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἔχω θάῤῥος εἰς ἐσᾶς.

Κεφ. η'. 8.

Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας·

Καὶ δηλοποιῶ σας, ἀδελφοὶ, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ἐδόθη εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας.

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν·

2 Ὅτι μὲ πολλὴν δοκιμὴν τῆς θλίψεως ἡ περισσή τους χαρὰ, καὶ ἡ βαθεία τους πτωχεία ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότητός τους.

3 Ὅτι κατὰ δύναμιν (μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι·

3 Ὅτι ἐκεῖνοι κατὰ τὴν δύναμίν τους (καὶ ἐγὼ τὸ μαρτυρῶ) καὶ παραπάνω ἀπὸ τὴν δύναμίν τους ἔγιναν αὐτοπροαίρετοι εἰς τοῦτο τὸ ἔργον·

4 Μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, δέξασθαι ἡμᾶς.

4 Παρακαλῶντές μας μὲ πολλὴν παρακάλεσιν, νὰ δεχθοῦμεν ἐμεῖς τὴν χάριν καὶ τὴν μετάδοσιν τῆς διακονίας ὁποῦ γίνεται ἀπ' ἐκείνους εἰς τοὺς ἁγίους.

5 Καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ'

5 Καὶ δὲν ἔκαμαν (μοναχᾶ) καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλὰ ἐ-

ἀλλ' ἑαυτὸς ἔδωκεν πρῶτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν, διὰ θελήματος Θεοῦ.

6 Εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.

8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων.

9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.

10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι.

11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν ὃ ἐὰν ἔχῃ τις εὐπρόσδεκτος ἐστίν, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.

ἐκείνοις ἔδωκεν προθυμον τῷ λόγῳ τοις εἰς τὸ Κύριον καὶ εἰς ἐμᾶς μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

6 Εἰς τόσον ὅπου ἐπαρακαλέσαμεν ἐμεῖς τὸν Τίτον, καθὼς ἄρχισε προθύμερα, ἔτζι καὶ νὰ τελειώσῃ εἰς ἐσᾶς καὶ τὴν χάριν ἐτούτην.

7 Ἀλλὰ καθὼς εἰς κάθε πρᾶγμα προθυμεῖστε εἰς τὴν πίστιν, καὶ εἰς τὸν λόγον, καὶ εἰς τὴν γνῶσιν, καὶ εἰς κάθε σπουδὴν, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην ὁπού ἔναι ἀπὸ ἐσᾶς εἰς τὸ λόγον μας, (ἔτζι) νὰ προθυμεῖστε καὶ εἰς τούτην τὴν χάριν.

8 Ἐγὼ δὲν λέγω ἐτοῦτο προστάττοντας, ἀλλὰ μὲ τὴν σπουδὴν τῶν ἄλλων, δοκιμάζοντας ἀπέρι τὸ γνήσιον τῆς ἀγάπης σας.

9 Διατὶ γνωρίζετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὄντας πλούσιος, διὰ λόγου σας ἐπτώχευσεν, διὰ νὰ πλουτήσετε ἐσεῖς μὲ τὴν πτωχείαν ἐκείνου.

10 Καὶ συμβουλεύω τοις εἰς ἐτοῦτο· διατὶ τοῦτο εἶναι ὠφέλιμον εἰς ἐσᾶς· οἱ ὁποῖοι, ὄχι μόνον τὸ νὰ κάμετε, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ θελήσετε.

11 Καὶ τώρα ἐτελειώσετε καὶ τὸ νὰ κάμετε (το πρᾶγμα)· διὰ νὰ εἶναι καὶ ἡ τελείωσις τοῦ

προθυμίαν τοῦ θέλειν, καθὼς προεθυμήθητε ἀπὸ περσυσοῦ·

12 νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν οὕτω καὶ τὸ ποιῆσαι ἐκ τοῦ ἔχειν ὃ ἔχετε.

12 Διότι εἰ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὼς ἐάν τις ἔχῃ, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.

13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλῖψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος·

13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλῖψις· ἀλλὰ ἐξ ἰσότητος·

14 ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα·

14 ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα·

14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης·

14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης·

15 καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησε.

15 καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησε.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου,

16 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου,

17 ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαιρέτως ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

17 ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαιρέτως ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ

18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ

αὐτῷ τ ἀδελφόν, ὃ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

19 (Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν·)

20 Στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν·

21 Προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τ ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς·

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ.

24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τ ἀγάπης

μετ' αὐτὸν τ ἀδελφὸν, ὃ ὅποιος ὁ ἔπαινος εἶναι εἰς τὸ εὐαγγέλιον διαμένει ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν·

19 Καὶ ὄχι μόνον (ἐτέτο), ἀλλὰ καὶ χειροτονήθη ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας νὰ μισέψῃ ὁμοῦ μετ' ἐμᾶς, μὲ τὴν χάριν ἐτέτην ὅπου διακονεῖται ἀπὸ λόγου μας εἰς τὴν δόξαν αὐτῆ τ Κυρίου, καὶ (νὰ φανερωθῇ) εἰς τὴν προθυμίαν σας·

20 Φοβούμενοι τέτο, μήπως κανένας μᾶς κατηγορήσῃ εἰς τέτην τὴν πλουσιότητα (τ ἐλεημοσύνης) ὅπου διακονεῖται ἀπὸ λόγου μας·

21 Φροντίζοντες ἐκεῖνα ὅπου εἶναι καλὰ, ὄχι μόνον ὀμπρὸς εἰς τ Κύριον, ἀλλὰ καὶ ὀμπρὸς εἰς τὰς ἀνθρώπους.

22 Καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸς ἐπέμψαμεν τ ἀδελφόν μας, τ ὁποῖον τ ἐδοκιμάσαμεν πολλοῖς φοραῖς εἰς πολλὰ πράγματα, καὶ τ εὑρήκαμεν πρόθυμον, καὶ τώρα εἶναι πολλὰ σπουδαιότερος διὰ τὸ πολὺ θάρρος ὅπου ἔχει εἰς ἐσᾶς.

23 Καὶ διὰ τ Τίτον, εἶναι συντροφός μου καὶ συμβοηθὸς μου εἰς ἐσᾶς· καὶ οἱ λοιποί μας ἀδελφοὶ εἶναι ἀπόστολοι τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ δόξα Χριστοῦ.

24 Τὴν ἀπόδειξιν λοιπὸν τ ἀ-

της ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτὸ ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

ἀγάπης σας, καὶ τ καυχήσεώς μας διὰ λόγου σας, εἰς αὐτὸ νὰ τὴν δείξετε ὁμπρὸς εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. θ'. 9.

ΠΕρὶ μὲν γὰρ τ διακονίας τ εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν.

ΚΑὶ διὰ τὴν διακονίαν ὅπου γίνεται διὰ τοὺς ἁγίους, περισσόν μὲ εἶναι τὸ νὰ σᾶς γράφω.

2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας.

2 Διατὶ ἐξεύρω τὴν προθυμίαν σας, τὴν ὁποίαν καυχῶμαι διὰ λόγου σας εἰς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα εἶναι ἑτοιμασμένη ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐδικός σας ζῆλος ἐπαρακίνησε πολλούς.

3 Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα (καθὼς ἔλεγον) παρεσκευασμένοι ἦτε·

3 Καὶ ἔπεμψα (ἐτούτους) τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ μὴν εὑρεθῇ εἰς τοῦτο τὸ μέρος τὸ καύχημά μας, ὅπου εἶναι διὰ λόγου σας, διὰ νὰ εἶσθεν ἑτοιμασμένοι, καθὼς ἔλεγον·

4 μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκεύαστους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τ καυχήσεως.

4 Μήπως ἐὰν ἔλθωσι ὁμοῦ μετ' ἐμοῦ Μακεδόνες, καὶ σᾶς εὕρωσιν ἀνέτοιμους, ἀντροπιασθῶμεν ἐμεῖς (διὰ νὰ μὴν εἰπῶμεν ἐσεῖς) εἰς τοῦτο τὸ σήλεγμα τ καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκαταγγελθεῖσαν εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἑτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν.

5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐλόγιασα νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφούς, νὰ ἔλθουν προπίτερα εἰς ἐσᾶς, καὶ νὰ προετοιμάσουν τελείως τὴν εὐλογίαν σας ὁποῦ ἐπροείπωμεν, νὰ εἶναι ἑτοιμη ἔτζι ὡσὰν εὐλογία, καὶ ὄχι ὡσὰν πλεονεξία.

6 Τοῦτο δὲ, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει·

6 Καὶ ἰξεύρετε τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει ἀκριβολογημένα, ἀκριβολογημένα καὶ θέλει θερίσει, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ σπέρνει πλούσια, θέλει θερίσει καὶ πλούσια.

7 Ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης. ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

7 Καθ' ἕνας καθὼς προαιρεῖται εἰς τὴν καρδίαν του (ἂς δίδῃ)· ὄχι μὲ λύπην, ἢ στανικῶς. Διατὶ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ἥμερον δότην.

8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν·

8 Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς κάθε χάριν νὰ τὴν περισσεύσῃ εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἔχετε πάντοτε εἰς κάθε πρᾶγμα, κάθε λογῆς αὐτάρκειαν, νὰ περισσεύετε εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν·

9 (Καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

9 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πτωχούς· ἡ δικαιοσύνη του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι, καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·)

10 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ προφθάνει σπέρμα ἐκείνου ὁποῦ σπέρνει, καὶ ψωμὶ εἰς φαγητὸν, ἄμποτε νὰ προφθάσῃ καὶ νὰ πληθύνῃ τὸν σπόρον σας, καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης σας.)

11 Ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ·

11 Εἰς κάθε πρᾶγμα νὰ πλουτῆτε εἰς κάθε λογῆς ἁπλότητα, ἡ ὁποῖα κάμνει διὰ μέσου μας εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεόν.

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς ὑπηρεσίας ἐτούτης, οὐ μόνον ἀναπληροῖ τὴν χρείαν τῶν ἁγίων, ἀλλὰ

τα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ·

13 (Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας,)

14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

λὰ καὶ περισσεύει μὲ τὴν εὐχαριστίαν ὁποῦ κάμνουν οἱ πολλοὶ εἰς τὸν Θεόν,

13 (Διαμέσου τῆς δοκιμῆς τῆς ὑπηρεσίας ἐτούτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν εἰς τὴν ὑποταγὴν τῆς ὁμολογίας σας (ὁποῦ ἔχετε) εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν ἁπλότητα τῆς κοινωνίας (ὁποῦ ἔχετε) εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ὅλους.)

14 Καὶ μὲ τὴν παρακάλεσιν αὐτῶν (ὁποῦ κάμνουν) διὰ λόγου σας, ἀγαπῶντές σας πολλᾶ, διὰ τὴν ὑπερβολικὴν χάριν τοῦ Θεοῦ (ὁποῦ εἶναι) εἰς ἐσᾶς.

15 Καὶ δόξαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεὸς εἰς τὴν δωρεάν του τὴν ἀδιήγητον.

Κιφ. ί. 10.

Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαῤῥῶ εἰς ὑμᾶς.

2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.

3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες,

Καὶ αὐτὸς ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς παρακαλῶ διὰ τὴν πραότητα καὶ καλωσύνην τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγὼ ὤντας παρὼν ἤμουν ταπεινὸς εἰς ἐσᾶς, καὶ ὤντας ἀπὼν ἔχω θάῤῥος εἰς ἐσᾶς.

2 Καὶ παρακαλῶ σας ἔτζι κάμετε, νὰ μὴν χρειασθῶ, ὅταν θέλω εἶσθαι παρὼν, τὸ θάῤῥος ὁποῦ ἐγὼ λογιάζω νὰ ἔχω εἰς κάποιους, ὁποῦ μᾶς λογαριάζουν πῶς περιπατοῦμεν κατὰ σάρκα.

3 Διατὶ (ἂν καλᾶ) καὶ περιπα-

τες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα·

4 (Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων)

5 Λογισμοὺς καθαιροῦντες, καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ·

6 Καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

8 Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι·

9 Ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.

10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ, φη-

ριπατοῦμεν εἰς σάρκα, δὲν στρατευόμεσθεν κατὰ τὴν σάρκα·

4 (Διατὶ τὰ ἅρματα τῆς στρατείας μας δὲν εἶναι σαρκικὰ, ἀλλὰ εἶναι δυνατὰ μὲ τὸν Θεὸν, εἰς χαλασμὸν τῶν κάστρων.)

5 Χαλνοῦντες τοὺς λογισμοὺς, καὶ κάθε λογῆς ὕψωμα ὁποῦ ὑψώνεται ἐναντίον τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ σύρνοντες ὡσὰν δοῦλον κάθε νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ εἴμεσθεν ἕτοιμοι νὰ ξεκδικήσωμεν κάθε λογῆς παρακοὴν, ὅταν τελειωθῇ ἡ ὑπακοή σας.

7 Τὰ (φαινόμενα) κατὰ πρόσωπον βλέπετε; ἐὰν κανένας ἔχει θάρρος εἰς τοῦ λόγου του, νὰ εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἂς λογαριάζῃ τοῦτο πάλιν ἀπὸ λόγου του, ὅτι καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, τοιουτοτρόπως καὶ ἐμεῖς εἴμεσθε τοῦ Χριστοῦ.

8 Διατὶ ἐὰν καὶ καυχηθῶ τίποτες περισσότερον διὰ τὴν ἐξουσίαν μας, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὄχι εἰς χαλασμόν σας, δὲν θέλω ἐντραπῆ·

9 Διὰ νὰ μὴν φανῶ πῶς σᾶς καταφοβίζω μὲ ταῖς ἐπιστολαῖς.

10 Ὅτι λέγει κάποιος διὰ λόγου μου, αἱ ἐπιστολαῖς μου νὰ εἶναι

φησὶ, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.

11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.

12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν.

13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.

14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ·

15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑ-

εἶναι βαρείαις καὶ δυνατᾶις, ἀμὴ ἡ παρουσία τοῦ σώματός μου νὰ εἶναι ἀσθενησμένη, καὶ ὁ λόγος νὰ εἶναι καταφρονεμένος καὶ οὐδετιποτένιος.

11 Ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος (ὁποῦ λέγει ἐτοῦτα διὰ λόγου μου) ἂς λογαριάζῃ ἐτοῦτο, πῶς ὅ, τι λογῆς εἴμεσθε μὲ τὸν λόγον εἰς ταῖς ἐπιστολαῖς ἀπόντες, τέτοιας λογῆς εἴμεσθε καὶ παρόντες μὲ τὸ ἔργον.

12 Διατὶ δὲν ἀποκοτοῦμεν ἐμεῖς νὰ συναριθμήσωμεν ἢ νὰ συγκρίνωμεν τοῦ λόγου μας μὲ κάποιους, ὁποῦ συστήνουσι τοῦ λόγου τους, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἔστοντας νὰ μετροῦσι τοῦ λόγου τους ἀπατοί τους, καὶ νὰ συγκρίνουσι τοῦ λόγου τους μὲ τὸν ἑαυτόν τους, δὲν γροικοῦσι.

13 Ἀμὴ ἐμεῖς δὲν θέλομεν καυχηθῆ ἄμετρα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος, τοῦ ὁποίου μέτρου μᾶς ἐμοίρασεν ὁ Θεὸς, νὰ φθάσωμεν ἕως εἰς ἐσᾶς.

14 Διατὶ δὲν ξαπλώνομεν τοῦ λόγου μας περισσότερον (ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν), λέγοντες πῶς ἐφθάσαμεν ἕως εἰς ἐσᾶς, μὴ φθάνοντες· Διατὶ καὶ ἕως εἰς ἐσᾶς ἐφθάσαμεν μὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

15 Δὲν καυχώμεσθε εἰς τὰ ἄμετρα, εἰς τοὺς κόπους τῶν ἄλλων, ἀλλὰ ἔχοντες θάρρος, αὐξανομένης τῆς πίστεώς σας, νὰ με-

ὑμῖν μεγαλυνθῆναι καὶ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν·

μεγαλυνθῆμεν καὶ ἐμεῖς εἰς ἐσᾶς περισσᾶ καὶ τὸν κανόνα μας·

16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕτοιμα καυχήσασθαι.

16 Νὰ εὐαγγελίσω καὶ εἰς ταῖς χώραις ὁπῶ εἶναι παραπάνω ἀπὸ σᾶς, καὶ ὄχι νὰ καυχηθῶ εἰς ἄλλου κανόνα, διὰ ἐκεῖνα ὁπῶ ἑτοιμάσθηκαν (ἀπ' ἄλλον).

17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

17 Ἐκεῖνος ὁπῶ καυχᾶται, ἂς καυχᾶται ἐν Κυρίῳ.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

18 Διατὶ ὄχι ἐκεῖνος ὁπῶ συστήνει τοῦ λόγου τοῦ εἶναι δόκιμος, ἀλλὰ ἐκεῖνον ὁπῶ συστήνει ὁ Κύριος.

Κεφ. ια'. II.

Ὄφελον ἠνείχεσθέ μου μικρόν τι τῆς ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.

Ἄμποτες νὰ ὑπομένετε ὀλίγον τὴν ἀφροσύνην μου, ἀλλὰ καὶ μὲ ὑπομένετε.

2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ. ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι, τῷ Χριστῷ·

2 Διατὶ σᾶς ἀγαπῶ περισσᾶ, ἀγάπην καὶ Θεόν· Διατὶ σᾶς ἅρμοσα μὲ ἕνα ἄνδρα, νὰ σᾶς παραστήσω εἰς τὸν Χριστὸν, ὡσὰν παρθένον καθαράν·

3 Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.

3 Καὶ φοβοῦμαι μήπως, καθὼς ὁ ὄφις ἐξεπάτησε τὴν Εὔαν μὲ τὴν πανουργίαν του, ἔτζι φθαρθοῦσι τὰ νοήματά σας ἀπὸ τὴν ἁπλότητα, ὁποῦ πρέπει νὰ ἔχετε εἰς τὸν Χριστόν.

4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκη-

4 Διατὶ ἐὰν ἐκεῖνος ὁπῶ ἔρχεται εἰς ἐσᾶς κηρύττει ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἐμεῖς δὲν τὸν ἐκη-

ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων.

6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

7 Ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα, ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;

8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον, πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθείς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός.

9 Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.

10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.

11 Διατί;

ἐκηρύξαμεν, ἢ λαμβάνετε ἄλλο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐλάβετε, ἢ ἄλλο εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐδεχθήκετε, καλὰ ἠθέλετε τὸ ὑπομένει.

5 Διατὶ λογιάζω νὰ μὴν εἶμαι ἐλλειπὴς τίποτες ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους τοὺς πολλὰ μεγάλους.

6 Καὶ ἐὰν εἶμαι ἰδιώτης εἰς τὸν λόγον, δὲν (εἶμαι ἰδιώτης) εἰς τὴν γνῶσιν. ἀλλὰ ἐφανερώθημεν ὅλως διὰ ὅλα εἰς κάθε τρόπον εἰς ἐσᾶς.

7 Ἢ ἔκαμα ἁμαρτίαν, ταπεινώνοντας τὸν λόγο μου διὰ νὰ ὑψωθῆτε ἐσεῖς; ὅτι χάρισμα σᾶς εὐαγγέλισα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

8 Ἄλλους ἐκκλησίας ἐκέρδευσα, παίρνοντας σιτηρέσιον διὰ διακονίαν ἐδικήν σας. καὶ ὄντας παρὼν εἰς ἐσᾶς καὶ καλὰ καὶ ὑστερήθηκα τῶν ἀναγκαίων, ὅμως δὲν ἐπιβαρέσα κανένα·

9 Διατὶ τὴν χρείαν μου τὴν ἀνεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ὁπού ἦλθαν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν· καὶ εἰς κάθε τρόπον ἐφυλάχθηκα νὰ μὴν σᾶς παραβαρέσω, καὶ θέλω φυλαχθῆ.

10 Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ εἶναι εἰς ἐμένα, ὅτι ἡ καύχησις ἐτούτη δὲν θέλει φραχθῆ εἰς ἐμένα εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀχαΐας.

11 Διατί;

11 Διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν.

12 Ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμήν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὑρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.

14 Καὶ θαυμαστὸν· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα μικρόν τι κἀγὼ καυχήσωμαι.

17 Ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι.

19 Ἡ-

11 Διατί; (ἴσχα) ὅτι δὲν σᾶς ἀγαπῶ; ὁ Θεὸς τὸ ἐξέρει.

12 Ἀλλὰ ὅ,τι ἐκεῖνο ὁποῦ κάμνω, καὶ ἀκόμι θέλω τὸ κάμει, διὰ νὰ κόψω τὴν ἀφορμὴν ὁποὺ θέλουν ἀφορμήν, διὰ νὰ εὑρεθῶσιν, εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ καυχῶνται, καθὼς εἴμεσθε καὶ ἐμεῖς.

13 Διατὶ οἱ τέτοιοι λογῆς ψευδαπόστολοι, εἶναι ἐργάται δόλιοι, καὶ μεταμορφώνονται εἰς ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ.

14 Καὶ δὲν εἶναι θαυμαστόν. Διατὶ καὶ αὐτὸς ὁ Σατανᾶς μεταμορφώνεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Δὲν εἶναι μεγάλον (πρᾶγμα) λοιπὸν, ἐὰν καὶ οἱ ὑπηρέται τε μεταμορφώνωνται (νὰ φαίνωνται) ὡσὰν ὑπηρέται δικαιοσύνης· τῶν ὁποίων τὸ τέλος θέλει εἶσθαι κατὰ τὰ ἔργα τους.

16 Πάλιν λέγω, καὶ μιὰ λογικὴ κανένας νὰ εἶμαι ἄγνωστος, εἰδεμὴ, κὰν ὡς ἄγνωστον δεχθῆτέ με, διὰ νὰ καυχηθῶ καὶ ἐγὼ ὀλίγον πρᾶγμα.

17 Ἐκεῖνο ὁποῦ λέγω, θλὲν τὸ λέγω κατὰ Κύριον, ἀλλὰ ὡσὰν ἄγνωστος, ἔχοντας ἐτοῦτλη τὴν ἀφορμὴν νὰ καυχηθῶ.

18 Ἐπειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, θέλω νὰ καυχηθῶ καὶ ἐγώ.

19 Διατὶ

19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.

20 Ἀνέχεσθε γάρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ κἀγώ.

22 Ἑβραῖοί εἰσι; κἀγώ. Ἰσραηλῖταί εἰσι; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγώ.

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον.

25 Τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ

19 Διατί μὲ χαρᾶς ὑπομένετε τὰς ἀγνωσίας, μὲ τὸ νὰ εἶσθε φρόνιμοι.

20 Διαὶ ἐὰν κανένας σᾶς καταδουλόνει, ἂν κανένας σᾶς κατατρώγει, ἂν κανένας σᾶς πέρνει ἀποστε, ἂν κανένας ὑψώνεται, ἂν κανένας σᾶς δέρνει εἰς τὸ πρόσωπον, ἐστεῖς τ' ὑπομένετε.

21 Διὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡσὰν πάχα ἐμεῖς ἀδενήσταμεν; ἀλλὰ εἰς ὁποῖον δήποτε τολμήμα ἀποκοτᾶ κανένας, (ὡς ἄγνως λέγω) ἀποκοτῶ κἀγὼ ἐγώ.

22 Ἑβραῖοι εἶναι αὐτοί; κἀγὼ Ἑβραῖος· Ἰσραηλῖται εἶναι αὐτοί; κἀγὼ Ἰσραηλίτης· σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ εἶναι αὐτοί; κἀγὼ (σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ).

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἶναι αὐτοί; (ἔξω ἀπὸ τὸ νοῦ μου λαλῶ) περισσότερον εἶμαι ἐγὼ παρ' αὐτούς. εἰς τοὺς κόπους, περισσότερον εἶμαι· εἰς τὰς πληγάς, πολλῶ περισσότερον· εἰς τὰς φυλακάς, περισσότερον· εἰς θανάτους, πολλὰς φοραῖς.

24 Ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους πέντε φοραῖς ἐδάρθηκα, σαράντα παρὰ μίαν ξυλιάν.

25 Τρεῖς φοραῖς ἐραβδίσθηκα· μιὰν φοραν ἐλιθοβόθηκα·

παῦξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα.

26 Ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις.

27 Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι.

28 Χωρὶς τῶν παρεκτὸς, ἡ ἐπίστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων·

33 καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ

πᾶξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα· ἔνα μερόνυκτον ἔκαμα μέσα εἰς τὸ βυθόν.

26 Πολλαῖς φοραῖς εἰς πᾶσι ὁδοιπορίαις, εἰς κινδύνους τῶν ποταμῶν, εἰς κινδύνους ἀπὸ τοὺς λῃστάδες, κινδύνους ἀπὸ τὸ γένος μου, κινδύνους ἀπὸ τὰ ἔθνη, κινδύνους εἰς ἅλις πόλαις, κινδύνους εἰς ταῖς ἐρημίαις, κινδύνους εἰς τὴν θάλασσαν, κινδύνους ἀπὸ τοὺς ψευδαδέλφους.

27 Εἰς κόπους καὶ μόχθους, πολλαῖς φοραῖς εἰς ἀγρυπνίαις, εἰς πεῖναν καὶ δίψαν, πολλαῖς φοραῖς εἰς νηστείαις, εἰς ψύχραν καὶ γυμνότητα.

28 Χωρὶς ἐκεῖνα (ὁποῦ συμβαίνουσιν) ἀπέξω, ἡ φροντίδα ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν μὲ τρυγολέγει καὶ μὲ πολεμεῖ καθημέραν.

29 Ποῖος ἀσθενεῖ, καὶ ἐγὼ δὲν ἀσθενῶ; ποῖος σκανδαλίζεται, καὶ ἐγὼ δὲν φλέγομαι;

30 Ἂν κάμνῃ χρεία νὰ καυχᾶμαι, θέλω καυχηθῆ τὰ σφάλματα τῆς ἀσθενείας μου.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁποῦ εἶναι εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἐξεύρει ὅτι δὲν ψεύδομαι.

32 Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα, ἐφύλαττε τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, θέλοντας νὰ μὲ πιάσῃ.

33 Καὶ ἐγὼ ἐκρεμάσθηκα μὲ

γάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

μὲ κοφίνι ἀπὸ τὴν θυρίδα ὁποῦ ἦτον διαμέσου τοῦ τείχους, καὶ ἔφυγα ἔξω ἀπὸ τὰ χέριά του.

Κεφ. ιβ'. 12.

Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι. ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν·) ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν.)

4 Ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄῤῥητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.

5 Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ. φείδομαι δὲ,

Νὰ καυχοῦμαι λοιπὸν δὲν μὲ ὠφελᾶ· διατὶ θέλω ἔλθη εἰς ὀπτασίαις καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

2 Ἰξεύρω ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ, ὁποῦ ἁρπάχθη ἕως τρίτου οὐρανοῦ ὁ τοιοῦτος πρότερα ἀπὸ δεκατέσσαρες χρόνους (κἄν τε εἰς τὸ κορμὶ ἦτον, δὲν ἰξεύρω, κἄν τε ἔξω ἀπὸ τὸ κορμὶ, δὲν ἰξεύρω· ὁ Θεὸς τὸ ἰξεύρει).

3 Καὶ ἰξεύρω τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (κἄν τε εἰς τὸ κορμὶ (ἔγινε), κἄν τε ἔξω ἀπὸ τὸ κορμὶ, δὲν ἰξεύρω· ὁ Θεὸς τὸ ἰξεύρει.)

4 Ὅτι ἁρπάχθη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν λόγια ὁποῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ λαληθοῦσι, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ εἰπῇ ἄνθρωπος.

5 Διὰ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον θέλω καυχηθῆ, ἀμὴ διὰ λόγου μου δὲν θέλω καυχηθῆ, παρὰ εἰς ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Διατὶ ἐὰν θελήσω νὰ καυχηθῶ, δὲν θέλω εἶσθαι ἄφρων· διατὶ θέλω εἰπεῖ ἀλήθειαν.

ὃ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.

ἀμὴ φυλάγομαι (ἀπὸ τούτους τοὺς λόγους), μήπως καὶ κανένας λογιάσει διὰ λόγου μου (πῶς εἶμαι) τίποτες ἔξω ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ μὲ βλέπει, ἢ ἀκούει ἀπὸ λόγου μου.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

7 Καὶ διὰ νὰ μὴν παρὰ ὑψώνωμαι, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μοῦ ἐδόθη κεντρίδι εἰς τὴν σάρκα, ἄγγελος τοῦ Σατᾶν, διὰ νὰ μὲ κτυπᾶ, νὰ μὴν παρὰ ὑψώνωμαι.

8 Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ.

8 Διὰ ἐτοῦτο τρεῖς φοραῖς ἐπαρακάλεσα τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπεμένα.

9 Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ μοῦ εἶπε· σώνει σου ἡ χάρις μου· διατὶ ἡ δύναμίς μου τελειοῦται ἐν ἀσθενείᾳ. πολλοῦ μετὰ χαρᾶς λοιπὸν θέλω καυχηθῆ εἰς ταῖς ἀσθενείαις μου, διὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς ἐμένα ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ. ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

10 Διὰ τοῦτο ἀναπαύομαι εἰς ταῖς ἀσθενείαις, εἰς ταῖς λοιδορίαις, εἰς ταῖς ἀνάγκαις, εἰς τοὺς διωγμοὺς, εἰς ταῖς στενοχωρίαις, (ὁποῦ εἶναι) διὰ τὸν Χριστόν· διατὶ ὅταν ἀσθενῶ, τότε εἶμαι δυνατός.

11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνί-

11 Ἐγὼ καυχώμενος ἔγινα ἄγνωστος, ἐσεῖς μὲ ἀναγκάσετε· διατὶ ἐγὼ ἔπρεπε νὰ συστήνωμαι ἀπὸ λόγου σας· διατὶ εἰς

Cωμίσαθε; ἀδίκησα ὑμᾶς οὐδένα γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι.

13 Τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἰδοὺ, τρίτον ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ κατεναρκήσω ὑμῶν. οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.

15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἧττον ἀγαπῶμαι.

16 Ἔστω δὴ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχων πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον.

17 Μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;

εἰς τίποτες δὲν ἔγινα ἐλαττωμένος ἀπὸ τοὺς πολλὰ μεγάλους ἀποστόλους, ἂν καλὰ καὶ δὲν εἶμαι τίποτες.

12 Τὰ μὲν σημάδια τοῦ ἀποστόλου ἔγιναν εἰς ἐσᾶς μὲ κάθε ὑπομονὴν, μὲ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ μὲ δυνάμεις.

13 Διατί εἶναι μικρότερα ὅπου ἐκαταντερεύσατε ἀπὸ ταῖς λοιπαῖς ἐκκλησίαις, παρὰ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν σᾶς ἐπιφορτώρεσα; χαρίστε με τὴν ἀδικίαν ἐτούτην.

14 Νὰ, τρίτη φορὰ εἶναι ὁποὺ εἶμαι ἑτοιμος νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς, καὶ δὲν θέλω σᾶς ἐπιφορτώρει. Διατὶ δὲν ζητῶ τὰ ἐδικά σας, ἀλλὰ ἐσᾶς. Διατὶ δὲν χρεωστοῦσι τὰ παιδία νὰ θησαυρίζουν διὰ τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ οἱ γονεῖς διὰ τὰ παιδία.

15 Καὶ ἐγὼ πολλὰ μὲ χαρᾶς θέλω ἐξοδιάσῃ, καὶ θέλω ἐξοδιαθῆ διὰ ταῖς ψυχαῖς σας· ἂν καλὰ καὶ ἀγαπῶντάς σας περισσότερον, ἀγαπᾶμαι ὀλιγώτερον.

16 Καὶ ἂς εἶναι, ἐγὼ δὲν σᾶς ἐπιφορτώρεσα, ἀλλὰ εἶμαι πανοῦργος, σᾶς ἐπίασα μὲ δόλον.

17 Μήπως κανένας ἀπ' ὁποὺ σᾶς ἔστειλα εἰς ἐσᾶς, διαμέσου ὁποίου σᾶς ἐκαλοπέρασα;

18 Παρε-

18 Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μὴ τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι;

18 Ἐπαρακάλεσα τὸν Τίτον, καὶ ἔστειλα μὲ λόγου τὸν ἀδελφόν· μὴ νὰ σᾶς ἐπλεονέκτησε τίποτες ὁ Τίτος; δὲν ἐπεριπατήσαμεν μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα; δὲν ἐπεριπατήσαμεν μὲ τὰ αὐτὰ ἴχνη;

19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

19 Πάλιν λογιάζετε, ὅτι σᾶς ἀπολογούμεθα; ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· καὶ τὸ ὅλον, ἀγαπητοί, εἶναι διὰ τὴν οἰκοδομήν σας.

20 Φοβοῦμαι γάρ, μή πως ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς, κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μή πως ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, καταλαλιαὶ, ψιθυρισμοὶ, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι·

20 Διατὶ φοβοῦμαι, μήπως ὅταν ἔλθω, δὲν σᾶς εὕρω τέτοιους ὡσὰν θέλω, καὶ ἐγὼ εὑρεθῶ εἰς ἐσᾶς τέτοιος ὡσὰν δὲν θέλετε, καὶ μήπως καὶ εἶναι εἰς ἐσᾶς φιλονεικίαις, ζηλίαις, θυμοὶ, μαλώματα, καταλαλιαῖς, μυρμυρίσματα, κενοδοξίαις, ἀκαταστασίαις·

21 Μὴ πάλιν ἐλθόντος με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ ἧς ἔπραξαν.

21 Μήπως πάλιν ὡσὰν ἔλθω εἰς ἐσᾶς μὲ ταπεινώσει ὁ Θεός μου, καὶ κλαύσω πολλοὺς ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἡμάρτησαν προτερα, καὶ δὲν ἐμετανόησαν διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ πορνείαν καὶ ἀσέλγειαν ὁποῦ ἔκαμαν.

Κεφ. ιγ'. 13.

Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.

Τρίτη φορὰ εἶναι ἐτοῦτη ὁποῦ ἔρχομαι εἰς ἐσᾶς. διὰ στόμα δύο μαρτύρων καὶ τριῶν θέλει σταθῆ κάθε λόγος.

2 Προεῖρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι

2 Ἐπροεῖπα καὶ προλέγω τὸ δεύτερον ὡσὰν νὰ ἤμουν παρών, καὶ ἀπὸν τώρα γράφω εἰς

τηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι·

3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα ζὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

5 Ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστε ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτούς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν; εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε.

6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.

7 Εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν.

8 Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθε-

εἰς ὑμᾶς ὅπου ἐφείσατο τοῦ ἰδίου, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὅλους, ὅτι ἐὰν ἔλθω πάλιν, οὐ θέλω τοὺς λυπηθῆ.

3 Ἐπειδὴ ζητᾶτε δοκιμὴν τοῦ Χριστοῦ, ὅπου λαλεῖ εἰς ἐμένα, ὁποῖος εἰς ἐσᾶς οὐδὲν ἀσθενεῖ, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸς μέσα εἰς ἐσᾶς.

4 Διατὶ ἂν καλὰ καὶ ἐσταυρώθη μὲ ἀσθένειαν, ἀλλὰ ζῇ ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Διατὶ καὶ ἐμεῖς ἀσθενοῦμεν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ θέλομεν ζήσει ὁμοῦ μετ' αὐτὸν ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ εἰς ἐσᾶς.

5 Δοκιμάζετε τοῦ λόγου σας διὰ νὰ γνωρίζετε, ἐὰν εἶσθε εἰς τὴν πίστιν; τοῦ λόγου σας ἐξετάζετε. ἢ δὲν γνωρίζετε τοῦ λόγου σας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι εἰς ἐσᾶς; ἐὰν δὲν εἶσθεν ἀδόκιμοι.

6 Καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε γνωρίσει, ὅτι καὶ ἐμεῖς δὲν εἴμεσθεν ἀδόκιμοι.

7 Καὶ παρακαλῶ τὸν Θεόν, νὰ μὴν κάμετε ποτὲς κακόν, ὄχι διὰ νὰ φανῶμεν ἐμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διὰ νὰ κάμετε σεῖς τὸ καλόν, καὶ ἐμεῖς νὰ εἰμεσθεν ὡσὰν ἀδόκιμοι.

8 Διατὶ δὲν δυνάμεθε νὰ κάμωμεν τίποτες ἐναντία τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀλήθειαν.

9 Καὶ ὅταν ἐμεῖς ἀσθενῶμεν,

ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε. τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ φιλήματι· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

μὴν, καὶ ἐτοίμως ἔχοντα δυνατοὺς χαίρομεν· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, (ἤγουν) τὴν τελείωσιν ὑμῶν.

10 Διὰ τοῦτο γράφω ἐτοῖμα ἀπὼν, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν μοι ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαίρετε, τελειοῦσθε, παρηγορεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, ἔχετε εἰρήνην, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

12 Χαιρετήσατε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον· οἱ ἅγιοι ὅλοι σᾶς χαιρετοῦσιν.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος νὰ εἶναι μὲ ὅλους σας. ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας, διὰ μέσου τοῦ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος (οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν)

2 καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοὶ, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας·

3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·

5 ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον·

7 ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου κανενὸς ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ μέσου κανενὸς ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς ὅπου τὸν ἀνάστησεν ἀπὸ νεκρῶν,

2 καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ ὅπου εἶναι μὲ λόγου μου, εἰς τοὺς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας.

3 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

4 Ὅπου ἔδωσε τὸν λόγου του διὰ τοὺς ἁμαρτίας μας, διὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν παρελθόντα αἰῶνα τῆς πονηρίας, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός μας·

5 Εἰς τὸν ὁποῖον ἂς εἶναι δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι ἔτζι γλήγορα ἀπ' ἐκεῖνον, ὅπου σᾶς ἐκάλεσε μὲ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἐμετατρέξητε εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον.

7 Τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο, ἀλλὰ μοναχὰ εἶναι τινες ὅπου σᾶς συγχίζουσι, καὶ θέλουσι νὰ μεταγυρίσουν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν; Ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην.

11 Γνωρίζω γὰρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον.

12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν.

14 Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.

8 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ ἡμεῖς, ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σοὶ εὐαγγελίζηται, ἐξὸν ἀπ' ἐμοῦ ὃ σοὶ εὐηγγελισάμην, ἂς εἶναι ἀνάθεμα.

9 Καθὼς ἐπροειπάμην, καὶ πάλιν λέγω, ἐάν τις σοὶ εὐαγγελίζηται, ἐξὸν ἀπ' ἐμοῦ ὃ ἐπαρελάβετε, ἂς εἶναι ἀνάθεμα.

10 Διατί τώρα ἀνθρώπους πείθω (νὰ πιστεύετε) ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ νὰ ἀρέσκω ἀνθρώποις; Δηλαδὴ ἂν ἐγὼ ἀκόμι ἤρεσκα τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ἤμην Χριστοῦ δοῦλος.

11 Καὶ σοῖς δηλοποιῶ, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὅπου εὐηγγελίσθη ἀπὸ ἐμοῦ, ὅτι δὲν εἶναι ἀνθρώπινον.

12 Διότι καὶ ἐγὼ δὲν τὸ ἐπαρέλαβα, οὐδὲ τὸ ἐδιδάχθηκα ἀπὸ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐδιδάχθηκα διὰ μέσου ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Διατὶ ἀκούσετε τὴν πολιτείαν μου ὅπου εἶχα ἕνα καιρὸν εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι περισσὰ ἐκατάτρεχα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐκυρσεύα.

14 Καὶ ἐπροέκοπτα εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, παρὰ ἄλλους πολλοὺς συνομιλήκους μου ἀπὸ τὸ γένος μου, ὄντας πολλὰ περισσὰ ζηλωτὴς εἰς ταῖς παραδόσαις τῶν πατέρων μου.

15 Ὅτε

15 Ἀμὴ

15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,

15 Ἀλλ' ὅταν ἠθέλησεν ὁ Θεὸς, ὁποῦ μὲ ἐχώρισεν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός μου, καὶ μὲ ἐκάλεσε διὰ μέσου τῆς χάριτός του,

16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι·

16 Νὰ φανερώσῃ τὸν υἱόν του εἰς ἐμένα, διὰ νὰ τὸ εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη, παρευθὺς δὲν ἐσυμβουλεύθηκα μὲ σάρκα καὶ μὲ αἷμα·

17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.

17 Οὐδὲ ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τοὺς προτέρους μου ἀποστόλους, ἀλλὰ ἐπῆγα εἰς τὴν Ἀραπίαν, καὶ πάλιν ἐγύρισα εἰς τὴν Δαμασκόν.

18 Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.

18 Ἔπειτα ὕστερα ἀπὸ τρεῖς χρόνους ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ εἰδῶ τὸν Πέτρον, καὶ ἀπόμεινα εἰς σπίτι του δεκαπέντε ἡμέρας.

19 Ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

19 Καὶ κανένα ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους δὲν εἶδα, παρὰ τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

20 Καὶ σπίτι ὁποῦ σᾶς γράφω, νὰ ὁποῦ τὰ γράφω ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεόν, ὁποῦ δὲν ψεύδομαι.

21 Ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

21 Ἔπειτα ἦλθα εἰς τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

22 Ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ τοῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ·

22 Καὶ δὲν ἤμουν εἰς τὸ πρόσωπον γνωρισμένος εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας, ὁποῦ ἦτον εἰς τὸν Χριστόν.

23 Μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν· Ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγ-

23 Μόνον ἄκουαν, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς ἐκατάτρεχεν ἕνα καιρὸν

εὐαγγελίζε) τῷ πίστει ᾧ πρὸ καιροῦ, πῶς εὐαγγελίζῃ τῷ πίστει, τῷ ὁποίαν ἔνα καιρὸν ἐκήρυσσε.

24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν.

24 Καὶ ἐδόξαζον εἰς ἐμὲ τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

Ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον.

Ἔπειτα πάλιν ὡσὰν ἑπέρασαν δεκατέσσαρες χρόνοι, ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μαζὺ μὲ τὸν Βαρνάβα, πέρνωντας ὁμῶς καὶ τὸν Τίτον.

2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν. καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μή πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον.

2 Καὶ ἀνέβηκα καθὼς μὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς, καὶ τὸς ὡμολόγησα τὸ εὐαγγέλιον ὁπὸ κηρύττω εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ξεχωριστὰ εἰς ἐκείνους ὁπὸ ἐλογαριάζωντων πολλὰ τίμιοι, μήπως καὶ τρέχω, ἢ ἔτρεξα, εὐκαιρα.

3 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ, Ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι.

3 Ἀλλὰ καὶ ὁ Τίτος ὁπὸ ἦτον μαζύ μας, ἂν καλὰ καὶ ἦτον Ἕλλην, δὲν ἀναγκάσθηνα περιτμηθῇ.

4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωνται·

4 Καὶ διὰ τὸς ψευδαδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἐμβήκασι κρυφὰ μὲ δόλον, νὰ κατασκοπεύσουν τὴν ἐλευθερίαν μας ὁπὸ ἔχομεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ μᾶς καταδουλώσουν·

5 Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς.

5 Τὰς ὁποίας οὐδὲ ὥραν ἐδώσαμεν τὴν τὰς ὑποταχθήκαμεν, διὰ νὰ μείνῃ πάντοτε ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου εἰς ἐσᾶς.

6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι, ὁποῖοί ποτε ἦσαν, οὐδέν μοι

6 Καὶ ἀπ' ἐκείνους ὁπὸ λογιάζουν ἀκόμη πῶς εἶνε τίποτες, ὅ,τι λογῆς

μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, οὐδὲν προσανέθεντο.

7 Ἀλλὰ τοὐναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς·

8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη·)

9 Καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν·

10 Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν.

12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε

λογῆς οὐδὲν εἶναι, δέν με μέλει· ὁ Θεὸς δὲν δέχεται πρόσωπον ἀνθρώπου. Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ λογιάζονται νὰ εἶναι μεγάλοι, δὲν μὲ ὠφέλησαν ποτε.

7 Ἀλλὰ τοὐναντίον· ὡσὰν εἶδασιν ἐκεῖνοι ὅτι ἐγὼ ἐπιστεύθηκα τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς ὁ Πέτρος ἐπιστεύθη τὸ εὐαγγέλιον τῆς περιτομῆς·

8 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐνέργησεν εἰς τὸν Πέτρον εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνέργησεν καὶ εἰς ἐμένα εἰς τὴν ἀποστολὴν εἰς τὰ ἔθνη·

9 Καὶ ἔχοντας νὰ γνωρίσουν τὴν χάριν ὁποῦ μοῦ ἐδόθη, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ ὁποῖοι λογιάζονται νὰ εἶναι στῦλοι, ἔδωκαν ἐμένα καὶ τὸν Βαρνάβα δεξιὰ (σημάδι) τῆς κοινωνίας· διὰ νὰ ὑπάγωμεν νὰ κηρύξωμεν ἐμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὴν περιτομήν·

10 Μοναχὰ τοὺς πτωχοὺς διὰ νὰ ἐνθυμώμεθα, τὸ ὁποῖον καὶ ἐσπούδασα νὰ τὸ κάμω.

11 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, τὸν ἀντικρύθηκα εἰς τὸ πρόσωπον, ὅτι ἦτον κατεγνωσμένος.

12 Διατὶ πρὶν νὰ ἔλθουν τινὲς ἀπὸ τὸν Ἰακώβου, ἔτρωγε ὁμοῦ μὲ τὰ ἔθνη, καὶ ὅταν ἦλθαν, ἐσυρνέτον ὀπίσω καὶ ἐχω-

ελζε

λε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.

13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῇς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν;

15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί·

16 Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ.

17 Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ, εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἆρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.

18 Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα, ταῦτα

ριζε τὸν λόγον τοῦτον, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.

13 Καὶ ὑμῖν μετ' αὐτὸν ὑπεκρίνοντο καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· εἰς τοσοῦτον ὥστε καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσύρθη μὲ τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν.

14 Ἀλλὰ ὅταν εἶδα ἐγὼ ὅτι δὲν ἐβαδίζατε σωστὰ ὁρθὰ εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπα τοῦ Πέτρου ὁμπρός εἰς ὅλους· ἂν ἐσὺ ὢν Ἰουδαῖος ζῇς ἐθνικά, καὶ ὄχι Ἰουδαϊκά, τί ἀναγκάζεις τὰ ἔθνη νὰ ἰουδαΐζουν;

15 Ἐμεῖς ἐμεῖσθε φυσικὰ Ἰουδαῖοι, καὶ ὄχι ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη·

16 Ἀμὴ ἐξεύραμεν ὅτι δὲν δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀλλὰ διαμέσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιωθοῦμεν ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου. Διατὶ δὲν θέλει δικαιωθῆ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου καμία σάρκα.

17 Ἀλλὰ ἀνίσως ζητοῦντες νὰ δικαιωθοῦμεν εἰς τὸν Χριστὸν, εὑρεθήκαμεν καὶ ἐμεῖς αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἆραγε ὁ Χριστὸς εἶναι ὑπηρέτης τῆς ἁμαρτίας; μὴ γένοιτο.

18 Διατὶ ἐὰν ἐκεῖνα ὁποὺ ἐχάλασα, ἐκεῖνα πάλιν οἰκοδομῶ

ζω πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.

20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι. ζῶ δὲ, οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός. ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

δομῶ, καίνω τῷ λόγῳ με παραβάτην.

19 Διὰ γὰρ ἐγὼ διὰ μέσου ἑνὸς νόμου ἀπέθανα εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ζήσω εἰς τὸν Θεόν.

20 Ἐσταυρώθηκα μὲ τὸν Χριστὸν, καὶ πλέον ἐγὼ δὲν ζῶ, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ζῇ εἰς ἐμένα. καὶ ὅσον ὅπου ζῶ τώρα εἰς τὴν σάρκα, ζῶ μὲ τὴν πίστιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ μὲ ἀγάπησε καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτόν του διὰ λόγου μου.

21 Δὲν καταφρονῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. διατὶ ἐὰν εἶναι ἡ δικαιοσύνη διὰ μέσου τοῦ νόμου, ὁ Χριστὸς λοιπὸν εὐκαίρως ἀπέθανεν.

Κεφ. γ'. 3.

Ὦ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος.

2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἴγε καὶ εἰκῇ.

Ὦ Ἀνόητοι Γαλάται, τίς σᾶς ἐβάσκανε νὰ μὴν πείθεσθε εἰς τὴν ἀλήθειαν, ὁποῦ ὁμπρός εἰς τὰ μάτια σας ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ἐσταυρωμένος εἰς ἐσᾶς;

2 Ἐτοῦτο μοναχὰ θέλω νὰ μάθω ἀπὸ λόγου σας, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου ἐλάβετε τὸ πνεῦμα, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τῆς πίστεως;

3 Τέτοιας λογῆς εἶσθε ἀνόητοι; ἔχοντας νὰ δέχεσθε μὲ πνεῦμα, τώρα νὰ τελειώνεσθε μὲ τὴν σάρκα;

4 Τόσα πολλὰ ἐπάθετε ματαίως, καὶ ἄμποτε νὰ ἦταν ματαίως.

5 Ὁ

5 Ἐκεῖ-

5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.

9 Ὥστε οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσί. γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ

5 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁποῦ σᾶς δίδῃ τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργεῖ δυνάμεις εἰς ἐσᾶς, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου τὸ κάμνῃ, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκολουθῆσας τῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τοῦ ἐλογαριάσθη εἰς δικαιοσύνην.

7 Γνωρίζετε λοιπὸν, ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, τοῦτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ.

8 Καὶ ἡ γραφὴ ἔχοντας νὰ προϊδῇ, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει δικαιώσῃ τὰ ἔθνη ἀπὸ τὴν πίστιν, εὐαγγέλισε προτήτερα τὸν Ἀβραάμ, ὅτι εἰς ἐσένα θέλουσιν εὐλογηθῆ ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, εὐλογοῦνται μαζὺ μὲ τὸν πιστὸν Ἀβραάμ.

10 Διατὶ ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, εἶναι ὑποκάτω εἰς τὴν κατάραν. Διατὶ εἶναι γεγραμμένον· καταραμένος εἶναι κάθε ἕνας ὁποῦ δὲν κάμνει τελείως ὅλα ὁποῦ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.

11 Καὶ ὅτι εἰς τὸν νόμον κανένας δὲν δικαιοῦται σημεῖα εἰς τὸν Θεὸν, φανερὸν εἶναι, ὅτι ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν.

12 Ἀλλὰ ὁ νόμος δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν· ἀλλὰ λέγει, ὁποῦ κάμνει αὐτά, θέλει ζήσει διὰ αὐτά.

13 Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐξαγόρασε

ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου.

σεν ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ νόμου, ἔστοντας νὰ ἔγινε διὰ λόγου μας κατάρα. διατὶ εἶναι γεγραμμένον· κάθε ἕνας ὁποῦ εἶναι κρεμασμένος εἰς τὸ ξύλον, εἶναι ἐπικατάρατος.

14 Ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

14 Διὰ νὰ γένῃ εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ λάβωμεν ἐμεῖς τὸ τάξιμον τοῦ πνεύματος μὲ τὴν πίστιν.

15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω. ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται.

15 Ἀδελφοί, ἀνθρωπίνως λέγω, ὅμως διαθήκην ἀνθρώπου βεβαιωμένην κανένας δὲν τὴν χαλνᾶ, οὐ δὲ προσθέτει παραπάνω.

16 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐῤῥήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ τῷ σπέρματί σου. ὅς ἐστι Χριστός.

16 Εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἐλαλήθησαν τὰ ταξίματα, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του. δὲν λέγει, καὶ εἰς τὰ σπέρματα· ὡσὰν νὰ λαλῇ διὰ πολλοὺς, ἀλλὰ λέγοντας ὡσὰν διὰ ἕνα, λέγει· καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου, τὸ ὁποῖον (σπέρμα) εἶναι ὁ Χριστός.

17 Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

17 Καὶ τοῦτο λέγω· διαθήκην ὁποῦ εἶναι βεβαιωμένη προτίτερα ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστὸν, ὁ νόμος ὁποῦ ἔγινεν ὕστερον ἀπὸ τετρακοσίους καὶ τριάντα χρόνους, δὲν τὴν κάμνει ἀβέβαιον, εἰς τὸ νὰ χαλάσῃ τὸ τάξιμον.

18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός.

18 Διατὶ ἐὰν ἡ κληρονομία εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὸ τάξιμον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς διαμέσου τοῦ ταξίματος ἐχάρισε (τὴν κληρονομίαν) εἰς τὸν Ἀβραάμ.

19 Τί

19 Δια-

19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται, διαταγεὶς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτου.

19 Διατί λοιπὸν (ἐδόθη) ὁ νόμος; ἐβάλθη παραπάνω διὰ τὰς παραβάσεις, ἕως ὅπου νὰ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἡ ὑπόσχεσις, ἔχοντας νὰ δοθῇ ὁ νόμος διαμέσου τῶν ἀγγέλων μὲ τὸ χέρι τοῦ μεσίτου.

20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἑνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεὸς, εἷς ἐστιν.

20 Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶναι τοῦ ἑνός, ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶναι ἕνας.

21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

21 Ὁ νόμος λοιπὸν ἐναντίος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ ἐδόθη; μὴ γένοιτο. διατὶ ἐὰν ὁ νόμος ἤθελε δοθῇ ὅπου νὰ ἐδύνετο νὰ ζωοποιήσῃ, βέβαια ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν εἶσθαι ἀπὸ τὸν νόμον.

22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

22 Ἀλλὰ ἡ γραφὴ ἐσφάλισεν ὅλα ἀπὸκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐκείνους ὅπου πιστεύουσιν τὸ ὑπόσχεσιν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.

23 Καὶ πρὶν τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφυλαγόμεθεν ἀπὸκάτω εἰς τὸν νόμον, σφαλισμένοι ἕως εἰς τὴν πίστιν, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ ξεσκεπασθῇ.

24 Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν.

24 Εἰς τόσον ὅπου ὁ νόμος ἔγινε παιδαγωγός μας εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν.

25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν.

25 Ἀμὴ ὡσὰν ἦλθεν ἡ πίστις, πλέον δὲν εἴμεθεν ἀπὸκάτω εἰς τὸν παιδαγωγόν.

26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

26 Διατὶ ὅλοι εἴσθεν υἱοὶ Θεοῦ, διαμέσου τῆς πίστεως εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

27 Ὅσοι

27 Διό-

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

28 Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

27 Διότι ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

28 Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· διότι ὅλοι εἷς ἐστὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Καὶ ἐὰν ἐσεῖς εἶστε Χριστοῦ, τότε Ἀβραὰμ λοιπὸν εἶστε σπέρμα, καὶ κληρονόμοι κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν.

Κεφ. δ'. 4.

Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν·

2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι·

4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον·

5 Ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

6 Ὅτι

Καὶ λέγω, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι νήπιος, δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸν δοῦλον, ἂν καλὰ καὶ νὰ εἶναι αὐθέντης ὁλονῶν.

2 Ἀλλὰ εἶναι ἀποκάτω εἰς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς οἰκονόμους, ἕως εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ εἶναι διωρισμένον ἀπὸ τὸν πατέρα.

3 Τέτοιος λογοῦ καὶ ἐμεῖς, ὅταν ἤμεθαν νήπιοι, ἤμεθαν δουλωμένοι ἀποκάτω εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου.

4 Ἀμὴ ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ καιροῦ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ γυναῖκα, ὑποτεταγμένον ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον·

5 Διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ ὅσους ἦτον ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν ἐμεῖς τὴν θετοσίαν.

6 Καὶ

6 Ὅτι δέ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

7 Ὥστε οὐκ ἔτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὖσι θεοῖς·

9 Νῦν δὲ, γνόντες Θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;

10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἐνιαυτούς.

11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μή πως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοὶ, δέομαι ὑμῶν. οὐδέν με ἠδικήσατε.

13 Οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε, οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς

6 Καὶ ὅτι εἶσθε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ του εἰς ταῖς καρδίαις σας, τὸ ὁποῖον κράζει, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.

7 Εἰς τόσον ὁποῦ δὲν εἶσαι πλέον δοῦλος, ἀλλὰ υἱὸς, καὶ ἐὰν εἶσαι υἱὸς, εἶσαι καὶ κληρονόμος Θεοῦ διαμέσου τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε ἔστοντας νὰ μὴν γνωρίζετε τὸν Θεὸν, ἐδουλεύσετε ἐκείνους ὁποῦ δὲν εἶναι φυσικᾶ θεοί·

9 Ἀμὴ τῶρα, ἔστοντας νὰ γνωρίζετε τὸν Θεὸν, καὶ περισσότερον ὁποῦ ἐγνωρίσθητε ἀπὸ τὸν Θεὸν, πῶς γυρίζετε πάλιν εἰς τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θέλετε νὰ ἀρχίσετε πάλιν νὰ τὰ δουλεύετε;

10 Ταῖς ἡμέραις παρατηρᾶτε καὶ τοὺς μῆνας, καὶ τοὺς καιροὺς, καὶ τοὺς χρόνους.

11 Φοβοῦμαι διὰ λόγου σας, μήπως καὶ ἐκοπίασα εὔκαιρα εἰς ἐσᾶς.

12 Γενῆτε ὡσὰν ἐγὼ, ὅτι καὶ ἐγὼ ἔγινα ὡσὰν ἐσᾶς, ἀδελφοὶ, παρακαλῶ σας, δὲν μὲ ἀδικήσετε τίποτες.

13 Καὶ ἰξεύρετε ὅτι μὲ ἀσθένειαν τῆς σάρκας σᾶς εὐαγγέλισα προτίτερα,

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου ὁποῦ εἶχα εἰς τὴν σάρκα μου δὲν τὸν ἐκαταφρονέσετε, οὐ δὲ τὸν ἐσυχαθήκετε· ἀλλὰ ὡσὰν ἄγγελον Θεοῦ μὲ ἐδεχθήκετε, ὡσὰν τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τί

15 Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι.

16 Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;

17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ἡμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῇ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς.

19 Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.

20 Ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

22 Γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας.

15 Τί λοιπὸν ἦτον ὁ μακαρισμός σας τότε; διατὶ σᾶς μαρτυρῶ ὅτι, ἂν ἦτον δυνατὸν, τὰ μάτια σας θὰ ἐβγάνετε καὶ μὲ τὰ ἐδίδετε.

16 Εἰς τόσον ὅπου λέγοντάς σας τὴν ἀλήθειαν ἔγινα ἐχθρός σας;

17 Σᾶς ζηλοῦσιν ἀλλὰ ὄχι μὲ καλὸν διάθεσιν, ἀμὴ θέλουσιν νὰ μᾶς βγάλουσιν ἔξω, διὰ νὰ τὸς ζηλοῦσετε ἐσεῖς.

18 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ ζηλοῦσετε εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ ὄχι μόνον ὅταν εἶμαι παρὼν εἰς ἐσᾶς.

19 Παιδία μου, τὰ ὁποῖα πάλιν σᾶς κοιλοπονῶ, ἕως ὅπου νὰ μορφωθῇ ὁ Χριστὸς εἰς ἐσᾶς.

20 Καὶ ἤθελα νὰ εἶμαι παρὼν εἰς ἐσᾶς τώρα, καὶ νὰ ἀλλάξω τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀπορῶ εἰς ἐσᾶς.

21 Εἰπέτε μου ἐσεῖς ὁποῦ θέλετε νὰ εἶσθε ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, δὲν ἀκούετε τὸν νόμον;

22 Διατὶ γεγραμμένον ὅτι ὁ Ἀβραὰμ εἶχε δύο υἱούς, ἕνα ἀπὸ τὴν δουλοπρέπειαν, καὶ ἕνα ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν.

23 Ἀλλὰ σημεῖον ὅπου ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν δουλοπρέπειαν, ἐγεννήθη κατὰ σάρκα· ἀμὴ ὁ ἄλλος (ὁποῦ ἦτον) ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν, ἐγεννήθη διαμέσου τῆς ὑποσχέσεως.

24 Ἅπινά ἐστιν ἀλληγορούμενα

24 Τὰ ὁποῖα ἀλληγοροῦν-

να· αὗτ γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ.

25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.

27 Γέγραπτ γάρ· Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.

29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς, ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα· οὕτω καὶ νῦν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.

31 Ἄρα, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

διατὶ αὐταῖς εἶναι αἱ δύο διαθήκαις· ἡ μία εἶναι ἀπὸ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ, καὶ γεννᾶ εἰς δουλείαν, ἡ ὁποῖα εἶναι ἡ Ἄγαρ.

25 Διατὶ τὸ Ἄγαρ εἶναι ὄρος Σινὰ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ εἶναι ὅμοιον καὶ ἀντιπροσωπίζει μὲ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὁποῦ εἶναι τῶρα καὶ δουλεύει μὲ τὰ παιδία της.

26 Ἀμὴ ἡ ἀπάνω Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἐλευθέρα, ἡ ὁποῖα εἶναι μητέρα ὁλονῶν μας.

27 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον· χαίρου ἐσὺ στεῖρα ὁποῦ δὲν γεννᾶς, ἄφησε φωνὴν καὶ βόησον ἐσὺ ὁποῦ δὲν κοιλοπονεῖς, ὅτι περισσότερα (θέλουσιν εἶσθαι) τὰ παιδία τῆς ἐρήμου (γυναικὸς) παρὰ ἐκείνης ὁποῦ ἔχει τὸν ἄνδρα.

28 Καὶ ἐμεῖς, ἀδελφοὶ, ὡσὰν ὁ Ἰσαὰκ, εἴμεσθε τέκνα τοῦ ταξίματος.

29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ἐκεῖνος ὁποῦ ἐγεννήθη κατὰ σάρκα, ἐδίωχνε τὸν κατὰ πνεῦμα υἱὸν, τέτοιας λογῆς (γίνεται) καὶ τῶρα.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; εὔγαλε τὴν δουλεύτραν καὶ τὸν υἱόν της· διατὶ δὲν θέλει κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς δουλεύτρας ὁμοῦ μὲ τὸν υἱὸν τῆς ἐλευθέρας.

31 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, δὲν εἴμεσθε παιδία τῆς δουλεύτρας, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε'. 5.

Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

2 Ἰδὲ, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.

3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι·

4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν

Κυ-

Σταθῆτε λοιπὸν βέβαιοι εἰς τὴν ἐλευθερίαν ὁποῦ μᾶς ἐλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς, καὶ μὴν περιπλέκεσθε πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

2 Νὰ, ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς λέγω, ὅτι ἐὰν περιτέμνεσθε, ὁ Χριστὸς δὲν θέλει σᾶς ὠφελήσει τίποτες.

3 Καὶ πάλιν μαρτύρομαι κάθε ἄνθρωπον ὁποῦ περιτέμνεται, ὅτι εἶναι χρεώστης νὰ κάμῃ ὅλον τὸν νόμον.

4 Ἐσεῖς ὁποῦ δικαιώνεσθε εἰς τὸν νόμον, ἐχωρισθήκετε ἀπὸ τὸν Χριστὸν, ἐξεπέσετε ἀπὸ τὴν χάριν.

5 Διατὶ ἐμεῖς διαμέσου τοῦ πνεύματος μὲ τὴν πίστιν ἀναμένομεν τὴν ἐλπίδα τῆς δικαιοσύνης.

6 Διατὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν οὔτε ἡ περιτομὴ δύνεται τίποτες, οὔτε ἡ ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις ὁποῦ ἐνεργεῖ διαμέσου τῆς ἀγάπης.

7 Καλᾶ ἐτρέχετε, τίς σᾶς ἐμπόδισε νὰ μὴν πείθεσθε τὴν ἀλήθειαν;

8 Ἡ κατάπεισις (αὕτη) δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ σᾶς κράζει.

9 Ὀλίγον προζύμι ζυμώνει ὅλον τὸ ζυμωτόν.

10 Ἐγὼ πιστεύω εἰς ἐσᾶς ἐν

Κυ-

Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρῖμα, ὅς τις ἂν ᾖ.

Κυρίῳ, ὅτι δὲν θέλετε ἔχει ἄλλην γνώμην· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ σᾶς συγχίζει, θέλει σηκώσει τὸ κρῖμα, ὅποιος καὶ ἂν εἶναι.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοὶ, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

11 Ἀμὴ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, ἐὰν ἀκόμι κηρύττω περιτομὴν, διατί καταστρέχομαι; ἔμεινεν ἀργὸν λοιπὸν τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

12 Καὶ ἄμποτες νὰ ἤθελαν ἀποκοπῇ ἐκεῖνοι ὁποῦ σᾶς συγχίζουσι.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

13 Διατὶ ἐσεῖς, ἀδελφοὶ, ἐκαλεσθήκετε εἰς ἐλευθερίαν, μόνον ἔχετε τὸν νοῦν σας, μὴν χρειάζεσθε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν ἀφορμὴν τῆς σάρκας, ἀλλὰ δουλεύετε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

14 Διατὶ ὅλος ὁ νόμος εἰς ἕνα λόγον τελειώνεται, εἰς τὸ νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου ὡσὰν καὶ τοῦ λόγου σου.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

15 Ἀμὴ ἐὰν δαγκάνετε καὶ κατατρώγεσθε ἕνας τὸν ἄλλον, βλέπετε νὰ μὴν χαλασθῆτε ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον.

16 Λέγω δέ· Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

16 Καὶ λέγω σας· περιπατεῖτε μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ μὴν κάμετε ἐπιθυμίαν σάρκας.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός. Ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε.

17 Διατὶ ἡ σάρκα ἐπιθυμεῖ ἐναντία τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ πνεῦμα ἐναντία τῆς σάρκας. καὶ ἐτοῦτα ἐναντιοῦνται ἕνα μὲ τὸ ἄλλον, διὰ νὰ μὴν κάμνετε ἐκεῖνα ὁποῦ ἐσεῖς θέλετε.

18 Εἰ

18 Καὶ

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

19 Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅ τινά ἐστι, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθρες, ἔριδες, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος, ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια·

23 Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.

26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

18 Καὶ ἐὰν φέρεσθε ὑπὸ τοῦ πνεύματος, οὐκ ἐστὲ ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον.

19 Καὶ φανερὰ εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, τὰ ὁποῖα εἶναι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθρες, φιλονεικίαι, ζηλίαι, θυμοὶ, μαλώματα, διχοστασίαι, αἱρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, ξεφαντώματα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, τὰ ὁποῖα σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπα, ὅτι ὅσοι τοιοῦτοι ὁποῦ κάμνουσι τὰ τέτοια λογῆς, δὲν θέλουσι κληρονομήσῃ βασιλείαν Θεοῦ.

22 Ἀμὴ ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, καλωσύνη, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια.

23 Ἐναντία τοῦ τοιούτου, δὲν εἶναι νόμος.

24 Καὶ ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα ὁμοῦ μὲ τὰ πάθηματα, καὶ μὲ τὰς ἐπιθυμίας.

25 Ἐὰν ζοῦμεν μὲ τὸ πνεῦμα, ἂς περιπατοῦμεν καὶ μὲ τὸ πνεῦμα.

26 Ἂς μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, παροξυνοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ φθονοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον.

Κεφ. ς'. 6.

Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ.

4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.

6 Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

7 Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει.

8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Τὸ

Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προπαθῇ ἄνθρωπος εἰς παράπτωμα, ἐσεῖς οἱ πνευματικοὶ διορθώνετε τὸν τοιοῦτον μὲ πνεῦμα πραότητος, φοβούμενος καὶ σὺ λόγου σου, μήπως καὶ σὺ πειρασθῇς.

2 Βαστάζετε τὰ βάρη ἑνὸς τοῦ ἄλλου, καὶ τοιουτοτρόπως τελειώσετε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Διατὶ ἂν φαίνεται κανένας νὰ εἶναι τίποτες, μὴ ὢντας τίποτες, τοῦ λόγου του ἐξαπατᾷ.

4 Καὶ κάθε ἕνας ἂς δοκιμάζῃ τὸ ἔργον ὁποῦ κάμνει, καὶ τότε θέλει ἔχει τὸ καύχημα μοναχὰ εἰς τοῦ λόγου του, καὶ ὄχι εἰς τὸν ἄλλον.

5 Διατὶ καθ' ἕνας θέλει σηκώσει τὸ ἐδικόν του φορτίον.

6 Καὶ ὁποῦνος ὁποῦ διδάσκεται τὸν λόγον, ἂς κάμνει κοινωνὸν τὸν διδάσκαλον ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ ὁποῦ ἔχει.

7 Μὴν πλανᾶσθε, ὁ Θεὸς δὲν γελᾶται· διατὶ ὁποῦνος ὁποῦ σπείρει ἄνθρωπος, ἐκεῖνο καὶ θέλει θερίσει.

8 Ὅποιος ἐκεῖνος ὁποῦ σπείρει εἰς τὴν σάρκα του, ἀπὸ τὴν σάρκα θέλει θερίσει φθοράν· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ σπείρει εἰς τὸ πνεῦμα, ἀπὸ τὸ πνεῦμα θέλει θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Ἂς

9 Το ἢ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.

12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται.

14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ.

15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγμα-

9 Ἃς μὴ ὀκνεύωμεν κάμνοντες τὸ καλόν. Δεῖ γὰρ ἐὰν δὲν ἀποκάμωμεν, εἰς τὸ ἴδιον καιρὸν θέλομεν θερίσει.

10 Ἄρα λοιπὸν ἕως ὅπου ἔχομεν καιρὸν, ἂς κάμωμεν τὸ καλὸν εἰς ὅλους, καὶ μᾶλλον εἰς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πόσοι μακρὰ γράμματα σᾶς ἔγραψα μὲ τὸ χέρι μου.

12 Ὅσοι θέλουν νὰ φαίνωνται καλοὶ εἰς τὴν σάρκα, ἐκεῖνοι σᾶς ἀναγκάζουν νὰ περιτέμνεσθε, μοναχὰ διὰ νὰ μὴν διώκωνται διὰ τὸ σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.

13 Διατὶ καὶ αὐτοὶ ὁποῦ περιτέμνονται φυλάττουν τὸ νόμον, ἀλλὰ θέλουν νὰ περιτέμνεσθε ἐσεῖς, διὰ νὰ καυχῶνται εἰς τὴν ἰδικήν σας σάρκα.

14 Ἀμὴ ὅσον εἰς ἐμένα, νὰ μὴν γένῃ νὰ καυχηθῶ, παρὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦτο ὁ κόσμος ἐσταυρώθη εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον.

15 Διατὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν οὔτε ἡ περιτομὴ δύναται τίποτες, οὔτε ἡ ἀκροβυστία, ἀλλὰ ἡ καινουργία κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι θέλουν περιπατήσει κατὰ τὸν κανόνα ἐκεῖνον, (ἂς εἶναι) εἰρήνη εἰς αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀπὸ τοῦρα καὶ ὁμπρὸς κανένας ἂς μὴ μὲ πειράζει.

στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης.

διατὶ ἐγὼ σηκώνω ταῖς πληγαῖς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς τὸ κορμί μου.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μὲ τὸ πνεῦμά σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Εἰς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ Ἡ ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ.

4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, εἰς τοὺς ἁγίους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ πιστοὺς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρός μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἂς εἶναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁποῦ μᾶς εὐλόγησεν εἰς κάθε εὐλογίαν πνευματικὴν εἰς τὰ ἐπουράνια ἐν Χριστῷ.

4 Καθὼς μᾶς ἐδιάλεξεν εἰς αὐτὸν, πρὸ τοῦ νὰ θεμελιωθῇ ὁ κόσμος, νὰ εἴμεσθεν ἅγιοι καὶ ἀκαταγόρητοι ὀμπροστᾶ του μὲ ἀγάπην.

5 Ἔστοντας νὰ μᾶς ἐπροώρισεν εἰς τὴν υἱοθεσίαν διαμέσου

σίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,

6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἣν ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ.

7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ.

8 Ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει.

9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ.

10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν, προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ.

12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ.

13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ,

14 Ὅ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

15 Διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

16 Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

17 Ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ,

18 Πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις,

19 Καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,

20 Ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,

21 Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι·

22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,

23 Ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν,

2 Ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·

3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτὲ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί·

4 Ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς,

5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ, (χάριτί ἐστε σεσωσμένοι),

6 Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

7 Ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον·

9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται.

10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου,

12 Ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἕν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ,

15 Τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην,

16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.

17 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς·

18 Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν Πατέρα.

19 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ,

20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ,

21 Ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ,

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν,

2 Εἴ γε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,

3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ,

4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ,

5 Ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι,

6 Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου,

7 Οὗ ἐγενήθην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,

9 Καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι·

10 Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ,

11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν,

12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.

14 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται,

16 Ἵνα δῷ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον,

17 Κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι,

18 Ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος,

19 Γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,

21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,

2 Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,

3 Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἓν σῶμα καὶ ἓν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·

5 Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα,

6 Εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν.

7 Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὸ λέγει, Ἀναβὰς εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσε αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Τὸ δὲ, Ἀνέβη, τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους,

12 Πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ,

13 Μέχρις οὗ καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ·

14 Ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης,

15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός,

16 Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν,

18 Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν,

19 Οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν,

21 Εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ,

22 Ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης,

23 Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,

24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν·

27 Μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω· μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητὰ,

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις·

4 Καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

5 Τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτε γάρ ποτε σκότος, νυνὶ δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·

9 Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ,

10 Δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ·

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε·

12 Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν καὶ λέγειν ἐστίν.

13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστιν.

14 Διὸ λέγει, Ἔγειρε ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί,

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν.

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι,

19 Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ,

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί·

21 Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ Κυρίῳ·

23 Ὅτι ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος.

24 Ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί.

25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς,

26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι,

27 Ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος.

28 Οὕτως ὀφείλουσιν καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ·

29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ.

31 Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ,

3 Ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·

6 Μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,

7 Μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

8 Εἰδότες ὅτι ἕκαστος ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθὸν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ Κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ.

10 Τοῦ λοιποῦ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου·

12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι.

14 Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·

16 Ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι·

17 Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ·

18 Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων,

19 Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,

20 Ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ,

22 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

σαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ·

14 Ὅς ἐστιν ἀῤῥαβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

15 Διὰ τοῦτο κἀγὼ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

16 Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου·

17 Ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ·

18 Πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις·

19 Καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

20 Ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ

ἐσεῖς, ἔστοντας νὰ ἀκούσετε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας, εἰς τὸ ὁποῖον ἔστοντας νὰ πιστεύσετε, ἐβουλωθήκετε μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ ταξίματος τὸ ἅγιον·

14 Τὸ ὁποῖον εἶναι ἀῤῥαβῶνας τῆς κληρονομίας μας εἰς ἐλευθέρωσιν τῆς ἀποκτήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης του.

15 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ, ἔστοντας νὰ ἀκούσω τὴν πίστιν σας (ὁποῦ ἔχετε) εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τὴν ἀγάπην (ὁποῦ ἔχετε) εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,

16 Δὲν παύω νὰ εὐχαριστῶ διὰ λόγου σας, μνημονεύοντάς σας εἰς ταῖς προσευχαῖς μου·

17 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως νὰ τὸν γνωρίσετε·

18 Νὰ φωτίσῃ τὰ μάτια τῆς διανοίας σας, εἰς τὸ νὰ γνωρίσετε, ποία εἶναι ἡ ἐλπίδα τοῦ καλέσματός του, καὶ ποῖος εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας του εἰς τοὺς ἁγίους·

19 Καὶ τί εἶναι τὸ ὑπερβολικὸν μεγαλεῖον τῆς δυνάμεώς του εἰς ἐμᾶς ὁποῦ πιστεύομεν, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς δυνάμεώς του,

20 Τὴν ὁποίαν ἐνέργησεν εἰς τὸν Χριστὸν, ἀναστήνωντάς τον ἐκ νε-

καὶ συνήδησεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,

21 Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,

23 Ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

νεκρῶν, καὶ συνήδησεν τὸν εἰς τέλος δεξιὰν τοῦ εἰς τοὺς οὐρανούς,

21 Παραπάνω παντὸς κάθε λογῆς ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δύναμιν καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς κάθε ὄνομα ὁποῦ ὀνομάζεται, ὄχι μόνον εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα ἐτοῦτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα.

22 Καὶ ὅλα τὰ ὑπέταξεν κάποιον εἰς τὰ ποδάρια του· καὶ τὸν ἔδωκεν ἀπάνω εἰς ὅλα κεφαλὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

23 Ἡ ὁποία εἶναι τὸ σῶμά του, τὸ γέμισμα ἐκεινου ὁποῦ γεμίζει τὰ ὅλα εἰς ὅλους.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις.

2 Ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·

3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ ἤμεθα τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί.

4 Ὁ δὲ Θεὸς, πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην

Καὶ ὄντες ἐσεῖς νεκροὶ εἰς τὰ σφάλματα καὶ εἰς τὰς ἁμαρτίας,

2 Εἰς ταῖς ὁποίαις ἐναν καιρὸν ἐπεριπατήσετε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος ὁποῦ ἐνεργεῖ τώρα εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

3 Ἀνάμεσα εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἐμεῖς ὅλοι ἐσυναναστραφήκαμεν ἐναν καιρὸν, εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σάρκας μας, κάμνοντες τὰ θελήματα τῆς σάρκας καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ φυσικὰ ἤμαστεν τέκνα ὀργῆς ὡσὰν καὶ οἱ λοιποί.

4 Ἀμὴ ὁ Θεὸς, ὁποῦ εἶναι πλούσιος εἰς τὸ ἔλεος, διὰ τὴν

πὴν αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς,

5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι·

6 Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

7 Ἵνα ἐνδείξῃ ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον·

9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσῃ.

10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου·

12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν

τὴν πολλήν του ἀγάπην ὁποῦ μᾶς ἀγάπησε,

5 Καὶ ἐμᾶς ὁποῦ ἤμασθαν νεκροὶ εἰς τὰ σφάλματα, μᾶς ἐζωντάνεψε ἀντάμα μὲ τὸν Χριστόν· μὲ χάριν εἶσθε σωσμένοι·

6 Καὶ μαζύ του μᾶς ἐσήκωσε, καὶ μᾶς ἐκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·

7 Διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας τὸν πολλὰ πολὺν πλοῦτον τῆς χάριτός του, μὲ καλωσύνην εἰς ἐμᾶς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

8 Διατὶ μὲ τὴν χάριν ἐσωθήκετε διαμέσου τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ ἐσᾶς, τὸ χάρισμα εἶναι τοῦ Θεοῦ·

9 Δὲν εἶναι ἀπὸ ἔργα, διὰ νὰ μὴν καυχηθῇ κανένας.

10 Διατὶ αὐτουνοῦ εἴμεσθε ποίημα, ἔστοντας νὰ ἐκτισθήκαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἔργα καλὰ, τὰ ὁποῖα τὰ προετοίμασεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ περιπατήσωμεν μέσα εἰς αὐτά.

11 Διὰ τοῦτο ἐνθυμᾶσθε ὅτι ἐσεῖς ὁποῦ ἦσθαν ἕνα καιρὸν ἔθνη σαρκικὰ, καὶ ἐλέγουσθαν ἀκρόβυστοι ἀπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ὁποῦ γίνεται μὲ χέρι εἰς τὴν σάρκα·

12 Λέγω, ὅτι ἐσεῖς ἦσθαν εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον χωρισμένοι ἀπὸ τὸν Χριστὸν, ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν πολιτείαν τοῦ Ἰσραὴλ, ξένοι

κῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ·

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἕν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας·

15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην·

16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.

17 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς·

18 Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.

19 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ·

20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προ-

ξένοι ἀπὸ τῆς διαθήκης τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

14 Διότι αὐτός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ δύο ἕν, καὶ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας τὸ ἔχθραν αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην·

15 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.

16 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς·

17 Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.

18 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ·

19 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προ-

προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν, ὄντος αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λίθου ἀκρογωνιαίου.

21 Εἰς τὸ ὁποῖον (λίθον) ὅλη ἡ οἰκοδομὴ ἑνουμένη καὶ συναρμολογῆται, αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.

22 Εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐσεῖς κτίζεσθε ὁμοῦ εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ πνεῦμα.

Κεφ. γ'. 3.

Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν·

2 Εἴγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς·

3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, (καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ·

4 Πρὸς ὃ δυνάμενοι ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ·)

5 Ὃ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι·

6 Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου·

7 Οὗ

Διὰ τοῦτο ἐγὼ ὁ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ ἐσᾶς τὰ ἔθνη·

2 Ἐὰν ἠκούσετε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ὁποῦ μοῦ ἐδόθη εἰς ἐσᾶς.

3 Ὅτι μὲ ἀποκάλυψιν μὲ ἔκαμε νὰ γνωρίσω τὸ μυστήριον, καθὼς σᾶς τὸ ἔγραψα πρωτήτερα μὲ ὀλίγα λόγια.

4 Εἰς τὸ ὁποῖον δύνεσθε ἀναγινώσκοντες νὰ καταλάβετε τὴν γνῶσιν ὁποῦ ἔχω ἐγὼ εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ.

5 Τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλας γενεᾶς δὲν ἐγνωρίσθη εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, καθὼς τώρα ἐξεσκεπάσθη εἰς τοὺς ἁγίους τε ἀποστόλους καὶ προφήτας, διαμέσου τοῦ πνεύματος·

6 Νὰ εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα τοῦ ὑποσχέματός τε εἰς τὸν Χριστὸν, διαμέσου τοῦ εὐαγγελίου·

7 Τοῦ

7 Οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸ ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,

9 Καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ·

11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.

14 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται·

16 Ἵνα

7 Τοῦ ὁποίου εὐαγγελίου ἔγινα διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ὁποῦ μοῦ ἐδόθη κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεώς του.

8 Ἡ χάρις ἐτούτη ἐδόθη εἰς ἐμένα τὸ μικρότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἁγίους, νὰ εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη τὸ ἀνεκλάλητον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,

9 Καὶ νὰ φανίσω ὅλους, ποία εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τοὺς αἰῶνας εἰς τὸν Θεόν, ὁποῦ ἔκτισε τὰ πάντα διὰ μέσου Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Διὰ νὰ γνωρισθῇ τώρα εἰς τὰς ἀρχὰς, καὶ εἰς τὰς ἐξουσίας, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, διὰ μέσου τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ·

11 Κατὰ τὸν σκοπὸν τῶν αἰώνων, τὸν ὁποῖον ἔκαμεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

12 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μὲ θάῤῥος διὰ μέσου τῆς πίστεώς του.

13 Διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ μὴν ἀποκάμετε διὰ τὰς θλίψεις μου, αἱ ὁποῖαι εἶναι διὰ δόξαν σας, ὁποῦ εἶναι ἡ δόξα σας.

14 Διὰ τοῦτο κλίνω τὰ γόνατά μου εἰς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον πέρνει ὄνομα ὅλη ἡ γενεὰ, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν·

16 Διὰ

16 Ἵνα δῴῃ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον·

17 Κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·

18 Ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος, καὶ βάθος καὶ ὕψος·

19 Γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,

21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

16 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ κατὰ τὸ πλοῦτον τῆς δόξης του, νὰ δυναμωθῆτε διὰ μέσου τοῦ πνεύματός του εἰς τὸ μέσα ἄνθρωπον·

17 Καὶ νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διαμέσου τῆς πίστεως εἰς ταῖς καρδίαις σας·

18 Ῥιζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, διὰ νὰ ἠμπορέσετε νὰ καταλάβετε μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους, τί εἶναι τὸ πλᾶτος καὶ μᾶκρος καὶ βάθος καὶ ὕψος·

19 Καὶ νὰ γνωρίσετε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ὁποῦ ὑπερβαίνει τὴν γνῶσιν, διὰ νὰ γεμισθῆτε εἰς ὅλον τὸ γέμισμα τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δύνεται περισσότερον ἀπὸ ὅλα νὰ κάμῃ πολλᾶ περισσότερον ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ ἐμεῖς ζητοῦμεν, ἢ βάνομεν μὲ τὸν νοῦν μας, κατὰ τὴν δύναμιν ὁποῦ ἐνεργεῖ εἰς ἐμᾶς,

21 Ἂς εἶναι δόξα εἰς αὐτὸν μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰς πάσαις ταῖς γενεαῖς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΑρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,

Ἐγὼ λοιπὸν ὁ δεμένος, διὰ τὸν Κύριον σᾶς παρακαλῶ, νὰ περιπατῆτε καθὼς πρέπει εἰς τὸν καλεσμὸν ὁποῦ ἐκαλεσθήκετε,

2 Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ·

3 Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·

5 Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα·

6 Εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

7 Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Τὸ δέ, ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοὺς μὲν, ἀποστόλους, τοὺς δὲ, προφήτας,

2 Μὲ κάθε λογῆς ταπεινοφροσύνη καὶ πραότητα, μὲ μακροθυμίαν, ὑπομένοντες ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην·

3 Σπουδάζοντες νὰ φυλάττετε τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος μὲ τὸ συνδεσμον τῆς εἰρήνης.

4 Ἕνα σῶμα εἶναι καὶ ἕνα πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκαλέσθητε εἰς μίαν ἐλπίδα τῆς καλεσμῆς σας.

5 Ἕνας εἶναι Κύριος, μία πίστις, ἕνα βάπτισμα·

6 Ἕνας Θεὸς καὶ πατὴρ ὁλονῶν, ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα, καὶ διὰ μέσα ὁλονῶν καὶ εἰς ὅλους σας.

7 Καὶ εἰς καθ' ἕνα ἀπ' ἐμᾶς ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς χαρίσματος τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὰ τοῦτο λέγει· ἐβγαίνοντας νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὕψος, ἔφερε σκλαβωμένους τὴν σκλαβίαν, καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Καὶ τὸ ἀνέβη, τί ἄλλο εἶναι, παρὰ ὅτι καὶ ἐκατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ἐκεῖνος ὁποῦ κατέβη, αὐτὸς εἶναι καὶ ὁποῦ ἀνέβη ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ γεμίσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε μερικοὺς, νὰ εἶναι ἀπόστολοι· καὶ ἄλλους, νὰ

φήτας, τὺς δὲ, εὐαγγελιστὰς, τὺς δὲ, ποιμένας καὶ διδασκάλους,

12 Πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

13 Μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

14 Ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης.

15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός.

16 Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ

καὶ εἶναι προφήτας· καὶ ἄλλους, καὶ εἶναι εὐαγγελιστάς· καὶ ἄλλους, καὶ εἶναι ποιμένας, καὶ διδασκάλους,

12 Εἰς τὸν συναρμὸν τῶν ἁγίων, εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας, εἰς τὸν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

13 Ἕως ὅτου καὶ καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ·

14 Διὰ καὶ μὴν ὦμεν ἔτι νήπιοι, φερόμενοι καὶ κινούμενοι πανταχοῦ μὲ κάθε ἄνεμον τῆς διδασκαλίας, μὲ τέχνας τῶν ἀνθρώπων, μὲ πανουργικὸς τρόπους τῆς πλάνης·

15 Ἀλλὰ ἀληθεύοντες εἰς τὸν ἀγάπην, ἂς αὐξήσωμεν καὶ πάντα εἰς αὐτὸν, ὁποῦ εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός.

16 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμφωνούμενον, διὰ μέσου ὅλης τῆς συναρμολογίας ὁποῦ ἐδόθη καὶ τὸν ἐνέργειαν τὴν μετρημένην εἰς κάθε μέρος, κάμνει τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος, εἰς τὴν ἐδικήν του οἰκοδομὴν, μὲ ἀγάπην.

17 Ἐτοῦτο λοιπὸν λέγω, καὶ μαρτυροῦμαι ἐν Κυρίῳ, νὰ μὴν περιπατῆτε πλέον, καθὼς περιπα-

πὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν,

18 Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·

19 Οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν·

21 Εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·

22 Ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·

23 Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,

24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·

27 Μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

28 Ὁ

ριπατοῦσι τὰ λοιπὰ ἔθνη εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ νοὸς τους·

18 Σκοτισμένοι εἰς τὸν διάνοιαν, ἀπεξενωμένοι ἀπὸ τὸν ζωὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνωσίαν ὁποῦ εἶναι εἰς αὐτοὺς, διὰ τὴν σκληρὰν καρδίαν τους.

19 Οἱ ὁποῖοι ἔχοντας νὰ μὴν ψυχοπονεθοῦσι τοῦ λόγου τους, ἐπαρραδόθηκαν εἰς τὴν ἀσέλγειαν, εἰς ἐργασίαν κάθε λογῆς ἀκαθαρσίας, ἀχορτάστως.

20 Ἀμὴ ἐσεῖς δὲν ἐμάθετε τοιουτοτρόπως τὸν Χριστόν·

21 Ἂν καὶ ἀληθινὰ τὸν ἀκούσετε, καὶ εἰς αὐτὸν ἐδιδαχθήκετε, καθὼς εἶναι ἀλήθεια εἰς τὸν Ἰησοῦν·

22 Νὰ ῥίξετε ὅσον εἰς τὸν προτέρειον ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, ὁποῦ φθείρεται εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·

23 Καὶ νὰ ξανακαινουργώνεσθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νοός σας,

24 Καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν καινούργιον ἄνθρωπον, ὁποῦ κτίσθη κατὰ Θεὸν μὲ δικαιοσύνη καὶ ὁσιότητα τῆς ἀληθείας.

25 Διὰ τοῦτο ἀφήνοντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, καθ' ἕνας μὲ τὸν γείτονά του, ὅτι εἴμεσθε μέλη ἕνας τοῦ ἄλλου.

26 Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος νὰ μὴν βασιλεύσῃ εἰς τὸν ὀργήν σας.

27 Μὴ δίδοτε τόπον εἰς τὸν διάβολον.

28 Ἐκεί-

28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούσι.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

28 Ἐκεῖνος ὁπῶ κλέπτει, ἂς μᾶλλον κλέπτει πλέον, ἀλλὰ πολυστότερον ἂς κοπιάζῃ, κάμνωντας τὸ καλὸν μὲ ὅλα χέρια του, διὰ νὰ ἔχῃ νὰ μεδώσῃ εἰς ἐκείνους ὁπῶ χρειάζεται.

29 Κάθε λόγος σάπιος ἂς μὴν βγαίνῃ ἀπὸ τὸ στόμα σας, ἀλλὰ ἐὰν εἶναι κανένας λόγος καλὸς, εἰς τὴν χρείαν τῆς οἰκοδομῆς, διὰ νὰ δώσῃ χάριν εἰς ἐκείνους ὁπῶ ἀκούσι.

30 Καὶ μὴν λυπῆτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσφραγίσθητε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερώσεως.

31 Κάθε λογῆς πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἂς σηκωθῇ ἀπὸ λόγου σας, ἀντάμα μὲ κάθε κακίαν.

32 Καὶ γίνεσθε καλοὶ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, σπλαγχνικοὶ, συγχωρῶντες ἕνας τοὺς ἄλλους, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς σᾶς ἐσυγχώρησεν εἰς τὸν Χριστόν.

Κεφ. ε'. 5.

Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

Γίνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡσὰν τέκνα ἀγαπημένα.

2 Καὶ περιπατεῖτε μὲ ἀγάπην, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἀγάπησε, καὶ παρέδωκε τὸν λόγο του διὰ λόγου μας προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

3 Πορ-

3 Καὶ

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις.

4 Καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

5 Τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις. Διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·

9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·)

10 Δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε.

12 Τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν.

13 Τὰ

3 Καὶ πορνεία, καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία, μὴ δὲ νὰ ὀνομάζεται εἰς ἐσᾶς, καθὼς πρέπει εἰς τοὺς ἁγίους·

4 Καὶ ἡ ἀσχημία, καὶ ἡ μωρολογία, ἢ γελοττοποιΐα, τὰ ὁποία πράγματα δὲν πρέπουσι, ἀλλὰ περισσότερον εὐχαριστία.

5 Διατὶ τοῦτο ἰξεύρετε, ὅτι κάθε πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει κληρονομίαν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Κανένας ἂς μὴν σᾶς ἀπατᾶ μὲ λόγους εὔκαιρους. Διατὶ διὰ ἐτοῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴν γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Διατὶ ἕνα καιρὸν ἦσθαν σκότος, ἀμὴ τῶρα εἶσθε φῶς εἰς τὸν Κύριον. περιπατεῖτε ὡσὰν τέκνα φωτός·

9 Διατὶ ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος εἶναι εἰς κάθε ἀγαθωσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν·

10 Δοκιμάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

11 Καὶ μὴν συγκοινωνᾶτε μὲ τὰ ἔργα τὰ ἄκαρπα τοῦ σκότους, ἀλλὰ περισσότερον καὶ ἐλέγχετέ τα.

12 Διατὶ ἐκεῖνα ὁποῦ γίνονται κρυφᾶ ἀπ' αὐτοὺς, ἄσχημον εἶναι καὶ νὰ τὰ λέγωμεν.

13 Ἀμὴ

13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστί.

14 Διὸ λέγει· Ἔγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι.

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι·

19 Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρί·

21 Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ·

23 Ὅτι ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ

13 Ἁπὰ τὰ ὅλα ἐλεγχόντας νὰ ἐλεγχθοῦσιν ἀπὸ τὸ φῶς, φανερώνεται· διὰ πᾶν πρᾶγμα ὁποῦ φανερώνεται εἶναι φῶς.

14 Διὰ τοῦτο λέγει· σήκω ἀπάνω ἐσὺ ὁποῦ κοιμᾶσαι, καὶ ἀνασήσου ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ θέλει σὲ φωτίσῃ ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε λοιπὸν πῶς νὰ περιπατῆτε ἀκριβῶς, ὄχι ὡσὰν ἄσοφοι, ἀλλὰ ὡσὰν σοφοί·

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραις εἶναι πονηραῖς.

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄγναφοι, ἀλλὰ γνωρίζοντες τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθᾶτε μὲ τὸ κρασὶ, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε μὲ πνεῦμα·

19 Λαλοῦντες ἀναμεσά σας μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες μὲ τὶ καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον·

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε διὰ ὅλα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν Θεὸν καὶ πατέρα·

21 Νὰ ὑποζώσεσθεν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, μὲ φόβον Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκας νὰ ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, ὡς καθὼς εἰς τὸν Κύριον·

23 Ὅτι ὁ ἄνδρας εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναίκας, ὡσὰν καὶ ὁ Χρι-

φαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος.

24 Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί.

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·

26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι·

27 Ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον, τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τοιοῦτον, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος.

28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.

29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ.

31 Ἀν-

ὁ Χριστὸς ἔστιν κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ἔστιν σωτὴρ τοῦ σώματος τοῦ.

24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες ταῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί.

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν τοῦ λόγου τοῦ δι' αὐτοῦ·

26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι·

27 Ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ τὴν ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τοιοῦτον, ἀλλὰ ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος.

28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.

29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ τρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ.

31 Διὰ

31 Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

31 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῆ μὲ τὴν γυναῖκά του, καὶ θέλουσιν γένει οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον ἐτοῦτο εἶναι μεγάλον· καὶ ἐγὼ τὸ λέγω εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Τὸ λοιπὸν καὶ ἐσεῖς κάθε ἕνας τὴν γυναῖκά του τέτοιας λογῆς ἂς τὴν ἀγαπᾶ, ὡσὰν τοῦ λόγου του· καὶ ἡ γυναῖκα νὰ φοβᾶται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΤΑ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· (ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ·)

3 Ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·

6 Μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ

ΤΑ παιδία, νὰ ὑπακούετε τοὺς γονεῖς σας διὰ τὸν Κύριον, διατὶ τοῦτο εἶναι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· (ἡ ὁποῖα εἶναι πρώτη ἐντολὴ μὲ τάξιμον.)

3 Διὰ νὰ ἔχῃς καλὸν, καὶ νὰ γένῃς πολυχρόνιος ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

4 Καὶ ἐσεῖς οἱ πατέρες μὴν παραπικραίνετε τὰ παιδία σας, ἀλλ' ἀναθρέφετέ τα εἰς παίδευσιν καὶ νουθεσίαν Κυρίου.

5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοὺς σαρκικούς σας αὐθεντάδες, μὲ φόβον καὶ τρόμον, μὲ ἁπλότητα τῆς καρδίας σας, ὡσὰν τὸν Χριστόν.

6 Μὴν δουλεύετε μόνον ὅταν σᾶς βλέπουν, ὡσὰν ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλὰ ὡσὰν δοῦλοι τοῦ Χρι-

τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,

7 Μετ' εὐνοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

8 Εἰδότες ὅτι ὃ ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθὸν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου·

12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀν-

Χριστοῦ, κάμνοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ καρδίας,

7 Μὲ ἀγάπην δουλεύοντες, ὡσὰν νὰ δουλεύετε τοῦ Κυρίου καὶ ὄχι εἰς ἀνθρώπους·

8 Ἰξεύροντες ὅτι ἐκεῖνο ὁποῦ κάμνει κάθε ἕνας, ἐκεῖνο θέλει πάρει ἀπὸ τὸν Κύριον, κἄν τε δοῦλος, κἄν τε ἐλεύθερος.

9 Καὶ ἐσεῖς οἱ αὐθεντάδες νὰ κάμνετε τὰ ὅμοια εἰς αὐτοὺς, ὀλιγοστεύετε τοὺς φοβερισμοὺς, ἰξεύροντες ὅτι καὶ ὁ ἐδικός σας αὐθέντης εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ προσωποληψία δὲν εἶναι σημᾶ εἰς αὐτόν.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, δυναμώνεσθε εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸ κράτος τῆς δυνάμεώς του.

11 Ἐνδυθῆτε ὅλην τὴν ἁρματωσίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δύνεσθε νὰ στέκεσθε ἐναντία εἰς ταῖς τέχναις τοῦ διαβόλου.

12 Ὅτι δὲν εἶναι ἡ πάλη μας εἰς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ εἰς ταῖς ἀρχαῖς, εἰς ταῖς ἐξουσίαις, εἰς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, εἰς τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας, ὁποῦ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν.

13 Διὰ τοῦτο ἐπάρετε ὅλην τὴν ἁρματωσίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ ἐναντιω-

ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι.

14 Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφῦν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·

16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι·

17 Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ·

18 Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων,

19 Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παῤῥησίᾳ, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,

20 Ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παῤῥησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

21 Ἵνα

θῆτε εἰς τὴν ἡμέραν τὴν πονηρὰν, καὶ ὅταν τελειώσετε ὅλα νὰ σταθῆτε.

14 Σταθεῖτε λοιπὸν ἔστοντας νὰ ζωσθῆτε εἰς τὴν μέσην σας τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐνδυθῆτε τὸ σιδηροϋποκάμισον τῆς δικαιοσύνης.

15 Καὶ ὑποδήσετε τὰ ποδάριά σας μὲ τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·

16 Ἀπάνω εἰς ὅλα πέρνοντες τὸ σκουτάρι τῆς πίστεως, μὲ τὸ ὁποῖον θέλετε δυνηθῆ νὰ σβέσετε ὅλαις ταῖς σαΐταις ταῖς πεπυρωμέναις τοῦ πονηροῦ.

17 Δεχθῆτε τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ἡ ὁποῖα εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·

18 Προσευχόμενοι μὲ κάθε προσευχὴν καὶ δέησιν, κάθε καιρὸν μὲ πνεῦμα, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες, μὲ κάθε ὑπομονὴν καὶ δέησιν διὰ ὅλους τοὺς ἁγίους,

19 Καὶ διὰ λόγου μου, διὰ νὰ μοῦ δοθῇ λόγος νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου μὲ παῤῥησίαν, νὰ κάμω νὰ γνωρίσουν τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,

20 (Διὰ τὸ ὁποῖον εἶμαι ἀποκρισιάρης μὲ τὴν ἅλυσιν) διὰ νὰ παῤῥησιασθῶ εἰς αὐτὸ, νὰ λαλήσω καθὼς πρέπει.

21 Καὶ

21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ·

22 ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

† Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.

21 Καὶ διὰ νὰ ἰξεύρετε καὶ ἐσεῖς τὰ ἐδικά μου, τί κάμνω, Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ ἐμπιστευμένος διάκονος ἐν Κυρίῳ, θέλει σᾶς τὰ φανερώσει ὅλα·

22 τὸν ὁποῖον σᾶς τὸ ἔπεμψα ἐπὶ τὸ αὐτό, διὰ νὰ γνωρίσετε τὰ ἐδικά μας, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας.

23 Ἂς εἶναι εἰρήνη εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἀγάπη μὲ πίστιν, ἀπὸ τὸν Θεὸν Πατέρα καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

24 Ἡ χάρις ἂς εἶναι μὲ ὅλους ὅσους ἀγαπῶσιν ἄφθαρτα τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η΄ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ΄.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς οὖσιν

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους ἐπὸ εἶναι εἰς τὸ

ὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ Διακόνοις·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν,

4 (Πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,)

5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν·

6 Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7 Καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.

8 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον

καὶ

Χριστὸν Ἰησοῦν, ὁπῶ εἶναι εἰς τοὺς Φιλίππους, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐπισκόπους καὶ Διακόνους.

2 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρός μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, εἰς ὅλην τὴν ἐνθύμησιν ὁποῦ ἔχω εἰς τοῦ λόγου σας,

4 (Πάντοτε εἰς ὅλαις μου ταῖς δέησαις διὰ ὅλους σας μετὰ χαρᾶς κάμνωντας δέησιν.)

5 Διὰ τὴν κοινωνίαν σας ὁποῦ ἔχετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, ἕως τώρα·

6 Πιστεύωντας αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ ἄρχισεν εἰς ἐσᾶς τὸ ἔργον τὸ καλὸν, θέλει τὸ τελειώσει ἕως τὴν ἡμέραν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς ἐμένα νὰ φρονῶ ἐτοῦτο διὰ ὅλους σας· Διατὶ σᾶς ἔχω μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν μου καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου, ἔστοντας νὰ εἶσθε ἐσεῖς ὅλοι συγκοινωνοὶ τῆς χάριτος ὁμοῦ μετεμένα.

8 Διατὶ μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεὸς, πῶς πολλᾶ σᾶς ποθῶ ὅλους, μὲ σπλάγχνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, νὰ περισσεύῃ ἡ ἀγάπη σας

ἀ-

καὶ μᾶλλον περισσεύῃ εἰς ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει·

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ·

11 Πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν·

13 Ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι·

14 Καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν· τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλῖψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου·

17 Οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι·

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι·

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ·

20 Κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου·

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος·

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου· καὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω·

23 Συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον·

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν τὴν σάρκα ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς·

25 Καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως·

26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε· ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου·

28 Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·

29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν·

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

καὶ μᾶλλον περισσεύῃ εἰς ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει·

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ·

11 Πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν·

13 Ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι·

14 Καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν· τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλῖψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου·

17 Οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι·

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι·

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ·

20 Κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου·

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος·

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου· καὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω·

23 Συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον·

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν τὴν σάρκα ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς·

25 Καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως·

26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε· ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου·

28 Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·

29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν·

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

καὶ μᾶλλον περισσότερον καὶ αἰσθητοτέρῳ καὶ αἰσθητοτέρῳ εἰς γνῶσιν καὶ κάθε αἴσθησιν·

10 Εἰς τὸ νὰ δοκιμάζετε ἐκεῖνα ὁποῦ διαφέρουσι, νὰ ἦσθε καθαροὶ καὶ χωρὶς σκάνδαλον εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ·

11 Γεμάτοι ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς δικαιοσύνης, ὁποῦ εἶναι διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ θέλω νὰ ἐξεύρετε ἠμεῖς, ἀδελφοί, ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ μὲ ἐσυμβήκαν, ἤλθασιν εἰς περισσότερον προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου·

13 Εἰς τόσον ὁποῦ τὰ δεσμά μου ὁποῦ ἔπαθα διὰ τὸν Χριστόν, νὰ ἔγιναν φανερὰ εἰς ὅλον τὸ βαλλατήριον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὅλους.

14 Καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ὁποῦ ἔχουσι εἰς τὸν Κύριον, πεποιθότες διὰ τὰ δεσμά μου, περισσότερον ἀποκοτοῦσι νὰ λαλοῦσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ χωρὶς φόβον.

15 Καὶ κάποιοι μὲ φθόνον καὶ φιλονεικίαν, καὶ κάποιοι μὲ καλὴν καρδίαν κηρύττουσι τὸν Χριστόν.

16 Κάποιοι ἀπὸ ζηλοτυπίαν κηρύττουσι τὸν Χριστόν, ὄχι καθαρῶς, λογιάζοντες νὰ μὲ κάμουσι νὰ λυπηθῶ περισσότερον εἰς τὰ δεσμά μου.

17 Οἱ δὲ, ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι.

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ·

20 Κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παῤῥησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτό μοι καρποῦ ἔργου, καὶ οὐκ αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω.

23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον·

17 Καὶ ἄλλοι (τὸ κηρύττουσιν) ἀπ' ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι.

18 Ὅμως τί; μὲ κάθε λογῆς τρόπον, κἂν τε καμωμένως, κἂν τε ἀληθινῶς, ὁ Χριστὸς κηρύττεται· καὶ εἰς τοῦτο χαίρομαι, ἀλλὰ καὶ θέλω χαρῆ.

19 Διατὶ ἐξεύρω, ὅτι τοῦτο θέλει μοῦ γενῆ εἰς σωτηρίαν, διὰμέσου τῆς δεήσεως σας, καὶ τῆς παντοτινῆς βοήθειας τοῦ πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

20 Κατὰ τὸ ἀπέρι καὶ τὴν ἐλπίδα ὁποῦ ἔχω, ὅτι εἰς καμένα τρόπον δὲν θέλω σύντροπη, ἀλλὰ μὲ κάθε παῤῥησίαν, ὡσὰν καὶ πάντα, ἔτζι καὶ τώρα θέλει μεγαλυνθῆ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ σῶμά μου, κἂν τε διαμέσου ζωῆς, κἂν τε διαμέσου θανάτου.

21 Διατὶ εἰς ἐμένα καὶ τὸ νὰ ζῶ, εἶναι Χριστὸς, καὶ τὸ νὰ ἀποθάνω, εἶναι κέρδος.

22 Ἀμὴ ἐὰν τὸ νὰ ζῶ εἰς τὸ κορμὶ τοῦτο εἶναι εἰς ὠφέλιμον, καὶ τί νὰ διαλέξω, δὲν γνωρίζω.

23 Διατὶ στενοχωροῦμαι καὶ ἀπὸ τὰ δύο, ἐπιθυμῶντας τὸ νὰ μισέψω, καὶ νὰ εἶμαι μαζὺ μὲ τὸν Χριστὸν, διατὶ ἐτοῦτο εἶναι πολλὰ καλιότερον·

24 Τὸ

24 Ἀ-

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ, ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.

25 Καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως,

26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου·

28 Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας· καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·

29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν·

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον ἴδετε ἐν ἐμοὶ, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

24 Ἀμὴ τὸ νὰ μένω ἀκόμι εἰς τὸ κορμὶ, εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ λόγου σας.

25 Καὶ μὲ πίστιν τὸ οἶδα, ὅτι θέλω μείνει καὶ θέλω συμπαραμείνει μὲ ὅλους σας, διὰ τὴν προκοπὴν σας καὶ διὰ τὴν χαρὰν τῆς πίστεως,

26 Διὰ νὰ περισσεύῃ τὸ καύχημά σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς ἐμένα, διαμέσου τῆς ἐδικῆς μου παρουσίας πάλιν εἰς ἐσᾶς.

27 Μόνον πολιτεύεσθε καθὼς πρέπει εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀκούσω διὰ λόγου σας (κἄν τ' ἔλθω καὶ σᾶς εἰδῶ, κἄν τε λείπω), ὅτι στέκεσθεν εἰς ἕνα πνεῦμα, μὲ μίαν ψυχὴν, συναγωνιζόμενοι διὰ τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου.

28 Καὶ μὴν δειλιάζετε εἰς κανένα πρᾶγμα ἀπὸ τοὺς ἐναντίους· ὅπου εἰς αὐτοὺς εἶναι ἀπόδειξις ἀπωλείας, ἀμὴ εἰς ἐσᾶς (εἶναι ἀπόδειξις) σωτηρίας· καὶ τοῦτο εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

29 Ὅτι εἰς ἐσᾶς ἐχαρίσθη διὰ τὸν Χριστὸν, ὄχι μόνον τὸ νὰ πιστεύετε εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πάσχετε δι' αὐτὸν,

30 Ἔστοντας νὰ ἔχετε τὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ὁποῦ εἴδετε εἰς ἐμένα, καὶ τώρα ἀκούετε πῶς εἶναι εἰς ἐμένα.

Κεφ. β'. 2.

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,

2 Πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἓν φρονοῦντες·

3 Μηδὲν κατ' ἐριθείαν, ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.

4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστος.

5 Τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ·

7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος,

8 Καὶ

Ε'ΑΝ εἶναι λοιπὸν καμία παρηγοριὰ εἰς τὸν Χριστὸν, ἐὰν εἶναι καμία βοήθεια τῆς ἀγάπης, ἐὰν εἶναι καμία κοινωνία τοῦ πνεύματος, ἐὰν εἶναι καμένα σπλάγχνον καὶ ἔλεος,

2 Τελειώσετε τὴν χαράν μου, διὰ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτό, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὄντες ὁμόψυχοι, ἕνα τὸ αὐτὸ φρονοῦντες.

3 Καμένα πρᾶγμα μὴν κάμνετε μὲ φιλονεικίαν, ἢ μὲ κενοδοξίαν, ἀλλὰ μὲ τὴν ταπεινοφροσύνην καθένας ἀπὸ σᾶς νὰ λογαριάζῃ τὸν ἄλλον, πῶς ὑπερέχει ἀπὸ λόγου του.

4 Μὴν κυττάζεσθε κάθε ἕνας τὰ ἰδικά του, ἀλλὰ κάθε ἕνας ἂς ἔχει ἔγνοιαν καὶ διὰ τὰ πράγματα τῶν ἄλλων.

5 Διατὶ πρέπει ἡ αὐτὴ διάθεσις νὰ εἶναι εἰς ἐσᾶς, ἡ ὁποία ἦτον καὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ὁ ὁποῖος (Ἰησοῦς) ὄντας εἰς τὴν μορφὴν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐλογάσιασε νὰ εἶναι ἁρπαγμὸς, τὸ νὰ εἶναι ἴσος μὲ τὸν Θεόν.

7 Ἀλλ' (ὅμως) ἐκένωσε τὸν λόγον του, παίρνοντας μορφὴν δούλου, καὶ γενόμενος ὅμοιος μὲ τοὺς (λοιποὺς) ἀνθρώπους,

8 Εὑ-

8 Καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα·

10 Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων·

11 Καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

12 Ὥστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε.

13 Ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.

14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν·

15 Ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ

8 Εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσε τὸν λόγον τοῦ, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, καὶ θανάτου σωματικοῦ.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχάρισεν ὄνομα, τὸ ὁποῖον εἶναι παρὰ πάντα ὀνόματα·

10 Διὰ νὰ κλίνῃ κάθε γόνατον, ἀπ' ἐκεῖνα ὁποὺ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀποκάτω εἰς τὴν γῆν,

11 καὶ διὰ νὰ ὁμολογήσῃ φανερᾷ κάθε γλῶσσα, ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

12 Τὸ λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπακούσετε, ὄχι μόνον ὅταν ἤμουν παρών, ἀλλὰ πολλῷ περισσότερον τώρα ὁποὺ λείπω, μὲ φόβον καὶ μὲ τρόμον ἐργάζεσθε τὴν σωτηρίαν σας.

13 Διατὶ ὁ Θεὸς εἶναι ὁποὺ ἐνεργεῖ εἰς ἐσᾶς, καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, διὰ τὸ θέλημά του.

14 Κάμνετε ὅλα τὰ πράγματα χωρὶς γογγυσμοὺς καὶ διαλογισμούς·

15 διὰ νὰ γένησθε ἀκατηγόρητοι καὶ ἄπονοι, τέκνα τοῦ Θεοῦ καθαρὰ εἰς τὸ μέσον τῆς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης

καὶ διεστραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

16 Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα·

17 Ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·

18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ μοι.

19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν.

20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.

21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ, ἐξαυτῆς.

24 Πε-

ρχεσθε, ἀναμένοντες εἰς τὰς ὁπαίσας λάμπετε ὡσεὶ φωστῆρες εἰς τὸν κόσμον,

16 Βαστάντες καὶ δείχνοντες τὸν λόγον τῆς ζωῆς εἰς καύχημά μου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ, ὅπου δὲν ἔτρεξα δίκαιος καὶ δὲν κοπίασα ὑποπίασα.

17 Ἀλλὰ ἂν καλὰ καὶ χύνομαι ἀνδὲ ῥάντισμα εἰς τὴν θυσίαν καὶ λειτουργίαν τῆς πίστεώς σας, χαίρομαι καὶ συγχαίρομαι μὲ ὅλας σας.

18 Καὶ τὸ ὅμοιον καὶ ἐσεῖς χαίρετε καὶ συγχαρεῖτε μετεμοῦ.

19 Καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, νὰ σᾶς πέμψω ὀγλήγορα τὸν Τιμόθεον, διὰ νὰ χαρῶ καὶ ἐγὼ, μανθάνοντας τὰ ἐδικά σας.

20 Διατὶ δὲν ἔχω κανένα ἰσόψυχον, ὁποῦ νὰ φροντίσῃ τὰ ἐδικά σας καθολικὰ καὶ καρδιακά.

21 Διατὶ ὅλοι μεριάζουν τὰ ἐδικά τους, καὶ ὄχι τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

22 Καὶ τὴν δοκιμήν τε τὴν γνωρίζετε, ὅτι ὡσὰν τέκνον μὲ τὸν πατέρα, ἐδούλευσεν ἀνδρεῖα μετεμοῦ εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Ἐτοῦτον λοιπὸν ἐλπίζω νὰ πέμψω, σὰν ὁποῦ νὰ ἰδῶ τὰ καθ' ἐμέ μου.

24 Καὶ

24 Πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.

25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου πέμψαι πρὸς ὑμᾶς.

26 Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε.

27 Καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλὰ ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ.

28 Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότερος ὦ.

29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε·

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.

24 Καὶ πιστεύω εἰς τὸν Κύριον, ὅτι καὶ ἐγὼ θέλω ἔλθῃ ὀγληγορώτερα εἰς ἐσᾶς.

25 Ἀμὴ ἐλογίασα ἀναγκαῖον νὰ πέμψω εἰς ἐσᾶς τὸν Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφόν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, καὶ ἀπόστολόν σας, καὶ ὑπηρέτην τῆς χρείας μου.

26 Ἐπειδὴ αὐτὸς σᾶς ἀγάπαινε ὅλους, καὶ ἀδημόνα, διότι ἀκούσετε ὅτι ἀδένησε.

27 Καὶ βέβαια ἀδένησε ἐκόλιγε σημᾶ εἰς τὸν θάνατον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὸν ἐλέησε· καὶ ὄχι αὐτὸν μοναχὸν, ἀλλὰ καὶ ἐμένα, διὰ νὰ μὴν ἔχω λύπην ἀπάνω εἰς τὴν λύπην.

28 Διὰ τοῦτο λοιπὸν τὸν ἔπεμψα τὸ γληγορώτερον, διὰ νὰ χαρῆτε πάλιν ἐσεῖς τὸν εἰδῆτε, καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω ὀλιγώτερην λύπην.

29 Δεχθῆτε τον λοιπὸν διὰ τὸν Κύριον μὲ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἔχετε τους ἐντιμένους.

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ ἔως τὸν θάνατον ἐσήμωσε, καὶ δὲν ἐλογαριάσε τὴν ζωήν του, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τὴν ὑπηρεσίας, ὁποῦ ἔκαμνε χρεία νὰ κάμετε ἐσεῖς εἰς ἐμένα.

Κεφ. γ'. 3.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.

3 Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομὴ, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες.

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλῳ πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον.

5 Περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὶν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος.

7 Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἡγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

8 Ἀλ-

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε εἰς τὸν Κύριον· τὸ νὰ γράφω εἰς ἐσᾶς τὰ αὐτὰ, ὄσον εἰς ἐμένα, δὲν ὀκνηδῶ, καὶ εἰς ἐσᾶς τοῦτο εἶναι ἀσφαλτον.

2 Βλέπετε τοὺς σκύλους, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.

3 Διατὶ ἐμεῖς εἴμεθεν ἡ περιτομὴ, ὁποῦ λατρεύομεν τὸν Θεὸν μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ καυχώμεθεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν θαρροῦμεν εἰς τὴν σάρκα.

4 Ἂν καλὰ καὶ ἐγὼ ἔχω ἀφορμὴν νὰ θαρρῶ καὶ εἰς τὴν σάρκα· ἂν κανένας ἄλλος λογιάζῃ νὰ ἔχῃ θάρρος εἰς τὴν σάρκα, ἐγὼ ἔχω περισσότερον,

5 Ὠνωτας περιτετμημένος εἰς τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν, Ἑβραῖος ἀπὸ Ἑβραίους, φαρισαῖος κατὰ νόμον.

6 Ὅπου κατὰ ζῆλον ἐκαταδίωκα τὴν ἐκκλησίαν· καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ὁπου εἶναι εἰς τὸν νόμον, ἤμουν ἀκατηγόρητος.

7 Ἀλλὰ ἐκεῖνα ὁπου ἦταν εἰς ἐμένα κέρδη, τὰ ἐλογίασα ζημίαν διὰ τὸν Χριστόν.

8 Καὶ

8 Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

8 Καὶ βέβαια καὶ τῷρα ὅλα τὰ λογιάζω νὰ εἶναι ζημία διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸ ὁποῖον τὰ ἐζημιώθηκα ὅλα, καὶ τὰ λογιάζω νὰ εἶναι σκύβαλα, διὰ νὰ κερδήσω τὸ Χριστόν,

9 καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·

9 καὶ νὰ εὑρεθῶ εἰς αὐτόν, νὰ μὴν ἔχω τὴν ἐδικήν μου δικαιοσύνην ὁπού εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ νὰ ἔχω τὴν δικαιοσύνην ὁπού εἶναι διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην (λέγω) ὁπού εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὴν πίστιν·

10 τοῦ γνῶναι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ·

10 Τὸ νὰ γνωρίσω αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεώς του, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων του, συμμορφούμενος εἰς τὸν θάνατόν του·

11 εἴπως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν νεκρῶν.

11 Ἂν τύχῃ νὰ καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

12 Ὄχι, ὅτι ἐγὼ τῷρα ἐπῆρα τὸ βραβεῖον, ἢ τῷρα ἐτελειώθηκα, ἀλλὰ τρέχω δοκιμάζοντας ἂν τὸ πιάσω, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐπιάσθηκα ἀπὸ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι·

13 Ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν λογιάζω τοῦ λόγου μου νὰ ἐπῆρα (τὸ βραβεῖον)·

14 ἓν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω

14 Ἀλλὰ ἕνα πρᾶγμα (ἐξούρω), ἀλησμονῶντας τὰ ὀπίσω, καὶ ἁπλωνόμενος εἰς τὰ ἔμπροσθεν, τρέχω κατὰ τὸ

διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει.

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν.

17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νυνὶ δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·

19 Ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ

σημάδι εἰς τὸ βραβεῖον τοῦ ἄνωθεν καλεσμοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ μᾶς καλεῖ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Ὅσοι λοιπὸν εἴμεθα τέλειοι, ἂς φρονῶμεν τοῦτο· καὶ ἂν φρονῆτε ποτὲ ἄλλης λογῆς, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σᾶς τὸ ἀποκαλύψει.

16 Ὅμως εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ ἐφθάσαμεν, μὲ τὸν αὐτὸν κανόνα νὰ περιπατῶμεν, τὸ αὐτὸ νὰ φρονῶμεν.

17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σοχάζεσθε ἐκείνους ὁποῦ περιπατοῦν τέτοιας λογῆς, καθὼς ἔχετε παράδειγμα ἐμᾶς.

18 Διατὶ πολλοὶ περιπατοῦσι, διὰ τοὺς ὁποίους πολλάκις σᾶς ἔλεγα, καὶ τώρα ἀκόμι κλαίοντας λέγω, πὼς εἶναι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

19 Τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, καὶ ὁ Θεός τους εἶναι ἡ κοιλία τους, καὶ ἡ δόξα τους εἶναι εἰς ντροπήν τους, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὸ νοῦ τους εἰς τὰ ἐπίγεια.

20 Ἀμὴ ἡ πολιτεία ἡ ἰδική μας εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς, ἀπ' ὁποῦ ἀπεκδεχόμεθα σωτῆρα, τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

21 Ὁ ὁποῖος θέλει μεταχηματίσῃ τὸ σῶμα τῆς ταπει-

νώ-

τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

νώσεώς μας, νὰ γένῃ αὐτὸ ὅμοιον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης του, κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὁποῦ δύνεται αὐτὸς καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς τοῦ λόγου του.

Κεφ. δ'. 4.

Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.

3 Καὶ ἐρωτῶ καί σε σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.

5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς.

6 Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν·

Τὸ λοιπὸν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, τοιουτοτρόπως στέκεσθε εἰς τὸν Κύριον, ἀγαπητοί.

2 Παρακαλῶ τὴν Εὐοδίαν καὶ τὴν Συντύχην νὰ φρονοῦσι τὸ αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον.

3 Καὶ παρακαλῶ καὶ ἐσένα, Σύντροφέ μου γνήσιε, συμβοήθα ταις, αἱ ὁποίαις ἀγωνίσθηκαν ἀντάμα μὲ ἐμένα εἰς τὸ εὐαγγέλιον, μαζὺ καὶ μὲ τὸν Κλήμεντα καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς συνεργούς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς.

4 Χαίρεσθε εἰς τὸν Κύριον πάντοτε. πάλιν λέγω, χαίρεσθε.

5 Ἡ μετριότης σας ἂς γνωρισθῇ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· ὁ Κύριος εἶναι σημᾶ.

6 Κανένα πρᾶγμα μὴν φροντίζετε· ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα, μὲ τὴν προσευχὴν καὶ μὲ τὴν δέησιν ὁμοῦ μὲ εὐχαριστίαν, ἂς γνωρίζωνται τὰ ζητήματά σας εἰς τὸν Θεόν.

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε.

9 Ἃ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ.

11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι.

12 Οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαι· καὶ χορτάζεσθαι, καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι.

13 Πάν-

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ὅπου ὑπερέχει πάντα νοῦν, θέλει φυλάξει τὰς καρδίας σας καὶ τὰ νοήματά σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα πράγματα εἶναι ἀληθινά, ὅσα εἶναι τιμημένα, ὅσα εἶναι δίκαια, ὅσα εἶναι καθαρά, ὅσα εἶναι ἀγαπημένα, ὅσα εἶναι ἐπαινεμένα, ἐὰν εἶναι καμμία ἀρετὴ, ἐὰν εἶναι καμένας ἔπαινος, ἐτοῦτα λογιάζετε.

9 Τὰ ὁποῖα καὶ ἐμάθετε καὶ ἐπαραλάβετε καὶ ἀκούσετε καὶ εἴδετε εἰς ἐμένα, ἐτοῦτα κάμνετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει εἶσθε μετ' ἐσᾶς.

10 Ἐχάρηκα μεγάλως εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ὅπως δήποτε ἐξαναβλάστησετε τὸ νὰ φρονῆτε διὰ λόγου μου· διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐφρονεῖτε, ἀλλὰ δὲν εἴχετε καιρὸν ἐπιτήδειον.

11 Ὄχι διατὶ ἐμαυτὸν ὑστερημένον τὸ λέγω· διατὶ ἐγὼ ἔμαθα, εἰς ὁποῖον ὁποῦ βρίσκομαι, νὰ εἶμαι δύχαριστημένος.

12 Ἐξεύρω καὶ νὰ ταπεινώνωμαι, ἐξεύρω καὶ νὰ πλουτεύω· εἰς κάθε καιρὸν καὶ τόπον, καὶ εἰς ὅλα ἐδιδάχθηκα, καὶ νὰ χορτένω καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ πλουτοῦμαι καὶ νὰ ὑστερῶμαι.

13 Εἰς

13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ.

14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε, συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει.

15 Οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·

16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.

18 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι, δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

19 Ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.

13 Εἰς ὅλα ἰσχύω διὰ τοῦ ἐνδυναμοῦντός με Χριστοῦ.

14 Ὅμως καλῶς ἐποιήσατε, ὅτι συγκοινωνήσαντες μου τῇ θλίψει.

15 Καὶ ἴστε καὶ σεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, οὐδεμία ἐκκλησία μετέδωκεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, παρὰ σεῖς μοναχοί.

16 Ὅτι καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μίαν καὶ δύο φορὰς ἐπέμψετε εἰς τὴν χρείαν μου.

17 Οὐχ ὅτι ζητῶ τὸ δόσιμον, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πολυευθηνοῦντα εἰς τὸν λογαριασμόν σας.

18 Καὶ ἔλαβα ὅλα καὶ περισσεύω· ἐγεμίσθην, ἔχοντας τὰ δεχθῶ ἀπὸ τὸν Ἐπαφρόδιτον σεῖνα ὁποῦ ἐστείλετε, μυρωδίαν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

19 Καὶ ὁ Θεός μου θέλει σᾶς πληρώσῃ κάθε λογῆς χρείαν ὁποῦ ἔχετε, κατὰ τὸ πλοῦτόν του μὲ δόξαν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

20 Ἡ δόξα εἶναι εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα μας, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Χαιρετήσετε κάθε ἅγιον εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. οἱ ἀδελφοὶ ὁποῦ εἶναι μαζύ μας σᾶς χαιρετοῦν.

21 Ἀ-

22 Ὅ-

22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ἐπαφροδίτου.

22 Ὅλοι οἱ ἅγιοι σᾶς χαιρετοῦν, καὶ μᾶλλον ἐκεῖνοι ὁποὺ εἶναι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Καίσαρος.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμην διὰ μέσου τοῦ Ἐπαφροδίτου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,

2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι·

4 Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀπο-

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,

2 Εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ πιστοὺς ἀδελφοὺς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ὁποὺ εἶναι εἰς τὴν Κολοσσάν, ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεὸν πατέρα μας, καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

3 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε προσευχόμενοι πάντοτε διὰ λόγου σας·

4 Ἐπειδὴ ἀκούσαμεν τὴν πίστιν σας (ὁποὺ ἔχετε) εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην (ὁποὺ ἔχετε) εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα ὁποὺ φυ-

κειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

6 Τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ·

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ·

8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ·

10 Περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ,

11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης

φυλάττει διὰ λόγου σας εἰς τοὺς οὐρανοὺς, τὴν ὁποίαν ἀκούσετε προτίτερα εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου.

6 Ὁποῦ ἦλθεν εἰς ἐσᾶς, καθὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ κάμνει καρπὸν, καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς, ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁποῦ ἀκούσετε καὶ ἐγνωρίσετε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μὲ ἀλήθειαν.

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου μας, ὁ ὁποῖος εἶναι πιστὸς διάκονος τοῦ Χριστοῦ διὰ λόγου σας.

8 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐφανέρωσε τὴν ἀγάπην σας (ὁποῦ ἔχετε) διαμέσου τοῦ πνεύματος.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ἐμεῖς, ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁποῦ τὸ ἀκούσαμεν, δὲν παύομεν νὰ προσευχώμεσθε διὰ λόγου σας, καὶ νὰ ζητοῦμεν διὰ νὰ γεμισθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματός του, μὲ κάθε σοφίαν καὶ μὲ σύνεσιν πνευματικήν·

10 Νὰ περιπατήσετε καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον, εἰς κάθε ἀρέσκειαν, εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν, κάμνοντες καρπὸν καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ·

11 Δυναμωνόμενοι μὲ κάθε δύναμιν κατὰ τὸ κράτος τῆς

ξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·

13 Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ·

14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·

15 Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως·

16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαὶ, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·

17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε·

18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων·

19 Ὅτι

τῆς δόξης τοῦ, εἰς κάθε ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ ὅστις μᾶς ἔκαμε ἱκανοὺς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων εἰς τὸ φῶς.

13 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ σκότους, καὶ μᾶς ἐμετάθεσεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης του.

14 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐξαγόρασιν διὰμέσου τοῦ αἵματος του, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

15 Ὁ ὁποῖος εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος ὅλης τῆς κτίσεως.

16 Ὅτι διαμέσου αὐτοῦ ἐκτίσθηκαν τὰ πάντα, ὁπόσα εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ὁπόσα εἶναι εἰς τὴν γῆν, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, κἂν τε θρόνοι, κἂν τε κυριότητες, κἂν τε ἀρχαὶ, κἂν τε ἐξουσίαι, τὰ πάντα διαμέσου αὐτουνοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθηκαν.

17 Καὶ αὐτὸς εἶναι πρωτύτερος ἀπ' ὅλα, καὶ τὰ πάντα διαμέσου αὐτουνοῦ στέκουν.

18 Καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρχὴ πρωτότοκος ἀπ' τῶν νεκρῶν, διὰ νὰ γένῃ αὐτὸς εἰς ὅλα πρῶτος.

19 Ὅτι

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι·

20 καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν· εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν,

22 ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου, παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ·

23 εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία·

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι·

20 καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν· εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν,

22 ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου, παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ·

23 εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία·

25 Ἧς

25 Τῆς

25 Ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·

27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·

28 Ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

25 Τῆς ὁποίας ἐκκλησίας ἐγὼ ἔγινα διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ μοῦ ἐδόθη εἰς ἐσᾶς, νὰ γεμίσω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον ὁποῦ ἦτον κεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, καὶ τῶρα ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἁγίους τοῦ.

27 Τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσουν ποῖος εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου ἐτούτου εἰς τὰ ἔθνη, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς εἰς ἐσᾶς, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης.

28 Τὸν ὁποῖον ἐμεῖς κηρύττομεν, νουθετοῦντες κάθε ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες κάθε ἄνθρωπον μὲ κάθε σοφίαν, διὰ νὰ παραστήσωμεν κάθε ἄνθρωπον τέλειον εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

29 Εἰς τὸ ὁποῖον καὶ κοπιάζω, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειάν τοῦ, ὁποῦ ἐνεργεῖ εἰς ἐμένα μὲ δύναμιν.

Κεφ. β'. 2.

Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·

2 Ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέ-

Διατὶ θέλω νὰ ἰξεύρετε ἐσεῖς, πόσον μεγάλον ἀγῶνα ἔχω διὰ λόγου σας, καὶ διὰ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ ὅσοι δὲν εἴδασι τὸ πρόσωπόν μου σωματικῶς·

2 Διὰ νὰ παρηγορηθοῦσιν αἱ καρδίαις των, ἔστοντας νὰ σμιχθοῦσι μὲ ἀγάπην, καὶ εἰς κάθε πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέ-

συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι.

4 Τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ.

5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε·

7 Ἐῤῥιζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν·

9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς·

10 Καί ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11 Ἐν

σεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι κρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως.

4 Καὶ τοῦτο λέγω διὰ νὰ μὴν σᾶς ἀπατᾶ τινὰς μὲ συλλογισμοὺς, καὶ καταπιστικοὺς λόγους.

5 Διατὶ ἂν καλᾶ καὶ μὲ τὸ κορμὶ λείπω, ἀλλὰ μὲ τὸ πνεῦμα εἶμαι μετ' ἐσᾶς, χαίρωντας καὶ βλέπωντας τὴν τάξιν σας, καὶ τὸ βέβαιον τῆς πίστεώς σας εἰς τὸν Χριστόν.

6 Καθὼς λοιπὸν ἐπαραλάβετε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, (τέτοιας λογῆς) εἰς αὐτὸν περιπατεῖτε·

7 Ῥιζωνόμενοι καὶ κτιζόμενοι ἀπάνω εἰς αὐτὸν, καὶ βεβαιωνόμενοι εἰς τὴν πίστιν, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαριστίαν.

8 Ἔχετε τὸν νοῦν σας μήπως καὶ εἶναι κανένας ὁποῦ νὰ σᾶς σκυλεύῃ διαμέσου τῆς φιλοσοφίας καὶ εὐκαιρης ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ ὄχι κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι εἰς αὐτὸν κατοικεῖ ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς·

10 Καὶ εἶσθε γεμάτοι εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι κεφαλὴ κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11 Εἰς

11 Ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·

12 Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

13 Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ὑμῖν πάντα τὰ παραπτώματα,

14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ·

15 Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.

16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνίας, ἢ σαββάτων·

17 Ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέ-

11 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ περιετμήθητε μὲ περιτομὴν ἀχειροποίητον, μὲ τὸ νὰ ξεγυμνωθῆτε τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτημάτων τῆς σάρκας, εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ·

12 Ἔστοντας νὰ συνθαπτῆτε μετ' αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἀναστηθήκετε ὁμοῦ μετ' αὐτὸν, διαμέσου τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

13 Καὶ ὄντες ἐσεῖς νεκροὶ εἰς ταῖς ἁμαρτίαις καὶ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν τῆς σάρκας σας, σᾶς συνεζωοποίησεν ὁμοῦ μετ' αὐτὸν, χαρίζωντάς σας ὅλα τὰ σφάλματα,

14 Λειώνωντας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον (ὁποῦ ἦτον) εἰς τὰ δόγματα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἦτον ἐναντίον, καὶ αὐτὸ τὸ ἐσήκωσεν ἀπὸ τὸ μέσον, καρφώνωντάς τὸ εἰς τὸν σταυρόν·

15 Ξεγυμνώνωντας ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις, ταῖς ἐπόμπευσε φανερᾶ, θριαμβεύωντάς ταις εἰς τὸν σταυρόν.

16 Κανένας λοιπὸν ἂς μὴν σᾶς κρίνει εἰς τὸ φαγητὸν, ἢ εἰς τὸ πιοτὸν, ἢ εἰς μέρος ἑορτῆς, ἢ ἀρχῆς τοῦ μηνὸς, ἢ τῶν σαββάτων.

17 Τὰ ὁποῖα εἶναι σκιὰ τῶν μελλόντων· ἀμὴ τὸ σῶμα εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

18 Κανένας ἂς μὴν σας αὐθεν-

βούλεται θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

19 Καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον, αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε;

21 Μὴ ἅψῃ, μηδὲ γεύσῃ, μηδὲ θίγῃς·

22 Ἅ ἐστι πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων·

23 Ἅτινά ἐστι λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

θεντάζ θέλοντας μὲ τὴν ταπεινοφροσύνην, καὶ λατρείαν τῶν ἀγγέλων, ἐμβαίνοντας εἰς ὅσα ὅπου δὲν εἶδε, ματαίως ἀλαζονεύομενος ἀπὸ τὸν νοῦν τῆς σαρκός του,

19 Καὶ μὴ κρατοῦντας τὴν κεφαλήν (τὸν Χριστὸν), ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα διαμένον τὰ ἅφας καὶ συνδέσμους περνοντας τὴν τροφὴν καὶ συμβιβάζομενον, αὐξάνει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐὰν λοιπὸν ἀπεθάνετε ὅμως μὲ τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, διατί ὡσὰν ζωντανοὶ εἰς τὸν κόσμον νομοθετεῖσθε;

21 Νὰ μὴν πιάσῃς, μὴ γὴ νὰ γεύθῃς, μὴ γὴ ἀγγίξῃς,

22 (Τὰ ὁποῖα χρειαζόμενα, φθείρονται) κατὰ τὰς παραγγελίας καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων.

23 Τὰ ὁποῖα εὑρίσκουν νὰ ἔχουσι λόγον σοφίας, διὰ ἐθελοθρησκείαν καὶ ταπεινοφροσύνην καὶ ἀψυχοπόνημα τοῦ κορμιοῦ, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχουσι τιμὴν χόρτασιν τῆς σαρκὸς εἰς καμμίαν τιμήν.

Κεφ. γ'. 3.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος.

Ἂν λοιπὸν ἀνεστήκετε ὅμως μὲ τὸν Χριστὸν, ζητᾶτε τὰ ἄνω, ὅπου ὁ Χριστὸς κάθεται εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ.

2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία·

6 Δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς.

8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν, ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ·

10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν·

11 Ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία·

2 Φρονεῖσθε τὰ ἀνώ, καὶ ὄχι ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

3 Διατὶ ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωή σας εἶναι κρυμμένη μαζὺ μὲ τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Θεόν.

4 Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς ὁποῦ εἶναι ἡ ζωή μας, φανερωθῇ, τότε καὶ ἐσεῖς θέλετε φανερωθῇ ἀντάμα μετ' αὐτὸν εἰς δόξαν.

5 Νεκρώσετε λοιπὸν τὰ μέλη σας ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, κακὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρεία.

6 Διὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεριπατήσετε καὶ ἐσεῖς ἕνα καιρὸν, ὅταν ἐζῆσετε εἰς αὐτά.

8 Ἀμὴ τώρα ἀποθέσετε καὶ ἐσεῖς ὅλα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, τὴν αἰσχρολογίαν ἀπὸ τὸ στόμα σας.

9 Μὴν ψεύδεσθε ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ἐσεῖνος νὰ ἐνδυθῆκετε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μὲ ταῖς πράξεις τὸν·

10 Καὶ ἐνδυθῆκετε τὸν νέον, ὁποῦ ξανακαινουργώνεται εἰς γνῶσιν, κατὰ τὴν εἰκόνα ἐκείνου ὁποῦ τὸν ἔκτισε.

11 Ἐκεῖ ὁποῦ δὲν εἶναι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκρο-

βυσία· βάρβαρος, Σκύθης· δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν·

13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς.

14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι, καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες

ἀκροβυσία, Βάρβαρος καὶ Σκύθης, δοῦλος καὶ ἐλεύθερος· ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶναι ὅλα εἰς ὅλους.

12 Ἐνδυθῆτε λοιπὸν, ὡσὰν ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἀγαπημένοι, σπλάγχνα ἐλεημοσύνης, καλωσύνην, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν·

13 Ὑπομένοντες ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ κάμνοντες χάριν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ἂν ἔχῃ κανένας εἰς κανένα πρόφασιν μέμψιν· καθὼς ὁ Χριστὸς σᾶς ἔκαμε χάριν, ὁμοίως καὶ ἐσεῖς.

14 Καὶ ἀπάνω εἰς ὅλα τοῦτα ἐνδυθῆτε τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία εἶναι σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἂς βασιλεύσῃ εἰς ταῖς καρδίαις σας, εἰς τὴν ὁποίαν εἰρήνην καὶ ἐκαλεσθήκετε εἰς ἕνα κορμί, καὶ ἂς εἶσθεν εὐχάριστοι.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἂς κατοικεῖ εἰς ἐσᾶς πλουσίως, εἰς κάθε σοφίαν, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ψαλμωδίας πνευματικαῖς, μὲ χάριν, ψάλλοντες μέσα εἰς τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον.

17 Καὶ κάθε πρᾶγμα ὁποῦ, ἂν καὶ ἂν κάμνετε μὲ λόγον ἢ μὲ ἔργον, ὅλα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ (τὰ κάμνετε), εὐ-

ςῶντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.

22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν·

23 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε.

25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία.

χαριστοῦντες τὸν Θεὸν καὶ πατέρα διαμέσου αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκαις, ὑποτάσσεσθεν εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε ταῖς γυναῖκαις, καὶ μὴν εἶσθε πικροὶ εἰς αὐταῖς.

20 Τὰ παιδία, ὑπακούετε τοὺς γονεῖς σας εἰς ὅλα. διατὶ τοῦτο εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

21 Οἱ πατέρες, μὴν παροργίζετε τὰ παιδία σας, διὰ νὰ μὴν ἀποφασίζωνται καὶ χάνουσι τὴν προθυμίαν τους.

22 Οἱ δουλευτάδες, ὑπακούετε εἰς ὅλα τοὺς σαρκικοὺς σας αὐθεντάδες, ὄχι δουλεύοντες ὡσὰν ἀνθρωπάρεσκοι εἰς ταῖς δουλείαις ὁποῦ σᾶς βλέπουν, ἀλλὰ μὲ ἁπλότητα καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν.

23 Καὶ κάθε πρᾶγμα ὅ, τι καὶ ἂν κάμνετε, κάμνετέ τὸ ἐκ ψυχῆς, ὡσὰν νὰ τὸ κάμνετε εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἀνθρώπους·

24 Ἰξεύροντες ὅτι θέλετε πάρει ἀπὸ τὸν Κύριον τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· διατὶ δουλεύετε εἰς τὸν Κύριον Χριστόν.

25 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδικᾶ, θέλει πάρει τὴν ἀδικίαν ὁποῦ ἀδίκησε· καὶ δὲν εἶναι προσωποληψία.

Κεφ. δ'. 4.

Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.

2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγορεῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ·

3 προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι·

4 ἵνα φανερώσω αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.

6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ·

8 ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν·

9 σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγα-

Οἱ αὐθεντάδες, κάμνετε ὅ,τι εἶναι τὸ δίκαιον, καὶ τὴν ἰσότητα εἰς τοὺς δούλους· ἐξεύροντες ὅτι καὶ ἐσεῖς ἔχετε αὐθέντην εἰς τοὺς οὐρανούς.

2 Νὰ καρτερεῖτε εἰς τὴν προσευχήν, καὶ ἀρεμπάτε εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαριστίαν.

3 Προσευχεσθε ὁμοῦ καὶ διὰ λόγου μας, διὰ νὰ μᾶς ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς θύραν τοῦ λόγου, νὰ λαλήσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐμεν δεμένοι·

4 Διὰ νὰ τὸ φανερώσω, καθὼς κάμνει χρεία νὰ τὸ λαλήσω.

5 Εἰς τοὺς ἔξω περιπατεῖτε φρόνημα, ἐξαγοράζοντες τὸν καιρόν.

6 Ὁ λόγος σας ἂς εἶναι πάντοτε χαριτωμένος, ἀρτυμένος μὲ ἅλας, νὰ ἐξεύρετε πῶς πρέπει νὰ ἀποκρίνεσθε εἰς κάθε ἕνα.

7 Τὰ ἐδικά μου ὅλα θέλει σᾶς τὰ φανερώσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ.

8 Τὸν ὁποῖον ἔπεμψα εἰς ἐσᾶς δι' αὐτὴν τὴν ἀφορμήν, διὰ νὰ μάθῃ τὰ ἐδικά σας, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας·

9 Ἀνέμα μὲ τὸν Ὀνήσιμον τὸν πιστὸν

ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε·

10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν·

11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία.

12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.

13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.

14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς.

15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς, καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν

πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ σᾶς. ἐκεῖνοι θέλουσι σᾶς φανερώσει τὰ ἐδῶ.

10 Χαιρετᾶ σας Ἀρίσταρχος, ὁποῦ εἶναι φυλακωμένος μαζὺ μετεμένα, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπαραγγελθήκετε· ἐὰν ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς δεχθῆτέ τον·

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ λέγετε Ἰοῦστος, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὴν περιτομήν· ἐτοῦτοι μοναχοὶ εἶναι βοηθοί μου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν παρηγορία μου.

12 Χαιρετᾶ σας ὁ Ἐπαφρᾶς ὁποῦ εἶναι ἀπὸ σᾶς ὁ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, ὁποῦ ἀγωνίζεται πάντοτε διὰ λόγου σας εἰς ταῖς προσευχαῖς, διὰ νὰ σταθῆτε τέλειοι καὶ γεμάτοι εἰς κάθε θέλημα τοῦ Θεοῦ.

13 Διατὶ μαρτυρῶ διὰ λόγου του ὅτι ἔχει ἀγάπην θερμὴν διὰ λόγου σας, καὶ διὰ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ διὰ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἱεράπολιν.

14 Χαιρετᾶ σας ὁ Λουκᾶς, ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς.

15 Χαιρετήσετε τοὺς ἀδελφοὺς ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ σπῆτί του.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ εἰς ἐσᾶς ἡ ἐπιστολὴ, κάμετε διὰ νὰ ἀνα-

ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.

17 Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

ἀναγνωσθῇ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικέων, καὶ ἐσεῖς νὰ ἀναγνώσετε καὶ ἐκείνην ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν Λαοδικείαν.

17 Καὶ εἰπῆτε εἰς τὸν Ἄρχιππον· βλέπε τὴν ὑπηρεσίαν ὁποῦ ἐπαράλαβες ἐν Κυρίῳ, διὰ νὰ τὴν τελειώνῃς.

18 Ὁ χαιρετισμὸς (ἐγράφη) μὲ τὸ ἐδικόν μου χέρι τοῦ Παύλου. ἐνθυμᾶσθε τὰ δεσμά μου. ἡ χάρις ἂς εἶναι μὲ τοῦ λόγου σας. Ἀμήν.

† Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμην εἰς Κολοσσαεῖς διαμέσου Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η' ΠΡΟ'Σ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Ε'ΠΙΣΤΟΛΗ' ΠΡΩ'ΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν·

3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρός μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ ὅλους σας, ἔστοντας νὰ σᾶς ἐνθυμούμεσθεν εἰς ταῖς προσευχαῖς μας·

3 Πάντοτε ἀναθυμίζοντες τὸ ἔργον

οντες ὑμῶν τ̃ ἔργε τ̃ πίστεως, καὶ τ̃ κόπε τ̃ ἀγάπης, καὶ τ̃ ὑπομονῆς τ̃ ἐλπίδ⁊ τ̃ Κυρίε ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃ ἔμπροσθεν τ̃ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·

4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν·

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν ὐκ ἐγένηθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τ̃ Κυρίε, δεξάμενοι τ̃ λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μ̃ χαρᾶς πνεύματ⁊ ἁγίε·

7 Ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγ⁊ τ̃ Κυρίε ὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τ̃ Θεὸν, ἐξελήλυθεν, ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι·

9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τ̃ Θεὸν ἀπὸ τ̃ εἰδώλων, δουλεύ-

ἔργον τ̃ πίστεώς σας, καὶ τ̃ κόπον τ̃ ἀγάπης, καὶ τ̃ ὑπομονῆς τ̃ ἐλπίδ⁊ ὅτι ἔχετε εἰς τ̃ Κύριόν μας Ἰησ̃ Χριστὸν ὁμπροσθεν εἰς τ̃ Θεὸν καὶ πατέρα μας·

4 Ἰξεύροντες, ἀδελφοὶ ἀγαπημένοι, ἀπὸ τ̃ Θεοῦ τὴν ἐκλογήν σας.

5 Ὅτι τ̃ εὐαγγέλιόν μας δὲν ἔγινεν εἰς ἐσᾶς μὲ λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ μὲ δύναμιν, καὶ μὲ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲ πληροφορίαν πολλὴν, καθὼς ἰξεύρετε τί λογῆς ἠμεθαν εἰς ἐσᾶς διὰ λόγε σας.

6 Καὶ ἐσεῖς ἐμιμήθητε καὶ ἐμᾶς καὶ τ̃ Κύριον, ἔχοντας νὰ δεχθῆτε τ̃ λόγον μὲ πολλὴν θλίψιν, μ̃ χαρᾶς τ̃ ἁγίε Πνεύματ⁊.

7 Εἰς τόσον ὅπε ἐγινήκετε ἐσεῖς παράδειγμα εἰς ὅλες τὲς πιστεύοντας εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

8 Διατὶ ἀπὸ λόγε σας ἐβροντήθη ὁ λόγ⁊ τ̃ Κυρίε, ὄχι μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε τόπον ἡ πίστις ἡ ἐδική σας ὅπε ἔχετε εἰς τ̃ Θεόν, ἐφθασεν, εἰς τόσον ὅπε δὲν ἔχομεν χρείαν ἐμεῖς νὰ λέγωμεν πότες.

9 Διατὶ αὐτοὶ λέγυσι διὰ λόγε μας, τί λογῆς εἴσοδον ἔχομεν εἰς ἐσᾶς, καὶ πῶς ἐμείνετε εἰς τ̃ Θεὸν ἀπὸ τὰ εἰδώλα,

νὰ

δουλεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ·

10 Καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

καὶ δουλεύετε Θεοῦ ζῶντος καὶ ἀληθινοῦ·

10 Καὶ νὰ ἀναμένετε τὸν υἱὸν τοῦ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, τὸν ὁποῖον ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλυτρώνει ἀπὸ τὸ ὀργὴν ὁποῦ ἔρχεται.

Κεφ. β'. 2.

Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοὶ, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν·

2 Ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι.

3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ·

4 Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.

5 Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐχρησάμεθα, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας· Θεὸς μάρτυς·

6 Οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων

Διατὶ αὐτοὶ ἐσεῖς ἠξεύρετε, ἀδελφοὶ, τὴν εἴσοδον τὴν εἰδικήν μας εἰς ἐσᾶς, ὅτι δὲν ἔγινεν εὐκαιρη.

2 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ ἐπάθαμεν προτήτερα, καὶ ὑβριθήκαμεν (καθὼς ἠξεύρετε) εἰς τὴν Φιλίππους, (ὅμως) ἐπαρρησιασθήκαμεν εἰς τὸν Θεόν μας, νὰ λαλήσωμεν εἰς ἐσᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ μὲ πολὺν ἀγῶνα.

3 Διατὶ ἡ παράκλησίς μας δὲν ἔγινεν ἀπὸ πλάνην, οὐδὲ ἀπὸ ἀκαθαρσίαν, οὐδὲ μὲ δόλον·

4 Ἀλλὰ καθὼς ἐδοκιμασθήκαμεν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ πιστευθῶμεν τὸ εὐαγγέλιον, τέτοιας λογῆς λαλοῦμεν, ὄχι ὡσὰν νὰ ἀρέσωμεν τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὸν Θεὸν ὁποῦ δοκιμάζει τὰς καρδίας μας.

5 Διατὶ ποτὲ δὲν ἐχρειασθήκαμεν λόγους κολακευτικὲς, καθὼς τὸ ἠξεύρετε, οὔτε ποτὲ ἐφανερώθηκαμεν πρόφασιν πλεονεξίαν· μάρτυς ἡμῶν εἶναι ὁ Θεός.

6 Οὐδὲ ἐζητήσαμεν ἀπὸ τοὺς

πων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων· δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι·

ἀνθρώπους δόξαν, οὐδὲ ἀπὸ λόγου σας, οὐδὲ ἀπὸ ἄλλους· ἠμποροῦντες νὰ χρειασθοῦμεν μεγαλεῖον, ὡσὰν ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ·

7 Ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα.

7 Ἀλλὰ ἐγενήκαμεν ἥμεροι εἰς τὴν μέσην σας, ὡσὰν ἡ τροφὸς ἐπιμελεῖται τὰ παιδία της.

8 Οὕτως, ἱμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγένησθε.

8 Ἔτζι καὶ ἐμεῖς ἐπιθυμοῦντές σας, ἀγαπούσαμεν νὰ σᾶς μεταδώσωμεν, ὄχι μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ταῖς ψυχαῖς μας· διατὶ ἦσθαν ἀγαπημένοι μας.

9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελφοὶ, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

9 Διατὶ ἐνθυμᾶσθε, ἀδελφοὶ, τὸν κόπον μας καὶ τὸν μόχθον μας· διατὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμεσθεν, διὰ νὰ μὴν παραβαρέσωμεν κανένα ἀπὸ σᾶς, κηρύττοντες εἰς ἐσᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν.

10 Ἐσεῖς εἶσθε μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, πῶς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ χωρὶς μέμψιν ἤμασθαν εἰς ἐσᾶς ὁποῦ ἐπιστεύσετε.

11 Καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι,

11 Καθὼς ἰξεύρετε, ὅτι καθέναν ἀπ' ἐσᾶς, ὡσὰν πατέρας τὰ παιδία του, σᾶς ἐπαρακαλούσαμεν, καὶ σᾶς ἐπαρηγορούσαμεν,

12 Καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.

12 Καὶ σᾶς ὁρκίσαμεν εἰς τὸ νὰ περιπατήσετε καθὼς πρέπει τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ σᾶς καλεῖ εἰς τὴν ἐδικήν του βασιλείαν καὶ δόξαν.

13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι

13 Διὰ τοῦτο καὶ ἐμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε, ὅτι ἔστον

ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν, τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθὼς ἐστιν ἀληθῶς) λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύσιν.

14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν ἐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων·

15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων·

16 Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάντοτε· ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ, οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ ἅπαξ καὶ δὶς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

19 Τίς

ἔσοντας νὰ παραλάβετε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ἀκούσετε ἀπὸ λόγου μας, τὸν ἐδεχήκετε, ὄχι (αὐτὸν) λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς καὶ εἶναι ἀληθινᾶ, αὐτὸν λόγον Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐνεργεῖ εἰς ἐσᾶς ὁποῦ πιστεύετε.

14 Διατὶ ἐσεῖς, ἀδελφοί, ἐμιμηθήκετε τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὁπού ἐπάθετε καὶ ἐσεῖς τὰ αὐτὰ ἀπὸ τὰς ἰδίας ὁμοφύλους, τὰ ὁποῖα ἐπάθασιν καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τὰς Ἰουδαίας·

15 Οἱ ὁποῖοι ἐφόνευσαν καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τὰς ἰδίας προφήτας, καὶ ἐμᾶς ἐδίωξαν· καὶ τοῦ Θεοῦ δὲν ἀρέσκουσιν, καὶ εἶναι ἐναντίοι ὁλονῶν τῶν ἀνθρώπων·

16 Ἐμποδίζοντές μας νὰ μιλῶ λαλήσωμεν εἰς τὰ ἔθνη νὰ σωθῶσιν, διὰ νὰ τελειώνωσι πάντοτε τὰς ἁμαρτίας τους· καὶ ἐφθασεν εἰς αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἀμὴ ἐμεῖς, ἀδελφοί, ἐσοντας νὰ ἀπορφανισθῶμεν ἀπὸ σᾶς εἰς καιρὸν ὥρας, μὲ τὸ πρόσωπον, ὄχι μὲ τὴν καρδίαν, περισσότερον ἐσπεδάσαμεν νὰ ἰδοῦμεν τὸ πρόσωπόν σας μὲ πολλὴν ἐπιθυμίαν.

18 Διὰ τοῦτο ἐθελήσαμεν νὰ ἐλθοῦμεν εἰς ἐσᾶς, ἐγὼ ὁ Παῦλος, καὶ μίαν φορὰν, καὶ δύο, ἀμὴ ὁ Σατανᾶς μᾶς ἐμπόδισεν.

19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς, ἢ χαρὰ, ἢ στέφανος καυχήσεως; ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ;

20 Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

19 Διατὶ ποῖα εἶναι ἡ ἐλπίδα μας; ἢ χαρά μας; ἢ ὁ στέφανος τῆς καυχήσεως; ἢ δὲν εἶσθε τοῦτο ἐσεῖς, ὀμπροστὰ εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν παρουσίαν του;

20 Διατὶ ἐσεῖς εἶσθε ἡ δόξα ἡ ἐδική μας καὶ ἡ χαρά.

Κεφ. γ'. 3.

Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι,

2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν·

3 Τῷ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα.

4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ οἴδατε.

5 Διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι στέγων, ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν· μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.

6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς

Διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ὑπομένωμεν, ἐθελήσαμεν νὰ ἀπομείνωμεν μοναχοὶ εἰς ταῖς Ἀθήναις,

2 Καὶ ἐπέμψαμεν τὸν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόν μας, καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεργόν μας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ νὰ σᾶς στηρίξῃ καὶ νὰ σᾶς νουθετήσῃ διὰ τὴν πίστιν σας·

3 Νὰ μὴν ταράττεται κανένας διὰ τούταις ταῖς θλίψαις. Διατὶ καὶ αὐτοὶ ἐσεῖς ἰξεύρετε, ὅτι ἐμεῖς εἴμεσθε διατεταγμένοι εἰς ταῖς θλίψαις.

4 Διατὶ καὶ ὅταν ἤμασθαν αὐτοῦ εἰς ἐσᾶς, τὸ ἐπρολέγαμεν, ὅτι μέλλομεν νὰ θλιβώμεσθε· καθὼς καὶ ἔγινε, καὶ τὸ ἰξεύρετε.

5 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὴ ἠμπορῶντας πλέον νὰ βαστῶ τοῦ λόγου μου, ἔπεμψα νὰ γνωρίσω τὴν πίστιν σας, μήπως καὶ σᾶς ἐπείραξεν ἐκεῖνος ὁποῦ πειράζει, καὶ ὁ κόπος μας γενῇ εὔκαιρος.

6 Καὶ πρὸ ὀλίγου ἔστοντας νὰ ἔλθῃ

ωθῆς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς·

7 Διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν, ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως·

8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ.

9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν;

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.

12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς·

13 Εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγιωσύνῃ,

ἔλθῃ ἀπ' ἐσοῦς εἰς ἡμᾶς ὁ Τιμόθεος, καὶ νὰ μᾶς φέρῃ καλὰ μηνύματα διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην σας, καὶ ὅτι ἔχετε ἐνθύμησιν ἀγαθὴν διὰ λόγου μας, ἔχοντες πόνητε μεγάλον πόθον νὰ μᾶς εἰδῆτε, ὡσὰν καὶ ἐμεῖς ἀγαπῶμεν νὰ εἰδῶμεν ἐσοῦς·

7 Διὰ τοῦτο ἐπερεχωρήθημεν, ἀδελφοί, εἰς ἐσᾶς, ἀνάμεσα εἰς ὅλας μας τὰς θλίψεις καὶ ταῖς ἀνάγκαις, διὰ τὴν πίστιν σας.

8 Ὅτι τώρα ζῶμεν, ἐὰν ἐσεῖς στέκεσθε εἰς τὸν Κύριον.

9 Διατὶ, ποίαν δύναμεθα εὐχαριστίαν νὰ ἀνταποδώσωμεν τοῦ Θεοῦ διὰ λόγου σας, διὰ ὅλην τὴν χαρὰν ὁπού χαιρόμεθα διὰ λόγου σας ὁμπρός εἰς τὸν Θεόν μας;

10 Νύκτα καὶ ἡμέρα παρακαλοῦμεν παλὰ τὸν Θεόν, νὰ εἰδοῦμεν τὸ πρόσωπόν σας, καὶ νὰ πληρώσωμεν τὰ ἐλλείψήματα τῆς πίστεώς σας.

11 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς καὶ πατήρ μας, καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς, νὰ μᾶς κατευοδώσῃ εἰς ἐσοῦς.

12 Καὶ ὁ Κύριος νὰ σᾶς πληθύνῃ καὶ νὰ σᾶς περισσεύσῃ τὴν ἀγάπην ὁπού ἔχετε ἀνάμεσό σας καὶ εἰς ὅλας, καθὼς καὶ ἐμεῖς ἔχομεν εἰς ἐσοῦς·

13 Εἰς τὸ νὰ στηρίξῃ αὐτὸς ταῖς καρδίαις σας ἀκατηγόρη-

νη, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

ταις εἰς τὴν ἁγιωσύνην, ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα μας, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριός μας ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους του.

Κεφ. δ'. 4.

Τὸ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοὶ, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ζητοῦμεν ἀπὸ σᾶς, καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς ἐπαραλάβετε ἀπ' ἐμᾶς, τὸ πῶς κάμνει χρεία νὰ περιπατῆτε καὶ νὰ ἀρέσκετε τοῦ Θεοῦ, νὰ περισσεύετε περισσότερον εἰς τοῦτο.

2 Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

2 Διατὶ ἰξεύρετε ποίαις παραγγελίαις σᾶς ἐδώκαμεν διαμέσου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας·

3 Διατὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός σας, νὰ φυλάγεσθε ἀπὸ τὴν πορνείαν·

4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ·

4 Νὰ ἰξεύρῃ καθένας ἀπὸ σᾶς, νὰ φυλάττῃ τὸ ἀγγεῖόν του, μὲ ἁγιασμὸν καὶ τιμήν·

5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν·

5 Ὄχι εἰς τὰ πάθη τῆς ἐπιθυμίας, ὡσὰν καὶ τὰ ἔθνη ὁποῦ δὲν γνωρίζουσι Θεόν·

6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἔκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα.

6 Διὰ νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ καὶ πλεονεκτῇ κανένας εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸν ἀδελφόν του· διατὶ ὁ Κύριος εἶναι ξεκδικητὴς διὰ ὅλα ἐτοῦτα, καθὼς σᾶς ἐπροείπαμεν καὶ σᾶς τὸ ἐμαρτυρήσαμεν.

7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ.

7 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐκάλεσεν εἰς ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ εἰς ἁγιασμόν.

8 Τοι-

8 Τὸ

8 Τοιγαρῦν ὁ ἀθετῶν, οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

8 Τὸ λοιπὸν ἐκεῖνος ὁποῦ καταφρονεῖ ἐτοῦτα, δὲν καταφρονεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸ πνεῦμά του τὸ ἅγιον εἰς ἐμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

9 Καὶ διὰ τὴν φιλαδελφίαν δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφωμεν· διατὶ αὐτοί σας ἐσεῖς εἶσθε θεοδίδακτοι, εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.

10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, περισσεύειν μᾶλλον·

10 Διατὶ καὶ τὸ κάμνετε τοῦτο εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς, ὁποῦ εἶναι εἰς ὅλην τὴν Μακεδονίαν. καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοὶ, νὰ αὐγατίζετε περισσότερον·

11 Καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν·

11 Καὶ σπουδάζετε νὰ ἡσυχάζετε, καὶ νὰ κάμνετε τὰ ἴδιά σας, καὶ νὰ κοπιάζετε μὲ τὰ ἐδικά σας χέρια, καθὼς σᾶς ἐπαραγγείλαμεν·

12 Ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε.

12 Διὰ νὰ περιπατῆτε μὲ τοὺς ἔξω τακτικᾶ, καὶ καθὼς πρέπει, καὶ νὰ μὴν χρειάζεσθε τίποτες.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

13 Καὶ θέλω νὰ γνωρίζετε, ἀδελφοὶ, διὰ ἐκείνους ὁποῦ ἐκοιμήθηκαν, διὰ νὰ μὴν λυπᾶσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ὁποῦ δὲν ἔχουν ἐλπίδα.

14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτῷ.

14 Διατὶ ἐὰν πιστεύωμεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, τέτοιας λογῆς καὶ ὁ Θεὸς ἐκείνους ὁποῦ ἐκοιμήθηκαν, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ, θέλει τοὺς φέρει ἀντάμα μετ' αὐτόν.

15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ

15 Διατὶ ἐτοῦτο σᾶς λέγομεν μὲ

λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας·

16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ, ἀναστήσονται πρῶτον·

17 Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

18 Ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἐμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ ἐπίλοιποι, ὁποὺ θέλομεν ἀπομείνῃ εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, δὲν θέλομεν φθάσῃ ἐκείνους ὁποὺ ἐκοιμήθηκαν.

16 Διατὶ αὐτὸς ὁ Κύριος μὲ φωνὴν προστακτικὴν, μὲ φωνὴν ἀρχαγγέλου, καὶ μὲ τὴν σάλπιγγα τοῦ Θεοῦ θέλει κατεβῇ ἀπὸ τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ θέλουσιν ἀναστηθῇ πρῶτα.

17 Ἀπέκει ἐμεῖς οἱ ζῶντες ὁποὺ θέλομεν ἀπομείνῃ, σύρνουμε μετ' αὐτοὺς θέλομεν ἁρπαχθῇ εἰς τὰ σύννεφα εἰς συνάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν ἀέρα· καὶ τοιουτοτρόπως πάντοτε θέλομεν εἶναι μὲ τὸν Κύριον.

18 Τὸ λοιπὸν παρηγορεῖτε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ τὰ λόγια ἐτοῦτα.

Κεφ. ε'. 5.

Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι·

2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται.

3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ· καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν.

Καὶ διὰ τοὺς χρόνους καὶ τοὺς καιροὺς, ἀδελφοὶ, δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφωμεν.

2 Διατὶ ἐσεῖς ἠξεύρετε ἀκριβῶς, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ἔτζι θέλει ἔλθῃ, ὡσὰν ὁ κλέπτης ἔρχεται τὴν νύκτα.

3 Διατὶ ὅταν λέγουσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε παρευθὺς ἔρχεται ἀπάνω τους ὁ χαλασμὸς, καθὼς τὸ κοιλοπόνημα εἰς τὴν ἐγκατρωμένην, καὶ δὲν θέλουν ἠμπορέσῃ νὰ φύγουν.

4 Ὑμεῖς

4 Ἀμὴ

4 Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ.

5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς, οὐδὲ σκότους.

6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.

7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν.

8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας.

9 Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.

11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν

4 Ἀμὴ ἐσεῖς, ἀδελφοὶ, δὲν εἶσθε εἰς τὸ σκότος, νὰ σᾶς φθάσῃ σήμερα ἡ ἡμέρα ὡσὰν κλέπτης.

5 Ὅλοι ἐσεῖς εἶσθε υἱοὶ φωτὸς καὶ υἱοὶ ἡμέρας· δὲν εἴμεσθε τῆς νύκτας, οὐδὲ τοῦ σκότους.

6 Ἂς μὴν κοιμώμεσθε λοιπὸν, ὡσὰν καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ ἂς ξαγρυπνῶμεν καὶ ἂς εἴμεσθε μετριασμένοι εἰς τὸ φαγητὸν καὶ ποτό.

7 Διατὶ σήμερα ὅποῦ κοιμοῦνται, τὴν νύκταν κοιμοῦνται· καὶ σήμερα ὅποῦ μεθοῦσι, τὴν νύκταν μεθοῦσι.

8 Ἀμὴ ἐμεῖς ὅποῦ εἴμεσθε (υἱοὶ) τῆς ἡμέρας, ἂς ἐγκρατεύώμεθα, ἔχοντας νὰ ἐνδυθῶμεν τὸ σιδηροῦν πανάμισον τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ τὴν περικεφαλαίαν, τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.

9 Ὅπου ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔβαλσεν εἰς ὀργὴν, ἀλλὰ εἰς ἀπόκτησιν τῆς σωτηρίας, διαμέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Ὅποῦ ἀπέθανεν διὰ λόγου μας, διὰ νὰ ζῶμεν ἀντάμα μετ' αὐτὸν, κ' ἂν ξαγρυπνῶμεν, κ' ἂν κοιμώμεσθε.

11 Διὰ τοῦτο παρακινᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ οἰκοδομεῖτε ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμνετε.

12 Καὶ παρακαλοῦμεν σᾶς, ἀδελφοὶ, νὰ γνωρίζετε ἐκεῖνους ὅποῦ κοπιάζουν ἀνάμεσά σας,

ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς·

13 Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.

14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.

15 Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.

16 Πάντοτε χαίρετε.

17 Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.

18 Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε.

20 Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε.

21 Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε.

22 Ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς. καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν, τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα

σας, καὶ εἶναι προεστοί σας ἐν Κυρίῳ, καὶ σᾶς νουθετοῦσι·

13 Καὶ νὰ τοὺς ἔχετε καὶ πολλᾶ τιμημένους μὲ ἀγάπην, διὰ τὸ ἔργον τους· εἰρηνεύετε ἀνάμεσά σας.

14 Καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοὶ, νουθετᾶτε τοὺς ἀτάκτους, παρηγορεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, βοηθᾶτε τοὺς ἀσθενεῖς· μακροθυμεῖτε εἰς ὅλους.

15 Βλέπετε νὰ μὴν ἀποδίδῃ τινὰς εἰς κανένα κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλὰ πάντοτε ἀκολουθᾶτε τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀνάμεσά σας καὶ εἰς ὅλους.

16 Πάντοτε χαίρεσθε.

17 Πάντοτε προσεύχεσθε.

18 Εἰς κάθε πρᾶγμα εὐχαριστεῖτε· διατὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ἐσᾶς.

19 Τὸ πνεῦμα μὴν τὸ σβείννυτε.

20 Ταῖς προφητείαις μὴν ταῖς καταφρονεῖτε.

21 Ὅλα δοκιμάζετε, καὶ κρατεῖτε τὸ καλόν.

22 Ἀπὸ κάθε λογῆς εἶδος πονηρίας φυλάγεσθε.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, νὰ σᾶς ἁγιάσῃ σωστοὺς· καὶ τὸ πνεῦμά σας σωστὸν, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἄμποτες

νὰ

μα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.

24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε καὶ περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

νὰ φυλαχθοῦν χωρὶς μέμψιν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἐκεῖνος ὁποὺ σᾶς καλεῖ εἶναι πιστός, ὁποῖος καὶ θέλει τὸ κάμει.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε καὶ διὰ λόγου μας.

26 Χαιρετήσετε ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς μὲ φίλημα ἅγιον.

27 Σᾶς ὁρκίζω εἰς τὸν Κύριον, νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους ἀδελφούς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μὲ λόγους σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ἀθήνας.

ΠΑΥ-

ΠΑΎΛΟΥ ΤΟΥ̃ ἈΠΟΣΤΌΛΟΥ Η῾ ΠΡῸΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙ̃Σ ἘΠΙΣΤΟΛῊ ΔΕΥΤΈΡΑ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥ̃ΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους·

4 Ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν, καὶ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε·

5 Ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε·

6 Εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀν-

ΠΑΥ̃ΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων, εἰς τὸν Θεὸν τὸν πατέρα μας καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

2 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέρα μας καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

3 Ἀδελφοὶ, χρεωστοῦμεν νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ λόγου σας, καθὼς εἶναι ἄξιον, ὅτι ἡ πίστις σας αὐξάνει περισσότερον, καὶ περισσεύει ἡ ἀγάπη τοῦ καθ᾽ ἑνὸς ὁλονῶν σας, ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον·

4 Ὥστε ὅπου ἡμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ καυχώμεσθεν εἰς ἐσᾶς εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὑπομονήν σας καὶ πίστιν εἰς ὅλους τοὺς διωγμούς σας, καὶ ταῖς θλίψαις ὁποῦ ὑπομένετε.

5 (Τὸ ὁποῖον εἶναι) δείξιμον τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ νὰ καταξιωθῆτε ἐσεῖς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὁποῖαν καὶ πάσχετε.

6 Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον στη-

ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν·

7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,

8 Ἐν πυρὶ φλογὸς, διδόντων ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὄλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασι, (ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει·

12 Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ

σημα εἰς τὸ Θεοῦ, να ἀνταποδώσῃ θλῖψιν εἰς ἐκείνους ὅσοι σας θλίβουσι·

7 Καὶ ἐσεῖς ὅσοι θλίβεσθε (νὰ σᾶς δώσῃ) ἄνεσιν ἀντίμισα μετ' ἐμᾶς, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν μὲ τοὺς ἀγγέλους τοῦ δυνάμεώς του,

8 Μὲ φωτιὰν φλογερὴν νὰ κάμῃ ἐκδίκησιν εἰς ἐκείνους ὅπου δὲν γνωρίζουν Θεὸν, καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ δὲν ὑπακούουσι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Οἱ ὁποῖοι θέλουσι καταδικασθῆ φθορὰν παντοτεινὴν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τὴν δόξαν τῆς δυνάμεώς του·

10 Ὅταν ἔλθῃ νὰ δοξασθῇ εἰς τοὺς ἁγίους του, καὶ νὰ θαυμασθῇ εἰς ὅλους ἐκείνους ὁποῦ πιστεύσουσι (ὅτι ἐπιστεύθη ἡ μαρτυρία μας εἰς ἐσᾶς) εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

11 Διὰ τὸ ὁποῖον καὶ προσευχόμεθα πάντοτε διὰ λόγου σας, διὰ νὰ σᾶς κάμῃ ἀξίους τοῦ καλέσματός ὁ Θεός μας, καὶ νὰ τελειώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως μὲ δύναμιν·

12 Διὰ νὰ δοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἐσᾶς, καὶ ἐσεῖς νὰ δοξασθῆτε

κ̅ τ̅ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

τε εἰς αὐτὸν, κ̅ τ̅ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β΄. 2.

Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτὸν,

Καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοὶ, διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀκριβοσυνάθροισίν μας εἰς αὐτὸν,

2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ·

2 Νὰ μὴν σαλευθῆτε γλήγορα ἐσεῖς ἀπὸ τὴν γνώμην σας, μὴ δὲ νὰ συγχίζεσθε, μὴ δὲ μὲ πνεῦμα, μὴ δὲ μὲ λόγον, μὴ δὲ διαμέσου ἐπιστολῆς τινὸς, ὡσὰν τάχα γεγραμμένης διαμέσου μας, ὡσὰν ὅτι νὰ ἐσήμωσεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.

3 Μήτις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κ̅ τ̅ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

3 (Κανένας ἂς μὴν σᾶς ἐξαπατήσει εἰς κανένα τρόπον·) ὅτι (δὲν θέλει ἔλθῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ) ἐὰν δὲν ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀποστασία, καὶ νὰ φανερωθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός.

4 Ὁ ἐναντίος καὶ ὁποῦ ὑπερυψώνεται εἰς κάθε λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ καθίσῃ αὐτὸς ὡσὰν Θεὸς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ἀποδείχνωντας τοῦ λόγου του ὅτι εἶναι Θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;

5 Δὲν ἐνθυμᾶσθε ὅτι ἀκόμι ὤντας εἰς ἐσᾶς, σᾶς ἔλεγα ἐτοῦτα;

6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδα-

6 Καὶ τῶρα ἐκεῖνο ὁποῦ τὸν ἐμ-

δατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ·

ἐμποδίζει τὸ ἰξεύρετε, εἰς τὸ νὰ φανερωθῇ αὐτὸς εἰς τὸν καιρόν του.

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται·

7 Διατὶ ὡραμάη ἐνεργεῖται τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας, μοναχᾶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμποδίζει τῶρα, θέλει ἐμποδίσει ἕως ὁποῦ νὰ εὔγῃ ἀπὸ τὴν μέσην.

8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ·

8 Καὶ τότε θέλει φανερωθῇ ὁ ἄνομος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει τὸν χαλάσει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ στόματός του, καὶ θέλει τὸν ἀφανίσει μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παρουσίας του.

9 Οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρασι ψεύδους,

9 Τοῦ ὁποίου ἀνόμου ἡ παρουσία εἶναι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ, μὲ κάθε δύναμιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα ψεύτικα,

10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς.

10 Καὶ μὲ κάθε λογῆς ἀπάτην τῆς ἀδικίας, εἰς τοὺς ἀπολλυμένους· διατὶ τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας δὲν τὴν ἐδέχθηκαν εἰς τὸ νὰ σωθοῦσιν.

11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει·

11 Καὶ διὰ τοῦτο θέλει τοὺς πέμψει ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ νὰ πιστεύσουν εἰς τὸ ψεῦδος·

12 Ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

12 Διὰ νὰ κατακριθοῦσιν ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἀρέσθηκαν εἰς τὴν ἀδικίαν.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑ-

13 Ἀμὴ ἐμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε

ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἵλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, καὶ πίστει ἀληθείας·

14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

17 Παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

τε διὰ λόγου σας, ἀδελφοὶ ἀγαπημένοι ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὅτι σᾶς ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς σωτηρίαν μὲ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ πνεύματος, καὶ μὲ τὴν πίστιν τῆς ἀληθείας.

14 Εἰς τὸ ὁποῖον σᾶς ἐκάλεσεν ἀφαμέσου διὰ τοῦ εὐαγγελίου μας, εἰς ἀπόκτησιν δόξης τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Στέκεσθε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, καὶ κρατεῖτε ταῖς παραδόσεις ὁποὺ ἐδιδαχθήκετε, κ' εἴτε μὲ λόγον, κ' εἴτε μὲ τὴν ἐπιστολήν μας.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατέρας μας, ὁποῦ μᾶς ἀγάπησε, καὶ ὁποῦ μᾶς ἔδωσε παρηγορίαν αἰωνοβοτεινὴν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν εἰς χάριν,

17 Νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας, καὶ νὰ σᾶς στηρίξῃ εἰς κάθε λόγον καὶ ἔργον καλόν.

Κεφ. γ'. 3.

Τοῦ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοὶ, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ, καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς·

2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις.

3 Πιστὸς

Τοῦ λοιπὸν παρακαλεῖτε, ἀδελφοὶ, διὰ λόγου μας, διὰ νὰ τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ δοξάζεται, καθὼς τρέχει καὶ δοξάζεται καὶ εἰς ἐσᾶς·

2 Καὶ διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τοὺς διεστραμμένους καὶ πονηροὺς ἀνθρώπους. Διατὶ ἡ πίστις δὲν εἶναι ὁλουνῶν.

3 Καὶ

3 Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

4 Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.

5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβε παρ' ἡμῶν.

7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν·

8 Οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν.

9 Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς.

3 Καὶ πιστὸς ἔστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

4 Καὶ πεποίθαμεν εἰς τὸν Κύριον ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.

5 Καὶ ὁ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ παραγγέλλομεν ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβεν ἀφ' ἡμῶν.

7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν·

8 Οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν.

9 Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς.

3 Καὶ πιστὸς ἐστὶν ὁ Κύριος, ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

4 Καὶ πεποίθαμεν εἰς τὸν Κύριον ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.

5 Καὶ ὁ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ παραγγέλλομεν ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβεν ἀφ' ἡμῶν.

7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν·

8 Οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν.

9 Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς.

10 Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω.

10 Διατὶ ὅταν ἤμασθαν εἰς ἐσᾶς, τοῦτο σᾶς ἐπαραγγέλναμεν, ὅτι ἐὰν κανένας δὲν θέλει νὰ ἐργάζεται, μὴ δὲ νὰ τρώγῃ.

11 Ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους.

11 Διατὶ ἀκούομεν μερικοὺς ὅπου περιπατοῦσιν εἰς ἐσᾶς ἄτακτα, καὶ τίποτες δὲν ἐργάζονται, μόνον περιεργάζονται.

12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν.

12 Καὶ τοὺς τοιούτους παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν διαμέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ τρώγουσι τὸ ψωμί τους, ἐργαζόμενοι μὲ ἡσυχίαν.

13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, μὴ ἐνκακήσητε καλοποιοῦντες.

13 Καὶ ἐσεῖς, ἀδελφοὶ, κάμνοντες τὸ καλὸν μὴν ἀποκάμετε.

14 Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε· καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ.

14 Καὶ ἂν κανένας δὲν ὑπακούει τὸν λόγον μας, ὁποῦ λέγεται διαμέσου τῆς ἐπιστολῆς, σημαδεύετέ τον· καὶ μὴν τὸν σμίγεσθε, διὰ νὰ ἐντραπῇ.

15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν.

15 Καὶ μὴν τὸν λογιάζετε ὡσὰν ἐχθρὸν, ἀλλὰ νουθετᾶτέ τον ὡσὰν ἀδελφόν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δῴη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ· ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης, ἄμποτε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν εἰρήνην πάντοτε μὲ κάθε τρόπον· ὁ Κύριος ἂς εἶναι μὲ ὅλους σας.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὅ ἐστι σημεῖον ἐν

17 Ἐτοῦτος ὁ χαιρετισμὸς ἐγράφη μὲ τὸ ἐδικόν μου χέρι τοῦ Παύλου, τὸ ὁποῖον εἶναι ση-

ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

σημάδι εἰς κάθε ἐπιστολήν· ἔτζι γράφω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ ταῖς Ἀθήναις.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,

2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε, προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν·

4 Μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵ-

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πρόσταξιν τοῦ Θεοῦ τοῦ σωτῆρός μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος μας,

2 Εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ γνήσιον τέκνον εἰς τὴν πίστιν, ἂς εἶναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέρα μας, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

3 Καθὼς ἐγὼ πηγεύοντας εἰς τὴν Μακεδονίαν, σὲ ἐπαρακάλεσα, νὰ προσμείνῃς εἰς τὴν Ἔφεσον, (ἔτζι παρακαλῶ,) νὰ παραγγείλῃς κάποιους νὰ μὴν διδάσκουσιν διάφοραις διδαχαῖς·

4 Μὴ δὲ νὰ ἔχουν τὸν νοῦν τους εἰς μύθους καὶ γενεαλογίαις αἱ ὁποίαις δὲν ἔχουν τέλος,

αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει.

αἱ ὁποίαις δίδουσι περισσότερον φιλονεικίαις, παρὰ οἰκοδομὴν Θεοῦ ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν πίστιν.

5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου·

5 Καὶ τὸ τέλος τῆς παραγγελίας εἶναι ἀγάπη ἀπὸ καθαρὰν καρδίαν, καὶ ἀπὸ συνείδησιν ἀγαθὴν, καὶ ἀπὸ πίστιν ὁποῦ δὲν εἶναι πλασμένη.

6 Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν·

6 Ἀπὸ τὰ ὁποῖα μερικοὶ ἔστοντας νὰ ξεπέσουν, ἐγύρισαν εἰς ματαιολογίαν·

7 Θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.

7 Θέλοντες νὰ εἶναι νομοδιδάσκαλοι, καὶ μὴ γροικῶντες μὴ δὲ ἐκεῖνα ὁποῦ λέγουσι, μὴ δὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βεβαιώνουσι.

8 Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται·

8 Καὶ ἰξεύρομεν ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλὸς, ἂν κανένας τὴν μεταχειρίζεται νομίμως·

9 Εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατραλῴαις καὶ μητραλῴαις, ἀνδροφόνοις,

9 Ἰξεύρωντας ἐτοῦτο, ὅτι εἰς τὴν δίκαιον νόμος δὲν ἐβάλθη, ἀμὴ διὰ τοὺς ἀνόμους καὶ ἀνυποτάκτους, καὶ ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἀνοσίους καὶ μεμιασμένους, καὶ πατροδάρτας καὶ μητροδάρτας, καὶ διὰ τοὺς ἀνθρωποφονειάδες,

10 Πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται·

10 Πόρνους, ἀρσενοκοίτας, ἀνθρωποκλέπτας, ψεύστας, ἐκείνους ὁποῦ ὁμώνουσι ψεύματα, καὶ ἐὰν τίποτες ἄλλον εἶναι ἐναντίον εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν·

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, τὸ

ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.

12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν·

13 τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ·

14 ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ·

16 ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν

το ἀποῦον τὸ ἐνεμπιστεύθηκα ἐγώ.

12 Καὶ εὐχαριστῶ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν ὅπου μὲ ἐδυνάμωσεν, ὅτι μὲ ἐλογίασε πιστὸν, βάζοντάς με εἰς ὑπηρεσίαν·

13 Ἐμένα ὅπου ἤμουν πρότερα βλάσφημος καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής· ἀλλὰ ἐσυμπαθήθηκα, ὅτι μὴ γνωρίζοντας τὸ ἔκαμα, ὄντας εἰς τὴν ἀπιστίαν.

14 Καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην ὁπού εἶναι εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ὑπερεπερίσσευσε.

15 Ὁ λόγος εἶναι πιστὸς, καὶ ἄξιος κάθε λογῆς ἀποδοχῆς, ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ σώσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶμαι ἐγὼ ὁ πρῶτος.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐσυμπαθήθηκα, διὰ νὰ δείξῃ εἰς ἐμένα πρώτον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὅλην τὴν μακροθυμίαν, διὰ παράδειγμα ἐκείνων ὁπού ἐμέλλασι νὰ πιστεύσουν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

17 Καὶ ἂς εἶναι τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων τὸν ἄφθαρτον, τὸν ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

18 Ἐτούτην τὴν παραγγελίαν

λίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπί σε προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,

19 Ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπωσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν·

20 Ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος· οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

γελίαν ὡς παρακαταθήκην σοῦ ἀφίνω, ὦ τέκνον Τιμόθεε, κατὰ ταῖς προφητείαις ὁποῦ ἐστάθηκαν προτίτερα διὰ ἐσένα, διὰ νὰ στρατεύεσαι ἐσὺ εἰς αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,

19 Ἔχοντας καὶ πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, τὴν ὁποῖαν ἔστοντας νὰ τὴν ἀποδιώξουν μερικοὶ, ἐνιαταποντίσθηκαν καὶ ἔχασαν τὴν πίστιν.

20 Ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, τοὺς ὁποίους τοὺς ἐπαράδωκα εἰς τὸν Σατανᾶ, διὰ νὰ παιδευθοῦν νὰ μὴν βλασφημοῦν.

Κεφ. β'. 2.

Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων·

2 Ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων· ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι·

3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

5 Εἷς γὰρ Θεὸς, εἷς καὶ μεσίτης

Παρακαλῶ λοιπὸν προτίτερα ἀπὸ ὅλα, νὰ κάμνετε δέησαις, προσευχαῖς, παρακάλεσαις, εὐχαριστίαις, διὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·

2 Διὰ τοὺς βασιλεῖς, καὶ διὰ ὅλους ὁποῦ εἶναι εἰς ταῖς ἀξίαις· διὰ νὰ περάσωμεν ζωὴν ἀτάραχον καὶ ἥσυχον, μὲ κάθε εὐσέβειαν καὶ σεμνότητα.

3 Διατὶ τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ εὐάρεστον ὀμπροστᾶ εἰς τὸν σωτῆρά μας Θεόν.

4 Ὁ ὁποῖος θέλει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ σωθοῦσι, καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἀκριβογνώρισιν τῆς ἀληθείας.

5 Διατὶ ἕνας εἶναι ὁ Θεὸς, ἕνας

σίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς·

6 Ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις.

7 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι) διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.

9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ·

10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

ἕνας εἶναι καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός.

6 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τοῦ λόγου τοῦ ἐξαγόρασμα διὰ ὅλους, ὁποῦ εἶναι ἡ μαρτυρία εἰς καιροὺς διωρισμένους.

7 Τῆς ὁποίας μαρτυρίας ἐβάλθηκα ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω εἰς τὸν Χριστὸν καὶ δὲν ψεύδομαι) διδάσκαλος, λέγω, τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

8 Θέλω λοιπὸν νὰ προσεύχωνται οἱ ἄνδρες εἰς κάθε τόπον, σηκώνοντες χέρια καθαρὰ, χωρὶς ὀργὴν καὶ ἀμφιβολίαν.

9 Τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ αἱ γυναῖκαις· νὰ στολίζουσι τοῦ λόγου τοὺς μὲ στολὴν ὁποῦ πρέπει· μὲ ἐντροπὴν καὶ σωφροσύνην, ὄχι μὲ πλεξίματα, ἢ χρυσάφια, ἢ μαργαριτάρια, ἢ μὲ φορέματα πολυτίμητα·

10 Ἀλλὰ διαμέσου ἔργων καλῶν (ὁ ὁποῖος στολισμὸς πρέπει εἰς ταῖς γυναῖκαις ὁποῦ τάζουσι, νὰ εἶναι θεοσεβεῖς).

11 Ἡ γυναῖκα μὲ σιωπὴν ἂς μαθένει, μὲ κάθε ὑποταγήν.

12 Καὶ δὲν συγχωρῶ τὴν γυναῖκα νὰ διδάσκῃ, οὐ δὲ νὰ αὐθεντεύῃ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ (ὁρίζω) νὰ ἡσυχάζῃ.

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα.

14 Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονε.

15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

13 Διατὶ ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη πρῶτος, ἀπέκτη ἡ Εὔα.

14 Καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἀπατήθη, ἀμὴ ἡ γυναῖκα ἔφαντασε νὰ ἀπατηθῇ, ἔγινε ἀφορμὴ τῆς παραβάσεως.

15 Ὅμως θέλει σωθῇ διαμέσου τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνουσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἁγιασμὸν μὲ σωφροσύνην.

Κεφ. γ'. 3.

Πιστὸς ὁ λόγος· Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.

2 Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίλημπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλεον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν·

3 Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον·

4 Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος·

5 (Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;)

6 Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς, εἰς κρῖμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.

Α'Ληθινὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ λόγος· ἂν κανένας ὀρέγεται ἐπισκοπὴν, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ.

2 Ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος νὰ εἶναι ἀκατηγόρητος, μιᾶς γυναίκας ἄνδρας, ἄρσυπνος, σώφρων, τακτικὸς, φιλόξενος, ἐπιτήδειος νὰ διδάσκῃ·

3 Νὰ μὴν εἶναι μεθυσὴς, νὰ μὴν εἶναι τσακωγιαδόρος, νὰ μὴν ἀγαπᾷ κακὰ κέρδη, ἀλλὰ νὰ εἶναι μέτριος, ἄμαχος, νὰ μὴν εἶναι φιλάργυρος·

4 Νὰ κυβερνᾷ καλὰ τὸ ἴδιόν του σπῆτι, νὰ ἔχῃ εἰς ὑποταγὴν μὲ παιδιά του μὲ κάθε λογῆς σεμνότητα·

5 Ἀμὴ ἂν κανένας δὲν ἠξεύρῃ νὰ κυβερνήσῃ τὸ ἴδιόν του σπῆτι, πῶς θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ;

6 Καὶ νὰ μὴν εἶναι νεοκατήχητος, μήπως κενοδοξήσας πέσῃ εἰς τὸ κρῖμα τοῦ διαβόλου.

7 Δεῖ δὲ
7 Καὶ

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Διακόνους ὡσαύτως σεμνούς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς·

9 Ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει·

10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι.

12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων·

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον·

15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι

7 Καὶ κάμνει χρεία νὰ ἔχῃ καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ τοὺς ἔξω, διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Τὸν ὁμοίως πρέπει κάμνει χρεία νὰ εἶναι καὶ οἱ διάκονοι τιμῆς ἄξιοι, νὰ μὴ εἶναι διπρόσωποι εἰς τοὺς λόγους, νὰ μὴ ἔχουν τὸ νοῦν τους εἰς πολὺ κρασί, νὰ μὴ ἀγαπῶσι κακὸν κέρδος·

9 Νὰ ἔχουσι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως μὲ καθαρὸν συνειδόσιν.

10 Καὶ ἑτοῦτοι ἂς δοκιμάζωνται πρῶτον, ἀπέπειτα ἂς διακονοῦσιν, ἐὰν εἶναι ἀκατηγόρητοι.

11 Τὸν ὁμοίως τρόπον πρέπει καὶ τὰς γυναῖκάς τους νὰ εἶναι τιμημέναις, καὶ ὄχι νὰ διαβάλλουσι, νὰ εἶναι ἐγκρατεύλικαῖς, ἐμπιστεύμέναις εἰς ὅλα.

12 Οἱ διάκονοι ἂς εἶναι μιᾶς γυναίκας ἄνδρες, νὰ κυβερνοῦσι καλὰ τὰ παιδία τους καὶ τὰ σπήτια τους.

13 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ διακονήσουν καλά, ἀποκτίζουσι καλὸν βαθμὸν εἰς τὸ λόγος τους, καὶ πολλὴ παρρησίαν εἰς τὴν πίστιν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Ἑτοῦτα σὲ γράφω, ἐλπίζωντας νὰ ἔλθω εἰς ἐσένα τὸ γληγορώτερον.

15 Καὶ ἂν δέχνισω, διὰ νὰ εἰδῇς πῶς κάμνει χρεία νὰ συναστρέφεσαι εἰς τὸ σπῆτι τοῦ

φεσθῆ, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ κατὰ ἀλήθειαν χωρὶς καμίαν ἀντιλογίαν, μέγα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας· ὁ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς τὴν σάρκα, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ἐφάνη εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήφθη εἰς δόξαν.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν,

3 Κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλὸν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον·

5 Ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

6 Ταῦ-

ΚΑὶ τὸ πνεῦμα λέγει φανερᾷ, ὅτι εἰς τοὺς ὑστέρους χρόνους θέλουσιν ἀποστατήσει τινὲς ἀπὸ τὴν πίστιν, νὰ προσέχουσιν εἰς πνεύματα πλάνης, καὶ εἰς ταῖς διδασκαλίαις τῶν δαιμονίων,

2 (Διδασκαλίαν ἀνθρώπων) ψευδομένων μὲ ὑπόκρισιν, ὁποῦ ἔχουσι τὴν συνείδησίν τους κεκαυτηριασμένην.

3 Ὁποῦ ἐμποδίζουσι νὰ ὑπανδρεύουν, καὶ (ὁρίζουσι) νὰ φυλάγουν ἀπὸ τὰ φαγητὰ, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμεν νὰ τὰ μεταλαμβάνουν μὲ εὐχαριστίαν οἱ πιστοὶ, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ γνωρίζουσι τὴν ἀλήθειαν.

4 Ὅτι κάθε κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλὸν, καὶ οὐδὲ εἶναι κανένα ἐξουδενωμένον, ὅταν λαμβάνεται μὲ εὐχαριστίαν.

5 Διατὶ ἁγιάζεται διαμέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς προσευχῆς.

6 Ἐτοῦ-

6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ᾗ παρηκολούθηκας.

7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς ε�σέβειαν·

8 Ἡ μὲν σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ ε�σέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος.

10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ.

13 Ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μὴ

6 Ἐτοῦτα συμβουλεύοντας τοὺς ἀδελφούς, θέλεις εἶναι καλὸς διάκονος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τρεφόμενος μέσα εἰς τοὺς λόγους τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ὁποὺ ἀκολούθησες.

7 Ἀμὴ τοὺς μύθους τοὺς μεμιασμένους καὶ γραώδεις ἄφησέ τους· καὶ ἄσκησε σε εἰς τὴν εὐσέβειαν.

8 Διατὶ ἡ σωματικὴ ἄσκησις εἰς ὀλίγον εἶναι ὠφέλιμη· ἀμὴ ἡ εὐσέβεια εἰς ὅλα εἶναι ὠφέλιμη, ἔχοντας νὰ ἔχῃ τὰ παξίματα τῆς ζωῆς ἐτούτης, καὶ τῆς μελλούσης.

9 Ἀληθινὸς εἶναι ἐτοῦτος ὁ λόγος, καὶ κάθε λογῆς ἀποδοχῆς εἶναι ἄξιος.

10 Διατὶ διὰ τοῦτο καὶ κοπιάζομεν καὶ ὀνειδιζόμεθεν, ὅτι ἐλπίσαμεν εἰς τὸ Θεὸν τὸ ζῶντα, ὁποὺ εἶναι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα τῶν πιστῶν.

11 Παράγγελε ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Κανένας ἂς μὴν καταφρονᾷ τὴν νεότητά σου, ἀλλὰ γίνου παράδειγμα τῶν πιστῶν, εἰς λόγον, εἰς τὸν συναναστροφήν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν καθαρότητα.

13 Ἕως νὰ ἔλθω καταγίνου εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν παράκλησιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.

14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι· ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

16 Ἔπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς. τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

14 Μὴ ἀμελεῖς τὸ χάρισμα ὅπερ ἐστὶν ἐν σοί, ὅπερ σοὶ ἐδόθη διὰ μέσου προφητείας, μετὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ἐν τούτοις μελέτα, εἰς τοῦτο ἀεὶ ἴσθι, διὰ νὰ ἦναι ἡ προκοπή σου φανερὰ εἰς ὅλους.

16 Πρόσεχε εἰς τὸν λόγον σου καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν, καὶ κάρτερει εἰς αὐτά. Διατὶ κάμνοντας τοῦτο, καὶ τὸν λόγον σου θέλεις σώσει, καὶ ἐκείνους ὅπου σὲ ἀκούουν.

Κεφ. ε'. 5.

Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς·

2 Πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφὰς, ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ.

3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.

4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις. τοῦτο γάρ ἐστι καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ τὸν Θεὸν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς

Μὴν ὀνειδίσῃς τὸν γεροντότερον, ἀλλὰ νουθέτει τον ὡσὰν πατέρα, καὶ τοὺς νεωτέρους ὡσὰν ἀδελφούς·

2 Τὰς γερόντισσας ὡσὰν μητέρας, τὰς νεωτέρας ὡσὰν ἀδελφὰς, μὲ κάθε λογῆς καθαρότητα.

3 Τίμα τὰς χήρας, ἐκείνας ὁπού εἶναι ἀληθῶς χήραις.

4 Ἀμὴ ἂν καμία χήρα ἔχῃ τέκνα ἢ ἐκγόνια, ἂς μαθαίνουν πρῶτα (αὐτὰ) νὰ δείχνουν εὐσέβειαν εἰς τὸ ἴδιόν τους σπίτι, καὶ νὰ δίδουν ἀνταμοιβὰς εἰς τοὺς προγόνους. Διατὶ τοῦτο εἶναι καλὸν, καὶ εὐάρεστον ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ἡ ἀληθῶς χήρα καὶ μεμονωμένη, ἐλπίζει εἰς τὸν Θεὸν, καὶ προσμένει εἰς τὰς δεήσεις καὶ

καὶ

ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε.

7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν.

8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.

9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα, γεγονυῖα ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή·

10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε.

11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν·

12 Ἔχουσαι κρῖμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν.

13 Ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα.

καὶ εἰς ταῖς προσευχαῖς, νῦκτα καὶ ἡμέρᾳ.

6 Ἀμὴ ἡ χήρα ὁποῦ μεθοκοπᾶ, ζωντανὴ ἀπέθανε.

7 Καὶ παράγγελνε ἐτοῦτα, διὰ νὰ εἶναι ἀκατηγόρηταις.

8 Καὶ ἐὰν κανένας δὲν φροντίζει τοὺς ἰδίους, καὶ μάλιστα τοὺς οἰκιακούς του, ἀρνήθη τὴν πίστιν, καὶ εἶναι χειρότερος ἀπὸ τὸν ἄπιστον.

9 Ἐκείνη ἡ χήρα ἂς συναριθμηθῇ εἰς τὴν τάξιν τῶν χηρῶν, ἡ ὁποῖα δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ ἑξῆντα χρονῶν, καὶ ἡ ὁποῖα ἔγινεν ἑνὸς μόνου γυναῖκα,

10 Εἰς ἔργα καλὰ μαρτυρημένη, ἐὰν ἔθρεψε παιδία, ἐὰν ἐδέχθη ξένους, ἐὰν ἔνιψε ποδάρια ἁγίων, ἐὰν ἐβοήθησε θλιμμένους, ἐὰν ἀκολούθησεν εἰς κάθε ἔργον καλόν.

11 Ἀμὴ ταῖς χήραις ταῖς νεωτέραις παραιτοῦ ταις. Διατὶ ὅταν κατατρυφήσωσιν ἐναντία τοῦ Χριστοῦ, θέλουν νὰ ὑπανδρευθοῦσιν·

12 Αἱ ὁποίαις ἔχουσι κατάκρισιν, ὅτι ἐπαταφρόνησαν τὴν πρώτην πίστιν.

13 Καὶ ἀκόμι μαθένουσι νὰ εἶναι ἀκαμάτραις, νὰ τρυγυρίζουσι τὰ σπήτια· καὶ ὄχι μόνον ἀκαμάτραις, ἀλλὰ καὶ πολύλογαις καὶ περίεργαις, λέγοντες ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν πρέπουν.

14 Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν.

14 Θέλω λοιπὸν ταῖς πλέον νεώτεραις νὰ ὑπανδρεύουν, νὰ κάμνουν παιδία, νὰ οἰκοκυρεύουν, νὰ μὴν δίδουσι εἰς τὸν ἀντικείμενον καμίαν ἀφορμὴν λοιδορίας.

15 Ἤδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

15 Διατὶ σχεδὸν μερικοὶ ἐγύρισαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.

16 Ἐὰν κανένας πιστὸς, ἢ πιστὴ, ἔχῃ χήραις, ἂς ταῖς βοηθᾷ εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἀρκετᾶ, καὶ ἂς μὴν βαρύνεται ἡ ἐκκλησία, διὰ νὰ βοηθᾷ ἀρκετᾶ ταῖς ἀληθιναῖς χήραις.

17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν· μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.

17 Οἱ πρεσβύτεροι ὁποῦ εἶναι καλοὶ προεστοὶ, ἂς ἔχουσι διπλὴν τιμὴν, μάλιστα ἐκεῖνοι ὁποῦ κοπιάζουν εἰς τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν.

18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις. Καί· Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

18 Διατὶ λέγει ἡ γραφή· τὸ βοΐδιον ὁποῦ ἀλωνίζει, νὰ μὴν τὸ ἀποστομώσῃς. καί· ἄξιος εἶναι ὁ ἐργάτης τῆς πληρωμῆς του.

19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

19 Καὶ μὴν παραδέχεσαι κατηγορίαν ἐναντία τοῦ πρεσβυτέρου, ἔξω ἂν δὲν εἶναι δύο ἢ τρεῖς μάρτυρες.

20 Τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.

20 Ἐκείνους ὁποῦ ἁμαρτάνουσιν, ὀμπροστᾶ εἰς ὅλους ἔλεγχέ τους, διὰ νὰ ἔχουν φόβον καὶ οἱ ἄλλοι.

21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προ-

21 Ὁρκίζω σε ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, νὰ τὰ φυλάξῃς ἐτοῦτα χωρὶς καμίαν προτίμησιν, νὰ μὴν

προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν.

22 Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις. σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει.

23 Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.

24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν·

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι· καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα, κρυβῆναι οὐ δύναται.

μὴν κάμης κανένα πρᾶγμα παρακλίνωντας εἰς κανένα μέρος.

22 Τὰ χέρια εἰς κανένα μὴν βάνῃς γλήγορα, μηδὲ μέτεχε εἰς ξέναις ἁμαρτίαις. φύλαγε τοῦ λόγου σου καθαρόν.

23 Πλέον μὴν πίνῃς νερὸν, ἀλλὰ μεταχειρίζου ὀλίγον κρασὶ διὰ τὸ στομάχι σου, καὶ ταῖς πυκναῖς σου ἀσθένειαις.

24 Αἱ ἁμαρτίαις μερικῶν ἀνθρώπων εἶναι φανεραῖς, καὶ προφθάνουσιν εἰς τὴν κρίσιν προτίτερα, ἀμὴ εἰς κάποιους αἱ ἁμαρτίαις ἀκολουθοῦσιν ὕστερα.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ τὰ καλὰ ἔργα εἶναι φανερὰ, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι ἄλλης λογῆς, δὲν ἠμποροῦν νὰ κρυφθοῦν.

Κεφ. ϛ'. 6.

Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται.

2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας, μὴ καταφρονείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ, οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε, καὶ παρακάλει.

Ὅσοι δοῦλοι εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, ἂς λογιάζουν πῶς εἶναι ἄξιοι οἱ αὐθεντάδες τους κάθε λογῆς τιμῆς· διὰ νὰ μὴν βλασφημῆται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία.

2 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν πιστοὺς αὐθεντάδες, μὴν τοὺς καταφρονοῦσιν, διὰ τὴν εἶναι ἀδελφοὶ, ἀλλὰ περισσότερον ἂς δουλεύουσιν, ὅτι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπημένοι, οἱ ὁποῖοι ἀπολαμβάνουσι τὴν εὐεργεσίαν. ἐτοῦτα δίδασκε καὶ νουθέτα.

3 Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,

5 παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.

8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα.

9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα

3 Ἐὰν τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται τοῖς ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,

5 παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.

8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα.

9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα

3 Ἐὰν τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,

5 παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.

8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα.

9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα

3 Ἐὰν τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,

5 παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.

8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα.

9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα

3 Ἐὰν τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,

5 παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.

8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα.

9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα

3 Ἐὰν τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,

5 παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.

8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα.

9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Διατὶ

10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία· ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς.

11 Σὺ δὲ ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν·

14 Τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15 Ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν

10 Διατί ῥίζα ὅλων τῶν κακῶν ἐναι ἡ φιλαργυρία, τὴν ὁποίαν κάποιοι ἔχοντας νὰ τὴν ὀρεχθοῦσιν, ἐπλανήθηκαν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ σκάρφωσεν τοῦ λόγου τους εἰς πολλὰς πόνους.

11 Ἀμὴ ἐσύ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, φεῦγε ἐτοῦτα· καὶ κυνήγαζε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, σφίκτου κράτησε τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς τὴν ὁποίαν συνελέσθης, καὶ ὡμολόγησες τὴν καλὴν ὁμολογίαν ὁμπροστὰ εἰς πολλοὺς μάρτυρας.

13 Παραγγέλλω σου ὁμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν, ὁποῦ ζωοποιεῖ τὰ πάντα, καὶ εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ὁποῦ ἐμαρτύρησεν ὁμπροστὰ εἰς τὸν Ποντικὸν Πιλάτον τὴν καλὴν ὁμολογίαν,

14 Νὰ φυλάξῃς ἐτοῦτην τὴν ἐντολὴν ἄντας ἀμόλυντον, ἀκατηγόρητον, ἕως τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Τὴν ὁποίαν εἰς τοὺς διωρισμένους καιροὺς θέλει δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,

16 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει μόνος ἀθανασίαν, καὶ κατοικᾶ φῶς ἀπλησίαστον, τὸ ὁποῖον κανένας

ἀπὸ

ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύνατ᾽· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. ἀμήν.

17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ᾽ ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν·

18 Ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς·

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς.

20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·

21 Ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις ἐστὶ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς.

ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δὲν τὸν εἶδεν, οὐ δὲ δύνεται νὰ τὸν εἰδῇ· εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τιμὴ καὶ κράτος παντοτεινόν, ἀμήν.

17 Παράγγελλε τοὺς πλουσίους εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα νὰ μὴν ὑψηλοφρονοῦσι, μηδὲ νὰ ἐλπίζουσι εἰς τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ πλούτου, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁποῦ μᾶς δίδει πλουσίως ὅλα εἰς ἀπόλαυσιν·

18 Νὰ κάμνουσιν ἀγαθὰ ἔργα, νὰ πλουτοῦσιν εἰς ἔργα καλὰ, νὰ εἶναι μεταδοτικοὶ, κοινωνητικοί·

19 Νὰ θησαυρίζουσιν εἰς τοῦ λόγου τους θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, διὰ νὰ πιάσουν τὴν αἰώνιον ζωήν.

20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην ἐτούτην φύλαξε, ἀποδιώχνωντας ταῖς σικχαμέναις ματαιολογίαις, καὶ ταῖς φιλονεικίαις τῆς ψεύτικης γνώσεως·

21 Τὴν ὁποῖαν (γνῶσιν) τινὲς λέγοντες νὰ τὴν ἔχουν, ἀπότυχαν ἀπὸ τὴν πίστιν. ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ τὴν Λαοδικείαν, ἡ ὁποῖα εἶναι ἡ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς.

ΠΑΥ-

ΠΑΥ'ΛΟΥ ΤΟΥ̃ 'ΑΠΟΣΤΟ'ΛΟΥ Η' ΠΡΟ'Σ ΤΙΜΟ'ΘΕΟΝ 'ΕΠΙΣΤΟΛΗ' ΔΕΥΤΕ'ΡΑ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥ̃ΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας·

4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σοῦ τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ·

5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνῴκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκῃ· πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί.

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

7 Οὐ

ΠΑΥ̃ΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ τάξιμον τῆς ζωῆς ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν,

2 Εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ ἀγαπητὸν τέκνον, ἂς εἶναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν, τὸν ὁποῖον λατρεύω ἀπὸ τοὺς προγόνους μου μὲ καθαρὰν συνείδησιν, ὅτι σὲ ἐνθυμοῦμαι πάντοτε εἰς ταῖς προσευχαῖς μου νύκτα καὶ ἡμέρα,

4 Ἔχοντας μεγάλον πόθον νὰ σὲ εἰδῶ, ἐνθυμούμενος τὰ δάκρυά σου, διὰ νὰ γεμισθῶ χαρᾶν·

5 Ἀναθυμούμενος τὴν πίστιν σου τὴν ἄπλαστον, ἡ ὁποῖα ἐκατοίκησε πρῶτον εἰς τὴν μάμμην σου τὴν Λωΐδα, καὶ εἰς τὴν μητέρα σου τὴν Εὐνίκην, καὶ πιστεύω, ὅτι νὰ εἶναι καὶ εἰς ἐσένα.

6 Διὰ τὴν ὁποίαν ἀφορμὴν σὲ ἀναθυμίζω, νὰ ἀνάπτης τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσένα διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

7 Δια-

7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ·

9 Τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ· οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων·

10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου·

11 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν.

12 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι. οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Τὴν

7 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔδωκε πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ (πνεῦμα) δυνάμεως, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴν ἐντραπῇς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου μας, μηδὲ ἐμένα τὸν δέσμιόν του, ἀλλὰ συγκακοπάθησε μετ' ἐμένα εἰς τὸ εὐαγγέλιον κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

9 Ὁποῦ μᾶς ἔσωσε, καὶ μᾶς ἐκάλεσε μὲ κάλεσμα ἅγιον, ὄχι κατὰ τὰ ἔργα μας, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδίαν του πρόθεσιν καὶ τὴν χάριν, ὁποῦ μᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν προτίτερα ἀπὸ χρόνους αἰωνίους·

10 Καὶ τώρα ἐφανερώθη διαμέσου τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁποῦ ἐχάλασε τὸν θάνατον, καὶ ἐφανέρωσε τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου·

11 Εἰς τὸ ὁποῖον ἐβάλθηκα ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν.

12 Διὰ τὴν ὁποίαν ἀφορμὴν παθένω καὶ τοῦτα· ἀλλὰ δὲν ἐντρέπομαι. διατὶ ἰξεύρω εἰς τίναν ἐπίστευσα, καὶ πιστεύω ὅτι εἶναι δυνατὸς νὰ φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 Κράτει τὸ παράδειγμα τῶν ὑγιῶν λόγων, τῶν ὁποίων ἄκουσες ἀπὸ λόγου μου, μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Τὴν

14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης.

16 Δώη ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη·

17 Ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με, καὶ εὗρε.

18 Δώη αὐτῷ ὁ Κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διαμέσου τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, ὁποῦ κατοικᾶ εἰς ἐμᾶς.

15 Ἰξεύρεις ἐτοῦτο, ὅτι ὅλοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ ἀποστράφηκαν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης.

16 Ὁ Κύριος νὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ὀνησιφόρου, ὅτι πολλαῖς φοραῖς μὲ ἐθεράπευσε, καὶ τὴν ἅλυσίν μου δὲν ἐντράπη·

17 Ἀλλὰ ὤντας εἰς τὴν Ῥώμην, μὲ πολλὴν σπουδὴν μὲ ἐζήτησε καὶ μὲ εὗρεν.

18 Ὁ Κύριος νὰ τοῦ δώσῃ νὰ εὕρῃ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριον εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ὅσα μὲ ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Ἔφεσον, ἐσὺ τὰ ἰξεύρεις καλίτερα.

Κεφ. β'. 2.

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι.

3 Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις,

Ἐσὺ λοιπὸν, τέκνον μου, δυναμώνου μὲ τὴν χάριν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἄκουσες ἀπὸ λόγου μου διαμέσου πολλῶν μαρτύρων, παράδωσέ τα ὡσὰν παρακαταθήκην εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, ὁποῦ νὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ διδάξουν καὶ ἄλλους.

3 Ἐσὺ λοιπὸν κακοπάθησε, ὡσὰν καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδὲ ἕνας ὁποῦ στρατεύεται ἐμπλέκεται εἰς ταῖς πραγματείαις

τείας, ἵνα τῷ πρατολογήσαντι χάρῃ.

5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.

6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.

7 Νόει ἃ λέγω· δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.

8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου·

9 ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται.

10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν·

12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·

13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, μὴ λογομαχεῖν μηδενὶ πρὸς οὐδέν, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.

5 Καὶ ἐὰν καινόνας ἀγωνίζεται, δὲν στεφανοῦται ἐὰν δὲν ἀγωνισθῇ νομίμως.

6 Ὁ γεωργὸς ὁπού κοπιάζει κάμνῃ χρεία νὰ μεταλαμβάνῃ πρῶτον ἀπὸ τοὺς καρπούς.

7 Γρῆγορα ἐκεῖνα ὁπού λέγω· ἄμποτες ὁ Κύριος νὰ σὲ δώσῃ γνῶσιν εἰς ὅλα.

8 Ἐνθυμοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὁπού ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ ὁποῖος (ἐβλάστησε) ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.

9 Εἰς τὸ ὁποῖον κακοπαθῶ ἕως εἰς δεσμά, ὡσὰν κακοποιός· ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν δένεται.

10 Διὰ τοῦτο ἐγὼ τὰ ὑπομένω ὅλα διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, διὰ νὰ τύχουσι κἀκεῖνοι σωτηρίαν, ὁπού εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν μὲ δόξαν αἰώνιον.

11 Ὁ λόγος ἔτσι εἶναι ἀληθινός. Διατὶ ἐὰν ἀποθάνομεν ἀνάμα μὲ τὸν Χριστόν, θέλομεν ζήσῃ κ' ἀνάμα μετ' αὐτόν.

12 Ἐὰν ὑπομένομεν, κ' θέλομεν συμβασιλεύσῃ· ἐὰν δὲ ἀρνεμεθεν ἐκεῖνον, κ' ἐκεῖνος θέλει μᾶς ἀρνηθῆ.

13 Ἐὰν ἐμεῖς ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, νὰ ἀρνηθῆ τὸν ἑαυτόν του.

14 Ἐτοῦτα ἀναθυμίζε, μαρτυρῶν

διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν, εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκούντων.

15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιΐστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός·

18 Οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινων πίστιν.

19 Ὁ μὲν τοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἕστηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην· Ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καί· Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς

τυρῶντας τοὺς ἀνθρώπους ὀμποστᾶ εἰς τὸν Κύριον, νὰ μὴν λογομαχοῦσι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὠφέλιμον εἰς κανένα, ἀλλὰ χαλασμὸς ἐκεινῶν ὁποῦ ἀκούουν.

15 Σπούδαζε νὰ παραστήσῃς τοῦ λόγου σου δόκιμον εἰς τὸν Θεὸν, ἐργάτην ἀνεντρόπιαστον, ὀρθοκόπτωντας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Ἀμὴ ταῖς βδελυκταῖς ματαιοφωνίαις φεῦγε. Διατὶ θέλουσι προκόψει εἰς μεγαλίτερην ἀσέβειαν.

17 Καὶ ὁ λόγος τῶν τοιούτων βόσκωντας ἐμπροσθᾶ, θέλει καταφάγει ὡσὰν φάγουσα, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ Φιλητός.

18 Οἱ ὁποῖοι ἀπότυχαν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, λέγοντες νὰ ἔγινεν ἡ ἀνάστασις τῶρα, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν πίστιν μερικῶν.

19 Ὅμως ὁ στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ στέκει, ἔχωντας τὴν βοῦλαν ἐτούτην· ἐγνώρισεν ὁ Κύριος ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἐδικοί του, καὶ ἂς εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὴν ἀδικίαν κάθε ἕνας, ὁποῦ ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ εἰς μεγάλον σπῆτι δὲν εἶναι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ εἶναι καὶ ξύλινα καὶ πήλινα· καὶ μερικὰ εἶναι εἰς τιμὴν, καὶ μερικὰ εἶναι εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἂν λοιπὸν κανένας καθαρίσῃ τοῦ λόγου του ἀπὸ τοῦτα, θέλει

εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον καὶ εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.

23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας·

24 Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικὸν, ἀνεξίκακον·

25 Ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους· μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας·

26 Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

θέλει εἶσθαι ἀγγεῖον εἰς τιμὴν, ἁγιασμένον καὶ εὔχρηστον εἰς τὸν δεσπότην, εἰς κάθε ἔργον καλὸν ἑτοιμασμένον.

22 Φεῦγε ταῖς ἐπιθυμίαις ταῖς νεωτερικαῖς, καὶ ἀκολοῦθα τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην ὁμοῦ μὲ ἐκείνους ὁποῦ ἐπικαλοῦνται τὸν Κύριον μὲ καθαρὰν καρδίαν.

23 Καὶ τὰ μωρὰ καὶ ἀπαίδευτα ζητήματα ἄφινέ τα, ἰξεύρωντας ὅτι γεννοῦσι μάχαις.

24 Καὶ ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει νὰ μάχεται, ἀλλὰ νὰ εἶναι πρᾶος εἰς ὅλους, διδακτικὸς, ὑπομονητικὸς εἰς τοὺς κακούς·

25 Μὲ πραότητα νὰ παιδεύῃ ἐκείνους ὁποῦ ἐναντιοῦνται, μήπως καὶ καμίαν φορὰν ὁ Θεὸς τοὺς δώσῃ μετάνοιαν, νὰ ἔλθουσιν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας·

26 Καὶ ξενηστικωθοῦν ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι ζωντανοὶ πιασμένοι εἰς (τὸ νὰ κάμνουν) τὸ θέλημά του.

Κεφ. γ'. 3.

Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί·

2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι,

Καὶ γνώριζε τοῦτο, ὅτι εἰς ταῖς ὑστεριναῖς ἡμέραις θέλουσι φθάσει καιροὶ δύσκολοι.

2 Διατὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἀγαπήσει τοὺς λόγους τους, καὶ θέλουσιν εἶσθαι φιλάργυροι, κενόδοξοι, ὑπερήφανοι, βλάσφη-

μοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,

3 Ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι·

5 Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι. καὶ τούτους ἀποτρέπου.

6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις·

7 Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

8 Ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.

9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει,

φημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς τους, ἀχάριστοι, καταφρονοῦντες τὰ θεῖα,

3 Νὰ μὴν ἔχουν ἀγάπην, ἀφιλίωτοι, διαβαλτάδες, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, ἐπηρμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ φιλόθεοι·

5 Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, ἀμὴ τὴν δύναμίν της τὴν ἀρνοῦνται. καὶ τούτους ἀποστρέφου.

6 Διατὶ ἀπὸ τούτους εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐμβαίνουσιν εἰς τὰ σπήτια, καὶ σκλαβώνουν τὰ γυναικάρια, ὁποῦ εἶναι φορτωμένα ἁμαρτίαις, ὁποῦ σύρνονται εἰς ἐπιθυμίαις πολυλογήτικαις·

7 Ὁποῦ μαθένουσι πάντοτε, καὶ μηδὲ ποτὲ δύνονται νὰ ἔλθουσιν εἰς τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας.

8 Καὶ καθὼς Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἐναντιώθηκαν τὸν Μωϋσῆν, τέτοιας λογῆς καὶ ἐτοῦτοι ἐναντιοῦνται τὴν ἀλήθειαν, ἄνθρωποι διεφθαρμένοι εἰς τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι εἰς τὴν πίστιν.

9 Ἀλλὰ δὲν θέλουσι προκόψει περισσότερον· διατὶ ἡ ἀγνωσία τους θέλει γένει φανερὴ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡ (ἀγνωσία) ἐκείνων ἔγινε φανερή.

10 Ἀμὴ ἐσὺ ἐκαταλάβες καλᾶ τὴν διδασκαλίαν μου, τὴν ἀναστροφήν μου, τὴν προθυμίαν,

τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ, θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

ων, τὴν πίστιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν·

11 Τοὺς διωγμούς, τὰ παθήματα, ἃ ὁποῖα μοῦ ἐγίνησαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τοὺς Λύστρους, τίνας διωγμοὺς ὑπέμεινα, καὶ ἀπὸ ὅλων με ἐλυτρέρωσεν ὁ Κύριος.

12 Ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι θέλουσι νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, θέλουσι διωχθῆ.

13 Ἀμὴ ἄνθρωποι πονηροὶ καὶ γόητες θέλουσι προκόψει εἰς τὸ χειρότερον, πλανῶντες τοὺς ἄλλους καὶ πλανώμενοι.

14 Ἀλλὰ ἐσὺ μένε εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, ἐξεύροντας ἀπὸ ποίους ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφος ἐξεύρεις τὰ ἱερὰ γράμματα, ὁποῦ δύνανται νὰ σὲ σοφίσουν εἰς σωτηρίαν, διὰ μέσου τῆς πίστεως ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Ἰησοῦν.

16 Ὅλη ἡ γραφὴ εἶναι θεόπνευστη, καὶ ὠφέλιμη εἰς διδασκαλίαν, εἰς ἔλεγχον, εἰς διόρθωσιν, εἰς παίδευσιν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ δικαιοσύνην·

17 Διὰ νὰ εἶναι σπουδαῖος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τελείως ἑτοιμασμένος εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν.

Κεφ. δ'. 4.

Διαμαρτύρομαι ἔν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

Διαμαρτύρομαι λοιπὸν ἐγὼ ὁμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν

Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·

2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως· ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.

3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν·

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσι, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.

5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα.

8 Λοιπὸν, ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπού-

τὸν Κύριον μου Ἰησοῦν Χριστὸν, ὅπου μέλλει κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐπιφανείας του, καὶ τῆς βασιλείας του.

2 Κήρυξε τὸν λόγον· παραστάσου καλοκαιρίᾳ, καὶ παρακαίρῳ· ἔλεγχε, ἐπιτίμησον, παρακάλει μὲ κάθε μακροθυμίαν καὶ διδαχήν.

3 Διατὶ μέλλει νὰ ἔλθῃ καιρὸς, ὅπου νὰ μὴν ὑποφέρουσι τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐδικάς των ἐπιθυμίας θέλουσι συμμαζώσει εἰς ἑαυτοὺς λόγους διδασκάλους, ὁποὺ νὰ χαϊδολίζουσι τὴν ἀκοήν των.

4 Καὶ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν θέλουσιν ἀποστρέψει τὴν ἀκοήν των, καὶ εἰς τοὺς μύθους θέλουσι γυρίσει.

5 Ἀλλὰ ἐσὺ ἀγρύπνα εἰς ὅλα, κακοπάθησε, κάμε ἔργον εὐαγγελιστοῦ, πληροφόρησε τὴν διακονίαν σου.

6 Διατὶ ἐγὼ ὡραίως χύνομαι γιὰ σπονδὴ τῆς θυσίας, καὶ ὁ καιρὸς τῆς χωρισμοῦ μου ἔφθασε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσθηκα, τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν πίστιν ἐφύλαξα.

8 Τὸ λοιπὸν, μοῦ φυλάττεται ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον θέλει μοῦ τὸ ἀποδώσει ὁ Κύριος εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ δίκαιος κριτὴς, καὶ ὄχι μόνον εἰς ἐμένα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους ὁποὺ ἀγαποῦσι τὴν ἐπιφάνειάν του.

9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως·

10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν·

11 Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.

13 Τὸν φελόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο. ἀποδώη αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

15 Ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· (μὴ αὐτοῖς λογισθείη.)

17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύ-

9 Σπούδασε νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμένα τὸ γληγορώτερον.

10 Διατὶ ὁ Δημᾶς μὲ ἄφησεν, ἀγαπῶντας τὸν παρόντα τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὁ Κρήσκης ἐπῆγεν εἰς τὴν Γαλατίαν, ὁ Τίτος εἰς τὴν Δαλματίαν.

11 Λουκᾶς μόνος εἶναι μετ' ἐμοῦ. Ἐπάρε τὸν Μάρκον, καὶ φέρε τον μὲ σένα· διατὶ μοῦ εἶναι πολλὰ χρήσιμος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

12 Καὶ τὸν Τυχικὸν τὸν ἀπέστειλα εἰς τὴν Ἔφεσον.

13 Τὸν φελόνην τὸν ὁποῖον ἄφησα εἰς τὸν Τρωάδα σπιτάκι εἰς τὸν Κάρπον, ἐρχόμενος φέρε τον, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰ μεμβράνια.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ κακὰ μοῦ ἔκαμε· ἄμποτε ὁ Κύριος νὰ τοῦ ἀποδώσῃ καὶ τὰ ἔργα του.

15 Τὸν ὁποῖον καὶ σὺ φυλάγου τον· διατὶ πολλὰ ἐναντιώθηκε τὰ λόγιά μας.

16 Εἰς τὴν πρώτην μου ἀπολογίαν κανένας δὲν μὲ ἐπαραστάθη, ἀλλὰ ὅλοι μὲ ἄφησαν· ἄμποτε νὰ μὴν τοὺς λογαριασθῇ.

17 Ἀμὴ ὁ Κύριος μὲ ἐπαραστάθη, καὶ μὲ ἐδυνάμωσε, διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὸ κήρυγμα διαμέσου μου, καὶ νὰ ἀκούσουν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ἐλευθε-

ρώθη-

ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος.

18 Καὶ ῥύσεταί με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

19 Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.

20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ. Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.

21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι.

ῥώθηκα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λέοντος.

18 Καὶ ὁ Κύριος θέλει με ἐλευθερώσει ἀπὸ κάθε ἔργον κακόν, καὶ θέλει με σώσει εἰς τὴν βασιλείαν του τὴν ἐπουράνιον. εἰς τὸν ὁποῖον ἂς εἶναι ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

19 Χαιρέτισε τὸν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, καὶ τὸ σπίτι τοῦ Ὀνησιφόρου.

20 Ὁ Ἔραστος ἀπέμεινεν εἰς τὴν Κόρινθον. καὶ τὸν Τρόφιμον τὸν ἄφησα εἰς τὴν Μίλητον ἀσθενημένον.

21 Σπούδαξε νὰ ἔλθῃς πρωτήτερα ἀπὸ τὸν χειμῶνα. χαιρετᾷ σε ὁ Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ ἡ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἂς εἶναι μὲ τὸ πνεῦμά σου. ἡ χάρις μὲ λόγου σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Τιμόθεον δευτέραν τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη ὁ Παῦλος εἰς τὸν Καίσαρα Νέρωνα.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η΄ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ΄.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν·

2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων,

3 Ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην·

6 Εἴ τίς ἐστιν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Δεῖ

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, καὶ ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν πίστιν τῶν ἐκλεκτῶν δὲ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅπου εἶναι κατὰ τὴν εὐσέβειαν·

2 Εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ τῶν καιρῶν αἰωνίως,

3 Καὶ τὴν ἐφανέρωσεν εἰς καιροὺς ἰδιαιτέρους· ἤγουν τὸν λόγον του εἰς τὸ κήρυγμα· τὸ ὁποῖον τὸ ἐπιστεύθηκα ἐγὼ, μὲ πρόσταξιν δὲ σωτῆρός μας Θεοῦ·

4 Εἰς τὸν Τίτον τὸ γνήσιον τέκνον κατὰ τὴν κοινὴν πίστιν, ἂς εἶναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν σωτῆρα μας.

5 Διὰ τοῦτο τὴν αἰτίαν σὲ ἄφησα εἰς τὴν Κρήτην, διὰ νὰ διορθώσῃς ὅσα ὅπου λείπουσι, καὶ νὰ καταστήσῃς εἰς κάθε πόλιν πρεσβυτέρους, καθὼς ἐγὼ σὲ ἐδιάταξα·

6 Ἐὰν εἶναι κανένας ἀκατηγόρητος, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρας, καὶ ἔχῃ τέκνα πιστὰ, ὄχι κατηγορημένα ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Διατι

7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ·

8 Ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ·

9 Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς·

11 Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.

12 Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει·

7 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι ὁ ἐπίσκοπος νὰ εἶναι ἀκατηγόρητος, ὡσὰν οἰκονόμος τοῦ Θεοῦ· νὰ μὴν εἶναι αὐθάδης, νὰ μὴν εἶναι ὀξύθυμος, νὰ μὴν εἶναι ὑβριστής, νὰ μὴν εἶναι δάρτης, νὰ μὴν ἀγαπᾷ κακὰ κέρδη·

8 Ἀλλὰ νὰ ἀγαπᾷ τοὺς ξένους, νὰ ἀγαπᾷ τὸ καλὸν, νὰ εἶναι σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, ἐγκρατής·

9 Νὰ κρατῇ τὸν πιστὸν λόγον τῆς διδαχῆς, διὰ νὰ δύνεται καὶ νὰ νουθετῇ τοὺς ἄλλους μὲ τὴν διδασκαλίαν τὴν ὑγιῆ, καὶ νὰ ἐλέγχῃ ἐκείνους ὁποὺ ἐναντιοῦνται.

10 Διατὶ εἶναι πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ ὁποὺ ἀπατοῦσι τοὺς λογισμοὺς, μάλιστα ἐκεῖνοι ὁποὺ εἶναι ἀπὸ τὴν περιτομήν.

11 Τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ τοὺς ἐμποδίσωμεν, οἱ ὁποῖοι ὁλοκαίρια ἀνατρέπουσιν ἄνω κάτω, ἐδοντας νὰ διδάσκουσιν ἐκεῖνα ὁποὺ δὲν πρέπει, διὰ ἄχρηστον κέρδος.

12 Κάποιος ἀπ' αὐτοὺς ἰδικός της προφήτης εἶπεν· οἱ Κρητικοὶ πάντα εἶναι ψεύσται, κακὰ θηρία, κοιλίαις ἀκαμάτους.

13 Ἡ μαρτυρία ἐτούτη εἶναι ἀληθινή. διὰ τοῦτο ἔλεγχέ τους σκληρῶς, διὰ νὰ ὑγιαίνωσιν εἰς τὴν πίστιν·

14 Μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποτρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.

15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.

16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

14 Νὰ μὴν ἔχουν τὸν νοῦν τους εἰς μύθους Ἰουδαϊκοὺς, καὶ παραγγελίαις ἀνθρώπων, ὁποὺ ἀποτρέφουν τὴν ἀλήθειαν.

15 Ὅλα εἶναι καθαρὰ εἰς τοὺς καθαρούς· ἀμὴ εἰς τοὺς μεμιασμένους καὶ ἀπίστους δὲν εἶναι κανένα (πρᾶγμα) καθαρόν, ἀλλὰ εἶναι μεμιασμένοι καὶ ὁ νοῦς τους καὶ ἡ συνείδησις τους.

16 Ὁμολογοῦν νὰ γνωρίζουν τὸν Θεὸν, ἀμὴ μὲ τὰ ἔργα τὸν ἀρνοῦνται, ἔχοντας νὰ εἶναι σιχαμένοι, καὶ ἀπειθεῖς καὶ εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν ἀνεπιτήδειοι.

Κεφ. β'. 2.

Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ.

2 Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.

3 Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους,

4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,

5 Σώφρονας, ἁγνάς, οἰκουρούς,

Ἀμὴ ἐσὺ λάλει ὁποῦ πρέπουσιν εἰς τὴν ὑγιῆ διδασκαλίαν.

2 Οἱ γέροντες νὰ εἶναι ἀμέθυσοι, νὰ εἶναι τιμημένοι, σώφρονες, ὑγιεῖς εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ὑπομονήν.

3 Ὁμοίως καὶ αἱ γερόντισσαις νὰ εἶναι μὲ σύντομα, ὁποὺ νὰ πρέπῃ εἰς τὴν ἁγιωσύνην, νὰ μὴν εἶναι καταλαλήτρεαις, νὰ μὴν δουλώνωντες εἰς πολὺ κρασὶ, νὰ εἶναι διδάσκαλοι τῆς καλωσύνης·

4 Διὰ νὰ σωφρονίζουν τὰς νέαις, νὰ ἀγαπῶσι τοὺς ἄνδρες τους καὶ τὰ παιδία τους,

5 Νὰ εἶναι σωφρονισμέναις, καθαραῖς, νὰ φυλάγουν τὸ σπί-

π)

κυρὰς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται.

6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν·

7 περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα,

8 λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον.

9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας·

10 μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις·

12 παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι·

13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

14 ὃς

ἢ, νὰ εἶναι ἀγαθάς, νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους των ἄνδρας, διὰ νὰ μὴν βλασφημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸν αὐτὸν τρόπον νουθέτει καὶ τοὺς νεωτέρους νὰ σωφρονῶσιν.

7 Εἰς ὅλα δίδε τοῦ λόγου σου παράδειγμα τῶν καλῶν ἔργων, (ὄντας) εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀδιαφθορον καὶ σεμνὸς,

8 καὶ ἔχοντας λόγον ὑγιῆ καὶ ἀκατάγνωστον· διὰ νὰ ἐντραπῇ ὁ ἐναντίος, νὰ μὴ ἔχῃ νὰ λέγῃ ποτὲ κακὸν διὰ λόγου σας.

9 Οἱ δοῦλοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους των αὐθεντάδες, εἰς ὅλα νὰ εἶναι δυάρεστοι, νὰ μὴν ἀντιλέγωσι·

10 Νὰ μὴν ἰδιοποιῶσι τὰ ξένα, ἀλλὰ νὰ δείχνωσι κάθε λοιπὸν πίστιν καλὴν, διὰ νὰ στολίζωσιν εἰς ὅλα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος μας Θεοῦ.

11 Διατὶ ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτηρία πάσιν ἀνθρώποις·

12 Ὁποῦ μᾶς διδάσκει, διὰ νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ νὰ ζήσωμεν σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς, εἰς τὸν τωρινὸν αἰῶνα·

13 Ἀπαντεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. μηδείς σε περιφρονείτω.

14 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτόν του διὰ λόγου μας, διὰ νὰ μᾶς ἐξαγοράσῃ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀνομίαν, καὶ νὰ καθαρίσῃ εἰς ἴδιόν του λαὸν ἐδικόν του, ἐπιμελητὴν τῶν καλῶν ἔργων.

15 Ἐτοῦτα λάλει καὶ νουθέτα καὶ ἔλεγχε μὲ κάθε λογῆς ἐξουσίαν. καὶ κανένας ἂς μὴν σε καταφρονᾷ.

Κεφ. γ'. 3.

1 Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι·

2 Μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους.

4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου·

1 Νὰ ὑπομιζῇ τους νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, νὰ ὑπακούωσι, νὰ εἶναι ἕτοιμοι εἰς κάθε ἔργον καλόν·

2 Κανένα νὰ μὴν βλασφημοῦσι, νὰ εἶναι ἄμαχοι, ἱλαροὶ, δεῖχνοντες κάθε πραότητα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

3 Διατὶ καὶ ἐμεῖς ἕνα καιρὸν ἤμεθα ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, καὶ ἐδουλεύαμεν τὰς ἐπιθυμίας καὶ ἡδονὰς πολλῶν λογιῶν, ἀκαθῶντες εἰς κακίαν καὶ φθόνον, μισημένοι, καὶ μισοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον.

4 Ἀκριβῶς ὅταν ἐφανερώθη ἡ καλωσυνὴ καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ σωτῆρος μας Θεοῦ,

5 Ὄχι ἀπὸ ἔργα δίκαια ὁποῦ ἐκάμαμεν ἐμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεός του μᾶς ἔσωσε, διὰ μέσου τοῦ λεσιμάτος τῆς ξαναγεννήσεως καὶ ἀνακαινώσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

6 Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν·

7 Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

8 Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ γενεαλογίας, καὶ ἔριδας, καὶ μάχας νομικὰς παραίτου· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς, καὶ μάταιοι.

10 Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ·

11 Εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.

13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέ-

6 Τὸ ὁποῖον ἔχυσεν εἰς ἡμᾶς πλουσίως, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος μας·

7 Διὰ νὰ δικαιωθῶμεν κληρονόμοι, κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, μὲ τὸ νὰ ἐδικαιώθημεν μὲ τὴν χάριν του.

8 Ὁ λόγος ἐστὶ πιστός· καὶ ἐγὼ θέλω νὰ βεβαιώνῃς, διὰ νὰ φροντίζουσι νὰ ὑπερέχουσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεόν. ἐτοῦτα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Ἀμὴ τὰ λωλὰ ζητήματα, καὶ τὰς γενεαλογίας, καὶ τὰς φιλονεικίας, καὶ τὰς μάχας τὰς νομικὰς, ἀπόστρεφε τους· διατὶ εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

10 Τὸν ἄνθρωπον τὸν αἱρετικὸν, ὕστερα ἀπὸ μίαν καὶ δύο τέλειαν νουθεσίαν, ἀπόστρεφε τον·

11 Ἰξεύροντας ὅτι ὁ τοιοῦτος εἶναι διεστραμμένος, καὶ ἁμαρτάνῃ, ὄντας αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω εἰς ἐσένα τὸν Ἀρτεμᾶν ἢ τὸν Τυχικὸν, σπούδασε νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμένα εἰς τὴν Νικόπολιν· διατὶ ἐκεῖ ἀπεφάσισα νὰ ξεχειμάσω.

13 Τὸν Ζηνᾶν τὸν νομικὸν, καὶ τὸν Ἀπολλῶ, ἔχετε φίλους τους, φροντίζοντας, νὰ μὴν τοὺς λείψῃ ποτε.

14 Καὶ ἂς μανθάνουσι καὶ οἱ ἐδικοί

ἢ μὲ περὶ καλῶν ἔργων παρίστασθαι εἰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντος, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ἐδικοί μας νὰ ὑπάρχουσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα, διὰ τὰς ἀναγκαίας χρείας, διὰ νὰ μὴν εἶναι ἄκαρποι.

15 Ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι μὲ τοῦ λόγου μας σὲ χαιρετοῦσι· χαιρέτισε ἐκείνους ὁποῦ μᾶς ἀγαποῦσι μὲ πίστιν· ἡ χάρις νὰ εἶναι μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Τίτον, τῶν Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντος, ἐγράφη ἀπὸ Νικόπολιν τῆς Μακεδονίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,

2 Καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, εἰς τὸν Φιλήμονα τὸν ἀγαπητὸν καὶ συνεργὸν μας,

2 Καὶ εἰς τὴν Ἀπφίαν τὴν ἀγαπητὴν, καὶ Ἄρχιππον τὸν συστρατιώτην μας, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ σπίτι σου.

3 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέρα μας, καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Εὐ-

4 Εὐ-

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

5 Ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·

6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργὴς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Χαρὰν γὰρ ἔσχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον·

9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὤν, ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον·

11 Τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα·

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε ἐνθυμούμενός σε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

5 Ἀκούοντα τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους·

6 Διὰ νὰ γένῃ ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργητικὴ, εἰς ἐπίγνωσιν κάθε καλοῦ, ὅπου εἶναι εἰς ἐσᾶς ἀπὸ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Πολλὴν χαρὰν ἔχομεν καὶ παρηγορίαν εἰς τὴν ἀγάπην σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων εἶναι ἀναπαυμένα διὰ μέσου σου, ἀδελφέ.

8 Διὰ τοῦτο πολλὴν παρρησίαν ἔχω ἐν Χριστῷ νὰ σὲ προστάζω τὸ ἁρμόδιον·

9 Ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τέτοιος λογῆς ὢν, ὡσὰν Παῦλος γέροντας, καὶ τώρα ἀκόμι καὶ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε διὰ τὸ ἐδικόν μου τέκνον, τὸ ὁποῖον τὸ ἐγέννησα μέσα εἰς τὰ δεσμά μου, τὸν Ὀνήσιμον·

11 Ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνα καλοὸν ἦτον εἰς ἐκεῖνα ἄχρηστος, ἀμὰ τώρα καὶ εἰς ἐσένα καὶ εἰς ἐμένα εἶναι χρήσιμος τὸν ὁποῖον πάλιν σε ἐμεταπέμψα·

12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τουτέστι, τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ.

13 Ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου·

14 χωρὶς δὲ τῆς γνώμης σου οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι· ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον.

15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·

16 οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλόν σοι καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ;

17 Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχεις κοινωνὸν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ.

18 Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει.

19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις.

20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγώ σου ὀνά-

12 Καὶ ἐσὺ προσδέξῃ αὐτὸν, ὡσὰν ἐδικά μου σπλάγχνα.

13 Τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἤθελα νὰ τὸν κρατῶ μὲ τὸ λόγο μου, διὰ νὰ μὲ ὑπηρεβῇ ἀντὶς διὰ σὲ εἰς τὰ δεσμὰ τοῦ εὐαγγελίου·

14 Ἀμὴ ἔξω ἀπὸ τὴν ἐδικήν σου γνώμην δὲν ἠθέλησα νὰ κάμω τίποτες, διὰ νὰ μὴν εἶναι τὸ καλόν σου ὡσὰν ἀναγκαστικόν, ἀλλὰ θελληματικόν.

15 Διατὶ ἴσως διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη εἰς ὥραν (ἀπὸ σένα), διὰ νὰ τὸν ἀποκάβῃς πάλιν κατὰ νὰ τὸν ἔχῃς παντοτεινόν·

16 Ὄχι πλέον ὡσὰν δοῦλον, ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ δοῦλον, ὡσὰν ἀδελφὸν ἀγαπητόν, εἰς ἐμᾶς μάλιστα, κατὰ πόσῳ μᾶλλον εἰς ἐσένα, κατὰ σὰρκι κατὰ τὸν Κύριον;

17 Ἐὰν λοιπὸν ἔχῃς ἐμᾶς συντροφον, ἔπαρέ τον μὲ τὸ λόγο σὰς ὡσὰν ἐμᾶς.

18 Καὶ ἂν σε ἀδίκησε τίποτες, ἢ σὲ χρεωστῇ, ἐτοῦτο εἰς ἐμᾶς λογαριάσε το.

19 Ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγραψα μὲ τὸ ἐδικόν μου χέρι. ἐγὼ θέλω τὸ πληρώσει. διὰ νὰ μὴν σοῦ εἰπῶ ὅτι μὲ ἀπεωχρεωστᾶς κὴ τὸ λόγο σου.

20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγὼ ἄμ-

ἀναπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ.

21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.

22 Ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζονταί σε, Ἐπαφρᾶς, (ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,) Μάρκος,

24 Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου.

ἄμποτε καὶ ἤθελα σὲ ὠφεληθῆ ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσε τὰ σπλάγχνα μου ἐν Κυρίῳ.

21 Θαῤῥῶντας εἰς τὴν ὑπακοήν σου σοῦ ἔγραψα, εἰδότας ὅτι καὶ περισσότερα ἀπ' ἐμεῖνο ὁποῦ λέγω θέλεις κάμει.

22 Καὶ ὁμοῦ ἑτοίμαζέ μου καὶ ξενοδοχεῖον. Διατὶ ἐλπίζω, διὰ δεήσεως τῶν προσευχῶν σας θέλω χαρισθῆ εἰς ἐσᾶς.

23 Σᾶς χαιρετοῦν ὁ Ἐπαφρᾶς, ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος,

24 Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ εἶναι μὲ τὸ πνεῦμά σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου.

ΠΑΥ.

ΠΑΥ΄ΛΟΥ ΤΟΥ̃ ΆΠΟΣΤΟ΄ΛΟΥ Ἡ ΠΡΟ΄Σ ΈΒΡΑΙ΄ΟΥΣ ΈΠΙΣΤΟΛΗ΄.

Κεφ. α΄. Ι.

ΠΟΛΥΜΕΡΩ̃Σ καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ,

2 Ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι᾽ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν.

3 Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι᾽ ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς·

4 Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ᾽ αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.

ΕΣΤΟΝΤΑΣ ὁ Θεὸς νὰ ἐλάλησεν εἰς τοὺς πατέρας, τὸν παλαιὸν καιρὸν, εἰς πολλὰ μέρη καὶ μὲ πολλοὺς τρόπους, διαμέσου τῶν προφητῶν, εἰς ταῖς ὕστεραις τούταις ἡμέραις μᾶς ἐλάλησεν διαμέσου τοῦ υἱοῦ.

2 Τὸν ὁποῖον ἔκαμε κληρονόμον ὁλωνῶν τῶν πραγμάτων, διαμέσου τοῦ ὁποίου ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας.

3 Ὁ ὁποῖος ὤντας ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς του, καὶ βαστῶντας τὰ πάντα μὲ τὸν λόγον τῆς δυνάμεώς του, κάμνωντας διαμέσου τοῦ λόγου του καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους.

4 Καὶ ἔγινε τόσον μεγαλίτερος ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, ὅσῳ καὶ ἐξοχώτερον παρ᾽ αὐτοὺς ἐκληρονόμησεν ὄνομα.

5 Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν;

6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·

8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

10 Καὶ· Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί·

11 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·

12 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσον-

σὺ

5 Διατὶ εἰς ποῖον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτὲ αἰωνίαν φορὰν· υἱός μου εἶσαι ἐσύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα; καὶ πάλιν· ἐγὼ θέλω νὰ εἶμαι πατέρας, καὶ αὐτὸς θέλει μὲ εἶσαι υἱός.

6 Καὶ πάλιν, ὅταν ἐμβάσῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· ας τὸν προσκυνήσουν ὅλοι οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

7 Καὶ διὰ τοὺς ἀγγέλους λέγει· ὁπού κάμνει τοὺς ἀγγέλους του πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργούς του φλόγα φωτός.

8 Διὰ δὲ τὸν υἱὸν λέγει· ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἶναι αἰώνιος· ῥάβδος τοῦ ἰσότητος εἶναι τὸ ῥαβδὶ τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησες δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησες ἀνομίαν· διὰ τοῦτο σὲ ἔχρισεν ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παραπάνω ἀπὸ τοὺς συντρόφους σου.

10 Καὶ· ἐσὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, Κύριε, ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ οἱ οὐρανοὶ εἶναι ἔργα τῶν χειριῶν σου.

11 Αὐτοὶ θέλουσι χαλασθῆ, ἀμὴ ἐσὺ μένεις βέβαιος· καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ὡσὰν φόρεμα θέλουσι παλαιώσει.

12 Καὶ ὡσὰν ἀπανωφόρεμα θέλεις τοὺς τυλίξει, καὶ θέλουσι με-

σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

μεταβαλθῇ· ἀμὴ ἐσὺ εἶσαι ὁ αὐτὸς, καὶ οἱ χρόνοι σου δὲν θέλουν λείψει.

13 Καὶ εἰς ποῖον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε καμίαν φοράν· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ὁποῦ νὰ βάλλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον εἰς τὰ ποδάριά σου;

14 Δὲν εἶναι ἐκεῖνοι ὅλοι λειτουργικὰ πνεύματα, ὁποῦ στέλλουνται εἰς ὑπηρεσίαν, διὰ ἐκείνους ὁποῦ μέλλουσι νὰ κληρονομήσουσι σωτηρίαν;

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΑ' τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραῤῥυῶμεν.

2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν·

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη·

4 Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ πνεύματος

ΔΙΑ' τοῦτο πρέπει νὰ ἔχωμεν τὸν νοῦν μας περισσότερον εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκούσαμεν, μήπως καὶ παραγλοιστρήσωμεν.

2 Διατὶ ἐὰν ὁ λόγος ὁποῦ ἐλαλήθη διαμέσου τῶν ἀγγέλων ἔγινε βέβαιος, καὶ κάθε παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε δικαίαν πληρωμὴν,

3 Πῶς θέλομεν γλιτώσει ἐμεῖς, ἐὰν ἀμελήσωμεν τέτοιας λογῆς μεγάλην σωτηρίαν; ἡ ὁποῖα ἄρχισε νὰ λαλῆται διαμέσου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ τὴν ἄκουσαν, ἐβεβαιώθη εἰς ἐμᾶς·

4 Ἔστοντας νὰ συνεμαρτύρα ὁ Θεὸς μὲ σημεῖα καὶ μὲ τέρατα, καὶ μὲ πολλῶν λογιῶν δύναμαις, καὶ μὲ τὰ μερίσματα

ματος ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.

σματα (τῶν χαρισμάτων) τοῦ ἁγίου Πνεύματος, κατὰ τὴν θέλησίν του.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν.

5 Διατὶ δὲν ὑπέταξεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τὴν μέλλουσαν οἰκουμένην, διὰ τὴν ὁποῖαν ἐμεῖς λαλοῦμεν.

6 Διεμαρτύρατο δέ που τὶς, λέγων· Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

6 Καὶ κάποιος ἐμαρτύρησεν εἰς κάποιον τόπον, λέγωντας· τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, διὰ νὰ τὸν ἐνθυμᾶσαι; ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ τὸν ἐπιμελῆσαι;

7 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

7 Τὸν ἐσμίκρυνες εἰς ὀλίγον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους· καὶ ἐστεφάνωσές τον μὲ δόξαν καὶ μὲ τιμὴν, καὶ τὸν ἐκατάστησες ἀπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

8 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· Νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.

8 Ὅλα τὰ ὑπέταξες ἀποκάτω εἰς τὰ ποδάριά του. Διατὶ ἐκεῖ ὁποῦ ὑπόταξεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, δὲν ἀφῆκεν κανένα πρᾶγμα, ὁποῦ δὲν τὸν ὑποτάσσεται· καὶ τῶρα ἀκόμι δὲν βλέπομεν νὰ εἶναι εἰς αὐτὸν τὰ ὅλα ὑποτεταγμένα.

9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου.

9 Ἀμὴ βλέπομεν ἐστεφανωμένον μὲ δόξαν καὶ τιμὴν, διὰ τὸ πάθος τοῦ θανάτου, τὸν Ἰησοῦν, ὁποῦ ἐσμικρύνθη ὀλίγον τίποτες ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους· διὰ νὰ γευθῇ θάνατον, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διὰ καθένα.

10 Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ δι' ὃν τὰ

10 Διατὶ ἔπρεπεν εἰς αὐτὸν, διὰ

τὰ πάντα καὶ δι' ὃ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

11 Ὁ τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν,

12 Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι τὸν διάβολον·

15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.

16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται.

διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ δι' αὐτὸν τὰ ὁποῖα ἔχουν τὰ πάντα, νὰ τελειώσῃ διὰ παθημάτων τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας των, ὁποὺ ἔπρεπε νὰ φέρῃ πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν.

11 Διατὶ καὶ ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἀπὸ ἕνα εἶναι ὅλοι. διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν δὲν ντρέπεται νὰ τοὺς ὀνομάζῃ ἀδελφούς,

12 Λέγοντας· Θέλω ἀναφέρει τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, εἰς τὴν μέσιν τῆς ἐκκλησίας θέλω σὲ ὑμνήσει.

13 Καὶ πάλιν· ἐγὼ θέλω πιστεύει εἰς αὐτόν. καὶ πάλιν· νὰ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ὁποὺ μὲ ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδία ἐμετέσχασι σάρκας καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἔλαβε μετοχὴν τῶν αὐτῶν, διὰ νὰ χαλάσῃ διὰ τοῦ θανάτου ἐκεῖνον, ὁποὺ ἔχει τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον·

15 Καὶ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ἐκείνους, ὅσοι ἦσαν δι' ὅλης τῆς ζωῆς εἰς τὴν δουλείαν εἰς ὅλην τὴν ζωήν, διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου.

16 Διατὶ δὲν πέρνει εἰς τοῦ λόγου τοὺς ἀγγέλους, ἀλλὰ πέρνει εἰς τοῦ λόγου τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

17 Ὅθεν

17 Διὸ

17 Ὅθεν ὤφειλε κ) πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται κ) πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

17 Διὰ τοῦτο ἐχρεώστει νὰ ὁμοιωθῇ εἰς ὅλα τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ γένῃ ἐλεήμων καὶ πιστὸς ἀρχιερεύς, εἰς ὅ,τι ὡς πρᾶγμα ὅπου πρέπει νὰ γίνωνται σημεῖα εἰς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ νὰ καθαρίζῃ τοὺς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

18 Διατὶ εἰς ἐκεῖνο ὅπου αὐτὸς ἔπαθε ὅταν ἐπειράχθη, δύναται νὰ βοηθήσῃ ἐκείνους ὅπου πειράζονται.

Κεφ. γ'. 3.

Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν·

Διὰ τοῦτο, ἀδελφοὶ ἅγιοι, ὅπου ἐκαλεσθήκετε εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ καλέσματος τοῦ ἐπουρανίου, στοχάσθε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας μας, τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

2 Ὁποῦ εἶναι πιστὸς εἰς ἐκεῖνον ὅπου τὸν ἔκαμε (ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα), καθὼς καὶ ὁ Μωϋσῆς (ἔγινε πιστὸς) εἰς ὅλον τὸ σπῆτι.

3 Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει ὁ οἰκοδομήσας αὐτόν.

3 Διατὶ ἐτοῦτος τόσον ἠξιώθη θειοτέρας τιμῆς παρὰ τὸν Μωϋσῆν, ὅσον ἔχει θειοτέραν τιμὴν ἀπὸ τὸ σπῆτι ἐκεῖνος ὁποὺ τὸ σπητοκόπησε.

4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

4 Διατὶ κάθε σπῆτι γίνεται ἀπὸ κανέναν, καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὰ πάντα, εἶναι ὁ Θεός.

5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων, εἰς

5 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔγινε πιστὸς εἰς ὅλον τὸ σπῆτι, ὡσὰν

εἰς μαρτύριον τῶν λαλησησωμένων.

6 Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι·

7 ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν,

8 ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι, τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος·

9 ὃ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

10 ὃς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

11 Χριστοῦ οὖν παθόντος σαρκὶ, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίας,

12 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον.

13 Ἀρκετὸς γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ βούλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις·

14 ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες·

15 οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

16 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζήσωσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.

17 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς·

18 πρὸ πάντων τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν·

19 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμοῦ·

20 ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ·

21 εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεὸς, ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶ τὸ κράτος καὶ τὸ τιμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

22 Ἀγαπητοὶ, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος·

23 ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

24 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

25 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς ἀλλοτριεπίσκοπος·

26 εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.

27 Ὅτι καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ;

28 καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

29 Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

ὡσὰν δηλονότι, εἰς μαρτύριον ὑμῶν ὅπερ ἔμελλον καὶ λαλήσουσιν.

6 Ἀμὴν ὁ Χριστὸς ἅπαξ ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἔπαθεν, ὁ δίκαιος ὑπὲρ τῶν

13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται· ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας·

14 Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν περ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν·

15 Ἐν τῷ λέγεσθαι· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

17 Τίσι δὲ προσώχθισε τεσσεράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;

18 Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν διὰ ἀπιστίαν.

13 Ἀλλὰ νουθετεῖτε ἑαυτοὺς τὴν ἄλλην πᾶσαν ἡμέραν, ἕως οὗ καλεῖται τὸ σήμερον· διὰ νὰ μὴν σκληρυνθῇ κανεὶς ἀπ' ἐσᾶς μὲ τὴν ἀπάτην τῆς ἁμαρτίας.

14 Διατὶ ἐγινήκαμεν κοινωνοὶ τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν κρατήσωμεν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως βεβαίαν ἕως τὸ τέλος.

15 Ἕως ὅπου λέγεται, σήμερον ἐὰν ἀκούσητε τὴν φωνήν του, μὴν σκληρύνετε τὰς καρδίας σας, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 Διατὶ τινὲς ὅπου τὴν ἄκουσαν, ἐπικράνησαν τὸν Θεόν εἰς ὀργήν, ἀλλὰ ὄχι ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου βγῆκαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον διὰ μέσου τοῦ Μωϋσέως.

17 Καὶ εἰς ποίους ἐθυμώκαρδισεν σαράντα χρόνους; ὄχι τάχα εἰς ἐκείνους ὅπου ἁμάρτησαν, τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἔπεσαν εἰς τὴν ἔρημον;

18 Καὶ ποίους ὤμοσεν ὅπου δὲν μέλλουν νὰ ἔμβουσιν εἰς τὴν κατάπαυσίν του, παρὰ μοναχὰ ἐκείνους ὅπου ἔγιναν ἀπιθεῖς;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι δὲν ἐδυνήθηκαν νὰ ἐμβοῦσι διὰ τὴν ἀπιστίαν.

Κεφ. δ'. 4.

Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι.

2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καί τοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων.

4 Εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεταί τινας εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ οἱ πρό-

Ἂς φοβηθοῦμεν λοιπὸν μήπως καὶ κανένας ἀπ' ἐσᾶς ἀφίνωντας τὸ τάξιμον τῆς εἰσόδου εἰς τὴν κατάπαυσίν του, φανῇ νὰ στερηθῇ αὐτὴν διὰ τὴν ἄργηταν.

2 Διατὶ ἡ ἐπαγγελία εὐαγγελίσθη καὶ εἰς ἐμᾶς, ὡσὰν καὶ εἰς ἐκείνους· ἀλλὰ ὁ λόγος ὁποῦ ἄκουσαν δὲν τοὺς ὠφέλησεν ἐκείνους, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι συγκερασμένος μὲ τὴν πίστιν, εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἤκουαν.

3 Διατὶ ἐμβαίνομεν εἰς τὴν κατάπαυσιν ὅσοι ἐπιστεύσαμεν, καθὼς εἶπεν· διὰ τοῦτο ὤμοσα εἰς τὴν ὀργήν μου, ὅτι νὰ μὴν ἔμβουσιν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. ἂν καλᾶ καὶ τὰ ἔργα τῆς κτίσεως νὰ ἐγένηκαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

4 Διατὶ ὁ Θεὸς εἶπε κάπου, διὰ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, τοιουτοτρόπως· καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην ἀπὸ ὅλα του τὰ ἔργα.

5 Καὶ εἰς τοῦτον τὸν τόπον πάλιν εἶπεν· ἐὰν ἔμβουσιν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀπομένει νὰ ἔμβουσι τινὲς εἰς αὐτὴν, καὶ ἐκεῖ-

πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν·

7 Πάλιν τινὰ ὁρίζει ἡμέραν, σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον· (καθὼς εἴρηται) Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ·

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεργὴς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυ-

ἐκεῖνοι ὁποῦ εὐαγγελίσθηκαν προτίτερα, δὲν ἐμβήκασιν διὰ τὴν ἀπείθειαν·

7 Πάλιν ὁρίζει κάποιαν ἡμέραν, σήμερον, εἰς τὸν Δαβὶδ λέγοντας, ὕστερον ἀπὸ τόσους χρόνους, καθὼς ἐλαλήθη· σήμερον ἐὰν τὴν φωνὴν του ἀκούσετε, μὴν σκληρύνετε ταῖς καρδίαις σας.

8 Διατὶ ἐὰν ὁ Ἰησοῦς (τοῦ Ναυὶ) ἤθελε τοὺς ἀναπαύσῃ, δὲν ἤθελεν λαλῇ διὰ ἄλλην ἡμέραν ὕστερον.

9 Λοιπὸν ἀπομένει ἀκόμι ἀνάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

10 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμβῆκεν εἰς τὴν κατάπαυσίν του, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τὰ ἔργα του, καθὼς ὁ Θεὸς (κατέπαυσεν) ἀπὸ τὰ ἰδιά του ἔργα.

11 Ἂς σπουδάσομεν λοιπὸν νὰ ἐμβοῦμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν· μήπως καὶ πέσῃ κανένας εἰς τὸ αὐτὸ παράδειγμα τῆς ἀπειθείας.

12 Διατὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωντανὸς, καὶ ἐνεργὴς, καὶ κοπτικώτερος περισσότερον ἀπὸ κάθε λογῆς μαχαίρι δίστομον, καὶ περνᾶ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, καὶ τῶν ἁρμῶν καὶ τῶν μυελῶν, καὶ ἐξαταστὴς τῶν ἐν-

θυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας.

13 Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

16 Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παῤῥησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

ἐνθυμήσεων καὶ τῶν ἐννοιῶν τῆς καρδίας.

13 Καὶ δὲν εἶναι καμία κτίσις ἀφανέρωτη ὀμπροστά τοῦ· ἀλλὰ ὅλα εἶναι γυμνὰ καὶ ἀνοικτὰ εἰς τὰ μάτια ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν νὰ δώσωμεν λογαριασμόν.

14 Ἔχοντες λοιπὸν ἀρχιερέα μέγαν, ὁποῦ ἀπέρασεν τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατοῦμεν τὴν ὁμολογίαν.

15 Διατὶ δὲν ἔχομεν ἀρχιερέα ὁποῦ νὰ μὴν δύνεται νὰ συμπαθήσῃ ταῖς ἀσθενείαις μας, ἀλλὰ (ἔχομεν) ἐκεῖνον ὁποῦ ἐπειράχθη εἰς ὅλα ὁμοίως, χωρὶς ἁμαρτίαν.

16 Σημώνωμεν λοιπὸν μὲ θάῤῥος εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ νὰ πάρωμεν ἔλεον, καὶ νὰ εὕρωμεν χάριν καὶ βοήθειαν εἰς καιρὸν ἐπιτήδειον.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΑς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν·

ΔΙατὶ κάθε ἀρχιερεὺς ὁποῦ πέρνεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καταστήνεται (ἀρχιερεὺς) διὰ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὰ πράγματα ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ γίνωνται σημᾶ εἰς τὸν Θεὸν, διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίαις διὰ ταῖς ἁμαρτίαις·

2 Με-

2 Δυνά-

2 Μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν·

3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

4 Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών·

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας,

8 Καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν·

9 Καὶ

2 Δυνάμενος καὶ συμπάσχειν δικαίως μὲ τοὺς ἀγνοοῦντας καὶ πλανεμένους· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ἐνδεδυμένος ἀσθένειαν.

3 Καὶ διὰ ἐτούτην χρεωστεῖ, καθὼς διὰ τὸν λαόν, τόσον καὶ λόγον νὰ προσφέρῃ θυσίαν διὰ τὰς ἁμαρτίας.

4 Καὶ κανένας δὲν παίρνει τὴν τιμὴν εἰς τὸν λόγον του, ἀλλὰ ὅποιον ὁποὺ καλεῖται ἀπὸ τὸν Θεόν, τοῦτο πέρνει, ὡσὰν καὶ ὁ Ἀαρών.

5 Τοιουτοτρόπως καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασε τὸν λόγον του νὰ γένῃ ἀρχιερεύς, ἀλλὰ ὅποιον (τὸν ἐδόξασεν) ὁποὺ εἶπεν· Υἱός μου εἶσαι ἐσύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

6 Καθὼς καὶ εἰς ἄλλον (Ψαλμὸν) λέγει· ἐσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τοῦτο τάξιν Μελχισεδέκ.

7 Ὁ ὁποῖος (Χριστὸς) εἰς τὰς ἡμέρας τῆς σαρκός του, ἔχοντας νὰ προσφέρῃ δεήσεις καὶ παρακαλέσεις μὲ κραυγὴν δυνατὴν καὶ δάκρυα εἰς ὅποιον ὁποὺ ἐδύνετον νὰ τὸν γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ ἔχοντας νὰ εἰσακουσθῇ ἀπὸ τοῦτο εὐλάβειαν,

8 Ἂν καλὰ καὶ νὰ ἦτον υἱός, ὅμως ἀπ' ἐκεῖνα ὁποὺ ἔπαθεν, ἔμαθε τοῦτο ὑπακολούθι·

9 Καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἰτίος σωτηρίας αἰωνίου·

10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν· ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς.

12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς.

13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης· (νήπιος γάρ ἐστι.)

14 Τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

9 Καὶ ὡσὰν ἐτελειώθη, ἔγινεν εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ σωτηρίας αἰωνίου·

10 Ἐσοντας νὰ ὀνομασθῇ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

11 Διὰ τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ εἰπῶμεν πολλὰ λόγια, τὰ ὁποῖα εἶναι δυσκολοδιήγητα, ἐπειδὴ ἐγίνητε ὀκνοὶ εἰς τὰς ἀκοάς.

12 Διατὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔπρεπε νὰ εἶσθε διδάσκαλοι διὰ τὸν καιρὸν, χρειάζεσθε πάλιν νὰ σᾶς διδάσκῃ τινάς, ποῖα εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶσθε τέτοιοι ὁποῦ χρειάζεσθε γάλα, καὶ ὄχι στερεὰν τροφήν.

13 Διατὶ καθένας ὁποῦ μετέχῃ τὸ γάλα, εἶναι ἄπειρος ἀπὸ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης· διατὶ εἶναι νήπιος.

14 Καὶ ἡ στερεὰ τροφὴ εἶναι τῶν τελείων, ὁποῦ ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια ἀσκημένα διὰ τὴν ἕξιν, εἰς τὸ νὰ διακρίνουσι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

Κεφ. ϛ'. 6.

Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα· μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν,

ΔΙΑ τοῦτο ἀφίνοντες τὸν λόγον τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ, ἂς φερώμεθα εἰς τὴν τελειότητα, μὴν βάλλομεν πάλιν θεμέλιον μετανοίας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν,

2 Βα-

2 Καὶ

2 Βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου.

3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός.

4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου,

5 Καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος,

6 Καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας.

7 Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὔθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

8 Ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.

9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα καὶ ἐχο-

2 Καὶ τῆς διδαχῆς τῶν βαπτισμῶν, καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου.

3 Καὶ τοῦτο θέλομεν τὸ κάμει, ἂν μᾶς τὸ συγχωρέσῃ ὁ Θεός.

4 Διατὶ ἀδύνατον εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐφωτίσθηκαν μίαν φοράν, καὶ ἐγεύθηκαν τῆς ἐπουρανίου δωρεᾶς, καὶ ἔγιναν μέτοχοι τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

5 Καὶ ἐγεύθηκαν τὸ καλὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,

6 Καὶ ἐὰν παραπέσουσι, νὰ ξανακαινουργώσουν τοῦ λόγου τους πάλιν εἰς μετάνοιαν, ξανασταυρώνοντες εἰς τοῦ λόγου τους τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ παμπάζοντές τον.

7 Διατὶ ἡ γῆ ὁποῦ πίνει τὴν βροχὴν ὁποῦ ἔρχεται πολλάκις εἰς αὐτὴν, καὶ βγάνει χορτάρια ἐπρεπόντα διὰ ἐκείνους διὰ τοὺς ὁποίους καὶ γεωργεῖται, παίρνει εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Θεόν.

8 Ἀμὴ ἐκείνη ἡ γῆ ὁποῦ φυτρώνει ἀγκάθια καὶ τριβόλια, εἶναι ἀδόκιμος καὶ κοντὰ εἰς τὴν κατάραν, καὶ τὸ τέλος της εἶναι τὸ νὰ καπικαωθῇ.

9 Ἀλλὰ διὰ λόγου σας, ἀγαπητοὶ, ἐλπίζομεν καὶ πιστεύομεν τὰ καλήτερα, καὶ

ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν.

10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς, ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τῆς κόπου τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες.

11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους·

12 Ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ,

14 Λέγων· Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε.

15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας.

16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος.

17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ·

10 Διατί δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ἄδικος νὰ ἀλησμονήσῃ τὸ ἔργον σας καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν ἐδείξετε εἰς τὸ ὄνομά του, ἐξοντας νὰ ὑπηρετήσετε καὶ νὰ ὑπηρετῶτε τοὺς ἁγίους.

11 Καὶ ἐπιθυμοῦμεν καθένας ἀπ' ἐσᾶς νὰ δείχνετε τὴν αὐτὴν σπουδὴν ἕως τὸ τέλος εἰς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος·

12 Διὰ νὰ μὴν γένητε ὀκνηροὶ, ἀλλὰ μιμηταὶ ἐκείνων ἐπου κληρονομοῦσι τὰ ὑποσχεθέντα διὰ μέσου τῆς πίστεως καὶ μακροθυμίας.

13 Διατί ὁ Θεὸς τάζοντας εἰς τὸν Ἀβραὰμ, (ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ὀμώσῃ εἰς κανένα μεγαλίτερον) ὤμοσεν εἰς τὸν λόγον του,

14 Λέγοντας· νὰ ἀληθινὰ, ἐγὼ εὐλογῶν θέλω σὲ εὐλογήσω, καὶ πληθύνων θέλω σὲ πληθύνω.

15 Καὶ οὕτως ἐκεῖνος ἔξοντας νὰ μακροθυμήσῃ ἔτυχε τῆς ὑποσχέσεως.

16 Διατὶ οἱ ἄνθρωποι ὀμόνουσιν εἰς τὸν μεγαλίτερον, καὶ ὁ ὅρκος εἶναι εἰς αὐτοὺς τέλος καθὲ λογῆς ἀντιλογίας εἰς βεβαίωσιν.

17 Εἰς τὸ ὁποῖον πρᾶγμα ὁ Θεὸς θέλοντας νὰ δείξῃ περισσότε-

κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ·

18 Ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος.

19 Ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος.

20 Ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

σότερον εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετασάλευτον τῆς βουλῆς του, ἐμεσίτευσε μὲ ὅρκον·

18 Ἵνα διαμέσου δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεὸς, νὰ ἔχωμεν βεβαίαν παρηγορίαν ἐμεῖς ὁποῦ ἐκαταφύγαμεν εἰς αὐτὸν, νὰ κρατοῦμεν τὴν ἐλπίδα ὁποῦ πρόκειται.

19 Τὴν ὁποίαν ἐλπίδα ἔχομεν ὡσὰν ἄγκυραν ἀσάλευτην καὶ βεβαίαν τῆς ψυχῆς, καὶ ὁποῦ ἐμβαίνει εἰς τὴν παραμέσα μεραίαν τοῦ βημοθύρου.

20 Ἐκεῖ ὁποῦ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκε πρόδρομος διὰ λόγου μας, ἔστοντας νὰ ἔγινεν ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ. Ξ

Κεφ. ζ'. 7.

Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ, βασιλεὺς Σαλὴμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν·

2 Ὦ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ· πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· ὅ ἐστι βασιλεὺς εἰρήνης·

Διατὶ ἐτοῦτος ὁ Μελχισεδὲκ ἦτον βασιλεὺς τῆς Σαλὴμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁποῦ ἐσυναπάντησε τὸν Ἀβραὰμ, ὅταν ἐγύρισεν ἀπὸ τὴν κοπὴν τῶν βασιλέων, καὶ τὸν εὐλόγησε·

2 Εἰς τὸν ὁποῖον Μελχισεδὲκ ὁ Ἀβραὰμ ἐμοίρασε δεκατίαν ἀπὸ ὅλα· καὶ πρῶτον ἑρμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, καὶ ἀπέκει καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης·

3 Ἀπά-

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος· μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

4 Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος ὁ τοῦτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατεῖν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ.

6 Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε.

7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δέ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ.

9 Καὶ (ὡς ἔπος εἰπεῖν) διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται·

10 ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύι τοῦ πατρὸς

3 Χωρὶς πατέρα, χωρὶς μητέρα, χωρὶς γενεαλογίαν, μηδὲ ἀρχὴν ἡμερῶν, μηδὲ τέλος ζωῆς ἔχοντας, ἀλλὰ φωνούμενον παρόμοιον τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς παντοτινά.

4 Καὶ στοχάζεσθε πόσος μέγας ἦτον ἐκεῖνος, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατριάρχης ἔδωκε δεκάτιον ἀπὸ τὰ κερδεύματα.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευΐ, ὁποῦ πέρνουσι τὴν ἱερωσύνην, ἔχουσι παραγγελίαν νὰ ἀποδεκατίζουν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, ἤγουν τοὺς ἀδελφούς των, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ ἂν καλὰ νὰ εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν μέσιν τοῦ Ἀβραάμ.

6 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐγενεαλογεῖτον ἀπ' αὐτούς, ἐδεκάτισε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εὐλόγησεν ἐκεῖνον ὁποῦ εἶχε τὰ ταξίματα.

7 Καὶ ἔξω ἀπὸ κάθε λογῆς ἀντιλογίαν, τὸ μικρότερον εὐλογᾶται ἀπὸ τὸ μεγαλίτερον.

8 Καὶ ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες πέρνουσι δεκατίας, ἀλλὰ ἐκεῖ (λαμβάνει) ἐκεῖνος, ὁποῦ μαρτυρεῖται ὅτι ζῇ.

9 Καὶ διὰ νὰ εἰπῶμεν ἔτζι, καὶ ὁ Λευΐ ὁποῦ πέρνει τὰς δεκατίας, αὐτὸς ἐδεκατίσθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀβραάμ.

10 Διατὶ ἀκόμι εἰς τὴν μέσιν

τρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο) τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι;

12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται.

13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ.

14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.

15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος,

16 Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.

17 Μαρτυρεῖ γάρ· Ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προ-

σὴν τοῦ πατρὸς ἦτον, ὅταν τὸν συναπάντησεν ὁ Μελχισεδέκ.

11 Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελείωσις ἦτον διὰ τῆς ἱερωσύνης τῆς Λευιτικῆς· (διατὶ ὁ λαὸς ἐνομοθετήθη εἰς αὐτὴν) τί χρεία ἔκαμε πλέον, νὰ σηκωθῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδὲκ, καὶ ὄχι νὰ λέγεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἀαρών;

12 Διατὶ ὅταν μετατίθεται ἡ ἱερωσύνη, ἐξ ἀνάγκης γίνεται καὶ μετάθεσις τοῦ νόμου.

13 Διατὶ ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον ἐλαλήθηκαν ἐτοῦτα, κατάγεται ἀπὸ ἄλλην φυλὴν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν οὐ δὲ κανένας ἐσήμωσεν εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14 Διατὶ φανερὸν εἶναι ὅτι ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριός μας, εἰς τὴν ὁποῖαν φυλὴν ὁ Μωϋσῆς δὲν εἶπε τίποτες περὶ ἱερωσύνης.

15 Καὶ τοῦτο ἀκόμι περισσότερον εἶναι φανερὸν, ἐπειδὴ σηκώνεται ἄλλος ἱερεὺς, κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ Μελχισεδέκ.

16 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔγινεν κατὰ τὸν νόμον τῆς ἐντολῆς τῆς σαρκικῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀδιαφθάρτου.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ λέγωντας· ἐσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

18 Διατὶ ἡ προτίτερη ἐντολὴ παύ-

προαγούσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές·

19 Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ.

20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας·

21 (Οἱ μὲν γὰρ, χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες· ὁ δὲ, μετὰ ὁρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ)

22 Κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς.

23 Καὶ οἱ μὲν, πλείονες εἰσὶ γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·

24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·

25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος·

27 Ὃς

παύεται διὰ τὴν ἀσθένειάν της καὶ τὴν ἀνωφέλειαν.

19 Διατὶ ὁ νόμος δὲν ἐτελείωσε τίποτε, ἀλλὰ ἡ ἀπανωέμβασις τῆς καλλιοτέρας ἐλπίδος, διαμέσου τῆς ὁποίας σημώνομεν εἰς τὸν Θεόν.

20 Καὶ εἰς ὅσον δὲν εἶναι χωρὶς ὁρκωμοσίας·

21 Διατὶ ἐκεῖνοι ἔγιναν ἱερεῖς χωρὶς ὁρκωμοσίας· ἀμὴ ἐτοῦτος εἶναι μὲ ὁρκωμοσίαν, διαμέσου ἐκείνου ὁποῦ τὸν λέγει· ὤμωσε Κύριος, καὶ δὲν θέλει μετανοήσει· ἐσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·

22 Τόσον καλλιοτέρας διαθήκης ἔγινεν ἐγγυητὴς ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἔγιναν πολλοὶ ἱερεῖς, ὅτι ἀπὸ τὸν θάνατον ἐμποδίζουνται νὰ μένουν·

24 Ἀμὴ ἐκεῖνος, ὅτι μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει τὴν ἱερωσύνην ἀδιάδοχον.

25 Διὰ τοῦτο καὶ δύναται νὰ σώζῃ εἰς τὸ παντελὲς ἐκείνους ὁποῦ πλησιάζουσι διαμέσου αὐτοῦ εἰς τὸν Θεὸν, ἔστοντας νὰ ζῇ πάντοτε εἰς τὸ νὰ μεσιτεύῃ διὰ λόγου τους.

26 Διατὶ τοιοῦτος ἀρχιερεὺς μᾶς ἔπρεπε, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς γενόμενος.

27 Ὁ

27 Ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.

28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

27 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἀνάγκην, καθὼς εἶχαν οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ ἀναφέρῃ καθ' ἡμέραν θυσίας, πρῶτα διὰ τὰς ἰδικάς του ἁμαρτίας, ἔπειτα καὶ διὰ τὰς (ἁμαρτίας) τοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦτο τὸ ἔκαμε μίαν φοράν, ὅταν ἐπροσφέρε τὸν λόγον του.

28 Διατὶ ὁ νόμος καθιστᾷ ἀρχιερεῖς ἀνθρώπους, ὁποῦ ἔχουν ἀσθένειαν· ἀμὴ ὁ λόγος τῆς ὁρκωμοσίας ὁποῦ ἔγινεν ὕστερα ἀπὸ τὸν νόμον, καθιστᾷ ἀρχιερέα τὸν τελειωμένον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. η'. 8.

Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

2 Τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ.

4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεύς, ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα·

Καὶ διὰ νὰ εἰπῶμεν συνοπτικὰ ἑτοῦτο ὁποῦ εἰπαμεν, ἐμεῖς ἔχομεν ἀρχιερέα τέτοιας λογῆς, ὁ ὁποῖος ἐκάθισεν εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης εἰς τοὺς οὐρανούς,

2 Λειτουργὸς τῶν ἁγίων καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, τὴν ὁποίαν ἐκαθασκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ ὄχι ἄνθρωπος.

3 Διατὶ κάθε ἀρχιερεὺς καθιστᾶται εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίας· διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἔχῃ τίποτες καὶ ἐτοῦτος ὁποῦ νὰ προσφέρῃ.

4 Διατὶ ἐὰν ἦτον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἱερεύς, ἐφ' ὅσον νὰ εἶναι οἱ ἱερεῖς ὁποῦ προσφέρουσι τὰ δῶρα κατὰ τὸν νόμον.

5 Οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχρημάτισται Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅρα γάρ, φησί, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει.

6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτυχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.

7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος.

8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει· Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινήν.

9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν

5 Οἱ οἵτινες ὑπηρετοῦσι τῷ ὑποδείγματι καὶ τῇ σκιᾷ τῶν ἐπουρανίων πραγμάτων, καθὼς ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, ὅταν ἔμελλε κατὰ κάμνῃ τὴν σκηνήν. Διὰ τοῦτο λέγει· βλέπε νὰ κάμῃς ὅλα κατὰ τὸ παράδειγμα ὁποὺ σοῦ ἐδείχθη εἰς τὸ ὄρος.

6 Ἀμὴ τώρα ὁ Χριστὸς ἔτυχε καλλιοτέρων λειτουργιῶν, εἰς ὅσον εἶναι καὶ μεσίτης καλλιοτέρας διαθήκης, ἡ ὁποία νομοθετήθηκε ἐξαιρετώτερα πράγματα.

7 Διατὶ ἐὰν ἡ πρώτη ἐκείνη ἦτον ἀνεπίληπτος, δὲν ἐζητεῖτο τόπος τῆς δευτέρας.

8 Διατὶ κατηγορῶντάς τους ὁ Θεὸς λέγει· νὰ, ἔρχονται αἱ ἡμέραις, λέγει Κύριος, καὶ θέλω τελειώσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα διαθήκην καινούργιαν.

9 Ὄχι κατὰ τὴν διαθήκην ὁποὺ ἔκαμα μὲ τοὺς πατέρας τους, τὴν ἡμέραν ὁποὺ τοὺς ἐπιασα τὸ χέρι, νὰ τοὺς βγάλω ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· διατὶ αὐτοὶ δὲν ἐμβήκανε εἰς τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ τοὺς ἀμέλησα, λέγει Κύριος.

10 Ὅτι ἐτούτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ὕστερα ἀπὸ τοὺς ἡμέραις ἐκείνους, λέγει Κύριος, νὰ δώσω τοὺς νόμους

διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.

11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν·

12 Ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

μους μου εἰς τὴν διάνοιάν τους, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς καρδίας τους να τους γράψω, καὶ ἐγὼ θέλω εἶναι εἰς αὐτοὺς Θεὸς, καὶ αὐτοὶ θέλουσι μοῦ εἶναι λαός.

11 Καὶ δὲν θέλουσι διδάξει πῶς ἕνας τὸν γείτονά του, καὶ πῶς ἕνας τὸν ἀδελφόν του, λέγοντας· γνώρισε τὸν Κύριον· διατὶ ὅλοι θέλουσι μὲ γνωρίσει, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν.

12 Ὅτι θέλω εἶναι συγχωρητικὸς εἰς τὰς ἀδικίας των, καὶ τὰς ἁμαρτίας των καὶ τὰς ἀνομίας των δὲν θέλω τὰς ἐνθυμηθῆ πλέον.

13 Μὲ τὸ νὰ λέγῃ καινούριαν, ἐπαλαίωσε τὴν πρώτην· καὶ ὁμοίως ὅ,τι παλαιώνεται καὶ γηράσκει, εἶναι σημεῖον εἰς τὸν χαλασμόν.

Κεφ. Θ'. 9.

Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν.

2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται ἅγια.

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων·

4 Χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης πανταχόθεν

Ἡ Πρώτη λοιπὸν (διαθήκη) εἶχε τότε καὶ αὐτὴ δικαιώματα λατρείας, καὶ τὸ ἅγιον τὸ κοσμικόν.

2 Διατὶ ἡ πρώτη σκηνὴ ἐκατασκευάσθη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἡ ὁποία λέγεται ἅγια.

3 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ δεύτερον θυμοδούρον ἦτον ἡ σκηνὴ ὁποῦ λέγεται ἅγια ἁγίων.

4 Ἡ ὁποία εἶχε χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, σκεπασμένην

τυθεν χρυσίω· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τ Διαθήκης.

5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

6 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες·

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν.

9 Ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα,

10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.

ἀπὸ κάθε μέρος μὲ χρυσάφι· εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ στάμνος ἡ χρυσὴ ὁπού εἶχε τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ὁπού ἐβλάστησε, καὶ αἱ πλάκαις τ Διαθήκης.

5 Καὶ παραπάνω ἀπ' αὐτὴν τὴν κιβωτὸν ἦταν τὰ χερουβὶμ τῆς δόξης, ὁποὺ ἐσκιάζασι τὸ ἱλαστήριον· διὰ τὰ ὁποῖα τώρα δὲν εἶναι καιρὸς νὰ λέγωμεν κατὰ μέρος.

6 Καὶ ἔχοντας νὰ εἶναι ἐτοῦτα τέτοιας λογῆς κατεσκευασμένα, εἰς τὴν πρώτην σκηνὴν πάντοτε ἐμβαίνασιν οἱ ἱερεῖς, κάμνοντες τὰς λατρείαις·

7 Ἀμὴ εἰς τὴν δευτέραν μίαν φορὰν τ χρόνου ἐμβαίνε μόνος ὁ ἀρχιερεύς, ὄχι χωρὶς αἷμα, τὸ ὁποῖον τὸ ἐπροσφέρε διὰ λόγου τε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ, ὁπού ἐγνόησαν κατ' ἄγνοιαν.

8 Ἐτοῦτο δείχνοντας τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅτι ἀκόμι δὲν ἐφανερώθη ὁ δρόμος εἰς τὰ ἅγια, ἀκόμι στεκομένης τῆς πρώτης σκηνῆς.

9 Ἡ ὁποῖα ἦτον τύπος εἰς τὸν καιρὸν τὸν παρόντα, κατὰ τὸ ὁποῖον δῶρα καὶ θυσίαις προσφέρουν, ὁπού δὲν δύνονται νὰ τελειώσασιν κατὰ τὴν συνείδησιν ἐκεῖνον ὁπού λατρεύει,

10 Ἐπάνω ἐτοῦτα εἶναι μόνον εἰς φαγητὰ καὶ ποτὰ, καὶ διαφορα

πτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα·

11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως,

12 Οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος.

13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα·

14 Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστὶν, ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

16 Ὅ-

φορα βαπτίσματα, καὶ δικαιώματα τῆς σάρκας, θεσμένα ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς διορθώσεως.

11 Ἀμὴ ὁ Χριστὸς ἔστοντας νὰ ἔλθῃ ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διαμέσου τῆς μεγαλιοτέρας καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, ὁποῦ δὲν εἶναι χειροποίητος, ἤγουν, δὲν εἶναι ἐτούτης τῆς κατασκευῆς,

12 Οὐδὲ διαμέσου τοῦ αἵματος τῶν τράγων καὶ τῶν μόσχων, ἀλλὰ διαμέσου τοῦ ἐδικοῦ του αἵματος, ἐμβῆκε μίαν φορὰν εἰς τὰ ἅγια, ἔστοντας νὰ εὕρῃ αἰωνίαν λύτρωσιν.

13 Διατὶ ἐὰν τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων, καὶ ἡ στάκτη τῆς δαμάλεως ῥαντιζομένη, ἁγιάζει τοὺς μολυσμένους εἰς τὴν καθαρότητα τῆς σάρκας,

14 Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ (ὁ ὁποῖος διαμέσου τοῦ πνεύματος τοῦ αἰωνίου ἐπρόσφερε τοῦ λόγου του ἀκατηγόρητον εἰς τὸν Θεὸν) θέλει καθαρίσει τὴν συνείδησίν σας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, εἰς τὸ νὰ λατρεύετε Θεὸν ζῶντα;

15 Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης διαθήκης καινῆς, διὰ νὰ πάρουσιν οἱ καλεσμένοι τὸ τάξιμον τῆς αἰωνίου κληρονομίας, ἔστοντας νὰ ἔγινε ὁ θάνατος διὰ τὴν ἐξαγόρασιν τῶν παραβάσεων ὁποῦ ἔγιναν εἰς τὴν πρώτην διαθήκην.

16 Δι-

16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου.

17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μή ποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος.

18 Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται·

19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε,

20 Λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐῤῥάντισε.

22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις.

23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.

24 Οὐ

16 Διατὶ ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔρχεται καὶ θάνατος ἐκείνου ὁποῦ τὴν ἐδιάθεσεν.

17 Διατὶ ἡ διαθήκη εἰς τοὺς νεκροὺς εἶναι βεβαία· ἐπειδὴ ἕως ὁποῦ ζῇ ἐκεῖνος ὁποῦ τὴν ἐδιάταξεν, ἀκόμι δὲν ἔχει δύναμιν.

18 Διὰ τοῦτο οὐ δὲ ἡ πρώτη εἶναι ἐγκαινισμένη χωρὶς αἵματος.

19 Διατὶ ἔστοντας νὰ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς ὅλαις ταῖς ἐντολαῖς (κατὰ τὸν νόμον) εἰς ὅλον τὸν λαὸν, πέρνωντας τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μὲ νερὸν καὶ μὲ μαλὶ κόκκινον καὶ ὕσσωπον, ἐῤῥάντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ ὅλον τὸν λαὸν,

20 Λέγωντας· τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ὁποῦ σᾶς ἐπαρήγγειλεν ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν καὶ ὅλα τὰ ἀγγεῖα τῆς λειτουργίας, τὰ ἐῤῥάντισεν ὁμοίως μὲ τὸ αἷμα.

22 Καὶ κοντολογῆς, μὲ τὸ αἷμα καθαρίζονται ὅλα κατὰ τὸν νόμον· καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας δὲν γίνεται ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν.

23 Ἀνάγκη λοιπὸν οἱ τύποι τῶν πραγμάτων ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, μὲ τοῦτα νὰ καθαρίζωνται· ἀμὴ αὐτὰ τὰ ἐπουράνια καθαρίζονται μὲ καλλιτέραις θυσίαις παρὰ τούταις.

24 Δια-

24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν·

24 Διατὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐμβῆκεν εἰς χειροποίητα ἅγια, ὁποῦ ἦσαν ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' ἐμβῆκεν εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νὰ φανῇ τώρα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ διὰ λόγου μας.

25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ·

25 Οὐδὲ διὰ νὰ προσφέρῃ πολλαῖς φοραῖς τὸν λόγον του, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς ἐμπαίνει εἰς τὰ ἅγια κάθε χρόνον μὲ ξένον αἷμα·

26 (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου) νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.

26 (Διατὶ ἀλλέως, ἔπρεπε νὰ πάθῃ αὐτὸς πολλαῖς φοραῖς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου,) ἀμὴ τώρα μίαν φορὰν εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων, ἐφανερώθη εἰς ἀφάνισιν τῶν ἁμαρτίας, διὰ μέσου τῆς ἰδίκης του θυσίας.

27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·

27 Καὶ καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀποθάνουσι μίαν φοράν, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατον εἶναι κρίσις·

28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

28 Ὁμοίως καὶ ὁ Χριστὸς ἔχοντας νὰ προσφερθῇ μίαν φοράν, εἰς τὸ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας τῶν πολλῶν, τὸ δεύτερον θέλει φανῇ χωρὶς ἁμαρτίαν, εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἀπεδέχουν εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι'. 10.

Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων

Διατὶ ὁ νόμος ἔχοντας νὰ ἔχῃ σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ ὄχι αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν

των, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι.

2 Ἐπεὶ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους.

3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν.

4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.

5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.

7 Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἥκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου.

8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται·)

9 Τότε εἴρηκεν· Ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.

10 Ἐν

τῷ θελήματι, ἐφ' ἅπαξ ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας·

12 Οὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ,

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

14 Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκε εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι·

16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος· διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διανοίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς·

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

18 Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ,

22 Προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ῥεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ λελουσμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ.

23 Κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος·

24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων,

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν· ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν.

26 Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία,

27 Φοβερά τις δὲ ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πῦρ ζῆλος ἔσθιον μέλλοντα τοὺς ὑπεναντίους.

28 Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶ μάρτυσιν ἢ τρισὶν ἀποθνήσκει·

29 Πόσῳ δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας;

30 Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος· καὶ πάλιν· Κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.

31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος.

32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων,

33 Τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες.

34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν καὶ μένουσαν.

35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν.

36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν.

37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονίσει.

38 Ὁ δὲ δίκαιός μου ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς υἱοὶ εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

11 Ἔστι δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγονέναι.

4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ.

5 Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ εὑρίσκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεύειν γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ ὅτι ἔστι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.

7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται.

9 Πίστει παρῴκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς·

10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός.

11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα στεῖρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκε, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον·

12 Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος.

13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν.

15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης μνημονεύοντες ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι·

16 Νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς θεὸς αὐτῶν ἐπικαλεῖσθαι, ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίστει προσενήνοχε τὸν Ἰσαὰκ Ἀβραὰμ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος,

18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα·

19 Λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο.

20 Πίστει καὶ περὶ μελλόντων εὐλόγησε τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἠσαῦ.

21 Πίστει Ἰακὼβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ εὐλόγησε, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

22 Πίστει Ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο.

23 Πίστει Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο υἱὸς θυγατρὸς Φαραὼ λέγεσθαι,

25 Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν ἔχειν,

26 Μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

27 Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε.

28 Πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν.

29 Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς, ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεποντίσθησαν.

30 Πίστει τὰ τείχη Ἰερειχὼ ἔπεσον κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.

32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαρὰκ, Σαμψὼν, Ἰεφθάε, Δαβὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν,

33 Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,

34 Ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρης, ἐδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων.

35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν·

36 Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς·

37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι·

38 Ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν,

40 Τοῦ Θεοῦ περί τινος κρείττονος προβλεψαμένου ἡμῖν, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα,

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν.

3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς ἑαυτοὺς ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀντιμαχόμενοι·

5 Καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·

6 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

7 Εἰς παιδείαν ὑπομένετε· ὡς υἱοῖς προσφέρεται ὑμῖν ὁ Θεός· τίς γὰρ υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι καὶ οὐχὶ υἱοί ἐστε.

9 Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολὺ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε,

13 Καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμὸν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί·

16 Μή τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς Ἠσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδετο τὰ πρωτοτόκια ἑαυτοῦ.

17 Ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗρε, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ γνόφῳ καὶ ζόφῳ καὶ θυέλλῃ,

19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρῃτήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον·

20 Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· Καὶ θηρίον ἐὰν θίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται·

21 Καὶ οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπε· Ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος.

22 Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει,

23 Καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς, καὶ κριτῇ Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων,

24 Καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ.

25 Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον παραιτησάμενοι τὸν ἐπὶ γῆς χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι·

26 Οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω οὐ μόνον τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

27 Τὸ δὲ, Ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας·

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω.

2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.

3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους γὰρ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός.

5 Ἄφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκε· Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω·

6 Ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;

7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες ἐν αὐτοῖς.

10 Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.

11 Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαὸν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε.

13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.

15 Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

16 Εὐποιΐας δὲ καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πειθόμεθα γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι.

19 Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν, ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.

23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας.

12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ.

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

14 Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι·

16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διανοίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς·

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

18 Οὗ δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκ

10 Εἰς τὸ ὁποῖον θέλημα εἰμεθεν ἁγιασμένοι, διὰ μιᾶς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅπαξ ἔγινε μίαν φοράν.

11 Καὶ κάθε ἱερεὺς ἔστεκε λειτουργῶντας καθ' ἡμέραν, καὶ προσφέροντας πολλάκις ταῖς αὐταῖς θυσίαις, αἱ ὁποίαις θυσίαις οὐδέποτε δύνονται νὰ ἀφαιρέσουν ἁμαρτίας.

12 Ἀμὴ αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) ἔχοντας νὰ προσφέρῃ μίαν θυσίαν διὰ ταῖς ἁμαρτίας, κάθισε παντοτινὰ εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ.

13 Τὸ λοιπὸν καρτερεῖ ἕως ὅπου νὰ βαλθοῦσιν οἱ ἐχθροί τε ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του.

14 Διατὶ μὲ μίαν προσφορὰν ἐτελείωσε παντοτεινὰ ὁλονὲς ὅπου ἁγιάζουν).

15 Καὶ μαρτυρεῖ μας καὶ ἡ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· διατὶ ἀφοῦ ἐπροθέπε·

16 Ἐτούτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω διαθέσει εἰς αὐτοὺς ὕστερα ἀπὸ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς ταῖς καρδίαις τους, καὶ θέλω τοὺς γράψει εἰς ταῖς διανοίαις τους·

17 Καὶ ταῖς ἁμαρτίαις τους καὶ ταῖς ἀνομίαις τους δὲν θέλω ταῖς ἐνθυμηθῆ πλέον.

18 Ἐκεῖ δὲ ὅπου εἶναι ἡ συγχώρησις

οὐκ ἔτι περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοὶ, παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·

21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 Προσερχώμεθα μετ' ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

23 Καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος)

24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν.

26 Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία,

19 Ἔχοντες λοιπὸν παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων, διὰ τοῦ αἵματος Ἰησοῦ,

20 Τὴν ὁδὸν ἣν ἐνεκαίνισε πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·

21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 Προσερχώμεθα μετ' ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

23 Καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος·

24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν.

26 Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία,

19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοὶ, παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·

21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 Προσερχώμεθα μετ' ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

23 Καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος)

24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν.

26 Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία,

19 Ἔχοντες λοιπὸν παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων, διὰ τοῦ αἵματος Ἰησοῦ,

20 Τὴν ὁδὸν ἣν ἐνεκαίνισε πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·

21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 Ἂς σημώνωμεν μὲ ἀληθινὴν καρδίαν, μὲ πληροφορίαν πίστεως, πλυμμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς.

23 Καὶ λυσμένοι τὸ κορμὶ μὲ νερὸν καθαρὸν, ἂς κρατοῦμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον. Διατὶ ἐκεῖνος ὁπού μᾶς ἐπῆξεν εἶναι πιστός.

24 Καὶ φροντίζοντες ἂς συναζώμεθαν ἕνας τὸν ἄλλον, εἰς παροξυσμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἀφίνοντες τὴν συγχυσούλαξίν μας, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς μερικούς, ἀλλὰ νὰ παρακινοῦμεν ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ τόσω περισσότερον, ὅσον βλέπετε ὁπού σημαίνει ἡ ἡμέρα.

26 Διατὶ ἐὰν ἁμαρτάνωμεν ἐμεῖς μὲ τὸ θέλημά μας, ὕστερον ἀφ' οὗ ἐπήραμεν τὴν γνῶσιν

γνωσιν τ ἀληθείας, οὐκ ἔτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία·

27 Φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.

28 Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει·

29 Πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τ υἱὸν τ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τ διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τ χάριτος ἐνυβρίσας;

30 Οἴδαμεν γὰρ τ εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τ λαὸν αὐτοῦ.

31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων·

33 Τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τοῦτο δὲ, κοινωνοὶ τ οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες·

34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνε-

σιν τ ἀληθείας, δὲν ἀπομένει πλέον θυσία περὶ ἁμαρτίας·

27 Ἀλλὰ ἀπομένει φοβερὰ ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ καῦμα τοῦ πυρὸς, ὅπου μέλλει νὰ φάγῃ τοὺς ἐναντίους.

28 Κανένας ὅπου νὰ καταφρονήσῃ τ νόμον τ Μωϋσέως, μὲ δύο ἢ τρεῖς μάρτυρες χωρὶς λύπην ἀποθνήσκει·

29 Πόσον (λογιάζετε) θέλει ἀξιωθῆ χειρότερης τιμωρίας ἐκεῖνος ὅπου ἐκατεπάτησε τ ὑὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐλογιάσε κοινὸν τὸ αἷμα τ διαθήκης, εἰς τὸ ὁποῖον ἡγιάσθη, καὶ ὅπου ὕβρισε τὸ πνεῦμα τ χάριτος;

30 Διατὶ ἐξεύρομεν ἐκεῖνον ὅπου εἶπε· Ἡ ἐκδίκησις εἶναι ἐδική μου, ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσῃ, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος θέλει κρίνει τ λαόν του.

31 Φοβερὸν εἶναι τὸ ἐμπεσεῖν εἰς τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

32 Καὶ ἀναθυμᾶσθε τοὺς παρελθόντερους ἡμέρας, εἰς τοὺς ὁποίους ἔσεντας νὰ ἐφωτίσθητε, ὑπεμείνατε πολλὴν ἀγῶνα τ παθημάτων·

33 Τὸ ὅτι ἐπομπεύθηκετε μὲ ἐνδισμοὺς καὶ μὲ θλίψεις· τὸ ὅτι ἐγίνηκετε κοινωνοὶ ἐκεινῶν ὅπου τοιουτοτρόπως ἐδιάγονταν.

34 Διατὶ ἐσυμπάθετε καὶ εἰς

συνεπαθήσατε, καὶ τὸ ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μὲ χαρᾶς ἐδεχθήκατε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν.

35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην.

36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν·

37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ.

38 Ὁ δὲ δίκαιός μου ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ ἐδεχθήκετε μὲ χαρᾶς τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων σας, γνωρίζοντες πῶς ἔχετε εἰς τὸν λόγον σας καλλίτερον περιουσίαν εἰς τοὺς οὐρανούς, ἡ ὁποία καὶ μένει.

35 Μὴν ἀποῤῥίξετε λοιπὸν τὴν παῤῥησίαν σας, ἡ ὁποία ἔχει μεγάλην πληρωμήν.

36 Διατὶ ἐσεῖς χρειάζεσθε ὑπομονήν· διὰ νὰ πάρετε τὸ πάξιμον, καμνοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

37 Διατὶ ἀκόμι ὀλίγην ὀλίγην χρόνον, καὶ ὁποῦ ἐρχεται, θέλει ἔλθη, θέλει ἔλθη, καὶ δὲν θέλει βραδύσει.

38 Καὶ ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ ἐὰν κανένας σύρει τὸν λόγον του ὀπίσω, δὲν εὐαπαύεται εἰς αὐτὸν ἡ ψυχή μου.

39 Ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν εἴμεθεν νὰ συρθοῦμεν ὀπίσω, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ νὰ πιστεύωμεν εἰς σωτηρίαν ψυχῆς.

Κεφ. ια'. II.

Ἔστι δὲ πίστις, ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς

Καὶ ἡ πίστις εἶναι ὑπόστασις τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἐλπίζομεν, καὶ φανέρωσις ἐκείνων ὁποῦ δὲν βλέπομεν.

2 Διατὶ εἰς αὐτὴν τὴν πίστιν ἐμαρτυρήθηκαν οἱ παλαιοί.

3 Μὲ τὴν πίστιν χριστιανοὶ τοὺς αἰῶνας νὰ καταρτισθῆκαν

τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι.

4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται.

5 Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ οὐχ εὑρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.

7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

8 Πίστει, καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπή-

καν μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, εἰς τόσον ὁποῦ ἐτοῦτα ὁποῦ βλέπονται, νὰ μὴν ἔγιναν ἀπὸ φαινόμενα.

4 Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἄβελ ἐπρόσφερεν εἰς τὸν Θεὸν καλλιοτέραν θυσίαν, παρὰ τὸν Κάϊν, διαμέσου τῆς ὁποίας πίστεως ἐμαρτυρήθη νὰ εἶναι δίκαιος, ἔστοντας νὰ τὸν μαρτυρήσῃ ὁ Θεὸς εἰς τὰ δῶρα ὁποῦ ἔφερε· καὶ διαμέσου αὐτῆς καὶ ἀποθαμμένος ἀκόμι λαλεῖται.

5 Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἐνὼχ ἐμετατοπίσθη διὰ νὰ μὴν εἰδῇ θάνατον, καὶ δὲν εὑρίσκετον, διότι ὁ Θεὸς τὸν ἐμετάθεσεν. διατὶ προτίτερα ἀπὸ τὴν μετάθεσίν του ἐμαρτυρήθη νὰ ἄρεσεν εἰς τὸν Θεόν.

6 Καὶ χωρὶς πίστεως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρέσκῃ τινὰς εἰς τὸν Θεόν· διατὶ κάμνει χρεία ἐκεῖνος ὁποῦ σημώνει εἰς τὸν Θεὸν νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἶναι Θεὸς, καὶ ὅτι εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἐκζητοῦσι γίνεται μισθαποδότης.

7 Μὲ τὴν πίστιν ἐμηνύθη ὁ Νῶε ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκόμι δὲν ἐφαίνουνταν, καὶ ἔστοντας νὰ φοβηθῇ ἐκατεσκεύασε τὴν κιβωτὸν, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ σπητίου του· διαμέσου τῆς ὁποίας κιβωτοῦ κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ ἔγινε κληρονόμος τῆς δικαιοσύνης ὁποῦ εἶναι κατὰ τὴν πίστιν.

8 Ὁ Ἀβραὰμ καλούμενος μὲ

ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται.

9 Πίστει παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς·

10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός.

11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάῤῥα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.

12 Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος.

13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόῤῥωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

14 Οἱ

μὲ πίστιν ὑπήκουσεν νὰ εὔγῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ λάβῃ διὰ κληρονομίαν, καὶ εὐγῆκε, μὴ ἰξεύρωντας ποῦ ὑπάγει.

9 Μὲ τὴν πίστιν ἐπαροίκησεν εἰς τὴν γῆν ὁποῦ τοῦ ἔταξεν ὁ Θεὸς, ὡσὰν εἰς ξένην, ἔστοντας νὰ κατοικήσῃ εἰς ταῖς καλύβαις μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, οἱ ὁποῖοι ἦταν συγκληρονόμοι τοῦ ταξίματος αὐτοῦ.

10 Διατὶ ἐκεῖνος ἀνάμενε τὴν πόλιν ὁποῦ ἔχει τὰ θεμέλια, τῆς ὁποίας πόλεως τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.

11 Μὲ τὴν πίστιν καὶ αὐτὴ ἡ Σάῤῥα ἔλαβε δύναμιν εἰς σύλληψιν τοῦ σπέρματος, καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἡλικίας της ἐγεννήσεν, ἐπειδὴ ἐλογίασε πιστὸν ἐκεῖνον ὁποῦ τῆς ἔταξε.

12 Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἕναν, καὶ τοῦτον ὡραμάη νενεκρωμένον, ἐγεννήθηκαν (ἔκγονοι) καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ ἀμέτρητος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

13 Ἐτοῦτοι ὅλοι μὲ πίστιν ἀπέθανον, καὶ δὲν ἐπῆραν τὰ ταξίματα, ἀλλὰ ἀπὸ μακρᾶ τὰ εἴδασι, καὶ ἐπίστευσαν, καὶ καταπειθόμενοι, τὰ ἀγάπησαν, καὶ ὡμολόγησαν ὅτι ἦταν ξένοι καὶ παρεπίδημοι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

14 Διὰ

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι·

16 Νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τουτέστιν ἐπουρανίου· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος·

18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη· Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα·

19 Λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγεῖραι δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο.

20 Πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἠσαῦ.

21 Πίστει, Ἰακὼβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ εὐλόγησε· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

22 Πίστει, Ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνη-

14 Διατὶ σημαίνουσιν ὅτι λέγουσι τὰ τοιαῦτα, δείκνυσιν ὅτι πατρίδα ζητοῦσι.

15 Καὶ ἐὰν ἐθυμοῦντο ἐκείνου τοῦ πατρίδος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐβγῆκαν, εἶχαν καιρὸν νὰ γυρίσουν εἰς αὐτό.

16 Ἀλλὰ ὀρέγονται καλλιτέραν πατρίδα, τουτέστι τοῦ ἐπουρανίου. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν ἐντρέπεται νὰ κράζεται Θεὸς αὐτῶνων· διατὶ τοὺς ἑτοίμασε πόλιν.

17 Ὁ Ἀβραὰμ δοκιμαζόμενος ἀπὸ τὸν Θεὸν, μὲ πίστιν ἐπροσφερε τὸν Ἰσαὰκ, τὸν μονογενῆ τὸν ἐπροσφερεν ἐκεῖνος ὁποὺ εἰδέχθη τὰς ἐπαγγελίας·

18 Εἰς τὸν ὁποῖον ἐλαλήθη· ὅτι εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει ὀνομασθῆ τὸ σπέρμα σου·

19 Ἐσυντάς νὰ συλλογισθῇ ὁ Ἀβραὰμ, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ ἀναστήσῃ τὸν Ἰσαὰκ ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν εἰς κάποιαν εἰκονιζόμενον πάλιν τὸν ἐπαρέλαβε.

20 Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἰσαὰκ εὐλόγησε τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἠσαῦ διὰ τὰ μέλλοντα.

21 Μὲ πίστιν ἀποθνήσκοντας ὁ Ἰακὼβ εὐλόγησε καθένα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐπροσκυνοῦσεν ἀκουμπίζοντας εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου του.

22 Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἰωσὴφ ἀποθνήσκων ἐμνημόνευε τὴν ἔξο-

ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο.

23 Πίστει, Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Πίστει, Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ·

25 Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν·

26 Μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸ ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

27 Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸ θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε.

28 Πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, θίγῃ αὐτῶν.

29 Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν.

30 Πί-

ἔξοδον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπαράγγειλε διὰ τὰ κόκκαλά του.

23 Μὲ πίστιν ὁ Μωϋσῆς ὡσὰν ἐγεννήθη, ἐκρύφθη τρεῖς μῆνες ἀπὸ τοὺς πατέρας του, διατὶ εἴδασι τὸ παιδίον πολλᾶ χαριτόμορφον, καὶ δὲν ἐφοβήθηκαν τὸ ὁρισμὸν τοῦ βασιλέως.

24 Μὲ πίστιν ὁ Μωϋσῆς ὡσὰν ἐμεγάλωσεν, ἀρνήθη νὰ λέγεται υἱὸς τῆς θυγατέρας τοῦ Φαραώ·

25 Προκρίνωντας περισσότερον νὰ κακοπαθένῃ μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν τῆς ἁμαρτίας·

26 Ἔστοντας νὰ λογιάσῃ μεγαλίτερον πλοῦτον τὸ ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου. διατὶ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς πληρωμῆς.

27 Μὲ πίστιν ἄφησε τὴν Αἴγυπτον, καὶ δὲν ἐφοβήθη τὸ θυμὸν τοῦ βασιλέως. διατὶ ἐκαρτέρησε ὡσὰν ὁποῦ ἔβλεπεν ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν βλέπεται.

28 Μὲ πίστιν ἔκαμε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, διὰ νὰ μὴν τοὺς ἀγγίξῃ ὁ ἄγγελος ὁποῦ ἐσκότωνε τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων.

29 Μὲ πίστιν ἐπέρασαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὡσὰν διαμέσου ξηρᾶς, τὴν ὁποίαν οἱ Αἰγύπτιοι ἔστοντας νὰ τὴν δοκιμάσουν, ἐκατεποντίσθηκαν.

30 Μὲ

30 Πίστει τὰ τείχη Ἱεριχὼ ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.

32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθάε, Δαβίδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν·

33 Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,

34 Ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων·

35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν·

36 Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς·

37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μα-

30 Μὲ πίστιν τὰ τείχη τῆς Ἱεριχὼ ἔπεσαν, ἔστοντας νὰ τὰ περικυκλώσουν οἱ Ἰσραηλῖται ἑπτὰ ἡμέραις.

31 Μὲ πίστιν ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν συνεφθάρθη ἀντάμα μὲ ἐκείνους ὁποῦ ἀπείθησαν, ἔστοντας νὰ δεχθῇ μὲ εἰρήνην τοὺς καταπατητάδες.

32 Καὶ τί πλέον λέγω; διὰ τὸ χρόνος δὲν θέλει μοῦ ἀρκέσει, νὰ διηγοῦμαι περὶ τοῦ Γεδεὼν, καὶ Βαράκ, καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθάε, καὶ τοῦ Δαβίδ, καὶ τοῦ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν·

33 Οἱ ὁποῖοι διαμέσου τῆς πίστεως ἐνίκησαν ταῖς βασιλείαις, ἐκατώρθωσαν δικαιοσύνην, ἐπέτυχον τὰ ταξίματα, ἔφραξαν τὰ στόματα τῶν λεόντων,

34 Ἔσβεσαν τὴν δύναμιν τῆς φωτιᾶς, ἔφυγον τὰ στόματα τῶν σπαθιῶν, ἐδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείαις, ἔγιναν δυνατοὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἐφευγάτισαν ταῖς παράταξαις τῶν ξένων.

35 Αἱ γυναῖκαις ἐπῆραν ἀπὸ ἀνάστασιν τοὺς νεκροὺς τους· καὶ ἄλλοι ἐτυμπανίσθηκαν, καὶ δὲν ἀποδέχθηκαν τὴν ἐλευθερίαν (τοῦ θανάτου), διὰ νὰ τύχουν καλλιοτέρας ἀναστάσεως.

36 Καὶ ἄλλοι ἐδοκίμασαν ἐμπαιγμοὺς καὶ μάστιγαις, καὶ ἀκόμι δεσμὰ καὶ φυλακαῖς.

37 Ἐπετροβολήθηκαν, ἐπριονίσθηκαν, ἐπειράχθηκαν, ἀπέ-

μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι·

38 (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·

40 Τοῦ Θεοῦ περί ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

ἀπέθανον μὲ φόνον μαχαίρης, ἐπερίεζαν μὲ προβατογένας, μὲ αἰγόγενας, ὑστερημένοι, θλιμμένοι, κακοπαθημένοι·

38 Διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἦτον ἄξιος ὁ κόσμος, περιπλανώμενοι εἰς τὰς ἐρημίας, καὶ εἰς τὰ ὄρη, καὶ εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς τρύπας τῆς γῆς.

39 Καὶ ἐτοῦτοι ὅλοι ἔχοντας νὰ μαρτυρηθοῦσι διὰμέσου τῆς πίστεως, δὲν ἐπῆραν τὸ τάξιμον·

40 Ἔχοντας νὰ προνοήσῃ ὁ Θεὸς κάτι καλλιότερον διὰ λόγου μας, διὰ νὰ μὴν τελειωθοῦν οἱσεῖνοι χωρὶς ἐμᾶς.

Κεφ. ιβ'. 12.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν.

3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιοῦτον ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρ-

Καὶ ἐμεῖς τὸ λοιπὸν ἔχοντας νὰ ἔχωμεν τόσον μεγάλον σωρεφον τῶν μαρτύρων, ὁποῦ εἶναι τριγύρω μας, ῥίχνοντες κάθε λογῆς βάρος, καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὁποῦ μᾶς περιπλέκει, τρέχωμεν μὲ ὑπομονὴν τὸν ἀγῶνα ὁποῦ μᾶς ἐπροθέθηκε·

2 Ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὁ ὁποῖος ἀντὶ τὴν προκειμένην εἰς τοῦ λόγου του χαρὰν, ὑπέμεινε σταυρὸν, καταφρονήσας τὴν ντροπὴν, καὶ ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

3 Ἀναθυμηθῆτε λοιπὸν καὶ λογαριάσατε ἐκεῖνον ὁποῦ ὑπομεί-

μαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι·

5 Καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·

6 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί.

9 Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαί-

μενεν ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς τοῦ λόγου τοῦ τέτοιας λογῆς μεγάλην ἀντιλογίαν, διὰ νὰ μὴν ἀποκάμετε, λειποψυχοῦντες.

4 Ἐσεῖς ἀκόμι δὲν ἐναντιώθητε ἕως εἰς αἷμα, ἀνταγωνιζόμενοι ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας.

5 Καὶ ἀλησμονήσετε τὴν νουθεσίαν ἐκείνην, ἡ ὁποῖα σᾶς μιλεῖ ὡσὰν τέκνα της, λέγουσα· υἱέ μου, μὴν καταφρονᾶς τὴν παίδευσιν τοῦ Θεοῦ, μηδὲ ἀπόβαλλε τὴν προθυμίαν ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ.

6 Διατὶ ὁ Κύριος παιδεύει ἐκεῖνον ὁποῦ ἀγαπᾶ, καὶ δέρνει κάθε υἱὸν, ὁποῦ δέχεται (ὡσὰν παιδί του).

7 Ἐὰν ὑπομένετε παίδευσιν, ὁ Θεὸς προσφέρεται πρὸς ἐσᾶς ὡσὰν εἰς υἱούς του· Διατὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ υἱὸς, τὸν ὁποῖον δὲν τὸν παιδεύει ὁ πατέρας του;

8 Ἐὰν εἶσθε χωρὶς παίδευσιν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ὅλοι εἶναι μέτοχοι, λοιπὸν εἶσθε νόθα παιδία, καὶ ὄχι υἱοὶ γνήσιοι.

9 Ἀπέκει τοὺς πατέρας τοὺς σαρκικούς μας εἴχαμεν παιδευτὰς, καὶ τοὺς ἐντρεπόμεσθε, δὲν θέλομεν ὑποταχθῆ πολλὰ περισσότερον εἰς τὸν πατέρα τῶν πνευμάτων, καὶ θέλομεν ζήσει;

10 Διατὶ ἐκεῖνοι οἱ πατέρες εἰς ὀλίγαις ἡμέραις ἐπαίδευον, κατὰ τὸ ἀρεσκούμενόν τους, ἀλ-

ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε·

13 καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί.

16 Μή τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ.

17 Ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας

λὰ ὁ Θεὸς (παιδεύει) διὰ τὸ συμφέρον, διὰ νὰ μεταλάβωμεν τῆς ἁγιότητός του.

11 Καὶ κάθε παίδευσις ὅσην διὰ τὸ παρὸν δὲν φαίνεται νὰ εἶναι χαρᾶς (ἀφορμή), ἀλλὰ λύπης· ἀλλὰ ὕστερον ἀποδίδει καρπὸν εἰρηνικὸν τῆς δικαιοσύνης, εἰς ἐκείνους ὁποὺ ἔγειναν γυμνασμένοι ἀπ' αὐτήν.

12 Διὰ τοῦτο τὰ ἀποκαμωμένα χέρια καὶ τὰ παραλυμένα γόνατα ὀρθοποιήσετε.

13 Καὶ κάμετε τῶν ποδαριῶν σας ἴσιους δρόμους· διὰ νὰ μὴν παραστρατήσῃ ἐκεῖνο ὁποὺ εἶναι κουλὸν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἰατρευθῇ.

14 Ζητᾶτε εἰρήνην ὁμοῦ μὲ ὅλους, καὶ τὸν ἁγιασμόν, χωρὶς τὸν ὁποῖον κανένας δὲν θέλει ἰδῇ τὸν Κύριον·

15 Στοχαζόμενοι μήπως κανένας εἶναι ἐλλειπὴς ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, μήπως καμμία ῥίζα πικρὰ αὐξήσασα ἀπάνω σᾶς ἐμποδίζῃ, καὶ διὰ μέσου της μιανθῶσι πολλοί.

16 Μήπως καὶ εἶναι κανένας πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ὡσὰν ὁ Ἡσαῦ, ὁ ὁποῖος διὰ μίαν φαγητὸν ἐπούλησε τὰ πρωτοτοκιά του.

17 Διατὶ ἐξεύρετε ὅτι καὶ ὕστερον θέλοντας νὰ κληρονομήσῃ τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη. Διατὶ δὲν εὗρε τόπον μετα-

ας τὸν τόπον ἐχ εὗρε, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ,

19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον.

20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ Διαστελλόμενον· Κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται), ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται).

21 Καὶ, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπεν· Ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος.)

22 Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει, καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

23 Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων,

24 Καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ

μεζονοίας, ἂν καλὰ καὶ νὰ τὴν ἐζήτησε μὲ δάκρυα.

18 Διατὶ δὲν ἐπλησιάσετε εἰς ὄρος ὁποῦ ψηλαφᾶται μὲ χέρι, καὶ ὁποῦ καίεται μὲ πυρκαϊάν, καὶ εἰς ἀνταράχαν, καὶ εἰς σκότος, καὶ εἰς ἀνεμοσυρροφόν,

19 Καὶ εἰς ἦχον τῆς σάλπιγγος, καὶ εἰς τὴν φωνὴν τῶν λόγων, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνοι ὁποῦ τὴν ἄκουσαν, ἐζήτησαν νὰ μὴν ἀπανωλαληθῇ εἰς αὐτὲς λόγος.

20 Διατὶ δὲν ἐδυώνονταν νὰ ὑποφέρουν τὸ ἐμποδιστικὸν ἐλασμὸν τοῦτον, ὁποῦ ἐπροστάζε λέγων· ἐὰν καὶ θηρίον σημώσῃ εἰς τὸ ὄρος, θέλῃ λιθοβοληθῇ, ἢ θέλῃ κατακεντρωθῇ μὲ κοντάρι.

21 Καὶ ἦτον τόσον φοβερὸν τὸ φανερόμενον, ὁποῦ ὁ Μωϋσῆς εἶπε· πολλὰ φοβερισμένος εἶμαι καὶ τρομασμένος.

22 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἐσημώσετε εἰς τὸ ὄρος τὸ Σιὼν, καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, εἰς τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς τὰς μυριάδες τῶν ἀγγέλων,

23 Εἰς πανήγυριν καὶ ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων, ὁποῦ εἶναι ἀπογεγραμμένοι εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς κριτὴν τὸν Θεὸν τῶν πάντων, καὶ εἰς τὰ πνεύματα τῶν δικαίων ὁποῦ ἐτελειώθηκαν,

24 Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν μεσί-

τῇ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ, κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ.

25 Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι;

26 Οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελται, λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

27 Τὸ δὲ, ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

τὴν τῆς νέας διαθήκης, καὶ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ῥαντισμοῦ, ὁποῦ λαλεῖ τὰ καλίτερα παρὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ.

25 Ἔχετε τὸν νοῦν σας μὴν παραιτήσετε ἐκεῖνον ὁποῦ σᾶς λαλεῖ. διατὶ ἐὰν ἐκεῖνοι δὲν ἐγλίτωσαν, οἱ ὁποῖοι ἐπαραίτησαν ἐκεῖνον ὁποῦ θεόφωνα τοὺς ἐσυντύχενεν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, πολλᾶ περισσότερον δὲν θέλομεν γλιτώσει ἐμεῖς, ἐὰν ἀποστρεφόμεσθεν ἐκεῖνον ὁποῦ μᾶς θεοδιδάσκει ἀπὸ τὸν οὐρανόν;

26 Τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ ἐσάλευσε τότε τὴν γῆν· ἀλλὰ τῶρα ἐμήνυσε, λέγοντας· ἀκόμι μίαν φορὰν ἐγὼ σείω, οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

27 Καὶ τὸ, ἀκόμι μίαν φορὰν, φανερώνει τὴν μετάθεσιν ἐκεινῶν τῶν πραγμάτων ὁποῦ σαλεύονται, ὡσὰν καμωμένα, διὰ νὰ ἀπομείνουν ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν σαλεύονται.

28 Διὰ τοῦτο ἔστοντας νὰ παραλαμβάνωμεν βασιλείαν ἀσάλευτον, ἂς κρατοῦμεν τὴν χάριν, μὲ τὴν ὁποίαν λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας.

29 Διατὶ ὁ Θεός μας εἶναι φωτία ὁποῦ κατατρώγει.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἡ Φιλαδελφία μενέτω.

2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπι-

Ἡ Φιλαδελφία ἂς μένει.

2 Μὴν ἀλησμονᾶτε τὴν

ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.

τὴν φιλοξενίαν· διατὶ μὲ τούτην κάποιοι μὴ ἰξεύροντες ἐδέχθηκαν ἀγγέλους εἰς τὸ σπῆτι τους.

3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

3 Ἐνθυμᾶσθε τοὺς δεμένους, ὡσὰν ὁπῦ εἶσθε καὶ ἐσεῖς ἀντάμα δεμένοι, καὶ ἐνθυμᾶσθε ἐκείνους ὁπῦ κακοπαθένουν, ὡσὰν νὰ εἶσθε καὶ ἐσεῖς (κακοπαθένοντες ἀντάμα τους) μὲ τὸ κορμί.

4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός.

4 Ὁ γάμος εἰς ὅλους ἂς εἶναι τίμιος, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος. διότι τοὺς πόρνους καὶ τοὺς μοιχοὺς θέλει κρίνει ὁ Θεός.

5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω·

5 Ὁ τρόπος ἂς εἶναι ἀφυλάργυρος, νὰ εἶσθε εὐχαριστημένοι εἰς ἐκεῖνα ὁπῦ ἔχετε. διατὶ αὐτὸς εἶπε· δὲν θέλω σὲ ἀφήσει, οὐδὲ θέλω σὲ ἐγκαταλείψει.

6 Ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

6 Εἰς τόσον ὁπῦ νὰ λέγωμεν ἐμεῖς μὲ θάρρος· ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ δὲν θέλω φοβηθῆ, ὅ, τι καὶ ἂν μοῦ κάμει ἄνθρωπος.

7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν.

7 Ἐνθυμᾶσθε τοὺς προεστούς σας, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τῶν ὁποίων ἀποβλέποντες τὸ τέλος τῆς συναναστροφῆς, μιμᾶσθε τὴν πίστιν τους.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς εἶναι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε. καλὸν γὰρ

9 Μὴν σύρνεσθε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ διδαχαῖς πολλῶν λογιῶν καὶ παράξεναις. διατὶ καλὸν εἶναι

ἡ χάρις βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, ἃ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.

10 Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.

11 Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε.

13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.

15 Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

16 Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

17 Πεί-

νοι βεβαιοῦνται ἡ καρδία μὲ τὴν χάριν, καὶ ὄχι μὲ τὰ φαγητά, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὠφελήθησαν ἐκεῖνοι, ὁποὺ ἐπεριπάτησαν εἰς αὐτά.

10 Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐκεῖνοι ὁποὺ ὑπηρετοῦσι τὴν σκηνὴν, δὲν ἔχουν ἐξουσίαν νὰ φάγουσι.

11 Διατὶ ἐκείνων τῶν ζώων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα φέρεται διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μέσα εἰς τὰ ἅγια διὰ μέσου τοῦ ἀρχιερέως, τὰ σώματα ἐτούτων τῶν ζώων κατακαίονται ἔξω ἀπὸ τὴν παρεμβολήν.

12 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἰησοῦς, διὰ νὰ ἁγιάσῃ τὸν λαὸν μὲ τὸ ἴδικόν του αἷμα, ἔξω ἀπὸ τὴν πύλην ἔπαθεν.

13 Τὸ λοιπὸν ἂς ἐξερχόμεθα ἔξω εἰς αὐτὸν, ἔξω ἀπὸ τὴν παρεμβολὴν, φέροντες τὸν ὀνειδισμόν του.

14 Διατὶ ἐμεῖς ἐδῶ δὲν ἔχομεν πόλιν μένουσαν, ἀλλὰ ζητοῦμεν τὴν μέλλουσαν.

15 Διὰ μέσου αὐτοῦ λοιπὸν ἂς προσφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως τοῦ Θεοῦ πάντοτε, ἤγουν καρπὸν χειλέων ὁποὺ ὁμολογοῦσι τὸ ὄνομά του.

16 Καὶ μὴν ἀλησμονᾶτε τὴν εὐεργεσίαν καὶ τὴν μεταδοσιν. Διατὶ μὲ τέτοιας λογῆς θυσίας εὐρέσκεται ὁ Θεός.

17 Πεί-

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπακούετε αὐτοῖς. Αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡσεὶ ὀφείλοντες λόγον ἀποδώσειν λογισμοῦ. Διὰ τοῦτο πείθεσθε αὐτοῖς, καὶ ὑπακούετε αὐτοῖς· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι.

18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. Πεποίθαμεν γὰρ ὅτι ἔχομεν καλὴν συνείδησιν, θέλοντες ἐν ὅλοις καλῶς ἀναστρέφεσθαι.

19 Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

19 Καὶ περισσοτέρως παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁποῦ ἀνεβίβασεν ἐκ νεκρῶν τὸν μέγαν ποιμένα τῶν προβάτων, μὲ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης τῆς αἰωνίου, τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν,

21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Νὰ σὲς κάμῃ τελείους εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν, εἰς τὸ νὰ κάμνετε τὸ θέλημά του· κάμνοντας ὁ Θεὸς εἰς ἐσᾶς ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι εὐάρεστον ὁμπρός του, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.

22 Καὶ παρακαλῶ σες, ἀδελφοί, ὑποφέρετε τὸν λόγον ἐτούτης τῆς νουθεσίας. Διατὶ μὲ ὀλίγα λόγια σᾶς ἔγραψα.

23 Γινώσκειτε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ (ἐὰν τάχιον ἔρχηται) ὄψομαι ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

23 Γνωρίζετε τὸν ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος ἀπολύεται, μεθ' οὗ, ἐὰν ἔλθῃ ταχέως, ὄψομαι ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΙΑΚΩΒΟΣ θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ Διασπορᾷ χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις·

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν·

4 Ἡ

ΙΑΚΩΒΟΣ δοῦλος τοῦ θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ Διασπορᾷ, χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν λογίσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πέσητε εἰς ποικίλους πειρασμούς·

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν·

4 Καὶ

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.

5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ.

7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεταί τι παρὰ τοῦ Κυρίου.

8 Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ·

10 Ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται·

11 Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται.

12 Μα-

4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ ἂς ἔχει ἔργον τέλειον, διὰ νὰ εἶσθε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, νὰ μὴν εἶσθε ἐλλειπεῖς εἰς κανένα πρᾶγμα.

5 Καὶ ἐὰν κανένας ἀπὸ σᾶς εἶναι λειψὸς ἀπὸ σοφίαν, ἂς ζητᾷ ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁποῦ δίδει εἰς ὅλους πλουσίως, καὶ δὲν ὀνειδίζει, καὶ θέλει τοῦ δοθῇ.

6 Ἀμὴ ἂς ζητᾷ μὲ πίστιν, χωρὶς ἀμφιβολίαν. διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀμφιβάλλει, ὁμοιάζει τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης ὁποῦ λιχνίζεται μὲ τὸν ἄνεμον καὶ ῥιπίζεται.

7 Καὶ ἂς μὴν λογιάσῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι θέλει πάρει τίποτες ἀπὸ τὸν Κύριον.

8 Ὁ δίγνωμος ἄνθρωπος εἶναι ἀκατάστατος εἰς ὅλαις του ταῖς στράταις.

9 Καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἂς καυχᾶται εἰς τὸν ὕψος του.

10 Καὶ ὁ πλούσιος εἰς τὴν ταπείνωσίν του· διατὶ θέλει περάσει ὡσὰν τὸ ἄνθος τοῦ χορταρίου.

11 Διατὶ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μὲ τὸν καύσωνα, καὶ ἐξήρανε τὸ χορτάρι, καὶ τὸ ἄνθος του ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐμορφία τοῦ προσώπου του ἐχάθη. τοιουτοτρόπως καὶ ὁ πλούσιος εἰς τοὺς δρόμους του θέλει μαρανθῇ.

12 Κα-

12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω· ὅτι ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα.

14 Ἕκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος.

15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ᾽ ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

18 Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

19 Ὥστε,

12 Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁποῦ ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι ἐσύντας νὰ γένῃ δόκιμος, θέλει πάρει τὸ στέφανον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον ἔβαξεν ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἀγαποῦσι.

13 Κανένας ὁποῦ πειράζεται ἂς μὴν λέγει· ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν πειράζομαι. Διατὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἀπείραστος τῶν κακῶν, καὶ αὐτὸς κανένα δὲν πειράζει.

14 Ἀμὴ καθένας πειράζεται, συρνόμενος καὶ ἀπατώμενος ἀπὸ τὴν ἰδίαν του ἐπιθυμίαν.

15 Ἀπέκει ἐσύντας νὰ ἐγκαρδωθῇ ἡ ἐπιθυμία, γεννᾷ ἁμαρτίαν, καὶ ἡ ἁμαρτία, ἐσύντας νὰ τελειωθῇ, γεννᾷ θάνατον.

16 Μὴ πλανεῦσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Κάθε δόσις ἀγαθὴ καὶ κάθε δῶρον τέλειον, ἀπὸ πάνω εἶναι, καὶ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν πατέρα τῶν φώτων, σημᾶ εἰς τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι μετάλλαγμα, ἢ μεταβολῆς σκιασμάδα.

18 Αὐτὸς ἀπὸ μόνον του τὸ θέλημα μᾶς ἐγέννησε μὲ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὸ νὰ εἰμεθεν ἐμεῖς κάποιον προτίληθον ἀπὸ ὅλα τὰ του κτίσματα.

19 Διο-

19 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν·

20 Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς, δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται.

21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας, ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς.

23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ·

24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν.

25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

19 Λοιπὸν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, ὡς εἶναι κάθε ἄνθρωπος γλήγορος εἰς τὸ νὰ ἀκούσῃ, καὶ ἀργὸς εἰς τὸ νὰ λαλήσῃ, ἀργὸς εἰς ὀργήν.

20 Διατὶ ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνδρὸς, δὲν κάμνει τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

21 Διὰ τοῦτο ἀποβάλλοντες κάθε λογῆς μολυσμὸν καὶ περίσσευμα τῆς κακίας, δέχθητε μὲ πραότητα τὸν λόγον ὁποὺ ἐφυτεύθη εἰς ἐσᾶς, ὁποῦ δύναται νὰ σώσῃ τὰς ψυχαῖς σας.

22 Καὶ γίνεσθε ποιηταὶ τοῦ λόγου, καὶ ὄχι μόνον ἀκροαταὶ, ἀπατῶντες τοὺς λόγους σας.

23 Ὅποιος ἐὰν εἶναι ἀκροατὴς τοῦ λόγου, καὶ ὄχι ποιητὴς, αὐτὸς ὁμοιάζει ἄνθρωπον ὁποὺ βλέπει τὸ γνήσιον τοῦ πρόσωπον εἰς τὸν καθρέφτην.

24 Διατὶ ἐστοχάσθη τοῦ λόγου τὸ καὶ ἐπῆγε, καὶ παρευθὺς ἐλησμόνησε τὸ λογῆς ἦτον.

25 Ἀμὴ ὅποιος σκύψει μέσα καὶ εἰδῇ καταλεπτῶς εἰς τὸν νόμον τὸν τέλειον τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἀπομείνει, ἐκεῖνος ἔσοντας νὰ μὴν ᾖνε ἀκροατὴς ἀλησμονητικὸς, ἀλλὰ ποιητὴς τοῦ ἔργου, θέλει εἶσθαι καλότυχος εἰς τὴν ποίησιν του.

26 Εἴ
26 Ἐ-

26 Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία.

27 Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρί, αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

26 Ἐὰν κανένας φαίνεται ἀνάμεσό σας νὰ εἶναι θεοσεβὴς, καὶ δὲν χαλιναγωγεῖ τὴν γλῶσσάν του, ἀλλ' ἀπατᾷ τὴν καρδίαν του, ἡ θρησκεία του εἶναι ἄκαιρη.

27 Ἡ θρησκεία ἡ καθαρὰ καὶ ἀμίαντη σημαῖα εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, ἔτσι τὴν εἶναι, νὰ ἐπισκεπτώμεθεν τοὺς ὀρφανοὺς καὶ τὶς χήρας εἰς τὴν θλίψιν τους, καὶ νὰ φυλάττῃ κάθε ἕνας τὸν λόγον του ἀπόλυτον ἀπὸ τὸν κόσμον.

Κεφ. β'. 2.

Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης.

2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι,

3 Καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν, καὶ εἴπητε αὐτῷ· Σὺ κάθου ὧδε καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε· Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 Καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν;

5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγα-

Ἀδελφοί μου, μὴν ἔχετε μὲ προσωποληψίαις τὴν πίστιν τοῦ ἐνδόξου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Διατὶ ἐὰν ἔμβῃ εἰς τὴν συναγωγὴν σας ἄνθρωπος ἐπάνω νὰ ἔχῃ χρυσὸν δακτυλίδι μὲ λαμπρὸν φόρεμα, καὶ νὰ ἔμβῃ καὶ ἕνας πτωχὸς μὲ φόρεμα λερωμένον,

3 Καὶ ἀποβλέψετε εἰς ἐκεῖνον ὁπού φορεῖ τὸ λαμπρὸν φόρεμα, καὶ τοῦ εἴπητε· ἴσου κάθε ἐδῶ καλά· καὶ τὸν πτωχὸν εἴπητε· ἴσου στάσου ἐκεῖ, ἢ κάθε ἐδῶ ἀποκάτω εἰς τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 Δὲν ἐκάμετε διάκρισιν εἰς αὐτούς, καὶ ἐγινήκετε κριτάδες διαλογισμῶν πονηρῶν;

5 Ἀκούσετε, ἀδελφοί μου ἀγα-

γαπητοὶ, οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;

6 Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἕλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;

7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;

8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν, κατὰ τὴν γραφήν· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε.

9 Εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.

10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἑνὶ, γέγονε πάντων ἔνοχος.

11 Ὁ γὰρ εἰπών· Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καί· Μὴ φονεύσῃς. εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.

ἀγαπητοὶ, δὲν ἐξιάλεξεν ὁ Θεὸς τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, νὰ εἶναι πλούσιοι εἰς τὴν πίστιν, καὶ κληρονόμοι τῆς βασιλείας, τὴν ὁποίαν ἐβάλεν εἰς ἐκείνους ὁποὺ τὸν ἀγαπῶσιν;

6 Ἀμὴ ἐσεῖς ἀπιμάσετε τὸν πτωχόν. δὲν σᾶς καταπυρανοῦσιν οἱ πλούσιοι, καὶ αὐτοὶ σᾶς σύρνουσιν εἰς τὰ κριτήρια;

7 Δὲν βλασφημοῦσιν αὐτοὶ τὸ καλὸν ὄνομα ὁποῦ ἐκλήθη εἰς ἐσᾶς;

8 Ἐὰν ὅμως ἐσεῖς τελειώνετε τὸν νόμον τὸν βασιλικὸν, καθὼς λέγει ἡ γραφή, νὰ ἀγαπήσῃς τὸν πλησιόν σου ὡσὰν τὸν ἑαυτόν σου, καλὰ κάμνετε.

9 Ἀμὴ ἂν κάμνετε προσωπολημψίαν, κάμνετε ἁμαρτίαν, καὶ ἐλέγχεσθε ἀπὸ τὸν νόμον ὡσὰν παραβάται.

10 Διατὶ ὁποιος φυλάξῃ ὅλον τὸν νόμον, καὶ πταίσει εἰς ἕνα, ἔγινεν ὅλων ὅλων.

11 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶπε, μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καὶ, μὴ φονεύσῃς. ἐὰν δὲν μοιχεύσῃς, ἀλλὰ φονεύσῃς, ἔγινες παραβάτης τοῦ νόμου.

12 Τέτοιας λογῆς λαλεῖτε, καὶ τέτοιας λογῆς κάμνετε, ὡσὰν ὁποῦ μέλλετε νὰ κριθῆτε μὲ τὸν νόμον τῆς ἐλευθερίας

13 Ἡ

13 Διατὶ

13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν;

15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ λειπόμενοι ὦσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς,

16 Εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι καθ' ἑαυτήν.

18 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κἀγώ σοι δείξω ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστι· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσσουσι.

20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὦ ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστιν;

13 Διατὶ ἡ κρίσις θέλει εἶναι ἀνελεημόνητη εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν ἔκαμεν ἔλεος· καὶ τὸ ἔλεος καυχᾶται ἐναντία τῆς κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν λέγῃ κανένας νὰ ἔχῃ πίστιν, καὶ ἔργα νὰ μὴν ἔχῃ; μήτε δύναται ἐκείνη ἡ πίστις νὰ τὸν σώσῃ;

15 Καὶ ἐὰν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ εἶναι γυμνοὶ, καὶ εἶναι ὑστερημένοι τὴν καθημερινὴν τροφήν,

16 Καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς νὰ τοὺς εἰπῇ· σύρτε εἰς τὸ καλὸ, ζεστάνεσθε καὶ χορτάνετε, καὶ νὰ μὴν τοὺς δώσετε τὰ χρειαζούμενα τοῦ κορμιοῦ, τί τὸ ὄφελος;

17 Ἔτζι καὶ ἡ πίστις, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἔργα, εἶναι νεκρὴ εἰς τὸν λόγον της.

18 Ἀλλὰ θέλει εἰπεῖ κανένας, ἐσὺ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δεῖξέ με ἐσὺ τὴν πίστιν σου ἀπὸ τὰ ἔργα σου, καὶ ἐγὼ νὰ σοῦ δείξω ἀπὸ τὰ ἔργα μου τὴν πίστιν μου.

19 Πιστεύεις ἐσὺ ὅτι εἶναι ἕνας Θεός; καλὰ κάμνεις· καὶ τὰ δαιμόνια τὸ πιστεύουσι, καὶ φρίσσουσι.

20 Καὶ θέλεις νὰ γνωρίσῃς, ὦ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά;

21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.

24 Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον;

25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα;

26 Ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι.

21 Ἀβραὰμ ὁ πατήρ μας δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔστοντας νὰ ἀνεβάσῃ τὸν υἱόν του τὸν Ἰσαὰκ εἰς τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις ἐσυνήργει μὲ τὰ ἔργα του, καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει· καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ ὠνομάσθη φίλος Θεοῦ.

24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιώνεται ἀπὸ τὰ ἔργα, καὶ ὄχι μοναχᾶ ἀπὸ τὴν πίστιν;

25 Ὁμοίως καὶ ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, μὲ τὸ νὰ δεχθῇ τοὺς ἀποστολάτορας, καὶ νὰ τοὺς εὐγάλῃ ἀπὸ ἄλλην στράταν;

26 Διατὶ καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς πνεῦμα εἶναι νεκρὸν, τέτοιας λογῆς καὶ ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα εἶναι νεκρή.

Κεφ. γ'. 3.

Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρῖμα ληψόμεθα·

2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνα-

Ἀδελφοί μου, μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, ἰξεύροντες ὅτι θέλομεν πάρει μεγαλίτερον κρῖμα.

2 Διατὶ ὅλοι πταίομεν πολλᾶ. ἐὰν κανένας δὲν πταίει εἰς τὸν λόγον, ἐκεῖνος εἶναι τέλειος

δωματὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἰδὲ τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν.

4 Ἰδὲ, καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ, καὶ μεγαλαυχεῖ. Ἰδὲ, ὀλίγον πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἑρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ·

8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι, ἀκατάσχετον κακόν· μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου.

τέλους ἀνὴρ, δυνατὸς καὶ χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Νὰ, ὅπου βάλλομεν τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα τῶν ἀλόγων, εἰς τὸ νὰ μᾶς πείθωσιν, καὶ γυρίζομεν ὅλον τους τὸ κορμί.

4 Νὰ, καὶ τὰ καράβια, ὅπου εἶναι τόσα μεγάλα, καὶ κινοῦνται ἀπὸ δυνατοὺς ἀνέμους, γυρίζονται ἀπὸ πολλὰ μικρὸν τιμόνι, ἐκεῖ ὅπου θέλῃ ἡ γνώμη τοῦ κυβερνήτου.

5 Τοιουτοτρόπως καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, καὶ καυχᾶται μεγάλα. νὰ, ὀλίγη φωτιὰ πόσον μεγάλον ὕλον ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι φωτία, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· ἔτζι λέγω ἡ γλῶσσα ἐπιστρέφει εἰς τὰ μέλη μας, ὅπου μολύνει ὅλον τὸ κορμί· καὶ φλογίζει τὸν τροχὸν τῆς γενέσεώς μας, καὶ φλογίζεται ἀπὸ τὴν γέενναν.

7 Διατὶ κάθε φύσις τῶν θηρίων καὶ τῶν πετεινῶν καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν θαλασσίων δαμάζεται καὶ ἐδαμάσθη ἀπὸ τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην·

8 Ἀμὴ κανένας δὲν δύνεται νὰ δαμάσῃ τὴν γλῶσσαν τὴν ἀνθρωπίνην. ἀκράτητον κακὸν εἶναι, γεμάτη φαρμάκι θανατηφόρον.

9 Ἐν

9 Μὲ

9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας·

10 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι.

11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν;

12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἁλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας.

14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐρίθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας.

15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης·

16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.

17 Ἡ

9 Μετ' αὐτὴν εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ μετ' αὐτὴν καταρώμεσθε τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ ἔγιναν καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ.

10 Ἀπὸ τὸ αὐτὸν στόμα εὐγένει εὐλογία καὶ κατάρα. δὲν πρέπει, ἀδελφοί μου, ἐτοῦτα νὰ γίνωνται τοιουτοτρόπως.

11 Μῆνα ἡ βρύσις ἀπὸ τὴν αὐτὴν φλέβα ἀναβρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν;

12 Μῆνα δύνεται, ἀδελφοί μου, ἡ συκιὰ νὰ κάμῃ ἐλαιαῖς, ἢ τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου νὰ κάμῃ σῦκα; ἔτζι οὐδὲ μία βρύση ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ νερὸν ἁλμυρὸν καὶ γλυκύ.

13 Τίς εἶναι ἀνάμεσά σας σοφὸς καὶ ἐπιστήμων; ἂς δείξῃ ἀπὸ τὴν καλὴν συναναστροφὴν τὰ ἔργα του μὲ πραότητα σοφίας.

14 Ἀμὴ ἂν ἔχετε πικρὸν ζῆλον καὶ φιλονεικίαν εἰς τὴν καρδίαν σας, μὴν κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε ἐναντίον τῆς ἀληθείας.

15 Αὐτὴ ἡ σοφία δὲν εἶναι ἐκείνη ὁποῦ κατεβαίνει ἀποπάνω, ἀλλὰ εἶναι ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης.

16 Διατὶ ἐκεῖ ὁποῦ εἶναι φθόνος καὶ φιλονεικία, ἐκεῖ εἶναι ἀκαταστασία καὶ κάθε λογῆς κακὸν πρᾶγμα.

17 Ἀμὴ

17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἁγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

17 Ἀμὴ ἡ σοφία ὁποὺ ἔναι ἀπάνω, πρῶτον μὲν ἔναι καθαρὰ, ἔπειτα εἶναι εἰρηνικὴ, πραεία, εὐπρόσδεκτη, γεμάτη ἔλεος καὶ καρποὺς ἀγαθοὺς, ἀδιάκριτος, καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπείρεται μὲ εἰρήνην εἰς ἐκείνους ὁποὺ κάμνουσιν εἰρήνην.

Κεφ. δ'. 4.

Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς.

3 Αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστιν; ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται.

5 Ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ

Ἀπὸ πῦ ἔναι οἱ πόλεμοι καὶ ἡ μάχαις ἀνάμεσά σας; δὲν ἔναι ἀπεδῶ, ἀπὸ ταῖς ἡδοναῖς σας ὁποὺ πολεμοῦσιν εἰς τὰ μέλη σας;

2 Ἐπιθυμᾶτε, καὶ δὲν ἔχετε. Φονεύετε καὶ ζηλοφθονᾶτε, καὶ δὲν δυνεσθε νὰ ἐπιτύχετε. μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, καὶ δὲν ἔχετε, ὅτι δὲν ζητᾶτε.

3 Ἐστῖς ζητᾶτε, καὶ δὲν πέρνετε, διατὶ κακῶς ζητᾶτε, διὰ νὰ ἐξοδιάσετε εἰς ταῖς ἡδοναῖς σας.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; ὅποιος λοιπὸν βουληθῇ νὰ ἔναι φίλος τοῦ κόσμου, κατασκήνεται ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ.

5 Ἢ λογιάζετε ὅτι δὲν καμία λέγει ἡ γραφὴ, ὅτι τὸ πνεῦ-

ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατῴκησεν ἐν ἡμῖν;

6 Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν, διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ, ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν.

8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίσατε καρδίας, δίψυχοι.

9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε. ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετατραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής.

12 Εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

13 Ἄγε

πνεῦμα ὃ κατῴκισεν εἰς ἡμᾶς ἐπιποθεῖ εἰς φθόνον;

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δίδει μειζονα χάριν. διὸ τοῦτο λέγει· ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδει χάριν.

7 Ὑποταγῆτε οὖν τῷ Θεῷ· ἀντιστῆτε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν.

8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίσατε καρδίας, δίψυχοι.

9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετατραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ καὶ καταλαλεῖ τοῦ νόμου, καὶ κρίνει τὸν ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει τὸν νόμον. εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής.

12 Εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων τὸν ἕτερον;

13 Ἄ-

13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· Σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν·

13 Ἐλᾶτε ἐσεῖς τῶρα ὁποῦ λέγετε· σήμερον καὶ αὔριον θέλομεν ὑπάγει εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, καὶ θέλομεν κάμει ἐκεῖ ἕνα χρόνον, καὶ θέλομεν πραγματευθῆ, καὶ θέλομεν κερδήσει·

14 Οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη.

14 Οἱ ὁποῖοι δὲν ἰξεύρετε τὸ πρᾶγμα ὁποῦ θέλει γένει εἰς τὴν αὔριον· διατὶ ποῖα εἶναι ἡ ζωή σας; διατὶ ἡ ζωή σας εἶναι καπνὸς ὁποῦ φαίνεται ὀλίγην ὥραν, καὶ ἀπέκει χάνεται.

15 Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

15 Ἀντὶς νὰ λέγετε ἐσεῖς· ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ καὶ ζήσωμεν, θέλομεν κάμει ἐτοῦτο, ἢ ἐκεῖνο.

16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη, πονηρά ἐστιν.

16 Καὶ τῶρα καυχᾶσθε εἰς ταῖς ἀλαζονείαις σας. κάθε καύχησις τέτοιας λογῆς εἶναι κακή.

17 Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

17 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἰξεύρει λοιπὸν νὰ κάμνῃ καλὸν, καὶ δὲν τὸ κάμει, ἁμαρτία εἶναι εἰς αὐτόν.

Κεφ. ε'. 5.

Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις.

Ἐλᾶτε τῶρα οἱ πλούσιοι, κλαύσετε, θρηνοῦντες τὴν ἑαυτήν σας διὰ ταῖς ταλαιπωρίαις ὁποῦ σᾶς ἔρχουνται.

2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν·

2 Ὁ πλοῦτός σας ἐσαπήθη, καὶ τὰ φορέματά σας ἐσκωληκοφαγώθηκαν.

3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐ-

3 Τὸ χρυσάφι σας καὶ τὸ ἀσήμι ἐσκουρίασε, καὶ ἡ σκουρία

αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.

4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν, κράζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν.

5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς·

6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸ δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοὶ, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.

9 Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ, ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν.

10 Ὑ-

ρία τῆς θέλῃ εἶναι εἰς μαρτύριον συνειδήσεως σας, καὶ θέλει φάγει τὰς σάρκας σας ὡσὰν φωτία· ἐθησαυρίσατε θησαυρὸν μὲ τὰς ὑστεριναῖς ἡμέρας.

4 Νὰ, ἡ πληρωμὴ τῶν ἐργατῶν ὁπού ἐθερίσαν τὰς χωράφια σας, τὴν ὁποίαν τοὺς ἀπεστερήσατε, κράζει· καὶ ἡ βοαῖς ἐκεινῶν ὁπού ἐθέρισαν, ἐμβήκασιν εἰς τὰ αὐτία τοῦ Κυρίου σαβαὼθ.

5 Εἰς ταῖς ἡδοναῖς ἐζήσετε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐξεφαντώσετε· ἐθρέψετε ταῖς καρδίας σας, ὡσὰν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς σφαγῆς.

6 Ἐκαταδικάσετε, ἐφονεύσετε τὸ δίκαιον· καὶ δὲν σᾶς ἐναντιεῖται.

7 Μακροθυμήσετε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ἕως τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου. νὰ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸ τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶντας εἰς αὐτὸν, ἕως ἂν λάβῃ βροχὴν πρώϊμον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσετε καὶ ἐσεῖς, στηρίξετε ταῖς καρδίαις σας, ὅπου ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἐσήμωσε.

9 Μὴν στενάζετε ἐναντίον ἑνὸς τοῦ ἄλλου, ἀδελφοὶ, διὰ νὰ μὴν κατακριθῆτε. νὰ, ὁ κριτὴς στέκεται ὁμπροσθεν εἰς ταῖς θύραις.

10 Τὶ

10 Ἀ-

10 Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, ἀδελφοί μου, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.

11 Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας. τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.

12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὔ· ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω.

14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας

10 Ἀδελφοί μου, πάρετε παράδειγμα τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἱ ὁποῖοι ἐλάλησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

11 Νά, ὁποῦ μακαρίζομεν ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν ὑπομονήν. τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰὼβ τὴν ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου ἐξεύρετε, ὅτι εἶναι πολυεύσπλαγχνος ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.

12 Καὶ προπάντων ἀπὸ ὅλα, ἀδελφοί μου, μὴν ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μηδὲ κανένα ἄλλον ὅρκον. καὶ ἂς εἶναι εἰς ἐσᾶς τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ ὄχι, ὄχι. διὰ νὰ μὴν πέσετε ὑποκάτω εἰς τὴν κρίσιν.

13 Κακοπαθαίνει κανένας ἀνάμεσά σας; ἂς προσεύχεται· χαίρεται κανένας; ἂς ψάλλει.

14 Ἀσθενεῖ κανένας ἀνάμεσά σας; ἂς προσκαλέσει τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἂς προσευχηθοῦσιν ἀπάνω εἰς αὐτὸν, ἀλείφοντές τον μὲ ἔλαιον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως θέλει σώσει τὸν ἀσθενημένον, καὶ θέλει τὸν σηκώσει ὁ Κύριος, καὶ ἐὰν ἔκαμ-

τίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.

16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

17 Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ·

18 Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

19 Ἀδελφοὶ, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν,

20 Γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

μὲν ἁμαρτίαις, θέλουσι τοῦ συγχωρηθῆ.

16 Ἐξομολογεῖσθε ἕνας εἰς τὸν ἄλλον τὰ σφάλματα, καὶ εὔχεσθε ἕνας διὰ τὸν ἄλλον, διὰ νὰ ἰατρευθῆτε. πολὺ δύνεται ἡ δέησις τοῦ δικαίου ἐνεργουμένη.

17 Ὁ Ἠλίας ἦτον ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς ὡσὰν καὶ ἐμεῖς, καὶ ἐπροσευχήθη νὰ μὴν βρέξῃ, καὶ δὲν ἔβρεξεν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν χρόνους τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ.

18 Καὶ πάλιν ἐπροσευχήθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκε βροχὴν, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπόν της.

19 Ἀδελφοὶ, ἐὰν πλανεθῇ κανένας ἀνάμεσά σας ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ τὸν μεταγυρίσῃ τινὰς (ἀπὸ τὴν πλάνην),

20 Ἂς ἰξεύρει ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ γυρίζει ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τὴν πλανεμένην του στράτων, θέλει σώσει ψυχὴν ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ θέλει σκεπάσει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς,

5 Τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.

6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς διασπορᾶς ἐκλεκτοὺς παρεπιδήμους διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ὑμῖν.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν διὰ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς,

5 Τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν, ἥτις ἑτοίμη ἐστὶ ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.

6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι

λυ-

ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·

7 Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου, τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ·

9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν·

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες·

11 Ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας·

12 Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ,

λυπεῖσθε (ἀνίσως καὶ κάμνει χρεία) εἰς πολλῶν λογιῶν πειρασμούς·

7 Διὰ νὰ εὑρεθῇ ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς σας, ὁποῦ εἶναι πολλὰ τιμιωτέρα ἀπὸ τὸ χρυσάφι ὁποῦ φθείρεται, καὶ (ὅμως) δοκιμάζεται διὰ μέσου τῆς φωτιᾶς, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Τὸν ὁποῖον ἂν καλὰ καὶ δὲν τὸ εἰδῆτε, τὸ ἀγαπᾶτε· εἰς τὸ ὁποῖον (τώρα ἂν καλὰ καὶ μὴν τὸ βλέπετε) ὅμως πιστεύοντες ἀγαλλιᾶσθε, χαρᾷ ἀνεκλάλητον καὶ δεδοξασμένην·

9 Πέρνοντες τὸ τέλος τῆς πίστεώς σας, σωτηρίαν ψυχῶν.

10 Διὰ τὴν ὁποίαν σωτηρίαν ἀκριβοζήτησαν καὶ ἐξέζαξαν οἱ προφῆται, ὁποῦ ἐπροφήτευσαν διὰ τὴν χάριν ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς,

11 Ἐξαζάζοντες εἰς ποῖνα ἢ ποῖον καιρὸν τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ (ὁποῦ ἦτον εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐμαρτύρα προπερα) ἐφανέρωνεν ὅτι ἔμελλε νὰ χυθοῦν τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καὶ αἱ δόξαις ὁποῦ ἔμελλαν νὰ ἀκολουθοῦν ὕστερα ἀπ' αὐτὰ τὰ παθήματα.

12 Εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεκαλύφθη, ὅτι ὄχι εἰς τοῦ λόγου τους, ἀλλὰ εἰς ἐμᾶς ἐδιηκόνουν αὐτὰ,

ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις·

15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γένησθε.

16 Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γένεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.

17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε·

18 Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, οἷον ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου·

19 Ἀλλ-

αὐτοὶ, τὰ ὁποῖα τοῖς ἐλαλήθησαν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς διὰ Πνεύματος ἁγίου ἀποσταλέντος ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις·

15 Ἀλλὰ κατὰ εἶναι ἅγιον τὸν καλέσαντα ὑμᾶς, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γένησθε.

16 Διότι εἶναι γεγραμμένον· γένεσθε ἅγιοι, ὅτι καὶ ἐγὼ ἅγιος εἰμι.

17 Καὶ ἐὰν ἐπικαλεῖσθε πατέρα τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνει κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον κατὰ τὸν τῆς ξενιτείας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε μετὰ φόβου·

18 Ἰξεύροντες ὅτι οὐ μετὰ φθαρτοῦ (πράγματος), μετὰ ἀσημίου ἢ χρυσίου ἐλυτρώθητε ἀπὸ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου,

19 Ἀλ-

19 Ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ·

20 Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς,

21 Τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς·

23 Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε·

25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

Κεφ.

19 Ἀλλὰ μὲ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὡσὰν ἀμνοῦ ἀκατηγορήτου καὶ ἀδόλου.

20 Ὁ ὁποῖος ἦτον προγνωρισμένος πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου, καὶ ἐφανερώθη εἰς τοὺς ὑστερινοὺς χρόνους διὰ λόγου σας,

21 Ὅπου πιστεύετε διὰ μέσου τοῦ εἰς τὸν Θεὸν ὅπου τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, καὶ τοῦ ἔδωκε δόξαν, εἰς τόσον ὅπου ἡ πίστις σας καὶ ἡ ἐλπίδα νὰ εἶναι εἰς τὸν Θεόν.

22 Καθαρίζοντες τὰς ψυχάς σας εἰς τὴν ὑπακοὴν τῆς ἀληθείας, διὰμέσου τοῦ πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀπλαστον, ἀγαπήσετε ἕνας τὸν ἄλλον ὁλοψύχως μὲ καθαρὰν καρδίαν·

23 Ἔσοντας νὰ ἀναγεννηθῆτε, ὄχι ἀπὸ σπορὰν φθαρτὴν, ἀλλὰ ἀφθαρτίνη, διαμέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ὁποὺ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι κάθε σάρκα εἶναι ὡσὰν χορτάρι, καὶ κάθε δόξα ἀνθρώπου ὡσὰν τὸ ἄνθος τοῦ χόρτου. ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος του ἐξέπεσεν·

25 Ἀμὴ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τοῦτος εἶναι ὁ λόγος ὅπου εὐαγγελίσθη εἰς ἐσᾶς.

Κεφ.

Κεφ. β'. 2.

Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς,

2 Ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε·

3 Εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος·

4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον,

5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δὲ, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου·

8 Οἱ

Ἀποδιώχνοντες λοιπὸν κάθε κακίαν, καὶ κάθε δόλον καὶ ὑποκρισιάς, καὶ φθόνους, καὶ ὅλας τὰς καταλαλιάς,

2 Ὡσὰν νεογέννητα βρέφη, ἀγαπήσατε τὸ ἄδολον γάλα τοῦ λόγου, διὰ νὰ αὐξηθῆτε μετ' αὐτό·

3 Ἐὰν ἀληθινὰ ἐγεύθηκατε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός.

4 Εἰς τὸ ὁποῖον σημαίνοντες, εἰς αὐτὸν λέγω ὅτι εἶναι πέτρα ζωντανὴ, καταφρονεμένη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀμὴ σημὰ εἰς τὸ Θεὸν διαλεγμένη καὶ τιμία,

5 Καὶ αὐτοὶ εἰσεῖς ὡσὰν λίθοι ζωντανοὶ καλοσκυβάζεσθε σπῆτι πνευματικὸν, ἱεράτευμα ἅγιον, νὰ φερσφέρετε θυσίας πνευματικὰς, δεκτὰς τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διατὶ τοῦτο καὶ περιέχει εἰς τὴν γραφήν· νὰ ὅπου βάνω εἰς τὴν Σιὼν πέτραν κεφαλὴν γωνίας διαλεγμένην, ἀμνημένην, καὶ ὅποιος πιστεύῃ εἰς αὐτὴν δὲν θέλει σπεύσῃ.

7 Εἰς εἰσᾶς λοιπὸν ὅπου πιστεύετε, εἰκένη ἡ πέτρα εἶναι ἀμία, ἀμὴ εἰς εἰκείνους ὅπου δὲν πιστεύουν, εἶναι πέτρα τὴν ὁποίαν ἀπερρίξαν οἱ κτίσται, ἐτύτη ἔγινεν κεφαλὴ τῆς γωνίας, καὶ λίθος σκουτώματος, καὶ σκανδάλου πέτρα·

8 Εἰς

8 Οἱ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ, ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν.

9 Ὑμεῖς δὲ, γένος ἐκλεκτὸν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς.

10 Οἱ ποτὲ οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς·

12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴ τε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι·

14 Εἴ τε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν

8 Εἰς ἐκείνους ὁποῦ σκοντάπτουσιν εἰς τὸν λόγον, μὲ τὸ νὰ μὴν τὸν πείθουν, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐβάλθησαν.

9 Ἀμὴ ἐσεῖς εἶσθε γένος διαλεγμένον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς τὸν ὁποῖον ἀπόκτησεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ κηρύξετε ταῖς ἀρεταῖς ἐκείνου ὁποῦ σᾶς ἐκάλεσεν ἀπὸ τὸ σκότος εἰς τὸ θαυμαστόν του φῶς.

10 Ἐσεῖς ὁποῦ ἕνα καιρὸν δὲν εἶσθαν λαὸς, ἀλλὰ τῶρα εἶσθε λαὸς τοῦ Θεοῦ· οἱ ὁποῖοι τότε δὲν εἶσθαν ἐλεημένοι, καὶ τῶρα ἐλεηθήκετε.

11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ σας νὰ φυλάγεσθε ὡσὰν ξένοι καὶ διαβάταις ἀπὸ ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, αἱ ὁποίαις πολεμοῦσιν ἐναντία τῆς ψυχῆς,

12 Νὰ ἔχετε τὴν συναναστροφὴν σας καλὴν εἰς τὰ ἔθνη· εἰς τόσον ὁποῦ ἐκεῖ ὁποῦ σᾶς καταλαλοῦσιν ὡς κακοποιοὺς, ἔστοντας νὰ ἀπειθοῦσιν εἰς τὰ καλά σας ἔργα, νὰ δοξάσωσι δι' αὐτὰ τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἡμέραν ὁποῦ θέλει σᾶς ἐπισκέψει.

13 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς κάθε λογῆς ἀνθρωπίνην τάξιν καὶ πολιτείαν διὰ τὸν Κύριον, κἄντε εἰς βασιλέα, ὡσὰν μεγαλίτερον·

14 Κἄντε εἰς αὐθεντάδες, ὡσὰν ὁποῦ πέμπονται διαμέσου αὐτοῦ

μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν.

15 Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν.

16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς θεοῦ δοῦλοι.

17 Πάντας τιμήσατε. τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε. τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ.

21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ.

22 Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.

23 Ὃς

αὐτοῦ, εἰς ἐκδίκησιν τῶν κακοποιῶν, καὶ ἔπαινον τῶν καλῶν.

15 Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἵνα σφαλῆτε τὸ στόμα τῶν ἀφρόνων καὶ ἀγνώστων ἀνθρώπων κάμνοντες ἐσεῖς καλά·

16 Ὡσὰν ἐλεύθεροι, καὶ νὰ μὴν ἔχετε τὴν ἐλευθερίαν σὰν σκέπασμα τῆς κακίας, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ.

17 Τιμήσατε ὅλους· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβᾶσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ δουλοπρεπεῖς, νὰ ὑποτάσσεσθε μὲ κάθε φόβον εἰς τοὺς αὐθεντάδες σας, ὄχι μόνον εἰς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ μετρίους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς διεστραμμένους.

19 Διατὶ τοῦτο εἶναι χάρις, ἐὰν διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρῃ κανένας λύπας, πάσχοντας ἀδίκως.

20 Διατὶ ποῖον δόξαν (θέλετε ἔχει), ἐὰν ἐσεῖς ἁμαρτάνοντες καὶ δερνόμενοι τὸ ὑπομένετε; ἀλλὰ ἐὰν κάμνοντες καλὰ, καὶ πάσχοντες ὑπομένετε, τοῦτο εἶναι χάρις σημεῖα εἰς τὸν Θεόν.

21 Διατὶ εἰς τοῦτο ἐκαλεσθήκετε, ὁπού καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε διὰ λόγου μας, ἀφήνοντάς σας παράδειγμα, διὰ νὰ ἀκολουθήσετε τὰ βήματά του.

22 Ὁποῦ δὲν ἔκαμε ἁμαρτίαν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος εἰς τὸ στόμα του.

23 Ὁποῦ

23 Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως·

24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀποθανόντες, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε.

25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

23 Ὁ ὁποῖος ὑβριζόμενος δὲν ἀνθύβριζε, πάσχοντας δὲν ἐφοβέριζεν, ἀλλὰ παρέδιδε (τὸ λόγον του) εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ κρίνει δικαίως.

24 Ὁ ὁποῖος αὐτὸς ἐσήκωσε τὰς ἁμαρτίας μας εἰς τὸ σῶμα του ἀπάνω εἰς τὸ ξύλον, διὰ νὰ ἀποθάνωμεν τὰς ἁμαρτίας, καὶ νὰ ζήσωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην, μὲ τὴν πληγὴν ὁποῦ ἰατρεύθητε.

25 Διατὶ ἤσθαν ὡσὰν πρόβατα πλανώμενα, ἀλλὰ τώρα ἐγυρίσετε εἰς τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.

Κεφ. γ'. 3.

Ὁμοίως αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται·

2 Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν.

3 Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος·

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος,

Ὁμοίως αἱ γυναῖκαις, νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους τους ἄνδρες, καὶ ἔτζι ἂν εἶναι τινὲς ὁποῦ δὲν πείθονται εἰς τὸν λόγον, νὰ κερδεθῶσιν ἐκεῖνοι διὰ τῆς ἀναστροφῆς τῶν γυναικῶν χωρὶς λόγον,

2 Βλέποντες τὴν καθαρὰν ἀναστροφήν σας μὲ φόβον.

3 Τῶν ὁποίων (γυναικῶν) ὁ στολισμὸς ἂς εἶναι, ὄχι ἀπὸ ἔξω πλέξιματα τῶν τριχῶν, καὶ περίθεσις τῶν μαλαγματικῶν, ἢ φορέματα τῶν ἐνδυμάτων,

4 Ἀλλ' ὁ κρυφὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, μὲ τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ πραέος καὶ ἡσύχου πνεύμα-

ματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές.

5 Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν·

6 Ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δὲ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾷν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

τος, τὸ ὁποῖον εἶναι πολύτιμον ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεόν.

5 Διατὶ τέτοιας λογῆς καὶ τὸν παλαιὸν καιρὸν αἱ ἅγιαις γυναῖκαις ὁποῦ ἤλπιζαν εἰς τὸν Θεὸν, ἐστόλιζαν τοῦ λόγου τους, ἔστοντας νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους τους ἄνδρες.

6 Ὡσὰν ἡ Σάῤῥα ὑπήκουσε τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ἔκραζεν αὐθέντη, τοῦ ὁποίας ἐσεῖς ἐγενήκετε τέκνα, κάμνοντες καλὸν, καὶ μὴ φοβούμεναι κανένα φόβον.

7 Ὁμοίως οἱ ἄνδρες, νὰ συγκατοικοῦσι μὲ ταῖς γυναῖκαις μὲ γνῶσιν, δίδοντες τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον γένος, ὡσὰν ἀγγεῖον ἀδυνατώτερον, ὡσὰν ὁποῦ εἶναι καὶ αὐταῖς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, διὰ νὰ μὴν ἐμποδίζουνται αἱ προσευχαῖς σας.

8 Καὶ τὸ τέλος, ὅλοι νὰ εἶσθε ὁμόγνωμοι, συμπαθητικοὶ, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, ἥμεροι.

9 Νὰ μὴν ἀποδίδετε κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ ὕβριν ἀντὶ ὑβρισίας· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον νὰ εὐλογῆτε, ἰξεύροντες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκαλεσθήκετε, διὰ νὰ κληρονομήσετε εὐλογίαν.

10 Διατὶ ὁποιος θέλει νὰ ἀγαπᾷ ζωὴν, καὶ νὰ εἰδῇ ἡμέραις ἀγαθαῖς, ἂς παύσῃ τὴν γλῶσσάν του ἀπὸ κακὸν, καὶ τὰ χείλη του νὰ μὴν λαλοῦσι δόλον.

11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.

12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε;

14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε·

15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἁγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου·

16 Συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν.

17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας·

18 Ὅτι

11 Ἂς φύγῃ ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ ἂς κάμῃ καλόν· ἂς ζητήσῃ εἰρήνην, καὶ ἂς τὴν ἀκολουθήσῃ.

12 Διότι τὰ μάτια τοῦ Κυρίου εἶναι εἰς τοὺς δικαίους, καὶ τὰ αὐτιά του (ἀνοικτὰ) εἰς τὴν δέησίν των· ἀμὴ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι ἐναντίον εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν κακά.

13 Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ νὰ σᾶς κακοποιήσῃ, ἐὰν ἐσεῖς μιμηθῆτε τὸ καλόν;

14 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ πάσχετε διὰ τὴν δικαιοσύνην, καλότυχοι (εἶσθε)· καὶ τὸν φόβον ἐκείνων μὴν τὸν φοβηθῆτε, μηδὲ νὰ συγχισθῆτε,

15 Ἀλλὰ ἁγιάσετε Κύριον τὸν Θεὸν μέσα εἰς ταῖς καρδίαις σας. Καὶ νὰ εἶσθε πάντοτε ἕτοιμοι εἰς ἀπολογίαν, νὰ ἀποκρίνεσθε μὲ πραότητα καὶ μὲ φόβον εἰς κάθε ἕνα ὁποῦ σᾶς ζητᾷ λογαριασμὸν διὰ τὴν ἐλπίδα ὁποῦ ἔχετε,

16 Ἔχοντες συνείδησιν καλήν· διὰ νὰ σύντροπιάσουν ἐκεῖνοι ὁποῦ συκοφαντοῦσι τὴν καλήν σας ἀναστροφήν, ὁποῦ ἔχετε εἰς τὸν Χριστόν, ἀντὶς ἐκεῖνοι ὁποῦ σᾶς καταλαλοῦσιν ὡσὰν κακοποιούς.

17 Διατὶ καλήτερον εἶναι, κάμνοντες καλόν (ἂν θέλῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ) νὰ πάσχετε, παρὰ κάμνοντες κακόν.

18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι·

18 Ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς μίαν φορὰν ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος διὰ τοὺς ἀδίκους· διὰ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸν Θεόν, ἔστω νὰ ἐθανατώθη εἰς τὸ κορμί, καὶ νὰ ἐζωοποιήθη μὲ τὸ πνεῦμα.

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν,

19 Μὲ τὸ ὁποῖον ἔστω νὰ ἐπῆγε, ἐκήρυξε καὶ εἰς τὰ πνεύματα ὁπού εἶναι μέσα εἰς τὴν φυλακήν.

20 Ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι (τουτέστιν ὀκτὼ) ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος.

20 Εἰς ἐκείνους λέγω ὁπού ἀπείθησαν ἕνα καιρόν, ὅταν μίαν φορὰν ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀνέμενε (νὰ μετανοήσουν) εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε, ὅταν ἐγίνετον ἡ κιβωτός· εἰς τὴν ὁποίαν ὀλίγαις, ἤγουν ὀκτὼ ψυχαῖς, ἐγλίτωσαν διὰ μέσου τοῦ νεροῦ.

21 Ὃ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

21 Τὸ ὁποῖο τὸ ἀντίτυπον, ἤγουν τὸ βάπτισμα, ὄχι ἡ κάθαρσις τῆς λέρας τοῦ σαρκὸς, ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα τῆς καλῆς συνειδήσεως εἰς Θεὸν, τώρα καὶ ἐμᾶς σώζει, διὰ μέσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

22 Ὁ ὁποῖος Χριστὸς εἶναι εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ, ἔστω νὰ ἐπῆγεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ νὰ τοῦ ὑποτάχθησαν ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαις καὶ δυνάμεις.

Κεφ. δ'. 4.

Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν

Ἐπόντας λοιπὸν νὰ ἔπαθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν σαρκα διὰ λόγου μας, καὶ ἐσεῖς τὴν αὐτὴν

τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸ ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον.

3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρελήλυθὼς χρόνος τὸ βίᾳ τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις.

4 Ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες.

5 Οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Πρὸ πάντων τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες·

αὐτὴν ἔννοιαν ἁρματωθῆτε, ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ ἔπαυσεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὸ μηκέτι ζῆν τὸν ἐπὶ τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸ ζῆσαι εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐπίλοιπον καιρὸν ὃν ζῇ εἰς τὴν σάρκα.

3 Διότι φθάνει μας ὁ ἀπερασμένος καιρὸς τῆς ζωῆς, ὅπου ἐκάμαμεν τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν, ὁποῦ περπατοῦντες εἰς ἀσελγείας, ἐπιθυμίας, μέθας, πολυφαγίας, ποτὰ, καὶ ἄνομους εἰδωλολατρείας.

4 Εἰς τὸ ὁποῖον παραξενίζουν βλασφημοῦντες, μὲ τὸ νὰ μὴν συντρέχετε ἐσεῖς εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάχυσιν τῆς ἀσωτίας.

5 Οἱ ὁποῖοι θέλουν ἀποδώσει λογαριασμὸν ἑτοίμως ὁποὺ εἶναι ἕτοιμος νὰ κρίνῃ καὶ ζωντανοὺς καὶ νεκρούς.

6 Διατὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀφορμὴν εὐαγγελίσθη καὶ εἰς ἐκείνους ὁποὺ εἶναι νεκροί, διὰ νὰ κριθοῦσιν εἰς τὴν σάρκα, καθὼς ἄνθρωποι, καὶ νὰ ζήσουν εἰς τὸ πνεῦμα καθὼς Θεοί.

7 Καὶ τὸ τέλος ὅλων ἐγγίζει. σωφρονήσατε λοιπὸν, καὶ ἐξυπνήσατε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Καὶ προπάντων ἀπὸ ὅλα νὰ ἔχετε ἕνας μὲ τὸν ἄλλον ἀγά-

πὴν

ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν.

10 Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ.

11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος·

13 Ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεύς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς διακονῶν· ὅτι ἡ ἀγάπη φιλοσκεπάζει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Νὰ εἶσθε φιλόξενοι ἀναμεσά σας χωρὶς γογγυσμῶν.

10 Καθὼς καθ' ἕνας ἔλαβε χάρισμα, νὰ τὸ διακονῆτε ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὡσὰν καλοὶ οἰκονόμοι τοῦ πολυλόγου χάριτος τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐὰν κανένας λαλῇ, (ἂς λαλῇ) ὡσὰν λόγια Θεοῦ· ἐὰν κανένας διακονῇ, (ἂς διακονῇ) ὡσὰν ἀπὸ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν χαρίζει ὁ Θεός, διὰ νὰ δοξάζεται εἰς ὅλα ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴν παραξενίζεσθε εἰς τὴν δοκιμὴν ὁποὺ γίνεται μὲ φωτιὰν εἰς ἐσᾶς εἰς πειρασμόν, ὡσὰν νὰ σᾶς ἐσυμβαίνε τίποτες παράξενον·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, χαίρεσθε· διὰ νὰ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι καὶ εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς δόξης του.

14 Ἐὰν ὀνειδίζεσθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἶσθε καλότυχοι, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται εἰς ἐσᾶς· καὶ κατ' ἐκείνους βλασφημεῖται μὲν καὶ σᾶς δοξάζεται.

15 Διατὶ κανένας ἀπὸ σᾶς ἂς μὴν πάσχει ὡσὰν φονέας,

κακοποιὸς, ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος·

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρῖμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ;

18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

19 Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστῃ παραθήσθωσαν τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡσὲν ὀπὲ παραστησεῖ τὰ πρέγματα τῶν ἄλλων·

16 Ἀμὴ ἐὰν πάσχῃ ὡσὲν Χριστιανὸς, ἂς μὴν ἐντρέπεται, ἀλλὰ ἂς δεξάζῃ τὸ Θεὸν εἰς τὸ μέρος ἐτοῦτο.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς ἐφθασε τὸ νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐὰν ἀρχίζῃ πρῶτον ἀπὸ λόγου μας, τί θελ' εἶναι τὸ τέλος ἐκείνων ὁποὺ δὲν πειθονται εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

18 Καὶ ἐὰν ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ θέλει φανῆ;

19 Εἰς τόσον ὁποὺ καὶ ἐκεῖνοι ὁποὺ πάσχουν κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἂς συνήσουσιν ὡσὰν εἰς πιστὸν κτίσιν τοὺς ψυχάς τους, κάμνοντες καλὰ ἔργα.

Κεφ. ε'. 5.

Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός,

2 Ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἑκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως·

Ε'Γὼ ὁ συμπρεσβύτερος, καὶ μάρτυρας τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, καὶ κοινωνὸς τῆς δόξης ὁποὺ μέλλει νὰ φανερωθῇ, παρακαλῶ τοὺς πρεσβυτέρους ὁποὺ εἶναι εἰς ἐσᾶς,

2 Ποιμάνετε τὸ ποίμνιον τοῦ Θεοῦ ὁποὺ εἶναι εἰς ἐσᾶς, φροντίζοντες καὶ φυλάττοντές το, μὴ ζωνικῶς, ἀλλὰ μὲ τὸ θέλημά σας, μὴ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως·

3 Μηδ'

3 Μὴ

3 Μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου.

4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποιμένος, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον.

5 Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ.

7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιῤῥίψαντες ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.

8 Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίῃ.

9 Ὧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.

10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι.

11 Αὐ-

3 Μὴ δὲ ὡσὰν νὰ κατακυριεύετε τοὺς κλήρους, ἀλλὰ γινόμενοι τύποι τοῦ ποιμνίου.

4 Καὶ ὅταν φανῇ ὁ ἀρχιποιμένας, θέλετε πάρει τὸν ἀμαράντινον στέφανον τῆς δόξης.

5 Ὁμοίως οἱ νεώτεροι ὑποτάγητε εἰς τοὺς γεροντοτέρους· καὶ ὅλοι ὑποτάσσεσθε ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, στολισθῆτε τὴν ταπεινοφροσύνην, ὅτι ὁ Θεὸς ἐναντιεῖται τοὺς ὑπερηφάνους, καὶ δίδει χάριν εἰς τοὺς ταπεινούς.

6 Ταπεινώθητε λοιπὸν ἀποκάτω εἰς τὴν δυνατὸν χέρι τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ σᾶς ὑψώσῃ εἰς τὸν καιρόν.

7 Ὅλην σας τὴν φροντίδα ῥίξετέ την ἀπάνω εἰς αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς φροντίζει διὰ λόγου σας.

8 Ξεξοινήσατε, ἀγρυπνήσατε, ὅτι ὁ διάβολος, ὁ ἐναντίος σας, ὡσὰν λεοντάρι ὁποῦ βρύχεται, περιπατεῖ, γυρεύοντας ποῖον νὰ καταπιῇ.

9 Τὸν ὁποῖον ἐναντιωθῆτέ τον ὄντες βέβαιοι εἰς τὴν πίστιν, ἰξεύροντες πῶς τὰ ὅμοια παθήματα τελειώνουν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

10 Καὶ ὁ Θεὸς ὅλης τῆς χάριτος, ὁποῦ μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰώνιόν του δόξαν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, μετὸ νὰ κακοπαθήσετε ὀλίγον, αὐτὸς νὰ σᾶς διορθώσῃ, νὰ σᾶς στηρίξῃ, νὰ σᾶς δυναμώσῃ, νὰ σᾶς θεμελιώσῃ.

11 Εἰς

11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

11 Εἰς αὐτὸν ἂς εἶναι δόξα καὶ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (ὡς λογίζομαι) δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς ἣν ἑστήκατε.

12 Διαμέσου τοῦ Σιλουανοῦ τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (καθὼς λογιάζω) σᾶς ἔγραψα μὲ ὀλίγα λόγια, νουθετῶντας καὶ μαρτυρῶντας ὅτι νὰ εἶναι ἀληθινὴ ἐτούτη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσεῖς στέκεσθε.

13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.

13 Χαιρετᾶ σας ἡ Διαλεγμένη μετεσᾶς ἐκκλησία ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Βαβυλῶνα· καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.

14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

14 Χαιρετηθῆτε ἐσεῖς ἕνας τὸν ἄλλον, μὲ φίλημα τῆς ἀγάπης. ἂς εἶναι εἰρήνη εἰς ὅλους σας, ὅσοι εἶσθεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀμήν.

† Ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Πέτρου πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἰουδαίους τοὺς ἐν Χριστῷ πιστεύσαντας.

† Ἀπὸ Βαβυλῶνα ἐγράφη ἀπὸ τὸν Πέτρον εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἰουδαίους τοὺς ἐν Χριστῷ πιστεύοντες.

ΠΕ'ΤΡΟΥ ΤΟΥ̃ Ἀ'ΠΟΣΤΟ'ΛΟΥ Ε'ΠΙΣΤΟΛΗ' ΚΑΘΟΛΗΚΗ' ΔΕΥΤΕ'ΡΑ.

Κεφ. α'. 1.

ΣΥΜΕΩ'Ν Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσι

ΣΥΜΕΩ'Ν ΠΕ'ΤΡΟΣ δοῦλος καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἔλαχαν πίστιν ἰσότιμον μὲ ἐμᾶς εἰς

χοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν·

3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς·

4 Δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς.

5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν,

6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,

7 Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην.

8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα, καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν.

9 Ὧ γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλός

εἰς δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Χάρις καὶ εἰρήνη ἂς πληθυνθῇ εἰς ἐσᾶς εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

3 Καθὼς ἡ θεία του δύναμις μᾶς ἐχάρισεν ἐκεῖνα ὅλα, ὁποῦ εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν ζωὴν καὶ εὐσέβειαν, διὰ μέσου τῆς ἐπιγνώσεως ἐκείνου ὁποῦ μᾶς ἐκάλεσεν μὲ δόξαν καὶ ἀρετήν.

4 Διὰ μέσου τῶν ὁποίων μᾶς ἐχαρίσθηκαν τὰ πολλὰ μεγάλα καὶ τίμια ταξίματα, διὰ νὰ γενῆτε διὰ μέσου ἐτούτων κοινωνοὶ τῆς θείας φύσεως, φεύγοντες ἀπὸ τὴν φθορὰν ὁποῦ εἶναι μὲ ἐπιθυμίαν εἰς τὸν κόσμον.

5 Καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ψέρνοντες κάθε σπουδὴν, προσθέσετε εἰς τὴν πίστιν σας τὴν ἀρετὴν, καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν γνῶσιν,

6 Καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τὴν ἐγκράτειαν, καὶ εἰς τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονὴν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τὴν εὐσέβειαν,

7 Καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν τὴν φιλαδελφίαν, καὶ εἰς τὴν φιλαδελφίαν τὴν ἀγάπην.

8 Διατὶ ἂν ἐτοῦτα εὑρίσκωνται εἰς ἐσᾶς, καὶ αὐξάνουσι πλουσίως, δὲν σᾶς ἀφίνουν ἀργοὺς οὐδὲ ἄκαρπους εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἔχει ἐτοῦτα, εἶναι τυφλὸς, καὶ σφα-

τυφλός ἐστι, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν.

10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε.

11 Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ.

13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει·

14 Εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι.

15 Σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι.

16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλὰ ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.

17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα·

18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν καρδίαις ὑμῶν·

20 τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται.

21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη προφητεία ποτέ, ἀλλὰ ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸ Θεοῦ ἄνθρωποι.

σφαλίζεσθαι τὴν μάλιστά τε, ἐκλησιάσοντες τὸν καθαρισμὸν τῶν παλαιῶν τῆς ἁμαρτίας.

10 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, περισσοτέρως σπουδάσατε καὶ κάμετε βεβαίαν τὴν κλῆσιν καὶ τὸ ἐκλεκτὸν ὑμῶν· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε.

11 Διαὶ τούτου γὰρ θέλετε πλουσίως ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὰ τοῦτο δὲν θέλω ἀμελήσει νὰ σᾶς ἀναθυμίζω πάντοτε ἐτοῦτα, ἂν καλὰ καὶ ἐξεύρετε, καὶ εἶστε στηριγμένοι εἰς ἐτοῦτον τὴν ἀλήθειαν.

13 Καὶ λογιάζω δίκαιον, εἰς ὅσον εἶμαι εἰς τοῦτο τὸ σκηνώμα, νὰ σᾶς ἐξυπνῶ, διὰ νὰ σᾶς ἀναθυμήσω·

14 ἐξεύροντας ὅτι γλήγορα ἀφίνω τὸ σκηνώμα μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὸ ἐφανέρωσε.

15 Καὶ θέλω σπουδάσει νὰ ἔχετε καὶ ἐσεῖς πάντοτε νὰ κάμετε, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐδικόν μου μισοῦμον, τὴν ἀναμνησιν ἐτούτων.

16 Διατὶ δὲν ἠκολουθήσαμεν σοφισμένους μύθους, σᾶς ἐκάμαμεν νὰ γνωρίσετε τὴν δύναμιν καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.

17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.

18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

20 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς, ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται.

21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἔστοντας νὰ εἰδοῦμεν μὲ τὰ μάτιά μας τὴν μεγαλειότητα ἐκείνου.

17 Διατὶ αὐτὸς ἐπῆρε τιμὴν καὶ δόξαν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, ἔστοντας νὰ τοῦ ἔλθῃ τέτοιας λογῆς φωνὴ ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ δόξαν· ἐτοῦτος εἶναι ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀναπαύθηκα.

18 Καὶ ἐτούτην τὴν φωνὴν ἐμεῖς τὴν ἀκούσαμεν ὁποῦ ἦλθεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὄντες ἀντάμα μετ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, τὸν ὁποῖον καλᾶ κάμνετε ὅτι ἔχετε τὸν νοῦν σας εἰς αὐτὸν, ὡσὰν λύχνον ὁποῦ φέγγει εἰς σκοτεινὸν τόπον, ἕως ὁποῦ νὰ φέξῃ ἡ ἡμέρα, καὶ ὁ φωσφόρος νὰ ἀνατείλῃ εἰς ταῖς καρδίαις σας.

20 Ἔστοντας νὰ γνωρίζετε πρῶτα ἐτοῦτο, ὅτι δὲν ἔχει ἐξουσίαν κανένας νὰ ἑρμηνεύῃ καμίαν προφητείαν τῆς γραφῆς, κατὰ τὴν ἐδικήν του γνώμην.

21 Διατὶ ὄχι μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου ἐφέρθη ποτὲ προφητεία, ἀλλὰ οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι κινούμενοι ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐλάλησαν.

Κεφ. β'. 2.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι,

Καὶ ἐγίνηκαν καὶ ψευδοπροφῆται εἰς τὸν λαὸν, καθὼς θέλουσι γενεῖ καὶ εἰς ἐσᾶς ψευ-

λοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν.

ψευδοδιδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι θέλουσι φέρει μέσα αἱρέσεις τῆς ἀπωλείας, ἀρνούμενοι καὶ τὸν δεσπότην ὁποῦ τοὺς ἀγόρασε, φέρνοντες εἰς τοῦ λόγου τους γλήγορην ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται.

2 Καὶ πολλοὶ θέλουσιν ἀκολουθήσει ταῖς ἀπωλείαις τους, διὰ τοὺς ὁποίους θέλει βλασφημηθῆ ἡ στράτα τῆς ἀληθείας.

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει.

3 Καὶ διὰ πλεονεξίαν θέλουσι σᾶς πραγματευθῆ μὲ πλαστὰ λόγια· τῶν ὁποίων ἀνθρώπων τὸ κρῖμα ἀπὸ πολὺν καιρὸν δὲν ἡσυχάζει, καὶ ἡ ἀπώλειά τους δὲν νυστάζει.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους·

4 Διατὶ ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἀψύχησε τοὺς ἀγγέλους ὁποῦ ἁμάρτησαν, ἀλλὰ τοὺς ἔβαλεν εἰς τὸν τάρταρον καὶ δεμένους μὲ ἁλυσίδες τοῦ σκότους, τοὺς ἐπαράδωκε νὰ φυλάττωνται εἰς τὴν κρίσιν·

5 Καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας·

5 Καὶ τὸν παλαιὸν κόσμον δὲν ἀψύχησε, φέρνοντας κατακλυσμὸν καταπάνω εἰς τὸν κόσμον τῶν ἀσεβῶν, ἀλλὰ ἐφύλαξε τὸν Νῶε ὄγδοον, διαλαλητὴν τῆς δικαιοσύνης·

6 Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς·

6 Καὶ τὰς πόλαις Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας τὰς ἐκατάκρινεν εἰς ἀφανισμὸν τέλειον, κάμνοντάς ταις στάκτην, καὶ βάλλοντάς ταις παράδειγμα ἐκεινῶν ὁποῦ ἔμελλαν νὰ ἀσεβήσουν·

7 Καὶ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελ-

7 Καὶ ἐλευθέρωσε τὸν δίκαιον Λὼτ ὁποῦ ἐκαταπονεῖτον, ἀπὸ τὴν

ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐῤῥύσατο·

8 (Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν.)

9 Οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν·

10 Μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας· τολμηταὶ, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες·

11 Ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν.

12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς ἅλωσιν καὶ φθορὰν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται·

13 Κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ

τὴν ἀσελγῆ ἀναστροφὴν τῶν ἀνόμων·

8 Διατὶ ἐτοῦτος ὁ δίκαιος, καθεζόμενος μέσα εἰς αὐτοὺς ἡμέρᾳ παρ' ἡμέραν, ἐβασάνιζε τὴν δικαίαν ψυχὴν μὲ τὰ ἄνομά τους ἔργα, ὡς βλέπωντάς τα καὶ ἀκούωντάς τα·

9 Ἰξεύρει ὁ Κύριος νὰ ἐλευθερώνῃ τοὺς εὐσεβεῖς ἀπὸ τὸν πειρασμὸν, καὶ νὰ φυλάττῃ τοὺς ἀδίκους ὁποῦ τιμωροῦνται, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως·

10 Καὶ μάλιστα ἐκείνους ὁποῦ πηγένουσιν ὀπίσω τῆς σαρκὰς, εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ μιασμοῦ, καὶ ὁποῦ καταφρονοῦσι τὴν κυριότητα, ἀπόκοτοι, ἀρέσκοντες μόνον τοῦ λόγου τους, καὶ ὁποῦ δὲν φοβοῦνται νὰ βλασφημοῦσι ταῖς δόξαις.

11 Ἐκεῖ ὁποῦ οἱ ἄγγελοι μὲ ὅλον ὁποῦ εἶναι μεγαλίτεροι εἰς τὴν ἰσχὺν καὶ εἰς τὴν δύναμιν, δὲν προφέρουσιν ἐναντία αὐτῶν τῶν δοξῶν βλάσφημον κρίσιν σημᾶ εἰς τὸν Κύριον.

12 Ἀμὴ ἐτοῦτοι, ὡσὰν ἄλογα ζῶα, ὁποῦ φυσικᾶ (ὁρμοῦσιν) καὶ ἐγεννήθηκαν εἰς κυνήγι καὶ χαλασμὸν, βλασφημοῦντες ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν ἰξεύρουσιν, εἰς τὴν φθορὰν τους θέλουσι χαλασθῆ·

13 Μέλλοντες νὰ πάρουσι πληρωμὴν τῆς ἀδικίας, λογιάζοντες ἡδονὴν τὴν καθημερινὴν τρυ-

ἡμέραν τρυφήν, σπίλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ὑμῖν,

14 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος, καὶ ἀκατα-παύστους ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, κατάρας τέκνα·

15 Καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν·

16 Ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.

17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται.

18 Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελγείαις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους.

19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς.

22 Συμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ ὗς λουσαμένη εἰς κυλισμὸν βορβόρου.

τρυφὴν, σπίλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ὑμῖν,

14 Ἔχοντες μάτια γεμάτα μοιχείας, καὶ ὅπου δὲν παύουσιν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, δολώνοντες ταῖς ψυχαῖς ὅπου δὲν εἶναι στηριγμέναις, ἔχοντες καρδίαν γεγυμνασμένην εἰς ταῖς πλεονεξίαις, παιδία τῆς κατάρας·

15 Ἐφθασαν νὰ ἀφήσουσι τὴν ἴσιαν στράταν, ἐπλανήθηκαν, καὶ ἀκολούθησαν τὴν στράταν τοῦ Βαλαὰμ τοῦ υἱοῦ Βοσόρ, ὁ ὁποῖος ἀγάπησε τὴν πληρωμὴν τῆς ἀδικίας.

16 Ἀμὴ ἐλέγχθη διὰ τὴν ἰδικήν του παρανομίαν ἀπὸ μικρὰ ἄφωνον, ὅπου ἐσώτυχε φωνὴν ἀνθρωπίνην, καὶ ἐμπόδισε τὴν ἀγνωσίαν τοῦ προφήτου.

17 Ἐτοῦτοι εἶναι βρύσαις χωρὶς νερὸν, σύννεφα ὅπου διώχνει ἀπὸ ἀνεμοστρόφυλλον, διὰ τοὺς ὁποίους σκότος σκοτεινὸν φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Διατὶ ἐφθασαν νὰ λέγουσι λόγια φουσκωμένα μὲ ματαιότητα, δολώνουσι μὲ ἐπιθυμίαις τῆς σάρκας καὶ εἰς ταῖς ἡδοναῖς, ἐκείνους ὅπου ἀληθινὰ ἔφυγαν ἀπὸ ἐκείνους ὅπου ἀναστρέφονται εἰς τὸν πλάνον.

19 Καὶ τοὺς ὑπόσχουσι ἐλευθερίαν, ὄντες αὐτοὶ δοῦλοι τῆς φθο-

χοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττη-
τη, τούτῳ καὶ δεδούλω-
ται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ
μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώ-
σει τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν
ἐμπλακέντες ἡττῶν-
τη, γέγονεν
αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν
πρώτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ
ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιο-
σύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι
ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγί-
ας ἐντολῆς.

22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς
ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπι-
στρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα·
καί· Ὗς λουσαμένη, εἰς κύλι-
σμα βορβόρου.

ρᾶς. Διατὶ ἀπὸ ὅ, τι καὶ ἂν νι-
κᾶται τινὰς, εἰς ἐκεῖνο καὶ δου-
λώνε-
τη.

20 Διατὶ ἐὰν ὕστερα, ἀφόν-
τις ἔφυγαν τὰ μιάσματα τοῦ
κόσμου μὲ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυ-
ρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
πάλιν πλέκουν-
τη μὲ τοῦτα καὶ νι-
κῶν-
τη, τοὺς ἔγιναν τὰ ὑστερινὰ
χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

21 Διατὶ καλλίτερον ἦτον εἰς
αὐτοὺς νὰ μὴν γνωρίσουν τὸν
δρόμον τῆς δικαιοσύνης, παρὰ
γνωρίζοντές τὴν νὰ γυρίσουν
ὀπίσω ἀπὸ τὴν ἁγίαν ἐντολὴν
ὁποῦ τοὺς ἐπαραδόθη.

22 Καὶ εἰς αὐτοὺς ἐσυνέβη
τὸ πρᾶγμα τῆς ἀληθινῆς παροι-
μίας· ὁ σκῦλος ἐγύρισεν εἰς
τὸ ἴδιόν του ξέρασμα· καί· ἡ
σκρόφα ἀφόντις ἐλούσθη, ἐγύ-
ρισεν εἰς τὸ κύλισμα τῆς λάσπης.

Κεφ. γ'. 3.

Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοὶ,
δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐ-
πιστολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν
ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ
διάνοιαν·

2 Μνησθῆναι τῶν προειρημένων
ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφη-
τῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν
ἐντολῆς, τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆ-
ρος·

3 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες,
ὅτι

Ἀγαπητοὶ, δύο ἐπιστολαῖς
ἔχω τῶρα μὲ τούτην ὁποῦ
σᾶς γράφω, εἰς ταῖς ὁποίαις
ἐπιστολαῖς ἀναθυμίζωντάς σας
ἐξυπνῶ τὴν καθαρὰν σας διά-
νοιαν·

2 Νὰ ἐνθυμηθῆτε τὰ λόγια
ὁποῦ ἐλαλήθηκαν προτίτερα
ἀπὸ τοὺς ἁγίους προφήτας, καὶ
τὴν παραγγελίαν μας τῶν ἀπο-
στόλων, ἡ ὁποῖα εἶναι τοῦ Κυρίου
καὶ σωτῆρος·

3 Γνωρίζοντες ἐτοῦτο πρῶ-
τον,

ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι·

4 καὶ λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

5 λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα, τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ·

6 δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο.

7 οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Ἓν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, (ὥς τινες βραδυτῆτα ἡγοῦνται) ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

των, ὅτι θέλουσιν ἔλθη εἰς τὰς ὑστέρους ἡμέρας ἐμπαῖκται, ὅπου νὰ περιπατοῦσιν εἰς τὰς ἰδίας τους ἐπιθυμίας.

4 καὶ νὰ λέγουσι· ποῦ εἶναι ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας του; διατὶ ἀπὸ τοῦ ἡμέραν ὁποῦ ἐκοιμήθηκαν οἱ πατέρες, ὅλα τὰ πράγματα τέτοια λοιπὸν μένουσιν ἀπὸ τοῦ ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

5 διατὶ θελήματικῶς δὲν θέλουν νὰ γνωρίσουν ἐτοῦτο, ὅτι οἱ οὐρανοὶ ἔγιναν ἀπὸ παλαιὰ χρόνια, καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τὸ νερὸν καὶ διὰ τοῦ νεροῦ συμπαγώθη, μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

6 διαμέσου τοῦτων ὁ κόσμος τότε ἔχοντας νὰ κατακλυσθῇ μὲ τὸ νερὸν ἐχαλάσθη.

7 Ἀμὴ οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ ὁποῦ εἶναι τώρα, εἶναι θησαυρισμένοι μὲ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ φυλάττουν διὰ τοῦ φωτιὰν εἰς τοῦ ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἕνα ἐτοῦτο ἂς μὴν σᾶς λανθάνῃ, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα σημαίνει εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ὡσὰν χιλίους χρόνους, καὶ χίλιοι χρόνοι εἶναι ὡσὰν μίαν ἡμέραν.

9 Ὁ Κύριος δὲν δρογεῖ τὸ ζήτημόν του, καθὼς λογιάζουσι τινες, ἐτοῦτο νὰ εἶναι ἀργητα· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἐμᾶς, μὴ θέλοντας νὰ χαλασθοῦσι τινες, ἀλλὰ ὅλοι νὰ ἔλθουσιν εἰς μετά-

10 Ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.

10 Καὶ ὡσὰν ὁ κλέπτης ὅπου ἔρχεται τὴν νύκτα, τέτοιας λογῆς θέλ' ἔλθη ἡ ἡμέρα Κυρίου, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ θέλουσι περάσῃ μὲ βοὴν, καὶ τὰ στοιχεῖα καυσούμενα θέλουσι λυθῆ, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἔργα ὅπου εἶναι εἰς αὐτὴν θέλουσι κατακαῆ.

11 Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις·

11 Καὶ ἔχοντας νὰ λύωνται ἐτοῦτα ὅλα, ποταποὶ κάμνει χρεία νὰ εἶσθε ἐσεῖς εἰς ταῖς ἁγίαις συναναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις;

12 Προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται;

12 Προσδοκῶντες καὶ τρέχοντες ἀναγκάζοντες εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ πυρούμενοι θέλουσι λυθῆ, καὶ τὰ στοιχεῖα καυσούμενα θέλουσιν ἀναλύσῃ.

13 Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

13 Καὶ ἀναμένομεν καινουρίους οὐρανοὺς καὶ καινουρίαν γῆν κατὰ τὸ τάξιμόν του, εἰς τὰ ὁποῖα καθοικεῖ ἡ δικαιοσυνή.

14 Διὸ, ἀγαπητοὶ, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ·

14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί, ἔχοντας νὰ προσδοκᾶτε ἐτοῦτα, σπουδάσατε νὰ εὑρεθῆτε εἰς αὐτὸν καθαροὶ καὶ χωρὶς κατηγορίαν μὲ εἰρήνην·

15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν·

15 Καὶ λογιάζετε τὴν μακροθυμίαν τοῦ Κυρίου μας νὰ εἶναι σωτηρία· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητός μας ἀδελφὸς Παῦλος ἔγραψε κατὰ τὴν σοφίαν ὁπού τοῦ ἐδόθη.

16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστι δυσνόητά τινα,

16 Καθὼς γράφει εἰς ὅλαις του ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶντας εἰς αὐταῖς διὰ ἐτοῦτα· εἰς ταῖς ὁποίαις εἶναι κάποια δυσκολο-

τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

γροίκητα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀβέβαιοι τὰ ἀναποδογυρίζουσιν, ὡσὰν καὶ ταῖς ἄλλαις γραφαῖς, εἰς τὴν ἐδικήν τους ἀπώλειαν.

17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοὶ, προγινώσκοντες, φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ.

17 Ἐσεῖς λοιπὸν, ἀγαπητοὶ, προγνωρίζοντες ἐτοῦτα, φυλάγεσθε, μήπως καὶ μὲ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων ἐτούτων συρνόμενοι, ξεπέσετε ἀπὸ τὸν στηριγμόν σας.

18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

18 Ἀλλὰ νὰ αὐξάνετε εἰς τὴν χάριν καὶ γνῶσιν τοῦ Κυρίου μας καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. εἰς τὸν ὁποῖον ἂς εἶναι δόξα, καὶ τῶρα καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς·

Ἐκεῖνο ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ἐκεῖνο ὁποῦ ἀκούσαμεν, ἐκεῖνο ὁποῦ εἴδαμεν μὲ τὰ μάτιά μας, ἐκεῖνο ὁποῦ ἐκοιτάξαμεν, καὶ τὰ χέρια μας ἐψηλάφησαν, διὰ τὸν λόγον τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ τὴν εἴδαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ σᾶς κηρύττομεν τὴν ζω-

τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν·)

3 Ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστι, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν·

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας,

ἣν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς.)

3 Ἐκεῖνο, λέγω, ὅτι εἴδαμεν καὶ ἀκούσαμεν, τοῦτο ἀναφέρομεν, ἵνα καὶ ἐσεῖς νὰ ἔχετε κοινωνίαν μετ' ἐμᾶς· καὶ ἡ κοινωνία ἡ ἐδική μας νὰ εἶναι ἀνάμα μὲ τὸν πατέρα, καὶ ἀνάμα μὲ τὸν υἱόν του Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Καὶ ἐτοῦτα γράφομεν, διὰ νὰ εἶναι ἡ χαρά σας γεμισμένη.

5 Καὶ ἐτοῦτο εἶναι τὸ ξίξιμον τὸ ὁποῖον ἀκούσαμεν ἀπ' αὐτόν, καὶ τοῦτο ἀναφέρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ εἰς αὐτὸν καμένα σκότος δὲν εἶναι.

6 Ἐὰν εἰποῦμεν ὅτι ἔχομεν κοινωνίαν μετ' αὐτόν, καὶ περιπατοῦμεν εἰς τὸ σκότος, ψεύδομεθεν, καὶ δὲν κάμνομεν τὴν ἀλήθειαν.

7 Ἀμὴ ἐὰν περιπατοῦμεν εἰς τὸ φῶς, καθὼς αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνίαν ἀνάμεσό μας· καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ του, μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε λογῆς ἁμαρτίαν.

8 Ἐὰν εἰποῦμεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανοῦμεν τοὺς λόγου μας, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἐμᾶς.

9 Ἐὰν ὁμολογοῦμεν ταῖς ἁμαρτίαις μας, σπλαχνικὸς εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, διὰ νὰ μᾶς συγχωρέσῃ ταῖς ἁμαρτίαις μας,

πίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

μας, καὶ νὰ μᾶς καθαρίσῃ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀδικίαν.

10 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι δὲν ἁμαρτήσαμεν, τὸν κάμνομεν ψεύστην, καὶ ὁ λόγος του δὲν εἶναι εἰς ἐμᾶς.

Κεφ. β'. 2.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμάρτητε· καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Παιδία μου, ἐτοῦτα σᾶς γράφω, διὰ νὰ μὴν ἁμαρτάνετε, καὶ ἐὰν ἁμαρτάνῃ κανένας, ἔχομεν παράκλητον σημαῖα εἰς τὸν πατέρα, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

2 Καὶ αὐτὸς εἶναι καθαρισμὸς διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ ὄχι μόνον διὰ τὰς ἰδικάς μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

3 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι τὸν ἐγνωρίσαμεν, ἐὰν φυλάττωμεν τὰς παραγγελίας του.

4 Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστί, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν·

4 Ἐκεῖνος ὁποῦ λέγει, τὸν ἐγνώρισα, καὶ δὲν φυλάγει τὰς παραγγελίας του, εἶναι ψεύστης, καὶ εἰς τοῦτον ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι.

5 Ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν.

5 Ἀμὴ ὅποιος φυλάττει τὸν λόγον του, ἀληθῶς εἰς τοῦτον ἐτελειώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· μὲ τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι εἴμεσθεν εἰς αὐτόν.

6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν.

6 Ἐκεῖνος ὁποῦ λέγει νὰ διορίσῃ εἰς αὐτόν, χρεωστᾷ, καθὼς ἐπεριπάτησεν ἐκεῖνος, τέτοιας λογῆς νὰ περιπατῇ καὶ αὐτός.

7 Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν, ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν. γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα.

14 Ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς.

7 Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν, τὴν ὁποίαν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ εἶναι ὁ λόγος, ὁποῦ ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθινὸν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἐσᾶς· ὅτι ἡ σκοτία περνᾷ, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τώρα φέγγει.

9 Ἐκεῖνος ὁποῦ λέγει νὰ εἶναι εἰς τὸ φῶς, καὶ μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, εἰς τὸ σκότος εἶναι ἕως τώρα.

10 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του, δυρίσκει εἰς τὸ φῶς, καὶ σκάνδαλον εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

11 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, εἶναι εἰς τὸ σκότος, καὶ περιπατεῖ εἰς τὴν σκοτίαν, καὶ δὲν ἐξεύρει ποῦ ὑπάγει, ὅτι τὸ σκότος ἐτύφλωσε τὰ μάτια του.

12 Γράφω σας, παιδία μου, ὅτι σᾶς συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαις διὰ τὸ ὄνομα του.

13 Γράφω σας, ὦ πατέρες, ὅτι ἐγνωρίσετε ἐκεῖνον ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχήν. γράφω σας, ὦ νεανίσκοι, ὅτι ἐνικήσετε τὸν πονηρόν. γράφω σας, παιδία, ὅτι ἐγνωρίσετε τὸν πατέρα.

14 Ἔγραψά σας, πατέρες, ὅτι ἐγνωρίσετε ἐκεῖνον ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχήν. ἔγραψά σας,

χῆς. ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ·

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί.

17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.

19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ ἐπεῖνα ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν ὅσον ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί.

17 Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.

19 Ἐξῆλθον ἀπ' ἡμῶν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε

σας, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει ἐν ὑμῖν, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ ἐπεῖνα ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί.

17 Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ὑστάτη ὥρα ἐστίν· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.

19 Ἐξῆλθον ἀπ' ἡμῶν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε

σας, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει ἐν ὑμῖν, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ ἐπεῖνα ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν πρᾶγμα ὅσον ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἤγουν ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ματαίων, καὶ ἡ ὑπερηφάνειαι τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ πατέρος, ἀλλὰ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

17 Καὶ ὁ κόσμος παρατείνει, καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ· ἀλλ' ὁ ποιῶν ὅσον κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ὑστερινὴ ὥρα ἐστίν· καὶ καθὼς ἀκούσετε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ τώρα πολλοὶ ἀντίχριστοι ἔγιναν, καὶ ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι ἐστὶν ὑστερινὴ ὥρα.

19 Ἐβγῆκαν ἀπὸ ἐμᾶς, ἀλλὰ δὲν ἦταν ἀπὸ ἐμᾶς· διατί ἐὰν ἦταν ἀπὸ ἐμᾶς, ἤθελαν μένη μετ' ἐμᾶς· ἀλλὰ βγῆκαν διὰ νὰ φανερωθῶσιν, ὅτι δὲν εἶναι ὅλοι ἀπὸ ἐμᾶς.

20 Καὶ ἐσεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τὸν ἅγιον, καὶ ἐξεύρετε ὅλα.

21 Ἐγὼ δὲν σᾶς ἔγραψα διατὶ δὲν ἐξεύρετε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ διατὶ τὴν ἐξεύρετε,

οἴδατε αὐτὴν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος οὐκ ἔστιν ἀλήθειας. 22 Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. 23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

29 Ἐὰν

ρετε, καὶ ὅτι πᾶσα ψεῦδος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς ἀληθείας. 22 Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. 23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

29 Ἐὰν

22 Ποῖος ἐστὶν ὁ ψεύστης, παρὰ τὸν ἀρνούμενον ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. 23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱόν, καὶ τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

29 Ἐὰν

22 Ποῖος ἐστὶν ὁ ψεύστης, παρὰ τὸν ἀρνούμενον ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. 23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱόν, καὶ τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.

27 Καὶ τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἐν αὐτοῦ, μένει ἐν ἐσοῖς, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλὰ καθὼς τὸ αὐτοῦ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τεκνία μου, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

29 Ἐὰν

29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι αὐτὸς ἐστὶν δίκαιος, γινώσκετε ὅτι καὶ πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐγεννήθη ἐξ αὐτοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

1 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

1 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην μᾶς ἔδωκεν ὁ πατὴρ, νὰ ὀνομασθῶμεν παιδία Θεοῦ· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν μᾶς γνωρίζει, διατὶ ἐκεῖνον δὲν τὸν ἐγνώρισεν.

2 Ἀγαπητοὶ, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμὲν, καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἴδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα· ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστι.

2 Ἀγαπητοὶ, τώρα παιδία Θεοῦ εἴμεθεν, καὶ δὲν ἐφανερώθη τί θέλομεν γένει· ἀλλὰ ἐξεύρομεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, θέλομεν γένει ὅμοιοι μετ' αὐτόν· ὅτι θέλομεν τὸν εἰδῆ καθὼς εἶναι.

3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἁγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστι.

3 Καὶ καθένας ὅπου ἔχει ἐπάνω του τὴν ἐλπίδα εἰς αὐτόν, καθαρίζει τὸν λόγον του, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθαρός.

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.

4 Κάθε ἕνας ὁπου κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, κάμνει καὶ τὴν ἀνομίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία.

5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι.

5 Καὶ ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας μας· καὶ ἁμαρτία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

6 Καθένας ὅπου μένει εἰς αὐτὸν, δὲν ἁμαρτάνει· καθένας ὅπου ἁμαρτάνει, δὲν τὸν εἶδεν, οὐδὲ τὸν ἐγνώρισε.

7 Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω

7 Παιδία, κανένας ἂς μὴν

τω ὑμᾶς. ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν.

8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.

10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία, ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

12 Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

14 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν,

σας πλανᾷ· ὁ μὲν ὢν τῶν δικαιοσυνῶν, εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος.

8 Ὁ ἐκεῖνος τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι ἀπὸ τοῦ διαβόλου· ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ χαλάσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Κάθε ἕνας ὅστις ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν κάμνει ἁμαρτίαν, ὅτι τὸ σπέρμα του μένει εἰς αὐτόν, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἁμαρτάνῃ, ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν.

10 Ἀπὸ τοῦτο εἶναι φανερὰ τὰ παιδία τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ παιδία τοῦ διαβόλου. κάθε ἕνας ὅστις δὲν κάμνει δικαιοσύνην, καὶ ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

11 Ὅτι ἐτοῦτη εἶναι ἡ παραγγελία ὁποὺ ἀκούσετε ἀπὸ τὴν ἀρχήν, νὰ ἀγαπᾶμεν ἕνας τὸν ἄλλον.

12 Ὄχι καθὼς ὁ Κάϊν ὁποὺ ἦτον ἀπὸ τὸν πονηρόν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφόν του. διὰ ποῖον χάριν τὸν ἔσφαξεν; ὅτι τὰ ἔργα του ἦταν πονηρά, καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ του ἦταν δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, ἐὰν σᾶς μισῇ ὁ κόσμος.

14 Ἐμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι ἐμεταπηδήσαμεν ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν

ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστί· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.

16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι.

17 Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμὲν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.

21 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν·

τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαποῦμεν τοὺς ἀδελφούς. ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἀγαπᾶ τὸν ἀδελφὸν, μένει εἰς τὸν θάνατον.

15 Καθένας ὁποῦ μισᾶ τὸν ἀδελφόν του, εἶναι φονεύς· καὶ ἰξεύρετε ὅτι κάθε ἄνθρωπος φονεὺς δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον ὁποῦ νὰ μένῃ εἰς τοῦ λόγου του.

16 Εἰς τοῦτο ἐγνωρίσαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνος ἔβαλεν τὴν ψυχὴν του διὰ λόγου μας, καὶ ἐμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ βάλλωμεν ταῖς ψυχαῖς μας διὰ τοὺς ἀδελφούς μας.

17 Καὶ ὅποιος ἔχει τὸν βίον τοῦ κόσμου ἐτούτου, καὶ βλέπει τὸν ἀδελφόν του ὁποῦ χρειάζεται, καὶ κλείει τὰ σπλάγχνα του εἰς αὐτὸν, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ νὰ μένῃ εἰς αὐτόν;

18 Παιδία μου, ἂς μὴν ἀγαπῶμεν μὲ λόγια, μηδὲ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ τὸν ἔργον καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν.

19 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι εἴμεσθεν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὀμπροστᾶ του θέλομεν καταπείσει ταῖς καρδίαις μας.

20 Ὅτι ἐὰν ἡ καρδία μας μᾶς κατακρίνῃ, ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλίτερος ἀπὸ τὴν καρδίαν μας, καὶ γνωρίζει τὰ πάντα.

21 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία μας δὲν μᾶς κατακρίνῃ, ἔχομεν παῤῥησίαν εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

22 Καὶ ὅποιον ἂν αἴτημα ζητήσωμεν, τὸ λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι φυλάσσομεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν παραγγελίαν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

Ἀγαπητοί, μὴ πιστεύετε εἰς πᾶν πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξήλθασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἀπὸ τούτου γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθεν εἰς τὴν σάρκα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐλθόντα εἰς τὴν σάρκα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγεννῆται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν.

8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεὸν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπητοὶ, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφει-

4 Ἐσεῖς εἶσθε ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὦ παιδία, καὶ τοὺς ἐνικήσετε· ὅτι μεγαλίτερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ποῦ εἶναι μέσα εἰς ἐσᾶς, παρὰ ἐκεῖνος ὁ ποῦ εἶναι μέσα εἰς τὸν κόσμον.

5 Αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον. διὰ τοῦτο λαλοῦσιν κατὰ τὸν κόσμον, καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἀκούει.

6 Ἐμεῖς εἴμεσθεν ἀπὸ τὸν Θεόν. ἐκεῖνος ὁ ποῦ γνωρίζει τὸν Θεὸν, μᾶς ἀκούει. ἐκεῖνος ὁ ποῦ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν μᾶς ἀκούει. ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοὶ, ἂς ἀγαπῶμεν ἕνας τὸν ἄλλον, ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ καθένας ὁ ποῦ ἀγαπᾶ, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ γνωρίζει τὸν Θεόν.

8 Ἐκεῖνος ὁ ποῦ δὲν ἀγαπᾶ, δὲν γνωρίζει τὸν Θεὸν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη.

9 Ἀπὸ τοῦτο ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἰς ἐμᾶς, ὅτι τὸν υἱόν του τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσωμεν διὰ μέσου του.

10 Εἰς τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη, ὄχι ὅτι ἐμεῖς ἀγαπήσαμεν τὸν Θεὸν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς μᾶς ἀγάπησε, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱόν του νὰ εἶναι συγχώρησις διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας.

11 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ὁ Θεὸς μᾶς ἀγάπησεν τέτοιας λογῆς, καὶ ἐμεῖς

ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέα-
ται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους,
ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ
ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν
ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι
ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν
ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος
αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ
μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέ-
σταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι
Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς
ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ
πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν
ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς
ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει,
καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ
ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥη-
σίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι,
καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ.

18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀ-
γάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη
ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φό-
βος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμε-
νος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς

ἐμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ ἀγαπῶμεν
ἕνας τὸν ἄλλον.

12 Τὸν Θεὸν κανένας ποτὲ
δὲν τὸν εἶδεν. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλ-
λήλους, ὁ Θεὸς μένει εἰς ἐμᾶς,
καὶ ἡ ἀγάπη του εἶναι τελειωμένη
εἰς ἐμᾶς.

13 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν,
ὅτι μένομεν εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς
εἰς ἐμᾶς, ὅτι ἀπὸ τὸ πνεῦμά του
μᾶς ἔδωκεν.

14 Καὶ ἐμεῖς τὸν εἴδαμεν, καὶ
μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέ-
στειλε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὁποιος ἂν ὁμολογήσῃ
ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Θεὸς μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐ-
τὸς εἰς τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἐμεῖς ἐγνωρίσαμεν
καὶ ἐπιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην
ὁποῦ ἔχει ὁ Θεὸς εἰς ἐμᾶς. ὁ
Θεὸς εἶναι ἀγάπη· καὶ ἐκεῖνος
ὁποῦ μένει εἰς τὴν ἀγάπην, μέ-
νει εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ὁ Θεὸς εἰς
αὐτόν.

17 Εἰς τοῦτο εἶναι τελειωμένη
ἡ ἀγάπη μετ' ἐμᾶς, (διὰ νὰ
ἔχωμεν παῤῥησίαν εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τῆς κρίσεως) ὅτι καθὼς εἶναι
ἐκεῖνος, τοιοῦτοι λοιπὸν εἴμεθα
καὶ ἐμεῖς εἰς τὸν κόσμον ἐτοῦτον.

18 Φόβος δὲν εἶναι εἰς τὴν
ἀγάπην, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγά-
πη βγάζει ἔξω τὸν φόβον· ὅτι ὁ
φόβος ἔχει τιμωρίαν· καὶ ἐκεῖ-
νος ὁποῦ φοβᾶται, δὲν ἐτελειώ-
θη εἰς τὴν ἀγάπην.

19 Ἐμεῖς

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

19 Ἐμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησε πρῶτος.

20 Ἐὰν εἴπῃ τις· ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφόν τινα μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν τινα ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν τινα.

Κεφ. ε'. 5.

Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

5 Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ

Κατὰ ἕνας ὅτι πιστεύει, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Θεοῦ· καὶ καθένας ὅτι ἀγαπᾷ ἐκεῖνον ὅτι ἐγέννησεν, ἀγαπᾷ καὶ ἐκεῖνον ὅτι ἐγεννήθη ἀπ' αὐτόν.

2 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν, καὶ φυλάττομεν τὰς ἐντολάς του.

3 Διατὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα φυλάττωμεν τὰς ἐντολάς του· καὶ αἱ ἐντολάς του δὲν εἶναι βαρεῖαι.

4 Ὅλον κάθε πρᾶγμα ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν, νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ νίκη ὅτι ἐνίκησε τὸν κόσμον, ἡ πίστις μας.

5 Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅτι νικᾷ τὸν κόσμον, παρὰ ἐκεῖνος ὅτι

εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν.

9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει τὴν ζωήν·

ὁ μὴ πιστεύων τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχει τὴν ζωήν.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ τις.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.

19 Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

20 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος.

21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

ζωλιώ· ὁ μὴ ἔχων τ̃ υἱὸν τ̃ Θεοῦ, τὴν ζωλιὼν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τ̃ υἱ̃ τ̃ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωλιὼν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τ̃ υἱ̃ τ̃ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κ̃ τὸ θέλημα αὐτ̃, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἐχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν παῤ αὐτ̃.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τ̃ ἀδελφὸν αὐτ̃ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωλιὼν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τ̃ Θεοῦ, οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γενηθεὶς ἐκ τ̃ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτε αὐτ̃.

19 Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τ̃ Θεοῦ ἐσμεν,

ἔχει τὴν ζωλιών. ἐκείνων ὅτι δὲν ἔχει τ̃ υἱὸν τ̃ Θεοῦ, δὲν ἔχει τὴν ζωήν.

13 Ἐτζ̃α ἔγραψα εἰς ἐσᾶς ὁπ̃ πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τ̃ υἱ̃ τ̃ Θεοῦ· διὰ νὰ ἐξεύρετε ὅλοι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, καὶ διὰ νὰ πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τ̃ υἱ̃ τ̃ Θεοῦ.

14 Καὶ ἐτέτη εἶναι ἡ παῤῥησία ὁπ̃ ἔχομεν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἐὰν ζητῶμεν τίποτες κ̃ τὸ θέλημά τ, μᾶς ἀκούει.

15 Καὶ ἐὰν ἐξεύρωμεν ὅλα μᾶς ἀκούει, ὅ, τι πρᾶγμα ἐζητήσαμεν τ̃ ζητήσῃ, ἐξεύρωμεν ὅτι ἔχομεν τὰ ζητήματα ὁπ̃ ἐζητήσαμεν ἀπ' αὐτόν.

16 Ἐὰν κανένας ἰδῇ τ̃ ἀδελφόν τ ὁπ̃ ἁμαρτάνει ἁμαρτίαν, ὁπ̃ δὲν εἶναι εἰς θάνατον, ἂς παρακαλέσῃ τ̃ Θεὸν, κ̃ θέλει τ̃ δώσει ζωλιὼν, εἰς ἐκείνους, λέγω, ὁπ̃ σφάλλουσιν ὄχι εἰς θάνατον. εἶναι ἁμαρτία εἰς θάνατον, δὲν λέγω νὰ παρακαλέσῃ διὰ ἐκείνην.

17 Κάθε ἀδικία, ἁμαρτία εἶναι, καὶ εἶναι ἁμαρτία ὁπ̃ δὲν εἶναι εἰς θάνατον.

18 Ἐξεύρομεν ὅλοι κάθε ἕνας ὁπ̃ εἶναι γεννημένος ἀπὸ τ̃ Θεὸν, δὲν ἁμαρτάνει· ἀλλὰ ἐκεῖνον ὁπ̃ γεννήθη ἀπὸ τ̃ Θεὸν, φυλάττει τ̃ λόγον τ, κ̃ ὁ πονηρὸς δὲν τ̃ ἀγγίζει.

19 Ἐξεύρομεν ὅτι εἴμεθεν ἀπὸ

ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

20 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος.

21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ κόσμος ὅλος εἰς τὸ πονηρὸν εὑρίσκεται.

20 Καὶ ἐξεύρομεν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθεν, καὶ μᾶς ἔδωκεν γνῶσιν, διὰ νὰ γνωρίζωμεν ἐκεῖνον ὅπου εἶναι ἀληθινός. Καὶ ἐμεθεν εἰς τὸν ἀληθινὸν, ἤγουν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ἰησοῦ Χριστόν. ἐστὶν οὗτος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

21 Παιδία, φυλάξετε τὸν λόγον σας ἀπὸ τὰ εἰδώλων. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ Πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν

Ὁ Πρεσβύτερος εἰς τὴν κυρίαν ἐκλεκτὴν, καὶ εἰς τὰ παιδία της, τὰ ὁποῖα ἐγὼ τὰ ἀγαπῶ ἀληθινᾶ, καὶ ὄχι ἐγὼ μοναχὸς, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ὁπού ἐγνώρισαν τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν ὁπού μένει εἰς ἐμᾶς, καὶ θέλει εἶσθαι μετ' ἐμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἂς εἶναι μετ' ἐσοῦς χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ Θεὸν τὸν πατέρα καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ πατρὸς, μὲ ἀλήθειαν καὶ μὲ ἀγάπην.

4 Ἐχάρηκα πολλά, ὅτι εὗρηκα ἀπὸ τὰ παιδία σου ὁποῦ περιπατοῦσαν μὲ ἀλήθειαν,

ὡ ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός.

5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.

9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε·

11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

12 Πολλὰ

αν, καθὼς ἐπήγγειλε παρεγγελίαν ἀπὸ τοῦ πατρός.

5 Καὶ τώρα σὲ παρακαλῶ, κυρία, ὄχι, πῶς σοῦ γράφω καινούργιαν ἐντολὴν, ἀλλὰ ἐκείνην ὁποῦ εἴχαμεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ ἀγαπῶμεν ἕνας τὸν ἄλλον.

6 Καὶ ἐτούτη εἶναι ἡ ἀγάπη, νὰ περιπατοῦμεν κατὰ τὰς ἐντολάς του. ἐτούτη εἶναι ἡ ἐντολή, καθὼς ἀκούσετε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ περιπατῆτε εἰς αὐτήν.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐβγῆκαν εἰς τὸν κόσμον, ὁποῦ δὲν ὁμολογοῦσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, νὰ ἦλθεν εἰς σάρκα. ἐτοῦτος εἶναι ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε τοὺς λόγους σας, διὰ νὰ μὴν χάσωμεν ἐκεῖνα ὁποῦ ἐκοπιάσαμεν, ἀλλὰ νὰ πάρωμεν σωστὸν πληρωμήν.

9 Κάθε ἕνας ὁποῦ παραβαίνῃ, καὶ δὲν μένῃ εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔχει Θεόν· ἐκεῖνος ὁποῦ μένῃ εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐτοῦτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Ἐὰν ἔρχεται κανένας εἰς σᾶς, καὶ δὲν φέρνῃ ἐτούτην τὴν διδαχὴν, μὴν τὸν πέρνετε εἰς τὸ σπῆτι σας, καὶ μὴν τὸν χαιρετᾶτε.

11 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸν χαιρετᾷ, κοινωνεῖ εἰς τὰ ἔργα του τὰ πονηρά.

12 Ἔ-

12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

13 Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

12 Ἐχοντας πολλὰ νὰ σᾶς γράψω, δὲν ἐθέλησα νὰ τὰ γράφω μὲ χαρτὶ καὶ μὲ μελάνι· ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς, καὶ νὰ λαλήσω στόμα μὲ στόμα, διὰ νὰ εἶναι ἡ χαρά μας πεπληρωμένη.

13 Τὰ παιδία τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς σὲ χαιρετοῦν. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΡΙΤΗ.

Ὁ Πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦται σου ἡ ψυχή.

3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρούντων σε τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.

4 Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.

5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους,

6 Οἳ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγά-

Ὁ Πρεσβύτερος εἰς τὸν Γαΐον τὸν ἀγαπητόν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπῶ ἀληθινά.

2 Ἀγαπητέ, προσεύχομαι νὰ εὐοδώνεσαι καὶ νὰ ὑγιαίνῃς, καθὼς εὐοδώνεται ἡ ψυχή σου.

3 Διατὶ ἐχάρηκα πολλὰ ὅσον ἦλθαν οἱ ἀδελφοί, καὶ ἐμαρτύρησαν τὴν ἀλήθειάν σου, καθὼς ἐσὺ περιπατεῖς μὲ ἀλήθειαν.

4 Μεγαλίτερην χαρὰν δὲν ἔχω παρὰ τοῦτο, ὅσον νὰ ἀκούω τὰ παιδία μου νὰ περιπατοῦν μὲ ἀλήθειαν.

5 Ἀγαπητέ, ἐσὺ κάμνεις ἔργον πιστὸν ἀνθρώπου, ὁποῦ κάμνεις εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους.

6 Οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν τὴν

ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ.

7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.

8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

9 Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς.

10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὁ δὲ κακοποιῶν, οὐχ ἑώρακε τὸν Θεόν.

12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυ-

τὴν ἀγάπην σου ὀμπροστᾶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· τοὺς ὁποίους ἐὰν τοὺς συμπέμψῃς ὡσὰν πρέπει τοῦ Θεοῦ, καλᾶ θέλεις κάμει.

7 Διατὶ διὰ τὸ ὄνομά του εὐγῆκαν ἀπὸ τὰ ἔθνη, καὶ δὲν ἐπῆραν τίποτες ἀπὸ τὰ πρόγματά τους.

8 Ἐμεῖς λοιπὸν χρεωστοῦμεν νὰ τοὺς δεχώμεσθε τοὺς τοιούτους, διὰ νὰ γινώμεσθε συνεργοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

9 Ἔγραψα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ὁ Διοτρεφὴς ὁποῦ φιλοπρωτεύει εἰς αὐτοὺς, δὲν μᾶς δέχεται.

10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, θέλω (σᾶς) ἀναθυμήσει τὰ ἔργα του ὁποῦ κάμνει, φλυαρῶντας εἰς ἐμᾶς κακὰ λόγια. καὶ μὴ ὤντας εὐχαριστημένος εἰς ἐτοῦτα, ὄχι μοναχᾶ αὐτὸς δὲν δέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους ὁποῦ θέλουν νὰ τοὺς δεχθοῦσι τοὺς ἐμποδίζει, καὶ τοὺς ἐκβάνει ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.

11 Ἀγαπητὲ, μὴν μιμᾶσαι τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τὸ καλὸν, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει κακὰ, δὲν εἶδε τὸν Θεόν.

12 Ὁ Δημήτριος ἔχει μαρτυρίαν ἀπὸ ὅλους, καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἐμεῖς μαρ-

τυρῶμεν, καὶ οἴδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐστι.

13 Ποθὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι·

14 Ἐλπίζω δὲ σύντομα ἰδεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν.

15 Εἰρήνη σοι. ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

μαρτυρούμεν, καὶ ἐξεύρετε ὅτι ἡ μαρτυρία μας εἶναι ἀληθινή.

13 Ποθὰ εἶχα νὰ γράψω, ἀμὴ θέλω θέλω νὰ σᾶς γράψω μὲ μελάνι καὶ μὲ καλάμι·

14 Ἀλλὰ ἐλπίζω γλήγορα νὰ σὲ εἰδῶ, καὶ θέλομεν λαλήσει στόμα μὲ στόμα.

15 Ἄμποτε νὰ εἶναι εἰρήνη εἰς ἐσένα. οἱ φίλοι σὲ χαιρετοῦν. χαιρέτα τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

1 ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς·

2 Ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

3 Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, πα-

1 ΙΟΥΔΑΣ δοῦλος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, εἰς τοὺς καλεσμένους ὁποῦ εἶναι ἁγιασμένοι εἰς τὸν Θεὸν τὸν πατέρα, καὶ πεφυλαγμένοι διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·

2 Ἄμποτε νὰ πληθυνθῇ εἰς ἐσᾶς ἔλεος, καὶ εἰρήνη, καὶ ἀγάπη.

3 Ἀγαπητοί, ἐνῶ κάμνοντας κάθε λογῆς προθυμίαν νὰ σᾶς γράφω διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ἀναγκάσθηκα νὰ σᾶς γράψω

παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθε τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει.

4 Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι.

5 Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.

6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν.

7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκειν δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι.

8 Ὁμοίως μέν τοι καὶ οὗτοι ἐν-

γράψω, παρακαλῶντάς σας νὰ ἀγωνίζεσθε πάντοτε διὰ τὴν πίστιν ὁποῦ ἐπαραδόθη μίαν φορὰν εἰς τοὺς ἁγίους.

4 Διατὶ ἐμβῆκαν κρυφᾶ κάποιοι ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἦταν ἀπὸ ἔκπαλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, ἀσεβεῖς, ὁποῦ μεταθέτουσι τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μας εἰς ἀσέλγειαν, καὶ ἀρνοῦνται τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

5 Καὶ θέλω νὰ σᾶς τὸ ἀναθυμίσω, ἰξεύροντες ἐσεῖς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος ἔστοντας νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαὸν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὕστερον ἀπώλεσεν ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἐπίστευσαν.

6 Καὶ ἐφύλαξεν ἀποκάτω εἰς τὸ σκότος μὲ δεσίματα παντοτεινὰ, εἰς κρίσιν τῆς μεγάλης ἡμέρας, τοὺς ἀγγέλους ὁποῦ δὲν ἐφύλαξαν τὴν ἀρχὴν τους, ἀλλ' ἄφησαν τὸ ἴδιόν τους κατοικητήριον.

7 Καθὼς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ πόλαις ὁποῦ ἦταν ὁλόγυρα εἰς αὐταῖς ἔστοντας νὰ ἐκπορνεύσουν τὸν ὅμοιον τρόπον μὲ ἐτούτους τοὺς ἀνθρώπους, καὶ νὰ πηγένουσιν ὀπίσω ἄλλης σάρκας, κείτουνται ὀμπροστᾶ διὰ παράδειγμα, τιμωρούμεναι μὲ τὸ αἰώνιον πῦρ.

8 Ὅμως παρόμοια καὶ ἐτοῦ-

ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.

9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.

10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο.

12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, δὶς ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα·

13 Κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται.

14 Προε-

ἐτοῦτοι ἐνειρευόμενοι, μολύνουσι μὲν τὴν σάρκα, τὴν δὲ κυριότητα παραιτοῦνται, καὶ ταῖς δόξαις βλασφημοῦσι.

9 Καὶ ὁ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅταν ἐμάχετον μὲ τὸν διάβολον, φιλονεικῶντας διὰ τὸ κορμὶ τοῦ Μωϋσέως, δὲν ἀποκότησε νὰ φέρῃ ἀπόφασιν βλάσφημον, ἀλλὰ εἶπεν εἰς αὐτόν· ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.

10 Ἀμὴ ἐτοῦτοι ὅσα δὲν ἰξεύρουσι τὰ βλασφημοῦσι· καὶ ὅσα ἰξεύρουσι φυσικῶς, ὡσὰν τὰ ἄλογα ζῶα, εἰς ἐτοῦτα φθείρονται.

11 Ἀειλύμονον εἰς αὐτοὺς, ὅτι τὴν στράταν τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ εἰς τὴν πλάνην τῆς πληρωμῆς τοῦ Βαλαὰμ ἔτρεξαν, καὶ εἰς τὴν ἀντιλογίαν τοῦ Κορὲ ἐχαλάσθηκαν.

12 Ἐτοῦτοι εἶναι λέραις εἰς ταῖς ἀγάπαις σας, τρώγοντες καὶ πίνοντες μετεσᾶς, βόσκουσι τοῦ λόγου τους χωρὶς φόβον, σύννεφα ἄνυδρα, ὁποῦ κινοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀνέμους, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, ὁποῦ ἀπόθαναν δύο φοραῖς, καὶ ἐξερριζώθηκαν·

13 Ἄγρια κύματα τῆς θαλάσσης, ὁποῦ ἀφρίζουσι ταῖς ἐντροπαῖς τους· ἀστέρες ὁποῦ πλανῶνται, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ μαυράδα τοῦ σκότους φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Καὶ

14 Προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ, λέγων· Ἰδὺ, ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ,

14 Καὶ ὁ Ἐνὼχ ὁπῦ ἦτον ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπροφήτευσε διὰ ἐτούτους, λέγοντας· νὰ, ὁποῦ ἦλθε Κύριος μὲ ταῖς μυριάδες του ταῖς ἁγίαις,

15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

15 Νὰ κάμῃ κρίσιν ἐναντία εἰς ὅλους, καὶ νὰ ἐλέγξῃ ὅλους τοὺς ἀσεβεῖς τους, διὰ ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἀσεβείας τους, ὁπῦ ἀσέβησαν, καὶ διὰ ὅλα τὰ σκληρὰ ὁπῦ ἐλάλησαν ἐναντία του ἁμαρτωλοὶ, ἀσεβεῖς.

16 Οὗτοί εἰσι γογγυσταὶ, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι· καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα, ὠφελείας χάριν.

16 Ἐτοῦτοι εἶναι γογγυστάδες, κατηγορητάδες ἀνευχαρίστητοι, ὁπῦ περιπατοῦσι κατὰ ταῖς ἐπιθυμίαις τους, καὶ τὸ στόμα τους λαλεῖ κατὰ πολλὰ κενόδοξα, θαυμάζοντες τὰ πρόσωπα διὰ ὠφέλειαν.

17 Ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοὶ μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

17 Ἀμὴ ἐσεῖς, ἀγαπητοὶ, ἐνθυμηθῆτε τὰ λόγια ὁπῦ ἐλαλήθηκαν προτίτερα ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.

18 Ὅτι σᾶς ἔλεγαν, ὅτι εἰς τοὺς ἐσχάτους χρόνους θέλουσιν εἶσθαι ἐμπαῖκται, περιπατοῦντες κατὰ ταῖς ἀσεβεστάταις τους ἐπιθυμίαις.

19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοὶ, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

19 Ἐτοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁπῦ ἀποχωρίζουσι τοῦ λόγου τους, ψυχικοὶ, ὁπῦ δὲν ἔχουν πνεῦμα.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικο-

20 Ἀμὴ ἐσεῖς, ὦ ἀγαπητοὶ, ἔστοντας νὰ οἰκοδομῆτε τοῦ

δομοῦντες ἑαυτὸς ἐν πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι,

21 Ἑαυτὸς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι·

23 οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ πυρὸς ἁρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους, καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,

25 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

λόγους εἰς τὴν ἁγιωτάτην σας πίστιν, καὶ νὰ προσεύχεσθε μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,

21 Φυλάξετε τὸν λόγους εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἐσπίλας νὰ ἀναμένετε τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

22 Καὶ κάποιους νὰ τοὺς λυπᾶσθε κάμνοντες διάκρισιν,

23 καὶ κάποιους μὲ φόβον νὰ τοὺς γλιτώνετε, ἁρπάζοντες τους ἀπὸ τὴν φωτιάν, μισοῦντες καὶ τὸ φόρεμα τὸ μολυσμένον ἀπὸ τὴν σάρκα.

24 Καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δύναται νὰ σᾶς φυλάξῃ ἀπταίστους, καὶ νὰ σᾶς στήσῃ ὁμοιωσοῦ εἰς τὴν δόξαν του ἀκατηγορήτους μὲ χαρᾶν,

25 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν καὶ σωτῆρα μας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας ἂς εἶναι δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ τώρα καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΑΠΟ-

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ.

2 Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.

3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασι-

Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν τοῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς, νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους του ἐκεῖνα, ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ γένουσι γλήγορα· καὶ αὐτὸς στέλνοντάς του μὲ τὸν ἄγγελόν του τὰ ἐσήμανεν εἰς τὸν δοῦλόν του Ἰωάννην.

2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα εἶδε.

3 Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναγνώσει, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκούσουσι τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ φυλάττουσιν ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὴν γεγραμμένα. Διατὶ ὁ καιρὸς εἶναι σημεῖα.

4 Ὁ Ἰωάννης εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν· ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ εἶναι, καὶ ὁποῦ ἦτον, καὶ ὁποῦ ἔρχεται, καὶ ἀπὸ τὰ ἑπτὰ πνεύματα ὁποῦ εἶναι ὁμπροστὰ εἰς τὸν θρόνον του·

5 Καὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μάρτυρας ὁ πιστὸς, ὁ πρωτότοκος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ ὁ ἄρχων τῶν

βασιλέων τ γῆς τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτ.

6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

7 Ἰδὲ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς, καὶ οἵτινες αὐτ ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται ἐπ αὐτ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τ γῆς. ναὶ, ἀμήν.

8 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλ, λέγει ὁ Κύρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμ, ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν, καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ Ἰησ Χριστ, ἐγενόμ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τ λόγον τ Θεῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησ Χριστ.

10 Ἐγενόμ ἐν πνύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγ,

11 Λεγούσης· Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτ καὶ ὁ ἔσχα· βασιλέων τ γῆς· εἰς ἐμὲ τὸν ἀγαπήσαντα καὶ λύσαντα ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτ,

6 καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς, καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τ γῆς. ναὶ, ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφός σας, καὶ συγκοινωνὸς εἰς τὸ θλῖψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤμουν εἰς τὴν νῆσον ὁποὺ λέγεται Πάτμος, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἤλθα εἰς ἔκστασιν μὲ πνεῦμα, τὴν κυριακὴν ἡμέραν, καὶ ἄκουσα φωνὴν μεγάλην ὀπίσω μου ὡσὰν σάλπιγγας,

11 Ὅποὺ ἔλεγε· ὅτι ἐγὼ εἶμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος· καὶ· ἐκεῖνο ὁ-

ἔσχατος· καί· Ὃ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν.

12 Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς·

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσῆν·

14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡσεὶ ἔριον λευκὸν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός·

15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·

16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ ἀστέρας ἑπτά· καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

ὁποῦ βλέπεις, γράψε το εἰς βιβλίον, καὶ πέμψε το εἰς ταῖς ἐκκλησίαις ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εἰς τὴν Πέργαμον, καὶ εἰς τὰ Θυάτειρα, καὶ εἰς ταῖς Σάρδεις, καὶ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς τὴν Λαοδικείαν.

12 Καὶ ἐγύρισα νὰ εἰδῶ τὴν φωνὴν, ὁποῦ μοῦ ἐλάλησε, καὶ γυρίζωντας εἶδα ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς.

13 Καὶ εἰς τὴν μέσην τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν εἶδα ἕνα ὅμοιον μὲ υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδυμένον μακρὺ φόρεμα ἕως εἰς τὰ ποδάριά του, καὶ ζωσμένον εἰς τὰ βυζιὰ ζωνάρι χρυσόν.

14 Καὶ ἡ κεφαλή του καὶ αἱ τρίχαις του ἄσπραις ὡσὰν μαλὶ ἄσπρον, ὡσὰν χιόνι· καὶ τὰ μάτιά του ὡσὰν φλόγα φωτιᾶς.

15 Καὶ τὰ ποδάριά του ἦταν ὅμοια χαλκολιβάνῳ, ὡσὰν πυρωμένα μέσα εἰς τὸ καμίνι· καὶ ἡ φωνή του ὡσὰν φωνὴ νερῶν πολλῶν.

16 Καὶ ἐκράτει εἰς τὸ δεξιόν του χέρι ἑπτὰ ἀστέρας· καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του σύγνυε σπαθὶ δίστομον κοπτερόν· καὶ ἡ ὄψις του ἔφεγγεν, ὡσὰν φέγγει ὁ ἥλιος εἰς τὴν δύναμίν του.

17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέγων μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρὸς, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς. οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσί.

17 Καὶ ὅταν τὴν εἶδα, ἔπεσα εἰς τὰ ποδάριά του ὡσὰν νεκρός· καὶ ἔβαλε τὸ δεξιόν του χέρι ἀπάνω μου, λέγωντάς μου· μὴν φοβᾶσαι, ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἔγινα νεκρὸς, καὶ νὰ, ὁποῦ εἶμαι ζωντανὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν· καὶ κρατῶ τὰ κλειδία τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψε ἐκεῖνα ὁποῦ εἶδες, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ μέλλουν νὰ γενοῦν ὕστερα·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὁποῦ εἶδες εἰς τὸ δεξιόν μου χέρι, καὶ ταῖς ἑπτὰ λυχνίαις ταῖς χρυσαῖς. οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, εἶναι ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαις ὁποῦ εἶδες, εἶναι ἑπτὰ ἐκκλησίαις.

Κεφ. β'. 2.

ΤΩ ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς·

ΕΙΣ τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἐφεσίων γράψε· ἐτοῦτα λέγει ἐκεῖνος, ὁποῦ κρατεῖ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας εἰς τὸ δεξιόν του χέρι, ὁποῦ περιπατεῖ εἰς τὴν μέσην τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Ἰξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι δὲν δύνεσαι νὰ βαστᾶς τοὺς κακούς· καὶ ἐδοκίμασες ἐκείνους

κάς· καὶ ἐπιφάσω τὰς φάσκουσας εἶναι ἀποστόλους, καὶ οὐκ εἰσὶ· καὶ εὗρες αὐτὰς ψευδεῖς·

3 Καὶ ἐβάστασας, καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας, καὶ οὐ κέκμηκας.

4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας.

5 Μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκπέπτωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμυρναίων γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς, καὶ ἔζησε·

9 Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλῖψιν καὶ τὴν πτωχείαν, (πλὰ-

κείνους ὅτι λέγουσι πῶς εἶναι ἀπόστολοι, καὶ οὐκ εἰσὶν, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψεύστας.

3 Καὶ ἐβάστασας καὶ ἔχεις ὑπομονὴν· καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου ἐκοπίασες, καὶ οὐ κεκμήκασες.

4 Ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι ἀφῆκες τὴν πρώτην σου ἀγάπην.

5 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν ἀπὸ ποῦ ἐξέπεσες, καὶ μετανόησε, καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα· εἰδεμὴ, γλήγορα σοῦ ἔρχομαι, καὶ θέλω κινήσει τὴν λυχνίαν σου ἀπὸ τὸν τόπον της, ἐὰν δὲν μετανοήσῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγὼ τὰ μισῶ.

7 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐκείνου ὁποὺ νικᾷ θέλω τοῦ δώσῃ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν μέσην τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων γράψε· Ἐτοῦτα λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὁ ὁποῖος ἔγινε νεκρὸς, καὶ ἔζησε·

9 Ἰξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν θλῖψιν, καὶ τὴν πτωχείαν, (ἀλλὰ εἶσαι πλούσιος) καὶ τὴν βλασ-

σιος δὲ εἶ) καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ.

βλασφημίαν ἐκεινῶν ὁποῦ λέγουν νὰ εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ εἶναι συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.

10 Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν· ἰδοὺ, μέλλει βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρασθῆτε· καὶ ἕξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα· γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

10 Μὴν φοβᾶσαι κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ μέλλεις νὰ πάθῃς. νὰ, ὁποῦ μέλλει νὰ βάλλῃ ὁ διάβολος ἀπὸ ἐσᾶς εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ πειραχθῆτε· καὶ θέλετε ἔχει θλίψιν δέκα ἡμερῶν. γίνου ἐμπιστευμένος ἕως θανάτου, καὶ θέλω σοῦ δώσει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

11 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις. ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾶ, δὲν θέλει ζημιωθῇ ἀπὸ τὸν δεύτερον θάνατον.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·

12 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Πέργαμον γράψε· ἐτοῦτα λέγει ἐκεῖνος ὁποῦ κρατεῖ τὸ σπαθὶ τὸ δίστομον τὸ κοπτερόν·

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς·

13 Ἰξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικᾶς, ἤγουν ἐκεῖ ὁποῦ εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἀρνήθης τὴν πίστιν μου, καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ταῖς ὁποίαις ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς ὁ Ἀντίπας ἐσκοτώθη σημᾶ εἰς ἐσᾶς, ἐκεῖ ὁποῦ κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς.

14 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδα-

14 Ἀλλ' ἔχω ὀλίγα ἐναντία σου, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ τινὰς ὁποῦ κρατοῦσι τὴν διδαχὴν τοῦ

Βα-

διδαχλὼ Βαλαὰμ, ὃς ἐδίδασκεν τ Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα, καὶ πορνεῦσαι.

15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχλὼ τῶν Νικολαϊτῶν ὁμοίως.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τ στόματός μου.

17 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τ μάννα τ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τ ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτ ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ οἱ πόδες αὐτ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ·

19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων.

Βαλαὰμ, ὁ ὃς ἐδίδασκε τ Βαλὰκ νὰ βάλῃ σκάνδαλον ἐμπρός τ εἰς τοὺς υἱοὺς τ Ἰσραὴλ, νὰ φάγωσι εἰδωλόθυτα καὶ νὰ πορνεύσωσιν.

15 Τέτοιας λογῆς ἔχεις καὶ ἐσὺ πολλοὺς ὃς κρατοῦν τὴν διδαχλὼ τῶν Νικολαϊτῶν, τὸ ὁποῖον ἐγὼ μισῶ.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μή, γλήγορα σὲ ἔρχομαι, καὶ θέλω πολεμήσει μετ' αὐτοὺς μὲ τὸ σπαθὶ τ στόματός μου.

17 Ἐκεῖνος ὃς ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας. ἐκείνῳ ὃς νικᾷ, θέλω τ δώσῃ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ μάννα τὸ κεκρυμμένον, καὶ θέλω τ δώσει ψῆφον ἄσπρην, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν ψῆφον ὄνομα καινούριον γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον κανένας δὲν τὸ ἐγνώρισε, παρὰ ἐκεῖνος ὃς τὸ πέρνει.

18 Καὶ εἰς τ ἄγγελον τ ἐκκλησίας ὃς εἶνε εἰς τὰ Θυάτειρα γράψε· ἐτσὶ λέγει ὁ υἱὸς τ Θεοῦ, ὃς ἔχει τὰ μάτια τ ὡσὰν φλόγα πυρὸς, καὶ τὰ ποδάρια τ μοιάζουν λογῆς ὡσὰν χαλκολίβανον·

19 Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ὕστερνὰ εἶνε περισσότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

20 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἐᾷς τὴν γυναῖκα Ἰεζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἑαυτὴν προφῆτιν, διδάσκειν καὶ πλανᾶσθαι τοὺς ἐμοὺς δούλους, πορνεύσαι καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν.

20 Ἀλλὰ ἔχω ὀλίγα ἐναντία σου· διότι ἀφίνεις τὴν γυναῖκα τὴν Ἰεζάβελ, ὁποῦ λέγει ὅτι λόγῳ της νὰ εἶναι προφήτισσα, νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ πλανᾷ τοὺς ἰδικούς μου δούλους, νὰ πορνεύουν καὶ νὰ τρώγουν τὰ εἰδωλόθυτα.

21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ οὐ μετενόησεν.

21 Καὶ ἔδωκά της καιρὸν νὰ μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν πορνείαν της, καὶ δὲν ἐμετανόησε.

22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς, εἰς θλῖψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

22 Αὐτὲ, ἐγὼ ὁποῦ τὴν βάλλω εἰς τὴν κλίνην, καὶ ἐκείνους ὁποῦ μοιχεύουν μετ' αὐτὴν, εἰς μεγάλην θλῖψιν, ἐὰν δὲν μετανοήσουν ἀπὸ τὰ ἔργα τους.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.

23 Καὶ τὰ παιδιά της θέλω τὰ θανατώσει· καὶ θέλουσι γνωρίσῃ ὅλαις αἱ ἐκκλησίαις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὁποῦ ἐξετάζω νεφροὺς καὶ καρδίας. καὶ θέλω σᾶς δώσει καθένα κατὰ τὰ ἔργα σας.

24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βάθη τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος.

24 Ἀμὴ εἰς ἐσᾶς λέγω, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ Θυάτειρα, ὅσοι δὲν ἔχουσι τὴν διδαχὴν ἐτούτην, καὶ ὁποῖοι δὲν ἐγνώρισαν τὰ βάθη τοῦ σατανᾶ, καθὼς λέγουσιν· ὅτι δὲν θέλω βάλλει ἀπάνω εἰς ἐσᾶς ἄλλο βάρος.

25 Πλὴν ὃ ἔχετε, κρατήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἥξω.

25 Ὅμως ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχετε, κρατήσετέ το, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω.

26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τηρῶν

26 Καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ νικᾷ, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάγει

ρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν·

27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρίβεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου·

28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.

29 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

γρι ἕως τοῦ τέλους τὰ ἔργα μου, θέλω δώσει ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς τὰ ἔθνη.

27 Καὶ θέλει τοὺς ποιμάνει μὲ ῥάβδον σιδηρένιον· νὰ θέλουσι συντριφθῆ ὡσὰν τὰ ἀγγεῖα τοῦ κεραμέως, καθὼς κἀγὼ ἔπηρα ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

28 Καὶ θέλω δώσει τὸν ἀστέρα τὸν αὐγερινόν.

29 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτὸ, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. γ'. 3.

Καὶ τοῦ ἀγγέλου τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῇς, καὶ νεκρὸς εἶ.

2 Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήριξον τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει ἀποθανεῖν· οὐ γὰρ εὕρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἥξω ὡς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῷς ποίαν ὥραν ἥξω ἐπί σε.

4 Ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περι-

καὶ ἕως τὸ τέλος τὰ ἔργα μου, θέλω δώσει ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς τὰ ἔθνη.

27 Καὶ θέλει τοὺς ποιμάνει μὲ ῥάβδον σιδηρένιον· νὰ θέλουσι συντριφθῆ ὡσὰν τὰ ἀγγεῖα τοῦ κεραμέως, καθὼς κἀγὼ ἔπηρα ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

28 Καὶ θέλω δώσει τὸν ἀστέρα τὸν αὐγερινόν.

29 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτὸ, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. γ'. 3.

Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σαρδέων γράψον· ἐτοῦτα λέγει ἐκεῖνος ὁποῦ κρατεῖ τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· ἠξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι ἔχεις ὄνομα, πὼς ζῇς, καὶ εἶσαι νεκρός.

2 Γίνου ἐσὺ ἐξυπνητὸς, καὶ στήριξε τὰ λοιπὰ ὁποῦ μέλλουσι νὰ ἀποθάνουσι. Διατὶ δὲν οὗρηκα τὰ ἔργα σου σωστὰ ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.

3 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πῶϊα ἐπῆρες καὶ ἄκουσες, καὶ φύλαγέ τα, καὶ μετανόησον. ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀγρυπνᾷς, θέλω ἔλθη εἰς ἐσένα ὡσὰν κλέπτης, καὶ δὲν θέλεις γνωρίσει ποίαν ὥραν θέλω ἔλθη εἰς ἐσένα.

4 Ὀλίγα ὀνόματα ἔχεις εἰς τοὺς Σαρδεῖς, ὁποῦ δὲν ἐμόλυναν τὰ φορέματά τους, καὶ

περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς· ὅτι ἄξιοί εἰσιν.

5 Ὁ νικῶν, οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

6 Ὁ ἔχων ὦς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβίδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδεὶς κλείσει· καὶ κλείων, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει·

8 Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεῳγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου.

9 Ἰδοὺ, δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ, ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε.

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.

12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ, ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς ἦς ἢ ζεστός.

16 Οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστὸς οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου.

17 Ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός·

18 Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς, ἵνα πλουτήσῃς· καὶ ἱμάτια λευκὰ, ἵνα περιβάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου· καὶ κολλούριον ἐγχρῖσαι τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον.

20 Ἰδοὺ, ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου· ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ'.

1 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, θύρα ἠνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.

2 Εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος·

3 Καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ· καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ.

4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἰκοσιτέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς.

5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἃ εἰσὶ τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνη ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου, καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου, τέσσαρα ζῷα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.

7 Καὶ τὸ ζῷον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῷον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῷον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῷον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ.

8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα, ἓν καθ' ἓν αὐτῶν ἔχει ἀνὰ πτέρυγας ἓξ κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέγοντες· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῷα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

10 Πεσοῦνται οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιος εἶ, Κύριε καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε'.

1 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν, κατασφραγισμένον σφραγῖσι ἑπτά.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ;

3 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὐδὲ βλέπειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολύ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον οὐδὲ βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαβίδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζῴων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, οἵτινές εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸ βιβλίον.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῷα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἵτινές εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων·

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ· ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντα· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ς'.

1 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζῴων λέγοντος ὡς φωνὴν βροντῆς· Ἔρχου καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζῴου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρὸς, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζῴου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζῴων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοῖνικες κριθῶν δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τετάρτην σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ τετάρτου ζῴου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος χλωρὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος· καὶ ὁ ᾅδης ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

10 Καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἕως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινὸς, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἑκάστῳ στολὴ λευκὴ, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρὸν, ἕως πληρωθῶσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτέννεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο· καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσον εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη·

14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἱλισσόμενον· καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν.

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων·

16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου·

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

Κεφ. ζ'.

1 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ·

5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες· ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες·

6 Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες· ἐκ φυλῆς Νεφθαλὶμ δώδεκα χιλιάδες· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες·

7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες· ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες· ἐκ φυλῆς Ἰσσαχὰρ δώδεκα χιλιάδες·

8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες· ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ δώδεκα χιλιάδες· ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκὰς καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

10 Καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἱστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζῴων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς τίνες εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἴρηκα αὐτῷ· Κύριε μου, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτο εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα·

17 Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. η'.

1 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἵτινες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἑστήκασι· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ ἐδόθησαν αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς πάντων τῶν ἁγίων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου·

4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισε· καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης ἐγένετο αἷμα·

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν ἐχόντων ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων·

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων ἐγένετο εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Κεφ. θ'.

1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων·

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν· καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν·

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον·

10 Καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα· καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

11 Ἔχουσιν ἐφ' ἑαυτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδών, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθε· ἰδοὺ, ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἤκουσα μιᾶς φωνῆς ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ τῷ ἔχοντι τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τῶν ἱππικῶν δισμυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτοῖς, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων· καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

18 Ἀπὸ τῶν τριῶν τούτων πληγῶν ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

19 Ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν

ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε·

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.

12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ, ἣ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς εἶης ἢ ζεστός.

16 Οὕ-

σουν ὀμπροστᾶ εἰς τὰ ποδάριά σου, καὶ νὰ γνωρίσουν ὅτι ἐγὼ σὲ ἀγάπησα.

10 Ὅτι ἐφύλαξες τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ θέλω σε φυλάξει ἀπὸ τὴν ὥραν τοῦ πειρασμοῦ ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, νὰ πειράξῃ ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Νὰ, ὁποῦ ἔρχομαι γλήγορα· κράτει ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχεις, διὰ νὰ μὴν πάρῃ κανεὶς τὸν στέφανόν σου.

12 Ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾶ, θέλω τὸν κάμει στύλον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ μου, καὶ νὰ μὴν εὔγῃ ἔξω πλέον· καὶ θέλω γράψει ἀπάνω εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινούριας Ἱερουσαλὴμ, ὁποῦ καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τὸν Θεόν μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινούριον.

13 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων γράψε· ἐτοῦτα λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυρας ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

15 Ἰξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶσαι, οὔτε ζεστός. ἄμποτε νὰ ἤσουν ἢ ψυχρὸς, ἢ ζεστός.

16 Ἐ-

16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου·

17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω. Καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πλουτήσῃς· καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περιβάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου· καὶ κολλύριον ἐγχρῖσαι τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον οὖν καὶ μετανόησον.

20 Ἰδού, ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

16 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶσαι χλιαρὸς, καὶ οὔτε ψυχρὸς, οὔτε ζεστὸς, μέλλω νὰ σὲ ξεράσω ἀπὸ τὸ στόμα μου.

17 Διατὶ λέγεις· ὅτι εἶμαι πλούσιος, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν χρειάζομαι κανένα (πρᾶγμα)· καὶ δὲν ἐξεύρεις ὅτι εἶσαι ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχὸς, καὶ τυφλὸς, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σε νὰ ἀγοράσῃς ἀπὸ λόγου μου χρυσάφι δοκιμασμένον ἀπὸ τὴν φωτιάν, διὰ νὰ πλουτήσῃς· καὶ φορέματα λευκὰ νὰ ἐνδυθῇς, καὶ νὰ μὴν φανῇ ἡ ἐντροπὴ τῆς γυμνότητός σου· καὶ χρίσαι κολλύριον διὰ μάτια σου, διὰ νὰ βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ, τοὺς ἐλέγχω καὶ παιδεύω. ζήλεψε λοιπὸν, καὶ μετανόησον.

20 Νά, ὑπὸ στέκομαι εἰς τὴν θύραν καὶ κρούω, καὶ ἐὰν κανένας ἀκούσῃ τὴν φωνήν μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω ἐμβῆ εἰς αὐτὸν, καὶ θέλω δειπνήσῃ μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

21 Ἐκεῖνον ὑπὸ νικᾷ, θέλω τοῦ δώσει νὰ καθίσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ θρόνον μου, καθὼς ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μὲ τὸ πατέρα μου εἰς τὸ θρόνον του.

22 Ὁ

22 Ἐ-

22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

22 Ἐκεῖνος ὁπῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσῃ τι λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ'. 4.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὺ, θύρα ἠνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.

Ὕστερον ἀπὸ τοῦτα εἶδα, καὶ νὰ, μία θύρα ἀνοικτὴ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη, τὴν ὁποίαν ἄκουσα ὡσὰν σάλπιγγας ὁπῦ ἐλάλει μετ' ἐμένα, καὶ ἔλεγεν· ἀνέβα, ἐδῶ, καὶ θέλω σοῦ δείξει ἐκεῖνα ὁπῦ μέλλουν νὰ γενοῦν ὕστερα.

2 Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος.

2 Καὶ παρευθὺς ἦλθα εἰς ἔκστασιν μὲ πνεῦμα· καὶ νὰ, καὶ ἦτον ἕνας θρόνος εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον κάποιος καθεζόμενος.

3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίνῳ· καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὁμοία ὁράσει σμαραγδίνῳ.

3 Καὶ ἐκεῖνος ὁπῦ ἐκάθετον ἦτον ὅμοιος εἰς τὴν ὅρασιν ὡσὰν πέτραν ἰάσπιδα καὶ σαρδίνῳ· καὶ τὸ οὐράνιον τόξον τρυγύρω τοῦ θρόνου, μιᾶς λογῆς εἰς τὴν θεωρίαν ὡσὰν σμαράγδι.

4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς.

4 Καὶ τρυγύρω τοῦ θρόνου εἰκοσιτέσσαρες θρόνοι, καὶ ἀπάνω εἰς τοὺς θρόνους εἶδα τοὺς εἰκοσιτέσσαρες πρεσβυτέρους ὁπῦ ἐκάθουνταν, ἐνδυμένους μὲ φορέματα ἄσπρα, καὶ ἐφορῦσαν ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλιά τους στεφάνια χρυσᾶ.

5 Καὶ

5 Καὶ

5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ.

8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἓν καθ' ἑαυτὸ, εἶχον ἀνὰ πτέρυγας ἓξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

10 Πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσ-

5 Καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου εὔγενον ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί. καὶ ἑπτὰ λαμπάδες ἀπὸ φωτιὰν ὁποῦ ἐκαίουνταν ὀμπροστᾶ εἰς τὸν θρόνον, ᾗ ὁποίαις εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ὀμπροστᾶ εἰς τὸν θρόνον μία θάλασσα γυάλινη, ὅμοια ὡσὰν κρυστάλλι· καὶ εἰς τὴν μέσην τοῦ θρόνου καὶ τρυγύρω τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα, ὁποῦ ἦταν γεμάτα μάτια ὀμπροστᾶ καὶ ὀπίσω.

7 Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον ὁμοίαζε τὸν λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοίαζε μοσχάρι, καὶ τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπόν του ὡσὰν ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ἦτον ὅμοιον ὡσὰν ἀετὸς, ὁποῦ νὰ πετᾶ.

8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, κάθε ἕνα εἰς τοῦ λόγου του, εἶχαν ἀπὸ ἕξι πτέρυγες τρυγύρω, καὶ ἀπὸ μέσα ἦταν γεμάτα μάτια, καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρα καὶ νύκτα, νὰ λέγουσιν· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁποῦ ἦτον, καὶ εἶναι, καὶ ἔρχεται.

9 Καὶ ὅταν δώσουν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν ἐκείνου ὁποῦ κάθεται ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον, ὁποῦ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

10 Πέφτουσιν οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ὀμπροστᾶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ κάθεται εἰς τὸν

προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιος εἶ Κύριε λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτά.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἐστιν ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ;

3 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ βλέπειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ.

6 Καὶ

τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνῆσαν ἐκείνου ὅπου ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τοὺς στεφάνους τους ὁμοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιος εἶσαι Κύριε νὰ πάρῃς τὴν δόξαν, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι ἐσὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἶναι, καὶ ἐκτίσθησαν.

ΚΑὶ εἶδα εἰς τὴν δεξιὰν ἐκείνου ὅπου ἐκάθητον εἰς τὸν θρόνον ἕνα βιβλίον γεγραμμένον ἀπὸ μέσα καὶ ἀπόπισω, βυλωμένον μὲ βύλλαις ἑπτά.

2 Καὶ εἶδα ἕνα ἄγγελον δυνατὸν ὅπου ἐβοᾶλάλει μὲ μεγάλην φωνὴν· ποῖος εἶναι ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς βύλλας του;

3 Καὶ κανένας δὲν ἐβρέθη εἰς τὸν οὐρανὸν, οὐδὲ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, οὐδὲ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ τὸ βλέπῃ.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι κανένας δὲν εὑρέθη ἄξιος νὰ τὸ ἀνοίξῃ καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ τὸ βλέπῃ.

5 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους μοῦ λέγει· μὴν κλαίῃς, νὰ ὅπου ἐνίκησεν ὁ λέων ὅπου εἶναι ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, ἡ ῥίζα τοῦ Δαβὶδ, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς ἑπτὰ του βύλλας.

6 Καὶ

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ, καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ· οἵτινές εἰσι τὰ ἑπτὰ τοῦ Θεοῦ πνεύματα ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας θυμιαμάτων, αἵτινές εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐ-

6 Καὶ εἶδα, καὶ ἰδοὺ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἀρνίον ὡς ἐσφαγμένον, καὶ εἶχε κέρατα ἑπτὰ, καὶ ἑπτὰ μάλια, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἐστάλθηκαν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ ἐπῆρε τὸ βιβλίον ἀπὸ τὴν δεξιὰν ἐκείνου ὁποῦ ἐκάθητεν εἰς τὸν θρόνον.

8 Καὶ ὅταν ἐπῆρε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ὁμοῦ σὺν εἰς τὸ ἀρνίον, καὶ εἶχαν καθένας κιθάραν καὶ κύπουσας χρυσᾶς, ὁποῦ ἦταν γεμάταις θυμιάματα, αἱ ὁποῖαις εἶναι αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ψάλλουσι καινούργιαν ψαλμωδίαν, λέγοντες· Ἄξιος εἶσαι νὰ πάρῃς τὸ βιβλίον, καὶ νὰ ἀνοίξῃς τὰς βούλας του, ὅτι ἐσφάγης, καὶ μᾶς ἀγόρασες τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ αἷμά σου, ἀπὸ κάθε λογῆς φυλὴ καὶ γλῶσσαν καὶ λαὸν καὶ ἔθνος·

10 Καὶ μᾶς ἔκαμες εἰς τὸν Θεόν μας βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ θέλομεν βασιλεύσει ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ εἶδα, καὶ ἄκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν ὁποῦ ἦταν τριγύρω τοῦ θρόνου, καὶ τῶν ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ὁ ἀριθμὸς

αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἅ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ προσεκύνησαν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

θμὸς τῶν ἦσαν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 Ὅπου ἔλεγον μεγάλῃ φωνῇ· Ἄξιον ἐστὶ τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον, λαβεῖν τὴν δύναμιν, καὶ πλοῦτον, καὶ σοφίαν, καὶ κράτος, καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὅπου ἐστὶν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ ὑπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὅσοι εἰσὶν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μέσα εἰς αὐτὰ ὅλα, ἄκουσα ὅπου ἔλεγαν· ἐκείνῳ ὁποῦ κάθεται εἰς τὸν θρόνον, καὶ τὸ ἀρνίον, νὰ εἶναι ἡ εὐλογία, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· ἀμήν· Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς· Ἔρχου καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκὸς· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

ΚΑὶ εἶδα ὅταν ἄνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἀπὸ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας, καὶ ἄκουσα ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ὁποῦ ἔλεγεν, ὡσὰν φωνὴν βροντῆς· ἔρχου καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ νά ἕνα ἄλογον ἄσπρον· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς αὐτό, ἐκρατοῦσε δοξάρι· καὶ τοῦ ἐδόθη στέφανος, καὶ σύγκε νικητὴς, καὶ διὰ νὰ νικήσῃ.

3 Καὶ

3 Καὶ

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός· καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος μέλας καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου δηναρίου· καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἔρχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος· καὶ ὁ ᾅδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτεῖναι ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. 9 Καὶ

3 Καὶ ὅταν ἤνοιξε τὴν δευτέραν βέλαν, ἄκουσα τὸ δεύτερον ζῶον ὅπου ἔλεγεν· ἔλα καὶ ἴδε.

4 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω ἄλλο ἄλογον κόκκινον· καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἐκάθετον ἀπάνω εἰς αὐτό, τοῦ ἐδόθη νὰ πάρῃ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴν γῆν, ἀφ' νὰ σφαγοῦσι ἕνας τὸν ἄλλον. καὶ τοῦ ἐδόθη μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν τρίτην βέλαν, ἄκουσα τὸ τρίτον ζῶον ὅπου ἔλεγεν· ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ εἶδα, καὶ νά, ἕνα ἄλογον μαῦρον, καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἐκάθετον ἀπάνω εἰς αὐτό, ἐκράτειεν εἰς τὸ χέρι του μίαν ζυγαριάν.

6 Καὶ ἄκουσα φωνὴν εἰς τὴν μέσην τῶν τεσσάρων ζώων ὅπου ἔλεγεν· τὸ σινήκι τὸ σιτάρι ἕνα ῥοῦπι· καὶ τρία σινήκια κριθάρι ἕνα ῥοῦπι. καὶ τὸ λάδι καὶ τὸ κρασὶ μὴν τὸ βλάψῃς.

7 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν βέλαν τὴν τετάρτην, ἄκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου ὅπου ἔλεγεν· ἔρχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδα, καὶ νά ἕνα ἄλογον πράσινον, καὶ ὁποῖος ὅπου ἐκάθετον ἀπάνω του, ἦτον τὸ ὄνομά του ὁ θάνατος, καὶ ὁ ᾅδης ἀκολουθᾶ μαζύ του. καὶ τοὺς ἐδόθη ἐξουσία νὰ σκοτείνουσι τὸ τέταρτον μέρος τῆς γῆς, μὲ σπαθὶ καὶ μὲ πεῖνα καὶ μὲ θάνατον, καὶ μὲ θηρία τῆς γῆς. 9 Καὶ

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τὸ θυσιαστήριον τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινὸς οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς;

11 Καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις στολὴ λευκή, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρὸν, ἕως οὗ πληρωθῶσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτίνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἕκτην, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου σειομένη.

14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἱλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν·

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλούσιοι,

9 Καὶ ὅταν ἤνοιξε τὴν πέμπτην βύβλον, εἶδα ὑποκάτω εἰς τὸ θυσιαστήριον ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων ὅπου ἐσφάγησαν διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν ἀρνίε ὅπου εἶχαν·

10 Καὶ ἔκραζεν μὲ μεγάλην φωνὴν, λέγοντες· ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινὸς δὲν κρίνεις καὶ ἐξεδικεῖς τὸ αἷμά μας, ἀπὸ ἐκείνους ὅπου κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν;

11 Καὶ τοὺς ἐδόθηκαν κάθε ἕνος φορέματα ἄσπρα, καὶ τοὺς ἐλαλήθη νὰ ἀναπαυθοῦσιν ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν, ἕως ὅπου νὰ τελειωθοῦσι καὶ οἱ σύνδουλοι τους καὶ οἱ ἀδελφοί τους, ὅπου μέλλει νὰ φονευθοῦν ὡσὰν καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδα ὅταν ἄνοιξε τὴν βύβλαν τὴν ἕκτην, καὶ νὰ σεισμὸς μέγας ἔγινε, καὶ ὁ ἥλιος ἔγινε μαῦρος ὡσὰν σακκὶ τρίχινον, καὶ τὸ φεγγάρι ὅλον ἐγίνη ὡσὰν αἷμα,

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡσὰν ἡ συκία σείεται ἀπὸ μεγάλον ἄνεμον, ῥίχνει τοὺς ὀλύνθους της.

14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρέθη ὡσὰν τυλικτάρι ὅπου τυλίουσι), καὶ κάθε ὄρος καὶ νησὶ σκινήθηκαν ἀπὸ τὸ τοπον τους.

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλούσιοι,

καὶ

οι, καὶ οἱ χιλίαρχοι, καὶ οἱ δυνατοὶ, καὶ πᾶς δοῦλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων·

16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου·

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

16 Καὶ λέγουν εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς ταῖς πέτραις· πέσετε ἀπάνω μας, καὶ σκεπάσετέ μας ἀπὸ τὸ πρόσωπον ἐκείνου ὁποῦ κάθεται εἰς τὸ θρόνον, καὶ ἀπὸ τὸν ὀργὴν τοῦ ἀρνιοῦ·

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς τους, καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ;

Κεφ. ζ'. 7.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 4 Καὶ

Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοῦτα εἶδα τέσσαρες ἀγγέλους ὁποῦ ἐστέκουνταν εἰς ταῖς τέσσαρες γωνίαις τῆς γῆς, καὶ ἐκρατοῦσαν τοὺς τέσσαρες ἀνέμους τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴν φυσᾷ ὁ ἄνεμος ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, μηδὲ εἰς τὴν θάλασσαν, μηδὲ εἰς κανένα δένδρον.

2 Καὶ εἶδα ἄλλον ἄγγελον ὁποῦ ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, καὶ ἐκράτει σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν τοὺς τέσσαρες ἀγγέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη νὰ ἀδικήσουσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγοντας· μὴν ἀδικήσετε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἕως νὰ βυλώσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸ μέτωπόν τους. 4 Καὶ

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ.

5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβήν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γάδ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

6 Ἐκ φυλῆς Ἀσήρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλείμ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

7 Ἐκ φυλῆς Συμεών, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευΐ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσσαχάρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλών, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ

4 Καὶ ἄκουσα τὸν ἀριθμὸν ἐκείνων ὅπου ἐβουλήθησαν· ἑκατὸν σαραντατέσσαρες χιλιάδες βουλωμένοι, ἀπὸ ὅλας τὰς φυλὰς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.

5 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ῥουβὶμ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γάδ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι.

6 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλείμ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι.

7 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεών, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λεβὶ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσσαχάρ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι.

8 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλών, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰωσὴφ, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν, δώδεκα χιλιάδες βουλωμένοι.

9 Ὕστερα ἀπὸ τοῦτα εἶδα, ἕνα πολὺς ὄχλος, τὸ ὁποῖον κανεὶς δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ μετρήσῃ, ἀπὸ κάθε ἔθνος καὶ κάθε φυλὴν καὶ κάθε λαὸν καὶ κάθε

καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς· καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

10 Καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ ἀρνίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἑστήκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς, τίνες εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἴρηκα αὐτῷ· Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης· καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος

γλῶσσαι, ὅπου ἐστέκουνταν ὀμπροστᾶ εἰς τὸν θρόνον καὶ ὀμπροστᾶ εἰς τὸ ἀρνίον, ἐνδυμένοι φορέματα ἄσπρα, καὶ (ἐκρατοῦσαν) φοίνικες εἰς τὰ χέρια τους,

10 Καὶ ἔκραζαν μὲ μεγάλην φωνὴν, λέγοντες· ἡ σωτηρία εἶναι τοῦ Θεοῦ μας ὁποῦ κάθεται εἰς τὸν θρόνον, καὶ τοῦ ἀρνίου.

11 Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἐστέκουνταν τρυγύρω τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ὀμπροστᾶ εἰς τὸν θρόνον καὶ πρόσωπον, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Θεὸν,

12 Λέγοντες· ἀμὴν, ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς ἂς εἶναι εἰς τὸν Θεόν μας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ λέγει μου· ἐτοῦτοι οἱ ἐνδυμένοι τὰ ἄσπρα φορέματα, ποῖοι εἶναι, καὶ πόθεν ἦλθαν;

14 Καὶ εἶπά του· Αὐθέντη, ἐσὺ ἰξεύρεις. καὶ μοῦ εἶπεν· ἐτοῦτοι εἶναι ὁποῦ ἦλθαν ἀπὸ τὴν θλίψιν τὴν μεγάλην, καὶ ἔπλυναν τὰ φορέματά τους, καὶ τὰ ἐλεύκαναν μὲ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτο εἶναι ὀμπροστᾶ εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν λατρεύουσι νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὸν ναόν του· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ κάθεται

νος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καῦμα·

17 Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς, καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

ται εἰς τὸν θρόνον, θέλει κατασκηνώσει ἐπάνω των.

16 Δὲν θέλουσι πεινάσει πλέον, οὐδὲ θέλουσι διψάσει πλέον, οὐδὲ θέλει πέσει ἀπάνω τους ὁ ἥλιος, οὐδὲ κανένα καῦμα.

17 Ὅτι τὸ ἀρνίον ὁποῦ εἶναι ἀνάμεσον τοῦ θρόνου, θέλει τοὺς ποιμάνει, καὶ θέλει τοὺς ὁδηγήσει εἰς ταῖς ζώσαις βρύσεις τῶν νερῶν· καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξαλείψει κάθε λογῆς δάκρυον ἀπὸ τὰ μάτιά τους.

Κεφ. η'. 8.

Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἑστήκασι· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβα-

Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν βοῦλαν τὴν ἑβδόμην, ἔγινε σιγὴ εἰς τὸν οὐρανὸν, ὡς ἕνα μεσώριον.

2 Καὶ εἶδα τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, ὁποῦ ἐστέκουνταν ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τοὺς ἐδόθηκαν ἑπτὰ σάλπιγγαις.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ θυσιαστήριον, κρατοῦντας θυμιατὸν χρυσοῦν, καὶ τοῦ ἐδόθηκαν θυμιάματα πολλὰ, διὰ νὰ δώσῃ ταῖς προσευχαῖς ὅλων τῶν ἁγίων εἰς τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, ὁποῦ εἶναι ὀμπροστᾶ εἰς τὸν θρόνον.

4 Καὶ ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ἀνέβη μὲ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ἐπῆρεν ὁ ἄγγελος τὸ θυ-

λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, τῶν ἐχόντων ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον

θυμιατὸν, καὶ τὸ ἐγέμισεν ἀπὸ τὴν φωτιὰν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγένηκαν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ὁποὺ ἐκρατοῦσαν τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἑτοίμασαν τὸ λόγο τους νὰ σαλπίσουν.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔγινε χαλάζη καὶ φωτιὰ ἀνακατωμένα μὲ τὸ αἷμα, καὶ ἐρρίχθηκαν εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸ τρίτον μερικὸν ἀπὸ τὰ δένδρα κατεκάη, καὶ κάθε χλωρὸν χορτάρι κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡσὰν ὄρος μεγάλον ὁποὺ καίεται μὲ φωτιὰν, ἐρρίχθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγινε τὸ τρίτον μερικὸν τῆς θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον μερικὸν ἀπὸ τὰ κτίσματα ὁποὺ ἦταν εἰς τὴν θάλασσαν, ὁποὺ εἶχαν ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ καράβια ἐχαλάσθηκαν.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸ οὐρανὸν ἕνας ἀστέρας μεγάλος ὁποὺ ὁμοίαζεν ὡσὰν λαμπάδα, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ τρίτον μέρος τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς τὰς βρύσας τῶν νερῶν.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ γίνεται τὸ τρί-

τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων· ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

τρίτον μέρος τῶν ναυῶν ὥστε ἀπολυθῆναι, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἀπὸ τῶν ὑδάτων ὅτι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον μέρος αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνῃ τὸ τρίτον μέρος αὐτῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου ἑνὸς πετωμένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος μεγάλῃ φωνῇ· Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Κεφ. Θ'. 9.

Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς

Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδα ἕνα ἀστέρα ὅτι ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη τὸ κλεῖθρον τῆς πηγαδίας τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἄνοιξε τὸ πηγάδι τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἀπὸ τὸ πηγάδι ὡσὰν καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἀπὸ τὸν καπνὸν τοῦ πηγαδίου.

3 Καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν βγῆκαν ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν· καὶ τὴν

αὐτοῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων, ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. 10 Καὶ

ἐδόθη δυνάμις, ὡσὰν ἔχουσιν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ τοῖς εἰλαλήθη νὰ μὴν βλάψωσι τὸ χορτάρι τῆς γῆς, οὐδὲ καμίαν πρασινάδα, οὐδὲ καμίαν δενδρὰ, παρὰ μονοχὰ τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ δὲν ἔχουσι τὸν βέλον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ μέτωπόν τους.

5 Καὶ τοῖς ἐπερήγειλαν, νὰ μὴν τοὺς σκοτώσουν, ἀλλὰ νὰ τοὺς βασανίσουν πέντε μῆνες· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ἦτον ὡσὰν βασανισμὸς τοῦ σκορπιοῦ, ὅταν κτυπήσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλουσι ζητήσῃ οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ δὲν θέλουσι τὸν εὕρῃ· καὶ θέλουσιν ἐπιθυμήσῃ νὰ ἀποθάνουν, καὶ ὁ θάνατος θέλῃ φύγῃ ἀπ' αὐτούς.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἦταν ὅμοια μὲ ἄλογα ὁποῦ εἶναι ἑτοιμασμένα εἰς πόλεμον· καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλια τους ἦταν ὡσὰν στέφανια ὅμοια χρυσαφίου, καὶ τὰ πρόσωπά τους ἦταν ὡσὰν πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχαν τρίχωμα ὡσὰν τρίχωμα γυναικῶν· καὶ τὰ δόντια τους ἦταν, ὡσὰν τῶν λεόντων.

9 Καὶ εἶχαν σήθεα ὡσὰν σιδηρόζηθα· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων τους ἦτον ὡσὰν φωνὴ ἁλογαμαξῶν πολλῶν, ὁποῦ τρέχουσιν εἰς τὸν πόλεμον. 10 Καὶ

10 Καὶ εἶχαν ἐξουσίαν ὁμοίαν σκορπίοις, καὶ κέντρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὑτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδών, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημέ-

10 Καὶ εἶχαν ἐξουσίαν ὡσὰν σκορπίοι, καὶ εἶχαν κεντρίδια εἰς τὰς οὐραῖς τους· καὶ ἡ ἐξουσία τους ἦτον, νὰ βλάψωσι τοὺς ἀνθρώπους πέντε μῆνες.

11 Καὶ ἔχουσιν ἀπάνω τους βασιλέα, τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, τὸ ὄνομα τοῦ Ἑβραϊκὰ, Ἀβαδδών, καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.

12 Ἕνα ἀπελύμονον ἐπέρασεν, νὰ ὁποῦ ἔρχονται ἀκόμι δύο ἀπελύμονα μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐστόλισε, καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἀπὸ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ ὁποῦ ἦτον ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεόν,

14 Ὁποῦ ἔλεγε εἰς τὸν ἕκτον ἄγγελον (ὁποῦ εἶχε τὴν σάλπιγγα)· λῦσε τοὺς τέσσαρες ἀγγέλους ὁποῦ εἶναι δεμένοι εἰς τὸν ποταμὸν τὸν μεγάλον τὸν Εὐφράτην.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι ὁποῦ ἦταν ἑτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, διὰ νὰ σκοτώσουσι τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ καβαλαρικοῦ ἦταν δύο μυριάδες μυριάδων, καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τους.

17 Καὶ τοιουτοτρόπως εἶδα εἰς τὴν ὅρασιν τὰ ἄλογα, καὶ

θημένους ἐπ' αὐτῶν ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εἰσιν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι κεφαλάς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὔτε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύνασθαι, οὔτε ἀκούειν, οὔτε περιπατεῖν·

21 Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθουνταν ἀπάνω τους, καὶ ἐφοροῦσαν σιδηρόστηθα πύρινα, καὶ ὑακίνθινα, καὶ τειάφεινα· καὶ τὰ κεφάλια τῶν ἀλόγων ἦταν ὡσὰν τὰ κεφάλια τῶν λεόντων· καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τους εὐγένει φωτία καὶ καπνὸς καὶ τειάφη.

18 Ἀπὸ τοῦτα τὰ τρία, ἀπὸ τὴν φωτίαν καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ ἀπὸ τὴν τειάφην ὁποῦ εὔγενεν ἀπὸ τὸ στόμα τους, ἐσκοτώθη τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

19 Διατὶ αἱ ἐξουσίαις τους ἦταν εἰς τὸ στόμα τους. Διατὶ αἱ οὐραῖς τους ἦταν ὅμοιαις μὲ τῶν φειδίων, καὶ εἶχαν κεφάλια, καὶ μὲ ταυτὰ ἐβλάπταν.

20 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἄνθρωποι ὁποῦ δὲν ἐσκοτώθηκαν μὲ ταῖς πληγαῖς ἐτούταις, οὐ δὲ μετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χερίων τους, νὰ μὴν προσκυνοῦν τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσὰ, καὶ τὰ ἀργυρὰ, καὶ τὰ χαλκὰ, καὶ τὰ πέτρινα, καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνονται οὐ δὲ νὰ εἰδοῦσιν, οὐ δὲ νὰ ἀκούσωσιν, οὐ δὲ νὰ περιπατήσουσι.

21 Καὶ δὲν ἐμετανόησαν ἀπὸ τοὺς φόνους τους, οὐ δὲ ἀπὸ ταῖς μαγείαις τους, οὐ δὲ ἀπὸ ταῖς πορνείαις τους, οὐ δὲ ἀπὸ ταῖς κλεψίαις τους.

Κεφ. ι'. 10.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην· καὶ ἡ ἶρις ἐπὶ τ κεφαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεῳγμένον· καὶ ἔθηκε τ πόδα αὐτοῦ τ δεξιὸν ἐπὶ τ̃ θαλάσσαν, τ δ εὐώνυμον ἐπὶ τ̃ γῆν.

3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τ οὐρανοῦ, λέγουσάν μοι· Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἑστῶτα ἐπὶ τ θαλάσσης καὶ ἐπὶ τ γῆς, ἦρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τ οὐρανόν,

6 Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τ̃ αἰώνων, ὃς ἔκτισε τ οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν

Καὶ εἶδα ἄλλον ἄγγελον δυνατὸν ὅτι̃ κατέβαινεν ἀπὸ τ οὐρανοῦ, ἐνδυμένον νεφέλην· καὶ ἡ ἶρις τόξον ἦν εἰς τὴν κεφάλην τ, καὶ τὸ πρόσωπον τ ὡσεὶ ὁ ἥλιος, καὶ τὰ ποδάρια τ ὡσεὶ στῦλοι πυρός.

2 Καὶ ἠνῳγμένον εἰς τὸ χέρος τ ἓν βιβλιαρίδιον ἀνοικτόν, καὶ ἔβαλε τὸ ποδάρι τ τὸ δεξιὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ ζερβὸν εἰς τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξεν μὲ μεγάλην φωνὴν ὡσεὶ βρυχᾶται ὁ λέων· καὶ ὅταν ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς τες.

4 Καὶ ὅταν ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς τες, ἐγὼ ἔμελλον νὰ γράψω· ἀκούω ἄκουστα φωνὴν ἀπὸ τ οὐρανὸν ὁποῦ μὲ ἔλεγε· βάλωσε σημεῖνα ὁποῦ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, καὶ μὴν τὰ γράφῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος, τ ὁποῖον εἶδα, ὁποῦ ἐστέκετον ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἐσήκωσε τὸ χέρι τ εἰς τ οὐρανόν,

6 Καὶ ὤμοσεν εἰς σημεῖνον ὁποῦ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τ οὐρανὸν καὶ σημεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτό,

τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκ ἔσται ἔτι·

7 Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις τοῖς προφήταις.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὕπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἑστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ· Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

Κεφ.

καὶ τὴν γῆν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὴν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὴν, ὅτι καιρὸς δὲν θέλει εἶσθαι πλέον.

7 Ἀλλὰ εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ νὰ σαλπίσῃ, θέλει τελειωθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς εὐαγγέλισε τοὺς δούλους του τοὺς προφήτας.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ὁποῦ ἄκουσα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, πάλιν μοῦ ἐλάλει, καὶ ἔλεγε· σύρε, ἔπαρε τὸ βιβλιαράκιον ὁποῦ εἶναι ἀνοικτὸν εἰς τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου, ὁ ὁποῖος στέκεται ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν στερεάν.

9 Καὶ ἐπῆγα εἰς τὸν ἄγγελον, λέγωντάς του· δός μου τὸ βιβλιαράκιον. καὶ λέγει μου· ἔπαρε καὶ κατάφαγέ το, καὶ θέλει πικρανεῖ τὴν κοιλίαν σου, ἀλλὰ εἰς τὸ στόμα σου θέλει εἶσθαι γλυκὺ ὡσὰν μέλι.

10 Καὶ ἐπῆρα τὸ βιβλιαράκιον ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου, καὶ τὸ ἐκατάφαγα· Καὶ ἦτον εἰς τὸ στόμα μου γλυκὺ ὡσὰν μέλι, ἀμὴ ὅταν τὸ ἔφαγα, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μου· πρέπει νὰ προφητεύσῃς ἐσὺ πάλιν εἰς πολλοὺς λαοὺς, καὶ εἰς πολλὰ ἔθνη, καὶ εἰς πολλαῖς γλώσσαις, καὶ εἰς πολλοὺς βασιλεῖς.

Κεφ.

Κεφ. ια΄. II.

Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ· καὶ ὁ ἄγγελος εἱστήκει, λέγων· Ἔγειραι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.

4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἑστῶσαι.

5 Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν, ἵνα μὴ βρέχῃ ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν

Καὶ μοῦ ἐδόθη ἕνα καλάμι ὡσὰν ῥάβδι· καὶ ὁ ἄγγελος ἔστεκε, λέγοντας· σήκω, καὶ μέτρησε τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκείνους ὁποῦ προσκυνοῦσιν μέσα εἰς αὐτόν.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸ ἐξώτερον μέρος τοῦ ναοῦ, εὔγαλέ τὴν ἔξω, καὶ μὴν τὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι τὴν πατήσει σαράντα δύο μῆνας.

3 Καὶ θέλω δώσει τοὺς δύο μάρτυράς μου (νὰ προφητεύουν)· καὶ θέλουσι προφητεύσει χιλίας διακοσίαις ἑξήκοντα ἡμέραις, ἐνδυμένοι σάκκους.

4 Ἐτοῦτοι εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαις ὁποῦ στέκουνται ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Κύριον τῆς γῆς.

5 Καὶ ἂν θέλῃ κανεὶς νὰ τοὺς βλάψῃ, εὐγένει φωτία ἀπὸ τὸ στόμα τους, καὶ κατατρώγει τοὺς ἐχθροὺς τους· καὶ ἂν θέλῃ κανεὶς νὰ τοὺς ἀδικήσῃ, τέτοιας λογῆς κάμνει χρεία καὶ αὐτὸς νὰ φονευθῇ.

6 Ἐτοῦτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ κλείσουσι τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ μὴν βρέχῃ βροχὴ εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς προφητείας τους, καὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν εἰς τὰ νερὰ, νὰ

σιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσει αὐτοὺς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

8 Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνήματα.

10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτούς· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ

νὰ τὰ μεταβάλλουσιν εἰς αἷμα, καὶ νὰ κτυπήσουν τὴν γῆν μὲ κάθε λογῆς πληγὴν, ὅσαις φοραῖς θελήσουν.

7 Καὶ ὅταν τελειώσουσι τὴν μαρτυρίαν αὐτωνῶν, τὸ θηρίον ὁποῦ ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν ἄβυσσον θέλει κάμει πόλεμον μετ' αὐτοὺς, καὶ θέλει τοὺς νικήσει, καὶ θέλει τοὺς φονεύσει.

8 Καὶ τὰ κορμία τους (θέλουσι κείτεσθαι) εἰς τὸ πλάτωμα τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἡ ὁποῖα καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ἐκεῖ ὁποῦ καὶ ὁ Κύριός μας ἐσταυρώθη.

9 Καὶ (ἄνθρωποι) ἀπὸ τοὺς λαοὺς, καὶ ἀπὸ ταῖς φυλαῖς, καὶ ἀπὸ ταῖς γλώσσαις, καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη θέλουσιν εἰδῆ τὰ κορμία αὐτῶν τρεῖς καὶ ἥμισυ ἡμέραις, καὶ τὰ κορμία τους δὲν θέλουσιν ἀφήσει νὰ βαλθοῦσιν εἰς τὰ μνήματα.

10 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν θέλουσι χαρῆ ἀπάνω εἰς ἐτοῦτα, καὶ θέλουσιν εὐφρανθῆ, καὶ θέλουσι πέμψει καὶ δῶρα ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὅτι ἐτοῦτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν ἐκείνους ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ταῖς τρεῖς καὶ ἥμισυ ἡμέραις, πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐμβῆκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐστάθηκαν ἀπάνω εἰς τὰ

καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.

12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς· Ἀναβῆτε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτά· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὅτι εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις, καὶ τοῖς ἁγίοις, καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

19 Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

CAPUT XII.

1 Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ· γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα·

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ κράζει ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν.

3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ἰδοὺ δράκων πυρρὸς μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτά·

4 Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἕστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.

5 Καὶ ἔτεκε υἱὸν ἄρσεν, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,

8 Καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὑρέθη αὐτοῖς ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην· ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ· Νῦν ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἥτις ἔτεκε τὸν ἄρσενα.

14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ τὰ δύο πτερὰ τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

16 Καὶ ἐβοήθησε τῇ γυναικὶ ἡ γῆ, καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.

CAPUT XIII.

1 Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτά, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ διαδήματα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη· καὶ ἐθαυμάσθη ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου,

4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὅτι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ· καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; καὶ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πρὸς τὸν Θεὸν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, οὗ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

10 Εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι, ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθήσεται. Ὧδε ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαῖνον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων·

14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃς ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσι.

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσουσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τὰ μέτωπα αὐτῶν,

17 Καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὧδε ἡ σοφία ἐστίν. Ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς'.

CAPUT XIV.

1 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀρνίον ἑστὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ὡς κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν, παρθένοι γάρ εἰσιν· οὗτοι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ· οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ,

5 Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη ψεῦδος· ἄμωμοί εἰσιν.

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν·

7 Λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν Θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος δεύτερος ἠκολούθησε λέγων· Ἔπεσε, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεποτικυῖα πάντα τὰ ἔθνη.

9 Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ,

10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου·

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀναβαίνει· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

12 Ὧδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαήσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός· καὶ ἐφώνησε φωνῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὸν μέγαν.

20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἀπὸ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

CAPUT XV.

1 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας Θεοῦ,

3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν.

4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὅσιος, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ·

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.

7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

CAPUT XVI.

1 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλους τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανε τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος· Δίκαιος εἶ, Κύριε, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς δέδωκας πιεῖν· ἄξιοί εἰσιν.

7 Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί·

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου,

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡς βάτραχοι·

14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

15 Ἰδοὺ ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἁρμαγεδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ ἄνθρωπος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς τηλικοῦτος σεισμὸς οὕτω μέγας.

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

CAPUT XVII.

1 Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,

2 Μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον γέμον ὀνόματα βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας αὐτῆς·

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, Μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ· καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διὰ τί ἐθαύμασας; ἐγὼ ἐρῶ σοι τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτὴν τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστι, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θαυμασθήσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, οὗ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλεπόντων τὸ θηρίον ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἔστι καὶ παρέσται.

9 Ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ ἑπτὰ ὄρη εἰσὶν ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν· καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰσιν·

10 Οἱ πέντε ἔπεσον, ὁ εἷς ἔστι, καὶ ὁ ἄλλος οὔπω ἦλθε· καὶ ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι καὶ ἐκ τῶν ἑπτά ἐστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν

ἐρχόμενον· ὅτι εἰληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, κριθῆναι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις, καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις· καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

19 Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

καὶ ἔρχεσαι, ὅτι ἐπῆρες τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσες.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθηκαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν νὰ κριθοῦσι, καὶ νὰ δώσῃς τὴν ἀνταπόδοσιν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφήτας, καὶ τοὺς ἁγίους καὶ ἐκείνους ὁπού φοβοῦνται τὸ ὄνομά σου, εἰς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ νὰ ἀφανίσῃς ἐκείνους ὁπού ἀφανίζουν τὴν γῆν.

19 Καὶ ἀνοίχθη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐφάνη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης του εἰς τὸν ναόν του· καὶ ἐβγῆκαν ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ'. 12.

Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ· γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα·

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ κράζει ὠδίνουσα, καὶ βασανιζομένη τεκεῖν.

3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων μέγας πυρρός, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπ

Καὶ σημάδι μεγάλον ἐφάνη εἰς τὸν οὐρανόν, μία γυναῖκα ἐνδυμένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη κάτω εἰς τὰ ποδάρια της, καὶ ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι της ἦτον ἕνα στεφάνι ἀπὸ δώδεκα ἀστέρες·

2 Καὶ ἔσυντας νὰ εἶνε ἐγκαρωμένη, ἔκραζε κοιλοπονοῦσα, καὶ βασανιζομένη νὰ γεννήσῃ.

3 Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημάδι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ νὰ ἕνας δράκων μεγάλος κόκκινος, ὁπού εἶχεν ἑπτὰ κεφάλαις, καὶ δέκα κέρατα, καὶ εἰς τὰ κεφάλια του ἑπτὰ στέφανια.

4 Καὶ

4 Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἕστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.

5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·

8 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύνα-

4 Καὶ ἡ οὐρά του ἔσυρνε τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἔρριξε κάτω εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἐστάθη ὀμπροστᾶ εἰς τὴν γυναῖκα ὁποῦ ἔμελλε νὰ γεννήσῃ, διὰ νὰ καταφάγῃ τὸ τέκνον της, ὅταν τὸ γεννήσῃ.

5 Καὶ ἐγέννησεν υἱὸν ἀρσενικὸν, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ποιμάνῃ ὅλα τὰ ἔθνη μὲ ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ ἁρπάχθη τὸ τέκνον της εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν θρόνον του.

6 Καὶ ἡ γυναῖκα ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ἐκεῖ ὁποῦ ἔχει τόπον ἑτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ τὴν θρέφουσιν ἐκεῖ χιλίας διακοσίαις ἑξήκοντα ἡμέραις.

7 Καὶ ἔγινε πόλεμος εἰς τὸν οὐρανόν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοί του ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοί του.

8 Καὶ δὲν ἐκαταπόνεσαν, οὐδὲ τόπος αὐτῶν εὑρέθη πλέον εἰς τὸν οὐρανόν.

9 Καὶ ἐρρίχθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ παλαιὸς, ὁποῦ καλεῖται διάβολος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὁποῦ πλανᾶ ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἐρρίχθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοί του ἀντάμα μετ' αὐτὸν κατεγκρεμνήσθηκαν.

10 Καὶ ἄκουσα φωνὴν μεγάλην ὁποῦ ἔλεγεν εἰς τὸν οὐρανόν· τῶρα ἔγινεν ἡ σωτηρία καὶ ἡ

δυνάμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἥτις ἔτεκε τὸν ἄρρενα.

14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς, καὶ ἡμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμόν· ἵνα τοῦτον ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ

ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη κάτω ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν μας, ὁποὺ τοὺς κατηγοροῦσε ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν μας ἡμέρα καὶ νύκτα.

11 Καὶ αὐτοὶ τὸν ἐνίκησαν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας των· καὶ δὲν ἀγάπησαν τὴν ζωήν τους ἕως τὸν θάνατον.

12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἐσεῖς ὁποὺ κατοικᾶτε εἰς αὐτούς. ἀεὶλύμονον εἰς ἐσᾶς ὁποὺ κατοικᾶτε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν· ὅτι κατέβη ὁ διάβολος εἰς ἐσᾶς ἔχοντας θυμὸν μέγαν, ἐξεύροντας ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅταν εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐρρίχθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐγέννησε τὸ ἀρσενικὸν (παιδίον).

14 Καὶ ἐδόθηκαν εἰς τὴν γυναῖκα δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, διὰ νὰ πέτῃ) εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον της· ὁποὺ τρέφε) καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ μισοῦ καιροῦ, μακρὰν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ ὄφεως.

15 Καὶ ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναίκας σύρωλεν νερὸν ἀπὸ τὸ στόμα του ὡσὰν ποτάμι, διὰ νὰ κάμῃ νὰ τὴν πάρῃ τὸ ποτάμι.

16 Καὶ ἡ γῆ ἐβοήθησε τὴν γυναῖ-

ναικὶ, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.

γυναῖκα, καὶ ἄνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα της, καὶ ἐκατάπιε τὸν ποταμὸν, τὸν ὁποῖον εὔβαλεν ὁ δράκων ἀπὸ τὸ στόμα του.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων εἰς τὴν γυναῖκα, καὶ ἐπῆγε νὰ κάμῃ πόλεμον μὲ τὰ λοιπὰ τῆς σπέρματα, ὁποῦ φυλάττουν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁποῦ ἔχουν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐγὼ ἐστάθηκα εἰς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη, καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου.

4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ,

ΚΑὶ εἶδα ὅτι ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἕνα θηρίον, καὶ εἶχεν ἑπτὰ κεφαλὰς, καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κέρατά του δέκα στέφανια, καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλιά του ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὁποῦ εἶδα, ἦτον ὅμοιον παρδάλεως, καὶ τὰ ποδάρια του ὡσὰν τῆς ἀρκούδας, καὶ τὸ στόμα του ὡσὰν τὸ στόμα τοῦ λεονταριοῦ· καὶ τοῦ ἔδωκεν ὁ δράκων τὴν δυναμίν του, καὶ τὸν θρόνον του, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδα μίαν ἀπὸ ταῖς κεφαλαῖς του ὅτου ἦτον κτυπημένη ἕως θανάτου· ἀμὴ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου του ἰατρεύθη, καὶ ἡ γῆ ὅλη ἐθαύμασεν ἀκολουθοῦντας ὀπίσω τοῦ θηρίου.

4 Καὶ προσκυνήσαν τὸν δράκοντα, ὁποῦ ἔδωκεν ἐξου-

ρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, οὗ οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

10 Εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. ὧδε ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖ-

ἐξουσίαν εἰς τὸ θηρίον· καὶ ἐποίησαν τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, λέγοντες· τίς ἐστιν ὅμοιος τῷ θηρίῳ; τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

5 Καὶ ἐδόθη στόμα τῷ λαλοῦντι μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη ἐξουσία τῷ ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα τοῦ βλασφημίας εἰς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

7 Καὶ ἐδόθη τῷ ποιῆσαι πόλεμον τοῖς ἁγίοις, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, οὗ οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

10 Εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. ὧδε ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀνα-

ναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ· καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι·

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ

ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡσὰν δράκων.

12 Καὶ κάμνει ὅλην τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ὀμπροστᾶ του, καὶ κάμνει τὴν γῆν καὶ ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς αὐτὴν, διὰ νὰ προσκυνήσουσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, τοῦ ὁποίου ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου του.

13 Καὶ κάμνει σημεῖα μεγάλα, εἰς τόσον ὁποῦ κάμνῃ καὶ φωτία νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, ὀμπροστᾶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

14 Καὶ πλανᾷ ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, διὰ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα τοῦ ἐδόθη νὰ κάμῃ ὀμπροστᾶ εἰς τὸ θηρίον· λέγοντας εἰς ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, νὰ κάμουσιν εἰκόνα τοῦ θηρίου, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν πληγὴν τοῦ σπαθίου, καὶ ἔζησε.

15 Καὶ τοῦ ἐδόθη νὰ δώσῃ πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ διαλαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ νὰ κάμῃ, ὅσοι δὲν ἠθέλασι προσκυνήσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, νὰ σκοτωθοῦσι.

16 Καὶ κάμνει ὅλους, τοὺς μικροὺς, καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους, καὶ τοὺς πτωχοὺς,

καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν·

17 Καὶ ἵνα μήτις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὧδε ἡ σοφία ἐστίν. ὁ ἔχων τὸν νοῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξϛ'.

χοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους, καὶ τοὺς δούλους, διὰ νὰ τοὺς δώσῃ χάραγμα εἰς τὸ χέρι τους τὸ δεξιὸν, ἢ εἰς τὸ μέτωπόν τους.

17 Καὶ κανένας νὰ μὴν δύνεται νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ, παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματός του.

18 Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία· ὁποιος ἔχει νοῦν, ἂς λογαριάσει τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου. διατὶ ἀριθμὸς ἀνθρώπου εἶναι. καὶ ὁ ἀριθμός του εἶναι χξϛ. (666.)

Κεφ. ιδ'. 14.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀρνίον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιὼν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν

Καὶ εἶδα, καὶ νὰ ἀρνίον ὁποῦ ἐστέκετον ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος τὸ Σιὼν, καὶ ἀντάμα μετ' αὐτὸ ἦταν ἑκατὸν σαραντατέσσαρες χιλιάδες, ὁποῦ εἶχαν τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του γεγραμμένον εἰς τὰ μέτωπά τους.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὡσὰν φωνὴν πολλῶν νερῶν, καὶ ὡσὰν φωνὴν μεγάλης βροντῆς· καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρῳδῶν, ὁποῦ ἐκιθάριζαν μὲ ταῖς κιθάραις τους.

3 Καὶ ἔψαλλαν ὡσὰν ᾠδὴν καινούριαν ὀμπροστὰ εἰς τὸν θρόνον, καὶ ὀμπροστὰ εἰς τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ εἰς τοὺς πρεσβυ-

τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ·

5 Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν·

7 λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν Θεὸν, καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων· Ἔπεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη

βυτέρες· καὶ κανένας δὲν ἐδυνήθη νὰ μάθῃ τὴν ᾠδήν, παρὰ οἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἀγορασμένοι ἀπὸ τὴν γῆν.

4 Ἐτοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μὲ γυναῖκες δὲν ἐμολύνθησαν· διατὶ εἶναι παρθένοι. ἐτοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῦ ἀκολουθοῦσι τὸ ἀρνίον, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃ. ἐτοῦτοι ἀγορασθήκαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους σωρὸν (ἀφιέρωμα) εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ ἀρνίον.

5 Καὶ εἰς τὸ στόμα τους δὲν εὑρέθη δόλος· διατὶ εἶναι ἀκατηγόρητοι ὁμπρὸς εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδα ἄλλον ἄγγελον ὁποῦ ἐπέτα εἰς τὸ μεσουράνισμα, καὶ σπράτει εὐαγγέλιον αἰώνιον, νὰ εὐαγγελίσῃ σπείρας ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γλῶ, καὶ κάθε ἔθνος, καὶ φυλήν, καὶ γλῶσσαν, καὶ λαόν·

7 Καὶ ἔλεγε μὲ φωνὴν μεγάλην· Φοβηθῆτε τὸν Θεὸν, καὶ δότε εἰς αὐτὸν δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεώς του· καὶ προσκυνήσετε ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἀκολούθησεν, λέγοντας· Ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγά-

λη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα ἔθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θηρίον προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ·

10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ βασανισθήσεται πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

12 Ὧδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστὶν· ὧδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης μοι, γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι. Ναί, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἀπὸ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενον ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός· καὶ ἐφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὸν μέγαν.

20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἀπὸ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί· καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας Θεοῦ.

3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν.

4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὅσιος, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ·

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.

7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἄχρις τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

16 Καὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλους τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανε τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος· Δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς δέδωκας πιεῖν· ἄξιοί εἰσιν.

7 Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου,

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡς βάτραχοι·

14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

15 Ἰδοὺ ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἁρμαγεδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ ἄνθρωπος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς τηλικοῦτος σεισμὸς οὕτω μέγας.

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

17 Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι· Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,

2 Μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνόματα βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας αὐτῆς·

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, Μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ· καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διὰ τί ἐθαύμασας; ἐγὼ ἐρῶ σοι τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτὴν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον ὃ εἶδες, ἦν καὶ οὐκ ἔστι· καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, οὗ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλεπόντων τὸ θηρίον ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἔστι καὶ παρέσται.

9 Ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ ἑπτὰ ὄρη εἰσὶν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν· καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰσιν·

10 Οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς ἔστι, καὶ ὁ ἄλλος οὔπω ἦλθε· καὶ ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτά ἐστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσὶν, οἵτινες βασιλείαν οὔπω ἔλαβον, ἀλλὰ ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδόασιν.

14 Οὗτοι μετὰ τοῦ Ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ Ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες ἐπὶ τοῦ θηρίου, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνὴν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί·

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρις τελεσθήσονται οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

18 Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ, λέγων· Ἔπεσε, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου·

3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· Ἐξέλθατε ὁ λαός μου ἐξ αὐτῆς, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε·

5 Ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκε, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν.

7 Ὅσα ἐδόξασεν αὐτὴν καὶ ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμὶ, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω.

8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν.

9 Καὶ κλαύσουσιν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι·

12 Γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαριτῶν καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σηρικοῦ καὶ κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου,

13 Καὶ κινάμωμον καὶ ἄμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν καὶ σωμάτων καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὑρήσουσιν.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις,

17 Ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. Καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

18 Καὶ ἔκραζον βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.

20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανὲ καὶ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλινον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι,

23 Καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνῃ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὑρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

19 Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, λεγόντων· Ἀλληλουϊά· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐστιν·

2 Ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.

3 Καὶ δεύτερον εἴρηκαν· Ἀλληλουϊά· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπεσαν οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, λέγοντες· Ἀμὴν, Ἀλληλουϊά.

5 Καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· Ἀλληλουϊά· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιῶμεν καὶ δώσομεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.

8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καθαρόν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστίν.

9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσιν.

10 Καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή· σύνδουλός σού εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεῳγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλὸξ πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά· ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθουν αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρόν.

15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν ἐν φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε, συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ Θεοῦ,

18 Ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτοῖς, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην θείου.

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἅλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, ὁ ὄφις ὁ ἀρχα

σωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον· ὅτι ἦλθέ σοι ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι· ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός· καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ, λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον

παυθοῦσιν ἀπὸ τοὺς κόπους τους· καὶ τὰ ἔργα τους ἀκολουθοῦσι μετ' αὐτούς.

14 Καὶ εἶδα, καὶ νὰ ἕνα Σύνεφον ἄσπρον, καὶ ἀπάνω εἰς τὸ Σύνεφον ἐκάθετον ἕνας ὅμοιος ὡσὰν υἱὸς ἀνθρώπου, καὶ ἐφόρει ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι του χρυσὸν στεφάνι, καὶ εἰς τὸ χέρι του ἐκράτει δρεπάνι κοπτερόν.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος εὐγῆκεν ἀπὸ τὸν ναὸν, καὶ ἔκραζε μὲ μεγάλην φωνὴν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς τὸ Σύνεφον· πέμψε τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον, ὅτι σοῦ ἦλθεν ἡ ὥρα ὁποῦ νὰ θερίσῃς, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς τὸ Σύνεφον, ἔβαλλεν τὸ δρέπανόν του ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος εὐγῆκεν ἀπὸ τὸν ναὸν ὁποῦ ἦτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκράτει καὶ αὐτὸς δρέπανον κοπτερόν.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος εὐγῆκεν ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον, ὁποῦ εἶχεν ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς τὴν φωτίαν, καὶ ἐφώναξε μὲ μεγάλην φωνὴν ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκράτει τὸ δρέπανον τὸ κοπτερὸν, λέγοντας· πέμψε τὸ δρεπάνι

νον τὸ ὀξὺ, καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὸν μεγάλην.

20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθε αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

πάνισον τὸ κοπτερὸν, καὶ τρύγησε τὰς σταφυλὰς τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς· ὅτι ὡρίμασαν αἱ σταφυλαὶ της.

19 Καὶ ὁ ἄγγελος ἔβαλε τὸ δρέπανόν τε εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὸ ἀμπέλι τῆς γῆς, καὶ (τὰ σταφύλια) ἔβαλεν εἰς τὸ πατητήριον τὸ μεγάλον τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐπατήθη τὸ πατητήριον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἐβγῆκεν αἷμα ἀπὸ τὸ πατητήριον ἕως τὰ χαλινάρια τῶν ἀλόγων, ἕως χίλια ἑξακόσια στάδια.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἀγγέλους ἑπτὰ, ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον, ὡσὲ θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν

ΚΑὶ εἶδα ἄλλο σημάδι εἰς τὸν οὐρανὸν μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἑπτὰ ἀγγέλους, ὁποὺ εἶχασιν ἑπτὰ πληγαῖς ἑπταῖς ὑστεριναῖς, ὅπου εἰς αὐταῖς ἐτελεύθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδα ὡσὰν θάλασσαν ὑαλίνην ἀνακατωμένην μὲ φωτίαν, καὶ ἐκείνους ὁποὺ νίκησαν τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του καὶ τὸ χάραγμά του, καὶ τὸ ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματός του, ὁποὺ ἐστέκουνταν ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, καὶ εἶχασι κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ψάλλουσι τὴν ᾠδὴν τοῦ Μωυσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ

ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ.

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς, ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ περιζωσμένοι πρὸς τοῖς στήθη ζώνας χρυσᾶς.

7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ

καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες· μεγάλα καὶ θαυμαστὰ εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναῖς εἶναι αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Πῶς οὐ μὴ σὲ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι ἐσὺ μόνος εἶσαι ὅσιος· ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἔλθῃ καὶ θέλουσι προσκυνήσει ἐμπροσθῦ σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθηκαν.

5 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοῦτα εἶδα, καὶ νά, καὶ ἀνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐπῆ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ὁπῆ εἶχαν τοῖς ἑπτὰ πληγαῖς, βγῆκαν ἀπὸ τὸ ναὸν, ἐνδυμένοι λινὰ καθάρια καὶ λαμπρὰ, καὶ περιζωσμένοι στὰ γυρῶ εἰς τὰ στῆθη ζωνάρια χρυσά.

7 Καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔδωκεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους ἑπτὰ κύπελλα χρυσᾶ, ὁπῆ ἤταν γεμάταις ἀπὸ τὸ θυμὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνὸν ἀπὸ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν δύναμίν του. Καὶ κανένας δὲν ἐδύνετο νὰ ἔμβῃ εἰς τὸν ναόν, ἕως ὁπῆ νὰ τελειωθῶσιν

ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

ἀ ἑπτὰ πληγαῖς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ις'. 16.

Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε καὶ ἐκχέατε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

Καὶ ἄκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἔλεγεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους· ὑπάγετε, χύσετε τοὺς κρατῆρας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς τῇ εἰκόνι αὐτοῦ προσκυνοῦντας.

2 Καὶ ἐπῆγεν ὁ πρῶτος, καὶ ἔχυσε τὴν κρατῆρά του εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔγινε πληγὴ κακὴ καὶ πονηρὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὁποὺ εἶχαν τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ ἐκείνους ὁποὺ ἐπροσκύνησαν τὴν εἰκόνα του.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἔχυσε τὴν κρατῆρά του μέσα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγινεν ἀσὰν αἷμα ἀπεθαμμένου, καὶ κάθε ψυχὴ ζωντανὴ ἀπέθανεν εἰς τὴν θάλασσαν.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἔχυσε τὴν κρατῆρά του εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγαῖς τῶν νερῶν, καὶ ἔγιναν αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος· Δίκαιος εἶ, Κύριε, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας·

5 Καὶ ἄκουσα τὸν ἄγγελον τῶν νερῶν ὁποὺ ἔλεγε· δίκαιος εἶσαι, Κύριε, ὁποὺ εἶσαι, καὶ ἦσαι, καὶ ὁσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας.

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἔχυσαν, καὶ αἷμα τοὺς ἔδω-

τοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοι γάρ εἰσι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη· καὶ ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου·

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν· καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.

13 Καὶ

ἔδωκες νὰ πιοῦσι· διατὶ ἄξιοι εἶναι.

7 Καὶ ἄκουσα ἄλλον ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον ὁποῦ ἔλεγε· ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναῖς καὶ δίκαιαις εἶναι αἱ κρίσαις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἔχυσε τὴν κοῦππάν του εἰς τὸν ἥλιον, καὶ τοῦ ἐδόθη νὰ καυματίσῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ φωτίαν.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἔχει ἐξουσίαν εἰς ταῖς πληγαῖς ἐτούταις, καὶ δὲν ἐμετανόησαν νὰ τοῦ δώσουν δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἔχυσε τὴν κοῦππάν του εἰς τὸν θρόνον τοῦ θηρίου, καὶ ἔγινεν ἡ βασιλεία του καταμαυρισμένη, καὶ ἐμασσοῦσαν ταῖς γλώσσαις τους ἀπὸ τὸν πόνον τους.

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τὸν πόνον τους, καὶ ἀπὸ ταῖς πληγαῖς τους, καὶ δὲν ἐμετανόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τους.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἔχυσε τὴν κοῦππάν του εἰς τὸν ποταμὸν τὸν μεγάλον τὸν Εὐφράτην, καὶ ἐξηράνθη τὸ νερόν του, διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ ἡ στράτα τῶν βασιλέων ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὅμοια βατράχοις.

14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμόνων ποιοῦντα σημεῖα ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

15 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν, καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί· καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικοῦτος σεισμὸς οὕτω μέγας.

19 Καὶ

13 Καὶ εἶδα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ θηρίου, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ψευδοπροφήτου τρία πνεύματα ἀκάθαρτα, ὡσὰν βαθρακούς.

14 Διατὶ εἶναι πνεύματα δαιμονικὰ ὁποῦ κάμνουσι σημεῖα καὶ πηγένουσιν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ὅλης τῆς οἰκουμένης, νὰ τοὺς συμμαζώξουν εἰς τὸν πόλεμον τῆς μεγάλης ἡμέρας ἐκείνης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

15 Νὰ, ὁποῦ ἔρχομαι ὡσὰν κλέπτης. Μακάριος ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἔξυπνος, καὶ φυλάγει τὰ φορέματά του, διὰ νὰ μὴν περιπατῇ γυμνὸς, καὶ βλέπεται ἡ ἐντροπή του.

16 Καὶ τοὺς ἐσυμμάζωξεν εἰς τὸν τόπον ὁποῦ καλεῖται Ἑβραϊκᾶ Ἀρμαγεδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἔχυσε τὴν κοῦππάν του εἰς τὸν ἀέρα, καὶ εὐγῆκε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ ἔλεγεν· Ἔγινε.

18 Καὶ ἐγίνουνταν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, καὶ σεισμὸς ἔγινε μεγάλος, ὁποῦ δὲν ἔγινεν ἀφ' οὗ ἐγίνηκαν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν γῆν, τέτοιας λογῆς σεισμὸς ἔτζι μεγάλος.

19 Καὶ

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

19 Καὶ ἔγινεν ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μερτικὰ, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν· καὶ ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐνεθυμίσθη ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεὸν, νὰ τῆς δοθῇ τὸ ποτήριον τοῦ κρασίου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς του.

20 Καὶ κάθε νησὶ ἔφυγε, καὶ ὄρη δὲν εὑρέθηκαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡσὰν βάρος ταλάντου, ἐκατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἀπὸ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἦτον ἡ πληγή της κατὰ πολλᾶ.

Κεφ. ιζ'. 17.

Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι· Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρῖμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν·

2 Μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκ-

Καὶ ἦλθεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, ὁποῦ εἶχασι ταῖς ἑπτὰ κοῦππαις, καὶ ἐλάλησε μαζύ μου, λέγοντάς μου· ἔλα, θέλω σοῦ δείξει τὸ κρῖμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, ὁποῦ κάθε ἀπάνω εἰς τὰ πολλὰ νερά.

2 Ἀντάμα μὲ τὴν ὁποίαν ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθηκαν ἀπὸ τὸ κρασὶ τῆς πορνείας της ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦσι τὴν γῆν.

3 Καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφερέ με μὲ τὸ πνεῦμα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ εἶδα γυναῖκα ὁποῦ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς ἕνα θηρίον κόκκινον,

κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφύρᾳ καὶ κοκκίνῳ, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθαρτητος πορνείας αὐτῆς·

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον· Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα, μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ· καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτὴν, θαῦμα μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διατί ἐθαύμασας; ἐγώ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτὴν, τοῦ ἔχοντος ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ οὐκ ἔστι· καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, (ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἦτον γεμάτον ὀνόματα βλασφημίας, καὶ εἶχε ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα.

4 Καὶ ἡ γυναῖκα ὁποῦ ἦτον ἐνδυμένη τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον, καὶ ὁποῦ ἦτον στολισμένη μὲ χρυσάφι καὶ μὲ πέτρας πολυτίμους καὶ μαργαριτάρια, κρατοῦσε εἰς τὸ χέρι της χρυσοῦν ποτήρι, γεμᾶτον σικχασίας καὶ ἀκαθαρσίας τῆς πορνείας της.

5 Καὶ ἀπάνω εἰς τὸ μέτωπόν της εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον· μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν σικχασμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδα τὴν γυναῖκα καὶ ἐμέθυε ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ, καὶ ἐθαύμασα, ὁποὺ τὴν εἶδα, μεγάλον θαῦμα.

7 Καὶ εἶπέ με ὁ ἄγγελος· Διατί ἐθαύμασες; ἐγὼ θέλω σοῦ εἰπεῖ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου ὁποὺ τὴν βαστάζει, καὶ ἔχει τὰ ἑπτὰ κεφάλια καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον ὁποῦ εἶδες, ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ μέλλει νὰ ἀνέβῃ ἀπὸ τὴν ἄβυσσον, καὶ πηγαίνει εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ θέλουν θαυμάσει ἐκεῖνοι ὁποῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, (τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ κατὰ-

ἀπὸ καταβολῆς κόσμου) βλέποντες τὸ θηρίον ὅ, ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καίπερ ὤν.

9 Ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ, ὄρη εἰσὶν ἑπτὰ, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰσιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἷς ἐστιν, ὁ ἄλλος οὔπω ἦλθε· καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτά ἐστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν οὔπω ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διδόασιν.

14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι Κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι· τὰ ὕδατα

στοιχον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,) βλέποντες τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἦν, καὶ δὲν ἔναι, ἂν καλὰ ἔναι.

9 Ἐδῶ ἔναι ὁ νοῦς ὁπὸ ἔχῃ σοφίαν. αἱ ἑπτὰ κεφαλαῖς εἶναι ἑπτὰ βουνὰ, ἐκεῖ ὁπὸ κάθε) ἡ γυναῖκα ἀπάνω εἰς αὐτά.

10 Καὶ εἶναι ἑπτὰ βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεσαν, ἕνας ἔναι, ὁ ἄλλος ἀκόμι δὲν ἦλθε· καὶ ὅταν ἔλθῃ, κάμνῃ χρεία νὰ ταθῇ αὐτὸς ὀλίγον.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὁπὸ ἦτον, ἔ δὲν ἔναι, ἔ αὐτὸς ἔναι ὄγδος, ἔ ἔναι ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ, ἔ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀπώλειαν.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ὁπὸ εἶδες, δέκα βασιλεῖς ἔναι, οἱ ὁποῖοι ἀκόμι βασιλείαν δὲν ἐπῆραν, ἀλλὰ πέρνουν ἐξουσίαν μὲ τὸ θηρίον ἐξουσίαν μίαν ὥραν.

13 Ἐτοῦτοι ἔχουσι μίαν γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν τους τὴν μεταδίδουσι τοῦ θηρίου.

14 Ἐτοῦτοι θέλουσι πολεμήσῃ ἀντάμα μὲ τὸ ἀρνίον, καὶ τὸ ἀρνίον θέλῃ τοὺς νικήσῃ, ὅτι ἔναι αὐθέντης τῶν αὐθεντάδων ἔ βασιλεὺς τῶν βασιλέων· καὶ ἐκεῖνοι ὁπὸ ἔναι ἀντάμα μετ' αὐτόν, ἔναι καλεσμένοι καὶ ἐκλεγμένοι καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μου· τὰ νερὰ

τα ἃ εἶδες, ἔ ἡ πόρνη καθῆ), λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, ἔτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνὴν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται), καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί.

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

ὅπου εἶδες, ἐκεῖ ὅπου κάθηται ἡ πόρνη, εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ὅπου εἶδες εἰς τὸ θηρίον, ἐτοῦτοι θέλουσι μισήσει τὴν πόρνην, καὶ θέλουσι τὴν κάμει ἔρημην καὶ γυμνὴν, καὶ θέλουσι φάγει τὰ κρέατά της, καὶ αὐτὴν θέλουσι τὴν κατακαύσει μέσα εἰς τὴν φωτιάν.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς ταῖς καρδίαις των νὰ κάμουσι τὴν γνώμην του, καὶ νὰ κάμουσι μίαν γνώμην, καὶ νὰ παραδώσουσι τὴν βασιλείαν τους εἰς τὸ θηρίον, ἕως ὅπου νὰ τελειωθοῦσι τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυναῖκα τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅπου ἔχει βασιλείαν ἀπάνω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

Κεφ. ιή. 18.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ, φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἔπεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου·

Καὶ ὕστερα ἀπὸ ταῦτα εἶδα ἄγγελον ὅπου ἐκατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν του.

2 Καὶ ἔκραξε μὲ δύναμιν, μεγάλην φωνὴν, λέγοντας· ἔπεσεν ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγινε κατοικητήριον τῶν δαιμόνων, καὶ φυλακὴ κάθε πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ κάθε λογῆς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου.

3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπώκε πάντα τὰ ἔθνη· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς·

5 Ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλᾶ.

7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμὶ, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω.

8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός· καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.

3 Ὅτι ἀπὸ τοῦ κρασοῦ τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας της ἐπότισεν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς αὐτάμα μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ πραγματευτάδες τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς ἀσωτίας της.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὁποῦ ἔλεγε· βγῆτε ἀπ' αὐτὴν ὁ λαός μου, διὰ νὰ μὴν συγκοινωνήσετε εἰς τὰς ἁμαρτίας της, καὶ διὰ νὰ μὴν ἐπάρετε ἀπὸ τὰς πληγάς της.

5 Ὅτι ἐφθασαν αἱ ἁμαρτίαι της εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐθυμήθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματά της.

6 Ἀπόδοτε της, καθὼς καὶ αὐτὴ σᾶς ἀπέδωκε, καὶ διπλώσετε τὴν διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα της· μὲ τὸ ποτήρι ὁποῦ σᾶς ἐπότισε, κεράσετε τὴν διπλᾶ.

7 Ὅσα ἐδόξασε τὸν λόγο της, καὶ ἀσώτησε, τόσον βασανισμὸν καὶ πένθος νὰ τῆς δώσετε, ὅτι μέσα εἰς τὴν καρδίαν της λέγει· κάθομαι βασίλισσα, καὶ χήρα δὲν εἶμαι, καὶ λύπην δὲν θέλω εἰδῆ.

8 Διὰ τοῦτο μίαν ἡμέραν θέλουσιν ἔλθη αἱ συμφορίαις της, θανατος, καὶ πένθος, καὶ πεῖνα, καὶ μὲ φωτιὰν θέλ' κατακαῆ, διότι δυνατὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς, ὁποῦ μέλλ' νὰ τὴν κρίνῃ.

9 Καὶ κλαύσονται αὐτὴν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς·

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκότες, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι·

12 Γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαργαρίτου, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ σηρικοῦ, καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ μαρμάρου,

13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν, καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ

9 Καὶ θέλουσι τὴν κλαύσει, καὶ θέλουσι λυπηθῆ εἰς αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπόρνευσαν μετ' αὐτὴν καὶ ἀσέλγησαν, ὅταν θέλουσιν εἰδῆ τὸν καπνὸν τῆς πυρκαϊᾶς της,

10 Στεκάμενοι ἀπὸ μακρόθεν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ της, λέγοντες· ἀειλύμονον, ἀειλύμονον ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ δυνατὴ, ὅτι εἰς μίαν ὥραν ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11. Καὶ οἱ πραγματευτάδες τῆς γῆς κλαίουσι καὶ λυποῦνται εἰς αὐτὴν, ὅτι τὸ φόρτωμά τους κανεὶς πλέον δὲν τὸ ἀγοράζει.

12 Τὸ φόρτωμα, λέγω, τοῦ χρυσαφίου καὶ τοῦ ἀσημίου καὶ λίθων τιμίων, καὶ μαργαριταρίου, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ μεταξοτοῦ, καὶ κοκκίνου, καὶ κάθε ξύλον θυμιαματικὸν, καὶ κάθε ὠγγεῖον ἐλεφάντινον, καὶ κάθε ἀγγεῖον ἀπὸ ξύλον τιμιώτατον, καὶ ἀπὸ χάλκωμα, καὶ σίδηρον, καὶ μάρμαρον,

13 Καὶ κανέλα, καὶ θυμιάματα, καὶ μῦρον, καὶ λίβανον, καὶ κρασὶ, καὶ λάδι, καὶ σημιδάλι, καὶ σιτάρι, καὶ ζῶα, καὶ πρόβατα, καὶ ἄλογα, καὶ ἀμάξια, καὶ κορμία, καὶ ψυχαῖς ἀνθρώπων.

14 Καὶ τὸ πωρικὸν τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἐπέρασεν ἀπὸ ἐσένα, καὶ ὅλα τὰ λιπαρὰ

καὶ ἃ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ εὑρήσῃς αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες·

16 καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τοὺς πλοίων ὁ ὄμιλος, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

18 καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.

20 Εὐ-

ρωὴ καὶ τὰ λαμπρὰ ἐπέρασαν ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ θέλεις αὐτὰ εὑρεῖν.

15 Οἱ πραγματευταὶ τούτων, οἵτινες ἐπλούτησαν ἀπ' αὐτῆς, θέλουσι στῆναι ἀπὸ μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ της, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,

16 καὶ λέγοντες· ἀσιλύμονον, ἀσιλύμονον, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἐνδυμένη βύσσινα, καὶ πορφυρᾶ, καὶ κόκκινον, καὶ περιχρυσωμένη μὲ χρυσάφι, καὶ πέτρας τιμίας, καὶ μαργαριτάρια, διότι μίαν ὥραν ἐρημώθη ὁ τόσος πλοῦτος.

17 Καὶ κάθε κυβερνήτης, καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ὁποὺ εἶναι ἀπάνω εἰς τὰ καράβια, καὶ οἱ ναῦται, καὶ ὅσοι ἐργάζονται τὴν θάλασσαν, ἐστάθηκαν ἀπὸ μακρά,

18 καὶ ἔκραζαν, βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεώς της, λέγοντες· ποία ἦτον ὁμοία μὲ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην;

19 Καὶ ἔβαλον χῶμα εἰς τὰ κεφάλια τους, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ ἀναστενάζοντες, λέγοντες· ἀσιλύμονον, ἀσιλύμονον ἡ πόλις ἡ μεγάλη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν τιμιότητά της ὅλοι ἐκεῖνοι, ὁποὺ ἔχουσι καράβια εἰς τὴν θάλασσαν, διότι μίαν ὥραν ἐρημώθη.

20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτὴν οὐρανὲ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρῖμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι·

22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν, καὶ σαλπιστῶν, οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι·

23 Καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὑρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

20 Χαίρε ἐπ' αὐτῷ οὐρανὲ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρῖμα σου ἀπ' αὐτοῦ.

21 Καὶ εἷς ἄγγελος δυνατὸς ἐσήκωσε μίαν πέτραν μεγάλην ὡσεὶ πέτραν μύλου, καὶ ἔρριξεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Βιαιοτρόπως μὲ ὁρμὴν θέλει ῥιχθῇ Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, καὶ νὰ μὴν εὑρεθῇ πλέον.

22 Καὶ φωνὴ σημαιῶν ὅπου παίζουν τὰς κιθάρας, καὶ τῶν μουσικῶν, καὶ σημαιῶν ὅπου αὐλοῦσι καὶ σαλπίζουσι, νὰ μὴν ἀκουσθῇ εἰς ἐσένα πλέον· καὶ κάθε τεχνίτης κάθε λογῆς τέχνης, νὰ μὴν εὑρεθῇ εἰς ἐσένα πλέον· καὶ φωνὴ τοῦ μύλου νὰ μὴν ἀκουσθῇ εἰς ἐσένα πλέον·

23 Καὶ φῶς λύχνου νὰ μὴν φανῇ εἰς ἐσένα πλέον· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης νὰ μὴν ἀκουσθῇ εἰς ἐσένα πλέον· ὅτι οἱ πραγματευτάδες σου ἦταν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς· ὅτι εἰς τὴν μαγείαν σου ἐπλανήθησαν ὅλα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ μέσα εἰς αὐτὴν εὑρέθη τὸ αἷμα τῶν προφητῶν καὶ ἁγίων, καὶ ὅλων ἐκείνων ὅπου ἐσφάχτηκαν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. ιθ'. 19.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λεγόντων· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·

2 Ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

3 Καὶ δεύτερον εἰρήκασι· Ἀλληλούϊα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, λέγοντες· Ἀμήν· Ἀλληλούϊα.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· Ἀλληλούϊα·

Καὶ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα ἤκουσα ὡσεὶ φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅπου ἔλεγαν· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

2 Ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι εἶναι αἱ κρίσεις του, ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἡ ὁποία ἐχάλασε τὴν γῆν μὲ τὴν πορνείαν της, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων του ἀπὸ τὸ χέρι της.

3 Καὶ δεύτερον εἶπαν· Ἀλληλούϊα. Καὶ ὁ καπνός της ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰκοσιτέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσκύνησαν τὸν Θεὸν ὁποῦ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον, λέγοντες· Ἀμήν, ἀλληλούϊα.

5 Καὶ φωνὴ βγῆκεν ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ ἔλεγε· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν μας πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ ὅσοι τὸν φοβᾶσθε, μικροί τε καὶ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡσεὶ φωνὴν πολλοῦ ὄχλου, καὶ ὡσεὶ φωνὴν νερῶν πολλῶν, καὶ ὡσεὶ φωνὴν βροντῶν δυνατῶν, ὅπου ἔλεγαν· Ἀλληλούϊα· ὅτι ἐβασι-

λούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.

8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρόν· τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή· σύνδουλός σου εἰμὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ. τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρὸς, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά· ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

13 Καὶ

λευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Ἂς χαροῦμεν καὶ ἂς ἀγαλλιασθοῦμεν, καὶ ἂς τοῦ δώσωμεν δόξαν, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυναῖκά του ἑτοίμασε τοῦ λόγου της.

8 Καὶ τῆς ἐδόθη νὰ ἐνδυθῇ βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρόν· διατὶ τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μου· γράψον, μακάριοι οἱ καλεσμένοι εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου· καὶ λέγει μου· ἐτοῦτοι εἶναι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπεσα ὀμπροστᾶ εἰς τὰ ποδάριά του νὰ τὸν προσκυνήσω· ἀμὴ εἶπέ μου· φυλάγου μὴ (τὸ κάμῃς)· σύνδουλός σου εἶμαι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου ὁποῦ ἔχουν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· προσκύνησε τὸν Θεόν· διατὶ ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδα τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ νὰ ἕνα ἄλογον λευκὸν, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς αὐτὸ, ἐκαλεῖτο πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, καὶ μὲ δικαιοσύνην κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Καὶ τὰ μάτιά του ὡσὰν φλόγα τοῦ πυρὸς, καὶ ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι του στέφανα πολλὰ, καὶ εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον κανένας δὲν τὸ ἰξεύρει παρὰ αὐτός·

13 Καὶ

13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτῷ· Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρόν.

15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτὰ ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε καὶ συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ,

18 Ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων, ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ

13 Καὶ περιῤῥεραμμένος ἱμάτιον αἵματι βεβαμμένον· καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθουν αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρόν.

15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτὰ ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὸν πατητῆρα τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντας πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε καὶ συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ,

18 Ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας δυνατῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα, ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν τῷ θείῳ·

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

19 Καὶ εἶδα τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα τοῦ συμπολεμῆσαι τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ τῷ πολέμῳ αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τοῦ καιομένου θείου.

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τοῦ ἀβύσσου, καὶ ἅλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι διάβολος καὶ σατανᾶς· καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσ-

ΚΑὶ εἶδα ἄλλον ἄγγελον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνοντα ἔχοντα τὴν κλεῖδα τοῦ ἀβύσσου, καὶ ἅλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐπιάσε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν παλαιὸν, ὅ ἐστιν διάβολος καὶ σατανᾶς, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χιλίων χρόνων.

3 Καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ἄβυσ-

ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κρῖμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, οὔτε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ·

8 Καὶ

ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισέν τὴν, καὶ ἐβούλωσεν ἀπάνω του, διὰ νὰ μὴν πλανέσῃ πλέον τὰ ἔθνη, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦν οἱ χίλιοι χρόνοι· καὶ ὕστερα κάμνει χρεία νὰ λυθῇ αὐτὸς ὀλίγον καιρόν.

4 Καὶ εἶδα θρόνους, καὶ (τινὲς) ἐκάθισαν ἀπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ κρίσις τοὺς ἐδόθη· (καὶ εἶδα) καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πελεκοσφαγμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅσοι δὲν ἐπροσκύνησαν τὸ θηρίον, οὐδὲ τὴν εἰκόνα του, καὶ δὲν ἐπῆραν τὸ χάραγμά του εἰς τὸ μέτωπόν τους, καὶ εἰς τὸ χέρι τους, καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν ἀντάμα μὲ τὸν Χριστὸν τοὺς χίλιους χρόνους.

5 Ἀμὴ οἱ λοιποὶ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς δὲν ἀνέζησαν, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦσιν οἱ χίλιοι χρόνοι. ἐτούτη εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος καὶ ἅγιος εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ ἔχει μέρος εἰς τὴν ἀνάστασιν τὴν πρώτην· εἰς ἐτούτους ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θέλουσιν εἶσθαι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θέλουσι βασιλεύσει ἀντάμα μετ' αὐτὸν χίλιους χρόνους.

7 Καὶ ὡσὰν τελειωθοῦσιν οἱ χίλιοι χρόνοι, θέλει λυθῇ ὁ σατανᾶς ἀπὸ τὴν φυλακήν του,

8 Καὶ

8 Καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γὼγ καὶ τὸν Μαγὼγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνεῴχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεῴχθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ

8 Καὶ θέλει εὐγεῖ νὰ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ὁποῦ εἶναι εἰς ταῖς τέσσαρες γωνίαις τῆς γῆς· τὸν Γὼγ καὶ τὸν Μαγὼγ, νὰ τοὺς συμμαζώξῃ εἰς πόλεμον, τῶν ὁποίων (ἐθνῶν) ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡσὰν ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβηκαν ἀπάνω εἰς τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην· καὶ ἐκατέβη φωτία ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ τοὺς ἐκατάφαγεν.

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁποῦ τοὺς πλανᾶ, ἐβάλθη εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτιᾶς καὶ τῆς τειάφης, ἐκεῖ ὁποῦ εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ θέλουσι βασανισθῇ ἡμέρα καὶ νύκτα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδα ἕνα θρονὶ λευκὸν μεγάλον, καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκάθετον ἀπάνω του, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς, καὶ τόπος δὲν εὑρέθη δι' αὐτούς.

12 Καὶ εἶδα τοὺς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ὁποῦ ἐστέκουνταν ὀμπροστᾶ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τὰ βιβλία ἀνοίχθηκαν· καὶ βιβλίον ἄλλον ἀνοίχθη, τὸ ὁποῖον εἶναι βιβλίον τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθηκαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἦταν γραμμένα μέσα εἰς τὰ βιβλία, κατὰ τὰ ἔργα τους.

13 Καὶ

13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκροὺς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτός ἐστιν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

15 Καί τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

13 Καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκε τοὺς νεκροὺς ὅτι ἦν ἐν αὐτῇ· καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς ὅτι ἦσαν ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

15 Καὶ ὅστις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Κεφ. κά'. 21.

Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινήν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθε· καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης· Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν·

4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐ-

Καὶ εἶδα οὐρανὸν καινὸν, καὶ γῆν καινὴν· ἦ γὰρ ὁ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἐπέρασε, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ εἶναι πλέον.

2 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδα τὴν ἁγίαν πόλιν, τὴν καινὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅπου ἑκατέβαινεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἑτοιμασμένη ὡσὰν νύμφη στολισμένη εἰς τὸν ἄνδρα της.

3 Καὶ ἄκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἔλεγε· νὰ τὸ σκήνωμα τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ θέλει κατοικήσει μετ' αὐτούς· καὶ αὐτοὶ θέλουν εἶναι λαός του· καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶναι μετ' αὐτοὺς Θεός των.

4 Καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἀφαιρέσει κάθε δάκρυον ἀπὸ τὰ μά-

πά

αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι, ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· Ἰδοὺ, καινὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε. ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι υἱός.

8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὅ ἐστι θάνατος δεύτερος.

9 Καὶ ἦλθε εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων· καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα.

10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι

πάντας, καὶ θάνατος δὲν θέλει εἶναι πλέον, οὔτε λύπη, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος θέλει εἶναι πλέον, ὅλα τὰ πρῶτα ἐπέρασαν.

5 Καὶ εἶπεν ἐκεῖνος ὁποῦ ἐκάθητον εἰς τὸ θρόνι· νά, ὁποῦ κάμνω ὅλα καινούρια· καὶ λέγει μου· γράψε, ὅτι ἐτοῦτοι οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί.

6 Καὶ εἶπε μου· Ἐγίνασι. ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐκεῖνος ὁποῦ διψᾷ ἐγὼ θέλω τοῦ δώσω χάρισμα ἀπὸ τὴν πηγὴν τοῦ νεροῦ τοῦ ζωηροῦ.

7 Ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾷ θέλει κληρονομήσει ὅλα, καὶ θέλω εἶσθε εἰς αὐτὸν Θεὸς, καὶ αὐτὸς θέλει μοῦ εἶσθε γιός.

8 Ἀμὴ τοὺς τρομαχτάρηδες καὶ ἀπίστες, καὶ σικχαμένους, καὶ φονεῖς, καὶ πόρνους, καὶ μάγους, καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ ὅλους τοὺς ψεύστας, τὸ μέρος τους εἶναι εἰς τὴν λίμνιν ὁποῦ καίεται μὲ φωτίαν καὶ μὲ τσιάφλι, τὸ ὁποῖον εἶναι δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐμένα ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους ὁποῦ εἶχασι τοὺς ἑπτὰ κύπαις τοὺς γεμάταις ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ πληγοὺς τοὺς ὑστεριαῖς, καὶ ἐλάλησε μου, ὡς εἶπε· ἔλα, καὶ θέλω σοῦ δείξει τὴν νύμφιν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου.

10 Καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφερέ με

μὲ

μαῖ ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

11 Ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι·

12 Ἔχουσάν τε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν, ἔχουσαν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἅ ἐστι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

13 Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τοσοῦ-

μὲ τὸ πνεῦμα εἰς ἕνα βουνὸν μεγάλον καὶ ὑψηλὸν, καὶ ἔδειξέ μου τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, ὁποῦ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τὸν Θεόν.

11 Καὶ εἶχε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστῆράς της μιᾶς λογῆς μὲ πέτραν πολύτιμην, ὡσὰν πέτραν ἴασπιν ὁποῦ κρυσταλλολάμπει·

12 Καὶ εἶχε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν· καὶ εἶχε δώδεκα αὐλόθυραις, καὶ εἰς ταῖς αὐλόθυραις ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἀπάνω γεγραμμένα, τὰ ὁποῖα εἶναι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.

13 Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς τρεῖς αὐλόθυραις, ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ βορρᾶ τρεῖς αὐλόθυραις, ἀπὸ τοῦ νότου τὸ μέρος τρεῖς αὐλόθυραις, ἀπὸ τὴν δύσιν τρεῖς αὐλόθυραις.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε δώδεκα θεμελίους, καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

15 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐλάλει ὁμοῦ μετ' ἐμένα, εἶχε μέτρον καλάμι χρυσοῦν, διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ ταῖς αὐλόθυραις αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχός της.

16 Καὶ ἡ πόλις κεῖται τετράγωνος, καὶ τόσον εἶναι τὸ μᾶ-

ἐστὶν ὅσον καὶ τὸ πλάτος. Καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστί.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαρακοντατεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὅ ἐστιν ἀγγέλου.

18 Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς, ἴασπις· καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὁμοία ὑάλῳ καθαρῷ.

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἴασπις· ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ τρίτος, χαλκηδών· ὁ τέταρτος, σμάραγδος·

20 ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος· ὁ ὄγδοος, βήρυλλος· ὁ ἔνατος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἑνδέκατος, ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυστος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαργαρίται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως, χρυσίον καθαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανής.

22 Καὶ

μῆκός της, ὅσον εἶναι καὶ τὸ πλάτος. Καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μὲ τὸ καλάμι, εἰς σταδία δώδεκα χιλιάδες· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος της ἴσα εἶναι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἑκατὸν τεσσαρακοντατεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄγγελος.

18 Καὶ τὸ μεσόκλισμα τοῦ τείχους της, ἦτον ἴασπις· καὶ ἡ πόλις ἦτον χρυσίον καθαρὸν, μιᾶς λοιπὸν ὡσὰν ὑάλι καθαρόν.

19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ τείχους τῆς πόλεως ἦταν μὲ κάθε λογῆς πέτρας πολύτιμους στολισμένα· τὸ θεμέλιον τὸ πρῶτον, ἦτον ἴασπις· τὸ δεύτερον, σάπφειρος· τὸ τρίτον, χαλκηδών· τὸ τέταρτον, σμάραγδος.

20 Τὸ πέμπτον, σαρδόνυξ· τὸ ἕκτον, σάρδιος· τὸ ἕβδομον, χρυσόλιθος· τὸ ὄγδοον, βήρυλλος· τὸ ἔνατον, τοπάζιον· τὸ δέκατον, χρυσόπρασος· τὸ ἑνδέκατον, ὑάκινθος· τὸ δωδέκατον, ἀμέθυστος.

21 Καὶ ἡ δώδεκα αὐλόθυραις, δώδεκα μαργαριτάρια, καὶ κάθε αὐλόθυρα ἦτον ἀπὸ ἕνα μαργαριτάρι· καὶ τὸ πλάτωμα τῆς πόλεως ἦτον χρυσάφι καθάριον, ὡσὰν ὑάλι διαφανές.

22 Καὶ

22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἐστι, καὶ τὸ ἀρνίον.

23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτὴν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· νὺξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ.

26 Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν·

27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν, καὶ ποιῶν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

22 Καὶ ναὸν δὲν εἶδα εἰς αὐτήν· διότι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, εἶναι ναὸς αὐτῆς, ἡ τὸ ἀρνίον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἐκείνη δὲν χρειάζεται τὸν ἥλιον, οὐδὲ τὴν σελήνην, διὰ νὰ τῆς φέγγουσι· διότι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τὴν φέγγει, καὶ ὁ λύχνος της εἶναι τὸ ἀρνίον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη ὁποῦ σώζονται, θέλουσι περιπατήσει εἰς τὸ φῶς αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμήν τους εἰς αὐτήν.

25 Καὶ ἡ αὐλόθυραίς της δὲν θέλουσι σφαλισθῆ τὴν ἡμέραν· διότι ἐκεῖ νύκτα δὲν θέλει εἶναι.

26 Καὶ θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν.

27 Καὶ κανένα πρᾶγμα μολυσμένον, ἢ σικχαμερὸν, καὶ ψεύτικον δὲν θέλει ἔμβει εἰς αὐτήν· ἀλλὰ μοναχὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑὶ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἀρνίου.

2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποιοῦν

ΚΑὶ ἔδειξέ μου καθαρὸν ποτάμιον τοῦ νεροῦ τῆς ζωῆς, λαμπρὸν σὰν κρύσταλλον, τὸ ὁποῖον εὐγαίνει ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου.

2 Εἰς τὸ μέσον τοῦ πλατώματος τῆς πόλεως, καὶ τοῦ ποτάμιου, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἦτον δέν-

δρον

ὃν καρπὸς δώδεκα, καὶ μῆνα ἕνα ἕκαστον ἀποδιδοῦν τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ πᾶν κατανάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ.

4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ νὺξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ χρείαν οὐκ ἔχουσι λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

7 Ἰδὺ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσον προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα.

9 Καὶ

δρον τῆς ζωῆς, ὁποῦ κάμνει καρπὸς δώδεκα, καὶ κάθε ἕνα μῆνα ἀποδίδει τὸν καρπόν του· καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς ἰατρείαν τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ οὐδένα ἀνάθεμα δὲν θέλει εἶσθαι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου θέλει εἶσθαι εἰς αὐτήν· καὶ οἱ δουλευτάδες του θέλουσι τὸν λατρεύσει.

4 Καὶ θέλουσιν εἰδῆ τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὸ ὄνομά του θέλει εἶσθαι ἀπάνω εἰς τὸ μέτωπόν τους.

5 Καὶ νύκτα δὲν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ· καὶ δὲν χρειάζονται λύχνον, οὐ δὲ φῶς τοῦ ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς φωτίζει. καὶ θέλουσι βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ μοῦ εἶπεν· ἐτοῦτοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν του νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους του ἐκεῖνα ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ γενοῦσι ὀγλήγορα.

7 Νὰ, ὁποῦ ἔρχομαι ὀγλήγορα· μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάττει τοὺς λόγους τῆς προφητείας ἐτούτου τοῦ βιβλίου.

8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι ἐκεῖνος ὁποῦ εἶδα ἐτοῦτα, καὶ ἄκουσα. καὶ ὅταν τὰ ἄκουσα, καὶ τὰ εἶδα, ἔπεσα νὰ προσκυνήσω ὀμπροστᾶ εἰς τὰ ποδάρια τοῦ ἀγγέλου ὁποῦ μοῦ ἔδειχνεν ἐτοῦτα.

9 Καὶ

9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή· σύνδουλός σου γάρ εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.

9 Καὶ λέγει μοι· Φυλάγου μή (τὸ κάμῃς)· Διατί εἶμαι σύνδουλός σου, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ ἐκείνων ὁποῦ φυλάττουσι τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου ἐτούτου· προσκύνησε τὸν Θεόν.

10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.

10 Καὶ λέγει μου· μὴν βουλώσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου ἐτούτου, ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι σημᾶ.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπῶν, ῥυπωσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιωθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

11 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδικᾶ, ἂς ἀδικήσῃ ἀκόμι· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ λερώνει, ἂς λερωθῇ ἀκόμι· καὶ ὁ δίκαιος, ἂς δικαιωθῇ ἀκόμι· καὶ ὁ ἅγιος, ἂς ἁγιασθῇ ἀκόμι.

12 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

12 Καὶ νὰ, ἔρχομαι ὀγλήγορα· καὶ ἡ πληρωμή μου ἀντάμα μου εἶναι, νὰ ἀποδώσω εἰς καθένα καθὼς θέλει εἶσθαι τὸ ἔργον του.

13 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

13 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος.

14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

14 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ κάμνουν ταῖς παραγγελίαις του, διὰ νὰ εἶναι ἡ ἐξουσία τους εἰς τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, καὶ διὰ νὰ ἔμβουσιν ἀπὸ ταῖς πόρταις εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

15 Ἀμὴ οἱ σκύλοι, καὶ οἱ μάγοι, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς, καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ καθένας ὁποῦ ἀγαπᾶ καὶ κάμνει τὸ ψέμα, θέλουσιν εἶσθαι ἔξω.

16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγώ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβίδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ. καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

18 Συμμαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· Ἐάν τις ἐπιθῇ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ·

19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναί ἔρχομαι ταχύ· Ἀμήν. Ναὶ ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου, νὰ σᾶς μαρτυρήσῃ εἰς ταῖς ἐκκλησίαις ἐτοῦτα· ἐγὼ εἶμαι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβίδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ αὐγερινός.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἔλα. καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκούει ἂς εἰπῇ· Ἔλα. καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ διψᾷ ἂς ἔλθῃ, καὶ ὁποῖος θέλει ἂς πάρῃ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς χάρισμα.

18 Διατὶ μαρτυρῶ εἰς κάθε ἄνθρωπον ὁποῦ ἀκούει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου ἐτοῦτο· ἐὰν κανένας προσθέσῃ ἀπάνω εἰς ἐτοῦτο, ὁ Θεὸς θέλει προσθέσει ἀπάνω του τὰς πληγὰς ὁποῦ εἶναι γεγραμμέναις εἰς τὸ βιβλίον ἐτοῦτο·

19 Καὶ ἐὰν κανένας βγάλῃ ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ἐτούτης, θέλει βγάλει ὁ Θεὸς τὸ μέρος του ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐτοῦτο.

20 Ἐκεῖνος ὁποῦ μαρτυρᾷ ἐτοῦτα, λέγει· Ναί, ἔρχομαι γλήγορα· ἀμήν. Ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ,

καὶ

ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

Σημειώματα εἰς διάφορα ὀνόματα καὶ ῥήματα, καὶ ἐξήγησις διαφόρων στίχων, ὄντες δυσκολονόητοι, ἀπάνω εἰς τὴν μετάφρασιν τῆς Ἱερᾶς Διαθήκης, γενόμενα παρὰ τοῦ ΛΙΒΕΡΙΟΥ ἹΕΡΕΩΣ τοῦ ΚΟΛΕΤΗ ἐξ ἈΘΗΝΩΝ πόλεως.

ΜΑΤΘ.

Κεφ.	στίχ.	
1	11	Τὸν μετατοπισμὸν) τὴν αἰχμαλωσίαν.
4	12	Ἐπαρεδόθη) ἐφυλακώθη.
5	28	ὡραμάη) παρευθὺς.
12	1	τὰ σάββατα) τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.
		ἀπὸ μέσα ἀπὸ ταῖς σποραῖς) ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ σπαρμένα χωράφια.
16	22	ὀνειδίζῃ) ἐλέγχῃ.
		γένῃ) τύχῃ.
21	12	τῶν σαράφιδων) ἐκεινῶν ὁποῦ ἐμετάλλασαν τὰ ἄσπρα, ἤγουν τορνέσια.
22	44	ἀναγ. ἔτζι· Εἶπεν ὁ αὐθέντης μου (ἤγουν ὁ ἄναρχος Πατὴρ) τοῦ αὐθεντός μου (ἤγουν τοῦ υἱοῦ του, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ)· κάθου εἰς τὰ δεξιά μου, ἕως νὰ βάλλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑπὸ κάτω εἰς τὰ ποδάρια σου.
23	15	προσήλυτον) προσήλυτος λέγεται ἐκεῖνος, ὁποῦ ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐστρέφετο, καὶ τὸν Ἰουδαϊκὸν νόμον ἐδέχετο.
27	33	κρανίου τόπος) τόπος τῶν κεφαλιῶν. ἐπειδὴ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἐθανατώνουνταν ὅλοι οἱ κα-

Κεφ. στιχ.

πάδικοι, κὴ Δ.μ.π ὑκεῖ εὗρόσκυνταν τὰ κεφάλια τυς, ὀνομαζόμη Γολγοθᾶ, ἤγουν τόπος τῶν κεφαλιῶν.

ΜΑΡΚ.

6 40 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ ὁ λαὸς ἐπάθησεν εἰς χῆμα σφαιροειδὲς, κύκλως, κύκλως· κὴ κάθε κύκλος ἦτον ἄλλος ἀπὸ ἑκατὸν ἀνθρώπυς, κὴ ἄλλος ἀπὸ πενηντα.

7 11 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ ἐσεῖς λέγετε· ἂν εἰπῇ ἕνας ἄνθρωπος τ̃ πατρός τυ, ἢ τῆς μητρός τυ· ἐκεῖνο, ὁπὸ ἠμπορεῖ νὰ σ' ὠφελήσῃ ἀπὸ τὸ ἐδικόν μυ, εἶναι Κορβᾶν, ἤγουν χάρισμα, ἢ δῶρον.

11 10 ἀναγ. ἔτζι· Εὐλογημμένη ἡ βασιλεία τ̃ πατρός μας Δαβὶδ, ἡ ὁποῖα ἔρχεται εἰς τὸ ὄνομα τ̃ Κυρίυ· Δ.φυλατλέτιων (ἐσὺ ὁπὸ κατοικᾶς) εἰς τὰς ὑψηλὰς τόπυς.

12 41 χαζοφυλάκιον) κρίσιον τῆς ἐλεημοσιώνης.

ΛΟΥΚ.

1 15 σίκερα) σίκερα, ποτὸν εἶναι, ὁπὸ ἔχει δυνάμιν νὰ μεθᾷ.

2 14 ἀναγ. ἔτζι· Δόξα εἰς τ̃ ὕψιστον Θεόν, κ̃ εἰρήνη εἰς τὴν γῆν, κ̃ ἀνάμεσα εἰς τὰς ἀνθρώπυς ἂς εἶναι κάθε καλοθέλησις κὴ ἔπαινος ἀγαθός.

4 22 ἐμαρτυρῶσαν εἰς αὐτὸν) τ̃ ἐπαινέσαν.

6 1 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ ἐσωώθη, ὅτι εἰς τὴν ἡμέραν τ̃ δευτέρυ σαββάτυ, ὁπὸ ἦτον ἔπειτα ἀπὸ τὸ πρῶτον μ̃ τὸ πάσχα, ἐπερνᾶσαν ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ σπαρμένα χωράφια. (ἐπειδὴ κὴ οἱ Ἑβραῖοι ἀριθμοῦσαν τὰ ἑπτὰ σάββατα, ἀπὸ τὸ πάσχα ἕως τὴν πεντηκοστήν, Δ.ὰ τοῦτο ἔλεγαν τὸ πρῶτον σάββατον, πρῶτον, τὸ δεύτερον, δευτερόπρωτον, τὸ τρίτον, τριτόπρωτον, κ̃ τὰ ἑξῆς.)

ἀναγ.

Κεφ. στίχ.

9 53 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας ἐκείνης δὲν τὸ ἐδέχθησαν, ἐπειδὴ καὶ νὰ ἑτοίμαζε τὸ ἑαυτόν τȣ, (ἤγουν ἦτον ἑτοιμασμένος,) διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερȣσαλήμ.

10 13 καθεζόμεναι μὲ σακκιὰ καὶ μὲ στάκταις) καὶ νὰ καθήσȣν ἀνάμεσα εἰς ταῖς στάκταις, καὶ νὰ φορέσȣν σάκκȣς, ἤγουν κιλίκια, ῥάσα ἀπὸ σκληραῖς τρίχαις καμωμένα.

11 11 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ πατέρας ἀνάμεσόν σας, τȣ ὁποίȣ ἂν ὁ υἱὸς ἤθελε τȣ ζητήσει ψωμὶ, τάχα θέλει τȣ δώσει πέτραν; καὶ ἐὰν ἤθελε τȣ ζητήσει ψάρι, τάχα ἀντὶς ψάρι θέλει τȣ δώσει ὀφίδι;

18 13 ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ) ὦ Θεὲ, γίνȣ εὔσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων εἰς ἐμένα τὸ ἁμαρτωλόν.

24 πῶς ἐκεῖνοι ὁπȣ ἔχ.) ὦ πόσον δύσκολον πρᾶγμα, εἶναι, ἐκεῖνοι, ὁπȣ ἔχουν τὰ πλȣ́τη, νὰ ἐμπȣ̃σιν εἰς τὴν βασιλείαν τȣ Θεȣ̃.

19 23 εἰς τὴν τράπεζαν) εἰς ἐκείνȣς ὁπȣ πέρνουν μὲ διάφορον τὰ τορνέσια.

ΙΩΑΝ.

1 12 ἐξȣσίαν) χάριν καὶ ἀξίαν· ἤγουν τȣ̀ς ἀξίωσεν.

16 ἀπὸ τὸ πλήρωμά τȣ) ἀπὸ τὴν δαψίλειαν, ἢ πλημμύραν τȣ̃ πλȣ́τȣ τῶν χαρίτων τȣ.

4 11 ἀνασυρτάρι) κανένα ἀγγεῖον μὲ τὸ ὁποῖον νὰ σὐγάλῃς νερὸν ἐκ τὸ πηγ.

2 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα σιμὰ εἰς τὴν πόρταν, ὁπȣ ἐλέγετο τῶν προβάτων, ἦτον μία ψαρικὴ λίμνη, καὶ ἐλέγετον ἑβραϊκᾶ Βηθεσδὰ, ἢ ὁπ.

16 ἐκατάτρεχαν) ἐμισȣ̃σαν.

6 57 Καθὼς ὁ ζῶν πατὴρ μὲ ἀπέστειλε) καὶ καθὼς μ' ἔπεμψεν ὁ Πατέρας μȣ, ὁπȣ ζεῖ.

Κεφ. στίχ.

7 35 εἰς τὴν διασπορὰν τῶν ἑλλήνων) εἰς ἐκείνους, ὁποῦ εἶναι διεσπαρμένοι καὶ σκορπισμένοι ἀνάμεσα εἰς τὴν ἑλλάδα.

19 31 τζακίσουν) σχίσουν ἢ συντρίψουν.

20 1 σηκωμένην) κυλισμένην.

2 ἐσήκωσαν) ἐπῆραν.

ΠΡΑΞ. ΤΩΝ ΑΠΟΣΤ.

1 12 ἔχοντας διάστημα στράταν σαββάτου) ἤγουν, ἕνα στάδιον ἢ μίλλιον. διότι οἱ Ἑβραῖοι δὲν ἠμποροῦν νὰ περιπατήσουν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου παρὰ ἕνα μίλλιον, διὰ τοῦτο λέγει ὁδὸν σαββάτου.

14 ὁμοψύχως) μετὰ χαρᾶς, ἢ, μὲ προθυμίαν.

21 ὁποῦ ἐμβῆκεν καὶ εὐγῆκεν εἰς ἐμᾶς) ὁποῦ ἦλθεν εἰς ἐμᾶς καὶ ἐμίσευσεν, ἤγουν ἀνελήφθη, ἀπὸ ἐμᾶς.

3 23 ἔβαλλαν) ἐπαράστησαν εἰς τὴν μέσην.

26 ἀναγ. ἔτζι· Εἰς ἐσᾶς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ὁ Θεὸς ἔπεμψε τὸν υἱόν του τὸν Ἰησοῦν, ἀναστένωντάς τον διὰ νὰ σᾶς εὐλογᾷ, στρέφωντας καθ' ἕνας σας ἀπὸ ταῖς πονηρίαις σας.

4 16 διατί, ὅτι πῶς νὰ ἔγινε διὰ μέσ.) ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔγινε γνώριμον καὶ φανερὸν εἰς ὅλους ὁποῦ κατοικοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐτοῦτο τὸ σημεῖον, ὁποῦ ἔγινεν ἀπ' αὐτοὺς, καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ἀρνηθοῦμεν.

7 43 σκηνὴν) κατοικίαν ἢ τένταν (ἡ ὁποῖα ἦτον γεμάτη εἴδωλα).

τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ σας Ῥεμφὰν) ἤγουν, τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ σας τοῦ Κρόνου, ἕνα ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ πλανήτας.

51 ἀναγ. ἔτζι· Ὦ σκληροτράχηλοι, καὶ ὁποῦ δὲν ἔχετε συντριβὴν καὶ κατάνυξιν εἰς τὴν καρδίαν σας καὶ εἰς τὰ ἀφτιά σας, ἐσεῖς πάντοτε ἐναντ.

57 καὶ ὥρμησαν ὅλοι μ' ἕνα θυμὸν ἀπάνω του)

καὶ

καὶ ὥρμησαν ὅλοι ὁμοιαθυμαδὸν μαζὺ καθ-
πάνω τε.

9 | 36 Ζορκάδι) ἀγριόγιδα.

12 | 4 παραδιδωκὼς τον εἰς δεκαέξι στρατιώτας νὰ τ' φυ-
λάγωσι) παραδίδοντάς τον εἰς τέσσαρεις ἀλ-
λαξιαῖς στρατιώτας, ὁπὸ εἶχε κάθε ἀλλαξιὰ
τέσσαρες στρατιώτας, νὰ τ' φυλάξωσι.

13 | 7 ἀνθύπατος) ἦγεν, Δρόσοχον ἔξεσιασὲ ἔτσι τόπε
σκεύη.

14 | 9 ἀναγ. ἔτζι· Ἄκουε μὲ προθυμίαν ἐτοῦτο τ'
Παῦλον, ὁπὸ ἐμίλεσε· καὶ ὁ Παῦλος βλέποντάς
τον μὲ ὀξὺ βλέμμα, καὶ γνωρίζοντας πῶς ἔχει
πίστιν νὰ σωθῇ,

10 | ἀναγ. ἔτζι· Εἰπέ τε μὲ μεγάλω φωνὴ· (ἐγὼ
σὲ λέγω εἰς τὸ ὄνομα τὲ Κυρίε Ἰησὲ Χριστὲ·)
σήκ' ὀρθὸς εἰς τὰ ποδάρια σε. καὶ σκεῖνος ἀ-
πετάχθη ἀπάνω καὶ ἐπερπάτει.

15 | 9 δὲν ἐχώρεσε τίποτες) δὲν ἔκαμε καμίαν Δρ-
φορὰν.

17 | 15 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ σκεῖνοι ὁπὸ ἔχαν τὴν ἔννοιαν
νὰ φυλάξωσι τ' Παῦλον ἄβλαβον, τ' ἔφεραν ἕως
εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ πέρνοντες παραγγελίαν
ἀπ' αὐτ', Δρ. νὰ εἰπῶσι τὲ Σίλα καὶ τὲ Τι-
μοθέε, πῶς τ' ὀγληγορώτερα νὰ πᾶσιν εἰς
αὐτὸν, (ἤρθεν εἰς τὰς Ἀθήνας,) σύγκαιρα κ'
ἐμίσευσαν.

18 | 12 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ ἐξεσάζοντας ὁ Γαλλίων ὅλως
τὴν Ἀχαΐαν, ὁμοιαθυμαδὸν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι ἐση-
κώθησαν καθ' πάνω τὲ Παύλε, καὶ πιάνοντες τον
τ' ἔφεραν εἰς τ' κριτήριον.

22 | 28 ἐτούτην τὴν πολιτείαν) ἐτοῦτο τ' ὄνομα, τὸ νὰ ὀνομά-
ζωμαι χριστιανός.

23 | 7 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτο ἔγινε φιλονεικία
ἀνάμεσα εἰς τὲς Φαρισαίικης κ' σαδδουκαίικης· καὶ
ἐχίσθη τ' σπίτ' τὲ λαὲ.

26 | 10 τὴν φωνήν με) τὴν βουλήν με.

Κεφ. στίχ.

28 11 καὶ εἶχεν τὴν σημαίαν τῶν Διοσκόρων) καὶ εἶχε διὰ σημάδι τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Διὸς, τὸν Κάστορα καὶ Πῶλλον· πρῶτοι διαφενδευταὶ τῆς ναυτικῆς τέχνης.

ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙ.

1 12 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ τοῦτο εἶναι, τὸ νὰ σμίξω μαζύ σας καὶ νὰ παρηγορηθῶ ἀνάμεσόν σας, διὰ τὴν πίστιν τὴν ἐδικ.

2 5 Θηκίαζεις εἰς τοῦ λόγου σου ὀργ.) συμμαζώνεις εἰς τοῦ λόγου σου ὡσὰν πλοῦτον ὀργὴν διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔχει νὰ φανερωθῇ ἡ δικαία κρίσις τοῦ Θεοῦ.

3 5 συστήνει) καταστένει.

ὁποῦ ἐπιφέρει τὴν ὀργὴν) ὁποῦ πόμπει εἰς ἐμᾶς τὴν ὀργήν του.

ἀνθρωπίνως λαλῶ) ἐγὼ μιλῶ ἀνθρωπινὰ, ἤγουν καθὼς οἱ ἄνθρωποι ὁμιλοῦν.

19 φραγῇ) ἀποστομωθῇ.

ὑπόδικος τῷ Θεῷ) ὑποκείμενος ὡσὰν πταίστης τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

8 7 τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς) ἐκεῖνο ὁποῦ φαντάζεται τὸ κορμὶ καὶ ἡ σάρκα.

12 7 ἀναγ. ἔτζι· Κἄντε ἔχωμεν ὑπηρεσίαν, ἂς δίδωμεν τὸν ἑαυτόν μας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν· καὶ ὅποιος διδάσκει, ἂς παχίζῃ πάντοτε νὰ διδάσκῃ, καὶ νὰ κάμνῃ τὸ ἔργον του σωστά.

8 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ παρηγορᾷ, ἂς παρηγορᾷ μὲ προθυμίαν· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μεράζει, ἂς πολεμᾷ νὰ τὸ κάμνῃ μὲ ἁπλότητα· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ναι προεστὼς, ἂς κυβερνᾷ μὲ ἐπιμέλειαν· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει ἔργα ἐλεημοσύνης, ἂς παχίζῃ νὰ τὸ κάμῃ μὲ πρᾳότητα καὶ χαράν.

14 19 ὁ καθ' ἕνας τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἄλλου καὶ τοῦ λόγου του) ὁποῦ εἶναι ἀρκετὰ διὰ τὴν οἰκοδομήν

Κεφ. ϛίχ.

μήν μας καὶ διὰ τὴν ϛερέωσίν μας εἰς τὴν πίϛιν ἀνάμεσόν μας.

ΕΠ. ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘ. Α.

2 16 ἀμὴ ἐμεῖς ἔχομεν νοῦν Χριϛοῦ) ἤγουν, ἔχομεν Πνεῦμα ἅγιον, ὁποῦ εἶναι τοῦ Χριϛοῦ.

4 9 ἀναγ. ἔτζι· Ἐπειδὴ καὶ νὰ μοῦ φαίνεται, πῶς ὁ Θεὸς μᾶς ἔβαλεν ἐμπρῶς εἰς ἔνδειξιν καὶ φανέρωσιν, ὡσὰν ἀποφασισμένους ἀνθρώπους εἰς τὸν θάνατον, ἐμᾶς λέγω, ὁποῦ εἴμεσθεν ταπεινοὶ ἀπόϛολοι. διότι ἐγένω.

6 12 ἀναγ. ἔτζι· Κάθε πρᾶγμα μοῦ πρέπει, ἀλλ' ὄχι κάθε πρᾶγμα εἶναι ὠφέλιμον· ὅλα μοῦ πρέπουν, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω ἐξουσιασθῆ ἀπὸ κανένα πρᾶγμα, ὁποῦ νὰ γένω ὑπήκοός των.

9 2 διατὶ ἡ βοῦλα τῆς ἐδικ.) διατὶ τὸ σημεῖον, εἰς τὸ νὰ εἶμαι ἐγὼ ἀπόϛολος, ἐσεῖς εἶσθε εἰς τὸν Κύριον.

9 νὰ μὴν ϛομώσῃς τὸ βόδι) νὰ μὴν δέσῃς τὸ ϛόμα τοῦ βοδίου.

10 καλουργίζει) ζευγαρώνει τὴν γῆν.

21 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ ἐλογίασθην μ' ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἔχουν νόμον, (ἤγουν μὲ τοὺς ἀπίϛους,) ὡσὰν ἄνομος, ὄχι πῶς νὰ ἤμουν ἄνομος (ἤγουν ἄπιϛος) εἰς τὸν Θεὸν, ἀλλὰ ἔννομος (καὶ πιϛὸς) εἰς τὸν Χριϛὸν, διὰ νὰ κερδήσω ἀνόμους (καὶ ἀπίϛους).

22 ἀναγ. ἔτζι· Ἔγινα μὲ τοὺς ἀσθενεῖς, (ἤγουν ἀδυνάμους εἰς τὴν πίϛιν,) ὡσὰν ἀδύναμος, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ἀδυνάμους εἰς τὴν πίϛιν· εἰς ὅλ.

10 5 διατὶ ἔπεσαν εἰς τὴν ἔρημον) διατὶ ἐπιϛομήθησαν εἰς ταῖς κακαῖς τῶν ὄρεξες καὶ ἐπιθυμίαις, ἤγουν ἐξέπεσον ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὄντες εἰς τὴν ἔρημον.

Κεφ. ϛίχ.

10 11 ἀναγ. ἔτζ· Καὶ τοῦτα ὅλα ἐσυνέβησαν εἰς ἐκείνους, διὰ νὰ γένουν παράδειγμα εἰς ἐμᾶς ἐκεῖνοι· καὶ ἐγράφησαν διὰ νουθεσ.

22 Ἀνίσως καὶ ἐνοχλοῦμεν τὸν Κύριον) καὶ πῶς θέλετε ἐμεῖς νὰ ξεσυνεριζώμεσθεν μὲ τὸν Κύριον;

23 ἀναγ. ἔτζι· Ὅλα μοῦ πρέπουν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ὠφέλιμα· ὅλα μοῦ πρέπουν, ἀλλ' ὄχι κάθε πρᾶγμα εἶναι ἀρκετὸν νὰ μᾶς συμβουλεύσῃ εἰς τὸ καλόν.

12 24 συνεκέρασεν) συνέσμιξε.

εἰς τὸ μέλος τὸ λειψειμιὸν) εἰς τὸ μέλος ὁποῦ ἔχει κανένα ἐλάττωμα.

13 11 ἀναγ. ἔτζι· Ὅταν ἤμουν παιδίον, ὡσὰν παιδίον ἐμίλουν, ὡσὰν παιδίον ἐφανταζόμουν, ὡσὰν παιδίον ἐλογιζόμουν· ἀμὴ ὅταν ἔγινα ἄνδρας, ἀπόρριξα ὅλα τὰ παιδιαρίστικα πράγματα ἀπὸ λόγου μου.

14 10 ἀναγ. ἔτζι· Εἶναι τόσοι διάφοροι τρόποι τῆς μιλιᾶς καὶ τῆς προφορᾶς εἰς τὸν κόσμον, καθὼς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἔτυχαν νὰ εἶναι, καὶ κανένας τρόπος ἀπ' αὐτοὺς δὲν εἶναι χωρὶς σημασίαν.

12 ἐπειδὴ εἶσθε ἐρασταὶ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων) ἐπειδὴ ὀρέγεσθε καὶ ἐπιθυμᾶτε τὰ πνευματικὰ χαρίσματα.

15 54 ἐρρόφηθη ὁ θάνατος ἀπὸ τὴν νίκην) ἐνικήθη πανταλῶς ὁ θάνατος.

16 22 μαρὰν ἀθά) ἤγουν, κατὰ τοῦ ὁποίου θέλει ἔλθη ὁ Κύριος εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘ. Β.

5 1 ἀναγ. ἔτζι· Διατὶ ἠξεύρομεν ὅτι, ἐὰν τὸ ἐπίγειόν μας σπήτι ἐτούτης τῆς καλύβας (ἤγουν τοῦ κορμίου μας) χαλασθῇ, ἔχομεν κτίσημον αἰώνιον εἰς τοὺς οὐρανοὺς, τὸ ὁποῖον εἶναι σπήτιον, ὁποῦ δὲν ἐκτίσθη ἀπὸ ἀνθρώπινα χέρια, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεόν.

ἀναγ.

Κεφ. εἰχ.

5 | 2 ἀναγ. ἔτζι· Διὰ τοῦτο τὴν ἀφορμὴν ἐδῶ ἀνατενάζομεν, ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀπαντωνεν.

9 | 7 ἡμεραν δοτὸν) ἐκεῖναν ὁποῦ μὲ ἡμεράθη καὶ μὲ ὠρεξιὰν δίδει.

11 | 11 εὐχαριστίαν εἰς τ Θεὸν) νὰ εὐχαριστᾶτε καὶ νὰ δοξολογῆτε ὁ Θεός.

ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤ.

2 | 11 ὅτι ἦτον κατεγνωσμένος·) ὡστὲ νὰ ἦτον τὸ ζημιάθη ἔργον, (ἤγουν τὸ νὰ ζωναναστρέφεται μὲ τὰ ἔθνη,) ἄξιον διὰ νὰ καταφρονεθῆ ὁ Πέτρος.

3 | 15 ἀναγ. ἔτζι· Ἀδελφοὶ ἀνθρώπινα πράγματα, σᾶς λέγω· κανένας ἄνθρωπος δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαλάσῃ καὶ νὰ κάμῃ ἄκυρον μίαν βεβαιωμένην διαθήκην, ἀγκαλὰ καὶ νὰ εἶναι ἀνθρώπου, ἢ νὰ ὡσθετήσῃ κἀποτες παραπάνω, ἤγουν περισσότερον.

17 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ τοῦτο λέγω· ὁ νόμος, ὁποῦ ἦλθε ἐφανερώθη ὕστερον ἀπὸ τετρακοσίους τριάντα χρόνους, δὲν κάμνει ἄκυρον καὶ ἀβέβαιον τὴν διαθήκην, ὁποῦ ἐβεβαιώθη τὸ πρῶτον ἀπὸ τ Θεὸν εἰς τ Χριστόν, καὶ δὲν ἔγινε διὰ νὰ χαλάσῃ τὸ πάξιμον.

4 | 15 ἀναγ. ἔτζι· Ποῖον λοιπὸν ἦτον τότε τὸ σημάδι τῆς ἁγιωσύνης σας καὶ μακαριότητος; βέβαια, ἐγὼ σᾶς τὸ ὁμολογῶ, πῶς, ἂν ἦτον μπορετὸν πρᾶγμα, ἠθέλετε βγάλει καὶ τὰ μάτια σας, καὶ νὰ μὲ τὰ δώσετε.

ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣ ΕΦΕΣ.

2 | 14 ἀναγ. ἔτζι· Διατὶ αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη μας, ὁποῦ ἔκαμε τὰ δύο ἕνα, καὶ ὁποῦ ἐχάλασε τ φραγμὸν, ὁποῦ μᾶς ἦτον εἰς τὴν μέσην ἀσὰν ζω-

Κεφ. στίχ.

τοῖχος (ἤγουν τὴν ἔχθραν, ὁπῦ εἴχαμεν μὲ τὸν Θεόν).

2 15 ἀναγ. ἔτζι· Σηκώνωντας κάθε ἔχθραν ἀπὸ τ' ἐμᾶς μὲ τὴν σάρκαν τυ, βάζωντας τὸν νόμον τῶν παραγγελμάτων εἰς τὰ εὐαγγελικὰ δόγματα, διὰ νὰ κτίσῃ εἰς τοῦ λόγ.

4 8 ἔφερε σκλαβωμένην τὴν σκλαβίαν) ἐσκλάβωσε τὴν σκλαβίαν, ἤγουν ἔλαβε ὅλους ἐκείνους εἰς τοῦ λόγου τυ, ὁπῦ ὁ διάβολος εἶχεν σκλαβωμένους εἰς τὸν ᾅδην.

6 20 ἀποκρισιάρης) μηνυτὴς, ἢ κήρυκας.

ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠ.

1 21 ἀναγ. ἔτζι· Ὁ Χριστὸς, λέγω, διότι καὶ τὸ νὰ ζιῶ, καὶ τὸ νὰ ἀποθάνω, κέρδος εἶναι εἰς ἐμένα.

23 ἀναγ. ἔτζι· Διατὶ στενοχωρῦμαι καὶ ἀπὸ τὰ δύο, ἐπιθυμῶντας τὸ νὰ μισεύσω καὶ νὰ εὔγω (ἤγουν ἀπὸ τοῦτο μῦ τὸ κορμὶ), διὰ νὰ εἶμαι μαζὺ μὲ τὸν Χριστὸν, διατὶ τοῦτο μῦ εἶναι πολλὰ καλιότερον.

2 2 ἀναγ. ἔτζι· Τελειώσετε τὴν χαρὰν μυ, τόσον ὁπῦ ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα νὰ φαντάζεσθε, μίαν καὶ αὐτὴν ἀγάπην νὰ ἔχετε ὅλοι ἀνάμεσόν σας, διὰ νὰ εἶσθε μιᾶς ψυχῆς, ὅλοι στοχαζόμενοι ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

7 ἐκένωσε τοῦ λόγου τυ) ἐταπείνωσεν τοῦ λόγου τυ, καὶ ἐκατάστησεν εἰς οὐδετίποτας.

ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣ ΘΕΣΣ. Β.

2 4 ἀναγ. ἔτζι· Ἐκεῖνος, ὁπῦ ἐναντιᾶται καὶ ὁπῦ ὑπερυψώνεται εἰς ὅλα πλέον παρὰ καθέναν ὁπῦ λέγεται Θεὸς, ἢ ἄλλον τί ὁπῦ νὰ προσκυνᾶται, εἰς τόσον ὁπῦ νὰ καθίσ.

ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘ. Α.

1 10 ἀνθρωποκλέπτας) ἀνθρωποκλέπται εἶναι ἐκεῖνοι ὁπῦ ἀπατοῦσι τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰ λόγια τους, καὶ τοὺς πέρνουν, ὅτι τοὺς πρέπει νὰ ἔχουν διὰ τὸν κόπον τους.

ἐπι-

Κεφ. | στίχ.

3 | 1 ἐπισκοπὴν) τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης.

ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘ. Β.

2 | 15 ὀρθοκόπτωντας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας) κηρύττωντας καὶ κυβερνῶντας εἰς τὴν καλὴν στράταν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

3 | 4 ἐπηρμένοι) ὑπερήφανοι.

10 ἀναγ. ἔτζι· Ἀμὴ ἐσὺ μοῦ ἀκολούθησες ἀπὸ κοντὰ εἰς τὴν διδασκαλίαν, ἤγουν ἀπὸ μικρὸς ἀνεθράφης εἰς τὴν διδασκαλίαν μου, εἰς τὴν συναναστροφήν μου, εἰς τὴν προθυμίαν μου, εἰς τὴν πίστιν μου, εἰς τὴν μακροθυμίαν μου, εἰς τὴν ἀγάπην μου, εἰς τὴν ὑπομονήν μου.

4 | 2 καλόκαιρα καὶ παράκαιρα) εἰς ἁρμόδιον καιρὸν καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν καιρόν.

ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙ.

3 | 1 ὁποῦ ἐκαλεσθήκετε εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ καλεσμοῦ τοῦ ἐπουρανίου) ὁποῦ ἐμετέχετε τοῦ ἐπουρανίου καλέσματος, στοχάζ.

7 | 24 ἀναγ. ἔτζι· Ἀμὴ ἐτοῦτος, μὲ τὸ νὰ μένῃ πάντοτε, ἔχει μίαν ἱερωσύνην, ὁποῦ δὲν διαβαίνει, μήτε εἰς ἄλλον ἀπερνᾷ.

11 | 32 ἀναγ. ἔτζι· Καὶ τί πλέον λέγω; βέβαια θέλει μου λείψει ὁ καιρὸς, ἀνίσως καὶ ἐγὼ θέλω νὰ διηγηθῶ διὰ τὸν Γεδεὼν καὶ Βαρὰκ, διὰ τὸν Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, διὰ τὸν Δαβὶδ καὶ Σαμουὴλ, καὶ διὰ ὅλους τοὺς προφήτας.

33 ἐπέτυχον) ἔλαβαν.

35 ἀναγ. ἔτζι· ἡ γυναῖκες ἐπεριποιήθησαν καὶ ἐδιεφύλαξαν τοὺς νεκροὺς των διὰ τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἄλλοι ἐθανατώθησαν ἀπὸ τὸν ῥαβδισμὸν τὸν πολὺν, μὴ θέλοντες μηδὲ στέργοντες νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν ἐλευθέρωσιν ἀπὸ τὸν θάνατον, διὰ νὰ ἀπολαύσουν μίαν καλλήτερην ἀνάστασιν.

Κεφ. | στίχ.

ΕΠΙΣΤ. ΠΕΤΡ. Α.

3 | 15 ἀναγ. ἔτζι· Ἀλλὰ ἐγνωρίσατε τὸν Κύριον καὶ Θεὸν διὰ ἅγιον καὶ παντοδύναμον καὶ δοξάσετέ τον μὲ ταῖς καρδίαις σας.

ΑΠΟΚΑΛ. ΙΩΑΝ.

1 | 15 ἦταν ὅμοια χαλκολιβάνῳ) ἤγουν, ἦταν ἀπὸ ἐκλεκτότατον χρυσάφι.

2 | 5 σοῦ ἔρχομαι) θέλω ἔλθῃ ἐναντίον σου.

3 | 18 κολλούριον) Ἰατρικόν τι εἶναι, ὠφέλιμον εἰς τὴν καταῤῥοὴν τῶν ὀμματιῶν.

6 | 4 κόκκινον) πυῤῥινοειδὲς, ἤγουν ὅλον ἀπὸ φωτίαν.

6 | ἕνα ῥοῦπι) ἕνα δηνάριον· ἤγουν τρίαμισυ ἄσπρα τὸ ἕνα.

12 | 3 κόκκινος) πυῤῥινοειδὲς, ἤγουν ἀπὸ φωτίαν.

20 | 4 τὸ χάραγμά του) τὴν σφραγῖδά του.

Φιλοπόνημα
ΛΙΒΕΡΙΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΛΕΤΗ ΑΘΗΝΑΙΟΥ,
περὶ τῆς συναναγνώσεως τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελιῶν καὶ Ἀποστόλων κάθε μιᾶς Κυριακῆς ὅλα τὰ χρόνια, καὶ τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν· τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ ἀκόμη καὶ τὰς κανόνας τῶν, λέ. Παχαλίων, καθὼς εἶναι εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, βαλμένοι εἰς πλέον ὠφέλειαν καὶ βεβαιότητα, ἀρχινώντας ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον μῆνα, ἕως τὸν ἐρχόμενον πάλιν Δεκέμβριον·
εἰς ὠφέλειαν τῶν Ἑλληνικῶν
μὲ γέννας.

Ἑρμηνεία περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ μεταχειρίζωνται οἱ κάτωθεν κανόνες τῶν Πασχαλίων, καὶ τὸ κανόνιον τῶν Ἀποστολευαγγελίων.

Πρῶτον ἐξέταξε ἐὰν ἡυρὲ τὸ ἅγιον Πάσχα, πότε, εἰς ποῖον μῆνα, γίνεται· ἔπειτα ζήτησον τὸν αὐτὸν μῆνα εἰς τὰ παρόντα Πασχάλια, καὶ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦ Πάσχα, ἀπανωκέφαλα εἰς καθένα Πασχάλιον γεγραμμένον, ἐὰν καθεξῆς κάθε Κυριακὴν ὅλου τοῦ χρόνου· λόγου χάριν, ἐμεῖς τῶρα ἐλάβαμεν τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλ. εἰς τὰς ἐννέα, ζήτησον ἐννέα Ἀπριλ. καὶ θέλεις εὕρεις πόσαις ἡμέραις ἐλάβαμεν κρεοφαγίας, πότε ἄρχησε τὸ Τριῴδιον, καὶ πότε μᾶς ἔρχεται ἡ Ἑωρτὴ τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἡ λοιπαῖς Κυριακαῖς τοῦ χρόνου.

Τὰ Εὐαγγέλια κάθε μιᾶς Κυριακῆς εἶναι σημαδευμένα εἰς τὸ κανόνιον τῶν Ἀποστολευαγγελίων, ἀπὸ ποῖον Κεφ. καὶ στίχ. ἀρχηνᾷ, καὶ ἕως ποῦ τελειώνει· λόγου χάριν, ἐπιθυμᾶς νὰ εὕρῃς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν, πρόσδραμε εἰς τὸ κάτωθεν κανόνιον τῶν Ἀποστολευαγγελίων, ἐὰν εὑρίσκεις τὸν εὐαγγελιστὴν, (καθὼς εἶναι σημαδευμένος καὶ εἰς τοὺς κανόνας τῶν Πασχαλίων,) τὸ Κεφ. ἐὰν τὸν στίχον ὁποῦ ἀρχηνᾷ, ἐὰν τὸν στίχον μετὰ τὸν ὁποῖον τελειώνει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· ὁμοίως ἀντίκρυς ἔχεις τὸν Ἀπόστολον τῆς ἡμέρας, ἐὰν τὸ Ἑωθινόν.

Σημείωσαι, πῶς εἰς κάποια Ἀποστολευαγγέλια εὑρίσκεις τὴν φωνὴν ἐτούτην, Διακοπή· ἤγουν, τὸ Εὐαγγέλιον ἐκεῖνο ξαπηδᾷ ἀπὸ τὴν ἀράδαν καὶ τάξιν τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, ἐὰν ἀρχηνᾷ πάλιν ἢ ἀπὸ τὸ αὐτὸ Κεφάλ. ἢ ἀπὸ τὸ ἀκόλουθον, καθὼς εἶναι σημαδευμένον· καὶ ἤξευρε πῶς τούτην τὴν φωνὴν, Διακοπὴ, τὴν ἔβαλα ὕστερα ἀπὸ τὸν στίχον, ὁποῦ τελειώνει ἡ πρώτη στάσις καὶ ἀρχηνᾷ ἡ δευτέρα, κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἡμέρας, διὰ νὰ ἐγνωρίσῃς, ποῦ ἡ πρώτη ἀνάγνωσις τελειώνει, καὶ πόθεν ἀρχηνᾷ ἡ δευτέρα.

Ἤξευρε ὅμως, πῶς ὅπεταν λάχῃ ὁ χρόνος βίσεκτος, τότε πρέπει νὰ κυβερνηθῇς κατὰ τὴν παροῦσαν νουθεσίαν· λόγου χάριν, ἀνίσως καὶ ὁ ἐρχόμενος χρόνος εἶναι βίσεκτος, πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃς τὴν τάξιν τοῦ χρόνου ὁποῦ εἶσαι, ἕως εἰς ταῖς ἀρχαῖς τοῦ Μαρτίου μηνός· ἢ, ἂν εἰς τὸν μῆνα τὸν Δεκέμβριον τοῦ βισέκτου χρόνου εὑρίσκῃς γεγραμμένον, λ.χ.κ.γ. Δεκεμβρίου, Κυριακὴ πρὸ τῆς Χοῦ γεν., ἐσὺ μέτρα, κδ' κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀπερασμένου, ἐὰν ἔτζι αὐγάτιζε εἰς κάθε Κυριακὴν ἕως τὸν Μάρτιον, ἐὰν πάλιν εἶσαι εἰς τὴν τάξιν. Καὶ ἂν καμία Κυριακὴ εἰς τὸ μέσον λάχῃ, δηλονότι, τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ φῶτα, ἐὰν τοῦ τελώνου ἐὰν Φαρισαίου, ἀνάγνωνε τὴν, ιέ. Κυριακὴ τοῦ Λουκᾶ.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, κβ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. λβ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡ-
μέρ. δ'.
κά. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κή. Κυρ. μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Ἰαννουάρ. λά.

δ'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
Κυρ. μετὰ τὰ φῶτα δὲν γίν.
ιά. - τοῦ τελώνου ἐφαρ.
ιή. - τοῦ ἀσώτου.
κέ. - τῆς ἀποκρέου.

Φευρουάρ. κή.

ά. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
ή. - τῆς ὀρθοδοξίας.
ιέ. - β'. τῆς σαρακοστ.
κβ'. - γ'. τῆς σαυροπροσ.

Μάρτιος, λά.

ά. Κυρ. δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
ή. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ιέ. - ς'. τῶν βαΐων.
κϛ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
κθ'. - τοῦ Θωμᾶ, ϛ'. Ἰωάν.

Ἀπρίλ. λ'.

έ. Κυρ. τῶν μυροφόρ. γ'.
Μάρκ.
ιβ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
ιθ'. - τῆς σαμαρ. έ. Ἰω.
κς'. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -

Μάϊος, λά.

γ'. Κυρ. τῶν πατέρ. ζ'. Ἰω.
ί. - τῆς Πεντηκοστ. ή. Ἰω.
ιζ'. - τῶν ἁγίων πάντ. ά.
Ματθ.
κδ'. - β'. Ματθ.
λά. - γ'. Ματθ.

Ἰούνιος, λ'.

ζ'. Κυρ. δ'. Ματθ.
ιδ'. - έ. -
κά. - ς'. - -
κή. - ζ'. Ματθ.

Ἰούλιος, λά.

έ. Κυρ. ή. Ματθ.
ιβ'. - θ'. - -
ιθ'. - ί. -
κς'. - ιά. - -

Αὔγουστ. λά.

ϛ'. Κυρ. ιβ'. Ματθ.
θ'. - ιγ'. - -
ις'. - ιδ'. - -
κγ'. - ιέ. -
λ'. - ις'. - -

Σεπτέμβρ. λ'.

ς'. Κυρ. ιζ'. Ματθ.
ιγ'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
κ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κζ'. - ά. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

δ'. Κυρ β'. Λουκᾶ.
ιά. - γ'. -
ιή. - δ'. - -
κέ. - έ. - -

Νοέμβρ. λ'.

ά. Κυρ. ς'. Λουκᾶ.
ή. - ζ'. - -
ιέ. - ή. -
κϛ'. - θ'. -
κθ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

ς'. Κυρ. ί. Λουκᾶ.
ιγ'. - ιά. -
κ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κζ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, κγ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. λγ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν.
ἡμέρ. γ'.
κϛ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κθ'. - μετὰ τὴν χῦ γεν.

Ἰαννουάρ. λά.

έ. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
Κυρ. μετὰ τὰ φῶτα δὲν γίνεται.
ιβ'. - τοῦ τελώνου καὶ φαρισ.
ιθ'. - τοῦ ἀσώτου.
κϛ'. - τῆς ἀποκρέου.

Φευρουάρ. κή.

β'. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
θ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.
ιϛ'. - ϛ'. τῆς σαρακοστ.
κγ'. - γ'. τῆς σταυροπρ.

Μάρτιος, λά.

β'. Κυρ. δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
θ'. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ιϛ'. - ϛ'. τῶν βαΐων.
κγ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
λ'. - τοῦ Θωμᾶ, ϛ'. Ἰωάν.

Ἀπρίλ. λ'.

ϛ'. Κυρ. τῶν μυρο. Γ'. Μάρκ.
ιγ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
κ'. - τῆς σαμαρ. έ. Ἰωάν.
κζ'. - τοῦ τυφλοῦ, ϛ'. -

Μάϊος, λά.

δ'. Κυρ. τῶν Πατέρ. ζ'. Ἰω.
ιά. - τῆς Πεντηκοστ.
ή. Ἰωάν.
ιή. - τῶν ἁγίων πάντ.
ά. Ματθ.
κέ. - β'. Ματθ.

Ἰούνιος, λ'.

ά. Κυρ. γ'. Ματθ.
ή. - δ'. -
ιέ. - έ. -
κϛ'. - ϛ'. -
κθ'. - ζ'. -

Ἰούλιος. λά.

ϛ'. Κυρ. ή. Ματθ.
ιγ'. - θ'. -
κ'. - ί. -
κζ'. - ιά. -

Αὔγουϛ. λά.

γ'. Κυρ. ιβ'. Ματθ.
ί. - ιγ'. -
ιζ'. - ιδ'. -
κδ'. - ιέ. -
λά. - ιϛ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

ζ'. Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιδ'. - πάντα τῆς ἑορτῆς.
κά. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κή. - ά. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

έ. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
ιβ'. - γ'. -
ιθ'. - δ'. -
κϛ'. - ϛ'. -

Νοέμβρ. λ'.

β'. Κυρ. έ. Λουκᾶ.
θ'. - ζ'. -
ιϛ'. - ή. -
κγ'. - θ'. -
λ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

ζ'. Κυρ. ί. Λουκᾶ.
ιδ'. - ιά. -
κά. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κή. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, κδ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. λδ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. β'.
κγ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
λ'. - πρὸ τῶν φώτων.

Ἰαννουάρ. λά.

ς'. Κυρ. τῶν φώτων.
Κυρ. μετὰ τὰ φῶτα δὲν γίν.
ιγ'. - τοῦ τελώνου καὶ φαρισ.
κ'. - τοῦ ἀσώτου.
κζ'. - τῆς ἀποκρέου.

Φευρουάρ. κή.

γ'. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
ί. - τῆς ὀρθοδοξίας.
ιζ'. - β'. τῆς σαρακοστ.
κδ'. - γ'. τῆς σταυροπροσκ.

Μάρτιος, λά.

γ'. Κυρ. δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
ί. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ιζ'. - ς'. τῶν βαΐων.
κδ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
λά. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰω.

Ἀπρίλ. λ'.

ζ'. Κ. τῶν μυρο. γ'. Μάρκ.
ιδ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
κά. - τῆς σαμαρ. έ. -
κή. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -

Μάϊος, λά.

έ. Κυρ. τῶν Πατέρ. ζ'. Ἰω.
ιβ'. - τῆς Πεντηκ. ή. -
ιθ'. - τῶν ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.
κς'. - β'. -

Ἰούνιος, λ'.

β'. Κυρ. γ'. Ματθ.
θ'. - δ'. -
ις'. - έ. -
κγ'. - ς'. -
λ'. - ζ'. -

Ἰούλιος, λά.

ζ'. Κυρ. ή. Ματθ.
ιδ'. - θ'. -
κά. - ί. -
κή. - ιά. -

Αὔγουστ. λά.

δ'. Κυρ. ιβ'. Ματθ.
ιά. - ιγ'. -
ιή. - ιδ'. -
κέ. - ιέ. -

Σεπτέμβρ. λ'.

ά. Κυρ. ις'. Ματθ.
ή. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιέ. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κβ'. - ά. Λουκᾶ.
κθ'. - β'. -

Ὀκτώβρ. λά.

ς'. Κυρ. γ'. Λουκᾶ.
ιγ'. - δ'. -
κ'. - ς'. -
κζ'. - έ. -

Νοέμβρ. λ'.

γ'. Κυρ. ζ'. Λουκᾶ.
ί. - ή. -
ιζ'. - θ'. -
κδ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

ά. Κυρ. ιδ'. Λουκᾶ.
ή. - ί. -
ιέ. - ιά. -
κβ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κθ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, κέ.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. λέ.
Ἡ παραμ. τῶν Χοῦ γεν. ἡμέρ. Κυρ.
κδ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χοῦ γεννήσ.
λά. - πρὸ τῶν φώτων.

Ἰαννουάρ. λά.

ζ'. Κυρ. μετὰ τὰ φῶτα.
ιδ'. - τοῦ τελώνου καὶ φαρισ.
κά. - τοῦ ἀσώτου.
κή. - τῆς ἀποκρέου.

Φευρουάρ. κι.

δ'. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
ιά. - τῆς ὀρθοδοξίας.
ιν'. - β'. τῆς σαρακοστ.
κέ. - γ'. τῆς σταυροπροσκ.

Μάρτιος, λά.

δ'. Κυρ. δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
ιά. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ιή. - ς'. τῶν βαΐων.
κέ. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.

Ἀπρίλ. λ'.

ά. Κυρ. τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰω.
ή. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
ιέ. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
κβ'. - τῆς σαμαρ. έ. -
κθ'. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -

Μαΐος, λά.

ς'. Κυρ. τῶν πατέρ. ζ'. Ἰωάν.
ιγ'. - τῆς Πεντηκ. ή. -
κ'. - τῶν ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.
κζ'. - β'. -

Ἰούνιος, λ'.

γ'. Κυρ. γ'. Ματθ.
ί. - δ'. -
ιζ'. - έ. -
κδ'. - ς'.

Ἰούλιος, λά.

ά. Κυρ. ζ'. Ματθ.
ή. - ή. -
ιέ. - θ'. -
κβ'. - ί. -
κθ'. - ιά. -

Αὔγουστ. λά.

έ. Κυρ. ιβ'. Ματθ.
ιβ'. - ιγ'. -
ιθ'. - ιδ'. -
κς'. - ιέ. -

Σεπτέμβρ. λ'.

β'. Κυρ. ις'. Ματθ.
θ'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ις'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κγ'. - ά. Λουκᾶ.
λ'. - β'. -

Ὀκτώβρ. λά.

ζ'. Κυρ. γ'. Λουκᾶ.
ιδ'. - δ'. -
κά. - ς'. -
κή. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

δ'. Κυρ. έ. Λουκᾶ.
ιά. - ή. -
ιή. - θ'. -
κέ. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

β'. Κυρ. ιδ'. Λουκᾶ.
θ'. - ί. -
ις'. - ιά. -
κγ'. - πρὸ τῆς Χοῦ γεν.
λ'. - μετὰ τὴν Χοῦ γεννησ.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, κς'.

Δεκεμβρ. λα'.
Κρεοφαγία, ἡμέρ. λς'.
Ἡ παρασκ. τῶν Χῦ'. ϛῳν. ἡμέρ. ζ'.
ιή. Κυρ. ϖσῶ τῆς Χῦ' ϛῳν.
κέ. - τῶν Χῦ' ϛῳνῶν.

Ἰανουαρ. λα'.
ά. Κυρ. ϖσῶ τῶν φώτων.
ή. - μ͂ τῶ φῶτι.
ιέ. - ϖ͂ τελώνῃ καὶ φαρισ.
κ͵ϐ'. - ϖ͂ ἀσώτῳ.
κθ'. - τῆς ἀποκρέω.

Φεβρουαρ. κή.
έ. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
ιϐ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.
ιθ'. - ϐ'. τῆς σταυρικος.
κς'. - γ'. τῆς σταυροϖσεως.

Μαρτίου λϐ'.
έ. Κυρ. δ'. τῦ ἁγίου Κλίμ.
ιϐ'. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ιθ'. - ς'. τῶν βαΐων.
κς'. - τῦ ἁγίου Πάσχα.

Ἀπρίλ. λ'.
ϐ'. Κυρ. τῦ Θωμᾶ, ϐ'. Ἰω.
θ'. - τῶν μυροφ. γ'. Μάρκ.
ιϛ'. - τῦ παρσλ. δ'. Ἰω.
κγ'. - τῆς σωμαρ. έ. -
λ'. - τῦ τυφλῦ, ϛ'. -

Μαΐου λ'.
ζ'. Κυρ. τῶν πατέρ. ζ'. Ἰω.
ιϑ'. - τῆς Πεντηκος. ή -
κά. - τῶν ἁγίων πάντ.
ά. Ματθ.
κή. - ϐ'. -

Ἰουνίου λ'.
δ'. Κυρ. γ'. Ματθ.
ιά. - δ'. -
ιή. - έ. -
κέ. - ς'. -

Ἰουλίου λά.
ϛ'. Κυρ. ζ'. Ματθ.
ϛ'. - ή. -
ιϛ'. - θ'. -
κγ'. - ί. -
λ. - ια'. -

Αὐγούστ. λά.
ς'. Κυρ. ιϐ'. Ματθ.
ιγ'. - ιγ'. -
κ'. - ιϑ'. -
κζ'. - ιέ. -

Σεπτεμϐρ. λ'.
γ'. Κυρ. ιϛ'. Ματθ.
ί. - ϖσῶ τῆς ὑψώσεως.
ιϛ'. - μ͂ τῷ ὑψωσαν.
κϑ'. - ά. Λυκᾶ.

Ὀκτωϐρ. λά.
ά. Κυρ. ϐ'. Λυκᾶ.
ή. - γ'. -
ιέ. - δ'. -
κϐ'. - ς'. -
κθ'. - ζ'. -

Νοεμϐρ. λ'.
έ. Κυρ. έ. Λυκᾶ.
ιϐ'. - ή. -
ιϑ'. - θ'. -
κς'. - ιγ'. -

Δεκεμϐρ. λά.
γ'. Κυρ. ιϑ'. Λυκᾶ.
ί. - ί. -
ιζ'. - ια'. -
κϑ'. - ϖσῶ τῆς Χῦ' ϛῳν.
λά. - μ͂ τῷ Χῦ' γέν.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, κζ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. λζ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεννν. ἡμέρ. ς'.
ιθ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κς'. - μετὰ τὴν Χῦ γεννήσ.

Ἰαννουάρ. λά.

β'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
θ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ις'. - τῶν τελώνου καὶ φαρισ.
κγ'. - τῶν ἀσώτου.
λ'. - τῶν ἀποκρέου.

Φουρουάρ. κή.

ς'. Κυρ. τῶν τυροφάγου.
ιγ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.
κ'. - β'. τῆς σαρακος.
κζ'. - γ'. τῆς σταυροπρ.

Μάρτιος, λά.

ς'. Κυρ. δ'. τῶν ἁγίου Κλίμ.
ιγ'. - ε'. τῆς ὁσίας Μαρ.
κ'. - ς'. τῶν βαΐων.
κζ'. - τῶν ἁγίου Πάσχα.

Ἀπρίλ. λ'.

γ'. Κυρ. τῶν Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
ι'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
ιζ'. - τῶν παραλ. δ'. Ἰωάν.
κδ'. - τῶν σαμαρ. ε'. -

Μάϊος, λά.

ά. Κυρ. τῶν τυφλῦ, ς'. Ἰωάν.
ή. - τῶν πατέρ. ζ'. -
ιέ. - τῶν Πεντηκος. ή. -
κβ'. - τῶν ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.
κθ'. - β'. -

Ἰούνιος, λ'.

ε'. Κυρ. γ'. Ματθ.
ιβ'. - δ'. -
ιθ'. - ε'. -
κς'. - ς'. -

Ἰούλιος, λά.

γ'. Κυρ. ζ'. Ματθ.
ι'. - η'. -
ιζ'. - θ'. -
κδ'. - ι'. -
λά. - ιά. -

Αὔγους. λά.

ζ'. Κυρ. ιβ'. Ματθ.
ιδ'. - ιγ'. -
κά. - ιδ'. -
κή. - ιέ. -

Σεπτέμβρ. λ.

δ'. Κυρ. ις'. Ματθ.
ιά. - πρὸ τῶν ὑψώσεως.
ιή. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κέ. - ά. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

β'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
θ'. - γ'. -
ις'. - δ'. -
κγ'. - ς'. -
λ'. - ε'. -

Νοέμβρ. λ'.

ς'. Κυρ. ζ'. Λουκᾶ.
ιγ'. - η'. -
κ'. - θ'. -
κζ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

δ'. Κυρ. ι'. Λουκᾶ.
ιά. - ιά. -
ιή. - πρὸ τῶν Χῦ γεννήσ.
κέ. - ἡ Χῦ γεννήσ.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, κή.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. λή.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γνυν. ἡμέρ. έ.
κ. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γνυνήσ.
κζ'. - μετὰ τὴν Χῦ γνύνησ.

Ἰαννουάρ. λά.

γ'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ί. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιζ'. - τοῦ τελώνου καὶ φαρισ.
κδ'. - τοῦ ἀσώτου.
λά. - τῆς ἀποκρέου.

Φουρουάρ. κή.

ζ'. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
ιδ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.
κά. - β'. τῆς σαρακος.
κή. - γ'. τῆς σταυροπροσκ.

Μάρτιος, λά.

ζ'. Κυρ. δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
ιδ'. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
κά. - ς'. τῶν βαΐων.
κή. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.

Ἀπρίλ. λ'.

δ'. Κυρ. τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
ιά. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
ιή. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰωάν.
κέ. - τῆς σαμαρ. έ. -

Μάϊος, λά.

β'. Κυρ. τοῦ τυφλοῦ, ς'. Ἰω.
θ'. - τῶν πατέρ. ζ'. -
ιϛ'. - τῆς Πεντηκος. ή. -
κγ'. - τῶν ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.
λ'. - β'. Ματθ.

Ἰούνιος, λ'.

ϛ'. Κυρ. γ'. Ματθ.
ιγ'. - δ'. -
κ'. - έ. -
κζ'. - ϛ'. -

Ἰούλιος, λά.

δ'. Κυρ. ζ'. Ματθ.
ιά. - ή. -
ιή. - θ'. -
κέ. - ί. -

Αὔγουϛ. λά.

ά. Κυρ. ιά. Ματθ.
ή. - ιβ'. -
ιέ. - ιγ'. -
κβ'. - ιδ'. -
κθ'. - ιέ. -

Σεπτέμβρ. λ'.

έ. Κυρ. ιϛ'. Ματθ.
ιβ'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιθ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κϛ'. - ά. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

γ'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
ί. - γ'. -
ιζ'. - δ'. -
κδ'. - ϛ'. -
λά. - έ. -

Νοέμβρ. λ'.

ζ'. Κυρ. ζ'. Λουκᾶ.
ιδ'. - ή. -
κά. - θ'. -
κή. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

έ. Κυρ. ί. Λουκᾶ.
ιβ'. - ιά. -
ιθ'. - πρὸ τῆς Χῦ γνυνήσ.
κϛ'. - μετὰ τὴν Χῦ γνύνησ.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ. κθ'.

Δεκεμβρ. λα'.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. λθ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χοῦ γεν. ἡμέρ. δ'.
κά. Κυρ. πρὸ τῆς Χοῦ γεννήσ.
κή. - μετὰ τὴν Χοῦ γεν.

Ἰαννουάρ. λα'.

δ'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ιά. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιή. - τοῦ τελώνου καὶ φαρ.
κέ. - τοῦ ἀσώτου.

Φευρουάρ. κη'.

ά. Κυρ. τῆς ἀποκρέου.
ή. - τῆς τυροφάγου.
ιέ. - τῆς ὀρθοδοξίας.
κβ'. - β'. τῆς σαρακος.

Μάρτιος, λα'.

ά. Κυρ. γ'. τῆς σταυροπρ.
ή. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
ιέ. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
κβ'. - ς'. τῶν βαΐων.
κθ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.

Ἀπρίλ. λ'.

έ. Κυρ. τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰω.
ιβ'. - τῶν μυροφ. γ'. Μάρκ.
ιθ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
κς'. - τῆς σαμαρ. έ. -

Μάϊος, λα'.

γ'. Κυρ. τοῦ τυφλοῦ, ς'. Ἰωάν.
ί. - τῶν πατέρ. ζ'. -
ιζ'. - τῆς Πεντηκ. ή. -
κδ'. - τῶν ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.
λά. - β'. Ματθ.

Ἰούνιος, λ'.

ζ'. Κυρ. γ'. Ματθ.
ιδ'. - δ'. -
κά. - έ. -
κή. - ς'. -

Ἰούλιος, λα'.

έ. Κυρ. ζ'. Ματθ.
ιβ'. - ή. -
ιθ'. - θ'. -
κς'. - ί. -

Αὔγουστ. λα'.

β'. Κυρ. ιά. Ματθ.
θ'. - ιβ'. -
ις'. - ιγ'. -
κγ'. - ιδ'. -
λ'. - ιέ. -

Σεπτέμβρ. λ'.

ς'. Κυρ. ις'. Ματθ.
ιγ'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
κ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κζ'. - ά. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λα'.

δ'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
ιά. - γ'. -
ιή. - δ'. -
κέ. - ς'. -

Νοέμβρ. λ'.

ά. Κυρ. έ. Λουκᾶ.
ή. - ζ'. -
ιέ. - ή. -
κβ'. - θ'. -
κθ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λα'.

ς'. Κυρ. ί. Λουκᾶ.
ιγ'. - ιά. -
κ'. - πρὸ τῆς Χοῦ γεννήσ.
κζ'. - μετὰ τὴν Χοῦ γεν.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, λ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. μ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. γ'.
κβ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γενήσ.
κθ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεννήσ.

Ἰαννουάρ. λά.

ε'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ιβ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιθ'. - τοῦ πελώνου Φαρισ.
κς'. - τοῦ ἀσώτου.

Φευρουάρ. κή.

β'. Κυρ. τῆς ἀποκρέου.
θ'. - τῆς τυροφάγου.
ις'. - τῆς ὀρθοδοξίας.
κγ'. - β'. τῆς σαρακοσ.

Μάρτιος, λά.

β'. Κυρ. γ'. τῆς σταυροπρ.
θ'. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
ις'. - ε'. τῆς ὁσίας Μαρ.
κγ'. - ς'. τῶν βαΐων.
λ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.

Ἀπρίλ. λ'.

ς'. Κυρ. τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
ιγ'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
κ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
κζ'. - τῆς σαμαρ. ε'. -

Μάϊος, λά.

δ'. Κυρ. τοῦ τυφλοῦ, ς'. Ἰωάν.
ια'. - τῶν πατέρ. ζ'. -
ιη'. - τῆς Πεντηκ. η'. -
κε'. - τῶν ἁγίων πάντ. α'. Ματθ.

Ἰούνιος, λ'.

α'. Κυρ. β'. Ματθ.
η'. - γ'. -
ιε'. - δ'. -
κβ'. - ε'. -
κθ'. - ς'. -

Ἰούλιος, λά.

ς'. Κυρ. ζ'. Ματθ.
ιγ'. - η'. -
κ'. - θ'. -
κζ'. - ι'. -

Αὔγουσ. λά.

γ'. Κυρ. ια'. Ματθ.
ι'. - ιβ'. -
ιζ'. - ιγ'. -
κδ'. - ιδ'. -
λα'. - ιε'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

ζ'. Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιδ'. - τῆς ὑψώσ. τοῦ σταυροῦ.
κα'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κη'. - α'. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

ε'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
ιβ'. - γ'. -
ιθ'. - δ'. -
κς'. - ς'. -

Νοέμβρ. λ'.

β'. Κυρ. ε'. Λουκᾶ.
θ'. - ζ'. -
ις'. - η'. -
κγ'. - θ'. -
λ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

ζ'. Κυρ. ι'. Λουκᾶ.
ιδ'. - ια'. -
κα'. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κη'. - μετὰ τὴν Χῦ γεννησ.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Μαρτίῳ, λά.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. μ ά.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. β'.
κγ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
λ'. - μετὰ τὴν Χῦ γέννησ.

Ἰαννουάρ. λά.

ς'. Κυρ. τῶν φώτων.
ιγ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
κ'. - τοῦ τελώνου καὶ φαρισ.
κζ'. - τοῦ ἀσώτου.

Φευρουάρ. κή.

γ'. Κυρ. τῆς ἀποκρέου.
ί. - τῆς τυροφάγου.
ιζ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.
κδ'. - β'. τῆς σαρακος.

Μάρτιος, λά.

γ'. Κυρ. γ'. τῆς σταυροπροσκ.
ί. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
ιζ'. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
κδ'. - ς'. τῶν βαΐων.
λά. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.

Ἀπρίλ. λ'.

ζ'. Κυρ. τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
ιδ'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
κά. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
κή. - τῆς σαμαρ. έ. -

Μάϊος, λά.

έ. Κυρ. τοῦ τυφλοῦ, ς'. Ἰωάν.
ιβ'. - τῶν Πατέρ. ζ'. -
ιθ'. - τῆς Πεντηκ. ή. -
κς'. - τῶν ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.

Ἰούνιος, λ'.

β'. Κυρ. β'. Ματθ.
θ'. - γ'. -
ις'. - δ'. -
κγ'. - έ. -
λ'. - ς'. -

Ἰούλιος, λά.

ζ'. Κυρ. ζ'. Ματθ.
ιδ'. - ή. -
κά. - θ'. -
κή. - ί. -

Αὔγους. λά.

δ'. Κυρ. ιά. Ματθ.
ιά. - ιβ'. -
ιή. - ιγ'. -
κέ. - ιδ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

ά. Κυρ. ιέ. Ματθ.
ή. - πρὸ τῆς ὑψώσ.
ιέ. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κβ'. - ά. Λουκᾶ.
κθ'. - β'. -

Ὀκτώβρ. λά.

ς'. Κυρ. γ'. Λουκᾶ.
ιγ'. - δ'. -
κ'. - ς'. -
κζ'. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

γ'. Κυρ. έ. Λουκᾶ.
ί. - ή -
ιζ'. - θ'. -
κδ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

ά. Κυρ. ιδ'. Λουκᾶ.
ή. - ί. -
ιέ. - ιά. -
κβ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κθ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. α'.

Δεκεμβρ. λα'.
Κρεοφαγία, ἡμέρ. μβ'.
Ἡ παρομ. τῶν Χῦ γέν. ἡμέρ. Κυρ. κδ'. Κυρ. μετὰ τὴν Χῦ γέννησ. λά. - μὴ τὴν Χῦ γέννησ.

Ἰανουαρ. λα'.
ζ'. Κυρ. μὴ τὰ φῶτα. ιθ'. - τὰ Ζακχ. ιέ. Λευκά. κά. - τὰ τελώνε καὶ Φαρισ. κή. - τὰ ἀσώτε.

Φεβρουαρ. κη'.
δ'. Κυρ. τῆς ἀποκρέω. ιά. - τῆς τυροφάγε. ιή. - τῆς ὀρθοδοξίας. κέ. - β'. τῆς σαρακοσ.

Μαρτίου κθ'.
δ'. Κυρ. γ'. τῆς προσκυν. ιά. - δ'. τῆ ἁγίᾳ Κλίμ. ιή. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ. κέ. - ς'. τῶν βαΐων.

Ἀπριλ. λ'.
ά. Κυρ. τὰ ἁγία Πάσχα. ή. - τὰ Θωμᾶ, β'. Ἰω. ιέ. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ. κβ'. - τὰ παραλ. δ'. Ἰω. κθ'. - τῆς σαμαρ. έ. -

Μαΐου λα'.
ς'. Κυρ. τὰ τυφλὸ, ς'. Ἰω. ιγ'. - τῶν πατέρ. ζ'. - κά. - τῆς Πεντηκοσ. ή. - κζ'. - τῶν ἁγίων πάντ. ϖ. Ματθ.

Ἰουλίου λα'.
γ'. Κυρ. β'. Ματθ. ί. - γ'. - ιζ'. - δ'. - κθ'. - έ. -

Αὐγούστ. λα'.
ά. Κυρ. ς'. Ματθ. ή. - ζ'. - ιέ. - ή. - κβ'. - θ'. - κθ'. - ί. -

Σεπτεμβρ. λα'.
έ. Κυρ. ια'. Ματθ. ιβ'. - ιβ'. - ιθ'. - ιγ'. - κς'. - ιδ'. -

Ὀκτωβρ. λα'.
β'. Κυρ. ιέ. Ματθ. θ'. - τὰ ὑψώσεως. ις'. - μὴ τὴν ὕψωσιν. κγ'. - ά. Λευκά. λ'. - β'. -

Νοεμβρ. λ'.
ζ'. Κυρ. γ'. Λευκά. ιθ'. - δ'. - κά. - ς'. - κή. - ζ'. -

Δεκεμβρ. λα'.
θ'. Κυρ. έ. Λευκά. ια'. - ή. - ιή. - θ'. - κέ. - ιγ'. -

Ἰανουαρ. λα'.
β'. Κυρ. ιθ'. Λευκά. θ'. - ί. - ις'. - ια'. - κγ'. - τὰ Χῦ γέννησ. λ'. - τὰ τῶν φώτων.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. β'.

Δεκέμβρ. λα.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. μγ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χȣ̃ γεν. ἡμέρ. σαβ.
ιη'. Κυρ. πρὸ τῆς Χȣ̃ γεν.
κέ. - τῆς Χȣ̃ γεν.

Ἰαννȣάρ. λα.

α'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
η'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιέ. - τȣ̃ Ζακχ. ιέ. Λȣκᾶ.
κβ'. - τȣ̃ τελώνȣ καὶ φαρισ.
κθ'. - τȣ̃ ἀσώτȣ.

Φευρȣάρ. κη.

έ. Κυρ. τῆς ἀποκρέȣ.
ιβ'. - τῆς τυροφάγȣ.
ιθ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.
κς'. - β'. τῆς σαρακος.

Μάρτιος, λα.

έ. Κυρ. γ'. τῆς σαυροπροσ.
ιβ'. - δ'. τȣ̃ ἁγίȣ Κλίμ.
ιθ'. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
κς'. - ς'. τῶν βαΐων.

Ἀπρίλ. λ'.

δ'. Κυρ. τȣ̃ ἁγίȣ Πάσχα.
θ'. - τȣ̃ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
ις'. Κυρ. τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
κγ'. - τȣ̃ παραλ. δ'. Ἰω.
λ'. - τῆς σαμαρ. έ. -

Μαΐος, λα.

ζ'. Κυρ. τȣ̃ τυφλȣ̃, ς'. Ἰω.
ιδ'. - τῶν πατέρων, ζ'. Ἰω.
κά. - τῆς Πεντηκος. η'. -
κη'. - τῶν ἁγίων πάντ. α'. Ματθ.

Ἰȣνίος, λ'.

δ'. Κυρ. β'. Ματθ.
ια'. - γ'. -
ιη'. - δ'. -
κέ. - έ. -

Ἰȣλίος, λα.

β'. Κυρ. ς'. Ματθ.
θ'. - ζ'. -
ις'. - η'. -
κγ'. - θ'. -
λ'. - ί. -

Αὔγȣς. λα.

ς'. Κυρ. ια'. Ματθ.
ιγ'. - ιβ'. -
κ'. - ιγ'. -
κζ'. - ιδ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

γ'. Κυρ. ιέ. Ματθ.
ί. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιζ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κδ'. - α'. Λȣκᾶ.

Ὀκτώβρ. λα.

α'. Κυρ. β'. Λȣκᾶ.
η'. - γ'. -
ιέ. - δ'. -
κβ'. - ς'. -
κθ'. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

έ. Κυρ. έ. Λȣκᾶ.
ιβ'. - η'. -
ιθ'. - θ'. -
κς'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λα.

γ'. Κυρ. ιδ'. Λȣκᾶ.
ί. - ί. -
ιζ'. - ια'. -
κδ'. - πρὸ τῆς Χȣ̃ γεν.
λα'. - πρὸ τῶν φώτων.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. γ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. μδ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χοῦ γεν. ἡμέρ. ς'.
ιθ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χοῦ γεν.
κς'. - μετὰ τὴν Χοῦ γεν.

Ἰαννουάρ. λά.

β'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
θ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ις'. - τοῦ Ζακχ. ιέ. Λουκᾶ.
κζ'. - τοῦ τελώνου καὶ φαρ.
λ'. - τοῦ ἀσώτου.

Φευρουάρ. κή.

ς'. Κυρ. τῆς ἀποκρέου.
ιγ'. - τῆς τυροφάγου.
κ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.
κζ'. - β'. τῆς σαρακος.

Μάρτιος, λά.

ς'. Κυρ. γ'. τῆς σαυροπροσκ.
ιγ'. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
κ'. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
κζ'. - ς'. τῶν βαΐων.

Ἀπρίλ. λ'.

γ'. Κυρ. τοῦ ἁγίου Πάσχα.
ί. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
ιζ'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
κδ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.

Μάϊος, λά.

α'. Κυρ. τῆς σαμαρ. έ. Ἰω.
ή. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -
ιέ. - τῶν πατέρ. ζ'. -
κβ'. - τῆς Πεντηκος. ή. -
κθ'. - τῶν ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.

Ἰούνιος, λ'.

έ. Κυρ. β'. Ματθ.
ιβ'. - γ'. -
ιθ'. - δ'. -
κς'. - έ. -

Ἰούλιος, λά.

γ'. Κυρ. ς'. Ματθ.
ί. - ζ'. -
ιζ'. - ή. -
κδ'. - θ'. -
λά'. - ί. -

Αὔγους. λά.

ζ'. Κυρ. ιά'. Ματθ.
ιδ'. - ιβ'. -
κά'. - ιγ'. -
κή'. - ιδ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

δ'. Κυρ. ιέ. Ματθ.
ιά. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιή'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κέ. - ά'. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

β'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
θ'. - γ'. -
ις'. - δ'. -
κγ'. - έ. -
λ'. - ς'. -

Νοέμβρ. λ'.

ς'. Κυρ. ζ'. Λουκᾶ.
ιγ'. - ή. -
κ'. - θ'. -
κζ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

δ'. Κυρ. ί. Λουκᾶ.
ιά. - ιά'. -
ιή'. - πρὸ τῆς Χοῦ γεν.
κέ. - τῆς Χοῦ γεννήσ.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. δ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. μέ.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. έ.
κ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κζ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεννησ.

Ἰαννουάρ. λά.

γ'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ί. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιζ'. - τοῦ Ζακχ. ιέ. Λουκ.
κδ'. - τοῦ τελώνου καὶ φαρισ.
λά. - τοῦ ἀσώτου.

Φευρουάρ. κή.

ζ'. Κυρ. τῆς ἀποκρέου.
ιδ'. - τῆς τυροφάγου.
κά. - τῆς ὀρθοδοξίας.
κή. - β'. τῆς σαρακοστ.

Μάρτιος, λά.

ζ'. Κυρ. γ'. τῆς σταυροπρ.
ιδ'. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλιμ.
κά. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
κή. - ς'. τῶν βαΐων.

Ἀπρίλ. λ'.

δ'. Κυρ. τοῦ ἁγίου Πάσχα.
ιά. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
ιή. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
κέ. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.

Μάϊος, λά.

β'. Κυρ. τῆς σαμαρ. έ. Ἰω.
θ'. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -
ις'. - τῶν πατέρ. ζ'. -
κγ'. - τῆς Πεντηκοστ. ή. -
λ'. - τῶν ἁγίων πάντ. ά.

Ματθ.

Ἰούνιος, λ'.

ς'. Κυρ. β'. Ματθ.
ιγ'. - γ'. -
κ'. - δ'. -
κζ'. - έ. -

Ἰούλιος, λά.

δ'. Κυρ. ς'. Ματθ.
ιά. - ζ'. -
ιή. - ή. -
κέ. - θ'. -

Αὔγουστ. λά.

ά. Κυρ. ί. Ματθ.
ή. - ιά. -
ιέ. - ιβ'. -
κβ'. - ιγ'. -
κθ'. - ιδ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

έ. Κυρ. ιέ. Ματθ.
ιβ'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιθ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κς'. - ά. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

γ'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
ί. - γ'. -
ιζ'. - δ'. -
κδ'. - έ. -
λά. - ς'. -

Νοέμβρ. λ'.

ζ'. Κυρ. ζ'. Λουκᾶ.
ιδ'. - ή. -
κά. - θ'. -
κή. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

έ. Κυρ. ί. Λουκᾶ.
ιβ'. - ιά. -
ιθ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κς'. - μετὰ τὴν Χῦ γεννησ.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ε.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. μϛ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. δ'.
κά. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κή. - μετὰ τὴν Χῦ γεννησ.

Ἰαννουάρ. λά.

δ'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ια'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιη'. - τοῦ Ζακχ. ιε'. Λουκ.
κε'. - τοῦ τελώνου καὶ φαρισ.

Φεβρουάρ. κή.

α'. Κυρ. τοῦ ἀσώτου.
η'. - τῆς ἀποκρέου.
ιε'. - τῆς τυροφάγου.
κβ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.

Μάρτιος, λά.

α'. Κυρ. β'. τῆς σαρακος.
η'. - γ'. τῆς σταυροπρ.
ιε'. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
κβ'. - ε'. τῆς ὁσίας Μαρ.
κθ'. - ϛ'. τῶν βαΐων.

Ἀπρίλ. λ'.

ε'. Κυρ. τοῦ ἁγίου Πάσχα.
ιβ'. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
ιθ'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
κϛ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰωάν.

Μάϊος, λά.

γ'. Κυρ. τῆς σαμαρ. ε'. Ἰωάν.
ι'. - τοῦ τυφλοῦ, ϛ'. -
ιζ'. - τῶν πατέρ. ζ'. -
κδ'. - τῆς Πεντηκος. η'. -
λά'. - τῶν ἁγίων πάντ. α'. Ματθ.

Ἰούνιος, λ'.

ζ'. Κυρ. β'. Ματθ.
ιδ'. - γ'. -
κά. - δ'. -
κή. - ε'. -

Ἰούλιος, λά.

ε'. Κυρ. ϛ'. Ματθ.
ιβ'. - ζ'. -
ιθ'. - η'. -
κϛ'. - θ'. -

Αὔγουϛ. λά.

β'. Κυρ. ι'. Ματθ.
θ'. - ια'. -
ιϛ'. - ιβ'. -
κγ'. - ιγ'. -
λ'. - ιδ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

ϛ'. Κυρ. ιε'. Ματθ.
ιγ'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
κ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κζ'. - α'. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

δ'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
ια'. - γ'. -
ιη'. - δ'. -
κε'. - ϛ'. -

Νοέμβρ. λ'.

α'. Κυρ. ε'. Λουκᾶ.
η'. - ζ'. -
ιε'. - η'. -
κβ'. - θ'. -
κθ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

ϛ'. Κυρ. ι'. Λουκᾶ.
ιγ'. - ια'. -
κ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κζ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεννησ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΠΑΣΧΑΛΙΩΝ.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ϛ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. μζ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. γ'.
κβ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κθ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεννήσ.

Ἰαννουάρ. λά.

ε'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ιβ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιθ'. - τοῦ Ζακχ. ιέ. Λουκᾶ.
κϛ'. - τοῦ τελώνου Φαρισ.

Φεβρουάρ. κή.

β'. Κυρ. τοῦ ἀσώτου.
θ'. - τῆς ἀποκρέου.
ιϛ'. - τῆς τυροφάγου.
κγ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.

Μάρτιος, λά.

β'. Κυρ. β'. τῆς σαρακοστ.
θ'. - γ'. τῆς σταυροπρ.
ιϛ'. δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
κγ'. - ε'. τῆς ὁσίας Μαρ.
λ'. - ϛ'. τῶν βαΐων.

Ἀπρίλ. λ'.

ϛ'. Κυρ. τοῦ ἁγίου Πάσχα.
ιγ'. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰω.
κ'. - τῶν μυροφόρ γ'. Μάρκ.
κζ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰωάν.

Μάϊος, λά.

δ'. Κυρ. τῆς σαμαρ. ε'. Ἰω.
ια'. - τοῦ τυφλοῦ, ϛ'. -
ιη'. - τῶν πατέρ. ζ'. -
κε'. - τῶν Πεντηκ. η'. -

Ἰούνιος, λ'.

ά. Κυρ. τῶν ἁγ. πάντ. ά. Ματθ.
ή. Κυρ. β'. Ματθ.
ιε'. - γ'. -
κβ'. - δ'. -
κθ'. - ε'. -

Ἰούλιος, λά.

ϛ'. Κυρ. ϛ'. Ματθ.
ιγ'. - ζ'. -
κ'. - η'. -
κζ'. - θ'. -

Αὔγουσ. λά.

γ'. Κυρ. ί. Ματθ.
ί. - ια'. -
ιζ'. - ιβ'. -
κδ'. - ιγ'. -
λα'. - ιδ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

ζ'. Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιδ'. - τῶν ὑψώσ. τοῦ σταυροῦ.
κά. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κή. - α'. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

ε'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
ιβ'. - δ'. -
ιθ'. - γ'. -
κϛ'. - ϛ'. -

Νοέμβρ. λ'.

β'. Κυρ. ε'. Λουκᾶ.
θ'. - ζ'. -
ιϛ'. - η'. -
κγ'. - θ'. -
λ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

ζ'. Κυρ. ί. Λουκᾶ.
ιδ'. - ια'. -
κά. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κή. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ζ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. μή.
Ἡ παραμ. τῶ Χῦ γεν. ἡμέρ. β'.
κγ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
λ'. - πρὸ τῶ φώτων.

Ἰαννουάρ. λά.

ς'. Κυρ. τῶ φώτων.
ιγ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
κ'. - τῦ Ζακχ. ιε'. Λυκ.
κζ'. - τῶ τελώνυ καὶ φαρισ.

Φεβρουάρ. κή.

γ'. Κυρ. τῶ ἀσώτυ.
ί. - τῶ ἀποκρέυ.
ιζ'. - τῶ τυροφάγυ.
κδ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.

Μαρτίου, λά.

γ'. Κυρ β'. τῆς σαρακος.
ί. - γ'. τῆς σαυροπρ.
ιζ'. - δ'. τῶ ἁγίυ Κλίμ.
κδ'. - ε'. τῆς ὁσίας Μαρ.
λά. - ς'. τῶ βαΐων.

Ἀπρίλ. λ'.

ζ'. Κυρ. τῶ ἁγίυ Πάσχα.
ιδ'. - τῶ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
κά. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
κή. - τῶ παραλ. δ'. Ἰωάν.

Μαΐου, λά.

ε'. Κυρ. τῶ σαμαρ. ε'. Ἰωάν.
ιβ'. - τῶ τυφλῦ, ς'. -
ιθ'. - τῶν πατέρ. ζ'. -
κς'. - τῶ Πεντηκος. η'. -

Ἰούνιου, λ'.

ϛ'. Κυρ. τῶ ἁγ. πάντ. ά. Ματ.
θ'. - β'. Ματθ.
ις'. - γ'. -
κγ'. - δ'. -
λ'. - ε'. -

Ἰούλιου, λά.

ζ'. Κυρ. ς'. Ματθ.
ιδ'. - ζ'. -
κά. - η'. -
κή. - θ'. -

Αὔγυστ. λά.

δ'. Κυρ. ί. Ματθ.
ιά. - ιά. -
ιή. - ιβ'. -
κέ. - ιγ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

ά. Κυρ. ιδ'. Ματθ.
η'. - πρὸ τῶ ὑψώσεως.
ιε'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κϛ'. - ά. Λυκᾶ.
κθ'. - β'. -

Ὀκτώβρ. λά.

ς'. Κυρ. γ'. Λυκᾶ.
ιγ'. - δ'. -
κ'. - ς'. -
κζ'. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

γ'. Κυρ. ε'. Λυκᾶ.
ί. - η'. -
ιζ'. - θ'. -
κδ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

ά. Κυρ. ιδ'. Λυκᾶ.
η'. - ί. -
ιε'. - ιά. -
κϛ'. - πρὸ τῶ Χῦ γεννήσ.
κθ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεννήσ.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ή.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. μθ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. Κυρ.
κδ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεν.
λά - πρὸ τῶν φώτων.

Ἰαννουάρ. λά.

ζ'. Κυρ. μετὰ τὰ φῶτα.
ιδ'. - τῶν δέκα λεπρῶν, ιβ'. Λυκᾶ.
κά - τοῦ Ζακχ. ιέ. -
κή. - τοῦ τελώνου καὶ φαρισ.

Φευρουάρ. κή.

δ'. Κυρ. τοῦ ἀσώτου.
ιά. - τῆς ἀποκρέου.
ιή. - τῆς τυροφάγου.
κέ. - τῆς ὀρθοδοξίας.

Μάρτιος. λά.

δ'. Κυρ. β'. τῆς σαρακοστ.
ια'. - γ'. τῆς σταυροπρ.
ιή. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
κέ. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.

Ἀπρίλ. λ'.

ά. Κυρ. ς'. τῶν βαΐων.
ή. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
ιέ. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
κϛ'. - τῶν μυροφ. γ'. Μάρκ.
κθ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.

Μάϊος, λά.

ς'. Κυρ. τῆς σαμαρ. έ. Ἰωάν.
ιγ'. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -
κ'. - τῶν Πατέρων, ζ'. -
κζ'. - τῆς Πεντηκοστ. ή. -

Ἰούνιος, λ'.

γ'. Κυρ. τῶν ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.
ί. - β'. -
ιζ'. - γ'. -
κδ'. - δ'. -

Ἰούλιος, λά.

ά. Κυρ. έ Ματθ.
ή. - ς'. -
ιέ. - ζ'. -
κβ'. - ή. -
κθ'. - θ'. -

Αὔγουστ. λά.

έ. Κυρ. ί. Μαθθ.
ιβ'. - ιά. -
ιθ'. - ιβ'. -
κς'. - ιγ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

β'. Κυρ. ιδ'. Ματθ.
θ'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ις'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κγ'. - ά. Λυκᾶ.
λ'. - β'. -

Ὀκτώβρ. λά.

ζ'. Κυρ. γ'. Λυκᾶ.
ιδ'. - δ'. -
κά. - ς'. -
κή. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

δ'. Κυρ. έ. Λυκᾶ.
ια'. - ή. -
ιή. - θ'. -
κέ. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

β'. Κυρ. ιδ'. Λυκᾶ.
θ'. - ί. -
ις'. - ια'. -
κγ'. - πρὸ τῆς χῦ γεν.
λ'. - πρὸ τῶν φώτων.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. θ'.

Δεκέμβρ. λά.
Κρεοφαγία, ἡμέρ. ν'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. ζ'.
ιη'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κέ. - τῆς Χῦ γεννήσ.

Ἰαννουάρ. λά.
α'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
η'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιέ. - τῶν ἱ. λεπρῶν. ιβ'. Λυκᾶ.
κϛ'. - τοῦ Ζακχ. ιέ. -
κθ'. - τοῦ τελώνου καὶ φαρ.

Φευρουάρ. κη'.
έ. Κυρ. τοῦ ἀσώτου.
ιβ'. - τῆς ἀποκρέου.
ιθ'. - τῆς τυροφάγου.
κϛ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.

Μάρτιος, λά.
έ. Κυρ. β'. τῆς σαρακος.
ιβ'. - γ'. τῆς σταυροπροσκ.
ιθ'. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
κϛ'. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.

Ἀπριλ. λ'.
β'. Κυρ. ϛ'. τῶν βαΐων.
θ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
ιϛ'. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
κγ'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
λ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.

Μάϊος, λά.
ζ'. Κυρ. τῆς σαμαρ. έ. Ἰω.
ιδ'. - τοῦ τυφλοῦ, ϛ'. -
κά. - τῶν πατέρ. ζ'. -
κή. - τῆς Πεντηκοϛ. η'. -

Ἰούνιος, λ'.
δ'. Κυρ. τῶν ἁγίων πάντ. α'. Ματθ.
ια'. - β'. -
ιή. - γ'. -
κέ. - δ'. -

Ἰούλιος, λά.
β'. Κυρ. έ. Ματθ.
θ'. - ϛ'. -
ιϛ'. - ζ'. -
κγ'. - η'. -
λ'. - θ'. -

Αὔγουϛ. λά.
ϛ'. Κυρ. ί. Ματθ.
ιγ. - ια'. -
κ'. - ιβ'. -
κζ'. - ιγ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.
γ'. Κυρ. ιδ'. Ματθ.
ί. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιζ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κδ'. - α'. Λυκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.
α'. Κυρ. β'. Λυκᾶ.
η'. - γ'. -
ιέ. - δ'. -
κϛ'. - ϛ'. -
κθ'. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.
έ. Κυρ. έ. Λυκᾶ.
ιβ'. - η'. -
ιθ'. - θ'. -
κϛ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.
γ'. Κυρ. ιδ'. Λυκᾶ.
ί. - ί. -
ιζ'. - ια'. -
κδ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
λά. - πρὸ τῶν φώτων.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ι.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. νά.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. ϛ'.
ιθ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κϛ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεννήσ.

Ἰαννουάρ. λά.

β'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
θ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιϛ'. - τῶν ι. λεπρ. ιβ'. Λυκ.
κγ'. - τῦ Ζακχ. ιε'. -
λ'. - τῦ τελώνυ καὶ φαρισ.

Φευρουάρ. κη.

ϛ'. Κυρ. τῦ ἀσώτυ.
ιγ'. - τῆς ἀποκρέυ.
κ'. - τῆς τυροφάγυ.
κζ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.

Μάρτιος, λά.

ϛ'. Κυρ. β'. τῆ σαρακοσ.
ιγ'. - γ'. τῆ σταυροπροσκ.
κ'. - δ'. τῦ ἁγίυ Κλίμ.
κζ'. - ε'. τῆ ὁσίας Μαρ.

Ἀπρίλ. λ'.

γ'. Κυρ. ϛ'. τῶν βαΐων.
ι'. - τῦ ἁγίυ Πάσχα.
ιζ'. - τῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
κδ'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.

Μάϊος, λά.

α'. Κυρ. τῦ παραλ. δ'. Ἰωάν.
η'. - τῆ σαμαρ. ε'. -
ιε'. - τῦ τυφλῦ, ϛ'. -
κϛ'. - τῶν πατέρων, ζ'. -
κθ'. - τῆ Πεντηκοσ. η'. -

Ἰούνιος, λ'.

ε'. Κυρ. τῶν ἁγ. πάντ. α'. Ματθ.
ιϛ'. - β'. Ματθ.
ιθ'. - γ'. -
κϛ'. - δ'. -

Ἰούλιος, λά.

γ'. Κυρ. ε'. Ματθ.
ι'. - ϛ'. -
ιζ'. - ζ'. -
κδ'. - η'. -
λά. - θ'. -

Αὔγουσ. λά.

ζ'. Κυρ. ι'. Ματθ.
ιδ'. - ια'. -
κά. - ιϛ'. -
κη'. - ιγ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

δ'. Κυρ. ιδ'. Ματθ.
ια'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιη'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κε'. - α'. Λυκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

ϛ'. Κυρ. β'. Λυκᾶ.
θ'. - γ'. -
ιϛ'. - δ'. -
κγ'. - ϛ'. -
λ'. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

ϛ'. Κυρ. ε'. Λυκᾶ.
ιγ'. - η'. -
κ'. - θ'. -
κζ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

δ'. Κυρ. ι'. Λυκᾶ.
ια'. - ια'. -
ιη'. - πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κε'. - τῆ Χῦ γεννήσ.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ιά.

Δεκέμβρ. λά.
Κρεοφαγία, ἡμέρ. νβ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γνυ. ἡμέρ. ε'.
κ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γνυ.
κζ'. - μετὰ τὴν Χῦ γνυ.

Ἰαννουάρ. λά.
γ'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ι'. Κυρ. μετὰ τὰ φῶτα.
ιζ'. - τῶν δέκα λεπρῶν, ιβ'. Λυκᾶ.
κδ'. - τοῦ Ζακχ. ιέ. -
λά - τοῦ τελώνου καὶ φαρισ.

Φευρουάρ. κή.
ζ'. Κυρ. τοῦ ἀσώτου.
ιδ'. - τῆς ἀποκρέου.
κά. - τῆς τυροφάγου.
κή. - τῆς ὀρθοδοξίας.

Μάρτιος, λά.
ζ'. Κυρ. β'. τῆς σαρακοστ.
ιδ'. - γ'. τῆς σταυροπρ.
κά. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
κή. - ε'. τῆς ὁσίας Μαρ.

Ἀπρίλ. λ'.
δ'. Κυρ. ς'. τῶν βαΐων.
ιά. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
ιή. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
κέ. - τῶν μυροφ. γ'. Μάρκ.

Μαΐος, λά.
β'. Κυρ. τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
θ'. Κυρ. τῆς σαμαρ ε'. -
ις'. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -
κγ'. - τῶν Πατέρων, ζ'. -
λ'. - τῆς Πεντηκοστ. η'. -

Ἰούνιος, λ'.
ς'. Κυρ. τῶν ἁγ. πάντ. ά. Ματ.
ιγ'. - β'. Ματθ
κ'. - γ'. -
κζ'. - δ'. -

Ἰούλιος, λά.
δ'. Κυρ. ε'. Ματθ.
ιά. - ς'. -
ιή. - ζ'. -
κέ. - η'. -

Αὔγουστ. λά.
ά. Κυρ. θ'. Ματθ.
η'. - ι'. -
ιέ. - ιά. -
κβ'. - ιβ'. -
κθ'. - ιγ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.
ε'. Κυρ. ιδ'. Ματθ.
ιβ'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιθ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κς'. - ά. Λυκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.
γ'. Κυρ. β'. Λυκᾶ.
ι'. - γ'. -
ιζ'. - δ'. -
κδ'. - ς'. -
λά. - ε'. -

Νοέμβρ. λ'.
ζ'. Κυρ. ζ'. Λυκᾶ.
ιδ'. - η'. -
κά. - θ'. -
κή. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.
ε'. Κυρ. ι'. Λυκᾶ.
ιβ'. - ιά. -
ιθ'. - πρὸ τῆς Χῦ γνυ.
κς'. - μετὰ τὴν Χῦ γνύνησ.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ιβ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. νγ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. δ'.
κά. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κή. - μετὰ τὴν Χῦ γεννήσ.

Ἰαννουάρ. λά.

δ'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ια'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιη'. - τῶν ἱ. λεπρ. ιβ'. Λυκ.
κέ. - τῦ Ζακχ. ιέ. -

Φουρουάρ. κή.

α'. Κυρ. τῦ τελώνυ καὶ φαρισ.
η'. - τῦ ἀσώτυ.
ιέ. - τῆς ἀποκρέυ.
κβ'. - τῆς τυροφάγυ.

Μάρτιος, λά.

α'. Κυρ. τῆς ὀρθοδοξίας.
η'. - β'. τῆς σαρακος.
ιέ. - γ'. τῆς σαρακοστ.
κβ'. - δ'. τῦ ἁγίυ Κλίμ.
κθ'. - ε'. τῆς ὁσίας Μαρ.

Ἀπριλ. λ'.

ε'. Κυρ. τῶν βαΐων.
ιβ'. - τῦ ἁγίυ Πάσχα.
ιθ'. - τῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
κς'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.

Μάϊος, λά.

γ'. Κυρ. τῦ παραλ. δ'. Ἰωάν.
ι'. - τῆς σαμαρ. ε'. -
ιζ'. - τῦ τυφλῦ, ς'. -
κδ'. - τῶν πατέρων, ζ'. -
λά. - τῆς Πεντηκος. η'. -

Ἰούνιος, λ'.

ζ'. Κυρ. τῶν ἁγίων πάντ. α'. Ματθ.
ιδ'. - β'. -
κά. - γ'. -
κή. - δ'. -

Ἰούλιος, λά.

ε'. Κυρ. ε'. Ματθ.
ιβ'. - ς'. -
ιθ'. - ζ'. -
κς'. - η'. -

Αὔγυς. λά.

β'. Κυρ. θ'. Ματθ.
θ'. - ι'. -
ις'. - ια'. -
κγ'. - ιβ'. -
λ'. - ιγ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

ς'. Κυρ. ιδ'. Ματθ.
ιγ'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
κ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κζ'. - α'. Λυκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

δ'. Κυρ. β'. Λυκᾶ.
ια'. - γ'. -
ιη'. - δ'. -
κέ. - ς'. -

Νοέμβρ. λ'.

α'. Κυρ. ε'. Λυκᾶ.
η'. - ζ'. -
ιέ. - η'. -
κβ'. - θ'. -
κθ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

ς'. Κυρ. ι'. Λυκᾶ.
ιγ'. - ια'. -
κ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κζ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεννήσ.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ιγ'.

Δεκέμβρ. λά. | Κρεοφαγία, ἡμέρ. νδ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. γ'.
κβ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κθ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Ἰαννουάρ. λά. | ε'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτ.
ιβ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιθ'. - τῶν ἱ. λεπρῶν, ιβ'. Λουκᾶ.
κς'. - τοῦ Ζακχ. ιε'. -

Φεβρουάρ. κή. | β'. Κυρ. τοῦ τελώνου καὶ φαρ.
θ'. - τοῦ ἀσώτου.
ις'. - τῆς ἀποκρέου.
κγ'. - τῆς τυροφάγου.

Μαρτίου, λά. | β'. Κυρ. τῆς ὀρθοδοξίας.
θ'. - β'. σαρακος.
ις'. - γ'. τῆς σταυροπρ.
κγ'. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
λ'. - ε'. τῆς ὁσίας Μαρ.

Ἀπριλ. λ'. | ς'. Κυρ. ς'. τῶν βαΐων.
ιγ'. - τοῦ ἁγίου πάσχα.
κ'. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
κζ'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.

Μαΐου, λά. | δ'. Κυρ. τοῦ παραλ. δ'. Ἰωάν.
ια'. - τῆς σαμαρ. ε'. -
ιη'. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -
κε'. - τῶν πατέρων, ζ'.

Ἰούνιου, λ'. | α'. Κυρ. τῆς Πεντηκος. η'. Ἰω.
η'. - τῶν ἁγίων πάντων, α'. Ματθ.
ιε'. - β'. Ματθ.
κβ'. - γ'. -
κθ'. - δ'. -

Ἰούλιου, λά. | ς'. Κυρ. ε'. Ματθ.
ιγ'. - ς'. -
κ'. - ζ'. -
κζ'. - η'. -

Αὔγους. λά. | γ'. Κυρ. θ'. Ματθ.
ι'. - ι'. -
ιζ'. - ια'. -
κδ'. - ιβ'. -
λα'. - ιγ'. -

Σεπτέμβρ. λ'. | ζ'. Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσ.
ιδ'. - τῆς ὑψώσ.
κα'. - μετὰ τὴν ὕψωσ.
κη'. - α'. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά. | ε'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
ιβ'. - γ'. -
ιθ'. - δ'. -
κς'. - ς'. -

Νοέμβρ. λ'. | β'. Κυρ. ε'. Λουκᾶ.
θ'. - ζ'. -
ις'. - η'. -
κγ'. - θ'. -
λ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά. | ζ'. Κυρ. ι. Λουκᾶ.
ιδ'. - ια'. -
κα'. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κη'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ιδ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγ. ἡμέρ. νέ.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμ. β'.
κγ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεν.
λ'. - πρὸ τῶν φώτων.

Ἰαννουάρ. λά.

ς'. Κυρ. τῶν θεοφανείων.
ιγ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
κ'. - τῶν ἱ. λεπρῶν, ιβ'. Λυκᾶ.
κζ'. - τοῦ Ζακχ. ιέ. -

Φευρουάρ. κή.

γ'. Κυρ. τοῦ τελώνου καὶ φαρ.
ι'. - τοῦ ἀσώτου.
ιζ'. - τῆς ἀποκρέου.
κδ'. - τῆς τυροφάγου.

Μάρτιος, λά.

γ'. Κυρ. τῆς ὀρθοδοξίας.
ι'. - β'. τῆς σαρακος.
ιζ'. - γ'. τῆς σταυροπρος.
κδ'. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
λα'. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.

Ἀπρίλ. λ'.

ζ'. Κυρ. ς'. τῶν βαΐων.
ιδ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
κά. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰω.
κή. - τῶν μυροφ. γ'. Μάρκ.

Μάϊος, λά.

ι'. Κυρ. τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
ιβ'. - τῆς σαμαρ. έ. -
ιθ'. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -
κς'. - τῶν Πατέρων, ζ'. -

Ἰούνιος, λ'.

ϛ'. Κυρ. τῆς Πεντηκ. ή. Ἰω.
θ'. - τῶν ἁγ. πάντ. ά. Ματθ.
ις'. - β'. Ματθ.
κγ'. - γ'. -
λ'. - δ'. -

Ἰούλιος, λά.

ζ'. Κυρ. έ. Ματθ.
ιδ'. - ς'. -
κά. - ζ'. -
κή. - ή. -

Αὔγους. λά.

δ'. Κυρ. θ'. Ματθ.
ια'. - ι'. -
ιή. - ια'. -
κέ. - ιβ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

ά. Κυρ. ιγ'. Ματθ.
ή. - πρὸ τῆς ὑψώσ.
ιε'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κβ'. - ά. Λυκᾶ.
κθ'. - ϛ'. -

Ὀκτώβρ. λά.

ς'. Κυρ. γ'. Λυκᾶ.
ιγ'. - δ'. -
κ'. - ς'. -
κζ'. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

γ'. Κυρ. έ. Λυκᾶ.
ι'. - ή. -
ιζ'. - θ'. -
κδ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

ά. Κυρ. ιδ'. Λυκᾶ.
ή. - ι'. -
ιε'. - ια'. -
κϛ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κθ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ιέ.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. νϛ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. Κυρ.
κδ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεν.
λά. - πρὸ τῶν φώτων.

Ἰαννουάρ. λά.

ζ'. Κυρ. μετὰ τὰ φῶτα.
ιδ'. - τῶν ἱ. λεπρῶν, ιβ'. Λυκᾶ.
κά. - τοῦ Ζακχ. ιέ. -
κή. - τῆς Χαναν. ιζ'. Ματθ.

Φευρουάρ. κή.

δ'. Κυρ. τοῦ τελώνου καὶ φαρ.
ιά. - τοῦ ἀσώτου.
ιή. - τῆς ἀποκρέου.
κέ. - τῆς τυροφάγου.

Μάρτιος, λά.

δ'. Κυρ. τῆς ὀρθοδοξίας.
ιά. - β'. τῆς σαρακοστ.
ιή. - γ'. τῆς σταυροπρ.
κέ. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.

Ἀπρίλ. λ.

α'. Κυρ. ε'. τῆς ὁσίας Μαρ.
η'. - ϛ'. τῶν βαΐων.
ιέ. - τοῦ ἁγίου πάσχα.
κϛ'. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
κθ'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.

Μάϊος, λά.

ϛ'. Κυρ. τοῦ παραλ. δ'. Ἰωάν.
ιγ'. - τῆς σαμαρ. ε'. -
κ'. - τοῦ τυφλοῦ, ϛ'. -
κζ'. - τῶν πατέρων, ζ'. -

Ἰούνιος, λ.

γ'. Κυρ. τῆς Πεντηκοστ. η'. Ἰω.
ι'. - τῶν ἁγίων πάντων, α'. Ματθ.
ιζ'. - β'. Ματθ.
κδ'. - γ'. -

Ἰούλιος, λά.

α'. Κυρ. δ'. Ματθ.
η'. - ε'. -
ιέ. - ϛ'. -
κϛ'. - ζ'. -
κθ'. - η'. -

Αὔγουστ. λά.

ε'. Κυρ. θ'. Ματθ.
ιβ'. - ι'. -
ιθ'. - ια'. -
κϛ'. - ιβ'. -

Σεπτέμβρ. λ.

β'. Κυρ. ιγ'. Ματθ.
θ'. - πρὸ τῆς ὑψώσ.
ιϛ'. - μετὰ τὴν ὕψωσ.
κγ'. - α'. Λυκᾶ.
λ'. - β' -

Ὀκτώβρ. λά.

ζ'. Κυρ. γ'. Λυκᾶ.
ιδ'. - δ'. -
κά. - ϛ'. -
κή. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ.

δ'. Κυρ. ε'. Λυκᾶ.
ιά. - η'. -
ιή. - θ'. -
κέ. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

ϛ'. Κυρ. ιδ'. Λυκᾶ.
θ'. - ι'. -
ιϛ'. - ια'. -
κγ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
λ'. - πρὸ τῶν φώτων.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ιϛ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. νζ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. σαβ.
ιή. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κέ. - τῆ γεννήσ. τοῦ Χῦ.

Ἰαννουάρ. λά.

ά. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ή. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιέ. - τῶν ἱ. λεπρῶν, ιβ'. Λυκ.
κβ'. - τοῦ Ζακχ. ιέ. -
κθ'. - τῆ Χαναν. ιζ'. Μαθ.

Φευρουάρ. κή.

έ. Κυρ. τοῦ τελώνου καὶ φαρισ.
ιϐ'. - τοῦ ἀσώτου.
ιθ'. - τῆς ἀποκρέου.
κϛ'. - τῆς τυροφάγου.

Μάρτιος, λά.

έ. Κυρ. τῆς ὀρθοδοξίας.
ιϐ'. - β'. τῆς σαρακος.
ιθ'. - γ'. τῆς σταυροπροσκ.
κϛ'. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.

Ἀπρέλ. λ'.

β'. Κυρ. έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
θ'. - ϛ'. τῶν βαΐων.
ιϛ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
κγ'. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.
λ'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.

Μάϊος, λά.

ζ'. Κυρ. τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
ιδ'. - τῆς σαμαρ. έ. -
κά. - τοῦ τυφλοῦ, ϛ'. -
κή. - τῶν Πατέρων, ζ'. -

Ἰούνιος, λ'.

δ'. Κυρ. τῆς Πεντηκοϛ. ή. Ἰω.
ιά. - τῶν ἁγ. πάντ. ά. Ματθ.
ιή. - β'. -
κέ. - γ'. -

Ἰούλιος, λά.

β'. Κυρ. δ'. Ματθ.
θ'. - έ. -
ιϛ'. - ϛ'. -
κγ'. - ζ'. -
λ'. - ή. -

Αὔγουϛ. λά.

ϛ'. Κυρ. θ'. Ματθ.
ιγ'. - ί. -
κ'. - ιά -
κζ'. - ιϐ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

γ'. Κυρ. ιγ'. Ματθ.
ί. - πρὸ τῆ ὑψώσ.
ιζ'. - μετὰ τὴν ὕψωσ.
κδ'. - ά. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

α'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
ή. - γ'. -
ιέ. - δ'. -
κϐ'. - ϛ'. -
κθ'. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

έ. Κυρ. έ. Λουκᾶ.
ιβ'. - ή. -
ιθ'. - θ'. -
κϛ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

γ'. Κυρ. ιδ'. Λουκᾶ.
ί. - ί. -
ιζ'. - ιά. -
κδ'. - πρὸ τῆ Χῦ γεν.
λά. - πρὸ τῶν φώτων.

Τὸ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΠΑΣΧΑΛΙΩΝ.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ιζ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγ. ἡμέρ. νή.
Ἡ παραμ. τῶ Χῦ γεν. ἡμ. ϛ'.
ιθ'. Κυρ. πρὸ τῆ Χῦ γεν.
κϛ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Ἰαννουάρ. λά.

β'. Κυρ. πρὸ τῶ φώτων.
θ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιϛ'. - τῶ ἱ. λεπρῶν, ιβ'. Λυκᾶ.
κγ'. - τῶ Ζακχ. ιέ. -
λ'. - τῆ χαναν. ιζ'. Ματθ.

Φευρουάρ. κή.

ϛ'. Κυρ. τῶ τελώνου καὶ φαρ.
ιγ'. - τῶ ἀσώτου.
κ'. - τῆ ἀποκρέου.
κζ'. - τῆ τυροφάγου.

Μάρτιος, λά.

ϛ'. Κυρ. τῆ ὀρθοδοξίας.
ιγ'. - β'. τῆ σαρακος.
κ'. - γ'. τῆ σταυροπρος.
κζ'. - δ'. τῶ ἁγίου Κλίμ.

Ἀπρίλ. λ.

γ'. Κυρ. έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ί. - ϛ'. τῶ βαΐων.
ιζ'. - τῦ ἁγίου Πάσχα.
κδ'. - τῦ Θωμᾶ, β'. Ἰω.

Μάϊος, λά.

α'. Κυρ. τῶ μυροφ. γ'. Μάρκ.
ή. - τῦ παραλ. δ'. Ἰω.
ιέ. - τῆς σαμαρ. έ.
κϛ'. - τῦ τυφλῦ, ϛ'.
κθ'. - τῶ Πατέρων, ζ'.

Ἰούνιος, λ.

έ. Κυρ. τῆς Πεντηκ. ή. Ἰω.
ιϛ'. - τῶ ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.
ιθ'. - β'. -
κϛ'. - γ'. -

Ἰούλιος, λά.

γ'. Κυρ. δ'. Ματθ.
ί. - έ. -
ιζ'. - ϛ'. -
κδ'. - ζ'. -
λά. - ή. -

Αὔγουϛ. λά.

ζ'. Κυρ. θ'. Ματθ.
ιδ'. - ί. -
κά. - ιά. -
κή. - ιβ'. -

Σεπτέμβρ. λ.

δ'. Κυρ. ιγ'. Ματθ.
ιά. - πρὸ τῆ ὑψώσ.
ιή. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κέ. - ά. Λυκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

ϛ'. Κυρ. ϛ'. Λυκᾶ.
θ'. - γ'. -
ιϛ'. - δ'. -
κγ'. - ϛ'. -
λ'. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ.

ϛ'. Κυρ. έ. Λυκᾶ.
ιγ'. - ή. -
κ'. - θ'. -
κζ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

δ'. Κυρ. ιδ'. Λυκᾶ.
ιά. - ί. -
ιή. - ιά. -
κέ. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ιή.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. νθ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμ. έ.
κ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κζ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Ἰαννουάρ. λά.

γ'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ί. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιζ'. - τῶν ί. λεπρῶν, ιβ'. Λουκᾶ.
κδ'. - τοῦ Ζακχ. ιέ. -
λά. - τῆς Χαναν. ιζ'. Ματθ.

Φεβρουάρ. κή.

ζ'. Κυρ. τοῦ τελώνου καὶ φαρ.
ιδ'. - τοῦ ἀσώτου.
κά. - τῆς ἀποκρέου.
κή. - τῆς τυροφάγου.

Μάρτιος, λά.

ζ'. Κυρ. τῆς ὀρθοδοξίας.
ιδ'. - β'. τῆς σαρακος.
κά. - γ'. τῆς σταυροπρ.
κή. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.

Ἀπρίλ. λ'.

δ'. Κυρ. έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ιά. - ς'. τῶν βαΐων.
ιή. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
κέ. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰω.

Μάϊος, λά.

β'. Κυρ. τῶν μυροφ. γ'. Μάρκ.
θ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
ις'. - τῆς σαμαρ. έ. -
κγ'. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -
λ'. - τῶν Πατέρων, ζ'. -

Ἰούνιος, λ'.

ς'. Κυρ. τῆς Πεντηκος. ή. Ἰω.
ιγ'. - τῶν ἁγ. πάντ. ά. Ματθ.
κ'. - β'. Ματθ.
κζ'. - γ'. -

Ἰούλιος, λά.

δ'. Κυρ. δ'. Ματθ.
ιά. - έ. -
ιή. - ς'. -
κέ. - ζ'. -

Αὔγουστ. λά.

ά. Κυρ. ή. Ματθ.
ή. - θ'. -
ιέ. - ί. -
κβ'. - ιά. -
κθ'. - ιβ'. -

Σεπτέμβρ. λ'.

έ. Κυρ. ιγ'. Ματθ.
ιβ'. - πρὸ τῆς ὑψώσ.
ιθ'. - μετὰ τὴν ὕψωσ.
κς'. - α'. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

γ'. Κυρ β'. Λουκᾶ.
ί. - γ'. -
ιζ'. - δ'. -
κδ'. - ς'. -
λά. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

ζ'. Κυρ. έ. Λουκᾶ.
ιδ'. - ή. -
κά. - θ'. -
κή. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

έ. Κυρ. ί. Λουκᾶ.
ιβ'. - ιά. -
ιθ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κς'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. ιθ'.

Δεκέμβρ. λά. | Κρεοφαγία, ἡμέρ. ξ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χοῦ γεν. ἡμέρ. δ'.
κά. Κυρ. πρὸ τῆς Χοῦ γεννήσ.
κή. - μετὰ τὴν Χοῦ γέν.

Ἰαννουάρ. λά. | δ'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ια'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιή. - τῶν ι'. λεπρῶν, ιβ'. Λουκᾶ.
κέ. - τοῦ Ζακχ. ιέ. Λουκ.

Φευρουάρ. κή. | α'. Κυρ. τῆς Χαναν. ιζ'. Ματθ.
ή. - τοῦ τελώνου Σφαρ.
ιέ. - τοῦ ἀσώτου.
κβ'. - τῆς ἀποκρέου.

Μάρτιος, λά. | α'. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
ή. - τῆς ὀρθοδοξίας.
ιέ. - β'. τῆς σαρακος.
κϐ'. - γ'. τῆς σαυροπρ.
κθ'. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.

Ἀπρίλ. λ'. | έ. Κυρ. έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ιϐ'. - ς'. τῶν βαΐων.
ιθ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
κς'. - τοῦ Θωμᾶ, ϐ'. Ἰω.

Μαΐος, λά. | γ'. Κυρ. τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
ί. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
ιζ'. - τῆς σαμαρ. έ. -
κδ'. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -
λά. - τῶν πατέρ. ζ'. Ἰω.

Ἰούνιος, λ'. | ζ'. Κυρ. τῆς Πεντηκ. ή. Ἰω.
ιδ'. - τῶν ἁγ. πάντ. α'. Ματ.
κά. - β'. Ματθ.
κή. - γ'. -

Ἰούλιος, λά. | έ. Κυρ. δ'. Ματθ.
ιϐ'. - έ. -
ιθ'. - ς'. -
κς'. - ζ'. -

Αὐγουστ. λά. | β'. Κυρ. ή. Ματθ.
θ'. - θ'. -
ις'. - ί. -
κγ'. - ια'. -
λ'. - ιβ'. -

Σεπτέμβρ. λ'. | ς'. Κυρ. ιγ'. Ματθ.
ιγ'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
κ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κζ'. - α'. Λουκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά. | δ'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
ια'. - γ'. -
ιή. - δ'. -
κέ. - ς'. -

Νοέμβρ. λ'. | α'. Κυρ. ζ'. Λουκᾶ.
ή. - έ. -
ιέ. - ή. -
κϐ'. - θ'. -
κθ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά. | ς'. Κυρ. ί. Λουκᾶ.
ιγ'. - ια'. -
κ'. - πρὸ τῆς Χοῦ γεν.
κζ'. - μετὰ τὴν Χοῦ γέννησ.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. κ'.

Δεκεμβρ. λα'.	Κρεοφαγία, ἡμέρ. ξα'.	νιϛ, λ'.	ιε'. Κυρ. τῶν ἁγίων πάντ. α'. Ματθ.
	Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. γ'.		κβ'. - β'. Ματθ.
	κβ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.		κθ'. - γ'. -
	κθ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.	Ἰούλιϛ, λα'.	ϛ'. Κυρ. δ'. Ματθ.
Ἰαννουάρ. λα'.	ε'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.		ιγ'. - ε'. -
	ιβ'. - μετὰ τὰ φῶτα.		κ'. - ϛ'. -
	ιθ'. - τῶν ι'. λεπρῶν, ιβ'. Λουκᾶ.		κζ'. - ζ'. -
	κϛ'. - τοῦ Ζακχ. ιε'. -	Αὔγουϛ. λα'.	γ'. Κυρ. η'. Ματθ.
Φευρουάρ. κη'.	β'. Κυρ. τῆς Χαναν. ιζ'. Ματθ.		ι'. - θ'. -
	θ'. - τοῦ τελώνου καὶ φαρ.		ιζ'. - ι'. -
	ιϛ'. - τοῦ ἀσώτου.		κδ'. - ια'. -
	κγ'. - τῆς ἀποκρέου.		λα'. - ιβ'. -
Μάρτιϛ, λα'.	β'. Κυρ. τῆς τυροφάγου.	Σεπτέμβρ. λ'.	ζ'. Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσ.
	θ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.		ιδ'. - τῆς ὑψώσ.
	ιϛ'. - β'. τῆς σαρακοστ.		κα'. - μετὰ τὴν ὕψωσ.
	κγ'. - γ'. τῆς σταυροπρ.		κη'. - α'. Λουκᾶ.
	λ'. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.	Ὀκτώβρ. λα'.	ε'. Κυρ. β'. Λουκᾶ.
Ἀπριλ. λ'.	ϛ'. Κυρ. ε'. τῆς ὁσίας Μαρ.		ιβ'. - δ'. -
	ιγ'. - ϛ'. τῶν βαΐων.		ιθ'. - γ'. -
	κ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.		κϛ'. - ϛ'. -
	κζ'. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰω.	Νοέμβρ. λ'.	β'. Κυρ. ε'. Λουκᾶ.
Μαΐϛ, λα'.	δ'. Κυρ. τῶν μυροφ. γ'. Μάρκ.		θ'. - ζ'. -
	ια'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.		ιϛ'. - η'. -
	ιη'. - τῆς σαμαρ. ε'. -		κγ'. - θ'. -
	κε'. - τοῦ τυφλοῦ, ϛ'. -		λ'. - ιγ'. -
Ἰούν-	α'. Κυρ. τῶν πατέρ. ζ'. Ἰω.	Δεκέμβρ. λα'.	ζ'. Κυρ. ι'. Λουκᾶ.
	η'. - τῆς Πεντηκ. η'. -		ιδ'. - ια'. -
			κα'. - πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
			κη'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. κά.

Δεκέμβρ. λά.
Κρεοφαγία, ἡμέρ. ξβ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γνυ. ἡμέρ. β'.
κγ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γνυ. ἡσ.
λ'. - πρὸ τῶν φώτων.

Ἰαννουάρ. λά.
ς'. Κυρ. τῶν φώτων.
ιγ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
κ'. - τῶν ἱ. λεπρῶν, ιβ'. Λουκᾶ.
κζ'. - τοῦ Ζακχ. ιέ. -

Φευρουάρ. κή.
γ'. Κυρ. τῆς Χαναν. ιζ'. Ματθ.
ί. - τοῦ τελώνου ἐφαρισ.
ιζ'. - τοῦ ἀσώτου.
κδ'. - τῆς ἀποκρέου.

Μάρτιος, λά.
γ'. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
ί. - τῆς ὀρθοδοξίας.
ιζ'. - β'. τῆς σαρακος.
κδ'. - γ'. τῆς ϛαυροπρ.
λά. - δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.

Ἀπρίλ. λ'.
ζ'. Κυρ. έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ιδ'. - ϛ'. τῶν βαΐων.
κά. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
κή. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰω.

Μαΐος, λά.
έ. Κυρ. τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
ιβ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰωάν.
ιθ'. - τῆς σαμαρ. έ. -
κϛ'. - τοῦ τυφλοῦ, ϛ'. -

Ἰούνιος, λ'.
β'. Κυρ. τῶν πατέρ. ζ'. Ἰω.
θ'. - τῆς Πέντηκ. ή. -
ιϛ'. Κυρ. τῶν ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.
κγ'. - β'. Ματθ.
λ'. - γ'. -

Ἰούλιος, λά.
ζ'. Κυρ. δ'. Ματθ.
ιδ'. - έ. -
κά. - ϛ'. -
κή. - ζ'. -

Αὔγουϛ. λά.
δ'. Κυρ. ή. Ματθ.
ιά. - θ'. -
ιή. - ί. -
κέ. - ιά. -

Σεπτέμβρ. λ'.
ά. Κυρ. ιβ'. Ματθ.
ή. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιέ. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κβ'. - ά. Λουκᾶ.
κθ'. - β'. -

Ὀκτώβρ. λά.
ϛ'. Κυρ. γ'. Λουκᾶ.
ιγ'. - δ'. -
κ'. - ϛ'. -
κζ'. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.
γ'. Κυρ. έ. Λουκᾶ.
ί. - ή. -
ιζ'. - θ'. -
κδ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.
ά. Κυρ. ιδ'. Λουκᾶ.
ή. - ί. -
ιέ. - ιά. -
κβ'. - πρὸ τῆς Χῦ γνυ.
κθ'. - μετὰ τὴν Χῦ γνύ.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. κϛ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. ξγ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. Κυρ.
κδ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
λά. - πρὸ τῶν φώτων.

Ἰαννουάρ. λά.

ζ'. Κυρ. μετὰ τὰ φῶτα.
ιδ'. - τῶν ἱ. λεπρῶν, ιβ'. Λυκ.
κά. - ιϛ'. Ματθ.
κή. - τοῦ Ζακχ. ιέ. Λυκ.

Φευρουάρ. κή.

δ'. Κυρ. τῆς Χαναν. ιζ'. Μαθ.
ιά. - τοῦ τελώνου καὶ φαρισ.
ιή. - τοῦ ἀσώτου.
κέ. - τῆς ἀποκρέου.

Μάρτιος, λά.

δ'. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
ιά. - τῆς ὀρθοδοξίας.
ιή. - β'. τῆς σαρακος.
κέ. - γ'. τῆς σταυροπροσκ.

Ἀπρίλ. λ'.

α'. Κυρ. δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
ή. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ιέ. - ϛ'. τῶν βαΐων.
κϛ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
κθ'. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰωάν.

Μαΐος, λά.

ϛ'. Κυρ τῶν μυροφ. γ'. Μάρκ.
ιγ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
κ'. - τῆς σαμαρ. έ. -
κζ'. - τοῦ τυφλοῦ, ϛ'. -

Ἰούνιος, λ'.

γ'. Κυρ. τῶν πατέρ. ζ'. Ἰω.
ί. - τῆς Πεντηκος. ή. -
ιζ'. - τῶν ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.
κδ'. - β'.

Ἰούλιος, λά.

α'. Κυρ. γ'. Ματθ.
ή. - δ'. -
ιέ. - έ. -
κϛ'. - ϛ'. -
κθ'. - ζ'. -

Ἄυγους. λά.

έ. Κυρ. ή. Ματθ.
ιβ'. - θ'. -
ιθ'. - ί. -
κϛ'. - ιά. -

Σεπτέμβρ. λ'.

β'. Κυρ. ιβ'. Ματθ.
θ'. - πρὸ τῆς ὑψώσ.
ιϛ'. - μετὰ τὴν ὕψωσ.
κγ'. - ά. Λυκᾶ.
λ'. - β'. -

Ὀκτώβρ. λά.

ζ'. Κυρ. γ'. Λυκᾶ.
ιδ'. - δ'. -
κά. - ϛ'. -
κή. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

δ'. Κυρ. έ. Λυκᾶ.
ιά. - ή. -
ιή. - θ'. -
κέ. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

β'. Κυρ. ιδ'. Λυκᾶ.
θ'. - ί. -
ιϛ'. - ιά. -
κγ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
λ'. - πρὸ τῶν φώτων.

Τὸ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΠΑΣΧΑΛΙΩΝ.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. κγ'.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. ξδ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. σαβ.
ιή. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κέ. - τῆς Χῦ γεννήσ.

Ἰαννουάρ. λά.

ά. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ή. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιέ. - τῶν ί. λεπρ. ιβ'. Λυκᾶ.
κβ'. - ις'. Ματθ.
κθ'. - τοῦ Ζακχ. ιέ. Λυκ.

Φευρουάρ. κή.

έ. Κυρ. τῆς Χαναν. ιζ'. Ματ.
ιϛ'. - τοῦ τελώνου καὶ φαρ.
ιθ'. - τοῦ ἀσώτου.
κς'. - τῆς ἀποκρέου.

Μάρτιος, λά.

έ. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
ιβ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.
ιθ'. - β'. τῆς σαρακος.
κς'. - γ'. τῆς σταυροπροσκ.

Ἀπρέλ. λ'.

ϛ'. Κυρ. δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
θ'. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ις'. - ς'. τῶν βαΐων.
κγ'. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.
λ'. - τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰω.

Μάϊος, λά.

ζ'. Κυρ. τῶν μυρο. γ'. Μάρκ.
ιδ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
κά. - τῆς σαμαρ. έ. -
κή. - τοῦ τυφλοῦ, ς'. -

Ἰούνιος, λ'.

δ'. Κυρ. τῶν πατέρ. ζ'. Ἰω.
ια'. - τῆς Πεντηκ. ή. -
ιή. - τῶν ἁγίων πάντ. ά. Ματθ.
κέ. - ϛ'. -

Ἰούλιος, λά.

ϛ'. Κυρ. γ'. Ματθ.
θ'. - δ'. -
ις'. - έ. -
κγ'. - ς'. -
λ'. - ζ'. -

Αὔγουστ. λά.

ς'. Κυρ. ή. Ματθ.
ιγ'. - θ'. -
κ'. - ί. -
κζ'. - ιά. -

Σεπτέμβρ. λ'.

γ'. Κυρ. ιϛ'. Ματθ.
ί. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιζ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κδ'. - ά. Λυκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

ά. Κυρ. β'. Λυκᾶ.
ή. - γ'. -
ιέ. - δ'. -
κβ'. - ς'. -
κθ'. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

έ. Κυρ. έ. Λυκᾶ.
ιβ'. - ή. -
ιθ'. - θ'. -
κς'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

γ'. Κυρ. ιδ'. Λυκᾶ.
ί. - ί. -
ιζ'. - ιά. -
κδ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
λά. - πρὸ τῶν φώτων.

Τὸ

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. κδ'.

Δεκέμβρ. λα'.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. ξέ.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. ϛ'.
ιθ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κϛ'. - μετὰ τὴν Χῦ γέν.

Ἰαννουάρ. λα'.

β'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
θ'. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιϛ'. - τῶν ἱ. λεπρῶν, ιβ'. Λυκᾶ.
κγ'. - ιϛ'. Ματθ.
λ'. - τῦ Ζακχ. ιέ. Λυκ.

Φευρουάρ. κη'.

ϛ'. Κυρ. τῆς Χαναν. ιζ'. Ματθ.
ιγ'. - τῦ τελώνου Φαρ.
κ'. - τῶν ἀσώτου.
κζ'. - τῆς ἀποκρέου.

Μαρτίου, λα'.

ϛ'. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
ιγ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.
κ'. - β'. τῆς σαρακοστ.
κζ'. - γ'. τῆς σταυροπρ.

Ἀπρίλ. λ'.

γ'. Κυρ. δ'. τῶν ἁγίου Κλίμ.
ί. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ιζ'. - ϛ'. τῶν βαίων.
κδ'. - τῶν ἁγίου Πάσχα.

Μαΐου, λα'.

ά. Κυρ. τῶν Θωμᾶ, ϐ'. Ἰω.
ή. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
ιέ. - τῶν παραλ. δ'. Ἰω.
κϐ'. - τῆς σαμαρ. έ. -
κθ'. - τῶν τυφλῦ, ϛ'. -

Ἰούνιου, λ'.

έ. Κυρ. τῶν πατέρ. ζ'. Ἰω.
ιβ'. - τῆς Πεντηκ. ή. -
ιθ'. - τῶν ἁγ. πάντ. α'. Ματ.
κϛ'. - β'. -

Ἰούλιου, λα'.

γ'. Κυρ. γ'. Ματθ.
ί. - δ'. -
ιζ - έ. -
κδ'. - ϛ'. -
λά. - ζ'. -

Αὔγουϛ. λα'.

ζ'. Κυρ. ή. Ματθ.
ιδ'. - θ'. -
κά. - ί. -
κή. - ιά. -

Σεπτέμβρ. λ'.

δ'. Κυρ. ιβ'. Ματθ.
ιά. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιή. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κέ. - α'. Λυκᾶ.

Ὀκτώβρ. λα'.

β'. Κυρ. β'. Λυκᾶ.
θ'. - γ'. -
ιϛ'. - δ'. -
κγ'. - ϛ'. -
λ'. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

ϛ'. Κυρ. έ. Λυκᾶ.
ιγ'. - ή. -
κ'. - θ'. -
κζ'. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λα'.

δ'. Κυρ. ί. Λυκᾶ.
ιά. - ιά. -
ιή. - πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κέ. - τῆς Χῦ γεννήσ.

Τὸ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΠΑΣΧΑΛΙΩΝ.

Τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλ. κέ.

Δεκέμβρ. λά.

Κρεοφαγία, ἡμέρ. ξϛ'.
Ἡ παραμ. τῶν Χῦ γεν. ἡμέρ. έ.
κ'. Κυρ. πρὸ τῆς Χῦ γεν.
κζ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεννησ.

Ἰαννουάρ. λά.

γ'. Κυρ. πρὸ τῶν φώτων.
ί. - μετὰ τὰ φῶτα.
ιζ'. - τῶν ί. λεπρῶν, ιβ'. Λυκᾶ.
κδ'. - ιϛ'. Ματθ.
λά. - τοῦ Ζακχ. ιέ. Λυκ.

Φουρουάρ. κή.

ζ'. Κυρ. τῆς Χαναν ιζ'. Ματ.
ιδ'. - τοῦ τελώνου καὶ Φαρισ.
κά. - τοῦ ἀσώτου.
κή. - τῆς ἀποκρέου.

Μάρτιος, λά.

ζ'. Κυρ. τῆς τυροφάγου.
ιδ'. - τῆς ὀρθοδοξίας.
κά. - β'. τῆς σαρακοσ.
κή. - γ'. τῆς σαυροπρ.

Ἀπρίλ. λ'.

δ'. Κυρ. δ'. τοῦ ἁγίου Κλίμ.
ιά. - έ. τῆς ὁσίας Μαρ.
ιή. - ϛ'. τῶν βαΐων.
κέ. - τοῦ ἁγίου Πάσχα.

Μάϊος, λά.

β'. Κυρ. τοῦ Θωμᾶ, β'. Ἰω.
θ'. - τῶν μυροφόρ. γ'. Μάρκ.
ιϛ'. - τοῦ παραλ. δ'. Ἰω.
κγ'. - τῆς σαμαρ. έ. -
λ'. - τοῦ τυφλοῦ, ϛ'. -

Ἰούνιος, λ'.

ϛ'. Κυρ. τῶν πατέρ. ζ'. Ἰω.
ιγ'. - τῆς Πεντηκοσ. ή. -
κ'. - τῶν ἁγ. πάντ. ά. Ματ.
κζ'. - β'. Ματθ.

Ἰούλιος, λά.

δ'. Κυρ. γ'. Ματθ.
ιά. - δ'. -
ιή. - έ. -
κέ. - ϛ'. -

Αὔγουσ. λά.

ά. Κυρ. ζ'. Ματθ.
ή. - ή. -
ιέ. - θ'. -
κβ'. - ί. -
κθ'. - ιά. -

Σεπτέμβρ. λ'.

έ. Κυρ. ιβ'. Ματθ.
ιβ'. - πρὸ τῆς ὑψώσεως.
ιθ'. - μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κϛ'. - ά. Λυκᾶ.

Ὀκτώβρ. λά.

γ'. Κυρ. β'. Λυκᾶ.
ί. - γ'. -
ιζ'. - δ'. -
κδ'. - ϛ'. -
λά. - ζ'. -

Νοέμβρ. λ'.

ζ'. Κυρ. έ. Λυκᾶ.
ιδ'. - ή. -
κά. - θ'. -
κή. - ιγ'. -

Δεκέμβρ. λά.

έ. Κυρ. ί. Λυκᾶ.
ιβ'. - ιά. -
ιθ'. - πρὸ τῆς Χῦ γεννήσ.
κϛ'. - μετὰ τὴν Χῦ γεν.

ΔΙΑ ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ, ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

Δὲν μᾶς ἐφάνει εὔλογον, ὦ ἀναγνῶστα, νὰ κάμωμεν καμίαν σημείωσιν εἰς τὰ σφάλματα τῆς τυπογραφίας, διότι εἶναι τόσον παραμικρὰ, ὁπῶς μόνον εἰς κάποια γράμματα, καὶ τοῦτα ὀλίγα, καὶ εἰς τοὺς τόνους εἶναι· τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ εὑρίσκονται εἰς ἕνα βιβλίον, μόλον τοῦτο δὲν εὑρίσκονται καὶ εἰς τὰ ἄλλα τοῦ αὐτοῦ τύπου, διότι ὡς καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμι τὸν τύπον, μὲ κάθε σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν, ὅτι ἦτον διὰ νὰ διορθωθῇ ἄξιον, ἐδιορθώθη. Τοῦτο μόνον σημείωσαι πῶς εἰς τὸ Κεφ. η'. τοῦ Ματθ. στίχ. 31. θέλεις εὕρεις (ὑμῖν) ἀντὶς (ἡμῖν), τὸ ὁποῖον ἀφίνομεν εἰς τὴν καλοκαγαθίαν σοῦ ὦ ἀναγνῶστα, νὰ τὸ διορθώσῃς μὲ κάθε ἀγάπην, καὶ τὴν καλήν της προαίρεσιν. καὶ εὔχου διὰ τῆς ἐμᾶς πρὸς τὸν Ἕνα καὶ Μόνον ΘΕΟΝ ἐν ΤΡΙΑΔΙ. Ἔρρωσο.

ΤΕΛΟΣ.

		Κεφ. στίχ.	ἕως στίχ.
Κυρ. φ			
Ἑορτ.	Ἐις τ̃ ὄρθρον, Ματθ.	α΄.	18 - 25
Κυρ.			
Ἑορτ.	Ἐις τ̃ ὄρθρον, Ἰωάν.	ι΄.	1 - 16
Κυρ.			
Ἑορτ.	Ἐις τ̃ ὄρθρον, Μάρκ.	α΄.	9 - 11
Κυρ.			
Ἑορτ.	Ἐις τ̃ ὄρθρον, Λουκᾶ,	β΄.	25 - 32
Κυρ. τ			
Κυρ. ξ			
Κυρ. τ΄.			
Κυρ. ι΄.			
Κυρ. ι			
Κυρ. β΄.			
Κυρ. γέ.			
Κυρ. δ			
Κυρ. έ			
Σάββα΄.			
Κυρ. ς	Ἐις τ̃ ὄρθρον, Ματθ.	κά.	1 - 11
	(Διακοπὴ, -	-	15 - 17
Ἑορτ. τ	Ἐις τ̃ ὄρθρον, Λουκᾶ,	α΄.	39 - 49
	(Διακοπὴ -	-	56 -
Κυρ. τ			

		Κεφ. στίχ. ἕως στίχ. τοῦ Κεφ.
Κυρ. περὶ τῆς Χῦ γεννήσ.	Ματθ. α'.	1 - 25
Ἑορτ. τ̃ Χ̃υ γεννήσ.	Ματθ. β'.	1 - 12
Κυρ. μ̃ῦ Ἰω̃ Χ̃υ γένησ.	Ματθ. β'.	13 - 23
Ἑορτ. τῆς Περιτομῆς,	Λυκᾶ, β'.	20 - 21
(Δ)ιακοπή,		40 - 52
Κυρ. περὶ τῶν Φώτων,	Μάρκ. α'.	1 - 8
Ἑορτ. τῶν Φώτων,	Ματθ. γ'.	13 - 17
Κυρ. μ̃ῦ τὰ Φῶτα,	Ματθ. δ'.	12 - 17
Ἑορτ. τῆς ὑπαπαντῆς,	Λυκᾶ, β'.	22 - 40
Κυρ. τῦ Τελώνου κ̃ Φαρισ.	Λυκᾶ, ιη'.	10 - 14
Κυρ. τ̃ ἀσώτου,	Λυκᾶ, ιέ.	11 - 32
Κυρ. τῆς ἀποκρέω,	Ματθ. κέ.	31 - 46
Κυρ. τῆς τυροφάγου,	Ματθ. ς'.	14 - 21
Κυρ. ά. τῆς ὀρθοδοξίας,	Ἰωάν. ά.	44 - 52
Κυρ. β'. τῆς τεσσαρακοστῆς,	Μάρκ. β'.	1 - 12
Κυρ. γ'. τῆς σωρεμπροσκ.	Μάρκ. η'.	34 - 1 - θ'.
Κυρ. δ'. τῦ ἁγίου Κλίμακ.	Μάρκ. θ'.	17 - 31
Κυρ. έ. τῆς ὁσίας Μαρίας,	Μάρκ. ἰ.	32 - 45
Σάββαθ. τ̃ Λαζάρου,	Ἰωάν. ια'.	1 - 45
Κυρ. ς'. τ̃ βαΐων,	Ἰωάν. ιβ'.	1 - 18
Ἑορτ. τῦ Εὐαγγελισμῦ,	Λυκᾶ. ἰ.	24 - 38
Κυρ. τῦ ἁγίου Πάσχα,	Ἰωάν. ά'.	1 - 17
Κυρ. τῦ Πάσχα Ἑωσφόρ.	Ἰωάν. κ'.	19 - 25
Κυρ. β'. τῦ Θωμᾶ,	Ἰωάν. κ'.	19 - 31
Κυρ. γ'. τῶν μυροφόρ.	Μάρκ. ιέ.	43 - 8 - ιε'.
Κυρ. δ'. τῦ παραλύτ.	Ἰωάν. έ.	1 - 15
Ἑορτ. τῆς Μεσοπεντηκος.	Ἰωάν. ζ'.	14 - 30
Κυρ. έ. τῆς σαμαρειτιδ.	Ἰωάν. δ'.	5 - 42
Κυρ. ς'. τῦ τυφλ̃	Ἰωάν. θ'.	1 - 38
Ἑορτ. τῆς Ἀναλήψεως,	Λυκᾶ, κδ'.	36 - 53
Κυρ. ζ'. τῶν ἁγίων Πατέρ.	Ἰωάν. ιζ'.	1 - 13
Κυρ. η'. τῆς Πεντηκοστ̃ς,	Ἰωάν. ζ'.	37 - 52
(Δ)ιακοπή,	η'.	12 -
Κυρ. ά. τῶν Ἁγίων πάντ.	Ματθ. ἰ.	32 - 33
(Δ)ιακοπή,		37 - 38
(Δ)ιακοπή,	ιθ'.	27 - 30
Κυρ. β'.	Ματθ. δ'.	18 - 23
Κυρ. γ'.	Ματθ. ς'.	22 - 33

		Κεφ. στίχ. ἕως στίχ. τοῦ Κεφ.
Ἀπός. περὶ Ἐβραίας,	ια'.	9 - 10
(Δ)ιακοπή,		32 - 40
Ἀπός. περὶ Γαλάτας,	δ'.	4 - 7
Ἀπός. περὶ Γαλάτας,	ά'.	11 - 19
Ἀπός. περὶ Κολοσσαεῖς,	β'.	8 - 12
Ἀπός. β'. περὶ Τιμόθ.	δ'.	5 - 8
Ἀπός. περὶ Τίτου,	β'.	11 - 14
(Δ)ιακοπή,	γ'.	4 - 7
Ἀπός. περὶ Ἐφεσίους,	δ'.	7 - 13
Ἀπός. περὶ Ἑβραίους,	ζ'.	7 - 17
Ἀπός. β'. περὶ Τιμόθ.	γ'.	10 - 15
Ἀπός. ά. περὶ Κορινθ.	ς'.	12 - 20
Ἀπός. ά. περὶ Κορινθ.	η'.	8 - 2 - θ'.
Ἀπός. περὶ Ῥωμαίους,	ιγ'.	11 - 4 - ιδ'.
Ἀπός. περὶ Ἑβραίους,	ια'.	24 - 26
(Δ)ιακοπή,		32 - 40
Ἀπός. περὶ Ἑβραίους,	ά.	10 - 3 - β'.
Ἀπός. περὶ Ἑβραίους,	δ'.	14 - 6 - έ.
Ἀπός. περὶ Ἑβραίους,	ς'.	13 - 20
Ἀπός. περὶ Ἑβραίους,	θ'.	11 - 14
Ἀπός. περὶ Ἑβραίους,	ιβ'.	28 - 8 - ιγ'.
Ἀπός. περὶ Φιλιππησ.	δ'.	4 - 9
Ἀπός. περὶ Ἑβραίους,	β'.	11 - 18
Περικοπαὶ τῶν Ἀποστόλ.	ά.	1 - 8
Περικοπαὶ τῶν Ἀποστόλ.	έ.	12 - 20
Περικοπαὶ τῶν Ἀποστόλ.	ς'.	1 - 7
Περικοπαὶ τῶν Ἀποστόλ.	θ'.	32 - 42
Περικοπαὶ τῶν Ἀποστόλ.	ιδ'.	6 - 18
Περικοπαὶ τῶν Ἀποστόλ.	ιά'.	19 - 30
Περικοπαὶ τῶν Ἀποστόλ.	ιε'.	16 - 34
Περικοπαὶ τῶν Ἀποστόλ.	α'.	1 - 12
Περικοπαὶ τῶν Ἀποστόλ.	κ'.	16 - 36
Περικοπαὶ τῶν Ἀποστόλ.	β'.	1 - 11
Ἀπός. περὶ Ἑβραίους,	ια'.	33 - 2 - ιβ'.
Ἀπός. περὶ Ῥωμαίους,	β'.	10 - 16
Ἀπός. περὶ Ῥωμαίους,	έ.	1 - 10

			Κεφ. στίχ. ἕως στίχ.
Εἰς τ̃ ὄρθρου,	Ματθ.	ά'.	18 - 25
Εἰς τ̃ ὄρθρου,	Ἰωάν.	ί.	1 - 16
Εἰς τ̃ ὄρθρου,	Μάρκ.	ά'.	9 - 11
Εἰς τ̃ ὄρθρου,	Λυκᾶ,	β'.	25 - 32
Εἰς τ̃ ὄρθρου,	Ματθ.	κά.	1 - 11
(Δ)ιακοπή,			15 - 17
Εἰς τ̃ ὄρθρου,	Λυκᾶ,	ά'.	39 - 49
(Δ)ιακοπή			56 -
Εὐθ. ά'.	Ματθ.	κή.	16 - 20
Εὐθ. γ'.	Μάρκ.	ις'.	9 - 20
Εὐθ. δ'.	Λυκᾶ,	κδ'.	1 - 12
Εὐθ. ζ'.	Ἰωάν.	ί.	1 - 10
Εὐθ. η'.	Ἰωάν.	ί.	11 - 18
Εὐθ. γ'.	Μάρκ.	ις'.	9 - 20
Εὐθ. ἰ.	Ἰωάν.	κέ.	1 - 11
Εὐθ. θ'.	Ἰωάν.	κ'.	19 - 31
Εὐθ. ά'.	Ματθ.	κή.	16 - 20
Εὐθ. β'.	Μάρκ.	ις'.	1 - 8
Εὐθ. γ'.	Μάρκ.	ις'.	9 - 20

Κεφ.				Κεφ.	στίχ.	ἕως στίχ.	τοῦ Κεφ.
	Ἑωθ.	δ'.	Λυκᾶ,	κδ'.	1	-	12
	Ἑωθ.	ε'.	Λυκᾶ,	κδ'.	12	-	35
	Ἑωθ.	ϛ'.	Λυκᾶ,	κδ'.	36	-	53
	Ἑωθ.	ζ'.	Ἰωάν.	κ'.	1	-	10
	Ἑωθ.	η'.	Ἰωάν.	κ'.	11	-	18
	Εἰς τὸ ὄρθρον,		Λυκᾶ,	θ'.	28	-	36
	Ἑωθ.	θ'.	Ἰωάν.	κ'.	19	-	31
	Εἰς τὸ ὄρθρον,		Λυκᾶ,	α'.	39	-	49
	(Διακοπὴ		-	-	56	-	
	Ἑωθ.	ι'.	Ἰωάν.	κα'.	1	-	14
	Ἑωθ.	ια'.	Ἰωάν.	κα'.	15	-	25
	Ἑωθ.	α'.	Ματθ.	κη'.	16	-	20
	Ἑωθ.	β'.	Μάρκ.	ιϛ'.	1	-	8
- β'.	Ἑωθ.	γ'.	Μάρκ.	ιϛ'.	9	-	20
	Ἑωθ.	δ'.	Λυκᾶ,	κδ'.	1	-	12
	Ἑωθ.	ε'.	Λυκᾶ,	κδ'.	12	-	35
- ζ'.	Ἑωθ.	ϛ'.	Λυκᾶ,	κδ'.	36	-	53
	Εἰς τὸ ὄρθρον,		Ἰωάν.	ιβ'.	28	-	36
	Ἑωθ.	ζ'.	Ἰωάν.	κ'.	1	-	10
- ιβ'.	Ἑωθ.	η'.	Ἰωάν.	κ'.	11	-	18
	Ἑωθ.	θ'.	Ἰωάν.	κ'.	19	-	31
	Ἑωθ.	ι'.	Ἰωάν.	κα'.	1	-	14
	Ἑωθ.	ια'.	Ἰωάν.	κα'.	15	-	25
	Ἑωθ.	α'.	Ματθ.	κη'.	16	-	20
	Ἑωθ.	β'.	Μάρκ.	ιϛ'.	1	-	8
	Ἑωθ.	γ'.	Μάρκ.	ιϛ'.	9	-	20
	Ἑωθ.	δ'.	Λυκᾶ,	κδ'.	1	-	12
	Εἰς τὸ ὄρθρον,		Λυκᾶ,	α'.	39	-	49
	(Διακοπὴ		-	-	56	-	
	Ἑωθ.	ε'.	Λυκᾶ,	κδ'.	12	-	35
	Ἑωθ.	ϛ'.	Λυκᾶ,	κδ'.	36	-	53
	Ἑωθ.	ζ'.	Ἰωάν.	κ'.	1	-	10
	Ἑωθ.	η'.	Ἰωάν.	κ'.	11	-	18

		Κεφ.	στίχ.	ἕως στίχ.	τοῦ Κεφ.
Κυριακὴ, δ'.	Ματθ.	η'.	5	13	
Κυριακὴ, ε'.	Ματθ.	η'.	28	1	- θ'.
Κυριακὴ, ϛ'.	Ματθ.	θ'.	1	8	
Κυριακὴ, ζ'.	Ματθ.	θ'.	27	35	
Κυριακὴ, η'.	Ματθ.	ιδ'.	14	22	
'Εορτ. τῆς Μεταμορφώσεως,	Ματθ.	ιζ'.	1	9	
Κυριακὴ, θ'.	Ματθ.	ιδ'.	22	34	
'Εορτ. τῆς Κοιμήσ. τῆς Θεοτόκ.	Λουκᾶ,	ι'.	38	42	
	(Διακοπὴ,	ια'.	27	28	
Κυριακὴ, ι'.	Ματθ.	ιζ'.	14	23	
Κυριακὴ, ια'.	Ματθ.	ιη'.	23	35	
Κυριακὴ, ιβ'.	Ματθ.	ιθ'.	16	26	
Κυριακὴ, ιγ'.	Ματθ.	κα'.	33	42	
Κυριακὴ, ιδ'.	Ματθ.	κβ'.	2	14	
Κυριακὴ, ιε'.	Ματθ.	κβ'.	35	46	
Κυριακὴ, ιϛ'.	Ματθ.	κε'.	14	30	
Κυριακὴ, ιζ'. τῆς Χαναναίας,	Ματθ.	ιε'.	21	28	
Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως τοῦ †οῦ,	Ἰωάν.	γ'.	13	17	
'Εορτ. τῆς ὑψώσεως τοῦ †οῦ,	Ἰωάν.	ιθ'.	6	20	
	(Διακοπὴ,		25	35	
Κυρ. μετὰ τὴν ὕψωσιν τοῦ †οῦ,	Μάρκ.	η'.	34	1	- θ'.
Κυριακὴ, α'.	Λουκᾶ,	ε'.	1	11	
Κυριακὴ, β'.	Λουκᾶ,	ϛ'.	31	36	
Κυριακὴ, γ'.	Λουκᾶ,	ζ'.	11	16	
Κυριακὴ, δ'.	Λουκᾶ,	η'.	5	15	
Κυριακὴ, ε'.	Λουκᾶ,	ιϛ'.	19	31	
Κυριακὴ, ϛ'.	Λουκᾶ,	η'.	26	39	
Κυριακὴ, ζ'.	Λουκᾶ,	η'.	41	56	
Κυριακὴ, η'.	Λουκᾶ,	ι'.	25	37	
Κυριακὴ, θ'.	Λουκᾶ,	ιβ'.	16	21	
'Εορτ. τῶν Εἰσοδίων,	Λουκᾶ,	ι'.	38	42	
	(Διακοπὴ,	ια'.	27	28	
Κυριακὴ, ι'.	Λουκᾶ,	ιγ'.	10	17	
Κυριακὴ, ια'.	Λουκᾶ,	ιδ'.	16	24	
Κυριακὴ, ιβ'. τῶν ι'. λεπρῶν,	Λουκᾶ,	ιζ'.	12	19	
Κυριακὴ, ιγ'.	Λουκᾶ,	ιη'.	18	27	
Κυριακὴ, ιδ'.	Λουκᾶ,	ιη'.	35	43	
Κυριακὴ, ιε'. τοῦ Ζακχαίου,	Λουκᾶ,	ιθ'.	1	10	

	Κεφ.	στίχ.	ἕως στίχ.	τοῦ Κεφ.
'Απός. πρὸς 'Ρωμαίους,	ϛ'.	18	23	
'Απός. πρὸς 'Ρωμαίους,	ι'.	1	10	
'Απός. πρὸς 'Ρωμαίους,	ιβ'.	6	14	
'Απός. πρὸς 'Ρωμαίους,	ιε'.	1	7	
'Απός. α'. πρὸς Κορινθ.	α'.	10	17	
'Απός. β'. Καθολ. Πέτρ.	α'.	10	19	
'Απός. α'. πρὸς Κορινθ.	γ'.	9	17	
'Απός. πρὸς Φιλιππ.	β'.	5	11	
'Απός. α'. πρὸς Κορινθ.	δ'.	9	16	
'Απός. α'. πρὸς Κορινθ.	θ'.	2	12	
'Απός. α'. πρὸς Κορινθ.	ιε'.	1	11	
'Απός. α'. πρὸς Κορινθ.	ιϛ'.	13	24	
'Απός. β'. πρὸς Κορινθ.	α'.	21	4	- β'.
'Απός. β'. πρὸς Κορινθ.	δ'.	6	15	
'Απός. β'. πρὸς Κορινθ.	ϛ'.	1	10	
'Απός. β'. πρὸς Κορινθ.	ϛ'.	16	1	- ζ'.
'Απός. πρὸς Γαλάτας,	ϛ'.	11	18	
'Απός. α'. πρὸς Κορινθ.	α'.	18	24	
'Απός. πρὸς Γαλάτας,	β'.	16	20	
'Απός. β'. πρὸς Κορινθ.	θ'.	6	11	
'Απός. β'. πρὸς Κορινθ.	ια'.	31	9	- ιβ'.
'Απός. πρὸς Γαλάτας,	α'.	11	19	
'Απός. πρὸς Γαλάτας,	β'.	16	20	
'Απός. πρὸς Γαλάτας,	ϛ'.	11	18	
'Απός. πρὸς 'Εφεσίους,	β'.	4	10	
'Απός. πρὸς 'Εφεσίους,	β'.	14	22	
'Απός. πρὸς 'Εφεσίους,	δ'.	1	7	
'Απός. πρὸς 'Εφεσίους,	ε'.	8	19	
'Απός. πρὸς 'Εβραίους,	θ'.	1	7	
'Απός. πρὸς 'Εφεσίους,	ϛ'.	10	17	
'Απός. πρὸς Κολοσσ.	α'.	12	18	
'Απός. πρὸς Κολοσσ.	γ'.	4	11	
'Απός. πρὸς Κολοσσ.	γ'.	12	16	
'Απός. α'. πρὸς Τιμόθ.	α'.	15	17	
'Απός. α'. πρὸς Τιμόθ.	δ'.	9	15	

		Κεφ.	στίχ.	ἕως στίχ.	τοῦ Κεφ.
'Εωθ. δ'.	Λουκᾶ,	κδ'.	1	12	
'Εωθ. ε'.	Λουκᾶ,	κδ'.	12	35	
'Εωθ. ϛ'.	Λουκᾶ,	κδ'.	36	53	
'Εωθ. ζ'.	Ἰωάν.	κ'.	1	10	
'Εωθ. η'.	Ἰωάν.	κ'.	11	18	
Εἰς τὸ ὄρθρον,	Λουκᾶ,	θ'.	28	36	
'Εωθ. θ'.	Ἰωάν.	κ'.	19	31	
Εἰς τὸ ὄρθρον,	Λουκᾶ,	α'.	39	49	
(Διακοπὴ	-	-	56	-	
'Εωθ. ι'.	Ἰωάν.	κα'.	1	14	
'Εωθ. ια'.	Ἰωάν.	κα'.	15	25	
'Εωθ. α'.	Ματθ.	κη'.	16	20	
'Εωθ. β'.	Μάρκ.	ιϛ'.	1	8	
'Εωθ. γ'.	Μάρκ.	ιϛ'.	9	20	
'Εωθ. δ'.	Λουκᾶ,	κδ'.	1	12	
'Εωθ. ε'.	Λουκᾶ,	κδ'.	12	35	
'Εωθ. ϛ'.	Λουκᾶ,	κδ'.	36	53	
Εἰς τὸ ὄρθρον,	Ἰωάν.	ιβ'.	28	36	
'Εωθ. ζ'.	Ἰωάν.	κ'.	1	10	
'Εωθ. η'.	Ἰωάν.	κ'.	11	18	
'Εωθ. θ'.	Ἰωάν.	κ'.	19	31	
'Εωθ. ι'.	Ἰωάν.	κα'.	1	14	
'Εωθ. ια'.	Ἰωάν.	κα'.	15	25	
'Εωθ. α'.	Ματθ.	κη'.	16	20	
'Εωθ. β'.	Μάρκ.	ιϛ'.	1	8	
'Εωθ. γ'.	Μάρκ.	ιϛ'.	9	20	
'Εωθ. δ'.	Λουκᾶ,	κδ'.	1	12	
Εἰς τὸ ὄρθρον,	Λουκᾶ,	α'.	39	49	
(Διακοπὴ	-	-	56	-	
'Εωθ. ε'.	Λουκᾶ,	κδ'.	12	35	
'Εωθ. ϛ'.	Λουκᾶ,	κδ'.	36	53	
'Εωθ. ζ'.	Ἰωάν.	κ'.	1	10	
'Εωθ. η'.	Ἰωάν.	κ'.	11	18	
'Εωθ. θ'.	Ἰωάν.	κ'.	19	31	
'Εωθ. ι'.	Ἰωάν.	κα'.	1	-	

